Giới thiệu

Hồng Hoang đại địa, thời kỳ Vu – Yêu tranh bá đang tiến vào giai đoạn khốc liệt nhất.

Giữa lúc kiếp khí cuồn cuộn, vận mệnh của toàn bộ tộc Vu dường như đã được định sẵn bởi thiên định: suy tàn và diệt vong.

Đúng vào thời khắc mấu chốt ấy, Lâm Nghệ – một linh hồn hiện đại – xuyên không trở thành Đại Vu Hậu Nghệ, người vừa lập chiến công bắn rụng chín mặt trời nhưng cũng đang rơi vào cái bẫy tình ái nghiệt ngã do Yêu tộc giăng ra.

Câu chuyện bắt đầu bằng một cú chuyển mình kinh thiên động địa.

Theo đúng quỹ đạo của thần thoại, Thường Nga sẽ uống thuốc bất tử để bay về cung trăng, bỏ lại Hậu Nghệ trong nỗi đau khổ và dẫn dụ ông vào chỗ chết trên Thái Âm Tinh.

Thế nhưng, Lâm Nghệ với kiến thức về tương lai đã nhìn thấu tất cả.

Thường Nga thực chất chỉ là một quân cờ, một tia nguyên thần của Yêu hậu thường Hi chuyển thế để mê hoặc ông.

Đứng trước sự phản bội mang tính toán học của định mệnh, Lâm Nghệ đã làm một việc chấn động cả Hồng Hoang: ông giương cung, bắn hạ chính người vợ "tâm đầu ý hợp" của mình, chặt đứt sợi dây nhân quả đầy độc ác.

Hành động sát thê chứng đạo này không chỉ giúp Lâm Nghệ thoát khỏi cái chết mà còn kích hoạt "Tiễn Đạo Hệ Thống" thần bí.

Từ đây, một con đường tu hành chưa từng có trong lịch sử Hồng Hoang được mở ra: Tiễn Đạo.

Lâm Nghệ quyết định từ bỏ ba con đường chứng đạo truyền thống do Đạo Tổ Hồng Quân đề ra (Lấy lực chứng đạo, Trảm tam thi và Công đức chứng đạo) để tự khai sáng một lối đi riêng: dĩ tiễn phá quy tắc, dĩ tiễn siêu thoát thiên địa.

Dưới sự ủng hộ tuyệt đối của mười một vị Tổ Vu – những người cũng đang tìm kiếm một tia hy vọng để thay đổi vận mệnh tộc Vu, Lâm Nghệ bắt đầu hành trình bồi dưỡng Tiễn Đạo của mình.

Ông lần lượt tiếp nhận bản nguyên đại đạo từ các Tổ Vu như Không Gian của Đế Giang, Thời Gian của Chúc Cửu Âm, Gió của Thiên Ngô... và dung hợp chúng vào những mũi tên Quân Thiên Cửu Tiễn.

Không dừng lại ở đó, Lâm Nghệ còn thể hiện sự điên cuồng và ý chí sắt đá khi tự trảm ý thức thành nhiều phần để điều khiển cùng lúc các loại Tiễn Đạo khác nhau, và thậm chí là luyện hóa Thí Thần Thương – hung khí đáng sợ nhất của Ma Tổ La Hầu – thành "Thí Thần Chi Tiễn".

Sức mạnh của Lâm Nghệ tăng trưởng với tốc độ khiến cả các Thánh nhân cũng phải run sợ.

Ông lần lượt bắn hạ các Yêu Thánh như Cửu Anh, Kế Mông, dùng Tiễn Đạo phòng ngự chặn đứng đòn tấn công của Yêu Hoàng Phục Hy.

Đỉnh điểm là trận chiến tại Thiên Đình, khi Lâm Nghệ một mình giương cung đối kháng với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn trọng thương và buộc Thánh nhân Nữ Oa phải hạ phàm can thiệp.

Trong một khoảnh khắc chấn động vạn cổ, mũi tên của Lâm Nghệ đã khiến Nữ Oa phải đổ máu, phá vỡ huyền thoại "Thánh nhân dưới thảy đều là kiến hôi".

Càng về sau, bối cảnh càng mở rộng khi Hậu Thổ bắt đầu cảm ngộ lục đạo luân hồi, chuẩn bị chứng đạo địa đạo Thánh nhân.

Sự trỗi dậy của Lâm Nghệ như một biến số khổng lồ, làm nhiễu loạn mọi tính toán của Hồng Quân và sáu vị Thánh nhân.

Ông không chỉ chiến đấu vì bản thân, mà còn gánh vác sứ mệnh bảo vệ tộc Vu, bảo vệ nhân tộc khỏi nạn diệt chủng của Yêu tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Với văn phong hào hùng, tiết tấu dồn dập và những màn chiến đấu cấp bậc hủy thiên diệt địa, câu chuyện đưa người đọc vào một hành trình nghịch thiên cải mệnh đầy kịch tính.

Lâm Nghệ – Hậu Nghệ, với cây cung Bàn Cổ trên tay, đang từng bước bắn nát những xiềng xích của định mệnh, thiết lập một trật tự mới cho Hồng Hoang, nơi sức mạnh của ý chí và Tiễn Đạo mới là chân lý tối thượng.

Liệu ông có thể giúp Hậu Thổ thành thánh mà không phải hy sinh thân mình, và liệu tộc Vu có thể thoát khỏi kiếp nạn đồng quy vu tận?

Câu trả lời nằm ở những mũi tên không bao giờ quay đầu của Lâm Nghệ.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 1

Tôn Ngộ Không nào có cam tâm, lại phải theo sát Đường Tam Tạng tiến về Tây Thiên thỉnh kinh!

Rõ ràng Đường Tam Tạng mạnh mẽ như thế, hà tất phải cần bảo hộ?

Chẳng khác nào cường hành trói buộc hắn trên suốt chặng đường.

Nếu có thể lôi kéo Trư Bát Giới, nhất cử giết chết Đường Tam Tạng, sau đó đào tẩu khỏi nơi này thì hay biết mấy.

Hiện nay Hồng Hoang biến đổi lớn, Tôn Ngộ Không cũng có cảm ứng.

Chỉ cần có thể thoát khỏi Đường Tam Tạng, tránh né những tiên thần đang quan sát phía sau, thì trời đất Hồng Hoang này mặc hắn tiêu dao!

Nhưng không.

Trư Bát Giới biết được, tiếp xúc được nhiều hơn Tôn Ngộ Không rất nhiều!

Hắn càng hiểu rõ, đây chính là Lượng Kiếp!

Một khi đã nhập kiếp, trừ phi Lượng Kiếp viên mãn, bằng không, chạy đến chân trời góc biển cũng khó lòng thoát khỏi.

Bởi vì, bọn họ không phải Lâm Nghệ!

Không có thủ đoạn của Lâm Nghệ, cũng không có phong thái kinh diễm của Lâm Nghệ!

Trong dòng thác đại thế, bọn họ chỉ như lũ kiến hôi, búng tay một cái là tro bụi tan tành, đâu dám phản kháng.

Trư Bát Giới ghi nhớ lời Thái Thượng Lão Quân dặn dò.

Lượng Kiếp, vừa là tai kiếp, cũng là cơ duyên, một khi hoàn thành, vô lượng công đức gia thân, bất kể thực lực hiện tại thế nào, lúc đó trực tiếp có thể đạt được quả vị Đại La Kim Tiên, còn có thể hưởng thụ Phật môn khí vận công đức gia trì, thật là mỹ mãn!

Cho nên, Trư Bát Giới lựa chọn khước từ.

Điều này khiến Tôn Ngộ Không cực kỳ tức giận, nhe răng trợn mắt với Trư Bát Giới, thậm chí hận luôn cả hắn.

Nếu Trư Bát Giới vì nịnh nọt Đường Tam Tạng mà đem ý đồ của hắn nói ra, vậy thì tất nhiên phải gánh chịu hậu quả!

"Yên tâm, ta sẽ không đem ý đồ của ngươi nói cho sư phụ!

Ngươi và ta có thể kết thành liên minh, nếu thật sự sư phụ muốn ra tay với ta, ta có thể phản kích, nhưng nếu muốn giết người, ta làm không được." "Hầu tử!

Chuyến Tây hành này không đơn giản như vẻ bề ngoài đâu, chỉ cần nhớ kỹ câu này là đủ rồi!" Trư Bát Giới nhắc nhở Tôn Ngộ Không.

Con khỉ vốn thông minh, huống chi là Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không.

Hắn cũng suy đoán được, Trư Bát Giới có lẽ biết một số nội tình.

Đang định truy vấn, nhưng Trư Bát Giới đã đi xa, cười hì hì đi theo sau Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không ánh mắt lóe lên, cũng đi theo, tuy Trư Bát Giới nói không mách lẻo, nhưng hắn vẫn lo lắng vạn nhất!

Sư đồ ba người tiếp tục lên đường!

Một ngày nọ, tại một nơi rừng núi, đột nhiên hàng trăm dặm sơn

lâm bị một luồng cuồng phong màu vàng quỷ dị bao phủ.

Đây không phải là yêu phong bình thường trong núi, mà là dùng thủ đoạn đặc thù thi triển, có thể che mắt người.

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới đều bị hoàng phong ngăn trở tầm nhìn, Đường Tam Tạng cũng trầm mày.

Bất thình lình, hoàng phong cực tốc hội tụ, cuốn lấy thân ảnh y lôi kéo vào trong không gian.

Đợi đến khi tầm nhìn của Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới khôi phục, đã không thấy bóng dáng Đường Tam Tạng đâu nữa!

Đối với việc này, cả hai đều không chút kinh ngạc.

Trư Bát Giới đã biết trước một số thứ, còn Tôn Ngộ Không từ sự xuất hiện của La Hán và Bồ Tát trước đó, cũng đại khái đoán ra.

"Lại là Phật môn an bài sao?" "Trước đó đã thấy không ít, đều là người của Phật môn cuối cùng xuất hiện, đây rốt cuộc là kế hoạch gì?" Tôn Ngộ Không sắc mặt khó coi.

Cảm giác bị trêu đùa như một tên hề khiến hắn thực sự phẫn nộ!

Tôn Ngộ Không định trực tiếp bỏ đi, nhưng Trư Bát Giới lại nói: "Đích xác là Phật môn an bài!

Ta chỉ cần phối hợp hành động là được!" Từ chỗ sư thúc Thái Thượng Lão Quân, Trư Bát Giới biết Lượng Kiếp lần này là để đại hưng Tây Phương Phật môn, mỗi một lần Lượng Kiếp đều ẩn chứa vô cùng công đức, lần này cũng vậy, ai mà không thèm muốn, đều muốn chen chân vào một bước!

Những tiên phật kia ra tay, thật sự tưởng là giúp đỡ sao?

Nực cười!

Ai lại vì một vở kịch náo loạn mà đại động can qua?!

Bởi vì giúp đỡ Đường Tam Tạng hoặc để Lượng Kiếp viên mãn có thể thu được không ít công đức.

Công đức là bản nguyên Đại Đạo, có lợi ích to lớn đối với việc đề thăng tu vi!

Phật môn tranh nhau chen vào chính là để vơ vét công đức trong Lượng Kiếp này!

Tôn Ngộ Không trầm mặc một lát, trực tiếp gọi Thổ Địa lên tham minh tình hình.

Hóa ra là do Hoàng Phong Quái làm!

Trư Bát Giới nói: "Hoàng Phong Quái vốn là yêu tộc tu luyện dưới chân Linh Sơn, chắc hẳn đã nhận sự sai khiến của Bồ Tát Linh Sơn mới tham gia vào vũng nước đục này.

Luồng hoàng phong kia quỷ dị, trước tiên đi xem sư phụ có đối phó nổi không?" Nói xong, liền trực tiếp hướng về sào huyệt yêu quái!

Đường Tam Tạng bị thần phong của Hoàng Phong Quái cuốn đi, tuy luồng gió kia cực kỳ khủng bố, chính là Tam Vị Thần Phong danh chấn thiên hạ, nhưng đối với Đường Tam Tạng có Nhân Đạo chi lực gia trì lại không gây ra thương thế nào.

Đạo quyết thần thông của Đạo giáo cũng tu luyện nhục thân, loại thủ đoạn này hoàn toàn không làm gì được y.

Sau khi bị cuốn vào không gian, y đối với cuộc đối thoại giữa Trư Bát Giới và Tôn Ngộ Không cũng dùng thính lực của Đạo môn thám tri được, biết yêu quái bắt mình vốn có quan hệ với Phật môn.

Phật môn hào xưng phổ độ chúng sinh, vậy mà lại cấu kết với yêu ma!

Điều này khiến một người trảm yêu trừ ma như y càng thêm thống

hận vạn phần!

Yêu ma thôn thực nhân tộc, hào không có lòng liên mẫn, hạng nghiệt chướng này Phật môn không thanh lý, ngược lại dung túng ở nơi này làm quân cờ, tùy ý lừa gạt, sau đó lại được mang đi.

Chẳng khác nào Linh Sơn vốn được tôn xưng là Phật quốc, thực chất lại là thánh địa nuôi dưỡng yêu ma ăn thịt người!

Đường Tam Tạng phẫn nộ rồi.

Chỉ cần cảm nhận huyết tinh chi khí trong thủ đoạn của Hoàng Phong Quái, y có thể thấy được sát nghiệt trong đó!

Yêu nghiệt này nhất định đã thôn thực vô số nhân tộc!

Yêu quái chỉ là diễn kịch, sắp được đưa về Linh Sơn bình an vô sự sao?

Đường Tam Tạng đã nảy sinh sát tâm!

Nhân tộc chết nhiều như vậy, khởi có thể sống sót.

Hôm nay nhất định phải trảm yêu trừ ma!

"Ngự Lôi Quyết, trừ yêu!" Đường Tam Tạng ở trong cuồng phong đột nhiên ra tay, vô cùng lôi điện đánh xuống phong bạo, xé nát hết thảy không gian, điên cuồng tấn công Hoàng Phong Quái.

"Khá cho tên ngốc lừa này!

Nguyên lai có tu vi!" Hoàng Phong Quái thấy tu vi Đường Tam Tạng bất phàm cũng hoảng sợ, vội vàng tế xuất bản nguyên Tam Vị Thần Phong, trực tiếp nghiền nát không gian trăm vạn dặm, tràn ngập hoàng phong vô biên vô tận.

Sau đó, thừa cơ giết tới, tay cầm một thanh đại chùy khủng bố chém về phía Đường Tam Tạng.

Chương 2

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới lao lên, một người múa Kim Cô Bổng, một người vung Cửu Xỉ Đinh Ba, nhưng đều bị Tam Vị Hoàng Phong khủng bố ngăn cản bên ngoài.

Tu vi Hoàng Phong Quái là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Nếu là Tôn Ngộ Không hay Trư Bát Giới ở trạng thái đỉnh phong thì có thể dễ dàng đánh bại, giết chết Hoàng Phong Quái, nhưng hiện tại thực lực của họ đều bị tổn hại, nên không thể công phá vào trong.

Hoàng Phong Quái không làm khó Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới, toàn tâm đối phó Đường Tam Tạng.

Hai người cũng từ chỗ Thổ Địa biết được tình hình của Hoàng Phong Quái, càng biết rõ vị Bồ Tát nào an bài.

Cho nên, Tôn Ngộ Không dưới sự xúi giục của Thổ Địa, liền tới Linh Sơn cầu viện!

Trư Bát Giới cũng tâm lĩnh thần hội liếc mắt nhìn Thổ Địa một cái.

Họ đều là người của Thiên Đình, Thổ Địa tự nhiên cũng hiểu.

Tôn Ngộ Không vượt hư không đến Linh Sơn, trực tiếp tìm Linh Cát Bồ Tát, mời ngài tới hàng phục Hoàng Phong Quái.

Linh Cát Bồ Tát tự nhiên hiểu rõ, lần này trợ giúp sẽ thu được công đức, khiến tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ tiến thêm một bước, đâu dám chậm trễ chút nào, vội vàng lên đường.

Tôn Ngộ Không cũng không tham chiến, vì đã biết rõ nội tình, hắn cũng không nguyện ý liều mạng, đã có giúp thủ hiện thành thì tội gì không mời, tối đa chỉ là chạy chân một chuyến.

Vì vậy, hắn hoàn toàn không bận tâm nữa!

Tại nơi giao chiến!

Linh Cát Bồ Tát quát lớn: "Hoàng Phong Quái, còn không mau..." Oanh long!

Linh Cát Bồ Tát chưa nói dứt lời, Hoàng Phong Quái đã bị đánh bay ra khỏi phong bạo, điên cuồng thổ huyết.

Đường Tam Tạng sát khí đằng đằng xông ra, chuẩn bị đánh chết yêu quái.

"Đường Tam Tạng dừng tay!" Linh Cát Bồ Tát thần sắc đại biến, vội vàng quát ngăn!

"Yêu nghiệt, chết đi!" Đường Tam Tạng đâu có dừng lại nửa khắc, tế xuất thần thông đi trước một bước giết chết Hoàng Phong Quái, Linh Cát Bồ Tát ra tay cũng đã chậm một nhịp!

"Đường Tam Tạng, ngươi quên giới luật sát sinh của Phật môn rồi sao!" Linh Cát Bồ Tát lập tức phẫn nộ, một luồng áp bách hạo hãn khủng bố đột nhiên ép xuống Đường Tam Tạng.

"Thập Phương Phù Đồ Ngục!" Đường Tam Tạng cũng lập tức ra tay, oanh sát về phía Linh Cát Bồ Tát!

Tại Hồng Hoang, bộ lạc Hậu Nghệ của Vu tộc!

"Xuyên không?

Trở thành Đại Vu Hậu Nghệ!" Lâm Nghệ thần sắc vừa kinh ngạc, lại vừa phức tạp.

Chẳng sai, lúc này đã tiến vào hậu kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, hắn vừa dùng Xạ Nhật Cung bắn chết chín người con của Yêu Hoàng Đế Tuấn, sau đó bị Đông Hoàng Thái Nhất đuổi theo đánh trọng thương.

Trong thời gian dưỡng thương, nhờ có thiếu nữ nhân tộc Thường

Nga tận tâm chăm sóc, biết được nàng thiện lương, dần dần thích Thường Nga, cuối cùng cưới nàng làm vợ.

Kịch trình tiếp theo Lâm Nghệ đã rõ, người vợ hiền Thường Nga bôn nguyệt, hắn cũng sẽ bị Yêu tộc giết chết.

Vu tộc vốn là bá chủ cũng vì thế mà sụp đổ hủy diệt trong đại thế thiên địa hạo hạo, luân lạc đi mất!

"Hậu Nghệ thủ lĩnh, Thường Nga... bôn nguyệt rồi!" Đột nhiên, ngoài đại điện vang lên một tiếng hét lớn, cắt đứt tư tự của Lâm Nghệ.

"Ngọa tào!

Có cần phải nhanh như vậy không!" Lâm Nghệ cạn lời, trực tiếp xông ra ngoài đại điện!

"Mau nhìn!

Là Thường Nga!" "Nàng ta đang bay về phía Yêu tộc Thiên Đình sao?!" Giữa bầu trời đêm hạo hãn vô biên, một vầng trăng tròn chiếu rọi Hồng Hoang, sáng rực đến gai mắt!

Trong ánh trăng bao phủ, một bóng hồng mặc bạch y phiêu hốt hướng về Thái Âm Tinh, thu hút sự chú ý của bộ lạc Vu tộc và các sinh linh Hồng Hoang.

Lâm Nghệ bước ra khỏi đại điện, đăng thiên nhìn lên, đang định đuổi theo, nhưng thấy Thường Nga đang bay cũng chuyển mắt nhìn lại.

Ánh mắt đối diện giữa không trung khiến Lâm Nghệ một trận lạnh lòng!

Bởi vì, từ ánh mắt của Thường Nga, Lâm Nghệ lại cảm nhận được một sự hận ý nồng đậm chưa từng có!

Nếu là Hậu Nghệ trước kia, có lẽ sẽ đuổi theo hỏi cho rõ ràng.

Nhưng hắn thì không, hắn dừng bước ngưng vọng.

Chủ yếu là vì hắn hiểu rõ hận ý của Thường Nga từ đâu mà có!

Ngày trước sau khi Hi Hòa và Đế Tuấn đại hôn, sinh ra mười con Kim Ô nhỏ!

Đám Kim Ô này cực kỳ nghịch ngợm, lại thêm việc không khống chế được Thái Dương Chân Hỏa của bản thân, thường xuyên gây họa ở Thiên Đình!

Thái Dương Chân Hỏa là thần hỏa đỉnh cấp của Hồng Hoang, chỉ đứng sau Bản Nguyên Đại Đạo Hỏa, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám tùy tiện chạm vào!

Bất đắc dĩ, Đế Tuấn chỉ đành an bài cho bọn chúng ở Thái Dương Tinh bế quan, hy vọng sớm chưởng ác được Thái Dương Chân Hỏa, có thể mượn nhờ Thái Dương bản nguyên để gia tốc tu luyện.

Để bảo hộ con trai, Đế Tuấn còn ở ngoại vi Thái Dương Tinh bố trí một tòa tuyệt thế đại trận, tuy không bằng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nhưng uy năng cực kỳ khủng bố.

Sau đó Đế Tuấn mới yên tâm bế quan tham ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Mười con Kim Ô tuy nghịch ngợm nhưng cũng nghe lời Đế Tuấn, an tâm tu luyện theo dặn dò.

Nhưng tu luyện không lâu, một đạo nhân thần bí xuất hiện ngoài Thái Dương Tinh, cường hành xé mở một lỗ hổng trên đại trận, lấy lý do 'Thiên Đế sợ các vị thái tử buồn chán nên đặc phái bần đạo đến bồi các thái tử giải khuây', dụ dỗ mười con Kim Ô xuất thế.

Mười con Kim Ô bản tính ham chơi, bị nhốt ở Thái Dương Tinh

thời gian dài đã sớm chán ngấy, sau khi đắc được tự do đâu còn nhớ lời Đế Tuấn chúc thác, lập tức xông ra khỏi Thái Dương Tinh.

Dưới sự dẫn dắt hữu ý vô ý của đạo nhân thần bí, mười huynh đệ tàn phá Hồng Hoang, khiến thương sinh khổ không thấu nổi.

Mười huynh đệ vẫn làm theo ý mình, xông vào bộ lạc Khoa Phụ của Vu tộc, Thái Dương Chân Hỏa thiêu hủy mọi kiến trúc, vô số Vu tộc bị thiêu thành tro bụi.

Khoa Phụ chấn nộ, vung Đào Mộc Trượng xua đuổi, kết quả bị mười huynh đệ hợp sức thiêu chết.

Là hảo huynh đệ của Khoa Phụ, Hậu Nghệ biết chuyện liền nổi trận lôi đình, dùng Xạ Nhật Cung chế tạo được liên tục bắn chết chín con Kim Ô nhỏ.

Đế Tuấn đang bế quan tham ngộ đại trận nên chưa biết, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại đại náo Vu tộc, trọng thương Hậu Nghệ, khiến thù hận Vu Yêu thêm sâu sắc.

Yêu hậu Hi Hòa cũng không cam lòng nhìn con mình chết thảm, muốn giết Hậu Nghệ, nhưng vì Vu tộc có Tổ Vu cường đại tọa trấn nên không có cách nào.

Bà ta bèn bảo muội muội Thường Hi lấy một luồng nguyên thần chuyển thế thành nhân tộc Thường Nga, lừa gạt chân tâm của Hậu Nghệ, sau đó trộm lấy thuốc bất tử mà Hậu Nghệ có được từ chỗ Tây Vương Mẫu, phi thăng rời khỏi Hậu Nghệ, để hắn phải nếm trải nỗi đau mất đi người thân và bị phản bội, đồng thời nhân cơ hội dụ dỗ Hậu Nghệ xông vào Thái Âm Tinh để trấn sát!

Cho nên, hết thảy đều là âm mưu!

Nếu Lâm Nghệ lúc này truy sát lên đó, sẽ bị giết tại Thái Âm Tinh, từ đó phát động đại quyết chiến Vu Yêu cuối cùng, chôn vùi cả Vu

tộc!

"Hậu Nghệ thủ lĩnh, mau chóng ngăn Thường Nga lại đi, nếu nàng ta vào Thiên Đình, nhất định sẽ bị Yêu tộc tu nhục đủ đường!" Tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ nhao nhao kêu lên.

Vu tộc và Yêu tộc thế như nước với lửa, vợ của kẻ giết chết Kim Ô thái tử nếu vào Thiên Đình thì hậu quả thật khó tưởng tượng.

Đương nhiên, bọn họ không biết đây chỉ là một âm mưu!

"Mất đi người mình yêu nhất!" "Bị người yêu nhất phản bội!" "Lúc này chắc hẳn là thống khổ lắm nhỉ!" Trên Thái Âm Tinh, Hi Hòa và Thường Hi cũng dùng thần niệm quan sát, nở nụ cười báo thù.

Kế hoạch này đã bố trí từ lâu, Hậu Nghệ đã tình căn thâm chủng với Thường Nga, nay nàng ta trộm thuốc bất tử phi thiên, sự phản bội và mất mát này nhất định khiến Hậu Nghệ không thể chấp nhận, thế tất sẽ đuổi theo.

Đến lúc đó, có thể triệt để giết chết Hậu Nghệ báo thù rồi!

Lâm Nghệ nhìn vầng trăng ngày càng xa, khi tộc nhân đều đang lo lắng, hắn lại lặng lẽ lấy ra Xạ Nhật Cung, dùng Vu văn ngưng tụ thành một mũi tên hủy diệt.

Sau đó, lẳng lặng nhắm chuẩn Thường Nga!

Tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ: "..." Hi Hòa, Thường Hi: "..." Thường Nga: "..." Tất cả sinh linh đang quan sát đều ngây người!!

Chuyện gì thế này?!

Chẳng lẽ Hậu Nghệ muốn bắn chết Thường Nga sao?!

"Tiếp Dẫn sư huynh, Hậu Nghệ sẽ không thật sự bắn chết Thường Nga chứ!

Ta tính toán bao nhiêu, chẳng lẽ lại uổng phí sao!" Tại một nơi hư

không, Chuẩn Đề đạo nhân nhìn chằm chằm bộ lạc Vu tộc, cũng ngơ ngác!

Việc dụ dỗ tiểu Kim Ô vào Vu tộc là do hắn tự tay sắp đặt, mục đích là để Vu Yêu quyết chiến để ngư ông đắc lợi!

"Sẽ không đâu!

Hắn yêu Thường Nga như thế, sao nỡ ra tay!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười nói, nắm chắc phần thắng!

"Chỉ sợ hiền đệ không nỡ ra tay thôi!" Tại bộ lạc Tổ Vu, các Tổ Vu cũng nhìn cảnh này, lắc đầu cười khổ, tình cảm của Hậu Nghệ dành cho Thường Nga thì bọn họ đều có nghe qua!

"Nghệ!" Thường Nga như thể thân bất do kỷ, cất tiếng gọi ai oán: "Nghệ!

Cứu ta!" Nhưng phải biết rằng, trên người Thường Nga lúc này là sức mạnh Chuẩn Thánh của Yêu hậu Hi Hòa, đừng nói Lâm Nghệ, ngay cả Tổ Vu cũng chưa chắc ngăn cản được!

Muốn cứu Thường Nga, chỉ có thể giết tới Thái Âm Tinh!

Kết quả như vậy chính là Lâm Nghệ bị Hi Hòa giết chết, sau đó Vu Yêu đại quyết chiến, Vu tộc diệt vong!

Nếu nữ nhân kia đối đãi chân tâm, Lâm Nghệ có lẽ sẽ thử một phen, nhưng hết thảy chỉ là mưu kế độc ác của Hi Hòa và Thường Hi, mục đích là khiến hắn có được niềm vui rồi lại đau đớn mất đi, vừa có được tình yêu lại bị phản bội, bị hành hạ điên cuồng, cuối cùng mới giết chết trong nỗi thống khổ vô tận.

Tâm địa ấy thật độc ác biết bao!

Nếu làm theo ý chúng, thì đúng là đại bạch si rồi!

Hơn nữa, Lâm Nghệ lúc này đã không còn là Hậu Nghệ ngày xưa!

Hắn cũng không lo lắng việc Yêu tộc dùng Thường Nga để nhục mạ, hai mụ đàn bà trên Thái Âm Tinh kia sợ rằng việc gì cũng làm ra được.

"Thường Hi!

Ngươi còn muốn diễn đến bao giờ!" Một tiếng quát phẫn nộ vang dội Hồng Hoang.

Một luồng tiễn ý khủng bố như mâu sát phạt phạt thiên, sắc bén không gì sánh bằng, dường như có thể thí sát hết thảy, tràn lan ức ức vạn dặm, khuếch tán với tốc độ mỗi giây một Tiểu Thiên Thế Giới, tràn ngập một loại cảm xúc tuyệt tình, phẫn nộ, tuyệt vọng và sát niệm, khiến thương sinh Hồng Hoang đều phải co rụt đồng tử!

Nghe thấy hai chữ Thường Hi, Thường Nga nhất thời sững sờ, thần sắc có chút hoảng loạn!

Hưu!

Lúc này, mũi tên từ Xạ Nhật Cung bùng phát, như một đạo lưu quang cực tốc xé toạc bầu trời đêm, trong nháy mắt xuyên thấu thân thể Thường Nga!

Một tiễn này, nhanh!

Hiểm!

Chuẩn!

Một tiễn này, đoạn tuyệt quá khứ của Hậu Nghệ, kiên định tiễn đạo chi tâm!

Chương 3

Một tiễn này, cũng là tất sát!

Thân thể Thường Nga bị từng luồng sát khí tiễn đạo tuyệt tình xé nát thành từng điểm ánh sáng, chết không thể chết lại, không ngờ lại chết dưới tay Hậu Nghệ!

Hi Hòa, Thường Hi cũng lạnh cả tim!

Hậu Nghệ lại quyết nhiên, tàn nhẫn như thế sao!

Ngay cả tình nghĩa thê tử cũng không màng?

Hết thảy đều đã thoát khỏi kế hoạch.

Nơi hư không xa xôi, nụ cười trên mặt Tiếp Dẫn đạo nhân cứng đờ.

Thật đúng là một kẻ tàn nhẫn!

Các Tổ Vu trong bộ lạc cũng một phen kinh ngạc, từ khi trở thành bá chủ Hồng Hoang, hiếm có chuyện gì khiến họ chấn động như thế, nhưng một tiễn của Hậu Nghệ đã bắn ra uy phong khí phách của Vu tộc!

Tốt!

Ha ha ha, không hổ là hảo nam nhi của Vu tộc ta!

Tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ và các bộ lạc khác cũng rơi vào kinh ngạc!

Đứng giữa không trung, nhìn Thường Nga rơi rụng, Lâm Nghệ không động đậy, đột nhiên nhắm mắt!

Khoảnh khắc vừa rồi, Tiễn Đạo, Tiễn Ý đột nhiên phát sinh biến hóa kinh người, không ngờ lại khai sinh ra một loại Tiễn Đạo Pháp

Tắc kỳ lạ! 【 Đinh!

Chúc mừng ký chủ, Tiễn Đạo Chi Tâm đã thành, Tiễn Đạo Hệ Thống kích hoạt! 】 【 Trích xuất mười đạo Diệt Tình Pháp Tắc, đã dung nhập vào Tiễn Đạo của ký chủ! 】 【 Chúc mừng ký chủ, ngài đã tham ngộ Diệt Tình Chi Tiễn! 】 【 Chúc mừng ký chủ, ngài nhận được một tòa Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường! 】 Một tràng âm thanh nhắc nhở vang lên khiến Lâm Nghệ đang nhắm mắt cũng phải ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Bởi vì kinh nghiệm của vô số tiền bối xuyên không cho thấy, bàn tay vàng có thể đến muộn nhưng tuyệt đối không bao giờ vắng mặt!

Sau khi nhanh chóng tìm hiểu Tiễn Đạo Hệ Thống, Lâm Nghệ thầm hô một tiếng lợi hại.

Tiễn Đạo Hệ Thống có thể trích xuất hết thảy Đại Đạo Pháp Tắc trong Hồng Hoang để dung nhập vào Tiễn Đạo, hỗ trợ tu luyện Tiễn Đạo, đồng thời lấy Tiễn Chứng Đạo, đi trên một con đường chứng đạo độc lập!

Vừa rồi quyết nhiên giết Thường Nga sinh ra mười đạo Diệt Tình Pháp Tắc, hệ thống tự động thu lấy và dung nhập vào Tiễn Đạo, mang lại lực lượng Diệt Tình cho Tiễn Đạo, khiến tiễn ý đều mang theo ý chí diệt tình, sát phạt và uy năng càng thêm khủng bố.

Ví dụ, nếu thu được Không Gian Pháp Tắc, dung hợp Không Gian Đại Đạo Pháp Tắc vào Tiễn Đạo, sẽ hình thành Không Gian Chi Tiễn!

Nếu tinh thông áo nghĩa Không Gian Đại Đạo Pháp Tắc, thì hoàn toàn có thể vận dụng tất cả uy năng của Không Gian Đại Đạo vào trong Tiễn Đạo, uy năng sẽ tăng cường gấp vô hạn lần!

Đứng tĩnh lặng dưới trời đêm, Lâm Nghệ cảm ngộ hệ thống trích xuất 'Diệt Tình Pháp Tắc'!

Đại Đạo Pháp Tắc này do tuyệt tình và phẫn nộ diễn sinh, chuyển hóa vào trong Tiễn Đạo, một tiễn bắn ra không chỉ sát cơ cuồn cuộn, mà còn có thể áp chế tình cảm của thương sinh.

"Tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường!" Lâm Nghệ hô một tiếng, ý thức tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, nhanh chóng nắm bắt cách sử dụng!

So với huấn luyện trường, nơi này giống như một thế giới rộng lớn ngang ngửa một Trung Thiên Thế Giới!

Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường có thể diễn hóa ra những thần ma có thực lực tương đương hoặc mạnh hơn Lâm Nghệ để đấu với hắn, qua đó mài giũa Tiễn Đạo.

Theo độ khó huấn luyện, có thể chia thành cấp Phổ thông, Trung cấp, Cao cấp và Địa ngục!

Ví dụ, Lâm Nghệ là cảnh giới Đại Vu, sánh ngang với Đại La Kim Tiên trung kỳ, thì huấn luyện trường có thể diễn hóa thần ma tầm Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Cứ thế suy ra, các cấp độ sau sẽ mạnh hơn!

Trung cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường chỉ cần một đạo pháp tắc là có thể mở ra, nhưng cấp Cao cấp cần hơn 1000 đạo Đại Đạo Pháp Tắc mới có thể mở.

Hiện tại Lâm Nghệ chỉ có mười đạo Diệt Tình Pháp Tắc, nên chỉ có thể chọn cấp Phổ thông.

Tuy nhiên, ngoài việc tu luyện Tiễn Đạo, nơi này còn có một công năng đặc thù cực kỳ lợi hại: Tăng cường khả năng cảm ngộ lên một vạn lần!

Lâm Nghệ ngộ đạo trong đó, khả năng cảm ngộ tăng vạn lần!

Cấp Trung cấp có thể đạt mười vạn lần!

"Hệ thống này tuy chỉ là phụ trợ, nhưng đủ để ta bước ra một con đường Đại Đạo đặc thù, Tiễn Đạo!" Hiểu rõ mọi chuyện, Lâm Nghệ tràn đầy tự tin.

Khó khăn duy nhất là việc thu thập Đại Đạo Pháp Tắc.

Đối với hắn mà nói, đó chính là tài nguyên!

Nhân cơ hội cảm ngộ Diệt Tình Pháp Tắc, trong phút chốc, các loại cảm ngộ ập đến, khiến Lâm Nghệ ngay lập tức thấu triệt Diệt Tình Đại Đạo, thu hoạch vô cùng, bằng người khác bế quan khổ tu vạn năm, mười vạn năm!

"Phụ trợ quá đỉnh!" Lâm Nghệ nội tâm cuồng hỉ, tham ngộ Diệt Tình Đại Đạo Pháp Tắc xong cũng vận dụng nó vào Tiễn Đạo, dù sao muốn đi theo con đường này thì hết thảy đạo và pháp tắc tham ngộ được đều phải dung nhập vào Tiễn Đạo.

Bên ngoài, Vu tộc bộ lạc thấy Hậu Nghệ không động tĩnh, tưởng rằng hắn tự tay giết vợ nên bi thống dục tuyệt, đều trầm mặc nhìn lên, muốn tới an ủi nhưng không tìm được lời nào.

Đứng đó ròng rã nửa tháng!

Thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu là Đế Giang Tổ Vu cũng đã đến bộ lạc.

"Ai!" Nhìn Hậu Nghệ vẫn đứng im, Đế Giang cảm thán, cảm giác Hậu Nghệ có lẽ sau này sẽ không qua được cửa ải này.

Lúc này, Lâm Nghệ đột nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra hai đạo tiễn ảnh, từng luồng tiễn ý sát phạt khủng bố tức thì tràn ngập Hồng Hoang, không khí hàng ức vạn dặm nhiễm phải tiễn ý đều trở nên sắc bén lạ thường, hình thành từng cơn bão quét qua một số sơn mạch Hồng Hoang khiến chúng bị san bằng trong nháy mắt.

Đứng bên cạnh, Đế Giang cũng kinh hãi không thôi, không chỉ vì tiễn ý sát phạt mạnh mẽ, mà trong luồng tiễn ý đó còn ảnh hưởng đến cảm xúc, khiến hắn nảy sinh một loại cảm giác tiêu cực.

Phải biết rằng y là Tổ Vu, sánh ngang Chuẩn Thánh hậu kỳ, tiếp cận đỉnh phong!

Trừ Thánh nhân ra, đã không còn thứ gì có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của y nữa!

Lâm Nghệ bước từng bước từ hư không đi xuống.

Khí chất của hắn phát sinh biến hóa thoát thai hoán cốt, trở nên sắc bén hơn, lạnh lùng hơn, anh vũ hơn!

Luận về vẻ đẹp trai, Lâm Nghệ xứng đáng là đệ nhất mỹ nam Vu tộc!

Theo mỗi bước chân chạm đất, từng luồng 'Diệt Tình Vu văn' điên cuồng hội tụ, dung hợp với Tiễn Đạo, hình thành những mũi tên màu xanh nhạt dung nhập vào toàn thân hắn, và để lại một đạo ấn ký mũi tên trên cánh tay trái!

Gọi là Diệt Tình Chi Tiễn đi! 【 Chúc mừng ký chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng lên cấp 9! 】 【 Ký chủ: Lâm Nghệ 】 【 Thân phận: Thủ lĩnh bộ lạc Lâm Nghệ của Vu tộc 】 【 Tu vi: Đại Vu thể trung kỳ 】 【 Diệt Tình Tiễn Đạo: Cấp 9 】 Hệ thống nhắc nhở.

Cấp 9 Diệt Tình Tiễn Đạo có thể tăng gấp 9 lần lực sát phạt của Tiễn Đạo, cấp độ càng cao thì sát phạt càng mạnh, chiến lực cũng tăng gấp 9 lần!

Lâm Nghệ thu hồi tiễn ý toàn thân, sau đó nhìn về phía Đế Giang trước mặt, gọi: “Huynh trưởng!” “Thực lực đề thăng sao?!” Đế Giang có thể cảm nhận rõ khí thế của Lâm Nghệ biến hóa, loại tiễn ý ảnh hưởng cả cảm xúc đó khiến y kinh ngạc.

Lâm Nghệ gật đầu.

Đế Giang vỗ vai Lâm Nghệ, nói: "Nam nhi Vu tộc hà tất lo không có vợ!

Vu tộc ta mỹ nữ không thiếu, đặc biệt là Cửu Phượng, nếu đệ thấy tâm đầu ý hợp, khi đó vi huynh sẽ làm chủ gả cho đệ.

Hà tất phải vì một nữ nhân dùng mưu kế mà tự trách, dây dứt." Tự trách, dây dứt sao?

Lâm Nghệ ngẩn ra, hắn có dây dứt sao?

Tự trách sao?

Không, nghe lời Đế Giang nói, dường như y đã biết mưu kế này!

"Cũng đừng trách ca ca!

Đại thế khó thay đổi lắm!" Đế Giang ngước mắt nhìn trời!

Lâm Nghệ nghe vậy, tâm đầu đại chấn.

Nghe ngữ khí này, xem ra Đế Giang biết vận mệnh của Vu tộc, cũng biết vận mệnh của chính mình.

Không, hoặc có lẽ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng biết vận mệnh của họ!

Nhưng họ không lùi bước, lựa chọn chiến đấu một phen, tử chiến!

Biết rõ kết cục nhưng vẫn muốn đánh cược một lần, tranh đoạt hy vọng từ tuyệt vọng, những đại năng này quả thực có dũng khí và khí phách bất khuất mà người thường không có, xứng đáng với danh xưng bá chủ.

"Nhưng đại thế thật sự khó đổi sao?

Chẳng lẽ ngay cả khi không có Thường Nga bôn nguyệt, Lâm Nghệ ta cũng không thoát khỏi vận mệnh bị giết sao?!" Lâm Nghệ tự

hỏi trong lòng!

Không nhập Thánh nhân, mãi mãi chỉ là kiến hôi!

Nhưng vị trí Thánh nhân đã được định từ ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, từ đó Thánh Đạo bị cắt đứt, con đường nào có thể thành?

Tiễn Đạo?

Đột nhiên, Lâm Nghệ đã tìm thấy đạo của mình.

"Đế Giang huynh trưởng, ta từ bỏ con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, tu luyện một con đường Đại Đạo khác!" Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Đế Giang, đột nhiên thốt ra một câu khiến Đế Giang nheo mắt lại.

Lâm Nghệ kiên quyết nói: "Con đường này không đi Dĩ Lực Chứng Đạo, không đi Trảm Tam Thi Chứng Đạo, cũng không đi Công Đức Chứng Đạo.

Ta muốn độc sáng Tiễn Đạo, đi con đường của riêng ta.

Lấy Tiễn Thành Thánh, lấy Tiễn Phá Quy Tắc, lấy Tiễn Siêu Thoát!" "Lấy Tiễn Chứng Đạo?!" Đế Giang thất kinh, trừng trừng nhìn Lâm Nghệ, nếu không thấy ánh mắt hắn kiên định, sắc bén thì y đã tưởng hắn điên rồi.

"Hậu Nghệ, đệ có biết con đường này khó khăn thế nào không!

Không, phải nói là quá dị tưởng thiên khai, không thực tế.

Thoát ly ba loại phương pháp chứng đạo để độc sáng một đạo, đây tuyệt đối là tiền lệ chưa từng có ở Hồng Hoang." Đế Giang mặt đầy ngưng trọng khuyên bảo: "Không đi theo ba con đường Đạo Tổ đã vạch ra!

Đệ biết không?

Đã có ba pháp chứng đạo có thể thành thánh, nhưng cũng chỉ có vài người được khâm định đó thôi.

Ba con đường này, những người kia đều đi phía trước, người sau bám theo dấu chân còn khó chạm tới điểm cuối, huống hồ con đường đệ chọn là con đường chưa biết, hoàn toàn chưa có ai đi, càng thêm mịt mờ!" "Huynh trưởng!

Đã đều mịt mờ như nhau, vậy tại sao không phóng tay đánh cược một lần!

Ví như huynh trưởng, thực tâm huynh biết rõ vận mệnh Vu tộc hơn ai hết, nhưng huynh vẫn không từ bỏ, vẫn đang kiên trì.

Ta sao dám nhẹ lời từ bỏ." Lâm Nghệ ngữ khí kiên quyết, con đường Tiễn Đạo này hắn đi định rồi!

Chương 4

"Ai!" Nghe Lâm Nghệ một lời nói toạc cục diện Vu tộc, Đế Giang cũng đầy phong mang, một lúc sau nói: "Được rồi!

Không chịu thua, không sợ hãi mới là hảo nam nhi của Vu tộc ta.

Đã ý đã quyết, vi huynh ủng hộ!

Vi huynh có thể làm gì cho đệ?" Lâm Nghệ nói thẳng: "Ta muốn tham ngộ Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo của huynh trưởng, dung hợp nó vào Tiễn Đạo, sau đó lại dùng Tiễn Đạo dung vào nhục thân, nhân tiễn hợp nhất.

Có lẽ có thể dùng sự sắc bén của Tiễn Đạo phá vỡ chướng ngại nhục thân Vu tộc, từ đó đạt tới nhục thân của Bàn Cổ phụ thần, thậm chí vượt qua giới hạn nhục thân phụ thần để chứng đắc Đại Đạo!" "Chuyện này vi huynh có thể giúp!

Tuy nhiên, Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo của huynh thoát thai từ Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ phụ thần, pháp tắc không gian tầng thứ sâu xa, với cảnh giới hiện giờ của đệ e rằng không tham ngộ nổi.

Vi huynh trước tiên truyền cho đệ một số không gian pháp tắc cơ bản, cũng đủ để tu luyện lâu dài rồi." Đế Giang không hề lận sắc, tế ra một luồng Không Gian Bản Nguyên Pháp Tắc.

Sau đó giảng giải cho Lâm Nghệ một số cách vận dụng, như không gian chồng chất, không gian na di, không gian cấm cố, vân vân. 【 Đinh!

Trích xuất 145 đạo Không Gian Pháp Tắc cơ bản, đã dung nhập vào Tiễn Đạo của ký chủ! 】 【 Có tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường tham ngộ không? 】 "Tiến vào!" Lâm Nghệ đáp lại, ý thức

vào huấn luyện trường.

Dưới sự tăng phúc cảm ngộ vạn lần, những pháp tắc cơ bản Đế Giang đưa cho được mổ xẻ, phân giải, dần dần minh ngộ.

Cảm giác ngộ đạo nhanh chóng này còn sướng hơn ngồi trên bồ đoàn Thiên Đạo, uống trà Ngộ Đạo hay nghe Hồng Quân giảng đạo!

Qua từng bước mổ xẻ, Lâm Nghệ cũng hiểu rõ, ví dụ như không gian là cấu thành của thế giới, một hình thái phản ứng ý thức của sinh linh.

Không gian cấm cố chính là làm chậm phản ứng ý thức, khiến ý thức không thoát ra được thì không điều khiển được nhục thân nhảy ra, từ đó bị cấm cố.

Không Gian Chồng Chất là làm phân liệt phản ứng ý thức, tạo thành đa trọng ý thức phản ứng!

Nhưng bất luận biến hóa thế nào cũng không rời khỏi nguyên thần, ý thức.

Lâm Nghệ tham ngộ hết các pháp tắc cơ bản, sau đó giơ tay vạch trong không trung, hình thành những Vu văn thần bí, rồi đẩy Vu văn tới trước, dung hợp vào hư không.

Chỉ thấy một lá cờ đang tung bay từ xa bỗng nhiên khựng lại!

"Không gian cấm cố!" Đế Giang thất thanh kinh hô, thân là Không Gian Tổ Vu, bậc lão tổ về không gian, y sao không biết thủ đoạn này, chẳng phải chính là pháp tắc y vừa mới giao cho Lâm Nghệ sao.

Tên này, chớp mắt đã học được, còn có thể vận dụng!

Phải biết bộ lạc không gian của Đế Giang mới bắt đầu tiếp xúc cấm cố cũng mất mấy trăm năm mới tham ngộ được, đó là vì họ thiên phú dị bẩm.

Nếu ngoại tộc muốn tham ngộ, sợ rằng không có mấy vạn năm thì tuyệt đối không thể, đó là còn phải có căn nguyên và ngộ tính cực tốt.

Đế Giang trân trối nhìn Lâm Nghệ đang ngộ đạo, xác tín mình không nhìn lầm, tiểu tử này thực sự biết vận dụng.

Nội tâm y thầm kinh hãi, không ngờ ngộ tính của Hậu Nghệ lại yêu nghiệt như vậy, nếu sớm biết thế này y đã truyền thụ Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo cho hắn, hưng hứa cũng có thể nắm bắt được.

Lâm Nghệ tiếp tục tham ngộ Không Gian Chồng Chất và Không Gian Na Di.

Trong mắt Đế Giang là sự chấn động, nhưng với Lâm Nghệ, đây chỉ là bước cơ bản đầu tiên!

Không đáng nhắc tới!

Điều gian nan thực sự là dung hợp pháp tắc không gian cơ bản vào Tiễn Đạo, rồi lấy Tiễn Đạo tế luyện nhục thân, quá trình này không hề đơn giản như kết hợp pháp tắc vào mũi tên.

"Hệ thống, khai khải huấn luyện!" Lâm Nghệ định ra một phương án rồi hô.

"Cơ sở huấn luyện trường đã mở!" "Đã thiết lập xong 145 tôn Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nếu ký chủ không thể giết chết chúng, ý thức sẽ không thể rời khỏi huấn luyện trường, có tiếp tục không?" Hệ thống nhắc nhở.

Huấn luyện trường cấp cơ sở, một đạo pháp tắc diễn hóa một tôn thần ma!

Trước đó mười đạo Diệt Tình Pháp Tắc diễn hóa mười tôn.

Nay 145 đạo có thể diễn hóa 145 tôn để mài giũa Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ chọn tiếp tục.

Tức thì! 145 tôn Đại La Kim Tiên hậu kỳ trực tiếp vây sát, thi triển đủ loại thủ đoạn, đánh nát từng mảnh thế giới, cuốn theo sát phạt hủy diệt vô biên thôn phệ Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ diễn hóa Xạ Nhật Cung, thi triển Không Gian Na Di vừa học được để nhảy vọt, từng mũi tên hủy diệt bùng phát như những vầng thái dương rơi xuống, bắn về phía đám Đại La Kim Tiên.

Nhưng khác với lần tu luyện Diệt Tình Chi Tiễn trước, thân pháp, tốc độ, phòng ngự của những nhân vật này đều tăng lên gấp bội, mũi tên hủy diệt tuy nhanh và sắc bén nhưng không gây được thương hại hoặc không bắn trúng!

Huấn luyện trường quả thực lợi hại, thiết lập dựa trên pháp tắc thu được!

Như nắm giữ pháp tắc không gian, thần ma trong đó cũng phụ mang năng lượng không gian.

Sau khi hiểu ra, Lâm Nghệ thử dung hợp pháp tắc không gian cơ bản vào Tiễn Đạo, kết quả trực tiếp dung hợp không được, hắn liền lấy Vu văn tu luyện nhục thân làm môi giới, nạp pháp tắc không gian và Tiễn Đạo vào làm một, rồi thông qua Vu văn lạc ấn lên mũi tên.

Lập tức bắn ra một tiễn!

Chỉ thấy mũi tên nhảy vọt qua không gian, như biến mất không dấu vết, đến khi nhận ra thì đã đột ngột hiện ra trước mặt một tôn thần ma, xuyên thấu thân thể đối phương.

Không Gian Chi Tiễn, đã thành!

Lâm Nghệ cực kỳ mãn ý với thành quả tham ngộ.

Việc lĩnh ngộ Không Gian Chi Tiễn tiếp thêm cho hắn niềm tin lớn để tiếp tục tu luyện. 【 Chúc mừng ký chủ, Không Gian Tiễn Đạo đã thăng lên cấp 7! 】 【 Chúc mừng ký chủ, Không Gian Tiễn Đạo đã

thăng lên cấp 11! 】【 Chúc mừng ký chủ, Không Gian Tiễn Đạo đã thăng lên cấp 18! 】【 Chúc mừng ký chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng lên cấp 10! 】Tiếp đó, hắn chiến đấu điên cuồng liên tục một tháng!

Đem pháp tắc không gian và pháp tắc tiễn đạo đều ngưng tụ vào Vu văn, giống như đem những thứ khác nhau bỏ vào cùng một chiếc bình.

Chiến đấu điên cuồng chính là lắc mạnh chiếc bình để hai thứ dung hợp làm một.

Hiệu quả cực kỳ minh hiển, Diệt Tình Chi Tiễn thăng cấp 10, Không Gian Chi Tiễn tăng vọt lên cấp 18!

Nghĩa là sát phạt tiễn đạo tối cao có thể gia trì gấp 18 lần!

Một tiễn mang theo uy năng pháp tắc không gian cơ bản sẽ mạnh gấp 18 lần trước đây, càng về sau càng khủng bố, chỉ cần không ngừng thăng cấp!

Có 18 lần gia trì này cũng tương đương chiến lực tăng lên 18 lần. 145 tôn Đại La Kim Tiên phía sau gần như không có trở ngại bị bắn chết từng tên một!

Bên ngoài, tiễn ý bùng phát trên người Lâm Nghệ không chỉ sắc bén mà còn tràn ngập dao động pháp tắc không gian, khiến Đế Giang càng thêm kinh ngạc, hiển nhiên Lâm Nghệ đã làm được việc dung hợp pháp tắc không gian với sát phạt tiễn đạo.

"Có lẽ, thật sự có thể làm nên chuyện bất phàm!" Đế Giang ẩn ẩn kỳ vọng.

Khác với ba loại phương pháp chứng đạo của Hồng Hoang, Lâm Nghệ độc sáng một đạo, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, có lẽ thật sự có thể mang lại chấn động không nhỏ cho Hồng Hoang, dẫn lĩnh một thời đại!

Khi ý thức Lâm Nghệ quay về, thấy Đế Giang vẫn chưa rời đi!

“Huynh trưởng!

Tiếp ta một tiễn!” Lâm Nghệ lập tức hô lớn.

“Được!” Đế Giang không từ chối, muốn thử hiệu quả sau khi Lâm Nghệ tham ngộ Tiễn Đạo độc môn.

Với thân thể Tổ Vu, tay không tiếp Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm cũng nhẹ nhàng, y không lo bị thương, nhưng cũng muốn biết thứ Lâm Nghệ lĩnh ngộ huyền diệu thế nào!

Xạ Nhật Cung tế xuất, Lâm Nghệ rút ra một mũi tên, tức thì cỏ cây hoa lá cả bộ lạc Hậu Nghệ đều nhiễm một luồng sát khí tiễn ý nồng nặc, không gian xung quanh sản sinh một loại chồng chất quỷ dị, ở trạng thái tĩnh chỉ.

Tộc nhân bị kinh động, chấn hãm nhìn dị biến xung quanh, vô số thân ảnh mạnh mẽ băng qua đại địa hướng thẳng về Đại Vu Điện, nhìn chằm chằm hai bóng người đang đối trì, mặt lộ vẻ chấn động nồng đậm!

Trên cánh tay trái Lâm Nghệ hiện lên hai đạo ấn ký mũi tên huyền diệu!

Một là Diệt Tình Chi Tiễn!

Một là Không Gian Chi Tiễn!

Không Gian Chi Tiễn tỏa sáng, diễn hóa pháp tắc và Vu văn khủng bố rồi rót vào mũi tên.

Không gian quanh Lâm Nghệ và Đế Giang như cát chảy bị kéo vào mũi tên.

Hưu!

Không chút do dự, mũi tên bùng phát như một tia sáng xé toạc

không gian!

Ánh mắt Đế Giang nheo lại, lập tức thi triển thủ đoạn, không gian chồng chất mười vạn tầng, đồng thời giơ tay chộp tới, không gian lực hóa thành đao khí định nghiền nát mũi tên.

"Hử!" Đế Giang kinh ngạc kêu lên, chỉ thấy mũi tên như thể bắt thấu sát phạt, nhảy vọt rồi biến mất, đồng thời hấp thu cả sát phạt đao khí.

Thậm chí hình thành sự chồng chất của Không Gian Chi Tiễn!

Tuy Đế Giang có thể phân biệt mũi tên vì y là Tổ Vu không gian, nhưng ngoại tộc hoặc những cường giả không rành không gian thì sao phân biệt nổi?

Hiển nhiên là không thể!

Kết quả khiến tộc nhân kinh ngạc là Đế Giang Tổ Vu tự tay bắt lấy mũi tên nhưng lại bắt hụt, mũi tên sượt qua vai y!

Đế Giang chỉ đành dùng không gian cấm cố để cố định nó lại!

"Nếu thực lực đệ đạt chuẩn thánh đỉnh phong, một tiễn này vi huynh có lẽ gặp họa rồi!" "Khá lắm!" Đế Giang chấn động xong liền đại tiếu, thừa nhận đòn vừa rồi thực sự khiến y chấn kinh!

Lâm Nghệ thu cung, cười nói: "Cái này nhờ có pháp tắc không gian của huynh trưởng mới có uy năng như vậy!" "Hậu Nghệ!

Độc sáng Tiễn Đạo, đi con đường Hồng Hoang chưa ai đi, con đường này độc nhất vô nhị.

Bất luận cơ hội mịt mờ thế nào, Vu tộc và vi huynh đều sẽ giúp đệ." Đế Giang hạ quyết tâm: "Ngộ tính của đệ quá khủng bố, truyền pháp tắc cơ bản mà chớp mắt đã học được, vi huynh cũng không giấu giếm, tiếp theo sẽ truyền thụ Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo thực

thụ, hy vọng đệ có thể thu hoạch được gì đó.” Dứt lời, Đế Giang lấy không gian làm đao, tự trảm một giọt Tổ Vu tinh huyết giao cho Lâm Nghệ!

Cảnh này khiến tộc nhân bộ lạc chấn động rụng rời!

Bàn Cổ đại thần nhất thân tạo hóa cũng chỉ ngưng tụ mười hai giọt tinh huyết, trong đó một giọt hóa thành Đế Giang Tổ Vu!

Đế Giang tuy đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ, chạm tới đỉnh phong, nhưng tinh huyết bản thân không nhiều, mất một giọt thì tổn hại thực lực lớn thế nào có thể tưởng tượng được!

Nhưng một giọt tinh huyết đó ngưng tụ Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo của Đế Giang và cảm ngộ không gian qua vô tận hội nguyên, đó mới là hạch tâm nhất, là truyền thừa bản nguyên đạo thống.

“Đa tạ huynh trưởng!” Lâm Nghệ đang rất cần, cũng không khách sáo bà bà mụ mụ!

Dù sao lúc này đã vào hậu kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, tử chiến hủy diệt có thể nổ ra bất cứ lúc nào!

Chương 5

Tuy trước đó đã thay đổi vận mệnh bị giết, nhưng Lượng Kiếp là do Thiên Đạo vận hành, không chết ở Thái Âm Tinh thì Thiên Đạo cũng sẽ vận hành phương thức khác để hắn phải chết. 【 Đinh!

Trích xuất 16.000 đạo Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo Pháp Tắc, đã dung nhập vào Tiễn Đạo của ký chủ! 】 Lâm Nghệ tiếp nhận đạo thống của Đế Giang, trực tiếp thu được hơn vạn đạo pháp tắc bản nguyên.

Nghĩa là có thể mở Trung cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường!

Khả năng cảm ngộ tăng mười vạn lần khiến hắn vô cùng mong đợi.

Ngoài ra, nếu tham ngộ toàn bộ đạo thống này, chắc chắn Tiễn Đạo sẽ bước lên một tầm cao mới, hắn cũng đang rất nóng lòng.

Tiễn Đạo chưa từng có ai đi, vậy thì hắn sẽ đi một chuyến!

Nhận được tinh huyết Đế Giang, Lâm Nghệ bế quan tiếp tục tham ngộ truyền thừa.

Tuy bắn chết Thường Nga giúp hắn tránh được sát kiếp Thái Âm Tinh, nhưng sát kiếp mới chắc chắn sẽ tiếp diễn cho đến khi hắn đạo vẫn.

Tóm lại, Lâm Nghệ không chết thì Thiên Đạo tuyệt không bãi hưu!

Thậm chí Hồng Quân và đám Thánh nhân cũng không buông tha, vì Vu Yêu không rút khỏi vũ đài thì họ sao chưởng ác được Hồng Hoang.

Theo thời gian, Đế Tuấn hiện đang bế quan dùng Hà Đồ Lạc Thư tham ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chưa biết chín con Kim Ô đã bị diệt.

Một khi Đế Tuấn xuất quan, định sẽ hạ sát thủ!

Với thực lực hiện nay ứng phó một Chuẩn Thánh đỉnh phong quả thực không thực tế!

Ngoài ra, Vu Yêu Lượng Kiếp hậu kỳ có thể bùng phát tử chiến đồng quy vu tận bất cứ lúc nào.

Đặc biệt Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể tụ lực Chu Thiên để chống lại Thánh nhân sẽ tăng thêm tự tin cho Đế Tuấn, trận pháp này vốn tạo ra để đối phó Vu tộc, một khi động dụng, có sống sót qua Lượng Kiếp hay không vẫn là ẩn số.

Lần này trích xuất được vạn đạo pháp tắc, mở Trung cấp Huấn Luyện Trường, tăng phúc cảm ngộ mười vạn lần!

Khủng bố!

Lâm Nghệ vừa luyện hóa tinh huyết vừa tham ngộ đạo không gian.

Tinh huyết Tổ Vu chứa bản nguyên sức mạnh bàng bạc, cùng là Vu tộc nên hắn không cần tham ngộ nhiều, toàn bộ dung nhập vào Đại Vu chi thể, Huyền Công tự động vận chuyển hóa thành sức mạnh nhục thân dung vào xương cốt, huyết nhục, trực tiếp đột phá lên Đại Vu thể hậu kỳ!

Cộng thêm pháp tắc diệt tình và không gian chồng chất, tuy là Đại Vu hậu kỳ nhưng thực lực sánh ngang Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Qua ba tháng chiến đấu với hơn ngàn thần ma trong huấn luyện trường, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ thăng lên mấy bậc, dung nhập vào nhục thân hóa thành những phù văn sắc bén huyền diệu lạc ấn vào xương cốt, huyết dịch, phá vỡ giới hạn nhục thân.

Lâm Nghệ muốn đi con đường Tiễn Đạo!

Vu tộc không có nguyên thần, chỉ có thể tu nhục thân, nhưng nhục

thân bị Hồng Hoang Đại Đạo hạn chế, khó đột phá cực hạn Tổ Vu để thành Bàn Cổ Chân Thân.

Lâm Nghệ định dung hợp Tiễn Đạo với nhục thân, ý thức và hết thảy của bản thân, người chính là Tiễn Đạo, phá tan hạn chế Đại Đạo tiềm tàng.

Một khi thành công sẽ phá vỡ giới hạn, siêu việt Thiên Đạo, siêu việt Bàn Cổ!

Trên Thái Âm Tinh, Hi Hòa đầy vẻ bất cam và oán hận.

Không chỉ không làm Hậu Nghệ thống khổ hay giết được hắn, ngược lại còn khiến bản thân thêm phẫn nộ.

Thường Nga chết rồi, quân cờ cũng mất tác dụng!

Khiến bà ta và Thường Hi cực kỳ khó coi.

Nay báo thù không được, càng thêm thống khổ mà không làm gì được.

Có Tổ Vu tọa trấn, dù là Chuẩn Thánh cũng không thể xông vào Vu tộc giết Hậu Nghệ.

"Phu quân sắp xuất quan rồi!

Nhất định sẽ giết được Lâm Nghệ!" Hi Hòa nhìn hướng Thiên Đình nơi Đế Tuấn bế quan, hiện giờ bà ta đã phát điên rồi. 【 Chúc mừng ký chủ, Không Gian Chi Tiễn đã thăng lên cấp 50! 】 【 Chúc mừng ký chủ, Diệt Tình Chi Tiễn đã thăng lên cấp 15! 】 Mấy năm sau, bộ lạc Hậu Nghệ tràn ngập một tầng tiễn ý hủy diệt khủng bố.

Tộc nhân phát hiện những mũi tên trên lưng mình đều đang chiến động, sát khí và ý chí hủy diệt tăng vọt vạn lần!

Mọi ánh mắt đổ dồn về thủ lĩnh đại điện!

Một bóng hình anh vũ bước ra!

Tóc đen bay múa!

Từng sợi tóc như những mũi tên sát phạt Đại Đạo, cắt xé không gian!

Đôi mắt ấy sắc bén như gió, chứa đựng đạo huyền diệu vô cùng, ánh mắt như có thể xạ sát cường giả Đại La Kim Tiên.

Lúc này thực lực củng cố ở Đại Vu thể hậu kỳ, sánh ngang Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Nhưng biến hóa lớn nhất là Tiễn Đạo!

Qua hàng vạn trận chiến trong Trung cấp Huấn Luyện Trường, không ngừng dung hợp Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo Pháp Tắc, Không Gian Tiễn Đạo thăng lên cấp 50, tương đương sát phạt và chiến lực tăng 50 lần.

Phối hợp tu vi Đại La đỉnh phong, đủ để khiêu chiến Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Đạo thống của Đế Giang hắn mới tham ngộ được một phần triệu, nếu lĩnh ngộ hết chắc chắn có thể tăng gấp hàng trăm lần.

Một tiễn khi đó sát uy khủng bố đến nhường nào!

"Tiếp theo, hãy chế tạo Diệt Tình Chi Tiễn và Không Gian Chi Tiễn trước!" Lâm Nghệ thở hắt ra một hơi.

Xạ Nhật Cung là sát khí, uy năng sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, cứ dùng trước đã, giờ hắn đang thiếu tên!

"Mời tất cả tộc lão vào đại điện nghị sự." Giọng Lâm Nghệ lan tỏa khắp bộ lạc.

Chốc lát, mấy chục tộc lão bay tới, họ đều là những trưởng giả uy vọng hiệp trợ quản lý bộ lạc.

"Thủ lĩnh!" Họ cực kỳ cung kính.

Ngoài danh nghĩa thủ lĩnh, uy vọng của Hậu Nghệ hiện giờ rất cao, đặc biệt khi hắn chọn con đường độc lập Tiễn Đạo, tiễn ý trùng tiêu đã cảm nhiễm mọi tộc nhân.

Việc chớp mắt lĩnh ngộ pháp tắc không gian của Đế Giang và được Tổ Vu tặng tinh huyết đã làm nở mày nở mặt bộ lạc, địa vị trong Vu tộc tăng cao.

Hơn nữa Hậu Nghệ còn mở ra một con đường mới cho tộc nhân, điều này khiến họ vô cùng tôn kính!

Lâm Nghệ nói thẳng: "Các vị tộc lão chắc đã biết việc ta từ bỏ Dĩ Lực Chứng Đạo để độc tu Tiễn Đạo.

Nay ta đã có đột phá, bước ra bước đầu tiên, cần dùng Tiễn Đạo dung binh, nên định chế tạo mấy mũi thần tiễn.

Trong tộc có thần thiết hay Tiên Thiên Linh Căn nào thích hợp không?" "Có!

Cách đây không lâu, bộ lạc ta vừa nhận được một khối Quân Thiên Huyết Đồng, vốn là móng tay của Bàn Cổ phụ thần hóa thành, không chỉ thần tính nồng hậu mà còn mang theo khí sắc bén, thích hợp nhất để chế tạo thần tiễn." Một tộc lão vội vàng đáp.

Vu tộc chiếm cứ Hồng Hoang đại địa, hưởng mọi tài nguyên, riêng bộ lạc Hậu Nghệ các loại thần thiết tuyệt thế, linh căn, linh bảo tích trữ như núi, đếm không xuể.

"Tốt!

Dùng Quân Thiên Huyết Đồng!" Lâm Nghệ nghe là móng tay Bàn Cổ cũng giật mình kinh ngạc!

Sau đó hắn phân phó chế tạo.

Các tộc lão điều động tài nguyên, hướng bộ lạc Chúc Dung Tổ Vu

hoán đổi Bản Nguyên Hỏa để dung hóa đồng, hướng bộ lạc Cường Lương Tổ Vu đổi Bản Nguyên Lôi Đình để rèn đúc!

Sự việc chấn động cả bộ lạc Vu tộc!

Giữa các bộ lạc thường hoán đổi tài nguyên, nhưng việc bộ lạc Hậu Nghệ không tiếc hết thảy để chế tạo thần tiễn hỗ trợ hắn tu Tiễn Đạo khiến các cường giả Vu tộc tò mò, không biết Tiễn Đạo của Hậu Nghệ đi được bao xa?

Nhận được những mũi tên chế tạo xong, Lâm Nghệ đặt tên là Quân Thiên Cửu Tiễn!

Rút ra một mũi, hắn đem Không Gian Chi Tiễn lĩnh ngộ được dưới hình thức Vu văn dung vào mũi tên, trực tiếp lạc ấn năm mươi vạn đạo Vu văn!

Mỗi một đạo đều dựa trên Không Gian Đại Đạo Pháp Tắc và cảm ngộ Tiễn Đạo.

Khi đạo Vu văn cuối cùng được khắc xong, mũi tên dường như không thể thừa tải nổi nữa, thoát khỏi tay hắn, xuyên thủng đại điện bay lên không trung, từng luồng ý chí hủy diệt và không gian huyền diệu bùng phát điên cuồng, kích xuyên từng mảnh thế giới, bầu trời bộ lạc không ngừng sụp đổ khiến cường giả Vu tộc tưởng Yêu tộc Thiên Đình tấn công.

Nhưng khi thấy đó chỉ là một mũi tên làm ra, họ đồng loạt co rụt đồng tử, nhìn chằm chằm về hướng bộ lạc Hậu Nghệ.

"Mũi tên này còn khủng bố hơn Xạ Nhật Tiễn!" Tại bộ lạc Hình Thiên, Hình Thiên ngưng trọng nói.

Bên cạnh, Tương Liễu cũng chấn động kinh hô: "Khủng bố không phải mũi tên, mà là tiễn ý sát phạt.

Nếu đó là tiễn ý của Hậu Nghệ thì con đường hắn đi quả thực

khủng bố." "Nếu không, đệ tưởng tại sao Đế Giang đại ca cam nguyện hy sinh tinh huyết Tổ Vu!" Hình Thiên đáp lời, chiến ý bùng nổ: "Ta thực muốn kiến thức Tiễn Đạo của Hậu Nghệ, xem nó là hoa hòe hoa sói hay thực sự mạnh như vẻ ngoài!" "Ai!

Con đường này quá khó.

Độc lập với ba pháp chứng đạo, Hồng Hoang chưa từng có tiền lệ.

Tiên thiên thần thai còn chẳng dám, hắn đi xuống có lẽ mò mẫm được chút gì đó nhưng để chứng đạo thì khả năng gần như bằng không." Tương Liễu thở dài, ý kiến này cũng đại diện cho Vu tộc và chúng sinh Hồng Hoang, vì ba pháp chứng đạo đã chặn đứng mọi người, huống chi là tự mình khai phá một đạo mới.

Ngay cả Hình Thiên cũng không cách nào phản bác.

"Quân Thiên Tiễn!" Lâm Nghệ ý niệm khẽ động, Quân Thiên Tiễn nhảy vọt qua không gian, đột nhiên từ không trung trước mặt chui ra, rơi vào lòng bàn tay.

Một chi Quân Thiên Tiễn chính là Không Gian Chi Tiễn!

Lúc này uy năng vẫn chưa đủ mạnh, chủ yếu vì hắn tham ngộ đạo không gian của Đế Giang chưa đủ.

Đạo của Tổ Vu tích lũy qua vô số hội nguyên, dù có tăng phúc cảm ngộ mười vạn lần cũng không thể một sớm một chiều mà thấu triệt.

Tiễn Đạo lại càng khó khăn.

Chỉ có thể chậm rãi tham ngộ, dung vào mũi tên để nó ngày càng mạnh.

"Bất luận gian nan thế nào, con đường này ta nhất định phải đi đến cùng!" Có hệ thống và huấn luyện trường, Lâm Nghệ tự tin gấp bội.

Đương nhiên có một điểm hắn hiểu rõ hơn bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào: Ba con đường chứng đạo kia thực chất còn khó hơn con đường này.

Vì Công Đức là trời ban!

Trời có cho ngươi thành thánh không?!

Nữ Oa là người đầu tiên tạo nhân, có công đức tạo vật, cộng thêm Hồng Mông Tử Khí và bồ đoàn Thiên Đạo mới có thể thành thánh.

Tam Thanh cũng thế, nhờ công đức lập giáo và là nguyên thần của Bàn Cổ, kế thừa công đức khai thiên mới có cơ hội.

Tây Phương nhị thánh phải phát đại hoành nguyện, biểu đạt lòng trung thành với Thiên Đạo mới được chứng đạo.

Chương 6

Cho nên Công Đức Thành Thánh vĩnh viễn không thể nữa.

Trảm Tam Thi thì Hồng Quân đã đi trước, rốt cuộc không thoát khỏi Thiên Đạo.

Đế Tuấn, Đông Hoàng đều đi đường này, kết quả bị tính kế chết thảm, một khoang nhiệt huyết vùi lấp trong Lượng Kiếp!

Còn Dĩ Lực Chứng Đạo, Thiên Đạo không cho, Đại Đạo cũng không cho!

Thay vì thế, hãy đi con đường riêng, Tiễn Đạo!

Phải làm những gì người khác không dám làm, duy có như thế mới có tiền đồ thay đổi vận mệnh!

Lâm Nghệ khắc họa xong Không Gian Chi Tiễn liền không nghỉ ngơi, bắt đầu khắc họa mũi tên thứ hai: Diệt Tình Chi Tiễn!

Cùng lúc đó, ngoại vi bộ lạc Vu tộc, dưới bầu trời Bất Chu Sơn.

Oanh long!

Khoảnh khắc đó, không gian quanh mấy Tiểu Thiên Thế Giới bị năng lượng hủy diệt đánh cho sụp đổ tan tành, bão tố xung kích lan ra tứ cực, chấn thiên động địa.

Từng luồng khí lưu hỗn độn hủy diệt tràn ra thôn tính mọi thứ.

Trong vùng hủy diệt, Yêu Thánh Kế Mông mình khoác long lân áo giáp, tay cầm Nháo Hải Cương Xoa diễn hóa ức vạn vạn ảnh sát phạt, điên cuồng tấn công một bóng người.

Người kia chính là Đại Vu Cửu Phượng của Vu tộc!

Cửu Phượng là người có huyết mạch Bàn Cổ thuần chính nhất trừ

Thập Nhị Tổ Vu, đồng thời là Vu tộc duy nhất có nguyên thần, là bào muội của Tổ Vu Cường Lương và truyền nhân duy nhất của Huyền Minh.

Tại Vu tộc địa vị tôn quý, được Thập Nhị Tổ Vu hết sức yêu mến.

Thực lực nàng sánh ngang Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chưởng ác Thủy chi pháp tắc và Cửu Phượng Vu thể.

Đối diện với Kế Mông – đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh, nàng không hề nao núng.

Nhưng ngoài Kế Mông, bên cạnh còn có Yêu Thánh Cửu Anh là Đại La hậu kỳ trợ chiến, nàng không có viện binh, liên tục đại chiến dần rơi vào thế hạ phong, bị thương không nhẹ.

Cứ đà này chắc chắn sẽ chết ở đây.

May mắn nàng đã sớm phái tộc nhân về bộ lạc báo tin, giờ chỉ có thể cầu cứu viện binh Vu tộc!

"Đừng vùng vẫy vô ích, cường giả Vu tộc cứu không nổi ngươi đâu." Kế Mông lãnh tiếu.

Yêu lực ngập trời, pháp tắc Đại La như biển cả bùng phát cấm cố không gian hàng ức dặm, khóa chặt Cửu Phượng khiến nàng muốn trốn cũng không xong.

Hơn nữa cường giả Vu tộc muốn đến đây cũng phải mất một khoảng thời gian, đủ để chúng giết chết nàng.

Cửu Anh thừa cơ thi triển Tiên Thiên Linh Bảo Nhật Tinh Luân và Nguyệt Tinh Luân, dùng pháp tắc bản nguyên thủy hỏa diễn hóa luân ảnh chém tới.

Cửu Phượng khổ sở đối phó Kế Mông, không còn tâm trí đâu lo cho Cửu Anh, vết thương ngày càng nhiều.

Thực lực suy yếu, hai Yêu Thánh càng đánh càng mạnh, nàng chỉ có thể kéo chiến cuộc về phía bộ lạc, nhưng nàng biết viện binh không thể đến ngay lập tức được.

"Đừng trì hoãn nữa, mau chóng trấn sát đi, tốt nhất là thoát thân trước khi cường giả Vu tộc tới." Kế Mông nhắc nhở Cửu Anh, vận chuyển toàn bộ yêu lực tấn công.

"Không xong rồi!

Cửu Phượng bị Kế Mông và Cửu Anh vây công, Yêu tộc Thiên Đình lại muốn phát động đại chiến rồi!" Tại bộ lạc Hậu Nghệ, tộc lão đắc tin vội vàng chạy đến thủ lĩnh đại điện.

Lâm Nghệ đang tham ngộ cũng nghe thấy động tĩnh, thu hồi Diệt Tình Chi Tiễn vừa khắc xong, bước ra hỏi: "Có chuyện gì?!" "Thủ lĩnh!

Cửu Phượng ở dưới chân Bất Chu Sơn bị Kế Mông và Cửu Anh phục kích, nguy tại sớm tối, chúng ta phải đi chi viện ngay!" Một tộc lão vô cùng sốt ruột.

Dưới chân Bất Chu Sơn!

Lâm Nghệ trầm ngâm: "Từ chỗ chúng ta tới đó e không kịp chi viện." "Thủ lĩnh Hình Thiên đã đi rồi!" Một tộc nhân xông vào báo.

"Bộ lạc Hình Thiên còn xa Bất Chu Sơn hơn chúng ta, dù có đi nhanh nhất cũng e không kịp." Một tộc lão lo âu nói.

"Để ta thử xem!" Lâm Nghệ thốt ra một câu rồi đột nhiên vượt không trung bước ra khỏi đại điện, đứng sừng sững trên độ cao bách vạn dặm, nhìn chằm chằm về hướng Bất Chu Thiên Trụ xa xôi, nóng lòng muốn thử.

Hắn tế ra Xạ Nhật Thần Cung, lắp Không Gian Chi Tiễn có 50 lần gia trì sát phạt, bắt đầu nhắm chuẩn!

Các tộc lão chạy ra thấy cảnh này đều ngẩn người.

“Thủ lĩnh định làm gì?

Chẳng lẽ định bắn một tiễn từ đây để giúp Cửu Phượng sao!” “Không thể nào!

Bộ lạc chúng ta cách Bất Chu Sơn hàng trăm Trung Thiên Thế Giới, Xạ Nhật Thần Tiễn cũng không bắn tới nổi, lại không thấy mục tiêu, giúp thế nào được?” “Chỉ hy vọng thủ lĩnh Cửu Phượng kiên trì được đến khi Hình Thiên tới nơi!” “Câm miệng hết cho ta!” Nghe tộc nhân bàn tán kinh ngạc, một tộc lão quát khẽ, vì ông phát hiện thủ lĩnh Hậu Nghệ đã nhắm mắt, không gian trước mắt hắn đột nhiên sụp đổ, hóa thành một vòng xoáy hỗn độn hủy diệt đen ngòm...

Những đôi mắt của tộc nhân đều trân trối nhìn theo, dù không tin nhưng họ vẫn mong chờ một kỳ tích!

Hay tin Cửu Phượng bị Yêu Tộc Thiên Đình phục kích, các bộ lạc Vu Tộc lại lần lượt triệu tập tộc nhân, chuẩn bị khai chiến.

Ngay cả Tổ Vu cũng bị kinh động.

Đế Giang Tổ Vu đang chuẩn bị đích thân viện trợ thì đột nhiên cảm nhận một luồng tiễn ý khủng bố lan tỏa, liền dừng lại, cách không gian nhìn về phía bộ lạc Hậu Nghệ.

Các Tổ Vu khác cũng lần lượt quan sát, sắc mặt nghiêm nghị!Lâm Nghệ ý thức theo không gian lan tỏa, cực tốc dò xét phương vị. 50 lần Tiễn Đạo Không Gian gia trì, một đạo sát phạt sắc bén chi quang khủng bố, khoảnh khắc băng diệt trăm vạn dặm Hỗn Độn phía trước!

Rồi sau đó...

Bành!

Ngón tay buông lỏng, Không Gian Chi Tiễn rời dây cung bắn ra,

trong khoảnh khắc xuyên vào xoáy nước Hỗn Độn, đánh tan cả Hỗn Độn nặng nề!

Không Gian Chi Tiễn, ẩn chứa huyền diệu không gian!

Ví như không gian na di, không gian phá chướng, không gian trọng điệp!

Dù có cách biệt mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn Trung Thiên Thế giới, cũng có thể cực tốc na di mà tới.

Một mũi tên này, chính là thành quả tích lũy của Lâm Nghệ trong khoảng thời gian qua!

Trong tên cũng ẩn chứa ý thức, có thể tinh chuẩn đối địch!

Ngay tức thì, lại giương Diệt Tình Chi Tiễn, 15 lần Diệt Tình Tiễn Đạo tăng phúc, cùng lúc nhắm bắn bùng phát thêm một lần nữa, mũi tên bắn vào Hỗn Độn, bất luận Vu Tộc phổ thông hay Đại Vu, đều không nhìn thấy mũi tên đã đi đâu.

Biến mất không trung!

Chỉ còn sót lại một luồng tiễn ý cổ xưa vẫn phiêu đãng giữa Thiên Địa, sắc bén đến mức ngay cả Vu Thể cũng không chịu đựng nổi.Sưu!

Xuyên không với tốc độ nhanh nhất, Hình Thiên đang viện trợ dưới Bất Chu Sơn, cảm thấy một luồng sắc bén khủng bố đột ngột lướt qua không gian bên cạnh, khiến bước chân y đột nhiên khựng lại!

"Vừa rồi hình như có thứ gì đó lướt qua bên cạnh?" Hình Thiên nhíu mày, dò xét không gian nhưng không phát giác gì, y liền gạt bỏ ý niệm, tiếp tục gấp rút đến Bất Chu Sơn.Phốc thứ!

Dưới Bất Chu Sơn, Cửu Phượng chịu một kích của Cửu Anh, thân thể bị đánh bay vào hư không.

Sát!

Thấy cơ hội này, Kế Mông hân hoan, đột nhiên cầm NaO Hải Cương Xoa, một xoa kích xuyên mười ức dặm không gian, đánh giết về phía Vu Thể của Đại Vu Cửu Phượng.

Nhưng, vào lúc này.

Y đột nhiên trong lòng sinh cảnh báo, dự cảm bất ổn, thần niệm Nguyên Thần điên cuồng dò xét không gian xung quanh.

"Không thể nào!

Vu Tộc không thể nào viện trợ nhanh đến thế!" "Tổ Vu cũng không thể nhanh như vậy!" Kế Mông thầm nghĩ trong lòng.

Ngay sau đó, y định tiến thêm một bước, nhanh chóng giết chết Cửu Phượng!Đột nhiên, hư không trước mặt Kế Mông vặn vẹo, gập lại, rồi sau đó, sụp đổ!

Vô tận mảnh vỡ không gian bị nuốt chửng, hình thành một xoáy nước Hỗn Độn.

Không gian xung quanh chồng chập.

Một luồng lưu quang cực hạn khoảnh khắc bắn ra từ xoáy nước Hỗn Độn, ẩn chứa sát lực ngập trời, ngay khoảnh khắc xuất hiện, Nguyên Thần của Kế Mông cũng không kìm được mà rùng mình.

"Cẩn thận!" Ngay cả Cửu Anh ở một bên cũng phát giác, kinh hô nhắc nhở Kế Mông.

Kế Mông lập tức từ bỏ việc đánh giết Cửu Phượng, chuyển vận vô biên Yêu Lực, bao phủ mấy trăm vạn dặm, điên cuồng rút ly Hồng Hoang chi lực rót vào NaO Hải Cương Xoa, đâm giết về phía luồng lưu quang cực hạn kia.

Bành!

Cùng với một tiếng chấn động vang lên, lưu quang cùng với xoáy nước Hỗn Độn màu đen kia liền diệt vong.

Không, cảm giác nguy hiểm vẫn chưa biến mất!

Bởi vì không gian chồng chập, như những thời không khác nhau, đều có một đạo lưu quang cực hạn xông ra, Kế Mông cảm giác phảng phất bị ức vạn sát phạt chi quang nhìn chằm chằm, bất đắc dĩ, y chỉ có thể vung cương xoa, dùng Đại La Pháp Tắc như biển cả hủy hoại không gian xung quanh, đồng thời liên tục công kích lưu quang thần bí.Bành!

Lưu quang như chẻ tre đột nhiên xông ra, trong mắt Kế Mông, Cửu Anh, thậm chí Cửu Phượng hóa thành một mũi tên với phù văn rực sáng lấp lánh, ngay khoảnh khắc đối chọi với NaO Hải Cương Xoa, lại còn cấm cố không gian, cách tuyệt Đại La Pháp Tắc sát phạt.

NaO Hải Cương Xoa "đinh" một tiếng, bị bẻ gãy!

“Tên!” Đồng tử Kế Mông co rút, y trực tiếp tế xuất bản thể Yêu Thánh đầu rồng, thân người, móng chim, tay mọc lông vũ, hóa thành mấy chục vạn trượng, một chưởng đánh nát ức vạn dặm không gian, định diệt sạch mũi tên quỷ dị kia.

Nhưng, chưởng ấn đánh xuống, mũi tên đột nhiên biến mất!

Đến khi xuất hiện, phốc, đột ngột xuyên qua vai Kế Mông, một cánh tay cùng nửa bên vai trực tiếp băng nát thành màn sương máu ngập trời, tuôn đổ xuống, bản thể Yêu Thánh của Kế Mông bị lực xuyên thấu đánh bay mấy ngàn vạn dặm, đánh trúng khiến Bất Chu Thiên Trụ cũng chấn động kịch liệt.Cửu Phượng từ phế tích hư không xông ra, nhìn thấy cảnh này, chấn động đến cực điểm!

Thần niệm dò xét ức ức vạn dặm, nhưng không phát giác có cường giả thứ hai, y lập tức mờ mịt.

“Đại ca!” Sắc mặt Cửu Anh kịch biến, xuyên không, xông về phía Kế Mông!Sưu!

Một đạo mũi tên khác lại đột nhiên bắn ra, không giống với mũi tên trước, lần này, sát cơ và hủy diệt vô cùng trực tiếp thuần túy, phá vỡ không gian xuất hiện, cực tốc xuyên qua một cái đầu của Cửu Anh.

Rồi sau đó, cắm thẳng vào phế tích hư không, xuyên qua bụng Kế Mông.

Bản thể Yêu Thánh mấy chục vạn trượng, trực tiếp đứt thành hai đoạn.

Tiên huyết như một trận mưa rào lớn, đổ xuống rừng núi Bất Chu Sơn, nhuộm thành vô tận sắc máu!“Chạy!

Mau chạy!

Vu Tộc có cường giả tuyệt thế đang tới!” Kế Mông kinh hoàng.

Cửu Anh cũng thống khổ gào thét, không chút do dự, nhanh chóng túm lấy nửa đoạn tàn thể của Kế Mông, xông lên trời cao mà chạy trốn.

Cửu Phượng đang chật vật đứng sững sờ, nguy cơ chết chắc, vậy mà lại bị hai mũi tên giải quyết ư?!

Khiến y có chút không dám tin!

Ánh mắt ngưng tụ nhìn hư không vỡ nát phía xa, hai đạo tiễn ảnh lóe lên, tiễn ý uy nghiêm lẫm liệt!

“Mũi tên quỷ dị thật!” Cửu Phượng cũng vô cùng chấn động, suýt nữa đánh chết Kế Mông Đại La Kim Tiên đỉnh phong, loại tên như vậy, thật sự không thể tưởng tượng nổi, e rằng là kiệt tác của Chuẩn Thánh đi.

Chương 7

Nhưng, Vu Tộc có cao thủ Chuẩn Thánh sử dụng tên sao?

Hậu Nghệ...?!

Nam nhân đó, trong mắt Cửu Phượng đột nhiên xuất hiện vô số cảm xúc phức tạp!"Cửu Phượng!" 1.

Hình Thiên đang cấp tốc chi viện, sát khí đằng đằng lao tới, điên cuồng tìm kiếm tung tích Cửu Phượng, một đôi chiến mâu trợn trừng, nộ hỏa ngút trời, cảm thấy bản thân đã đến muộn.

"Ta ở đây!" Cửu Phượng đáp một tiếng.

Khiến Hình Thiên ngẩn người, ngay lập tức xuyên qua bên ngoài phế tích, nhìn Cửu Phượng trong không gian ức vạn vạn dặm vỡ nát, y lại cấp tốc dò xét xung quanh rồi kinh ngạc hỏi: "Kế Mông, Cửu Anh đâu?!""Đã chạy!" Cửu Phượng đáp, ngưng mắt nhìn Yêu Tộc Thiên Đình.

Chạy rồi?

Hình Thiên kinh ngạc.

Tuy Cửu Phượng là một tồn tại đặc thù trong Vu Tộc, không chỉ sở hữu Đại Vu Thể, mà còn sở hữu Nguyên Thần, có thể điều khiển Linh Bảo tác chiến, chiến lực cường đại đến mức ngay cả y cũng phải cẩn thận đối phó.

Nhưng Cửu Phượng lại đối mặt với sự vây công của Đại La Kim Tiên đỉnh phong và Đại La Kim Tiên hậu kỳ chứ!

Kế Mông và Cửu Anh đều là Yêu Thánh, là cường giả tiên phong đối trận với Vu Tộc, đã trải qua vô số trận chiến lớn nhỏ, tôi luyện ra chiến lực cường đại, vượt xa cảnh giới.

Một mình y, có thể đẩy lùi sao?!

Từ ngữ khí này, hình như Kế Mông và Cửu Anh không địch nổi mới chạy trốn!"Không cần đoán, không phải ta đẩy lùi." Cửu Phượng một câu nói, làm rõ sự việc.

Hình Thiên chợt hiểu ra, liền nói: "Huynh trưởng ra tay phải không?!" "Không!" Cửu Phượng nhìn về phía phế tích vỡ nát, hai mũi tên đang lay động!

Tiễn ý hủy diệt khủng bố lan tỏa, tất cả đều khó lòng tiếp cận.

"!"...

"Quân Thiên Tiễn!"Hình Thiên thần niệm dò xét, liếc mắt nhận ra mũi tên này.

Bởi vì, tộc nhân trong bộ lạc y đã tham gia chế tạo Quân Thiên Tiễn!

Tên đó, không phải của Hậu Nghệ sao.

Tên đó đến nhanh hơn y sao?

Không thể nào!

Dù sao, y đến đây đầu tiên, lẽ nào Hậu Nghệ đã ra tay từ bộ lạc của mình?!

"Ngươi biết của ai không?" Cửu Phượng hỏi.

"Hậu Nghệ!" Hình Thiên thốt ra hai chữ.Hậu Nghệ!

Đột nhiên, Cửu Phượng thất thanh kinh hô.

Hình Thiên gật đầu, tự lẩm bẩm: "Tên đó cách mấy trăm Trung Thiên Thế giới, bắn tên tới nơi này, xem ra thì, thật sự đã xem thường, xem thường Tiễn Đạo của y rồi." Cửu Phượng nghe câu nói "cách mấy trăm Trung Thiên Thế giới", cả người y ngây dại.

Tuy biết Hậu Nghệ thần dũng.

Nhưng nghe loại thủ đoạn này, vẫn cảm thấy không thể tin nổi.

Về việc Hậu Nghệ muốn đi một đạo khác, y cũng biết, nhưng không ngờ một con đường lại thể hiện uy năng khủng bố đến vậy.

"Sao vậy?" Thấy Cửu Phượng tâm sự nặng nề, Hình Thiên hỏi.

Cửu Phượng giọng nói có chút run rẩy: "Ngươi có thể không tin!

Vừa rồi hai mũi tên, suýt chút nữa đã đánh chết Kế Mông, Cửu Anh cũng bị đánh nát một cái đầu lâu, nếu không phải ta bị trọng thương, ta cũng có thể thừa cơ trấn sát y." Hình Thiên: "....." Tê tê tê ~~~!

Tên đó!

Hình Thiên quay nhìn bộ lạc Vu Tộc, trong mắt y đột nhiên chiến ý bàng bạc!

"Trước hết trở về!" Cửu Phượng kêu lên, cũng nóng lòng muốn gặp Hậu Nghệ.

Ngưng mắt nhìn mũi tên trong hư không vỡ nát, y phất tay một cái, thu hai mũi tên lại, rồi quay về bộ lạc Vu Tộc.Bộ lạc Hậu Nghệ.

Lâm Nghệ tay cầm Xạ Nhật Thần Cung, đứng sừng sững giữa không trung, xa xa quan sát.

Mũi tên thứ nhất là Không Gian Chi Tiễn!

Sở hữu năng lực đặc thù như không gian na di, không gian trọng điệp, không gian bích chướng, ý thức phụ trợ trên đó, như có mắt vậy, có thể tinh chuẩn đến khu vực chiến đấu, và thực hiện công kích tinh chuẩn.

Mũi tên thứ hai là Diệt Tình Chi Tiễn!

Tuy không huyền diệu quỷ dị như Không Gian Chi Tiễn, nhưng sát phạt lực cực mạnh, là mũi tên sát phạt thuần túy nhất, Diệt Tình Pháp Tắc là do hệ thống chiết xuất sau khi bắn chết Thường Nga, xét về tính hủy diệt và công kích, nó mạnh hơn Không Gian Chi Tiễn gấp mấy trăm lần. 15 lần tăng phúc, càng mạnh đến đáng sợ!

Diệt Tình Chi Tiễn, trực tiếp đánh nát một cái đầu của Cửu Anh, bắn Kế Mông thành hai đoạn!

Về sau nếu không ngừng đề thăng, đề thăng mấy trăm lần, mấy ngàn lần, càng mạnh đến biến thái, một mũi tên, e rằng có thể uy hiếp Thánh Nhân!Bộ lạc tộc lão, tộc nhân, đều ngưng mắt nhìn Bất Chu Sơn Trụ.

Trong các bộ lạc Tổ Vu, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, v.v., đều nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Rất lâu, rất lâu.

Hình Thiên tay cầm Can Thích Chiến Phủ, xuyên qua từng phiến thế giới, thẳng xông về bộ lạc Hậu Nghệ.

Phía sau y, một thân ảnh thanh y y phục phiêu dật, cũng theo đó bay về bộ lạc Hậu Nghệ.Hô!

Thấy bào muội không sao, Tổ Vu Cường Lương mới thở phào nhẹ nhõm!

Các tộc nhân Vu Tộc khác cũng thầm thở phào nhẹ nhõm, Cửu Phượng là cường giả tuyệt đỉnh của Vu Tộc, có tiềm lực tấn thăng cảnh giới Tổ Vu, nếu bị giết, đó sẽ là một tổn thất lớn cho Vu Tộc.

Ngoài ra, Cửu Phượng được các tộc nhân Vu Tộc yêu mến sâu sắc, cũng không ai muốn y xảy ra chuyện!

"Xem ra Đại Vu Hình Thiên đã kịp thời đến cứu Đại Vu Cửu Phượng!" Tất cả tộc nhân Vu Tộc trong lòng đều thầm mừng.

Thấy Cửu Phượng vô sự, Lâm Nghệ cũng thu Xạ Nhật Thần Cung lại.

Đang chuẩn bị đạp không hạ xuống.“Hậu Nghệ!” Đột nhiên, Hình Thiên gọi Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ dừng lại, xoay người nhìn về phía Hình Thiên, một luồng chiến ý khủng bố tỏa ra, áp bách tất cả trong bộ lạc Hậu Nghệ, khiến Lâm Nghệ ngơ ngác, “tên to con” này bị điên rồi sao?!

Hình Thiên chắn phía trước Lâm Nghệ, nói thẳng thừng: “Ta muốn khiêu chiến ngươi!” Tộc nhân của bộ lạc Hậu Nghệ nghe xong, khó hiểu.

“Đại Vu Hình Thiên, thủ lĩnh của chúng ta hình như không đắc tội gì ngươi phải không?!” Một tộc lão của bộ lạc nhíu mày.

Hình Thiên, chính là Chiến Thần của Vu Tộc, chiến lực nhục thân còn khủng bố hơn cả Tương Liễu, v.v., thực lực áp chế Hậu Nghệ, cả Vu Tộc đều biết điều đó.

Nay trực tiếp khiêu chiến, nếu không phải Hậu Nghệ đã đắc tội, thì y bị điên rồi!“Ngươi không đắc tội ta!” Hình Thiên phủ nhận, chiến ý bàng bạc nói: “Ta muốn kiến thức Tiễn Đạo độc lập của ngươi!” Một luồng áp bách cường hãn, áp bức ức vạn tộc nhân của bộ lạc Hậu Nghệ đến mức không thở nổi, nội tâm kinh hãi, hiển nhiên, tất cả đều hiểu rõ, thực lực của Đại Vu Hình Thiên lại đề thăng rồi.

“Hình Thiên!” Cửu Phượng ngăn cản Hình Thiên, phượng mâu trợn trừng nói: “Đừng nói nhảm!” “Yên tâm đi!

Đã có thể cách mấy trăm Trung Thiên Thế giới mà bắn chết Kế Mông và Cửu Anh, sẽ không yếu ớt đến thế đâu!” Hình Thiên không ngừng lại.

Lời nói bất ngờ, khiến ức vạn vạn người chú ý đến Vu Tộc đều trợn tròn mắt, vừa rồi, không nghe lầm chứ, Hậu Nghệ, cách mấy trăm Trung Thiên Thế giới mà bắn chết Kế Mông và Cửu Anh?!

Lẽ nào Cửu Phượng không phải Hình Thiên cứu, mà là hai mũi tên của Hậu Nghệ cứu sao?!Các bộ lạc Vu Tộc một mảnh tịch tĩnh, vô số Vu Tộc hoàn toàn chưa hồi thần.

Mặc dù biết Tiễn Đạo của Hậu Nghệ mạnh mẽ, có thể bắn chết Kim Ô, nhưng, từ bộ lạc bắn đến Bất Chu Sơn Trụ, bắn chết Đại La Kim Tiên đỉnh phong, thì quả là có chút không thể tưởng tượng nổi.

Trong bộ lạc Hậu Nghệ, tộc lão, tộc nhân cũng chợt ngây người, chỉ ngưng mắt nhìn thủ lĩnh Hậu Nghệ, ý kính trọng trong mắt càng nồng nhiệt gấp vạn lần!

"Xem ra Tiễn Đạo, quả thực đã đi ra một con đường, có lẽ, thật sự có thể mang đến thay đổi cho Vu Tộc, mang đến thay đổi cho Hồng Hoang." Trong mắt Chúc Dung lóe lên sự kỳ vọng nồng nhiệt.

"Nếu Vu Tộc có một vị trí, vậy, nhất định nằm trong tay Lâm Nghệ, có lẽ là hy vọng của Vu Tộc chúng ta!" Đế Giang một câu nói, khiến Chúc Dung, Cường Lương và các Tổ Vu khác bên cạnh đều chấn động lòng.

"Đại huynh vì sao lại như vậy?" Cộng Công hỏi.

Các Tổ Vu khác cũng hiếu kỳ, dù sao, huynh trưởng sẽ không vô cớ xem trọng Hậu Nghệ đến vậy.Đế Giang trầm mặc, nhớ lại lực cảm ngộ biến thái của Lâm Nghệ, nói: "Trước đây ta chỉ yêu cầu tộc nhân Vu Tộc theo đuổi phương pháp Dĩ Lực Chứng Đạo để tu luyện, nhưng đã bỏ qua việc tộc nhân cũng có những lựa chọn tu hành khác.

Ví như Hậu Nghệ, lực cảm ngộ quá khủng bố, không thích hợp đi Dĩ Lực Chứng Đạo, thích hợp đi con đường của riêng y." "Lực cảm

ngộ khủng bố ư?" Cường Lương hiếu kỳ hỏi: "Khủng bố đến mức nào?" "Ta vừa truyền cho y Pháp Tắc Không Gian cơ sở, y đã học được ngay lập tức." Đế Giang giải thích.

Tê tê tê...

Cường Lương và các Tổ Vu khác hít vào một hơi khí lạnh, hai chữ "ngay lập tức" không nghi ngờ gì đã hình dung lực cảm ngộ kinh thế hãi tục, khiến tất cả đều có chút không tin.

"Không chỉ vậy, trong mũi tên đầu tiên vừa bắn ra, đã ẩn chứa Đại Đạo Bản Nguyên Không Gian mà ta truyền cho y, đã có thành tựu nhất định." Đế Giang ánh mắt như đuốc nói: "Cách từ khi ta truyền đạo thống cho y, chỉ mới có mấy chục năm thời gian!" Điều này có nghĩa là Hậu Nghệ trong mấy chục năm, đã tham ngộ không ít Đại Đạo Bản Nguyên Không Gian sâu xa hơn!

Các Tổ Vu đều hiểu rõ hàm nghĩa sâu xa.

Cũng chấn động và trầm mặc.

Đế Giang ngưng mắt nhìn bộ lạc Hậu Nghệ, như vậy, hy vọng các huynh đệ khác của ta, cũng sẽ truyền Đại Đạo Bản Nguyên cho Hậu Nghệ, có lẽ có thể giúp Hậu Nghệ đi ra một con đường mới, giúp Vu Tộc đi ra một con đường tươi sáng!

Dù sao, Hậu Nghệ hiện giờ thiếu, trừ các loại tài nguyên ra, còn thiếu Đại Đạo Pháp Tắc!

Pháp Tắc càng nhiều, mới có thể tham ngộ dung hợp vào Tiễn Đạo, đề thăng các loại Tiễn Đạo!

Mới có thể khai mở trường huấn luyện Tiễn Đạo cấp cao hơn!"Hậu Nghệ!

Nếu ngươi chấp nhận khiêu chiến, chiến thắng ta, mọi tài nguyên của bộ lạc Hình Thiên, bộ lạc Hậu Nghệ đều có thể sử dụng." Hình

Thiên vì muốn thử Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, đã dốc đủ vốn!

Vu Tộc tuy cùng chung kẻ thù, nhưng tài nguyên giữa các bộ lạc không được chia sẻ, cần phải trao đổi với nhau!

Mỗi bộ lạc đều có tài nguyên phong phú!

Nếu có được tài nguyên của bộ lạc Hình Thiên, vậy sự phát triển của bộ lạc Hậu Nghệ sẽ càng tốt hơn.

Lời đặt cược của Hình Thiên, có sức dụ hoặc cực lớn!

Đến mức mỗi tộc nhân của bộ lạc Hậu Nghệ nghe xong, đều cực kỳ động lòng!

Nhưng, xét thấy Chiến Thần Hình Thiên khủng bố, lại xì hơi.

Lâm Nghệ nhìn Hình Thiên đã hạ quyết tâm, lại nhìn các tộc nhân đang động lòng, nói: "Một lời đã định!" Cửu Phượng không ngăn cản, tiến lên, đưa Không Gian Chi Tiễn và Diệt Tình Chi Tiễn đã lấy lại cho Hậu Nghệ, ánh mắt ẩn chứa cảm xúc dị thường nói: "Cảm ơn!" "Không có gì là tốt!" Lâm Nghệ cười một tiếng, nhận hai chi Quân Thiên Tiễn.

Thực ra, y cũng không biết, tên đã cứu Cửu Phượng.

Ngay tức thì, bay lên ức ức vạn dặm không trung.

Còn về Cửu Phượng, Lâm Nghệ thật không biết nên đối xử thế nào?

Mang tiếng xấu Sát Thê Chứng Đạo, về sau đừng nói tìm vợ, ngay cả tìm một nữ sinh linh, e rằng cũng khó khăn!Đối chiến trên không.

Đừng nói Cửu Phượng, tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ, bộ lạc Hình Thiên, ngay cả Tổ Vu cũng mật thiết quan tâm trận chiến này.

Cũng xem Tiễn Đạo của Hậu Nghệ thế nào, có thể đi tiếp được không!

Hình Thiên tế xuất Can Thích Chiến Phủ, sát khí tung hoành tám trăm vạn dặm, kình phong hình thành như tuyệt thế thần đao, điên cuồng chém về phía Lâm Nghệ, nhưng bị luồng tiễn ý hủy diệt sắc bén trên người Lâm Nghệ toàn bộ ngăn chặn.

Chương 8

"Hậu Nghệ!

Ngươi không thích hợp cận chiến, ta cho ngươi ra tay trước!" Hình Thiên kêu lên.

Một luồng Chiến Thần Chi Lực điên cuồng rót vào Can Thích Chiến Phủ, thế giới lấy Hình Thiên làm trung tâm đều bị áp chế đến sụp đổ, Can Thích Chiến Phủ chấn động kịch liệt, mỗi giây sát phạt phóng thích ra đều đủ sức xóa sổ Thái Ất Kim Tiên, thậm chí cả Đại La Kim Tiên bình thường.

Lâm Nghệ không nói lời thừa.

Y tế xuất Xạ Nhật Thần Cung, Không Gian Chi Tiễn giương lên, nhắm vào Hình Thiên, trực tiếp gia trì 50 lần sát phạt lực Tiễn Đạo, rồi sau đó, trực tiếp bắn giết tới.

Vào lúc này.

Trước mặt Hình Thiên, đột nhiên sinh ra chín mươi chín xoáy nước Hỗn Độn!

Mỗi xoáy nước đều lan tỏa tiễn ý sắc bén, nhưng, tất cả mọi người đều biết, chỉ có một cái ẩn chứa sát phạt thật sự.

"Quả nhiên lĩnh ngộ Không Gian Chi Đạo nhanh thật!" Lâm Nghệ lộ một chiêu, chính là sự vận dụng không gian tuyệt diệu, Đế Giang hiểu rõ mồn một.

"Sát!" Hình Thiên cũng trong khoảnh khắc bạo động, một phủ, xé rách Thiên Địa, chém nát Hỗn Độn, xoáy nước Hỗn Độn trong phạm vi ức vạn dặm, ngay lập tức bị sát uy của Can Thích Chiến Phủ đánh nát.

Đánh nát đến mức Thiên Khung chao đảo, không gian Hồng Hoang đều chịu xung kích mà ong ong không ngừng!

Ngay cả Lâm Nghệ cũng kinh hãi!

Chẳng trách sau này dám giết Thiên Đình, chém Hạo Thiên!

Chiến lực của Hình Thiên quả thực mạnh mẽ khủng bố, đặc biệt là sát uy của Can Thích Chiến Phủ, ít nhất cũng có uy năng của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu dung nhập nó vào Diệt Tình Chi Tiễn, e rằng có thể tăng thêm không ít sát phạt chi năng!

Không Gian Na Di thi triển, Lâm Nghệ bạo lùi mấy chục ức dặm, Hình Thiên thì thừa thế truy kích, chuẩn bị rút ngắn khoảng cách, một kích đánh bại Lâm Nghệ.

Lúc đó, Lâm Nghệ cũng rút Diệt Tình Chi Tiễn ra. 15 lần tăng phúc gia trì, như một luồng Thiên Hà chi quang mênh mông, với tốc độ cực hạn bắn giết về phía Hình Thiên.

"Phá!" Hình Thiên mắt trợn trừng bạo hống, phủ ảnh trùng trùng, hóa thành một lưỡi phủ vô biên, tựa như Bàn Cổ khai thiên, trực tiếp va chạm với Diệt Tình Chi Tiễn, tiếng nổ lớn và ba động hủy diệt càn quét Hồng Hoang mười phương, Vu Tộc quan chiến đều kinh hãi tâm thần chấn động.

"Sát!" Giữa không trung Hồng Hoang đang bùng nổ, truyền ra tiếng bạo hống của Hình Thiên, Diệt Tình Chi Tiễn như sao rơi, từ Thiên Khung rơi xuống, trực tiếp kích xuyên Hồng Hoang đại địa.

Phong bạo hủy diệt cũng trong khoảnh khắc nuốt chửng Lâm Nghệ!"Thủ lĩnh!" "Hậu Nghệ!" Sắc mặt tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ đại biến. 2.

Cửu Phượng thấy vậy, liền đằng không, trực tiếp lao vào vòng

chiến.

"Hình Thiên, đừng ra tay quá nặng!" Đế Giang cũng xuyên không xuất hiện, cũng rất lo lắng, sợ Hình Thiên nổi nóng, không biết nhẹ nặng, phải biết, Hậu Nghệ thuộc loại hình viễn công, cận chiến, chỉ có phần bị áp chế.

Nếu Hình Thiên ra tay không biết nhẹ nặng, vậy Hậu Nghệ có thể gặp nguy hiểm rồi!

Nhưng chưa kịp đến gần, thân ảnh Hình Thiên từ thế giới hủy diệt bay ngược ra, cực tốc đánh vào không trung, đồng thời mang theo một luồng Vu huyết vương vãi.

Một tiếng "Bành", thân thể Hình Thiên đánh nát từng phiến thế giới.

Trận chiến, kết thúc!

Giữa không trung hủy diệt, Lâm Nghệ tay cầm Xạ Nhật Thần Cung bước ra, cương phong hủy diệt như dao cắt lên mặt, khắc họa rõ nét khuôn mặt anh tuấn.

Y không hề bị thương!

Y một bước đạp không hạ xuống, mặc cho cương phong thổi tung mái tóc đen, từng sợi như thần tiễn vậy sắc bén!

Cửu Phượng đứng sững, ngây người!

Tất cả Vu Tộc cũng kinh ngạc, Hậu Nghệ đã thắng.

Tình hình thế nào?Luận cận thân chiến, Hình Thiên tuyệt đối có thể nghiền ép Hậu Nghệ!

Hậu Nghệ liên tiếp xuất ra hai chi Quân Thiên Tiễn, đều bị Hình Thiên ngăn chặn, thắng thua không hề huyền niệm, ai cũng có thể hiểu rõ.

Nhưng, kết cục trong nháy mắt, lại khiến người ta vô cùng bất ngờ.

Do phong bạo vô tận hình thành từ không gian vỡ nát, che chắn cảnh cuối cùng, tất nhiên lúc đó đã xảy ra một biến cố lớn không biết.

Vô số Vu Tộc đều ngây người, kinh ngạc, trăm mối không giải được.

“Đại ca!

Chuyện gì vậy?!” Cường Lương và mấy Tổ Vu khác đều không chú ý, vừa rồi, đều thay Hậu Nghệ đổ một vốc mồ hôi lạnh, nhưng đó là lo lắng thừa thãi rồi.

“Mũi tên đầu tiên!” Đế Giang là nhân vật cấp thủy tổ của Không Gian Đại Đạo, cảm nhận về không gian đã đạt đến cảnh giới cao thâm khó lường, trong khoảnh khắc đã hiểu rõ nguyên do, giải thích: “Mũi tên đầu tiên của Hậu Nghệ, thực ra không hề bắn ra, chỉ tạo thành một loại nhiễu loạn và ảo giác không gian đối với Hình Thiên, ngay tức thì đã dùng cấm cố không gian để ẩn giấu Không Gian Chi Tiễn thật sự.” “Hình Thiên sát phạt mạnh mẽ, y cho rằng đã đánh lùi mũi tên đó rồi.” “Đến khi mũi tên thứ hai của Hậu Nghệ bắn ra, bị Hình Thiên ngăn chặn, lúc y lơ là cảnh giác, mũi tên không gian bị cấm cố kia có thể bất ngờ không kịp đề phòng, đánh bại Hình Thiên.”“Mũi tên này thật sự có thể quỷ dị đến vậy sao?!” Chúc Dung lòng kinh hãi, lẩm bẩm một câu. 3. "Đã dung nhập Không Gian Đại Đạo của Huynh trưởng vào Tiễn Đạo của bản thân, từ đó phú cho Tiễn Đạo thuộc tính không gian, loại khống chế này thật phi phàm." Cường Lương ánh mắt rực sáng, đột nhiên cười nói: “Ta đồng ý với cách nói của Đại ca, hoặc có lẽ, tiểu tử Hậu Nghệ này, thật sự là hy vọng của Vu Tộc ta.” Đế Giang trầm mặc nhìn trời.

Hy vọng.

Nhưng, hy vọng cũng có khả năng bị bóp chết!Lâm Nghệ đạp không hạ xuống, giơ tay lấy Can Thích Chiến Phủ đang rơi, sát phạt uy nghiêm lẫm liệt, lực phá hủy cực kỳ khủng bố, ngay cả đối với Lâm Nghệ cũng có một loại cảm giác uy hiếp.

"Chiết xuất sát uy của Can Thích, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 3 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Không Gian Tiễn Đạo đề thăng 5 cấp!" Sát uy?

Thứ này cũng có thể chiết xuất sao?!

Lâm Nghệ kinh ngạc, rồi lại cuồng hỉ.

Hệ thống có thể chiết xuất sát uy của Can Thích, vậy chẳng lẽ cũng có thể chiết xuất sát uy của Tru Tiên Kiếm Trận, Thí Thần Thương và các Hồng Hoang Chí Bảo khác ư?!

Với những Hồng Hoang đại sát khí đó, Lâm Nghệ cực kỳ hưng phấn.

Đi một đạo riêng, quả thực gian nan, liệu có thành công hay không, Hậu Nghệ cũng không rõ, nhưng vì mục tiêu, y phải dùng mọi cách, cướp đoạt nhiều tài nguyên hơn.

"Túc Chủ, hệ thống này có thể chiết xuất Đại Đạo Pháp Tắc, dung nhập vào Tiễn Đạo, và đề thăng Tiễn Đạo, hoặc khai mở trường huấn luyện Tiễn Đạo, cũng có thể đề thăng uy năng của vạn vật, dung nhập vào Tiễn Đạo, đề thăng lực công kích và sát phạt của Tiễn Đạo!" Diệt Tình Tiễn Đạo là mũi tên sát phạt tuyệt tình, thuần túy, dung nhập sát uy của Can Thích, chủ yếu gia trì Diệt Tình Tiễn Đạo, gia trì cho Không Gian Chi Tiễn phản lại không rõ ràng đến vậy.

Lâm Nghệ cũng hiểu rõ một đạo lý.

Nếu muốn đề thăng, phải có được nhiều Đại Đạo Pháp Tắc hơn, hoặc tìm kiếm nhiều Chí Bảo hơn để dung nhập, rồi sau đó tu luyện

Tiễn Đạo vào trong Vu Thể, từ Tiễn Đạo và người hợp nhất, từ đó phá vỡ giới hạn, thực hiện siêu thoát chân chính.Oanh long! 4.

Hình Thiên bị đánh bay vào Đại địa Hồng Hoang, liền đằng không bay lên, một vai bị kích xuyên, Vu huyết chảy ra, trên mặt cũng lóe lên một nét khó tin mãnh liệt.

Mũi tên vừa rồi, quả thực vô cùng kinh hiểm!

Nếu không phải kinh nghiệm chiến đấu phong phú, thêm nhục thân cường hãn, và Can Thích Chiến Phủ giúp chắn một phần sát phạt, e rằng không chỉ bị thương đơn giản như vậy.

Tiễn Đạo của Hậu Nghệ ư!

Dù không thể đi đến cuối cùng, chỉ riêng loại sát phạt này, cũng đủ để chấn nhiếp không ít Đại Năng trong Hồng Hoang rồi.

Hình Thiên nghĩ vậy.

Đương nhiên, y cũng không rõ, đây mới chỉ là 50 lần tăng phúc Tiễn Đạo Không Gian sơ bộ, sau này có thể là 500 lần, 5000 lần, v.v.!

Người bộ lạc Hậu Nghệ không đào sâu tìm hiểu điều đó, mà cuồng hỉ kích động với tài nguyên của bộ lạc Hình Thiên, hưng phấn reo hò, hô to tên Hậu Nghệ.

Không chỉ mang lại vinh quang cho bộ lạc Hậu Nghệ, mà còn vì đã đoạt được tài nguyên.

Hậu Nghệ ném Can Thích Chiến Phủ cho Hình Thiên, trước mặt Cửu Phượng.

Vừa rồi, Cửu Phượng đã rất căng thẳng!

"Không sao chứ!" Cửu Phượng hồi thần, ý thức được hành động vừa rồi của mình có chút quan tâm quá mức, một câu nói vô dụng theo tiềm thức.

Nhìn dáng vẻ Hậu Nghệ bây giờ, có giống như có chuyện gì sao?!

“Không sao!” Hậu Nghệ gật đầu.

Tộc nhân của bộ lạc reo hò càng lớn tiếng hơn, chuyển thành tiếng cười ái muội, lần lượt reo hò.

Sắc mặt Cửu Phượng hơi hồng, xoay người liền rời đi.

“Ta thua rồi!

Sau này tài nguyên của bộ lạc Hình Thiên, tùy ngươi sử dụng!” Hình Thiên cam tâm!

Dù sao, đích thân chứng kiến Tiễn Đạo, y đã có thể thâm sâu lĩnh hội chỗ cường đại của nó!Yêu Tộc Thiên Đình.

Một xoáy nước khổng lồ đột nhiên xuất hiện, các Yêu Tướng đang cảnh giác, lo lắng Vu Tộc đánh tới thì Kế Mông và Cửu Anh đầy máu từ trong xoáy nước, trực tiếp bay đâm vào Thiên Môn, một luồng tiên huyết điên cuồng phun ra.

Khiến các Yêu Tướng sắc mặt đại kinh!

“Kế Mông, Cửu Anh!” Yêu Thánh Anh Chiêu nhìn thấy thân ảnh, liếc mắt nhận ra, thần tình kịch biến, bạo hống: “Chuẩn bị chiến đấu!

Tổ Vu Vu Tộc đánh tới rồi!” Trong chớp mắt!

Toàn bộ cường giả Yêu Tộc Thiên Đình, cực tốc hội tụ, Yêu Lực ngập trời, dẫn động toàn bộ Hồng Hoang Thiên biến.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng trong Thiên Đình nghe tiếng Anh Chiêu kêu, cũng sắc mặt kịch biến, trực tiếp xé rách hư không xông ra, ngoài Thiên Môn.

Nhìn về phía Kế Mông và Cửu Anh toàn thân tiên huyết, đồng tử hơi co lại.

“Chuyện gì vậy?!” Đông Hoàng Thái Nhất trầm mày hỏi, quan sát vết thương, e rằng mấy Tổ Vu của Vu Tộc đã đích thân ra tay rồi.

Tốt, tốt!

“Nhất định là Đế Giang làm!” Anh Chiêu sắc mặt khó coi nói: “Đông Hoàng Bệ Hạ, y đã không màng thể diện, vậy chúng ta trực tiếp đánh đi.” “Không phải Đế Giang!” Kế Mông phun ra mấy ngụm máu nói: “Hình như là Hậu Nghệ!” Hậu Nghệ!

Các Yêu Tướng kinh ngạc, thực lực của Hậu Nghệ ước chừng ở mức Đại La Kim Tiên hậu kỳ, có chiến lực mạnh đến vậy sao?!

“Hình như...

Hậu Nghệ?!” Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Anh Chiêu, v.v., ánh mắt chết chóc ngưng nhìn Kế Mông và Cửu Anh, Côn Bằng lạnh lùng nói: “Gọi là ‘hình như’?!

Ai ra tay mà các ngươi không biết ư?!” Một Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Một Đại La Kim Tiên hậu kỳ!Kế Mông, Cửu Anh cũng bị khiển trách đến mức mặt nóng ran.

Ngay tức thì, kể lại sự việc xảy ra dưới Bất Chu Sơn Trụ, bao gồm việc vây giết Cửu Phượng, bị thần tiễn thần bí bắn giết, tất cả đều thuật lại rõ ràng.

Thực ra, ngay cả y cũng không tin là Hậu Nghệ đã làm!

Dù sao, tất cả đều biết tu vi của Hậu Nghệ tuyệt đối không mạnh đến thế.

Nhưng, trong Vu Tộc, Đại Vu mạnh nhất duy nhất sử dụng tên là Hậu Nghệ, nên liền cho rằng là y.

Nghe tên Hậu Nghệ, sát cơ của Đông Hoàng Thái Nhất chợt lóe,

nồng đậm đến mức khiến nhiệt độ toàn bộ Hồng Hoang đột ngột hạ xuống.

Chương 9

Đối với mối thù giết chín đứa con trai, y chưa bao giờ bỏ xuống.

Tuy trước đó đã đích thân ra tay, đánh Hậu Nghệ nửa sống nửa chết, nhưng không giết chết Hậu Nghệ, mối thù này tuyệt không bỏ qua.

Hiện nay huynh trưởng Đế Tuấn vẫn chưa xuất quan, nên mới luôn kiềm chế.

Nhưng Hậu Nghệ lại gây ra động tĩnh, không thể không khiến sát tâm của y đột nhiên tăng vọt.

Không, Hậu Nghệ chẳng phải đã bị trọng thương sao, lúc đó y còn nhớ rõ, nhục thân của y bị đánh gần như sụp đổ, hồi phục, cũng không đến mức mạnh như vậy chứ.“Chủ đề về Hậu Nghệ, trong khoảng thời gian qua, ta nghe một số Yêu Tướng cấp dưới bàn tán.” Côn Bằng đột nhiên mở miệng nói: “Trước đó, Đông Hoàng Bệ Hạ đích thân ra tay, làm Hậu Nghệ bị thương, nhưng không thể triệt để giết chết, hai vị Yêu Hậu nương nương không cam tâm, nên lại bày kế, hóa thành một nữ tử Nhân Tộc tên Thường Nga để dẫn Hậu Nghệ vào Thái Âm Tinh, định trấn sát y.” “Nhưng bị Hậu Nghệ phát giác, Hậu Nghệ Sát Thê Chứng Đạo, từ đó ngưng tụ Tiễn Đạo Chi Tâm, từ bỏ ba loại pháp chứng đạo thành Thánh, đi một đạo độc lập, tên là Tiễn Đạo.” Một đạo độc lập!

Đông Hoàng Thái Nhất nghe mà trong lòng đại chấn.

Ba loại pháp chứng đạo thành Thánh, là do Đạo Tổ Hồng Quân đích thân định ra, là con đường được xác định sau khi tìm tòi, ngoài ba loại đó ra, không còn cách nào khác, sinh linh Hồng Hoang không biết bao nhiêu, nhưng không một ai có ý niệm, Hậu Nghệ lại muốn đi một

đạo độc lập.

Phần dũng khí, bá lực này, quả thực kinh người, ngay cả y cũng phải giơ ngón cái!

Không, hoàn toàn khác biệt, giai đoạn đầu có lẽ có thể đi, nhưng về sau muốn có thành tựu, thành Đạo thành Thánh, hoàn toàn không thể.

Điều đó, hoàn toàn không cần biết.

Bởi vì, ba loại pháp chứng đạo đã định, vẫn chưa có ai thành công, Hậu Nghệ thành công, càng là chuyện viển vông.“Lại đi một đạo khác, Vu Tộc thật sự càng ngày càng lớn gan, không, Hậu Nghệ đã phế rồi.” Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Côn Bằng cũng nói: “Chuyện này làm ầm ĩ khắp Hồng Hoang ai ai cũng biết, đều cho rằng Hậu Nghệ bị điên rồi, nhưng theo ta thấy, Hậu Nghệ có lẽ đã có được điều gì đó, nên mới dám lựa chọn như vậy.” “Ngoài ra, mũi tên làm thương Kế Mông, có lẽ là thành quả Tiễn Đạo của Hậu Nghệ.” “Cũng có khả năng là Hậu Nghệ trốn trong bóng tối tập kích thì sao!” Anh Chiêu giải thích: “Bỏ qua việc tu luyện ba loại pháp chứng đạo, mà đi chứng đạo khác, e rằng Hậu Nghệ muốn phá vỡ một tầng gông cùm của Đại La cũng không mấy khả năng, y đã tự phế mà không biết, Vu Tộc đáng lẽ phải bị Yêu Tộc chúng ta giẫm dưới chân.” “Hai ngươi mau đi liệu thương, ngoài ra, phái một Yêu Tộc đi Vu Tộc thăm dò tình hình.” “Ngoài ra, đối ngoại, nói là Tổ Vu không biết xấu hổ, đích thân ra tay làm thương Kế Mông và Cửu Anh, để ổn định quân tâm Yêu Tộc, ai dám truyền bá tin tức tiêu cực, Bổn Hoàng tuyệt không tha thứ.” Đông Hoàng Thái Nhất vẫn luôn tế luyện Đông Hoàng Chung, phát hiện những chuyện xảy ra ở Hồng Hoang đều không kịp thời nắm bắt, điều đó cực kỳ bất lợi cho Thiên Đình.

Nếu để Yêu Tộc biết, Kế Mông đường đường là thủ lĩnh Yêu

Thánh, bị hai mũi tên của Vu Tộc đánh trọng thương, trong đó bao gồm Yêu Thánh Cửu Anh, vậy Yêu Tộc thể diện ở đâu.

Hiện nay, huynh trưởng Đế Tuấn vẫn chưa xuất quan, một khi trận thành, dù không có Nữ Oa phù hộ, Yêu Tộc vẫn vô sợ Thánh Nhân, đủ sức diệt Vu Tộc.

Cho nên, hiện tại không nên đại động can qua!Tuy nhiên, khi Yêu Tộc đi thăm dò tin tức, lại mang về từ Vu Tộc một tin tức khiến Thiên Đình chấn động.

Người ra tay cứu Đại Vu Cửu Phượng, quả thực là Hậu Nghệ, điều chấn động nhất, tên đó cách mấy trăm Trung Thiên Thế giới, bắn ra từ bộ lạc Hậu Nghệ.

Tin tức này, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể kìm nén, toàn bộ Thiên Đình rơi vào sự chấn động liên tục!Thái Âm Tinh, biết Tiễn Đạo của Hậu Nghệ có uy năng như vậy, mặt Hi Hòa hoàn toàn khó coi.

Dùng Thường Nga, không những không mưu sát được Hậu Nghệ, ngược lại còn giúp y tìm thấy một con đường chứng đạo khác, càng ngày càng cường đại, khiến trong lòng nàng một chút cũng không dễ chịu.

“Tiễn Đạo?!

Xem ra thật sự đã đi ra một con đường!” Hi Hòa lạnh lùng hừ.

“Tỷ tỷ!” Thường Hi cười nói: “Đi một đạo khác, quả thực chấn động!

Nhưng tỷ tỷ phải biết, con đường đó gần như không thể, phía trước quả thực đã thể hiện thành quả không tầm thường, nhưng rốt cuộc không thể đi lâu dài, có lẽ sau này Tiễn Đạo sẽ trở thành một nhân tố lớn hạn chế Hậu Nghệ, khiến y vĩnh viễn dừng lại ở Đại La

cảnh." "Ta nghe các Đại Năng Hồng Hoang đều phân tích, giới hạn trưởng thành của Hậu Nghệ, cũng là Đại La đỉnh phong, thậm chí ngay cả Chuẩn Thánh cũng có thể không vượt qua được, vậy sau này nếu thật sự muốn giết, cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều." "Đúng vậy, Tiễn Đạo đó, quá hư ảo, không thể đi lâu dài!" Hi Hòa gật đầu.

Tuy nhiên chờ Đế Giang xuất quan rồi lại thương nghị, nhưng vẫn phải làm một số kế hoạch, để đảm bảo có thể tru sát Hậu Nghệ."Càng ngày càng thú vị rồi." Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn luôn phiêu đãng ở phương Đông, cũng nghe vô số cường giả Hồng Hoang nghị luận chuyện Hậu Nghệ đi Tiễn Đạo, ngoài chấn động ra, cũng đang tính toán không ít tâm tư.

Trước đó, Kế Mông, Cửu Anh vây công Cửu Phượng, là do bọn họ thiết kế.

Mục đích là không ngừng tạo ra xung đột, dẫn phát Vu Yêu lưỡng tộc huyết chiến, chờ hai tộc suy yếu, Tây Phương có thể thừa cơ cướp đoạt cơ duyên, làm Tây Phương phát triển lớn mạnh.

Nếu hai tộc không diệt, bá chiếm Hồng Hoang, sẽ là trở ngại lớn nhất cho sự phát triển của Tây Phương.

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử, v.v., bọn họ càng nóng lòng hơn.

Nhưng, trong quá trình, lại không lôi ra được biến số Hậu Nghệ!

"Sư huynh, tiểu tử Hậu Nghệ này tuy có chút cuồng vọng, nhưng ngộ tính cực kỳ khủng bố, đi một con đường khác cũng có thành tựu, nếu độ hóa y vào Tây Phương, có lẽ có thể có tác dụng không nhỏ đối với sự phát triển của Tây Phương." Chuẩn Đề Đạo Nhân đã tính toán.

"Tạm thời đừng động thủ, Đế Giang tuy chưa chứng Đạo, nhưng lại có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tọa trấn, một khi chọc giận y, sẽ

rước họa vào thân ta, chờ Vu Yêu nguyên khí đại thương, không còn lực ứng phó, ta ra tay cũng không muộn." Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng để mắt tới Hậu Nghệ.

"Ta quá nóng vội rồi!

Nghe lời Sư huynh!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cười ý vị."Chúc mừng Túc Chủ, Không Gian Tiễn Đạo đề thăng 1 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Không Gian Tiễn Đạo đề thăng 3 cấp!" Bộ lạc Hậu Nghệ.

Lâm Nghệ không biết, y đã bị Tây Phương Nhị Thánh để mắt tới.

Y tiềm tâm tham ngộ Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, không ngừng hoàn thiện Không Gian Tiễn Đạo, từ đó dung nhập vào Vu Thể, để đảm bảo thực lực đề thăng.

Tiễn Đạo đề thăng, không phải Không Gian Chi Đạo đề thăng.

Mục tiêu cốt lõi, là dung nhập Tiễn Đạo vào bản thân, tu luyện Vu Thể thành Tiễn Đạo Thể mạnh nhất, sản sinh tiễn ý, Tiễn Đạo Pháp Tắc, thậm chí là Tiễn Chi Đại Đạo.

Tiễn Chi Đại Đạo này, không nằm trong Tam Thiên Đại Đạo, nhưng lại phải bao hàm Tam Thiên Đại Đạo!

Hiện tại y đang ở giai đoạn dung nhập pháp tắc vào Tiễn Đạo, quả thực là gánh nặng đường xa.

Thêm vào đó, Không Gian Tiễn Đạo đã đề thăng 59 lần, uy năng của Không Gian Chi Tiễn tăng phúc cũng đạt 59 lần, Diệt Tình Tiễn Đạo chưa đề thăng.

Tuy rằng đề thăng không nhỏ!

Nhưng, khi đại chiến với Hình Thiên, Lâm Nghệ đã phát hiện một điểm yếu, đó là cận chiến, quá thiếu sót, ở vào thế yếu.

Trận chiến trước, nếu không phải Hình Thiên sơ ý, không chú ý

đến ẩn nấp, nếu không, một khi phản ứng đủ nhanh, đỡ được đòn tập kích của Không Gian Chi Tiễn, thì trận chiến đã là một tình huống khác.

Lâm Nghệ suy tư rất lâu, đột nhiên nghĩ đến Pháp Tắc Đại Đạo Phong, gió, đại diện cho tốc độ, nếu dung nhập vào bản thân, dung nhập vào Tiễn Đạo, có lẽ có thể thu hoạch không ít.

Tổ Vu Thiên Ngô Pháp Tắc Đại Đạo Phong, là thoát thai từ Tam Thiên Bản Nguyên Đại Đạo, là thủy tổ của mọi Pháp Tắc Phong, Lâm Nghệ đã hiểu, quyết định đi tìm Thiên Ngô.

Đợi khi tu luyện Tiễn Đạo đạt đến cảnh giới nhất định, lại đi Hồng Hoang cướp đoạt nhiều Đại Đạo Pháp Tắc hơn, dùng để tu luyện Tiễn Đạo, đồng thời tìm kiếm các loại sát uy, để thăng sát phạt Tiễn Đạo.

Đại La cảnh, Chuẩn Thánh cảnh, quả thực là một ngưỡng cửa!

Nhưng chỉ cần nắm giữ sát phạt Tiễn Đạo đủ mạnh, cũng có thể nghịch sát cường địch.“Thủ lĩnh Hậu Nghệ!” “Thủ lĩnh Hậu Nghệ!” Từ Đại Điện Thủ Lĩnh bước ra, dọc đường, tộc nhân bộ lạc lần lượt cúi mình chào hỏi, so với trước đây càng nhiệt tình hơn, càng thêm tôn kính Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ đã mang đến thay đổi cho bộ lạc, trước đây Hậu Nghệ không thể so sánh được.

Chỉ riêng việc giành được vinh quang, đã khiến bộ lạc Hậu Nghệ nổi danh khắp Vu Tộc, khi trao đổi vật phẩm với các bộ lạc khác, tộc nhân của bộ lạc khác đều càng tôn trọng y hơn.

Ngoài ra, một khi Hậu Nghệ có thành tựu trên Tiễn Đạo, tương ứng, không nghi ngờ gì cũng sẽ tìm cho tộc nhân của bộ lạc Hậu Nghệ một con đường Đại Đạo.

Đối với bộ lạc Hậu Nghệ mà nói, đó là một hành động vĩ đại khai thiên tích địa hơn!

Lâm Nghệ chắp tay sau lưng, thi triển huyền diệu Không Gian Na Di, một bước mấy trăm vạn dặm, cương phong Hỗn Độn thổi điên cuồng mái tóc đen bay ngược ra sau, thủ lĩnh bộ lạc Hậu Nghệ bây giờ, không chỉ có hướng Đạo Chi Tâm, mà còn có hùng giả chi tâm.

Chỉ là, trước khi Tiễn Đạo chưa đi đến thành công, y không dám tùy tiện thể hiện hùng tâm!Giữa các bộ lạc Vu Tộc, cũng sẽ cách nhau mấy Trung Thiên Thế giới.

Từ bộ lạc Hậu Nghệ đến bộ lạc Thiên Ngô Tổ Vu, phải xuyên qua hơn trăm Trung Thiên Thế giới.

Phảng phất biết Hậu Nghệ sẽ đến, Thiên Ngô và Đế Giang đứng trong Đại Điện Tổ Vu của bộ lạc, khi Hậu Nghệ đến thì y ngẩn người, không ngờ Đế Giang Tổ Vu cũng ở đó.

"Gặp hai vị huynh trưởng!" Hậu Nghệ kêu lên.

"Xem ra huynh trưởng khá hiểu Hậu Nghệ nha!" Thiên Ngô không đáp Hậu Nghệ, ngược lại cười nói với Đế Giang một câu.

Đế Giang cười nói: "Trước đó đại chiến với Hình Thiên, y đã nhìn ra điểm yếu, cho nên, ta mới đoán rằng y tất sẽ tìm đến ngươi trước." Thiên Ngô nghe xong, cũng chợt hiểu ra.

Không, y lại đối với sự cẩn thận và nghiêm túc của Hậu Nghệ mà cực kỳ tán dương, có thể nhận ra những điều thiếu sót nhỏ nhặt, không ngừng hoàn thiện, chỉ riêng điểm này thôi, dù không đi đến tận cùng Tiễn Đạo, Hậu Nghệ cũng tuyệt đối có thể đạt được một số thành tựu.

Thiên Ngô hài lòng, nói: "Vậy nên, ngươi muốn học Pháp Tắc Đại Đạo Phong phải không?!" Lâm Nghệ gật đầu, cũng không quanh co

nữa.

Vì để đi Tiễn Đạo, vì để thoát khỏi số mệnh "lâu nghĩ", y phải liều hết tất cả!"Cũng được!

Đại Đạo Phong và Đại Đạo Không Gian không giống nhau, trước đó ngươi mới học Đại Đạo Không Gian, nay lại học Đại Đạo Phong, có thể sẽ bị rối loạn tư duy và đạo tâm." "Để tránh rơi vào trạng thái bế tắc, ta trước tiên sẽ dạy ngươi một số Pháp Tắc Phong cơ sở, rồi sau đó đích thân chỉ đạo." Thiên Ngô nhắc nhở.

Theo cách nói của huynh trưởng Đế Giang, lực cảm ngộ của Hậu Nghệ mạnh, nhưng có lẽ đối với Đại Đạo Không Gian mà nói, có thể vì Hậu Nghệ tu Vu Thể nên đối với không gian càng mẫn tuệ, còn đối với Đại Đạo khác, thì không nhất định như vậy.

Đế Giang cũng đồng ý cách làm của Thiên Ngô.

"Tạ huynh trưởng!" Được Thiên Ngô công nhận, đích thân chỉ điểm, Lâm Nghệ nào có lý do không nguyện ý.

Thiên Ngô truyền một số Pháp Tắc Phong cơ sở cho Hậu Nghệ.

"Chiết xuất 189 đạo Pháp Tắc Phong cơ sở, đã dung nhập vào Tiễn Đạo của Túc Chủ!" "Có muốn tiến vào trường huấn luyện Tiễn Đạo để tham ngộ không?!"Lâm Nghệ có được Pháp Tắc Phong cơ sở, liền ở trong Đại Điện Tổ Vu của Thiên Ngô mà tu luyện.

"Tiến nhập!" Lâm Nghệ kêu lên.

Chiết xuất hơn 1000 đạo Pháp Tắc, có thể khai mở trường huấn luyện Tiễn Đạo trung cấp.

Trước đó từ tinh huyết Tổ Vu đã chiết xuất 16000 đạo Pháp Tắc Đại Đạo Không Gian, đủ để sử dụng trong trường huấn luyện trung cấp.

Pháp Tắc Phong cơ sở có ích, nhưng hữu ích nhất là Bản Nguyên Đại Đạo, cho nên, vì để nhanh chóng học được Bản Nguyên Đại Đạo Phong, Lâm Nghệ cũng trực tiếp tiến vào trường huấn luyện Tiễn Đạo trung cấp, với ức vạn lần lực cảm ngộ gia trì.

Lâm Nghệ vừa phân tích tham ngộ Pháp Tắc Phong cơ sở, pháp tắc liền phân giải, phân tích, dung hợp với ý thức, thêm vào sự lý giải của bản thân Lâm Nghệ, nhanh chóng nắm giữ các Pháp Tắc cơ sở.Pháp Tắc Phong cơ sở, liên quan đến tốc độ của gió, sự vận dụng và nhận thức về sát phạt của gió, gió hư ảo nhẹ nhàng, tùy tâm mà động.

Nắm giữ Pháp Tắc cơ sở, có thể mượn gió mà đi, trong một khoảnh khắc phù diêu lên cửu thiên!

Gió, không thể nắm giữ, nhưng có thể vô sở bất tại, cũng có thể từ không tồn tại, dung nhập vào thân thể, liền thành thân pháp tuyệt diệu nhất thế gian, dung nhập vào Tiễn Đạo, liền có thể khiến mũi tên khó lường.

Gió hóa tên, tên lại phân hóa thành gió!

Không thể không nói, biến thái!

Thử xem, nếu khi đối địch, một mũi tên bắn ra, tên hóa thành gió không thể nắm giữ, nhưng lại vô sở bất tại, rồi sau đó chờ đến khi đến trước mặt đối thủ, gió hóa tên bất ngờ bắn giết, ai có thể tránh được?!

Ngoài ra, gió thực ra cũng ẩn chứa sát phạt lớn, như lực hủy hoại của bão tố, như phong nhận, v.v., ngưng tụ sát phạt vào tên, gặp gió tăng cường uy năng sát phạt, cận chiến, cũng có thể ngăn chặn địch nhân.

Đồng thời, nếu dung nhập Tiễn Đạo này vào bản thân, hóa thành

phong độn, có thể thoát ly khỏi vòng chiến cận thân, duy trì tầm bắn hiệu quả!Trong nháy mắt tham ngộ Pháp Tắc Phong cơ sở, Lâm Nghệ nóng lòng thử nghiệm, dung nhập vào Tiễn Đạo.

Trường huấn luyện Tiễn Đạo trung cấp tự động diễn hóa một ngàn thần ma, mang theo Pháp Tắc Phong, tốc độ và thân pháp của những thần ma này trở nên hư ảo, khó lường, khó mà bắt được.

Không, chính là hệ thống căn cứ vào pháp tắc chiết xuất, thiết lập cho y, có thể khiến y từ trong chiến đấu tìm thấy nhiều cảm ngộ hơn để dung nhập vào Tiễn Đạo.

Liên tục chiến đấu hơn ngàn lần.

Lâm Nghệ tổng cộng đã tham ngộ ra một số thứ.

Ngay tức thì, lấy không gian làm cung, lấy gió làm tên, trực tiếp từ trong Đại Điện Tổ Vu bắn ra một mũi tên, ngay khoảnh khắc xông ra khỏi Đại Điện Tổ Vu, mũi tên đột nhiên hóa thành gió tiêu tán.

Nhưng một luồng sát phạt sắc bén khủng bố, khiến tộc nhân của bộ lạc Phong Chi Tổ Vu đều trong lòng nghiêm nghị, nhưng lại không phát giác được nguồn gốc của sát phạt, chỉ có thể nhìn trái nhìn phải.

Vào lúc này.

Oanh long!

Phía xa, trước một ngọn thần phong mười vạn trượng, đột nhiên bão tố hội tụ, hóa thành một chi Phong Chi Mũi Tên, xuyên qua sườn núi thần phong, toàn bộ ngọn thần phong bị san bằng, đá loạn bay vạn vạn dặm.

"Tên này...!" Ngoài Đại Điện Tổ Vu, Thiên Ngô hít vào một hơi khí lạnh!

Y quay mắt ngưng nhìn bên trong đại điện, đồng tử tràn đầy chấn

động!

Mới vào đó bao lâu, đã trực tiếp vận dụng Pháp Tắc Phong cơ sở vào Tiễn Đạo, hiệu quả mạnh mẽ.

Lực cảm ngộ... quả thực rất biến thái!

Trước đó huynh trưởng Đế Giang dùng hai chữ "ngay lập tức" để hình dung, y cứ nghĩ Hậu Nghệ có ưu thế tự nhiên đối với không gian nên mới nhanh như vậy, nhưng không ngờ, ngay cả Pháp Tắc Phong cũng nhanh đến thế.

Chương 10

"Huynh trưởng!

Có lẽ ngươi nói đúng!

Hậu Nghệ thật sự có thể có thành tựu trên một con đường, có lẽ thật sự là hy vọng của Vu Tộc!" Thiên Ngô thần tình kích động, thay đổi thái độ không coi trọng trước đó, vô cùng tán đồng nhìn về phía Đế Giang, bây giờ y thật sự đã tin rồi!

Có lẽ Hậu Nghệ thật sự có thể tạo ra một số thay đổi trên Tiễn Đạo!

Còn về việc có thể chứng Đạo thành Thánh hay không, y không cầu xa, dù sao điều đó quá hư ảo không thực tế, nhưng nếu dùng Tiễn Đạo thành chí cường giả, cũng có thể dẫn dắt Vu Tộc đến một vị thế mới.

"Chúc mừng Túc Chủ, ngài đã tham ngộ Phong Chi Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Phong Chi Tiễn Đạo đã đề thăng 3 cấp!" Sau khi Lâm Nghệ hoàn thành việc đánh giết thần ma trong trường huấn luyện Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo đề thăng 3 lần.

So với những cái khác mà nói, Phong Chi Tiễn Đạo càng quỷ dị huyền bí hơn một chút.

Thắng ở chỗ khó lường!

Đối với Tiễn Đạo mà nói, mũi tên càng khó lường, càng khiến địch nhân e sợ, càng có thể xuất kỳ chế thắng.

Ngoài ra, Lâm Nghệ cũng từ khi tham ngộ Pháp Tắc Phong cơ sở, đã vận dụng nó vào thân pháp, tăng mạnh tốc độ của y, gia trì vào Đại Đạo Bản Nguyên Không Gian, như gió vậy, trong khoảnh khắc vạn

vạn dặm không thành vấn đề.

Thử nghiệm một phen hiệu quả của Phong Chi Tiễn Đạo, Lâm Nghệ cũng hài lòng, đang định khắc ấn văn lộ Phong Chi Tiễn Đạo lên Quân Thiên Cửu Tiễn thì, Đế Giang và Thiên Ngô tiến vào Đại Điện Tổ Vu.

Thiên Ngô thần tình rực sáng, nhìn Lâm Nghệ mà da đầu y tê dại!

"Đã tham ngộ xong rồi sao?!" Thiên Ngô kinh ngạc, đè nén trái tim đang đập thình thịch, hỏi Lâm Nghệ.

"Pháp Tắc Phong cơ sở đã tham ngộ thấu triệt, hiện tại cũng đã dung nhập vào Tiễn Đạo, có chỗ đột phá." Lâm Nghệ không giấu giếm.

Không thỏa mãn với Pháp Tắc Phong cơ sở, chỉ có Pháp Tắc Đại Đạo Bản Nguyên cốt lõi, mới có thể khiến y tham ngộ huyền ảo sâu hơn, từ đó đề thăng Tiễn Đạo, nhanh chóng đạt đến mức độ dung nhập vào bản thân.

Hiện tại, bất kể là Diệt Tình Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo, hay Phong Chi Tiễn Đạo, đều chỉ mới dung nhập vào Tiễn Đạo, chứ chưa đạt đến cảnh giới dung nhập vào bản thân.

Tuy rằng Đại Vu Thể khủng bố, nhưng lực sắc bén của Tiễn Đạo quá đáng sợ, một khi có sai sót, tất sẽ ảnh hưởng đến căn cơ.

Cho nên, Hậu Nghệ hy vọng trong quá trình tham ngộ không ngừng, tìm thấy một sự cân bằng, có thể thực hiện một mục tiêu.

Sau khi dung nhập vào bản thân, mới là bước đầu tiên chân chính bước vào Tiễn Đạo!

Thiên Ngô không nói nên lời.

Về lực cảm ngộ, y hoàn toàn bị kẻ biến thái này khuất phục, đánh

bại.

Chẳng lẽ ý chí của Phụ Thần Bàn Cổ phù hộ Vu Tộc sao.

Bây giờ y đã hiểu, vì sao huynh trưởng Đế Giang lại nguyện ý từ bỏ tất cả để giúp Hậu Nghệ, hiển nhiên, Hậu Nghệ thật sự có khả năng thay đổi vị thế của Vu Tộc.

Thực ra, Đế Giang, cùng các huynh đệ của y, và cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều biết, số mệnh mà họ sắp phải đối mặt, dù sao đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hoặc Chuẩn Thánh đỉnh phong, đều có thể nắm bắt được một chút đại thế Thiên Địa.

Nhưng không chịu thua!

Dù sao, nếu thua, không chỉ là vận mệnh của một mình y tàn lụi, mà còn có ức vạn Vu Tộc!

Tương tự, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không chịu thua.

Phải dốc toàn lực chiến đấu!

Cho nên, Hậu Nghệ có tiềm chất cường giả tuyệt thế, Đế Giang mới đem hy vọng mờ mịt ký thác lên người Hậu Nghệ, như vậy, ít nhất cũng không để y phải hối tiếc.

Dù sau này vận mệnh của Vu Tộc, thật sự không thể thay đổi, cũng đã vì nó mà phấn đấu, có thể không hối tiếc!“Được!

Bây giờ ta truyền Bản Nguyên Đại Đạo Phong cho ngươi!” Thiên Ngô không trì hoãn.

Y dùng vô thượng chi lực ngưng tụ Đạo Quả Bản Nguyên Đại Đạo Phong, hóa thành một đoàn quang đoàn rực sáng như mặt trời bay về phía Lâm Nghệ, dung nhập vào trong thân thể Lâm Nghệ.

“Chúc mừng Túc Chủ chiết xuất 1750 đạo Đại Đạo Pháp Tắc, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!” “Huynh trưởng, Hậu Nghệ giao cho ta đi!”

Thiên Ngô như phát hiện một khối tuyệt thế trân bảo, thần tình kích động nói với Đế Giang.

Đế Giang cũng không quá lo lắng, hiện nay Yêu Tộc và Vu Tộc thế như nước với lửa, tuy không có đại ma sát, nhưng tiểu ma sát lại không ngừng, y phải tọa trấn, để tránh cục diện mất kiểm soát.

Như vậy, mới có thể tạo ra một hoàn cảnh cho Hậu Nghệ!

Thiên Ngô thì trong khi Lâm Nghệ tham ngộ, cũng cấp tốc giảng giải Bản Nguyên Đại Đạo Phong, vô cùng tỉ mỉ, liên tục tiêu hao không ít pháp tắc, gia trì vào trường huấn luyện Tiễn Đạo trung cấp, cực tốc tiêu hóa đạo lý mà Thiên Ngô giảng giải.

Khiến Thiên Ngô càng tiến thêm một bước kiến thức lực cảm ngộ biến thái của Lâm Nghệ!Năm mươi năm thoáng chốc trôi qua!

Đối với một vị Tổ Vu có sinh mệnh dài đằng đẵng mà nói, năm mươi năm là cực kỳ không đáng kể, nhưng đối với Thiên Ngô mà nói, lại như đã trải qua vô tận năm tháng, lực cảm ngộ khủng bố của Lâm Nghệ, và Tiễn Đạo khủng bố, khiến một vị Tổ Vu cũng liên tục chấn động.

Nếu Hậu Nghệ thật sự đi ra được một con đường, y dám vỗ ngực bảo đảm, y tuyệt đối sẽ là một phương chí cường giả của Hồng Hoang!

"Chúc mừng Túc Chủ, Phong Chi Tiễn Đạo đề thăng 25 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 2 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Không Gian Tiễn Đạo đề thăng 5 cấp!" Lâm Nghệ đánh giết xong thần ma trong trường huấn luyện, hệ thống nhắc nhở.

Mở giao diện cá nhân.

Phong Chi Tiễn Đạo đã đề thăng 28 cấp, Diệt Tình Tiễn Đạo đã đề thăng 20 cấp, Không Gian Tiễn Đạo mạnh nhất, đã đề thăng 64 cấp.

Tăng phúc cao nhất 64 lần, gia trì uy năng và chiến lực Tiễn Đạo!“Huynh trưởng, ta thử một chút uy năng của Phong Chi Tiễn!” Lâm Nghệ nói với Thiên Ngô.

“Được!

Hiện nay ngươi cũng đã lĩnh ngộ nhập môn Bản Nguyên Đại Đạo Phong, ta cũng đã giảng giải gần như xong rồi, phần còn lại của đạo thống bản nguyên cần phải từ từ tìm tòi tham ngộ, tin rằng với lực cảm ngộ biến thái của ngươi, hẳn sẽ không có vấn đề gì.” Thiên Ngô cười nói.

Lâm Nghệ gật đầu, bước ra khỏi Đại Điện Tổ Vu, thân ảnh thẳng tắp như tên, sừng sững trên không ức vạn dặm, kình phong lùa vào tóc, Lâm Nghệ nhắm mắt, lặng lẽ lắng nghe tiếng gió.

Thiên Ngô, cùng các tộc nhân của bộ lạc Tổ Vu, cũng ngưng mắt nhìn.

Năm mươi năm, tất cả đều biết Hậu Nghệ vẫn luôn tu luyện trong Đại Điện Tổ Vu, những lời đồn đại về y, tất cả đều biết.

Nơi xa xôi. 5.

Hình Thiên cảm ứng được tiễn ý sắc bén vô tận, cũng đằng không.

Trong bộ lạc Huyền Minh Tổ Vu, Cửu Phượng phát giác biến hóa của tiễn ý Thiên Địa, cũng buông vật trong tay xuống, trừng mắt nhìn không, xa xa quan sát, đôi mắt đầy kỳ vọng.

Y thích Hậu Nghệ gây ra động tĩnh, bởi vì, mỗi một động tĩnh đều hấp dẫn người đến vậy!

Trầm mặc một lát.

Lâm Nghệ đột nhiên tay không nắm lấy, chỉ thấy không gian mấy vạn dặm phía trước như cát lún vậy, bị kéo dãn biến hình, hóa thành

một trương Không Gian Chi Cung, gió gào thét cuồng loạn, diễn biến thành phong bạo cuồng phong vô biên, xoáy tròn xung quanh thành một đạo Phong Chi Tiễn.

Theo ngón tay Lâm Nghệ khẽ động, Phong Chi Tiễn bùng phát, kình phong bao quanh Phong Chi Tiễn, ẩn chứa hủy diệt và sát phạt, đều trực tiếp xé nát mấy trăm ức dặm không gian, và liên tục băng nát.

Cảnh tượng này, khiến các tộc nhân của bộ lạc Thiên Ngô Tổ Vu đều tâm thần kịch chiến.

Y là người giỏi nhất trong việc sử dụng gió, hiểu rõ sát phạt ẩn chứa trong đó, nếu rơi vào người, không, rơi vào bên cạnh, cũng có thể nghiền nát y thành hư vô.

Không, điều quỷ dị hơn, đạo mũi tên đó sau khi băng nát không gian, nhanh chóng hóa thành một luồng phong bạo khủng bố càn quét về phía xa, rồi sau đó, phong bạo dần dần hóa thành kình phong, kình phong hóa uy phong, phủ khắp Hồng Hoang Thiên Địa, dần dần trở lại bình tĩnh.

Nhưng không ai cảm thấy tất cả đã kết thúc!

Bởi vì, tiễn ý vẫn còn, vô sở bất tại, phảng phất bất cứ luồng gió nào lướt qua mặt, đều có thể nhanh chóng chuyển hóa thành mũi tên, bắn giết y vậy.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi!

Nhưng, bao gồm cả Lâm Nghệ, đều không rõ, một mũi tên vô ý đã tạo thành một sự bất ngờ hoàn hảo!Dưới Bất Chu Sơn.

Oanh long!

Cùng với từng đạo thanh quang hủy diệt phóng thích, không gian của mấy Tiểu Thiên Thế giới đều bị phá hủy, khí lưu hủy diệt không ngừng lan tỏa từ khu vực hủy diệt, tạo thành sự phá hoại cực kỳ kinh

người.

Vào lúc này.

Một thân ảnh tai dài từ khu vực hủy diệt bước ra, đôi mắt bùng phát hai đạo thần quang xanh biếc nhiếp nhân!

“Cuối cùng cũng đột phá Kim Tiên đỉnh phong!

Ta cũng có chút lực tự vệ rồi.” Thân ảnh tai dài giơ tay, trong lòng bàn tay phù hiện từng đạo pháp văn, đôi mắt tràn đầy cuồng hỉ và kiêu ngạo, tuy rằng lúc này Hồng Hoang Đại La Kim Tiên đầy rẫy, nhưng, đó chỉ là đối với tồn tại tầng thứ cao mà thôi.

Như loại Yêu Tộc thỏ tử thành tinh này, ẩn sâu trong rừng núi Hồng Hoang, thực lực cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, nếu không đi trêu chọc những nhân vật bá chủ kia, đủ để tự vệ sống sót, thuộc về một phương tiểu cường giả rồi.

“Không, ta một mình tu luyện, cũng thuộc về nguy hiểm, nếu tìm một chỗ dựa, bái nhập sơn môn đại giáo, có lẽ có thể được phù hộ đôi chút, thành Đại La Kim Tiên cũng không phải là không thể.” Thân ảnh tai dài tự lẩm bẩm, không khỏi hào khí vạn trượng, trực tiếp định mục tiêu theo đuổi tiếp theo là cảnh giới Đại La Kim Tiên! 6.

Các Thánh Nhân môn phái Hồng Hoang, đều đằng không, thẳng tiến về Bồng Lai Tiên Đảo phương Đông.

Nhưng, mới đi được không lâu.

Đột nhiên phát giác phía trước có một luồng gió thần bí càn quét, mang theo một loại sắc bén khó tả.

Thân ảnh tai dài dừng lại, nhíu mày ngưng nhìn một lát, sau đó mày y lại nhanh chóng giãn ra.

“Ai!

Quá làm quá rồi!" "Chẳng phải là một luồng gió sao, dù sắc bén đến mấy, lẽ nào có thể giết người!" Thời gian dài giao thiệp với các loại yêu vật hóa hình, hung thú trong rừng núi Hồng Hoang, bản thân Trường Nhĩ cảnh giác.

Nhưng trước đó có chút cảnh giác, vì bảo mệnh, thực ra là bình thường!

Nhưng hiện tại... thực lực đã đột phá Kim Tiên đỉnh phong, lại bị một luồng gió dọa đứng sững, tức đến mức tự tát tai.

"Biến đi cho ta!" Loại cảm giác "nghe tiếng gió mà sợ mất mật" này, khiến y cực kỳ không sảng khoái.

Thêm vào đó tâm y cũng đã phiêu!

Hoàn toàn không để ý đến luồng gió quỷ dị kia!

Phảng phất như đang khoe khoang thực lực cảnh giới Kim Tiên!

Chỉ thấy y vung tay áo, một đạo thanh quang trải rộng, khoảnh khắc lan tỏa mấy trăm vạn dặm, cùng với thanh quang xuyên thấu, không gian băng nát, phảng phất muốn nuốt chửng luồng gió quỷ dị kia vào trong.

Đang định vượt qua thì, đột nhiên, luồng gió quỷ dị kia đột nhiên thu lại với tốc độ cực hạn, hóa thành một đạo mũi tên hư ảo, theo sự khuếch tán của phong bạo, trong khoảnh khắc đã đến trước mi tâm Trường Nhĩ.

".....!" Đôi mắt đó trợn trừng, nhanh chóng bị phong của mũi tên lấp đầy!

"Ta xong rồi!" Phốc!

Một tiếng xuyên thấu đầu lâu đột ngột vang lên!

Đầu Trường Nhĩ trực tiếp bị một mũi tên xuyên thấu miểu sát.

Đầu y trực tiếp nổ tung.

Y còn chưa kịp phát ra một tiếng kêu thảm, tàn thể cực tốc hóa thành một con thỏ béo, từ không trung rơi xuống!

Bành!

Chương 11

Mục tiêu của đạo mũi tên kia phảng phất không phải Trường Nhĩ, mà là Bất Chu Sơn Trụ, sau khi miểu sát Trường Nhĩ, cực tốc bắn về phía Bất Chu Sơn Trụ, dẫn phát Bất Chu Sơn chấn động kịch liệt, Thiên Khung trong phạm vi mấy trăm Trung Thiên Thế giới xung quanh đều chấn động chao đảo, phảng phất như sắp sụp đổ vậy.

Rất lâu sau.

Mấy chục cao thủ của bộ lạc Thiên Ngô Tổ Vu, theo đến, khi ngưng vọng Bất Chu Sơn bị kích xuyên tạo thành một thiên khanh vô biên khổng lồ, nội tâm chấn động đến cực điểm, đã kiến thức được sự quỷ dị và cường đại của Phong Chi Tiễn!

"Mũi tên của Hậu Nghệ, thật sự đã vận dụng Đại Đạo Phong của ta đến cảnh giới cực diệu, khi tên hóa thành gió, mũi tên đó không ngừng cấp tốc thu lấy lực phong của Hồng Hoang Thiên Địa để gia trì.

Tiễn Đạo, thật sự là độc đáo!" Một vị cao thủ bộ lạc Thiên Ngô Tổ Vu kinh thán, tự than không bằng mà cười khổ nói: "Xem ra, sau này ta nên thỉnh giáo y làm thế nào để phóng thích sát phạt của Đại Đạo Phong đến mức tối đa rồi." "Ha ha ha, đừng không chịu thua!

Tu luyện mấy ngàn vạn năm, quả thực không bằng thành quả năm mươi năm của Hậu Nghệ." "Không bằng thì không bằng!

Hậu Nghệ là người của Vu Tộc chúng ta, y mạnh hơn ta, ta còn mừng không kịp!" "Về báo cáo đi!" Mấy Đại Vu cười lớn, cười cực kỳ sảng khoái.

Mục đích của chuyến đi này, là thăm dò xem một mũi tên có hiệu quả không?!

Nay đã kiến thức rồi, cũng không dừng lại lâu nữa, dù sao, nếu gặp phải cường giả Yêu Tộc, khó tránh lại một trận đại chiến.

Lần lượt xoay người.

Không, trong đó một vị Vu Tộc đưa tay ra nắm lấy, túm con thỏ rơi trên đất vào tay, cười nói với mấy vị kia: "Hậu Nghệ e rằng không biết, một mũi tên, trên đường đi, tiện thể đánh được không ít con mồi, ha ha ha." Trong tiếng cười lớn, xách một cái đùi thỏ, y theo mấy cường giả Vu Tộc kia trở về báo cáo tình hình.

Đương nhiên, bao gồm cả Lâm Nghệ đều không biết.

Con thỏ đó, chính là đệ tử Trích Giáo danh tiếng không tầm thường sau này, kẻ đầu sỏ tội lỗi đã đào tẩu trong Vạn Tiên Đại Trận, dẫn đến việc các đệ tử Trích Giáo gần như tổn thất toàn bộ, Trường Nhĩ Định Quang Tiên!

Đồng thời, cũng là Định Quang Hoan Hỷ Phật của Phật Môn sau này!

Nhưng, hiện nay y chết bất ngờ.

Bị coi là con thỏ bình thường, trở thành khẩu phần ăn của Vu Tộc.

E rằng sẽ trở thành một bí ẩn vĩnh cửu của Hồng Hoang!

Kiệt tác mà ngay cả Lâm Nghệ cũng không biết.Khi mấy cường giả bộ lạc Thiên Ngô trở về, Lâm Nghệ đã về bộ lạc Hậu Nghệ.

Kể từ khi Lâm Nghệ rời đi, bộ lạc xuất hiện không ít dị biến, tộc nhân hoặc kỳ lạ mất tích, hoặc trở nên điên cuồng bạo ngược, liên tục có không ít tộc nhân tử vong.

"Triệu tập mọi người đến Đại Điện nghị sự!" Lâm Nghệ kêu lên với một tộc nhân, liền tiến vào Đại Điện Thủ Lĩnh.

Không lâu sau.

Các tộc lão trong tộc lần lượt đến.

“Chuyện xảy ra trong khoảng thời gian qua, đã điều tra chưa?

Rốt cuộc là chuyện gì!” Lâm Nghệ hỏi duyên do.

Một tộc lão đáp: “Thủ lĩnh, tộc nhân đi săn, vô tình xông vào một khu cấm địa, trong đó ma khí cực nặng, tộc nhân tiến vào bị xâm nhiễm, trở nên nóng nảy bạo ngược, ngộ sát tộc nhân.” Cấm địa?

Lâm Nghệ chưa từng nghe trên đại địa do Vu Tộc cai quản, có hai chữ “cấm địa”!

Tộc lão kia cũng đoán được ý Lâm Nghệ, tiếp tục nói: “Thực ra khu cấm địa đó, cũng không phải cấm địa, tộc nhân thường xuyên đi săn ở đó, cũng không gặp tình huống gì, nhưng trong khoảng thời gian gần đây, nơi đó đột nhiên ma khí, sát khí tăng mạnh, mới dẫn đến việc tộc nhân không biết tình hình mà xông vào.” Mới xuất hiện?

Lâm Nghệ lập tức nghe ra một số manh mối.

Vị trí nơi tộc nhân gặp chuyện nằm ở phía Tây Bất Chu Sơn, đối ứng với cực Tây Chi Địa!

Thuở Long Hán Sơ Kiếp, Hồng Quân và La Hầu giao tranh, đôi bên đại chiến tại tổ mạch phương Tây, cứng rắn đánh sập vô số Trung Thiên Thế Giới, Ma Uy Hoàng Hoàng, Thí Thần Thương xuất hiện!

Từ đó, tổ mạch phương Tây cũng bị hủy hoại.

Hậu quả là, thiếu đi sự tư dưỡng của tổ mạch, phương Tây trở nên càng thêm nghèo nàn, thành vùng đất không ai ngó ngàng.

Vu tộc tuy cai quản đại địa, nhưng cũng không để tâm đến phương Tây, chỉ đơn giản quản lý mà không quá để ý.

Song, vì nơi ấy sản xuất Linh Thiết, tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ

liền khai quật Linh Thiết để trao đổi vật phẩm với các bộ lạc Vu tộc khác.

Dưới sự dẫn dắt của tộc nhân, Lâm Nghệ cấp tốc đến nơi xảy ra sự việc.

Chưa đến gần, cách xa trăm ức dặm, Lâm Nghệ đã cảm nhận được một luồng Ma Sát Chi Khí hung lệ ngập trời, ý chí cháy bỏng, bức bách Tiễn Ý tự động vận chuyển để kháng cự.

Ngay cả bản thân ta cũng bị uy hiếp, có thể thấy, tộc nhân với thực lực yếu hơn làm sao có thể ứng phó.

Lâm Nghệ dẫn tộc nhân tiếp tục tiến về khu vực trung tâm.

Càng lại gần, Ma Sát Khí càng nặng, điên cuồng xâm thực ý chí, không ít tộc nhân không thể theo kịp, chỉ còn lại một số cường giả Đại Vu.

Nhưng rất nhanh, ngay cả những Đại Vu ấy cũng không chịu nổi!

"Thủ lĩnh, không thể tiếp tục tiến lên!" Một tộc lão lập tức ngăn cản Lâm Nghệ.

"Các ngươi cứ về trước đi, ta sẽ tự mình thâm nhập xem xét tình huống." Ánh mắt Lâm Nghệ sáng rực.

Hệ thống không ngừng nhắc nhở: "Đề thủ Ma Uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo chi trung!

Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 1 cấp!" Điều này có nghĩa là hắn không ngừng trích xuất Ma Uy, dung nhập vào Tiễn Đạo, tăng cường Sát Phạt Lực của Tiễn Đạo!

Nơi đây, đối với các sinh linh khác là cấm địa hung hiểm vạn phần, nhưng đối với ta, lại là bảo địa với tài nguyên phong phú!

"Thủ lĩnh!

Đừng vào nữa, nơi đây quỷ dị, ngay cả Đại Vu Thể của chúng ta cũng khó chống đỡ.

Nếu tiếp tục thâm nhập, khó tránh khỏi biến cố.” Một tộc lão lo lắng khuyên can Lâm Nghệ.

Hậu Nghệ hiện tại là tinh thần lĩnh tụ của bộ lạc Hậu Nghệ, cũng là hy vọng của Vu tộc.

Nếu có chuyện gì xảy ra, đối với Vu tộc sẽ là tổn thất khổng lồ, đối với bộ lạc Hậu Nghệ sẽ là đả kích lớn nhất!

“Ta tự có chừng mực!

Các ngươi mau rời đi trước!” Lâm Nghệ không rời đi, mà đuổi mọi người lui lại.

“Thủ lĩnh không đi, chúng ta cũng không đi!” Đám tộc lão dùng cách này để bức bách Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nghe vậy, không nói nhiều, tiếp tục tiến về phía trước, lại vượt qua mấy chục ức dặm.

Đám tộc lão ấy đã sớm không chống đỡ nổi.

Vu tộc nhục thân quả thật đáng sợ, nhưng không có Nguyên Thần, không thể phòng ngự ý chí xâm thực.

Do đó, bị buộc phải dừng lại, chỉ có thể uất ức đứng tại chỗ.

Đều là cảnh giới Đại Vu, thực lực tương đương Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ, ban đầu nghĩ rằng có thể cùng thủ lĩnh tiến vào, nhưng xem ra đã đánh giá cao bản thân, đánh giá thấp thủ lĩnh rồi.

Thật mất mặt!

“Các ngươi cứ quay về đi!” Lâm Nghệ cười khẽ.

Mấy lời vô ích vừa rồi, chỉ tổ lãng phí thời gian.

Bây giờ Ma Uy ngăn cản, khuyên can cũng vô ích!

Hệ thống tiếp tục nhắc nhở: "Đề thủ Ma Uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!

Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 1 cấp!" Suốt dọc đường, Diệt Tình Tiễn Đạo đã thăng 6 cấp.

Tốc độ thăng cấp như vậy cũng khiến Lâm Nghệ líu lưỡi, có thể hình dung Ma Uy cổ xưa kia đáng sợ đến mức nào.

May mắn thay, sau khi hệ thống đề thủ Ma Uy, dung nhập vào Tiễn Đạo, ta có được một mức độ miễn dịch nhất định đối với Ma Uy.

Bằng không, cũng không thể ung dung như vậy.

Vượt qua không gian, ta đã đến một Ma Uyên!

Một luồng Ma Sát Khí cổ xưa nồng đậm bao trùm, khiến ta không thể nhìn rõ tình hình bên trong Ma Uyên.

Vừa tiếp cận Ma Uyên, Ma Uyên đột nhiên nổi lên xoáy nước.

Một bàn tay khổng lồ quấn quanh huyết văn rực rỡ đột ngột chộp về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trong lòng cảnh giác.

Thân ảnh dung nhập vào không gian, rồi hóa thành gió.

Bàn tay huyết văn kia chộp một cái, như chộp vào không khí, không còn thấy thân ảnh Lâm Nghệ.

"Ồ!" Từ trong Ma Uyên truyền ra một tiếng kinh ngạc!

Một luồng Tiễn Ý cổ xưa cực tốc tràn đầy mấy chục ức dặm, điên cuồng phất động, cuốn vào Ma Uyên, thổi tan từng tầng Ma Khí.

Chờ khi một Ma Ảnh từ trong Ma Uyên cực tốc thò ra, thân ảnh

Lâm Nghệ tùy theo gió xuất hiện, đã đến Ma Uyên.

Hắn tụ cuồng phong, điên cuồng rút lấy tất cả sức mạnh, hóa thành một mũi tên hư huyễn, xuyên thủng nửa vai của Ma Ảnh kia, trực tiếp đánh văng nó trở lại Ma Uyên.

"Phong Chi Đại Đạo!" "Không đúng!

Đạo pháp?!" Trong Ma Uyên, truyền ra một tiếng kinh nộ.

Lâm Nghệ phủ xuống, Xạ Nhật Thần Cung tế ra, nạp Quân Thiên Tiễn.

Kèm theo một tiếng "Oanh long", dưới đáy Ma Uyên, một luồng Sát Khí hung lệ ngập trời cực tốc vọt lên.

Ma Ảnh bị kích trúng, lập tức nhảy vọt không gian, cực tốc chém về phía Lâm Nghệ.

Sát Khí và Ma Sát Chi Khí ngưng tụ thành từng thanh Ma Đao huyết văn, như suối phun, phân tán ra từ trong Ma Uyên, vừa vặn bao bọc Lâm Nghệ đang lao xuống.

Lúc này, Quân Thiên Tiễn như một đạo tật trì chi quang bùng phát, nhảy vọt không gian, hình thành chín mươi chín xoáy nước trùng điệp quanh Ma Ảnh, gắt gao khóa chặt Ma Ảnh.

Ma Đao huyết văn như bị ý chí của Ma Ảnh điều khiển, một phần cực tốc quay trở lại, liên tục chém về phía xoáy nước.

"Chỉ là một đạo tàn hồn mà dám làm càn!" Lâm Nghệ khẽ hừ.

Hắn lại rút ra một mũi tên, cực tốc bắn giết đi.

Diệt Tình Chi Tiễn, gia tăng 26 lần Sát Phạt Lực, trong nháy mắt xuyên thủng không gian, kèm theo từng phiến thế giới hủy diệt nghiêng ngả!

Không chỉ vậy, Hậu Nghệ lại tế xuất Phong Chi Tiễn, liên tục bắn

giết xuống.

Ma Ảnh kia nộ mục trợn trừng.

Toàn bộ Ma Khí trong Ma Uyên đều bạo động, Ma Uy hóa thành vật chất, phụ gia vào Ma Đao huyết văn, trực tiếp đối chọi với Diệt Tình Chi Tiễn.

Cả Ma Uyên đều đang sụp đổ.

Diệt Tình Chi Tiễn sau khi phá hủy vô số Ma Đao huyết văn, bị đánh bay mấy chục ức dặm ra ngoài.

Chương 12

Phong Chi Tiễn cũng bị yên diệt trong vùng hủy diệt!

“Hay lắm tiểu tử!

Từ khi khai thiên tích địa tới nay, chưa ai dám nói lời khinh miệt ta như vậy trước mặt La Hầu.

Ngươi là người đầu tiên!

Xem ra hậu thế quả nhiên càng ngày càng có tiền đồ.” La Hầu nhân cơ hội cả ba mũi tên đều bị chặn đứng và phá hủy.

Hắn lập tức nhảy vọt đến trước mặt Lâm Nghệ.

Ma Thần Uy hạo hãn cuồng bạo trút xuống, tựa hồ ức vạn vạn tòa Bất Chu Thần Sơn, áp bách về phía Lâm Nghệ.

Vô cùng vô tận Ma Sát Phong Bạo hội tụ mấy trăm vạn tầng, bao bọc Lâm Nghệ trong đó.

La Hầu không định đánh giết, mà chuẩn bị Đoạt Xá Lâm Nghệ!

Trước đó hắn đã đánh giết và nuốt chửng không ít Vu tộc, khiến ý chí tàn hồn tăng cường, đối phó Đại La Kim Tiên thì có thể làm được.

Thế nhưng, khi ngưng thị Lâm Nghệ trong nháy mắt, thần tình La Hầu kinh ngạc.

Trên mặt Lâm Nghệ lại hiện lên một nụ cười.

Hắn làm khẩu hình “bye bye”.

Chỉ thấy vô tận phong bạo phía sau La Hầu đột nhiên ngưng tụ thành một mũi tên, đồng thời điên cuồng nuốt chửng mấy trăm vạn tầng phong bạo để tăng cường sát phạt, dung hợp thành một mũi tên chỉ dày bằng ngón tay, cô đọng uy năng đến mức đáng sợ nhất.

Trong nháy mắt, nó cực tốc xuyên thủng sau gáy La Hầu, rồi bắn ra từ mi tâm, lại tức thì lướt qua bên tai phải Lâm Nghệ, mang theo một làn gió, làm mấy sợi tóc mai bên tai bay lật!

Mũi tên lướt qua, sau lưng Lâm Nghệ lại hóa thành một làn gió, cực tốc bình tức!

Khống chế vô cùng tinh chuẩn!

Ma Ảnh của La Hầu trực tiếp nổ tung.

Tuy vậy, hắn vẫn chưa chết, lại trong Ma Khí diễn sinh ra một Ma Ảnh khác, nhưng trong đôi đồng tử kia, lại lóe lên vô cùng kinh ngạc và bất ngờ.

"Chuyện gì vậy?!

Mũi tên của tiểu tử hậu thế, chẳng phải Bản Tổ đã phá hủy hết rồi sao?!

Mũi tên vừa rồi là sao?" "Phong, phong hóa tiễn!

Nhưng lại không phải Phong Chi Bản Nguyên Đại Đạo!" Ngay cả La Hầu thân kinh bách chiến, kiến thức vô biên, cũng không suy nghĩ thấu đáo.

"Hay lắm tiểu tử hậu thế, xem ra ngươi thật sự có tiền đồ!" Đồng tử La Hầu khóa chặt Lâm Nghệ, đồng thời đề phòng bốn phía.

Mũi tên vừa rồi, nếu tu vi tiểu tử mạnh hơn một chút, đủ để trong nháy mắt diệt sát hắn.

Tuy chỉ là một đạo tàn hồn, nhưng thông qua tu dưỡng, giết một Đại La Kim Tiên thì dễ dàng.

Tiểu tử này hoàn toàn quỷ dị, ngay cả ta cũng có chút hoảng sợ!

Lâm Nghệ ngưng thị La Hầu, vị bá chủ của ngày xưa, nhưng không hề có chút sợ hãi nào.

Hắn từng bước bước vào Ma Uyên, Ma Sát Phong Bạo điên cuồng quất vào mặt, điêu khắc càng thêm góc cạnh, anh vũ phong mang!

La Hầu chỉ là một đạo tàn hồn mà thôi!

Nay bị kích thương, tàn hồn càng thêm suy yếu, uy hiếp đối với ta cũng không lớn.

Không, mục đích chân chính của ta không phải giết La Hầu, mà là đề thủ Ma Uy trong Ma Uyên!

Gió dữ gào thét, Lâm Nghệ giơ một tay lên, những cơn gió dữ ấy không ngừng hội tụ trong tay hắn, hóa thành một mũi tên, rõ ràng khắc họa Phong Chi Tiễn Đạo Quân Thiên Tiễn.

Cảnh tượng này khiến La Hầu nội tâm đại kinh.

"Thì ra tiểu tử này biến mũi tên thành gió, tùy gió mà động, lại còn có thể biến gió thành mũi tên, thảo nào quỷ dị như vậy!

Có thể vận dụng sự vật đến cảnh giới này, tiểu tử này quả thật có tiền đồ!" "Không...!" La Hầu cũng đột nhiên cười.

"Tiểu tử ngươi còn quá non!" Khoảnh khắc nụ cười hiện ra, sâu trong Ma Uyên, tựa hồ cấm kỵ được La Hầu phóng thích, bùng phát một luồng Sát Khí hung lệ ngập trời, một đạo Đại Đạo Sát Phạt Văn Lộ mờ mịt, như thiên quang, xuyên không lên từ Ma Uyên.

Sát Phạt Chi Khí không ngừng khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ không gian mấy trăm Trung Thiên Thế Giới quanh Bất Chu Sơn, và tiếp tục khuếch tán.

Không gian Hồng Hoang Thiên Địa đều bị bao trùm bởi một loại Sát Khí nồng đậm.

Tại các bộ lạc Vu tộc, chúng Tổ Vu đều có cảm ứng, lông mày nhíu chặt!

“Tiểu tử hậu thế, lá bài tẩy của ngươi đã dùng hết rồi, đến lượt Bản Tổ thử Thí Thần Thương!” Thí Thần Thương?!

Nghe lời La Hầu nói, trái tim Lâm Nghệ đều đập thình thịch.

Ban đầu, La Hầu muốn dùng máu của ba tộc Long Phượng Kỳ Lân để tế luyện Tru Tiên Tứ Kiếm dưới núi Tu Di, Trảm Đạo Thành Thánh, nhưng lại bị Hồng Quân, Dương Mi Đại Tiên, Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ hợp lực ngăn cản và trấn sát.

La Hầu đành phải vứt bỏ toàn thân Chí Bảo, phân hóa vô số tàn hồn trốn thoát.

Trong đó, Tru Tiên Tứ Kiếm bị Hồng Quân đoạt được, ban cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Nhưng Thí Thần Thương lại biến mất vô tung.

Đó vẫn luôn là một bí ẩn của Hồng Hoang!

Phải biết, Sát Khí của nó uy hiếp lực càng cao, có thể làm tổn thương Nguyên Thần Thánh Nhân, lúc đó đã từng khiến vô số Tiên Thiên Ma Thần thèm muốn, chỉ tiếc La Hầu quá mạnh, không ai dám vọng động.

Nó bị một đạo tàn hồn của La Hầu chôn vùi dưới Hồng Hoang Đại Địa.

Chỉ riêng cảm nhận luồng Sát Khí đó, cũng khiến Lâm Nghệ bản năng sợ hãi, quả thật đáng sợ đến vậy!

Lâm Nghệ ngưng thị La Hầu, rồi cũng trong nháy mắt cười theo.

Khiến La Hầu trong lòng giật mình, nụ cười cứng lại.

“Không ổn!” Lúc này, nụ cười của tiểu tử quá đáng sợ.

“Bye bye!” Lại hai chữ khẩu hình từ miệng Lâm Nghệ thốt ra.

Thần sắc La Hầu kịch biến, vô cùng cảnh giác tiểu tử quỷ dị của hậu thế.

Hắn vừa đề phòng bốn phía, thi triển Ma Sát Chi Khí cách tuyệt mọi làn gió, đồng thời bạo thoái vào trong Ma Uyên.

Nếu tiểu tử lại thi triển Phong Chi Tiễn, hắn cũng có thể tiến thoái tự nhiên.

Chỉ cần lui vào Ma Uyên, cho dù chỉ phóng thích một chút uy lực của Thí Thần Thương, cũng đủ để diệt sát tiểu tử.

Vừa động, một mũi tên nhảy vọt không gian, đột ngột bắn ra từ không gian trước mắt La Hầu.

La Hầu cách tuyệt mọi làn gió, cũng không ngăn cản được một mũi tên, bị một mũi tên xuyên thủng mi tâm.

Ma Ảnh bị sát phạt sắc bén trong nháy mắt xé nát sạch sẽ!

Đó là Không Gian Chi Tiễn ẩn giấu!

Sát Phạt Lực gia tăng 64 lần, có thể tạo thành thương hại hủy diệt ngay cả với Chuẩn Thánh!

La Hầu quả thật có thể cách tuyệt gió, nhưng thân ở trong không gian, Không Gian Chi Tiễn liền có thể đến, ban cho một kích trí mạng!

Lần này, tàn hồn của La Hầu bị triệt để diệt sát.

Ngay cả Sát Uy của Thí Thần Thương, mất đi sự khống chế của La Hầu, luồng Sát Khí hung lệ ngập trời đều rút vào trong Ma Uyên.

Lâm Nghệ thu Không Gian Chi Tiễn, áp chế cảm xúc kích động, bước vào Ma Uyên.

Đến đáy.

Chỉ thấy một cây Thần Thương quấn quanh huyết văn, cắm trên

một khối ma thạch.

Không chỉ xung quanh bố trí các loại Pháp Văn phong ấn, ngay cả trên Thí Thần Thương, cũng khắc họa vô số Đại Đạo Ma Văn, dùng để áp chế Sát Phạt Khí ngập trời của Thí Thần Thương.

Điểm này, Lâm Nghệ đại khái có thể hiểu được.

La Hầu ở đây, chỉ là một đạo tàn hồn mà thôi, căn bản không thể giá ngự Thí Thần Thương, chỉ có thể miễn cưỡng mượn dùng một chút sát phạt của Thí Thần Thương.

Một khi phóng thích Thí Thần Thương, trước khi tru sát người khác, sẽ tiên bị sát phạt của Thí Thần Thương diệt sát tàn hồn!

Lâm Nghệ hiện tại cũng không dám động.

Hắn khoanh chân ngồi đối diện Thí Thần Thương, ý thức bao phủ toàn bộ Ma Uyên!

"Đề thủ Ma Uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo chi trung!

Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 1 cấp!" "Đề thủ Thí Thần Sát Uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo chi trung!

Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 5 cấp!" "Bá!" Lâm Nghệ trừng mắt.

Thí Thần Sát Uy lại trực tiếp đề thăng Diệt Tình Tiễn Đạo 5 cấp!

Nếu phóng thích Thí Thần Thương, đề thủ Thí Thần Sát Uy, chẳng phải sẽ đề thăng nhiều hơn sao?!

Lâm Nghệ không ngừng đề thủ Thí Thần Sát Uy.

Một mặt có thể đề thăng Diệt Tình Tiễn Đạo, một mặt, đợi Thí Thần Sát Uy dung nhập vào thân, cũng có thể có một mức độ miễn dịch nhất định với Thí Thần Thương.

Có được một mức độ miễn dịch nhất định, Lâm Nghệ tiến gần Thí Thần Thương.

Hắn điên cuồng đề thủ Thí Thần Sát Uy!

"Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 3 cấp!" "Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 1 cấp!" "Chúc mừng túc chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 5 cấp!" Diệt Tình Tiễn Đạo không ngừng thăng cấp, trực tiếp thăng 89 cấp!

Diệt Tình Tiễn Đạo thuộc về mũi tên sát phạt thuần túy nhất, không có sự huyền diệu của Không Gian Chi Tiễn, cũng không có sự quỷ dị của Phong Chi Tiễn, nhưng luận về Sát Phạt Lực, tuyệt đối là đáng sợ nhất!

Diệt Tình Chi Tiễn được gia trì 89 lần, tương đương với khuếch đại 89 lần Sát Phạt Lực!

Hiện tại, cho dù tu vi của ta là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cũng đủ để chống lại Chuẩn Thánh!

Không.

Lâm Nghệ vẫn không thỏa mãn.

Bởi vì, hắn còn chưa bước vào bước đầu tiên của Tiễn Đạo.

Như những sinh linh Hồng Hoang suy đoán, độc tịch một đạo, mỗi một cảnh giới đều sẽ hoàn toàn mới.

Hiện tại, từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong lên cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với hắn, là một khe hở trời cao!

Tựa hồ Đại Đạo đều đang hạn chế vậy.

Chương 13

Suốt một thời gian dài không thể đột phá trên cảnh giới!

"Ai!

Cứ thăng cấp Tiễn Đạo trước đã!

Có lẽ khi Tiễn Đạo dung nhập vào thân, ta sẽ tìm thấy cơ duyên." Lâm Nghệ không bị đả kích, trái lại như một mũi tên, càng thêm sắc bén!

Hắn lại ngưng thị Thí Thần Thương.

Lâm Nghệ đột nhiên nảy ra một ý tưởng cực kỳ táo bạo!

Đó là, trực tiếp luyện hóa Thí Thần Thương thành mũi tên, dung nhập vào Tiễn Đạo, rồi lại dung nhập vào thân.

Vậy thì Thí Thần Thương sẽ hóa thành một phần của Tiễn Đạo, lực sắc bén hung lệ của Thần Thương cũng sẽ hóa thành Tiễn Ý, sát phạt của Thí Thần Thương sẽ hóa thành sát phạt của Tiễn Đạo, có thể tùy tâm sở dục sử dụng.

Phải biết, Thí Thần Thương chính là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo!

So với Tru Tiên Tứ Kiếm, Bàn Cổ Phiên, Đông Hoàng Chung và các Chí Bảo khác, đều không hề thua kém!

Một khi dung nhập vào Tiễn Đạo, chế tạo thành Thí Thần Chi Tiễn, có nghĩa là có thủ đoạn uy hiếp Thánh Nhân!

Ý tưởng này cực kỳ điên rồ!

Nếu sinh linh Hồng Hoang biết được, nhất định sẽ mắng ta là đồ điên!

Thứ nhất, sát phạt hung lệ của Thí Thần Thương, ngay cả La Hầu

ở trạng thái đỉnh phong cũng chưa chắc có thể hoàn toàn nắm giữ, Lâm Nghệ lại muốn trực tiếp luyện hóa thành Thí Thần Chi Tiễn.

Trước tiên phải chịu đựng sát lực của Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo Thí Thần Thương!

Thứ hai, đợi Tiễn Đạo dung nhập vào thân, dung nhập Thí Thần Chi Tiễn vào Đại Vu Thể, luyện thành một phần của Tiễn Đạo, càng hung hiểm vạn phần, bởi vì nếu Đại Vu Thể không chịu đựng nổi, hoặc Tiễn Đạo không dung nạp được, thì chỉ có thể tan thành mây khói.

Nhưng.

Một khi ý tưởng này thành công, thì Tiễn Đạo của Lâm Nghệ sẽ có được Thí Thần Thương Sát Uy vô thất!

Ngoài ra, căn cơ Tiễn Đạo của Lâm Nghệ sẽ càng thêm kiên cố bất khả tồi.

Người khác muốn hủy hoại Đạo của hắn, sẽ khó khăn như hủy hoại Thí Thần Thương vậy.

Đương nhiên, Lâm Nghệ cũng không lỗ mãng.

Dám nảy sinh loại ý tưởng phỉ di sở tư này, bởi vì hệ thống có thể đề thủ Thí Thần Sát Uy.

Đợi khi dần dần nắm giữ Thí Thần Sát Uy, có được miễn dịch, thì ý tưởng điên cuồng này, chưa chắc đã không thể thực hiện.

Đã quyết định, khi Lâm Nghệ đề thủ Ma Uy trong Ma Uyên, chủ yếu đề thủ Sát Uy của Thí Thần Thương.

Một nhóm tộc lão của bộ lạc Hậu Nghệ, không thể ngăn cản Lâm Nghệ tiến vào ma địa.

Đợi rất lâu cũng không thấy Lâm Nghệ xuất hiện, chỉ có thể quay

về báo cáo sự việc cho mấy vị Đại Tổ Vu thủ lĩnh.

Đế Giang nghe tin, thần sắc kịch biến!

Hắn còn nhớ rõ luồng hung sát chi khí trước đó, dường như xuất phát từ cực Tây Bất Chu Sơn.

Dựa theo lời kể của các tộc lão bộ lạc Hậu Nghệ, cộng thêm biến cố trước đó, Đế Giang suy đoán Hậu Nghệ nhất định đã gặp đại hung, động tĩnh trước đó cũng do đó mà ra.

Ngay lập tức, Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương, Huyền Minh bốn vị Tổ Vu thân chinh đến ma địa!

Biết Lâm Nghệ gặp chuyện, Cửu Phượng cũng thỉnh cầu Huyền Minh đưa mình đi xem, Huyền Minh làm sao không biết tâm tư của Cửu Phượng, cũng không từ chối, liền dẫn Cửu Phượng thẳng đến ma địa.

Vừa mới tiến vào ma địa, sắc mặt mấy vị Tổ Vu lại lần nữa kịch biến!

"Khí tức của La Hầu!" Thần tình Đế Giang ngưng trọng, lòng chìm xuống đáy cốc.

Nhân vật như La Hầu, hắn làm sao không biết.

Lập tức vượt qua hư không, thẳng đến Ma Uyên.

Ma Khí không thể thương tổn Đế Giang chút nào.

Chỉ đến khi cảm nhận được khí tức của Lâm Nghệ trong Ma Uyên, Đế Giang mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, cảm nhận được một luồng khí hung lệ đáng sợ tồn tại trong Ma Uyên, hắn lại nhíu mày.

Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương, Huyền Minh cùng Cửu Phượng lao xuống đáy Ma Uyên.

Chỉ thấy Lâm Nghệ khoanh chân ngồi trước Thí Thần Thương.

Cảm ứng được có người, Lâm Nghệ cũng mở mắt, đứng dậy.

"Thí Thần Thương?!" Cửu Phượng kinh hô.

Lâm Nghệ gật đầu, cười nói: "Chính xác là Thí Thần Thương!

Huynh trưởng, các ngươi đã đến rồi." "Tiểu tử ngươi, còn cười được sao, nơi hung hiểm như vậy cũng dám xông vào.

Nếu đây là thủ đoạn sát phạt của La Hầu, e rằng ngươi không cười nổi nữa đâu." Huyền Minh khẽ hừ một tiếng.

Nàng nhìn dò xét Ma Uyên, tuần tra xem có nguy cơ tiềm ẩn nào không.

"Nơi này không còn nguy hiểm nữa!

Tàn hồn của La Hầu đã bị ta trấn sát rồi!" Lâm Nghệ cười nói.

Khiến Huyền Minh ánh mắt hơi ngưng lại.

Hậu Nghệ, đã giao chiến với La Hầu.

Trấn sát tàn hồn của lão quái vật đó!

Phải biết, La Hầu là Chuẩn Thánh đỉnh phong, tồn tại vô hạn tiếp cận Thánh Nhân, một đạo tàn hồn cũng không phải cảnh giới Đại La có thể đối phó.

Hơn nữa, tâm tư La Hầu giảo hoạt, cho dù có bất cẩn đến mấy, cũng không đến mức bị trấn sát chứ!

Lâm Nghệ cũng không giải thích nhiều.

Vừa hay, hắn cũng định quay về bộ lạc mời Đế Giang và các huynh trưởng khác tương trợ, nay Đế Giang và các vị đã đến, cũng đỡ phải quay lại một chuyến.

Lâm Nghệ nhìn Thí Thần Thương, đối diện Đế Giang nói: "Vừa

hay các huynh trưởng đều ở đây, Hậu Nghệ khẩn thỉnh huynh trưởng ra tay, giúp ta trấn áp Thí Thần Thương.” Trấn áp?

Chúc Dung nghe vậy, liền tò mò nói: “Tuy Vu tộc vô Nguyên Thần, không thể tế luyện Chí Bảo, nhưng cũng có thể mượn dùng Vu Văn luyện hóa, hà tất phải trấn áp chứ.” “Đúng vậy!

Hậu Nghệ!

Thí Thần Thương là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, trực tiếp luyện hóa để phòng thân.

Nếu trực tiếp trấn áp, kích phát Tiên Thiên Sát Phạt Đại Đạo trong Thí Thần Thương, không những không luyện hóa được, trái lại còn bị thương.” Cửu Phượng cũng nhắc nhở.

“Có cách nào sao?” Đế Giang biết Lâm Nghệ sẽ không vô duyên vô cớ làm vậy.

Lâm Nghệ do dự, ý tưởng của mình, hắn đang cân nhắc có nên nói ra không.

Quả thật có thể luyện hóa.

Nhưng điều hắn muốn là không ngừng kích phát Thí Thần Sát Uy, từ đề thủ, cuối cùng đạt đến Đại Vu Thể có thể thích ứng với Thí Thần Thương mới thôi.

Sau khi luyện hóa, do ý chí khống chế Thí Thần Thương, thực lực mạnh yếu quyết định kích phát Thí Thần Sát Uy mạnh yếu, không có lợi cho việc thực hiện ý tưởng của hắn.

“Nếu có cách, cứ nói thẳng là được, các ca ca đều ủng hộ!” Chúc Dung tuy tính tình bạo, nhưng bị Lâm Nghệ khả năng lĩnh ngộ biến thái, cùng dũng khí và phách lực chinh phục.

Lâm Nghệ do dự một lúc lâu sau, mới kể ra ý tưởng của mình.

“Không được!” “Điên rồi!” “Hậu Nghệ, ngươi đang tìm chết!” Đế Giang, Chúc Dung, từng người một trừng mắt nhìn Lâm Nghệ.

Ánh mắt kinh ngạc trừng lớn, quả thật bị ý tưởng đó hù dọa một phen.

Cưỡng ép Thí Thần Thương dung nhập vào Tiễn Đạo, dung nhập vào thân mình, hóa thành một phần của Tiễn Đạo, hoàn toàn là chuyện viển vông.

Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, không cần luyện hóa tế luyện, trực tiếp dung nhập vào Đạo của mình, đây là chuyện chưa từng có trong Hồng Hoang.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tam Thanh, v.v., đều chỉ dùng Nguyên Thần không ngừng tế luyện Chí Bảo, từ đó đạt đến cảnh giới người bảo hợp nhất.

Tên tiểu tử này lại đi đường hiểm!

Không, hoặc giả, vẫn luôn là như vậy!

Độc tịch một Đạo, chẳng phải cũng là đi đường hiểm sao!

Ngay cả cường độ Tổ Vu Chi Thân, cũng không dám trực tiếp dung nhập Thí Thần Thương vào thân mình mà không luyện hóa, tên tiểu tử này lại muốn làm vậy.

Quá tàn nhẫn!

Tên tiểu tử này ngay cả đối với bản thân cũng tàn nhẫn!

Sau một hồi im lặng kéo dài.

Từ trong chấn động hồi thần, Đế Giang không đồng ý, khuyên giải nói: “Ngươi có biết hậu quả của việc làm như vậy không, ngươi không thể chịu đựng được!” “Huynh trưởng!

Kể từ khi đã lựa chọn đi một con đường khác, vậy thì ta có đủ

quyết tâm, xin hãy thành toàn!" Lâm Nghệ vô cùng kiên định.

Cơ sở của sự kiên trì này là hệ thống có thể đề thủ Thí Thần Sát Uy!

Không có cơ sở đó, ta cũng sẽ nao núng!

"Ngươi có bao nhiêu phần chắc chắn?" Cường Lương như thẩm vấn, gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Chủ yếu là Lâm Nghệ lúc này quá quan trọng đối với Vu tộc.

Hắn là người được lựa chọn gánh vác vận mệnh của Vu tộc!

Bất luận Vu tộc tương lai ra sao, đã quyết định, nhất định phải bồi dưỡng Hậu Nghệ thành thủ lĩnh tương lai của Vu tộc, để tranh giành thế cục trời đất không thể thay đổi.

Làm sao có thể dễ dàng để hắn mạo hiểm!

Lâm Nghệ cười nói: "Huynh trưởng yên tâm!

Ta sẽ không lập tức thi triển!

Đợi khi ta cảm thấy có thể chịu đựng được, rồi mới thử!

Về phần chắc chắn, ta không thể nói cho các huynh trưởng biết, nhưng ta có mười phần tự tin." Nếu không có mấy vị huynh trưởng tương trợ, chỉ bằng sức lực một mình ta, không thể cưỡng ép trấn áp Thí Thần Thương!

Nếu Đế Giang không giúp, ta chỉ có thể khô tọa ở đây, cho đến khi đề thủ Thí Thần Sát Uy thích ứng được, rồi mới động thủ.

Nhưng, thời gian đó quá dài.

Chương 14

"Ta không đồng ý!" Huyền Minh thẳng thừng từ chối.

Là một nữ Tổ Vu, Huyền Minh càng cảm tính hơn một chút, vì tu luyện mà đánh đổi cả mạng sống, sự tàn nhẫn như vậy, nàng không thể chấp nhận.

Tức giận, liền quay người rời khỏi Ma Uyên.

Lúc đi, không quên kéo Cửu Phượng, miệng nghiêm khắc dặn dò: "Sau này, tránh xa tên điên đó ra một chút, tốt nhất là đừng gặp mặt, kẻo một ngày hắn hứng chí lên, lại đem cả muội luyện hóa luôn!" Lâm Nghệ: "....." Mặt nổi đầy hắc tuyến!

Thực ra, ta không tàn nhẫn đến mức đó!

Tuy Huyền Minh bỏ đi, nhưng thấy Lâm Nghệ chấp trước, kiên định như vậy, tựa hồ không đạt mục đích thì thề không bỏ cuộc, Đế Giang, Chúc Dung và Cường Lương cũng quyết định giúp Lâm Nghệ.

Khi Đại Đạo Pháp Văn do La Hầu bố trí bên cạnh Thí Thần Thương bị phá hủy, Sát Uy chân chính của Thí Thần Thương mới triển lộ ra, trực tiếp khiến không khí trong mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới quanh Ma Uyên bị nhiễm thành Sát Khí hung lệ.

Và, lạnh băng ngưng tụ thành Sát Khí vật chất!

Lâm Nghệ cũng giật mình một cái.

Đã đánh giá thấp uy lực hung ác của Đại Sát Khí này!

Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương vô cùng ngưng trọng.

Đế Giang một mặt dùng Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo kiến tạo thế giới trấn áp, một mặt bao phủ về phía Thí Thần Thương.

Cường Lương thi triển vô cùng vô tận Lôi Đình Bản Nguyên Đại Đạo, diễn hóa ra từng sợi xiềng xích như rồng khổng lồ, gắt gao khóa chặt Thí Thần Thương, mặc cho Sát Phạt Chi Khí của Thí Thần Thương mài mòn Thần Liên của Lôi Đình Đại Đạo.

Tiếng sấm do va chạm tạo ra, chấn động khiến Ma Uyên rung chuyển!

Chúc Dung thì dùng Hỏa Diễm Bản Nguyên Đại Đạo, khóa chặt Tiên Thiên Sát Phạt Đại Đạo Văn Lộ trong Thí Thần Thương, cưỡng chế trấn áp Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương mỗi giây mỗi phút đều đang phóng thích khí hung lệ hủy diệt cực hạn!

Vừa hay có thể để Lâm Nghệ đề thủ Thí Thần Sát Uy!

"Xong rồi!" Đế Giang giao thế giới khai tịch cho Lâm Nghệ, nhắc nhở: "Thí Thần Thương tuy bị trấn áp trong một phương thế giới, nhưng ngươi phải cẩn thận một chút, bởi vì, ngay cả Bản Nguyên Đại Đạo của ta, cũng không thể tiêu trừ sát phạt hung lệ đó.

Chỉ cần xuất hiện lỏng lẻo, tức khắc thông tri ta, ta sẽ gia trì Đại Đạo trấn áp." Với Tổ Vu Nhục Thân, đập nát Tiên Thiên Chí Bảo đều không thành vấn đề!

Nhưng, muốn trấn áp một Thí Thần Thương vô chủ, vô phong ấn, quả thật rắc rối quá nhiều.

Vừa không thể hủy diệt, lại vừa phải đảm bảo Thí Thần Thương hoàn chỉnh, chỉ có thể dùng Bản Nguyên Đại Đạo trấn áp.

Thí Thần Thương vốn là rễ sen Tạo Hóa Thanh Liên, nhiễm khí Bản Nguyên Hung Sát Hỗn Độn mà hóa thành, trời sinh lạc ấn Đại Đạo Sát Phạt Văn Lộ, không kém gì Bản Nguyên Đại Đạo chút nào.

Tuy hợp lực áp chế, cũng chỉ là Bản Nguyên Đại Đạo áp chế.

Cứ tiếp tục lâu dài, Đại Đạo Sát Phạt Văn Lộ sẽ dần dần mài mòn Bản Nguyên Đại Đạo, từ đó thoát khỏi ràng buộc.

Lâm Nghệ gật đầu.

"Đa tạ huynh trưởng!" Lâm Nghệ cũng khá cảm kích.

Thật lòng mà nói, Đế Giang và các vị hoàn toàn không cần thiết phải mạo hiểm.

Dù sao, ta có quyền quyết định.

Nhưng vì ta, các vị lại tận sức.

Thậm chí Đế Giang không tiếc hao tổn Tổ Vu Bản Nguyên Tinh Huyết!

Nếu không tu luyện ra thành tựu gì, Lâm Nghệ thật sự không có mặt mũi đối diện Vu tộc.

"Các ngươi cứ về trước đi!" Đế Giang không nói gì thêm.

"Ta sẽ ở đây tu luyện một thời gian!" Lâm Nghệ nói: "Ma Sát Khí ở đây cực nặng, có thể tăng cường uy lực Tiễn Đạo của ta.

Nếu tu luyện ở đây một đoạn thời gian, ta tin rằng Tiễn Đạo của ta có thể đề thăng thêm mười mấy lần." "Tiểu tử ngươi...!" Cường Lương nghe xong, ánh mắt đầy kinh ngạc, vô ngữ nói: "Người khác sợ Ma Sát Khí của La Hầu không kịp, ở đây, nó lại thành một khối bảo địa.

Thôi được, thôi được, không thể hiểu nổi tiểu tử này." "Có gì mà không hiểu!

Vu tộc chúng ta chưởng quản đại địa, Hồng Hoang Đại Địa đều là của Vu tộc chúng ta, có chỗ nào không thể ở được sao?!" Chúc Dung phản bác.

Đế Giang không tranh biện với hắn, đối Lâm Nghệ nói: "Tu luyện

ở đây cũng được, nhưng phải cẩn thận Yêu tộc, và các Đại Năng khác của Hồng Hoang.

Nếu họ biết ngươi mang theo Thí Thần Thương, thế tất sẽ tranh đoạt." "Ta đã ghi nhớ!" Lâm Nghệ gật đầu.

Ngay sau đó, Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương mới bước ra khỏi Ma Uyên, báo tình hình của Lâm Nghệ cho tộc nhân bộ lạc Hậu Nghệ, rồi mới thở phào nhẹ nhõm.

Đợi Đế Giang, Cường Lương và Chúc Dung rời đi, Lâm Nghệ lại ý thức bộ tróc Ma Uyên, hệ thống đề thủ Ma Uy!

Ngoài ra cũng đề thủ Thí Thần Thương Sát Uy.

Loại Sát Uy này đề thủ, dung nhập vào Tiễn Đạo, uy năng được tăng cường mới là đáng sợ nhất.

Một trăm năm sau.

Lâm Nghệ khai khởi Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng tu luyện, cảm ngộ Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn đều đề thăng mấy tầng thứ.

Không Gian Chi Tiễn đề thăng 70 cấp!

Phong Chi Tiễn đề thăng 38 cấp!

Vui mừng nhất là, Diệt Tình Tiễn Đạo đã đề thăng 112 cấp!

Có nghĩa là uy lực một mũi tên, có thể đạt đến 112 lần gia tăng sát phạt lực.

Tuyệt đối không phải là chênh lệch số liệu đơn giản như vậy!

Lâm Nghệ nhanh chóng tế xuất Thần Cung, kéo Diệt Tình Chi Tiễn. 112 lần Tiễn Ý tăng phúc, san phẳng Ma Uyên rộng lớn.

Sinh linh cách ức vạn dặm cũng có cảm nhận, không ai không kinh

hoàng chạy trốn.

Trong quá trình chạy trốn, họ cảm thấy mỗi chiếc lá, mỗi ngọn cỏ bên mình đều mang theo sự sắc bén của mũi tên.

"Không tệ!" Lâm Nghệ cực kỳ mãn ý.

Dung nhập Thí Thần Thương Sát Uy, Ma Uy, Sát Phạt Lực của Diệt Tình Chi Tiễn, tính hủy diệt, cũng đề thăng đến một mức độ cực kỳ đáng sợ.

Thậm chí, ngay cả Tiễn Ý trên người hắn cũng mang theo một loại hung ý của Thí Thần Thương, cùng với Ma Uy, tựa hồ như một tôn Ma Chủ tuyệt thế.

Nếu không có gì bất ngờ, một cường giả Chuẩn Thánh bình thường bị bắn một mũi tên, cũng phải Đạo Vẫn!

Đương nhiên, Lâm Nghệ biết, có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, mỗi một người đều không đơn giản, không thể dễ dàng giết chết, nhưng chỉ cần gặp phải Tiễn Đạo của hắn, không chết cũng phải lột một tầng da.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ rời khỏi Ma Uyên.

Hắn vốn định quay về bộ lạc Hậu Nghệ, nhưng, vừa mới ra khỏi Ma Uyên không lâu, bên ngoài Bất Chu Sơn, thấy dao động đại chiến, sóng hủy diệt khuếch tán mấy Trung Thiên Thế Giới, ảnh hưởng cực rộng.

Ít nhất cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên, mới có thể tạo thành lực phá hoại cường đại như vậy.

Lâm Nghệ nhíu mày.

Bất luận tình huống thế nào, cũng phải đi xem.

Nếu cường giả Yêu tộc và Vu tộc khai chiến, ta đến, có thể trợ

giúp một tay.

Nhảy vọt không gian, cộng thêm tốc độ của gió, trong nháy mắt, Lâm Nghệ vượt qua mấy Tiểu Thiên Thế Giới.

Tuy Đại Vu Thể vẫn ở hậu kỳ, không có bao nhiêu đột phá!

Nhưng Tiễn Đạo lại không ngừng mạnh lên, rõ ràng tiếp cận cảnh giới Chuẩn Thánh.

Tu giả trong Hồng Hoang tu hành, phân chia Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Thiên Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân.

Lâm Nghệ trước đây tu nhục thân, có Đại Vu Thể hậu kỳ, tương đương với Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Không thể vượt qua một bước Chuẩn Thánh.

Nhưng Lâm Nghệ không quá để ý vấn đề cảnh giới.

Chỉ khi chân chính dung nhập Tiễn Đạo vào thân, chân chính tu Tiễn Đạo, thì lúc đó, ta tin rằng có thể đi ra khỏi cảnh giới của mình.

Ngoài ra, đoản bản tu vi hiện tại, lại có thể tốt hơn ẩn giấu Tiễn Đạo đáng sợ, mê hoặc địch nhân, đợi địch nhân khinh thường, đạt hiệu quả xuất kỳ chế thắng!

Ngoài chiến trường hư không.

Đại chiến không phải giữa Vu tộc và Yêu tộc, mà là một Đạo Nhân và một đầu Ngọc Kỳ Lân chiến đấu.

Tu vi Đạo Nhân đạt Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đầu Ngọc Kỳ Lân kia cũng có tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Nhưng, cho dù Chuẩn Thánh sơ kỳ, và Đại La Kim Tiên đỉnh

phong chênh lệch, không còn là chênh lệch một cảnh giới.

Ngọc Kỳ Lân tuy cực mạnh, đầu đội tám viên Bảo Châu cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng vẫn không địch lại Đạo Nhân kia, hoàn toàn bị đánh đập.

Khu Kỳ Lân cường hãn đều bị đánh cho băng liệt chảy máu, vô cùng thê thảm.

"Thực lực Đạo Nhân này là Chuẩn Thánh sơ kỳ, vừa hay có thể kiểm nghiệm thành quả Tiễn Đạo trong một đoạn thời gian của ta xem sao!" Lâm Nghệ trực tiếp bước vào chiến trường.

Khiến Đạo Nhân kia thần tình hơi biến, tương đối cẩn thận hơn một chút, ra tay với Ngọc Kỳ Lân cũng độc ác hơn không ít.

Ngọc Kỳ Lân cũng không ngu, nhanh chóng lao về phía Lâm Nghệ, định kéo Lâm Nghệ vào chiến trường, để giảm bớt áp lực của mình.

"Đạo hữu, tốt nhất đừng quản chuyện bao đồng, nếu không, e rằng phải ăn khổ đầu!" Đạo Nhân cảm ứng Tiễn Ý của Lâm Nghệ, lạnh lùng nhắc nhở.

"Chuyện trên Hồng Hoang Đại Địa, không có gì mà Vu tộc ta không thể quản!" Lâm Nghệ không nói lời thừa.

Trực tiếp tế xuất Xạ Nhật Thần Cung.

Hồng Hoang đại địa, Vu tộc chưởng quản, Vu tộc chính là kẻ chế tài tuyệt đối, có quyền quản lý.

"Xạ Nhật Thần Cung!

Hậu Nghệ!" Ngọc Kỳ Lân kinh hô, vốn đang lao về phía Lâm Nghệ, thấy Xạ Nhật Thần Cung đã xuất ra, liền quay người kéo giãn khoảng cách, giữ khoảng cách với vị ngoan nhân này.

"Hậu Nghệ ư?!" Đạo Nhân kia cũng nheo mắt, hiếu kỳ thẩm thị

Lâm Nghệ, cười lạnh nói: "Truyền văn Hậu Nghệ không đi theo ba loại phương pháp chứng đạo, độc lập một đạo, hẳn là không giả chứ.

Kể từ khi đã gặp được, vậy thì hôm nay hãy để Thanh Mộc ta chứng kiến, Tiễn Đạo độc lập của ngươi liệu có thành tựu gì không, đừng để nó trở thành một Đạo vô dụng." Chuyện Lâm Nghệ khai tịch một đạo khác, đã sớm truyền khắp Hồng Hoang, từng trở thành đề tài cười đùa trong miệng các cường giả Hồng Hoang.

Thậm chí, không ít người đều ngồi đợi xem trò cười của Vu tộc, một vật khổng lồ.

Thanh Mộc Đạo Nhân, chính là một cành Hỗn Độn Thanh Mộc thành Đạo, vốn thuộc Hỗn Độn Linh Căn, hưởng thụ Khí Vận của Tiên Thiên Thần Thai Ma Căn Nguyên, cũng là một trong Tam Thiên Hồng Trần Khách của Tử Tiêu Cung!

Do đó, ba lần giảng giải Đại La Đạo, Chuẩn Thánh Đạo, Thánh Nhân Đạo của Hồng Quân, hắn đều đã nghe.

Chương 15

Tu vi toàn thân cũng đã đạt Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đạt đến cảnh giới này, hắn không sợ Vu tộc.

Không chỉ có thực lực tự vệ, ngoài ra, hắn còn rõ ràng hơn ai hết, Vu tộc có kẻ tử địch là Yêu tộc, một khi Vu tộc động thủ với hắn, hắn hoàn toàn có thể nghiêng về phía Yêu tộc, Vu tộc cũng khó mà làm gì được.

Hậu Nghệ tuy là thủ lĩnh của bộ lạc Hậu Nghệ của Vu tộc, nhưng nếu phá hỏng chuyện tốt, hắn cũng sẽ không tâm từ thủ nhuyễn!

Nghe nói tên tiểu tử này khai tịch một đạo khác, vượt ra ngoài các phương pháp chứng đạo cũ, sáng tạo đạo, rồi lại chứng đạo!

Thật lòng mà nói, lần đầu tiên nghe xong, hắn cũng bị chấn động.

Hắn không nhịn được kinh hô một tiếng: "Tên tiểu tử này thật sự dám làm!" Nhưng sau đó, hiểu rõ con đường chứng đạo hư vô mờ mịt, hắn lại không nhịn được cười khẩy, hắn đều có thể đoán định, nếu không có gì bất ngờ, với con đường mà Hậu Nghệ đang đi, đừng nói chứng đạo thành thánh, cả đời chỉ sợ cũng không thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Mỗi khi nói chuyện với các Đạo hữu, ai cũng không khỏi khinh thường.

Đi ba loại phương pháp chứng đạo, còn cảm thấy mờ mịt, không thể chạm tới, huống hồ lại khai tịch một loại phương pháp chứng đạo khác.

Không có sinh linh nào trong Hồng Hoang tin rằng hắn có thể đi tiếp!

Cũng chỉ có đám Vu tộc đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển kia mới bằng lòng tin tưởng.

Do đó, lời nói vừa rồi của hắn, là sự khinh miệt.

Lâm Nghệ cũng nghe ra, nhưng không tức giận, nói: "Kể từ khi Đạo hữu đã biết, vậy ta cũng thành toàn ngươi!

Đạo hữu hẳn là Hỗn Độn Linh Căn chứng đạo đúng không?

Vừa hay, ta chế tạo mũi tên cũng thiếu một ít dược liệu, lát nữa e rằng phải dùng cánh tay hoặc chân của Đạo hữu." Xạ Nhật Thần Cung nhanh chóng nạp một đạo Quân Thiên Tiễn!

Một luồng Tiễn Ý sắc bén cổ xưa, trong khoảnh khắc lan tràn mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, Thanh Mộc Đạo Nhân đang cười nhạo, cùng với Ngọc Kỳ Lân, đều trong nháy mắt sắc mặt kịch biến.

Tiễn Ý, thật sắc bén!

Ngọc Kỳ Lân không thể không tế xuất tám viên Bảo Châu Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự quanh mình, đồng tử ngưng thị Lâm Nghệ.

Đừng nói Thanh Mộc Đạo Nhân, ngay cả nó cũng hiếu kỳ về Đạo độc lập của Lâm Nghệ, không còn cười nhạo nữa.

Thanh Mộc Đạo Nhân nhanh chóng trấn định tâm thần, giơ tay vung lên, một cành Thanh Mộc hư huyễn lay động sắc bén, trong nháy mắt cao vạn trượng, có Đại Đạo Pháp Tắc Văn Lộ lưu chuyển trên thân Thanh Mộc, Khí Lưu Hỗn Độn của mấy Trung Thiên Thế Giới đều bị nhiếp thủ.

Kèm theo một cành lá, vung đập về phía Lâm Nghệ, trong nháy mắt, từng phiến thế giới sụp đổ, hủy diệt bao trùm từng tấc không gian trên đỉnh đầu Lâm Nghệ.

Sát Phạt Khí Tức Chuẩn Thánh, lan tràn mấy trăm Trung Thiên

Thế Giới quanh Bất Chu Sơn, khiến vô tận sinh linh hoảng sợ bất an!

Trong số bất an và kinh khủng đó, có cả Ngọc Kỳ Lân!

Vừa rồi nếu Thanh Mộc Đạo Nhân dùng sức mạnh này công kích, e rằng ta không chống đỡ nổi mấy chiêu!

Ánh mắt Lâm Nghệ cũng hơi ngưng lại, thực lực Chuẩn Thánh cảnh, quả thật là một tầng thứ mạnh mẽ khác, liên quan đến Đại Đạo, còn đáng sợ hơn cả Đại La Pháp Tắc.

Tuy rằng, bề ngoài là một cành lá vung đập.

Thực chất là công kích Đại Đạo của Thanh Mộc Đạo Nhân, ngay cả mọi thứ xung quanh cũng bị Đại Đạo khóa chặt.

Lâm Nghệ nhảy vọt không gian, trong nháy mắt, Phong Chi Tiễn bùng phát, 26 lần gia tăng Sát Phạt Lực trong khoảnh khắc được gia trì, kèm theo Phong Chi Tiễn bùng phát, đối chọi với cành lá vung đập kia.

Nhưng, khi Thanh Mộc Đạo Nhân đều tưởng rằng sẽ phát sinh xung kích cường liệt, chuẩn bị tế phòng ngự, chỉ thấy Phong Chi Tiễn kia cực tốc hóa thành một cơn bão bao phủ nửa Tiểu Thiên Thế Giới, né tránh cành lá kia, đẩy ngang về phía trước, thẳng đến Thanh Mộc Hư Ảnh.

"Ồ!" Thanh Mộc Đạo Nhân kinh ngạc một tiếng, lại không hề phát giác tung tích mũi tên, nhưng Tiễn Ý sắc bén lại vô cùng vô tận, vẫn chưa tiêu thất!

Chuyện gì vậy?!

Thanh Mộc Đạo Nhân tâm kinh.

Hắn cực tốc thi triển Thanh Mộc Đại Đạo, cắm rễ vào Hồng Hoang Hư Không, lấy Đại Đạo cảm tri mọi thứ.

Đột nhiên, sắc mặt kịch biến!

"Luồng gió đó!" Lập tức, Nguyên Thần chấn động, Thương Thiên Thanh Mộc Hư Ảnh bùng phát vô số cành lá, điên cuồng vung đập vào cơn bão kia, ý đồ đánh tan nó.

Và, hắn quả thật đã thành công!

Hàng ức vạn cành lá dày đặc bao phủ, không gian mấy Tiểu Thiên Thế Giới đều bị đánh cho tan nát!

Nhưng điều khiến Thanh Mộc Đạo Nhân, và cả Ngọc Kỳ Lân đang dần thoát ly chiến trường ở xa, đều bất ngờ kinh ngạc, là Tiễn Ý sắc bén vẫn chưa tiêu thất, chỉ thấy một cơn bão phân hóa đột nhiên ngưng tụ thành mũi tên, trong nháy mắt bắn giết lên Thương Thiên Thanh Mộc Hư Ảnh.

Vô cùng vô tận Phong Chi Tiễn Đạo Sát Phạt, không ngừng phá hủy hư ảnh, và mài mòn Đại Đạo Pháp Tắc Văn Lộ trên đó.

Nơi nào bị mài mòn, sẽ triệt để sụp đổ!

Khiến Thanh Mộc Đạo Nhân đều đồng tử trợn trừng.

Phải biết, đó là vật do Đại Đạo của hắn hóa thành, vậy mà cũng bị mài mòn.

Nhưng, Thanh Mộc Đạo Nhân cũng nhìn ra mánh khóe, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ và thân dung hòa thành một thể, cực tốc phản ứng, trong mắt bùng phát từng đạo thanh sắc Đại Đạo Chi Quang, phía sau đột nhiên xông ra ức vạn cành cây, không phải hư huyễn, mà là tồn tại chân thực.

Ức vạn cành cây đâm vào phạm vi mấy Trung Thiên Thế Giới, trong nháy mắt khống chế một phương thế giới, bao phủ Lâm Nghệ và Ngọc Kỳ Lân trong đó.

Trong một thoáng, Thanh Mộc Đạo Nhân tựa hồ có thể thuấn di đến bất kỳ nơi nào.

Trực tiếp lao về phía Lâm Nghệ!

Điểm yếu của Lâm Nghệ, Thanh Mộc Đạo Nhân biết, không thích hợp cận chiến, chỉ cần kéo gần khoảng cách, giải quyết Lâm Nghệ cũng là chuyện trong một chưởng.

Lâm Nghệ thi triển Không Gian Đại Đạo và Phong Chi Đại Đạo, nhanh chóng nhảy lùi ức vạn dặm.

Lúc này, hắn lại tế xuất Không Gian Chi Tiễn, 64 lần gia tăng phúc trạch khóa chặt Thanh Mộc Đạo Nhân.

Mặc cho Thanh Mộc Đạo Nhân nhảy vọt né tránh, Lâm Nghệ vẫn một mũi tên bắn ra.

Ngay sau đó, liền thấy từng xoáy nước không gian phù hiện, không gian trùng điệp, Không Gian Chi Tiễn nhảy vọt trong đó, trực tiếp truy đuổi Thanh Mộc Đạo Nhân.

Thanh Mộc Đạo Nhân là Hỗn Độn Linh Căn, cắm rễ vào một phương thiên địa, mọi thứ trong phương thiên địa đó đều nằm trong sự khống chế của hắn, cho nên, sau khi bị bắt giữ sát phạt, hắn nhanh chóng né tránh, và nhanh chóng nhảy vọt đến trước mặt Lâm Nghệ.

Cánh tay diễn hóa thành một cành lá Đại Đạo, mạnh mẽ vung đập về phía đầu Lâm Nghệ.

Nếu trúng, cho dù là Đại Vu Thể của Lâm Nghệ, cũng phải bị đánh nát ngay tại chỗ!

Chỉ là, cành lá Đại Đạo kia vừa vung đập ra, Không Gian Chi Tiễn trong nháy mắt nhảy vọt, bất ngờ từ giữa trực tiếp bắn gãy cành lá Đại Đạo.

“Tê tê tê...!” Thanh Mộc Đạo Nhân hít một hơi khí lạnh, cực tốc rút về.

Cành lá Đại Đạo là do cánh tay hóa thành, một mũi tên trực tiếp chặt đứt một cánh tay.

Hắn kinh hãi cực tốc lui về sau.

Mũi tên quá quỷ dị!

Nhưng, càng tệ hơn, khi hắn lui về sau, phía sau, lại một mũi tên phong hóa, đột ngột cho hắn một cảm giác thấu tim lạnh!

Trực tiếp xuyên thủng cơ thể, từng luồng Tiễn Đạo Sát Phạt hủy diệt điên cuồng nuốt chửng sinh cơ của hắn, hắn vội vàng dùng Thanh Mộc Đại Đạo chữa trị vết thương, bạo thoái ra xa.

“Thật quỷ dị!

Hậu Nghệ Tiễn Đạo?!” Ngọc Kỳ Lân bị Thanh Mộc Đạo Nhân khóa chặt ở biên giới, cũng nhìn đến run sợ.

Phải biết, Thanh Mộc Đạo Nhân là Chuẩn Thánh, chênh lệch cảnh giới với Hậu Nghệ, nhưng lại bị mũi tên thu thập thảm hại cực độ, Tiễn Đạo, thật sự đã tu luyện ra thành tựu gì đó!

Thay vào đó, ta e rằng đã sớm bị thu thập rồi!

“Tiễn Đạo của ta, mùi vị không dễ chịu phải không!” “Ngoài ra, cảm ơn cánh tay của Đạo hữu!” Không Gian Chi Tiễn và Phong Chi Tiễn quay về túi tên của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cười nhìn Thanh Mộc Đạo Nhân, đồng thời nhiếp lấy cành cây bị đứt kia.

“Đề thủ 1500 đạo Đại Đạo Pháp Tắc, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!” Hệ thống nhắc nhở, khiến Lâm Nghệ hân hoan.

Một cành cây hóa thành từ cánh tay có thể đề thủ 1500 đạo Đại

Đạo Pháp Tắc, vậy trên người Thanh Mộc Đạo Nhân e rằng có thể đề thủ mấy vạn, thậm chí mười mấy vạn đạo!

Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Sau khi thử nghiệm nhỏ, Lâm Nghệ cũng đại khái rõ ràng tình hình Tiễn Đạo hiện tại.

Chiến đấu với Chuẩn Thánh sơ kỳ, hoàn toàn không vấn đề.

Thanh Mộc Đạo Nhân thì sắc mặt khó coi, liên tục thua hai trận, quả thật có chút mất mặt!

Đương nhiên, đồng thời mất mặt, thực ra hắn càng tâm kinh Tiễn Đạo của Hậu Nghệ, quả thật quỷ dị, cường đại, rõ ràng là Đại Vu, nhưng Sát Phạt Lực lại bội tăng, trực tiếp truy đuổi Chuẩn Thánh.

Khiến hắn động dao động quan điểm trước đây về Hậu Nghệ!

Có lẽ, tiểu tử này thật sự có thể làm được gì đó!

"Hay lắm tiểu tử!

Xem ra Tiễn Đạo của ngươi quả thật có chút danh tiếng!" Không, thấy Lâm Nghệ coi cánh tay bị đứt làm tài nguyên thu thập, Thanh Mộc Đạo Nhân tu nộ, dưới cơn thịnh nộ cực độ, hắn một bước bước ra, thân ảnh hóa thành ngàn vạn đạo thanh quang, trong nháy mắt vọt cao ức vạn trượng, trực tiếp hóa bản thể Hỗn Độn Thanh Mộc, cắm rễ vào trời đất, cành lá rủ xuống, tựa hồ như từng sợi Đại Đạo cuồng quật xuống.

"Không chỉ một chút danh tiếng đâu!" Thấy Thanh Mộc Đạo Nhân thi triển cả bản thể, Lâm Nghệ tế Diệt Tình Chi Tiễn, một luồng Tiễn Ý khí tức quyết nhiên, hung lệ, trong khoảnh khắc lan tràn ức vạn vạn dặm.

"Tiễn Ý thật đáng sợ!" Ngọc Kỳ Lân trong lòng giật mình, gắt gao

nhìn chằm chằm Diệt Tình Chi Tiễn.

Luồng hung ý cực hạn trên đó, từ trước đến nay chưa từng cảm thụ, hầu như đều ảnh hưởng đến Đạo Tâm của nó.

Thanh Mộc Đạo Nhân cũng sát giác được, dự cảm không lành.

Hắn không ngừng kéo dài bản thể, cành lá bao phủ mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, mỗi một cành lá đều nắm giữ một phiến thế giới, hầu như khống chế những thế giới này trong ý chí Đại Đạo.

Mặc kệ kiếm Đạo của Lâm Nghệ có quỷ dị đến mấy, Thanh Mộc Đạo Nhân cũng có thể chuẩn xác biết được, và đưa ra ứng phó.

Thanh Mộc Đại Đạo, như rễ cây, cắm rễ vào một phiến thiên địa, vậy thì, phiến thiên địa đó dưới Đại Đạo sẽ không có chỗ nào ẩn mình, sẽ bị giam cầm trong thế giới của Thanh Mộc Đại Đạo.

Từng phiến cành lá vỗ đập, đều là công kích Đại Đạo của Thanh Mộc Đạo Nhân, đánh cho không gian không ngừng sụp đổ, ngay cả Khí Lưu Hỗn Độn vừa lan tỏa cũng bị đánh tan.

Ngọc Kỳ Lân sợ hãi đến mức líu lưỡi, hầu như không do dự, cực tốc chạy trốn ra ngoài.

Nhưng, chưa kịp vượt qua ức vạn dặm, không gian phía trước sụp đổ, một cành cây thô tráng, tựa hồ như một con rồng khổng lồ mấy trăm vạn trượng, trực tiếp vung đập về phía nó.

Bị đánh trúng ở cự ly gần, Ngọc Kỳ Lân Đại La Kim Tiên đỉnh phong, trực tiếp bị đánh cho Thần Khu băng liệt, rơi xuống Hồng Hoang Đại Địa, trực tiếp mất nửa cái mạng.

Đó là có tám viên Tiên Thiên Linh Bảo Bảo Châu phòng ngự, bằng không, hậu quả không thể tưởng tượng.

Sau khi thu thập Ngọc Kỳ Lân đã không còn đường thoát, Thanh

Mộc Đạo Nhân mới chuyển sự chú ý sang Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ không né tránh.

Ánh mắt sáng rực, quang mang bùng phát đều hóa thành Tiễn Ý sắc bén, xuyên thủng không gian phía trước.

Một đầu tóc đen từng sợi tung bay, như mũi tên, tích thế chờ động!

Chương 16

Căn tu của Thanh Mộc Đạo Nhân đã sớm nhập vào phạm vi mấy Tiểu Thiên Thế Giới quanh Lâm Nghệ, Lâm Nghệ có trốn vào hư không, cũng có thể lợi dụng Thanh Mộc Đại Đạo, lôi hắn ra.

Do đó, hắn không hề lo lắng Lâm Nghệ sẽ trốn thoát.

Từng phiến cành lá từ khắp nơi trong hư không vỗ đập tới, mỗi một đòn đều là Sát Phạt Đại Đạo, che trời lấp đất, không gian từng tấc vỡ nát, ngay cả Hồng Hoang Đại Địa cũng không chịu nổi, không ngừng nứt ra, một Đại La Kim Tiên bình thường làm sao có thể chịu đựng được.

Ngọc Kỳ Lân vừa mới bò dậy, lại bị trấn áp!

Lúc này, Lâm Nghệ nhắm hai mắt, bất động, kéo căng Xạ Nhật Thần Cung!

Diệt Tình Tiễn Đạo Văn Lộ trên Diệt Tình Chi Tiễn rực sáng, điên cuồng rút lấy lực lượng trời đất, và lực lượng Tiễn Đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ, một trận đồ Tiễn Ý hỗn tạp Thí Thần Văn Lộ trải ra trước mặt, khoảnh khắc hóa ức vạn trượng, xoay chuyển động, ánh sáng chiếu rọi toàn bộ thế giới hủy diệt.

"Bá!" Lâm Nghệ đột nhiên mở mắt!

Diệt Tình Chi Tiễn cũng trong nháy mắt bắn giết ra. 112 lần lực hủy diệt Tiễn Đạo, toàn bộ bùng phát.

"Bành!" Trời đất gần như phát ra một tiếng rên rỉ chấn động, trực tiếp bạo tạc.

Không gian mấy ngàn Trung Thiên Thế Giới quanh Bất Chu Sơn, vì một mũi tên, phát ra chấn động kịch liệt, vô số Yêu tộc, Vu tộc, Đại

Tu Sĩ ẩn mình tu luyện trong Bất Chu Sơn, cùng các sinh linh, đều tâm thần giật mình.

Diệt Tình Chi Tiễn không có sự huyền diệu và quỷ dị như Không Gian Chi Tiễn và Phong Chi Tiễn.

Nó có một chữ: Cương!

Tất cả Tiễn Ý sắc bén nhất, quyết nhiên nhất, kiên định nhất, hủy diệt không gì cản nổi, cho đến khi phá hủy mục tiêu.

Luận Tiễn Đạo Chi Ý, Diệt Tình Chi Tình phù hợp với Lâm Nghệ nhất! 112 lần gia tăng Tiễn Đạo, không chỉ Sát Phạt Lực bạo tăng 112 lần, ngay cả lực hủy diệt, uy năng cũng gia tăng 112 lần, cũng tương đương với thực lực tăng thêm 112 lần.

Một cành lá đang vung đập, gặp phải Tiễn Khí của Diệt Tình Chi Tiễn, trực tiếp băng hội.

Không gian xung quanh Diệt Tình Chi Tiễn đều bị xé nát, hóa thành một hắc động hủy diệt đường kính mấy ngàn vạn dặm, thẳng tắp chuyển hướng Thanh Mộc Đạo Nhân bản thể.

"Chết tiệt!" Thanh Mộc Đạo Nhân tâm thần đại chấn.

Hắn cực tốc thu nhỏ, thu bản thể lại.

Vừa rồi, hắn đã bỏ qua một điểm, đó là mục tiêu càng lớn, đối với Tiễn Đạo của Lâm Nghệ càng có lợi.

Thi triển bản thể, tương đương với việc cho Lâm Nghệ một mục tiêu sống!

Mũi tên này thật mạnh!

Mạnh đến mức ngay cả ta cũng sản sinh nỗi sợ hãi nồng đậm!

Từng cành lá diễn hóa Đại Đạo, điên cuồng vung đập vào hắc động hủy diệt kia, đánh cho hắc động tan nát, nhưng Diệt Tình Chi

Tiễn lại trong nháy mắt xông ra khỏi hắc động, trực tiếp từ thân cây bản thể Thanh Mộc Đạo Nhân xuyên thủng.

"A...!" Thanh Mộc Đạo Nhân phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh khủng đau đớn!

Chỉ thấy Thanh Mộc cao ức vạn trượng, trực tiếp bị Diệt Tình Chi Tiễn xuyên thủng một lỗ hổng khổng lồ, các loại Thí Thần Sát Uy cùng Ma Uy diễn hóa thành từng luồng Tiễn Ý Sát Phạt Khí Lưu, dọc theo lỗ hổng hủy diệt.

Thương Thiên Thanh Mộc bị bắn gãy ngang eo!

Nghiêng ngả đổ xuống.

Trời đất đều lan tràn âm thanh Đạo Minh, tựa hồ Đại Đạo đang vẫn lạc.

Ngọc Kỳ Lân chấn hãi đến mức mắt trợn tròn!

Bản thể Thanh Mộc Đạo Nhân bị Tiễn Đạo của Hậu Nghệ hủy diệt, nếu các Đại Năng Hồng Hoang khác ở đây, ai dám cười nhạo loại Tiễn Đạo này.

Quá biến thái!

Sát Phạt Lực quá đáng sợ!

Quả nhiên không chỉ một chút danh tiếng!

Một chút danh tiếng thì làm sao đáng sợ như vậy, làm sao có loại lực hủy diệt này!

"Hậu Nghệ, ngươi đã hủy Đạo Cơ Bản Thể của Bần Đạo, Bần Đạo tuyệt đối sẽ không bỏ qua!" Thanh Mộc Đạo Nhân ai minh.

Hối hận cực độ.

Bản thể Hỗn Độn Thanh Mộc, chính là căn cơ tu luyện, Tiên Thiên

ngưng tụ Thanh Mộc Đại Đạo, vậy mà, bị một mũi tên bắn gãy.

Cái giá của sự hiếu kỳ, quá lớn!

Bất đắc dĩ, Thanh Mộc Đạo Nhân chỉ có thể xá bỏ bản thể, Nguyên Thần cuốn lấy Bản Nguyên Thanh Mộc Đại Đạo đào tẩu.

Nếu còn nán lại, hắn cảm thấy mình sẽ bị một hậu bối cảnh giới yếu hơn phản sát.

"Muốn chạy sao!" Lâm Nghệ lạnh lùng hừ.

Làm sao có thể để đối phương trốn thoát.

Hắn lại rút ra Không Gian Chi Tiễn, trong nháy mắt nhắm chuẩn, tất cả không gian đều bị khóa chặt, chỉ cần sâu trong không gian, Không Gian Chi Tiễn đều có thể cảm thụ dao động mà sát đến.

Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo do Đế Giang truyền cho, phú cho sự huyền diệu, thật đáng sợ!

Sát giác bị Tiễn Đạo khóa chặt, Thanh Mộc Đạo Nhân càng thêm hoảng sợ, cũng phát ngoan.

Nguyên Thần phân hóa thành ba đạo, từ các hướng khác nhau đào thoát.

Khiến động tác của Lâm Nghệ khựng lại.

Không phải vì không thể làm gì.

Hành động bảo mệnh của Thanh Mộc Đạo Nhân, đột nhiên khai sáng cho Lâm Nghệ, lại khiến hắn nảy sinh một ý tưởng kinh người.

Vu tộc không có Nguyên Thần, cho nên về phương diện Nguyên Thần, Lâm Nghệ cũng không có nghiên cứu.

Nhưng thấy Thanh Mộc Đạo Nhân có thể phân hóa Nguyên Thần để trốn thoát, thêm vào việc trước đó La Hầu phân hóa tàn hồn thoát

khỏi sát kiếp của Hồng Quân, Lâm Nghệ cũng tự hỏi, ý thức của mình liệu có thể phân hóa được không?

Nếu có thể phân hóa, chẳng phải có thể đồng thời thi triển các Tiễn Đạo khác nhau sao!

Suy nghĩ nhanh như chớp, ý tưởng nảy sinh trong nháy mắt.

Lâm Nghệ triệu hồi Diệt Tình Chi Tiễn, lại rút ra Phong Chi Tiễn, ba mũi tên nạp trên Xạ Nhật Thần Cung, dáng vẻ dục dược muốn thử.

"Tên tiểu tử này đang làm gì?!" Ngọc Kỳ Lân áp chế vết thương, gắt gao ngưng thị.

Thanh Mộc Đạo Nhân đang chạy trốn, nhìn chằm chằm động tác của Lâm Nghệ, cũng kinh hãi thất sắc, bởi vì, hắn đã sát giác được, trong ba mũi tên của Lâm Nghệ ẩn chứa các Đại Đạo khác nhau.

"Ba loại Đại Đạo khác nhau, lẽ nào định cùng lúc thi triển sao?!" Ánh mắt Ngọc Kỳ Lân đều tập trung vào đó, nín thở, trái tim đập thình thịch, tựa hồ đang chờ đợi chứng kiến vậy.

Đối với cao thủ dùng tên mà nói, một cây Thần Cung, đồng thời thi triển ba mũi, ba mươi mũi, ba trăm mũi tên đều không thành vấn đề, không có gì lạ.

Nhưng, Lâm Nghệ thi triển lại là ba mũi tên Đại Đạo khác nhau, đặc biệt có chút biến thái.

Trước tiên, phải đảm bảo ba loại Đại Đạo không xung đột.

Đại Đạo không tương dung, một khi cưỡng ép dung hợp, tất sẽ tạo thành xung đột, không những không thể bắn ra, trái lại còn bị Đại Đạo phản phệ, làm tổn thương mình.

Thứ hai, để đảm bảo ba loại Đại Đạo không xung đột, phải thỏa mãn, mỗi một mũi tên ẩn chứa Đại Đạo khác nhau, có thể độc lập bắn

giết, phóng thích sát phạt Đại Đạo tương ứng.

Điểm này, càng khó khăn trùng trùng.

Ví dụ, Diệt Tình Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, khi bắn giết ra, phải thỏa mãn, Diệt Tình Chi Tiễn có sát phạt Pháp Tắc Diệt Tình Đại Đạo, Phong Chi Tiễn có quỷ dị Pháp Tắc Phong Chi, Không Gian Chi Tiễn có huyền diệu Pháp Tắc Không Gian.

Không thể pha tạp dung hợp lẫn nhau, phải giữ độc lập!

Một cao thủ dùng tên bình thường, một lần có thể giá ngự mấy trăm mũi tên, đó chỉ là gia trì một loại Tiễn Đạo.

Tên tiểu tử này tinh thần phân liệt e rằng cũng không thể thao khống.

Cuối cùng, phải đảm bảo ba loại mũi tên Đại Đạo khác nhau, đều có thể sản sinh sát phạt mạnh nhất, mới có thể, bằng không, thi triển nhiều mũi tên đến mấy, cũng không đạt được hiệu quả sát phạt.

Lúc này.

Lâm Nghệ cũng cảm thụ Pháp Tắc Không Gian, Pháp Tắc Phong Chi và Pháp Tắc Diệt Tình bài xích, không thể đồng thời bắn ra.

Lòng hắn nổi lên ý niệm tàn nhẫn, trực tiếp diễn hóa Pháp Tắc Chi Đao, đối với ý thức liên tục chém hai đao.

Lập tức!

Cả khuôn mặt hắn đều đau đớn vặn vẹo!

Thanh Mộc Đạo Nhân, Ngọc Kỳ Lân nhìn thấy, trực tiếp tâm thần đại chấn, thầm hít một hơi khí lạnh.

“Thật tàn nhẫn!

Tên tiểu tử này quá tàn nhẫn!” Ngọc Kỳ Lân bị chấn động đến

Đạo Tâm băng hội, mắt trợn trừng như muốn lòi ra khỏi hốc mắt.

Phải biết.

Bất luận là La Hầu, hay Thanh Mộc Đạo Nhân hiện tại, phân hóa Nguyên Thần, hoàn toàn là bất đắc dĩ, bởi vì vì bảo mệnh, mới ra tay tàn nhẫn.

Không phải lúc sinh tử, sinh linh Hồng Hoang nào có dũng khí, có phách lực dám làm như vậy!

Bởi vì, phân hóa Nguyên Thần, không chỉ chịu đựng thống khổ, còn đối mặt với kết cục Nguyên Thần bị hủy diệt.

La Hầu phân hóa tàn hồn Nguyên Thần để trốn thoát, nhưng cũng tổn thất 80% Nguyên Thần Chi Lực làm cái giá!

Thanh Mộc Đạo Nhân phân hóa Nguyên Thần, Nguyên Thần cũng bị trọng thương!

Nhưng Hậu Nghệ, vì tu luyện Tiễn Đạo, lại không hề chớp mắt, trực tiếp chém ý thức của mình thành ba phần.

Nếu có chút bất cẩn, e rằng không chỉ đơn giản là thống khổ, mà còn là tình huống ý thức băng hội.

Tên tiểu tử này chắc không phải không biết chứ!

Tàn nhẫn, thật tàn nhẫn!

Chả trách dám bắn chết vợ Thường Nga, đối với bản thân còn hạ thủ tàn nhẫn, cách tàn nhẫn đó, trực tiếp khiến Ngọc Kỳ Lân liệt Lâm Nghệ vào mục tiêu hàng đầu vĩnh viễn không được đụng chạm.

"Sợ rồi, sợ rồi!" Thanh Mộc Đạo Nhân vốn định buông vài lời tàn nhẫn, nhưng cũng trực tiếp bỏ qua, chạy trốn.

Gặp phải hạng ngoan nhân như vậy, khí vận cũng không may!

Lâm Nghệ không hề biết những điều này.

Biết thì sao chứ, cũng phải thử thôi.

Dù sao, một khi ý thức ba phần, liền có thể giá ngự ba loại Tiễn Đạo khác nhau, vậy thì, Tiễn Đạo sẽ phát sinh biến đổi long trời lở đất, và đột phá!

Chương 17

Tuy có đau một chút, nhưng cuối cùng cũng hoàn thành.

Ba phần ý thức, phân biệt khống chế ba mũi tên, mới khiến loại bài xích kia được hóa giải!

Lúc này, một cảm giác huyền diệu đến tâm linh, Lâm Nghệ năm ngón tay khấu Không Gian Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, cực tốc kéo căng cung.

Biến đổi lớn cũng xảy ra lúc này!

Thứ nhất, ba mũi tên hình thành Tiễn Ý khác nhau, uy năng sơ hiển.

Thứ hai, Sát Phạt Lực lại gia tăng 160 lần!

Phải biết, Diệt Tình Chi Tiễn mạnh nhất cũng chỉ gia tăng 112 lần, hiện tại ba mũi tên hợp lực, trực tiếp kéo cao mức gia tăng, đây là một bất ngờ, hoàn toàn Lâm Nghệ không ngờ tới.

Nếu sau này Không Gian Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng mấy trăm cấp, chẳng phải mức gia tăng có thể lên đến hàng nghìn lần sao?!

Quái quái!

Lâm Nghệ cuồng hỉ, rõ ràng một đao cắt đáng giá!

Bị khóa chặt, Thanh Mộc Đạo Nhân cũng tâm lạnh như băng!

Hắn đã trốn ra khỏi phạm vi mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, nhưng vẫn bị khóa chặt, cho dù cách xa như vậy, Tiễn Ý sắc bén vẫn khiến Nguyên Thần đau nhói, có thể hình dung, Tiễn Đạo của Hậu Nghệ đáng sợ đến mức nào.

Lúc này, ngoài chấn động, còn có kinh khủng!

Nếu Hậu Nghệ thật sự khai tịch một đạo khác, vậy thì, hắn hoàn toàn bị thuyết phục.

Đương nhiên, hắn căn bản không rõ, Lâm Nghệ còn chưa bước ra bước đầu tiên của Tiễn Đạo, nếu biết được, e rằng lòng hắn càng lạnh hơn.

"Sưu!" Ba tiếng phá không đồng thanh vang lên, âm thanh đều trùng điệp.

Phân biệt bắn giết về phía Nguyên Thần của Thanh Mộc Đạo Nhân!

"A!" Kèm theo một tiếng kêu thảm, một đạo Nguyên Thần của Thanh Mộc Đạo Nhân bị Phong Chi Tiễn bắn giết!

Một đạo Nguyên Thần khác trốn xa, nhưng Không Gian Chi Tiễn nhảy vọt từng thế giới một, cũng bắn giết nó, hầu như không còn lưu lại một chút tàn hồn.

Chủ yếu là mức gia tăng 160 lần quá đáng sợ!

Một Tiểu Thiên Thế Giới bị một mũi tên bắn cho sụp đổ, ngay cả Pháp Tắc và Bản Nguyên cũng yên diệt trong đó.

"Hậu Nghệ Đạo hữu tha mạng!" "Bần Đạo nguyện quy thuận Vu tộc, sau này sẽ nghe theo sự sai khiến của Vu tộc, khẩn thỉnh Đạo hữu thủ hạ lưu tình!" Thanh Mộc Đạo Nhân bị Diệt Tình Chi Tiễn khóa chặt, kinh hoàng kêu la, lại cực tốc chặt đứt Nguyên Thần, phân hóa ra để trốn thoát.

Bằng không, nếu bị Diệt Tình Chi Tiễn bắn trúng, chân thân chết Đạo tiêu.

Một thân tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng sẽ phó chi một cự!

Nhưng nếu Lâm Nghệ tha, hắn có thể mượn Bản Nguyên Nguyên Thần, tu luyện Thánh Nhân Đạo trở lại.

Nhưng Lâm Nghệ ra tay cũng đủ ngoan, căn bản không dừng lại, sát phạt do Diệt Tình Chi Tiễn mang theo, so với trước kia còn đáng sợ hơn, một mũi tên bắn giết vào vị trí Thanh Mộc Đạo Nhân, phương thế giới đó cùng thân ảnh Thanh Mộc Đạo Nhân liền biến mất.

Cả thế giới bị Diệt Tình Tiễn Đạo bao phủ, không ngừng hủy diệt, dường như nếu không nghiền nát mọi vật chất thì tiễn ý hung hãn sẽ không ngừng lại.

Ngọc Kỳ Lân ở rìa nhìn thấy mà run rẩy!

Thanh Mộc đạo nhân cùng Thanh Mộc Đại Đạo của y cũng không thể chịu đựng được tiễn đạo khủng bố ấy, chỉ còn lại một sợi tàn hồn chạy trốn.

Chuẩn Thánh dựa vào đại đạo, nguyên thần bất diệt, vậy thì sẽ có cơ hội tái sinh!

Lâm Nghệ chẳng bận tâm Thanh Mộc đạo nhân có triệt để đạo vẫn hay không, điều y quan tâm hơn là việc phân chia hai đạo, ba phần ý thức đã mang lại sự biến đổi to lớn cho Tiễn Đạo.

Thử nghiệm này cũng là một bước tiến đáng kinh ngạc và đột phá!

Sau này, nếu phân chia ý thức thêm nữa, y sẽ có thể thao túng vô hạn nhiều mũi tên hơn nữa!

Ngoài ra, lực sát phạt và hủy diệt được tăng cường, không biết liệu có thể nâng cao hơn nữa hay không.

Nếu sau này có thể tìm được sự cân bằng, đồng thời điều khiển Phong Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn và Diệt Tình Chi Tiễn, thủ đoạn sát phạt cũng sẽ tăng lên một đẳng cấp mới.

Sau khi thử nghiệm Tiễn Đạo, Lâm Nghệ rất hài lòng.

Y càng lúc càng mong chờ và khao khát Tiễn Đạo.

Phải biết rằng, hiện tại ngay cả bước đầu tiên của Tiễn Đạo còn chưa đạt tới, đã có uy năng đáng sợ như vậy, nếu y bước ra bước đầu tiên, hoặc cuối cùng chứng đạo, thì sẽ mạnh đến mức nào?!

Dư âm của đại chiến không ngừng hủy diệt, dù thế giới Hồng Hoang tự phục hồi nhanh chóng, nhưng trong thời gian ngắn cũng khó mà khôi phục lại.

Lâm Nghệ một tay cầm Xạ Nhật Thần Cung.

Y bước đi giữa bão tố hủy diệt.

Do trên người bao phủ tiễn ý chí cường, cơn bão hủy diệt lướt qua mái tóc, thậm chí va chạm tạo ra những đốm lửa nhỏ li ti, khiến mái tóc bay tán loạn càng thêm sắc bén.

Nếu nhìn kỹ, từng sợi tóc đều đã xuyên thấu không gian!

Ngọc Kỳ Lân lén lút nhìn, không dám động đậy, bởi vì Lâm Nghệ lúc này quá khác thường, ánh mắt y sắc bén như kiếm.

Kim Tiên cảnh mà bị ánh mắt đó nhìn chằm chằm, e rằng sẽ ngã xuống ngay tại chỗ.

Nếu sinh linh Hồng Hoang biết được cảnh tượng này, chỉ sợ sẽ không còn chế giễu Hậu Nghệ đi một con đường khác rồi!

Lấy tên mà ngự đạo!

Chỉ dựa vào tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cộng thêm Tiễn Đạo độc đáo, Lâm Nghệ đã hoàn toàn đánh bại Thanh Mộc đạo nhân Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Mặc dù Thanh Mộc đạo nhân có chút khinh thường, nhưng cuối cùng y đã tự ăn quả đắng.

“Một đạo mạnh mẽ và khủng bố như vậy, một khi bước vào Chuẩn Thánh, thực lực chắc chắn sẽ thay đổi long trời lở đất, khi đó sẽ càng mạnh hơn, khủng bố hơn, và không thể tưởng tượng nổi.” “Một con đường, có lẽ Hậu Nghệ sẽ không đi đến tận cùng, nhưng có sự bá đạo, có dũng khí để thử nghiệm, phong thái đó đã vượt xa chín mươi chín phần trăm sinh linh Hồng Hoang.

Giờ đây sự thật chứng minh, Hậu Nghệ đã tìm tòi ra được thứ gì đó, đủ để trở nên biến thái rồi.” “Có lẽ một ngày nào đó, Hồng Hoang sẽ vì y mà chấn động!” Ngọc Kỳ Lân thầm nghĩ.

Nó từng chế giễu Hậu Nghệ đi một con đường khác, nhưng hôm nay đã tận mắt chứng kiến, cách nghĩ trước đây cũng hoàn toàn bị đảo ngược.

Cả Hồng Hoang đều đang coi Hậu Nghệ là trò cười, đều cho rằng y cuồng vọng, khó mà làm nên chuyện, có lẽ một ngày nào đó, cả Hồng Hoang cũng sẽ vì con đường mà Hậu Nghệ đã đi mà chấn động!

Có thể dự kiến được!

Không, tên này quá tàn nhẫn!

Sau này phải tránh xa y ra!

Đến cả Thanh Mộc đạo nhân y cũng dám ra tay tàn nhẫn, đừng chọc y, một chút cũng đừng chọc!

Sau đó, nhân lúc trận chiến kết thúc, Ngọc Kỳ Lân che giấu khí tức lén lút bỏ đi.

Lâm Nghệ thì đi đến trước bản thể của Thanh Mộc đạo nhân.

Thanh Mộc đạo nhân do Hỗn Độn Linh Mộc hóa thành, trời sinh mang theo Hỗn Độn Linh Mộc Đại Đạo, cùng với bản nguyên sinh cơ Thanh Mộc.

“Rút ra 14 vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!” ...Khi ý thức Lâm Nghệ bao phủ Thanh Mộc vô biên, hệ thống nhắc nhở quả thật khiến y giật mình. 14 vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc, e rằng đủ để mở khóa Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp rồi.

Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp sẽ tăng cường lực cảm ngộ, Lâm Nghệ cũng không khỏi kích động!

“Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hỗn Nguyên Kiếm!” “Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Ma Hồn Phiên!” ...Thanh Mộc đạo nhân trên người có không ít linh bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo cũng có mấy kiện.

Hiển nhiên, khi khai thiên tích địa, y đã có không ít cơ duyên.

Pháp bảo Hồng Hoang chia thành Hậu Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo!

Bốn kiện Hỗn Độn Chí Bảo là Sáng Thế Thanh Liên, Hỗn Độn Châu, Bàn Cổ Phủ và Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp đều đã vỡ nát.

Tiên Thiên Chí Bảo mạnh nhất, như Bàn Cổ Phiên, Tru Tiên Kiếm… Tiên Thiên Linh Bảo phóng tầm mắt khắp Hồng Hoang cũng cực kỳ quý giá.

Tiên Thiên Linh Bảo cũng mạnh mẽ, ví dụ như Ngọc Kỳ Lân, bản thân là Đại La Kim Tiên cảnh, nhưng nhờ tám viên bảo châu Tiên Thiên Linh Bảo, nó đã cứng rắn chống đỡ được sát phạt của Chuẩn Thánh.

Đối với Lâm Nghệ, và với Vũ Tộc, Tiên Thiên Linh Bảo không có tác dụng lớn, bởi vì không có nguyên thần, nên cũng chẳng cách nào tế luyện, chỉ có thể dùng như vũ khí thông thường.

Không, Lâm Nghệ cần rút ra sát uy từ những linh bảo, chí bảo này,

dung nhập vào Tiễn Đạo, như vậy Tiễn Đạo mới có thể thăng cấp nhanh hơn.

Bao nhiêu cường giả, đi khắp Hồng Hoang, chỉ cầu được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo mà không được!

Đằng này lại coi Tiên Thiên Linh Bảo như phế phẩm mà dùng, nếu những cường giả, sinh linh Hồng Hoang kia biết được, e rằng sẽ tức đến thổ huyết!

Trước điều này, Lâm Nghệ cũng tỏ vẻ bất lực.

Thứ nhất, tu luyện Tiễn Đạo, Tiên Thiên Linh Bảo không có tác dụng!

Thứ hai, Vũ Tộc không có nguyên thần, không dùng được, có cách nào khác không?!

Chỉ có thể lợi dụng như phế phẩm thôi!

Sau khi thu vét sạch bảo vật của Thanh Mộc đạo nhân, Lâm Nghệ cũng rút ra từng đoàn bản nguyên sinh cơ Thanh Mộc từ cây Thanh Mộc khổng lồ, tất cả đều là bản nguyên Linh Căn Hỗn Độn thuần khiết nhất.

Không, chỉ một đoàn nhỏ cũng có thể giúp Đại La Kim Tiên nhanh chóng phục hồi thương thế.

Nếu nuốt chửng bản nguyên Linh Căn Hỗn Độn, vậy căn nguyên của y cũng sẽ được nâng cao.

Tu hành Hồng Hoang coi trọng căn nguyên, căn nguyên càng tốt, phúc báo, tư chất càng cao, tu luyện càng đạt hiệu quả gấp bội.

Lâm Nghệ rút ra mấy nghìn đoàn, sau này có thể dùng để chữa thương, cũng có thể dùng cho tộc nhân, hoặc dùng để trao đổi kỳ bảo khác.

Sau khi rút bản nguyên Thanh Mộc, Lâm Nghệ lại thu lấy khối Thanh Mộc ức vạn trượng, đợi về Vũ Tộc bộ lạc sẽ chế tạo thành thần tiễn.

Bản thể Thanh Mộc đạo nhân ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc Văn Lộ, uy năng bản thân phi phàm, nếu rèn đúc bản thể thành thần tiễn, lại tham ngộ Thanh Mộc Đại Đạo, dung nhập vào Tiễn Đạo, Tiễn Đạo lại có thể thăng cấp.

Thu mọi thứ xong, Lâm Nghệ quay người nhìn.

Chỉ thấy Ngọc Kỳ Lân đã bỏ chạy.

Xạ Nhật Thần Cung đáp Không Gian Chi Tiễn, trực tiếp bắn giết ra, Không Gian Chi Tiễn thầm hợp diệu pháp của Không Gian Đại Đạo, nhảy vọt không gian, trong chớp mắt đã vượt qua khoảng cách mấy tiểu thế giới, đuổi kịp Ngọc Kỳ Lân đang chạy trốn.

Một mũi tên bắn vào mông nó!

Viên bảo châu phòng ngự ở mông đều bị đánh bay, mông nó lập tức nổ tung, sau một tiếng thét thảm thiết, Ngọc Kỳ Lân từ trên cao rơi xuống, liền không dám chạy trốn nữa!

Nó đứng yên chờ đợi số phận phán quyết!

Tin rằng nếu dám động đậy nữa, mũi tên tiếp theo của Lâm Nghệ sẽ trực tiếp lấy mạng nó.

Lâm Nghệ băng qua từng tiểu thế giới, đáp xuống trên không Ngọc Kỳ Lân, phủ nhìn nó, đầu Ngọc Kỳ Lân mạnh mẽ, hẳn là huyết chủng Kỳ Lân còn sót lại từ sơ kiếp Long Hán.

Ngọc Kỳ Lân đặt vào tộc Kỳ Lân ngày xưa, cũng thuộc vương tộc, huyết mạch cao quý!

Chương 18

Nếu được bồi dưỡng, chắc chắn có thể tu thành Chuẩn Thánh!

Đại kiếp Long Hán, Tam Tộc đều diệt, chỉ còn sót lại chút huyết mạch kéo dài hơi tàn, đặc biệt tộc Kỳ Lân, là thảm nhất, gần như đã đoạn tuyệt.

Chẳng trách Thanh Mộc đạo nhân lại ra tay tàn nhẫn, thu phục Ngọc Kỳ Lân!

Nhìn Ngọc Kỳ Lân thê thảm, Lâm Nghệ cũng hiểu, nếu Vũ Tộc suy tàn, bị diệt vong trong lượng kiếp, chẳng phải cũng sẽ thê thảm như vậy sao?!

"Ta thiếu một tọa kỵ!" Lâm Nghệ thẳng thắn mở miệng, cũng chẳng hỏi nó có nguyện ý hay không, dù sao Ngọc Kỳ Lân không nguyện ý, y sẽ trực tiếp tru sát.

Ngọc Kỳ Lân dù trong lòng vô ngữ, nhưng làm sao dám phản bác một câu.

Chỉ có thể ngoan ngoãn cúi đầu.

Ký kết khế ước.

Sau đó, Lâm Nghệ mới cho nó một đoàn bản nguyên sinh mệnh Thanh Mộc.

Sau khi dùng, hiệu quả cực kỳ tốt, không bao lâu, không chỉ nhục thân phục hồi, mà nguyên thần bị trọng thương cũng được tu phục.

Điều đó khiến Lâm Nghệ cũng vô cùng bất ngờ.

Bản nguyên Thanh Mộc quả thật thần kỳ hơn cả Bàn Đào, Nhân Sâm Quả, sau này chữa thương, sẽ không cần phiền phức như vậy

nữa.

“Hộ pháp cho ta!” Rời khỏi khu vực hủy diệt đó, Lâm Nghệ bước vào trong sơn uyên.

Ngọc Kỳ Lân yên lặng nằm một bên canh giữ!

“Hệ thống, mở khóa Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp!” Lâm Nghệ hô.

Có 14 vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc, đủ để mở khóa Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp!

Thực ra, Lâm Nghệ rõ ràng, Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường tiêu hao Đại Đạo Pháp Tắc, dùng càng nhiều Đại Đạo Pháp Tắc, thần ma bên trong không chỉ càng nhiều, mà còn càng cường hãn!

Không, Huấn Luyện Trường Trung Cấp đã tăng phúc cảm ngộ lực gấp mười vạn, vậy Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp còn khủng bố hơn!

“Túc chủ, ngài hiện tại không thể tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp!” Đột nhiên, hệ thống nhắc nhở.

Khiến Lâm Nghệ ngạc nhiên, hỏi: “Vì sao không thể tiến vào?!” “Thực lực thần ma của Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Cao Cấp, không phù hợp với giai đoạn hiện tại của Túc chủ!” ...Lâm Nghệ lập tức hiểu.

Hóa ra là bị hệ thống coi thường.

Nhưng quả thật cũng đúng, thần ma trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Trung Cấp, thực lực ẩn ẩn đạt cảnh giới Chuẩn Thánh, vậy Huấn Luyện Trường Cao Cấp e rằng còn mạnh hơn, có thể là cảnh giới Thánh Nhân, sẽ gây tổn hại cực lớn cho ý thức.

“Vậy thì mở khóa Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Trung Cấp đi!”

Lâm Nghệ hô, trực tiếp tiêu hao hàng nghìn đạo Đại Đạo Pháp Tắc.

Một mặt nhân cơ hội cảm ngộ Thanh Mộc Đại Đạo của Thanh Mộc đạo nhân.

Một mặt đại chiến với hơn một nghìn tôn thần ma diễn hóa tiếp cận Chuẩn Thánh!

Thanh Mộc Đại Đạo cũng huyền diệu vô cùng, là Hỗn Độn Thanh Mộc Đại Đạo thiên sinh, điểm cốt yếu chính là sinh mệnh lực cùng khả năng tự phục hồi cực mạnh!

Bởi vậy, Ngọc Kỳ Lân thấy Thanh Mộc đạo nhân còn sống, không phải là vô lý!

Bởi vì sinh mệnh lực của Thanh Mộc Đại Đạo quá ngoan cường!

Nếu dung nhập vào Tiễn Đạo, thực ra, hoàn toàn có thể tạo ra đạo phòng ngự!

Từ trận đại chiến giữa Hình Thiên và Thanh Mộc đạo nhân, Lâm Nghệ cũng hiểu rõ, xạ thủ tầm xa cũng cần nhục thân mạnh mẽ, nhất định phải có lực phòng ngự kiên cường, bởi vậy, ngoài nhục thân Đại Vu ra, còn cần có Tiễn Đạo phòng ngự.

Thanh Mộc Đại Đạo chính là thích hợp nhất!

Trong Huấn Luyện Trường Trung Cấp, Thanh Mộc Đại Đạo bị phẫu tích, phân giải, Lâm Nghệ trực tiếp thấu hiểu bản nguyên, dần dần nắm giữ huyền diệu của Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo.

Cùng lúc đó, y lại thêm một mũi tên, đại chiến với những thần ma kia.

Thần ma có lực phòng ngự và sinh mệnh lực cực kỳ khủng bố, ở giữa, Lâm Nghệ dùng Phong Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn và Diệt Tình Chi Tiễn luân phiên thi triển, bị bắn giết gần chết, cũng có thể

trong khoảnh khắc phục hồi.

Cuối cùng, Lâm Nghệ đã dùng ba phần ý thức, chồng chất sát phạt mới có thể trấn sát chúng!

"Chúc mừng Túc chủ, ngài đã tham ngộ Thanh Mộc Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc chủ, Thanh Mộc Chi Tiễn thăng 8 cấp!" "Chúc mừng Túc chủ, Thanh Mộc Chi Tiễn thăng 5 cấp!" ...Sau khi đánh giết thần ma, Thanh Mộc Chi Tiễn đã tăng 15 cấp!

Không, Thanh Mộc Đại Đạo dù sao cũng là Hỗn Độn Đại Đạo, cùng đẳng cấp với Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo của Đế Giang, Thiên Ngô, Phong Chi Bản Nguyên Đại Đạo, huyền diệu trong đó, cũng không phải một sớm một chiều có thể khai phá hết.

Có Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường Trung Cấp hỗ trợ, cũng không phải một phát ăn ngay, dù sao, bất kỳ điều gì cũng cần lý giải và cảm ngộ, Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường chỉ có tác dụng phụ trợ mà thôi.

Yên lặng mở hai mắt, Lâm Nghệ bước đi đến chỗ Ngọc Kỳ Lân.

"Công kích ta!" Lâm Nghệ đột nhiên hô.

Ngọc Kỳ Lân nghe vậy, đôi tai lập tức dựng đứng.

Nó ngơ ngác!

Ta đang canh giữ rất tốt mà, lại không chọc giận y, chẳng phải ta đã thành tọa kỵ rồi sao, y muốn tìm cớ giết ta sao?!

Ngọc Kỳ Lân liên tục lắc đầu, đánh với Lâm Nghệ, không cần nghi ngờ, sẽ chết rất thê thảm!

Lâm Nghệ lấy không gian làm cung, đáp một chi Thanh Mộc Chi Tiễn nhắm vào Ngọc Kỳ Lân, hô: "Dùng toàn lực công kích!

Nếu dám gian xảo, ta lập tức bắn giết ngươi!" Ngọc Kỳ Lân nghe vậy giật mình, cũng không dám trái lệnh nữa.

Không quản y có tìm cớ giết nó hay không, nó cũng phải hành động theo mệnh lệnh, trong khoảnh khắc hóa thành bản thể hàng chục vạn trượng, tế Kỳ Lân Chi Lực gia trì lên tám viên Tiên Thiên Bảo Châu, nhằm vào Lâm Nghệ mà oanh sát.

Tức thì!

Thanh Mộc Chi Tiễn trong tay Lâm Nghệ lập tức bùng phát, tràn ngập từng tầng thanh lục quang mang, chiếu rọi hàng tỷ tỷ dặm.

Cùng với việc Thanh Mộc Chi Tiễn cực tốc xuyên không bắn giết, từng đồ trận đại đạo màu xanh rộng hàng tỷ dặm được trải ra, trong khoảng cách hàng trăm tỷ dặm giữa Lâm Nghệ và Ngọc Kỳ Lân, trong khoảnh khắc hình thành mười vạn tầng đồ trận chồng chất.

Tám viên Tiên Thiên Linh Bảo Bảo Châu không ngừng oanh tạc, liên tục oanh nổ bảy vạn đồ trận sau đó, lực sát phạt bị suy giảm.

"Thanh Mộc Đại Đạo!" Cảm giác được đạo văn đại đạo của Thanh Mộc đạo nhân, Ngọc Kỳ Lân phát ra một tiếng kinh hô!

Nó kinh ngạc đến mức hai mắt trợn trừng, suýt nữa thì rớt ra khỏi hốc mắt.

Mới bao lâu chứ!

Thanh Mộc đạo nhân tự mình truyền đạo, cũng không đến mức nhanh chóng lĩnh ngộ như vậy chứ!

Điều đáng sợ nhất là, Thanh Mộc Đại Đạo đã bị Tiễn Đạo bao dung, trở thành một phần của Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, ít nhất phải có sự cảm ngộ sâu sắc về bản nguyên Thanh Mộc Đại Đạo mới có thể làm được điều đó.

Hơn nữa, Tiễn Đạo, lại còn có cả phòng ngự!

Mũi tên đến đâu, đồ trận liền sinh đến đó!

Ngay cả Đại La Kim Tiên đỉnh phong, phối hợp Tiên Thiên Linh Bảo cũng không công phá được. ...Hít hít hít ~~!

Càng nghĩ càng nhiều, Ngọc Kỳ Lân càng cảm thấy kinh hãi, khi tìm hiểu sâu hơn, nó mới hiểu rằng, Tiễn Đạo của Hậu Nghệ thật sự là một loại khó mà lường được.

Lâm Nghệ rất hài lòng với Thanh Mộc Chi Tiễn.

Hiện tại chỉ mới có chút thu hoạch, đã có thể chặn đứng công kích của Chuẩn Thánh thông thường.

Nếu không ngừng khai phá Thanh Mộc Đại Đạo, nâng cấp Thanh Mộc Chi Tiễn, vậy về mặt phòng ngự, y cũng hoàn toàn không cần lo lắng nữa.

Ngoài ra, việc chế tạo thân cây Thanh Mộc thành Thanh Mộc Chi Tiễn, những pháp văn Thanh Mộc Đại Đạo trong đó có thể tăng cường uy năng của một mũi tên vô số lần, khi đó, lực phòng ngự sẽ càng kinh người hơn.

Còn khủng bố đến mức nào, Lâm Nghệ cũng rất mong chờ! .....

Lượng kiếp Vu Yêu hiện nay đã đến thời khắc cuối cùng, khí kiếp càng lúc càng nồng liệt, ảnh hưởng đến cảm xúc của hai tộc Vu Yêu, tích tụ theo ngày tháng, cả hai bên đều trở nên nóng nảy.

Nóng nảy, chỉ cần gặp mặt, sẽ chiến đấu đến mức sinh tử!

Đại thế!

Dù có thay đổi, thì cũng sẽ âm thầm thúc đẩy nó tiến về phía trước.

Yêu Tộc Thiên Đình được xây dựng trên thiên khung, đỉnh Trụ Bất Chu Sơn, còn Vũ Tộc thì bao quanh Trụ Bất Chu Sơn nắm giữ

đại địa, chiến trường bùng nổ của hai bên đều xoay quanh Bất Chu Sơn.

Trụ Bất Chu Sơn đã sớm bị đánh nát tan!

Hiện tại, xung đột đại chiến lại tiếp diễn.

Hai bên chạm mặt, nhìn nhau không thuận mắt, liền trực tiếp bùng nổ.

Hàng triệu yêu binh tế các loại pháp bảo, liền từ thiên khung sát xuống, hàng triệu chiến sĩ Vũ Tộc cũng vận chuyển Vu Thể, Vu Văn rực sáng, quyền quyền oanh vào hư không, đập nát pháp bảo, máu tươi văng khắp nơi.

Xung đột quy mô nhỏ!

Mỗi ngày đều diễn ra!

Đôi khi có thể nâng cấp, số lượng tham chiến đạt hàng chục ức, nhưng quy mô đều không lớn, phía sau hai bên đều có cường giả tọa trấn, mặc cho binh sĩ bên dưới giao đấu.

Nhưng, lần này lại khác.

Phía Vũ Tộc, bộ lạc Hậu Nghệ có hàng chục vạn tộc nhân tham gia, từng người đều thần dũng, mũi tên sát phạt gây ra không ít thương vong cho Yêu Tộc!

Điều này khiến yêu tướng phía sau Yêu Tộc xuất hiện.

Yêu Tướng vừa động.

Cường giả phía Vũ Tộc cũng lập tức xông ra.

Cuối cùng, ngay cả Yêu Thánh Anh Chiêu, Cửu Anh cũng tham gia, thậm chí hung thú Cùng Kỳ cũng gia nhập vào trận chiến.

Phía Vũ Tộc, Cửu Phượng, Tương Liễu, Hình Thiên lần lượt

nghênh chiến.

Càng đánh càng kịch liệt, số lượng tham chiến không ngừng tăng vọt.

Lâm Nghệ thu phục Ngọc Kỳ Lân, lại bế quan một thời gian để tiếp tục luyện hóa Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo, nâng cấp Thanh Mộc Chi Tiễn.

Sau đó, y vốn định quay về Vũ Tộc bộ lạc, tiện thể chế tạo Thanh Mộc Chi Tiễn, nhưng thấy các chiến sĩ Vũ Tộc không ngừng đến viện trợ, y cũng cưỡi Ngọc Kỳ Lân lao thẳng vào chiến trường.

Khi đến nơi, vòng chiến đã mở rộng ra phạm vi hơn mười tiểu thế giới trung thiên.

Hàng chục ức bóng người, chém giết đến mức máu chảy thành sông!

Cực kỳ chấn động nhãn cầu!

Không, đây chỉ là xung đột quy mô nhỏ, trong đại chiến lần thứ nhất, động một cái là có hàng vạn ức người tham chiến, không chỉ hai tộc Vu Yêu, mà còn bao gồm cả sinh linh dưới quyền cai trị cũng tham chiến, đánh đến mức huyết khí nhuộm đỏ cả bầu trời Hồng Hoang.

Thật sự thảm liệt!

Chương 19

Lúc này, trên độ cao hàng trăm tỷ dặm, Cửu Phượng, Tương Liễu, Hình Thiên đối đầu với Anh Chiêu, Cửu Anh, Cùng Kỳ.

Mỗi một đòn đều đánh nát một vùng thế giới, các loại quang mang Đại Đạo Pháp Tắc càn quét, cường giả bình thường căn bản không thể tham gia vào.

Cùng Kỳ là một trong tứ đại hung thú, tu vi vô hạn tiếp cận Chuẩn Thánh, với tư cách là chủ lực của Yêu Tộc, Hung Thú Chi Lực gây ra không ít tổn thương cho nhục thân Vũ Tộc.

Không, Cửu Phượng không chỉ nhục thân mạnh mẽ, mà tu vi nguyên thần cũng đạt Đại La Kim Tiên đỉnh phong, ngự Tiên Thiên Linh Bảo Bàn Cổ Kim Kiếm, cũng đã chặn đứng được hung uy của Cùng Kỳ.

Hình Thiên phối hợp Tương Liễu, thì áp đảo Anh Chiêu và Cửu Anh!

Sát phạt của Hình Thiên cực kỳ mãnh liệt!

Can Thích Chiến Phủ tuy không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng được tế luyện bằng Vu Huyết, Vu Văn, sát uy cường đại, đều có thể tăng cường không ít chiến lực, liên tục bổ kích, Anh Chiêu thậm chí bị chém đứt một cánh tay.

"Cút ngay!" Thấy Anh Chiêu bị thương, Cùng Kỳ gầm giận dữ, miệng phun ra một vùng thế giới hủy diệt, trực tiếp nhằm vào Cửu Phượng mà đánh tới, đồng thời nhanh chóng áp sát Anh Chiêu, cố gắng hóa giải thế yếu của trận chiến.

Cửu Phượng anh tư sảng khoái!

Y tế Bàn Cổ Kim Kiếm, một kiếm chém tan thế giới, không thi triển phòng ngự, liền băng qua khu vực hủy diệt, truy sát Cùng Kỳ.

"Rút lui!" Thấy không cản được Cửu Phượng, Cùng Kỳ hét lớn với Anh Chiêu và Cửu Anh.

Anh Chiêu và Cửu Anh cũng chỉ có thể chiến lui.

Hình Thiên là Chiến Thần của Vũ Tộc, chiến lực vang danh Hồng Hoang, bị Yêu Tộc liệt vào danh sách những Đại Vu cần tiêu diệt hàng đầu!

Cửu Phượng là cường giả kiêm tu cả nguyên thần lẫn nhục thân, không phải cảnh giới Chuẩn Thánh, bị áp chế.

Hôm nay, ngược lại phía Yêu Tộc lại rơi vào thế yếu.

Không, Cửu Phượng và các Vu Tộc khác thấy cơ hội này, làm sao có thể bỏ qua.

Có thể giết được một Yêu Thánh thì giết!

Mười Đại Yêu Thánh của Yêu Tộc, từng người đều có thực lực cường hãn, nếu tụ lại một chỗ, khi đó sẽ không chống đỡ nổi nữa.

Nhưng, khi họ vừa truy kích thì.

Trên bầu trời Bất Chu Sơn xoáy lên một đạo quái rộng hàng triệu dặm!

"Vũ Tộc các ngươi vội vàng muốn khiêu chiến huyết chiến sao!" Chỉ thấy một vị nam tử uy vũ khoác đạo bào, từ trong đạo quái bước ra, khí tức tuyệt thế, khiến người ta phải đỉnh lễ bái phục, lời nói uyển chuyển như thần lôi chín tầng trời nổ vang.

Lâm Nghệ vừa xông vào vòng chiến, thân ảnh y khựng lại, ngưng thị đạo bào thân ảnh kia, nhìn xuyên qua tu vi của y, hiển nhiên đã đạt Chuẩn Thánh trung kỳ rồi.

“Hy Hoàng!” Cùng Kỳ, Anh Chiêu, Cửu Anh vừa rút lui, thấy người đó, lập tức mừng rỡ.

Hy Hoàng, tự nhiên là Phục Hy!

Một trong những trụ cột của Yêu Tộc!

“Phục Hy!” Cửu Phượng cũng thần sắc đại biến, Phục Hy cũng là một trong những hoàng giả của Yêu Tộc, tu vi đã đạt Chuẩn Thánh trung kỳ, lại là ca ca của Nữ Oa, từng có quan hệ thân thiết, càng thêm đáng sợ.

“Hy Hoàng đại nhân!

Hành sự của Vũ Tộc quá cuồng vọng, khẩn xin ngài ra tay, trực tiếp đánh giết bọn chúng.

Bọn họ đều là tiên phong chiến lực của Vũ Tộc, nếu tiêu diệt được, thì Yêu Tộc đoạt lấy Hồng Hoang sẽ tiến thêm một bước.” Cùng Kỳ kích động nói.

Lúc này, quả thật là thời cơ tốt!

Các Tổ Vu chưa đến kịp.

Với thủ đoạn Chuẩn Thánh trung kỳ của Phục Hy, phối hợp với các Yêu Thánh khác, đủ để giữ Hình Thiên, Cửu Phượng và Tương Liễu lại nơi đây.

Ba vị này đều là tiên phong chiến lực của Vũ Tộc!

Một khi cả ba đều ngã xuống, chắc chắn sẽ là đòn đả kích lớn đối với Vũ Tộc, sẽ làm suy yếu đáng kể khí thế và thực lực tổng thể của Vũ Tộc!

Điểm này, Phục Hy há chẳng biết.

Bởi vậy, khi y ngưng thị Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu, y có chút ý động.

Cảm giác được sự biến hóa vi diệu, Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu cũng đại kinh.

Phục Hy đạo khí vờn quanh, đang chuẩn bị một bước lao xuống.

Đột nhiên, y lại khựng lại.

Lông mày y nhíu chặt.

Bỗng có một cỗ khí tức vô cùng sắc bén, hung lệ đột nhiên khóa chặt y, đến cả nguyên thần cũng sản sinh cảm giác run rẩy.

Thuận theo hướng khí tức truyền đến mà dò xét.

Chỉ thấy trong tầm mắt xuất hiện một thân ảnh sắc bén!

Sắc bén đến mức, mỗi sợi tóc bay lượn trong không trung, và mỗi ánh mắt, đều sắc bén đến tột cùng, dường như những thần châm vậy!

Thân ảnh đó tay cầm thần cung, giương hết cỡ, nhắm thẳng mục tiêu, hiển nhiên.

Một mũi tên mang theo luồng lãnh mang khó tả!

Thân ảnh đó, chính là Lâm Nghệ vừa xông vào vòng chiến!

Sự dừng lại đột ngột, cũng khiến Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu cảm thấy không ổn, quay đầu nhìn, khi thấy thân ảnh Lâm Nghệ, họ đầu tiên là sững sờ, sau đó sắc mặt biến đổi.

"Hậu Nghệ!" Cùng Kỳ, Cửu Anh, Anh Chiêu đều ngưng thị, sát cơ lập tức phóng thích, một mặt là vì trước đây Hậu Nghệ đã ra tay ám toán, làm Cửu Anh bị thương, mặt khác Hậu Nghệ đã tru sát thái tử của Yêu Tộc Thiên Đình, đã sớm bị Yêu Tộc liệt vào kẻ thù số một.

Gặp y thì giết!

Thật trùng hợp, giờ đây có Hy Hoàng tọa trấn, vừa vặn có thể một trận chém giết y.

Phục Hy đánh giá Hậu Nghệ.

Về việc Hậu Nghệ đi theo một đạo riêng biệt, tự nhiên y cũng đã nghe qua, tò mò vì sao Hậu Nghệ lại thoát ly pháp môn chứng đạo do Đạo Tổ truyền, đi mạo hiểm truy cầu thứ gì đó càng phiêu diêu hơn.

"Chiến, hay lui?" Ngôn ngữ Lâm Nghệ như gió thoảng.

Mặc dù hiện tại vẫn cần thời gian để khám phá Tiễn Đạo, bởi vậy, nếu có thể tránh được đại chiến cuối cùng của Vu Yêu, y sẽ cố gắng hết sức để tránh.

Nhưng nếu bị bắt nạt, vậy không thể nhịn được nữa!

Chiến!

Lâm Nghệ ta giờ cũng có thể tiếp chiêu!

"Hậu Nghệ, đừng cuồng vọng, ta sẽ trấn sát ngươi!" Cùng Kỳ hung khí chợt bùng phát, muốn quay người sát xuống, trực tiếp lao thẳng vào Hậu Nghệ.

Cửu Phượng làm sao có thể để nó toại nguyện.

Nguyên thần ngự Bàn Cổ Kim Kiếm, một kiếm chém xuống, trong không gian giữa Cùng Kỳ và Hậu Nghệ, chém ra một cái khe sâu vô biên, kiếm khí hủy diệt nghiền nát mọi thứ.

Cùng Kỳ gầm lên một tiếng giận dữ, thân thể khổng lồ hàng chục vạn trượng tiếp tục nghiền nát hư không lao thẳng tới Hậu Nghệ.

"Câm miệng!" Lâm Nghệ đáp Phong Chi Tiễn, đột nhiên chuyển hướng về phía Cùng Kỳ, trong chớp mắt lao đi cực nhanh, khoảnh khắc hóa thành một cơn bão lớn bằng nửa tiểu thế giới, nuốt chửng Cùng Kỳ.

"Cho ta hủy!" Cùng Kỳ hung uy thao thiên, một cước dẫm nát cơn bão.

Nhưng nó cũng đã dẫm phải đinh.

Phong Chi Tiễn trong cơn bão, mang theo 38 lần sát phạt của Tiễn Đạo, trực tiếp bắn đứt một chân của Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ bị phản chấn lực đánh bay lăn mấy chục ức dặm, máu thú văng đầy trời.

A…!

Một tiếng thét thống khổ vang vọng khắp trong ngoài Bất Chu Sơn.

Anh Chiêu, Cửu Anh đều biến sắc, thậm chí, chiến lực cường hãn như vậy, khiến Cửu Phượng, Hình Thiên cũng chấn động.

"Tên này lại mạnh hơn rồi, lẽ nào đi Tiễn Đạo thật sự có tiền đồ sao?!" Hình Thiên cũng không khỏi nghi ngờ.

"Ta sẽ cản chân Phục Hy, các ngươi đi thu thập bọn chúng!" Lâm Nghệ một bước đăng thiên, mái tóc điên cuồng bay phấp phới!

Đôi mắt y có phong thái ngạo nghễ khó tả!

Vạt áo bị gió thổi phần phật, nhưng không thể che giấu được khí chất sắc bén trên người y!

Ngay cả khi đối mặt với Yêu Tộc Hoàng giả, Lâm Nghệ vẫn ngông nghênh lộ rõ phong mang!

Ngoài ra, y biết rõ cục diện hôm nay sẽ không dễ dàng kết thúc, nên dứt khoát chủ động xuất kích!

Nhưng, vốn chỉ là một câu nói không đáng kể, song lại khiến Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu, thậm chí cả Cùng Kỳ, Anh Chiêu và Cửu Anh đều chấn động tâm thần.

Hậu Nghệ Đại Vu Thể, muốn một mình cứng đối cứng với một trong các hoàng giả của Yêu Tộc, Hy Hoàng!

E rằng tai ta nghe lầm rồi!

Cửu Phượng nhìn nam tử kiệt ngạo trương dương kia, nếu y có thể chặn đứng Phục Hy, thật sự có thể thu thập Anh Chiêu, Cùng Kỳ và Cửu Anh không?

Không, với thực lực của y, có thể cứng đối cứng với Chuẩn Thánh trung kỳ sao?!

Cửu Phượng nội tâm cười khổ.

"Thú vị!" Phục Hy lông mày nhíu chặt, y cũng từ mũi tên vừa rồi mà nhìn ra được một vài điều.

Phong Chi Tiễn quay về túi tên của Lâm Nghệ!

Cùng Kỳ bị thương, lửa giận ngút trời, không thèm quan tâm đến vết thương, hung tính bùng phát, thân thể hung thú to lớn nghiền nát không gian vô biên vô tận, tiếp tục sát tới.

Anh Chiêu, Cửu Anh cũng nhân cơ hội sát tới!

Có Phục Hy tọa trấn, hôm nay e rằng phải để lại hai bộ thi thể Đại Vu của Vũ Tộc!

Hỏa khí vốn đã dâng cao.

Hình Thiên, Tương Liễu, Cửu Phượng làm sao dám chậm một nhịp, lại xông vào chém giết.

Phục Hy nhíu mày càng sâu.

Hiện nay Yêu Tộc Hoàng giả, và Vũ Tộc là tử địch, bất kể là văn bối hay đồng bối, có thể giết, đều sẽ không lưu tình.

Y đạp đạo quái che trời, xoay tròn trấn lạc, đạo văn Chuẩn Thánh Đại Đạo diễn hóa, cực kỳ nặng nề, áp đến mức nhục thân của Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu đều bản năng run rẩy.

Lâm Nghệ trong khoảnh khắc rút ra một chi Quân Thiên Tiễn, tức thì bạo xạ ra, hóa thành một luồng thiên quang hủy diệt, đối chọi với đạo quái che trời, trực tiếp kích xuyên nó, trực tiếp cứng đối cứng với thủ đoạn của Chuẩn Thánh.

Phục Hy thấy vậy, trong lòng cũng vô cùng kinh hãi.

Chương 20

Sát phạt Tiễn Đạo của Hậu Nghệ, có thể tiêu ma đạo văn Đại Đạo trong đạo quái, lực sát phạt này quá kinh người, một chút cũng không thua kém sát phạt của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Phục Hy nhảy vọt không gian.

Tức thì dịch chuyển khoảng cách một tiểu thiên thế giới, một ngón tay đánh giết về phía Lâm Nghệ, quang mang sát phạt giao thoa bởi Chuẩn Thánh Đại Đạo, mạnh hơn Thanh Mộc đạo nhân không biết bao nhiêu lần.

Lâm Nghệ nhảy vọt không gian để né tránh!

Không Gian Chi Tiễn bắn giết đi, trong khoảnh khắc đã đến trước mặt Phục Hy.

Mí mắt Phục Hy giật liên hồi.

Y tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo Phục Hy Kiếm, vung về phía trước, kiếm khí trường hà tung hoành hàng nghìn tỷ dặm, nghiền nát mọi không gian.

Chưa kịp ứng phó, Phong Chi Tiễn hóa thành một cơn bão, lại bao phủ sát tới!

Khắp trời đều là tiễn ý sắc bén!

Phục Hy càng đánh càng kinh ngạc, phải biết rằng, y là Chuẩn Thánh trung kỳ, chênh lệch cảnh giới với Hậu Nghệ không phải một chút ít, nhưng Hậu Nghệ nhờ Tiễn Đạo, lại có thể tiếp chiêu công kích của y, thật không thể tin nổi!

Nếu con đường mà Hậu Nghệ muốn đi, vậy chẳng phải quá đáng sợ sao!

Nội tâm Phục Hy càng thêm chấn kinh!

Chẳng trách các Tổ Vu lại muốn bảo vệ Hậu Nghệ, và chọn tin tưởng y.

Không ngu dốt, chỉ là sinh linh Hồng Hoang chưa nhìn thấu.

Nghĩ đến đây, sát cơ của Phục Hy cũng lập tức bùng phát.

Lâm Nghệ cũng cảm giác được.

Một mặt mượn Phong Chi Đại Đạo và Không Gian Đại Đạo để nhảy vọt, một mặt bắn giết, ngay cả Chuẩn Thánh trung kỳ như Phục Hy, cũng khó mà làm gì được y.

"Ngươi cứ giữ y, ta đi cấm cố Hậu Nghệ!" Cửu Anh hét lên với Cùng Kỳ, sau đó, trực tiếp sát tới Lâm Nghệ.

Cửu Phượng muốn đi giúp, Cùng Kỳ trực tiếp xông lên chặn lại.

"Đừng cứu!" Cùng Kỳ gầm giận dữ.

"Để bọn chúng làm đi!

Thêm một tên cũng chẳng sao!" Thấy Cửu Anh rút thân sát tới, Lâm Nghệ sát khí hừng hực, hỏa khí bùng phát, trực tiếp rút Phong Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, đáp lên Xạ Nhật Thần Cung, trong khoảnh khắc nhắm thẳng vào Phục Hy, và Cửu Anh!

Ba mũi tên cùng phát!

Sát uy bạo tăng 160 lần, lực công kích và chiến lực cũng bạo tăng 160 lần, ngay cả Trụ Bất Chu Thiên của Hồng Hoang cũng đang chấn động!

Lực sát phạt bạo tăng trong khoảnh khắc đó, Cửu Anh cảm thấy một nỗi kinh hãi không tên!

Cửu Phượng, Hình Thiên há chẳng kinh hãi, khí tức này đã vượt qua Đại La Kim Tiên đỉnh phong, trực tiếp đuổi kịp lực lượng Chuẩn Thánh!

"Ba loại đại đạo khác nhau!" Phục Hy cũng phát ra một tiếng kinh hô.

Y đã cảm giác được sự biến hóa của Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

"Y đã chém ý thức thành ba phần!" Đồng tử Phục Hy cũng co rụt lại, điên rồ, quá điên rồ rồi, ngay cả tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, lại có Tiên Thiên Thần Thai Ma Căn Nguyên hộ thân, không phải lúc sinh tử, y cũng không dám hạ quyết tâm chém nguyên thần ý thức.

Một tên điên, lại dám làm!

Điều đáng sợ nhất là, y đã thành công!

"!

Tự chém ý thức!" Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu trong lòng run rẩy.

Đặc biệt là Cửu Phượng, sắc mặt trắng bệch, ở Ma Uyên đã chứng kiến sự điên cuồng của Lâm Nghệ, đến giờ vẫn chưa hoàn hồn, nay lại nghe tin tức này, thật sự bị dọa chết rồi! .....

Hôm nay hoa tiên hai nghìn một trăm, nếu có thể lên ba nghìn, sẽ tăng thêm chương!

Sợ nhất một mình tự vui, bởi vậy, xin các lão thiết, hãy nổi lên một cái bong bóng, xem có bao nhiêu người đang xem!

Toàn thân Cửu Anh run rẩy, cảm giác bị mũi tên khóa chặt một chút cũng không dễ chịu. 160 lần lực sát phạt gia tăng, ngay cả Thanh Mộc đạo nhân Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng bị đánh giết, huống hồ là Đại La Kim Tiên Hậu Nghệ.

Y vội vàng tế xuất bản thể.

Đồng thời, Tiên Thiên Linh Bảo Nhật Tinh Luân, Nguyệt Tinh Luân được tế xuất, diễn hóa thành hai đạo bình chướng phòng ngự, chín cái đầu lớn phun ra từng đạo thủy hỏa thiên mạc, bao phủ hàng tỷ dặm không gian.

Oanh long!

Mũi tên lao đi cực nhanh, nhanh hơn hồng quang hàng vạn lần, Không Gian Chi Tiễn bắn giết về phía Cửu Anh, ngay khi nó va chạm với thủy hỏa thiên mạc, từng tầng không gian chồng chất, và cấm cố, chia cắt thủy hỏa thiên mạc.

Không Gian Chi Tiễn nhảy vọt, kích xuyên thủy hỏa thiên mạc bị chia cắt trong không gian trùng điệp, trong khoảnh khắc, thủy hỏa thiên mạc trong phạm vi hàng tỷ tỷ dặm liền như gương vỡ nát, từng tầng băng vỡ.

Nhật Tinh Luân, Nguyệt Tinh Luân đều bị bắn bay.

Cửu Anh thấy mọi thủ đoạn đều không cản được một mũi tên, cũng đại kinh thất sắc, cực tốc bạo thoái.

Phục Hy tọa trấn, sao lại để Cửu Anh mất mạng.

Chỉ thấy y hóa thành một đạo đạo quang huyền diệu nhảy vọt, trực tiếp lao về phía Cửu Anh, Phục Hy Kiếm chém ra một đạo trường hà kiếm khí rộng mấy tiểu thiên thế giới, chuẩn bị chặn lại sát phạt không gian của Lâm Nghệ đối với Cửu Anh.

Nhưng, hai đạo mũi tên khác của Lâm Nghệ, lại khóa chặt y!

Động.

Phong Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn cũng động rồi!

Phong Chi Tiễn bùng phát, hóa thành một cơn bão khuếch tán,

giống như miệng của một con cự thú nuốt trời, không chỉ nuốt chửng trường hà kiếm khí kia, mà còn nuốt chửng Phục Hy, 160 lần sát phạt gia tăng, ngay cả Phục Hy cũng không thể không coi trọng.

Y vung tay tế xuất một đạo Tiên Thiên Đạo Đồ, xoay tròn quanh người, phóng thích Tiên Thiên Đạo Quang phòng ngự!

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự, lực phòng ngự kinh người!

Phong Chi Tiễn dù quỷ dị đến mấy, cũng bị ngăn cách ở bên ngoài!

Khi Phong Chi Tiễn đâm vào Tiên Thiên Đạo Đồ, va chạm sản sinh ra một luồng hỏa hoa rực sáng như mặt trời.

Phục Hy kinh ngạc, vội vàng vung kiếm chém!

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ tiễn ý sắc bén đến cực điểm bao phủ lên lòng y, ngay khi Phong Chi Tiễn va chạm với Tiên Thiên Đạo Đồ, Diệt Tình Chi Tiễn nhân cơ hội công phá phòng ngự, trực tiếp sát Phục Hy.

Phục Hy cũng mí mắt giật liên hồi, Phục Hy Kiếm quét ngang!

Phục Hy Kiếm vô hạn phóng thích, trực tiếp đối chọi với Diệt Tình Chi Tiễn.

Phục Hy Kiếm là Tiên Thiên Linh Bảo không sai, nhưng thân tên Diệt Tình Chi Tiễn, được chế tạo từ Quân Thiên Huyết Đồng hóa thành từ móng tay Bàn Cổ, cực kỳ sắc bén, một luồng sát khí sắc bén, phá tan đạo quang, để lại một vết máu trên má Phục Hy.

Y chấn nộ, đẩy ngang một cỗ Chuẩn Thánh trung kỳ đại đạo sát phạt khí lãng, chặn lại Diệt Tình Chi Tiễn vừa cứng rắn, chỉ biết tiến lên, y cũng lùi lại mấy chục ức dặm.

Y vừa thoái lui.

Cửu Anh mất đi sự cường viện!

Không Gian Chi Tiễn cực tốc bắn giết ba cái đầu lâu của Cửu Anh, máu như mưa lớn đổ xuống, từ độ cao hàng tỷ tỷ dặm vương vãi, bị bão tố cuốn đi, văng khắp rừng Bất Chu Sơn.

A…!

Cửu Anh thét thảm thiết.

Nhưng không chết.

Chín cái đầu lâu, chỉ cần một cái tồn tại, Cửu Anh vẫn có thể sống, và tái sinh đầu lâu.

Không Gian Chi Tiễn quán xuyên, bóng tên mang theo cũng tràn ngập nửa tiểu thiên thế giới, Không Gian Chi Tiễn bắn giết, những bóng tên hủy diệt kia tạo ra sát thương thứ cấp, mấy cái đầu lâu còn lại của Cửu Anh đều bị bắn nổ.

Không chỉ vậy, ngay cả nhục thân to lớn của nó cũng không thoát khỏi số phận, bị bắn giết tan nát, xé rách thành mảnh vụn!

"Cửu Anh!" Anh Chiêu sững sờ.

Cùng Kỳ cũng sững sờ.

Cửu Anh, dưới mí mắt của một Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả, lại bị Hậu Nghệ bắn giết, trong quá trình đó, Hậu Nghệ và Phục Hy đang đối trận.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu cũng đều kinh ngốc.

Cục diện chuyển biến quá nhanh.

Phục Hy thoái lui, tuy biết không ổn, nhưng thấy Cửu Anh bị giết ngay trước mặt, đối với y cũng là một nỗi nhục nhã sâu sắc.

Đôi mắt đạo của y lửa giận bừng bừng!

Uy áp Chuẩn Thánh Đại Đạo, trong khoảnh khắc phóng thích, áp đến mức sinh linh trong phạm vi hàng trăm tiểu thế giới trung thiên đều thân thể trầm xuống, ngay cả chiến sĩ Vu Yêu hai tộc đang huyết chiến bên dưới cũng bị áp chế.

Đại chiến đều tạm dừng, ngưng thị thiên khung!

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu kinh hãi thất sắc!

"Nhanh đi giúp Hậu Nghệ!" Hình Thiên thầm than một tiếng không tốt, hét lên với Cửu Phượng: "Kéo y!

Cố gắng cầm chân huynh trưởng!" Hiện nay, Cửu Anh bị Hậu Nghệ bắn giết, với lực lượng của Hình Thiên và Tương Liễu, đủ để áp chế Cùng Kỳ và Anh Chiêu.

Phục Hy tôn Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả quá khủng bố!

Chỉ có kéo dài thời gian, đợi các Tổ Vu huynh trưởng đến viện trợ, mới có thể cứu vãn cục diện, nếu không, hôm nay tất cả e rằng sẽ không thoát khỏi cái chết.

Cửu Phượng cũng vác Bàn Cổ Kim Kiếm thoát ly vòng chiến, áp sát Lâm Nghệ.

Nhưng Phục Hy sát tâm đại thịnh, cái chết của Cửu Anh, không chỉ là vấn đề thể diện, mà còn là sự suy yếu thực lực của Yêu Tộc, sẽ dần phá vỡ sự cân bằng thực lực giữa Vu Yêu hai tộc.

Đế Tuấn tham ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vẫn chưa xuất quan, một khi đại chiến quy mô lớn bùng nổ, Yêu Tộc sẽ ở thế yếu, bất lợi cho đại thế của Vu Yêu tộc, chỉ có thể ra tay sát thủ trấn sát một cường giả Vũ Tộc.

Không cần biết là Hậu Nghệ, Cửu Phượng!

Phục Hy đã sa vào Vu Yêu Lượng Kiếp, muội muội Nữ Oa đã

thành Thánh Nhân, y cũng không thể thoát thân được!

Phục Hy một kiếm vung ngang trời.

Đại Đạo Thiên Địa dường như đều nghe theo hiệu triệu, không ngừng diễn hóa ra, lấy Thiên Địa Chi Đạo hóa kiếm, trực tiếp chém xuống Cửu Phượng và Lâm Nghệ!

Một kiếm này, là thực lực chân chính của Phục Hy thi triển ra!

Cửu Phượng dù tự tin đến mấy, cũng không dám đảm bảo có thể sống sót sau một kiếm này.

Chương 21

Cảnh giới Chuẩn Thánh, mỗi một cảnh giới đều tồn tại sự chênh lệch lớn như thiên tiệm, vực sâu, dù chiến lực tiếp cận Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng dù sao cũng không phải Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chênh lệch giữa Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ cũng cực kỳ lớn!

"Tránh ra!" Đứng vững trước uy áp Chuẩn Thánh trung kỳ của Phục Hy, Lâm Nghệ nghịch thiên mà lên, mái tóc đen tung bay trong gió, phía sau, tiễn ý không ngừng bùng phát thẳng tắp xông thẳng lên trời, dường như muốn bắn vỡ cả bầu trời Hồng Hoang!

Tay cầm Xạ Nhật Thần Cung, cánh tay Lâm Nghệ, gân xanh như rồng rắn quấn quanh, phóng thích quang mang tiễn văn rực sáng!

Ánh mắt Lâm Nghệ tràn đầy sắc bén!

Lướt qua bên cạnh Cửu Phượng, Cửu Phượng thậm chí có thể cảm nhận được, ngay cả gió cuốn theo y, cũng sắc bén đến cực hạn, những luồng gió lướt qua tai, đều tựa như phong mang không thể mài mòn!

Ca ca ca...!

Đợi Cửu Phượng quay người lại, ngưng thị bóng lưng thẳng tắp như ngọn giáo kia.

Lâm Nghệ cực tốc giương đầy Xạ Nhật Thần Cung.

Từ cự ly gần quan sát, Cửu Phượng có thể nhìn thấy rõ từng thớ cơ bắp trên cánh tay Lâm Nghệ, những đường vân cực kỳ đáng sợ rực sáng, không ngừng hội tụ trên Xạ Nhật Thần Cung.

Bành!

Mũi tên quán không!

Trong khoảnh khắc, bắn giết hàng trăm tỷ dặm, kéo dài ra phạm vi mấy tiểu thiên thế giới.

Thanh Mộc Chi Tiễn!

Vốn đã tăng 18 cấp, nhưng sau khi rút lấy Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo tu luyện, lại tăng thêm 33 cấp!

Mũi tên đến đâu, từng đồ trận đại đạo màu xanh liền được trải ra!

Cấu trúc đến cả triệu cái!

Tựa như triệu tầng thiên mạc chồng chất giữa hai người!

Đạo kiếm của Phục Hy chém xuống, trực tiếp chém thẳng.

Một nghìn, một vạn, mười vạn, hai mươi vạn...

Chiến sĩ Vu Yêu hai tộc, cùng với Cùng Kỳ, Anh Chiêu, Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu ánh mắt đều bị định cách, nín thở, cảm giác đều sắp nghẹt thở, chỉ thấy đạo kiếm bao phủ uy lực vô biên của Hồng Hoang Đại Đạo, từng tầng từng tầng chém nát đồ trận đại đạo màu xanh, dường như hủy diệt khô mục, không gì cản trở!

Nhưng, khi chém đến chín mươi vạn đồ trận, điều khiến tất cả mọi người đồng tử co rụt lại, đạo kiếm sát phạt không gì cản nổi... lại bị chặn đứng!

Chiến sĩ Vu Yêu hai tộc, nhìn thấy đều ngây dại.

Không sai, một kiếm Chuẩn Thánh trung kỳ đầy giận dữ, quả thật đã bị Tiễn Đạo chặn đứng!

Trong tư duy định kiến của tất cả sinh linh, tên, dựa vào lực sát phạt sắc bén để diệt địch, nhưng nay Tiễn của Hậu Nghệ, không chỉ có lực sát phạt cực mạnh, mà còn có thể phòng ngự.

Đã chặn đứng được công kích của Chuẩn Thánh!

Ngay cả Phục Hy bản thân, cũng sững sờ.

Không chỉ vì thủ đoạn phòng ngự mạnh mẽ, Hậu Nghệ đã tu Tiễn Đạo đến cảnh giới phòng ngự, hoàn toàn vượt ngoài dự liệu của y.

Mặc dù, lúc này tất cả cường giả Hồng Hoang đều có thể biết Hậu Nghệ đi con đường chứng đạo bằng tên không giống bình thường.

Đa số đều cho rằng y không thể làm nên trò trống gì!

Nhưng hôm nay chứng kiến, Phục Hy cảm thấy, sự việc không đơn giản như vậy!

Đầu tiên là ba phần ý thức, khống chế các Tiễn Đạo khác nhau.

Rồi đến bây giờ, lấy tên làm đạo phòng ngự, những tìm tòi này, đều là điều chưa từng có trong Hồng Hoang, nhưng, Lâm Nghệ là người đầu tiên thử nghiệm!

Lúc này, Hậu Nghệ trong mắt y, không cần dùng thân phận Đại Vu để đối đãi nữa, y còn nguy hiểm hơn cả Tổ Vu, ít nhất, y là một tai họa vô cùng lớn đối với Yêu Tộc!

Y đã nảy sinh sát tâm không thể không tận diệt!

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu hoàn hồn.

Lúc này, áp chế sự chấn hám và không thể tin nổi trong nội tâm, tất cả đều nghĩ cách, bảo vệ Hậu Nghệ!

Bởi vì, Hậu Nghệ đã chơi Tiễn Đạo ra đủ mọi hoa dạng, không chỉ là một câu nói đùa suông!

Đối với Vũ Tộc mà nói, hoặc sẽ mở ra một con đường hoàn toàn mới!

Tiên phong khai phá, Hậu Nghệ!

Chẳng trách các huynh trưởng lại nhiều lần đích thân ra tay vì Hậu Nghệ, họ nhìn xa hơn!

Họ gần như từ bỏ cơ hội truy sát Cùng Kỳ, Anh Chiêu, rút về bên cạnh Lâm Nghệ, dường như muốn liều chết bảo vệ y.

Đạo kiếm sát phạt bị chặn lại, cùng với mười vạn đồ trận Thanh Mộc Đại Đạo còn sót lại không ngừng tiêu ma, Phong Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, cũng quay về túi tên.

Lâm Nghệ cực tốc đáp tên, một lần nữa nhắm vào Phục Hy!

Cùng Kỳ, Anh Chiêu chuẩn bị xông lên.

"Lui ra!" Phục Hy lại a xích.

Ngay sau đó, y lấy tay làm bút, cực tốc vẽ điểm trên bầu trời Hồng Hoang, mỗi một nét vẽ đều được viết bằng Pháp Tắc Đại Đạo, thiên khung đều phù hiện vô cùng vô tận đạo ngân, ẩn ẩn có tiếng đạo minh vang vọng.

Điểm mạnh nhất của Phục Hy, không nằm ở thực lực, mà nằm ở chỗ, y có tạo nghệ đạo hạnh cực kỳ cao thâm về trận đạo, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà Đế Tuấn tham ngộ từ Hà Đồ Lạc Thư, cũng nhận được sự trợ giúp của y.

Y lấy Đại Đạo làm mực, trực tiếp cấu trúc sát phạt đại trận trên thiên khung, muốn tiên tù giết Hậu Nghệ, Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu ở đây.

Quan trọng nhất là Hậu Nghệ!

Những người khác có thể không chết, nhưng Hậu Nghệ nhất định phải chết!

"Phục Hy!" Sát phạt đại trận còn chưa cấu trúc xong, ở ngoại vi

vòng chiến, một cự nhân thân hổ mười đuôi sải bước tiến lên, thiên địa đều đang chấn động, đỉnh thần phong hàng chục vạn trượng dưới chân y, bị dẫm bẹp.

Cuồng phong vô cùng vô tận, bao phủ khu vực hàng trăm tiểu thế giới, trực tiếp lao thẳng vào vòng chiến, dẫn đến Bất Chu Sơn thiên hôn địa ám, bão tố cuồn cuộn!

Thiên Ngô!

Phục Hy tay khựng lại, lông mày nhíu chặt, không ngờ Tổ Vu lại đến nhanh như vậy.

Thực lực của Thiên Ngô mạnh hơn y một chút, khiến y không thể không cẩn trọng.

"Phục Hy, ngươi tìm chết!" Thiên Ngô một quyền bạo nộ.

Trực tiếp chùy nát hư không của hơn mười tiểu thế giới.

Tiếng bạo minh chấn đến mức tai Lâm Nghệ cũng ong ong.

Phục Hy chưa kịp cấu trúc xong sát phạt đại trận, trực tiếp bị chấn động mà tan rã, đạo văn sát phạt không ngừng băng vỡ.

Thiên Ngô cực kỳ hung mãnh.

Sát khí đằng đằng.

Chủ yếu là y nghe nói Hậu Nghệ đang ở trên chiến trường, liền đến.

Phục Hy cũng không dám trực diện cứng đối cứng, nhưng lại không cam lòng bỏ đi, mối đe dọa từ Hậu Nghệ quá đáng sợ, là họa hoạn vô cùng!

Nhưng, nói đi cũng phải nói lại.

Hiện tại y còn không dám đảm bảo có thể giết được Hậu Nghệ,

thêm một Thiên Ngô nữa, càng phiền phức hơn.

Yêu Tộc đã mất một Yêu Thánh Cửu Anh!

Nếu cứ tiếp tục đánh, Cùng Kỳ, Anh Chiêu cũng chết, thì Yêu Tộc tổn thất sẽ càng lớn, nhìn sát khí của Thiên Ngô, hiển nhiên, nếu không thoái lui, tình hình sẽ càng không thể thu thập.

"Sau này, tất cả Yêu Tộc hãy coi Hậu Nghệ là mục tiêu hàng đầu cần tiêu diệt, Yêu nào có thể giết Hậu Nghệ, sẽ được thưởng Đại Đạo Bản Nguyên, Tiên Thiên Linh Bảo, mọi thứ đều có thể lấy." Phục Hy cảm thấy cần thiết phải nhắc nhở Yêu Tộc.

Ngay sau đó, y cuốn Cùng Kỳ, Anh Chiêu, bay thẳng lên Thiên Đình.

Thiên Ngô từng quyền từng quyền bạo chùy không gian, đồng tử trừng trời, bạo quát: "Kẻ nào dám động Hậu Nghệ, Vũ Tộc ta sẽ liều mạng với kẻ đó!" Thấy Yêu Tộc đều đang bạo thoái, Thiên Ngô không truy kích, chỉ liên tục chùy nát không gian phạm vi mấy thế giới, để trấn nhiếp.

Phía Thiên Đình, hiện nay Đế Tuấn đang bế quan Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Phía Vũ Tộc, mấy Tổ Vu cũng đang tăng tốc độ nghiên cứu thủ đoạn đối ứng.

Bởi vậy, hiện tại hai tộc Vu Yêu đều đang cố gắng kiềm chế!

Ngay cả Phục Hy cũng không dám dễ dàng dẫn phát xung đột nâng cấp, nhưng cái chết của Cửu Anh, đối với Yêu Tộc mà nói, là tổn thất to lớn, chỉ có thể sau này tru sát Đại Vu của Vũ Tộc, hoặc lại bồi dưỡng cường giả như Cửu Anh.

Khiến cả Vu Yêu đều thoái lui.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu đều thở phào nhẹ nhõm.

"Mọi người không sao chứ?!" Thiên Ngô nhìn về phía mấy người.

"Huynh trưởng đến kịp thời!" Hình Thiên nói.

Ngay sau đó, Hình Thiên cười khổ và kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ, nếu không phải Lâm Nghệ cũng đến kịp, lấy tên trấn nhiếp Chuẩn Thánh trung kỳ Phục Hy, tranh thủ thời gian, thì ba người họ, hôm nay e rằng đã ngã xuống.

Thiên Ngô hóa thành nhân thân, đáp xuống trước mặt Hậu Nghệ, hỏi: "Không ở Ma Uyên tu luyện sao?!" Lâm Nghệ đáp: "Tu luyện gần như xong, ta liền xuất quan sớm." "May mà hiền đệ đã xuất quan sớm, nếu không, ta e rằng không đợi kịp các huynh trưởng đến viện trợ." Hình Thiên cười khổ, ngay sau đó như chợt nhớ ra, tò mò hỏi: "Mũi tên vừa rồi là sao?!" Thật tình mà nói, ngay cả Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu cũng sững sờ.

Bất kể thế nào, cũng không ngờ, mũi tên đó, lại là mũi tên phòng ngự.

Hướng về phía, tên, đều là lợi khí tru sát!

Nay lại được Hậu Nghệ hoàn thành khả năng phòng ngự, cảm thấy kỳ lạ, đồng thời lại càng chấn động, điều đó có nghĩa là sau này, Hậu Nghệ sẽ công thủ kiêm bị.

Thiên Ngô nghe Cửu Phượng giải thích, cũng trừng lớn mắt, quả thật không ngờ Hậu Nghệ lại đưa Tiễn Đạo đi xa đến vậy.

Chẳng trách Đại huynh Đế Giang lại coi y là bảo vật của Vũ Tộc!

Lâm Nghệ thu Xạ Nhật Thần Cung, triệu hồi Thanh Mộc Chi Tiễn, nói: "Thanh Mộc Chi Tiễn!

Được tham ngộ từ Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo của Thanh

Mộc đạo nhân, dung hợp sinh mệnh lực và khả năng phục hồi của Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo, ta đã dung nhập nó vào Tiễn Đạo, lấy tên làm khí, hình thành đồ trận phòng ngự, có thể dùng để phòng ngự." "Nguyên lai là như vậy!" Thiên Ngô, Cửu Phượng, Hình Thiên và Tương Liễu cũng đã hiểu.

Nhưng, Thiên Ngô có một vấn đề, Thanh Mộc đạo nhân là một trong tam thiên Hồng Trần Khách của Tử Tiêu Cung, thực lực cũng là cảnh giới Chuẩn Thánh, lại cam tâm giao bản nguyên đại đạo cho Hậu Nghệ sao?!

Trừ phi đổi bằng những thứ có giá trị tương đương, nếu không, ai mà cam lòng!

Sự tàn khốc của Hồng Hoang nằm ở chỗ, ai cũng không phải người tốt, ai cũng không phải người xấu, tất cả đều sống với mục đích của mình.

"Ngươi đã gặp Thanh Mộc đạo nhân?!" Thiên Ngô nhíu mày nói: "Y không đưa ra yêu cầu nào sao?!" "Không có!" Lâm Nghệ lắc đầu, nói: "Ta đã giết hắn rồi!" Đồng tử Thiên Ngô co rụt lại, suýt nữa không kịp phản ứng.

Nuốt nước bọt, Thiên Ngô quay mắt trực tiếp trừng Lâm Nghệ hỏi: "Thật sự đã giết Thanh Mộc đạo nhân sao?" Lâm Nghệ gật đầu.

Chương 22

Hít hít hít ~~~!

Thiên Ngô hít một ngụm khí lạnh.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu chưa nghe nói về Thanh Mộc đạo nhân, nhưng thấy thần sắc kinh ngạc của Thiên Ngô, Hình Thiên cũng tò mò hỏi: "Huynh trưởng, Thanh Mộc đạo nhân là ai?" Thiên Ngô bình phục cảm xúc một lát, mới nói: "Thanh Mộc đạo nhân, trước đây khi Đạo Tổ giảng đạo, ta và y có giao thiệp, y vốn là Hỗn Độn Thanh Mộc thành đạo trước khi thiên địa sơ khai, không chỉ bối phận cao, căn nguyên cũng cực cao, Thanh Mộc Đại Đạo càng phi phàm, lần cuối cùng gặp, tu vi của y đã đạt cảnh giới Chuẩn Thánh." Cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đôi mắt phượng của Cửu Phượng trừng lớn.

Chẳng phải Hậu Nghệ có thể giết Chuẩn Thánh sao!

Nếu không phải Hậu Nghệ vừa rồi thi triển Thanh Mộc Đại Đạo, e rằng họ đều cho là nói dối!

Những đại năng trải qua Đạo Tổ Tam Giảng, không ai là đơn giản cả!

Hình Thiên, Tương Liễu cũng bị chấn động đến mức không nói nên lời.

Không phải họ không tin, bởi vì, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ vừa rồi đã minh chứng tất cả, Cửu Anh bị bắn giết, Chuẩn Thánh trung kỳ Phục Hy sát phạt, cũng bị chặn lại, còn gì để nói nữa chứ?!

Điều chấn hám là, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ đột nhiên tiến bộ vượt bậc, thăng cấp quá nhanh.

Lâm Nghệ lười giải thích.

Giết một Chuẩn Thánh, còn lâu mới là mục tiêu của ta!

Đối với ta mà nói, không ngoài một lần thử đao nhỏ bé trên Tiễn Đạo!

Đương nhiên, thu hoạch lớn nhất là tham ngộ Tiễn Đạo phòng ngự!

Lại là một lần đột phá trên Tiễn Đạo!

"Hô!" Thiên Ngô âm thầm thở phào, ngay sau đó cười, nói: "Không hổ là nhi lang của Vũ Tộc ta, ha ha ha!

Giết rồi giết rồi, giết tốt lắm!" Ngoan ngoãn!

Tên Hậu Nghệ này, ngay cả Chuẩn Thánh cũng có thể giết.

Tiễn Đạo, xem ra thật sự có hy vọng!

Việc này, phải để Đại huynh Đế Giang và mấy huynh đệ khác biết, cũng để họ giật mình!

Thiên Ngô mặt cười, trong lòng thầm nghĩ.

Phục Hy và các Yêu Thánh khác thoái lui, yêu binh cũng nhanh chóng thoát ly vòng chiến, chiến sĩ Vũ Tộc thì cõng tộc nhân bị thương quay về bộ lạc.

Tộc nhân của bộ lạc Hậu Nghệ, từng người đều hưng phấn!

Kiêu ngạo!

Bộ lạc Hậu Nghệ đã lấy lại được thể diện hoàn toàn.

Thủ lĩnh lấy tên chặn đứng uy danh lừng lẫy của Yêu Tộc Hoàng giả Phục Hy, dưới sự chứng kiến của mọi người, họ nở mày nở mặt!

Lúc này.

Ngọc Kỳ Lân nhảy lên.

Khí tức Đại La Kim Tiên đỉnh phong khủng bố.

Hình Thiên, Tương Liễu, Cửu Phượng đều cảnh giác.

Cửu Phượng tưởng nó tấn công lén, đang chuẩn bị ra sát chiêu thì Lâm Nghệ vội vàng ngăn lại: "Tọa kỵ của ta!" Tọa kỵ ư?!

Cửu Phượng thu hồi sát niệm, thần sắc kinh ngạc, đánh giá Ngọc Kỳ Lân.

Hẳn là huyết chủng vương tộc Kỳ Lân trong Tam Tộc thượng cổ đi!

Thực lực đã đạt Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Tọa kỵ của Thánh Nhân e rằng cũng không cao cấp hơn thế này!

"Ngươi thích không?" Lâm Nghệ tùy ý nói: "Tặng cho ngươi!" Hiện tại y có Phong Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, thêm một tọa kỵ nữa, ngược lại là vướng víu!

Tặng ư?

Hình Thiên, Tương Liễu nghe vậy, suýt nữa thì vỡ cả miệng cười, huyết chủng Kỳ Lân vương tộc Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cứ thế mà tặng sao!

Cửu Phượng liên tục lắc đầu.

Đùa à, nàng làm sao chịu nổi.

"Không sao, thích thì được!" Lâm Nghệ vừa đi, đột nhiên tiến đến gần, giải thích: "Thật ra, ta nhìn có vẻ ngoan cố, nhưng ta thật sự rất bình hòa và tùy ý!" Ý của y rõ ràng, là có thể tiếp tục thích ta, đừng nghe Huyền Minh nói!

Hình Thiên, Tương Liễu nghe xong, khóe miệng khẽ giật.

Ha ha ha!

Thiên Ngô lại cười lớn.

Mặt Cửu Phượng đỏ bừng.

“Ta biết rồi!” Cửu Phượng gật đầu, ý trong lời Lâm Nghệ, nàng tự nhiên nghe ra được chút ít.

Nhưng, không ngoan cố, thật sự là ý tốt sao!

Lâm Nghệ thấy thần sắc khác thường của Cửu Phượng, cũng thở phào nhẹ nhõm, ít nhất sau này vấn đề thê tử đã được giải quyết!

Cửu Phượng không nhận Ngọc Kỳ Lân.

Lâm Nghệ không miễn cưỡng, tạm thời để y dùng vậy!

Ngược lại Ngọc Kỳ Lân, trong lòng vô cùng uất ức, bị chê, khiến lòng kiêu hãnh của nó vỡ vụn đầy đất.

Nhìn Lâm Nghệ rời đi, Hình Thiên, Tương Liễu thần sắc quái dị, cười như không cười, quay sang nhìn Cửu Phượng!

Mặt Cửu Phượng càng đỏ hơn!

Trên chiến trường sát phạt không ngừng, không có nghĩa là không biết xấu hổ, hai điều đó không mâu thuẫn! ...“Đại huynh!

Tin tốt!” Thiên Ngô về Tổ Vu bộ lạc, thân ảnh chưa đến, tiếng cười đã vang vọng khắp không gian hàng tỷ dặm.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, v.v., đều lần lượt bước ra khỏi đại điện, chỉ thấy Thiên Ngô mặt đầy tươi cười, như có đại hỉ sự mà bước đi trên không.

“Không đi viện trợ Cửu Phượng sao, Phục Hy đã rút lui rồi sao?!” Cộng Công hỏi.

Thiên Ngô đi đến bên cạnh các Tổ Vu, cười nói: “Sai rồi, các ngươi đoán ta đã gặp ai ở chiến trường?!” “Đừng vòng vo nữa!” Chúc

Dung tính khí nóng nảy, không chịu nổi Thiên Ngô cứ ấp a ấp úng.

Thiên Ngô nói: "Hậu Nghệ!" Hậu Nghệ!

Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung nghe vậy, cũng hứng thú.

"Có thể các ngươi không tin!

Hiện tại Hậu Nghệ, lại sáng tạo ra một loại Tiễn Đạo, Thanh Mộc Chi Tiễn, bằng mũi tên này, đã chặn đứng được công kích của Phục Hy." Thiên Ngô vừa nói ra.

Quả nhiên, như Thiên Ngô đã đoán trước, tiếng kinh hô vang lên khắp nơi, Cộng Công, Cường Lương, v.v., đều kinh ngạc.

Thiên Ngô muốn nhìn, chính là biểu cảm đó.

Chẳng phải trước đây y cũng bị dọa chết khiếp sao, bây giờ, cũng đến lượt các huynh đệ phải giật mình, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu mà!

"Thật, là thật sao?" Nội tâm Đế Giang há chẳng kinh hãi, thực lực của Phục Hy mạnh đến mức nào, Vu Yêu giao chiến bao nhiêu năm tháng, đã sớm biết rõ, Chuẩn Thánh trung kỳ, cộng thêm Phục Hy Kiếm, Tiên Thiên Đạo Quái và các Tiên Thiên Linh Bảo khác, cùng với sự cường đại của trận đạo, ngay cả y cũng không thể dễ dàng ứng phó.

Hậu Nghệ đã chặn đứng được sao?!

"Cụ thể là chuyện gì?" Huyền Minh tuy muốn Cửu Phượng tránh xa Lâm Nghệ, nhưng, sự trưởng thành của Lâm Nghệ, y lại quan tâm hơn bất kỳ ai!

Mọi người cũng tập trung tinh thần, ánh mắt đều đổ dồn về Thiên Ngô.

Thiên Ngô kể lại tất cả những gì đã xảy ra trong đại chiến.

Nghe xong, Đế Giang và những người khác trầm mặc hồi lâu, trên mỗi gương mặt đều nở nụ cười.

Không...

Thiên Ngô lại cười nói: "Các ngươi nghĩ đã kết thúc rồi sao?!" Đế Giang và mọi người nhìn về phía Thiên Ngô.

Thiên Ngô nhìn chằm chằm Chúc Dung nói: "Nhớ không, cái tên Thanh Mộc đạo nhân mà chúng ta đã chào hỏi ở Tử Tiêu Cung đó!" Thanh Mộc đạo nhân?!

Chúc Dung nhớ lại, ký ức sâu sắc, không có gì, Thanh Mộc đạo nhân lại càng sợ hãi bản nguyên Đại Đạo Hỏa, đã đổi chỗ, nhưng, y tính khí nóng nảy, cho rằng Thanh Mộc đạo nhân coi thường mình, suýt nữa đã đánh nhau.

"Hậu Nghệ đã giết hắn rồi!" "Chuẩn Thánh sơ kỳ, đã bị tru sát, ngay cả bản nguyên Đại Đạo cũng bị Hậu Nghệ luyện hóa rồi." ...Chúc Dung: "..." Đế Giang: "..." ...Từng người đều thần sắc ngưng trệ.

Thiên Ngô thì cười rạng rỡ, trong lòng thầm nghĩ, không thể để các ngươi cũng phải thử cảm giác tim không chịu nổi chứ.

Kéo dài hồi lâu, Đế Giang và những người khác mới hoàn hồn.

Thiên Ngô thì kể lại tất cả những gì y biết một cách tỉ mỉ.

"Ha ha ha!" Đế Giang vốn không hay cười, cũng lập tức cười lớn một cách thoải mái, quyết định của y, là đúng!

"Tốt!

Tốt!

Không hổ là nhi lang của Vũ Tộc ta!

Sau này nhất định sẽ cho những cường giả Hồng Hoang kia chiêm

ngưỡng uy lực của Tiễn Đạo." Trước đây, Lâm Nghệ muốn đi một con đường khác, y đã đồng ý.

Tin tức cũng từ Vũ Tộc truyền ra, gây ra sự chế giễu của vô số cường giả Hồng Hoang.

Nhưng Đế Giang không bận tâm.

Thậm chí, để không ảnh hưởng đến Lâm Nghệ, y đã kìm nén thái độ châm chọc của cường giả Hồng Hoang ở bên ngoài Vũ Tộc, không để truyền vào tai Lâm Nghệ.

Nay Lâm Nghệ cuối cùng đã thành công.

Giết Chuẩn Thánh sơ kỳ, đối kháng Yêu Hoàng Chuẩn Thánh trung kỳ Phục Hy bằng Tiễn Đạo, Hồng Hoang có ai dám chế giễu nữa chứ?!

"Đại hỉ!

Quả thật là đại hỉ!" Cộng Công cũng vô cùng kích động, ngay sau đó, nói với Thiên Ngô: "Ngoài ra, ta còn có một tin đại hỉ nữa muốn báo cho ngươi, Hậu Thổ muội muội đang bế quan, cũng đã có pháp môn thành Thánh!

Vũ Tộc ta, cũng sắp có Thánh Nhân!" Cùng lúc đó, Cùng Kỳ và Anh Chiêu dẫn tàn binh Yêu tộc rút về Yêu Tộc Thiên Đình, nhưng tổn thất khi Cửu Anh chiến tử quả là khó bù đắp.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Sư Côn Bằng hay tin, sắc mặt đều âm trầm, mười hai Yêu Thánh vốn là chiến lực đỉnh cấp được Thiên Đình bồi dưỡng, chưa kịp liều mạng với Vu tộc mà đã vẫn lạc.

Chương 23

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận bộc phát Thái Dương Chân Hỏa toàn thân, suýt chút nữa đã trừng phạt Cùng Kỳ và Anh Chiêu vì bất lực!

"Thái Nhất, cũng không thể trách được!" Phục Hy xuất diện cầu tình, than thở: "Cửu Anh chiến tử, cũng là do ta sơ suất!" Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, mày nhíu chặt nhưng không nổi giận với Phục Hy, dù sao, phía sau Phục Hy còn có một Thánh nhân muội muội Nữ Oa.

Tuy Nữ Oa không can thiệp việc Vu Yêu, nhưng uy áp của Thánh nhân vẫn có thể chấn nhiếp Vu tộc.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ngay cả Hy Hoàng cũng không bảo vệ được Cửu Anh ư?" Côn Bằng hỏi.

Phục Hy đáp: "Ta đã lầm, không ngờ Hậu Nghệ vãn bối kia đã đi con đường Tiễn Đạo, khai thác được vài điều.

Ngay cả sát phạt của ta cũng cản được, chỉ một chút sơ suất, Cửu Anh đã bị Tiễn Đạo của Hậu Nghệ bắn chết." "Lại là Hậu Nghệ!" Đông Hoàng Thái Nhất sát khí cuồn cuộn, vô cùng phẫn nộ!

Mối thù huyết hải của chín đứa cháu vẫn chưa báo, nay Yêu tộc lại tổn thất một Yêu Thánh trong tay hắn, thật không thể không trừ khử cho hả dạ!

"Hậu Nghệ đích xác không hề đơn giản!

Sau này phải chú ý nhiều hơn!" Phục Hy nhắc nhở: "Trước kia, không ít cường giả Hồng Hoang đều cười nhạo việc hắn không tuân

theo quy củ, độc lập một đạo, đi ngược với tu đạo Hồng Hoang.

Nay xem ra, đích xác có phương pháp.

Không chỉ ba phần ý thức, đồng thời hắn còn giá ngự ba loại Tiễn Đạo khác nhau, lấy Tiễn ngự Đạo, lấy Tiễn ngự Trận, hiệu quả uy năng kinh người." Khi nhắc đến đủ loại biểu hiện của Lâm Nghệ, Phục Hy vô cùng chấn kinh, lại càng thêm kiêng kỵ.

Không kiêng kỵ thực lực, mà kiêng kỵ tiềm lực và Tiễn Đạo mà Hậu Nghệ nắm giữ.Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và các Yêu Thánh sau khi nghe xong, đều rơi vào sự ngưng trọng sâu sắc.

Trước kia, bọn họ không hề đặt Hậu Nghệ vào mắt, đều cho rằng Hậu Nghệ chỉ được Tổ Vu che chở mà thôi.

Nay nghe Phục Hy giảng giải, bọn họ dần ý thức được, uy hiếp của Hậu Nghệ là cực kỳ lớn!

"Như vậy, con đường độc lập kia, cũng đã khai thác được chút gì rồi sao!" Côn Bằng nội tâm cực độ chấn kinh.

Không đặt pháp môn chứng đạo của Đạo Tổ vào mắt, đi tìm kiếm con đường chứng đạo riêng, khai thác được không ít điều, đủ kinh khủng rồi.

Chẳng phải còn mạnh hơn cả Đại Năng khai thiên sao!

Chỉ vài điều nhỏ nhoi thôi mà đã cản được sát phạt của một Chuẩn Thánh trung kỳ như Phục Hy.

Nếu để hắn khai thác được nhiều hơn, chẳng phải sẽ có thể ngăn chặn cả Thiên Đình sao?!

"Bệ hạ!

Hậu Nghệ tất phải liệt vào mục tiêu phải giết!" Côn Bằng mơ hồ cảm thấy không ổn.

Phục Hy cũng tán đồng, nói: “Nhất định phải tru sát!

Ta tự mình ước lượng, nếu hắn trưởng thành, e rằng còn khó đối phó hơn cả Tổ Vu, tất nhiên sẽ là một đại ẩn họa đối với Yêu tộc ta.” Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt trầm trầm.

Há chẳng phải muốn giết sao.

Nhưng, mười hai Tổ Vu đâu phải kẻ yếu.

Huynh trưởng Đế Tuấn còn chưa xuất quan!

Lại mất thêm một chiến tướng Cửu Anh, Yêu tộc đang ở thế yếu, tạm thời không nên động binh đao lớn.

“Trước tiên phái vài cường giả, mật thiết chú ý bộ lạc của Hậu Nghệ.

Đã muốn giết, vậy thì phải mưu tính thật kỹ càng, đảm bảo vạn vô nhất thất.” Đông Hoàng Thái Nhất phân phó.

Phục Hy và Côn Bằng đều gật đầu, thầm toan tính.Ngoài Yêu Tộc Thiên Đình, tại một hư không nào đó ở Bất Chu Sơn.

“Sư huynh!

Hậu Nghệ chẳng lẽ thật sự đã khai sáng tiền lệ của Hồng Hoang, tự mình tìm ra con đường chứng đạo độc đáo rồi sao?!” Chuẩn Đề Đạo Nhân sau khi biết tình hình của Lâm Nghệ, há chẳng phải giật mình một phen.

Đều truyền rằng Hậu Nghệ đi một con đường khác, một phương pháp cực kỳ ngu xuẩn.

Nếu thật sự như vậy, thì việc hắn đánh giết Cửu Anh, ngăn cản Chuẩn Thánh trung kỳ, khai sáng Tiễn Đạo phòng ngự, ba phần ý thức cùng lúc giá ngự các loại Tiễn Đạo, phải giải thích thế nào đây?

Phương pháp ngu xuẩn có thể làm được sao?!

“Chưa chắc đã khai thác được, hiện tại vẫn chưa rõ.

Không, Hậu Nghệ đích xác đáng sợ, trước kia ta đã đánh giá thấp hắn, phải xem xét lại mới được.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân ánh mắt lóe lên.

Không chỉ riêng hắn, các sinh linh Hồng Hoang khác cũng phải xem xét lại cái Tiễn Đạo tưởng chừng trò cười trước kia.

Chuẩn Đề Đạo Nhân hỏi: “Vậy chúng ta phải làm gì?

Hiện giờ Hậu Nghệ bị Yêu tộc liệt vào mục tiêu phải giết, hay là chúng ta liên thủ một phen, dẫn dụ Yêu tộc giết chết Hậu Nghệ, từ đó kích phát mâu thuẫn?” Hậu Nghệ không chỉ là mục tiêu phải giết của Yêu tộc, mà còn là người kế nhiệm được Vu tộc coi trọng nhất.

Nếu Hậu Nghệ chết.

Thì đó sẽ là một ngòi nổ, nhanh chóng châm ngòi chiến hỏa giữa Vu và Yêu.

“Mấy tên man tử Vu tộc kia cũng không phải kẻ yếu, một khi phát giác Yêu tộc, thế tất sẽ tru sát ngay lập tức.

Cho nên, phương pháp dẫn dụ Yêu tộc giết Hậu Nghệ không khả thi.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân phủ quyết, rồi chuyển giọng nói: “Nhưng ta ám trung can dự, thì lại có thể!” “Muốn tự mình động thủ sao?” Ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đột nhiên lóe lên, tốt nhất là bắt sống Hậu Nghệ, đưa về Tây Phương.

Nếu không chịu, thì trực tiếp bóp chết.

“Không cần tự mình động thủ!

Mấy tên man tử Vu tộc kia hợp lực, cộng thêm Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ta cũng chưa chắc đã chống đỡ nổi.

Mượn đao giết Hậu Nghệ là tốt nhất, vừa có thể châm ngòi Vu

Yêu, ta lại có thể đứng ngoài cuộc." Tiếp Dẫn Đạo Nhân toan tính.Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia bất ngờ: "Thật không ngờ, tên cuồng đồ kia lại khai thác ra được chút danh tiếng." Một câu nói khiến Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông cùng các đệ tử khác nhìn nhau.

Quảng Thành Tử hỏi: "Sư tôn nói Hậu Nghệ của Vu tộc?" Trước kia, khi nghe Hậu Nghệ không đi ba con đường chứng đạo do Đạo Tổ giảng giải, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã gọi Hậu Nghệ là "cuồng đồ", các đệ tử tâm tư linh lung tự nhiên ghi nhớ.

Nam Cực Tiên Ông và các đệ tử khác vừa nghe, cũng hiểu ngay là tin đồn gần đây.

Trong đoạn thời gian này, tin đồn đã lan truyền khắp nơi!

Trong đó chủ yếu là Yêu tộc châm ngòi thổi gió, muốn châm chọc Vu tộc, nên các sinh linh Hồng Hoang đều biết.

Sao có thể không biết được.

Sau khi biết Hậu Nghệ có chút thành tựu, bọn họ thầm kinh hãi chấn động, thậm chí, còn khá bội phục.

Sáng tạo đạo, đi một con đường riêng, khai thác được danh tiếng, cảm ngộ lực, thiên phú, bá lực, dũng khí, e rằng không ít tu giả có thể sánh bằng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận thấy thần sắc khác lạ của các đệ tử, nghiêm khắc cảnh cáo: "Pháp môn chứng đạo do lão sư truyền thụ, chính là con đường duy nhất để chúng sinh Hồng Hoang chứng đạo.

Tuyệt đối đừng học theo kẻ đó, luôn muốn phá vỡ quy củ, cuối cùng chỉ là công dã tràng." "Dù cho hiện tại kẻ đó có chút thành quả nhỏ, cũng sẽ không trường tồn được." "Sau này hãy xem!

Kẻ ngu xuẩn sẽ phải hối hận, và đó sẽ là một tấm gương cảnh

giới!" "Đệ tử cẩn tuân sư tôn giáo huấn!" Quảng Thành Tử và mọi người liền cúi mình, ghi nhớ lời cảnh cáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.Cùng lúc này, ở khắp các nơi trên Hồng Hoang, những lời cảnh cáo tương tự cũng không ngừng được phát ra.Lâm Nghệ không hề hay biết.

Sau khi trở về bộ lạc, y lấy ra Hỗn Độn Thanh Mộc, tộc nhân liền bận rộn tu sửa Tiễn Diệp.

Lá của Hỗn Độn Thanh Mộc ẩn chứa lực sinh cơ bàng bạc, có thể dùng làm dược liệu chữa thương, là thứ Vu tộc chiến sĩ cần nhất.

Một thân cây có hàng ức vạn trượng lá, đủ đáp ứng tiêu hao chiến tranh của bộ lạc Hậu Nghệ trong mấy vạn năm.

Cành của Hỗn Độn Thanh Mộc có thể dùng để chế tạo mũi tên, trong đó ẩn chứa văn lộ Đại Đạo Pháp Tắc trời sinh, uy năng kinh khủng.

Lâm Nghệ chỉ giữ lại thân cây chính để chế tạo Thanh Mộc Chi Tiễn.

Phần còn lại giao cho tộc nhân.

Với tư cách là thủ lĩnh tương lai của Vu tộc, Lâm Nghệ chế tạo Thanh Mộc Chi Tiễn không cần dùng tài nguyên bộ lạc để đổi, mà là do mấy Tổ Vu thương lượng quyết định.

Lâm Nghệ có thể tùy ý sử dụng tài nguyên của Vu tộc.

Ngay cả Hình Thiên và các Đại Vu khác cũng không thể ghen tị.Trong khi các bộ lạc đang chế tạo Thanh Mộc Chi Tiễn, Đế Giang đột nhiên bảo Lâm Nghệ đến gặp, nói muốn cho y một bất ngờ lớn.Lâm Nghệ cũng tò mò về cái gọi là bất ngờ, liền trực tiếp chạy đến Tổ Vu Đại Điện.

Trong Tổ Vu Đại Điện, ngoài Đế Giang ra, còn có mười Tổ Vu

còn lại.

Vốn dĩ có cả Hậu Thổ.

Nhưng Hậu Thổ đã bế quan từ rất lâu rồi.

Chuyện này Vu tộc đều biết.

Lâm Nghệ kỳ thực cũng biết, lần Hậu Thổ bế quan đó, nàng đã tham ngộ Luân Hồi Địa Đạo, cuối cùng chứng đạo thành Thánh.

Luân Hồi Địa Đạo ngang cấp với Thiên Đạo, cho nên Hậu Thổ cũng như Thiên Đạo, siêu thoát khỏi Hồng Hoang.

Nào ngờ kết quả cuối cùng, vẫn bị Thiên Đạo mưu kế, Hậu Thổ cũng bị bức bách bất đắc dĩ phải thân hóa Luân Hồi, để bổ sung Hồng Hoang, làm lớn mạnh Thiên Đạo!

Thiếu đi Hậu Thổ, Vu tộc không chỉ thiếu đi uy áp của Thánh nhân, mà ngay cả Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không thể thi triển được.

Vì vậy, trong trận Vu Yêu quyết chiến về sau, tất cả Tổ Vu không thể chống lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chỉ có thể chọn từng người tự bạo, đồng quy vu tận với Yêu tộc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc oai hùng!

Từng Tổ Vu của Vu tộc, vị nào lại không oai hùng!

Vì vậy, mới được hậu thế ghi nhớ!

Lâm Nghệ nghĩ, nếu Hậu Thổ không bị Thiên Đạo áp chế, độc chưởng Địa Đạo, chống đỡ cho Vu tộc, liệu Vu tộc có một kết cục khác không?

Con đường y muốn đi là vô tri, mờ mịt.

Nhưng con đường của Hậu Thổ lại rõ ràng có thể thấy, thân là Vu

tộc, y không muốn nhìn bi kịch xảy ra, thề phải thay đổi, không vì ai khác, vì tương lai của Vu tộc, vì tương lai của chính mình!

Lâm Nghệ thầm hạ quyết tâm!Cùng lúc này, cảm nhận duệ ý cuộn trào trên người Lâm Nghệ, từng cặp mắt dõi theo đều trở nên nóng rực, họ nhìn Lâm Nghệ mà cảm thấy như hận không thể ăn tươi nuốt sống y.

Chủ yếu là vì biết Lâm Nghệ đã thành công với Tiễn Đạo, các Tổ Vu đều liên tiếp chấn hám.

Ban đầu, mấy vị này không hề để tâm, thậm chí nội tâm ít nhiều đều không coi trọng Lâm Nghệ.

Nhưng hiện giờ, Lâm Nghệ lại dùng thành quả của mình để mang đến cho từng người sự kinh hỉ, chấn hám, và cả hy vọng!

Quan trọng nhất là hy vọng!

Con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mà y đi, còn gian nan hơn Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Ngay cả Phụ Thần Bàn Cổ dù đã chứng đạo thành công, cuối cùng cũng không thể không thân hóa Hồng Hoang, huống chi là người khác.

Lâm Nghệ độc lập một đạo, có phương pháp riêng.

Có lẽ con đường y đi có thể xa hơn một chút, vì vậy, họ đã đặt hy vọng của Vu tộc lên người Hậu Nghệ.

"Huynh trưởng tìm ta có việc gì ư?!" Lâm Nghệ nội tâm không nói nên lời, cảm giác mình như một đại mỹ nữ rơi vào hang ổ thổ phỉ vậy.

Các Tổ Vu cũng thu lại ánh mắt, có vị thì cười khẩy, có vị thì nở nụ cười trên mặt.

Chương 24

Đế Giang trực tiếp thẳng thừng nói: "Hôm nay gọi ngươi đến, là vì chúng ta đã quyết định, sẽ truyền tất cả Bản Nguyên Đại Đạo của chúng ta cho ngươi.

Tất cả đều có thể dung nhập vào Tiễn Đạo của ngươi, tham ngộ được bao nhiêu, hoàn toàn tùy thuộc vào tạo hóa của ngươi." Thập Nhị Tổ Vu truyền thừa Đại Đạo, tất cả đều cho y sao?!

Đồng tử Lâm Nghệ cũng hơi co lại, hô hấp cũng trở nên dồn dập!

Phải biết, truyền thừa Bản Nguyên Đại Đạo của mười hai Tổ Vu vốn là phân hóa từ Lực Chi Đại Đạo, thuộc về Bản Nguyên Đại Đạo chí cường của Hồng Hoang.

Vô số sinh linh muốn có được truyền thừa, đi mười hai con đường này, đều chỉ có thể ngóng trông mà thôi.

Tất cả đều cho y sao?!

Đương nhiên, trừ Thổ Chi Đại Đạo mà Hậu Thổ đang bế quan nắm giữ!

Nhưng chủ nhân bộ lạc của Hậu Nghệ sớm đã tu Thổ Chi Đại Đạo, Hậu Nghệ sở dĩ có thể bắn giết chín con Kim Ô mà không kiệt sức, chính là nhờ đạp chân trên đại địa, có được sự gia trì liên tục từ Đại Địa Chi Lực.

Cho nên, điều này tương đương với một người tập hợp được mười hai loại Bản Nguyên Đại Đạo!

"Đa tạ huynh trưởng!" Lâm Nghệ thầm mừng rỡ.

"Cũng đừng tạ!" Nhục Thu ánh mắt sắc bén như phong, nói: "Hậu Nghệ, vi huynh không có yêu cầu gì khác, chỉ hy vọng đệ trên con

đường mà đệ muốn đi sẽ tạo ra thành tựu, để cho những sinh linh Hồng Hoang xem thường kia, hãy nhìn kỹ con đường của đệ không phải là trò cười." "Trong khoảng thời gian này, đệ ra ngoài cũng nên nghe được tin đồn Hồng Hoang rồi.

Vu tộc ta khi nào lại bị sinh linh Hồng Hoang khinh mạn như vậy?

Hậu Nghệ, đệ hãy tạo ra thành quả, đến lúc đó, xem ai có tư cách nói thêm lời nhảm nhí nào." Hấp Tư cũng cổ vũ.

Tất cả đều ủng hộ Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cũng biết, khác biệt với ba loại pháp môn chứng đạo đã có, người ngoài không cười nhạo đã là may mắn, đừng nói chi đến ủng hộ.

Duy chỉ có Đế Giang và các huynh trưởng này chọn tin tưởng y.

Nếu không đi tiếp con đường này, thì có lỗi với bản thân, cũng có lỗi với các huynh trưởng này.

"Huynh trưởng cứ yên tâm, ta nhất định sẽ đi tiếp con đường này, sẽ đi đến tận cùng, chứng đạo thành Thánh!" Lâm Nghệ cũng vô cùng kiên quyết, không chỉ muốn chứng đạo thành Thánh, mà Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không phải mục tiêu cuối cùng.

Mục tiêu của y là Đại Đạo Thánh Nhân.

Độc lập một đạo, sau khi thành công, có thể phá vỡ chấp niệm thân thể phàm tục của Vu tộc, và Bàn Cổ Chân Thân cuối cùng, tự nhiên siêu thoát Hồng Hoang.

Vì vậy, lần này, y đã hạ quyết tâm.

Một khi hấp thụ dung hợp các Bản Nguyên Đại Đạo này, y sẽ thử bước ra bước đầu tiên, dung Tiễn Đạo vào bản thân, lấy Tiễn Đạo đột phá chấp niệm thân thể phàm tục.

“Nếu có điều gì không hiểu, cứ tùy lúc gọi huynh trưởng, huynh trưởng sẽ đến ngay.” Xa Bỉ Thi cũng đảm bảo, giao truyền thừa Đạo thống Bản Nguyên Đại Đạo của mình cho Lâm Nghệ.

Các vị còn lại cũng giao cho Lâm Nghệ.

“Đề thủ 31.000 đạo Đại Đạo Pháp Tắc, đã dung nhập Tiễn Đạo!” “Đề thủ 27.000 đạo Đại Đạo Pháp Tắc, đã dung nhập Tiễn Đạo!”...

Bao gồm cả Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo, Thủy Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Điện Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Lôi Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Vũ Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Kim Chi Bản Nguyên Đại Đạo huyền diệu vô cùng.

Tất cả đều là truyền thừa Đạo thống Bản Nguyên Đại Đạo cốt lõi nhất!

Người ngoài không thể nào ghen tị được.

Y độc chiếm tất cả.

“Ta đưa ngươi đến một nơi.” Biết Lâm Nghệ muốn bế quan, Đế Giang thi triển Không Gian Đại Đạo, trực tiếp cuốn Lâm Nghệ đến bên một huyết trì như đại dương, nơi đó tràn ngập đạo văn đáng sợ, sát khí nồng hậu.

Nhưng Lâm Nghệ lại có một cảm giác thân cận!

“Ta và Chúc Dung sinh ra từ Bàn Cổ Huyết Trì.

Nơi này ẩn chứa lạc ấn của Đại Đạo nguyên thủy nhất, bế quan ở đây, có thể càng thân cận với mười hai loại Bản Nguyên Đại Đạo, có lợi cho việc cảm ngộ của ngươi.” Đế Giang nói.

Lâm Nghệ không hề hay biết rằng Bàn Cổ Huyết Trì là nơi cốt lõi của mười hai Tổ Vu, trừ mười hai huynh muội ra, không một ai trong Vu tộc được phép vào, Lâm Nghệ là người đầu tiên.Lâm Nghệ đánh

giá Bàn Cổ Huyết Trì.

Đế Giang trầm mặc một lát, vỗ vỗ vai Lâm Nghệ, đột nhiên nói: "Hậu Nghệ!

Vu tộc sẽ vì ngươi mà kiêu hãnh!"Lâm Nghệ ngưng thị Bàn Cổ Huyết Trì, liền bắt đầu bế quan.

Y mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng trung cấp, đặt mục tiêu vào Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo.

Xét về sự mạnh mẽ, Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo và Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo là hai loại chí cường nhất.

Nếu Không Gian bao quát phản ứng ý thức của sinh linh, thì Thời Gian bao quát quá trình phản ứng của sinh linh.

Thời Gian Đảo Lưu, Thời Gian Lưu Tốc, Thời Gian Tĩnh Chỉ, v.v., đều là biểu hiện của quá trình phản ứng.Với sự gia trì của mười vạn lần cảm ngộ lực, trực tiếp phân giải, phẫu tích Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo, Lâm Nghệ trong nháy mắt đã có nhận thức rõ ràng về Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo, từng bước nắm giữ Thời Gian Lưu Tốc, v.v.

Ngay sau đó, y dùng Vu văn dung nhập Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo vào Tiễn Đạo, ngưng tụ Thời Gian Tiễn Đạo.

"Chúc mừng Túc chủ, ngài đã tham ngộ Thời Gian Chi Tiễn!" "Chúc mừng Túc chủ, Thời Gian Tiễn Đạo đã thăng 3 cấp!" "Chúc mừng Túc chủ, Thời Gian Tiễn Đạo đã thăng 8 cấp!" "Chúc mừng Túc chủ, Thời Gian Tiễn Đạo đã thăng 7 cấp!"...

Vô số thần ma phù hiện trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, Lâm Nghệ ý niệm hóa cung, Thời Gian Tiễn Đạo hóa tiễn, ngưng thành từng mũi Thời Gian Mũi Tên, đại chiến với Thiên Tôn Thần Ma.

Mũi tên bắn ra, thời gian tăng tốc.

Trong khoảnh khắc, Lâm Nghệ có thể cảm nhận động tác của Thiên Tôn Thần Ma kia bị đẩy nhanh vô hạn mấy chục lần, sau đó, lại đột nhiên chậm lại mấy chục lần.

Hơi giống việc tua nhanh tua chậm trong phim ảnh kiếp trước!

Kiểm soát Thời Gian Lưu Tốc!

Lâm Nghệ vô cùng chấn hám.

Phải biết, kiểm soát Thời Gian Lưu Tốc có thể làm chậm vô hạn động tác của đối thủ, từ đó tìm kiếm sơ hở để xạ sát.

Nếu tu luyện đến cực hạn, thời gian vô hạn chậm lại, tiến đến gần như tĩnh chỉ, thì đó tương đương với phòng ngự mạnh nhất.

Thật biến thái!

Đáng sợ nhất là, Thời Gian Lưu Tốc gia tăng có thể khiến tốc độ của Thời Gian Chi Tiễn tăng lên vô hạn.

Tu luyện đến cuối cùng, tiến vào một cảnh giới khác của Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo là Thời Gian Hồi Tố, thì có thể vượt qua giới hạn thời gian để giết địch.

Ví dụ, Thánh nhân hiện tại rất mạnh, nhưng Thời Gian Mũi Tên có thể thông qua Thời Gian Hồi Tố, đánh giết hoặc trọng thương Thánh nhân khi chưa thành Thánh!

Đương nhiên, Thánh nhân kinh vĩ có thể thông thấu cổ kim, có lẽ có thể phát giác, từ đó đưa ra ứng đối.

Nhưng, bất kể thế nào, điều này tương đương với việc trực tiếp đánh giết đối thủ khi họ còn yếu!

Không thể triệt để giết chết, ít nhất cũng sẽ gây ra trọng thương cực kỳ nghiêm trọng, cũng là một điều cực kỳ biến thái và đáng sợ!

Cảnh giới này, ngay cả Thủy Tổ của Thời Gian Bản Nguyên Đại

Đạo là Chúc Cửu Âm cũng chưa đạt được.

Nếu Chúc Cửu Âm nắm giữ được, thì y cũng có thể chứng đạo.

Đối với Lâm Nghệ mà nói còn xa vời hơn.

Dù có sự gia trì của mười vạn lần cảm ngộ lực, cũng chưa chắc có thể nhanh chóng tham ngộ.

Nhưng, có Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, Lâm Nghệ có cơ hội hơn Chúc Cửu Âm, có hy vọng đạt đến cảnh giới đó.

Bởi vì, ngoài Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng trung cấp ra, còn có cao cấp và địa ngục cấp!Nén lại cảm xúc kích động, Lâm Nghệ tiếp tục chiến đấu, Thời Gian Tiễn Đạo cũng không ngừng thăng cấp.

Trong Bàn Cổ Huyết Trì, hư không sinh hoa, một niệm hóa khai, một niệm hóa lạc!

“Cảm ngộ lực của tiểu tử này, quả thật biến thái!” “Này!

Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo của huynh trưởng vô cùng huyền diệu thâm sâu, đặc biệt đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, là khó nắm giữ nhất, vậy mà hắn trong thời gian ngắn cũng đã tham ngộ được rồi.” Cộng Công và Xa Bỉ Thi cảm nhận tình hình trong Bàn Cổ Huyết Trì, ai nấy đều trừng mắt.

Chúc Cửu Âm đứng một bên cảm nhận, há chẳng phải chấn hám.

Tuy y biết cảm ngộ lực của Lâm Nghệ biến thái, nhưng trước đó cứ nghĩ, tham ngộ Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo, Lâm Nghệ cũng phải tốn chút thời gian chứ.

Dù chỉ một chút!

Kết quả, đại thất sở vọng.

Không, càng như vậy, càng mừng rỡ.

Lâm Nghệ không biết, tình hình tu luyện của mình luôn bị các huynh trưởng chú ý.

Khi Thời Gian Chi Tiễn thăng lên 26 cấp, y không tiếp tục tham ngộ nữa, mà chuyển sang Kim Chi Bản Nguyên Đại Đạo.

Lâm Nghệ định sau khi tham ngộ các Bản Nguyên Đại Đạo chí cường này, sẽ tiến vào giai đoạn đầu tiên của con đường độc lập.

Bởi vì, nền tảng đã gần như vững chắc rồi.

"Chúc mừng Túc chủ, ngài đã tham ngộ Kim Chi Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc chủ, Kim Chi Tiễn Đạo đã thăng 6 cấp!" "Chúc mừng Túc chủ, Kim Chi Tiễn Đạo đã thăng 5 cấp!" "Chúc mừng Túc chủ, ngài đã tham ngộ Thủy Chi Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc chủ, Thủy Chi Tiễn Đạo đã thăng 4 cấp!"...

Cùng với việc Lâm Nghệ không ngừng chiến đấu với thần ma để dung hợp Đạo thống của Tổ Vu, tuy chỉ tham ngộ một phần nhỏ, nhưng các loại Tiễn Đạo đều thăng cấp rất nhanh!

Thực lực tổng thể của Lâm Nghệ, thì thăng tiến bùng nổ!

Nhưng, sự tích lũy hiện tại, còn xa mới đủ để tiến vào bước dung Tiễn Đạo vào bản thân.

Ít nhất cần phải tham ngộ nhiều hơn, để độ khế hợp giữa Tiễn Đạo và Đại Vu Thể đạt đến một tầng thứ nhất định, mới dám làm, nếu không, sẽ không dễ dàng mạo hiểm.

Dù sao, đi sai một bước, sẽ không thể quay đầu được.

Không thể khiến Vu tộc thất vọng, càng không thể khiến bản thân thất vọng!

Nhưng y đâu biết, các huynh trưởng đang chú ý bên ngoài, ai nấy đều kinh ngạc đến mức mắt trợn tròn miệng há hốc, thất vọng, e rằng

không thể thất vọng được!

“Hệ thống, ta hiện tại có thể mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp không?!” Lâm Nghệ nhắm vào huấn luyện tràng cao cấp.

“Có thể!

Túc chủ có muốn mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp không?!” Được nhắc nhở, hô hấp của Lâm Nghệ cũng trở nên dồn dập.

Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng trung cấp đã đủ kinh khủng rồi, Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp sẽ còn đáng sợ đến mức nào?!

“Mở!” Lâm Nghệ không chút do dự đồng ý.

“Chúc mừng Túc chủ, Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp đã mở!”...

Giá phải trả trực tiếp tiêu hao 10 vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc, gần như bằng một nửa tổng số Bản Nguyên Đại Đạo cướp được từ Thanh Mộc Đạo Nhân cộng thêm Bản Nguyên Đại Đạo lấy từ Tổ Vu.

Lâm Nghệ vốn tưởng chỉ cần một vạn Đại Đạo Pháp Tắc, kết quả lại tăng lên gấp mười lần!

Khi tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp, Lâm Nghệ mới thấy được cảm ngộ lực cấp cao nhất kinh khủng đến mức nào.

Hơn mười loại Đại Đạo đều được phẫu tích, phân giải, mà không gây ra bất kỳ sự hỗn loạn nào, càng thêm thấu triệt.

Không hề tiếc nuối, không phải trăm vạn lần cảm ngộ lực, mà là gia tăng năm mươi vạn lần cảm ngộ lực!

Chương 25

Đương nhiên, cũng đã đủ rồi!

Những thứ tham ngộ được, có thể sánh với mấy chục triệu năm của các Khai Thiên Thần Ma!

Không biết đã tu luyện bao lâu, khi Lâm Nghệ cảm thấy đã gần đủ, y liền ngừng tu luyện.

"Đã đến lúc bước vào bước đầu tiên rồi!" Lâm Nghệ thở ra một hơi thật sâu, khá căng thẳng.

Trước đó vẫn luôn kìm nén, đến mức cảnh giới khó có thể đột phá.

Giờ đây mọi thứ đã tề tựu, đã đến lúc bước ra một bước.

Sẽ phát sinh biến cố gì, ngay cả Lâm Nghệ cũng không biết, nhưng sự lắng đọng đã gần đủ rồi!Lâm Nghệ sơ lược lại các loại Tiễn Đạo, dự định trước tiên dung hợp Thanh Mộc Tiễn Đạo, Thổ Chi Tiễn Đạo, Thủy Chi Tiễn Đạo, Mộc Chi Tiễn Đạo.

Những loại này đều thiên về phòng ngự, phục hồi, gây tổn thương cực nhỏ cho Vu Thể, rủi ro cũng tương đối nhỏ hơn một chút.

Dù sao, Lâm Nghệ cũng không rõ thân thể Đại Vu Thể hậu kỳ có thể chịu đựng được duệ ý của Tiễn Đạo hay không, để đảm bảo an toàn, chỉ có thể giữ vững.

Ngay sau đó, y tế xuất Quân Thiên Cửu Tiễn.

Trên đó từng đạo văn lạc Tiễn Đạo sắc bén rực rỡ, Tiễn Ý ẩn chứa vô cùng vô tận.

Lâm Nghệ luyện hóa và dung nhập Quân Thiên Cửu Tiễn để gánh

chịu Tiễn Đạo.

Tiễn Đạo mà y cảm ngộ được, cũng thuận thế dung nhập vào thân thể.

Ngay lập tức, y dùng ý chí dẫn dắt, dung Tiễn Ý vào máu thịt, xương cốt.

Ban đầu đau đớn vô cùng.

Dù sao, Tiễn Ý quá sắc bén, Đại Vu Thể dù mạnh đến đâu cũng là máu thịt.

Tiễn Ý như châm chích, từng tấc từng tấc đâm vào thịt, đặc biệt khi dung nhập vào xương cốt, cái tư vị đó...!

Sau khi thích ứng được, cộng thêm sự phục hồi sinh cơ của Thanh Mộc Tiễn Đạo, Mộc Chi Đại Đạo, v.v., thì lại trở nên sảng khoái!

Điều khiến Lâm Nghệ mừng rỡ khôn xiết là quá trình dung hợp hoàn thành cực kỳ thuận lợi!

Đại Vu Thể trực tiếp thăng lên đỉnh phong Đại Vu Thể!

Bên ngoài, trong phạm vi hàng ngàn, hàng vạn Trung Thiên Thế Giới, bao gồm mọi khu vực của bộ lạc Vu tộc, đều có âm thanh Đạo Minh huyền diệu vang vọng, và không ngừng khuếch tán lan tỏa ra Hồng Hoang rộng lớn vô biên.

Trên thiên khung hư không, kim sắc đạo ngân, lục sắc đạo ngân, ngân sắc đạo ngân, v.v. không ngừng phù hiện, như những sợi tơ phát sáng, lấy Vu tộc làm trung tâm, trải khắp phạm vi mấy trăm Trung Thiên Thế Giới.

Toàn bộ tộc nhân trong bộ lạc Vu tộc đều ngẩng đầu ngưng thị, mắt đầy chấn hám!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác thần sắc đại biến.

“Trước tiên trấn áp, đề phòng ngoại giới dòm ngó!” Đế Giang cực tốc đưa ra quyết định.

Mười một Tổ Vu hợp lực, lấy Bản Nguyên Đại Đạo mạnh nhất bao trùm phạm vi hàng vạn Trung Thiên Thế Giới, tiến hành áp chế Đạo Minh, cố gắng hết sức tránh để dị tượng kinh thế động địa này lan đến Yêu Tộc Thiên Đình và các cường giả phương khác, dẫn đến sự dòm ngó và sát kiếp không cần thiết.

Họ đều biết Lâm Nghệ sắp đột phá rồi!

Ánh mắt đều dán chặt vào Bàn Cổ Huyết Trì, nhìn thẳng không chớp.

Có thể nói, họ còn căng thẳng hơn cả Lâm Nghệ, căng thẳng đến mức suýt nghẹt thở, nắm đấm đều siết chặt!Trong Bàn Cổ Huyết Trì, Lâm Nghệ không hề biết mình đã tạo ra bao nhiêu biến động trong Hồng Hoang, y tiếp tục lần lượt dung nhập Không Gian Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo, v.v. vào trong thân thể.

Cuối cùng mới dung nhập các loại Tiễn Đạo có tính hủy diệt cực mạnh như Hỏa Chi Tiễn Đạo, Kim Chi Tiễn Đạo, Lôi Chi Tiễn Đạo, v.v.

Ngoài mười hai loại Bản Nguyên Tiễn Đạo ra, bao gồm Diệt Tình Tiễn Đạo, Thanh Mộc Tiễn Đạo, vô cùng vô tận văn lạc Tiễn Đạo chảy trong huyết dịch, dung hợp thành một thể với Vu văn trong cơ thể.

Lúc này, thân thể Lâm Nghệ vô hạn tiếp cận Tổ Vu.

Bước đầu tiên đã đi được một nửa.

Tiếp theo là bước khó khăn nhất: dung hợp tất cả Tiễn Đạo thành đạo của Lâm Nghệ, hoặc, lấy thân thể Lâm Nghệ làm cơ sở, hóa tất cả thành Tiễn Đạo.

Một khi thành công, thì mỗi khi một loại Tiễn Đạo thăng cấp, đều tương đương với việc thực lực của Lâm Nghệ thăng cấp.

Nếu Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 5 cấp, thì thực lực của Lâm Nghệ cũng thăng 5 cấp.

Nếu Thời Gian Đại Đạo thăng 100 cấp, thì thực lực của Lâm Nghệ cũng thăng 100 cấp.

Như vậy, cái gọi là Thiên Đạo cấm cố, Hồng Hoang cấm cố, Đại Đạo cấm cố, đều không thể trói buộc Lâm Nghệ.

Chỉ cần Tiễn Đạo vô hạn mạnh, y cũng sẽ vô hạn mạnh mẽ.

Ba loại pháp môn chứng đạo của Hồng Quân, đều có sự ràng buộc!

Ví dụ như Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất, sau khi chứng đạo, cuối cùng thành Đại Đạo Thánh Nhân, cũng chịu hạn chế bởi Đại Đạo.

Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Công Đức Chứng Đạo, thì phải chịu hạn chế bởi Thiên Đạo.

Một khi vượt qua, Thiên Đạo sẽ áp chế, căn bản không có tiền đồ.

Nhưng đạo của Lâm Nghệ, sẽ thăng tiến tùy theo Tiễn Đạo.

Sức mạnh của Tiễn Đạo vô cực hạn, vừa có thể bao dung Tam Thiên Đại Đạo, lại vừa có thể bao dung Hỗn Độn!

Mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp, với 50 vạn lần cảm ngộ lực gia trì, ý thức của Lâm Nghệ trở nên cực độ không minh.

Sau khi không ngừng dung hợp các loại Tiễn Đạo vào thân thể, y trực tiếp bỏ qua việc ngưng Nguyên Thần tu Tam Hoa Đạo Quả, bỏ qua việc Dĩ Lực Chứng Đạo quy sức mạnh vào thân thể, ngưng tụ Bản Nguyên Đại Đạo, ngưng tụ Tiễn Tâm, gánh chịu tất cả!

Tiễn Tâm, không phải trái tim, mà là trung tâm khống chế ý chí! Cùng lúc này.

Khi Tiễn Tâm ngưng tụ, trên thiên khung Hồng Hoang, đột nhiên xuất hiện một đóa Thất Thải Đạo Hoa Hoa Cốt!

Thủ đoạn trấn áp đáng sợ của mười một Tổ Vu, đã bị trực tiếp phá vỡ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung từng người bước ra khỏi Tổ Vu Đại Điện, ngưng trọng ngưng thị thương khung.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu và vô số Vu tộc cũng ngưng thị thương khung, ai nấy đều chấn hám, nhao nhao phỏng đoán Tiễn Đạo của Lâm Nghệ rốt cuộc là chuyện gì?!

Đóa Đạo Hoa Hoa Cốt khổng lồ chưa từng có trong Hồng Hoang, chiếm cứ hư không của hàng chục Trung Thiên Thế Giới.

Dưới Hoa Cốt, dị tượng Hỗn Độn kéo dài lan tỏa phạm vi hàng vạn Trung Thiên Thế Giới, che khuất mọi thứ.

Đến mức các sinh linh ở phía dưới, không thể nhìn thấy thiên khung.

Từng đạo quang mang chói lọi phát ra từ Hoa Cốt, tựa như từng thanh Phá Giới Chi Kiếm, kích xuyên hàng chục Tiểu Thiên Thế Giới, khuếch tán ra bên ngoài, lan tỏa Đạo Ý vô tận, dẫn dắt các loại dị tượng kinh thế xuất hiện.

Biết có thể là do Lâm Nghệ gây ra động tĩnh, Đế Giang cũng không còn cách nào, hoàn toàn không thể che đậy nổi, Hoa Cốt quá lớn!

Đồng thời, y cảm ứng được, bên trong Hoa Cốt dường như đang thai nghén một thứ gì đó kinh khủng?!Hồng Hoang rộng lớn vô biên, Đạo Minh không ngừng nghỉ, Đại Đạo kim văn hóa thành từng dòng thiên hà vắt ngang trời đất.

Ngoài Ngọc Hư Cung, chuông vàng tự động vang lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang giảng đạo, đột nhiên đứng dậy, vượt qua không gian, xuất hiện ngoài Côn Luân, chấn hám ngưng thị hướng trụ trời Bất Chu Sơn.

Đóa Thất Thải Đạo Hoa Hoa Cốt kia, ngay cả người bình thường cũng có thể thấy được.

Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông, Xích Tinh Tử cùng một chúng đệ tử Xiển Giáo, lần lượt bước ra, cũng dõi mắt quan vọng, bị chấn hám đến mức há hốc mồm lắp bắp, không thể nói ra một lời nào.

Đạo Minh không ngừng nghỉ, Đại Đạo hiển hình!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mày nhíu chặt, bấm ngón tay, nhưng không thể suy ra lai lịch của Đạo Hoa Hoa Cốt!

"Sư tôn, trong Hoa Cốt đang thai nghén một thứ gì đó!" Quảng Thành Tử đồng tử co lại, đột nhiên nói.

Hoa Cốt đang chấn động theo tiết tấu, dường như đang thai nghén một sinh mệnh.

Nam Cực Tiên Ông thử dùng thánh niệm dò xét, đột nhiên, bị một cỗ phong duệ chi lực phản phệ, phụt máu tươi!

"Dừng tay!

Chuyện này ngay cả vi sư cũng không thể suy ra, đừng có thử nữa." Nguyên Thủy Thiên Tôn mày nhíu càng sâu, rốt cuộc có thứ gì có thể che giấu được Thánh nhân?!Yêu Tộc Thiên Đình.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy, lần lượt bước ra khỏi Thiên Đình, nhìn chằm chằm Đạo Hoa Hoa Cốt gần trong gang tấc, chỉ thấy âm thanh Đạo Minh không ngừng vang vọng, Đạo quang chiếu sáng cả Thiên Môn của Thiên Đình.

“Thứ gì đây?!” Đông Hoàng Thái Nhất trầm ngâm.

Côn Bằng và Phục Hy cũng mờ mịt không hiểu.

Đạo Hoa Hoa Cốt vừa xuất hiện liền dẫn đến Đạo Minh Hồng Hoang, Đại Đạo hiển hình, tất nhiên không phải vật tầm thường.

Bởi vì, ngay cả chứng đạo thành Thánh cũng không thể tạo ra cảnh tượng mênh mông vĩ đại như vậy.

“Chẳng lẽ là Đại Năng nào đó thành Thánh rồi sao?!” Côn Bằng đưa ra một khả năng.

“Chẳng lẽ là Hậu Thổ?!” Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm cực điểm.

Tin đồn Hậu Thổ tìm kiếm pháp môn thành Thánh, đã sớm bế quan.

Khả năng duy nhất là Hậu Thổ thành Thánh.

“Ta đi một chuyến!” Phục Hy hạ Thiên Đình, trực bôn Vu tộc, để thăm dò tình hình.

“Loại dị tượng này, chưa từng nghe thấy bao giờ!” “Hoa Cốt này rất giống Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén Bàn Cổ Đại Thần, chỉ là, không biết trong đó lại thai nghén thứ gì?!” Trấn Nguyên Tử từ xa quan vọng, vô cùng kinh ngạc.Động tĩnh do Đạo Hoa Hoa Cốt gây ra ngày càng lớn.

Ngay cả Nữ Oa đang bế quan cũng bước ra khỏi Nữ Oa Cung, đặt ánh mắt lên Hoa Cốt.

Đạo Minh, càng giống một lời nhắc nhở, một lời cảnh cáo!

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cũng lần lượt ngưng vọng, thần tình trên mặt ngưng trọng.

Loại thứ này, có thể khiến người ta liên tưởng đến Hỗn Độn

Thanh Liên thai nghén Bàn Cổ.

Thánh Niệm thông thiên địa, mật thiết chú ý.

Nếu thật sự là bảo vật phi phàm, thì tất nhiên phải tranh đoạt một phen.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa từ Bất Chu Sơn trở về Tây Phương, nhưng khi chuyển đến phạm vi Bất Chu Sơn lại thấy Đạo Hoa Hoa Cốt thần bí, hai mắt sáng rực, lại không ngừng ngựa không ngừng vó quay trở lại, dường như có lợi lộc đang chờ đợi, nhanh như gió điện, không một khắc dừng nghỉ.

Ngoài ra.

Không ít Chuẩn Thánh Đại Năng ẩn thế tham đạo, cũng bị Đạo Minh đánh thức, liền vội vàng chạy đến Bất Chu Sơn, sợ rằng sẽ chậm một bước.Ngoài trời, Tử Tiêu Cung.

"Rốt cuộc là chuyện gì, lại khiến Thiên Đạo Đạo Minh nhắc nhở?!" Hồng Quân đang ngồi xếp bằng, đột nhiên mở mắt, ý niệm cực tốc thăm dò Hồng Hoang.

Khi chạm đến đóa Đạo Hoa Hoa Cốt kia, không thể tra xét rõ ràng, thì trái tim trầm ổn như Hỗn Độn của y cũng nổi sóng, vô cùng bất ngờ và kinh ngạc.

Phải biết, từ khi hợp Đạo xong, y nắm giữ Hồng Hoang rộng lớn, Đại Đạo dung nhập trong Thiên Đạo Hồng Hoang, có thể thăm dò và suy diễn mọi thứ, đối với y rõ như lòng bàn tay.

Chương 26

Nhưng hiện giờ, trong Hồng Hoang lại có thứ mà ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể dòm ngó?!

Vật này, chẳng lẽ cao cấp hơn Thiên Đạo?!

"Vật này rốt cuộc được sản sinh như thế nào, vì sao lại không có dấu hiệu báo trước?

Bên trong dường như đang thai nghén một thứ gì đó, chẳng lẽ Hậu Thổ chứng đạo rồi sao?!" Hồng Quân vừa chấn hám vừa vô cùng ngưng trọng.

Y không thể không nghĩ đến Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén Bàn Cổ Đại Thần.

Nếu trong Hoa Cốt thai nghén một thứ tuyệt thế kinh khủng, thì uy hiếp quá lớn rồi.

Y toan tính rồi lại toan tính.

Nhưng vẫn không phát giác ra dị trạng nào, liền dừng lại.

Hiện tại không có phản hồi từ Thiên Đạo, vậy thì không phải Hậu Thổ chứng đạo, mọi thứ vẫn đang trong tầm kiểm soát.

"Ầm ầm!" Khi vô số cường giả đổ dồn về Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Vu tộc có mười hai đạo quang trụ đường kính mấy triệu dặm, đột ngột xuyên qua Hồng Hoang, thẳng lên Hỗn Độn ngoài trời.Cùng lúc này, một tuyệt thế đại trận từ từ bay lên không, lấy bộ lạc Vu tộc làm trung tâm, bao phủ Bất Chu Sơn và đại địa Hồng Hoang.

"Dám tự tiện xâm nhập hạt địa của Vu tộc dù chỉ một tấc, Vu tộc sẽ không chết không nghỉ với các ngươi!" Đột nhiên, một tiếng quát lớn vang dội khắp thiên địa, như Tử Tiêu Thần Lôi nổ tung trên thiên

khung Hồng Hoang, chấn động đến mức vô số Đại Năng tai nhức buốt, những tu giả Đạo Hạnh không đủ, trực tiếp bị chấn động mà thổ huyết.

Một hư ảnh Bàn Cổ cao ức vạn trượng đứng thẳng lên, uy áp Bàn Cổ tỏa ra, trực tiếp nghiền nát vô biên thế giới, đại địa Hồng Hoang cũng chấn động kịch liệt.

Đối mặt với uy thế của Bàn Cổ Chân Thân, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng bị áp chế đến mức thất sắc kinh hãi!

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng biến sắc vì nó, dừng lại ngoài Bất Chu Sơn.

Ngay cả Thánh nhân, cũng khá kiêng kỵ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, là do mười hai Tổ Vu khắc họa bằng Bản Nguyên Đại Đạo, dung nhập ý chí Bàn Cổ và pháp môn Dĩ Lực Chứng Đạo, là một đại trận của Hồng Hoang.

Một khi thi triển, có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, loại sát phạt lực đó, ngay cả Thánh nhân cũng không thể chịu đựng nổi!

Các cường giả Chuẩn Thánh khác, cũng quên mất việc tiến bước.

Chỉ có thể đứng từ thiên khung xa xôi, từ cự ly gần quan vọng Đạo Hoa Hoa Cốt thần bí!

"Chẳng lẽ Hậu Thổ đã chứng đạo thành Thánh rồi sao?!" Minh Hà Lão Tổ tự nhủ một câu.

"Minh Hà Đạo hữu, đi xem chẳng phải sẽ biết sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân hai người lướt qua không, một câu nói khiến sắc mặt Minh Hà Lão Tổ trầm xuống, y quay sang nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai Thánh nhân, giữ một khoảng cách nhất định.

Mặc dù y cực kỳ phản cảm với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nhưng, hiện giờ hai người họ đều đã thành Thánh, có thể không trêu chọc thì đừng trêu chọc.

"Hai vị Thánh nhân vì chuyện Vu Yêu, quả thật đã hao tốn khổ tâm.

Chuyện này, hà tất bần đạo phải can thiệp." Minh Hà ám chỉ lời nhắc nhở.

Một câu nói, khiến thần sắc Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân hơi biến đổi, bởi vì, hiển nhiên, Minh Hà biết chuyện họ âm thầm châm ngòi mâu thuẫn giữa hai tộc Vu Yêu.

Xem ra, tên này đã sớm để mắt đến rồi!

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã nảy sinh sát tâm.

"Hai vị Thánh nhân sẽ không đánh người diệt khẩu đó chứ?" Phát giác sát tâm của hai người, Minh Hà cười lạnh: "Tuy đã thành Thánh, nhưng cũng đừng tưởng có thể giết được bần đạo." "Không thử một lần, sao biết được!" Nhất định phải giết chết.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nội tâm nóng vội, nếu Minh Hà mồm to, trực tiếp nói cho Vu tộc và Yêu tộc biết chuyện họ giở trò sau lưng, Vu Yêu hai tộc một khi nổi giận, san bằng Tây Phương, đào sâu cả trăm vạn trượng cũng có thể xảy ra.

Đúng lúc này.

Đạo Hoa Hoa Cốt đột nhiên chấn động.

Khắp Hồng Hoang đều có Đạo Minh của Đại Đạo.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhẫn nhịn sát tâm, lập tức chuyển ánh mắt lên Đạo Hoa.

“Sắp xuất thế sao?”Minh Hà Lão Tổ thu liễm tâm thần, ánh mắt cũng dán lên Hoa Cốt, tràn đầy tò mò.

Chấn động ngày càng dữ dội hơn.

Trụ Bất Chu Sơn cũng rung chuyển, dẫn đến sự chấn động của trời và đất Hồng Hoang.

Các Thánh nhân đều dùng Thánh Niệm quan vọng, phỏng đoán có thể là đạo quả thành Thánh của Hậu Thổ, nhưng không biết là đạo quả như thế nào?

Đông Hoàng Thái Nhất giá ngự Đông Hoàng Chung, xông ra khỏi Thiên Đình.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công...

Từng Tổ Vu thi triển Tổ Vu Chi Thân, cao hàng triệu trượng, sừng sững trên đại địa như Bất Chu Thần Nhạc, gia trì Bản Nguyên Đại Đạo lên Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Chỉ cần ai dám bước vào, tất sẽ bị giết.

Ầm ầm!

Kèm theo từng chùm Đạo quang rực rỡ xuyên phá vô tận hư không, che lấp cả ánh sáng mặt trời.

Đóa Đạo Hoa Hoa Cốt kia cuối cùng cũng nở rộ.

“Tám mươi mốt phẩm!” “Tám... tám mươi mốt phẩm!”...

Vô số góc trời đột nhiên vang lên từng tiếng kinh hô chấn động thiên địa, tràn ngập sự khó tin, không thể tưởng tượng nổi!

Kinh ngạc đến mức tròng mắt suýt nữa lồi ra.

“Tám mươi mốt phẩm!” Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cũng phát ra một tiếng kinh hô.

Y thân mình bước ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Ngưng thị Hồng Hoang.

Phải biết, Đạo Hoa cao nhất là Hỗn Độn Thanh Liên cũng chỉ ba mươi sáu phẩm!

Vì đạt đến cực hạn của Đạo, nó trực tiếp vỡ nát!

Chín là cực hạn của sinh linh, song cửu là cực hạn của Thiên Đạo, tam cửu là cực hạn của Đạo.

Đã phá vỡ, siêu thoát, không được phép tồn tại nha, làm sao Hồng Quân có thể không chấn hám.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa và những người khác, cũng bị chấn động đến mức tâm thần chấn động, Nguyên Thần Thánh nhân suýt chút nữa không giữ được.

Ngay lập tức cực tốc thăm dò sự tồn tại bên trong Đạo Hoa.

Nhưng, Thánh Niệm vừa chạm đến gần Đạo Hoa tám mươi mốt phẩm.

Một cỗ Tiễn Ý cực kỳ sắc bén đột nhiên bùng phát, như thể Hỗn Độn nổ tung, không chỉ hủy diệt mọi hư không, ngay cả Thánh Niệm của Thánh nhân cũng bị yên diệt trong đó, không thể dòm ngó được thứ bên trong Đạo Hoa.

Tiễn Ý!

Trên Côn Luân, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm trầm, không biết từ lúc nào mà y cũng đã đoán ra là Hậu Nghệ.

Lời y đã từng giáo huấn đệ tử trước kia, lại càng khiến y cảm thấy mất mặt đến đỏ bừng!Tiễn Ý!

Dường như Tiễn Ý vô cùng vô tận sắc bén thai nghén trong Thất Thải Đạo Hoa Hoa Cốt, khi nở rộ, hóa thành từng chùm thiên quang

hủy diệt không ngừng xuyên thủng thiên khung, xạ sát vào trong Hỗn Độn.

Cả Hồng Hoang đều chìm trong khí tức sắc bén, khiến người ta cảm thấy mỗi một làn gió, mỗi một ngọn cỏ, mỗi một chiếc lá, đều cực kỳ sắc bén!

Khi tất cả mọi người cảm nhận xung quanh đều là Tiễn Ý, thì đều không tự chủ mà liên tưởng đến tin đồn về Hậu Nghệ gần đây!

Nhưng, lại lập tức dập tắt ý niệm đó!

Dù sao, loại dị tượng này và vật chí cực cửu cửu đều thuộc về cấm kỵ, làm sao có thể xuất hiện trên người một Đại Vu, hoàn toàn không hợp lý, càng không ai muốn tin.

Nhưng lúc này, cả Vu tộc bao trùm một sự tĩnh lặng đến cực điểm, ánh mắt của toàn tộc đều hội tụ về bộ lạc Tổ Vu.

Sinh linh bên ngoài không biết tình hình của Hậu Nghệ, nhưng ít nhiều cũng biết một vài điều.

Toàn tộc đều mắt rực sáng, nội tâm kỳ vọng, có thể dẫn phát dị tượng kinh thế hãi tục như vậy, thì sự thay đổi mà Hậu Nghệ mang lại, sẽ là tiền sở vị hữu, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến tương lai của Vu tộc, và cũng sẽ thay đổi Hồng Hoang.

Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng kiềm nén sự cuồng nhiệt trong lòng.

Đạo Hoa tám mươi mốt phẩm!

Chịu đựng Đạo Minh không tan vỡ, có thể thấy được mức độ kinh khủng của nó, có thể thấy Tiễn Đạo của Hậu Nghệ lại cấm kỵ đến mức nào.

Tất cả đều không thể tưởng tượng được.

Nhưng có thể dự đoán, một khi đạo thành, Hậu Nghệ sẽ có hy vọng chứng đạo hơn bất kỳ ai.

Đạo Hoa nở rộ, Tiễn Ý tiếp tục bùng phát mấy ngày.

Khi mọi thứ bình ổn lại.

Tất cả cường giả với đủ loại suy đoán, mới hội tụ ánh mắt về trung tâm Đạo Hoa tám mươi mốt phẩm.

Khi ngưng thị thứ bên trong Đạo Hoa, tất cả đều ngạc nhiên đến cực điểm!

Một mũi tên do vô số Đại Đạo quấn quanh...!

Mũi tên mũi nhọn hướng thẳng lên trời xanh, cực kỳ sắc bén.

Các văn tự Đại Đạo vô tận xung quanh không ngừng vỡ nát, dường như không thể gánh chịu được loại phong mang hủy diệt đó.

Mũi tên!

Minh Hà Lão Tổ ngạc nhiên.

Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và những người khác, dường như đều liên tưởng đến Hậu Nghệ, sắc mặt đại biến.

Nếu thật sự là động tĩnh do Hậu Nghệ gây ra, thì Hậu Nghệ e rằng đã có đột phá kinh thế hãi tục trên con đường độc lập kia.

Đối với Yêu tộc mà nói, là cực kỳ bất lợi.

Gần như cùng một lúc.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và những người khác, cũng đã có chút suy đoán.

"Có khả năng là Hậu Nghệ!" "Có lẽ thật sự đã khai thác ra được chút danh tiếng?!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn bàn luận, đều có ý định mạnh mẽ xông vào Vu tộc, trấn áp và độ hóa Hậu Nghệ về Tây

Phương!

"Chẳng lẽ là Tiễn Đạo của Hậu Nghệ sao?!" Trấn Nguyên Tử hô hấp cũng dồn dập.

Hậu Thổ thành Thánh tuyệt đối không phải loại đạo này.

Hơn nữa, hiện giờ trong Hồng Hoang, tin đồn nhiều nhất là về việc Hậu Nghệ độc lập một đạo.

Chương 27

Người duy nhất, kẻ từng khiến mọi người phải dè chừng chính là Hậu Nghệ.

Nhưng, nếu Hậu Nghệ có thể thành công, có lẽ sau này có thể thỉnh giáo y!

"Hậu Nghệ!" "Thành đạo?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn chắp tay sau lưng, ánh mắt trầm trầm.

Nếu không phải có Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngăn cản, khiến y không thể dòm ngó vào bộ lạc Vu tộc, y đã tự mình đi tra xét một phen.

Không chỉ Nguyên Thủy Thiên Tôn, các Đại Năng khác cũng muốn thăm dò cho ra nhẽ.

Đúng lúc này, Đạo Hoa chấn động kịch liệt, thiên địa rung chuyển, mũi tên hóa thành một đạo quang trụ Tiễn chi lực đường kính ức vạn dặm, đổ ập xuống đại địa Hồng Hoang, trực xạ vào bộ lạc Vu tộc.Trong Bàn Cổ Huyết Trì.

Lâm Nghệ toàn thân bao phủ Tiễn ảnh, xuyên toa trong Bàn Cổ Huyết Trì.

Giữa trán diễn sinh một Tiễn Ấn!

Tiễn Tâm, cũng đã triệt để ngưng tụ!

Điều này có nghĩa là từ nay về sau, y đã bước ra bước đầu tiên.

Tiễn Đạo dung nhập vào bản thân.

Sau này không cần phải dung hợp Tiễn Đạo đã tham ngộ với Vu văn, khắc ấn lên Quân Thiên Tiễn, mà có thể trực tiếp dung hợp Tiễn

Đạo với thân thể, không ngừng thăng cấp thân thể, thăng cấp Tiễn Đạo.

Ngoài ra.

Đỉnh phong Đại Vu Thể trực tiếp bị Tiễn Đạo trùng phá, thể chất biến hóa nghiêng trời lệch đất, tấn thăng Tổ Vu Thể, tương đương với Chuẩn Thánh trung kỳ, sắp tiếp cận hậu kỳ.

Từ đỉnh phong Đại La Kim Tiên, trực tiếp vượt qua một đại cảnh giới, lại đột phá hai tiểu cảnh giới!

Nếu là trước đây, theo pháp môn Dĩ Lực Chứng Đạo mà đi, không ngừng khai thác thân thể, quy sức mạnh vào thân thể để đột phá chướng ngại, đừng nói đột phá cảnh giới Tổ Vu, đột phá đỉnh phong Đại Vu Thể, e rằng cũng phải mất mấy chục vạn năm, thậm chí còn lâu hơn.

Đương nhiên, hiện tại Lâm Nghệ mạnh nhất chính là Tiễn Đạo.

Tất cả lực gia trì của Tiễn Đạo dung hợp thành một thể.

Đối với Chuẩn Thánh hậu kỳ, đỉnh phong mà nói, cũng không còn là uy hiếp nữa.

Thánh nhân cũng khó mà làm gì được y.

Bước ra bước đầu tiên, Lâm Nghệ nếm được quả ngọt, cảm thấy nhẹ nhõm!

Tiếp theo, y sẽ không ngừng tìm kiếm Pháp Tắc Đại Đạo, và Sát Uy, dùng để làm lớn mạnh Tiễn Tâm.

Những thứ này đều là tài nguyên có thể thăng cấp các loại Tiễn Đạo.

Chỉ cần Tiễn Đạo thăng cấp, thì tương đương với việc thực lực của Lâm Nghệ thăng cấp.

Theo con đường mà Lâm Nghệ đã vạch ra, chia làm bốn bước!

Dung Đạo vào bản thân là bước thứ nhất.

Làm lớn mạnh Tiễn Tâm là bước thứ hai.

Người, Tiễn, Đạo tương dung là bước thứ ba!

Lấy Tiễn phá vỡ hạn chế của thân thể, siêu thoát cực hạn của Đạo là bước thứ tư!

Chỉ cần vượt qua bước thứ ba, thì thiên địa ai có thể làm gì được y!

Ngay lập tức, y kiểm tra cảnh giới Tiễn Đạo của mình.

Diệt Tình Tiễn Đạo đã thăng 143 cấp!

Không Gian Tiễn Đạo đã thăng 98 cấp!

Phong Chi Tiễn Đạo đã thăng 74 cấp!

Thanh Mộc Tiễn Đạo đã thăng 66 cấp!

Thời Gian Tiễn Đạo đã thăng 54 cấp!

Các Tiễn Đạo khác cũng thăng không ít, nhưng đều dưới 50 cấp!

Tiếp theo chỉ cần không ngừng đoạt lấy Bản Nguyên Pháp Tắc Đại Đạo, làm lớn mạnh Tiễn Tâm, thông thạo vận dụng các loại Đạo, thì ngay cả Thánh nhân cũng có thể giết, triệt để giết chết!

Nguyên Thần Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt, dù có đánh nổ, đánh chết, cũng có thể sống lại!

Đó không phải điều Lâm Nghệ muốn!

Y muốn giết, triệt để giết chết!

Thiên Đạo cũng khó mà phục sinh được họ.

"Sau này, Vu tộc nên do ta chống đỡ!" Ánh mắt Lâm Nghệ sắc bén

như phong, ý chí duệ lợi lan tỏa khắp Bàn Cổ Huyết Trì.

"Đề thủ Bàn Cổ Uy, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc chủ, mười hai hệ Tiễn Đạo đã thăng 3 cấp!"...

Hệ thống đột nhiên nhắc nhở, khiến đồng tử Lâm Nghệ hơi co lại.

Y không ngờ trong Bàn Cổ Huyết Trì lại có thể đề thủ Bàn Cổ Uy, trực tiếp gia tăng Tiễn Đạo đã tham ngộ của mười hai hệ Bản Nguyên Đại Đạo.

Bàn Cổ Uy mạnh hơn Ma Uy của La Hầu ức vạn lần, giúp Tiễn Đạo thăng cấp cực nhanh!

Tiễn Đạo thăng cấp cũng tương đương với thực lực thăng cấp!

Lâm Nghệ sao có thể bỏ lỡ, tiếp tục dùng ý niệm bao trùm Bàn Cổ Huyết Trì để đề thủ Bàn Cổ Uy!

"Cút khỏi Vu tộc!" Đột nhiên, Chúc Dung phẫn nộ gào thét, âm ba cuồn cuộn chấn động không gian.

Lâm Nghệ bật mở hai mắt, đột ngột bắn ra hai đạo quang mang, trực tiếp xuyên thủng thế giới.Kèm theo đóa Đạo Hoa vô biên tàn lụi tan rã, Đại Đạo ẩn mình vào hư không, vô số cường giả trực tiếp xông vào Bất Chu Sơn, muốn tìm hiểu cho ra nhẽ!

Có người cho rằng Hậu Nghệ đã tạo ra dị tượng này!

Cũng có người cho rằng Vu tộc đã kế thừa bảo vật thần bí của Bàn Cổ Đại Thần!

Nếu không, sẽ không thể tạo ra dị tượng siêu thoát cửu cực như vậy.

Bất kể là loại nào, sự hiếu kỳ đã khiến họ quên mất lời cảnh cáo của Đế Giang trước đó, trực tiếp chạy thẳng đến Vu tộc.

Đặc biệt là các cường giả Yêu Tộc Thiên Đình, càng vô cùng vội

vã.

Bất kể là tình huống nào, đối với Yêu tộc mà nói, đều là một uy hiếp cực lớn!

Nhất định phải làm rõ!

Nếu có thể hủy diệt thì tốt nhất là nhân cơ hội hủy diệt đi.

Nương theo việc vô số Đại Năng Hồng Hoang xông vào, các cường giả Yêu tộc cũng trà trộn vào trong, chờ cơ hội hành động.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và những người khác đều dùng Đại Đạo bao phủ, làm sao có thể không phát giác ra các cường giả xông vào Vu tộc, cho nên trực tiếp khiến Chúc Dung nổi giận.

Hiện giờ Hậu Nghệ đang bế quan vào thời khắc mấu chốt, sao có thể để người khác quấy rầy được.

Ngoài ra, trước đó họ đã phát ra cảnh cáo, dám tự tiện xông vào, đơn giản là không coi Vu tộc ra gì, điều này đã làm bùng lên lửa giận của Vu tộc.

Lửa giận của Chúc Dung bốc cao ngút trời, từng cỗ Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo hủy diệt cực hạn được phóng thích.

Đại Đạo trong thiên địa đều bùng cháy từng cỗ hỏa diễm, bị rút ra khỏi hư không, lan tỏa trên bán không Bất Chu Sơn, hóa thành từng vùng biển lửa hủy diệt.

Khiến những Đại Năng xông vào cũng phải dừng lại.

Sắc mặt họ đều cực kỳ khó coi!

"Chúc Dung!

Bất Chu Sơn cũng không phải toàn bộ Vu tộc, Vu tộc không quá bá đạo rồi sao." Một tiếng quát lớn phẫn nộ vang lên.

Đó là một cường giả Chuẩn Thánh ẩn thế, Huyền Hoàng Đạo Nhân!

Dường như không sợ hãi vậy, y vung tay áo một cái, một đạo Tiên Thiên Phù Trần trực tiếp đánh vỡ không gian, tạo thành một vực sâu cực kỳ dài, ngăn chặn Hỏa Diễm Bản Nguyên Đại Đạo hủy diệt ở hai bên, rồi vượt qua không gian.

Đúng lúc này.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân trực tiếp dịch chuyển, dùng Tiên Thiên Thánh Nhân Chi Quang cách ly hỏa diễm Bản Nguyên Đại Đạo.

Thấy vậy, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử và vô số Đại Năng khác lần lượt xông vào Bất Chu Sơn.

Dù sao, người đông rồi, lá gan cũng tăng lên không ít.

Vu tộc tổng không thể chọc giận tất cả Đại Năng Hồng Hoang chứ!

Ngoài ra, chẳng phải có hai vị Thánh nhân đang chống đỡ sao.

Từng tôn cường giả đều xông vào Bất Chu Sơn, tiến về phía bộ lạc Vu tộc.

Trong bộ lạc Vu tộc.

Hình Thiên, Tướng Liễu, Cửu Phượng dẫn dắt các cường giả Vu tộc, trực tiếp xông ra ngoài, đối đầu với các Đại Năng kia.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm đều sắc mặt âm trầm, sát khí bao trùm giữa mày!

Những Đại Năng đó, không ít là những khuôn mặt quen thuộc, là Hồng Trần Khách của Tử Tiêu Cung, hoặc là Đại Năng trước khi khai thiên, hoặc là những kẻ có căn nguyên cực mạnh, trải qua ba lần

giảng Đạo, hiện giờ đã thành Chuẩn Thánh.

"Cút hay không cút?!" Chúc Dung gầm lên một tiếng, tế xuất Đô Thiên Thần Sát Kỳ mà y nắm giữ.

Từng cỗ Hỏa Diễm Bản Nguyên Đại Đạo không ngừng dũng nhập vào Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương và các Tổ Vu khác, cũng lần lượt tế xuất Bản Nguyên Đại Đạo của mình.

Một chúng cường giả của bộ lạc Hậu Thổ, tế xuất Bản Nguyên Đại Đạo của Hậu Thổ, đánh vào Đô Thiên Thần Sát Kỳ!

Chỉ thấy Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được thúc đẩy, bùng phát uy thế Thần Sát kinh khủng, trùng kích cả thiên địa Hồng Hoang.

Cả thiên vũ và tinh không Hỗn Độn đều chấn động kịch liệt, trụ Bất Chu Sơn không thể chịu đựng nổi, cũng xuất hiện sự chấn động dữ dội.

Bàn Cổ Chân Thân lại bạo tăng mấy lần, chân đạp đại địa, đầu đội thiên khung, mắt trợn trừng giận dữ.

Không gian trước mặt những Đại Năng kia, "Bành" một tiếng, trực tiếp bạo liệt!

Khiến những Đại Năng đó, đều không tự chủ mà lùi lại ức vạn dặm!

Bàn Cổ Chân Thân, ẩn chứa Bàn Cổ Thần Uy và sát phạt.

Ngay cả Thánh nhân còn kiêng kỵ, huống chi là họ.

"Thảo nào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể chống lại Thánh nhân, quả nhiên đủ mạnh mẽ!" Trấn Nguyên Tử lùi về phía sau hơn nữa, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Chương 28

Không muốn trêu chọc một quái vật khổng lồ như vậy.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân cau mày, ánh mắt lóe lên, nhìn nhau.

Ngay lập tức Chuẩn Đề Đạo Nhân tiến lên, ngưng thị Đế Giang và các Tổ Vu khác cao mấy triệu trượng, nói: "Đế Giang!

Đạo Hoa tám mươi mốt phẩm, là cấm kỵ ngoài cực hạn của Đạo.

Bất kể là vật gì, đối với Hồng Hoang mà nói, tốt xấu khó lường.

Chúng ta đều là sinh linh Hồng Hoang, đến thăm dò một chút thì có gì không thể?

Vu tộc hành sự cũng quá bá đạo rồi chăng." "Nếu là bảo vật phi phàm của Vu tộc, thì tự nhiên Vu tộc không nghi ngờ gì, ta cũng sẽ không động đến.

Nhưng nếu là thứ nguy hại đến Hồng Hoang, thì nên để mọi người cùng xem, không chừng có thể giúp trấn áp."Lời này, mang theo chút ý vị châm ngòi.

Thực ra, mục đích của Chuẩn Đề Đạo Nhân, cũng là châm ngòi.

Cố ý nhắc nhở các Đại Năng có mặt, rằng Vu tộc có thể có cấm kỵ bảo vật, thứ siêu thoát, nếu có được, có lẽ có thể thành Thánh!

Đối với các Đại Năng Hồng Hoang mà nói, không có gì hấp dẫn hơn việc thành Thánh!

Một khi những Đại Năng Hồng Hoang này đối đầu với Vu tộc, y có thể nhân cơ hội tiến vào Vu tộc xem xét tình hình.

Ngoài bảo vật ra, còn có Hậu Nghệ thành đạo!

Sau đó có thể mưu tính, trực tiếp trấn áp độ hóa Hậu Nghệ về Tây Phương!

Mặc dù biết Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có ý châm ngòi, nhưng không ít Đại Năng đã động tâm!

"Nếu hai vị Thánh nhân cam nguyện đứng ra cản Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thì mọi người tiến vào xem cũng không sao." Minh Hà nhắc nhở, cười nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều sắc mặt khó coi.

Minh Hà đã đổ họa thủy lên đầu họ!

"Nếu Thánh nhân nguyện ý, thì bần đạo và những người khác, tự nhiên cũng nguyện ý!" Huyền Hoàng Đạo Nhân đáp lời.

Hiện giờ y đã là Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, nhưng đạo của Thánh nhân lại vô tận.

Nay, Vu tộc xuất hiện dị tượng cửu cửu chi cực, là dấu hiệu siêu thoát, đối với y có chút khai sáng, sao có thể bỏ lỡ.

"Thằng nhãi!" Chúc Dung lửa giận càng thịnh.

"Đừng vội!

Hãy đợi Hậu Nghệ thành đạo đã!" Đế Giang ánh mắt trầm trầm, kéo Chúc Dung lại.

Chúc Dung nghe vậy, cũng nén lửa giận.

Y cũng không ngu, sao lại không nghe ra Chuẩn Đề Đạo Nhân và Minh Hà châm ngòi!

Nhưng có cần thiết phải chấn nhiếp!

Vì vậy, Chúc Dung trực tiếp thúc đẩy Bàn Cổ Chân Thân, ngưng

tụ một thanh Bàn Cổ Phủ.

Rìu tản ra từng cỗ uy thế sát phạt xé rách Hỗn Độn, khiến tất cả Đại Năng kinh hãi lùi lại ức vạn dặm.

Chúc Dung đích xác đã đủ kiềm chế rồi.

Đúng như lời Đế Giang nói, nếu không lo lắng những người này xâm nhập Vu tộc, quấy rầy Hậu Nghệ bế quan, thì y đã sớm tế xuất Bàn Cổ Chân Thân, để bọn họ nếm thử tư vị của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận rồi.

"Ta đâu có xâm nhập Vu tộc, có thể làm gì được ta!" Quỷ Xa lại nhân cơ hội mở miệng, khiêu khích Chúc Dung.

Chỉ cần Vu tộc động thủ, thì hôm nay Vu tộc đừng mong yên ổn.

Y cũng có thể trà trộn vào trong, trước tiên trấn sát một phần cường giả Vu tộc, hoặc nhân cơ hội giải quyết Hậu Nghệ.

Nhưng, lời vừa dứt, sắc mặt y đột nhiên biến đổi!

Một cỗ sát phạt kinh khủng trong nháy mắt khóa chặt y, khiến y lông tóc dựng ngược.

Chưa kịp hoàn hồn, một đạo tiễn quang từ sâu trong Vu tộc bắn ra, xuyên qua từng thế giới, trong chớp mắt đã bắn đến trước mặt y.

Quỷ Xa chuẩn bị né tránh.

Nhưng điều khiến y kinh khủng là, mọi vật xung quanh dường như đều trở nên chậm chạp, ngay cả động tác của y cũng chậm lại theo.

Duy chỉ có đạo tiễn quang kia nhanh đến cực hạn.

Trong sát na, tiễn quang đã lấp đầy đồng tử của y!

Ba văn thời gian không ngừng lan tỏa, lấy tốc độ mỗi sát na

khuếch tán ức vạn dặm, quét về phía từng thế giới.

Không chỉ Quỷ Xa, ngay cả Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân cùng các cường giả khác cũng cảm nhận được, mọi biến hóa xung quanh đều chậm lại.

"Đại đạo Bản nguyên Thời gian!" Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân là tôn Thánh nhân, lập tức phát giác được.

Họ nhìn về phía Chúc Cửu Âm, nhưng đột nhiên nhận thấy điều bất thường.

Bởi vì, trong ba văn thời gian khuếch tán, ẩn chứa một luồng sát phạt tiễn ý sắc bén, khiến họ cũng sinh ra cảm giác nguy hiểm.

"Không hay rồi!" Côn Bằng và Phục Hy, hai tôn Chuẩn Thánh Yêu tộc, đột nhiên biến sắc.

Phục Hy tế ra Phục Hy Kiếm, lập tức xông về phía Quỷ Xa!

Nhưng, cuối cùng vẫn quá muộn!

Tiễn Thời gian cực tốc xuyên thấu mi tâm Quỷ Xa.

Y không có cơ hội phóng thích bản thể đã bị bắn chết giữa không trung, thân thể bị bắn bay ức vạn dặm, trực tiếp nện nát mấy ngàn vạn dặm không gian.

Quỷ Xa, một tôn cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ, không có cả cơ hội phản kháng, đã bị một tiễn triệt để tru sát!

Mọi thứ mới khôi phục bình thường!

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, cùng các Chuẩn Thánh Đại năng khác, đồng loạt nhìn về nơi bị phá nát, đồng tử đột nhiên co rút, trực tiếp bị kinh ngốc.

Tiễn!

Luồng sáng vừa rồi, mũi tên, mũi tên làm chậm thời gian!

Là chuyện gì?

Gần như cùng một khắc, họ chuyển mắt nhìn về Vu tộc.

"Lưu tốc thời gian chậm lại!" Chúc Cửu Âm là người đầu tiên phát giác, tựa hồ con ngươi hơi run, chợt chuyển mắt nhìn về trong tộc địa Vu tộc!

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, từng Tổ Vu nối tiếp nhìn về bộ lạc Vu tộc.

Một bóng dáng cao ngất, nghịch thiên đạp không, tựa như mũi tên sắc bén nhất thế gian, đâm thủng Hồng Hoang Thiên khung!

Bóng dáng nhảy vọt, tức thì giáng lâm bên cạnh Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Tóc đen phấp phới, xuyên thủng không gian.

Đế Giang cùng mọi người thấy thế, khó nén kích động, bóng dáng kia không phải Lâm Nghệ thì là ai?

"Tu luyện thế nào?!" Đế Giang bỏ qua tất cả cường địch, căng thẳng quay sang hỏi Lâm Nghệ, tựa hồ việc Lâm Nghệ có thành công hay không, còn đáng quan tâm hơn việc đối phó với cường địch hung hãn.

Cường Lương, Cộng Công, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác cũng chăm chú nhìn, tim như sắp nhảy ra khỏi cổ họng vì căng thẳng.

"Nhanh lên, ta chết mất!" Chúc Dung thúc giục.

Lâm Nghệ cười nói: "Bước đầu đã hoàn thành.

Từ nay về sau, ta liền có thể giúp đỡ các huynh trưởng!" Hahaha!

Chúc Dung nghe vậy, sảng khoái cười lớn.

Có giúp hay không không quan trọng, chỉ cần đạo thành là tốt rồi!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác cũng vô cùng kích động, cảm thấy còn vui hơn cả việc đột phá cảnh giới.

Lâm Nghệ nhìn huynh trưởng đang vui vẻ, trong lòng không khỏi suy tư về vận mệnh của họ!

Việc Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác vẫn lạc, là mưu kế của Thiên Đạo, dùng bản nguyên đại đạo để lấp đầy Hồng Hoang.

Việc thay đổi đại thế, còn khó hơn cả việc thay đổi Vu tộc!

Không, dù khó khăn đến mấy, cũng phải thử một lần!

"Bước đầu tiên đã thành công?!" Trên núi Côn Luân, trước Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nguyên thần chấn động, bỏ qua chuyện ba pháp chứng đạo của mình, Hậu Nghệ đã đi ra được bước đầu tiên.

Phần lượng của một bước này, khó có thể nói hết lời, được gọi là bước khai thiên, cũng không sai!

Khiến họ không còn chỗ dung thân!

"Đạo thành!" Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các Thánh nhân khác thần sắc ngưng trọng, cảm xúc cũng không quá bình tĩnh, quả thực nằm ngoài dự liệu của họ.

Với cảnh giới Thánh nhân, họ vẫn không thể nhìn thấu hoàn toàn việc sáng tạo đạo, chỉ có cấp bậc như Đạo Tổ, trải qua vô tận hội nguyên tích lũy, mới có tư cách, có năng lực thực hiện.

Vậy mà Hậu Nghệ, một tiểu bối, lại dùng hành động thực tế để nói cho họ biết: Đã sáng tạo đạo, đạo thành!

Bất Chu Sơn rơi vào khoảnh khắc tĩnh lặng.

Trấn Nguyên Tử cùng các Chuẩn Thánh Đại năng, tâm thần chấn động.

Chẳng trách đã dẫn đến dị tượng Cực Cửu Cửu, việc khai thiên chi cử quả thực kinh thế hãi tục!

Trước đây, không ít đại năng cường giả đã khịt mũi coi thường!

Nhớ lại lúc đó, họ không thể tin nổi, coi đó là chuyện hoang đường, dị thiên khai!

Nhưng, Hậu Nghệ lại đạo thành.

Đã bước ra bước đầu tiên.

Khiến các đại năng chấn động tại chỗ, mãi không thể bình tĩnh!

Toàn bộ tộc nhân Vu tộc cũng kích động hoan hô, nắm chặt nắm đấm!

Khi hay tin này, Phục Hy, Côn Bằng cùng các cường giả Yêu tộc khác đều biến sắc, quả thực không ngờ Hậu Nghệ đã bước ra được một đạo.

Trước đây, khi chưa đạo thành, y đã có thể đối phó với Phục Hy.

Giờ đây đạo thành, đã bước ra một bước, lại sẽ cường đại đến mức nào?!

Chương 29

"Đáng chết!" Đông Hoàng Thái Nhất đang ẩn mình trên không trung, sắc mặt âm trầm, sát cơ bừng bừng!

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân nhìn nhau, trong mắt ngoài sự chấn động tột độ, còn có mưu đồ.

Lâm Nghệ nhìn chằm chằm nhóm đại năng cường giả, quét mắt từng người.

Không một ai đơn giản, tu vi kém nhất cũng là Đại La Kim Tiên.

"Chưa cút đi sao?!" Nửa khắc sau, Lâm Nghệ nhíu mắt phóng ra một tia sắc bén.

Tức thì, khiến tất cả đại năng đều khó coi sắc mặt.

Theo bối phận và thứ tự tu đạo, Hậu Nghệ là tiểu bối, dám xua đuổi như vậy, quả thực khinh mạn.

"Hậu Nghệ!

Một tiểu bối, chớ nên quá trương dương!" Huyền Hoàng Đạo nhân hừ lạnh nói.

"Trương dương rồi, lại làm sao!" Lâm Nghệ không nói lời thứ hai, trực tiếp tế Xạ Nhật Thần Cung, lắp một Quân Thiên Tiễn.

Dưới sự gia trì 47 cấp Tiễn đạo Bản nguyên Canh Kim, một luồng tiễn đạo khủng bố quán nhập Quân Thiên Tiễn, rồi nhắm thẳng vào Huyền Hoàng Đạo nhân.

"Huyền Hoàng, vừa rồi oai phong lắm, mau vào Vu tộc của ta làm việc đi!" Chúc Dung cố gắng kiềm chế sự kích động trong lòng, cũng nhìn chằm chằm Huyền Hoàng Đạo nhân.

Giờ đây Lâm Nghệ đã đạo thành, những lo lắng trước đây đã không còn, cũng không cần phải kiềm chế nữa.

Ngay cả Bàn Cổ Chân Thân cũng đã bị y khống chế, có thể bắn giết bất cứ lúc nào.

"Được!

Vu tộc lợi hại!

Chỉ mong Vu tộc cứ lợi hại mãi như vậy!" Sắc mặt Huyền Hoàng Đạo nhân càng thêm khó coi.

Bành!

Lời Huyền Hoàng Đạo nhân chưa dứt, Canh Kim Chi Tiễn đột nhiên bùng phát bắn ra, vô cùng gọn gàng và trực tiếp, như một luồng sát phạt quang cực hạn, tức thì xuyên qua khoảng cách mấy tiểu thiên thế giới, trực tiếp bắn về phía Huyền Hoàng Đạo nhân.

Sát phạt sắc bén của Đại đạo Canh Kim được tăng cường 47 lần, bao phủ Huyền Hoàng Đạo nhân.

Một cảnh tượng khiến Chúc Dung cũng kinh ngạc!

Nếu nói về lửa giận, trong Vu tộc, không ai có lửa giận lớn hơn y!

Nhưng giờ phút này, lửa giận của Lâm Nghệ còn lớn hơn, vừa chạm đã nổ, trực tiếp bắn về phía Huyền Hoàng Đạo nhân!

Huyền Hoàng Đạo nhân cũng ngây người.

Nhưng mũi tên bắn đến, y cũng phản ứng cực nhanh, tế ra Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Hoàng Đạo Tháp, hóa ra ức vạn trượng, trực tiếp trấn áp về phía mũi tên bắn tới, muốn ngăn chặn nó.

Không, Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Hoàng Đạo Tháp cũng không thể ngăn được Quân Thiên Tiễn.

Một luồng tiễn đạo Canh Kim cực hạn sắc bén hung mãnh va chạm, Huyền Hoàng Đạo Tháp bị bắn trúng, suýt nữa băng liệt.

Cú va chạm hủy diệt khiến Huyền Hoàng Đạo nhân chấn động bay lùi, điên cuồng thổ huyết, nặng nề đập vào không gian.

Một luồng đại đạo pháp tắc tiễn đạo Canh Kim điên cuồng hủy diệt, dường như muốn diệt sát y.

Các cường giả khác đầy mắt kinh ngạc, nhao nhao rút lui!

"Hôm nay kẻ nào dám làm càn trước mặt Vu tộc, một kẻ cũng đừng hòng chạy!" Lâm Nghệ cực kỳ cường thế, trực tiếp xé rách thế giới, trong chớp mắt di chuyển qua mấy tiểu thiên thế giới, trực tiếp lao ra khỏi lãnh địa Vu tộc!

Một câu nói khiến chúng đại năng đều biến sắc.

Chẳng lẽ Hậu Nghệ muốn giữ họ lại ư?!

Ngay cả Đế Giang, Chúc Cửu Âm cũng ngây người.

Nhưng, nào ngờ, không phải Lâm Nghệ nổi giận, muốn đánh giết mấy đại năng để đoạt lấy đại đạo pháp tắc đâu!

Nhóm người dám sát nhập Vu tộc, dám giết!

"Giết!" Khi Hậu Nghệ bước ra khỏi bộ lạc Vu tộc, Côn Bằng và Phục Hy cùng Kế Mông, Anh Chiêu theo sau, đều trực tiếp tấn công tới.

Từng luồng sát phạt quang hủy diệt bao phủ nửa tiểu thiên thế giới, như một cái miệng khổng lồ nuốt chửng Lâm Nghệ.

"Sợ các ngươi chạy mất thôi!" Lâm Nghệ ánh mắt sắc bén, dùng tiễn đạo khóa chặt tất cả mọi người!

"Giết!" Một bên khác, Chúc Dung thấy Hậu Nghệ bị vây công, sao có thể nhịn được.

Vừa rồi vì lo lắng làm phiền Hậu Nghệ bế quan, nên y luôn kiềm chế lửa giận, đến mức đối phương suýt nữa đã đánh vào Vu tộc.

Giờ đây không còn lo ngại, Chúc Dung trực tiếp tế Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lao ra khỏi bộ lạc Vu tộc.

Bàn Cổ Chân Thân vừa động, toàn bộ thiên vũ trực tiếp sụp đổ thành Hỗn Độn, khiến vô số đại năng cực tốc tháo chạy.

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân trước đó la hét dữ dội nhất, nhưng về khoản chạy trốn, họ cũng nhanh nhất.

Ngay khi Chúc Dung vừa động, họ đã lùi thẳng ra ngoài, tọa sơn quan hổ đấu.

Minh Hà Lão Tổ cũng lóe thân tránh đi, không tham gia vào đó.

Nhưng, một số đại năng lại hơi chậm một chút, trực tiếp bị áp chế!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm thấy sát thế đã dựng, cũng theo đó hành động, hợp lực tế Bàn Cổ Chân Thân, đánh giết về phía nhóm đại năng Hồng Hoang kia.

Một cú bổ của Bàn Cổ Phủ ngưng tụ, như thể trời đất bị bổ làm đôi.

Uy thế Bàn Cổ khủng bố trực tiếp diệt sát vô tận sinh linh.

Không ít Chuẩn Thánh đại năng bị đánh thổ huyết, đối với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tràn ngập một nỗi sợ hãi tột độ, chỉ có thể nhao nhao tế ra bảo vật để chống đỡ phòng ngự.

Một bên khác.

Phục Hy, Côn Bằng đều lao về phía Hậu Nghệ.

Không cần giết quá nhiều cường giả Vu tộc, chỉ cần trừ đi một mình Hậu Nghệ là đủ.

Hậu Nghệ là mối đe dọa lớn nhất đối với Vu tộc hiện tại!

Chín thái tử Yêu tộc, Cửu Anh, Quỷ Xa, liên tiếp vẫn lạc trong tay Hậu Nghệ, khiến Yêu tộc chịu tổn thất to lớn.

Giờ đây, sự tồn tại của Thập Nhị Tổ Vu là không thể tránh khỏi.

Nếu Hậu Nghệ không chết, sự cân bằng Yêu – Vu sẽ bị phá vỡ hoàn toàn.

"Huyền Hoàng Đạo hữu, Vu tộc và chúng ta đã sớm thế như nước với lửa, chi bằng trợ ta một tay, tru sát Hậu Nghệ." Côn Bằng hướng Huyền Hoàng Đạo nhân phát ra lời mời.

Huyền Hoàng Đạo nhân nghe vậy, sao lại không muốn, sát tâm bừng bừng!

"Khô Huyền Đạo hữu, Vu tộc hành sự ngông cuồng.

Nếu không cho chúng một bài học, sau này Hồng Hoang e rằng không còn không gian sinh tồn cho ta nữa, mong Đạo hữu tương trợ." Huyền Hoàng Đạo nhân quay sang một đại năng khác đang bị kiềm chế là Khô Huyền Đạo nhân.

Khô Huyền Đạo nhân cũng muốn thoát thân càng nhanh càng tốt, nếu đối mặt với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hoàn toàn không có lực chống đỡ.

Bởi vậy, Huyền Hoàng Đạo nhân vừa mời, y đã không ngừng lao về phía Lâm Nghệ.

Một bên khác.

Yêu tộc bày ra trận thế, chuẩn bị trừ bỏ Lâm Nghệ.

Đế Giang cùng các Tổ Vu khác cũng triệu hồi Chư Thiên Thần Sát Đại Trận, chuẩn bị chi viện Lâm Nghệ, lao về phía Côn Bằng, Phục Hy cùng các cường giả Yêu tộc.

Đông!

Đông Hoàng Thái Nhất ẩn mình trên không trung trực tiếp giá ngự Đông Hoàng Chung xông ra, nguyên thần chi lực kích phát uy năng Đông Hoàng Chung, oanh tạc về phía Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ.

Tiếng chuông chấn động hoàn vũ, vũ trụ vì thế run rẩy.

Trên không trung, có thể thấy từng mảnh thế giới dưới sự va đập của Đông Hoàng Chung, sụp đổ thành Hỗn Độn.

Sóng hủy diệt sinh ra quét qua vô số không gian bên ngoài Bất Chu Sơn.

"Sẽ xảy ra đại sự!" Thấy trận thế này, Trấn Nguyên Tử liên tục lùi xa, không dám tham gia vào đó.

Ân oán giữa Yêu – Vu liên lụy quá nhiều, một khi sa vào, khó lòng thoát thân.

Minh Hà Lão Tổ cùng mọi người cũng nối tiếp tháo chạy, kinh hãi nhìn chằm chằm Đông Hoàng Chung.

Đông Hoàng Chung là Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp do cán của Bàn Cổ Phủ hóa thành, công thủ kiêm bị, có thể cấm cố không gian, cũng có thể trấn áp không gian, phản đạn thần thông pháp thuật, v.v.

Được Đông Hoàng Thái Nhất luyện hóa lâu dài, sớm đã dung hợp làm một.

Yêu tộc Thiên Đình có thể được sáng lập, công lao của chí bảo này không thể thiếu, ngay cả Thánh nhân cũng thèm muốn.

Nhưng vì là chí bảo bẩm sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, Thánh nhân cũng khó lòng chặt đứt nhân quả, nên cũng không dám đánh chủ ý nhiều.

“Hậu Nghệ trước giết cháu ta, sau lại giết chiến tướng Thiên Đình của ta là Cửu Anh, Quỷ Xa.

Đế Giang, nếu Hậu Nghệ không chết, Yêu tộc ta hôm nay tuyệt không bỏ qua.” Đông Hoàng Thái Nhất sát khí đằng đằng.

Dùng lực lượng vô thượng đỉnh phong Chuẩn Thánh thúc đẩy Đông Hoàng Chung, trực tiếp trấn áp toàn bộ Hồng Hoang, muốn dùng man lực áp chế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, để Côn Bằng, Phục Hy có thời gian tru sát Hậu Nghệ.

“Thái Nhất, Yêu tộc đều đáng chết, giết rồi thì sao.

Huynh trưởng đều không có ở đây, dám xông vào Vu tộc chúng ta, vừa hay giết trước vậy.” Cộng Công nổi giận quát.

Bàn Cổ Chân Thân không sợ Đông Hoàng Chung, giơ nắm đấm đập mạnh xuống, trực tiếp nện nát không gian nửa trung thiên thế giới, cuốn theo từng luồng phong bạo Bàn Cổ thần uy, đối chọi với Đông Hoàng Chung đang đập xuống.

Kèm theo một tiếng “Bành!”, Hồng Hoang cũng cảm giác như đang run rẩy!

Đông Hoàng Chung bị chấn bay ngược lại.

Đông Hoàng Thái Nhất tế bản thể Tam Túc Kim Ô, thân hóa ức vạn trượng, một trảo vỗ xuống, lực lượng đại đạo Tiên Thiên quán nhập vào Đông Hoàng Chung, không ngừng kích phát Đông Hoàng Chung trấn trụ tất cả không gian, chống đỡ lại những cú va chạm giết phạt mà Bàn Cổ Chân Thân mang đến.

“Sư huynh, với lực lượng một mình Đông Hoàng Thái Nhất, e rằng không thể áp chế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Hay là, ta giúp một tay, để giết chết Hậu Nghệ.” Chuẩn Đề Đạo nhân nhìn chiến cuộc, nói với Tiếp Dẫn Đạo nhân.

Việc thu phục và độ hóa Hậu Nghệ, quá khó khăn.

Vu tộc tôn trọng y như vật khổng lồ, nên chỉ có thể hủy diệt y.

Chỉ cần Hậu Nghệ chết, thì thù hận giữa Yêu – Vu sẽ càng sâu đậm.

Với tính cách của Tổ Vu, e rằng sẽ quyết tử chiến với Thiên Đình, vừa hay để cả hai bên đều bị tổn thương.

Chương 30

Tiếp Dẫn Đạo nhân trầm tư một lát, rồi gật đầu!

Chuẩn Đề Đạo nhân trực tiếp tế Thất Bảo Diệu Thụ, thẳng thừng đánh về phía Bàn Cổ Chân Thân.

Từng luồng thất thải anh lạc quang trải rộng ức ức vạn dặm, từ trên cao áp chế Bàn Cổ Chân Thân.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy hai Thánh nhân phương Tây ra tay, biết cơ hội đã đến, càng điên cuồng lao xuống, ghì chặt Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Dù không thể gây thương tổn lớn, nhưng cũng có thể cầm chân họ.

Khiến Đế Giang cùng các Tổ Vu khác vô cùng lo lắng, lo cho an nguy của Hậu Nghệ!

Nhưng khi họ nhìn về phía bên kia.

Bành bành bành!

Trên Xạ Nhật Thần Cung đã lắp ba mũi tên, được Lâm Nghệ trong nháy mắt kéo căng, trực tiếp nhắm vào Côn Bằng, Phục Hy, Huyền Hoàng Đạo nhân, Khô Huyền Đạo nhân, Kế Mông, Anh Chiêu, cùng mấy cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong khác!

Ba mũi tên!

Diệt Tình Chi Tiễn, đã thăng cấp 143!

Không Gian Chi Tiễn, đã thăng cấp 106!

Phong Chi Tiễn, đã thăng cấp 79! … Được ba phần ý thức triệt để kéo căng, 260 lần sát phạt lực được ngưng tụ.

Kèm theo ba mũi tên bắn ra, có nhảy vọt không gian, có hóa thành phong bạo tản ra, có trực tiếp giết thẳng tới!

Toàn bộ Hồng Hoang đều là tiễn ý!

Sát phạt như biển lớn quét tới, lấp đầy từng tấc không gian, phòng không kịp tránh!

Anh Chiêu, Đại La Kim Tiên hậu kỳ, chết!

Khô Huyền Đạo nhân, Chuẩn Thánh sơ kỳ, chết! … Từng mũi tên tru sát đại năng, từng mũi tên tru sát Chuẩn Thánh, nghiễm nhiên là một trận đồ sát.

Khiến Đế Giang cũng sững sờ cực độ, vừa liều mạng đánh giết, nào ngờ phải chi viện Lâm Nghệ, tránh bị vây giết.

Nhưng, liệu có cần chi viện không?

Biến cố quả thực khiến người ta trở tay không kịp!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác chuyển mắt nhìn sang, ai nấy không khỏi kinh ngạc chấn động, chỉ thấy từng tôn cường giả Đại La Kim Tiên, gần như không gặp trở ngại gì, đã bị Lâm Nghệ dùng Quân Thiên Tiễn tru sát.

Dung nhập tiễn đạo vào bản thân, Quân Thiên Tiễn có thể gánh chịu tất cả tiễn đạo Lâm Nghệ nắm giữ, không còn đơn thuần là Diệt Tình Tiễn Đạo, hay Không Gian Tiễn Đạo, v.v.

Ba phần ý thức gia tăng sát phạt đã sánh ngang với sự chồng chất của ba loại tiễn đạo.

Mấy trăm lần lực sát phạt gia trì khủng bố đến mức nào, thử hỏi Đại La Kim Tiên làm sao chịu đựng nổi?

Ngoài ra, Không Gian Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, v.v., huyền ảo quỷ dị, khiến người ta trở tay không kịp.

Không ít Chuẩn Thánh đại năng cũng khó thoát khỏi, bị bắn giết chỉ có thể tế nguyên thần chạy trốn.

Khô Huyền Đạo nhân, Anh Chiêu cùng mọi người đã gặp tai ương.

Huyền Hoàng Đạo nhân, Côn Bằng và Phục Hy, ai nấy đều sợ đến xanh mặt.

Kể cả Đế Giang cùng các Tổ Vu, họ vẫn coi Lâm Nghệ như Hậu Nghệ cảnh giới Đại La trước đây, nhưng nào hay, Lâm Nghệ đạo đã thành, thực lực tự nhiên không thể so sánh được.

"Thu thập 130.000 đạo đại đạo pháp tắc, đã dung nhập tiễn đạo!" "Thu thập 80.000 đại đạo pháp tắc, đã dung nhập tiễn đạo!" … Sau khi tru sát Khô Huyền Đạo nhân cùng các đại năng Hồng Hoang khác, Lâm Nghệ lướt ngang không gian, thu thập thi thể của Khô Huyền Đạo nhân, Anh Chiêu cùng các cường giả khác, đồng thời đoạt lấy đại đạo pháp tắc!

Tổng cộng thu thập hơn 80 vạn đạo!

Có thể mở khóa bãi huấn luyện tiễn đạo cao cấp, cũng có thể thăng cấp tiễn đạo, làm lớn mạnh tiễn tâm!

Làm lớn mạnh tiễn tâm là một quá trình tích lũy!

Muốn tích lũy, nhất định phải có vô tận tài nguyên đại đạo pháp tắc.

Giờ đây những đại năng này từng người đều là tài nguyên di động.

Đối phương dám la hét trước Vu tộc, có thể thu hoạch họ rồi.

"Huynh trưởng không cần lo lắng cho ta, đợi ta thu thập xong, sẽ giúp các huynh!" Sau khi đánh giết một đại năng Đại La Kim Tiên đỉnh phong, thấy Đế Giang đang đối chọi Thánh nhân và Đông Hoàng

Thái Nhất, Lâm Nghệ quay đầu nhắc nhở một câu, rồi lại lướt qua từng thế giới bắn giết cường địch, tiếp tục đoạt lấy đại đạo pháp tắc.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác thấy thế, đột nhiên bật cười, nụ cười vừa chua xót vừa hân hoan.

Họ nhận ra từ nay về sau thực sự không thể coi Hậu Nghệ như trước được nữa, bởi vì, giờ đây thực lực của Hậu Nghệ gần như ngang bằng với họ.

Không, tốt lắm!

Hahaha!

Chúng Tổ Vu sảng khoái cười lớn, quay mắt trực diện Đông Hoàng Thái Nhất, giận dữ quát: "Đông Hoàng Thái Nhất, Vu tộc ta đã có người kế tục rồi!

Từ hôm nay trở đi, Đế Giang ta, vô sở úy kỵ!

Chiến đi!" Đế Giang luôn rõ ràng về vận mệnh Vu tộc sẽ phải đối mặt!

Càng rõ ràng về vận mệnh mình sẽ phải đối mặt!

Nhưng thì sao, giờ đây chiến tử, máu nhuộm Hồng Hoang, cũng cam tâm.

Vu tộc có Hậu Nghệ, liền có một tương lai xa hơn.

Lấy xương máu trải đường cho tương lai thì có gì mà không được!

"Đế Giang vô sở úy kỵ, còn bản hoàng sợ sao!" Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Đông Hoàng Chung, uy phong thần tuấn, hiển lộ hết phong thái Yêu Hoàng vô tận.

Trời, đất, ai có thể che khuất ý chí của Đông Hoàng Thái Nhất!

Chiến, ai sợ ai!

Mắt lóe Thái Dương Chân Hỏa, Đông Hoàng Thái Nhất giá ngự Đông Hoàng Chung, oanh tạc Bàn Cổ Chân Thân, trực tiếp đánh đến mức trụ Bất Chu Sơn cũng lung lay.

Khiến vô số cường giả đều vì thế chấn động.

Đương nhiên, càng chấn động hơn là cảnh Hậu Nghệ điên cuồng bắn giết ở phía bên kia!

Khiến mí mắt họ giật liên hồi!

Mấy tôn Chuẩn Thánh đại năng đều bị bắn chết!

"Xem ra khoảng cách với hắn đã bị kéo dài ra rồi!" Hình Thiên đang trấn giữ Vu tộc nhìn Lâm Nghệ như sát thần đang ra oai, lòng đầy chua xót.

Tên này… rõ ràng việc sáng tạo đạo đều gian nan, vậy mà đã nhanh chóng bước ra được bước đầu tiên rồi.

"Muội tử tốt, quả thực đã chọn được một tên ưu tú!" Hình Thiên quay sang Cửu Phượng đang ngây người.

Cửu Phượng hoàn hồn, không phản bác.

Hình Thiên nào hay, Hậu Nghệ đã tự thân thực hiện từng bước điên cuồng kia!

"Tiễn đạo của tên này thực sự quá đáng sợ!" Huyền Hoàng Đạo nhân điên cuồng né tránh, trong lòng run rẩy, trực tiếp bị dọa sợ đến mức muốn giết.

"Côn Bằng Đạo hữu, Phục Hy Đạo hữu, có cách nào áp chế không?

Tiễn đạo của y bao hàm mười hai loại đại đạo, lực sát phạt lại càng khủng bố bất ngờ.

Cứ thế này, e rằng ta cũng sẽ gặp tai ương.” Huyền Hoàng Đạo nhân trong lòng hoảng loạn.

Tiễn Thời gian làm chậm tốc độ, Không Gian Chi Tiễn cấm cố không gian, Diệt Tình Chi Tiễn điên cuồng bắn giết.

Dù có chạy, cũng khó thoát.

Phục Hy cũng vô cùng ngưng trọng.

Hậu Nghệ rõ ràng là Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng lực sát phạt và hủy diệt của tiễn đạo lại tăng cường vô hạn, ngay cả y cũng cảm thấy sợ hãi.

Cần biết rằng, cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cực kỳ khó giết chết.

Không chỉ phải hủy diệt bản thể, mà còn phải hủy diệt nguyên thần, cùng đại đạo, v.v., mới có thể giết chết.

Nhưng tiễn đạo của Lâm Nghệ, khi hủy diệt bản thể, cũng đồng thời hủy diệt nguyên thần.

Không ít cường giả Chuẩn Thánh ngay cả nguyên thần cũng không thoát được, bị triệt để giết chết, đạo vẫn.

Thực tình, ngay cả y cũng sợ hãi cực độ.

“Trước tiên cầm chân hắn, ta thử dùng đại trận trấn áp.” Phục Hy nói, rồi lớn tiếng gọi Côn Bằng, Huyền Hoàng Đạo nhân.

Côn Bằng gật đầu, tế ra một tòa cung điện cấp Tiên Thiên Linh Bảo, hóa ra vô biên vô tế, trực tiếp trấn áp tất cả không gian.

Huyền Hoàng Đạo nhân cũng thi triển Huyền Hoàng Bảo Tháp trấn trụ không gian, để phòng ngự những mũi tên thần xuất quỷ một của Lâm Nghệ.

Phục Hy bay lên trời.

Lấy bản nguyên đại đạo làm bút, lấy Hồng Hoang Thiên không làm giấy, cực tốc phác họa.

Từng thần bí văn lộ không ngừng hiện ra, rồi chìm vào Hồng Hoang Thiên địa, điên cuồng rút lấy lực lượng Hồng Hoang.

Đại trận, chính là tụ thế mà thành!

Bất luận Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hay Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đều là tụ thế.

Chỉ là Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tụ thế Bàn Cổ, tụ lực đạo, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mượn thế tinh không Hỗn Độn, lấy uy lực Hỗn Độn.

Đại trận y bố trí, tuy không bằng hai loại đại trận kia, nhưng cũng có thể mượn thế Hồng Hoang đại đạo, ổn định áp chế Chuẩn Thánh hậu kỳ, đỉnh phong, hoàn toàn không vấn đề.

Và cũng lập túc trên nền tảng Hồng Hoang!

Đại thế Hồng Hoang hội tụ, Lâm Nghệ cũng đã nắm bắt được.

Ưu điểm của việc ngưng tụ Tiễn Tâm!

Có thể thông qua tiễn ý cảm tri tất cả.

Chỉ cần có tiễn ý ở đâu, đều có thể cảm tri mọi thứ trong không gian đó.

Nếu tiễn ý bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, thì có thể cảm tri toàn bộ Hồng Hoang.

Chương 31

Phát giác Phục Hy đang ngưng tụ trận thế.

Lắp Không Gian Chi Tiễn, cách mấy tiểu thiên thế giới, bắn ra.

Mũi tên nhảy vọt, diễn hóa mấy trăm không gian xoáy, khóa chặt Phục Hy.

"Tên kia chẳng lẽ muốn tru sát Phục Hy sao?!" Trấn Nguyên Tử cùng các đại năng quan chiến bên ngoài, thấy trận thế của Lâm Nghệ, tâm thần hơi run.

Cần biết rằng, phía sau Phục Hy liên quan đến Thánh nhân Nữ Oa!

Thập Nhị Tổ Vu cũng phải cẩn trọng đối đãi, dù sao, rất có thể sẽ phải đối mặt với áp lực của một Thánh nhân!

"Ngăn lại!" Côn Bằng thấy vậy, cũng biến sắc.

Yêu tộc liên tiếp tổn thất đại tướng, nếu Phục Hy tôn Yêu Hoàng cũng bị tổn thất, thì đối với Yêu tộc mà nói, đó là một tai họa cực lớn!

Côn Bằng hóa phong động tức thì ức ức vạn dặm.

Tòa cung điện Tiên Thiên Linh Bảo đang trấn áp không gian, trực tiếp oanh tạc mấy ngàn ức vạn dặm không gian, bao trùm và hủy diệt mấy trăm không gian xoáy kia, để đảm bảo Phục Hy hoàn thành trận pháp.

Nhưng, khi y vừa động.

Lâm Nghệ lại lắp thêm một Quân Thiên Tiễn.

Không, không khóa chặt Phục Hy hay Côn Bằng, mà khóa chặt Huyền Hoàng Đạo nhân.

Mũi tên vừa rồi, thực ra chỉ là để dụ địch, dụ Côn Bằng đi!

Mục đích thật sự của Lâm Nghệ, chính là Huyền Hoàng Đạo nhân!

Trấn Nguyên Tử cùng mọi người thấy cảnh này, ngoài sự kinh ngạc, cũng tức thì hoàn hồn, tựa hồ hiểu rõ ý đồ của Lâm Nghệ, chỉ thầm than một tiếng: "Kế hay!" Côn Bằng đã đi hiệp trợ Phục Hy, thì Huyền Hoàng Đạo nhân bị lạc đàn, tru sát càng nhẹ nhàng, cũng càng dễ dàng đắc thủ.

"Côn Bằng Đạo hữu!" Huyền Hoàng Đạo nhân bị khóa chặt cũng hoảng hốt, vội vàng kêu Côn Bằng.

Thiếu sự giúp đỡ của Côn Bằng, với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, y làm sao có thể chống đỡ nổi?

Nào ngờ Côn Bằng trước đó đã đoán Lâm Nghệ muốn ra tay với Phục Hy, nào ngờ Lâm Nghệ lại nhắm vào Huyền Hoàng Đạo nhân.

Giờ đây căn bản không thể nhanh chóng quay trở lại.

Bất đắc dĩ, Huyền Hoàng Đạo nhân cũng không màng Côn Bằng và Phục Hy, trực tiếp thu Huyền Hoàng Bảo Tháp, cực tốc độn không chạy trốn!

Diệt Tình Chi Tiễn cực tốc bùng phát bắn ra, như một đạo phá giới quang, xuyên qua khoảng cách từng thế giới, chớp mắt bắn về phía Huyền Hoàng Đạo nhân, bức bách y phải bỏ Huyền Hoàng Bảo Tháp để chống đỡ Diệt Tình Chi Tiễn.

Người thì tiếp tục chạy trốn!

"Không ổn!" Mới chạy được mấy chục ức dặm, Huyền Hoàng Đạo nhân trong lòng sinh ra một cảm giác nguy cơ nồng đậm!

"Không đúng!" Trấn Nguyên Tử, Minh Hà cùng các đại năng khác đều phát giác điều bất thường.

Không Gian Chi Tiễn!

Đột nhiên, các đại năng như chợt hiểu ra, ai nấy đều kinh ngạc.

Oanh long!

Nhanh thì nhanh thật, nhưng Không Gian Chi Tiễn đột nhiên từ phía trước Huyền Hoàng Đạo nhân bắn ra, mang theo tiễn ý như biển lớn, trực tiếp quán xuyên thân thể Huyền Hoàng Đạo nhân.

Từng luồng tiễn ý điên cuồng hủy diệt nguyên thần và ý thức, bắn bay thân thể y ngược trở lại.

Đáng chết!

Côn Bằng thấy thế, sắc mặt âm trầm cực độ.

Lâm Nghệ không chỉ nhắm vào Huyền Hoàng Đạo nhân, ngay cả mũi tên đầu tiên cũng không nhắm vào Phục Hy, Huyền Hoàng Đạo nhân, mà lại khiến họ xoay mòng mòng!

Mũi tên quá quỷ dị!

Lâm Nghệ lướt ngang không gian, móc thi thân Huyền Hoàng Đạo nhân ra khỏi phế tích không gian để thu lại, sau đó lại đột nhiên giương cung, nhắm thẳng vào Phục Hy, trực tiếp kéo căng ba mũi tên, tăng cường 230 lần lực sát phạt!

Lực sát phạt tăng gấp bội, ngay cả Côn Bằng cũng cảm nhận được, thần sắc đại biến, lớn tiếng kêu Phục Hy: “Hy Hoàng, lui!

Mau lui!” Nhưng Phục Hy làm sao có thể lui, giờ đây đại trận sắp hoàn thành.

Tụ tập trận thế Hồng Hoang gia trì, thực lực trực tiếp đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Mượn uy lực Hồng Hoang, y có đủ thực lực để áp chế tiễn đạo của Lâm Nghệ!

Bành bành bành!

Ba mũi tên không hề dừng lại, bắn thẳng về phía Phục Hy!

Phục Hy một tay tế Phục Hy Kiếm, xé rách không gian, phá nát Hỗn Độn vô biên vô tận, như một dòng sông Hỗn Độn kéo dài, chém về phía Lâm Nghệ.

Kiếm khí bùng nổ như một thế giới kiếm, nghiền nát không gian, tất cả vật chất!

Tiễn đạo của Lâm Nghệ huyền diệu khó lường, chẳng qua là lợi dụng không gian, thời gian, cùng vật chất của nó.

Chỉ cần cách ly tất cả, thì tiễn đạo của Lâm Nghệ đối với y, không còn quỷ dị nữa.

Nhưng, y quá chú trọng sự quỷ dị của tiễn đạo Lâm Nghệ, lại bỏ qua lực sát phạt cường hãn của tiễn đạo, vốn đã không còn là trước đây.

Lâm Nghệ giờ đây là Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng cái cường đại của y là tiễn đạo, đã gần đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, và đỉnh phong.

Sau đó lại được gia trì tăng cường 230 lần, luồng sát phạt đó ngay cả Trấn Nguyên Tử cùng các đại năng đang quan vọng từ xa cũng bị chấn động tâm thần hoảng loạn, huống chi một kiếm phá toái tất cả có thể chống đỡ được.

Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn hợp lực bắn giết.

Lôi Chi Tiễn điên cuồng nghiền nát dòng sông kiếm khí lan tỏa, dọn sạch chướng ngại.

Phong Chi Tiễn hóa thành phong bạo cuốn về phía trước, che lấp Diệt Tình Chi Tiễn, với tốc độ nhanh nhất đến trước mặt Phục Hy.

Cung điện Tiên Thiên Linh Bảo của Côn Bằng cũng bị va chạm rung lên ầm ầm, bất đắc dĩ, chỉ có thể kinh hãi tháo chạy!

"Trận!" Phục Hy cũng không còn cách nào, chỉ có thể tế ra đại trận chưa hoàn thành để chống đỡ.

Một trận đồ bao phủ mấy tiểu thiên thế giới đột nhiên hiện ra, văn lộ đại đạo màu vàng rực sáng như vầng hào quang, điên cuồng rút lấy lực lượng đại đạo Hồng Hoang để trấn áp.

Phục Hy một thân đạo bào bay phất phới, dù trong khoảnh khắc này, y vẫn lấy đại đạo làm bút, tiếp tục hoàn thành trận đồ chưa xong!

Có thể thành Yêu Hoàng, có thể thành đạo, Phục Hy quả thực phi phàm!

Chẳng trách hậu thế đồn rằng, vị Thánh ban đầu đáng lẽ nên dành cho Phục Hy, chứ không phải Nữ Oa, không phải không có lý lẽ.

Cảnh giới Chuẩn Thánh mà có thể khắc trận, tụ thế Hồng Hoang để dùng cho mình, tài năng này quả thực hiếm thấy!

Nhưng, dù như vậy, trước tiễn đạo của Lâm Nghệ, y vẫn phải chịu thua!

Đã tham gia vào tranh đoạt Yêu – Vu, thì phải chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết bất cứ lúc nào!

Lôi Chi Tiễn đâm vào đại trận, lôi đình tiễn đạo khủng bố, xuyên phá thế Hồng Hoang ngưng tụ, không chỉ lực hủy diệt kinh người, mà sát phạt sắc bén càng đáng sợ hơn, nghiền nát điên cuồng những văn lộ đại đạo rực sáng như hào quang trên trận đồ, phóng thích càng rực rỡ hơn đạo chi hỏa hoa.

Phong Chi Tiễn hóa thành từng luồng phong bạo hung mãnh, va chạm liên tục, khiến một phương thiên vũ kịch liệt chấn động.

Phục Hy chịu phản phệ, thân thể kịch chấn, khóe miệng thổ huyết, nhưng vẫn lấy máu làm mực để phác họa.

Bành!

Diệt Tình Chi Tiễn từ trong phong bạo bắn ra, xuyên thẳng trận đồ.

Dưới sự gia tăng hủy diệt mấy trăm lần, nó tức thì xuyên thủng trận đồ, bắn về phía Phục Hy, bức bách y tế ra bản thể Yêu Hoàng, dùng Tiên Thiên Đạo Quái để chống đỡ.

Kết quả, vẫn không thể ngăn được Diệt Tình Chi Tiễn, bản thể trực tiếp bị xuyên thủng một lỗ máu, bị lực va chạm bắn bay mấy trăm ức dặm.

Đại trận Hồng Hoang chưa hoàn thành cũng mất đi sự gia trì, dần dần sụp đổ.

Tiên Thiên Đạo Quái đã ngăn chặn phần lớn sát phạt của Diệt Tình Chi Tiễn, nên y mới tránh được kiếp nạn!

Nhưng, bản thể bị xuyên thủng, ngay cả đạo cơ cũng bị thương, thương thế không hề nhẹ!

Tuy nhiên, Phục Hy vẫn không than một tiếng!

Là một Yêu Hoàng, y quả thực có phong thái kiêu ngạo đặc biệt!

Chứ không phải là những kẻ tùy tiện mắng chửi hay khoác lác.

Lâm Nghệ lại cực tốc lắp Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, Hỏa Chi Tiễn, tức thì nhắm vào Phục Hy, rồi không ngừng bắn giết.

Không ai là không thể giết, Phục Hy thì sao, đã đứng ở phe đối lập với Vu tộc, thì phải chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết trong chiến đấu.

Đế Giang huynh trưởng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Vậy Phục Hy cũng nên chuẩn bị sẵn sàng!

"Xì xì ~~ Hậu Nghệ thật sự dám ra tay sát thủ với Phục Hy!" Một số đại năng Hồng Hoang thấy cảnh này, chấn động đến mức khó tả, mắt gần như muốn rớt xuống đất Hồng Hoang.

Không chỉ dám, mà sát tâm còn mãnh liệt và kiên quyết hơn!

Không hề có chút do dự!

"Không hay rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất trong chớp mắt, cũng kinh hãi biến sắc, vừa định rút thân đi cứu Phục Hy, lại bị Đế Giang cùng các Tổ Vu khác kiềm chế.

"Trước tiên lo cho mình đi!" Đế Giang lạnh lùng hừ nói.

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân thấy thế, cũng tâm thần run lên.

Cảm giác hôm nay đã thất bại.

Ban đầu định kiềm chế Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, để Phục Hy, Côn Bằng cùng các Yêu tộc khác giết chết Hậu Nghệ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm đều coi trọng Hậu Nghệ, một khi Hậu Nghệ bị giết chết, thì lửa giận ắt sẽ quét qua hai đại tộc, tử chiến là không thể tránh khỏi.

Nhưng, sự chuyển biến quá lớn, Hậu Nghệ không những không bị vây giết, mà ngược lại còn bắn giết từng kẻ vây giết!

Họ cũng nảy sinh ý nghĩ rút lui, càng làm tăng áp lực cho Đông Hoàng Thái Nhất, khiến y không thể rút thân hiệp trợ Phục Hy.

Phục Hy ngay cả vết thương cũng chưa hồi phục, lại liên tục lùi xa, nhưng khó lòng thoát khỏi sự khóa chặt của mũi tên.

Từng luồng khí tức tử vong áp sát, khiến y cảm thấy tâm thần chấn động kịch liệt, có chút tuyệt vọng.

Tàn nhẫn nhất là, Lâm Nghệ lại rút ra ba mũi tên nữa, tức thì kéo căng!

Ngay cả Đế Giang cùng các Tổ Vu cũng chấn động.

Họ biết tên này ra tay tàn nhẫn.

Bất luận đối với bản thân, hay đối với người khác, y đều tàn nhẫn bất ngờ.

Chương 32

Chỉ là cách tàn nhẫn này, quả thực có chút đáng sợ.

Rõ ràng ba mũi tên đã đủ khiến Phục Hy vẫn lạc.

Nay lại thêm ba mũi tên, là muốn phanh thây y ư, khiến Phục Hy không còn chút hy vọng sống sót nào!

Khi Phục Hy sắp bị tru sát, quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của mọi người, Nữ Oa đã ra tay.

Cách mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn thế giới, Nữ Oa dùng đại đạo Thánh nhân cấu trúc thông đạo, trực tiếp cuốn Phục Hy vào trong, đồng thời một luồng Thánh nhân chi uy khủng bố trấn áp về phía Lâm Nghệ. …… Cảm ơn các lão thiết đã thưởng, vote nguyệt phiếu, tiên hoa, phiếu đánh giá!

Nữ Oa luôn theo dõi Bất Chu Sơn.

Đã thành Thánh, không nhúng tay vào tranh đấu Yêu – Vu, nhưng tận mắt nhìn Phục Hy đối mặt kiếp sát, sao có thể ngồi yên không quản.

Thánh nhân siêu thoát, cũng khó thoát khỏi tình cảm!

Thánh nhân chi uy hạo hãn vô cùng, áp bức vô số sinh linh đều phủ phục.

Ngay cả Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng mọi người cũng biến sắc kịch liệt, nhao nhao thi triển đại đạo để chống đỡ.

“Đã tham gia vào kiếp này, cứu được một lần, không cứu được lần sau!” Đối với việc Nữ Oa ra tay, Lâm Nghệ không hề bất ngờ.

Nhưng sát cơ của y cũng đã ngưng tụ, không thể bỏ lỡ bất kỳ cơ

hội tru sát nào.

Lâm Nghệ ánh mắt trầm tĩnh, ý chí tàn nhẫn càng nồng đậm, điên cuồng vận chuyển lực lượng tiễn đạo gia trì, cực tốc kéo Xạ Nhật Thần Cung.

Xạ Nhật Thần Cung kịch liệt chấn động, dường như không chịu nổi sức mạnh tiễn đạo của Lâm Nghệ, có thể đứt gãy bất cứ lúc nào.

Kèm theo từng luồng tiễn ý quán nhập, ba mũi tên thuận thế bắn thẳng vào trong xoáy nước.

Bành!

Xoáy nước trực tiếp nổ tung.

Ba mũi tên thuận theo thông đạo, bắn thẳng đến Oa Hoàng Cung.

Xì xì xì…!

Thấy cảnh này, ngay cả Chúc Dung cùng các Tổ Vu tính khí lớn cũng hít vào một hơi khí lạnh.

Tên này nổi điên rồi, ngay cả họ cũng tự thấy mình không bằng y!

Đông Hoàng Thái Nhất cũng tâm thần chấn động cực độ.

Lâm Nghệ vì muốn giết Phục Hy, dám trực tiếp bắn thẳng vào Oa Hoàng Cung.

Sự tàn nhẫn, quả thực khiến người ta cảm thấy đáng sợ.

Hồng Hoang hiểm ác, tâm từ thủ nhuyễn, tuyệt đối không thể sống lâu dài!

Đại năng nào mà không giẫm lên vô số xương cốt mà leo lên.

Chỉ là cách tàn nhẫn như Lâm Nghệ, quả thực có thể nằm ngoài dự đoán.

Oa Hoàng Cung.

Phục Hy vừa bước ra khỏi không gian, đạo bào nhuốm máu, vẻ mặt còn sợ hãi.

Nhìn bóng dáng tuyệt đại áo trắng phiêu diêu, được Thánh Hà bao phủ phía trước, y lại lộ ra một nụ cười khổ sở, làm sao có thể không biết, muội muội đã cứu mình!

Nữ Oa cũng thở phào nhẹ nhõm, may mắn kịp thời ra tay, chậm một bước thôi, Phục Hy e rằng đã không còn.

Nhưng chưa kịp vui mừng, khi cảm nhận thông đạo không gian chấn động, Nữ Oa lại cau mày.

Lúc đó Phục Hy cũng phát giác một luồng lực hủy diệt khủng bố đang lan tỏa, khiến lưng y lạnh toát, dự cảm chẳng lành.

Bành bành bành!

Ba mũi tên mang theo tiễn đạo sắc bén khủng bố, từ trong xoáy nước bắn thẳng vào Oa Hoàng Cung, trực tiếp nhắm vào Phục Hy.

"Hậu Nghệ thật là tâm ngoan!" Nữ Oa hơi giận, một luồng vĩ lực vô thượng khủng bố từ thánh khu lan tỏa, vô tận đại đạo đan xen thành một tấm đại đạo thiên võng, trực tiếp bao trùm và nghiền nát ba mũi tên.

Oanh!

Đại đạo và tiễn đạo va chạm sát phạt, lực hủy diệt điên cuồng xé nát từng mảnh thế giới, làm rối loạn tất cả thánh tượng trong Oa Hoàng Cung!

Nữ Oa vung tay, đè nén tất cả, thánh huy gia trì lên đại đạo thiên võng, chuẩn bị trấn áp ba mũi tên.

Ba mũi tên mang ý chí của Lâm Nghệ cảm nhận được áp lực, cực tốc xuyên thủng xoáy nước, chuẩn bị thoát ly sự khống chế.

Nhưng, Nữ Oa ra tay cũng đủ nhanh, trong nháy mắt đã trấn trụ hai mũi tên.

Chỉ có một mũi tên thoát được.

"Hậu Nghệ!" Nữ Oa nhìn không gian Oa Hoàng Cung bị phá hoại, vung tay, một đạo Thánh nhân sát phạt thuận thế từ trong xoáy nước giáng xuống, muốn cho Lâm Nghệ một bài học.

Vô số đại năng ở Bất Chu Sơn liền thấy xoáy nước hư không kia kịch liệt chấn động, trước tiên có một mũi tên quay trở lại.

Ngay sau đó lại có một luồng thánh uy sát phạt khủng bố giáng lâm, trực tiếp nhắm vào Lâm Nghệ.

"Nữ Oa!" Đế Giang đột nhiên phát ra một tiếng gầm thét!

Tôn Bàn Cổ Chân Thân kia cũng hiện vẻ giận dữ, Đô Thiên Thần Sát Kỳ lan tỏa từng luồng Đô Thiên Thần Sát chi lực, bao phủ vô biên vô tế.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng mọi người đều bất chấp tất cả, vội vàng chạy về phía Lâm Nghệ, gần như phát điên.

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân lùi sang một bên.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng tạm thời thoát thân!

Lâm Nghệ ánh mắt trầm tĩnh, ý niệm vừa động, trong Vu tộc, Thanh Mộc Chi Tiễn đã được đúc xong, hóa thành một luồng cột sáng xanh biếc xuyên không, trực tiếp bay về phía Lâm Nghệ.

Một bên khác, Chuẩn Đề Đạo nhân tâm tư vừa chuyển, đột nhiên tế Thất Bảo Diệu Thụ đánh tới.

Thất thải anh lạc quang quét ngang ức ức ức vạn dặm không gian, muốn đánh và đoạt lấy mũi tên kia, chặn đứng hậu chiêu của Lâm Nghệ.

Như vậy, sát phạt Thánh uy của Nữ Oa, có lẽ có thể trừ bỏ Lâm Nghệ!

Đế Giang cùng nhóm man rợ kia sẽ không liều mạng!

Lúc đó sẽ rất náo nhiệt!

Nhưng, nào hay, chỉ cần tiễn ý lan tỏa đến đâu, Lâm Nghệ đều có thể cảm ứng kịp thời.

Phát giác Thất Bảo Diệu Thụ ra tay, Lâm Nghệ cau mày, liên tục lắp Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Đình Chi Tiễn, bắn về phía Chuẩn Đề Đạo nhân.

Khiến Chuẩn Đề Đạo nhân mí mắt giật thót, cực nhanh thu Thất Bảo Diệu Thụ rồi rút lui!

Đúng lúc này, Thanh Mộc Chi Tiễn cũng thuận thế được Lâm Nghệ nắm trong tay, cực tốc lắp vào Xạ Nhật Thần Cung, rồi nhắm thẳng vào sát phạt Thánh uy đang lan xuống, cực tốc kéo căng.

Dây cung và thân cung đều phát ra tiếng "Ca ca" chấn động!

Bành!

Xạ Nhật Thần Cung trực tiếp bị kéo đứt!

Xì xì ~~!

Cảnh này khiến không ít cường giả mắt gần như muốn trợn lồi ra.

Trong bộ lạc Vu tộc, vô số cường giả tham gia chế tạo cung này, thấy cảnh này, cũng không ngừng tâm thần chấn động!

Cần biết rằng, Xạ Nhật Thần Cung tuy là hậu thiên chế tạo, nhưng cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Nay trực tiếp bị Hậu Nghệ kéo đứt, uy lực vô thượng đến mức nào?!

May mắn là, Thanh Mộc Chi Tiễn gia tăng 66 lần tiễn đạo, cũng trong khoảnh khắc đứt gãy, tức thì bắn ra.

Trong nháy mắt diễn hóa tám trăm vạn trận đồ phòng ngự đại đạo Thanh Mộc.

Từng tầng chồng chất lên nhau, như từng mảnh bức chướng thế giới rộng lớn vô biên, ngăn cản trước mặt Lâm Nghệ.

Thánh uy vô biên, hủy diệt vô cùng, sát phạt tạo thành không gian sụp đổ bao phủ quét xuống như sóng dữ, từng tầng phá nát trận đồ phòng ngự đại đạo Thanh Mộc.

Trong khoảnh khắc, đã phá nát ba trăm vạn tầng, sau đó lại tiếp tục hủy diệt.

Bốn trăm vạn tầng!

Năm trăm vạn tầng!

Sáu trăm vạn tầng!

Lúc đó, Thánh uy sát phạt đã bị tiêu hao gần hết.

Còn lại hai trăm vạn tầng chưa bị phá hủy.

Một đòn đánh của Chuẩn Thánh hậu kỳ, e rằng cũng khó hủy diệt.

Điều đó có nghĩa là Lâm Nghệ đã đỡ được sát phạt của Thánh nhân!

"Tiễn đạo phòng ngự?!" Trước đó nghe Phục Hy nhắc đến tiễn đạo phòng ngự, hôm nay tận mắt chứng kiến, Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng chấn động và kinh ngạc.

Có thể tu luyện tiễn đạo đến cảnh giới phòng ngự, phải nói rằng, Hậu Nghệ quả thực tài năng tuyệt diễm, là một tên khó lường.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngấm ngầm hối hận.

Ban đầu ra tay, vì sao lại phải lo nghĩ quá nhiều, trực tiếp đánh Hậu Nghệ hình thần câu diệt thì tốt biết mấy.

Làm gì có biến số lớn như bây giờ!

Ngay cả uy áp Thánh nhân cũng chống đỡ được, Hậu Nghệ nghiễm nhiên đã có đủ sức mạnh uy hiếp Yêu tộc.

Ngay cả họ cũng không thể áp chế, chỉ có huynh trưởng Đế Tuấn xuất quan, có lẽ mới có thể áp chế y.

Ngay cả Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu đang điên cuồng chi viện cũng tức thì dừng lại.

Trước đó nghe Thiên Ngô nhắc đến tiễn đạo của Lâm Nghệ có thể phòng ngự, họ chỉ mãi vui mừng kích động, nào có thấy đâu.

Quả thực không ngờ Hậu Nghệ lại giấu một chiêu như vậy, ngay cả sát uy của Thánh nhân cũng có thể ngăn chặn.

Nhưng, sự chấn động và kinh ngạc, kế đó lại chuyển thành phẫn nộ!

"Nữ Oa, ngươi muốn nhúng tay sao!" Ánh mắt Chúc Cửu Âm trầm tĩnh, như điện xuyên qua trời xanh, thẳng đến Oa Hoàng Cung.

Các Tổ Vu khác hoàn hồn, hợp lực tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ một cây Bàn Cổ Phủ mấy ức trượng, trực tiếp bổ về phía xoáy nước Thánh nhân kia.

Chương 33

Nhìn từ xa, có thể thấy Bàn Cổ Phủ trực tiếp bổ rách Hồng Hoang Thiên khung một vết nứt, như một dòng sông Hỗn Độn chảy ngang, xoáy nước cấu trúc kia trực tiếp bị bổ nát.

"Ca ca, không thể nhịn nữa, trực tiếp giết lên Thiên Đình đi!" Chúc Dung nóng nảy nói.

Đế Giang cũng vô cùng phẫn nộ với việc Nữ Oa ra tay, nhưng Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, giết lên đó cũng vô dụng.

Đáng trách thì đáng trách, Vu tộc hiện tại không có Thánh nhân tọa trấn!

Lâm Nghệ không sao, mọi thứ đều ổn, cũng không nên chọc giận Thánh nhân vào lúc này!

Đế Giang bình tĩnh hơn Chúc Dung, trực tiếp kéo Chúc Dung lại.

"Hừ!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa lạnh lùng hừ một tiếng.

Phục Hy cười khổ sở.

Nữ Oa vốn không nhúng tay vào chuyện của Yêu tộc, việc này theo ý Đạo Tổ.

Vận mệnh hai tộc Yêu – Vu, ai nấy đều rõ, chỉ là bị buộc phải tham gia.

Giờ đây Nữ Oa lại bị ca ca cuốn vào rồi.

Nhân quả giữa Yêu – Vu, quá lớn, gần như ảnh hưởng đến toàn bộ Hồng Hoang.

Nghiệp lực khổng lồ, e rằng Thánh nhân cũng không chịu nổi.

Nữ Oa lần này ra tay, không biết là phúc hay họa?

Trong lòng Phục Hy thầm nghĩ.

Trên Thiên khung Bất Chu Sơn bị phá nát, Lâm Nghệ cầm Xạ Nhật Thần Cung bị đứt gãy, nhìn về nơi xoáy nước vỡ nát, không nói gì thêm.

Hai mũi tên kia sớm muộn cũng sẽ quay về Oa Hoàng Cung mà lấy lại.

Nhưng, điều cần làm bây giờ… Lâm Nghệ chuyển mắt, khóa chặt Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân!

Những Quân Thiên Tiễn còn lại đều bay trở về vào túi tiễn.

Y nhìn Xạ Nhật Thần Cung bị đứt gãy, tế ra thi thân của Khô Huyền Đạo nhân, đột nhiên rút một gân, cực tốc nối vào… Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân nhìn thấy, đồng tử co rút, cảm thấy không ổn!

"Thật không biết Hậu Nghệ đi tiếp, lại sẽ mang đến biến hóa gì?!" Trên Bồng Lai Tiên Đảo, Bích Du Cung, Đa Bảo Đạo nhân kinh thán một tiếng.

"Hậu Nghệ quả thực là truyền kỳ kinh diễm trong thế hệ ta.

Lần này đạo thành, đã có thể chống lại Thánh nhân.

Nếu lại có thành tựu gì nữa, e rằng cũng phải chen chân vào hàng ngũ cường giả chí cường Hồng Hoang rồi." Vân Tiêu nói, mắt sáng lấp lánh, vô cùng kinh tán.

"Có thể đi tiếp được không, vẫn là ẩn số?!

Đừng nên bắt chước, cứ theo đạo mà tu là được." Thông Thiên Giáo Chủ thu thánh niệm từ Bất Chu Sơn về, cảnh cáo Đa Bảo Đạo nhân, Vân Tiêu cùng mọi người, không phải ai cũng có thể sáng tạo đạo, cũng không phải ai cũng có thể đạo thành.

Hậu Nghệ là một Dị Số!

Nhưng không!

Chỉ vậy thôi!

"Cẩn tuân sư tôn giáo huấn!" Chúng đệ tử nhao nhao cúi chào, cũng không dám đánh chủ ý này.

Các Thánh nhân ở khắp nơi cũng dần dần thu ánh mắt từ Bất Chu Sơn về.

Đặc biệt là ở Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy trước mặt đệ tử, mình đặc biệt mất mặt, cũng không tiện nói thêm nữa.

Trước đó Lâm Nghệ khó tiến thêm một tấc, kết quả người ta đạo thành, có thể chống lại thủ đoạn Thánh nhân!

Dễ dàng tru sát Chuẩn Thánh!

Tổng không thể lại nói một câu 'Sau này, Hậu Nghệ chỉ có thể dừng lại ở bước này', như vậy, càng khiến họ khó xử.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cùng các cường giả Yêu tộc khác, thấy thế đã qua, cũng không còn nán lại, quay về Thiên Đình.

Sự cố của Hậu Nghệ xảy ra, không thể không tính toán lại!

Ngoài ra, huynh trưởng Đế Tuấn vẫn chưa xuất quan.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận một khi hoàn thành, đó sẽ là một đại sát khí, phối hợp với Đông Hoàng Chung, tin rằng có thể xoay chuyển càn khôn.

Không ít đại năng đang rút lui dần cũng ẩn mình đi!

Vu tộc là một vật khổng lồ, Thánh nhân cũng khó lòng chọc giận.

Thế đơn lực bạc, căn bản không có cách nào chống lại.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử cùng mọi người, thấy Lâm

Nghệ trực tiếp rút gân Khô Huyền Đạo nhân làm dây cung, ngay cả mí mắt cũng không chớp, làm sao có thể tiếp tục ở lại, liền quay người rút lui khỏi phạm vi Bất Chu Sơn.

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân cũng rút lui.

Nhưng, lúc này lại không thể rút lui.

Ai bảo Chuẩn Đề Đạo nhân dám ra tay hắc thủ kia!

"Ca ca, hai tên khốn này, trước đó đã lén lút làm không ít chuyện hãm hại Vu tộc, chi bằng nhân cơ hội này, thu thập chúng trước." Lâm Nghệ hướng Đế Giang, Chúc Cửu Âm, cùng Chúc Dung, Cộng Công đang sắc mặt âm trầm mà kêu.

Chúc Dung, Cộng Công quay người, nhìn Lâm Nghệ một cái, rồi lại quay sang Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng mọi người, cũng nhìn chằm chằm hai người.

Ai nấy không nổi giận đùng đùng.

Vừa rồi hai vị này không chỉ ra tay, mà còn nhân lúc Nữ Oa ra tay, hãm hại Hậu Nghệ, họ đều nhìn thấy rõ ràng, chỉ là mục tiêu trước đó là Nữ Oa, không kịp để ý.

Giờ đây tất cả cường giả đều đã rút lui, họ cũng rảnh tay rồi.

Lâm Nghệ vừa lắp cung, vừa nói: "Hai tên khốn này, đã lén lút phá vỡ đại trận do Đế Tuấn Thái Dương Thượng Đế bố trí, thả mười con Kim Ô ra, hại chết Khoa Phụ.

Món nợ này, cũng phải tìm về trên người chúng." "Hậu Nghệ, ……!" Nghe Hậu Nghệ cứ một tiếng "tên khốn" lại một tiếng "tên khốn" mà sỉ nhục, Chuẩn Đề Đạo nhân và Tiếp Dẫn Đạo nhân đều nổi giận.

Nhưng, khi nghe Lâm Nghệ một lời nói toạc chuyện họ đã làm, sắc mặt lại đại biến.

Chuyện đó vô cùng ẩn bí.

Hậu Nghệ biết được sao?!

Chuyện này, nếu để Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất biết được, thì đối mặt không chỉ là Vu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa rút lui khỏi Bất Chu Sơn, cũng nghe thấy lời này, đột nhiên dừng lại, ánh mắt như rìu búa nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, bất kể lời Lâm Nghệ nói là thật hay giả, y quả thực phải điều tra kỹ lưỡng.

"Hậu Nghệ, đừng nói bừa…!" Soạt soạt soạt!

Chuẩn Đề Đạo nhân đang định biện minh mấy câu, Lâm Nghệ đã kéo thần cung, ba mũi tên cực tốc bắn ra, trong nháy mắt xuyên thấu khoảng cách mấy tiểu thiên thế giới, trực tiếp lao về phía Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân.

Chuẩn Đề Đạo nhân đang chuẩn bị thi triển Thất Bảo Diệu Thụ, định quét đi mũi tên của Lâm Nghệ, thì chỉ thấy Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ, trực tiếp một quyền từ Thiên khung nện xuống, như một quả tinh cầu Hỗn Độn khổng lồ vô biên, nện đến mức Hồng Hoang chấn động.

"Đừng đánh nữa, mau đi mau!" Tiếp Dẫn Đạo nhân kéo Chuẩn Đề Đạo nhân đang chuẩn bị phản kích, lướt qua từng thế giới chạy trốn vào phương Tây.

Tuy là Thánh nhân, nhưng nhóm man rợ này phối hợp Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thực lực cường đại đến đáng sợ.

"Giết!" Chúc Dung, Cộng Công cùng các Tổ Vu khác, như tìm thấy một chỗ để phát tiết, trực tiếp lao về phía Chuẩn Đề Đạo nhân và

Tiếp Dẫn Đạo nhân mà giết.

Lâm Nghệ lướt qua từng thế giới, Quân Thiên Tiễn gia trì mấy trăm lần lực sát phạt và hủy diệt, điên cuồng bắn giết về phía hai người.

Phía sau hai người từng mảnh thế giới bị oanh nát, những cú va chạm mạnh mẽ nổ tung khiến hai người đầu bù tóc rối.

Họ chuẩn bị phản kích một hai!

Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tay cầm Bàn Cổ Phủ, trực tiếp một phủ bổ xuống.

Phủ quang như một tấm màn trời vô biên cắt xẻ thế giới, bổ đến mức Hồng Hoang kịch liệt chấn động, chúng sinh run rẩy!

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân tự lo thân mình không xong, lại chịu đòn bổ giết, bị đánh đến thổ mấy ngụm máu, trực tiếp bị đánh mất ý chí chống cự, không màng đến những thứ khác, càng cực tốc chạy về phía phương Tây.

"Hahahah!

Thỏa mãn!

Đánh chết hai tên khốn đó!" Chúc Dung cười điên cuồng.

Một bụng lửa giận, cũng được phát tiết!

Lâm Nghệ vừa bắn giết, vừa nhìn các huynh trưởng kia.

Vừa rồi thấy họ khá bực bội, nên y mới đưa ra sách lược này, mục đích là để họ phát tiết một phen.

Thấy họ đánh đấm sảng khoái, Lâm Nghệ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mũi tên khủng bố, cực tốc, quỷ dị, có thể làm chậm tốc độ của

Chuẩn Đề Đạo nhân và Tiếp Dẫn Đạo nhân.

Mười một Tổ Vu thì một trận cuồng đánh, mãi đến khi giết vào phương Tây mấy trăm tiểu thiên thế giới mới dừng lại.

Hồng Hoang rộng lớn vô biên, khoảng cách đó không đáng kể, nhưng đã quá xa Vu tộc, họ lo lắng Yêu tộc sẽ nhân cơ hội ra tay với Vu tộc, nên cũng không truy đuổi nữa.

Một trận giáo huấn này, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không chỉ mệt đến xanh mặt, mà còn chịu một số va chạm, chật vật không chịu nổi!

"Quay về thôi!" Đế Giang cũng đoán được tâm tư của Lâm Nghệ, lớn tiếng gọi Chúc Dung cùng mọi người đang cười điên cuồng, khoái trá.

"Hậu Nghệ, về bộ lạc!" Chúc Dung hết giận, lớn tiếng gọi Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhìn sâu vào phương Tây, đột nhiên giương cung, lấy tiễn đạo làm dẫn, ngưng tụ lực lượng hư không vô tận, cấu trúc mũi tên, bắn về phía sâu thẳm.

Mũi tên đột nhiên diễn hóa ức ức vạn, như một tấm lưới khổng lồ vô biên bao phủ bắn xuống.

Sau đó, y mới thu cung quay người rời đi!

Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân vừa thở phào nhẹ nhõm, nhưng chớp mắt nhìn lại, từng mảnh mưa tên nghiêng xuống, khiến họ biến sắc.

Tiếp Dẫn Đạo nhân tế ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên phòng ngự, chặn đứng mũi tên bắn tới.

Bành bành bành… Tuy nhiên, từng mảnh thế giới xung quanh trực tiếp nổ tung!

Đến khi tỉnh ngộ, đã muộn rồi.

Chỉ thấy phương Tây vốn đã nghèo nàn, lại càng thêm tuyết thượng gia sương!

"Hậu Nghệ!" Chuẩn Đề Đạo nhân cuối cùng cũng xé toạc mặt mũi, phát ra một tiếng gầm giận dữ, tức đến nỗi thân thể cũng run rẩy.

Không phát tiết ra thì khó chịu vô cùng!

Chương 34

…… Cảm ơn các lão thiết nguyệt phiếu, phiếu đánh giá, tiên hoa, vô cùng cảm kích!

Hai vị phương Tây tức đến mức hỏng bét, Chúc Dung cùng mọi người thì cười ha hả quay về bộ lạc Vu tộc.

Hình Thiên, Tướng Liễu, Cửu Phượng nối tiếp đợi bên ngoài bộ lạc.

Khi thấy mọi người đều trở về, họ mới thở phào nhẹ nhõm.

Mọi chuyện, cuối cùng cũng tạm thời kết thúc.

Đối với Vu tộc mà nói, thực ra không có tổn thất gì.

Lâm Nghệ một phen sát phạt, cùng việc thành đạo, ngược lại còn khiến Vu tộc được dương mi thổ khí trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Trước đây, việc Lâm Nghệ độc lập tạo đạo, vô tận sinh linh Hồng Hoang đều khịt mũi coi thường, mọi người chế giễu, từng khiến Vu tộc mất hết thể diện.

Nay, Lâm Nghệ đạo thành.

Và tru sát vô số đại năng cường giả, lấy sinh mệnh của từng tôn Chuẩn Thánh để nói cho toàn bộ Hồng Hoang biết đó không phải là trò đùa sao?!

Tộc nhân Vu tộc ai nấy không dương mi thổ khí!

Hình Thiên, Tướng Liễu, Cửu Phượng, cùng từng đại vu cường giả Vu tộc đều nhìn Lâm Nghệ, trong mắt ngoài sự tôn kính, càng nhiều hơn là sự chấn động và khâm phục.

Không nghi ngờ gì, những hành động của Hậu Nghệ, gần như đã viết nên thần thoại, truyền kỳ của bộ lạc Vu tộc!

Ví dụ như, độc sáng đạo, đạo thành!

Không chỉ đạo thành, mũi tên tru Chuẩn Thánh, mũi tên cản Thánh nhân, phong thái oai hùng biết nhường nào.

Các Tổ Vu huynh trưởng, bất kỳ ai, e rằng cũng khó lòng sánh kịp.

"Thực lực bây giờ đã đạt đến tầng thứ nào?!" Tuy phát giác Lâm Nghệ Vu thể đã đột phá tầng thứ Vu thể của Tổ Vu, nhưng Đế Giang không nhìn ra được thực lực cụ thể của Lâm Nghệ.

Cần biết rằng, việc truy sát Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân, khiến họ chật vật như vậy, không chỉ là hiệu quả của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một phần nguyên nhân, chính là kết quả của việc Lâm Nghệ truy sát!

Và, việc bắn giết từng tôn đại năng Hồng Hoang, cùng việc dễ dàng thu hoạch sinh mệnh, dùng tiễn đạo đỡ Thánh uy sát phạt của Nữ Oa, tuyệt đối không phải là thực lực mà cảnh giới bề ngoài của y nên có.

Điều này khiến họ tò mò về trình độ thực sự của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ tổng kết từ chiến đấu, cười nói: "Cảnh giới cụ thể ta cũng không rõ lắm, nhưng, Chuẩn Thánh hậu kỳ, đỉnh phong, đối với ta mà nói, không còn là uy hiếp.

Ngay cả Thánh nhân cũng có thể chống lại." Được trả lời, Đế Giang âm thầm kinh hãi, điều đó có nghĩa là, Lâm Nghệ đã có thực lực tương đương với họ.

"Xem ra tương lai của Vu tộc chúng ta đã rõ ràng hơn rồi!" Xa Bỉ Thi vô cùng kích động.

Lâm Nghệ lại trầm mặc.

Một chút thực lực này, đối với người khác mà nói là mạnh.

Nhưng Lâm Nghệ rõ ràng, còn lâu mới đủ.

Vu Yêu Lượng Kiếp, là do Thiên Đạo thúc đẩy, Hồng Quân ngấm ngầm mưu tính.

Ngay cả Thánh nhân Nữ Oa cũng bị cấm tham gia vào đó, cái giá phải trả là Phục Hy bị thiết kế chết.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, kiếp chết của Phục Hy thực ra rất trêu ngươi.

Dù sao, có Nữ Oa tôn Thánh nhân tọa trấn, luôn chú ý đến thế cục Yêu – Vu Hồng Hoang.

Nếu Phục Hy gặp nạn, Nữ Oa ắt sẽ cảm ứng được ngay lập tức.

Là huynh muội, tình cảm vẫn còn đó, dù Thánh nhân cũng khó lòng thoát khỏi, Nữ Oa sẽ không tiếc ra tay.

Nhưng cái chết của Phục Hy lại không hề có dấu hiệu báo trước, đợi Nữ Oa phát giác thì Phục Hy chỉ còn lại một đạo nguyên thần.

Trong quá trình đó, nếu không có tồn tại cảnh giới Thánh nhân thúc đẩy, nói ra không ai tin.

Dù sao, có thể ngăn cản cảm ứng của Nữ Oa Thánh nhân, có thể thấy tồn tại bố trí sát cục khủng bố đến mức nào!

Về phần ai đứng sau thúc đẩy, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các Thánh nhân khác đều có khả năng.

Khả năng lớn nhất, chính là vị Đạo Tổ kia!

Nếu đúng như vậy, thì ngay cả Đạo Tổ cũng đang ngấm ngầm tính kế, thêm vào đại thế Thiên Đạo thúc đẩy, Đế Giang, Chúc Cửu Âm

cùng các huynh trưởng muốn chống lại đại thế Hồng Hoang, sống sót khỏi Lượng Kiếp, quá khó khăn.

Vu tộc muốn thoát khỏi lưỡi dao Lượng Kiếp, càng khó như lên trời.

Bởi vì, Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh, cũng đều bị tính kế thân hóa Luân Hồi, cuối cùng khổ thủ Địa Phủ.

Có thể thấy lưới trời Hồng Hoang phức tạp đáng sợ đến mức nào.

Nếu Hậu Nghệ chết ở Thái Âm Tinh, kích nộ Vu tộc đi đến hỏa tác chung cuộc chiến Yêu – Vu, thì Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, là khởi đầu cho sự diệt vong của Vu tộc.

Hậu Thổ thành Thánh, còn có thể hộ Vu tộc.

Thiếu Hậu Thổ tọa trấn, không chỉ không có Thánh nhân trấn áp đại thế, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không thể phát huy uy năng lớn nhất, chỉ có thể để Đế Giang cùng các Tổ Vu lấy thân mình lấp vào, từng người vẫn lạc!

Nhìn các huynh trưởng hiện đang kiêu ngạo, kích động, hân hoan, Lâm Nghệ lại nghĩ về vận mệnh của họ, trong lòng không khỏi khó chịu!

May mắn là bây giờ, y đã có chút thực lực rồi.

Bất luận thế nào, cũng phải thử thay đổi!

Tiễn đạo tiến vào bước thứ hai, không ngừng làm lớn mạnh tiễn tâm, đồng thời bao hàm thêm các tiễn đạo khác.

Quá trình này tương đối nhẹ nhàng hơn một chút, trưởng thành cũng đủ nhanh, cũng cho y đủ niềm tin.

Trước đó đã giết chết không ít Chuẩn Thánh đại năng, cùng cường giả Đại La Kim Tiên, bản nguyên đại đạo đều được Lâm Nghệ cấm

phong bảo tồn.

Đó đều là tài nguyên để thăng cấp tiễn đạo!

"Xạ Nhật Thần Cung của chàng đã vỡ nát, để thiếp giúp tu bổ đi." Cửu Phượng bước tới, trong mắt hàm chứa một tia sùng bái.

Về việc Xạ Nhật Thần Cung, đừng nói Hình Thiên, Đế Giang, Cường Lương, ai nấy đều chấn động xen lẫn câm nín.

Có thể kéo đứt Xạ Nhật Thần Cung, Hậu Nghệ cũng đủ mạnh mẽ.

Huyền Minh nhìn Cửu Phượng đang lại gần Lâm Nghệ, cười không nói.

Trước đó tuy đã cảnh cáo Cửu Phượng đừng tiếp cận Hậu Nghệ.

Nhưng lời nói đó đã bay theo gió.

Theo diễn biến hiện tại, cùng với ý đồ của các huynh trưởng, Hậu Nghệ sẽ được bồi dưỡng làm người kế nhiệm của Vu tộc trong tương lai.

Năng lực quản lý của Cửu Phượng cũng mạnh, đi theo bên cạnh Hậu Nghệ, có thể phụ trợ Hậu Nghệ.

Cho nên, họ ước gì Cửu Phượng đi theo Hậu Nghệ!

Lâm Nghệ cười đưa Xạ Nhật Thần Cung cho Cửu Phượng, cảm giác Cửu Phượng làm phu nhân đã chắc chắn rồi!

Đế Giang lại nói: "Xạ Nhật Thần Cung lúc này đã không thể gánh chịu tiễn đạo của Hậu Nghệ.

Sau này e rằng càng khó khăn, cần phải chế tạo một thần cung mạnh hơn mới được." Chúng Tổ Vu cũng đồng tình.

Nếu cứ dùng Xạ Nhật Thần Cung, thì có thể sẽ giống như cảnh tượng sau này, kéo một lần, đứt một lần!

Lâm Nghệ chưa đạt đến mức độ không cần thần cung gia trì.

Để duy trì chiến lực đỉnh phong, y cần một thần cung mạnh hơn.

"Tạm dùng Xạ Nhật Thần Cung đi!

Sau này ta sẽ dùng lực nhẹ nhàng hơn, tiết kiệm mà dùng." Lâm Nghệ nói.

Chúng Tổ Vu câm nín, trợn trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, tức đến không nói nên lời.

Nói như thể, Vu tộc thiếu bảo vật vậy!

Vu tộc không thiếu gì, tài nguyên nhiều đến không đếm xuể, không tin không chế tạo được một cây cung!

"Tiểu tử cứ yên tâm, chuyện chế tạo thần cung, giao cho chúng ta!" Chúc Cửu Âm cười nói, trực tiếp cam đoan.

Sau đó liền quay về bộ lạc.

Cửu Phượng cũng nhìn Lâm Nghệ một cái, cầm Xạ Nhật Thần Cung quay về.

"Tên này!

Làm rạng danh Vu tộc.

Xem ra ta cũng phải tăng tốc tu luyện, không biết có đuổi kịp không." Hình Thiên vỗ vai Lâm Nghệ, cười nói.

Nhìn thần tình kiên quyết của Hình Thiên, Lâm Nghệ cũng không đả kích, chỉ gật đầu.

Sau đó, Lâm Nghệ cũng quay về bộ lạc Hậu Nghệ, lấy ra từng thi thân đại năng khổng lồ, thu hoạch một phen từ chúng, bất ngờ phát hiện một số thứ khiến y kinh hỉ.

Trong đại điện thủ lĩnh, thi thể của các Chuẩn Thánh đại năng,

Đại La Kim Tiên nằm ngổn ngang, khiến các Tộc lão Đại Vu của bộ lạc Hậu Nghệ đều trợn tròn mắt.

Trước kia đã thấy Lâm Nghệ đại sát tứ phương, đủ chấn động rồi, nhưng giờ lại thấy nhiều thi thể cường giả đại năng Hồng Hoang như vậy, không những không quen thuộc mà còn chấn động hơn, khó có thể diễn tả.

Những kẻ này chẳng tầm thường, có kẻ là một trong ba ngàn Hồng Trần Khách của Tử Tiêu Cung!

Khai thiên thành đạo!

Trải qua ba lần giảng đạo!

Căn nguyên tạo hóa, đều siêu phàm thoát tục, vậy mà lại uổng công bị chiết tổn dưới Tiễn đạo của Lâm Nghệ, đạo hạnh vô tận hội nguyên hóa thành bọt nước.

Có kẻ nguyên thần thoát được, vẫn còn có thể sống, có kẻ nguyên thần cũng bị trấn sát.

Lâm Nghệ kiểm kê bảo vật trên các thi thể này, ngoài không ít Tiên Thiên Linh Bảo, còn có một phần Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Linh Quả, các loại thần thiết, thần mộc, tài nguyên nhiều đến mức khó tưởng.

Phải biết rằng, trước khi khai thiên, và sau khi khai thiên, bảo vật được thai nghén trong Hỗn Độn và Hồng Hoang nhiều vô số kể, cứ tùy tiện xuất ra một kiện, có thể đều là Tiên Thiên Bảo Vật phi phàm.

Các đại năng này khi còn sống đều trải qua những thời đại đó, số bảo vật thu thập được tự nhiên không phải người thường có thể tưởng tượng.

Đương nhiên, đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, mỗi một kiện trong số đó đều là chí bảo gần như xa vời.

Đối với Lâm Nghệ mà nói, hiển nhiên đã mất đi sức hấp dẫn.

Ví như, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, trừ việc đề thủ sát uy ra, Đại đạo đã không còn tác dụng.

Tiên Thiên Linh Quả có chút tác dụng, ăn vào có thể bồi dưỡng huyết khí nhục thân, tráng đại Vu thể!

Không, điều khiến Lâm Nghệ hân hoan bất ngờ là từ thi thể các đại năng khai thiên này, lại sưu ra một ít Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch.

Chương 35

Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch là một loại thần thạch đặc biệt.

Thuở xưa, Đại thần Bàn Cổ khai thiên tích địa, Bàn Cổ Phủ xé nát Hỗn Độn, hoặc chém giết Hỗn Độn Ma Thần, vô số Đại đạo dưới uy lực của Bàn Cổ đã băng hội, phân tán thành vô số mảnh vỡ pháp tắc.

Những mảnh vỡ Đại đạo pháp tắc bị băng toái này dung hợp với Hỗn Độn nguyên khí, liền ngưng kết thành Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch, theo Bàn Cổ hóa thân Hồng Hoang mà lưu lạc khắp thiên địa Hồng Hoang.

Hoặc trôi nổi trong Hỗn Độn tinh không, hoặc tồn tại trong Hỗn Độn quanh Hồng Hoang.

Nếu tu giả Hồng Hoang có được, luyện hóa Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch, có thể tham ngộ Pháp tắc Đại đạo bên trong, từ đó đi theo con đường đã vạch ra, hoặc tráng đại đạo quả.

Bởi vậy, các đại năng Hồng Hoang, đa phần đều nhờ vào việc ngộ được loại Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch này, mượn Pháp tắc Đại đạo bên trong mà tu luyện, đột phá mãnh liệt!

Đối với Lâm Nghệ mà nói, những Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch này quả thực quý giá hơn Tiên Thiên Linh Bảo rất nhiều!

Hệ thống có thể đề thủ Pháp tắc Đại đạo bên trong!

Đây chính là tài nguyên để Tiễn đạo thăng cấp.

Tốt hơn cả việc tru sát Chuẩn Thánh đại năng.

Sau một hồi thu quát, Lâm Nghệ thu được 123 viên Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch.

Còn về Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Quả, Lâm Nghệ chỉ giữ lại những thứ tốt nhất, phần còn lại giao cho các Tộc lão sắp xếp, dùng để phát triển bộ lạc.

Bộ lạc Hậu Nghệ thuộc về căn cơ của Vu tộc!

Các tài nguyên này đều là tốt nhất, lại vô cùng nhiều!

Ngay cả các Tộc lão cũng đã chọn được những Tiên Thiên Linh Bảo vừa ý, tuy không thể dùng nguyên thần tế luyện, nhưng hiệu quả của Tiên Thiên Linh Bảo vẫn còn đó, dùng làm binh khí bình thường cũng có uy năng không nhỏ.

Lâm Nghệ giữ lại Tiên Thiên Linh Bảo cũng là để đề thủ sát uy bên trong!

Với nhục thân và cảnh giới Tiễn đạo hiện tại, Tiên Thiên Linh Bảo không có tác dụng lớn, Xạ Nhật Thần Cung còn có thể bị kéo đứt, huống chi những bảo vật kia.

"Trước hết mang các tài nguyên này đi, ta cần bế quan một thời gian." Lâm Nghệ căn dặn các Tộc lão xong, liền cho họ lui ra.

Các Tộc lão mang tài nguyên theo, rời khỏi đại điện thủ lĩnh.

"Hệ thống!" Lâm Nghệ dùng ý niệm bao trùm khắp thi thể các đại năng, hệ thống tự động đề thủ.

"Đề thủ Huyền Hoàng Pháp tắc Đại đạo 113000 đạo, đã dung nhập Tiễn đạo của ký chủ!" "Đề thủ Khô Huyền Pháp tắc Đại đạo 105000 đạo, đã dung nhập Tiễn đạo của ký chủ!" "Đề thủ Hủ Hủ Pháp tắc Đại đạo 54000 đạo, đã dung nhập Tiễn đạo của ký chủ!" "Đề thủ Hỗn Độn Pháp tắc Đại đạo 1000 đạo, đã dung nhập Tiễn đạo của ký chủ!"...

Mỗi một khối Pháp tắc Đại đạo Nguyên thạch đều có thể đề thủ 1000 đạo.

Thi thể đại năng Hồng Hoang đề thủ Pháp tắc Đại đạo với số lượng còn nhiều hơn!

Khi kiểm tra số Pháp tắc Đại đạo đã đề thủ, Lâm Nghệ không khỏi giật mình, hoàn toàn vượt xa tưởng tượng.

Sau khi hoàn tất tất cả các lượt đề thủ, tổng cộng có 110 vạn đạo, cộng thêm 80 vạn đạo trước đó, tổng cộng là 190 vạn đạo.

Nếu thực lực cảnh giới của Lâm Nghệ đạt tới mức nhất định, tin chắc có thể mở ra sân huấn luyện Tiễn đạo cấp địa ngục rồi.

Không, với tình hình hiện tại, không thể mở cấp địa ngục.

Nhưng, sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp, cũng có thể mở không ít lần.

Gia trì 50 vạn lần lực cảm ngộ, trước đó đã cảm nhận được, thắng được những đại năng tu luyện ức vạn năm, như vậy là đủ rồi!

"Hệ thống, mở sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp!" Lâm Nghệ sốt ruột không chờ được, hô lớn.

"Tiêu hao 10 vạn đạo Pháp tắc Đại đạo, sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp đã được mở!"...

Lâm Nghệ trực tiếp tiến vào sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp, gia trì 50 vạn lần lực cảm ngộ, trực tiếp phân giải, phẫu tích Huyền Hoàng Đại đạo, Khô Huyền Đại đạo, Hủ Hủ Đại đạo… vô cùng thấu triệt, giúp Lâm Nghệ dễ dàng tham ngộ hơn.

Từ khi Đế Giang cùng các huynh trưởng khác tham ngộ mười hai hệ bản nguyên Đại đạo, Lâm Nghệ cũng dễ dàng lý giải các Đại đạo đó, nhanh chóng tham ngộ Huyền Hoàng Đại đạo, Khô Huyền Đại đạo, Hủ Hủ Đại đạo cùng các Đại đạo khác, trực tiếp dung nhập vào Tiễn tâm.

Không cần mượn Quân Thiên Tiễn làm vật tải nữa, liền ngưng luyện Huyền Hoàng Tiễn Đạo, Khô Huyền Tiễn Đạo… "Chúc mừng ký chủ, ngài đã tham ngộ Huyền Hoàng Tiễn Đạo!" "Chúc mừng ký chủ, Huyền Hoàng Tiễn Đạo thăng 3 cấp!" "Chúc mừng ký chủ, Huyền Hoàng Tiễn Đạo thăng 2 cấp!" "Chúc mừng ký chủ, ngài đã tham ngộ Khô Huyền Tiễn Đạo!" "Chúc mừng ký chủ, Khô Huyền Tiễn Đạo thăng 5 cấp!"...

Hệ thống không ngừng nhắc nhở, Tiễn đạo của Lâm Nghệ trực tiếp tăng vọt.

Không chỉ Huyền Hoàng Tiễn Đạo, Khô Huyền Tiễn Đạo, mà ngay cả Không Gian Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo cũng không ngừng tăng vọt, thăng không ít cấp!

Tiễn tâm cũng không ngừng tráng đại, vô tận Tiễn đạo vờn quanh thể biểu của Lâm Nghệ, không ngừng xuyên qua, cuối cùng dung nhập vào nhục thân, xung kích nhục thân.

Tiễn đạo dung nhập vào bản thân, từ đó giải phóng xiềng xích nhục thân.

Pháp chứng đạo bằng lực, không ngừng khai phá nhục thân, đạt đến cảnh giới không cần mượn ngoại vật, quy sức mạnh về nhục thân, chỉ riêng nhục thân đã có thể chống lại vạn vật, một lực phá vạn pháp, một lực toái vạn đạo.

Nhưng nhục thân rốt cuộc cũng có xiềng xích, chứng đạo bằng lực, rốt cuộc cũng bị giới hạn bởi Đại đạo.

Con đường Lâm Nghệ muốn đi, chính là bao quát Đại đạo, sau khi phá vỡ xiềng xích nhục thân, dùng nhục thân điều khiển Tiễn đạo, dùng Tiễn đạo điều khiển hết thảy Đại đạo.

Các loại Tiễn đạo không ngừng thăng cấp, thực lực của Lâm

Nghệ cũng tăng vọt.

Không chỉ Tiễn đạo, mà cả tu vi cảnh giới cũng đạt được sự thăng tiến cực lớn, Tổ Vu thể tăng lên vô số lần, sánh ngang Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Vào lúc này, trong sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp, một trăm tôn Thần Ma xông ra, điều khiển Lâm Nghệ kinh hãi là, mỗi một tôn đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong, tương đương với một trăm cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong vây công.

Phải biết rằng, lần đầu mở sân huấn luyện cao cấp, cũng chỉ có mười tôn Chuẩn Thánh hậu kỳ mà thôi!

Thần Ma trong sân huấn luyện cao cấp, tuy chỉ được diễn sinh thành từ Pháp tắc Đại đạo, không có thực lực và thủ đoạn của cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong Hồng Hoang, không khó dây dưa như vậy, nhưng một trăm tôn vây công, cũng không dễ dàng chống đỡ.

Lâm Nghệ dùng ý niệm hóa cung, Tiễn đạo hóa tiễn, trực tiếp bắn giết!

Phạm vi của sân huấn luyện cao cấp, tương đương với mấy ngàn Trung Thiên thế giới, thậm chí còn rộng lớn hơn, nhưng dưới cuộc chiến kinh khủng như vậy, vẫn tứ phân ngũ liệt, bị hủy hoại gần hết.

Lâm Nghệ cũng nhẫn nại, dù sao, trong khi thăng cấp Tiễn đạo, đúng lúc có thể kiểm nghiệm chiến lực, nâng cao kinh nghiệm chiến đấu!

Mục đích của sân huấn luyện Tiễn đạo cũng là phụ trợ nâng cao thực lực.

Sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp tiêu hao Pháp tắc Đại đạo, bởi vậy, Lâm Nghệ càng thêm trân quý.

Cho đến khi tôn Thần Ma cuối cùng bị bắn chết.

Cuộc chiến kéo dài mấy chục năm!

Các loại Tiễn đạo đều tăng vọt nhanh chóng.

Ngoài ra, còn dung nhập Pháp tắc Đại đạo.

Lâm Nghệ kiểm tra cảnh giới Tiễn đạo.

Ngoài Huyền Hoàng Tiễn Đạo đã tham ngộ thăng 29 cấp, Khô Huyền Đại đạo cùng các đạo khác thăng khoảng 20 cấp.

Diệt Tình Tiễn Đạo đã thăng 164 cấp!

Không Gian Tiễn Đạo đã thăng 112 cấp!

Phong Chi Tiễn Đạo đã thăng 87 cấp!

Thanh Mộc Tiễn Đạo đã thăng 98 cấp!

Thời Gian Tiễn Đạo đã thăng 81 cấp!

Các Tiễn đạo khác cũng thăng khoảng bảy, tám cấp.

Đơn lẻ nhìn thì không rõ!

Nhưng phải biết rằng, Lâm Nghệ hiện giờ khống chế hàng chục loại Tiễn đạo, đều dung nhập vào bản thân, tất cả đều chồng chất lên nhau, đó là sự thay đổi kinh thiên động địa.

Nếu trước đó đã không sợ Chuẩn Thánh hậu kỳ, đỉnh phong, thì giờ đây đã có thủ đoạn để tru sát.

Có thể việc tru sát sẽ khó khăn hơn, không dễ dàng như bắn giết Thần Ma trong sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp, nhưng đã có thể tru sát, điều đó là đủ.

Đối mặt với Thánh Nhân, ta càng thêm tự tin tự vệ!

Hô!

Thực lực đột phá, vô cùng sảng khoái!

Lâm Nghệ bước vào đại điện thủ lĩnh, một cỗ Tiễn ý xung tiêu, trong nháy mắt xuyên thủng Hồng Hoang thiên khung, trực xạ sâu vào Hỗn Độn tinh không, khiến các chư thiên tinh thần đều nhiễm phải sự sắc bén.

Các tộc nhân của bộ lạc Vu tộc cảm thụ cỗ Tiễn ý này, đều chăm chú nhìn, đều biết nó còn khủng bố hơn cả trước kia.

"Tên gia hỏa này lại đột phá rồi, thật mạnh, xem ra không theo kịp nữa rồi!" Hình Thiên nhìn về phía bộ lạc Hậu Nghệ, cười khổ một tiếng, đã tu luyện đủ điên cuồng rồi.

Nhưng so với Lâm Nghệ, hoàn toàn không thể sánh bằng.

"Thủ lĩnh!" Các Đại Vu của bộ lạc Hậu Nghệ, cùng các Tộc lão, cũng đều tề tựu trước đại điện thủ lĩnh, cung kính khom người hành lễ.

Lúc này đã không dám nhìn thẳng Lâm Nghệ.

Không phải vì không dám nhìn, mà là ánh mắt Lâm Nghệ chưa thu liễm, quá sắc bén, đến nỗi có thể kích thương người khác.

"Đi triệu tập những thiên tài ưu tú trong bộ lạc, ta muốn truyền thụ Tiễn đạo!" Lâm Nghệ mở miệng nói.

Truyền Tiễn đạo, không phải Đại đạo.

Đại đạo, ngoài ta ra, cả Hồng Hoang không ai có thể đi, Đạo Tổ cũng không được.

Những gì truyền thụ, là một số Tiễn đạo đã được lĩnh ngộ và dung nhập vào bản thân trước đó, ví dụ như Không Gian Tiễn Đạo, Thổ Chi Tiễn Đạo, Thanh Mộc Tiễn Đạo, vân vân, tộc nhân Vu tộc đều có thể tu luyện.

Một thiên tài Vu tộc, nếu có thể gánh vác một loại Tiễn đạo, thì đã

là đủ rồi!

Điều đó cũng là một sự thăng tiến cho thực lực tổng thể của bộ lạc Hậu Nghệ.

Trong Vu tộc có không ít thiên tài ưu tú, ví dụ như Xí Vưu, hiện tại tuy vô danh, nhưng thiên phú xuất chúng, sau này tất nhiên sẽ trở thành một cường giả Đại Vu phi phàm.

"Vâng!" Vừa nghe Lâm Nghệ nói, tất cả các Đại Vu đều thở dốc dồn dập.

Tiễn đạo của thủ lĩnh thần kỳ, quỷ dị, cường đại, hủy diệt, đều đã tận mắt chứng kiến, nếu có thể kế thừa một loại Tiễn đạo, thì đối với bộ lạc Hậu Nghệ mà nói, sẽ là một sự thay đổi vĩ đại.

"Ngây ra đó làm gì!" Lâm Nghệ vốn định sau khi thăng cấp lần này sẽ đi Hồng Hoang lịch luyện một chuyến, tìm kiếm Pháp tắc Đại đạo và các loại sát uy, nhưng trước đó, cũng phải giúp bộ lạc nâng cao thực lực, để ứng phó cuộc chiến Vu Yêu sắp tới.

Các Đại Vu đều quay về, bắt đầu chọn lựa thiên tài Vu tộc!

Nhưng Lâm Nghệ không rõ, sự việc này đã gây ra chấn động lớn đến mức nào!

Khi tin tức truyền đạo quét qua các bộ lạc Vu tộc, các bộ lạc đều chấn động.

Bao gồm cả các bộ lạc Tổ Vu, ai mà không mong ngóng, nắm giữ mười hai hệ bản nguyên Đại đạo, nếu kế thừa Tiễn đạo, càng có ưu thế hơn.

Lâm Nghệ đã dung đạo vào tiễn, tham ngộ các loại Tiễn đạo khủng bố, lực sát thương của nó ai cũng nhìn thấy, bộ lạc nào mà không vô cùng sùng bái, vừa nghe Hậu Nghệ muốn truyền đạo, làm sao có thể ngồi yên.

“Hậu Nghệ!” Hình Thiên là người đầu tiên xông đến bộ lạc Hậu Nghệ, trong đại điện thủ lĩnh, liền cười nói: “Hiền đệ, trong bộ lạc của ta có không ít thiên tài, đều rất sùng bái ngươi, đều muốn theo ngươi học Tiễn đạo, không thể từ chối nha.” “Hậu Nghệ hiền đệ, cũng không thể bỏ quên bộ lạc của ta chứ!” Lời Hình Thiên vừa dứt, Tương Liễu cũng đã xông đến.

Thậm chí ngay cả Cường Lương huynh trưởng cũng đích thân xuất hiện, muốn tranh thủ một số danh ngạch cho bộ lạc mình.

Chương 36

Lâm Nghệ ngẩn người, có chút cạn lời, tộc nhân của bộ lạc mình không vội, các bộ lạc khác ngược lại lại vội.

Không, Tiễn đạo được truyền thụ bao gồm các Đại đạo khác, các bộ lạc đều nắm giữ bản nguyên Đại đạo, nếu truyền Tiễn đạo, quả thực có được ưu thế trời phú.

Được rồi, Lâm Nghệ cũng đồng ý.

Nếu mỗi bộ lạc đều có vài cao thủ Tiễn đạo, thì đó sẽ là một sự gia trì vĩ đại cho thực lực tổng thể của bộ lạc Vu tộc.

Mỗi bộ lạc chọn hai mươi thiên tài Vu tộc, đều có năng lực lĩnh ngộ khá cao về bản nguyên Đại đạo, để tiện cho việc học tập nhanh chóng.

Lâm Nghệ giảng giải trong đại điện thủ lĩnh.

Mỗi tháng giảng giải một loại Tiễn đạo.

Trước tiên truyền thụ một số Tiễn đạo cơ bản, và giải thích rõ ràng.

Bộ lạc Tương Liễu.

Tương Liễu hỏi thăm tình hình một thiên tài: "Học được thế nào rồi?!" Thiên tài đó mặt đầy khổ sở nói: "Thủ lĩnh Hậu Nghệ giảng giải một số Tiễn đạo cơ bản!" "Cơ bản sao?" Tương Liễu cau mày, nói: "Không giảng gì cao thâm à?!" Nghe vậy, thiên tài đó có chút cạn lời, lập tức nói: "Thủ lĩnh hiểu lầm!

Không phải thủ lĩnh Hậu Nghệ không dạy, nhưng Tiễn đạo cơ bản cũng vô cùng huyền ảo, cường đại, đủ để ta tham ngộ mấy trăm năm rồi, Tiễn đạo của thủ lĩnh Hậu Nghệ quá khủng bố." Lúc đó,

thiên tài đó khá nản lòng, thất bại!

Vốn dĩ, trong bộ lạc Tương Liễu hắn thuộc loại thiên tư mạnh mẽ, nhưng đặt trước mặt thủ lĩnh Hậu Nghệ, hoàn toàn như một đứa trẻ thơ ngây.

Trước đó, nghe tin thủ lĩnh Hậu Nghệ trong chớp mắt tu thành Đại đạo, vừa so sánh, một chút thiên phú này, thực sự không đáng nhắc đến.

Tương Liễu nghe xong, lâm vào trầm tư, một lát sau, cũng thích nhiên.

Quả thực, vẫn luôn bỏ qua một vấn đề, đó là, Tiễn đạo cơ bản trong mắt Hậu Nghệ, và Tiễn đạo cơ bản trong mắt hắn không giống nhau.

Kỳ thực cũng đúng, Hệ thống Tiễn đạo chỉ phụ trợ, sân huấn luyện Tiễn đạo cũng chỉ phân giải, phẫu tích các Đại đạo phức tạp, chứ không phải nhồi nhét vào đầu, tất cả đều dựa vào Lâm Nghệ tham ngộ, cũng có nghĩa là đối với sự tích lũy về đạo, cảnh giới đạo, có thể sánh ngang với các đại năng khai thiên tham ngộ vô tận hội nguyên, hoặc Thánh Nhân.

Bởi vậy, Tiễn đạo cơ bản trong mắt Lâm Nghệ, đối với tu luyện của Vu tộc mà nói, lại vô cùng huyền ảo khó lường!

Tương Liễu cũng chỉ có thể an ủi thiên tài đó, để hắn tiếp tục quay lại nghe đạo.

Lâm Nghệ giảng giải và truyền thụ tất cả mười hai hệ bản nguyên Tiễn đạo, đồng thời cũng dạy nhiều tộc nhân học Thanh Mộc phòng ngự Tiễn đạo, học được bao nhiêu, còn tùy thuộc vào năng lực lĩnh ngộ của họ.

"Thủ lĩnh Hậu Nghệ, Đại Vu Cửu Phượng, mời ngài đến Vu

Động, không biết ngài có rảnh không?" Khi Lâm Nghệ vừa giảng đạo xong, bên ngoài truyền đến một tiếng hô.

Lập tức, các thiên tài đang nghe đạo đột nhiên thần sắc quái dị nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, sau đó liền một trận hoan hô, nhao nhao hô lớn: "Có rảnh!" "Đừng hô lung tung!

Hôm nay dừng ở đây thôi, mọi người về trước đi!" Tộc lão phụ trách giữ trật tự cũng thần sắc dị thường, cười thúc giục đám người đang làm ồn.

Lâm Nghệ ánh mắt lấp lánh, bởi vì Vu Động, liên quan đến một truyền thống của Vu tộc.

Bên ngoài bộ lạc Tổ Vu Huyền Minh.

Cửu Phượng tay cầm Xạ Nhật Thần Cung, thần sắc có chút cẩn trọng và lo lắng.

Lo lắng Lâm Nghệ không đến.

Như vậy, sẽ rất lúng túng.

Bên kia, sau khi dừng giảng đạo, Lâm Nghệ như cơn gió, vượt qua từng Tiểu Thiên thế giới đến bên ngoài bộ lạc Huyền Minh, khi thấy bóng dáng áo xanh đứng thẳng trong gió, liền một bước vượt qua khoảng cách trước mặt nàng.

Cửu Phượng thấy vậy, tảng đá trong lòng mới rơi xuống!

"Xạ Nhật Thần Cung, ta đã giúp chàng tu bổ xong, thử xem sao." Cửu Phượng không biết nên nói gì, liền đưa Xạ Nhật Thần Cung cho Lâm Nghệ.

Xạ Nhật Thần Cung được nối lại bằng gân rồng của một Chân Long Chuẩn Thánh, ngoài ra, được ngâm trong Trọng Thủy của bộ lạc Tổ Vu Huyền Minh, tăng cường độ cung huyền lên gấp mấy chục lần.

Để trọng tu bổ cây cung này, Cửu Phượng đã tốn không ít công sức.

Lâm Nghệ nhận Xạ Nhật Thần Cung, lập tức kéo thử, nói: "Mạnh hơn mấy trăm lần rồi, chắc đủ dùng một thời gian rồi." Đương nhiên, trong trường hợp không dùng toàn lực, nếu không, thật sự chỉ có cung cấp Tiên Thiên Chí Bảo mới có thể chịu đựng được.

"Cái đó… chàng có nguyện ý đi Vu Động cùng ta không?" Trong lúc Lâm Nghệ thử cung, Cửu Phượng đỏ mặt hỏi một câu.

Lâm Nghệ cất Xạ Nhật Thần Cung, ngẩng đầu nhìn chằm chằm Cửu Phượng.

Một thân áo xanh bao phủ thân thể thon dài cân đối, mái tóc đen như thác nước rũ xuống sau vai, được buộc bằng dây cỏ, thanh lệ thoát tục.

Vẻ đẹp của Cửu Phượng nổi tiếng khắp Vu tộc.

Cửu Phượng tuy thuộc bộ lạc Cường Lương, nhưng sống lâu năm ở bộ lạc Huyền Minh, mang theo sự nhu hòa tĩnh lặng như nước, khiến người ta xao xuyến.

Không ít Đại Vu trẻ tuổi đều có ý định, nhưng đều bị nàng từ chối!

Cho đến khi tâm tư của Cửu Phượng đặt lên người Lâm Nghệ!

Nhìn chằm chằm một lát.

Lâm Nghệ đột nhiên ôm lấy Cửu Phượng, sau đó vác lên vai, chạy về phía Vu Động.

Mặc dù sau khi Nữ Oa tạo người, cũng đã định ra chế độ hôn nhân, nhưng đó chỉ là dành cho Nhân tộc.

Đối với các đại tộc cổ xưa hơn như Vu tộc, đều có một bộ truyền

thống đặc biệt.

Nếu một nữ nhân Vu tộc thích một nam nhân nào đó, liền có thể gửi lời mời đến hắn, cùng đến Vu Động, sinh sống đại khái một tháng.

Nếu nam nhân đồng ý, thì điều đó đại diện cho việc nam nhân chấp nhận tình cảm của nữ nhân.

Ngược lại, nếu nam nhân gửi lời mời, nữ nhân nếu đồng ý, thì chứng tỏ nữ nhân thừa nhận mình sẽ là nữ nhân của đối phương sau này, một khi tiến vào Vu Động, liền sẽ chịu phúc lành của Phụ thần Bàn Cổ.

Lâm Nghệ ưa thích truyền thống này, thẳng thắn, trực tiếp, không chút do dự!

Thấy Lâm Nghệ thô bạo và trực tiếp như vậy, Cửu Phượng vừa hân hoan vừa ngượng ngùng vô cùng, cũng không giãy giụa, mặc cho Lâm Nghệ vác đi.

Vu Động là một thế giới do Vu tộc khai tích, bên trong có hà quang nhân uân lan tỏa, cầu vồng vắt ngang ức vạn dặm trời xanh, những cây cầu hồng liên kết từng phiến thế giới.

Hoa màu rải khắp đại địa, thác nước như màn treo lơ lửng, chim loan bay cao, cảnh sắc mỹ lệ tuyệt trần.

Điều đó đủ để chứng minh khía cạnh lãng mạn trong nội tâm thô cuồng của người Vu tộc!

Lâm Nghệ vác Cửu Phượng, xông vào một tòa cung điện.

Tiến vào Vu Động, đó chính là động phòng.

Lâm Nghệ sốt ruột không thôi, liền cởi y phục của Cửu Phượng.

Nhưng thể chất của ta, hàm chứa Tiễn ý sắc bén, cũng không biết

Cửu Phượng có chịu đựng được không, bởi vậy lại đột nhiên dừng lại.

Cửu Phượng vốn đang bị trêu chọc thở dốc, thấy Lâm Nghệ không hành động, hỏi: "Sao vậy?" "Ta tu Tiễn đạo, sát phạt chi lực có hơi mạnh, sợ nàng…." Lâm Nghệ cũng không biết nên nói gì.

Về phương diện này cũng khá lo lắng!

Phải biết rằng, dung nhập Tiễn đạo vào bản thân, Tiễn ý sắc bén mang theo trong nhục thân dù có khống chế cực tốt, cũng không thể xem thường.

Vạn nhất làm thương nàng, gây ám ảnh cho Cửu Phượng, thì sau này sẽ thế nào?!

Cửu Phượng nghe xong, mặt đỏ bừng, làm sao lại không rõ ý đồ quỷ quái của Lâm Nghệ, nàng giải thích: "Thiếp thân cũng không phải nữ tử tầm thường, đã tu thành Đại Vu chi thể, tự nhiên có thể chịu đựng được!" Đại Vu thể cường đại, không phải thể chất bình thường có thể sánh bằng!

Vậy thì không khách khí nữa!

Lâm Nghệ đột nhiên cười một tiếng, lật người đè xuống.

Một tháng sau.

Lâm Nghệ ôm Cửu Phượng với vẻ vô cùng thỏa mãn rời khỏi Vu Động, tin tức lan truyền ra, cả bộ lạc Vu tộc đều biết Cửu Phượng đã trở thành nữ nhân của Lâm Nghệ, đồng thời cũng tuyên bố với tất cả Vu tộc, đừng ai có ý định với Cửu Phượng nữa.

Ôm Cửu Phượng, Lâm Nghệ nhìn về phía vô tận bộ lạc, nội tâm chỉ cảm thán một câu, truyền thống này thật tốt!

"Về bộ lạc của ta đi!" Vượt qua giai đoạn ngượng ngùng, Cửu

Phượng cũng đã thản nhiên, trực tiếp nói về ‘bộ lạc của ta’, gả cho Hậu Nghệ, thì sau này chính là người của bộ lạc Hậu Nghệ.

“Chờ một chút!

Tặng nàng một vài thứ!” Lâm Nghệ đột nhiên nghĩ ra, liền lấy ra một kiện đạo bào màu xanh cấp Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, một cây trâm cấp Tiên Thiên Linh Bảo trung phẩm, một đóa hoa thần phượng chín màu xinh đẹp… Những bảo vật này đều là bảo vật giữ đáy hòm của các Chuẩn Thánh đại năng, quá nhiều, mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo tốt nhất, sau khi đề thủ sát uy, đối với Lâm Nghệ mà nói, cũng không còn nhiều tác dụng.

Lâm Nghệ cũng lười chọn lựa, tất cả đều giao cho Cửu Phượng!

Dù sao hiện giờ Cửu Phượng đã là nữ nhân của ta, những thứ tốt nhất tự nhiên phải đưa cho nàng, Cửu Phượng dùng toàn bộ nguyên thần, hoàn toàn có thể điều khiển Tiên Thiên Linh Bảo, mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp bên mình, sẽ càng mạnh hơn!

Cửu Phượng nhìn mà ngây người.

Hoàn toàn không ngờ, nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy đều được đưa hết cho nàng!

Nàng cũng rất vui, ít nhất Lâm Nghệ đã xem trọng nàng.

“Về thôi!” Lâm Nghệ ôm Cửu Phượng, vượt qua không gian về phía bộ lạc Hậu Nghệ.

Ở bộ lạc Huyền Minh xa xôi, Huyền Minh nhìn chằm chằm hồi lâu, cười khẽ, nói: “Xem ra Hậu Nghệ quả quyết hơn ta!

Như vậy cũng tốt, cũng đã giải quyết được nỗi niềm trong lòng nha đầu kia.” “Ha ha ha!” Chúc Dung, Cộng Công cùng mấy Tổ Vu khác tụ tập, cười không ngớt!

Từ khi Lâm Nghệ vác Cửu Phượng tiến vào Vu Động, họ đã chú ý, thấy hai cường giả có năng lực nhất Vu tộc kết hợp với nhau, làm sao lại không vui.

Bộ lạc Hậu Nghệ tràn ngập không khí vui mừng, lửa trại bập bùng, mỗi nơi đều có hàng chục vạn tộc nhân tụ tập, ca hát nhảy múa ăn mừng.

Thông thường các tộc nhân Vu tộc sau khi vào Vu Động, không có náo nhiệt như vậy!

Nhưng Lâm Nghệ là thủ lĩnh của bộ lạc Hậu Nghệ, Cửu Phượng là Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc, họ là một biểu tượng tinh thần, cộng thêm việc Lâm Nghệ đã khai sáng thời đại mới cho Vu tộc, bởi vậy, để chúc mừng sự kết hợp của Lâm Nghệ và Cửu Phượng, ai mà không vui mừng.

Hoạt động kéo dài một tháng mới kết thúc.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Lâm Nghệ tiêu hao Pháp tắc Đại đạo đã tích lũy, mở sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp để tu luyện, một mặt bầu bạn với Cửu Phượng, một mặt cũng tiện thể chỉ dạy các thiên tài Vu tộc đang nghe đạo.

Mười mấy năm sau.

Tiễn đạo lại thăng tiến không ít.

Nhưng vẫn còn xa mới đủ.

Lâm Nghệ hiểu rõ ràng, Vu tộc hiện giờ càng náo nhiệt phồn vinh bao nhiêu, sau này sẽ càng bi thương bấy nhiêu.

“Huynh trưởng!

Ta định đi Hồng Hoang lịch luyện một chuyến!” Lâm Nghệ tìm Đế Giang, nói ra ý định của mình.

Thực ra, với thực lực hiện tại, nếu có Đại Trận Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát của Đế Giang cùng các huynh trưởng khác phối hợp cùng Thiên Đình, khi Đế Tuấn còn chưa xuất quan, hoàn toàn có thể đánh bại Thiên Đình.

Nhưng, Lâm Nghệ không chọn làm như vậy.

Mục tiêu của ta, không chỉ đơn giản là đánh bại Thiên Đình.

Ta muốn đối kháng với đại thế của Hồng Hoang.

Ngoài ra, còn phải giúp Hậu Thổ giải quyết kiếp nạn đó!

Chương 37

Nếu lúc này sớm ra tay, chẳng khác nào đẩy Lượng Kiếp sớm hơn, cũng là đẩy Vu tộc vào vực sâu.

Bởi vậy, ta phải nhanh chóng lịch luyện, đột phá đến cảnh giới mạnh hơn!

"Không được!" Cường Lương vừa nghe, làm sao có thể cho phép, cau mày nhắc nhở: "Hiện giờ sát khí Yêu tộc cực thịnh, một khi ngươi một mình rời Hồng Hoang, bọn chúng nhất định sẽ tìm mọi cách đối phó, không chỉ vậy, có thể Thánh Nhân cũng sẽ lén lút ra tay hãm hại, rủi ro quá lớn." "Huynh trưởng không cần lo lắng, ta có sức tự vệ!" Lâm Nghệ hiểu rõ sự hung hiểm của Hồng Hoang, ngoài những nguy hiểm này, không ít đại năng khai thiên ẩn thế, Hỗn Độn Ma Thần, ai nấy đều không dễ đối phó, một khi chạm trán, vô cùng hung hiểm.

Nhưng thực lực hiện tại đã đủ để ứng phó rồi!

Hơn nữa, mục đích du lịch Hồng Hoang không phải để tìm kiếm Pháp tắc Đại đạo sao, ta đang lo không có kẻ nào tự tìm đến đây.

"Vậy thế này đi!

Ngươi chọn một người trong số ta đây, nếu chiến thắng, ta sẽ không ngăn cản." Thấy Lâm Nghệ không nghe lời khuyên, Cường Lương liền bày ra tư thế.

Lâm Nghệ nghe xong, tự nhiên hiểu rõ Cường Lương lo lắng cho sự an nguy của mình, liền nói: "Nếu huynh trưởng không yên tâm, vậy nhiều người thử một chút đi." Mấy người?

Chúc Dung nghe xong, đánh giá Lâm Nghệ, đột nhiên cười nói: "Vậy lát nữa đừng cầu xin tha thứ đấy!" Hắn nên dạy dỗ tên gia hỏa

sắc sảo này, tránh cho hắn kiêu ngạo!

Chúc Dung liếc Cộng Công một cái, ý tứ hiển nhiên… Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thế đột nhiên nổ tung trong bộ lạc Vu tộc, khi tộc nhân Vu tộc ngẩng đầu nhìn lên trời xanh, chỉ thấy Lâm Nghệ cùng Cộng Công, Cường Lương, Chúc Dung ba vị Tổ Vu đã giao chiến.

Khiến mọi người nhìn nhau, không hiểu đã xảy ra chuyện gì?!

Không, thấy Lâm Nghệ một mình độc chiến ba tôn Tổ Vu, vô số tộc nhân sùng bái Lâm Nghệ, đều chăm chú đợi chờ!

"Huynh trưởng, cứ thoải mái mà đánh đi!" Lâm Nghệ hô lớn với Chúc Dung.

Chúc Dung làm sao còn tức giận mà nói chuyện được, vốn định thu liễm một chút, thấy Lâm Nghệ thật sự có chút kiêu ngạo rồi, Chúc Dung trực tiếp tế ra Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo, diễn hóa thành biển lửa hủy diệt cực hạn, điên cuồng bao trùm tới.

Chúc Dung chơi lửa, là cấp Thủy Tổ!

Nhưng không chỉ đơn giản là phóng ra biển lửa, ngọn lửa đó vừa trực tiếp lao tới, vừa thiêu xuyên không gian, từ phía sau Lâm Nghệ xông ra, ngoài tính hủy diệt cực mạnh, còn quỷ dị vô cùng.

Ngoài ra, điều khiến Lâm Nghệ kinh ngạc nhất là, các Đại đạo Hồng Hoang trong không gian xung quanh, lại đều bốc cháy, biến thành Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo điên cuồng lao tới, dường như muốn giam cầm ta trong đó.

Không thể không nói, đạo hạnh Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo của Chúc Dung quá khủng bố.

Hắn dùng Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo đồng hóa Đại đạo trong

Hồng Hoang, thuế biến thành Hỏa Diễm Đại đạo, bởi vậy, chỉ cần hắn muốn, có thể hỏa thiêu Hồng Hoang!

Không, Lâm Nghệ không hề cảm thấy bị uy hiếp, ta bắn ra một mũi Thủy Chi Tiễn, một mũi tên bắn chết, Tiễn ý vô cùng vô tận diễn hóa thành sóng lớn cuồn cuộn như biển cả, điên cuồng lao về phía Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo đang bao phủ.

"Thằng nhóc này, lại dám dùng Đại đạo của ta để công kích, để ta dạy ngươi cách sử dụng nó!" Thấy Lâm Nghệ bắn ra Thủy Chi Tiễn, Cộng Công liền khẩu tay một cái, trên đỉnh trời, Pháp tắc thủy chi điên cuồng hút nước từ các thế giới trong không gian Hồng Hoang, ngưng tụ thành đại dương trên đỉnh trời, sau đó đổ xuống Lâm Nghệ.

Cường Lương nhân cơ hội thi triển Lôi Chi Bản Nguyên Đại đạo, tất cả sấm sét trong Hồng Hoang đều nghe theo triệu hoán, từ bốn phương tám hướng càn quét tới, giống như ức vạn quân đoàn của Thái Cổ Long tộc xung sát.

Lâm Nghệ trong nháy mắt bị ba loại Bản Nguyên Đại đạo công kích vây khốn ở trung tâm, gần như không có khả năng thoát ra, bởi vì, ba loại Bản Nguyên Đại đạo đã khống chế không gian xung quanh rồi.

"Chắc là phải nhận thua rồi!" Trước đại điện Tổ Vu, Xa Bỉ Thi cười nhìn, đối mặt với sự hợp lực của Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, ngay cả hắn cũng không chống đỡ nổi.

"Cứ xem hắn ứng phó thế nào đã!" Đế Giang thì khá mong đợi.

Bên cạnh, Cửu Phượng thì căng thẳng, dù sao, Lâm Nghệ hiện giờ là nam nhân của nàng!

Lâm Nghệ không hề vội vã, cực tốc lắp ba mũi Quân Thiên Tiễn, trong khoảnh khắc bắn ra.

Ba mũi tên lần lượt là Hỏa Chi Tiễn, Thủy Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn!

Được gia trì 195 lần sát phạt chi lực!

Cũng tăng thêm 195 lần chiến lực!

Hỏa Chi Tiễn xông lên trời, diễn hóa thành biển lửa vô tận, làm bốc hơi đại dương đang đổ xuống, cộng thêm Tiễn đạo sắc bén, không ngừng phá hủy từng phiến đại dương.

Thủy Chi Tiễn thì mang theo sức mạnh của vương dương để diệt Hỏa Chi Bản Nguyên Đại đạo, Lôi Chi Tiễn trực tiếp đối kháng cứng rắn với Lôi Chi Bản Nguyên Đại đạo của Cường Lương!

Về cảnh giới, hiện giờ ta đã đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Giống như mấy huynh trưởng kia.

Về Đại đạo, tuy không tinh diệu như mấy huynh trưởng nắm giữ, nhưng dùng Tiễn đạo điều khiển ba loại Đại đạo, mạnh mẽ không phải là ba loại Đại đạo kia, mà là Tiễn đạo!

Thêm vào đó, Tiễn đạo được thay đổi do ba phần ý thức tạo ra, gia tăng gần hai trăm lần chiến lực!

Đừng nói ba người, thêm ba người nữa cũng cùng một kết cục, đó là bị Tiễn đạo của Lâm Nghệ áp chế!

Bởi vậy.

Ba mũi tên trực tiếp phá vỡ Đại đạo của ba vị huynh trưởng!

Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương đều ngỡ ngàng, quả nhiên, Bản Nguyên Đại đạo của họ đã bị Tiễn đạo phá vỡ.

Ngay lúc chuẩn bị bổ cứu thì.

Lâm Nghệ lại lắp ba mũi tên, Huyền Hoàng Chi Tiễn, Khô Huyền Chi Tiễn, Hủ Hủ Chi Tiễn!

Lại một lần nữa bắn giết.

Mũi tên hóa thành khắp trời, lướt qua Bản Nguyên Đại đạo, trực tiếp bắn tới, mang theo sát phạt khủng bố, khiến Chúc Dung toát mồ hôi lạnh, trực tiếp tế ra Tổ Vu chi thân vạn trượng để chống cự.

Cộng Công, Cường Lương cũng đều tế ra Tổ Vu chi thân, ngăn chặn lần bắn giết thứ hai của Lâm Nghệ, đồng thời nghiền ép trời xanh, vung quyền đấm tới Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ lắp Thanh Mộc Chi Tiễn, một mũi tên bắn ra, trận đồ Thanh Mộc Phòng Ngự Đại đạo triển khai, mặc cho họ đấm đá, tám trăm vạn tầng, đủ để oanh tạc mấy ngày rồi.

Lập tức, Lâm Nghệ triệu hồi Quân Thiên Tiễn, lại một lần nữa lắp!

"Không đánh nữa!" Cảm giác bị Tiễn ý khóa chặt, Chúc Dung vội vàng hô lớn, sau đó, vội vàng thu Tổ Vu chi thân, nhanh chóng chạy về bộ lạc Vu tộc, khiến tộc nhân trong bộ lạc đều ngỡ ngàng.

Trong tình huống bình thường, Tổ Vu Chúc Dung là người có tính khí lớn nhất, một lời không hợp là chiến, không chiến cho đã thì không dừng, không ngờ cũng có lúc chịu thua!

Cộng Công và Cường Lương cũng vội vàng theo bước chân, xông về bộ lạc!

Hiển nhiên, trận đồ phòng ngự Thanh Mộc Đại đạo khủng bố đến mức đủ để họ oanh tạc mấy ngày, nếu đổi thành tử chiến, trong mấy ngày, Lâm Nghệ có thể bắn giết không biết bao nhiêu lần.

Quan trọng nhất, Lâm Nghệ thực ra đã giữ lại sức!

Ai nấy đều biết rõ.

Dù sao, Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn cùng các Tiễn đạo lợi hại khác đều chưa thi triển mà!

Để giữ chút thể diện trước tộc nhân, đành phải rút lui trước.

"Đại huynh, huynh có tin không, chỉ sợ mười một người chúng ta cùng ra tay, Hậu Nghệ cũng có thể ứng phó tự nhiên." Chúc Cửu Âm cười nói với Đế Giang.

Lâm Nghệ đã giữ lại quá nhiều thực lực, sợ làm thương Cộng Công.

Ai cũng nhìn ra.

Ánh mắt Đế Giang lấp lánh, gật đầu, thừa nhận lời nói đó, trầm mặc một lát mới nói: "Với thực lực hiện tại của hiền đệ, đã có thể gánh vác đại sự của Vu tộc, ta có thể yên tâm đi ứng kiếp." Nụ cười của Chúc Cửu Âm biến mất!

"Đại huynh…!" Chúc Cửu Âm định nói, bị Đế Giang phất tay cắt ngang nói: "Chúng ta bất tử, Lượng Kiếp bất thoái!" Tám chữ, đủ để thể hiện quyết tâm của Đế Giang!

Đại thế Hồng Hoang bị Thiên Đạo thao túng, bị Đạo Tổ thao túng, muốn thoát khỏi sát kiếp, quá khó khăn.

Nhưng Lâm Nghệ có thể thoát được.

Vu tộc cũng có thể thoát được.

Chỉ cần dùng Tổ Vu chi khu để tiêu trừ Lượng Kiếp, gánh vác tất cả, Lượng Kiếp qua đi, Vu tộc vẫn còn đó, có Hậu Nghệ lãnh đạo, Vu tộc vẫn có tương lai.

Chúc Cửu Âm gật đầu, không nói gì nữa, nhìn về phía Lâm Nghệ trên trời xanh, nếu Đế Giang đã như vậy, thì hiển nhiên đã hạ quyết tâm, dùng chính mình để tiêu trừ Lượng Kiếp, ngăn chặn tất cả, giao tương lai cho Lâm Nghệ.

Thấy Chúc Dung, Cộng Công và Cường Lương rút lui, Lâm Nghệ

cũng thu mũi tên, đạp không hạ xuống.

"Thằng nhóc này, cũng không biết giữ thể diện cho các ca ca một chút!" Chúc Dung đang thê thảm nhìn chằm chằm Hậu Nghệ, không có thiện ý nói.

Lâm Nghệ cười khổ, tỏ vẻ bất đắc dĩ, ta đã giữ lại sức rồi.

"Thực lực của hiền đệ đã đạt đến dự kiến của chúng ta rồi, đi lịch luyện đi, ta cũng sẽ không ngăn cản, nhưng phải nhớ, Hồng Hoang hung hiểm, tuyệt đối đừng trúng kế." Đế Giang không còn ngăn cản Lâm Nghệ.

Nhưng một vài lời nhắc nhở là cần thiết, Hồng Hoang không ít cường giả chí cường, nhưng cũng có kẻ bị hãm hại mà chết!

Lâm Nghệ gật đầu, nhìn Đế Giang nói: "Huynh trưởng, ta muốn thay đổi đại thế này, nhất định có thể, chờ ta!" Lập tức!

Chúc Cửu Âm cùng những người khác trong lòng đều chấn động.

Dường như, đều đang thầm đánh giá dã tâm của Lâm Nghệ!

"Tốt!" Đế Giang cười nói.

"Tốt, ta chờ!" Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô cùng những người khác đều cười đáp lại.

Lập tức, Lâm Nghệ cùng Cửu Phượng quay về bộ lạc.

"Tên gia hỏa này…!" Chúc Dung cười khẽ, hiểu rõ tâm ý của Lâm Nghệ, muốn thay đổi đại thế, cứu vãn tất cả!

Nhưng, đại thế có thể thay đổi sao?

Ngay cả Thánh Nhân cũng không thể thay đổi mà!

Đạo Tổ từng nói, tiểu thế Hồng Hoang có thể thay đổi, đại thế thì không thể thay đổi, điều này hiển nhiên.

“Hồng Hoang hung hiểm, chú ý an toàn!” Cửu Phượng nhìn Lâm Nghệ, càng thêm tự hào, dù sao, nam nhân ưu tú nhất Vu tộc, hiện giờ là của mình, không phải sao!

“Được!

Bộ lạc Hậu Nghệ giao cho nàng xử lý.” Lâm Nghệ gật đầu.

Giao gia sự cho Cửu Phượng quản lý, Lâm Nghệ liền rời khỏi bộ lạc Hậu Nghệ, tiến vào Hồng Hoang bao la vô tận!

Phải biết rằng, riêng bộ lạc Vu tộc đã có phạm vi mấy vạn Trung Thiên thế giới, mà bộ lạc Vu tộc chỉ là một phần của Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn, lại chỉ là trung tâm Hồng Hoang!

Mức độ rộng lớn của nó, chỉ trong chớp mắt đã là khoảng cách một Tiểu Thiên thế giới, đừng nói đến việc có thể đi đến rìa Hồng Hoang!

Mục đích của chuyến du lịch này, thứ nhất là để kiến thức Hồng Hoang, thứ hai là thu thập Pháp tắc Đại đạo, ngoài việc thăng cấp Tiễn đạo, còn để nắm giữ nhiều Đại đạo hơn, chuẩn bị cho bước thứ ba – sự dung hợp của Nhân, Tiễn, Đạo thành một thể!

Đạt đến bước thứ ba, có thể bao dung ba ngàn Đại đạo, lại có thể bao dung vũ trụ bao la vô tận!

Tiễn đạo vô cực hạn, đạo của Lâm Nghệ cũng vô cực hạn!

Lập tức, Lâm Nghệ đi về phía Tây.

Chưa đi được bao xa, theo sau một đạo bảo quang rực rỡ từ phía tây nam Bất Chu Sơn xông lên trời, Lâm Nghệ lại dừng lại, chuyển mắt quan sát, nhìn từ dị tượng, bảo vật này phi phàm!

Vừa rời khỏi bộ lạc Vu tộc, vừa chuẩn bị rời Bất Chu Sơn, xuất thế, Lâm Nghệ cảm thấy bảo vật này có duyên với ta.

Chương 38

Bất Chu Sơn, phía tây nam, mây gió cuồn cuộn, ráng chiều lan tràn mấy trăm ức vạn dặm, tiếng chấn động kịch liệt kèm theo từng cỗ phong bạo sát phạt hủy diệt, càn quét không gian rộng lớn xung quanh, từng tòa thần nhạc cao mấy chục vạn trượng trực tiếp bị san thành bình địa.

Dường như đã kinh động không ít đại năng, vô số thân ảnh cực tốc hóa thành cầu vồng lao đến, hạ xuống nơi dị tượng phát sinh!

Chỉ thấy trong một dãy núi, ba thiếu nữ mặc đạo bào đại chiến với một con Lục Dực Huyết Văn!

Lục Dực Huyết Văn là một hung vật có tiếng, vốn là lệ khí và máu bẩn của Hỗn Độn Ma Thần bị Đại thần Bàn Cổ chém giết hóa thành, tu giả chỉ cần bị nó cắn một cái, toàn thân tinh huyết sẽ bị hút khô cực nhanh, ngay cả nguyên thần cũng khó tránh khỏi.

Thực lực của Lục Dực Huyết Văn cực mạnh, đã đạt Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng vì nắm giữ lực cực hung, thực lực mạnh hơn cảnh giới một chút, không ít đại năng Hồng Hoang gặp cũng không dám trêu chọc.

Thấy hung vật này hoành hành, những đại năng kia đều đứng nhìn, không tham gia chiến đấu, mục đích của họ là bảo vật tạo ra dị tượng, chứ không đời nào vì giúp những người không liên quan mà tự mình mạo hiểm!

Không phải lạnh huyết!

Đó là cách bảo mệnh trong Hồng Hoang!

Dù sao không nhân cơ hội ra tay hãm hại đã là có ý tứ rồi.

“Vân Tiêu!” Trong đám người, Nhiên Đăng Đạo nhân nhận ra ba tỷ muội, chính là Vân Tiêu, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu của Tam Tiên Đảo!

Lúc này Vân Tiêu là Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Bích Tiêu Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Quỳnh Tiêu mới nhập Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Đối mặt với Lục Dực Huyết Văn Đại La Kim Tiên đỉnh phong, vốn đã chật vật đối phó, nhưng trên người có Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân như Hỗn Nguyên Kim Đấu, Kim Giao Tiễn, Bát Quái Tiên Y do Thông Thiên Giáo Chủ ban tặng, mới miễn cưỡng chống đỡ được Lục Dực Huyết Văn.

Nhiên Đăng Đạo nhân không ra tay.

Thứ nhất là không muốn tìm bảo vật.

Thứ hai là lo lắng sau khi ra mặt, bị các đại năng khác ám toán, đâm sau lưng!

Vả lại, Tam Tiêu là sư muội của hắn.

Không, tình sư môn cũng chỉ vì sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ là sư huynh đệ.

Từ khi Tam Thanh phân gia, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền mỗi người lập một giáo, về giáo nghĩa cũng phát sinh phân kỳ, đệ tử các giáo bề ngoài tuy xưng hô huynh đệ, nhưng đa phần đều phát sinh ma sát.

Nhiên Đăng Đạo nhân không ra tay hãm hại đã là tốt lắm rồi!

Đại chiến khiến Tam Tiêu cũng có chút hoảng loạn.

Từ khi biết Lâm Nghệ thành đạo, các nàng cũng được cổ vũ, quyết định rời Bích Du Cung, đi Bất Chu Sơn lịch luyện.

Bất Chu Sơn là trung tâm Hồng Hoang, không chỉ có vô số đại năng, cơ duyên cũng khá nhiều, các nàng định nhân cơ hội này tìm kiếm cơ duyên để đột phá.

Ngoài ra, cũng tiện thể gặp Lâm Nghệ vị nhân vật truyền kỳ đó.

Trước đó nghe Lâm Nghệ sáng đạo, thành đạo, trong mắt tỷ muội các nàng, Lâm Nghệ không nghi ngờ gì là người ưu tú nhất, có lẽ có thể từ đó có được một vài gợi mở.

Tiến vào Bất Chu Sơn, các nàng quả thực may mắn, gặp được một kiện bảo vật phi phàm!

Nhưng, vạn vạn không ngờ, bảo vật đó lại chỉ là mồi nhử do Lục Dực Huyết Văn bày ra, mục đích là phục kích, đoạt lấy toàn bộ tinh huyết.

Lục Dực Huyết Văn sau khi hấp thụ tinh huyết của tu giả, có thể thăng cấp tu vi.

Cảm giác được có điều không ổn, ba tỷ muội cũng cảnh giác, lập tức thi triển cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu để ngăn chặn, thoát được một kiếp.

Nhưng hiện giờ nhìn tình hình, lại càng ngày càng tệ!

Lục Dực Huyết Văn tạm thời không nói đến.

Các cường giả đại năng ẩn nấp một bên, có thể cảm ứng được, đối phương có ra tay hãm hại hay không, là một ẩn số.

Một khi đối phương ra tay hãm hại, ba tỷ muội hôm nay đừng hòng có kết cục tốt!

Lục Dực Huyết Văn công kích mạnh mẽ, huyết chi Đại đạo lan tràn, từng phiến huyết quang khuếch tán ức vạn dặm, chỉ cần nhiễm phải tất cả sinh mệnh, đều sẽ bị dung hóa.

Hỗn Nguyên Kim Đấu chỉ có thể bảo vệ Tam Tiêu, nhưng không có sức chống cự.

Vân Tiêu để nhanh chóng thoát khỏi vòng chiến, chỉ có thể cắn răng, tế ra bảo vật vừa giành được để kích phá!

Lập tức, một cỗ công đức chi quang trực tiếp quán thông thiên khung, triển khai thành vô số dị tượng công đức, khiến tất cả các đại năng đang quan sát đều ngưng thở.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Nhiên Đăng Đạo nhân nhìn chằm chằm bảo vật trong tay Vân Tiêu, ánh mắt cũng đầy tham lam!

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là một trong hai hậu thiên công đức chí bảo, được hóa thành từ hai thành công đức khai thiên của Bàn Cổ, một là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, do Lão Tử có được, lực phòng ngự cực mạnh, sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Rồi đến Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chủ về sát phạt, sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, giết người không dính nhân quả!

Quả thực là một kiện chí bảo không thể tin nổi!

Nội tâm Nhiên Đăng Đạo nhân cuồng hỉ.

Nhưng, hắn không hành động, bởi vì, chờ Tam Tiêu không chống đỡ được nữa, rồi mới ra tay, như vậy mới có thể đường hoàng mà đoạt lấy.

Các đại năng khác cũng vậy.

Cứ để Tam Tiêu và Lục Dực Huyết Văn đánh nhau lưỡng bại câu thương, rồi sau đó mới ra tay!

Lục Dực Huyết Văn kế thừa lệ khí của Hỗn Độn Ma Thần, được lực cực hung gia trì, thực lực đã tăng lên gấp mấy lần, lại biết xung

quanh đã có không ít đại năng, nhất định phải nhanh chóng giải quyết Tam Tiêu, để thoát thân!

Tam Tiêu tuy có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhưng chưa kịp tế luyện, không phát huy được bao nhiêu uy năng, bị huyết quang bao phủ, tạm thời mất đi khống chế, Lục Dực Huyết Văn nhân cơ hội chọn Bích Tiêu yếu nhất để ra tay.

Vào lúc này.

Nó đột nhiên cảm giác có điều không đúng, lại dừng lại.

Không chỉ dừng lại, mà sau khi nhìn lên trời xanh một cái, trong mắt nó bùng lên sự sợ hãi nồng đậm, đột nhiên cuộn lấy một cỗ huyết quang khủng bố, phi tốc bỏ chạy về phía xa.

Cảnh tượng này, khiến Tam Tiêu, Nhiên Đăng Đạo nhân và các đại năng khác đều ngỡ ngàng.

Bành!

Nhanh quá, Lục Dực Huyết Văn trực tiếp bị một mũi tên đột ngột xuyên thủng eo!

Mũi tên xuất hiện không hề có dấu hiệu!

Một tiễn tất sát!

Thi thể khổng lồ từ không trung bị đóng đinh xuống mặt đất.

Khiến tất cả các đại năng đều giật mình.

Thực lực của Lục Dực Huyết Văn ai cũng nhìn thấy, lại bị một mũi tên tru sát, ngay cả một chút cơ hội phản kháng cũng không có.

Tam Tiêu ngẩng đầu, nhìn về phía mà Lục Dực Huyết Văn vừa nhìn.

Một thân ảnh cao lớn hiên ngang hiện vào tầm mắt, gương mặt

góc cạnh rõ ràng, anh vũ phi phàm, đôi mắt ấy, sắc bén như mũi thần châm tuyệt thế.

Mái tóc đen theo gió bay lượn, từng sợi tung bay, sắc bén xé rách hư không!

Cánh tay cường tráng hữu lực, phủ đầy phù văn ấn ký huyền ảo, sáng rực dị thường!

Cảm giác của các nàng, nam nhân này, toàn thân đều là phong mang, phi phàm!

Hậu Nghệ!!

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu đều nhận ra, bởi vì, trước đó khi sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ mở ra không gian thông đạo quan sát đại chiến Bất Chu Sơn, các nàng đều đã nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Ba tỷ muội không khỏi kích động và hân hoan!

Vừa mới đến Bất Chu Sơn, gặp được bảo vật tuyệt thế, giờ lại gặp Hậu Nghệ, những gì các nàng muốn, đều đã có được.

Vận khí tốt đến mức khiến các nàng cảm thấy không chân thực!

Lâm Nghệ đạp không hạ xuống.

Không hề nhìn những đại năng đang ẩn nấp một bên, Lâm Nghệ tiến đến trước thi thể Lục Dực Huyết Văn, ý thức bao phủ.

"Đề thủ 46000 đạo Huyết Chi Pháp tắc Đại đạo, đã dung nhập Tiễn đạo!"...

Hệ thống đề thủ Pháp tắc Đại đạo, số lượng cũng không tệ, vả lại Huyết Chi Đại đạo của Lục Dực Huyết Văn, là một loại Đại đạo hoàn toàn mới, có nghĩa là Lâm Nghệ lại nắm giữ thêm một loại Tiễn đạo.

Rầm!

Đột nhiên, các đại năng đang ẩn nấp trong bóng tối tấn công Tam Tiêu!

"Sư muội cẩn thận!" Nhiên Đăng Đạo nhân cũng nhân cơ hội xông ra, hô lớn với Tam Tiêu một tiếng, nhưng, mục tiêu của hắn không phải Tam Tiêu, mà là Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang lơ lửng trong không gian.

Hắn hô một tiếng, thuần túy là để phân tán sự chú ý của Tam Tiêu và các đại năng khác, rồi nhân cơ hội vung tay cuộn một cái, cuộn lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, sau đó, phi tốc thối lui.

Các đại năng khác lao tới không trúng, bị Hỗn Nguyên Kim Đấu đánh trúng, cũng không thoát thân được.

Tam Tiêu tức giận vô cùng, cũng không đuổi kịp, chỉ có thể hậm hực mặt đỏ bừng.

Nhưng, không đợi Nhiên Đăng Đạo nhân làm nóng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một cỗ sát phạt khủng bố đã khóa chặt hắn, bước chân hắn dừng lại, thân thể đều cứng đờ như băng.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâm Nghệ lắp một mũi tên nhắm thẳng vào hắn.

"Để lại bảo vật, hay để lại tính mạng?"… Nội tâm Nhiên Đăng Đạo nhân kinh hãi tột cùng, sự khủng bố của Tiễn đạo của Hậu Nghệ, ngay cả Chuẩn Thánh cũng có thể dễ dàng bắn giết, tự nhiên hắn đã nghe nói đến, hiện giờ hắn chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, làm sao có thể đỡ được.

Nhưng muốn từ bỏ kiện chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hắn lại không cam tâm!

"Hậu Nghệ Đạo hữu, Bần đạo sư thừa Nguyên Thủy Thiên Tôn, có thể nể mặt một chút, phóng Bần đạo rời đi không, Bần đạo sẽ gánh

chịu một nhân quả của Đạo hữu, sau này tất sẽ báo đáp." Nhiên Đăng Đạo nhân trưng ra danh hiệu của Nguyên Thủy Thiên Tôn, để uy hiếp, và không có ý phản kháng.

Nhưng, Lâm Nghệ không hề dừng tay, ngược lại sát cơ càng đậm thêm vài phần.

"Nếu đã như vậy, vậy Bần đạo cũng muốn kiến thức Tiễn đạo của Đạo hữu như thế nào!" Nhiên Đăng Đạo nhân cảm giác sát cơ của Lâm Nghệ, lựa chọn muốn bảo vật, muốn đánh cược một lần.

Trong nháy mắt tế ra Hoàng Kim Linh Lung Tháp, ném tháp vào không gian giữa tháp và Lâm Nghệ, sau đó dùng Linh Thứu Đăng, một trong Tứ Đại Tiên Thiên Linh Đăng, bảo vệ quanh thân, phi tốc chạy trốn về phía xa.

Không đánh lại Hậu Nghệ, nhưng nếu chạy trốn, tổng phải thoát được chứ!

Nếu không sau này cũng không còn mặt mũi ra ngoài xưng là đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn nữa.

Linh Cữu Đăng là pháp bảo cộng sinh, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự kinh người, đỡ một mũi tên hoàn toàn không vấn đề gì, một mũi tên đổi lấy một kiện Hồng Mông Lượng Thiên Xích sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, vô cùng đáng giá.

Hắn nghĩ như vậy trong lòng.

Bành!

Diệt Tình Chi Tiễn cực tốc xuyên không, sát phạt hủy diệt dễ dàng phá hủy từng thế giới trên đường đi, trong nháy mắt đã đến sau lưng Nhiên Đăng Đạo nhân, bắn trúng Linh Cữu Đăng.

Chương 39

Nhanh quá, Nhiên Đăng Đạo nhân biết, các pháp thuật trước đó của mình thật đáng cười.

Diệt Tình Chi Tiễn va chạm vào Linh Cữu Đăng, thân đèn bị xuyên thủng, vỡ nát từng mảnh, Nhiên Đăng Đạo nhân không chỉ thảm bại phản phệ, Diệt Tình Chi Tiễn trực tiếp bắn nát một nửa bên thân thể hắn.

Một cỗ Diệt Tình Tiễn ý điên cuồng phá hủy nguyên thần, nếu không phải Linh Cữu Đăng bảo vệ, suýt chút nữa một mũi tên đã mạt sát hắn.

Tiễn đạo của Hậu Nghệ quá khủng khiếp!

Không thể trêu chọc!

Nhiên Đăng Đạo nhân sợ đến mức suýt chết, trực tiếp ném Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuống, bỏ chạy!

Lâm Nghệ giơ tay nhiếp lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, liếc nhìn Nhiên Đăng Đạo nhân đang bỏ chạy, cũng không truy kích, nhanh chóng chuyển hướng đến những đại năng đang lao về phía Tam Tiêu, sau đó rút ba mũi tên, liên tục bắn giết.

"Chạy mau!" Thấy Lâm Nghệ quay lại, một số đại năng sợ đến mức suýt hồn phi phách tán, lăn lộn bò trườn phá vỡ không gian chui vào trong đó, liều mạng bỏ chạy, những kẻ chậm chân, không kịp thoát, liền bị một mũi tên bắn giết.

Tam Tiêu cảm thụ Tiễn ý khủng bố, đều theo bản năng lùi lại, tâm thần chấn động!

Phải biết rằng, những đại năng bị bắn giết có một Chuẩn Thánh

sơ kỳ, có hai Đại La Kim Tiên đỉnh phong kia.

Những tồn tại khủng bố cỡ nào, vậy mà lại không đỡ nổi một mũi tên.

Cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ kia ít nhất nguyên thần còn thoát được, còn hai Đại La Kim Tiên kia trực tiếp nguyên thần câu diệt, hung hãn đến mức nào!

Lâm Nghệ bước đến trước thi thể.

Thu quát một phen.

Đề thủ 56000 đạo Pháp tắc Đại đạo.

Ba người tu là Canh Kim Đạo, La Thiên Đạo, Không Minh Đạo, cũng có trợ giúp cho Lâm Nghệ.

Làm xong mọi việc, Lâm Nghệ nhìn Tam Tiêu một cái, sau đó quay người rời đi.

"Hậu Nghệ Đạo hữu!" Vân Tiêu vội vàng đuổi theo, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu cũng theo sau, đuổi kịp phía sau Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ dừng lại, hỏi: "Có việc gì?" "Cảm tạ ân cứu mạng của Đạo hữu!" Vân Tiêu khom người hành lễ.

"Không cần đâu!

Ta đã thu Hồng Mông Lượng Thiên Xích, đó là lễ tạ ơn." Lâm Nghệ nói.

Nghe vậy, Bích Tiêu bĩu môi, tính khí nóng nảy suýt bộc phát, nhưng, trước mặt Hậu Nghệ, nàng khá thu liễm, bởi vì biết Hậu Nghệ là một ngoan nhân, ngay cả thê tử Thường Nga cũng bắn giết.

"Bảo vật này không ở trong tay thiếp thân, thì chứng tỏ không có duyên với tỷ muội thiếp thân, Hậu Nghệ Đạo hữu có được, đó là cơ duyên của ngài." Vân Tiêu là đại tỷ, khá đoan trang, lời lẽ đều lễ phép.

“Nếu đã như vậy, vậy ta xin cáo từ trước.” Lâm Nghệ muốn nhanh chóng đến Tây phương, cũng không muốn chậm trễ.

Tam Tiêu mỹ lệ không thể tả, một người đoan trang đại phương, một người điềm tĩnh, một người như tiểu lạt tiêu nóng nảy, mỗi người một phong thái, đặc biệt là Vân Tiêu, thân hình cao ráo, khuôn mặt tinh xảo, ôn nhu đoan trang, một nữ thần hiếm thấy!

Nhưng, Lâm Nghệ không hề nghĩ rằng, sẽ có chuyện không thể miêu tả xảy ra.

Dù sao vẫn gánh trên lưng nỗi nhục sát thê chứng đạo mà!

Ngoài Cửu Phượng đã biết rõ cặn kẽ, e rằng bất kỳ nữ nhân nào cũng không dám tiếp cận.

Bởi vậy, không cần lãng phí thời gian nữa.

“Hậu Nghệ Đạo hữu!” Vân Tiêu lại gọi.

Lâm Nghệ dừng lại.

“Có thể mang thiếp thân đi cùng không?” Vân Tiêu nói: “Tỷ muội thiếp thân lần này ra ngoài cũng là để lịch luyện, ngoài ra, cũng ngưỡng mộ việc Hậu Nghệ Đạo hữu sáng đạo.” Lâm Nghệ ngỡ ngàng, Vân Tiêu không sợ chết, cùng với hổ mưu cầu da ư?

“Ta không có thời gian chăm sóc!” Lâm Nghệ nói.

Ra ngoài là để lịch luyện, đề thủ Pháp tắc Đại đạo, chứ không phải để bầu bạn cùng mỹ nữ dạo Hồng Hoang, thưởng thức phong cảnh.

“Không sao!

Thiếp thân có thể tự chăm sóc!” Vân Tiêu cam đoan.

Thấy vậy, Lâm Nghệ cũng không nói nhiều, tiếp tục đi về phía Tây.

Lâm Nghệ muốn đến Côn Luân.

Nơi đó thần kỳ, còn thần bí hơn cả Bất Chu Sơn, vô số người đều thành đạo ở Côn Luân, ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp của Đạo Tổ, cũng có được ở Côn Luân.

Côn Luân, thực ra là mảnh vỡ Hỗn Độn tồn tại trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, theo Bàn Cổ hóa thân Hồng Hoang mà rơi xuống Tây phương, hóa thành dãy núi Côn Luân ngày nay.

Trên núi Côn Luân, có một vị sơn thần, Tây Vương Mẫu!

Tây Vương Mẫu này không phải Kim Mẫu của Dao Trì Tử Tiêu Cung, Tây Vương Mẫu này có được Đại đạo ở Côn Luân.

Hậu Nghệ có may mắn gặp một lần, Tây Vương Mẫu đã ban tặng một cây Bất Tử Dược.

Lần này, Lâm Nghệ muốn tìm Tây Vương Mẫu.

Bởi vì, trong tay Tây Vương Mẫu có một kiện chí bảo vô cùng quý giá, Lâm Nghệ khao khát muốn có được!

Rất quan trọng đối với ta.

Trên đường, Lâm Nghệ săn giết không ít hung thú Hồng Hoang, đề thủ không ít Pháp tắc Đại đạo.

Ba tỷ muội cũng được hưởng lợi, có được không ít cơ duyên, thực lực tăng mạnh.

Lâm Nghệ không ngăn cản ba tỷ muội, một là đã sống chung mấy trăm năm, đều đã quen thuộc, hai là các tài nguyên Pháp tắc Đại đạo cũng đã có rồi.

"Côn Luân sao, thật là huyền ảo tiên khí!" Đến Côn Luân, Bích Tiêu đều hít hà, hít thật sâu một hơi, sau đó làm ra vẻ hưởng thụ.

Không trách Bích Tiêu như vậy.

Ngay cả Lâm Nghệ cũng cảm nhận tiên vận lượn lờ, có cảm giác sảng khoái như vũ hóa đăng tiên!

Cảm thụ địa thế nơi này, Lâm Nghệ tìm một nơi để bế quan.

Tam Tiêu cũng không đi sâu vào Côn Luân, bởi vì, các nàng đã nếm mùi hung hiểm của Hồng Hoang trước đó, tuy thực lực có chút thăng tiến, nhưng vẫn cần Lâm Nghệ che chở.

Bởi vậy, các nàng cũng canh giữ một bên.

Lâm Nghệ mở sân huấn luyện Tiễn đạo cao cấp, gia trì 50 vạn lần lực cảm ngộ, cực tốc phân giải Huyết Chi Đại đạo, La Thiên Đạo cùng các đạo khác, rồi lý giải dung nhập vào Tiễn đạo, sau đó, tham ngộ Huyết Chi Tiễn Đạo, La Thiên Tiễn Đạo.

Đồng thời, lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Trong hậu thiên công đức chí bảo này, Lâm Nghệ đề thủ 10 vạn đạo Công Đức Pháp tắc Đại đạo, đồng thời đề thủ khai thiên sát uy, liên tục gia tăng tất cả Tiễn đạo đang nắm giữ lên 9 cấp.

Điều này vượt xa dự liệu của ta!

Xa hơn nhiều so với việc gia tăng của Bàn Cổ uy!

Cộng thêm, trên đường đi lại dung nhập các loại sát uy, cảnh giới Tiễn đạo đã thăng tiến.

Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 206 cấp, Không Gian Tiễn Đạo thăng 154 cấp, Thời Gian Tiễn Đạo thăng 125 cấp, Thanh Mộc Đại đạo thăng 141 cấp, Lôi Chi Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, Điện Chi Tiễn Đạo cùng các đạo khác đều đạt trên 100 cấp.

Huyết Chi Đại đạo, La Thiên Đạo cùng các đạo khác vừa tham ngộ thì tương đối yếu hơn một chút!

Diệt Tình Tiễn Đạo thăng cấp nhanh, chủ yếu là Tiễn đạo mà Lâm

Nghệ tham ngộ, ngoài ra, trên đường đi đề thủ sát uy gia trì, đối với Diệt Tình Tiễn Đạo đều có tác dụng gia tăng.

"Mỗi Tiễn đạo đơn lẻ đều có gia tăng hai trăm lần chiến lực và sát phạt chi lực, nếu phối hợp với sự diệu dụng của ba phần ý thức, gia tăng ít nhất vượt quá ba trăm lần, hiện giờ ta cũng đã có chỗ đứng ở Hồng Hoang, có chút thủ đoạn để thay đổi đại thế." Nội tâm Lâm Nghệ vô cùng sảng khoái!

Tiễn đạo thăng cấp nhanh bao nhiêu, tương đương với cảnh giới tổng thể thăng cấp nhanh bấy nhiêu, một đạo kinh khủng!

Ong!

Vừa mới xuất quan, Tiễn đạo vốn bị áp chế, dường như luôn tìm kiếm một lỗ thoát, theo bước chân của Lâm Nghệ, hoàn toàn bùng nổ, trực tiếp càn quét mấy chục Trung Thiên thế giới xung quanh Côn Luân.

Tam Tiêu kinh hãi đến mức mí mắt giật điên cuồng, cực tốc xông ra quan sát.

Vô số cường giả ẩn tàng, cũng sợ đến mức thần sắc đại biến, chỉ có thể lén lút quan sát, không dám hiện thân, sợ chọc phải cường giả đẳng cấp cao, bởi vì, chỉ riêng Tiễn đạo sắc bén đó đã có một loại năng lực khủng bố có thể xuyên thấu tâm can.

Huống chi bản thân hắn khủng bố đến mức nào!

"Chúc mừng Hậu Nghệ Đạo hữu!" Vân Tiêu áp chế sự bất an trong lòng đối với Tiễn đạo, hướng Lâm Nghệ khom người hành lễ, trước đó, Lâm Nghệ đã có thể dễ dàng bắn giết Chuẩn Thánh, hiện giờ thực lực Tiễn đạo thăng tiến đến nỗi ngay cả khí tức lan tỏa cũng uy hiếp, có thể thấy, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Ba tỷ muội càng tìm hiểu, mới càng phát hiện sự khủng bố của

Lâm Nghệ!

Vào lúc này.

Ở một đỉnh thần nhạc xa xôi, một thân ảnh áo trắng phiêu dật đứng thẳng, nhìn chằm chằm phương hướng của Lâm Nghệ, thân ảnh đột nhiên tụ tay phất một cái, một đạo cầu vồng vắt ngang thiên địa, trực tiếp thông đến trước mặt Lâm Nghệ.

Tam Tiêu vừa định thần lại, đột nhiên kinh hãi, cảnh giác nhìn cầu vồng thiên địa.

Lâm Nghệ cũng bất ngờ, ánh mắt sắc bén xuyên thấu không gian, quan sát thân ảnh áo trắng ở phía xa, lập tức đạp lên cầu vồng thiên địa.

Tam Tiêu không biết thân phận đối phương, nhưng thấy Lâm Nghệ chẳng chút sợ hãi, bước đi phía trước nhất, ba tỷ muội cũng yên tâm không ít, dù sao, có Lâm Nghệ ở đây, tâm an.

Vượt qua Thiên Địa Hồng Kiều, khi vượt được một nửa, Lâm Nghệ cùng Tam Tiêu tiến vào một phương thế giới khác.

Nguyên lai, thần phong nơi đạo bạch y thân ảnh đứng, chỉ là dùng thần thông diễn hóa dị tượng mà thôi.

Thực tế chính là hình chiếu của một phương thế giới khác!

Phương thế giới này cực kỳ mỹ lệ, uyển như tuyệt thế tiên cảnh, tiên khí lượn lờ, vạn hoa trải khắp ức vạn vạn dặm, kỳ phong uốn lượn, tuyết sơn sừng sững, đều vây quanh một hồ Thiên Trì.

Nước Thiên Trì không gợn sóng, tĩnh lặng như mặt gương, chiếu rọi vòm trời xanh thẳm, hình thành cảnh tượng thủy thiên nhất sắc mỹ luân mỹ hoán.

Một bên Thiên Trì, kiến tạo vô số tiên cung tuyệt thế, đạo bạch y

thân ảnh kia liền đứng trước tiên cung, búi tóc bạch ngọc buộc chặt thanh ti, khoác một thân bạch sa trường quần, dùng tiên thiên chi thằng thắt eo, làm nổi bật thân hình thướt tha, uyển chuyển.

Đạo bạch y thân ảnh này, không chỉ tinh tế vô hạ, nhìn cực kỳ tiên khí, khiến Lâm Nghệ liên tưởng đến Linh Nhi trong Tiên Kiếm tiền kiếp, điểm khác biệt duy nhất là, đạo bạch y thân ảnh này hiển lộ sự thành thục, ổn trọng!

Đạo thân ảnh này không phải Tây Vương Mẫu, thì còn ai nữa!

"Tham kiến Tây Vương Mẫu Đạo hữu!" Đến trước tiên cung, Lâm Nghệ ôm quyền.

Tây Vương Mẫu không chỉ là Nữ Tiên Côn Luân, Sơn Thần Côn Luân, mà tu vi bản thân nghiễm nhiên đã đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ, tiếp cận đỉnh phong.

Tam Tiêu cũng không biết thân phận Tây Vương Mẫu, nhưng thấy Lâm Nghệ đã chào hỏi, cũng nhao nhao hô: "Tham kiến Tây Vương Mẫu Đạo hữu!" Tây Vương Mẫu hành lễ, sau đó âm thầm đánh giá thực lực Lâm Nghệ, nội tâm vô cùng kinh ngạc chấn động, giờ khắc này cảnh giới bề ngoài của Lâm Nghệ là Tổ Vu Chi Thể, tương đương cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng y biết, Tiễn Đạo độc sáng cường đại nhất của Lâm Nghệ, e rằng còn mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng, dù sao, y cũng cảm thấy uy hiếp mãnh liệt.

"Chẳng lẽ một pháp độc sáng kia, thật sự khủng bố đáng sợ như vậy sao?!" Tây Vương Mẫu thầm nghĩ, tức khắc áp chế sự chấn kinh trong lòng, hỏi: "Chẳng hay Hậu Nghệ Đạo hữu vì sao lại đến Côn Luân?!" Trong thế đại Lượng Kiếp này, Vu Yêu đối lập đã đi vào thế bất tử bất hưu, Lâm Nghệ sẽ không vào lúc nguy cơ này, vô duyên vô cớ một mình đến Côn Luân.

“Thực không dám giấu giếm, ta muốn cầu đạo hữu một vật.” Lâm Nghệ nói thẳng.

Tây Vương Mẫu hỏi: “Đạo hữu muốn vật gì?” “Thời Gian Chi Nguyên!” Lâm Nghệ đáp.

Tây Vương Mẫu khẽ nhíu mày.

Chương 40

Thời Gian Chi Nguyên, từng được y trưng bày trước Hậu Nghệ, Hậu Nghệ biết rõ cũng không kỳ quái, nhưng y không ngờ Hậu Nghệ lại vì nó.

"Đạo hữu yên tâm, ta sẽ không lấy không." Lâm Nghệ nói: "Trước đây ta đã có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, nguyện dùng nó để giao hoán với đạo hữu." Thời Gian Chi Nguyên chính là bản nguyên của Thời Gian Hỗn Độn Ma Thần, ẩn chứa vô cùng vô tận Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo.

Thuở xưa, khi Bàn Cổ Đại Thần trấn sát Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, Thời Gian Ma Thần cũng ở trong đó, sau khi Thời Gian Ma Thần bị tru sát, bản nguyên của y rơi lạc vào trong Côn Luân.

Là Sơn Thần Côn Luân, Tây Vương Mẫu cũng nhờ cơ duyên xảo hợp mà có được.

Nếu Lâm Nghệ từ đó mà đề thủ Thời Gian Pháp Tắc Đại Đạo, sẽ có trợ giúp cực lớn cho việc thăng cấp Thời Gian Tiễn Đạo.

Hoặc có lẽ sẽ tham ngộ ra Thời Gian Nghịch Lưu!

Một khi Thời Gian Nghịch Lưu dung nhập vào Tiễn Đạo, liền có thể nghịch chuyển thời gian, từ đó tru sát cường địch.

Loại thủ đoạn khủng bố này, một khi nắm giữ, đủ sức uy hiếp Thánh Nhân.

Bởi vậy, Lâm Nghệ mới không quản đường xa đến đây!

"Hồng Mông Lượng Thiên Xích tuy trân quý, nhưng Thời Gian Chi Nguyên chính là vật lập thân của ta." Tây Vương Mẫu nào chịu, tuy y và Lâm Nghệ trước đây có chút giao tình, nhưng cũng không đến

mức tặng Chí Bảo như vậy.

Thời Gian Chi Nguyên là Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo của Thời Gian Hỗn Độn Ma Thần, không phải Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo của Hồng Hoang, bởi vậy, một khi tham ngộ, liền nắm giữ Hỗn Độn Đại Đạo thời gian siêu thoát Hồng Hoang.

Huống hồ một kiện Hồng Mông Lượng Thiên Xích, ngay cả Bàn Cổ Phiên, Đông Hoàng Chung loại này, y cũng sẽ không giao hoán.

"Đạo hữu muốn thế nào mới chịu cho?" Lâm Nghệ hỏi.

Tây Vương Mẫu nhạt nhẽo nói: "Đạo hữu nếu muốn vật khác, ta tự nhiên sẽ không keo kiệt, nhưng Thời Gian Chi Nguyên đối với ta, là vật tính mệnh, thiếu vật này, chẳng khác nào gãy cánh, khó lòng lập thân tại Hồng Hoang, mong đạo hữu lượng thứ." Không khí có chút quỷ dị.

Ngay cả Tam Tiêu cũng cảm thấy áp lực!

Chỉ có thể đứng một bên, không hé răng, lẳng lặng nhìn.

Bàn bạc không thành, Lâm Nghệ tế ra Xạ Nhật Thần Cung.

Sắc mặt Tam Tiêu chợt biến.

Tên khốn này định làm gì, trực tiếp cường đoạt sao?

Ngay cả Tây Vương Mẫu cũng muốn bắn chết không thành?!

Tây Vương Mẫu cũng ánh mắt ngưng lại, giận dữ nói: "Đạo hữu chẳng lẽ muốn cường thủ không thành?" "Thời Gian Chi Nguyên giao cho ta, sau này ta bảo hộ ngươi, cũng không cần lo lắng không cách nào lập thân Hồng Hoang, ai dám động ngươi, ta động kẻ đó, thế nào?!" Lâm Nghệ trực tiếp uy hiếp: "Nếu đều không được, ta chỉ có thể cường thủ.

Nay ta có thể bắn chết cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, Thánh

Nhân cũng có thể chiến, đạo hữu nếu muốn thử một chút, vậy ta động thủ rồi!" Không còn cách nào, tuy hành vi có chút bá đạo.

Nhưng vì thay đổi đại thế, Lâm Nghệ đã liều mạng.

".....!" Tây Vương Mẫu ban đầu nghe Lâm Nghệ muốn bảo hộ y, có chút động lòng, nhưng nghe những lời sau, liền giận không thể tả.

Nhưng trong lòng cũng cực kỳ chấn động.

Có thể bắn chết Chuẩn Thánh đỉnh phong, có thể chiến Thánh Nhân, có thể thấy thực lực của Hậu Nghệ khủng bố đến nhường nào.

Nếu y xuất thủ, e rằng không có phần thắng.

Cảm giác hôm nay y đã rước sói vào nhà.

Chủ yếu là Hậu Nghệ hôm nay, so với Hậu Nghệ y từng thấy trước đây, hoàn toàn khác biệt, người kia đối với y còn có chút cung kính, nhưng giờ đây, thực lực mạnh lên, cũng trở nên bá đạo.

Đến đây, Tây Vương Mẫu khá là phẫn nộ, nói: "Ta không nên để ngươi vào!" Dứt lời.

Đột nhiên tế ra một mặt gương.

Chính là Côn Luân Kính, có uy năng tuyệt thế nghịch chuyển thời không.

Một chút cũng không thua kém Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ thấy Tây Vương Mẫu phất tay áo một cái, cực tốc đánh về phía Lâm Nghệ, định dịch chuyển Lâm Nghệ và Tam Tiêu ra khỏi Côn Luân Tiên Cảnh.

Lâm Nghệ sát giác nguy cơ, cực tốc nhảy vọt không gian!

Thanh Mộc Chi Tiễn lắp vào, phòng ngự cấp 141 gia tăng, 1400 vạn trận đồ phòng ngự Thanh Mộc trải ra, ngăn cản uy năng của Côn

Luân Kính, đồng thời tế Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, cực tốc giương cung kéo dây bắn giết.

Tiễn ý trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ Côn Luân Tiên Cảnh.

Ba mũi tên cùng phát, từng mảnh thế giới bị sát phạt sắc bén xé nát, tử vong hủy diệt không ngừng bao trùm về phía Tây Vương Mẫu, khiến y cũng cảm thấy khủng bố, liên tục tế ra mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đều bị bắn nát.

Dường như không có thứ gì có thể ngăn cản sự sắc bén của Tiễn Đạo!

Sắc mặt Tây Vương Mẫu đại biến, tuy y cũng ôm ý muốn kiến thức Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, nhưng không ngờ lại khủng bố đến vậy, Lôi Chi Tiễn vừa đến trước mặt, trực tiếp khiến không gian nổ tung.

Tây Vương Mẫu bị chấn bay, rơi xuống Thiên Trì.

Một thân bạch y, tất cả đều bị nước Thiên Trì lạnh lẽo làm ướt, trông vô cùng chật vật!

Không, không chỉ có một mũi Lôi Chi Tiễn, còn có Diệt Tình Chi Tiễn và Không Gian Chi Tiễn, vẫn tiếp tục bắn giết, Tây Vương Mẫu bước ra khỏi Thiên Trì, dùng Côn Luân Kính để ngăn cản Không Gian Chi Tiễn.

Diệt Tình Chi Tiễn lại không cản được, khoảnh khắc đã bắn đến trước mặt.

Khiến y tâm lạnh toát!

Lúc này, Lâm Nghệ nhảy vọt trên mặt hồ Thiên Trì, đến trước mặt Tây Vương Mẫu, nói: "Tây Vương Mẫu Đạo hữu, ta đã thủ hạ lưu tình rồi, thật sự không cho sao?" "Không cho!" Tây Vương Mẫu một quyền trực tiếp đánh về phía Lâm Nghệ.

Bị Lâm Nghệ vung chưởng nắm lấy, luận về cường độ nhục thân, Tây Vương Mẫu nào dám so với Tổ Vu Chi Thể, các đạo văn sát phạt trên nắm đấm của Tây Vương Mẫu đều bị bóp nát, bị Lâm Nghệ trực tiếp kéo vào lòng.

Giờ khắc này, một thân y phục của Tây Vương Mẫu đều đã ướt đẫm, trông chật vật, toàn bộ thân hình gần như không còn bí mật gì mà hiện ra trong mắt Lâm Nghệ.

"Hậu Nghệ, ta cần Thời Gian Chi Nguyên!

Mau buông ta ra!" Biết không thể đánh thắng, Tây Vương Mẫu cũng không biết sát tâm của Lâm Nghệ mạnh đến mức nào, bởi vậy, y chọn cách đồng ý, chọn từ bỏ chống cự, bằng không, một khi Lâm Nghệ đã hạ sát tâm, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Chỉ là...

ánh mắt Lâm Nghệ cứ nhìn thẳng vào Tây Vương Mẫu gần như không còn bí mật, lại không đáp một lời, chốc lát, đột nhiên ôm lấy Tây Vương Mẫu, "Bành" một tiếng, lao thẳng vào Thiên Trì...!

Sóng Thiên Trì cuồn cuộn, che lấp mọi thứ không thể miêu tả bên trong!

Bành!

Lâu sau, Tây Vương Mẫu từ Thiên Trì lao ra, đứng trong hư không, bởi vì thân thể chịu đựng sự tàn phá khủng khiếp, sớm đã không chịu nổi, bởi vậy, suýt nữa không đứng vững được.

Nhìn vào trong Thiên Trì, thần sắc phức tạp, lại mang theo vẻ e sợ.

Tuy y cũng là Chuẩn Thánh Đại Năng, nhưng về phương diện nhục thân, không mạnh bằng Tổ Vu Chi Thể, toàn thân Lâm Nghệ đều là tiễn ý sắc bén, thêm vào đó, hiện tại Lâm Nghệ không còn là người phàm, tiễn, đạo dung hợp thành một thể, không cách nào khống chế

cực hạn của Tiễn Đạo, nên sự xung kích gây ra vô cùng khủng khiếp.

Nếu không cầu xin tha thứ, e rằng...!

Mặt Tây Vương Mẫu nóng bừng!

Lâm Nghệ chỉnh lại y phục, bước ra khỏi Thiên Trì, đứng bên cạnh Tây Vương Mẫu.

Sau đó, vượt qua không gian, đến Côn Luân Tiên Cung.

Tam Tiêu ở Côn Luân Tiên Cung vẫn chờ đợi, đợi chừng mấy cái thời thần, tuy thấy Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu lao vào Thiên Trì, nhưng không rõ đã xảy ra chuyện gì?!

Thấy Tây Vương Mẫu đi một bước khập khiễng trở về, nghiễm nhiên đã không còn tức giận!

Bên cạnh, Lâm Nghệ cũng không động thủ.

Cảnh tượng quỷ dị.

Phải biết rằng, vừa rồi hai người còn sinh tử đại chiến đến mức xé rách mặt, nhưng giờ đây lại chung sống hòa thuận.

Trong mấy cái thời thần, đã xảy ra chuyện gì?!

Lại có sự chuyển biến như vậy!

Tây Vương Mẫu đưa Côn Luân Kính cho Lâm Nghệ.

Thời Gian Chi Nguyên bị phong ấn trong Côn Luân Kính.

Côn Luân Kính liên hệ với Nguyên Thần của Tây Vương Mẫu, cũng khó trách y không muốn đưa.

Nhưng giờ đây y cũng chỉ có thể phẫn nộ mà đưa cho Lâm Nghệ.

Vừa rồi Lâm Nghệ còn đưa Hồng Mông Lượng Thiên Xích cùng lời hứa bảo hộ làm điều kiện, nhưng y không chấp nhận, hiện tại, những thứ đó không những không còn, Thời Gian Chi Nguyên cũng đã

trao, mà người cũng đã dâng hiến.

Cả người lẫn bảo vật đều có được!

Quả thực Lâm Nghệ sướng đến chết.

Tây Vương Mẫu lại như vậy.

"Ngươi sắp xếp đi, ta bế quan một đoạn thời gian." Dưới Thiên Trì, Tây Vương Mẫu nhượng bộ, Tây Vương Mẫu cũng không còn cách nào khác, bảo vật đã trao, người cũng đã dâng, tổng phải thu hồi chút gì đó chứ.

May mà Lâm Nghệ cũng đã đồng ý, nếu gặp phải uy hiếp không thể chống cự, sẽ bảo hộ y chu toàn!

Hồng Hoang hung hiểm khôn lường, Thánh Nhân làm chủ, ngay cả Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng không dám bảo đảm sau này sẽ bình an vô sự, Lâm Nghệ hiện tại đã có thể chống lại Thánh Nhân, giả sử có thời gian nữa thì sao mà lường được.

Có một chỗ dựa, tổng là tốt!

Tây Vương Mẫu gật đầu.

Cảnh tượng này, lại khiến Tam Tiêu tỷ muội kinh ngốc!

Lâu sau cũng không hoàn hồn.

Thần sắc quái dị nhìn chằm chằm Tây Vương Mẫu.

Lâm Nghệ càng quan tâm đến Thời Gian Chi Nguyên, sau khi tiến vào một tòa tiên cung, liền lấy ra Côn Luân Kính, từ trong đó đề thủ Thời Gian Chi Nguyên.

"Đề thủ 980.000 đạo Thời Gian Pháp Tắc Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Có khai mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng không?" ...

Lâm Nghệ bị giật mình.

Tuy biết Hỗn Độn Đại Đạo của Thời Gian Hỗn Độn Ma Thần cao cấp, nhưng không ngờ vừa đề thủ, lại trực tiếp đề thủ 98 vạn đạo Hỗn Độn Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo, còn mạnh hơn nhiều so với việc trấn sát một đám Chuẩn Thánh Đại Năng.

Đề thủ Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, có thể thăng cấp Thời Gian Tiễn Đạo!

"Khai mở Cao Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng!" Lâm Nghệ hô.

Dung hợp Thời Gian Chi Nguyên vào nhục thân, có 50 vạn lần lực lĩnh ngộ gia trì, bắt đầu tham ngộ Hỗn Độn Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo.

Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo của Thời Gian Hỗn Độn Ma Thần, chính là Hỗn Độn Đại Đạo, siêu thoát khỏi Hồng Hoang!

Các loại lĩnh ngộ bị phân giải, phân tích, dung nhập vào ý thức Lâm Nghệ, Lâm Nghệ liền từ đó mà lý giải lĩnh ngộ, lần này, chủ yếu tham ngộ Hỗn Độn Thời Gian Đại Đạo.

Trước đây, y đã tham ngộ Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo của Chúc Cửu Âm cấp, bởi vậy, cho dù Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo ẩn chứa trong Thời Gian Chi Nguyên có khủng bố huyền diệu đến mấy, cũng có thể dễ dàng nhập môn.

Chương 41

Trước đây, Lâm Nghệ chỉ sơ bộ nắm giữ, dung hợp tốc độ thời gian vào Tiễn Đạo, một mũi tên bắn ra, có thể làm chậm thời gian, hoặc tăng nhanh tốc độ thời gian.

Hỗn Độn Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo càng huyền diệu hơn, có sự khai sáng lớn đối với Lâm Nghệ, sự lĩnh ngộ về tốc độ thời gian càng sâu sắc hơn, trước đây chỉ tạm thời khống chế tốc độ thời gian gấp mười mấy lần, bây giờ, có thể dễ dàng nâng cao tốc độ thời gian lên mấy vạn lần.

Tu luyện đến cực hạn, liền có thể Tĩnh Chỉ Thời Gian, hoặc Thời Gian Đảo Lưu!

Đương nhiên, đó không phải mục tiêu cuối cùng của Lâm Nghệ, y muốn tham ngộ Thời Gian Hồi Tố!

Nếu dung nhập vào Tiễn Đạo, liền có thể ngăn cách khoảng cách thời gian, xuyên qua trong thời gian.

Trong chiến đấu, có thể Thời Gian Hồi Tố kẻ địch, trở về thời khắc chưa cường đại, từ đó đánh giết!

Bởi vì, trong Hồng Hoang, không ai thiên sinh là Thánh Nhân, cũng không ai thiên sinh cường đại vô địch!

Đều dựa vào tu luyện mà cường đại.

Vậy, Thời Gian Hồi Tố, có thể đạt đến trước khi chưa thành đạo hóa hình, hoặc lúc yếu kém nhất, từ đó bắn giết!

Loại năng lực này, thật đáng sợ!

Dưới sự gia trì 50 vạn lần lực lĩnh ngộ, Lâm Nghệ tập trung tham ngộ.

“Chúc mừng Túc Chủ, Thời Gian Tiễn Đạo thăng cấp 8!” “Chúc mừng Túc Chủ, Thời Gian Tiễn Đạo thăng cấp 11!” “Chúc mừng Túc Chủ, Thời Gian Tiễn Đạo thăng cấp 9!” ...

Theo việc không ngừng tu luyện, cấp độ Thời Gian Tiễn Đạo thăng vọt, trực tiếp từ cấp 125 lên cấp 211!

Bên ngoài tiên cung.

Tây Vương Mẫu có cảm ứng, nhìn chằm chằm mọi thứ xung quanh, kinh hãi phát hiện, cảnh vật biến ảo lúc nhanh, lúc chậm, dường như sự biến đổi bốn mùa đều bị khống chế.

Tam Tiêu cũng kinh hãi nhìn chằm chằm mọi thứ!

Tức khắc, ánh mắt đồng loạt nhìn chằm chằm vào cung điện Lâm Nghệ bế quan, sự chấn động trong mắt không tan.

Cảnh vật biến ảo càng lúc càng nhanh, lại càng lúc càng chậm.

Có lúc như ngừng lại!

Đều biết, Thời Gian Đại Đạo Lâm Nghệ tham ngộ, đang không ngừng mạnh lên!

“Chẳng lẽ Thời Gian Chi Nguyên hợp với hắn ư?” Tây Vương Mẫu sau khi chấn động, cũng rơi vào trầm tư, y cũng đã tham ngộ Thời Gian Chi Nguyên, tham ngộ mấy vạn năm, nhưng đều không có chút manh mối nào.

Nhưng Lâm Nghệ mới tham ngộ bao lâu chứ, đã đạt đến tầng thứ này rồi.

Đến đây, y cũng hoàn toàn từ bỏ hy vọng.

Tiễn Đạo tràn ra, bao trùm cả Côn Luân Tiên Cảnh, rồi lan ra bên ngoài, dẫn đến những biến động kinh người khắp Côn Luân, vô số sinh linh cảm thấy hoảng sợ bất an.

Không ít Đại Năng ẩn thế ở Côn Luân, cũng chấn động nhìn chằm chằm cảnh vật biến ảo cực nhanh, đều có thể cảm nhận được dấu vết của thời gian.

Loại biến ảo này liên tục không ngừng!

Một ngày nọ, đại môn tiên cung mở ra, Lâm Nghệ từ bên trong bước ra, đi về phía Tây Vương Mẫu, Tam Tiêu!

Chính định đi về phía Lâm Nghệ.

Nhưng đột nhiên bước chân dừng lại.

Tây Vương Mẫu, Tam Tiêu đều cảm thấy, Lâm Nghệ mỗi khi bước về phía trước một bước, dường như lại lùi về sau, cảnh vật xung quanh không ngừng biến ảo trở về thời khắc ban đầu khi mới tiến vào Côn Luân Tiên Cảnh.

Biến cố thần kỳ như vậy, khiến cả người y đều ngây dại.

"Thời Gian Hồi Tố!" Tây Vương Mẫu thất thanh kinh hô, trong ánh mắt bùng phát từng đạo quang mang, y đã tham ngộ Thời Gian Chi Nguyên, tự nhiên hiểu rõ điều này.

Thời gian đang không ngừng đảo lưu!

Chẳng lẽ đã đạt đến tầng thứ đó rồi sao?!

Tây Vương Mẫu không dám tin, ngay cả Đế Giang cũng chưa đạt đến tầng thứ này, tên khốn này tham ngộ thời gian ngắn như vậy, chẳng lẽ đã tham ngộ ra rồi?!.

Tây Vương Mẫu, Tam Tiêu đều chấn động tại chỗ, tuy khoảng cách với Lâm Nghệ rất gần, nhưng lại như cách vô số thời không.

Như Tây Vương Mẫu đã phỏng đoán, dưới sự gia trì 50 vạn lần lực lĩnh ngộ, Lâm Nghệ đích xác đã tham ngộ ra Thời Gian Hồi Tố, Thời Gian Đảo Lưu!

Nguyên bản, Đế Giang cũng chưa đạt đến tầng thứ này!

Bởi vậy, trong bản nguyên lĩnh ngộ của Đế Giang, cũng không có cảnh giới này.

Nhưng Thời Gian Hỗn Độn Ma Thần, chính là hóa thân của Hỗn Độn Thời Gian Đại Đạo, dĩ nhiên đã đạt đến cảnh giới này, Thời Gian Bản Nguyên Hỗn Độn Đại Đạo mà y để lại trong Thời Gian Chi Nguyên, tự nhiên bao hàm những lĩnh ngộ này.

Bởi vậy, đây cũng là một nguyên nhân khác khiến Lâm Nghệ lĩnh ngộ nhanh chóng đến vậy!

Lâm Nghệ lắp một mũi Thời Gian Chi Tiễn.

Tây Vương Mẫu, Tam Tiêu cách một khoảng không thời gian, đều có cảm giác bị khóa chặt, dường như mũi tên này, có thể xuyên qua giới hạn thời gian, tạo thành uy hiếp đối với họ.

Sưu!

Thời Gian Chi Tiễn bùng phát, lướt qua trước mặt Tây Vương Mẫu và Tam Tiêu, bắn vào một ngọn thần phong phía sau, trực tiếp bắn nát ngọn thần phong đó, hóa thành vô tận phi thạch.

Trong sát na, cảnh vật biến ảo, khôi phục lại.

Đứng tại chỗ, không nhúc nhích mảy may.

Chuyển mắt nhìn ngọn thần phong phía sau, vẫn còn đó, chỉ là...

đột nhiên, không hề có dấu hiệu gì, ngọn thần phong trong nháy mắt biến mất trước mắt, vô cùng đột ngột!

".....!" Vượt ngoài phạm trù lý giải của Tam Tiêu.

"Tham ngộ ra Thời Gian Hồi Tố?" Tây Vương Mẫu khó nén chấn động, hỏi Lâm Nghệ.

"Ừm!

Nhưng, hiện tại miễn cưỡng có thể nghịch lưu mấy ngày trước!" Lâm Nghệ đáp.

"Miễn cưỡng?" Tây Vương Mẫu nghe lời này, không nói nên lời, ngay cả Chúc Cửu Âm hiểu rõ Thời Gian Chi Đạo nhất, tu luyện nhiều năm như vậy, e rằng cũng chưa đạt đến cảnh giới này.

Lâm Nghệ mới tu luyện bao lâu, đã đạt đến cảnh giới khủng bố như vậy, "miễn cưỡng", nghe ý tứ, lại không quá hài lòng?!

"Đã dùng Thời Gian Hồi Tố vào Tiễn Đạo rồi đúng không?" Bỗng nhiên nhớ lại những cảnh tượng vừa rồi, Tây Vương Mẫu đột nhiên hỏi một câu, sau khi Lâm Nghệ gật đầu, nhận được câu trả lời, Tây Vương Mẫu gần như bị chấn động đến trầm mặc.

Có thể tưởng tượng, nếu Lâm Nghệ tu luyện Thời Gian Hồi Tố đến cực cảnh, nghịch lưu mấy ức năm, mấy cái hội nguyên trước, chẳng phải có thể tùy ý tru sát bất kỳ sinh linh nào của Hồng Hoang sao?

Càng nghĩ, Tây Vương Mẫu càng cảm thấy đáng sợ!

Khó trách vì đoạt Thời Gian Chi Nguyên, Lâm Nghệ dám ra tay tàn nhẫn với y.

Nhưng, lúc đầu, y nào có nhìn ra lực lĩnh ngộ của Hậu Nghệ khủng bố đến vậy?

Nhưng, nói đi thì cũng phải nói lại, nếu Lâm Nghệ thật sự có thể thực hiện lời hứa của mình, sau này y gặp uy hiếp, hắn sẽ kịp thời ra tay, vậy thì với các loại thủ đoạn y đã nắm giữ, tất nhiên có thể bảo toàn được y trong đại thế Hồng Hoang, cũng có thể khiến y an tâm truy cầu Đại Đạo.

Lâm Nghệ thu hồi Thời Gian Chi Tiễn.

Thời Gian Hồi Tố, đích xác đã tham ngộ.

Và đã dung nhập vào Tiễn Đạo.

Nhưng, cảnh giới nắm giữ hiện tại không đủ, chỉ có thể nghịch lưu thời gian mấy ngày trước!

Sau này không ngừng thăng cấp, mới có thể nghịch lưu mấy năm, mấy vạn năm, mấy ngàn vạn năm, thậm chí xa hơn nữa, như vậy mới có thể đạt được hiệu quả tru sát.

Đương nhiên, Lâm Nghệ cũng không vội!

Đã tham ngộ ra, đã bước ra một bước quan trọng nhất.

Lĩnh ngộ ẩn chứa trong Thời Gian Chi Nguyên quá nhiều, nếu đều tham ngộ hết, vậy hẳn là có thể đạt được cảnh giới cao hơn.

Ngoài ra, Thời Gian Chi Tiễn đã thăng cấp 232, gia tăng 232 lần sát phạt, vô cùng khủng bố, nếu ba phần ý thức liên tục gia trì, vậy còn mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi, một lần thăng cấp này, đủ sức đưa y vào hàng ngũ Hồng Hoang Chí Cường Giả rồi.

Tam Tiêu không lý giải loại cảnh giới này, nhưng động tĩnh vừa rồi, các nàng cảm nhận rõ mồn một.

Lâm Nghệ có thể khiến thời gian đảo lưu, và trước khi đảo lưu, từ lúc phát động công kích, ngọn thần phong kia là một ví dụ!

Khó trách hắn có thể vứt bỏ ba loại chứng đạo chi pháp của Đạo Tổ, tự khai sáng một đạo, loại lực lĩnh ngộ và lý giải này, hoàn toàn vượt quá phạm trù nhận thức của các nàng rồi.

Ánh mắt nhìn về phía Lâm Nghệ, lại thay đổi!

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Lâm Nghệ cũng không làm gì khác, thông thạo Thời Gian Chi Tiễn, ngoài ra, còn ghẹo ghẹo Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu cũng dần dần sợ tên khốn này!

Trong lòng kiên quyết, y đành phải dùng chút tiểu kế, để Vân Tiêu thay y chịu trận.

Vân Tiêu vốn sùng bái Lâm Nghệ, biết chuyện Lâm Nghệ tru sát Thường Nga, nhưng cũng hiểu rõ một số duyên cớ trong đó, cũng không bài xích, bởi vậy, dù biết là kế, cũng thản nhiên tiếp nhận.

Ngoài ra, nàng cũng hiếu kỳ chuyện Thiên Trì thần kỳ huyền diệu đến mức nào!

Nhưng sau khi thử nghiệm, Vân Tiêu mới biết Tiễn Đạo sắc bén đáng sợ, cũng biết vì sao Tây Vương Mẫu lại cam tâm từ bỏ thể diện Đại Năng mà dùng kế đó.

Sau đó lén lút dẫn theo Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, khập khiễng rời khỏi Côn Luân Tiên Cảnh, ước chừng đã hạ quyết tâm, sau này sẽ không bao giờ gặp lại Lâm Nghệ nữa.

Đối với nàng mà nói, đây là một cuộc lịch luyện trong đời!

Một dấu ấn trên Đạo đồ!

Lâm Nghệ vốn định bù đắp.

Vận mệnh của ba tỷ muội sau này, hắn kỳ thực biết, có thể thích đáng nhắc nhở, nhưng ba tỷ muội cũng không cho cơ hội, hắn cũng đành thôi.

Dù sao, nếu thay đổi đại thế Hồng Hoang, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến sau này.

Ngoài ra, hắn cũng không có nhiều tâm tư để đàm tình ái, hiện tại trên Thời Gian Tiễn Đạo đã có đột phá, lại tiến vào bế quan.

Trước đây, việc tạo ra ba phần ý thức, đã mang lại sự gia tăng khủng khiếp cho Tiễn Đạo.

Hiện tại Lâm Nghệ đã củng cố Tiễn Tâm, ý thức trở nên càng khủng bố hơn, bởi vậy, hắn định thử lại một lần nữa, thực hiện thêm một số thay đổi.

"Hô!" Thở ra một hơi thật sâu, Lâm Nghệ trong lòng kiên quyết, lại vung mấy nhát dao vào mình.

Đau đớn ý thức tràn ngập, suýt chút nữa khiến tâm thần Lâm Nghệ sụp đổ.

Nhưng, mấy nhát dao lại vung ra hoàn mỹ!

Ý thức chia làm chín phần!

Lâm Nghệ nhẫn nhịn cơn đau, ngưng tụ Tiễn Đạo, dung hợp với ý thức, đồng thời điều khiển chín mũi tên.

Chương 42

"Hy vọng lần này có hiệu quả!" Lâm Nghệ tế Xạ Nhật Thần Cung, liên tục lắp chín mũi tên, chín loại Tiễn Đạo ngưng tụ, cùng với Lâm Nghệ mạnh mẽ kéo Xạ Nhật Thần Cung, vừa kéo được một nửa, Xạ Nhật Thần Cung liền như muốn không chịu nổi nữa.

Ngoài ra, Lâm Nghệ cũng sát giác ý thức chịu tải cực lớn, cũng dừng lại.

Lại đổi sang năm mũi tên, Xạ Nhật Thần Cung miễn cưỡng có thể chịu đựng, gánh nặng ý thức cũng giảm bớt không ít, lực sát phạt gia tăng cũng mạnh hơn cấp độ ba phần ý thức.

Tức khắc, thêm một mũi tên nữa, gánh nặng ý thức tăng gấp bội!

Sau nhiều lần thử nghiệm, Lâm Nghệ liền phát hiện, chỉ cần ý thức đủ mạnh, có thể thao khống Tiễn Đạo càng lúc càng nhiều, cấp độ Tiễn Đạo gia tăng cũng sẽ theo đó mà thăng cấp.

Vừa hay khế hợp với Tiễn Tâm!

Tiễn Tâm mạnh, Tiễn Đạo khống chế càng mạnh, khả năng đột phá cực hạn nhục thân cũng càng cao.

Vừa vặn, cũng đã chứng minh được sự thành công của việc tự khai sáng một đạo.

Không thể không nói, không gì khiến người ta hân hoan hơn việc biết con đường mình đi là chính xác, không gì khiến người ta kích động hơn việc được chứng minh!

Bởi vì, độc sáng một loại chứng đạo chi pháp, bản thân chỉ là một khái niệm, không ai từng đi, bởi vậy, sẽ có khả năng đi sai đường.

Nhưng một lần biến hóa này, đã chứng minh tính chính xác!

Tựa như, đưa ra một lý luận, dùng thực nghiệm thực tế để chứng minh lý luận đó là đúng!

Lâm Nghệ trấn định cảm xúc kích động, tiếp tục tham ngộ.

Đột nhiên.

Mở mắt, bùng phát hai luồng tiễn quang.

Trực tiếp bước ra khỏi tiên cung.

Bên ngoài tiên cung, Tây Vương Mẫu vô cùng chật vật, tóc tán loạn, khóe miệng còn dính vết máu, dường như vừa trải qua một trận đại chiến!

"Ai đã làm bị thương ngươi?" Lâm Nghệ nhíu mày.

Tây Vương Mẫu là Chuẩn Thánh hậu kỳ, có thể khiến y chật vật đến vậy, đối thủ thực lực không hề đơn giản!

"Càn Khôn Lão Tổ!" Tây Vương Mẫu nói: "Hậu Nghệ!

Côn Luân xuất hiện một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, bị hắn đoạt mất, nếu không sai, ngươi cùng ta đoạt lại!" Tạo Hóa Ngọc Điệp, chính là Hỗn Độn Chí Bảo ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo áo nghĩa, vì chịu áp lực Bàn Cổ khai thiên tích địa mà bị phá tổn, hóa thành hai mươi tư tàn phiến, Hồng Quân ở Côn Luân đã có được phần lớn, từ đó Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Tây Vương Mẫu biết Côn Luân có Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, vẫn luôn chú ý, trong thời gian Lâm Nghệ bế quan, tiễn ý sinh ra tràn ngập Côn Luân, kích thích Tạo Hóa Ngọc Điệp, từ đó sản sinh dị tượng, bị người ta bắt được.

Chờ y tìm đến, lại bị Càn Khôn Lão Tổ chặn mất!

Càn Khôn Lão Tổ, là Khai Thiên Thần Ma, cùng Hồng Quân từng trấn sát Ma Tổ La Hầu là tuyệt thế Đại Năng, đã vượt qua Chuẩn

Thánh đỉnh phong, thêm vào đó, Hậu Thiên Càn Khôn Đại Đạo mà hắn nắm giữ vô cùng khủng bố, y một mình không cách nào đoạt lại, chỉ có thể quay về mời Lâm Nghệ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến!

Ánh mắt Lâm Nghệ cũng sáng lên.

Giờ khắc này, phong ba đại chiến trên Côn Luân Sơn tiếp tục lan rộng, kéo dài phạm vi mấy chục cái Trung Thiên Thế Giới.

Địa giới Côn Luân, ít nhất cũng rộng bằng mấy vạn cái Trung Thiên Thế Giới, nhưng phong ba sát phạt hầu như đều lan đến.

Hiển nhiên, trừ Càn Khôn Lão Tổ, Tây Vương Mẫu ra, còn có các Đại Năng chí cường giả khác cũng để mắt đến Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, từ dao động mà xem, chiến đấu thảm liệt.

Chẳng trách lại như vậy, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến đối với Chuẩn Thánh Đại Năng mà nói, sức hấp dẫn vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo các loại bảo vật.

Nếu là Tiên Thiên Chí Bảo, có lẽ sẽ không đến mức liều mạng như vậy.

Nhưng, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa vô thượng Đại Đạo áo nghĩa, nếu Chuẩn Thánh tham ngộ, có lẽ có thể từ đó tìm thấy cơ duyên thành Thánh.

Sự dụ hoặc của việc thành Thánh, không ai có thể ngăn cản được.

Mặc dù khi Tử Tiêu Cung giảng đạo, dưới Thiên Đạo của Hồng Quân tổng cộng có tám Thánh vị!

Hồng Quân Trảm Tam Thi Chứng Đạo, cuối cùng hợp với Thiên Đạo, một cái.

Tam Thanh đắc Thánh vị, ba cái.

Nữ Oa tạo người thành Thánh, một cái.

Hai vị phương Tây, hai cái.

Bản thân Hồng Vân cũng chiếm một cái, nhưng cuối cùng bị kế hại, cơ hội Thánh vị Hồng Mông Tử Khí hạ lạc không rõ.

Bởi vậy, sau này đều không còn.

Nhưng không có nghĩa là sau này không còn cơ hội thành Thánh, ví dụ như Chuẩn Thánh Đại Năng, là Khai Thiên Thần Ma, tu luyện Hỗn Độn Đại Đạo, hoàn toàn không cần Hồng Mông Tử Khí, liền có thể trực tiếp Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Chỉ là việc chứng đạo tương đối khó khăn hơn khi có Hồng Mông Tử Khí tương trợ!

Áo nghĩa Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, có lợi ích to lớn đối với việc chứng đạo, cơ hội chứng đạo sẽ được nâng cao rất nhiều, dù sao, lúc đầu Hồng Quân cũng dựa vào Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến mà chứng đạo thành Thánh.

Vì Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, liều mạng thì có gì là không thể!

Không thành Thánh, cuối cùng cũng chỉ là kiến hôi!

Bởi vậy, đừng nói những kẻ có thực lực đứng vào hàng ngũ chí cường giả Hồng Hoang, không thành Thánh, bởi vì nếu Thiên Đạo muốn ứng kiếp, không phải Thánh Nhân, không có năng lực chống cự, chỉ có thể vứt bỏ một thân tu vi, ngoan ngoãn ứng kiếp.

Ví dụ như Lượng Kiếp mà hai tộc Vu Yêu đang đối mặt, là một ví dụ sống động!

Không chết, Lượng Kiếp không diệt!

Khi Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu đến, Càn Khôn Lão Tổ đang đại chiến với hai Chuẩn Thánh hậu kỳ cường giả.

Hai vị Đại Năng kia đều là Khai Thiên Thần Ma.

Không chỉ tu vi mạnh, nhục thân cũng đáng sợ, một người tay cầm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Đạo Kiếm, một người tay cầm Thượng Phẩm Vô Cực Bảo Tháp, thôi động Tiên Thiên Linh Bảo vây công Càn Khôn Lão Tổ.

Càn Khôn Lão Tổ thì cầm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Phù Trần, chiến đấu thối lui.

Đối phương liều mạng, vì đoạt Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến.

Hắn đã có được Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, không cần liều mạng, chỉ cần bảo mệnh, sau đó thuận lợi rời đi là được.

Bởi vậy, hắn có thể thối lui.

Đương nhiên, thực lực của hắn đã đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, nếu muốn tử chiến, cũng có thể ứng phó hai Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu vai kề vai đứng, chú mục vào trận chiến, không tham dự.

Hai Chuẩn Thánh hậu kỳ Đại Năng kia cũng sát giác được, cũng lo lắng Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu đột nhiên ra tay, nhưng hiện tại mà nói, sự dụ hoặc của Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, đủ để khiến họ mạo hiểm.

Muốn hạ thủ, cũng chỉ có thể hướng Càn Khôn Lão Tổ hạ thủ!

Đích xác, sự xuất hiện của Tây Vương Mẫu, đã tạo áp lực không nhỏ cho Càn Khôn Lão Tổ.

Tây Vương Mẫu thực lực tuy Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng dựa vào Côn Luân Kính các loại chí bảo chuyển đổi thời không, rất khó đối phó, có hai kẻ vẫn luôn vướng vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu liên hợp đối phó một mình, tình huống kia sẽ vượt ngoài tầm kiểm soát.

Bởi vậy, hắn cũng bị buộc phải dùng toàn lực, nhanh chóng giải quyết hai Chuẩn Thánh hậu kỳ đang giao chiến.

"Hai vị đạo hữu, có cần ta tương trợ không?!" Lâm Nghệ hô về phía hai Chuẩn Thánh hậu kỳ Đại Năng.

Hai Chuẩn Thánh hậu kỳ Đại Năng vừa nghe, mừng rỡ trong lòng, trong đầu nhanh chóng nảy ra một kế, để Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu tham gia chiến đấu, trước hết trấn áp Càn Khôn Lão Tổ, đợi Càn Khôn Lão Tổ giao ra Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, rồi sau đó lại động thủ cướp đoạt.

Một trong số Chuẩn Thánh Đại Năng kia vội vàng đáp: "Hai vị đạo hữu, xin trợ bần đạo một tay, đợi đoạt được Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, chúng ta cùng nhau tham ngộ Đại Đạo áo nghĩa." "Được, ta giúp!" Lâm Nghệ vui vẻ đồng ý.

Tức khắc nói với Tây Vương Mẫu: "Lát nữa ta trước hết trọng thương hai người kia, rồi kéo chân bọn họ, đợi ta thu thập xong Càn Khôn Lão Tổ, rồi sẽ quay lại giúp ngươi giải quyết bọn họ." Ánh mắt Tây Vương Mẫu hơi ngưng lại.

Nghe ý Lâm Nghệ, định đánh giết cả ba Chuẩn Thánh.

Nhưng, y cũng hiểu, chuyện Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến vô cùng trọng đại, một khi bị truyền ra, Thánh Nhân cũng có thể đích thân xuất hiện, sẽ phiền phức không ngừng, bởi vậy, để tránh thông tin tiết lộ, chỉ có thể sát nhân diệt khẩu.

Nếu thả đi mấy người, khó tránh khỏi bị báo phục, lan truyền thông tin ra ngoài, dẫn cường địch vây quanh, vô cùng bất lợi.

Nhưng, một mình hắn có thể cản được Càn Khôn Lão Tổ và hai Đại Năng khác sao?

Phải biết, cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, đâu phải loại tầm

thường!

Lâm Nghệ cầm Xạ Nhật Thần Cung, tiễn ý lan tỏa phạm vi mấy trăm cái Tiểu Thiên Thế Giới, bao vây cả ba người đang đại chiến.

Trong sát na bị khóa chặt, Càn Khôn Lão Tổ đều kinh hãi thất sắc.

Cảm thấy một luồng uy hiếp trí mạng bao trùm, khiến hắn có cảm giác không lành!

Tức khắc, Càn Khôn Lão Tổ có xung động rút lui bất chấp tất cả.

Hai người kia thấy vậy, biết Càn Khôn Lão Tổ đã sợ, nào dám để hắn chạy thoát, cũng vội vàng ra tay, giữ chặt Càn Khôn Lão Tổ.

"Càn Khôn Đạo hữu, mau giao bảo vật ra đi, có thể tránh được kiếp sát, nếu mệnh còn không có, cần bảo vật làm gì!" Hai Chuẩn Thánh Đại Năng cười lạnh khuyên nhủ.

Lúc này, Lâm Nghệ lặng lẽ lắp năm mũi tên, nhắm vào ba người đang đối chiến, năm mũi tên lần lượt là Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn.

Mỗi một loại Tiễn Đạo đơn độc đều gia tăng lực sát phạt hơn trăm lần.

Nay năm mũi tên chồng chất!

Chín phần ý thức Tiễn Đạo là một chuyển biến khác, cũng là thành quả tu luyện mới, hắn cũng khá mong đợi, rốt cuộc có bao nhiêu thay đổi, sự gia tăng này so với ba phần ý thức sẽ thăng cấp thêm bao nhiêu lần?!

Két két~~!

Xạ Nhật Thần Cung bị kéo, Tây Vương Mẫu chuyển mắt nhìn, có thể thấy Xạ Nhật Thần Cung đều kịch liệt rung động, dường như không chịu nổi, tùy thời muốn đứt gãy.

Năm mũi tên phóng thích ra một luồng lực sát phạt khiến người ta kinh hãi, càng khiến đồng tử Tây Vương Mẫu co rút, thân thể y đều vì chịu uy hiếp mà run rẩy, đứng yên tại chỗ.

Loại tiễn ý này quá sắc bén, quá khủng bố, quá hùng vĩ.

Như thể đã tích tụ sức mạnh ức vạn vạn năm, chờ đợi một sát na bùng nổ, mũi tên chưa bắn ra, thế giới xung quanh đã không chịu nổi mà sụp đổ, thiên địa vạn vật đều nhiễm tiễn ý, xông thẳng lên trời!

Tiễn Đạo lại thăng cấp rồi!

Trước đây Lâm Nghệ từng ra tay với y, y đã kiến thức Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, nhưng so với hiện tại, xa xa không thể sánh bằng, sự thăng cấp quá lớn, lớn đến mức khiến y cũng phải kinh hãi.

Có thể thấy trong khoảng thời gian bế quan ở Côn Luân Tiên Cảnh, Lâm Nghệ đã tạo ra đột phá lớn đến nhường nào!

Ánh mắt Lâm Nghệ cũng sáng lên, năm mũi tên này, sự gia tăng lại cao tới 450 lần, vô hạn tiếp cận sự gia tăng chồng chất của năm mũi tên! 450 lần, là chiến lực gia tăng, cũng là lực sát phạt và hủy diệt!

Một luồng hủy diệt sắc bén đáng sợ không ngừng lan tỏa, khiến vạn vật trong phạm vi ức vạn vạn dặm của Côn Luân Sơn Mạch đều run rẩy, cực kỳ căng thẳng bất an.

Hai Chuẩn Thánh Đại Năng đang vây công Càn Khôn Lão Tổ, sao lại không rợn tóc gáy!

Chuyển mắt nhìn một cái, chỉ thấy năm mũi tên ngay cả bọn họ cũng đã bị khóa chặt.

Chương 43

Khiến khóe miệng bọn họ co giật.

Tên khốn này không muốn giúp sao?

Giúp kiểu gì vậy?

Không đợi phản ứng, năm mũi tên đột nhiên bắn ra!

Ba vị Chuẩn Thánh Đại Năng, bao gồm cả Càn Khôn Lão Tổ, tức khắc đều cảm nhận được mọi thứ xung quanh mình đều đang lùi lại, ngay cả không gian bị đại chiến hủy diệt cũng khôi phục như ban đầu.

Quỷ dị, huyền bí!

Khiến họ, ngưng trọng!

Đột nhiên, Càn Khôn Lão Tổ dường như, thần sắc kịch biến, kinh hô: "Thời Gian Đại Đạo!

Thời Gian Hồi Tố!" Trời ơi, tên khốn này lại tu luyện Thời Gian Đại Đạo đến cảnh giới này!

Càn Khôn Lão Tổ nội tâm run rẩy, nào còn bận tâm đến chuyện khác, vội vàng thi triển Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Phù Trần phòng ngự thân thể, lại tế ra Càn Khôn Đại Đạo, cấu trúc Càn Khôn Thiên Địa, ngăn cách ảnh hưởng của Thời Gian Hồi Tố đối với hắn.

Thời Gian Hồi Tố?

Hai Chuẩn Thánh Đại Năng kia nghe thấy tiếng kinh hô của Càn Khôn Lão Tổ, sợ đến thân thể run lên.

"Hai vị đạo hữu, tên này định đánh giết cả ta, sát nhân đoạt bảo, rồi diệt khẩu, cho dù bần đạo có giao Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến

cho các ngươi, e rằng các ngươi cũng không giữ được, sao không trợ giúp bần đạo, trước hết trấn áp hắn, còn về Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, bần đạo nguyện chia sẻ cho hai vị đạo hữu." Càn Khôn Lão Tổ hô lớn với hai Chuẩn Thánh Đại Năng.

Bị khóa chặt, hai Chuẩn Thánh cảm nhận sát phạt ẩn chứa trong mũi tên, nghiễm nhiên đã uy hiếp đến tính mạng, cũng nhìn nhau một cái, tạm thời đồng ý ý kiến của Càn Khôn Lão Tổ.

Trước hết liên hợp, giải quyết Lâm Nghệ kẻ ngồi không hưởng lợi, rồi sau đó tìm cách đối phó Càn Khôn Lão Tổ, còn về việc Càn Khôn Lão Tổ nói chia sẻ, quỷ mới tin.

Ba người vốn đang tư sát, trong chớp mắt đã đồng lòng hiệp lực công kích Lâm Nghệ!

Chỉ cần có lợi ích, vậy thì không có kẻ địch vĩnh viễn!

Tức khắc, họ ngừng chiến, bày ra tư thế, phóng thích sát phạt Đại Đạo khủng bố, càn quét toàn bộ Côn Luân!

Chỉ là, động tác không đủ nhanh, cũng không đủ trực tiếp!

Trong sát na đó, trong năm mũi tên bắn ra, Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, dưới sự bao trùm của Thời Gian Tiễn Đạo, với tốc độ cực hạn phá không, xuyên qua mấy cái thời thần trước, trực tiếp kích xuyên Tiên Thiên Thần Thai Ma Khu của hai Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Hai Chuẩn Thánh hậu kỳ vốn định tế ra linh bảo phòng ngự, nhưng làm sao ngăn cản được Thời Gian Hồi Tố.

Sau đó, Thần Ma Khu nổ tung thành huyết vụ!

Cảnh tượng này, khiến Tây Vương Mẫu cũng ngây dại, hai Khai Thiên Thần Ma Chuẩn Thánh hậu kỳ, trúng một mũi tên, nổ tung rồi, xem ra sự lo lắng trước đây đều trở thành thừa thãi.

“Quá đáng sợ rồi!

E rằng Thánh Nhân cũng không mạnh đến vậy!” Nhìn hai Chuẩn Thánh hậu kỳ Đại Năng sống sờ sờ bị bắn nát trước mắt, Càn Khôn Lão Tổ cũng sợ đến tâm thần kịch chiến.

Cường giả sát phạt như vậy, không thể trêu chọc!

Hầu như quên mất chuyện liên hợp vừa rồi, Càn Khôn Lão Tổ xé rách không gian, cực tốc bỏ chạy!

Khi thu thập hai Khai Thiên Thần Ma, Không Gian Chi Tiễn, và Phong Chi Tiễn bắn về phía Càn Khôn Lão Tổ.

Phong Chi Tiễn va vào Càn Khôn Phù Trần, 450 lần lực sát phạt gia tăng, Càn Khôn Phù Trần đều bị bắn nát một góc, oanh vào trong Càn Khôn Thế Giới mà Càn Khôn Lão Tổ cấu trúc, toàn bộ Càn Khôn Thế Giới nổ tung.

Không Gian Chi Tiễn thừa thế nhảy vọt không gian, bắn giết đến trước người Càn Khôn Lão Tổ.

Càn Khôn Lão Tổ dù sao cũng kinh nghiệm lão luyện, vội vàng dùng Càn Khôn Đại Đạo đập nát mọi không gian, khiến không gian xung quanh hóa thành hỗn độn, thiếu đi sự che chắn của không gian, hắn tin rằng liền có thể ngăn cản Không Gian Chi Tiễn phòng không thắng phòng.

Nhưng, hắn đã đánh giá thấp 450 lần gia tăng!

Không Gian Chi Tiễn bắn giết vào hỗn độn, lực sát phạt Tiễn Đạo khủng bố từng lớp bao phủ, Càn Khôn Lão Tổ tế ra vô số Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự, cũng không ngăn cản được.

Hỗn độn vô biên trực tiếp bị xé nát, Càn Khôn Lão Tổ chịu đựng công kích sóng xung kích, bị bắn bay ra khỏi hỗn độn, toàn thân lập tức phủ một lớp máu tươi, thê thảm đến cực điểm.

Nhìn chằm chằm Lâm Nghệ một cái, trong lòng đầy kinh khủng run rẩy!

E rằng công kích của Thánh Nhân cũng không đến mức này!

Tây Vương Mẫu tìm được một trợ thủ, quá khủng bố rồi.

Hầu như cùng một khắc, không chút do dự, xoay người liền bỏ chạy!

Tiễn Đạo của Lâm Nghệ đích xác khủng bố, nhưng, Càn Khôn Lão Tổ cũng không phải loại tầm thường, thuở xưa, hắn từng tham dự trận chiến với La Hầu.

Lúc đó, La Hầu đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Phối hợp Thí Thần Thương, Tru Tiên Kiếm Trận, ngay cả Thánh Nhân cũng có thể giết.

Bị Hồng Quân, Âm Dương Lão Tổ và Dương Mi cùng tru sát.

Đủ thấy thực lực của hắn, phi thường nhân có thể tưởng tượng, nhưng trước mặt Lâm Nghệ lại không đỡ nổi một chiêu!

Hai Chuẩn Thánh Đại Năng kia không chết, Lâm Nghệ đã liên tục tru sát, vốn định lợi dụng Lâm Nghệ, trước hết trấn áp Càn Khôn Lão Tổ, rồi thừa cơ đoạt bảo, nhưng hiện tại, lại phản tác dụng.

Trọng tổ nhục thân, vừa phẫn nộ vừa sợ hãi nhìn Lâm Nghệ đang truy sát Càn Khôn Lão Tổ một cái, liền chuẩn bị thừa cơ bỏ chạy, mũi tên vừa rồi, không chỉ bất ngờ không kịp đề phòng, lực sát phạt cũng cực kỳ khủng bố, trực tiếp lấy đi nửa cái mạng.

Nguyên Thần đều bị trọng thương nghiêm trọng, thực lực bị tổn hại càng nghiêm trọng hơn.

Nếu lại trúng một mũi tên nữa, e rằng không còn mạng sống.

May mắn là, hắn không nắm giữ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến,

Lâm Nghệ không tiếp tục truy sát, đã bị Càn Khôn Lão Tổ dẫn đi, đây chính là cơ hội để trốn thoát!

Tây Vương Mẫu từ trong chấn động hoàn hồn, trực tiếp tế Côn Luân Kính đánh giết về phía hắn, lại một lần nữa bất ngờ không kịp đề phòng, một trong số đó trực tiếp bị đánh trúng, bị đánh chỉ còn lại Nguyên Thần.

Tây Vương Mẫu là người thành đạo ở Côn Luân Sơn, Nữ Tiên Côn Luân, căn nguyên cực cao, thực lực cũng cực mạnh, chỉ khi đối mặt với Lâm Nghệ, y mới không có sức chống đỡ.

Nhưng đối phó với Chuẩn Thánh Đại Năng bị trọng thương, nào có thể mất đi uy phong!

Hai Chuẩn Thánh hậu kỳ Đại Năng, một kẻ bị đánh phế, kẻ còn lại, nào còn bận tâm đến chuyện khác, quay người liền cuồng bôn chạy trốn.

Tây Vương Mẫu dùng Côn Luân Kính nghịch chuyển thời không, khiến không gian của Đại Năng đang bỏ chạy nghịch chuyển, kéo chân hắn lại!

Một bên khác.

Lâm Nghệ nhảy vọt không gian, trong sát na liền một khoảng cách thế giới, đuổi kịp Càn Khôn Lão Tổ.

Liên tục lắp năm mũi tên, gia tăng mấy trăm lần uy năng, điên cuồng bắn giết, mỗi một mũi tên lực sát phạt và hủy diệt đều hủy diệt một phương thế giới, tạo thành trọng thương nghiêm trọng cho Càn Khôn Lão Tổ.

"Đạo hữu tha mạng!" Càn Khôn Lão Tổ vừa cầu xin tha thứ, vừa cuồng bôn, hiển nhiên không nỡ từ bỏ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến.

Liên tục truy sát hơn trăm cái Trung Thiên Thế Giới, đánh cho

Hồng Hoang thiên địa chấn động, Càn Khôn Lão Tổ thi triển toàn thân giải số, cũng khó đỡ Tiễn Đạo khủng bố của Lâm Nghệ, cuối cùng, Lâm Nghệ ở một ngọn núi phía đông Côn Luân, tru sát Càn Khôn Lão Tổ.

Ai có thể tưởng tượng, Càn Khôn Lão Tổ, Khai Thiên Thần Ma Đại Năng từng đại chiến với La Hầu ở Lưỡng Giới Sơn, tuyệt thế Đại Năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại chết dưới mũi tên.

Hiện tại thực lực của Lâm Nghệ, đánh giết Chuẩn Thánh đỉnh phong dĩ nhiên hoàn toàn không thành vấn đề nữa rồi!

Nhìn thi thể Càn Khôn Lão Tổ, ý thức Lâm Nghệ bao trùm!

"Đề thủ 136.000 đạo Càn Khôn Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập vào Đại Đạo!" ...

Càn Khôn Đại Đạo, là một loại lãnh địa Đại Đạo, cũng là một trong Hỗn Độn Đại Đạo, nếu dung nhập vào Tiễn Đạo, một mũi tên, có thể sáng tạo Càn Khôn thế giới, một mũi tên cũng có thể diệt Càn Khôn thế giới.

Loại Hỗn Độn Càn Khôn Đại Đạo này mạnh hơn nhiều so với Huyết Chi Đại Đạo, La Thiên Đạo v.v, Lâm Nghệ tự nhiên sẽ không từ chối!

Tốt nhất là dung hợp tất cả các đạo của Hồng Hoang vào Tiễn Đạo, rồi lại dung hợp vào bản thân, đợi đến khi người, tiễn, đạo dung hợp thành một, Lâm Nghệ mới có thể thực sự ngự tiễn, tiễn ngự Tam Thiên Đại Đạo, ngự vô biên Hỗn Độn.

Tùy tức, Lâm Nghệ thu lấy chí bảo trên người Càn Khôn Lão Tổ!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Phù Trần, tuy có chút vỡ nát, nhưng uy năng vẫn còn, ngoài ra, còn có không ít bảo vật trân quý, nhưng Lâm Nghệ đều không để ý, hắn càng quan tâm đến Tạo

Hóa Ngọc Điệp tàn phiến.

Lục soát một phen, cuối cùng đã tìm thấy trong thần đình của Càn Khôn Lão Tổ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến phóng thích thanh quang, một luồng áo nghĩa Đại Đạo huyền diệu thần bí tràn ra, khiến Đại Đạo xung quanh đều hiện hình, đích xác phi phàm!

Thu Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, Lâm Nghệ nhanh chóng quay lại.

Chiến lực của Tây Vương Mẫu đích xác xuất sắc, đã đánh giết một Chuẩn Thánh, Lâm Nghệ đến kịp, trực tiếp lắp Diệt Tình Chi Tiễn, bắn chết kẻ còn lại.

Từ trên người hai người kia đề thủ 124.000 đạo Pháp Tắc Đại Đạo.

"Đã có được Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến rồi sao?" Tây Vương Mẫu thu Côn Luân Kính, ánh mắt nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ gật đầu, cũng không che giấu, cũng biết Tây Vương Mẫu nghĩ gì, không ngoài việc cũng muốn Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến.

Đối với Lâm Nghệ mà nói, hắn chỉ cần đề thủ Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, không đi ba loại chứng đạo chi pháp, kiện tuyệt thế chí bảo mà người Hồng Hoang mơ ước này, đối với hắn cũng không có tác dụng quá lớn.

Nhưng tùy tiện cho người khác, tự nhiên là không muốn!

Vật tốt, không cần, cũng không thể tùy tiện cho người khác.

Cẩn thận suy xét một chút, quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và hắn, hiện tại cũng đã khác xưa, hoàn toàn có thể nâng lên tầng diện của

phụ nữ, hơn nữa, đối phương đã trao Thời Gian Chi Nguyên, cũng nên đáp lại.

Tây Vương Mẫu là Nữ Tiên Côn Luân, tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, kỳ thực là thích hợp nhất, cũng là có cơ hội chứng đạo nhất!

"Đợi ta tham ngộ xong, liền sẽ cho ngươi!" Lâm Nghệ đáp ứng.

Tây Vương Mẫu cũng thở phào nhẹ nhõm.

Con đường chứng đạo thành Thánh vô cùng gian nan, hiện tại y đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ, tiến thêm một tấc, có thể chạm đến Thánh Đạo, có Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, cơ hội của y sẽ tương đối cao hơn một chút.

Giải quyết ba Chuẩn Thánh Đại Năng xong, Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu quay về Côn Luân Tiên Cảnh.

Dù sao, Côn Luân có một vị Thánh Nhân trấn giữ, Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn biết y có Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, e rằng sẽ nhịn không được ra tay, nhiều phiền phức đều sẽ nảy sinh. 7.

Lâm Nghệ và Tây Vương Mẫu vừa rời đi, Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng các đệ tử Xiển Giáo khác đã nhanh chóng đến, tra xét khu vực chiến đấu, cảm thụ tiễn ý khủng bố còn sót lại, đồng tử của họ đều co rút.

"Chẳng lẽ Hậu Nghệ đã đến Côn Luân?" Tiễn ý khủng bố còn sót lại như vậy, không khỏi khiến Quảng Thành Tử liên tưởng đến Lâm Nghệ của Vu Tộc, bởi vì, trong toàn bộ Hồng Hoang, có người nào mà tiễn ý khủng bố đến mức bao trùm phạm vi mấy trăm Trung Thiên Thế Giới, e rằng không có người thứ hai.

“Tiễn Đạo lại thăng cấp rồi!” “Trước đây sinh linh Hồng Hoang đều chê cười hắn đi không xa, nào giống vẻ đi không xa chút nào!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân cẩn thận tra xét khí tức Tiễn Đạo, ngưng trọng chấn động nói.

Quảng Thành Tử cũng ngưng trọng gật đầu, nội tâm cũng bị đả kích, sau khi kiểm tra một phen, lại nhanh chóng quay về Ngọc Hư Cung, bẩm báo chuyện này với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Hậu Nghệ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi biết được, cũng không làm gì, chỉ nhìn Yêu Tộc Thiên Đình một cái, thánh mâu lóe sáng, tự ngữ nói: “Cũng nên đẩy sóng trợ thế một phen!” Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân và những người khác tâm tư đều ngưng lại, ý tứ lời nói của y, làm sao lại không rõ, là báo cho Yêu Tộc biết chuyện Lâm Nghệ rời khỏi Vu Tộc.

Không cần nói, Yêu Tộc tất sẽ thừa cơ hạ sát thủ!

Một bên khác, Lâm Nghệ coi Côn Luân Tiên Cảnh như nhà.

Tây Vương Mẫu cũng không nói gì, người đã là của hắn rồi, vậy thì y cũng không bận tâm những thứ khác.

Chương 44

"Hy vọng đừng để ta thất vọng!" Lâm Nghệ lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, chí bảo này là vật mà người Hồng Hoang mơ ước, ẩn chứa áo nghĩa Đại Đạo huyền diệu chí cao, đến mức Càn Khôn Lão Tổ thà chết cũng không nguyện ý giao ra.

Đối với Lâm Nghệ mà nói, hắn cũng khá mong đợi!

Bởi vì, Đại Đạo ẩn chứa trong tàn phiến, đối với việc thăng cấp Tiễn Đạo, cũng có trợ giúp cực lớn, còn về việc có thể đề thủ bao nhiêu, hắn không rõ.

Ý thức Lâm Nghệ bao trùm, đề thủ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến!

"Đề thủ 100.000 đạo Vô Hạ Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Đề thủ 120.000 đạo Tử Vong Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Đề thủ 134.000 đạo Thiên La Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" ...

Nghe những lời nhắc nhở không ngừng, Lâm Nghệ cũng ngẩn người.

Từ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, đề thủ không chỉ một loại Đại Đạo, mà là hơn trăm loại Pháp Tắc Đại Đạo.

Đều là Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo!

Số lượng Pháp Tắc Đại Đạo đề thủ lên tới 5,6 triệu!

Hoàn toàn vượt ngoài tưởng tượng của Lâm Nghệ.

Cộng thêm số lượng Pháp Tắc Đại Đạo đã thu được trước đây, lên tới hơn chục triệu đạo, đừng nói Cao Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, ngay cả Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cũng có thể khai mở mấy lần rồi.

Đương nhiên, bất ngờ và kinh hỉ lớn nhất là hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo hoàn toàn mới!

Đối với hắn mà nói, mỗi khi có được một loại Tiễn Đạo, đều là một sự thăng cấp!

Hiện tại hơn trăm loại, nếu tham ngộ dung nhập Tiễn Đạo, có nghĩa là có thể trực tiếp có thêm hơn trăm loại Hỗn Độn Tiễn Đạo, nếu đều tham ngộ thấu triệt, thăng cấp lên, vậy thực lực và cảnh giới Tiễn Đạo, lại sẽ phát sinh sự thăng cấp long trời lở đất.

Lâm Nghệ nén lại tâm tình kích động, trước hết dành tâm tư, khai mở Cao Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, tham ngộ hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo.

Tức khắc, lại giao Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến cho Tây Vương Mẫu luyện hóa.

Tây Vương Mẫu tự nhiên mừng rỡ ra mặt.

Nhưng, bế quan một đoạn thời gian, Tây Vương Mẫu lại đầy vẻ khổ sở xuất quan.

Hiển nhiên, thu hoạch rất ít.

Hỗn Độn Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến không chỉ nhiều, mà còn khó hiểu, đối với y mà nói, khó mà thâm nhập vào huyền ảo.

"Hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo, nếu muốn tham ngộ toàn bộ, chỉ riêng một người mà nói, không có vài cái hội nguyên công phu, không cách nào làm được." Lâm Nghệ thấy thần tình của Tây Vương Mẫu, cũng nói.

Tây Vương Mẫu khẽ than: "Hỗn Độn Đại Đạo huyền ảo khôn lường, ngay cả Đạo Tổ, cũng phải tốn vô tận hội nguyên mới tham ngộ được, huống hồ là ta." Chờ đã...

Sau khi khẽ than, Tây Vương Mẫu đột nhiên sững lại, ý thức được lời Lâm Nghệ nói có hàm ý khác.

Kinh ngạc chuyển mắt nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

"Chẳng lẽ..." ...

Tây Vương Mẫu trong lòng có suy đoán, nhưng lại không dám tin, dù sao, quá không thể tin nổi!

Lâm Nghệ cười nói: "Nếu ta giảng giải cho ngươi, vậy có thể tiết kiệm được mấy cái hội nguyên khổ công!" "Đã tham ngộ hết rồi sao?" Quả nhiên, ánh mắt Tây Vương Mẫu suýt chút nữa đông cứng, hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo, Lâm Nghệ cũng không tốn mấy năm để tham ngộ đúng không, làm sao có thể tham ngộ nhanh đến vậy?

Thứ cần mấy cái hội nguyên mới có thể tham ngộ được, lại hoàn thành trong mấy năm?

Nghe như chuyện hoang đường!

Lâm Nghệ nói: "Chỉ tham ngộ được một phần cạn, tầng sâu hơn, phải mất thêm chút thời gian, nhưng đủ để dẫn ngươi nhập môn rồi." Tây Vương Mẫu: "....." Nhận được câu trả lời khẳng định, cả người y đều ngẩn người.

Tham ngộ được một phần cạn, cũng là đã tham ngộ rồi!

Hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo nha!

Lực lĩnh ngộ của tên khốn này quả thật quá khủng bố, thật sự một năm của hắn bằng người khác bế quan khổ tu ức vạn năm, trong Hồng Hoang e rằng không có Đại Năng nào, không có sinh linh nào có thể sánh bằng.

Không... nếu Lâm Nghệ giảng giải những gì đã tham ngộ cho y, chẳng phải y cũng có thể tham ngộ hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo

sao.

Đến đây, ánh mắt y nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, hô hấp đều trở nên dồn dập, nếu thật sự như vậy, vậy thì nhất định sẽ có sự đột phá như phi thăng.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Tây Vương Mẫu một mặt luyện hóa Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, Lâm Nghệ một mặt giảng giải Đại Đạo cho y.

Hơn trăm loại.

Lâm Nghệ đều trình bày rõ ràng.

Tây Vương Mẫu cuối cùng đã hiểu rõ, Lâm Nghệ đích xác trong thời gian ngắn ngủi vài năm, đã tham ngộ hơn trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo.

Vừa chấn động, lại vừa hân hoan!

Sau này, có nghĩa là dựa vào Lâm Nghệ, y có thể triệt để nắm giữ Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến!

Đương nhiên, mối quan hệ của y cũng đã triệt để thay đổi, dù sao, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến giao cho Tây Vương Mẫu, lại còn muốn truyền đạo cho y, những chuyện tốt như vậy, Lâm Nghệ nào nỡ trao cho một người không quan trọng!

Tây Vương Mẫu đi bế quan tiêu hóa tất cả các Đại Đạo.

Lâm Nghệ cũng chọn tiến vào bế quan.

Dung nhập các Đại Đạo đã tham ngộ vào Tiễn Đạo, và dung nhập vào bản thân.

Khai mở Cao Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, tham ngộ trăm năm, trừ việc Tiễn Đạo thăng cấp ra, cảnh giới tu vi của Lâm Nghệ trực tiếp đạt Tổ Vu Thể hậu kỳ, tiếp cận đỉnh phong, tương đương

Chuẩn Thánh đỉnh phong cực cảnh.

Điều đáng sợ nhất, hơn trăm loại Tiễn Đạo thăng cấp, khiến Tiễn Đạo cũng thăng cấp lên một tầng thứ kinh hãi, Tiễn Tâm củng cố đã nhanh chóng tiếp cận cảnh giới người, tiễn, đạo dung hợp, giờ khắc này, tuy chưa thành Thánh, nhưng thực lực đã vượt qua tầng thứ Thánh Nhân!

"Giờ khắc này, nếu phối hợp Tiễn Đạo, ta có thể chiến thắng Thánh Nhân, tổng không phụ chuyến này!" Lâm Nghệ kiểm tra thực lực, bỗng nhiên vô cùng sảng khoái!

Có nghĩa là, câu nói "Thánh Nhân trở xuống đều là kiến hôi" không còn thích hợp với hắn nữa, Thánh Nhân, đối với hắn không còn uy hiếp!

Lượng Kiếp càng diễn càng liệt, càng lúc càng gần, Lâm Nghệ cũng khẩn cấp.

Bởi vậy, hắn không xuất quan.

Mở ra phương thế giới mà Đế Giang ngưng tụ trong Ma Uyên.

Trong đó trấn áp Thí Thần Thương, phóng thích ra một luồng sát phạt hung lệ khủng bố, điên cuồng hủy diệt mọi Pháp Tắc Bản Nguyên Đại Đạo trói buộc.

Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Thí Thần Thương, ánh mắt cực kỳ điên cuồng!

"Biến Thí Thần Thương luyện thành một mũi tên, uy năng đó, hẳn là có thể khiến Thánh Nhân khó chịu đi!" Trong mắt Lâm Nghệ tràn đầy sự tàn nhẫn!

Biến đỉnh cấp Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo Thí Thần Thương luyện nhập vào bản thân, e rằng Thánh Nhân cũng không dám!

Nếu sinh linh Hồng Hoang biết cảnh tượng này, đều có thể sợ đến mức hô lớn "điên rồi!" Chỉ là...!

Hiện tại Tiễn Tâm đã củng cố đến cảnh giới chí cao, cường độ nhục thân của Lâm Nghệ có thể chịu đựng sát phạt, đã khác xưa, hắn trực tiếp lao đến trước Thí Thần Thương, tức khắc một luồng sát khí hung lệ hóa thành gió, phô thiên cái địa đánh giết về phía Lâm Nghệ.

Nhưng, đừng nói nhục thân của Lâm Nghệ, mỗi một sợi tóc đều tản mát ra tiễn ý khủng bố, sát khí hung lệ cực hạn cuồn cuộn, tóc Lâm Nghệ bay lượn, lại còn lóe ra từng đạo hỏa hoa.

Sát khí thí thần của Thí Thần Thương, va chạm với sợi tóc mà sinh ra!

Không những không tổn hại một sợi nào, ngược lại dưới sự mài giũa không ngừng của sát khí thí thần, sợi tóc càng trở nên sắc bén, giống như từng cây kim có thể xuyên thủng Thiên Thần vậy.

Lâm Nghệ thì không ngừng đề thủ sát uy của Thí Thần.

Nếu chưa đủ cường đại, hắn trực tiếp vỗ một chưởng lớn, mạnh mẽ đánh vào Thí Thần Thương, điên cuồng thôi phát sát uy của Thí Thần Thương!

Đợi sát uy của Thí Thần thích ứng với nhục thân, Lâm Nghệ gần như không chút do dự, có thành công hay không, ở trong một hành động này, trực tiếp dùng mấy trăm loại Tiễn Đạo câu nạp Thí Thần Thương, luyện nhập vào trong nhục thân, dùng Tiễn Đạo cường hành thay đổi Thí Thần Thương, hóa thành Thí Thần Chi Tiễn.

Tức khắc, Tiên Thiên Sát Phạt Chi Khí của Thí Thần Thương bị triệt để kích phát, bùng nổ trong cơ thể Lâm Nghệ, trực tiếp kích xuyên nhục thân cấp Tổ Vu mà lao ra, khuếch tán khắp Côn Luân Tiên Cảnh.

Tây Vương Mẫu đang bế quan cũng đột nhiên kinh hãi, vội vàng thi triển phòng ngự chống lại loại sát uy hung lệ Tiên Thiên này.

"Tên khốn này lại giở trò quỷ!" Tây Vương Mẫu khẽ nhíu mày.

Thí Thần Thương không ngừng phản kháng, dường như kháng cự hành vi của Lâm Nghệ, điên cuồng hủy hoại ý thức, nhục thân của Lâm Nghệ, Lâm Nghệ nhẫn nhịn sự xung kích sát phạt của Thí Thần Thương, không ngừng dùng Tiễn Đạo dung hợp với thương thể của Thí Thần Thương, mạnh mẽ cải tạo, thề phải chế tạo thành Thí Thần Chi Tiễn.

Vào lúc này.

Sâu trong Hỗn Độn Tinh Không do Thiên Đình quản lý, cũng phát sinh biến động kinh thế, một luồng khí tức khủng bố hùng vĩ vô biên lan tỏa, Chu Thiên Tinh Thần đều kịch liệt chấn động, và phóng thích tinh quang chói lòa rực rỡ.

Thiên Đình.

Từ phương hướng Côn Luân, bỗng nhiên có tin tức kinh người truyền đến: Hậu Nghệ đã rời Vũ Tộc, tiến về Côn Luân lịch luyện!

Sau khi hay tin này, Đông Hoàng Thái Nhất mừng rỡ khôn nguôi.

Không biết ai đã truyền tin, nhưng tình hình thực tế đúng là như vậy, khiến Đông Hoàng Thái Nhất động sát tâm mãnh liệt.

Trong trận chiến Bất Chu Sơn trước đó, Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm biết Lâm Nghệ dù cuối cùng không thể chứng đạo, nhưng tiềm lực lại cực kỳ khủng bố, mang đến uy hiếp quá lớn cho Yêu Tộc.

Dễ dàng trấn sát cường giả Chuẩn Thánh, nếu Lâm Nghệ trưởng thành hơn nữa, y có thể gánh vác đại sự của Vũ Tộc.

Lời Đế Giang từng nói "Đông Hoàng Thái Nhất, Vũ Tộc ta đã có

người kế tục rồi!" càng kích thích Đông Hoàng Thái Nhất sâu sắc.

Bởi vậy, sát tâm đối với Lâm Nghệ cực thịnh!

Nay Lâm Nghệ đang lạc đàn, thiếu đi sự trấn nhiếp của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và sự tương trợ của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, nếu bố trí một sát cục, chắc chắn đủ để tiêu diệt mối uy hiếp Hậu Nghệ này của Yêu Tộc.

Chỉ cần Lâm Nghệ bị trừ khử, Yêu Tộc tin rằng có thể giảm bớt vô số áp lực!

Oanh long!

Đúng lúc này.

Chu Thiên Tinh Đấu kịch liệt chấn động, tinh quang của ức vạn tinh thần trong Chu Thiên bừng sáng chói lọi, chiếu rọi cả Hồng Hoang, một luồng uy thế tinh thần khủng bố càn quét, khiến trời đất đều rung chuyển.

Thiên Đình chao đảo, như thể sắp sụp đổ.

Đông Hoàng Thái Nhất lập tức bị áp chế, ngẩng đầu nhìn sâu vào Hỗn Độn Tinh Không, ánh mắt như thần mang xuyên thấu ức vạn dặm không gian. "Thật tốt quá, huynh trưởng!" "Người đã xuất quan!" Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn xuất quan, tức khắc mừng rỡ kích động.

Đế Tuấn bế quan nhiều năm như vậy, chính là để tham ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hầu áp chế Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vũ Tộc.

Nay y xuất quan, vậy thì trận pháp tất nhiên đã thành!

Như vậy, Yêu Tộc sẽ không cần Nữ Oa trấn nhiếp, chỉ riêng dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng đủ để uy hiếp Hồng Hoang.

Oanh long!

Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp phi thân về phía Hỗn Độn Tinh Không! "Yêu Hoàng bệ hạ đã xuất quan!" Tại Thiên Đình, Kế Mông, Phi Liêm, Bạch Trạch, Khâm Nguyên cùng các Yêu Thánh khác cũng lần lượt nhìn sâu vào Hỗn Độn Tinh Không, trong mắt bùng lên ánh sáng hân hoan rực rỡ. "Cuối cùng cũng xuất quan!" Côn Bằng cũng cực kỳ hân hỉ, Yêu Tộc thiếu Đế Tuấn tọa trấn, khắp nơi đều bị Vũ Tộc áp chế, nay Đế Tuấn xuất quan, cục diện ấy cũng nên thay đổi rồi.

Chương 45

Thái Âm Tinh.

Hi Hòa cũng vô cùng kích động, Đế Tuấn bế quan xuất, như vậy, đủ để thu thập Hậu Nghệ. "Hậu Nghệ, ngươi cứ đợi đấy!" Hi Hòa ngoái nhìn Bất Chu Sơn, mắt tràn đầy cừu hận, sau đó không chút do dự, phi thẳng đến sâu trong Hỗn Độn Tinh Không. "Xuất quan, Lượng Kiếp cũng thôi thúc đến gần thêm một bước!

Huynh trưởng, Đạo Tổ đã nói đại thế không thể thay đổi, lời nhắc nhở tốt nhất, giờ thoát thân vẫn kịp." Nữ Oa nhìn sâu vào Hỗn Độn Tinh Không, khuyên nhủ Phục Hy.

Phục Hy chắp tay đứng thẳng, ánh mắt như đuốc đáp: "Nếu ta giờ phút này rút lui, vậy thì phải bị cuốn vào trong đó, ngươi hiểu không!" Dứt lời, Phục Hy rời Oa Hoàng Cung, thẳng tiến Thiên Đình. "Cuối cùng cũng xuất quan, có kịch hay để xem rồi!" Ở phương Tây, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân cảm nhận được sự biến đổi lớn của Chu Thiên Tinh Đấu, tự nhiên biết rõ Đế Tuấn đã xuất quan.

Trước đó, tuy Yêu Tộc và Vũ Tộc xung đột không ngừng, nhưng đều có sự kiềm chế.

Chủ yếu là vì Đế Tuấn của Yêu Tộc bế quan tham ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Bởi vậy, tất cả đều đang quan sát, chờ đợi và kiềm chế!

Nay Đế Tuấn bế quan, vậy thì Yêu Tộc tất sẽ sĩ khí đại chấn, lại có mối thù chín người con chết, trận tử chiến giữa Vu Yêu tất yếu sẽ xảy ra. "Sư huynh, ta nên đi Bất Chu Sơn xem một chút rồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cười nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng khẽ cười, mọi thứ, trong phạm vi đại thế, sao có thể không có lợi lộc để tranh giành!

Bộ lạc Vũ Tộc.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, và Cửu Phượng, Hình Thiên, Tương Liễu, v.v., cảm ứng được Chu Thiên Tinh Đấu biến đổi lớn, cũng biết rõ Đế Tuấn đã xuất quan. "Đại huynh, xem ra chiến tranh sắp đến rồi!" Trong mắt Cường Lương nhảy nhót lôi đình, tràn ngập hủy diệt. "Được chiến!

Ta đã chờ đợi quá lâu rồi." Đế Giang không hề sợ hãi.

Yêu Tộc chờ Đế Tuấn, vẫn luôn kiềm chế!

Vũ Tộc chờ Lâm Nghệ, há lại không kiềm chế!

Không.

Có điểm khác biệt, Vũ Tộc kiềm chế vì tương lai.

Cho Lâm Nghệ đủ thời gian, cho tương lai nhiều thời gian hơn, Lâm Nghệ trưởng thành càng mạnh, Vũ Tộc sẽ đi được càng xa! "Hậu Nghệ!

Đại thế, ta làm huynh sẽ gánh vác thay ngươi, hy vọng có thể chống đỡ tương lai của Vũ Tộc ta, trao cho Vũ Tộc một hy vọng!" Đế Giang tự lẩm bẩm.

Ánh mắt Chúc Cửu Âm, Chúc Dung nhìn về phía ngoài Bất Chu Sơn.

Quả thật, chỉ cần triệt tiêu Lượng Kiếp, đại thế kia sẽ tan đi, tương lai giao phó cho Hậu Nghệ, cứ yên tâm. "Cho Vũ Tộc Nhị Lang chuẩn bị chiến đấu!" Đế Giang dặn dò một câu, rồi quay trở lại Tổ Vu Đại Điện.

Hay tin Đế Tuấn xuất quan, Vũ Tộc như một con cự thú trầm tĩnh

bỗng nhiên tỉnh giấc, cả khu vực Bất Chu Sơn rộng lớn với hàng chục vạn Trung Thiên Thế Giới đều sôi trào triệt để.

Một luồng khí tức áp lực đến cực hạn, càn quét mọi ngóc ngách Hồng Hoang, khiến chúng sinh Hồng Hoang đều bồn chồn bất an, cảm thấy trong lòng bị đè nặng như núi thần nhạc, vô cùng khó chịu, hoảng sợ!

Đại khái đều biết rõ, Hồng Hoang tương đối bình tĩnh, lại sắp phải đối mặt với huyết vũ tinh phong.

Sâu trong Hỗn Độn Tinh Không, trong một cấm khu.

Chỉ thấy một thân ảnh khôi ngạn bước ra, toàn thân lượn lờ vô tận Đại Đạo chi quang, thần tuấn phi phàm, luồng khí tức kia như thiên sinh đế giả, uy hiếp chư thiên!

Mỗi một bước chân, không gian dưới chân đều sụp đổ!

Tinh thần Hỗn Độn xung quanh đều như triều bái, kịch liệt chấn động.

Thân ảnh này chính là Yêu Hoàng Đế Tuấn! "Huynh trưởng!" Đông Hoàng Thái Nhất phi thân đến trước mặt Đế Tuấn, hỏi: "Trận pháp đã thành?" Đế Tuấn gật đầu đáp: "Đã thành!

Có trận này, Thiên Đình đủ sức đối kháng Thánh Nhân, đối kháng đại thế!" "À phải rồi, Thiên Đình thế nào rồi, Vũ Tộc có nhân lúc ta không ở đây mà gây khó dễ cho Thiên Đình không?"...

Đông Hoàng Thái Nhất đáp: "Đều vẫn kiềm chế!

Chỉ là..." Nhắc đến cái chết của chín người con, Đông Hoàng Thái Nhất lại rơi vào phẫn nộ. "Chỉ là?" Đế Tuấn trầm ngâm, tức thì, cả Chu Thiên tinh thần rực rỡ dường như cũng theo đó mà ảm đạm vài phần!

Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất trả lời, Hi Hòa đã phi đến, mắt tràn đầy cừu hận, giọng nghẹn ngào nói: "Chỉ là... các hài tử của ta...

đã bị Hậu Nghệ của Vũ Tộc sát hại!" Thần sắc Đế Tuấn càng thêm trầm.

Sau khi cảm ứng một lượt Thái Dương Tinh, thân thể y đột nhiên chấn động, "phốc" một tiếng, hận đến mức phun ra một ngụm máu tươi. "Chuyện gì vậy?

Ta không phải đã sắp xếp chúng tu luyện ở Thái Dương Tinh sao!" Giọng Đế Tuấn trầm thấp, run rẩy.

Phẫn nộ nghẹn ngào không nói nên lời.

Trước đó, y đã sớm biết mấy người con trai sẽ phải đối mặt với một kiếp nạn trong Lượng Kiếp đại thế!

Bởi vậy, y mới bố trí kế sách, mới thiết tha muốn thay đổi, mới sớm phong ấn chúng ở Thái Dương Tinh, dùng đại trận bảo vệ.

Y cầu nguyện, có một ngày sẽ luyện hóa xong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dùng Chu Thiên chi thế đối kháng Hồng Hoang đại thế, thay đổi vận mệnh của mấy người con, thay đổi, thay đổi vận mệnh Yêu Tộc.

Thế nhưng, vạn lần không ngờ, trận pháp đã thành.

Vừa xuất quan, chín người con lại đã chết, nào có chuyện gì đau lòng hơn thế!

Ngay sau đó, Hi Hòa kể lại mọi chuyện tường tận.

Đế Tuấn lắng nghe, nắm đấm siết chặt, một luồng khí tức khủng bố bùng nổ, khiến ức vạn tinh thần xung quanh trực tiếp nổ tung! "Cái đại thế đáng chết!

Cái Thiên Đạo đáng chết!

Đế Tuấn ta không phục!

Ta muốn tranh đấu đến cùng với tất cả, ta đều sẽ tiếp nhận hết!" Khó nén nỗi bi thống trong lòng, Đế Tuấn gào thét về phía cả Hồng Hoang.

Hậu Nghệ đáng chết!

Thiên Đạo đáng chết, mệnh lệnh của đại thế đáng chết, càng khiến y căm hận! "Tập trung tất cả sức mạnh của Yêu Tộc về Thiên Đình, ta muốn bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đợi ta diệt Vũ Tộc, thề phải xem xem, đại thế có thể làm gì ta?!" Đế Tuấn vung tay áo, phi thân giữa tinh không, trở về Thiên Đình!

Thiên Đình gấp rút bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mới chỉ bố trí giai đoạn đầu đã có thế trấn áp Hồng Hoang, nếu hoàn toàn bố trí thành công, uy năng của nó càng khó tưởng tượng.

Điểm cốt lõi mạnh nhất chính là mượn dùng vô biên vô tận Hỗn Độn chi thế từ ngoài trời.

Hồng Hoang tuy rộng lớn vô biên, khó thấy tận cùng, nhưng rốt cuộc cũng là do thân thể Bàn Cổ đại thần và một mảnh Hỗn Độn kết hợp mà hóa thành, so với Hỗn Độn không có giới hạn, không có khái niệm thời gian, thì ngay cả hạt cát trong đại dương cũng không bằng.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể mượn Hỗn Độn chi thế, chỉ cần cường giả Yêu Tộc Thiên Đình đủ mạnh, thì Hỗn Độn chi thế mượn được cũng sẽ càng khủng bố.

Nếu, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do ba trăm sáu mươi lăm tôn Đại La Kim Tiên hiện giờ bố trí, mượn Hỗn Độn chi thế có thể kháng hành Thánh Nhân, hoặc trấn áp Thánh Nhân.

Vậy thì, nếu đổi thành ba trăm sáu mươi lăm Chuẩn Thánh đỉnh phong bố trí, Hỗn Độn chi thế mượn được đủ sức nghiền sát Thánh

Nhân, thậm chí, có thể trực tiếp trấn áp cả Hồng Hoang Đại Thiên Thế Giới vô biên.

Chỗ lợi hại của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là đây!

Đế Tuấn có thể từ Hà Đồ Lạc Thư mà tham ngộ ra đại trận khủng bố như vậy, không thể không nói, quả thật là tài kinh tuyệt diễm chi bối, xứng đáng với xưng hiệu Yêu Hoàng!

Đối với Vũ Tộc mà nói, đây là mối uy hiếp lớn!

Điều Lâm Nghệ càng lo lắng hơn là Đế Giang, Chúc Cửu Âm, v.v. sẽ lựa chọn phương thức liều mạng, nghênh chiến với thủ đoạn khủng bố này, đó là điều y không muốn thấy nhất.

Bởi vậy, từ biệt Tây Vương Mẫu xong, y liền chạy về Vũ Tộc.

Hiện giờ thực lực tổng thể của y ngang ngửa Thánh Nhân, tuy không phải vô địch vô thất, nhưng có thể giúp Vũ Tộc thoát khỏi khốn cảnh, tránh việc Đế Giang cùng những người khác làm ra những hành động "thương địch một ngàn tự tổn tám trăm".

Muốn chiến thắng Yêu Tộc, cũng không phải là không thể!

Y thi triển Không Gian Chi Đạo và Phong Chi Đạo, cấp tốc quay về bộ lạc Vũ Tộc.

Nhưng, chưa kịp đến nơi, Lâm Nghệ đột nhiên dừng lại.

Tiễn ý trên người tức khắc phóng thích, lan tràn ra khu vực mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, tiễn ý dung nhập vào hư không, có thể thông qua tiễn ý cảm tri mọi động tĩnh vi diệu, nhanh chóng phát giác quỹ tích vận chuyển của đại đạo xung quanh có dị động.

Oanh long!

Đúng lúc này, từng luồng đạo quang đường kính mấy vạn công lý xung thiên, quán xuyên trời xanh, chỉ thấy xung quanh Lâm Nghệ bao

phủ một loại Hồng Hoang trận thế đáng sợ, tạo thành áp bách mãnh liệt đối với y.

Như thể ức vạn thần nhạc Bất Chu đè nặng trên thân, không chỉ trấn áp thân thể y, mà ngay cả Tiễn Đạo cũng bị trấn áp, Lâm Nghệ khẽ động, liền cảm thấy cả trời đất đang đè ép y. "Thủ đoạn thật lớn!" Lâm Nghệ chuyển mắt nhìn quét, trận pháp này bao trùm phạm vi mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, đây là con đường tất yếu từ phương Tây trở về Bất Chu Sơn, hiển nhiên là có mưu đồ thiết trí từ trước.

Có thể bố trí trận thế Hồng Hoang như vậy, trừ Phục Hy của Yêu Tộc ra, trong Hồng Hoang hiếm có ai tinh thông đạo này. "Phục Hy, đã bày trận rồi thì xuất hiện đi, ngươi không thể nào chỉ dựa vào trận pháp này mà tru sát ta được chứ." Lâm Nghệ hô lên.

Đồng thời, tế Xạ Nhật Thần Cung!

Trong hư không, Phục Hy một thân đạo bào bay phấp phới, đón gió vũ, hết sức hiển lộ phong thái Yêu Hoàng.

Chỉ riêng xét về tu vi thực lực, có lẽ khó địch lại nhiều đại năng trong Hồng Hoang, nhưng về sự lý giải đối với trận thế, trên chín phần chín chúng sinh Hồng Hoang không thể nào sánh bằng y.

Với sự gia trì của trận thế, Phục Hy như được Hồng Hoang chi lực gia trì, cả người hết sức hiển lộ sự cường đại rộng lớn!

Trừ Phục Hy ra.

Còn có một người.

Lâm Nghệ tự nhiên nhận ra, Đông Hoàng Thái Nhất!

Một thân hỏa diễm chiến giáp, đứng sừng sững trên trời xanh, đốt cháy mấy vạn dặm hư không, đỉnh đầu đội chí bảo tiên thiên đỉnh cấp Đông Hoàng Chung, trồi lên hạ xuống, có vô vàn dị tượng đi theo, phi

phàm dị thường.

Có thể trở thành một trong các Yêu Hoàng, và có thể cùng Đế Tuấn gánh vác Yêu Tộc khổng lồ vô cùng, chống đỡ Thiên Đình Hồng Hoang, Đông Hoàng Thái Nhất không phải là kẻ tầm thường, luồng khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong của y mạnh mẽ hơn Càn Khôn Lão Tổ rất nhiều.

Chương 46

"Hậu Nghệ!

Hồng Hoang đại trận này chuẩn bị cho ngươi, bản hoàng kính ngươi là một hán tử, vậy thì dùng mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới này làm phần mộ của ngươi, chôn vùi thân thể ngươi." Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói.

Mối thù tru sát chín người con, cộng thêm mối hận tru sát ba tôn Yêu Thánh của Yêu Tộc, đều khiến Đông Hoàng Thái Nhất sát tâm đại thịnh, nhưng những điều này, y đều có thể chịu đựng, nguyên nhân thật sự khiến y đích thân ra tay tru sát Lâm Nghệ, là tiềm lực của Lâm Nghệ uy hiếp cả Yêu Tộc, không thể không nhanh chóng xử lý y. "Không cần phí lời, Đông Hoàng có cao chiêu gì, ta một mình gánh vác, xem Đông Hoàng có thể như nguyện, giết được ta không!" Lâm Nghệ tóc điên cuồng bay lên, tiễn ý lan tràn khắp không gian đại trận, vô sở úy cụ, lần này trở về, chính là để trực diện đối mặt với mọi thứ, phong thái Yêu Hoàng có kinh diễm đến mấy, cũng khó ngăn cản phong mang của y.

Oanh long!

Lâm Nghệ nhấc vai, chấn động mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới đang trấn áp trên vai y, khiến không gian vô tận đột nhiên chấn động, pháp văn đại đạo đáng sợ lưu chuyển, rồi băng đoạn.

Cảnh tượng này khiến Phục Hy cũng kinh hãi trong lòng.

Phải biết rằng, trận thế y bố trí, được gia trì bởi thế không gian bao trùm hàng ngàn Trung Thiên Thế Giới xung quanh, tương đương với sức mạnh của hàng ngàn thế giới đè ép Lâm Nghệ, mà y lại trực tiếp chấn động được. "Thực lực đã mạnh hơn, không thể khinh

thường!" Phục Hy tức khắc truyền lại tất cả những gì y cảm nhận được, nhắc nhở Đông Hoàng Thái Nhất. "Chỉ cần trấn trụ y là được, cứ để ta đánh giết!" Song mắt Đông Hoàng Thái Nhất bùng lên Thái Dương Chân Hỏa hùng hùng, sát cơ tức khắc tràn ra.

Chỉ dựa vào sức một mình y, Chuẩn Thánh đỉnh phong, muốn triệt để sát tử Hậu Nghệ thì có chút khó khăn, nhưng Phục Hy đã thiết lập Hồng Hoang đại trận, phục kích Lâm Nghệ.

Chỉ cần dùng đại trận áp chế Lâm Nghệ, ngăn không cho y thoát, thì y hoàn toàn có khả năng đánh giết.

Y bước một bước ra, thế giới dưới chân trực tiếp sụp đổ.

Từng luồng Thái Dương Chân Hỏa hủy diệt cực hạn điên cuồng phóng thích, không ngừng lấp đầy thế giới.

Lâm Nghệ trực tiếp giương Không Gian Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, nhắm thẳng Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy, tức khắc bắn ra, trực tiếp xuyên thủng không gian trước mắt, chôn vùi Thái Dương Chân Hỏa vào trong cơn phong bạo cuồn cuộn.

Thấy Lâm Nghệ bắn tên, Phục Hy dùng tay kết ấn, Hồng Hoang chi thế ngưng tụ, tức khắc trấn áp mọi không gian, cưỡng ép làm chậm tốc độ mũi tên bắn ra.

Ưu thế lớn nhất của trận thế y bố trí là có thể khống chế không gian bao trùm đại trận, mọi biến hóa vi diệu đều có thể thông qua trận thế mà cảm tri trước, bởi vậy, khi ba mũi tên của Lâm Nghệ bắn ra.

Trận thế vận chuyển mạnh mẽ, vô cùng vô tận Hồng Hoang đại đạo văn lạc, diễn hóa sát phạt chi quang, bắt giữ Lôi Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, liền điên cuồng trút xuống, hủy diệt sát phạt của Lôi Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn.

Đồng thời, dùng trận thế cấm cố không gian, cưỡng ép ngăn cản

Không Gian Chi Tiễn quỷ dị! "Chết!" Đông Hoàng Thái Nhất ra tay cực kỳ ác độc, nguyên thần thúc đẩy Đông Hoàng Chung, sát uy cái thế của chí bảo tiên thiên đỉnh cấp tức khắc bùng phát, cùng với Kim Ô hóa hồng chi thuật, Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt vượt qua mấy Tiểu Thiên Thế Giới, đập thẳng vào Lâm Nghệ.

Bành!

Một cú đập, không gian nổ tung, chấn động kịch liệt, với trận thế khống chế sự khuếch tán của thế giới.

Lâm Nghệ nhảy không gian, trong nháy mắt né tránh. "Chạy!" Sát tâm Phục Hy cũng đại thịnh, cực tốc thúc đẩy Hồng Hoang đại trận, nhanh chóng hội tụ sức mạnh của từng Tiểu Thiên Thế Giới và thế giới chi thế, bao phủ tru sát Lâm Nghệ. "Phục Hy, thông minh quá hóa ra lại tự hại mình!

Ngươi dùng Hồng Hoang đại trận để trói buộc hành động của ta, cấp cho Đông Hoàng cơ hội giết ta, nhưng, ngươi lại bỏ qua rằng, ngươi cũng đã bị trói buộc. " "Ngươi cũng không thể thoát khỏi trong đại trận này, che giấu thiên cơ, e rằng Nữ Oa cũng khó lòng phát giác khí tức, nếu ta giờ phút này tru sát ngươi, Nữ Oa có thể như lần trước mà kịp thời chi viện sao?" Lâm Nghệ không lùi bước, không sợ hãi, đặt mục tiêu lên người Phục Hy.

Đối với Yêu Tộc mà nói, y là một mối uy hiếp không thể không tru sát.

Nhưng, Phục Hy đối với Vũ Tộc mà nói, há lại không phải sao!

Khi Lâm Nghệ nói, y đã giương năm mũi tên, tức khắc nhắm thẳng vào Phục Hy!

Lời của Lâm Nghệ quả thật đã chạm đến hiện trạng của Phục Hy lúc này, nếu muốn tiếp tục trấn áp Lâm Nghệ, y cũng không thể thoát

khỏi trận pháp này, một khi rời đi, trận pháp thiếu người trấn thủ, mũi tên của Lâm Nghệ tất nhiên sẽ phá vỡ được.

Lời Lâm Nghệ ẩn ý sâu xa, khiến Phục Hy đột nhiên cảm giác không ổn.

Đặc biệt khi bị năm mũi tên khóa định, lông tóc y dựng đứng, cảm giác bất an trong lòng càng trở nên mãnh liệt.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất phụ trách đánh giết, mối uy hiếp mạnh nhất, Lâm Nghệ trước tiên phải đối phó, Lâm Nghệ phải thắng được Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó mới có thể uy hiếp.

Nghĩ vậy, tâm thần Phục Hy ổn định, bất kể kế sách gì, trước tiên phải trấn trụ Lâm Nghệ đã.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy Lâm Nghệ né tránh một đòn, lại cực tốc truy sát, nguyên thần điên cuồng thúc đẩy Đông Hoàng Chung, không ngừng phóng thích biến lớn, chỉ trong chốc lát đã phóng thích mấy trăm vạn trượng, chỉ thấy bên ngoài thân chung có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh, bên trong thân chung có dị tượng sơn xuyên đại địa, vô tận sinh linh diễn hóa vờn quanh. "Trấn!" Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên.

Đông Hoàng Chung phát ra một tiếng "đương" vang trời, thiên địa tức khắc sụp đổ, thánh uy Hỗn Độn cuồn cuộn không ngừng phóng thích, vô tận Tiểu Thiên Thế Giới không chịu nổi sự phá diệt băng tháp, sát phạt của Đông Hoàng Chung liên tục dũng mãnh về phía Lâm Nghệ, chỉ riêng sát phạt cũng đủ uy nhiếp Thánh Nhân.

Có trận thế Hồng Hoang của Phục Hy tương trợ, thêm vào tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, và sự trấn áp của Đông Hoàng Chung, y đương nhiên có thể địch lại lực lượng của Thánh Nhân, không tin không thể giết được Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cũng mắt như đuốc, cực tốc kéo căng năm mũi tên.

Từng luồng thế hủy diệt phong mang, chưa đợi mũi tên bùng phát, đã lan tràn ra phạm vi mấy trăm Tiểu Thiên Thế Giới, lực Tiễn Đạo sắc bén hủy diệt, điên cuồng chống đỡ thánh uy Hỗn Độn của Đông Hoàng Chung. "......!" "Đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong!" Phục Hy tinh tế cảm giác được biến hóa của Tiễn Đạo, phát ra một tiếng kinh hô, trong ánh mắt lưu chuyển sự chấn động và không thể tin nổi nồng đậm, ngay cả tâm trí cũng vì thế mà rung động.

Bởi vì, Lâm Nghệ trước đó chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ, đã có thể dễ dàng bắn giết Chuẩn Thánh đại năng, và chống đỡ uy Thánh Nhân.

Nay, Chuẩn Thánh đỉnh phong, vậy thực lực khủng bố đến mức nào, ngay cả Phục Hy cũng không thể dự liệu.

Vạn lần không ngờ, lại không có một chút báo trước nào.

Vào giờ khắc này, Phục Hy mới hiểu rõ, vì sao vừa rồi lại có cảm giác bất an đó.

Y cũng hiểu ý nghĩa trong lời Lâm Nghệ nói.

Không, giờ phút này y tuyệt đối không thể lùi một bước nào, y điên cuồng phóng thích đại đạo của bản thân dung nhập vào trong Hồng Hoang đại trận đã bố trí, rút ra uy thế của những thế giới xa xôi hơn để gia trì, trấn áp về phía Lâm Nghệ. "Chuẩn Thánh đỉnh phong!" Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất há lại không chấn động, đồng tử nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Từ lần đại chiến Bất Chu Sơn trước đó, mới trôi qua bao lâu, mấy trăm năm thôi mà, Lâm Nghệ đã đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, tốc độ thăng cấp đó, kinh thế hãi tục.

Đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, đại năng nào mà không phải tu luyện mấy trăm vạn năm, mấy ngàn vạn năm, tu vi mới có thể tiến bộ

một chút, nhưng Lâm Nghệ lại lật đổ nhận thức này.

Chẳng lẽ đạo y tự sáng tạo, thật sự có thể đi tiếp?

Những thay đổi này, đều là do đạo y độc sáng ban cho sao!

Nếu vậy, càng phải triệt để tru sát, nếu không, Yêu Tộc nguy hiểm rồi!

Đến đây, sát tâm Đông Hoàng Thái Nhất càng thịnh.

Đông Hoàng Chung dường như cũng cảm nhận được sát niệm của Đông Hoàng Thái Nhất, kịch liệt chấn động, từng luồng lực sát phạt hủy diệt bùng phát như biển lớn, càng trí mạng và hung dũng hơn về phía Lâm Nghệ.

Năm mũi tên, phúc tăng 580 lần lực sát phạt và hủy diệt lực, trực tiếp bắn giết về phía Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy, Không Gian Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, Kim Chi Tiễn, thẳng tắp bắn ra, càn quét từng mảng sát phạt Tiễn Đạo, đâm thẳng vào Đông Hoàng Chung.

Sát phạt Tiễn Đạo và thánh uy Hỗn Độn của Đông Hoàng Chung va chạm, xung kích, kế tiếp tan chảy, lấy điểm va chạm làm trung tâm, không gian trực tiếp nổ tung, vô biên vô tận Hỗn Độn khí lưu đều bị sát phạt xông tán, hóa thành một vùng tử địa hư vô.

Phục Hy trấn thủ đại trận, mấy trăm Tiểu Thiên Thế Giới bao trùm điên cuồng chấn động, dường như không chịu nổi xung kích, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ nát, Phục Hy cũng ngoan độc, trực tiếp huyết tế đại đạo, lấy tinh huyết thiêu đốt làm đại giới, điều động uy thế của những thế giới xa xôi hơn để trấn giữ. "Phục Hy!

Ngươi điên rồi!" Thấy Phục Hy thiêu đốt tinh huyết, thần sắc Đông Hoàng Thái Nhất cũng đại biến. "Đừng quản ta!

Không trấn sát Hậu Nghệ, Yêu Tộc ta tất sẽ khó lòng nghịch cải đại thế!" Phục Hy cũng rơi vào điên cuồng.

Y vung đạo bào, toàn bộ đại đạo của y đều chú nhập vào thiên địa, giờ phút này, y hoàn toàn lấy thân làm trận nhãn, trận cơ, chỉ cần y không chết, tất sẽ vây khốn Lâm Nghệ ở trong đó.

Về khả năng thôi diễn, y ngang ngửa Thánh Nhân!

Bởi vậy, đối với vận mệnh của y, y đã sớm nhìn thấu hơn Đế Tuấn, Đế Giang, v.v., đại thế Hồng Hoang dưới Thiên Đạo, ngay cả muội muội Nữ Oa cũng vô năng vi lực, huống chi là y.

Nhưng, dù biết vậy, y vẫn chọn nhập vào kiếp nạn.

Bởi vì, y không cam tâm, y muốn tranh!

Không tranh, chết không oán không hối, một thân nhiệt huyết vãi trên Hồng Hoang, cũng còn hơn bị điều khiển mà khuất nhục vong!

Nếu có thể đánh giết Lâm Nghệ, một tồn tại đáng sợ như vậy, thì một đời này của y, cũng có thể giao phó với Yêu Tộc!

Nói về sự ngoan độc, có thể trở thành Yêu Hoàng, trở thành đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang!

Không ai là không ngoan độc!

Thậm chí, Lâm Nghệ còn ngoan độc hơn y, nếu không tự trảm ý thức, không dung Tiễn Đạo vào thân mình, không dung Thí Thần Thương vào thể, v.v. những thử nghiệm hung ác đó, thì, dù có toàn bộ Tiễn Đạo Hệ Thống, Tiễn Đạo cũng không thể tiến thêm một bước.

Oanh long!

Đông Hoàng Chung mang theo vô biên sát phạt giáng lâm, uy năng của chí bảo sát phạt tiên thiên hóa thành một tầng hủy diệt cực hạn, trực tiếp bao trùm không gian trên đỉnh đầu Lâm Nghệ, hình thành một sự trấn áp nghiêng trời giáng xuống.

Lâm Nghệ rút Thanh Mộc Chi Tiễn, tức khắc bắn ra, hai ngàn vạn

tầng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, trong khoảng cách nửa Tiểu Thiên Thế Giới, cực tốc trải rộng ra, chịu đựng công kích của Đông Hoàng Chung.

Oanh long!

Lâm Nghệ bước tới!

Nắm lấy cơ hội giương Diệt Tình Chi Tiễn, trực tiếp bắn giết về phía Phục Hy, với 311 lần lực sát phạt Chuẩn Thánh đỉnh phong gia trì, trực tiếp hủy diệt sạch bảy tám Tiểu Thiên Thế Giới, cuốn theo từng thế giới hủy diệt bắn về phía Phục Hy!

Cả Hồng Hoang đại trận dường như không chịu nổi sát phạt tuyệt thế của Diệt Tình Chi Tiễn, kịch liệt chấn động, Phục Hy vốn đã dung thân vào đại trận, bị chấn đến mức điên cuồng thổ huyết, máu nhuộm đầy đạo bào, buộc phải một lần nữa thiêu đốt tinh huyết.

Công kích của Đông Hoàng Thái Nhất bị Thanh Mộc Chi Tiễn cản lại, nhưng thấy Lâm Nghệ lại giết về phía Phục Hy, y cũng giận dữ tế Kim Ô bản thể, trong nháy mắt diễn hóa mấy trăm vạn trượng, hóa thành một vầng mặt trời đập về phía Diệt Tình Chi Tiễn. "Không cứu được!" Sát tâm Lâm Nghệ nồng liệt, trực tiếp tế Thời Gian Chi Tiễn bắn giết, thời gian hồi tố, cực tốc kéo giữ Đông Hoàng Thái Nhất, khiến Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy một trận tâm chiến, nhìn cảnh vật xung quanh không ngừng lùi lại, như thể thời gian đang quay ngược, khiến y cũng đớ người.

Nhưng, Diệt Tình Chi Tiễn cực tốc lướt qua, tức khắc quán xuyên thân thể Phục Hy, từng luồng tiễn ý trì hoãn, như vạn tiễn xuyên tâm, điên cuồng hủy diệt yêu khu của Phục Hy. "Hậu Nghệ!" Đồng tử Phục Hy đỏ ngầu trợn trừng, phát ra một tiếng gào thét không cam lòng, chỉ còn lại một khối tàn khu xông thẳng về phía Lâm Nghệ, pháp tắc đại đạo trên toàn thân không ngừng băng đoạn, ủ chứa sự hủy diệt

đáng sợ, tàn khu nghịch lại vô cùng vô tận tiễn ý, trước khi xông tới, tàn khu đã tan nát hơn một nửa, nhưng y vẫn xông lên, thề phải kéo theo Lâm Nghệ, kẻ địch lớn của Yêu Tộc, cùng hủy diệt.

Bành!

Cùng với một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, cả thiên địa nổ tung, mấy không gian Trung Thiên Thế Giới lại một lần nữa chịu đựng sự hủy diệt, sụp đổ thành Hỗn Độn mênh mông vô tận.

Phục Hy lựa chọn dùng tàn khu tự bạo, dùng sức mạnh cuối cùng tự sát thức công kích Lâm Nghệ.

Chỉ là, Diệt Tình Chi Tiễn của Lâm Nghệ đã sớm hủy diệt hơn nửa bản nguyên của y, chỉ còn lại một khối tàn khu tự bạo, nhưng không thể gây ra thương tổn cho Lâm Nghệ.

Thanh Mộc Chi Tiễn được triệu hồi, Lâm Nghệ một mũi tên bắn ra, Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ trải rộng, cản lại từng lớp sát phạt đại đạo hủy diệt, cách tuyệt mọi thương tổn.

Ngay sau đó, y nghênh đón phong bạo tiến lên.

Từng sợi tóc như những mũi tên tuyệt thế sắc bén, vũ động theo phong bạo, cắt xé không gian.

Sau khi đánh giết Phục Hy, Lâm Nghệ lập tức chuyển mục tiêu sang Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt như vạn trượng thần mang, nhìn chằm chằm khiến Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng ngưng trọng, tâm thần rung động.

Lâm Nghệ liên tục giương sáu mũi tên, phúc tăng 670 lần Tiễn Đạo, không chút do dự khóa định Đông Hoàng Thái Nhất bắn giết, Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, v.v.

Chương 47

phối hợp bắn ra.

Kim Ô bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất đều bị xuyên thủng hai lỗ máu, từng luồng tiên huyết như mưa xối xả vung vãi rơi xuống.

Đông Hoàng Thái Nhất cực tốc phản ứng, nộ mục trợn trừng, tế Đông Hoàng Chung, một trận điên cuồng đập phá, đập nát mọi thứ xung quanh y, không ngừng va chạm với mũi tên.

Thiếu đi Phục Hy trấn áp Hồng Hoang đại trận, trận pháp ấy cũng triệt để tan rã.

Nhưng vào khoảnh khắc đại trận băng tháp.

Những dao động sát phạt đại đạo do va chạm sinh ra, không còn sự áp chế của Hồng Hoang đại trận, như dòng lũ cuồn cuộn được cởi trói, trong nháy mắt bùng phát, tức khắc càn quét phạm vi mấy trăm, mấy ngàn Trung Thiên Thế Giới, và tiếp tục lan rộng về những nơi xa xôi hơn, thúc đẩy vô cùng vô tận phong bạo hoành hành, mang đến cho vô số sinh linh một loại ảo giác tận thế giáng lâm.

Tiếng nổ lớn đó, cũng triệt để vang vọng khắp Hồng Hoang.

Khiến vô số đại năng cường giả chú mục, rồi thôi diễn, khi thôi diễn xong, tâm thần của họ chấn động. "Phục Hy, đã chết!" "Kẻ đó thật sự ngoan độc, ngay cả huynh trưởng của Thánh Nhân cũng dám giết!" Vô số đại năng kinh ngạc đến mức không nói nên lời, chỉ có thể nhìn về phía Oa Hoàng Cung xa xăm trên trời. "Phục Hy đã chết!" Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thần sắc động dung.

Đối với việc Phục Hy và Đông Hoàng Thái Nhất phục sát, trong phạm vi kế hoạch của mình, y vốn định mượn tay Yêu Tộc để tiêu trừ

Hậu Nghệ, một Dị Số của Hồng Hoang.

Nhưng biến cố lớn này lại vượt quá dự liệu của y.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa đang trầm tĩnh tu luyện, tâm thần chấn động, "phốc" một tiếng, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt nàng đại biến, trực tiếp dùng Thánh Niệm cấu trúc thông đạo, thẳng đến nơi Phục Hy tự bạo.

Chỉ là, chậm một bước!

Nhưng, Nữ Oa không bỏ cuộc, ngưng tụ một bàn tay Thánh Nhân, cực tốc bao trùm khu vực Phục Hy tự bạo, nhiếp thủ tất cả đại đạo, mảnh vỡ nguyên thần, v.v. liên quan đến Phục Hy, hy vọng có thể cứu vãn tính mạng của Phục Hy. "Phục Hy gặp kiếp!" Thiên Đình, Đế Tuấn đang bố trí đại trận, ánh mắt cũng tụ trầm, sau đó, trực tiếp xé rách không gian, lao về phía khu vực chiến đấu. "Đại huynh, Hậu Nghệ đã giết chết Phục Hy!" Bộ lạc Vũ Tộc.

Huyền Minh vội vã xông vào Tổ Vu Đại Điện. "Cái gì?!" Đế Giang cũng giật mình kinh hãi, tức khắc ý niệm thông thiên, cảm giác được biến hóa của Chu Thiên, xông ra khỏi Tổ Vu Đại Điện, nhìn về phía Thiên Đình, Đế Giang không ngờ Lâm Nghệ thật sự dám tru sát Phục Hy, Phục Hy vừa chết, Yêu Tộc tất sẽ đại loạn.

Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, v.v. lần lượt chạy đến, ai nấy đều mang thần sắc chấn động, hiển nhiên, cũng giật mình kinh hãi. "Đế Tuấn đã rời Thiên Đình, giết đến đó rồi!" Xa Bỉ Thi nhắc nhở. "Ai dám động đến hy vọng của Vũ Tộc ta, sẽ phải gánh chịu đại giới!" "Theo ta cùng giết lên trời, chiến sớm chiến muộn cũng chiến, không tránh được, vậy thì sảng khoái một chút!" Ánh mắt Đế Giang trầm trầm, trong nháy mắt tế ra Tổ Vu chi thân mấy trăm vạn trượng, trực tiếp vượt không gian, giết thẳng lên Thiên Đình.

Oanh long!

Tức thì, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, cũng lần lượt tế ra Tổ Vu chi khu, trực tiếp giết thẳng lên Thiên Đình. "Đế Tuấn, cùng ta một trận chiến!" Tiếng gào thét của Đế Giang, như Tử Tiêu thần lôi vang dội, vọng khắp Hồng Hoang.

Âm ba khủng bố mang theo từng đạo sát phạt đại đạo, trực tiếp làm sụp đổ cả bầu trời, Tổ Vu chi khu khủng bố trấn áp Hồng Hoang, đảo ngược càn khôn âm dương, khiến trật tự Hồng Hoang đều trở nên hỗn loạn đan xen. "Vũ Tộc Nhị Lang, giết lên trời, tru diệt Yêu Tộc!" Hình Thiên cùng các Đại Vu khác, theo sát phía sau, vô số chiến sĩ Vũ Tộc đã được huấn luyện đến nay sau khi nhận lệnh, tay cầm Vũ binh, khí thế hung hăng trực tiếp xông ra khỏi bộ lạc Vũ Tộc.

Trong chốc lát, cả Hồng Hoang đột nhiên tràn ngập một luồng lực sát phạt khủng bố, khiến chúng sinh hoảng sợ chấn động, hai tôn cự đầu đã trầm tĩnh rất lâu, cuối cùng lại sắp va chạm rồi.

Đế Tuấn vừa rời khỏi Thiên Đình, đột nhiên dừng lại, cực tốc quay trở lại Thiên Đình.

Côn Bằng, Kế Mông, Phi Liêm cùng các cường giả Yêu Tộc khác, cũng từ Thiên Đình bước ra, nhìn chằm chằm các Tổ Vu đang nghịch thiên mà lên, sắc mặt đại biến, vội vàng thúc giục đại quân Yêu Tộc.

Trên Thái Âm Tinh, Hi Hòa, Thường Hy vọng Vũ Tộc leo lên trời, cũng cực tốc chạy về Thiên Đình.

Một bên khác.

Thiếu đi sự trấn áp của Hồng Hoang đại trận của Phục Hy, cộng thêm Phục Hy đã chết, áp lực của Đông Hoàng Thái Nhất tức khắc tăng gấp bội, đại chiến với Lâm Nghệ, khiến y có cảm giác như đang chiến đấu với một Thánh Nhân khủng bố.

Ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong, thực lực vô hạn tiếp cận Thánh Nhân, phối hợp Đông Hoàng Chung, kiện chí bảo tiên thiên đỉnh cấp, vẫn không đỡ nổi sát phạt Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, trực tiếp bị bắn trúng hai mũi tên, Kim Ô bản thể cũng bị thương.

Nếu không phải Đông Hoàng Chung công thủ kiêm bị, có thể tiêu trừ phần lớn sát phạt Tiễn Đạo, e rằng y cũng phải nối gót Phục Hy, chết trong tay Lâm Nghệ.

Càng chiến đấu, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất càng khó coi, cũng càng thêm kiêng kỵ.

Phục Hy bày trận phục sát, Thánh Nhân cũng phải kiêng kỵ ba phần, cũng phải chịu một phen vấp ngã, nhưng Lâm Nghệ lại phản công giết chết Phục Hy, những vĩ lực khủng bố như làm bị thương y, cũng khiến y bắt đầu bất an.

Oanh long!

Đúng lúc này.

Chu Thiên Tinh Đấu trên thiên khung kịch liệt chấn động, một luồng uy thế tinh thần Hỗn Độn vô biên rộng lớn lan tràn, bao phủ cả Hồng Hoang, quang mang của Thái Âm Tinh, Thái Dương Tinh đột nhiên bừng sáng gấp vạn lần, hình thành dị tượng nhật nguyệt đồng huy kinh thế. "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã khai mở!" Thần tình Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên trầm xuống.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mới vừa bố trí, chưa hoàn thành triệt để, đã trực tiếp khai mở, điều đó có nghĩa là chiến tranh với Vũ Tộc lại bắt đầu rồi.

Phục Hy vừa chết, Yêu Tộc tổn thất một tôn cường giả đỉnh cấp.

Giờ đây các Tổ Vu đang leo lên trời, Yêu Tộc chỉ mình huynh trưởng Đế Tuấn trấn giữ, e rằng áp lực sẽ rất lớn, đến đây, Đông

Hoàng Thái Nhất đè nén thương thế, cực tốc thoát khỏi vòng chiến, không muốn dây dưa với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ một cước đạp nát phong bạo hủy diệt, xông ra khỏi phế tích không gian đổ nát, ánh mắt như mũi tên nhìn chằm chằm Thiên Đình, cảm giác Đế Giang và những người khác đang giết lên Thiên Đình, y cũng xông lên trời, thẳng tiến Thiên Đình. "Phục Hy ít nhất cũng là Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, lại nắm giữ thôi diễn, trận thế, ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng khó lòng tru sát, có Đông Hoàng Thái Nhất tương trợ, lại có lực lượng của Thánh Nhân, Hậu Nghệ lại tru sát được y, Hậu Nghệ đột nhiên lại mạnh đến thế sao?" Trước Bích Du Cung, Đa Bảo Đạo Nhân vừa chấn hám vừa hiếu kỳ.

Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Triệu Công Minh cùng các vị khác, cũng đứng một bên, há lại không chấn hám.

Phải biết rằng, cách đây không lâu, trong đại chiến Bất Chu Sơn, Hậu Nghệ mới chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ, Tiễn Đạo dù mạnh đến mấy, cũng không thể trực tiếp tru sát Phục Hy nắm giữ trận thế. "Sư tôn, chẳng lẽ Tiễn Đạo của Hậu Nghệ thật sự có thể đi tiếp được sao?!" Kim Linh Thánh Mẫu hỏi Thông Thiên Giáo Chủ đang chắp tay đứng thẳng.

Thông Thiên Giáo Chủ cau mày, rơi vào do dự, không thể trả lời.

Bởi vì, các biểu hiện của Lâm Nghệ ngày càng chấn động lòng người, nếu không thể đi tiếp, Lâm Nghệ giờ khắc này lại dùng cái chết của Phục Hy để nói cho cả Hồng Hoang biết rằng Tiễn Đạo đã ngày càng mạnh hơn, nếu có thể đi tiếp, con đường của Lâm Nghệ tràn đầy vô vàn điều chưa biết, chồng chất trở ngại, khó khăn gấp ức vạn lần so với lấy lực chứng đạo.

Bên cạnh Kim Linh Thánh Mẫu, Tam Tiêu tỷ muội trầm mặc đứng

yên, sau một khắc, Vân Tiêu nói: "Giờ đây y đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, thực lực đã ngang ngửa Thánh Nhân, con đường này, đã đi thông một nửa." "Cái gì?!" "Đi thông một nửa!" Đa Bảo Đạo Nhân, Triệu Công Minh cùng những người khác, khoát nhiên chuyển mâu nhìn chằm chằm Vân Tiêu, đối với lời nàng nói, hiển nhiên là không thể tin nổi, Lâm Nghệ đã đi thông một nửa, ngang ngửa Thánh Nhân!

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng chuyển mâu, hỏi: "Vì cớ gì như vậy?" Vân Tiêu chắp tay đáp: "Sư tôn!

Đệ tử những ngày trước lịch luyện, từng gặp y một lần, khi đó, Tiễn Đạo đã sớm siêu thoát phạm trù nhận thức của ta, có lẽ, y có thể đi tiếp." Thời Gian Chi Tiễn thật đáng sợ!

Vân Tiêu đến nay quả thật vẫn cảm thấy không thể tin nổi. "Y, đã đánh giết Càn Khôn Lão Tổ!" Bích Tiêu bổ sung một câu.

Khiến Đa Bảo Đạo Nhân cùng những người khác hô hấp nghẹn lại, Càn Khôn Lão Tổ, chính là Ma Thần tiên thiên ngày xưa, chiến lực cực mạnh, phi phàm, từng giúp Đạo Tổ đánh giết La Hầu hung uy ngút trời, là một trong những tồn tại có khả năng chứng đạo nhất Hồng Hoang, lại bị tru sát rồi sao?! "Một biến số!

Tất cả đều tràn đầy điều chưa biết, liệu cuối cùng có đi tiếp được không, còn phải xem y có lực lượng nghịch cải đại thế không?!" Thông Thiên Giáo Chủ tuy chấn hám, nhưng không biểu hiện trên mặt, chỉ nhìn Thiên Đình tự lẩm bẩm một câu, nhân vì, đạt đến tầng thứ của y mới biết, có bao nhiêu trở ngại đang chờ Lâm Nghệ, Tiễn Đạo đi tiếp, có lẽ có thể, nhưng muốn chứng đạo, gần như không thể!

Vân Tiêu không nói thêm nữa.

Nhưng, tay nàng lại bất giác chạm vào bụng.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cảm giác được hành động đó, vội vàng giúp

che giấu, tránh bị Thông Thiên Giáo Chủ phát hiện.

Kỳ thực, trong Hồng Hoang, ai cũng không ngờ, Lâm Nghệ lại dám tru sát Phục Hy.

Càng không ngờ, đây lại trở thành một điểm bùng phát giữa Vũ Yêu.

Nhìn chằm chằm từng khối Tổ Vu chi khu khổng lồ vô biên, vô số đại năng đều kinh hãi trong lòng, nếu thật sự buông tay đánh, Hồng Hoang có chịu nổi không?!

Đế Tuấn đứng sừng sững trước Thiên Môn, như một ngọn thần nhạc không thể vượt qua, thần mâu như đuốc, bùng lên từng đạo thần mang, trực tiếp nhìn chằm chằm Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Thiên Ngô, Xa Bỉ Thi, Nhục Thu, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương cùng các Tổ Vu khác đang phi thân lên.

Cảnh giới tu vi của Đế Tuấn đã sớm đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, chỉ còn một bước cuối cùng là có thể chứng đạo thành Thánh, chỉ cần nghịch cải đại thế, thống nhất Hồng Hoang, dùng khí vận vô tận xung kích Thánh vị, tức khắc có thể thành Thánh Đạo.

Bởi vậy, ngay cả khi tất cả Tổ Vu cùng xông đến, thần thái Đế Tuấn vẫn không hề lay động, trực tiếp tế Hà Đồ Lạc Thư trải rộng vô biên vô tận, diễn hóa từng thế giới tinh thần rộng lớn vô biên.

Cùng với một bước chân của y, khi xông thẳng về phía Đế Giang và các Tổ Vu khác, vô vàn thế giới tinh thần cũng hùng mạnh tiến lên, tạo thành một luồng áp bách mãnh liệt càn quét về phía Đế Giang, ngăn cản bước chân của tất cả Tổ Vu đang leo lên trời. "Giết!" Đôi mắt Chúc Dung bùng cháy Đại Đạo Hỏa bản nguyên cuồn cuộn, điên cuồng thúc đẩy Tổ Vu chi khu, vô cùng thô bạo đích một quyền, trực tiếp cứng rắn va chạm với vô biên thế giới tinh thần, đánh văng đến mức thiên khung sụp đổ, cường thế leo lên trời, giết thẳng về phía Đế

Tuấn.

Đế Giang dùng Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo cấu trúc vô cùng không gian chồng chất, lại phân cắt không gian, hóa giải thế trấn áp của thế giới tinh thần, thẳng tiến Thiên Đình, từng đạo pháp tắc Không Gian Đại Đạo diễn hóa vô tận sát phạt không gian, bao phủ về phía Đế Tuấn.

Phía Yêu Tộc, Hi Hòa, Côn Bằng, Kế Mông cùng các cường giả Yêu Tộc khác, tế ra linh bảo tiên thiên khủng bố, nhân cơ hội đánh tan mọi không gian, cản lại công kích của Đế Giang.

Chiến lực của Đế Tuấn ngút trời, thân hóa Kim Ô bản thể mấy ngàn vạn trượng, như một vầng mặt trời treo lơ lửng trên trời xanh, nhiệt độ thiên địa đều cực tốc tăng cao, chỉ thiêu đốt mọi thứ.

Oanh long!

Kim Ô chấn cánh, đốt cháy vô tận thế giới, lần lượt đâm thẳng vào Chúc Dung, đánh bay thân thể Chúc Dung mấy vạn trượng, đánh văng đến mức không gian mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới sụp đổ. "Đế Tuấn, chết đi!" Cường Lương nộ mục trợn trừng, Tổ Vu chi khu mấy vạn trượng, diễn hóa thành một đạo lôi điện bản nguyên đại đạo, tức thì xông thẳng vào Kim Ô do Đế Tuấn diễn hóa mà va chạm, đánh đến mức cả không gian Hồng Hoang chấn động liên hồi.

Kim Ô dùng móng vuốt ngang không chộp một cái, không gian mấy Tiểu Thiên Thế Giới do lôi điện của Cường Lương diễn hóa bị định trụ, móng vuốt Kim Ô sắc bén mạnh mẽ bóp lại, dường như muốn cưỡng ép bóp nát Tổ Vu chi khu của Cường Lương. "Đế Tuấn!" Cộng Công gào thét.

Tổ Vu chi khu của y cũng trực tiếp oanh kích lên.

Tất cả Tổ Vu đều đã dốc toàn lực.

Hoàn toàn liều mạng!

Chết cũng không sợ, dù sao đánh cũng sẽ kéo Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng chết, như vậy, có thể quét sạch chướng ngại lớn nhất trong Yêu Tộc cho Lâm Nghệ. "Phu quân!" Thấy Đế Tuấn một mình chống lại mười một Tổ Vu, Hi Hòa cũng phát điên, điên cuồng giá ngự Thái Âm Bản Nguyên Pháp Tắc Đại Đạo, xông thẳng vào các Tổ Vu.

Đông Hoàng Thái Nhất cực tốc quay về Thiên Đình, thấy Đế Giang và những người khác trực tiếp liều mạng công kích Đế Tuấn, y cũng phẫn nộ không kìm được. "Chúc Dung, tìm chết!" Đông Hoàng Thái Nhất cưỡng ép đè nén thương thế do Lâm Nghệ gây ra, tế Kim Ô bản thể, thúc đẩy Đông Hoàng Chung, trực tiếp đâm thẳng vào Chúc Dung, Cộng Công, hỏa khí bùng phát, không ai không điên cuồng đến cực điểm, trực tiếp va chạm, đánh đến tiên huyết cuồn cuộn. "Thái Nhất!

Lui về Thiên Đình!" Đế Tuấn đại hống, Hà Đồ Lạc Thư cuốn Hi Hòa, Côn Bằng, v.v., trong nháy mắt nhảy qua mấy chục thế giới, xông vào trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất tế Đông Hoàng Chung đoạn hậu ngăn cản mười một Tổ Vu xông tới, sau đó lui vào trong Thiên Đình.

Tóc Đế Tuấn bay tán loạn, tung bay trong phong bạo.

Cả khuôn mặt tràn ngập sát khí vô tận, ánh mắt điên cuồng và hung lệ, càng lúc càng nồng liệt, dường như đã không màng đến mọi thứ.

Chỉ thấy y vung tay, Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa thành một tấm màn trời vô biên, vô cùng vô tận đại đạo hướng về sâu trong tinh không mà dung nhập, kéo tất cả tinh thần trong tinh không về phía Thiên Đình. "Yêu Thần quy vị, bố đại trận!" Âm ba của Đế Tuấn cuồn cuộn, vô số

Đại La Kim Tiên của Yêu Tộc bay về các chủ tinh thần, tức thì.

Chương 48

Thái Âm Tinh, Thái Dương Tinh kịch liệt chấn động, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể băng hội, từng luồng Chu Thiên Tinh Đấu chi quang dung nhập vào Thái Âm, Thái Dương, thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hi Hòa chấp chưởng Thái Âm, Đế Tuấn chấp chưởng Thái Dương!

Chu Thiên Tinh Đấu được vận chuyển, ủ chứa lực lượng vũ trụ Chu Thiên Tinh Đấu khủng bố, trực tiếp trấn áp mười một Tổ Vu đang xông lên, uy vũ trụ rộng lớn vô cùng đẩy bay mười một Tổ Vu, Tổ Vu chi khu đều chảy máu. "Giết!" Sát cơ trong ánh mắt Đế Tuấn lạnh thấu trời đất, y dùng tay kết ấn, dung nhập tất cả đại đạo của mình vào Chu Thiên Tinh Đấu, không chỉ rút ra uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu, mà còn mượn Hỗn Độn chi thế từ ngoài trời, ngay cả Thánh Nhân cũng có thể giết.

Từng luồng tinh quang khủng bố rủ xuống, mỗi một tia đều ẩn chứa sát uy Hỗn Độn chi thế, nhân cơ hội oanh sát các Tổ Vu đang bị đánh bay, Đế Giang một chưởng đập nát không gian mấy Trung Thiên Thế Giới, làm chậm sự rơi xuống của Tổ Vu chi khu, sau đó, nghênh đón những tinh quang hủy diệt kia mà xông tới, chuẩn bị một mình ngăn cản. "Đại huynh!" Nhục Thu cùng các Tổ Vu khác trợn mắt giận dữ, rơi vào điên cuồng vô tận, biết rằng Đế Giang muốn một mình gánh chịu tất cả xung kích, một khi đã vậy, Đế Giang tất sẽ bị trọng thương, thậm chí...

Oanh long!

Đúng lúc này, một luồng tiễn quang rực rỡ, như sao chổi xẹt qua,

giữa thiên địa cấu trúc hai ngàn vạn tầng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, chịu đựng tất cả tinh quang hủy diệt, ngăn cản tất cả sát phạt. "......!" Động tác của Đế Giang cũng vì thế mà khựng lại.

Từng luồng tinh quang hủy diệt tuôn xuống, mỗi luồng đều có thể dễ dàng xóa sổ một cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong, hủy diệt Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, như thể phá hủy từng lớp từng lớp bình chướng thế giới.

Vô số đại năng đang quan chiến đồng tử co rút lại, chấn hám trước sự khủng bố của tinh quang hủy diệt.

Lại càng kinh ngạc trước sự cường hãn của Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, trực tiếp cứng rắn chống lại sát phạt của Chu Thiên Tinh Đấu.

Mấy vạn tầng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, mấy vạn tầng băng vỡ, nhưng lại không triệt để tan rã.

Thân thể Đế Giang khựng lại, chuyển mắt nhìn chăm chú, chỉ thấy dưới trận đồ, một thân ảnh khôi ngạn anh vũ đứng sừng sững.

Bên cánh tay y cầm thần cung, lưu chuyển phù văn sáng rực, như vạn trượng thần mang.

Mắt y nhìn tinh quang hủy diệt, toát lên phong mang vô địch, dường như trong Hồng Hoang, trong vũ trụ rộng lớn, không có gì có thể làm y tiêu diệt!

Các Tổ Vu đang trợn mắt nhìn, cũng nhìn chằm chằm bóng lưng trước mắt.

Sắc bén!

Cường đại!

Hủy diệt!

Như một mũi thần tiễn tuyệt thế mài sắc ức vạn dặm, dường như có thể xuyên thủng bầu trời Hồng Hoang rộng lớn vô biên!

Toàn thân tràn ngập phong mang!

Áo bào bay phấp phới kêu vù vù, mái tóc đen tung bay cuồn cuộn, khí tức y phóng thích, đều sắc bén có thể tru sát Đại La Kim Tiên, vĩ ngạn cường đại đến mức ngay cả Tổ Vu cũng tâm chiến. "Hậu Nghệ!" "Hậu Nghệ!" Vô số đại năng Hồng Hoang đang quan chiến bên ngoài Thiên Đình, ngay khi Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ xuất hiện, liền biết rõ, đó là thủ đoạn của ai.

Lấy tên làm phòng ngự!

Thủ đoạn vô thượng độc sáng của Lâm Nghệ, đã phá vỡ nhận thức của Hồng Hoang về tuyệt thế chi pháp.

Bất Chu Sơn, một trận thành danh!

Há lại không biết.

Không, điều chấn hám kinh ngạc là, giờ đây sự phòng ngự ấy khủng bố hơn vô số lần. "Hậu Nghệ!" Ánh mắt Đế Giang chấn động.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy chưa bố trí triệt để hoàn thành, nhưng sát uy hoàng hoàng, vẫn có thể tổi hủy Tổ Vu, cú công kích vừa rồi, nếu y cứng rắn chịu đựng, không chết cũng trọng thương.

Nhưng, lại bị một mũi tên cản lại.

Sao có thể không chấn hám?

Ngoài chấn hám ra, lại cực kỳ cuồng hỉ.

Bởi vì, Hậu Nghệ cường đại, cũng là Vũ Tộc cường đại.

Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Nhục Thu cùng các vị khác lần lượt đập nát từng thế giới, làm chậm tốc độ rơi xuống của Tổ Vu chi khu, sau đó, phóng thích Tổ Vu chi thế xông lên trời. "Huynh trưởng không

cần dùng thân thể lấp vào Hồng Hoang đại thế!" Lâm Nghệ hiểu rõ tâm tư của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, muốn tử chiến, liều mạng với chủ lực tinh nhuệ của Thiên Đình.

Chỉ là, Vũ Tộc muốn đối kháng, không chỉ có Yêu Tộc.

Vũ Tộc phải đối mặt với những tồn tại còn mạnh hơn.

Bị Lâm Nghệ nhìn thấu tâm tư, Đế Giang cũng cười thảm một tiếng, nói: "Nếu không thể như vậy, tình huống chỉ càng lúc càng tệ hơn!" "Tệ hơn nữa thì sao!" Lâm Nghệ phong mang cường thịnh, chuyển mắt nhìn về vô tận tộc nhân Vũ Tộc ở Bất Chu Sơn, than rằng: "Có ta!

Sau này, ta tự khắc sẽ gánh vác tương lai cho Vũ Tộc!" Ngay sau đó, Lâm Nghệ như một mũi tên không thể ma diệt, xé rách từng lớp Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, kiên cường chống đỡ Chu Thiên Tinh Đấu, từng bước một thẳng tiến Thiên Đình, từng luồng tiễn ý đáng sợ va chạm với tinh quang, khiến thiên địa không ngừng nổ tung.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác thần sắc cũng vì thế mà động dung!

Chằm chằm nhìn bóng lưng Lâm Nghệ.

Vô tận tộc nhân Vũ Tộc, diệc tràn trứ Lâm Nghệ, câu nói đó, không hề lớn tiếng, không hề nhiệt huyết, bình đạm vô kỳ, khả khước nhượng mỗi cá Vũ tộc nhân hồn thân nhiệt huyết cổn động.

Cửu Phượng cũng nhìn chằm chằm bóng lưng đó, ánh mắt bao phủ một tầng kiêu ngạo nồng đậm!

Trong dòng lũ đại thế cuồn cuộn vô cùng, tương lai là gì?

Lại nói chi đến gánh vác tương lai!

Nhưng, Lâm Nghệ lại dám nói ra điều đó!

Ngay cả những đại năng Hồng Hoang kia cũng động dung.

Thời thế tạo anh hùng, đại thế luyện kiêu hùng!

Lượng Kiếp thúc đẩy, tạo ra Thái Nhất, Đế Tuấn, Đế Giang, cũng tạo ra Lâm Nghệ ngày nay, trong sự xung kích của dòng lũ đại thế, y không những không ý chí tiêu trầm, ngược lại càng thêm quang mang vạn trượng, phong thái chiếu rọi người khác, kinh diễm Hồng Hoang. "Chẳng trách dám độc sáng pháp chứng đạo, khí phách như vậy, phong thái như vậy, tuyệt đỉnh hơn tất cả mọi người trong Hồng Hoang, khiến chúng ta đều tự cảm hổ thẹn." Vô số đại năng than thở trong lòng.

Dưới đại thế, có người chọn ẩn mình tránh nạn, cũng có người chọn nghênh khó mà chiến, dùng thân mình chống chọi, tranh thủ một khoảnh khắc huy hoàng!

Kẻ trước.

Lâm Nghệ thì là kẻ sau! "Quả nhiên là kẻ kinh diễm dưới đại thế!" Trước Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ cũng thần sắc động dung, toàn tức khước hựu than đạo :"Chỉ là, đại thế đổi thì chết, dù có kinh diễm tuyệt luân đến mấy, lại làm sao có thể chống đỡ được sự cuốn trôi của dòng lũ đại thế!" Bên cạnh, Vân Tiêu nghe vậy, trong ánh mắt cũng nhảy nhót cảm xúc mãnh liệt.

Ánh mắt nàng chằm chằm nhìn Lâm Nghệ trong bức tranh trên Kính Soi Trời! "Hậu Nghệ!" Hi Hòa thấy Lâm Nghệ xuất hiện, trong ánh mắt lưu chuyển cừu hận nồng đậm, trực tiếp xông ra, gào thét: "Hậu Nghệ, trả mạng con ta!" Thái Âm Kỳ vung lên, dẫn dắt vô biên bản nguyên đại đạo của Thái Âm Tinh, trực tiếp đánh chìm thiên địa, sát thẳng vào Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ giương một mũi tên, trong nháy mắt bắn giết.

Thái Âm Kỳ bị xuyên thủng, Thái Âm bản nguyên đại đạo tan rã.

Hi Hòa Chuẩn Thánh trung kỳ, trực tiếp bay ngược trở lại, ngay cả năng lực phản kháng một đòn cũng không có.

Chiến lực như vậy, khiến cả hai bên Vu Yêu đều động dung.

Giờ khắc này, Đế Giang, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác, và tất cả những người đang quan vọng mới hiểu ra, thì ra, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ lại đột phá rồi, riêng cảnh giới đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Y đương nhiên đã xếp vào hàng ngũ chí cường giả Hồng Hoang!

Chẳng trách có thể đánh giết Phục Hy.

Côn Luân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, ai nấy đều động dung, tốc độ trưởng thành như vậy, quả thật hiếm thấy, chẳng trách có thể khuấy động dòng lũ Lượng Kiếp.

Nhưng, nếu Vu Yêu không lùi bước, Huyền Môn không hưng thịnh, vi phạm vận chuyển của Thiên Đạo, chẳng lẽ Thiên Đạo lại cứ thế bỏ mặc sao?!

Tử Tiêu Cung, Hồng Quân quan vọng mọi thứ, cũng trầm ngâm, Lâm Nghệ, quả thật đã siêu thoát khỏi sự khống chế, khó lòng thôi diễn.

Oanh long!

Đế Tuấn phi thân ra khỏi Thiên Đình, như thể kéo theo cả thế giới Chu Thiên Tinh Đấu rộng lớn vô biên, ức vạn tinh thần đều đang chấn động.

Đế Tuấn một quyền giáng thẳng vào Lâm Nghệ, Hỗn Độn chi thế ngang ngửa một đòn của Thánh Nhân, đánh bay mũi tên của Lâm

Nghệ, thế hủy diệt cũng xuyên phá tất cả Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, từ trên trời xanh càn quét xuống.

Lâm Nghệ giương Lôi Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, Điện Chi Tiễn, Kim Chi Tiễn, Hỏa Chi Tiễn, cực tốc bắn giết. 550 lần Tiễn Đạo sát phạt lực phúc tăng, hóa thành năm đạo tiễn quang thô mười vạn trượng, quán xuyên lưỡng cực thiên địa, từng thế giới băng tháp, hóa thành vô biên tiễn ảnh bay đầy trời, bắn giết về phía Đế Tuấn.

Ngay sau đó, chỉ thấy Hỗn Độn chi thế và tiễn ảnh sắc bén rộng lớn va chạm, hơn nửa thiên khung Hồng Hoang, không ngừng băng tháp, trật tự đạo tắc cũng không chịu nổi sự xung kích đánh giết phạt băng đoạn, đại đạo ai minh không ngớt, vang vọng khắp Hồng Hoang. "Giờ đây, dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trước tiên chém giết ngươi!" Ánh mắt Đế Tuấn như đuốc, sát cơ ngút trời, tang tử chi thống khắc cốt minh tâm, đại thế khả hận, Lâm Nghệ diệc khả hận, đều cai sát, cai tru, y vung Hà Đồ Lạc Thư, triệt để kích phát Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. "Trợ giúp Yêu Hoàng bệ hạ!" Côn Bằng gào thét.

Vô tận Yêu Thần ngang không thúc đẩy yêu lực, chú nhập vào trong Chu Thiên Tinh Thần Phiên, thu lấy càng nhiều Chu Thiên Tinh Đấu chi lực, Hỗn Độn chi lực, dung nhập vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thông qua Hà Đồ Lạc Thư chú nhập vào trong thân thể Đế Tuấn, nhượng Đế Tuấn thực lực dĩ số bách bội tốc độ, cực tốc tiêu thăng, đạt kiên bỉ Thánh Nhân tằng thứ, khả phạ đích áp bách bả Hồng Hoang vô tận nhược tiểu sinh linh đô trấn áp đắc phủ phục. "Không ổn!" Thần sắc Đế Giang đại biến.

Không ngờ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận như thử chi cường, đối Chúc Cửu Âm hảm đạo :"Tế đại trận!" Chúc Cửu Âm đẳng Tổ Vu,

phân phân thủ xuất Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Đả dĩ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để đáng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, giảm khinh Lâm Nghệ áp lực!

Vô số Hậu Thổ bộ lạc Đại Vu cường giả, cước thải đại địa, thích phóng Thổ chi Đại Đạo chú nhập liễu Đô Thiên Thần Sát Kỳ chi trung, thôi động Đô Thiên Thần Sát Kỳ nhiễm nhiễm thăng không.

Đương!

Đông Hoàng Thái Nhất tế Đông Hoàng Chung, nhất thanh chấn hưởng, thiên địa biến sắc, Đại Đạo trật tự thần liên băng đoạn.

Đông Hoàng Chung trực tiếp trấn áp thời không, triêu Đế Giang đẳng oanh tạp khứ, trở lan Đế kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đế Tuấn thủ nhất chiêu, Chu Thiên Tinh Đấu trấn áp hạ.

Bất cận yếu tương ngũ chi tiễn trấn áp, yếu tương Lâm Nghệ nhất trấn sát!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận khả phạ tại vu, bả Chu Thiên Tinh Đấu chi lực, cập Hỗn Độn chi lực, hối tụ thành nhất cá điểm, nhiên hậu, tiến hành công kích.

Cá điểm, Đế Tuấn!

Thử khắc, Đế Tuấn hoàn toàn kiên bỉ Thánh Nhân.

Đích mỗi nhất quyền, mỗi nhất kích, đô hàm cái đích Chu Thiên Tinh Đấu chi uy.

Nhất quyền tạp toái không gian, phá diệt nhất thiết trở ngại, chỉnh cá Chu Thiên Tinh Đấu, ức ức ức vạn đích Hỗn Độn tinh thần đô chấn chiến, thích phóng một cỗ cổ hạo hãn hậu trọng đích tinh thần uy thế, tại Đế Tuấn thân hậu diễn hóa tinh đấu dị tượng, hình thành trấn

áp chi tượng.

Chỉnh cá bỉ Hồng Hoang canh quảng mậu hạo hãn đích Hỗn Độn Tinh Không trung uẩn tàng đích tinh thần, đô bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lạp xả Hồng Hoang thiên khung thượng, Đế Tuấn nhất động, ức vạn tinh thần đô hội cân trứ chuyển động, na di. "Đề thủ Chu Thiên Tinh Đấu chi uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 3 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 5 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Lôi Chi Tiễn Đạo đề thăng 2 cấp!"...

Chương 49

"Đề thủ 1000 đạo Tinh Thần Bản Nguyên Đại Đạo, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!" "Đề thủ 1500 đạo Chu Thiên Bản Nguyên Đại Đạo, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!"...

Khi sát phạt của Đế Tuấn giáng xuống, Lâm Nghệ Tiễn ý khuếch trương ra, hệ thống đột nhiên nhắc nhở, các loại Tiễn Đạo lần lượt thăng cấp, khiến khí tức Lâm Nghệ ngày càng mạnh.

Năm mũi tên bị Chu Thiên Tinh Đấu ngăn cản.

Lâm Nghệ cực tốc triệu hồi.

Ngay sau đó giương Diệt Tình Chi Tiễn, một mũi tên bắn ra, như một cột sáng khổng lồ vô biên, trực tiếp đâm vào Đông Hoàng Chung, phá vỡ thánh uy Hỗn Độn của Đông Hoàng Chung, "đương" một tiếng, trực tiếp va chạm với bản thể Đông Hoàng Chung.

Diệt Tình Chi Tiễn bật ngược trở lại.

Tiễn ý mang theo ba trăm mấy chục lần sức mạnh, từ trời rơi xuống, phá nát từng tầng từng tầng không gian ức vạn dặm, bắn thẳng xuống mặt đất, trực tiếp đánh chìm mặt đất mấy Tiểu Thiên Thế Giới, mọi sinh linh đều bị trong nháy mắt ma diệt.

Đông Hoàng Chung, cũng bị bắn bay, đập vào Thiên Môn của Thiên Đình, làm vỡ nát một góc Thiên Môn vô biên, Đông Hoàng Thái Nhất tâm thần tương liên với Đông Hoàng Chung, "phốc" một tiếng, phun ra tiên huyết.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ mới nghịch dòng Chu Thiên Tinh Đấu, phi thân về phía Đế Tuấn, rút Thanh Mộc Chi Tiễn, chống lại sát phạt hủy diệt.

Rút Càn Khôn Chi Tiễn chế tạo từng thế giới Càn Khôn của mũi tên, bao bọc sát phạt, dịch chuyển khỏi mắt, quét sạch mọi sát phạt cản trở trước mắt.

Xạ Nhật Thần Cung bị kéo căng điên cuồng, tiên thiên Vũ văn trên đó không ngừng băng vỡ, không chịu nổi Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

Nhưng Lâm Nghệ không hề lay động, giương sáu mũi tên, nhắm thẳng Chu Thiên Tinh Đấu, trực tiếp bắn giết, sáu mũi tên trong nháy mắt hóa thành ức vạn, mỗi mũi đều hàm chứa một Chuẩn Thánh đỉnh phong, phúc tăng hơn 600 lần Tiễn Đạo.

Trực tiếp bắn Chu Thiên Tinh Đấu chấn động kịch liệt.

Chu Thiên Tinh Đấu phía sau Đế Tuấn không ngừng băng diệt, không ngừng diễn hóa.

Sâu trong Hỗn Độn Tinh Không, từng mảnh tinh thần Hỗn Độn không chịu nổi sự phản hồi, tức khắc băng tháp.

Giờ khắc này, ngay cả Đế Giang và những người khác cũng tham gia vào.

Quá mạnh rồi!

Đế Tuấn gia trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận kham bỉ Thánh Nhân, cường hãn, Lâm Nghệ, dĩ tiễn trấn Chu Thiên Tinh Đấu, canh cường đích biến thái, cường đích nhượng nhân chiến lật! "Gia hỏa này đi con đường chứng đạo còn khủng bố hơn cả lấy lực chứng đạo!" Vô số đại năng nhìn thấy mà tâm thần run rẩy, môi cũng đang run.

Dùng tên trấn Chu Thiên Tinh Đấu, có nghĩa là Lâm Nghệ đang đối kháng với đại thế tinh không Hồng Hoang.

Và, y đã chống đỡ được rồi.

Đơn giản là đáng sợ đến khó tả.

Đừng nói chi, Đế Giang, Chúc Cửu Âm ai nấy cũng không chấn hám, Đế Giang tuy nhiên kiến chứng liễu Lâm Nghệ đối Tiễn Đạo cấu, đản sinh, cường đại, thậm chí tối khai thủy chi trì, đản đô bất tri đạo, Tiễn Đạo tẩu như kim, hội như thử khủng phố.

Đế Tuấn há lại không chấn hám, đản dữ Đế Giang bất đồng đích, sát tâm canh nùng liệt, Lâm Nghệ đái cấp Yêu Tộc uy hiếp, dĩ nhiên siêu liễu Thập Nhị Tổ Vu cá hậu chi tú, cái liễu sở hữu nhân đích phong thải!

Tất sát!

Bất sát, Yêu Tộc một nhân năng kiên giang vị, một nhân để kháng cá Vũ Tộc vị!

Oanh long!

Đế Tuấn tế xuất bản thể, thân dung Hà Đồ Lạc Thư, ý niệm trực thông tinh không Hỗn Độn, không cận tá dụng Chu Thiên Tinh Đấu chi uy, canh nhiếp thủ vô biên vô tận Hỗn Độn chi thế gia gia vu nhất thân, trực tiếp tương Càn Khôn Chi Tiễn tạp bạo liễu.

Liên Quân Thiên Tiễn tiễn thể đô tạp toái liệt thành phấn tra! "Đề thủ Hỗn Độn chi uy, dĩ dung nhập Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 8 cấp!"...

Đế Tuấn giá ngự Chu Thiên Tinh Đấu càng mạnh, Lâm Nghệ đề thủ thế uy càng nhiều, cấp độ Tiễn Đạo thăng càng cao!

Lâm Nghệ khuynh tẫn Tiễn Đạo thứ kích.

Đế Tuấn đâu có hay, ám trung, dĩ tao liễu kế, sát phạt nghiễm nhiên thành liễu đề thăng Lâm Nghệ Tiễn Đạo tư nguyên! "Không còn tên!" Thấy Lâm Nghệ không còn tên để thi triển, Đế Tuấn hỏa mâu trợn trừng, giương một thanh tiên thiên bảo kiếm, huề đái nhất phiến

phiến đích Chu Thiên hủy diệt tinh quang, phúc cái lung tráo Lâm Nghệ, hoành khóa hạ thiên, mỗi đạp hạ nhất bộ, chỉnh cá Hồng Hoang tiện đa thừa thụ bách bội trọng yếu.

Lâm Nghệ trầm mi.

Thân thượng bính phát một cỗ hạo hãn đích sát phạt hung lệ chi khí.

Nhất chi mũi tên tòng nhục thân trung trùng xuất, lạc tại liễu Lâm Nghệ thủ thượng, cực tốc đáp tại Xạ Nhật Thần Cung thượng, chích kiến Xạ Nhật Thần Cung thừa tái bất liễu tiên thiên sát phạt, khắc họa vu văn nhất tằng tằng đích băng hội.

Rắc rắc ~~!

Lâm Nghệ không để ý, cực tốc lạp động, Chuẩn Thánh long cân chế tạo đích cung huyền, diệc cân trứ tại băng toái!

Vu thử thì.

Một cỗ cổ hàn chiến Hồng Hoang hung lệ chi khí khoách tán, nhượng vô số cường giả đích nguyên thần đô tại chấn chiến, phảng phật thụ khả phách đích uy hiếp, chủ động hình thành phòng ngự. "Na...!" "Thí Thần Thương!" "Thí Thần Thương!" "Trời ơi, Hậu Nghệ bả Thí Thần Thương luyện hóa Thí Thần Chi Tiễn." "Gia hỏa này hảo ngoan, thái ngoan liễu!" "Điên rồi!"...

Khoảnh khắc Thí Thần Chi Tiễn xuất hiện, kinh hô thanh hồi đãng vu Hồng Hoang chi trung.

Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương nhãn châu tử đô soa điểm trừng bạo liễu, chi tiền, Lâm Nghệ nhượng trấn áp Thí Thần Thương, bão trứ dung nhập kỷ thân đích tâm tư.

Đản, đô hách liễu nhất khiêu.

Một như thử ngoan, phó chi vu thực tiễn. "Đế Tuấn, ngươi có thể đỡ được một mũi tên của ta không!" Lâm Nghệ đại hát, Thí Thần Chi Tiễn phúc tăng 305 lần Tiễn Đạo, như nhất đạo tử vong thiên quang, động xuyên tằng tằng không gian thế giới, hủy diệt nhất thiết tinh quang sát phạt, lược vô biên hủy diệt Hỗn Độn, trực sát hướng Đế Tuấn Kim Ô bản thể. "Thí Thần Thương!" Đông Hoàng Thái Nhất dã thần sắc cự biến, La Hầu đích chứng đạo sát phạt chi bảo, tằng kinh tinh phong huyết vũ đích khủng bố đại sát khí, hựu chẩm hội bất tri, thủ thôi động Đông Hoàng Chung, trực tiếp tòng Thiên Đình tạp xuất.

Đế Tuấn dã thần sắc cự biến, phong cuồng điều tập Chu Thiên Tinh Đấu chi uy ngưng tụ trận đồ trấn áp.

Bành!

Thí Thần Chi Tiễn vô sở trở ngại, thuấn gian kích xuyên trận đồ trấn áp, quán xuyên Đế Tuấn Kim Ô bản thể, Đế Tuấn nhục thân bị quán tính trùng kích huề đái hạ, tạp hồi Thiên Đình Thiên Môn thượng, nhạ đại đích Thiên Đình đô bị tạp băng liễu nhất bán.

Một cỗ cổ Yêu Hoàng chi huyết phiêu sái, mỗi nhất tích đô trọng nhược thần nhạc, tạp đắc không gian chấn chiến!

Đế Tuấn bại liễu!

Ngưng thị thử mạc nhất thiết mục quang, đô thuấn gian ngưng cố liễu.

Đế Tuấn phụt phụt phun ra từng đạo huyết tiễn.

Bản thể Kim Ô bị kích xuyên một huyết động khổng lồ, yêu hoàng chi huyết chảy không ngừng.

Khí thế cái thế vô song kia, trực tiếp bị một mũi tiễn hủy diệt.

Thí Thần Chi Tiễn, do Thí Thần Thương hóa thành, lực sát phạt tiên thiên hung lệ của nó khắc chế Nguyên Thần.

Một tiễn này, không chỉ khiến bản thể Đế Tuấn trọng thương, Nguyên Thần y cũng chịu trọng thương.

May mắn nhờ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, ngăn cản phần lớn sát phạt của Thí Thần, bằng không, một tiễn đã đủ khiến Đế Tuấn đạo vẫn.

Đế Tuấn trọng thương, tâm thần bị tổn hại, uy thế hạo hãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng suy yếu đi vô số.

Thiếu đi sự ràng buộc của đại trận, Chu Thiên Tinh Đấu dường như được giải phóng, lại một lần nữa trở về Hỗn Độn Tinh Không, uy thế áp bách hạo hãn nhanh chóng tiêu tan, khiến chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy thân thể nhẹ nhõm hơn vô số lần.

Đế Tuấn tựa vào Thiên Môn bị đoạn liệt, ngưng thị Lâm Nghệ, ánh mắt sắc bén kia dường như bị một tiễn này áp chế, sự khó tin nồng đậm lấp đầy đồng tử y.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà y dốc hết tất cả để lĩnh ngộ, không chỉ không áp chế được hậu duệ Vu Tộc, ngược lại còn bị trọng thương, vậy còn nói gì đến việc chống lại đại thế thiên địa Hồng Hoang.

Y đã bị Lâm Nghệ đả kích nặng nề. "Bệ hạ!" Chúng cường giả Yêu Tộc sắc mặt kịch biến, lao về phía Đế Tuấn.

Ai nấy đều chấn động.

Tuy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chưa hoàn thành triệt để, còn cần nhiều khế hợp hơn, bố trí thêm nhiều, nhưng giờ đã có lực lượng chống lại Thánh Nhân, thế mà vẫn bị Lâm Nghệ phá vỡ, há chẳng phải thực lực Lâm Nghệ đã đạt đến trình độ Thánh Nhân sao?

Đối với Yêu Tộc mà nói, đó là một sự chấn nhiếp sâu sắc!

Từng đôi mắt đang quan chiến cũng hoàn toàn ngưng đọng.

Một tiễn làm rung chuyển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trọng thương Yêu Hoàng Đế Tuấn, đây là Hậu Nghệ ư?!

Ngay cả Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, ai nấy đều chấn động đứng tại chỗ.

Sự đáng sợ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là điều ai cũng thấy rõ, khiến thực lực Đế Tuấn sánh ngang Thánh Nhân, đến nỗi, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu nếu không thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng khó lòng địch lại.

Thế nhưng, Thí Thần Chi Tiễn lại kích xuyên uy thế Chu Thiên Tinh Đấu và Hỗn Độn, nghịch lại sự trấn áp của Chu Thiên Tinh Đấu, suýt chút nữa đánh chết Đế Tuấn, uy lực như vậy, e rằng đã đạt đến cảnh giới Thánh Nhân rồi.

Lâm Nghệ không dừng lại.

Y tay cầm Xạ Nhật Thần Cung, trực tiếp nghiền nát phong bạo hủy diệt vô tận.

Phong bạo có thể nghiền nát Đại La Kim Tiên cũng khó làm tổn thương y chút nào. "Nhục thân của hắn e rằng cũng đạt đến cảnh giới Tổ Vu Thể rồi!" "Tê tê ~~ đều không chú ý, đã bỏ qua rồi!" Lúc này, các cường giả Hồng Hoang mới hoảng hốt bừng tỉnh, trước đây, chỉ bị phong thái Tiễn Đạo hấp dẫn, hoàn toàn không chú ý đến sự thay đổi của nhục thân Lâm Nghệ. "Tiểu tử này, dọa chết người rồi!" Chúc Dung nhớ lại trận chiến trước đây với Lâm Nghệ, mới hiểu ra, đích xác Lâm Nghệ đã lưu thủ.

Bởi vì, Tổ Vu Thể Lâm Nghệ cũng có.

Y chỉ là không dùng, vậy mà vẫn dễ dàng chiến thắng, những lời oán trách trước đó, giờ có chút xấu hổ rồi.

Xạ Nhật Thần Cung lại lần nữa giương lên, sát cơ tràn ngập.

Tiễn Đạo trên người Lâm Nghệ, sau khi nâng cao uy lực Chu Thiên Tinh Đấu và uy lực Hỗn Độn, mấy trăm loại Tiễn Đạo tổng thể đều thăng cấp bảy tám, Tiễn Tâm cường đại gấp mấy trăm lần, khí thế càng thêm thịnh vượng.

Y trực tiếp lao thẳng đến Thiên Đình.

Đông Hoàng Thái Nhất huyết mâu ngập trời, điều khiển Đông Hoàng Chung trấn giữ Thiên Đình.

Đế Tuấn lại một lần nữa áp chế thương thế, thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng lại thiếu đi sự sắc bén và phong thái như trước, dường như bị một tiễn của Lâm Nghệ đánh tan, trở nên suy tàn cực độ.

Hai huynh đệ, Đế Hoàng của Yêu Tộc, thống lĩnh vô tận Yêu Tộc, tự lập Thiên Đình, độc nhất vô nhị trong Hồng Hoang, vậy mà đều thất bại dưới tay một mình Lâm Nghệ, quả là đả kích lớn lao!

Lâm Nghệ triệu hồi Thí Thần Chi Tiễn, nghịch lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cường thế đánh giết Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Thí Thần Chi Tiễn!

Lòng ai nấy đều run sợ.

Phải biết rằng, đây là đại sát khí có thể làm tổn thương Nguyên Thần Thánh Nhân, người thường ai trúng phải đều dễ dàng mất mạng.

Thế mà tên Lâm Nghệ này hay thật, trực tiếp luyện Thí Thần Thương thành Thí Thần Chi Tiễn.

Ngoan độc.

Thật sự ngoan độc!

Chương 50

Thí Thần Thương vốn là Tiên Thiên Chí Bảo cấp đỉnh cực kỳ hung lệ, ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng phải cẩn thận nắm giữ, sát phạt tiên thiên hung lệ ẩn chứa trong nó, ngay cả Đại Đạo cũng có thể hủy diệt.

Lâm Nghệ lại luyện nó vào trong cơ thể mình, cưỡng ép luyện thương hóa tiễn.

Giữa quá trình này, Thí Thần Thương tất sẽ phản kháng, sát phạt tiên thiên hung lệ sẽ bùng nổ hoàn toàn.

Ngay cả Tổ Vu chi khu cũng khó lòng chịu đựng.

Nguyên Thần, ý thức càng phải chịu đựng nguy hiểm bị xóa sổ.

Trong Hồng Hoang, e rằng ngay cả Đạo Tổ cũng không dám mạo hiểm như vậy.

Lâm Nghệ thì hay rồi, trực tiếp luyện nhập vào cơ thể mình, không biết đã phải chịu đựng tra tấn như thế nào, quả nhiên ngoan nhân làm việc ngoan độc!

May mắn thay, giờ đã thành công.

Khi Lâm Nghệ lao đến Thiên Đình, hàng ức vạn dặm đột nhiên thánh quang tràn ngập, Đại Đạo hiện hình, dần dần ngưng tụ thành một luồng áp bách khủng bố nặng nề, khiến ngay cả Tổ Vu chi thể của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác cũng phải chìm xuống.

Lâm Nghệ tức thì bị một luồng Thánh niệm quen thuộc khóa chặt.

Bước chân y khựng lại.

Trước Thiên Đình, một xoáy nước không gian rộng vạn dặm xuất

hiện, liên thông Oa Hoàng Cung, Nữ Oa bước ra từ trong xoáy nước, thân khoác cung trang trắng tinh phiêu vũ trong gió, thánh khu bao phủ thánh quang Đại Đạo, giáng lâm trước mặt Lâm Nghệ.

Quả nhiên là tiên cơ thánh cốt, khí chất tuyệt thế!

Bao phủ trong thánh quang, hiển lộ sự thánh khiết cao quý, cao cao tại thượng.

Gương mặt kia, cao lãnh, lạnh lùng đến mức khiến người ta có ảo giác 'một cái nhìn cũng là xa xỉ'! "Ra tay rồi!" Các Thánh Nhân Bích Du Cung, Thái Thanh Cung, Ngọc Hư Cung, thần sắc kinh ngạc.

Họ cho rằng Lâm Nghệ đã chết chắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thở phào một hơi.

Lâm Nghệ là một dị số không chết, thì Lượng Kiếp biết bao giờ mới tiêu tan?

Vu Yêu không suy tàn, Huyền Môn làm sao hưng thịnh?

Xiển Giáo lại làm sao có thể phát dương quang đại. "Ai!

Có lẽ là đại thế thôi." Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử thở dài, đại thế, cần phải chết, sau khi thoát một kiếp, sẽ lại ủ thành kiếp tiếp theo để chết, nếu kiếp Thường Nga Bôn Nguyệt mà Lâm Nghệ thoát được, thì đại thế sẽ lại ủ thành, Thiên Đạo thôi diễn, lại bố trí Nữ Oa ra tay một kiếp.

Tóm lại, tất phải khiến Lâm Nghệ chết.

Không chết không thôi!

Không siêu thoát, đều là số mệnh.

Côn Luân Tiên Cảnh, Tây Vương Mẫu Dao Dao quan vọng, tự nói: "Lâm Nghệ, nếu ngươi có thể ngăn cản được đại thế này, ta nhất định sẽ cho ngươi một đại kinh hỉ!" "Nữ Oa!" Đế Giang thần sắc kịch

biến.

Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, nhao nhao tế Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Vô số Đại năng Hồng Hoang đang quan sát cũng nhìn mà tâm kinh.

Đại thế Lượng Kiếp, Thánh Nhân nếu dính vào, cũng phải bị kéo xuống Thánh đàn, điểm này, Hồng Quân Đạo Tổ đã sớm ám chỉ, hy vọng Thánh Nhân không trực tiếp tham gia vào đó.

Ngay cả Nữ Oa là Thánh Nhân của Yêu Tộc, cũng chỉ đóng vai trò uy hiếp, không trực tiếp tham gia.

Không chịu nổi áp lực của toàn bộ Yêu Tộc, Phục Hy mới miễn cưỡng đứng ở tuyến đầu.

Giờ đây Phục Hy bị Lâm Nghệ tru sát, Nữ Oa cũng không ngồi yên được.

Nữ Oa cũng biết, cái chết của Phục Hy là vật hi sinh của đại thế Lượng Kiếp, không chết dưới tay Lâm Nghệ thì cũng chết vì mưu kế của y, nhưng giờ bị Lâm Nghệ giết chết, cũng có một chỗ để trút giận.

Nàng trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, trong Thánh mâu chỉ còn lại phẫn nộ và sát niệm. "Kẻ nào đã tham gia vào đó, thì phải chuẩn bị sẵn sàng bị vùi lấp trong dòng chảy đại thế!" Lâm Nghệ trầm mặc.

Giết Phục Hy, y không hề hối hận chút nào.

Dù biết rằng, giết rồi sẽ phải đối mặt với Nữ Oa. "Đại thế cũng muốn ngươi chết, nhưng hiện tại ngươi chẳng phải vẫn sống đó sao!" Nữ Oa lạnh lùng nói. "Ta dám nghịch đại thế!

Ta dám tranh mệnh!

Sống sót chẳng phải là lẽ thường sao?" Lời của Lâm Nghệ, tràn

đầy kiệt ngao và phong thái.

Y giương cung ngắm thẳng Nữ Oa. "Ta chỉ giết!" Nữ Oa lạnh lùng nói một câu, báo cho Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu Tộc, Đế Giang, Chúc Cửu Âm của Vu Tộc, cũng như các Thánh Nhân và Hồng Quân Đạo Tổ đang chú ý.

Lâm Nghệ vốn là người ứng kiếp của Lượng Kiếp, lẽ ra đã phải chết từ khi Thường Nga Bôn Nguyệt, không ngờ lại xuất hiện biến số, khiến Lượng Kiếp thay đổi quá nhiều.

Nay nàng ra tay giết Lâm Nghệ, hoàn toàn thuận theo đại thế Lượng Kiếp.

Những Thánh Nhân kia mong mỏi biết bao, Hồng Quân cũng mong mỏi biết bao! "Nữ Oa, ngươi dám động đến, ta sẽ liều mạng!" Đế Giang bạo nộ.

Y thúc đẩy Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, lao về phía Nữ Oa oanh sát.

Tuy Hậu Thổ không tham gia, uy năng của Bàn Cổ Chân Thân giảm yếu đi rất nhiều, nhưng để chống lại Thánh Nhân, cũng đủ rồi. "Bệ hạ, đây là cơ hội tốt!" Côn Bằng thấy Nữ Oa ra tay, mừng rỡ đến cực điểm. "Đế Giang!

Ta chiến!" Đế Tuấn cực tốc hồi phục, tế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu, va chạm vào Bàn Cổ Chân Thân.

Hai đại trận đều nắm giữ chiến lực sánh ngang Thánh Nhân, một cú va chạm, như hai Thánh Nhân đại chiến, Hồng Hoang dường như không thể chịu đựng nổi mà không ngừng chấn động, trụ Bất Chu Sơn chao đảo, có xu thế đứt gãy.

Sát!

Đông Hoàng Thái Nhất nhân cơ hội xông ra, dùng Đông Hoàng

Chung trấn áp Thiên Đình, hiệp trợ Đế Tuấn chống lại Đế Giang và các Tổ Vu khác, giao Lâm Nghệ cho Nữ Oa.

Nữ Oa đã nảy sinh sát tâm, Đại Đạo Thánh Nhân phô triển, vô thượng vĩ lực Hồng Hoang bị nàng tùy ý mượn dùng, hóa thành một đạo sát phạt chi quang Đại Đạo, tức thì đánh về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ liên tục xạ sát, Lôi Chi Tiễn, Kim Chi Tiễn, mỗi một tiễn đều tăng thêm trăm lần lực sát phạt nghênh đón sát phạt chi quang Đại Đạo.

Sự sắc bén của tiễn đã làm băng toái Đại Đạo, ngay cả Nữ Oa cũng nhãn quang ngưng lại.

Trong lòng nàng cũng chấn động.

Tuy vẫn luôn chú ý Lâm Nghệ, càng rõ ràng hơn việc Lâm Nghệ độc sáng chứng đạo chi pháp, đi con đường Tiễn Đạo, nhưng chưa tận mắt chứng kiến, cũng không biết nó huyền diệu và cường hãn đến mức nào.

Thế nhưng hai mũi tiễn đã phá vỡ cả Đại Đạo.

So với Dĩ Lực Chứng Đạo, một lực phá vạn pháp, còn khủng bố hơn!

Chẳng trách y dám lớn tiếng tuyên bố nghịch đại thế.

Nữ Oa hừ lạnh, Thánh niệm diễn hóa, Đại Đạo Hồng Hoang bị nàng nhiếp lấy, từ đó tạo ra từng binh khí Đại Đạo Thiên Binh.

Đạo Sáng Tạo mà nàng nắm giữ, có thể sáng tạo vạn vật, Đại Đạo Thiên Binh do nàng sáng tạo cũng là thực thể, mang theo uy Thánh Nhân hạo hãn, bổ nát Kim Chi Tiễn và Lôi Chi Tiễn, chém thẳng xuống Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ liên tục giương cung xạ sát sáu mũi tiễn.

Tiễn Đạo lại thăng cấp hơn sáu trăm lần gia tăng, kích hủy Đại Đạo Thiên Binh.

Không Gian Chi Tiễn nhảy vọt, biến mất trong thiên địa, Phong Chi Tiễn hóa thành gió tan đi, ẩn mình trong phong bạo hủy diệt vô cùng vô tận, điên cuồng tích tụ thế, chờ thời cơ bộc phát.

Lâm Nghệ dùng Thanh Mộc Chi Tiễn ngăn cản các loại sát phạt hủy diệt, nhảy vọt không gian, kéo giãn khoảng cách.

Diệt Tình Chi Tiễn cực tốc phá không, mang theo sát uy hạo hãn vô cùng, phá toái tất cả những gì Nữ Oa sáng tạo, lao thẳng đến mi tâm nàng tru sát.

Tất cả mọi người đều nhìn mà ngừng thở.

Thánh Nhân trở xuống đều là lâu nhĩ.

Thế nhưng, không có nghĩa lực lượng của lâu nhĩ không thể chiến Thánh Nhân!

Hành động của Lâm Nghệ, đã chứng minh một điểm cho toàn bộ Hồng Hoang.

Đế Giang và các Tổ Vu khác thấy Lâm Nghệ cứng rắn chống lại công kích của Nữ Oa, ngoài sự chấn hám, trong lòng lại vui mừng khôn xiết, bớt đi lo lắng, cũng bớt đi phân tâm, điên cuồng công kích Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai vị Yêu Hoàng đều bị Lâm Nghệ trọng thương, chiến đấu lực giảm yếu rất nhiều, nếu có thể nhân cơ hội trấn sát, vậy Vu Tộc liền thắng được một nửa.

Nữ Oa trừng mắt nhìn Diệt Tình Chi Tiễn, không dám coi thường.

Lực sát phạt của mũi tiễn này, mạnh hơn trước rất nhiều, ngay cả nàng cũng cảm thấy bị uy hiếp.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Xã Tắc Đồ được nàng tế ra, bị Đại Đạo Thánh Nhân tế luyện, hóa thành thế giới sơn hà vô biên chặn trước mặt, ngăn cản tiêu trừ sát phạt của Diệt Tình Chi Tiễn.

Diệt Tình Chi Tiễn, do Lâm Nghệ cảm ngộ, dung nhập uy lực Thí Thần Thương, uy Bàn Cổ, uy Ma, uy Hỗn Độn, v.v., là mũi tiễn sát phạt thuần túy nhất.

Hơn 300 lần gia tăng, Thánh Nhân nếu bị đánh trúng, cũng phải gặp nạn!

Mũi tiễn bắn vào thế giới sơn hà, mọi người đều có thể thấy, thế giới sơn hà vô biên sụp đổ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ chấn động, dường như cũng muốn bị xé nát.

Nữ Oa đại mi trầm xuống, đang định áp chế, nhưng Phong Chi Tiễn và Không Gian Chi Tiễn mà Lâm Nghệ đã bố trí trước đó đột nhiên tập kích, gây ra không ít trở ngại cho Nữ Oa.

Nữ Oa sáng tạo thế giới, lập tức trấn áp những mũi tên thoắt ẩn thoắt hiện kia.

Ánh mắt Lâm Nghệ trở nên hung ác, nhân cơ hội giương Thí Thần Chi Tiễn xạ sát, hóa thành một luồng hủy diệt hung lệ chi quang, xuyên thủng thời không, trực tiếp lao đến Nữ Oa đang ứng phó những mũi tên kia.

Dường như, hôm nay muốn tru Thánh!

Một sát na, vô tận chúng sinh Hồng Hoang đang chú ý, đều ngừng thở!

Thí Thần Thương!

Trên không Bất Chu Sơn, một nơi nào đó, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngưng thị Thí Thần Chi Tiễn, trong mắt đầy đố kỵ và hâm mộ, thân là Thánh Nhân tôn quý, được phúc báo lớn, khí

vận lớn gia thân, vậy mà đều không có được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo như vậy.

Thế mà Lâm Nghệ lại may mắn có được.

Nếu hôm nay Lâm Nghệ không chết, thì Thí Thần Chi Tiễn này, tất nhiên sẽ trở thành một tồn tại đáng sợ gây uy hiếp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, v.v., cũng trầm mặc nhìn chằm chằm, thấy đại sát khí này suýt chút nữa đánh chết Đế Tuấn đang nắm giữ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, điều đó có nghĩa là, nó đã có sát uy đủ để tru sát Thánh Nhân.

Họ thấy Lâm Nghệ đã chuẩn bị sẵn!

Chương 51

Chuẩn bị để tru sát Thánh Nhân!

Đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lòng trầm xuống, vốn dĩ, y không có ân oán hay nhân quả với Lâm Nghệ, nhiều lắm cũng chỉ là mấy câu nói miệng không ưa.

Nhưng đã thả tin tức, báo cho Đông Hoàng Thái Nhất về hành tung của Lâm Nghệ, dẫn đến việc Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy phục kích Lâm Nghệ, ngược lại Phục Hy lại bị Lâm Nghệ đánh chết, tạo thành cục diện ngày nay, nhân quả này cũng lớn rồi.

Đích xác như dự đoán, Thí Thần Chi Tiễn, Lâm Nghệ đã chuẩn bị để tru sát Thánh Nhân!

Không chỉ gia trì 305 lần Tiễn Đạo tăng phúc.

Hơn nữa Tiễn Đạo đã dung nhập vào Thí Thần Chi Tiễn, tiễn ý mà nó mang theo là hoàn chỉnh nhất, vì vậy, mũi tiễn này hung lệ sát phạt, không chỉ có thể làm tổn thương Nguyên Thần Thánh Nhân, tiễn ý hủy diệt còn có thể hủy diệt Thánh Nhân.

Ngay khoảnh khắc bị khóa chặt, Nguyên Thần Thánh Nhân Nữ Oa cũng vì thế mà run lên. "Thí Thần Thương!" Nữ Oa cũng sắc mặt kịch biến, không kịp ứng đối, chỉ có thể tụ tay vung lên, vô cùng Đại Đạo tràn ngập ra, hình thành một lồng giam đạo rộng hàng ức vạn dặm, ngăn cách sát phạt của Không Gian Chi Tiễn, Phong Chi Tiễn, ngay cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng không kịp thu hồi, liền nhanh chóng lui về mấy chục tiểu thiên thế giới, tranh thủ thời gian phản ứng.

Thế nhưng, tốc độ xạ sát của Thí Thần Chi Tiễn, nhanh đến cực hạn, gần như mang theo tốc độ nhảy vọt của Đại Đạo Không Gian, "bành" một tiếng, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng bị trực tiếp kích xuyên.

Sát phạt khủng bố của Diệt Tình Chi Tiễn, cũng như tìm được một cửa xả, xé rách mà xuyên ra.

Nữ Oa sáng tạo vô số thế giới, Đại Đạo Thiên Binh, v.v.

để ngăn cản Thí Thần Chi Tiễn, nhưng sát phạt của Thí Thần Chi Tiễn quá khủng bố, gần như nghiền nát tan tành, thế như chẻ tre, nuốt chửng mọi thứ.

Sắc mặt Nữ Oa biến đổi liên tục, tế đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu, bao bọc hàng ức vạn đạo Đại Đạo, mãnh liệt nện thẳng vào Thí Thần Chi Tiễn, diễn hóa thành vô biên khổng lồ, chặn đứng mọi không gian.

Thí Thần Chi Tiễn đâm vào Hồng Tú Cầu, bắn Hồng Tú Cầu bay lệch, cực tốc xoay tròn, mỗi sát na xoay tròn, Đại Đạo quấn quanh trên đó liền bị hất văng, hóa thành sát phạt Đại Đạo hủy diệt mọi không gian.

Không gian vốn đã bị đánh nát, chưa kịp phục hồi, lại càng gia tăng một tầng hủy diệt.

Thí Thần Chi Tiễn cũng xuyên phá chướng ngại của Hồng Tú Cầu, trực tiếp lao đến thánh khu Nữ Oa, Nữ Oa cực tốc phản ứng, nhưng vẫn không thoát được, vai phải trực tiếp bị xuyên thủng.

Thánh Nhân chi khu cũng bị quán tính xung kích cuốn bay, lần lượt đâm vào Hỗn Độn Tinh Không phía trên Thiên Đình, Diệt Tình Chi Tiễn theo sát phía sau, huyễn hóa thành vô số tiễn ảnh bao phủ như biển cả, điên cuồng ma diệt Đại Đạo trên Hồng Tú Cầu, kích bay hàng ức vạn dặm.

Oanh long!

Tất cả Đại năng đang nín thở quan sát, lòng cũng kịch liệt run rẩy.

Từng đôi mắt đều trừng lớn.

Thần kinh căng thẳng, nắm đấm siết chặt làm không gian bạo liệt.

Đối mặt với Thí Thần Thương, Thánh Nhân Nữ Oa cũng đổ máu.

Lâm Nghệ, đã tạo ra tiền lệ về việc lâu nhĩ khiến Thánh Nhân đổ máu.

Tiễn Đạo của y, thật sự quá khủng bố.

Chẳng trách y lại chọn độc lập đi một con đường chứng đạo!

Giờ phút này còn chưa chứng đạo, đã có thể sánh ngang Thánh Nhân, chiến lực ngút trời, nếu chứng đạo, há chẳng phải có thể sánh ngang Bàn Cổ Đại Thần chấn động vũ trụ, khai thiên lập địa ư?!

Vu Tộc, thật sự xuất hiện một kẻ biến thái!

Chẳng trách Đế Giang không tiếc tất cả mà muốn bảo vệ y, có lẽ, Lâm Nghệ thật sự có thể gánh vác vị thế Vu Tộc, chống lại dòng chảy đại thế. "Thật mạnh!" "Nhân vật như vậy, xứng đáng gánh vác sự huy hoàng của thời đại!" Bích Du Cung, Triệu Công Minh cũng kinh ngây mắt tròn xoe, không kìm được mà bộc phát sự chấn hám trong lòng.

Bên cạnh, Vân Tiêu nhãn mâu rung động, bộc phát từng đạo thần mang dị sắc.

Phương tâm đại định!

Lòng nàng tràn đầy kiêu hãnh!

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu hai tỷ muội nhìn mà mắt thẳng đờ, ánh mắt cũng tràn ngập thần mang kinh dị, ngay cả Thánh Nhân cũng đổ máu, hiển nhiên, họ nhận ra Lâm Nghệ, người đã trải qua trăm năm rèn luyện. "Đích xác tài năng kinh diễm tuyệt luân, không đi ba loại chứng đạo chi pháp, cũng đã tạo ra một thành tựu, e rằng Hồng Hoang không ai có thể sánh kịp." Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng khen ngợi một câu.

Chỉ là, lời khen lại mang hàm ý khác. "Thật mạnh!" Bành!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng vì thế mà chấn động.

Đông Hoàng Thái Nhất, trái tim Yêu Hoàng của Đế Tuấn, đều run rẩy kịch liệt, trong mắt tràn ngập kiêng kỵ và sợ hãi.

Nữ Oa, tuy trước đó đã hứa sẽ không giúp đỡ Yêu Tộc.

Nhưng, sau cái chết của Phục Hy, nàng đã xuất hiện.

Ai nấy đều cho rằng, Nữ Oa có thể xoay chuyển cục diện, trấn áp Lâm Nghệ, Yêu Tộc có thể thở phào một hơi.

Thế nhưng, đã đánh giá thấp Lâm Nghệ.

Ngay cả Thánh Nhân cũng gặp nạn dưới tay y.

Tiễn Đạo của y khủng bố đến mức nào! "Thái Nhất, lui!" Đế Tuấn tất cả sự sắc bén của y đều bị một loại cường đại tiêu tan, y lớn tiếng hô Đông Hoàng Thái Nhất một tiếng, ngay sau đó tế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đối chọi một kích với Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ, liền nhanh chóng lui về Thiên Đình, chuyển sang phòng ngự.

Đế Giang, Chúc Dung, Cú Mang cùng các Tổ Vu khác, đồng loạt quay mắt ngưng thị Lâm Nghệ, trong Tổ Vu chi mâu, bộc phát ra quang mang kích động, hân hỉ. "Ha ha ha ha ~~!" Đế Giang phá lên cười lớn, cười sảng khoái, kích động!

Vu Tộc không có Thánh Nhân, nhưng có hy vọng khiến Thánh Nhân đổ máu!

Vu Tộc, cũng có người chống đỡ đại thế.

Vô cùng vô tận Vu Tộc cũng hoàn toàn sôi trào, tràn đầy kích động và tự hào, Cửu Phượng cũng ngẩng đầu nhìn, cả người đều cảm thấy bồng bềnh, loại cảm giác tự hào mãnh liệt đó, không ai có thể mạnh

bằng nàng.

Toàn bộ Vu Tộc đều biết, người đàn ông mà nàng đã chọn!

Lâm Nghệ triệu hồi tất cả Quân Thiên Tiễn, cùng Thanh Mộc Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn, ngang qua không gian, chống đỡ uy thế Chu Thiên Tinh Đấu, lao về phía Nữ Oa đang bị đánh văng vào đống phế tích.

Nữ Oa bước ngang ra.

Thánh huyết nhuộm đỏ cung trang trắng, thánh nhân đổ máu, hóa thành vô cùng vô tận Đại Đạo áo nghĩa, rải rắc nhân gian, diễn hóa thành từng vùng thánh địa tuyệt thế.

Nguyên Thần và Đại Đạo của nàng cũng bị Thí Thần Chi Tiễn làm tổn thương.

Thánh uy đã suy yếu đi không ít.

Trái tim kiêu ngạo kia, cũng bị một tiễn này đả kích.

Từ khi thành Thánh, khí chất, tính cách của nàng đều trở nên cô ngạo, cao cao tại thượng, thần thánh không thể xâm phạm, bởi vì, Thánh Nhân đã sớm vượt lên trên chúng sinh, Thánh Nhân trở xuống đều là lâu nhĩ, Thánh Nhân trước mặt lâu nhĩ, luôn phải duy trì sự thần thánh, khoảng cách.

Khoảng cách mới có thể thể hiện tôn uy Thánh Nhân!

Thế nhưng Lâm Nghệ lại phá vỡ tất cả.

Nàng bình tĩnh hơn không ít, nhìn nhận lại mọi thứ, bao gồm cả Lâm Nghệ.

Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ bị xuyên thủng cũng được nàng triệu hồi về bên cạnh, nàng trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, trong sự chấn hám, mang theo một loại phẫn nộ vì bị tiết độc.

Vào lúc này, Đại Đạo, đại thế và lực lượng bản nguyên của Hồng Hoang đang ẩn chứa, điên cuồng hội tụ về phía Nữ Oa.

Khác với việc Phục Hy bố trí Hồng Hoang Đại Trận, Phục Hy dùng trận thế mượn uy thế không gian vô biên vô tận của Hồng Hoang, sức mạnh thế giới.

Nữ Oa, hoàn toàn điều động.

Đó là lợi ích khi trở thành Thánh Nhân Hồng Hoang.

Không chỉ Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt, Đại Đạo và Hồng Hoang hòa vào nhau, có thể mượn sức mạnh bản nguyên ẩn chứa trong Hồng Hoang rộng lớn vô biên, đó là một trong những nguyên nhân Thánh Nhân cường đại.

Uy thế Hồng Hoang hạo hãn vô cùng, chưa bộc phát đã như hàng ức vạn trụ Bất Chu Sơn nặng nề đè lên người Lâm Nghệ, Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ cũng kịch liệt chấn động.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác đều cảm nhận được áp bách của Đại Đạo Hồng Hoang và bản nguyên Hồng Hoang, sắc mặt kịch biến, chuẩn bị xông đến bên Lâm Nghệ. "Đừng!" Lâm Nghệ nhận thấy động thái của Đế Giang và các Tổ Vu khác, vội vàng hô lên.

Không ai biết y đang chịu đựng áp bách như thế nào.

Nữ Oa tập hợp Đại Đạo và bản nguyên Hồng Hoang ẩn chứa trong không gian Hồng Hoang của hàng trăm, hàng ngàn, hàng vạn trung thiên thế giới, tập trung áp bách một mình y.

Nàng nắm ngón tay một cái, chín mũi tên tức thì giương lên trên Xạ Nhật Thần Cung, nhắm thẳng Nữ Oa, "ca ca ca", cánh tay cường tráng hữu lực của y lưu chuyển từng đạo quang mang Tiễn Đạo, từ từ kéo dây cung.

Bành!

Bành!

Bành!

Trên thân Xạ Nhật Thần Cung, từng đạo lạc ấn Đại Đạo khủng bố không chịu nổi mà đứt gãy.

Mọi ánh mắt chú ý đều bị hút lên đó. "Sẽ không bị kéo đứt chứ!" "Không đâu!

Xạ Nhật Thần Cung là sát phạt chi khí khủng bố do Vu Tộc chế tạo, khắc họa hàng chục ức đạo sức mạnh phù văn, không thể đứt được." Một số Đại năng nhìn chằm chằm.

Điều quan tâm hơn là, lực lượng hợp nhất của chín mũi tên sẽ mạnh đến mức nào?

Trước đây, nghe nói Lâm Nghệ huy đao chém ý thức, tạo ra ba phần ý thức Tiễn Đạo, đồng thời điều khiển ba loại Đại Đạo Tiễn Đạo khác nhau, tăng phúc lực sát phạt lên gấp mấy chục lần.

Giờ đây tên này trực tiếp thi triển chín mũi tên, xem ra y lại phát điên, lại huy đao chém rồi, khủng bố đến mức nào, cũng đáng để chờ xem.

Trên phương diện Tiễn Đạo, Lâm Nghệ đã mang đến cho Hồng Hoang quá nhiều chấn hám và bất ngờ.

Trong Vu Tộc, Cửu Phượng trừng mắt nhìn Xạ Nhật Thần Cung, thần tình căng thẳng!

Lâm Nghệ cũng ý niệm nhìn chằm chằm, không ngừng giương cung, phù văn khắc họa băng đoạn càng nhanh.

Chín mũi tên, mỗi mũi đều có Tiễn Đạo tăng phúc trên một trăm năm mươi lần, trong đó có hơn 300 lần tăng phúc, nếu chín mũi tiễn

này được kéo căng hoàn toàn, thì tăng phúc ít nhất sẽ hơn ngàn lần.

Một tiễn, đừng nói đại thế và bản nguyên Hồng Hoang, ngay cả thiên địa, cũng có thể xuyên thủng! "Sát!" Trong lòng gầm lên một tiếng, lực tay Lâm Nghệ bạo tăng, đột nhiên kéo căng hết cỡ.

Ngay lập tức, một luồng tiễn ý cực hạn sắc bén, đột nhiên bùng nổ, từ Thiên Đình quét tới, xung kích khiến Bàn Cổ Chân Thân không ngừng vỡ vụn, Đế Giang, Chúc Cửu Âm ở gần đó bị phong duệ chi lực cắt đứt bản nguyên Đại Đạo xung quanh.

Các cường giả Thiên Đình như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa, v.v., cảm nhận được loại lực sát phạt Tiễn Đạo tăng phúc hơn ngàn lần này, cũng tâm thần đại chấn, kiêng kỵ và sợ hãi đến cực điểm.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng kịch liệt chấn động, kéo theo toàn bộ Hỗn Độn Tinh Không rung chuyển!

Thiên địa đều trầm tịch.

Hô hấp cũng trong một khoảnh khắc ngưng đọng.

Chương 52

Sát phạt tràn ngập, khiến mỗi người đều hoảng sợ bất an, dường như chỉ cần tùy ý gây ra một chút dao động, đều có thể bị sát ý đó trút xuống, hoàn toàn xóa sổ.

Không chút nghi ngờ, một tiễn này, có thể tru Thánh!

Huống chi còn khủng khiếp hơn.

Ngay cả Nữ Oa cũng mắt trầm xuống, ngưng trọng, lại không ngừng gia trì bản nguyên Hồng Hoang.

Bành bành bành..... không, ngay khoảnh khắc kéo căng hết cỡ, Xạ Nhật Thần Cung hoàn toàn không chịu nổi, tất cả phù văn khắc họa, dưới sự hủy diệt của Tiễn Đạo cực hạn, hoàn toàn tan vỡ.

Bành!

Xạ Nhật Thần Cung bị kéo đứt.

Dây cung gân rồng cấp Chuẩn Thánh đứt lìa.

Thân cung cũng vỡ nát thành mấy đoạn.

Trực tiếp khiến nhãn cầu của tất cả Đại năng kinh ngạc mà rớt xuống đất.

Tiễn Đạo khủng bố đến mức nào, mới có thể khiến một cây thần cung sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo bị kéo đứt lìa.

Đế Giang và các Tổ Vu khác lại thần sắc kịch biến!

Xạ Nhật Thần Cung đoạn liệt, sát phạt Tiễn Đạo tuyệt thế kia, cũng theo đó mà tan biến. "Đáng chết!" Đế Giang thầm mắng.

Thầm mắng họ vô năng, không nhanh chóng chế tạo một cây cung mạnh hơn.

Tất cả đều bị hủy hoại vì cây cung này. "Không cung có thể dùng, lấy gì ngăn cản!" Thấy Xạ Nhật Thần Cung bị kéo đứt, tâm thần Nữ Oa cũng đại định, biết đây là cơ hội trấn sát y, nàng điều động tất cả bản nguyên Hồng Hoang và lực lượng Đại Đạo Hồng Hoang chú nhập vào Hồng Tú Cầu, ngang qua hư không, trực tiếp nện thẳng vào Lâm Nghệ.

Hồng Tú Cầu phóng đại vô hạn, uyển như một vầng thần dương hạo hãn vô biên, nện đến từng thế giới bị hủy diệt.

Đế Giang cùng mười một Tổ Vu khác, phối hợp với cường giả bộ lạc Hậu Thổ, điên cuồng thúc đẩy Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ một búa Bàn Cổ mang theo uy lực Bàn Cổ, mãnh liệt bổ xuống Hồng Tú Cầu.

Thế nhưng, lực lượng Hồng Hoang mà nàng điều động quá khủng bố, Bàn Cổ Phủ cũng băng đoạn.

Thế đi không giảm mà lao đến Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ thần tình nguy nga bất động, trực tiếp ném cây Xạ Nhật Thần Cung bị đứt lìa đi. "Không cần cung, ta vẫn không sợ hãi!" Một bước bước ra, Lâm Nghệ nghênh đón Hồng Tú Cầu đang hủy diệt mà đi tới.

Y vẫn luôn dùng cung, đến nỗi chúng sinh Hồng Hoang đều cho rằng, không có cung, y sẽ không làm được gì.

Thế nhưng, ai hiểu con đường chứng đạo mà y đang đi.

Tiễn Đạo, chỉ là thủ đoạn mà y điều khiển.

Con đường y đi, là dùng tiễn để phá vỡ sự trói buộc của nhục thân, vượt lên trên mọi thứ, con đường chứng đạo siêu thoát sức mạnh, lại có thể dùng tiễn để điều khiển Tam Thiên Đại Đạo, Hỗn Độn vô biên!

Oanh long!

Thân thể chấn động, Lâm Nghệ trực tiếp một quyền nện lên Hồng Tú Cầu.

Ngay lập tức!

Tiễn ý phong mang đầy người bộc phát, uyển như vương dương vô biên, va chạm với Đại Đạo Hồng Hoang trên Hồng Tú Cầu.

Đại Đạo Hồng Hoang trong Hồng Tú Cầu có giới hạn, nhưng tiễn ý phong mang trên người Lâm Nghệ vô cùng, Tiễn Tâm điều khiển mấy trăm loại Tiễn Đạo, dùng sức mạnh cực hạn nhất, thuần túy nhất, ma diệt Đại Đạo Hồng Hoang.

Băng!

Lâm Nghệ trừng mắt gầm lên, trực tiếp đánh bật Hồng Tú Cầu trở lại, bước ngang mấy bước, một cước đạp nát một thế giới, dùng Tổ Vu chi khu trực tiếp đâm thẳng vào Nữ Oa.

Nữ Oa đâu ngờ chứng đạo chi pháp của Lâm Nghệ, không chỉ kiên cố Tiễn Đạo, mà cả nhục thân cũng kiên cố, không kịp phòng bị, trực tiếp bị Lâm Nghệ đâm trúng.

Ngay lập tức, Nữ Oa liền cảm thấy như đâm vào một mũi tên đầy phong mang, Thánh Nhân chi khu cũng bị kích xuyên. "Hậu Nghệ!" Nữ Oa phẫn nộ, trực tiếp một chưởng vỗ lên người Lâm Nghệ.

Oanh long!

Lâm Nghệ lật mình lùi lại, liên tục đạp nát từng thế giới, ổn định thân thể.

Nữ Oa cũng lật mình lùi lại, Thánh Nhân chi khu không ngừng chảy máu, chịu thương tích nghiêm trọng, nàng lại trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, trong đồng tử lóe lên sự kiêng kỵ và sợ hãi!

Hồng Hoang chìm vào một khoảng thời gian dài trầm tịch!

Từng cái miệng, há hốc, thần sắc chấn hám ngưng đọng trên mặt.

Đế Giang cùng các Tổ Vu khác ngây người.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, v.v. cũng ngây người.

Ngay cả các Đại năng, Thánh Nhân đang quan sát từ xa bằng thủ đoạn khuy thiên, cũng hoàn toàn ngây người.

Dùng nhục thân để chống lại Đại Đạo Hồng Hoang và bản nguyên Hồng Hoang, chống lại sát phạt khủng bố của Thánh Nhân.

E rằng ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không làm được.

Thế nhưng, ai có thể ngờ, nhục thân của Lâm Nghệ lại khủng bố đến mức đó, cứng rắn chống đỡ được.

Nhìn Nữ Oa nhuộm máu, thánh khu chảy máu, mọi ánh mắt đều thấy không chân thực, khó mà tin nổi.

Nữ Oa phẫn nộ, xấu hổ!

Tức đến mức không nói nên lời.

Nguyên Thần bị thương, nhục thân cũng bị trọng thương.

Lần thất bại lớn đầu tiên.

Từ khi xuất thế, chứng đạo thành Thánh, đều một mạch thuận lợi, chưa từng gặp phải đả kích trắc trở như vậy.

Đơn giản là đã đánh tan sự cao cao tại thượng và sự kiêu ngạo khinh thường của nàng.

Nữ Oa Nương Nương trong mắt chúng sinh, Thánh Nhân chí cao vô thượng, lại bị Lâm Nghệ đánh bại, thật là một sự châm biếm lớn lao.

Nàng cũng trừng mắt nhìn Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ chân đạp nát không gian, như một ngọn tiêu thương sắc bén, sừng sững trên vòm trời, từng luồng phong bạo cuồng mãnh xông lên từ gò má y, mài giũa càng thêm sắc bén, tóc đen cuồng vũ bay lượn, uyển như một thác nước đen dài.

Toàn thân phong mang, ngay cả Đại Đạo Hồng Hoang cũng không thể che lấp.

Hi Hòa cũng toàn thân suy sụp, trong mắt đầy vẻ bất đắc dĩ và không cam lòng, nàng trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, người đàn ông này, ngay cả Thánh Nhân Yêu Tộc cũng không làm gì được, Thánh Nhân cũng đổ máu dưới tay y, vậy nàng còn tư cách gì để báo thù?!

Yêu Tộc, vẫn luôn cầu xin Nữ Oa trấn giữ Yêu Tộc, uy hiếp những kẻ tiểu nhân trong Hồng Hoang, nhìn xem, nếu Nữ Oa trợ giúp Yêu Tộc, Yêu Tộc nhất định có thể diệt Vu Tộc, thống nhất Hồng Hoang.

Thế nhưng, lúc này ngay cả Nữ Oa cũng không làm gì được Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ, hoàn toàn một mình trấn áp khiến toàn bộ Yêu Tộc không thở nổi.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác hoàn hồn, trong lòng không khỏi cuồng hỉ kích động, chấn hám kinh ngạc, sự cường hãn của nhục thân, vẫn luôn là niềm kiêu hãnh và vốn liếng của Vu Tộc, thế nhưng giờ đây nhục thân của Lâm Nghệ, dường như còn cường hãn hơn họ, đó là một đả kích không nhỏ đối với họ.

Hồng Tú Cầu vẫn trôi nổi giữa thiên địa, Đại Đạo băng toái hủy diệt từng thế giới, hủy diệt một lần rồi lại một lần, năng lực phục hồi của Hồng Hoang dù mạnh đến mấy, cũng không ngăn nổi sự hủy diệt sụp đổ liên tục, khí lưu Hỗn Độn hóa thành phong bạo hàng ức vạn trượng quét qua vô biên vô tận.

Không ai dám lại gần phạm vi mấy chục vạn trung thiên thế giới của Thiên Đình!

Ngay cả Đại năng cũng chỉ có thể ẩn mình trong góc nào đó, dùng thủ đoạn khuy thiên để quan sát.

Ổn định thân thể, Lâm Nghệ trừng mắt nhìn Nữ Oa, lại bước tới, toàn bộ cơ thể y như được tạo thành từ Tiễn Đạo vô cùng vô tận, vừa động, tiễn ý liền như thế giới bộc phát, cực tốc trải rộng mấy chục tiểu thiên thế giới. "Sát!" Đế Tuấn nộ bạo quát một tiếng, một mình y đã áp chế Yêu Tộc đến không thở nổi, thật là một sự châm biếm lớn.

Nếu không phản kích nữa, thì chút thể diện cuối cùng của Yêu Tộc cũng sẽ không còn.

Đế Tuấn thân hóa Kim Ô bản thể cao vạn trượng, bao phủ Hà Đồ Lạc Thư, lại một lần nữa điều khiển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thái Dương Chân Hỏa trong Thái Dương Tinh hóa thành một dải lửa đỏ vô biên, rót vào Kim Ô bản thể.

Kim Ô chấn cánh, xông ra khỏi Thiên Đình, lại một lần nữa kéo động Hỗn Độn Tinh Không hạo hãn vô biên, nặng nề áp bách về phía Hồng Hoang, va chạm với Tiễn Đạo trên người Lâm Nghệ.

Nữ Oa triệu hồi Hồng Tú Cầu, chân đạp Thánh Vân, lại một lần nữa ngưng tụ bản nguyên Hồng Hoang và Đại Đạo.

Lâm Nghệ chống đỡ Chu Thiên Tinh Đấu mà tiến lên.

Diệt Tình Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo, Lôi Chi Tiễn Đạo, Càn Khôn Tiễn Đạo, Huyết Chi Tiễn Đạo, v.v., mấy trăm loại Tiễn Đạo, theo từng bước chân sải ngang, di chuyển từng thế giới không ngừng bộc phát, chống lại Đại Đạo Hồng Hoang mà Nữ Oa điều động.

Làm chấn động nhãn cầu của tất cả mọi người!

Mỗi một loại Tiễn Đạo, đều đại biểu Lâm Nghệ đã nắm giữ một loại Đại Đạo.

Mấy trăm loại Tiễn Đạo, điều đó có nghĩa là, Lâm Nghệ đã nắm giữ mấy trăm loại Đại Đạo!

Cảnh tượng này, ngay cả Thánh Nhân cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu Dao Dao nhãn quang lấp lánh, tự nhiên hiểu rõ như lòng bàn tay, đa số Đại Đạo đều xuất phát từ tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, Lâm Nghệ đích xác đã nắm giữ, dung nhập vào Tiễn Đạo.

Đích xác kinh thế hãi tục!

Nữ Oa nhãn quang chấn động, nội tâm cũng ngày càng chấn hám, không, tính tình của nàng cũng bị kích phát, vẫn không chịu nhường bước, cũng điều khiển Hồng Tú Cầu, ngang qua thế giới, cả người cung trang nhuốm máu vũ, ngăn cản tất cả phong bạo hủy diệt, lao thẳng đến Lâm Nghệ.

Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác, ai nấy đều điên cuồng, thậm chí còn có ý niệm tự bạo, kéo theo Đế Tuấn, Nữ Oa cùng chôn vùi.

Thế nhưng, vào lúc này, sâu trong bộ lạc Vu Tộc, một khu vực thần bí, đột nhiên phát ra chấn động kịch liệt.

Loại chấn động này, không ngừng khuếch tán trên đại địa Hồng Hoang, từ đó lan rộng ra toàn bộ Hồng Hoang, ngay cả trụ Bất Chu Sơn, vòm trời, Hỗn Độn Tinh Không, v.v.

đều đang chấn động.

Đại Đạo Hồng Hoang hiện hình!

Đại Đạo cùng minh!

Ngay cả ý chí Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng hiển hóa trong sự ủ mưu của đại thế vô tận, khiến các Thánh Nhân đều lộ vẻ kinh hãi.

Hồng Quân có cảm ứng, ánh mắt xuyên thấu khoảng cách hàng ức vạn thế giới, trực thông đến Vu Tộc, sắc mặt hơi biến.

Nữ Oa thân là Thánh Nhân dưới Thiên Đạo, tự nhiên có cảm ứng với Hồng Hoang, ý chí Thiên Đạo bị va chạm, hiển hóa, điều này hầu như chưa từng xảy ra, có thể thấy, Hồng Hoang đã xảy ra biến cố phi thường.

Các Đại năng trong Hồng Hoang nhìn nhau, không biết đã xảy ra chuyện gì?

Chương 53

"Chúng đệ tử của ta, tốc đến Tử Tiêu Cung gặp ta!" Thanh âm của Hồng Quân vang vọng khắp Hồng Hoang.

Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhãn quang lóe lên, ngang qua từng trung thiên thế giới, xuyên phá Hỗn Độn Tinh Không, đi về phía Hỗn Độn.

Nữ Oa nhìn bộ lạc Vu Tộc một cái, lại quay sang nhìn Lâm Nghệ, triệu hồi Hồng Tú Cầu.

Lâm Nghệ cũng dừng lại.

Y quay mắt nhìn về phía bộ lạc Vu Tộc.

Từng đạo khí tức huyền diệu tràn ngập, huyền ảo thần bí, nhưng lại cường đại đến cực điểm. "Hậu Thổ sắp chứng đạo!" Lâm Nghệ ở đây, thần sắc ngưng lại.

Chẳng trách Hồng Quân lại triệu Lục Thánh đến Tử Tiêu Cung.

Lâm Nghệ cũng trở nên nóng lòng.

Bởi vì, dòng chảy đại thế thật sự, sắp đến rồi!

Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh, sẽ phải đối mặt với áp lực càng khủng bố, càng cường đại hơn. "Huynh trưởng!

Mau về bộ lạc Vu Tộc, quyết định vận mệnh thật sự của Vu Tộc, sắp đến rồi." Lâm Nghệ thì thầm một tiếng, nói với Đế Giang.

Đế Giang đã đoán ra Hậu Thổ sắp chứng đạo.

Y cũng biết, ngay lúc này, Vu Tộc không cho phép có bất kỳ tổn thất thực lực nào.

Muốn đánh Thiên Đình, phải trả cái giá không nhỏ.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không phá, thì phải hao tổn ở đây.

Đế Giang gật đầu.

Lâm Nghệ cũng không dừng lại, trực tiếp lao về bộ lạc Vu Tộc, y rõ ràng mình phải đối mặt với điều gì, phải theo đuổi điều gì?!

Đối kháng một Yêu Tộc thì dễ, có thể làm được.

Thế nhưng Hậu Thổ chứng đạo, điều phải đối mặt, ai nấy đều rõ ràng.

Vu Tộc rút binh.

Chúng cường giả Thiên Đình Yêu Tộc thở phào một hơi, nhưng nỗi sỉ nhục trong lòng, khó mà xóa bỏ được.

Yêu Hoàng Đế Tuấn phong thái chói mắt, suy tàn.

Đông Hoàng Thái Nhất ngạo nhiên phong mang, trầm mặc!

Thánh Nhân Nữ Oa mà Yêu Tộc mong cầu nhất, đổ máu!

Những đả kích này, tất cả đều đến từ Lâm Nghệ, không thừa nhận cũng không còn cách nào.

Ánh mắt các Đại năng Hồng Hoang dần dần tiêu tán.

Trận chiến hôm nay, đã đánh ra phong thái kinh thế.

Lâm Nghệ, đích xác đã khiến đại thế Lượng Kiếp Hồng Hoang càng thêm tinh thải!

Vô số Đại năng đều cho rằng, nếu Xạ Nhật Thần Cung không đứt lìa, Lâm Nghệ thi triển ra chín phần ý thức, bắn ra Tiễn Đạo khiến toàn bộ Hồng Hoang đều khiếp sợ, thì Nữ Oa e rằng sẽ đạo vẫn!

Sự khủng bố trong khoảnh khắc đó, đến nay vẫn khiến vô số Đại năng lòng còn sợ hãi.

Xưa kia, khi Lâm Nghệ độc lập khai phá chứng đạo chi pháp mới, chúng sinh Hồng Hoang ai có thể ngờ, Tiễn Đạo hôm nay lại kinh diễm đến vậy!

Nữ Oa ngưng thị bộ lạc Vu Tộc một cái, quay sang nhìn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nói: "Yêu Tộc không thua!" Lời vừa dứt, nàng xé rách thế giới, trực tiếp lao về Hỗn Độn.

Nàng rõ ràng, Hậu Thổ sắp thành Thánh rồi.

Dưới đại thế Lượng Kiếp, ai nên tồn tại, ai không tồn tại, không thể thay đổi, ngay cả tôn vị Thánh Nhân cũng không thể thay đổi vận mệnh của Phục Hy, ai có thể thay đổi vận mệnh của Vu Tộc?!

Đế Tuấn trong mắt đầy vẻ không cam lòng, nhịn xuống sự phẫn nộ và sỉ nhục gấp bội, lao thẳng vào Hỗn Độn Tinh Không, đẩy nhanh việc hoàn thiện bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Tất cả, đích xác chưa kết thúc! "Đều đang tranh giành!" Vô số Đại năng thấy vậy, khẽ than, ngược lại cũng bội phục Đế Tuấn, dù phải chịu đựng trắc trở không thể xóa nhòa, ý chí tranh đấu vẫn kiên cường bất khuất, có lẽ đây là nguyên nhân khiến y có thể trở thành bá chủ Hồng Hoang, mà chúng sinh khác không thể.

Có Vu Tộc.....!

Lại có thể thay đổi đại thế sao?

Bộ lạc Vu Tộc.

Từng luồng khí tức huyền diệu tràn ngập mỗi tấc không gian, khí tức đại địa cũng nồng hậu hơn vạn lần, hàng ức ức vạn ý thức, tàn hồn phiêu đãng trong Hồng Hoang, vậy mà đều đang hội tụ về Bất Chu Sơn, bộ lạc Vu Tộc.

Hiện tượng quỷ dị như vậy, khiến vô số Đại năng Hồng Hoang đang chuyển ánh mắt về bộ lạc Vu Tộc đều vì thế mà chấn hám!

Trong Hồng Hoang, tình huống chung là cường giả đại chiến, kẻ yếu gặp nạn!

Đại năng Hồng Hoang vừa đánh nhau, là động trời chuyển đất, hủy diệt thiên địa, Đại La Kim Tiên đối đầu, phạm vi ảnh hưởng cũng có mấy chục trung thiên thế giới, bất kỳ một đạo sát phạt Đại Đạo, sát phạt Pháp Tắc nào, đều có thể hủy diệt một thế giới.

Đến nỗi Hồng Hoang mỗi khắc, đều có vô tận chúng sinh nhuộm máu, vô tận oan hồn, ý thức, chỉ có thể phiêu đãng Hồng Hoang, kết hợp với khí Lượng Kiếp, thúc đẩy đại thế Hồng Hoang tiến lên.

Đặc biệt là Vu Yêu đại chiến, thiên địa đổ máu, máu chảy thành biển, tạo ra vô cùng vô tận oan hồn, tàn hồn, ý thức còn sót lại, do đó, dưới sự thúc đẩy của đại thế thiên địa, những tàn hồn này mang theo sát khí, hóa thành vô cùng vô tận kiếp khí, lại ảnh hưởng đến hai tộc Vu Yêu, khiến họ trở nên hung sát, hiếu chiến hơn.

Thế nhưng tình huống hiện tại của Vu Tộc, lại quỷ dị!

Dường như bị hấp dẫn, tàn hồn, oan hồn, v.v.

đều không hẹn mà cùng hội tụ bên ngoài bộ lạc Vu Tộc.

Lúc này, đạo minh Hồng Hoang không chỉ không dứt, dường như còn đang nhắc nhở. "Xem ra Hậu Thổ sắp thành Thánh!" Ngay sau đó, vô số Đại năng dự đoán tình huống khả thi nhất, trong lòng mãnh liệt run rẩy, chẳng trách Đạo Tổ lại triệu Lục Thánh, cũng chẳng trách Lâm Nghệ nói về quyết định vận mệnh thật sự của Vu Tộc, sắp đến rồi.

Tên này!

Xem ra Hậu Nghệ cũng đã nhìn thấu triệt đại thế Hồng Hoang!

Quả nhiên, một quái thai có thể độc sáng một con đường chứng đạo chi pháp, thật sự không thể dùng lẽ thường để hình dung!

Nhiều Đại năng khác cũng tâm kinh đến cực điểm, cũng chìm vào suy tư sâu xa.

Vu Tộc tu Dĩ Lực Chứng Đạo chi pháp, nếu Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh, tất sẽ phi phàm, vượt lên Thiên Đạo.

Thế nhưng, tục ngữ có câu một núi không thể dung hai hổ, Hồng Hoang há có thể có thêm một kẻ vượt lên Thiên Đạo?

Đạo Tổ triệu Lục Thánh, e rằng cũng nhằm vào việc này.

Lâm Nghệ tạm dừng binh đao, y cũng rõ ràng điều y muốn, đó mới là điều đáng sợ nhất!

Nếu thật sự có thể giúp Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh, lại thêm Lâm Nghệ, một tên khủng bố suýt chút nữa tru sát Thánh Nhân!

Hoặc có lẽ thật sự có thể ngăn cản một phần dòng chảy đại thế Hồng Hoang.

Dù sao đi nữa, mũi tiễn chín phần ý thức kia, đã trở thành một tiếc nuối của Hồng Hoang, nhưng lại để lại vô tận kinh hãi cho vô số Đại năng, vô số chúng sinh! "Xem ra nàng thật sự sắp chứng đạo thành Thánh, chỉ là, dưới đại thế Lượng Kiếp, liệu có thành công được không?!" Trấn Nguyên Tử ngưng thị Hỗn Độn ngoài trời.

Đạo Tổ triệu Lục Thánh, không cần nói cũng hiểu.

Dòng chảy đại thế càng khủng bố hơn đang quét qua Vu Tộc.

Đến lúc đó, Lâm Nghệ dù có sức mạnh sánh ngang Thánh Nhân, liệu có thật sự chống đỡ nổi không?

Lâm Nghệ vội vã quay về Vu Tộc.

Cửu Phượng nghênh đón, mắt nàng đầy vẻ kiêu ngạo.

Lâm Nghệ, không nghi ngờ gì nữa, xứng đáng với vinh dự dũng sĩ số một, cường giả số một của Vu Tộc, thậm chí, còn là hình ảnh

phong thái kinh diễm nhất trong thời đại Lượng Kiếp của Hồng Hoang, không một ai sánh bằng!

Yêu Hoàng, Đông Hoàng, Tổ Vu huynh trưởng, Thánh Nhân, ai có thể sánh bằng?! "Về thôi!" Lâm Nghệ ôm Cửu Phượng, ngang qua không gian về phía bộ lạc Vu Tộc.

Cùng với Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, v.v. y ngang qua không gian đến một bí địa sâu trong bộ lạc Vu Tộc, vô cùng vô tận Đại Đạo huyền diệu hiển hóa trong không gian, kèm theo từng đạo khí tức Luân Hồi đặc biệt.

Tuy chưa hoàn toàn thành hình, nhưng đã đủ để áp chế tất cả Đại Đạo xung quanh rồi. "Xem ra Lục Đạo Luân Hồi Đại Đạo sắp xuất thế!" Lâm Nghệ nội tâm nóng lòng.

Mục đích Hồng Quân triệu Lục Thánh, y rõ ràng nhất, là nhằm vào Hậu Thổ, dùng đại thế Lượng Kiếp vô biên, bức bách Hậu Thổ lấy thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, dùng để trấn giữ trong Địa Đạo.

Đến lúc đó, điều phải đối mặt không chỉ là một Thánh Nhân, cũng không phải vài Thánh Nhân, mà là hạt nhân của toàn bộ đại thế Lượng Kiếp.

Áp lực lớn như Hồng Hoang! "Sơ hình Đại Đạo, xem ra muội muội Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh đã là chuyện chắc chắn rồi!" Chúc Dung cuồng hỉ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm lại cau mày thành hình chữ "kỷ".

Kỳ hạn Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh càng đến gần, sự bất an trong lòng càng ngày càng mãnh liệt.

Ai nấy đều biết, Vu Tộc sắp phải đối mặt với muôn vàn trở ngại.

Như việc Phụ Thần Bàn Cổ chứng đạo vậy.

Thế nhưng, liệu có ngăn cản được không.

Hồng Quân Đạo Tổ triệu Lục Thánh đến Tử Tiêu Cung, sao lại không rõ mục đích, Hồng Quân hợp Thiên Đạo, cảm tri đại thế rõ ràng đến thế, sao lại không cảm tri được tượng chứng đạo của Hậu Thổ. "Đã vậy, chống đỡ thôi, giờ có chút thời gian, tổng phải thử một phen." Lâm Nghệ nói.

Đế Giang và các Tổ Vu khác nghe vậy, quay mắt nhìn về phía Lâm Nghệ.

Tên này đích xác đáng sợ, ngay cả nàng cũng đã bị y đả kích, giờ đây y sánh ngang Thánh Nhân, chưa thành Thánh, vẫn có bản lĩnh tru sát Thánh Nhân.

Nếu Xạ Nhật Thần Cung không đứt, loại lực sát phạt khiến nàng cũng phải e dè, e rằng có thể tru sát Thánh Nhân Nữ Oa!

Bất kể kết quả dưới đại thế ra sao, tất phải bảo vệ Lâm Nghệ.

Không, giờ đây thực lực của Lâm Nghệ, họ lại cười khổ, Lâm Nghệ không cần bảo vệ, ngược lại họ mới là người được Lâm Nghệ bảo vệ. "Trước hết trở về đi." "Cũng phải gấp rút chế tạo lại một cây cung mới." Đế Giang cười nói.

Chương 54

Lâm Nghệ gật đầu, giờ y chưa đạt đến cảnh giới nhân, tiễn, đạo dung thành một thể, một khi đạt được, có thể lấy Đại Đạo làm cung, không cần mượn thần cung nữa.

Trở về bộ lạc Hậu Nghệ.

Lâm Nghệ tiếp tục bế quan. "Hệ thống, khởi động sân huấn luyện Tiễn Đạo cao cấp." Từ tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp chiết xuất không ít Đại Đạo Hỗn Độn, hoàn toàn không cần lo lắng không đủ dùng.

Sân huấn luyện Tiễn Đạo cao cấp khởi động.

Lâm Nghệ chủ yếu tu luyện Thời Gian Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo và vài loại Tiễn Đạo cường đại khác.

Đặc biệt là khả năng Thời Gian Hồi Tố của Thời Gian Tiễn Đạo, cũng là một thủ đoạn uy hiếp Thánh Nhân.

Đại thế Lượng Kiếp không đổi, không chỉ vận mệnh của Vu Tộc, Đế Giang, Hậu Thổ sẽ bi kịch, ngay cả y cũng khó tránh khỏi, huống chi là chứng đạo thành Thánh.

Hậu Thổ chứng đạo đối với y mà nói, là một cơ hội tuyệt vời.

Giúp Hậu Thổ chứng đạo thành công, thoát khỏi sự trấn áp của Thiên Đạo, thì Hậu Thổ nắm giữ Địa Đạo, có thể tạm thời chống lại Thiên Đạo.

Đến lúc đó, áp lực trên vai sẽ nhẹ nhõm, có đủ môi trường an toàn để tiếp tục đi con đường của mình, một khi đạt đến cảnh giới nhân, tiễn, đạo dung thành một thể, có thể tìm kiếm bước siêu thoát cuối cùng.

Với 50 vạn lần lực cảm ngộ gia trì, Đại Đạo bản nguyên Thời Gian Hỗn Độn không ngừng bị phân tích, phân giải, Lâm Nghệ cũng không ngừng cảm ngộ, lý giải.

Trong sân huấn luyện Tiễn Đạo, một lần diễn hóa mấy ngàn cường giả Thần Ma đỉnh phong Chuẩn Thánh, lao đến Lâm Nghệ xung sát.

Lâm Nghệ lấy hư không làm cung, Tiễn Đạo làm tiễn, liên tục xạ sát.

Không, khác với trước đây, y chuyên tâm tu luyện Thời Gian Hồi Tố.

Trước đây, y có thể đảo ngược thời gian mấy ngày, dần dần mấy tháng, sau đó mấy năm, mấy chục năm.

Không, khả năng Thời Gian Hồi Tố đặc thù của Thời Gian Chi Tiễn, đảo ngược quá khứ, nhưng lực sát phạt lại suy yếu rất nhiều, điều này khiến Lâm Nghệ rất hài lòng.

Nếu có uy năng sát phạt của Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo, thì..... chờ đã!

Trong đại chiến, trong não Lâm Nghệ lóe lên một tia sáng, "Nếu dung Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo vào trong Thời Gian Tiễn Đạo, không biết liệu nó có đồng thời có lực hủy diệt mãnh liệt của Diệt Tình Tiễn Đạo, lực sát thương Nguyên Thần của Thí Thần Chi Tiễn, và lực Thời Gian Hồi Tố của Thời Gian Chi Tiễn không?" Phải biết rằng, bước thứ ba của Tiễn Đạo mà y muốn đi, là nhân, tiễn, đạo dung thành một thể.

Vậy có thể, trước tiên để tiễn và đạo dung hợp không?

Thậm chí, Lâm Nghệ thầm nghĩ, có thể bắt đầu từ một phương diện, nếu thành công, thì sẽ chứng minh cấu trúc bước thứ ba là chính

xác!

Ngay lập tức!

Lâm Nghệ cả người đều kích động đến hô hấp dồn dập!

Bởi vì nếu thật sự thành công, sẽ triệt để thay đổi Tiễn Đạo, cũng sẽ là một sự kiểm chứng lớn về tính chính xác của bước thứ ba.

Càng có nghĩa là, có thể bước vào bước thứ ba.

Đến đây, y cũng nóng lòng thử nghiệm, đương nhiên, trong lòng còn mang theo sự bất an.

Bởi vì, hai loại Tiễn Đạo khác nhau dung thành một thể, tất nhiên sẽ sản sinh bài xích, giống như hai cực âm dương hấp dẫn, hai cực dương dương bài xích, khó mà ở cùng nhau.

Một thử thách lớn lao mà y phải đối mặt! "Có hy vọng sẽ được!" Lâm Nghệ không bị đả kích, không hề nghĩ đến lợi ích nào, đơn thuần nếu dung hợp Thời Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn, thì tính uy hiếp đối với Thánh Nhân sẽ cường liệt hơn vạn lần.

Ôm lấy ý nghĩ đột nhiên nảy sinh này, Lâm Nghệ trầm trầm thở ra một hơi, đặt mục tiêu vào Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo, dùng ba phần ý thức để điều khiển chúng đến gần.

Lòng y, cũng theo đó mà căng thẳng đến cực điểm, liệu có thành công không, phải thử mới biết.

Việc này liên quan đến bước thứ ba của chứng đạo chi pháp, càng liên quan đến đạo đồ của y sau này.

Phương pháp táo bạo của Lâm Nghệ, kỳ lạ và khai sáng.

Trong Hồng Hoang không ai, càng đừng nói đến việc dám thử.

Một tu giả Đại năng Hồng Hoang, đều tu luyện một loại Đạo độc

lập.

Hai là tu luyện đa chủng Đạo, cũng thấu hiểu sự bài xích là một uy hiếp tiềm tàng, một vấn đề không thể giải quyết, Đạo Tổ Hồng Quân, cũng không dám, dù dám cũng không dám làm.

Cách làm của Lâm Nghệ lúc này, cũng giống như chứng đạo chi pháp độc lập khai phá của y, đều là sáng cử khai thiên tích địa!

Nếu người Hồng Hoang biết được, e rằng lại phải thầm mắng y là kẻ điên!

Lâm Nghệ định thần, dùng ba phần ý thức khống chế Thời Gian Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo không ngừng đến gần, thậm chí chưa tiếp xúc, ba loại Tiễn Đạo không ngoài dự đoán, tương hỗ sản sinh uy hiếp, không ngừng bộc phát sát phạt khủng bố công kích lẫn nhau.

Giống như gộp hai kẻ có thù giết cha lại với nhau, ngoài việc giết chết đối phương ra, không còn khả năng thứ hai.

Thí Thần Chi Tiễn phóng ra sát uy Thí Thần, ý đồ hủy diệt, hoặc vượt lên Diệt Tình Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo.

Diệt Tình Tiễn Đạo cũng phóng ra lực hủy diệt, ý đồ hủy diệt hai loại còn lại.

Khiến từng mảnh thế giới trong sân huấn luyện Tiễn Đạo sụp đổ.

Ý thức Lâm Nghệ cũng chịu xung kích mạnh mẽ.

Một khi tình huống nghiêm trọng, ba loại Đại Đạo thậm chí sẽ trọng thương.

Nhưng y không dừng lại.

Không có gì quan trọng hơn việc kiểm chứng tính chính xác của con đường chứng đạo mà y đang đi!

Lòng y một phen hung ác, cưỡng ép ra tay, điên cuồng kéo gần ba loại Tiễn Đạo, cưỡng ép nhét chúng vào cùng một chỗ.

Tương đương với việc sân huấn luyện Tiễn Đạo rộng hàng vạn, hàng chục vạn trung thiên thế giới, tức thì phủ lên một tầng khí tức nguy hiểm nặng nề.

Khi những Thần Ma đỉnh phong Chuẩn Thánh kia lao đến trước mặt Lâm Nghệ.

Đột nhiên, không gian phía trước Lâm Nghệ nổ tung.

Phạm vi mấy ngàn trung thiên thế giới theo đó trong một sát na sụp đổ, sự hủy diệt sản sinh trực tiếp xóa sổ những Thần Ma kia.

Sân huấn luyện Tiễn Đạo kịch liệt chấn động, sau đó không ngừng sụp đổ.

Phốc thử!

Lâm Nghệ phun ra một ngụm máu.

Sắc mặt y cũng trắng bệch. "Thất bại rồi!" Lâm Nghệ lau vết máu ở khóe miệng.

Nói thật, có chút bị đả kích.

Y không quan tâm đến sáng cử khai thiên tích địa, cũng không quan tâm việc người Hồng Hoang không dám làm, dám làm hư danh.

Bởi vì, y vẫn luôn làm loại chuyện như vậy.

Độc sáng chứng đạo chi pháp, bản thân đã là độc nhất vô nhị.

Lúc này y theo đuổi, là không ngừng hoàn thiện và tìm kiếm tính khả thi của chứng đạo chi pháp.

Nếu đi không thông, thì có thể bị mắc kẹt ở cảnh giới này.

Lâm Nghệ không nản chí, bởi vì kết quả này nằm trong dự đoán,

điều y cần làm lúc này, là thử nghiệm từ các góc độ khác nhau, tìm ra một phương án khả thi.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ tiếp tục tiến vào sân huấn luyện Tiễn Đạo cao cấp, dưới sự gia trì của 50 vạn lần lực cảm ngộ, tiếp tục tìm kiếm giải pháp.

Đã thử mấy lần.

Không được.

Không, sự thay đổi của ba phần ý thức và chín phần ý thức ngược lại đã nhắc nhở y.

Ngoài ra, phương pháp dung Tiễn Đạo vào cơ thể trước đây của y, cũng đã nhắc nhở y.

Khi đó, Đại Đạo bản nguyên cũng không thể dung nhập vào Tiễn Đạo, y đã dùng Quân Thiên Tiễn làm vật chứa, dần dần mài hợp, mới làm được. "Có lẽ nên thay đổi một tư duy!" "Ý thức có thể phân tách, cũng có thể dung hợp, vừa rồi ta cưỡng ép dung hợp Tiễn Đạo không được, nhưng nếu trước tiên dung hợp ý thức, Tiễn Tâm khống chế Tiễn Đạo tương dung, thì chẳng phải có thể thành công sao?" Tư duy vừa thay đổi, Lâm Nghệ lập tức thử nghiệm.

Ba phần ý thức tiếp tục khống chế ba loại Tiễn Đạo, tuy nhiên, cũng như trước đây tương hỗ bài xích, nhưng, Tiễn Tâm của Lâm Nghệ khống chế Tiễn Đạo, trước tiên dung nhập ý thức phân tách, sự bài xích giảm đi. "Có triển vọng!" Lâm Nghệ thấy có thu hoạch, tiếp tục dung hợp.

Tiễn Tâm, là trung tâm khống chế ý chí, nguyên điểm của Tiễn Đạo, ý thức vừa dung nhập, tương đương với việc ban cho ba loại Tiễn Đạo một loại môi giới có thể tương hỗ hấp dẫn, sự kháng cự của ba loại Tiễn Đạo giảm đi, dần dần dung hợp thành một thể.

Thành công rồi!

Oanh long!

Ngay lập tức!

Toàn bộ Hồng Hoang đột nhiên chấn động!

Tất cả Đại năng Hồng Hoang đang bế quan, bao gồm cả tất cả chúng sinh yếu ớt đều cảm thấy Hồng Hoang kịch chấn.

Loại chấn động này không phải do phá hoại hủy diệt sản sinh, mà là do Đại Đạo dị động hình thành. "Chuyện gì vậy?

Đại Đạo Hồng Hoang chấn động!" Vô số Đại năng tâm thần đại chấn, vội vàng thi triển thủ đoạn khuy thiên quan sát Hồng Hoang, đột nhiên, kinh ngạc phát hiện, Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa lại quỷ dị xuất hiện trên vòm trời Hồng Hoang.

Hàng ức ức vạn tiễn quang từ đại địa xông lên vòm trời, bao phủ phạm vi mấy chục vạn trung thiên thế giới, khác với Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa xuất hiện trước đây, lần này dị tượng kinh thế khủng bố không ngừng diễn hóa. 8.

Ví dụ, có dị tượng chúng Đại năng Hồng Hoang cấp tốc đến Bất Chu Sơn, bị Lâm Nghệ trấn sát.

Có dị tượng Đông Hoàng Thái Nhất, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đối kháng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cảnh tượng Tổ Vu lên thiên, mở ra Vu Yêu đại chiến cách đây không lâu.

Đế Tuấn chiến Tổ Vu.

Có cảnh tượng Lâm Nghệ chiến Đế Tuấn, chiến Nữ Oa.

Đều là những cảnh tượng đã từng xảy ra.

Không, khác với dị tượng diễn hóa, những dị tượng này chân thực, khiến tất cả chúng sinh cảm thấy chân thực, dường như thời gian đã đảo ngược về thời điểm đó.

Đại chiến kinh thế xảy ra trong đó, những dao động hủy diệt sản sinh, đều có thể thông qua dị tượng phản hồi về thiên địa hiện tại. "Thời Gian Hồi Tố!" Côn Luân Tiên Cung, Tây Vương Mẫu Dao Dao vừa nhìn thấy dị tượng, lập tức hiểu ra.

Chương 55

Khả năng Thời Gian Hồi Tố của Lâm Nghệ đã được nâng cao cực đại.

Những người khác tuy không biết đã xảy ra biến hóa gì lớn, nhưng Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa, từ khi khai thiên lập địa đến nay, chỉ có một mình Lâm Nghệ độc hữu.

Biến hóa lớn này tất nhiên có liên quan đến Lâm Nghệ. "Chẳng lẽ Tiễn Đạo của y, lại có đột phá?" Trấn Nguyên Tử quan sát phương hướng Bất Chu Sơn, loại khả năng này, đầy mặt cười khổ, nếu thật sự như vậy, thì y thật sự là một quái thai!

Đại chiến Thiên Đình mới kết thúc được bao lâu, lại có đột phá.

Tốc độ tu luyện, kinh người!

Điều không thể tin nhất là, chứng đạo chi pháp mới mà Lâm Nghệ khai sáng, không phải ba loại chứng đạo chi pháp mà Đạo Tổ đã nói, có người đã đi, loại chứng đạo chi pháp mới này, cần không ngừng kiểm chứng tính khả thi.

Giữa quá trình tồn tại muôn vàn chướng ngại.

Có khi, thậm chí có thể mắc kẹt mấy cái hội nguyên.

Vậy làm sao có thể đột phá nhanh như vậy?!

Không thể tin được.

Bộ lạc Vu Tộc, tất cả tộc nhân ngưng thị tiễn ý tràn ngập trong phạm vi mấy vạn trung thiên thế giới của bộ lạc Vu Tộc, khóa chặt ánh mắt vào bộ lạc Hậu Nghệ.

Cửu Phượng nhanh chóng chạy đến đại điện thủ lĩnh.

Nhưng không thể tiếp cận trong phạm vi vạn dặm.

Không, ở đây, Đại Đạo xung quanh đều bị kéo ra khỏi Hồng Hoang, trở thành vật chứa, nhuốm tiễn ý hủy diệt, hình thành một loại sát phạt Tiễn Đạo cực kỳ khủng bố, nếu xâm nhập vào đó, ngay cả Đại Vu Thể cũng không chịu nổi.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, cũng ngưng thị. "Đại huynh, tiểu tử Hậu Nghệ này chẳng lẽ lại có đột phá mới rồi sao!" Cộng Công cười nói. "Đột phá thì chắc là không đến nỗi!

Chứng đạo chi pháp mới, mỗi bước đều cần vô cùng thời gian để kiểm chứng, đi bước thứ nhất, bước thứ hai đâu có nhanh như vậy." Đế Giang giải thích.

Huyền Minh lại như có điều suy nghĩ, nhắc nhở: "Y thích đi đường hiểm, có lẽ, thật sự có đột phá!" "Huy đao chém ý thức." "Dùng tiễn phòng ngự." "Dung Thí Thần Thương vào cơ thể mình." "Đó chẳng phải là đi đường hiểm sao?" "Nghe vậy, có lẽ thật sự đã đột phá rồi." Chúc Cửu Âm trong lòng ngưng lại, trái tim của chúng Tổ Vu đều như bị trọng chùy đánh, tập thể trầm mặc.

Ngoài bộ lạc Tổ Vu, bí địa bế quan của Hậu Thổ, cũng xảy ra biến hóa không nhỏ, khí tức Lục Đạo Luân Hồi khuếch tán ra ngoài, dường như đang hồi ứng với loại biến hóa này. "Thành công rồi!" Ngay khoảnh khắc ba loại Tiễn Đạo không còn bài xích nữa, trong nhãn mâu Lâm Nghệ bộc phát ra một đạo quang mang hân hỉ chói lọi.

Cực kỳ có cảm giác thành tựu.

Một bước thành công, có nghĩa là đã đẩy lùi về phía trước, chứng minh tính khả thi của bước thứ ba là chính xác!

Đã thực hiện thêm một lần sáng cử khai thiên tích địa!

Ngoài ra, ý thức có thể huy đao trực tiếp chém, khống chế các Tiễn

Đạo khác nhau, chỉ cần Tiễn Tâm không ngừng cường đại, ý thức sẽ càng mạnh, có thể phân tách vô cùng vô tận.

Dung hợp cũng vô cùng vô tận.

Giữa quá trình có thể dung nhập thêm nhiều Tiễn Đạo, có thể thấy hàng chục, hàng trăm loại Tiễn Đạo khác nhau dung hợp làm một, dồn tất cả đặc thù Đại Đạo vào một tiễn, sẽ sản sinh khả năng vô hạn.

Không, những điều này đều là con đường chứng đạo sau này.

So với hiện tại mà nói, điều kinh hỉ lớn nhất, là mũi tiễn dung hợp này vừa có thể Thời Gian Hồi Tố, lại có thể làm tổn thương hình thể, và Nguyên Thần, uy năng sát phạt của nó đã được nâng cao rất lớn, tăng phúc lực sát phạt lên 500 lần.

Chỉ cần Thời Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn không ngừng thăng cấp, lực tăng phúc sẽ theo đó mà thăng cấp.

Với cảnh giới Tiễn Đạo hiện tại mà y nắm giữ để xạ sát, cũng đã trở thành thủ đoạn uy hiếp Thánh Nhân!

Hệ thống diễn hóa mấy ngàn cường giả Thần Ma đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Lâm Nghệ dùng loại tiễn dung hợp này, một tiễn, thời gian đảo lưu, khi những Thần Ma kia vừa hình thành, chưa sản sinh sát niệm, trực tiếp xạ sát chúng, sự hủy diệt của Diệt Tình Chi Tiễn và Thí Thần Chi Tiễn, trực tiếp xé nát thân thể Thần Ma.

Không lâu sau, Lâm Nghệ liền xạ sát tất cả.

Cực kỳ sảng khoái và dứt khoát!

Bên ngoài, chúng sinh Hồng Hoang nào hay biết, Lâm Nghệ một khi ra tay tàn nhẫn, lại hoàn thành thêm một lần sáng cử khai thiên tích địa, dung hợp những Đạo khác nhau thành một thể.

Theo một động của Tiễn Tâm Lâm Nghệ, Tiễn ý khuếch tán tức khắc sụp đổ.

Toàn bộ Hồng Hoang cũng vì thế, lại phát sinh một lần chấn động.

Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa tan biến.

Thiên Đình.

Đông Hoàng Thái Nhất trở về Thái Dương Tinh bế quan tu phục thương thế, đồng thời tham ngộ Đông Hoàng Chung.

Lâm Nghệ đã gây ra đả kích đích xác cực lớn cho y.

Áp lực của Yêu Tộc, cũng vô cùng lớn lao, uyển như một ngọn thần nhạc đè nặng lên lòng Yêu Tộc, trầm trọng.

Đế Tuấn một mặt tu phục thương thế, một mặt bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trước đây, chỉ bố trí ba trăm sáu mươi tinh thần chủ yếu, chỉ có thể mượn uy thế của Chu Thiên Tinh Đấu, còn có mười bốn ngàn tám trăm tinh thần phụ, và hàng ức vạn tinh thần của Hỗn Độn Tinh Không cần phải bố trí.

Một khi tất cả hoàn thành bố trí, có thể mượn uy thế Hỗn Độn vô tận, uy năng sát phạt sẽ tăng lên ngàn lần, vạn lần.

Đồng thời, y cũng đang suy nghĩ một phương pháp khác để khắc chế Vu Tộc.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể chống lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng như vậy vẫn còn xa mới đủ, bởi vì, Vu Tộc ngoài Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ra, còn có một tồn tại khủng bố sánh ngang Thánh Nhân.

Lâm Nghệ đã tạo thành bóng ma cực lớn cho Yêu Tộc, uy hiếp này nhất định phải loại bỏ.

Vốn dĩ, tuy biết Lâm Nghệ Tiễn Đạo mạnh, nhưng y cho rằng, Lâm Nghệ có thể có yếu điểm về nhục thân, đều đánh cận chiến công kích, khiến Tiễn Đạo của Lâm Nghệ không phát huy được uy năng.

Nhưng trận chiến giữa Lâm Nghệ và Nữ Oa, lại triệt để phá tan ảo tưởng của y.

Lâm Nghệ không chỉ Tiễn Đạo mạnh, nhục thân cũng đạt đến cảnh giới Tổ Vu Thể.

Trên Tiễn Đạo, không thể ngăn cản, chỉ có thể ra tay từ nhục thân.

Chỉ cần khắc chế Tổ Vu Thể của Lâm Nghệ, thì chỉ cần tạo ra cơ hội cận chiến với Lâm Nghệ, là có thể chém y.

Ngoài ra, cũng có thể chém đi Thập Nhị Tổ Vu.

Côn Bằng mang theo một ý niệm từ Phục Hy, dùng oán sát, huyết sát của chúng sinh, v.v., chế tạo Đồ Vu Kiếm, một khi chém trúng Tổ Vu Thể, có thể dùng lực kiếp sát phá hoại Đại Đạo bản nguyên của Tổ Vu, làm tổn thương căn bản của họ.

Không, một số lượng sinh linh thông thường ngưng tụ oán sát, huyết sát thì còn lâu mới đủ để hủy diệt Đại Đạo bản nguyên ẩn giấu trong Tổ Vu Thể.

Nhất định phải giết hàng ức vạn vạn sinh linh, mới có thể ngưng tụ sát khí cực hạn.

Trong Hồng Hoang có thể đạt được số lượng đó, ngoài Yêu Tộc, Vu Tộc ra, còn có Nhân Tộc mới nổi, Nhân Tộc phồn diễn tốc độ cực nhanh, nhưng cực kỳ yếu ớt.....

Đại thế Lượng Kiếp Hồng Hoang hạo đãng, ánh mắt Đế Tuấn trở nên hung ác, y cũng không bận tâm tất cả nữa.

Kể từ sau trận chiến của Tổ Vu đăng thiên lần trước, ma sát giữa

Vu và Yêu ngày càng nhiều, hàng triệu trận chiến nhỏ diễn ra mỗi ngày, oán khí, kiếp khí càng lúc càng nồng liệt.

Đại thế thôi động, không chỉ thúc đẩy Vu Yêu va chạm tiêu vong cực nhanh, mà còn bức bách Hậu Thổ!

Phải biết rằng, trong Hồng Hoang vô số oan hồn, tàn hồn, là Thiên Đạo vận chuyển Hồng Hoang đại thế dụ dỗ.

Thiên Đạo muốn Vu Yêu không ngừng đại chiến, không ngừng tạo ra oan hồn, tàn hồn, gia tăng hình thành kiếp khí, kiếp sát, khiến Lượng Kiếp đại thế càng thêm không thể vãn hồi, mới có thể thúc đẩy Hậu Thổ nhanh chóng chứng đạo.

Thực chất cũng là bức bách Hậu Thổ hóa đạo diễn luân hồi, vì những oan hồn đó cung cấp nơi nương thân, nhằm hóa giải Lượng Kiếp đại thế.

Bởi vậy, Vu Yêu, tựa như hai thanh đao mà Thiên Đạo mượn dùng.

Một mặt thu hoạch sinh mệnh Hồng Hoang thương sinh, một mặt dùng tàn hồn oán niệm chế tạo nhân quả kiếp khí, hình thành hồng lưu Lượng Kiếp đại thế, mục đích là nhấn chìm Hậu Thổ!

Một khi bức bách Hậu Thổ hóa đạo, Địa Đạo bị áp chế, lấp đầy Hồng Hoang, thì hai thanh đao Vu Yêu cũng mất tác dụng, cuối cùng hai bên đối kháng, cho đến khi cả hai đều đứt đoạn mới thôi.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác đều thâm tri điều này, vậy thì làm sao cam tâm bị lợi dụng xong, lại phải gánh vác tội danh thúc đẩy Lượng Kiếp rồi chết vô ích?

Hai thanh đao lợi dụng sự sắc bén của mình, trực tiếp chém đứt hồng lưu đại thế, thoát khỏi vận mệnh.

Hoặc giả, có một thanh đao sẽ gãy.

Hiển nhiên, hiện nay Vu Tộc xuất hiện dị số Lâm Nghệ, khiến thanh đao của Vu Tộc càng thêm sắc bén.

Nếu giờ hai thanh đao đối chọi, khả năng thanh đao Yêu Tộc đứt đoạn là lớn nhất.

Bởi vậy, Đế Tuấn cũng bị bức đến đường cùng, chỉ đành hạ ngoan tâm đồ sát Nhân Tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm.

"Bệ hạ, Nhân Tộc do Nữ Oa Thánh Nhân sáng tạo, nếu ra tay với họ, liệu có khiến Nữ Oa Thánh Nhân phản cảm?

Khi đó Nữ Oa Thánh Nhân một khi xuất thủ, thì đối với Thiên Đình mà nói, e rằng bất lợi." Côn Bằng lo lắng.

Y lo lắng Nữ Oa sẽ vì chuyện này mà phân rõ giới hạn với Yêu Tộc.

Như vậy, Yêu Tộc thiếu đi sự chấn nhiếp của Nữ Oa Thánh Nhân, uy nhiếp lực của Yêu Tộc cũng sẽ giảm sút rất nhiều, ngược lại khiến Vu Tộc không còn gì phải sợ.

Đế Tuấn trầm ngâm nói: "Trước tiên hãy tạm giấu đi!

Đợi làm xong rồi tính, sau này ta sẽ đích thân đi tạ tội." "Đồ sát toàn bộ sao?" Kế Mông hỏi.

Đế Tuấn nói: "Cho đến khi Đồ Vu Kiếm luyện chế thành!

Không tiếc bất cứ giá nào!" Kế Mông động dung.

Tuy tàn khốc, nhưng Yêu Tộc đã đến lúc sinh tử tồn vong, cũng không thể cố kỵ lòng từ bi, vì một tuyến sinh cơ, chỉ đành ra tay tàn nhẫn.

Yêu Tộc không ai phản đối.

Ngay lập tức, Thiên Đình tập hợp mọi sức mạnh, lấy Yêu Hoàng Kiếm làm vật chứa, thu thập đồng tử thần và chặt đứt cành cây Thần Mộc Phù Tang, cùng các vật liệu khác để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Ngay lập tức, an bài Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết đồ sát Nhân Tộc.

Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn suất lĩnh Yêu Tộc chi binh, giáng lâm nơi Nhân Tộc sinh sống ở bờ Đông Hải.

"Bắt đầu tàn sát đi!" Thao Thiết mắt hàm hung quang, ở Hồng Hoang kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu, nuốt chửng sinh linh yếu ớt có hàng ngàn vạn.

Việc đồ sát, đối với y mà nói, không hề có gánh nặng tâm lý, ngược lại cực kỳ hưng phấn.

"Ta từ phương Tây bắt đầu, từ phía Nam, phía Bắc, tranh thủ hoàn thành nhiệm vụ của Yêu Hoàng bệ hạ càng sớm càng tốt." Cùng Kỳ nói.

Còn về phía Đông, đó là Đông Hải, Nhân Tộc khó mà vượt qua.

Nhân Tộc phát triển nhanh chóng, gần như vượt xa bất kỳ chủng tộc nào ở Hồng Hoang.

Trải qua vô số tuế nguyệt phát triển, tộc nhân đã phân bố khắp trong ngoài hàng chục tiểu thiên thế giới ở bờ Đông Hải.

Chương 56

Tứ đại hung thú lần lượt đồ sát hết.

Hàng trăm triệu thi cốt chất đống như núi, tạo thành biển máu vô biên, tiên huyết xâm nhiễm đại địa, ngay cả Đông Hải cũng bị nhuộm đỏ hàng trăm triệu dặm.

Những đại năng Hồng Hoang ẩn mình tu hành ở Đông Hải, không ai dám ngăn cản, bởi vì, một khi ngăn cản, sẽ phải đối mặt với áp lực của Yêu Tộc.

Nhân Tộc lâm vào tận thế tuyệt vọng.

Nếu đại kiếp này không qua được, Nhân Tộc sẽ hoàn toàn tuyệt chủng.

Dù sao, tứ đại hung thú đồ sát toàn bộ Nhân Tộc, để dưỡng Đồ Vu Kiếm!

Sau khi dung hợp Tiễn Đạo, Lâm Nghệ không xuất quan, mà tham ngộ các loại bản nguyên đại đạo.

Bất kể là Tổ Vu bản nguyên đại đạo, hay Hỗn Độn bản nguyên đại đạo trong tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, dưới sự phân tích gia tăng 50 vạn lần cảm ngộ lực, cũng dần trở nên rõ ràng.

Lâm Nghệ chỉ cần lý giải, dung nhập vào Tiễn Đạo, Tiễn Đạo sẽ nhanh chóng đề thăng.

Thêm vào việc đánh giết không ít Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh đại năng, đề thủ đại đạo, Lâm Nghệ giờ đây đã nắm giữ 328 loại Tiễn Đạo.

Trong đó mạnh nhất bao gồm Thí Thần Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo, Thanh Mộc Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn

Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, Lôi Chi Tiễn Đạo, Kim Chi Tiễn Đạo, Điện Chi Tiễn Đạo, Thủy Chi Tiễn Đạo và các loại bản nguyên đại đạo của Thập Nhị Tổ Vu khác, cùng Càn Khôn Đại Đạo, Huyết Chi Đại Đạo, La Thiên Đạo, và nhiều Hỗn Độn Đại Đạo.

Trong đó Thí Thần Tiễn Đạo đã đề thăng 334 cấp, Diệt Tình Tiễn Đạo 351 cấp, Thời Gian Tiễn Đạo 378 cấp, Thanh Mộc Tiễn Đạo 311 cấp, Không Gian Tiễn Đạo 299 cấp, Phong Chi Tiễn Đạo 278 cấp, Lôi Chi Tiễn Đạo 275 cấp.

Đây đều là những Tiễn Đạo mà ta chủ yếu tu luyện đề thăng trong bế quan!

Bởi vậy, tốc độ đề thăng rất nhanh!

Trong đó Thí Thần Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn và Thời Gian Chi Tiễn dung hợp làm một, có đến 900 lần phúc tăng.

Tăng phúc lực gấp 900 lần, ngang sức Thánh Nhân.

Chỉ ba mũi tên.

Nếu có chín phần ý thức gia trì, ít nhất là hơn 1500 lần.

So với vài chục lần trước đây, đã không thể so sánh được!

Nếu Thánh Nhân trúng một mũi tên, không biết có phải kêu la thảm thiết không?!

Lâm Nghệ chờ xem.

Ta tùy tức xuất quan, bước ra khỏi Thủ Lĩnh đại điện.

Cửu Phượng lập tức đến.

Không đợi vợ chồng ta ôn tồn một phen, Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương đều đến.

"Xem ra ngươi lại đề thăng rồi." Chúc Dung đánh giá Lâm Nghệ,

cười nói: “Gia hỏa, bế quan đã đề thăng được bao nhiêu rồi?” “Huynh trưởng có muốn thử một chút không?” Lâm Nghệ hỏi.

Chúc Dung tính tình nóng nảy, nhưng Lâm Nghệ tin rằng, một mũi tên đủ để Chúc Dung không còn nóng nảy nữa.

Giờ đây, ta đầy tự tin.

“Ta mới không đánh với ngươi đâu.” Chúc Dung uất ức.

Từ trước đã không đánh lại, ngay cả khi Lâm Nghệ còn lưu thủ.

Sau này lại càng đề thăng, dùng cung tên đối kháng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đối kháng Thánh Nhân, đạt đến cảnh giới khủng bố khiến Thánh Nhân đổ máu, y càng bị đả kích đến mức không còn mặt mũi nào.

Giờ nếu lại đề thăng nữa, thì còn nói gì đây.

Đế Giang cũng hiếu kỳ, nói: “Hiện tại sức mạnh ngươi nắm giữ, có thể đạt đến trình độ nào?” Hậu Thổ thành thánh, trùng trùng trở ngại, áp đến không thở nổi.

Ta đã chuẩn bị sẵn sàng, đối đầu trực diện với hồng lưu đại thế, sớm đã đặt sinh tử ngoài vòng toan tính.

Chỉ là, ta muốn biết Lâm Nghệ có thể bảo toàn trong hồng lưu đại thế hay không.

Nếu Lâm Nghệ làm được, thì ta hoàn toàn không còn cố kỵ gì nữa.

Lâm Nghệ thật sự không có khái niệm về thực lực hiện tại, sự thay đổi mới của Tiễn Đạo khi dung hợp, cũng là một bước nhảy vọt lớn của Tiễn Đạo.

Ta suy nghĩ, nói: “Chư vị huynh trưởng cùng tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có lẽ miễn cưỡng có thể đỡ được một mũi tên!” Đế Giang: “.....” Chúc Dung: “.....” Cường Lương: “.....” Cửu

Phượng: "....." Tất cả tập thể ngây dại tại chỗ.

Nếu Lâm Nghệ nói, bất kỳ một Tổ Vu nào đó miễn cưỡng có thể đỡ được một mũi tên, có lẽ còn chấp nhận được.

Nhưng, gia hỏa này vừa mở miệng, nói rằng hợp lực tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng chỉ miễn cưỡng đỡ được một mũi tên, điều đó có nghĩa là sự cường đại của Lâm Nghệ đã vững vàng ở vị trí Thánh Nhân.

Đương nhiên, Đế Giang và những người khác kỳ thực không biết rằng, Lâm Nghệ đã so sánh khá bảo thủ.

Nếu phối hợp Tiễn Đạo dung hợp, chín phần ý thức, thì ngay cả Bàn Cổ chân thân cũng có thể dễ dàng bị bắn giết bạo liệt!

Lâm Nghệ tuy chưa chứng đạo, tuy bước thứ ba cũng chưa đi, nhưng đã có sức mạnh lăng giá Thánh Nhân, nội tâm ta đã thả lỏng không ít.

"Đột phá là chuyện đáng mừng, huynh trưởng cũng đã chuẩn bị một phần đại lễ, cũng là quà tặng cho Cửu Phượng!" Đế Giang sảng khoái cười nói.

Ngay sau đó, y từ trong không gian lấy ra một cây thần cung, đưa cho Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhận lấy thần cung.

Ta lập tức cảm nhận được trong đó ẩn chứa ý chí cường đại cùng mười hai hệ bản nguyên đại đạo, thật khủng bố!

Dây cung được dệt thành từ vài sợi gân rồng của cường giả Chuẩn Thánh Long Tộc ngày trước, ngoài ra, còn dùng mười hai hệ bản nguyên đại đạo kết thành thần liên, dung hợp với gân rồng, thực chất là dây cung do mười hai hệ bản nguyên đại đạo tạo thành.

Thân cung được chế tạo từ xương ngón tay Bàn Cổ mà Vu Tộc cất giấu, cùng nhiều loại thần thiết hi thế dung luyện, khắc họa Bàn Cổ văn, Vu văn, và cũng lạc ấn mười hai hệ bản nguyên đại đạo.

Ngoài ra, để chế tạo cung này, mười một Tổ Vu, mỗi người đều lấy ra một chiếc xương sườn Tổ Vu dung luyện, đồng thời dùng Tổ Vu chi huyết dưỡng thành linh.

Lâm Nghệ nghe xong cũng động dung.

Ta nhìn sâu vào Đế Giang, Chúc Dung, Cường Lương.

"Thử xem, có kéo đứt được không?" Cường Lương cười nói.

Món quà tặng cho vị lãnh tụ của Vu Tộc, sao có thể sơ sài được!

Lâm Nghệ cũng không phải hạng người kiểu cách, nhận lấy quà tặng, rồi dùng cây cung này để thay đổi vận mệnh không thể thay đổi dưới hồng lưu đại thế.

Ánh mắt Lâm Nghệ sắc như phong, mạnh mẽ kéo thần cung, chưa đặt mũi tên lên, nhưng tiễn ý vẫn ngưng tụ trên cung, Cửu Phượng bên cạnh thực lực chưa đủ, thân thể nàng trực tiếp run lên.

Bành!

Dây cung chấn động, mũi tên ngưng tụ bởi tiễn ý bắn thẳng lên thiên khung, trực tiếp xuyên thủng vài tiểu thiên thế giới, xé rách Hỗn Độn, sự hủy diệt không ngừng khuếch tán, toàn bộ tộc nhân Hậu Nghệ bộ lạc đều giật mình hoảng sợ.

Đồng tử của Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung cũng đột nhiên co rút.

Nhìn từ một mũi tên không đáng kể này, lời Lâm Nghệ vừa nói, cảm giác độ tin cậy rất cao, có lẽ tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngay cả một mũi tên cũng không đỡ nổi.

Cửu Phượng ổn định thân thể, nhìn chăm chú vào ánh mắt Lâm Nghệ, hoàn toàn sùng bái và kiêu ngạo.

Lâm Nghệ càng mạnh, nàng càng cảm thấy mình nhỏ bé, càng giống một người phụ nữ bình thường.

Thậm chí, nàng đã quên mất sự ưu tú và vinh quang của mình trong mắt tộc nhân Vu Tộc!

"Cung này tên là gì?" Lâm Nghệ hài lòng, cây cung này hoàn toàn có thể chịu đựng được Tiễn Đạo.

"Chưa đặt tên, ngươi đặt đi!" Đế Giang cười nói.

Lâm Nghệ suy nghĩ, với thân cung được chế tạo từ xương ngón tay Bàn Cổ, nói: "Gọi là Bàn Cổ Cung!" Bàn Cổ Cung tập hợp các loại tài nguyên đỉnh cấp chế tạo, cường độ của nó hoàn toàn không thua gì Tiên Thiên Chí Bảo, chỉ là không có Tiên Thiên Đại Đạo lạc ấn như Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại có khắc họa mười hai hệ bản nguyên đại đạo.

Lâm Nghệ không cần tế luyện!

Một là ta không có nguyên thần!

Hai là đã dùng Tiễn Đạo để ngự trị rồi.

Có cung này, hoàn toàn có thể chịu đựng Tiễn Đạo tăng phúc gấp 1500 lần trở lên của chín phần ý thức, vậy thì không còn tiếc nuối về việc trước đây cung bị gãy nữa.

Hậu Thổ chứng đạo tại một nút thắt, hồng lưu đại thế giao thoa, ta thân ở trung tâm xoáy nước hồng lưu, giương cung, ta đã có đủ khí thế.

Đế Giang, Chúc Dung và những người khác trở về Tổ Vu bộ lạc, tiếp tục tế luyện Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đồng thời tu

phục bản nguyên.

Bởi vì tất cả đều đang chờ một điểm giao hội!

Lâm Nghệ và Cửu Phượng có được thời gian rảnh rỗi để ôn tồn.

Nhưng, không lâu sau, tộc lão cáo tri một tin tức, Nhân Tộc bị Yêu Tộc đồ sát ở hơn mười tiểu thiên thế giới, dùng để luyện Đồ Vu Kiếm!

Mặc dù Lâm Nghệ là người Vu Tộc, nhưng nghe tin tức này, ta vẫn cảm thấy không thoải mái. 9.

Vượt qua từng tiểu thiên thế giới, từ Bất Chu Sơn cấp tốc đến bờ Đông Hải.

Vừa nhìn vào, mọi thứ trên đại địa đều bị nhuộm thành màu huyết sắc, thi thể đóng đinh trên cây, chất đống trong khe núi, như đá tảng trải khắp đại địa, máu đặc quánh, như hồ máu đỏ tươi, quét một lượt khắp đại địa.

Địa ngục nhân gian cũng không thảm khốc đến vậy.

Sát nghiệt, tạo oán niệm, chế tạo Đồ Vu Kiếm hung tàn đến mức nào, đều không thể tưởng tượng nổi!

Ai nhìn thấy cũng rùng mình!

Cũng khó trách hậu thế Nhân Tộc lại căm hận Yêu Ma đến vậy, chỉ cần là kẻ xấu, đều coi là Yêu Ma, khắc việc trảm yêu trừ ma vào tận xương tủy, linh hồn.

Quả thực như vậy, có một số cừu hận, khắc sâu trong linh hồn, theo từng thế hệ truyền lại, vĩnh viễn không thể xóa nhòa!

Một mối cừu hận!

“Yêu Tộc đang đồ sát Nhân Tộc, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn vẫn đang tàn sát, phải ngăn cản!

Đồ Vu Kiếm có sự áp chế cực lớn đối với Vu Thể." Tộc lão đi theo nhắc nhở.

Chưa dứt lời, thân ảnh Lâm Nghệ cực tốc lao thẳng đến trung tâm bờ Đông Hải.

Nhân Tộc tuy thân thể yếu ớt, nhưng khả năng học tập cực mạnh.

Khi sinh tồn trong khe hở Hồng Hoang, họ cũng lén học tập phương thức tu luyện của tu giả Hồng Hoang, sáng tạo ra Đạo Quyết thích hợp cho Nhân Tộc tu luyện.

Do đó, Nhân Tộc cũng không thiếu người tu đạo, thêm vào sự hỗ trợ của một phần linh dược và tài nguyên, cũng đã xuất hiện một số cao thủ Thiên Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, tất cả đều là trụ cột chống đỡ an nguy của Nhân Tộc.

Nhưng, đối mặt với Tôn Cự Thú của Yêu Tộc, vẫn như châu chấu đá xe!

Phương thức đồ sát của Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn rất đơn giản, trực tiếp trấn sát những cao thủ Nhân Tộc phản kháng.

Tất cả đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, sắp đạt đến thực lực Chuẩn Thánh.

Kim Tiên trong mắt bọn chúng, vẫn chỉ là lũ kiến hôi dễ dàng bị diệt sát.

Chương 57

Sau đó, Yêu Binh liền bắt đầu đồ lục.

Trong mắt Yêu Tộc, không có nam nữ già trẻ, chỉ có quan niệm sinh tồn mạnh được yếu thua, chúng đầy hung tàn, không hề có chút nhân từ nào.

Dù sao, chỉ có những kẻ tàn nhẫn mới có thể sinh tồn ở Hồng Hoang.

Ngay cả khi Nhân Tộc khổ sở cầu xin tha thứ, cũng không thể đổi lấy việc tàn sát dừng lại.

Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn sừng sững trên thiên khung, nhìn chăm chú vào cảnh truy đuổi, tàn sát, tiếng kêu thảm thiết, lời cầu xin, sự phẫn nộ nguyền rủa Thiên Đạo bất công, bi phẫn, tuyệt vọng.

Vô số Nhân Tộc ôm oán niệm chết đi, huyết sát cùng oán niệm hội tụ thành từng đạo tinh hồng chi quang, chìm vào hư không, bị Đồ Vu Kiếm trên một tế đàn phủ đầy phù văn hấp thu.

Đột nhiên, trong lòng Cùng Kỳ đột nhiên như bị châm chích, cảnh báo sinh ra ngay lập tức, một luồng phong mang thấu xương khiến toàn thân đều lạnh lẽo.

Y đột nhiên chuyển mắt, nhìn chăm chú về phía cách xa hàng triệu dặm.

"Tiễn Ý!" Sắc mặt Cùng Kỳ kịch biến, y đã nhận ra kẻ cấm kỵ áp đến mức Yêu Tộc không thở nổi, tim y sắp ngừng đập.

"Đi, nhanh đi!" Cùng Kỳ toàn thân run rẩy, hét lên một tiếng với Đào Ngột, Hỗn Độn, Thao Thiết, rồi tự mình xé rách không gian bỏ

chạy.

"Đi!" Lâm Nghệ thậm chí còn chưa đặt tên, trong chớp mắt đã dịch chuyển đến sau lưng Cùng Kỳ.

Khi Cùng Kỳ xé rách không gian, vừa xông vào trong đó, đã bị một bàn tay của Lâm Nghệ cực tốc tóm lấy.

A.....!

Cùng Kỳ thống khổ gào thét.

Ngay lập tức, đám Yêu Binh đang đồ sát Nhân Tộc đều dừng lại, ngẩng đầu nhìn chăm chú lên thiên khung, cảm nhận Tiễn Ý, thân ảnh kia, yêu khu của chúng bắt đầu run rẩy.

Nhân Tộc dưới đồ đao, cũng ngẩng mắt nhìn trời.

Trong đôi mắt tuyệt vọng đó, dần dần bùng lên hy vọng.

Trên thiên khung, đồng tử Cùng Kỳ vì đau đớn mà sung huyết.

Bàn tay Lâm Nghệ rõ ràng chỉ tóm lấy, không hề thi triển thủ đoạn nào, nhưng trên tay mang theo phong duệ tiễn ý hủy diệt, khoảnh khắc tóm lấy, loại phong mang đó trực tiếp xuyên thủng thân thể hung thú.

Thậm chí, xương cốt cũng bị tiễn ý xuyên đứt.

Điều này chỉ là một sự bắt giữ thông thường, nếu Lâm Nghệ hơi dùng chút sức mạnh, thì tình huống sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Sự sắc bén của Tiễn Đạo này quả thực khủng bố, khủng bố đến mức khiến người ta vô lực.

Gọi là tuyệt vọng.

Giờ khắc này, mới thực sự thể hội được.

Chẳng trách y có thể chống lại Thương Thiên, đối đầu trực diện với Chu Thiên Tinh Đấu, chẳng trách y có thể khiến Thánh Nhân đổ

máu.

Lâm Nghệ trực tiếp bóp chặt.

Cùng Kỳ thảm thiết kêu lên một tiếng, trực tiếp nổ tung.

Một luồng hung thú chi huyết đổ tràn hàng trăm triệu dặm, biến từng dãy núi liên miên hàng trăm triệu dặm thành Hung Sát Chi Địa!

Khiến Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn sợ đến mức lùi bước.

Bởi vì, một cái bóp tùy ý, không chỉ khiến nhục thân Cùng Kỳ nổ tung, ngay cả nguyên thần cũng không thoát được một chút nào, bị tru sát triệt để, như một con kiến hôi, không hề có chút lực kháng cự nào.

"Chạy!

Chia ra mà chạy!" Sau khi hoàn hồn, Đào Ngột gào lớn.

Thao Thiết, Hỗn Độn cũng cực tốc hoàn hồn, trong hoảng loạn cũng có chút trấn định, chia nhau chạy, có thể phân tán sự chú ý của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ thậm chí còn không động đậy, Càn Khôn Tiễn Đạo trực tiếp bao trùm phạm vi hàng chục tiểu thiên thế giới.

Mặc cho Đào Ngột, Thao Thiết, Hỗn Độn bỏ chạy, chúng chưa chạy được bao xa, không gian xung quanh đã bị Tiễn Ý bao phủ, trực tiếp chôn vùi chúng trong không gian, nguyên thần bị hỗn độn khí lưu quét sạch, hoàn toàn xóa sổ.

Không gian sụp đổ, một luồng hung thú chi huyết chảy tràn, tựa như Thương Thiên đang khóc huyết.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, tứ đại hung thú đều hoàn toàn chết tuyệt.

Hàng trăm triệu Yêu Binh đó trực tiếp ngây dại, tất cả đều hoảng loạn thất thố, chỉ có thể chia nhau tứ tán bỏ chạy.

Thân ảnh kia, trước đây từng một mình áp chế Yêu Tộc, ngay cả Yêu Hoàng, Đông Hoàng, Thánh Nhân Nữ Oa đều từng chịu thua dưới tay y, huống chi là những sinh mệnh nhỏ bé ti tiện.

Lâm Nghệ nhìn chăm chú vào đám Yêu Binh đang bỏ chạy, đột nhiên tâm tư khẽ động.

Ta trảo tay không, không gian vỡ nát hóa thành cung, lấy tiễn ý ngập trời làm mũi tên, đột nhiên giương cung mạnh mẽ kéo một cái, cảm giác không gian của hàng chục tiểu thiên thế giới ở bờ Đông Hải đều bị kéo về một phía.

Tiễn ý đang lan tràn cũng dừng lại.

Khiến đám Yêu Binh đang bỏ chạy tứ tán đều dừng bước, ngẩng đầu nhìn lên thiên khung, cảm giác như bị vô số mũi tên khóa chặt, hàn ý thấu tận xương tủy.

Bành!

Không gian chấn động, cung bùng phát, tiễn ý vô biên vô tận lan tràn hấp thu không gian bản nguyên, hóa thành mũi tên, như mưa sao băng nghiêng xuống, hàng trăm triệu Yêu Binh trong chớp mắt bị xuyên thủng yêu khu, trực tiếp nổ tung.

Ngay sau đó có thể nhìn thấy, đại địa trong khoảnh khắc như được trải một lớp thảm đỏ.

Điều không thể tin nổi nhất, là Nhân Tộc còn sót lại không một ai bị thương.

Vô số Nhân Tộc nhìn chăm chú, thống khổ khấu đầu.

Điên cuồng khấu bái.

Vào thời khắc Nhân Tộc sắp diệt chủng, ai cứu họ, người đó là Thiên.

Nhân Tộc cảm ân!

Một trận đồ sát, Nhân Tộc trực tiếp bị giết chín thành, Đế Tuấn cũng đủ ngoan độc!

Lâm Nghệ không thoải mái, bởi vì, trở thành Vu Tộc, cũng có thiên ti vạn lũ quan liên với Nhân Tộc.

Nhưng, sự tuyệt vọng triệt để, mới khiến mỗi một Nhân Tộc còn sống sót đều biết trân quý sinh mệnh!

Lâm Nghệ chấp nhận sự khấu bái.

Nhân Tộc cần tín ngưỡng.

Khi đó, trời không hề thương xót, đại thế nghiêng về bên nào!

Ngăn cách Nhân Đạo với Thiên Đạo.

Lâm Nghệ ném xuống vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo không dùng đến.

Sau đó, khắc họa bốn loại Sát Phạt Tiễn Đạo: Diệt Tình Tiễn Đạo, Lôi Chi Tiễn Đạo, Kim Chi Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo.

Với năng lực áp chế sức mạnh của Thánh Nhân mà khắc họa, đủ để trấn sát cường giả Chuẩn Thánh.

Đủ để giữ vững Nhân Tộc!

Nhân Tộc có thể từ đó tham ngộ Tiễn Đạo.

Còn lại việc phục hồi vết thương diệt tộc, chỉ có thể dựa vào thời gian từ từ phai nhạt, Lâm Nghệ cũng không thể giúp gì hơn, bởi vậy ta trực tiếp rời khỏi bờ Đông Hải.

Vừa đi, những cường giả đại năng ẩn mình tu luyện ở Đông Hải mới thở phào nhẹ nhõm, lau đi mồ hôi lạnh trên trán.

"Về bộ lạc!" Lâm Nghệ hét lên một tiếng với tộc lão đang sợ đến

ngây người, không ngừng nghỉ phi ngựa về Vu Tộc.

Chủ yếu là vừa rồi, ta lại có một ý tưởng đột phá.

Tiễn Đạo dung nhập trận pháp sẽ ra sao?

Trận pháp có thể mượn mọi thế.

Ví như, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mượn Bàn Cổ chi thế.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mượn Chu Thiên Tinh Đấu chi thế, cùng Hỗn Độn chi thế.

Hồng Hoang đại trận do Phục Hy bố trí mượn không gian Hồng Hoang đại thế.

Nếu dung nhập vào Tiễn Đạo, chẳng phải cũng có thể mượn mọi thế gia trì vào sát phạt của Tiễn Đạo sao?

Nếu được, đó sẽ là một đột phá mới của Tiễn Đạo.

Về Vu Tộc bộ lạc, Lâm Nghệ bắt đầu tìm kiếm một số trận pháp thông thường để thử nghiệm.

Thiên Đình.

Đế Tuấn cảm giác Cùng Kỳ và những kẻ khác bị tru sát, sắc mặt âm trầm cực độ, triệu hồi Đồ Vu Kiếm đã bố trí trong hư không Hỗn Độn.

"Hậu Nghệ, ta nhất định sẽ chém chết ngươi!" Đế Tuấn nắm chặt Đồ Vu Kiếm, một luồng sát khí oán niệm lan tràn, có dị tượng hàng trăm triệu oán niệm Nhân Tộc diễn hóa.

Nếu bị chém một kiếm, người bị chém liền phải gánh chịu nghiệp lực oán niệm, Thánh Nhân e rằng cũng không chịu nổi.

Đó chính là sự hung lệ của Đồ Vu Kiếm!

Tử Tiêu Cung đã đóng cửa bấy lâu, cuối cùng lại một lần nữa mở ra.

Lục Thánh không nói một lời rời đi.

Lục Thánh trở về, khiến Hồng Hoang rơi vào u ám.

Không ít đại năng có thủ đoạn thông thiên, có thể dự đoán, hiển nhiên đã biết hồng lưu đại thế sắp bùng phát hoàn toàn, càn quét Hồng Hoang, tất cả đều lâm vào trạng thái ngưng trọng.

Nữ Oa trở về Oa Hoàng Cung.

Ngay sau đó nàng cảm nhận được, sắc mặt kịch biến.

Thánh niệm thông thiên địa, quan sát bờ Đông Hải.

Trừ cảnh địa ngục nhân gian ra, chỉ còn sót lại Nhân Tộc tự mình liếm vết thương, tự mình phục hồi tổn thương, đang di cư về phía rìa Đông Hải!

"Đế Tuấn!" Nữ Oa tức giận đến mức mặt tái nhợt!

Ngay lập tức, nàng bước ra khỏi Oa Hoàng Cung, thẳng tiến đến Thiên Đình Yêu Tộc.

"Bái kiến Nữ Oa Nương Nương!" Côn Bằng, Kế Mông và những người khác thấy Nữ Oa xuất hiện ở Thiên Đình, trong lòng thắt lại, vội vàng cúi mình hành lễ.

Nữ Oa trầm mặt, bước vào Thiên Môn.

Đế Tuấn cảm giác được, bước ra khỏi Bảo Điện.

"Oa Hoàng, ...!" "Đế Tuấn, ngươi đã làm chuyện tốt gì vậy!" Nữ Oa giận dữ rít lên, lửa giận vạn trượng, Thánh uy đè ép về phía Đế Tuấn.

Chương 58

Đế Tuấn hiểu rõ ý tứ trong lời Nữ Oa, ánh mắt trầm trầm, nhắc nhở nói: "Oa Hoàng!

Nếu không liều tận tất cả, Yêu Tộc e rằng sẽ hoàn toàn diệt tộc!" "Đại thế khó thay đổi, Đạo Tổ cũng đã nói rồi, lẽ nào ngươi không hiểu sao!" Nữ Oa càng thêm phẫn nộ.

"Không hiểu!" Hỏa khí của Đế Tuấn cũng bùng phát, mắt đầy không cam lòng nói: "Khó thay đổi!

Ta tuyệt không tin!

Nếu đại thế khó thay đổi, vậy ta Đế Tuấn sẽ dốc hết tất cả để chém đứt nó!

Ta Đế Tuấn thà chết cũng phải tranh đấu đến cùng, tuyệt không từ bỏ một tia cơ hội phản kích nào!" "Bởi vậy, ngươi không tiếc đồ sát Nhân Tộc!

Ngươi biết ta có liên quan đến Nhân Tộc, vậy mà cũng đành lòng ra tay!" Thánh uy phẫn nộ của Nữ Oa lại gia tăng thêm vài phần, áp đến mức cường giả Thiên Đình đều không thở nổi.

Đế Tuấn nguy nhiên bất động, vung tay nói: "Nếu muốn vấn tội, vậy cứ việc vấn tội đi, ta tuyệt không hối hận!

Ngoài ra, Nữ Oa, là Thánh Nhân Yêu Tộc, xin hãy nhớ kỹ thân phận của ngươi!

Yêu Tộc giờ đây sắp diệt vong, ngươi có quản không?

Nếu đã không quản, sau này Yêu Tộc cũng không cần Nữ Oa chấn nhiếp nữa.

Vị Thánh Nhân đó, Yêu Tộc, ta Đế Tuấn sẽ chống đỡ, ta Yêu Can không gãy, sẽ chống đỡ được.” Lời vừa dứt, Đế Tuấn vung tay quay về Bảo Điện.

Nữ Oa Thánh Nhân, cũng khó áp chế sự phong duệ của Đế Tuấn.

Nữ Oa tâm thần trầm xuống.

Toàn bộ Thiên Đình áp lực cực hạn.

“Được lắm!” Nữ Oa tức đến mức sắc mặt lạnh băng, trong Tử Tiêu Cung, ta giận dữ tranh sinh cơ cho Yêu Tộc, ai biết được?

Nếu không quản Yêu Tộc, vậy vì sao không ngăn cản Phục Hy tham dự vào Lượng Kiếp.

“Đế Tuấn!

Ta cũng không tranh biện với ngươi nữa, chuyện Nhân Tộc, ta cũng không tính toán với ngươi.

Nếu muốn cứu Yêu Tộc, ngươi phải chết!

Nếu không chết, Yêu Tộc ngay cả hỏa chủng cũng không giữ được.” Nữ Oa nói thẳng thừng.

Khiến bước chân Đế Tuấn dừng lại, chuyển mắt nhìn về phía Nữ Oa.

“Ý của Đạo Tổ!” Nữ Oa nói: “Nút thắt sắp đến rồi, ngươi cùng Thái Nhất, chỉ cần kéo theo Đế Giang cùng ứng kiếp, Yêu Tộc mới có thể may mắn thoát nạn.

Đó là lời Đạo Tổ đích thân nói.” Đế Tuấn nghe vậy, thân thể kịch liệt chấn động!

Mắt tràn đầy phẫn nộ!

Không cam lòng!

“Đế Tuấn!

Ngươi muốn thay đổi đại thế, Đạo Tổ quan tâm, Thiên Đạo quan tâm, ngươi có được không?

Có chém đứt được không!” Nữ Oa từng lời như lợi kiếm, nói: “Đạo Tổ muốn ngươi chết!

Kéo theo Đế Giang và những người khác cùng chết!” “Đại thế sắp đến rồi, tranh hay không tranh, quyết định đi!” Nữ Oa xoay người rời đi.

Thân thể Đế Tuấn run rẩy càng dữ dội hơn, bàn tay bóp nát từng mảnh không gian, “Ta Đế Tuấn, tranh đấu đến cùng!

Kẻ nào dám muốn ta Đế Tuấn yếu đi nửa phần, ta sẽ dùng kiếm chém!” Oanh long!

Vu Tộc bộ lạc, nơi bí địa sâu thẳm, Lục Đạo Luân Hồi khí đột nhiên bạo tạc, một xoáy nước khổng lồ vô cùng đột nhiên xuất hiện, Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Cú Mang và những người khác cuồng hỉ.

“Hậu Thổ cuối cùng cũng xuất quan rồi!” Bên ngoài Vu Tộc.

Hàng trăm triệu oan hồn, tàn hồn, cũng hoàn toàn bùng phát, không ngừng tụ tập bên ngoài Vu Tộc.

Nhưng, chúng lại không dám xông vào Vu Tộc.

Thể phách Vu Tộc cường đại, huyết khí khủng bố, đủ để xung tán hình thể của chúng.

Trong Vu Tộc bộ lạc, đại đạo minh hưởng.

Tất cả Vu Tộc đều nhìn về phía sâu thẳm, tràn đầy kích động.

Tất cả đều biết Hậu Thổ Tổ Vu đã tham ngộ ra Lục Đạo Luân Hồi từ Đại Địa Chi Đạo, có khế cơ thành Thánh, bởi vậy đã sớm bế quan.

Giờ đây xuất quan, có nghĩa là đã có kết quả.

Đối với Vu Tộc mà nói, đó là một sự cổ vũ cực lớn.

Vu Tộc khát vọng có một Thánh Nhân tọa trấn.

Khát vọng đến tột độ.

Hình Thiên, Tương Liễu và các Đại Vu khác, từng người đều cuồng hỉ kích động.

Hậu Nghệ bộ lạc.

Thủ Lĩnh đại điện.

Lâm Nghệ đặt việc trong tay xuống, bước ra đại điện, nhìn xa xăm.

Nơi sâu thẳm của Vu Tộc bộ lạc cách Hậu Nghệ bộ lạc khá xa, khoảng bảy tám trung thiên thế giới.

Cửu Phượng một thân thanh y phiêu dật, đứng bên cạnh Lâm Nghệ, nói: "Hậu Thổ Tổ Vu xuất quan, hẳn là đã tham ngộ ra Lục Đạo Luân Hồi, chứng đạo thành Thánh chỉ còn là vấn đề thời gian.

Đến lúc đó, gánh nặng trên người chàng cũng sẽ nhẹ nhõm không ít." Cửu Phượng hiểu rõ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, đã đặt vận mệnh và hy vọng của Vu Tộc lên người Lâm Nghệ.

Gánh nặng đó quá trầm trọng.

Ngay cả Cửu Phượng, người ở bên cạnh Lâm Nghệ, cũng cảm thấy nặng nề như Bất Chu Thần Sơn đè nặng trên vai.

Lâm Nghệ cười khẽ.

Cửu Phượng nào biết, hồng lưu đại thế sắp phải đối mặt.

Ta hiểu rõ.

Trận chiến cuối cùng giữa Vu Yêu, phải đưa ra quyết định.

Vận mệnh của Hậu Thổ, cũng liên quan đến vận mệnh của toàn bộ Vu Tộc, cũng bao gồm con đường phía trước của ta.

"Đi xem sao." Lâm Nghệ ôm Cửu Phượng, thẳng đến Tổ Vu bộ lạc.

Ở Hồng Hoang, ta chưa từng thấy mặt Hậu Thổ.

Vượt qua từng tiểu thiên thế giới, tiễn ý của Lâm Nghệ quét sạch mọi chướng ngại không gian, dịch chuyển vô cùng thuận lợi.

Thêm vào sự huyền diệu của không gian, tốc độ của gió, nhanh đến mức Cửu Phượng cũng không chịu nổi, có cảm giác choáng váng.

Tổ Vu bộ lạc.

Trong Tổ Vu đại điện, tiếng cười nói hoan hỉ.

Cửu Phượng dẫn đầu tiến vào.

Lâm Nghệ theo sau bước vào đại điện.

Vừa xuất hiện, một đạo ánh mắt hạo hãn hướng về ta.

Lâm Nghệ cũng nhìn lại, một thân ảnh cao ráo mặc tố quần ánh vào mắt ta, khí chất xuất trần, tràn đầy một loại lực hấp dẫn đặc biệt.

Toàn thân tu vi của nàng, hiển nhiên vượt xa tưởng tượng của Lâm Nghệ.

Mạnh hơn Nữ Oa mà ta đã gặp vô số lần.

Khủng bố.

Không nghi ngờ gì nữa, đó là Hậu Thổ.

Dù sao, Hậu Thổ nắm giữ Địa Đạo, ngang cấp với Thiên Đạo, một khi thành Thánh, không phải Thánh Nhân bình thường.

Bởi vậy, ngay cả khi hiện tại nàng chưa bước qua bước cuối cùng, tu vi cảnh giới và thực lực của nàng đều không phải Thánh

Nhân có thể so sánh.

Chẳng trách Thiên Đạo lại kiêng kỵ nàng!

Thánh Nhân được phú cho vô vàn ưu điểm, dung mạo tinh xảo của Hậu Thổ, động lòng người.

Không cao lãnh, cao cao tại thượng, cô ngạo như Nữ Oa, mà ngược lại là phong thái ngự tỷ bình dị gần gũi.

Nhưng nếu dùng từ mỹ mạo để hình dung, có chút khinh mạn.

Ngay cả khi hiện tại nàng chưa vượt qua bước cuối cùng, Hậu Thổ, vẫn trở nên thần thánh bất khả xâm phạm!

Quả thực như Nữ Oa đã nói, Thánh Nhân sau khi siêu thoát, sẽ tạo ra một khoảng cách thiên bẩm với người thường, khiến người ta tự cảm thấy xấu hổ!

Cửu Phượng, Huyền Minh đều ảm đạm thất sắc.

"Hậu Nghệ!" Hậu Thổ cười gọi.

Vừa rồi, mỗi lời huynh trưởng đều nhắc đến Hậu Nghệ.

Hậu Thổ chưa từng thấy huynh trưởng lại bị khuất phục đến thế, lại xem trọng một Đại Vu đến thế.

Bởi vậy, sự hiếu kỳ của nàng cũng bị khơi dậy.

Nàng đang định lát nữa sẽ đến Hậu Nghệ bộ lạc xem thử.

"Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Lâm Nghệ cũng bái một cái.

Hậu Thổ lại không vui, cười nói: "Ngươi gọi các huynh trưởng là huynh trưởng, vậy cũng nên gọi ta là tỷ tỷ chứ!" Lâm Nghệ cười khẽ, cũng không để ý xưng hô, hỏi: "Hậu Thổ tỷ có muốn chứng đạo không?" "Sắp rồi!

Chỉ chờ một khế cơ!" Nhắc đến thành Thánh, Hậu Thổ lại thận

trọng không ít.

Bởi vì, ở tầng thứ này, cảnh giới gần như tương đương với Thiên Đạo, nàng nhìn mọi thứ thấu triệt hơn, bởi vậy cũng đang chờ hồng lưu đại thế.

Nếu hồng lưu đại thế không đến, luồng khế cơ thành Thánh đó sẽ luôn bị Thiên Đạo áp chế!

Đế Giang cũng trầm trọng nói với Hậu Thổ: "Đạo Tổ triệu Lục Thánh vào Tử Tiêu Cung, e rằng đã sắp đặt, muội phải cẩn thận ứng phó." Hậu Thổ cười nói: "Đạo Tổ nhìn xa trông rộng, sớm đã thôi diễn đại thế chính xác.

Kiếp này, thành hay bại, nằm giữa năm mươi năm mươi, ngay cả ta cũng không có quá nhiều phần thắng.

Mà kiếp của ta, lại phải kéo các huynh trưởng vào trong đại thế." "Kiếp hay không kiếp!

Chương 59

Đại thế!" "Ta mới không sợ!

Cùng lắm thì một quyền đánh nát, nếu không đánh nát được, thì dùng thân thể ta mà chắn, nếu một người không đủ, thì mấy huynh đệ ta cùng lên.

Vu Tộc chúng ta không có gì khác, một thân xương Vu cốt cứng rắn, có thể chịu đựng được." Chúc Dung cổ vũ Hậu Thổ.

Sắc mặt Hậu Thổ hơi đổi, nói: "Huynh trưởng tuyệt đối đừng xung động, tất cả còn chưa ngã ngũ!" "Chúng ta không có gì phải lo lắng." Cộng Công nhìn về phía Lâm Nghệ nói: "Vị lãnh tụ tương lai của Vu Tộc chúng ta đã bồi dưỡng tốt rồi, ngang sức Thánh Nhân, có thể áp chế Thánh Nhân Tôn Giả.

Chúng ta chỉ cần giúp Hậu Thổ muội muội chắn đứng hồng lưu đại thế, thì Vu Tộc sẽ thắng.

Đại thế, các huynh trưởng có thể gánh vác." Hậu Thổ cũng nhìn về phía Lâm Nghệ, trong mắt lóe lên từng đạo quang mang.

Trước đó, nàng đã nghe huynh trưởng nói, khi Lâm Nghệ từ bỏ ba loại chứng đạo chi pháp, tự mình khai sáng ra một loại chứng đạo chi pháp mới, nàng đã động dung!

Sau đó, nghe nói y kết thành Bát Thập Nhất Phẩm Siêu Thoát Đạo Hoa, thành công bước ra bước đầu tiên, nàng kinh ngạc!

Khi biết được y dùng cung tên trấn Chu Thiên Tinh Đấu, ngang sức Thánh Nhân, nàng chấn hám!

Khi biết y khiến Nữ Oa đổ máu, suýt nữa khiến đạo của nàng vẫn lạc, tim nàng đều run lên.

Mỗi một sự việc, phong thái ẩn chứa đều hoàn toàn vượt qua tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Ngay cả nàng cũng tự thấy hổ thẹn không bằng.

Như lời huynh trưởng Đế Giang đã nói, nàng cũng hoàn toàn tin rằng, Lâm Nghệ có thể mang lại tương lai cho Vu Tộc.

Nghe lời nói quyết tuyệt của Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác, Lâm Nghệ trầm mặc không nói, bởi vì ta không biết nên nói gì.

Ta biết rõ hơn ai hết sự đáng sợ của đại thế.

Kế sách hiện tại, chỉ có thể không ngừng tạo ra thủ đoạn để ứng phó, lời nói suông hoa mỹ cũng không bằng một đòn mạnh mẽ thực tế.

Tất cả đều bảo vệ ta, coi ta là người kế thừa của Vu Tộc.

Nhưng họ lại không biết, Lâm Nghệ vẫn luôn chống đỡ phía trước.

Hồng lưu tiếp theo cũng vậy, như câu nói ở Hồng Hoang: "Kẻ ngoan nhân lời nói không nhiều." "Chư vị huynh trưởng đều ở đây, ta xin mọi người giúp ta một việc." Lâm Nghệ chuyển hướng đề tài nói.

Giờ đây Hậu Thổ xuất quan, vừa vặn thích hợp.

"Có việc gì, cứ nói thẳng." Đối với mỗi yêu cầu của Lâm Nghệ, Đế Giang đều xem trọng.

Lâm Nghệ nói: "Ta muốn các huynh trưởng cùng kết một lần Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Có Hậu Thổ gia nhập, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được bố trí mới là hoàn chỉnh nhất.

Gia nhập Thổ Chi Bản Nguyên Đại Đạo, Bàn Cổ chân thân được ngưng tụ bởi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy năng sẽ bạo tăng hàng trăm lần.

"Kết Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để làm gì?" Huyền Minh hỏi.

Lâm Nghệ nói ra phương pháp của mình, lời nói kinh người: "Ta muốn lạc ấn Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vào Tiễn Đạo." "Không được!" Đế Giang phản đối, gia hỏa này lại bướng bỉnh, trực tiếp nói: "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sát khí cực nặng, ngay cả chúng ta cũng cần mười hai người hợp lực khống chế mới được.

Tiễn Đạo đơn độc dung nhập, sẽ bị phản phệ!" "Ta sẽ thử." Lâm Nghệ đáp, không từ bỏ, nếu có thể dung nhập Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, sẽ là thêm một thủ đoạn nữa.

"Không cần thiết mạo hiểm!" Huyền Minh trầm ngâm, vô ngữ đến cực điểm, sự ngoan độc này khiến y cũng không thể làm gì.

Y chỉ đành quay sang Cửu Phượng, như thể muốn khuyên nhủ nam nhân của nàng, kẻ lại phạm sai lầm.

"Ta cứu mọi người!" Ánh mắt Lâm Nghệ sắc như phong, từ từ nói: "Dưới Lượng Kiếp đại thế, ngay cả khi các huynh trưởng dùng nhục thân để chống đỡ, cũng khó mà lay chuyển hồng lưu nửa phần.

Nhưng Tiễn Đạo của ta, có thể!" Tổ Vu đại điện trong khoảnh khắc tịch tĩnh.

Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, đã chứng kiến, nếu cho y đủ thời gian, có lẽ thật sự có thể dùng cung tên đốt cháy đại thế.

Nhưng hiện tại y mới chỉ bước ra bước đầu tiên, thực sự khó có thể tin tưởng.

Tuy nhiên, tâm tư Lâm Nghệ, Đế Giang và những người khác cũng rõ.

"Hiểu rồi!" Đế Giang than thở: "Tính cách của ngươi ta cũng đã phần nào hiểu, ngươi đã quyết làm thì sẽ làm." Chúc Dung và những người khác cũng không khuyên nữa.

Gia hỏa này ngoan độc, sớm đã nổi danh, không khuyên nổi, vậy

thì không thể để ý chí của y bị cưỡng ép thay đổi, mà phải đi theo lời y.

Cửu Phượng cũng bất đắc dĩ nhìn về phía Huyền Minh, biểu thị không khuyên được.

Các Tổ Vu thương lượng một phen, cuối cùng làm theo.

Hậu Thổ tuy chưa bước ra bước cuối cùng, nhưng cảnh giới tu vi đã vượt qua Thánh Nhân bình thường.

Nếu thật sự xảy ra biến cố không thể kháng cự, với sức mạnh của nàng, hoàn toàn có thể trấn giữ được cục diện.

Điều đó mới khiến Đế Giang và các Tổ Vu khác yên tâm!

Các Tổ Vu bước ra khỏi Tổ Vu đại điện, bay lên cao không hàng trăm triệu dặm.

"Cẩn thận một chút, nếu thật sự không được, đừng quá chấp nhất." Cửu Phượng lén lút khuyên Lâm Nghệ.

Dù sao, pháp của Lâm Nghệ dị thiên khai, kiếm đi biên phong.

Sát khí và Bàn Cổ uy của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cường đại như đối mặt với một Thánh Nhân, đặc biệt là khi Hậu Thổ Tổ Vu gia nhập, khiến nó càng hoàn chỉnh hơn, uy năng đề thăng vô hạn.

Lâm Nghệ muốn dung nhập nó vào Tiễn Đạo, điều đó có nghĩa là muốn dung nhập một Thánh Nhân, chịu đựng sự uy hiếp phóng túng đó, cũng tương đương với uy hiếp của Thánh Nhân, rủi ro cực lớn.

Lâm Nghệ gật đầu, bước về phía thiên khung.

Khí tức của Thập Nhị Tổ Vu hạo hãn trầm trọng, áp đến mức hàng triệu không gian xung quanh đều hoàn toàn ngưng đọng.

Họ nhìn chăm chú vào Lâm Nghệ đối diện, cười khổ cực điểm,

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hung danh hiển hách, lại chỉ xứng trở thành tài nguyên tu luyện Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

"Hậu Nghệ!

Phải cẩn thận, nếu không chịu nổi, đừng cố mạnh." Chúc Cửu Âm lại nhắc nhở một câu.

"Huynh trưởng cứ yên tâm, nếu thật sự xảy ra biến cố, ta có thể trấn giữ được!" Hậu Thổ cười nói với Chúc Cửu Âm vẫn không yên tâm.

Vốn dĩ mấy huynh trưởng vẫn luôn quan tâm nàng nhất, giờ vừa bế quan xong, lại trở thành Hậu Nghệ, khiến nàng cũng có chút ghen tị.

Ngay lập tức, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại một lần nữa được kích hoạt.

Từng đạo Đô Thiên Thần Sát chi khí hoành quán hàng trăm triệu dặm, cắm rễ vào Hồng Hoang thiên địa, điên cuồng rút lấy Bàn Cổ uy còn sót lại trong Hồng Hoang, ngưng tụ thành Bàn Cổ Chân Thân.

Khoảnh khắc Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ thành, uy áp trầm trọng hạo hãn lập tức áp sập không gian của vài tiểu thiên thế giới, khiến không gian xung quanh Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung và các Tổ Vu khác đều bị hủy diệt thành Hỗn Độn.

Bàn Cổ uy càn quét thiên địa thập phương, lan tràn hàng ngàn trung thiên thế giới.

Các Tổ Vu bay lên cao không vô tận, nhưng áp lực cường đại sản sinh vẫn khiến tộc nhân của Vu Tộc bộ lạc thân thể nặng nề, ngay cả đi lại cũng vô cùng khó khăn.

"Gia hỏa đó thật ngoan độc!" Hình Thiên, Tương Liễu cười khổ.

Cách xa như vậy, họ vẫn cảm thấy áp lực nặng nề.

Lâm Nghệ lại phải đối mặt trực diện, dung nhập vào Tiễn Đạo, trọng áp mà y phải chịu đựng càng khó tưởng tượng hơn.

Lâm Nghệ uyển nhược một mũi tên sắc bén, đứng sừng sững đối diện Bàn Cổ chân thân, chịu đựng mọi áp lực khủng bố, nhưng vẫn nguy nhiên bất động.

Tiễn Đạo dung hợp vào chính bản thân, sự rèn giũa đối với Vu Thể kinh người, đến mức nhục thân của y còn mạnh hơn Thập Nhị Tổ Vu, càng thêm phong mang.

Hoặc giả, thuần túy như được ngưng tụ từ phong mang của Tiễn Đạo.

Chỉ cần uy hiếp nhục thân, nhục thân đó sẽ bạo phát tiễn ý như biển rộng vô biên, hủy diệt mọi thứ.

Bàn Cổ uy vừa áp xuống, tiễn ý tự chủ bạo phát, khoảnh khắc bao trùm hơn nửa khu vực Bất Chu Sơn.

Ngay cả Hậu Thổ cũng ánh mắt ngưng lại.

Đạt đến cảnh giới của nàng, cảm nhận mọi thứ càng sâu sắc hơn.

Lâm Nghệ tế Bàn Cổ Cung.

Ngay sau đó ta suy tư làm thế nào để dung nhập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vào Tiễn Đạo là tốt nhất?!

Thí Thần Chi Tiễn tăng phúc hơn 300 lần, uy năng thí sát nguyên thần, đã đủ để uy hiếp Thánh Nhân.

Thí Thần Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn dung hợp thành một thể, uy năng đã đủ, nếu gia nhập Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngược lại có thể phản tác dụng.

Như Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn cũng không quá

thích hợp.

Suy đi nghĩ lại, Lâm Nghệ chọn Phong Chi Tiễn Đạo.

Đại trận, là mượn thế, Phong Chi Tiễn Đạo, quỷ dị khó lường, hóa phong có thể tạo thế, cũng có thể dung thế.

Nếu dung nhập Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thì có thể bổ sung cho nhau, phát huy uy năng lớn nhất.

Tâm tư đã định, Lâm Nghệ tế Phong Chi Tiễn, cực tốc giương cung.

Cảm giác không gian của vài thế giới xung quanh đều như bị kéo giãn, cực tốc vặn vẹo.

Tiễn Đạo sát phạt duệ lợi cực hạn, cũng phô triển ra, như thiên địa đều bị khóa chặt, khiến Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, ai nấy đều sắc mặt kịch biến, Vu Thể cũng hơi run rẩy.

"Tiễn Đạo của tiểu tử này thật đáng sợ, e rằng Vu Thể của ta cũng không chịu nổi một mũi tên!" Cú Mang kinh hãi, bị cung tên khóa chặt, khiến lông tóc dựng đứng.

Chủ yếu là phong mang của cung tên quá sắc bén, phong duệ, tim y đều cảm giác bị xuyên thủng.

"May mà y là người Vu Tộc ta!" Xa Bỉ Thi cũng môi run rẩy.

Trước đó còn lo lắng Lâm Nghệ sẽ bị Chư Thiên Thần Sát Đại Trận làm bị thương.

Giờ khắc này, y cảm thấy, người đáng lo lắng nhất, không phải Lâm Nghệ.

Hậu Thổ càng chấn hám hơn, nếu nàng quan sát kỹ, có thể cảm nhận được bản nguyên đại đạo ẩn giấu trong Hồng Hoang, cũng đang băng liệt dưới tiễn ý phong duệ của Tiễn Đạo.

Đủ để thấy sự cường đại trong sát phạt của Tiễn Đạo Lâm Nghệ!

Đối kháng Thánh Nhân, thật sự không thành vấn đề!

Hậu Thổ cảm giác như hy vọng của mình, ẩn chứa trên người Lâm Nghệ, khiến lòng nàng cũng thả lỏng.

Một bên khác, Lâm Nghệ đặt tên, nhưng không bắn ra.

Ta quan sát Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ, khắc họa phương thức vận chuyển và bố trí trận pháp vào Phong Chi Tiễn Đạo.

Cung tên dung nhập đại trận, không phải trực tiếp dung hợp đại trận, mà là khắc họa phương thức vận hành phức tạp của đại trận, tiên thiên trận văn của đại trận vào Tiễn Đạo.

Một khi gia trì lực Tiễn Đạo để bắn giết, trong quá trình bắn giết, mũi tên không ngừng mượn Bàn Cổ chi thế để tăng cường sát phạt, cho đến khi uy năng của một mũi tên có thể sánh ngang uy năng của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Đế Giang và các Tổ Vu khác, cũng cẩn thận điều khiển trận văn hiển hóa trên Đô Thiên Thần Sát Kỳ, dùng mười hai hệ bản nguyên đại đạo phục chế, không ngừng đánh về phía Lâm Nghệ.

Từng luồng Đô Thiên Thần Sát chi lực cũng theo đó khuếch tán.

Lâm Nghệ quan sát tham ngộ, dùng Tiễn Tâm khống chế, lạc ấn vào Phong Chi Tiễn.

Chương 60

Kéo dài hơn mười ngày, cuối cùng cũng hoàn thành một cách có kinh nhưng không hiểm.

Đế Giang và những người khác trán đổ mồ hôi, đến giờ vẫn còn kinh hồn bạt vía.

Sau khi mọi thứ hoàn thành, Lâm Nghệ dùng Tiễn Đạo chi lực gia trì, cực tốc kéo căng Bàn Cổ Cung, nhắm thẳng vào Bàn Cổ chân thân, đột nhiên bắn ra.

Đế Giang và những người khác cũng biết Lâm Nghệ muốn kiểm nghiệm hiệu quả, liền hợp lực ngưng tụ Bàn Cổ Phủ, chém xuống Phong Chi Tiễn.

Phong Chi Tiễn xuyên không, đột nhiên, từ trong mũi tên khuếch tán ra dị tượng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, bao trùm Phong Chi Tiễn.

Phong Chi Tiễn hóa thành vô cùng vô tận phong bạo dung hợp với dị tượng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mượn từng luồng Bàn Cổ chi uy mà hùng mạnh lên.

Sau đó, va chạm với Bàn Cổ Phủ.

Thiên khung trực tiếp nổ tung.

Bàn Cổ Phủ tan vỡ.

Phong Chi Tiễn xuyên thủng, trực tiếp bắn giết vào Bàn Cổ chân thân, xuyên thủng một lỗ lớn trên Bàn Cổ chân thân cao hàng trăm triệu trượng, sát phạt hủy diệt không ngừng khuếch tán, theo lỗ hổng đó, không ngừng hủy diệt và xé rách đại trận.

Đế Giang và những người khác tâm thần chấn động, cực tốc thu

hồi Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Kinh hãi nhìn chăm chú vào Lâm Nghệ.

Thành công rồi!

Lâm Nghệ cũng hài lòng.

Bàn Cổ chi thế dung nhập vào phong bạo do Phong Chi Tiễn hóa thành, không ngừng tích tụ thế, hiệu quả của một mũi tên đủ để Thánh Nhân gặp nạn!

"Ha ha ha!" Chúc Dung cười lớn, từ trên cao không bước xuống.

Các Tổ Vu nén lại sự chấn hám, cũng đạp không xuống.

Lâm Nghệ lại một lần nữa đột phá trên Tiễn Đạo, càng mạnh, càng có lợi cho Vu Tộc.

Hậu Thổ không đạp không xuống.

Nàng đứng sừng sững trên thiên khung, hàng mi thanh tú hơi cau lại.

Đột nhiên nói: "Khế cơ chứng đạo của ta!" Oanh long!

Bước chân của các Tổ Vu dừng lại, đột nhiên chuyển mắt nhìn chăm chú vào Hậu Thổ.

Đồng tử Lâm Nghệ cũng hơi co lại.

Hậu Thổ muốn chứng đạo luân hồi, có nghĩa là hồng lưu đại thế cũng đến rồi.

Hồng Hoang sắp xảy ra biến động kinh người, cuộc chiến sinh tử cũng sẽ bắt đầu, Vu Yêu thực sự đối chọi, sinh tử tồn vong, cũng định đoạt.

Sắc mặt Hậu Thổ ngưng trọng, ngay sau đó, nàng nhìn về phía Lâm Nghệ.

Kỳ thực, việc bước ra bước cuối cùng để chứng đạo cần thêm một thời gian nữa.

Nhưng, vì sự quật khởi và trưởng thành của Lâm Nghệ, đã uy hiếp nghiêm trọng đại thế.

Bởi vậy, ý chí trong cõi u minh, đột nhiên đẩy nhanh hồng lưu đại thế, sự diễn biến của đại thế, không chỉ nhắm vào một người, mà còn bao gồm cả Lâm Nghệ!

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh trên thiên khung bị từng lớp kiếp khí sát vân che khuất, khiến Hồng Hoang đột nhiên trở nên hôn ám!

Một luồng khí thế trầm trọng như Hỗn Độn càn quét mỗi ngóc ngách, mỗi tấc không gian của Hồng Hoang.

Nội tâm của toàn bộ thương sinh đại thiên Hồng Hoang hoảng loạn, cảm thấy vô cùng phiền não, sợ hãi vô cớ, áp lực đến mức sắp nghẹt thở.

Thương sinh ngước nhìn trời.

Không biết vì sao, nội tâm đột nhiên tràn ngập một loại cảm xúc tuyệt vọng vô cớ.

Ngay cả ta cũng dự cảm, Hồng Hoang sắp xảy ra đại sự, một đại sự lớn.

Đại Đạo hiển hình, dưới sự xâm nhiễm của kiếp khí, sát khí, ngay cả Đại Đạo cũng trở nên hung lệ dị thường.

Tất cả đại năng chí cường giả đang bế quan tu luyện, đều cảm thấy Hồng Hoang Đại Đạo đã bị ngăn cách.

Bất đắc dĩ, họ chỉ có thể xuất quan.

Ngay sau đó, họ dùng thủ đoạn thông thiên thôi diễn thiên địa, kết quả, trực tiếp gặp phải phản phệ, nguyên thần chịu trọng thương

nghiêm trọng, sợ đến mức run rẩy.

"Ngay cả thiên địa cũng che giấu thiên cơ!" "Đại Đạo đều hỗn loạn không chịu nổi, hung khí cuồn cuộn!" "Chẳng lẽ hồng lưu đại thế đã đến rồi sao?" Vô số đại năng Hồng Hoang cũng bắt đầu hoảng sợ bất an.

Giờ khắc này, họ mới hiểu được khái niệm "hai chữ kiến hôi".

Không nhập cảnh giới siêu thoát của Thánh Nhân, trong hồng lưu đại thế, thì không khác gì sinh linh bình thường ở Hồng Hoang, vô lực phản kháng, run rẩy chờ đợi hồng lưu đại thế càn quét.

Thật khó tưởng tượng, Lâm Nghệ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, dám trong loại hồng lưu khủng bố này, tranh đoạt một tuyến sinh cơ, khoảng cách giữa họ với những nhân vật phong thải của thời đại này.

Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chắp tay sau lưng, một thân đạo bào phấp phới, trong mắt đầy vẻ bễ nghễ và miệt thị, nhìn về phía Bất Chu Sơn xa xôi.

Phía sau, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đại Pháp Sư và các đệ tử khác cung kính đứng.

Tất cả đều cảm ứng được sự biến hóa của Hồng Hoang, sắc mặt ngưng trọng nhưng lại mang theo một tia may mắn.

Dưới đại thế, chỉ có Thánh Nhân mới có thể siêu thoát.

Thương sinh nhỏ bé như kiến hôi chỉ có thể phủ phục kêu la.

Thân là đệ tử của Thánh Nhân, được che chở, tự nhiên cũng có thể tránh được một kiếp.

Phúc báo này, thương sinh Hồng Hoang, thậm chí cả những đại

năng Hồng Hoang kia cũng không thể nào ước ao bằng.

Thái Thanh Cung.

Lão Tử tay cầm Thái Thanh Phù Trần, sắc mặt đạm mạc nhìn.

Đại thế này, còn đáng sợ hơn Lượng Kiếp Long Phượng.

Hễ động một chút là Hồng Hoang sụp đổ, ngay cả ta cũng phải cẩn thận hành sự.

Bồng Lai Tiên Đảo Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ thân ảnh như phong, huyền phù trên thiên khung, toàn thân bao phủ một loại sát khí đáng sợ.

Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Tam Tiêu và các đệ tử Tiệt Giáo khác, đều ở sâu trên Bồng Lai Tiên Đảo, bị đại trận khủng bố bao phủ.

Đó là thủ đoạn phòng ngự của Thông Thiên Giáo Chủ!

Lượng Kiếp này, so với Lượng Kiếp Long Phượng còn đáng sợ hơn, Chuẩn Thánh cũng có thể luân làm pháo hôi.

Nếu không có sự bảo hộ, khó mà bảo toàn đệ tử Tiệt Giáo sống sót.

Các đệ tử Tiệt Giáo cũng may mắn, gia nhập môn hạ Thánh Nhân, mới có được sự che chở, cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, duy chỉ có Vân Tiêu sắc mặt không tốt, tâm sự nặng nề.

Thiên Đình.

Đế Tuấn thần tình lạnh lẽo, tay chống Đồ Vu Kiếm, sừng sững trước Thiên Môn, một đầu tóc điên cuồng bay phấp phới!

Đối mặt với lời truyền của Nữ Oa, ý của Đạo Tổ, Đế Tuấn đã chọn tiếp tục chiến đấu!

Kiến hôi còn muốn sống lén lút!

Đạo Tổ muốn ta chết, ta phải làm theo lời sao!

Không cam lòng!

Vung kiếm chém!

Đạo Tổ cũng không thể khiến ta khuất phục như vậy.

Lựa chọn cuối cùng của ta.

Côn Bằng, Kế Mông, Khâm Nguyên, Phi Liêm và các cường giả Yêu Tộc khác, sừng sững phía sau y, suất lĩnh hàng trăm triệu Yêu Binh tĩnh lặng chờ đợi.

Oanh long!

Thái Dương Chân Hỏa bản nguyên của Thái Dương Tinh bạo động, một Kim Ô cao vạn trượng xuyên phá vô cùng vô tận kiếp sát chi vân, lơ lửng trước Thiên Môn.

Đông Hoàng Chung lơ lửng trên không, trấn áp thế giới vô biên.

"Đại thế không tranh, phi Hoàng sở vi!" "Chiến thôi!" Trong ánh mắt Đế Tuấn sát khí bùng phát vạn trượng.

Oanh long!

Đế Tuấn ngang qua Thiên Môn, thân hóa thành một Kim Ô cao vạn trượng, đâm xuyên thế giới, lao thẳng về phía Bất Chu Sơn.

Hàng trăm triệu tinh thần Hỗn Độn theo đó lao xuống, bị kéo ra từ Hỗn Độn tinh không, rơi thẳng về phía Hồng Hoang, hình thành một luồng áp lực to lớn hạo hãn, áp đến mức Hồng Hoang chấn động kịch liệt, vài vạn thế giới không gian trong chớp mắt sụp đổ.

"Huynh trưởng, đệ sẽ cùng huynh gánh vác thiên địa!" Đông Hoàng Thái Nhất theo đó lao xuống, xông về phía Bất Chu Sơn.

Song nhật rơi xuống không trung, Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt đại đạo, thế giới.

Đại địa bị thiêu đốt đến mức tấc cỏ không sinh, sinh linh trong tuyệt vọng bị thiêu thành tro bụi.

"Giết!" Côn Bằng gầm lớn, hàng trăm triệu Yêu Binh sát thẳng về phía Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn.

Vu Tộc bộ lạc.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác nhìn chăm chú vào Yêu Tộc đang đổ ra như ong vỡ tổ, chiến ý cũng bành trướng.

Thân Vu cao hàng triệu trượng trực tiếp kích hoạt, giẫm sập đại địa tạo thành một cái hố sâu hàng triệu dặm.

"Vu Tộc nhi lang, chiến!" Đế Giang gầm lớn, từng đợt âm ba cuồn cuộn nổ tung khiến thiên địa chấn động, không gian vỡ nát, càn quét từng thế giới một.

Hình Thiên, Tương Liễu, Cửu Phượng và các Đại Vu khác, suất lĩnh chiến sĩ Vu Tộc, giết ra khỏi bộ lạc, xông lên Bất Chu Sơn.

Ngay cả hàng trăm triệu tộc nhân Hậu Nghệ bộ lạc cũng cõng theo mũi tên xông lên thiên khung.

Lâm Nghệ sừng sững trên cao không. 10.

Một luồng phong tật trì, như thần đao, lướt qua gò má ta, mang theo những tia tấn phát.

Chương 61

Ta không động.

Bởi vì, ta không thể chiến đấu!

Oanh long!

Tổ Vu chống trời, tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nghịch dòng cột Bất Chu Sơn, xông lên thiên khung.

Một tôn Bàn Cổ chân thân cao hàng trăm triệu trượng, cực tốc ngưng tụ, đầu đội Thương Thiên, chân đạp hư không, nhìn chăm chú vào hai vầng mặt trời đang lao xuống.

Hư không một trảo, không gian sụp đổ hóa thành Bàn Cổ Phủ, một phủ khai thiên chém xuống.

Đương!

Đông Hoàng Chung mạnh mẽ va đập, một tiếng chuông vang, Hồng Hoang sụp đổ.

Âm ba trong chớp mắt xóa sổ sinh linh của từng thế giới một.

Dưới đại kiếp đại thế, bản thân còn khó bảo toàn, đâu còn bận tâm đến thương sinh nhỏ bé như kiến hôi.

Đông Hoàng Chung va vào Bàn Cổ Phủ, trực tiếp làm nó tan vỡ!

"Đế Giang!

Chết đi!" Đế Tuấn gào lớn, đồng tử tràn đầy sự điên cuồng lạnh lẽo, không cam lòng, phẫn nộ, y đã dung nhập nguyên thần và ý chí vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Trực tiếp tế đại trận, như gánh vác Chu Thiên Tinh Đấu.

Kéo động thế hội tụ của Chu Thiên Tinh Thần, trực tiếp lao thẳng về phía Đế Giang.

Tinh thần Hỗn Độn trên Hỗn Độn tinh không đều dưới sự kéo động của trận thế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lao xuống áp vào Hồng Hoang.

Áp lực nặng nề khiến các đại năng Hồng Hoang đều cảm thấy áp lực trên vai tăng lên hàng trăm triệu lần, chân cũng hơi run rẩy, như thể không chịu nổi.

Một cú va chạm, như thể sự va chạm của toàn bộ Hỗn Độn tinh không.

Vu Khu của Tổ Vu, cũng phải tan vỡ.

"Giết!" Đế Giang cũng gầm lớn, ngự trị Bàn Cổ chân thân cao hàng trăm triệu trượng, trực tiếp lao thẳng về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không hề có chút hoa mỹ nào.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đối chọi.

Hàng chục trung thiên thế giới trực tiếp bạo tạc.

Cột Bất Chu Sơn cũng chịu xung kích mà nứt vỡ chấn động, dẫn phát chấn chiến của thiên địa Hồng Hoang.

Đại địa lún xuống vạn vạn trượng, thiên khung sụp đổ.

Từng viên tinh thần Hỗn Độn rơi xuống đại địa, mỗi viên đều đập nát vài tiểu thiên thế giới, khiến Hồng Hoang tan hoang trăm ngàn lỗ.

Đại năng Chuẩn Thánh nhìn thấy cũng sắc mặt tái nhợt, huống chi là thương sinh nhỏ bé như kiến hôi!

Yêu Tộc, Vu Tộc điên cuồng giao chiến tàn sát!

Lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, vòng chiến khuếch đại ra phạm vi

hàng trăm ngàn trung thiên thế giới, và tiếp tục lan rộng ra toàn bộ Hồng Hoang.

Huyết khí đều hóa thành từng tầng màn trời, lấp đầy không gian Hồng Hoang, thảm liệt đến cực điểm.

Đại chiến Tam Tộc Long, Phượng, Kỳ Lân ngày xưa cũng khó mà sánh kịp!

Đông Hoàng Thái Nhất ngự Đông Hoàng Chung, trực tiếp lay động Đế Giang, Chúc Dung và những người khác.

Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm, sát uy hiển hách, thêm vào sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ngang sức Thánh Nhân, liên tục điên cuồng tàn sát.

Đế Giang và những người khác cũng đã đánh đến phát điên, đốt cháy bản nguyên pháp tắc đại đạo thúc đẩy Tổ Vu chi thể công kích, đánh nát từng thế giới, khiến Đông Hoàng Chung cũng bị va đập đến vang vọng.

Vào lúc này.

Trong Vu Tộc, dị tượng Lục Đạo Luân Hồi chậm rãi bay lên không.

"Nay, ta Hậu Thổ, diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, chứng Địa Đạo thành Thánh!" Thanh âm Hậu Thổ vang vọng Hồng Hoang.

Ngay lập tức!

Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, Thái Thanh Cung, Oa Hoàng Cung, Tây Phương, sáu thông đạo không gian đồng thời mở ra, trực thông Bất Chu Sơn.

Sáu đạo thân ảnh giáng lâm Bất Chu Sơn, Thánh uy hạo đãng vô biên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Tất cả Thánh Nhân thành đạo ở Hồng Hoang!

Họ nhìn xuống Vu Tộc bộ lạc.

Tê tê tê...

Nhìn thấy những thân ảnh này xuất hiện, các đại năng Hồng Hoang đang quan sát không ai là không hít một hơi khí lạnh!

Nhưng mọi chuyện còn lâu mới kết thúc.

Vu Tộc bộ lạc.

Từng đạo tiễn ý sắc bén xông thẳng lên trời, băng phá đại đạo, xuyên thủng Thánh uy!

Một đạo thân ảnh khôi ngạn thẳng tắp, bay lên trời, ngang sức Thánh Nhân.

Mỗi bước y đi, tiễn ý lại khuếch tán ra một vòng, mỗi vòng bao trùm hàng trăm trung thiên thế giới.

Từ Bất Chu Sơn càn quét ra, vạn vật nhiễm phải đều trở nên phong duệ vô biên.

Các đại năng Hồng Hoang đang quan sát đều trong lòng giật mình!

"Gia hỏa đó cuối cùng cũng ra tay rồi!" Cảnh tượng Thiên Đình trước đó, thần cung đứt gãy, đã tạo thành một sự tiếc nuối về một mũi tên.

Không biết hôm nay có thể nhìn thấy lại không?!

Các Đại Năng Hồng Hoang đều nín thở dõi theo, không khí nặng nề đến cực điểm.

Tây Vương Mẫu trong Côn Luân Tiên Cung xa xa nhìn lại, vô cùng

khẩn trương.

Lục Thánh không còn đứng ngoài quan sát, mà trực tiếp tham chiến.

Việc này chỉ khiến Lượng Kiếp này càng thêm hiểm ác, khủng bố và không thể vãn hồi!

Phải biết, Long Phượng Lượng Kiếp khi xưa chỉ có Chuẩn Thánh tham chiến, cũng đã đánh nát Hồng Hoang, khiến phía Tây Hồng Hoang hàng chục vạn Trung Thiên Thế Giới khô cạn địa mạch, trời sập đất lún, Tổ Mạch phương Tây đứt đoạn.

Vô số hội nguyên trôi qua, nơi đó vẫn là một vùng đất cằn cỗi!

Nay Thánh Nhân những kẻ siêu thoát này tham chiến, sự hủy diệt sẽ càng mạnh mẽ hơn.

Hơn nữa, Lâm Nghệ liệu có thể ngăn cản được chăng?

Lục Thánh giáng lâm, khiến cuộc đại chiến tại Bất Chu Sơn phủ lên một tầng mây mù khủng bố.

Lúc này đây, Đế Tuấn mới hiểu ra ý nghĩa lời nhắn của Nữ Oa, Đạo Tổ không chỉ thao túng trong bóng tối, mà còn bày mọi chuyện ra ánh sáng, trực tiếp can thiệp.

Nơi đây, càng thêm bi phẫn!

Không cam lòng!

Khổ tu ức vạn năm.

Một câu 'Đạo Tổ muốn chết' đáng giá sao?!

Ha!

Đế Tuấn ngửa mặt lên trời gầm thét bi thương, huyết mâu cuồn cuộn, tóc tai bay tán loạn, toàn thân Yêu Hoàng chiến giáp trực tiếp bị

chấn nát, cả người càng thêm điên cuồng, dẫn động toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu, mượn vô biên vô tận Hỗn Độn chi thế, oanh sát về phía Đế Giang, Chúc Dung, Cú Mang.

Trực tiếp đánh cho mấy Tổ Vu thân thể bay văng, từng mảng máu Tổ Vu tan nát, Bản Nguyên Pháp Tắc Đại Đạo cũng như xích sắt bị đánh gãy.

Bàn Cổ Chân Thân cũng nhân cơ hội tung ra một kích, phá tan Hạo Hãn Hỗn Độn chi thế, đánh lên người Đế Tuấn, khiến Kim Ô bản thể hóa thành vạn trượng cũng không chịu nổi, liên tục thổ huyết. 'Sát!

Sát!' Đế Tuấn gầm lên phẫn nộ, tay cầm Đồ Vu Kiếm, một kiếm chém đứt cánh tay Tổ Vu Xa Bỉ Thi, tạo thành vết thương cực kỳ nghiêm trọng, Nhục Thu thì nhân cơ hội một quyền đánh bay Đế Tuấn lăn trở lại, đánh nát vô biên thế giới, Kim Ô chi hỏa khiến cả thương khung đều bốc cháy.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chống đỡ lẫn nhau!

Đông Hoàng Thái Nhất ngự Đông Hoàng Chung, cùng Chúc Cửu Âm, Cường Lương cuồng chiến.

Càng đánh càng mất lý trí, càng đánh càng bất chấp tất cả.

Khiến vô số Đại Năng động dung.

Trong lòng cũng vô cùng bi lương!

Khiến Vu Yêu cường đại, rồi lại khiến Vu Yêu diệt vong, sinh tử chỉ trong một ý niệm!

Vận mệnh bị thao túng!

Kẻ nào không siêu thoát, đều như vậy cả!

Lục Thánh cũng trầm mặc nhìn chăm chú, nhìn về phía thân ảnh

cao ngất đang bước lên.

Nữ Oa tâm tình phức tạp.

Trận chiến trước đó, nàng không còn có thể giữ vẻ cao cao tại thượng, khinh thường mọi sự kiêu ngạo trước mặt Lâm Nghệ.

Trận chiến đó, Lâm Nghệ đã khiến nàng đại bại!

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân liên tục cười lạnh, mang theo vẻ hả hê, trước đó bị truy đuổi khiến tâm lý không thoải mái, sao có thể quên được.

Nhân Quả tuần hoàn, nay cuối cùng cũng trực diện Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trầm mặc tế Bàn Cổ Cung.

Y nhìn chăm chú thân ảnh vĩ ngạn kia, hỏi: 'Một người một lên, hay cùng lên?!' Xuy xuy xuy.....!

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng các siêu cấp cường giả khác, đồng tử co rút, trái tim cũng đập thình thịch.

Kẻ này muốn một mình chống lại Lục Thánh ư?

Quá mức bá đạo!

Các Đại Năng đều không giấu nổi sự chấn động, tuy rằng biết Lâm Nghệ đang hộ đạo cho Hậu Thổ chứng đạo.

Song, dũng khí trực diện Lục Thánh, thật không phải ai cũng có được!

Chương 62

Phong thái kiệt ngạo, quả thực cái thế Hồng Hoang. 'Không biết có thể chống đỡ được không?' Trấn Nguyên Tử lẩm bẩm.

Nay Hậu Thổ bước những bước cuối cùng, chứng Địa Đạo, Thiên Đạo tất nhiên sẽ âm thầm áp chế.

Hậu Thổ nhất định phải chống lại cửa ải áp chế của Thiên Đạo trước.

Trong quá trình này, lại không thể bị quấy nhiễu, nếu không, một khi Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, tất sẽ bức bách Hậu Thổ từ bỏ, cuối cùng hóa đạo như Bàn Cổ Đại Thần.

Chỉ là, Lâm Nghệ có thể ngăn cản Lục Tôn Thánh Nhân sao?

Ai!

Trấn Nguyên Tử thở dài.

Nếu nói về lập trường, lòng y hướng về Lâm Nghệ, dám tranh, dám chiến, dám làm, dám nghịch đại thế, phong thái kinh diễm tuyệt luân ấy, chẳng phải là điều 'kẻ phàm hèn' hướng tới sao?

Hồng Hoang không có anh hùng!

Nhưng, có những bậc kinh diễm để lại dấu ấn trong từng thời đại!

Lâm Nghệ không nghi ngờ gì là dấu ấn vĩ đại nhất của thời đại này, khiến mọi người đều phải khuất phục!

Đế Giang, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác thấy Lục Thánh tề tựu giáng lâm, trong lòng cũng bi phẫn tột cùng, giờ khắc này mới hiểu tại sao Lâm Nghệ im lặng, dùng những thủ đoạn hiểm hóc khác thường để bố trí.

Bởi vì, dù tự tin vào sức mạnh của Tổ Vu, trước hồng lưu đại thế như vậy, vẫn quá đỗi nhỏ bé, dù dùng nhục thân để chống đỡ, cũng khó mà lay chuyển được hồng lưu dù chỉ một chút.

Nhưng Tiễn Đạo của Lâm Nghệ thì có thể!

Những lời Lâm Nghệ nói trước đó.

Lâm Nghệ vẫn luôn đi ở phía trước nhất, gánh chịu tất cả, thật nực cười, họ cứ tưởng đã bảo vệ được y.

Giờ đây Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng phát điên, bất chấp tất cả, không thể phân tâm, mà phân tâm thì đối mặt Lục Thánh cũng vô năng vi lực.

Nơi đây, hận ý, phẫn nộ, ngập trời cuồn cuộn! 'Hậu Nghệ!

Cẩn thận lời lớn làm lưỡi rụt vào!' Chuẩn Đề Đạo Nhân cười lạnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường liếc nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân, đối với hai kẻ phương Tây này, y từ trước đến nay đều khinh thường, nhưng trong cục diện hiện tại, cũng chỉ đành nhịn.

Y tức thì nói với Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân: 'Hai ngươi giữ lại, ta đi Tổ Vu bộ lạc.' 'Sư huynh yên tâm!

Nơi đây chúng ta có thể trấn giữ.' Chuẩn Đề Đạo Nhân đáp.

Chỉ một câu nói chưa dứt, Lâm Nghệ trầm mặc tế Bàn Cổ Cung, đặt sáu mũi tên lên dây, nhắm thẳng Lục Thánh, kéo căng cung trong tích tắc liền bắn ra.

Sáu mũi tên, gia tăng 1100 lần sát phạt lực và hủy diệt lực của Tiễn Đạo.

Cũng là gia tăng 1100 lần chiến lực.

Trong khoảnh khắc, Tiễn Ý triệt để bạo động, chỉ riêng mũi tên

bén nhọn, trực tiếp hủy diệt từng thế giới không gian, ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng Đế Giang, Chúc Dung đang đại chiến cũng bị ảnh hưởng.

Bàn Cổ Chân Thân bị Tiễn Phong xuyên phá!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị Tiễn Phong ngăn cản! 'Tiễn Đạo của Hậu Nghệ lại thăng tiến rồi!

Kẻ dị thường này!

Tốc độ thăng tiến này quá nhanh đi!' 'Sát phạt Tiễn Đạo mạnh mẽ đến nhường này, vượt xa công kích của Bản Nguyên Pháp Tắc Đại Đạo rồi, kẻ này tự sáng tạo pháp chứng đạo, liệu có phải đường chết không?' 'Thời gian quá ngắn ngủi, nếu thời gian đủ dài, có lẽ có thể đi theo pháp chứng đạo mới của y, cũng có thể tìm được một con đường sống cho Hồng Hoang chúng sinh.' Đột nhiên cảm nhận sát phạt Tiễn Đạo gia tăng vô hạn, khắp Hồng Hoang vang lên từng tiếng kinh hô.

Ngoài sự chấn động, lại có chút tiếc nuối.

Pháp chứng đạo mới, sự thay đổi mà Lâm Nghệ mang đến rõ như ban ngày, không như chúng sinh Hồng Hoang suy đoán trước đây, khó mà làm được gì, y càng lúc càng mạnh, mạnh đến mức khủng bố.

Chỉ sợ, Đại Thế cũng đã nhận ra điều này, nên mới đẩy hồng lưu đến cuốn trôi, chôn vùi Lâm Nghệ vào trong đó. 'Lại mạnh hơn!' Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị khóa chặt trong khoảnh khắc, thần sắc kịch biến, lập tức nhảy tránh khỏi chỗ cũ, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ tức thì được tế ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thần sắc ngưng trọng, tụ tay vung lên, Bàn Cổ Phiên trực tiếp được tế ra, mạnh mẽ đánh một kích vào không gian phía trước.

Bàn Cổ Phiên là do Bàn Cổ Phủ biến thành, là Tiên Thiên Chí Bảo

đỉnh cấp, sát phạt chí bảo đệ nhất dưới Thiên Đạo, sở hữu uy năng xé rách Hỗn Độn, sức mạnh nghiền nát chư thiên thời không, công năng thống ngự vạn pháp áo nghĩa, thậm chí có thể khai tịch vô biên thế giới, diễn lại càn khôn.

Một kích đánh xuống, nửa cái Trung Thiên Thế Giới trực tiếp hóa thành Hỗn Độn, trong phạm vi đó hàng chục triệu Vu Tộc, Yêu Tộc đều bị nghiền nát thành hư vô, bị Hỗn Độn cuốn trôi, ngay cả một chút Chân Linh cũng không còn lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề nháy mắt, Thánh Nhân chấp chính, chúng sinh sinh ra như kiến cỏ, y nói, giết rồi thì giết, trong mắt y, Yêu Tộc cùng các sinh linh khác đều ti tiện, sao sánh bằng sự cao quý của Tam Thanh, từ cổ chí kim đều khinh thường.

Sự cao quý khắc sâu vào xương cốt của Nguyên Thủy! 'Nữ Oa sư muội, hiệp trợ.' Nguyên Thủy Thiên Tôn hô một tiếng với Nữ Oa.

Khiến sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân vô cùng khó coi, cảm thấy bị xem thường, bị sỉ nhục, tuy rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn không coi ra gì, nhưng cũng chỉ là trong lòng, ánh mắt như thế này, giống như nói thẳng không kiêng nể gì, lại là lần đầu tiên. 'Đi thôi!' Nguyên Thủy Thiên Tôn hô lên với Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, dùng Bàn Cổ Phiên trực tiếp mở ra hai cực Thiên Địa, thẳng đến Vu Tộc.

Lão Tử ngự Thái Cực Đồ bay ngang.

Thái Cực Đồ là Tiên Thiên Chí Bảo phòng ngự đỉnh cấp, sở hữu uy năng bình định Địa Thủy Hỏa Phong, chuyển hóa Âm Dương Ngũ Hành chi lực, diễn biến Đại Đạo huyền diệu chi công cùng các năng lực kinh thế khác, có thể tiêu trừ mọi công kích của Pháp Tắc Đại Đạo, vờn quanh bên mình, mọi lực hủy diệt đều khó mà tiếp cận Lão Tử.

Thông Thiên Giáo Chủ tế cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Bình Kiếm cùng lao xuống!

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị một kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt cũng khó coi, cũng phải tranh một chút thể diện, mỗi người tế ra linh bảo cường đại, đánh nát mọi không gian, khiến mũi tên của Lâm Nghệ không có chỗ ẩn hình trong Hỗn Độn, nhân cơ hội ngự Thánh Nhân vĩ lực sát hướng Lâm Nghệ.

Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, lại mượn Hồng Hoang Đại Đạo cùng Bản Nguyên.

Cũng đánh sát về phía Lâm Nghệ.

Sáu mũi tên gia tăng 1100 lần, không phải là đồ trang trí, bất kể Bàn Cổ Phiên, Hồng Tú Cầu cùng các linh bảo khác, chỉ hủy diệt không gian, chứ không hề hủy diệt sáu mũi tên.

Một mũi Lôi Chi Tiễn, bắn trúng Hồng Tú Cầu, trực tiếp bắn bay Hồng Tú Cầu, sát phạt Tiễn Đạo hóa thành một tấm Lôi Diệt Tiễn Đạo chi võng, hủy diệt sát hướng Nữ Oa.

Nữ Oa thần sắc kịch biến, cực tốc sáng tạo từng thế giới, bao bọc sát phạt hủy diệt cực hạn kia, sau đó, chuyển dịch hàng ức vạn dặm ra ngoài, từ đó hóa giải sát phạt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại không có nhiều thủ đoạn như vậy!

Kim Chi Tiễn và Điện Chi Tiễn trực tiếp bắn tới, trước mặt họ, trong khoảnh khắc bùng phát Tiễn Ý như biển cả, bao trùm lấy họ.

Ngay cả Tiếp Dẫn Đạo Nhân tế cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên để phòng ngự, cũng không chịu nổi xung kích của sát phạt Tiễn Đạo gia tăng 1100 lần hóa thành hồng lưu.

Ngay cả người và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cùng bị đánh bay hàng ức vạn dặm, rơi vào Hỗn Độn vỡ nát.

Lâm Nghệ không ngăn cản Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hậu Thổ lúc này toàn tâm dùng Địa Đạo để đối kháng áp chế của Thiên Đạo, nhưng vẫn còn một chút dư lực.

Chút dư lực đó đủ để ứng phó Tam Thanh một hai!

Việc cần làm là giữ chân ba vị này, hoặc giải quyết họ.

Nếu không tham gia ngăn cản Hậu Thổ, áp lực của Hậu Thổ sẽ nhẹ nhàng hơn.

Thậm chí, Tam Thanh cũng phải lo lắng một hai, nới lỏng việc áp chế Hậu Thổ.

Đến lúc đó, đợi Hậu Thổ thành Thánh, có Hậu Thổ phối hợp, sẽ ra tay tàn độc, giết chết mấy kẻ!

Lâm Nghệ bước ngang về phía Nữ Oa, đặt Diệt Tình Chi Tiễn, liên tục bắn!

Từng mũi tên đều có thể hủy diệt Nữ Oa!

Dù kiêu ngạo đến mấy, dù thánh khiết đến mấy, dù là Thánh Nhân hoàn mỹ đến mấy, trong mắt Lâm Nghệ lúc này, đều là kẻ địch!

Mục tiêu của y, là biến kẻ địch thành một cỗ thi thể! 'Ta đánh bay tên của ngươi!' Chuẩn Đề Đạo Nhân chống đỡ được Kim Chi Tiễn, nhân cơ hội tế Thất Bảo Diệu Thụ, trực tiếp đánh về phía Diệt Tình Chi Tiễn của Lâm Nghệ, từng luồng ánh sáng anh lạc có thể tạo ra lực hấp dẫn huyền diệu, khiến bảo vật mất đi uy năng, bị hút đi!

Chỉ cần mũi tên của Lâm Nghệ mất tác dụng, thì uy hiếp của Lâm Nghệ đã giảm đi một nửa.

Vì vậy, y thôi phát uy năng của Thất Bảo Diệu Thụ, bao trùm, và

cả vài Trung Thiên Thế Giới xung quanh Nữ Oa trong khu vực có thể công kích, chỉ cần mũi tên của Lâm Nghệ đến, có thể tiêu trừ sát phạt Tiễn Đạo.

Nữ Oa thấy vậy, nhân cơ hội dẫn dắt Hồng Hoang Đại Đạo và Bản Nguyên, diễn hóa Đại Đạo Thiên Binh, liên tục chém giết về phía Lâm Nghệ.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cười lạnh, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo gia trì thần xử cũng nhân cơ hội đâm chết về phía Lâm Nghệ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân rơi vào Hỗn Độn, dùng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bảo vệ, âm thầm nhảy không gian, đột nhiên xuất hiện từ phía sau Lâm Nghệ, trực tiếp điều động Hồng Hoang Đại Đạo, hình thành một vùng sát phạt Đại Đạo bao trùm hàng ức vạn dặm về phía Lâm Nghệ. 'Phu quân!

Cẩn thận!' Cửu Phượng đang đại chiến với Kế Mông và những kẻ khác, chiến trường cũng gần Lâm Nghệ và Nữ Oa, thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột kích, đột nhiên bạo quát cảnh báo.

Khu vực được Tiễn Ý của Lâm Nghệ bao phủ, mọi động tác nhỏ đều có thể bị bắt!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tập kích, sao y lại không nhận ra được.

Y đặt Thanh Mộc Chi Tiễn, Tam Thiên Vạn Tầng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ trải ra, chặn đứng mọi sát phạt Đại Đạo.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy vậy, tức giận đến cực điểm.

Hỏa nộ chuyển hướng, trực tiếp phát tiết về phía Cửu Phượng.

Cách vài Tiểu Thiên Thế Giới, một cỗ Thánh Uy mang theo sát phạt Đại Đạo, giáng xuống đầu Cửu Phượng.

Cửu Phượng kinh hãi thất sắc.

Nàng tế Bàn Cổ Kim Kiếm chém ra, lại dùng các loại Tiên Thiên Linh Bảo mà Lâm Nghệ ban cho để ngăn cản!

Nhưng, nàng vẫn trúng một kích, bị đánh cho tóc tai rũ rượi, Đại Vu Thể liên tục đổ máu, từ trên thương khung đánh nát từng tầng không gian, rơi vào Hỗn Độn Phong Bạo.

Hỏa nộ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân mới hơi giảm.

Nhưng y lại không biết, đã châm ngòi hỏa nộ của Lâm Nghệ! 'Tiếp Dẫn, hôm nay không giết ngươi, ta thề không dừng tay!' Lâm Nghệ trong khoảnh khắc phát cuồng.

Cả người y đều bùng nổ.

Từng cỗ Tiễn Ý hủy diệt cực hạn, không ngừng bùng phát từ trong cơ thể Lâm Nghệ, từ xung quanh y bắt đầu, xé nát từng không gian, nơi Tiễn Ý đến, không gian liền nổ tung.

Tiễn Ý cực hạn ẩn chứa vô tận hung lệ, khiến Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều lạnh sống lưng.

Oanh long!

Lâm Nghệ trực tiếp xông về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Chương 63

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng thần sắc kịch biến, vội vàng xông vào không gian vỡ nát. 'Cút ra!' Lâm Nghệ thi triển không gian Bản Nguyên Đại Đạo nhảy vọt, Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, Kim Chi Tiễn, Càn Khôn Chi Tiễn.....

điên cuồng bắn sát!

Biến từng không gian vỡ nát kia, đều bắn nát thành Hỗn Độn, Hỗn Độn lại bị hủy diệt hết lần này đến lần khác.

Quá tàn nhẫn.

Quá tàn nhẫn không thể tin được!

Vô số Đại Năng đều tặc lưỡi, hít một hơi khí lạnh.

Kẻ này muốn một mình đấu Lục Thánh ư?

Quá mức bá đạo!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân chật vật bay ra.

Oanh long!

Lâm Nghệ không cần đặt tên, trực tiếp nhảy không gian mạnh mẽ, từ trước mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân xé rách không gian bước ra, sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân biến đổi liên tục, tế Công Đức Kim Liên để ngăn cản, đồng thời tế Kim Thân lùi lại.

Bành!

Lâm Nghệ trực tiếp một quyền đánh tới, một luồng hồng lưu Tiễn Đạo va vào, đánh nát ba phẩm của Công Đức Kim Liên, khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân trợn trừng mắt.

Ba!

Lâm Nghệ nhân thế một cái tát, trực tiếp tát vào mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đánh y bay vào Hỗn Độn. 'Sư huynh!' Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy vậy, thần sắc kịch biến.

Nhưng chưa đợi Chuẩn Đề Đạo Nhân phản ứng, Lâm Nghệ đã nhanh chóng xông vào Hỗn Độn, một cước đá Tiếp Dẫn Đạo Nhân ra, tay trực tiếp vung lên tát vào mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Tát liên tiếp tát.

Tốc độ cực nhanh, ba ngàn cái tát liên tiếp, đầu Kim Thân đều bị tát nát!

Thậm chí, Bàn Cổ Cung trong tay biến thành một cây côn, một côn rồi một côn, mạnh mẽ đập vào đầu Tiếp Dẫn Đạo Nhân, sau khi Kim Thân vỡ nát, tai của Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều bị đập nát thành huyết vụ, một vai cũng bị nhân thế đập nát.

Quá mức tàn nhẫn!

Quá mức thê thảm!

Lần đầu tiên thấy Lâm Nghệ phát hỏa lớn đến vậy!

Trước đây Lâm Nghệ đại chiến, tuy cũng đánh mạnh, nhưng kiểu đấu pháp bất chấp tất cả tàn độc này, là lần đầu tiên thấy.

Hỏa nộ như thế, không thể chịu nổi, kiểu tàn nhẫn này, nhìn thật đáng sợ!

Chuẩn Đề Đạo Nhân giận không kìm được, cũng xông lên, giảm bớt áp lực cho Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Thất Bảo Diệu Thụ diễn hóa từng đạo Tiên Thiên Canh Kim Đại Đạo sát quang bao trùm về phía Lâm Nghệ, nhân thế đưa Tiếp Dẫn Đạo Nhân ra khỏi phạm vi công kích của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ chuyển mắt, trực tiếp khóa chặt Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Hôm nay, Thánh Nhân, giết rồi thì giết!

Bị khóa chặt trong khoảnh khắc, Chuẩn Đề Đạo Nhân thần sắc đại biến, thầm kêu một tiếng không ổn.

Vội vàng đánh ra Thất Bảo Diệu Thụ, đánh nát không gian cách Lâm Nghệ vài Tiểu Thiên Thế Giới, hình thành một cơn Hỗn Độn Phong Bạo ngăn cách tầm nhìn của Lâm Nghệ.

Sau đó, y quay sang Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Lúc này đầu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã bị đánh nát, máu me be bét, vô cùng đáng sợ!

Bàn Cổ Cung tuy được chế tạo hậu thiên, nhưng dùng Bàn Cổ Cốt Chỉ làm vật liệu, thêm xương Tổ Vu và máu Tổ Vu, mười hai hệ Bản Nguyên Đại Đạo, đã có uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo.

Liên tục đập vào đầu Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Công Đức Kim Liên và Kim Thân bảo vệ, cũng bị đánh phế.

Nguyên Thần của Thánh Nhân cũng bị trọng thương, vô cùng thê thảm.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cực tốc tu phục thương thế, nhẫn nhịn thống khổ Nguyên Thần bị xé rách, cũng cực tốc chạy về phía Nữ Oa, ý đồ tìm kiếm sự che chở của Nữ Oa, giảm bớt áp lực.

Hoàn toàn bị tát cho sợ rồi.

Lâm Nghệ ra tay còn hung bạo hơn hung thú!

Hỏa nộ của Lâm Nghệ chưa tiêu, đạp trên Hỗn Độn Phong Bạo.

Mắt đầy sát khí!

Kéo Bàn Cổ Cung, liên tục mấy mũi tên bắn sát về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Một bên khác, Nữ Oa thấy Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn dẫn Lâm Nghệ sang một bên, lông mày khẽ chau, nhanh chóng lùi lại, không ngừng rút Hồng Hoang Đại Đạo và Bản Nguyên, không ngừng dung nhập vào Hồng Tú Cầu, súc thế đợi phát, chuẩn bị giáng cho Lâm Nghệ một kích trí mạng.

Thất Bảo Diệu Thụ tuy có thể quét bay mọi bảo vật.

Nhưng mũi tên của Lâm Nghệ xuất thần nhập quỷ, tốc độ bắn cực nhanh, vượt quá phạm vi kiểm soát.

Không những không quét được mũi tên của Lâm Nghệ, mà ngược lại Thất Bảo Diệu Thụ còn bị bắn trúng, suýt nữa bị đánh nát.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị đánh mất ba phẩm, khả năng phòng ngự cực tốc hạ xuống, hoàn toàn không đỡ nổi mũi tên của Lâm Nghệ. 'Sư huynh, chạy đi!' Chuẩn Đề Đạo Nhân khóc lóc thảm thiết, trong lòng vô cùng khổ sở.

Nhìn thấy bộ dạng thê thảm của Sư huynh Tiếp Dẫn, trong lòng y cũng rụt rè, thà đến bộ lạc Vu Tộc đối phó Hậu Thổ, cũng không muốn đối mặt với kẻ khó nhằn Hậu Nghệ này.

Quá tàn độc!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng hối hận vạn phần, vừa rồi thật sự không nên ra tay với Cửu Phượng.

Phải biết, trước đây Lâm Nghệ đánh tuy mãnh liệt, nhưng vẫn còn có chỗ trống, chừa lại đường lui.

Nhưng... 'Mau đi đi, Nữ Oa sư muội thực lực mạnh mẽ, chắc có thể chống đỡ được một hai, ta ở đây chỉ cản trở.' Tiếp Dẫn Đạo Nhân đáp một tiếng.

Xé rách không gian, cấu trúc thông đạo, liền bước vào trong đó. 'Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Quên lời sư phụ dặn dò rồi sao!' Thấy hai người bỏ chạy, Nữ Oa cũng sắc mặt kịch biến.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hoàn toàn không để ý, xé rách không gian chui vào trong. 'Chạy được sao!' Lâm Nghệ thân thể bất động, rút Thí Thần Chi Tiễn, đặt lên cung, tức thì mạnh mẽ kéo căng, Thời Gian Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo ba loại Tiễn Đạo dung hợp gia trì, gia tăng 500 lần, đột nhiên bắn sát ra ngoài.

Tức thì, chỉ thấy mọi cảnh tượng đều đang lùi lại.

Khoảnh khắc Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa xé rách không gian. 'Thời Gian Đảo Lưu!' 'Thí Thần Chi Tiễn!' 'Diệt Tình Tiễn Đạo!' 'Trời ạ, Hậu Nghệ đã dung hợp ba loại Tiễn Đạo lại làm một, hoàn toàn là một sáng tạo khai thiên tích địa!' U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ trong lòng run rẩy, mắt y trợn tròn đến cực điểm, cả người thần tình đều không thể tin nổi. 'Chẳng trách trước đây lại xuất hiện Đạo Hoa tám mươi mốt phẩm lần thứ hai, kẻ này, đã dung hợp những Đại Đạo khác nhau lại làm một, làm vậy, hoàn toàn lật đổ phương thức tu luyện của Hồng Hoang.' Côn Luân Ngọc Hư Cung, Quảng Thành Tử phát ra tiếng kinh hô.

Các đệ tử Xiển Giáo bên cạnh cũng hoàn toàn ngây người.

Đều biết, mỗi loại Đại Đạo đều giữ tính độc lập, không dung hợp lẫn nhau, nếu dung hợp, tất sẽ dẫn đến phản phệ của Đại Đạo.

Đây là cộng thức tu luyện của Hồng Hoang!

Nhưng, nay Tiễn Đạo của Lâm Nghệ lại có thể dung hợp ba loại Tiễn Đạo làm một, phá vỡ cộng thức này, y làm cách nào?

Không hiểu, chấn động, không thể tin nổi đến cực điểm!

Phương thức tu luyện của Lâm Nghệ, quá độc đáo, quá mới lạ, hiệu quả tu luyện và tốc độ thăng tiến mà y mang lại, cũng là điều

chưa từng có ai sánh bằng, khiến mọi người cảm giác, con đường y đi, Đạo y muốn chứng, mới là đúng. 'Chẳng lẽ ta đều đi sai đường?' Vô số Đại Năng cũng bắt đầu hoài nghi pháp chứng đạo của mình.

Nhưng, pháp chứng đạo của họ, được mấy Thánh Nhân đi, lẽ ra không có sai chứ.

Ngược lại, phương thức chứng đạo của Lâm Nghệ, mới là phù hợp nhất với tu giả Hồng Hoang?

Nhiều Đại Năng thầm nghĩ, thậm chí bắt đầu chuyển biến tư duy, học theo phương thức pháp chứng đạo mới của Lâm Nghệ.

Mỗi lần Lâm Nghệ đột phá, đều mang đến cho Hồng Hoang một lần chấn động!

Một sáng tạo khai thiên tích địa!

Vì vậy, hy vọng Lâm Nghệ có thể khám phá ra một Đại Đạo, và chứng đạo thành công, có thể khai sáng một thời đại, dẫn dắt mọi người.

Thấy Lâm Nghệ có những sáng tạo kinh thế trên Tiễn Đạo, Nữ Oa cũng kinh ngạc chấn động, động tác đều đình trệ.

Nói chính xác hơn, nàng không biết nên ra tay thế nào?

Thời gian đảo lưu, quay về khoảnh khắc Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa xuất hiện ở Bất Chu Sơn.

Trong khung cảnh đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các Thánh Nhân khác đều ở đó.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thê thảm như vậy.

Khung cảnh tiếp tục đảo lưu.

Khoảnh khắc Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa

bước ra khỏi không gian thông đạo.

Thí Thần Chi Tiễn xuyên phá khung cảnh đi vào, khi Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa bước ra khỏi không gian thông đạo, khoảnh khắc cảnh giác lỏng nhất, Thí Thần Chi Tiễn cực tốc bắn sát tới.

Vào lúc này, dị biến đột ngột phát sinh!

Lại có vô cùng Đại Đạo diễn hóa, can thiệp ngăn cản một mũi tên.

Mắt Lâm Nghệ khẽ ngưng.

Y không rõ cơ chế tự bảo vệ của Thánh Nhân, hay phản ứng của Thiên Đạo khi nhận ra việc lợi dụng Thời Gian Hồi Tố để công kích?

Khi Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, dung hợp chân ngã từ cổ chí kim, Thời Gian Đảo Lưu chưa chắc đã có thể đánh giết được.

Hơn nữa, Nguyên Thần của Thánh Nhân ký thác Thiên Đạo, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, có thể cũng sẽ trong dòng sông thời gian, giúp thanh trừ dấu ấn tồn tại của Thánh Nhân, tránh né uy hiếp của những thủ đoạn Thời Gian Đảo Lưu.

Sự can thiệp của Đại Đạo vừa rồi là một biểu hiện.

Nếu chỉ thuần túy là Thời Gian Chi Tiễn, hoặc chỉ một mũi tên, thật sự không thể đánh giết được.

Nhưng, Lâm Nghệ đã cân nhắc những yếu tố này, nên mới thay đổi, dung nhập Thí Thần Chi Tiễn và Diệt Tình Chi Tiễn, nâng cao lực hủy diệt, đối phó với mọi sự can thiệp.

May mắn là.

Chương 64

Sự thay đổi mạo hiểm trước đó, đã đúng.

Rủi ro y mạo hiểm, cũng vô cùng xứng đáng!

Sát phạt lực của Thí Thần Chi Tiễn đủ để hủy diệt Đại Đạo, không tạo thành một chút trở ngại nào, cũng không cho Tiếp Dẫn Đạo Nhân thời gian phản ứng, xuyên thủng Thánh Nhân chi khu.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong khoảnh khắc bị Tiễn Ý Thí Thần hủy diệt, Tiễn Ý Diệt Tình xé nát, cùng khung cảnh tiêu tán.

Vừa xé rách không gian, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đang chạy trốn phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

Y từ trong không gian rơi ra.

Thánh Nhân thất khiếu chảy Thánh Huyết!

Nguyên Thần của Thánh Nhân suy yếu cực độ!

Trong đồng tử lóe lên sự kiêng kị và kinh khủng tột độ!

Rõ ràng, một kích kia của Lâm Nghệ, đã tạo thành vết thương khủng bố cho y.

Lâm Nghệ triệu hồi Thí Thần Chi Tiễn xong, không ngừng nghỉ, lại nhảy vọt về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhân lúc Nguyên Thần của Tiếp Dẫn Đạo Nhân chấn động, trực tiếp bắn sát, Thí Thần Chi Tiễn đâm vào mi tâm Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Công Đức Kim Liên tự động phòng ngự, nhưng lại bị Thí Thần Thương trực tiếp xuyên phá, cũng xuyên thủng đầu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nổ tung, Nguyên Thần của Thánh Nhân bị xé nát nghiền vụn.

Ong!

Trong chớp mắt!

Trời giáng Thánh Huyết, Hồng Hoang Đại Đạo bi ai.

Nữ Oa ngây người.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Năng khác cũng ngây người.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung đang huyết chiến điên cuồng, trận chiến trong khoảnh khắc dừng lại.

Cửu Phượng tóc tai rũ rượi, từ không gian lao ra, nhìn cảnh Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị giết, hoàn toàn ngây dại!

Lâm Nghệ nổi giận, giết Thánh Nhân!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa xông ra khỏi không gian, nhìn chăm chú tàn khu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân đang rơi xuống, cả người y đều ngớ ra.

Trong Vu Tộc, Tam Thanh bị Lục Đạo Luân Hồi ngăn chặn, ngẩng đầu nhìn trời, trời đất nhuộm máu, một cỗ cảm xúc bi lương của Đạo, lan tràn khắp Hồng Hoang.

Thánh Nhân đổ máu, trời đất cùng bi ai!

Hàng ức vạn Vu Tộc, Yêu Tộc, cũng hoàn toàn ngây dại, Chí Cao Vô Thượng, coi chúng sinh như kiến cỏ Thánh Nhân, bị giết rồi!

Cả Hồng Hoang đều như hoàn toàn tĩnh mịch.

Lúc này, hình tượng Thánh Nhân trong mắt chúng sinh cực tốc sụp đổ.

Thánh Nhân, không còn cao cao tại thượng, bất khả xâm phạm

như vậy nữa!

Lâm Nghệ đã phá vỡ định luật này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ đều thần sắc kịch biến, thoát khỏi Lục Đạo Luân Hồi, xông lên thương khung, vừa lúc thấy nửa người tàn phế của Chuẩn Đề Đạo Nhân rơi xuống, uyển như một kiện Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo tuyệt thế, đánh nát từng tầng không gian.

Từng giọt Thánh Huyết bay xuống, xuyên thủng thế giới, rơi vào đại địa, hóa thành một vùng thần thánh chi địa khủng bố, vô số thực vật, sinh linh, nhiễm Thánh Huyết Đại Đạo áo nghĩa, trực tiếp tiến hóa thành linh.

Tam Thanh nhìn mà ngây người!

Lâm Nghệ, đã giết Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Oanh long!

Đột nhiên, một bàn tay khổng lồ xé rách không gian, tóm lấy thi thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng các Thánh Nhân khác ngẩng đầu nhìn, kinh hãi khi thấy đó là Lâm Nghệ. 'Đề thủ 300 vạn Đạo Pháp Tắc Đại Đạo của Thánh Nhân, đã dung nhập Tiễn Đạo!' Hệ thống đột nhiên nhắc nhở, khiến lòng Lâm Nghệ chấn động mạnh, một tia vui mừng che lấp phẫn nộ.

Giết hại Thánh Nhân, lại đề thủ được 300 vạn đạo, địa ngục cấp Tiễn Đạo huấn luyện trường cũng có thể mở vô số lần rồi.

Hơn cả việc đề thủ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Trong chớp mắt, Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa, sát niệm trong mắt đột nhiên tăng vọt.

Nguyên Thần của Thánh Nhân ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Lâm Nghệ giết hại Tiếp Dẫn Đạo Nhân, không biết có thể sống lại không?

Nhưng lúc này, trong mắt y, Thánh Nhân là nguồn tài nguyên phong phú.

Thậm chí, y hy vọng họ có thể sống lại vô hạn.

Như vậy có thể đề thủ thêm nhiều Pháp Tắc Đại Đạo hơn.

Pháp chứng đạo mới giờ đã tu luyện đến cảnh giới Tráng Đại Tiễn Tâm bước thứ hai, cần nguồn tài nguyên càng nhiều hơn.

Tiễn Đạo của Lâm Nghệ khóa chặt Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Nữ Oa thần sắc kịch biến.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm giác mình là Thánh Nhân, lại như con mồi, bị Lâm Nghệ kẻ săn mồi này khóa chặt. 'Nguyên Thủy sư huynh, cứu mạng!' Chuẩn Đề Đạo Nhân kinh khủng gào lên, cái chết của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đã uy hiếp y vô cùng mạnh mẽ, trí mạng, lúc này thể diện, cũng không quan trọng bằng việc thoát khỏi khóa chặt của Lâm Nghệ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử ba người, thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị tru sát, cũng không thể không đánh giá lại uy hiếp của Lâm Nghệ, tạm thời từ bỏ việc áp chế Hậu Thổ.

Phía Hậu Thổ bên kia Thiên Đạo có một mức độ áp chế nhất định, chỉ cần trấn áp được dị số Lâm Nghệ này, thì mọi chuyện sẽ an bài.

Bàn Cổ Phiên quét ngang, ngăn cách mọi Hỗn Độn vỡ nát, Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp sát hướng Lâm Nghệ.

Ra tay khá dứt khoát, quyết đoán!

Kể từ cái chết của Phục Hy, giữa y và Lâm Nghệ đã phát sinh

không ít Nhân Quả.

Pháp chứng đạo độc đáo của Lâm Nghệ, cùng tốc độ trưởng thành tu luyện biến thái, khiến y vô cùng kiêng kị, Thánh Nhân tuy không sợ Nhân Quả, nhưng có thể loại bỏ uy hiếp Lâm Nghệ này, tuyệt đối không lưu tình.

Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử cùng xông lên.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy cơ hội này, thề giết Lâm Nghệ để báo thù cho Sư huynh Tiếp Dẫn, cũng bi phẫn sát hướng Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nguy nhiên không sợ, sát tâm đại khởi, nếu lại đồ sát thêm một hai Tôn Thánh Nhân, thì đủ để chống đỡ bước thứ ba.

Y đặt năm mũi tên, trong khoảnh khắc bắn sát về phía Ngũ Thánh.

Đồng thời khóa chặt Nữ Oa, Chuẩn Đề.

Từng luồng Tiễn Ý hủy diệt uyển như biển lớn, cuồn cuộn dâng tới hai người, khiến hai người lạnh sống lưng.

Điều khiến họ kiêng kị nhất là.

Lâm Nghệ đột nhiên rút ra chín mũi tên, nhắm thẳng, cực tốc kéo căng.

Trong chớp mắt, mọi người đều cảm thấy không gian xung quanh mình đều bị kéo theo dây cung của Lâm Nghệ.

Chín phần ý thức!

Một mũi tên, lại xuất hiện!

Vô số Đại Năng nín thở, đồng tử nhìn chằm chằm, trong lòng run rẩy, kẻ này giết một Tôn Thánh Nhân chưa đủ, lẽ nào định tiếp tục giết nữa sao?

Tam Thanh cũng nhận ra tâm tư tàn độc của Lâm Nghệ, trong lòng

họ làm sao không chấn động được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ: 'Sư huynh, trấn áp không gian, giữ chân y, Thông Thiên sư đệ dùng Tru Tiên Kiếm Trận nhốt y lại, ta trấn sát, nếu không, Nữ Oa sư muội e rằng sẽ gặp kiếp nạn.' Lão Tử gật đầu.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng không phản bác.

Chỉ thị của Sư phụ Hồng Quân, nhất định phải làm theo, cũng không còn để ý đến những điều khác.

Ca ca ca.....!

Lúc này, Bàn Cổ Cung bị kéo vang lên, Bàn Cổ Cốt Chỉ chế tạo, cũng như thể không chịu nổi, nhưng, Lâm Nghệ không lo Bàn Cổ Cung sẽ bị đứt, y càng tò mò hơn, Tiễn Đạo chín phần ý thức có thể gia tăng bao nhiêu lần?

Chín mũi tên, mỗi mũi đều có mức gia tăng hơn hai trăm lần, phần lớn là hơn ba trăm lần, chín mũi tên hoàn toàn được kéo căng, ban đầu Lâm Nghệ tưởng 1500 lần gia tăng là cực hạn, nhưng, giờ đây nhìn thấy còn xa mới là giới hạn!

Bởi vì, lúc này đã đạt 1500 lần.

Nhưng vẫn chưa phải giới hạn!

Từng luồng Tiễn Ý sắc bén cực hạn điên cuồng bùng phát, từ trên thương khung thế giới Bất Chu Sơn quét sạch Thiên Địa Thập Phương, Bàn Cổ Chân Thân ở xa cũng bị xung kích Tiễn Đạo liên tục vỡ nát, Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác bị Tiễn Phong sắc bén cắt đứt Đại Đạo.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chấn động kịch liệt, dẫn phát các tinh thần trong Hỗn Độn Tinh Không vỡ nát, điên cuồng làm suy yếu Hỗn Độn chi thế của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Cảm nhận sát phạt lực Tiễn Đạo gia tăng hơn ngàn lần, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng giật mình kinh hãi!

Nữ Oa trước đó đã từng bị khóa chặt một lần.

Ký ức còn mới nguyên.

Nay lại bị khóa chặt, khác với cảm nhận trước đó, rõ ràng nhận ra sự đột phá lớn của Lâm Nghệ trên Tiễn Đạo.

Nhưng, nàng vẫn giữ bình tĩnh.

Tế tàn phá Sơn Hà Xã Tắc Đồ, và sáng tạo từng thế giới phòng ngự, cùng Đại Đạo Thiên Binh đánh về phía Lâm Nghệ.

Lão Tử tế Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, diễn hóa Thái Cực Đại Đạo Trận Đồ.

Thái Cực Trận Đồ trong khoảnh khắc trải ra, bao trùm về phía Lâm Nghệ.

Thông Thiên Giáo Chủ cầm Tru Tiên Tứ Kiếm, chân đạp Tru Tiên Trận Đồ, Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm vờn quanh bên mình, từng đạo kiếm hồng xung tiêu, xuyên phá Hỗn Độn Tinh Không, kiếm quang hung lệ đánh nát từng viên tinh thần Hỗn Độn.

Tuy rằng hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ chưa bày trận!

Nhưng uy hung sát phạt của tứ kiếm lúc này, một chút cũng không thua kém Thí Thần Thương!

Thông Thiên Giáo Chủ điều khiển bốn thanh hung kiếm đâm thẳng về phía bốn phương của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cảm nhận được, thần tình cũng ngưng trọng.

Lúc này, sát tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn dâng cao, trực tiếp tế Bàn Cổ Phiên, không chỉ có thể xé rách Hỗn Độn, vặn vẹo thời

không, tạo ra sự can thiệp thời gian và không gian cho Lâm Nghệ.

Ngay cả các Đại Năng đang quan sát, cũng cảm nhận được sự khủng khiếp của Bàn Cổ Phiên!

Tam Thanh có tu vi và thực lực mạnh nhất trong Lục Thánh.

Chương 65

Tu vi cảnh giới Thánh Nhân được chia thành Cửu Trọng Thiên, Cửu là cực, Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, phá vỡ Cửu chi cực, có thể siêu thoát, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy Tam Thanh thành Thánh thời gian ngắn, nhưng căn nguyên cực cao, Khí Vận và Công Đức vô lượng, thêm nhiều sự gia trì, tu vi của Lão Tử đã đạt Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đã bước vào Thánh Nhân Ngũ Trọng Thiên.

Nữ Oa Thánh Nhân Tứ Trọng Thiên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thực lực tương đối yếu hơn một chút!

Nhưng, phải biết rằng lúc này Ngũ Thánh hợp lực!

Lâm Nghệ phải một mình chiến Ngũ Thánh!

Nơi đây, các Đại Năng kia cũng cười khổ trong lòng.

Tam Thanh là lực chiến chủ yếu, áp lực của Lâm Nghệ tăng gấp bội!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay cực kỳ tàn độc, hoàn toàn chí tử, không chừa một chút đường lui nào.

Lâm Nghệ cực tốc kéo căng Bàn Cổ Cung.

Đủ 1900 lần gia tăng!

Khiến Lâm Nghệ kinh ngạc và bất ngờ.

Phải biết, chín phần ý thức điều khiển Tiễn Đạo gần như tiếp cận mức độ chồng chất của chín mũi tên, vượt xa dự đoán của y!

Nhưng, trong khoảnh khắc kéo căng.

Mọi người đều tưởng y sẽ bắn sát Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa.

Lâm Nghệ lại đột nhiên xoay người, trực tiếp bắn sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sát phạt lực của chín mũi tên trực tiếp phá tan sự trấn áp của Thái Cực Đồ, tất cả đều bắn sát về phía một mình Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cảnh tượng này, khiến Nữ Oa, Chuẩn Đề Thánh Nhân, cùng tất cả chúng sinh đang quan chiến đều sững sờ.

Mục tiêu của Lâm Nghệ không phải Nữ Oa, Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Mà là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Kẻ này lại giở trò!

Bất ngờ không kịp trở tay!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngờ, sắc mặt y trầm xuống, cảm nhận sát phạt lực gia tăng khủng khiếp của chín mũi tên, Nguyên Thần thôi động Bàn Cổ Phiên, kích phát toàn bộ sát phạt Hỗn Độn của Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo đệ nhất dưới Thiên Đạo, đánh trả về phía chín mũi tên đang bắn tới. 'Đề thủ sát uy Bàn Cổ Phiên, đã dung nhập Tiễn Đạo!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 3 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 3 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 4 cấp!' Sát uy Bàn Cổ Phiên không ngừng được thôi phát, Lâm Nghệ thì liên tục đề thủ, thăng cấp Tiễn Đạo!

Chín mũi tên hoàn toàn đủ để khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn run rẩy.

Sức mạnh có thể giết Thánh Nhân gia tăng 1900 lần chiến lực, Nguyên Thủy Thiên Tôn dù là Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, một khi

bị bắn trúng, cũng phải đạo vẫn ngay tại chỗ.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa, Thông Thiên Giáo Chủ đều không giúp được gì.

Bởi vì, vừa mới tiếp cận sát phạt Đại Đạo mà họ thi triển, Tiễn Đạo đã trực tiếp hủy diệt nó.

Lực sát phạt 1900 lần, thể hiện một cách triệt để.

Mũi tên đầu tiên va vào Bàn Cổ Phiên, phá vỡ cả Đô Thiên Thần Sát trên đó, bản thể Bàn Cổ Phiên đều chấn động.

Sát uy càng bị kích phát.

Lâm Nghệ thì không ngừng đề thủ.

Mũi thứ hai, thứ ba, thứ tư liên tiếp bắn tới, bắn lùi Bàn Cổ Phiên, áp chế cả uy năng sát phạt Tiên Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận một luồng uy hiếp khủng khiếp bao trùm, sắc mặt kịch biến.

Lực Nguyên Thần không ngừng kích phát uy năng sát phạt chân chính của Bàn Cổ Phiên, điên cuồng lưu chuyển thời không để tiêu trừ sát phạt Tiễn Đạo.

Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ cũng không đứng nhìn.

Tuy rằng, sau khi lập giáo, ba huynh đệ sinh ra mâu thuẫn, chia nhà, nhưng trước đại nghĩa lớn, vẫn có thể đồng lòng.

Lão Tử thu hồi Thái Cực Đồ đang định trụ không gian, đánh ra Thái Cực Huyền Quang, bao trùm và trấn áp những mũi tên còn lại.

Thông Thiên Giáo Chủ đạp trên Tru Tiên Trận Đồ, một bước xuyên qua thế giới, kiếm quang Tru Tiên Tứ Kiếm ức vạn trượng, hình thành kiếm hà Tru Tiên bài sơn đảo hải bao trùm về phía Lâm Nghệ, ý đồ bức lui Lâm Nghệ. 'Đề thủ sát uy Tru Tiên, đã dung nhập

Tiễn Đạo!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 4 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 8 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Lôi Chi Tiễn Đạo thăng 6 cấp!' Lâm Nghệ chuyển mắt nhìn Tru Tiên Tứ Kiếm.

Mắt y cũng hàm chứa ánh sáng rực rỡ.

Tru Tiên Tứ Kiếm, là một kiện Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo khác do La Hầu tế luyện, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, phi Tứ Thánh bất khả phá.

Nếu có được.

Lâm Nghệ có một ý tưởng mới.

Luyện Tru Tiên Tứ Kiếm thành tên.

Dung nhập Tru Tiên Trận Đồ vào Tiễn Đạo.

Rồi dung nhập Tru Tiên Kiếm Trận vào Tiễn Đạo.

Phối hợp với Tiễn Đạo chín phần ý thức, liệu có thể một mũi tên bắn ra, trực tiếp tạo thành Tru Tiên Sát Trận?

Nếu có thể tạo thành, thì một khi bắn trúng Thánh Nhân, Thánh Nhân đợi chết!

Ý tưởng này quá táo bạo.

Nhưng, tiền đề là phải có được Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Trận Đồ và pháp bố trí của nó.

Đây là căn cơ lập giáo của Thông Thiên Giáo Chủ.

Trừ khi Thông Thiên Giáo Chủ chết.

Lâm Nghệ cũng tạm thời gác lại ý niệm đó, thấy Tru Tiên Tứ Kiếm tru sát tới, một mặt ý thức bao trùm đề thủ sát uy Tru Tiên, một mặt đặt Phong Chi Tiễn, cực tốc kéo căng, trận văn Thập Nhị Đô

Thiên Thần Sát lóe sáng, không ngừng gia tăng uy năng Bàn Cổ, một mũi tên bắn ra, hóa một cỗ phong bạo khủng bố quét về phía kiếm quang Tru Tiên, tiêu trừ sát phạt Tru Tiên Tứ Kiếm.

Uy năng Bàn Cổ ẩn chứa trong Phong Chi Tiễn phá nát kiếm quang Tru Tiên.

Một dị tượng Bàn Cổ Chân Thân hoành hành tiến lên, thẳng tiến về phía Thông Thiên Giáo Chủ. 'Tiễn Đạo dung trận!' Cảm nhận Đô Thiên Thần Sát trong Tiễn Đạo, Thông Thiên Giáo Chủ đồng tử trợn tròn, cả người y đều tỏ vẻ không thể tin nổi.

Lâm Nghệ lại có thể dung nhập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vào Tiễn Đạo!

Kỳ tài, thật sự là kỳ tài của Hồng Hoang!

Tuy rằng những sáng tạo trước đó của Lâm Nghệ, cũng khiến y chấn động, nhưng còn xa mới bằng lần này.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận dung nhập vào Tiễn Đạo, đã thành công, thêm vào Tiễn Đạo dung hợp trước đó, có nghĩa là Lâm Nghệ có thể dùng tên điều khiển bất kỳ Đại Đạo nào, đây mới là điều đáng sợ nhất, e rằng không ai hiểu được điểm này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân, ai mà không giật mình kinh hãi.

Lúc này, cảm giác dưới hồng lưu đại thế, kẻ đáng bị chôn vùi nhất, không phải Hậu Thổ, mà là Lâm Nghệ!

Y mới là dị số lớn nhất!

Phong Chi Tiễn mang theo thế Bàn Cổ của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy hiếp Thông Thiên Giáo Chủ cực lớn, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không thể không thôi động Tru Tiên Tứ Kiếm để tiêu hao uy hùng cái thế đó. 'Đề thủ sát uy Tru Tiên, đã dung nhập

Tiễn Đạo!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 5 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 6 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Kim Chi Tiễn Đạo thăng 6 cấp!' Đối với Lâm Nghệ mà nói, chiến đấu, đã trở thành con đường để thu thập tài nguyên.

Phong Chi Tiễn ngăn chặn Thông Thiên Giáo Chủ.

Một bên khác, dưới sự phối hợp của Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đỡ được bảy mũi tên gia tăng 1900 lần sát phạt, hai mũi tên cuối cùng lại xuyên phá phòng ngự Bàn Cổ Phiên, trong khoảnh khắc bắn sát đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khiến Nguyên Thần Thiên Tôn kinh hãi tế Chư Thiên Khánh Vân, bao trùm hàng ức vạn dặm để ngăn cách, chống đỡ hai mũi tên.

Lâm Nghệ nhân cơ hội rảnh tay, vội vàng đặt Thí Thần Chi Tiễn, nhân lúc hai mũi tên phá vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân, lập tức bổ sung một mũi tên, trong khoảnh khắc xuyên thủng Chư Thiên Khánh Vân.

Một mũi tên bắn trúng bụng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Một luồng sát phạt Thí Thần cực hạn xuyên phá, bắn Nguyên Thủy Thiên Tôn bay qua vài Tiểu Thiên Thế Giới, Bàn Cổ Phiên cũng vang lên tiếng bi ai!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị đổ máu!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đang cuồng chiến, nhìn thấy mà chấn động, một mình chiến Ngũ Thánh, lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đổ máu, Lâm Nghệ, quả thực mạnh đến mức biến thái, khiến họ tuyệt vọng.

Vu Tộc có Lâm Nghệ.

Yêu Tộc lại không có ai.

Yêu Tộc lấy gì để chống đỡ?

Nếu Yêu Tộc có một cấm kỵ như Lâm Nghệ, Đế Tuấn, dám tuyên chiến với Thiên Đạo! 'Ha ha ha, chiến!' Đế Giang Tổ Vu chi khu đổ máu không ngừng, nhưng lại cuồng tiếu kinh thiên, một mình chiến Ngũ Thánh, có thể khiến Thánh Nhân đổ máu, Lâm Nghệ, cũng khiến y chấn động, kích động!

Có lẽ, Vu Tộc thật sự có thể được một người xoay chuyển!

Vị trí của Vu Tộc, không còn bi quan nữa, Đế Tuấn vừa mới tuyên chiến với Thiên Đạo, sao lại không dám! 'Sư đệ!' Lão Tử kinh hãi thần sắc đại biến, Thái Cực Đồ quét ngang, ngăn cách thời không, định trụ địa phong thủy hỏa, trực tiếp xông về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ phế tích bước ra.

Huyết động ở bụng cuồng chảy Thánh Huyết, không thể ngăn lại được, Thí Thần Thương bản thân vốn là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, lực sát phạt ngay cả Thánh Khu cũng không chịu nổi, sát phạt còn sót lại điên cuồng phá hoại Thánh Khu tu phục, máu mới không ngừng lại được!

Bàn Cổ Phiên bay về tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y âm trầm lạnh lẽo nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Nếu Thí Thần Chi Tiễn kích xuyên đầu y, thì y cũng phải như Tiếp Dẫn, trực tiếp đạo vẫn!

Thông Thiên Giáo Chủ dùng Tru Tiên Tứ Kiếm đỡ Phong Chi Tiễn, lùi về bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nữ Oa cũng lùi lại.

Chuẩn Đề Đạo Nhân càng đánh càng sợ, càng nhanh chóng nhảy

sang bên cạnh Lão Tử.

Lâm Nghệ triệu hồi tất cả mũi tên.

Lông mày kiếm như gió lay động, nhìn chằm chằm Ngũ Thánh! 'Chư vị, tiếp tục đánh!' Lâm Nghệ cười lạnh hô lên.

Y ghét bỏ vì đề thủ sát uy chưa đủ!

Chương 66

'Lại đến!' Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm đến cực điểm, nhẫn nhịn Đạo Thương, lại tế Bàn Cổ Phiên, Ngũ Tôn Thánh Nhân, y không tin không thu thập được một kẻ chưa chứng đạo như Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cũng giơ Bàn Cổ Cung lên.

Nhưng, vừa động trong khoảnh khắc, thần sắc y đột nhiên ngưng trọng.

Một luồng áp bách nặng nề, hạo hãn, rộng lớn, đột nhiên quét tới, cảm giác cả Hồng Hoang đều đè nặng lên vai, Tiễn Đạo, Tiễn Ý bị vô cùng vô tận Đại Đạo ngăn cản.

Thiên Đạo ra tay!

Tâm tư Lâm Nghệ trầm xuống.

Tiễn Tâm điều khiển mọi Tiễn Ý, cực tốc xông phá trùng trùng ngăn cản, xé nát Đại Đạo! 'Oanh long!' Lúc này.

Dưới bộ lạc Vu Tộc, dị tượng Lục Đạo Luân Hồi lấp lánh bay lên không, như thể chống đỡ cả Thiên Địa, đối đầu với Thiên Đạo!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tức thì thu tay, nhìn chằm chằm.

Thiên Đạo, và Địa Đạo, đã đối đầu nhau!

Xem Thiên Đạo có thể áp chế được không?

Ánh mắt Lâm Nghệ ngưng trọng, y ngăn chặn Ngũ Thánh, để tạo cơ hội cho Hậu Thổ, Địa Đạo đối kháng Thiên Đạo, Hậu Thổ có thể chống đỡ áp chế của Thiên Đạo không, đối với y mà nói, vô cùng quan trọng!

Khoảnh khắc này, Lâm Nghệ vô cùng khẩn trương, chờ đợi kết

quả cuối cùng!

Áp bách của Hồng Hoang càng lúc càng nặng nề, đè ép chúng sinh run rẩy, đổ máu!

Những sinh mệnh yếu ớt bị nghiền nát thành huyết vụ.

Trong thương khung sụp đổ, từng đạo dấu ấn Đại Đạo hiển hóa, cuộn xoáy hội tụ thành Hỗn Độn Phong Bạo vô biên vô tận.

Ngay cả Thánh Nhân bị cuốn vào phong bạo, cũng sẽ triệt để đạo tiêu!

Dị tượng Lục Đạo Luân Hồi, vô biên vô tận khuếch đại, từ phạm vi vài Tiểu Thế Giới, lan rộng ra hàng chục vạn Trung Thiên Thế Giới, dần dần lan tràn khắp Hồng Hoang, rồi lấp lánh bay lên không, như thể muốn chống đỡ cả trời đất.

Khí tức Lục Đạo Luân Hồi tung hoành vô biên thế giới, diễn hóa tạo ra Luân Hồi!

Hàng ức vạn tàn hồn, oan hồn của chúng sinh, nhìn chằm chằm Lục Đạo Luân Hồi phát ra tiếng gào thét hưng phấn.

Đối với tàn hồn, oan hồn mà nói, lang thang Hồng Hoang, không được siêu thoát.

Chịu đựng sự giày vò của tuế nguyệt.

Lục Đạo Luân Hồi là hy vọng của họ.

Thiên Đạo vô tình, sao lại không để ý những điều này, thề sẽ hủy diệt trấn áp Địa Đạo, để bù đắp Hồng Hoang.

Đại Đạo Phong Bạo không ngừng ngưng tụ, lực hủy diệt, lực trấn áp càng lúc càng mạnh.

Có Tử Tiêu Thần Lôi tượng trưng cho thân phận Thiên Đạo diễn hóa, hình thành một luồng hồng lưu đại thế vô biên vô tận, dường

như muốn nuốt chửng mọi chúng sinh Hồng Hoang.

Đại chiến Vu Tộc, Yêu Tộc bị triệt để trấn áp, run rẩy.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng mười một Tổ Vu khác, Tổ Vu chi khu bị đánh tàn.

Có kẻ song tay bị đánh gãy.

Có kẻ bụng bị xuyên thủng một lỗ máu.

Có kẻ vai bị chém đứt, máu chảy cuồn cuộn.

Bị Đồ Vu Kiếm làm trọng thương, oán sát xâm thực, ngay cả Bản Nguyên Pháp Tắc Đại Đạo cũng bị trọng thương, khí tức suy yếu cực độ, cảnh giới lùi bước, tùy thời đối mặt với kết cục đạo vẫn.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không chống đỡ nổi, Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ băng tháp.

Bị đánh cho vô cùng thê thảm!

Nhưng, trong mắt họ, không hề có ý chí suy sụp, ngược lại bùng phát ánh sáng hy vọng chói lọi!

Lâm Nghệ, với sức mạnh một người, đã một mình gánh vác Đại Thế.

Để ngăn chặn sự vây công không thể kháng cự của Thánh Nhân.

Cũng để cung cấp bảo chướng mạnh mẽ cho Hậu Thổ chứng đạo.

Tin rằng, Vu Tộc, có Lâm Nghệ gánh vác, có Hậu Thổ tọa trấn, tương lai có thể kỳ vọng!

Đế Tuấn toàn thân chiến giáp máu chảy cuồn cuộn, nắm Đồ Vu Kiếm, mặc cho tiên huyết chảy dọc kiếm thể, đôi huyết đồng không cam lòng, nhìn chằm chằm Đại Đạo Phong Bạo trên đỉnh Hồng Hoang, cùng hồng lưu đại thế đang ngưng tụ.

Không cam lòng!

Phẫn nộ!

Đông Hoàng Thái Nhất một cánh tay bị đánh gãy, Đông Hoàng Chung lơ lửng trên đầu, chống đỡ thương thiên!

Hi Hòa, Côn Bằng cùng các Yêu Thánh khác theo sau, ai nấy chật vật, tu vi bị đánh rớt.

Oanh long!

Lúc này, Đại Đạo Phong Bạo đang ngưng tụ, theo trụ Bất Chu Sơn quét xuống, bao trùm vạn vạn thế giới trong và ngoài Bất Chu Sơn, cuốn tất cả chúng sinh vào trong đó.

Dường như Thiên Đạo đích thân ra tay, kết thúc Vu Yêu, vẽ một dấu chấm tròn viên mãn cho Lượng Kiếp.

Hoặc, Đại Thế đã vượt ra ngoài tầm kiểm soát.

Thiên Đạo đích thân xuất hiện, để xoay chuyển, bù đắp.

Truy cứu nguyên nhân căn bản, như Tam Thanh đã nói, kẻ ảnh hưởng Lượng Kiếp Đại Thế, không phải Hậu Thổ, mà là Lâm Nghệ, Lâm Nghệ mới là dị số lớn nhất!

Với sức mạnh một mình, đã khiến Lượng Kiếp Đại Thế phát sinh sự chuyển dịch.

Với một thân thể gánh đỡ nửa hồng lưu đại thế!

Kẻ đáng bị hủy diệt nhất là Lâm Nghệ.

Kéo theo đó cũng phải triệt để giải quyết Vu Yêu!

Nhận ra ý đồ này, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Chuẩn Đề, Nữ Oa, đều rút khỏi chiến trường.

Kẻ đáng chết, không phải họ.

Kẻ ứng kiếp, cũng không phải họ.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Cung Công cùng các Tổ Vu khác.

Lâm Nghệ nhìn chăm chú Đại Đạo Phong Bạo dần dần chìm xuống, trên người y từng luồng Tiễn Ý bùng phát, xuyên thủng áp bách vô biên vô tận, bước ngang về phía trước Cửu Phượng, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cung Công cùng các Tổ Vu khác.

Tức thì, ngẩng đầu, trương cung!

Bàn Cổ Cung trong khoảnh khắc được kéo căng, chín mũi tên được đặt lên dây, nhắm thẳng Đại Đạo Phong Bạo đang rơi xuống, Tiễn Ý thiên mạc vô biên rung động sinh ra, súc thế chờ động, dường như, chín mũi tên đó có thể ngăn chặn hồng lưu đang lật đổ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh nhìn chăm chú bóng lưng của Lâm Nghệ.

Trong lòng phức tạp!

Cuối cùng, họ cũng không phải là người đứng ở tiền tuyến nhất.

Trong hồng lưu Đại Thế cuốn trôi, người vẫn luôn bảo vệ họ, cuối cùng lại đứng trước mặt họ, gánh vác cả Vu Tộc, bảo vệ họ!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất mắt nhìn chằm chằm, trong mắt không hề có ý sợ hãi!

Yêu Tộc không có ai chống đỡ!

Nhưng, không hề sợ hãi!

Oanh long long.....!

Đại Đạo Phong Bạo vòng đầu tiên cuốn xuống, mắt thường có thể thấy, tất cả đều yên diệt!

Côn Bằng, Kế Mông cùng các Yêu Thánh khác, cũng tuyệt vọng.

Tranh giành, chiến đấu rồi, cũng đã nỗ lực rồi, vì một tia sinh cơ, nhưng cuối cùng mới phát hiện, dưới hồng lưu Đại Thế, kiến cỏ, rốt cuộc vẫn là kiến cỏ, đối mặt với hồng lưu ngập trời, chỉ có phần bị nuốt chửng, không thể có chút lực phản kháng nào.

Vu Tộc, có Lâm Nghệ gánh vác, có người chống đỡ!

Yêu Tộc, ai chống đỡ?!

Yêu Tộc thua rồi!

Đối mặt với sự nghiền ép của Đại Đạo Phong Bạo, chút ý chí chiến đấu cuối cùng của tất cả cường giả Yêu Tộc, đều bị chôn vùi trong hồng lưu hạo hãn.

Lúc này.

Đế Tuấn một bước tiến lên.

Một mái tóc bù xù bay tán loạn.

Y nhìn chăm chú Đại Đạo Phong Bão vô biên vô tận, phong mang trong mắt trong khoảnh khắc trở nên sắc bén, gầm lên một tiếng phẫn nộ: 'Đại Thế không tranh, không phải điều Đế Tuấn ta làm, tất cả Yêu Tộc nghe lệnh, trợ Bản Hoàng kháng Thiên!' Oanh long!

Đế Tuấn cực tận thăng hoa, Bản Nguyên Yêu Hoàng bốc cháy, đạt đến đỉnh phong chiến lực, tế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nghênh chiến Đại Đạo Phong Bạo. 'Chiến!' Ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên trấn thủ chủ tinh thần, vô số Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên trấn thủ một vạn bốn ngàn tám trăm phó tinh thần, gầm thét, rơi vào trạng thái điên cuồng tột độ.

Yêu Tộc muốn diệt rồi!

Đại Thế muốn Yêu Tộc diệt!

Vậy thì chiến một trận, đánh một trận!

Trực tiếp dung nhập tất cả Bản Nguyên vào trong tinh thần.

Cũng dung nhập ý chí vào trong đó.

Từ bỏ tất cả, vô hạn thăng cấp uy năng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Điều động Hỗn Độn chi thế rộng lớn vô biên hơn nữa, gia trì lên người Đế Tuấn.

Đế Tuấn bại, chết!

Từng luồng Hỗn Độn chi thế khủng khiếp dũng nhập vào người Đế Tuấn, khí tức, khí thế của Đế Tuấn đều thăng lên đến cực điểm, Đồ Vu Kiếm dựng thẳng, trực tiếp sát vào Đại Đạo Phong Bạo. 'Kiến cỏ, cũng có lúc phẫn nộ!' 'Trảm!' Đế Tuấn huyết mâu cuồn cuộn, bạo quát một tiếng chém ra, Đồ Vu Kiếm mang theo Chu Thiên Tinh Đấu chi thế và Hỗn Độn chi thế, hóa thành kiếm hà dài ức vạn dặm, chém sát về phía Đại Đạo Phong Bạo vô biên, thề sẽ chém nát phong bạo Đại Thế.

Oanh long!

Chương 67

Đại Đạo Phong Bạo bị một kiếm chém trúng, không ngừng tan rã.

Thiên Đạo cũng cảm ứng được, lại cực tốc ngưng tụ, nhanh chóng xuyên phá kiếm hà, càng hủy diệt hung lệ hơn đổ xuống, mang theo một ý chí không thể kháng cự, nặng nề nghiền ép xuống Đế Tuấn.

Oanh long!

Vai Đế Tuấn như bị cả Hồng Hoang Thiên Địa đè nặng, bị đè xuống, từ trên thương khung giẫm nát từng tầng không gian rơi xuống!

Yêu Hoàng chi khu không ngừng đổ máu!

Chu Thiên Tinh Đấu chi thế, Hỗn Độn chi thế, cũng không ngừng bị ý chí không thể kháng cự kia tiêu ma.

Trong Hỗn Độn Tinh Không, từng tinh thần Hỗn Độn nổ tung.

Mỗi khi một viên nổ tung, lại có một cường giả Yêu Tộc nổ tung mà chết! 'Sát!' Đế Tuấn bàn chân giẫm nát không gian, đạp vào Hỗn Độn, định trụ thân thể, rõ ràng đã thất khiếu đổ máu, nhưng vẫn giơ vai lên, một lần nữa chém về phía hồng lưu phong bạo.

Oanh long!

Đại Đạo Phong Bạo càng tụ càng nặng nề, trực tiếp trấn áp cả Chu Thiên Tinh Đấu chi thế, Hỗn Độn chi thế bao trùm toàn thân Đế Tuấn.

Đồ Vu Kiếm bi ai!

Thoát khỏi lòng bàn tay Đế Tuấn, phi vọt ức vạn vạn dặm ra xa.

Thân thể Đế Tuấn cũng bị Thiên Địa áp bách, uyển như cây cổ thụ lột vỏ mà tan vỡ, không ngừng rơi xuống.

Ngay cả Yêu Tộc Chi Hoàng Đế Tuấn, dưới hồng lưu Đại Thế cuốn trôi, vẫn nhỏ bé không chịu nổi.

Nhưng.

Không ai cười nhạo y một câu.

Riêng việc dám tuyên chiến với Đại Thế đã đủ xứng đáng hai chữ 'kinh diễm'!

Đại Đạo Phong Bạo tiếp tục đổ xuống, Hi Hòa rơi lệ, xông lên trời, đỡ lấy thân thể Đế Tuấn, chịu đựng sự cuốn trôi của Đại Đạo Phong Bạo khủng khiếp!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cung Công cùng mười một Tổ Vu khác, cũng nhìn chằm chằm Đại Đạo Phong Bạo đang hủy diệt.

Áp bách hủy diệt càng lúc càng nồng liệt.

Áp đến mức Bản Nguyên Đại Đạo cũng không ngừng tan vỡ!

Đế Giang cùng những người khác, mắt đỏ ngầu, làm sao không phẫn nộ và không cam lòng, nếu không có Lâm Nghệ đứng trước mặt, họ cũng sẽ giống Đế Tuấn, cuối cùng đều với sức lực của kiến cỏ, xông vào hồng lưu, rồi bị nuốt chửng hoàn toàn! 'Hậu Nghệ!' Đế Giang hô lên với Lâm Nghệ, chuẩn bị từ bỏ Tổ Vu chi khu, buông tay chân, bùng nổ vinh quang cuối cùng!

Nhưng vừa hô.

Lâm Nghệ cũng trong khoảnh khắc hành động.

Nghịch dòng Đại Đạo Phong Bạo, một bước vọt hàng ức vạn dặm.

Từng sợi tóc bị gió lớn kéo thẳng, như từng đạo mũi tên sắc bén, bắn sát về phía Đại Địa Hồng Hoang!

Trong chớp mắt!

Cả Đại Địa Hồng Hoang, phong mang xung thiên!

Uyển như bụi trần trôi nổi, trong một khoảnh khắc xông lên trời!

Tứ cực Thiên Địa, tất cả cây cối, cỏ khô, núi đá cùng các vật khác đều dựng thẳng lên trời, bùng phát từng đạo phong mang khủng khiếp, không ngừng xông lên trời, hiển hóa thành từng đạo Tiễn Ý! 'Để ta xem, hồng lưu Đại Thế, đỡ được mấy mũi tên của ta!' Mắt Lâm Nghệ lóe lên phong mang, vẻ mặt kiệt ngạo!

Y nhìn chằm chằm Đại Đạo Phong Bạo đang cuốn xuống.

Chín mũi tên cùng lúc bắn ra, điên cuồng hấp thu mọi Tiễn Ý phong mang, hóa thành chín cột sáng thẳng tắp đường kính vài trăm vạn dặm, xuyên thủng từng thế giới, bắn sát vào giữa Đại Đạo Phong Bạo.

Oanh long!

Oanh long!

Liên tục chín tiếng chấn động vang lên, Đại Đạo Phong Bạo bị xé nát, cuốn tan hết lần này đến lần khác!

Từng tầng Tiễn Ý như những dũng sĩ bất khuất, vô hưu chỉ xé nát dấu ấn Đại Đạo trong Đại Đạo Phong Bạo, hủy diệt chúng.

Đại Đạo Phong Bạo kịch liệt cuộn trào, tan rã!

Mỗi một mũi tên xuyên phá Đại Đạo Phong Bạo, áp bách Thiên Địa giảm đi một phần.

Tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều cảm nhận được.

Vô số Đại Năng nín thở nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, nhìn từng cử động của y.

Lại một thân ảnh tuyên chiến với Đại Thế!

Nhưng, khác với sự quyết liệt sống chết, thề tử chiến của Đế Tuấn.

Lâm Nghệ kiệt ngạo, phong mang, khinh thị!

Dám hỏi Đại Thế có thể đỡ được mấy mũi tên?!

Khí phách!

Phong thái!

Trong khi đối mặt với Đại Thế như vậy, họ chỉ có sự không cam lòng, bi phẫn, tuyệt vọng!

Sự khác biệt!

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa đang lùi lại, cũng nhìn mà động dung!

Đại Đạo Phong Bạo là một thủ đoạn do Thiên Đạo diễn hóa.

Lâm Nghệ, lại dám khiêu chiến Thiên Đạo!

Ngang tàng kiệt ngạo, y sợ Tiễn Đạo của mình vô địch, không chiến với trời thì chiến với ai!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác đều nhìn mà nhiệt huyết cuồn cuộn!

Đã lâu lắm rồi, họ không còn cảm nhận được điều đó nữa.

Vu Tộc, không kính trời không kính đất, hôm nay trên người Lâm Nghệ thể hiện triệt để.

Oanh long!

Đại Đạo Phong Bạo tiếp tục cuồn cuộn, bị xé nát hủy diệt, rồi lại

tụ lại, càng thêm cuồng bạo hủy diệt.

Điên cuồng hấp thu dấu ấn Đại Đạo của vô tận thế giới Hồng Hoang đổ xuống, uy năng càng được đảm bảo vạn lần, gia tốc cuốn xuống, cuốn trôi, chôn vùi tất cả.

Dị tượng Lục Đạo Luân Hồi khuếch đại vô biên, từ cực địa bay lên không, gánh chịu thêm áp bách!

Thiên Đạo và Địa Đạo đối kháng điên cuồng!

Hồng lưu Đại Thế cũng gia tăng cuốn trôi, cuốn vào vô tận sinh mệnh, xé nát nghiền diệt chúng! 'Đề thủ Đại Đạo uy, đã dung nhập Tiễn Đạo!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 8 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 8 cấp!' 'Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 12 cấp!' 'Sát!' Lâm Nghệ không những không lùi lại, ngược lại còn một bước đạp lên trời, lại tế ra Thí Thần Chi Tiễn, quán chú vô tận Tiễn Đạo sức mạnh, kích phát Thí Thần Chi Tiễn đến cực hạn, diễn hóa ức vạn vạn Thí Thần Tiễn Ảnh, bắn sát vào giữa phong bão! 'Lại giết!' Lâm Nghệ lại một bước đạp lên trời, tiếp cận Đại Đạo Phong Bão.

Phong Chi Tiễn được tế ra, khắc dấu Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ thế Bàn Cổ, bắn sát vào giữa Đại Đạo Phong Bão, Đại Đạo Phong Bão như thể chịu đựng từng đạo, từng đạo công kích tuyệt thế có thể hủy diệt Thánh Nhân, không ngừng vỡ nát!

Khiến vô số Đại Năng đều chấn động!

Phong thái như vậy, Hồng Hoang khó mà có lại được!

Cửu Phượng mặt đầy tự hào.

Trước Côn Luân Tiên Cung, Tây Vương Mẫu cũng mắt lóe sáng, 'Nhất định phải sống sót!

Thiếu y, Hồng Hoang thật sự sẽ ảm đạm vô quang!' Trước Bích

Du Cung, trên khuôn mặt căng thẳng của Vân Tiêu, đột nhiên lộ ra nụ cười, phong thái kinh diễm như hôm nay, có lẽ là lời giao phó tốt nhất cho tương lai!

Chiến!

Chiến!

Các chiến sĩ Vu Tộc, nhìn từng cảnh tượng, Vu Huyết đều cuồn cuộn, bị kích thích mà gào thét lớn!

Như thể muốn dùng âm thanh mạnh mẽ nhất để chống đỡ Lâm Nghệ!

Các tộc nhân Vu Tộc cũng nhìn chằm chằm, nếu không có Lâm Nghệ chống đỡ bầu trời trên đầu Vu Tộc, Vu Tộc không biết sẽ có bao nhiêu sinh mệnh yếu ớt, bị Đại Thế áp bách nghiền nát.

Oanh long!

Thí Thần Chi Tiễn, mang theo hàng trăm lần sát phạt lực gia tăng, cũng mang theo uy năng của Thí Thần Thương vốn là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, trực tiếp xuyên thủng cả Đại Đạo Phong Bão.

Nhưng, Đại Đạo Phong Bão bị đánh tan, rồi lại tụ lại!

Dường như hồng lưu Đại Thế cổ xưa, khó mà bị đánh nát, tiếp tục cuốn trôi xuống.

Lâm Nghệ cũng không bất ngờ.

Đại Đạo Phong Bão là do Thiên Đạo rút ra dấu ấn Đại Đạo của hàng chục vạn Trung Thiên Thế Giới trên thương khung Bất Chu Sơn mà hội tụ, không ngừng rút dấu ấn Đại Đạo từ bên ngoài, nguồn cung cấp vô tận.

Nhưng phong mang trong mắt Lâm Nghệ, cũng khó mà bị mài mòn!

Y bắn ra Thanh Mộc Chi Tiễn, diễn hóa hàng chục triệu trận đồ Đại Đạo phòng ngự Thanh Mộc, ngăn chặn xung kích của phong bão, rồi hóa thành một mũi tên, trực tiếp xông lên trước Đại Đạo Phong Bão, như thể gánh vác hàng chục vạn Trung Thiên Thế Giới, khiến thân thể y trầm xuống.

Nhưng từng luồng Tiễn Đạo Tiễn Ý sắc bén, điên cuồng tiêu trừ áp bách!

Lâm Nghệ không ngừng xông lên!

Pháp chứng đạo độc sáng, khiến Tiễn Đạo xuyên phá trói buộc của nhục thân, Tiễn Đạo dung nhập vào bản thân, vì vậy, mũi tên mạnh nhất, chính là thân thể y!

Hội tụ hàng trăm loại Tiễn Đạo, sát phạt mạnh nhất!

Cả người y uyển như một mũi tên hình người, trực tiếp va vào cả phong bão vô biên vô tận, oanh vào trong đó, Đại Đạo Phong Bão nhanh chóng cuốn y vào, rồi nuốt chửng.

Kết thúc như vậy sao!

Vô số Đại Năng thấy thân ảnh kiệt ngạo bị nuốt chửng, lông mày khẽ trầm xuống!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác, có Lâm Nghệ gánh vác Đại Thế, áp lực cũng giảm bớt, vọng trứ Lâm Nghệ bị nuốt chửng, sao có thể ngồi yên, tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, xông lên trời sát phạt!

Nhưng vào lúc này.

Chương 68

Oanh long!

Đại Đạo Phong Bão như thể bị một cây búa lớn đập vào, chấn động kịch liệt, dấu ấn Đại Đạo hóa thành từng luồng sát phạt khủng khiếp, bay vọt về Thiên Địa Thập Phương hàng ức vạn dặm, mỗi đạo đều kích xuyên một vùng không gian hàng triệu dặm.

Bàn Cổ Chân Thân vừa được Đế Giang, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ, trực tiếp bị xuyên thủng vài lỗ lớn.

Oanh long!

Một nắm đấm mang theo vô số Tiễn Đạo duệ quang, từ trong Đại Đạo Phong Bão đánh xuyên ra, nắm đấm đó bao phủ bởi toàn bộ ánh sáng Tiễn Ý khủng khiếp, thấu triệt ức vạn trượng, như từng đạo kiếm sát phạt tuyệt thế, vô cùng thô bạo và ngang ngược xé toạc Đại Đạo Phong Bão.

Khiến mắt tất cả chúng sinh đang theo dõi đều trợn tròn!

Cơn Đại Đạo phong bạo bị xé nát tàn bạo, không ngừng tiêu tán, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải nhíu mày.

Phải biết rằng, Đại Đạo phong bạo là do các ấn ký Đại Đạo hội tụ lại, ẩn chứa Đại Đạo sát phạt đáng sợ đến nhường nào.

Nếu bị cuốn vào, dù có Bàn Cổ Phiên và Chư Thiên Khánh Vân bảo hộ cũng phải lột một lớp da.

Thế nhưng, tiễn đạo duệ lực của Lâm Nghệ lại có thể xuyên thủng ấn ký Đại Đạo, triệt tiêu sát phạt Đại Đạo đối với cơ thể.

Tiễn Đạo của y đáng sợ đến mức khiến người ta cũng phải e ngại

trong lòng.

Kẻ này quả nhiên dũng mãnh!

Vô số Đại Năng Hồng Hoang thầm thở phào một hơi.

Thật lòng mà nói, họ không mong Lâm Nghệ đạo tiêu, bị tiêu diệt giữa đại thế Lượng Kiếp.

Một nhân vật kinh diễm như vậy, nếu đạo tiêu thì thật quá đáng tiếc!

Đế Giang, Chúc Dung cùng chư vị Tổ Vu khác nhìn ngây người, không lao lên.

Lúc này, họ đã không còn đủ tư cách.

Hoàn toàn do Lâm Nghệ gánh vác.

Bên kia, không ai che chở cho Yêu Tộc!

Đế Tuấn, kẻ duy nhất dám chiến đấu, đã sớm bị nghiền ép, Kim Ô bản thể băng nát, không ngừng chịu đựng công kích của Đại Đạo phong bạo.

Hi Hòa xông lên, thân hóa Thái Âm bản nguyên, che chắn mọi đợt công kích.

"Phu quân!

Thiếp thà trời không thương, đất không chôn!

Nếu nhật chứng Đạo, đừng tôn Thiên, cũng đừng kính Địa!" Hi Hòa nhìn Đế Tuấn sâu sắc một cái, ánh mắt tràn đầy ý quyết tuyệt.

Sau đó, thân thể băng liệt, hóa thành vô cùng vô tận Thái Âm bản nguyên.

Mỗi sợi Thái Âm bản nguyên kết hợp với không gian toái phiến và Hỗn Độn bản nguyên, đều hóa thành một tinh thần rực rỡ.

Tức thì!

Vô cùng vô tận tinh thần bao phủ trên không Đế Tuấn, chịu đựng sự càn quét hủy diệt của Đại Đạo phong bạo.

Từng phiến tinh thần bị xé nát.

"Hi Hòa!" Đồng tử đỏ như máu của Đế Tuấn trợn trừng, điên cuồng lao lên trời, một đầu tóc máu bay phấp phới!

Y vồ lấy những tinh thần đang che chắn trên đầu.

Nhưng lại bị một luồng xung kích khủng bố đánh bật thân thể, ngã nhào xuống.

"Ca ca!" Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên.

Đông Hoàng Chung chợt hiện, lập tức cố định không gian Hỗn Độn, xé rách không gian, hạ xuống bên cạnh Đế Tuấn, che chắn cho thân thể y.

"Thái Nhất, đi đi!" Đế Tuấn thổ ra từng ngụm máu tươi, kêu lên với Đông Hoàng Thái Nhất.

Hi Hòa đạo tiêu là đả kích còn lớn hơn.

Một mình tung hoành, độc bá Thương Thiên, con chết, không thể ngăn cản, vợ chết, càng vô lực ngăn cản.

Đại thế đang từng chút một hủy diệt ý niệm sinh tồn của Đế Tuấn!

Mài mòn phong mang của y!

"Ca ca, nhất định phải chứng Đạo!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn những tinh thần đã bị hủy diệt gần hết, sau đó cắn răng, triệu hồi Đông Hoàng Chung, mạnh mẽ đập vào không gian, trực tiếp mở ra một thông đạo không gian, đẩy Đế Tuấn bị thương cực nặng vào trong đó.

“Côn Bằng, hãy trợ giúp ca ca ta rời đi!” Đông Hoàng Thái Nhất lớn tiếng gọi Côn Bằng.

Côn Bằng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất sâu sắc một cái, hóa thành một cơn gió, cuốn vào trong không gian.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất ngẩng đầu nhìn Lâm Nghệ đang chống lại Đại Đạo phong bạo, trong mắt có thù hận, cũng có kính phục, ngưỡng mộ, đồng bệnh tương liên cùng nhiều cảm xúc phức tạp khác.

Vu Tộc, Yêu Tộc, là kẻ thù sinh tử, là tử địch vĩnh viễn không thể hòa giải.

Nhưng, Vu Tộc, Yêu Tộc, lại đều chỉ là vật hy sinh của Lượng Kiếp!

Đều đối mặt với cùng một vận mệnh.

Khác biệt duy nhất, Vu Tộc đã xuất hiện Lâm Nghệ, một biến số, gánh vác vị trí của Vu Tộc!

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn về phía Thiên Khung Hỗn Độn.

Không cam lòng!

Ánh mắt tràn đầy hận ý!

“Thiên Địa bất nhân, lấy vạn vật làm chó rơm!” “Chúng sinh vạn vật, cuối cùng cũng không thể thoát khỏi cái chết, bị số phận định đoạt!” Đông Hoàng Thái Nhất ngửa mặt lên trời than thở, từng lời nói vang vọng khắp Hồng Hoang Thiên Địa.

Ngay sau đó, nguyên thần của y lao vào Đông Hoàng Chung, lao thẳng vào Trụ Bất Chu Sơn.

“Làm gì!” Vô số Đại Năng đang quan chiến biến sắc, đột nhiên

cảm thấy hoảng loạn.

"Thái Nhất!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác cũng đoán được tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất, ai nấy thần sắc đại biến, xé rách không gian chuẩn bị ngăn cản.

Nhưng, Đông Hoàng Chung đã bị Đông Hoàng Thái Nhất dùng toàn bộ nguyên thần ngự trị, phóng thích tất cả uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo, liên tiếp ba tiếng chuông vang vọng, Hồng Hoang Thiên Địa sụp đổ, Đông Hoàng Chung hóa thành vô biên khổng lồ đâm vào Trụ Bất Chu Sơn.

Ầm!

Trụ Bất Chu Sơn nứt toác từ giữa.

Trong khoảnh khắc, Thiên Khung chấn động kịch liệt, sau đó trực tiếp sụp đổ.

Tất cả trật tự Thiên Đạo đều trở nên hỗn loạn, ngay cả Đại Đạo phong bạo cũng điên cuồng tiêu tán.

Lâm Nghệ bước ra khỏi phong bạo, nhìn về phía Trụ Bất Chu Sơn.

Vốn đã bị đánh cho tan nát, nay lại bị Đông Hoàng Thái Nhất đâm vào, trực tiếp đoạn liệt, một nửa Thiên Trụ trực tiếp đổ sập xuống Đại Địa Hồng Hoang, khiến Đại Địa Hồng Hoang cũng bị phân liệt.

Lâm Nghệ không ngờ, Cộng Công không húc Bất Chu Sơn, lại trở thành danh hiệu cả đời của Đông Hoàng Thái Nhất!

Lần bùng nổ kinh diễm cuối cùng!

Nhưng, vẫn chưa dừng lại.

Bất Chu Sơn sụp đổ, Thiên sập Địa lún, ảnh hưởng cực lớn đến trật tự Thiên Đạo, có thể làm chậm sự áp chế đối với Địa Đạo!

Hồng Quân ẩn mình trong bóng tối, quan sát cục diện biến hóa, cũng cuối cùng không nhịn được xuất hiện, mặt mày âm trầm nhìn Trụ Bất Chu Sơn bị đoạn liệt.

Nếu Hồng Hoang hoàn toàn băng nát, Thiên Đạo tất yếu sẽ bị suy yếu, thậm chí biến mất!

Thiên Đạo bị ảnh hưởng, tự nhiên y cũng không thoát khỏi.

"Thái Nhất, ngươi điên rồi!" Hồng Quân nộ xích.

"Hồng Quân, kẻ cắp Đạo, cuối cùng cũng xuất hiện!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng trợn mắt nhìn Hồng Quân, mắng một câu.

Y đã sớm rơi vào điên cuồng.

Cực kỳ tàn độc.

Không những dùng nguyên thần ngự trị Đông Hoàng Chung đâm gãy Trụ Bất Chu Sơn.

Thân thể y trực tiếp hóa thành Kim Ô bản thể, phóng thích vạn vạn trượng quang mang, dung nhập vào Đông Hoàng Chung, trực tiếp lao thẳng xuống Đại Địa Hồng Hoang.

"Mau đi!" Lâm Nghệ nhảy vọt không gian, lôi kéo Cửu Phượng, cùng Đế Giang, Chúc Dung chư vị Tổ Vu khác, lao xuống bộ lạc Vu Tộc, thi triển từng tầng Tiễn Đạo để chống đỡ các loại xung kích.

Đế Giang cùng những người khác cũng hiểu cục diện không thể kiểm soát, cũng nén vết thương mà thôi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận phòng ngự bên ngoài bộ lạc Vu Tộc.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất tàn độc muốn hủy diệt Hồng Hoang, ánh mắt Hồng Quân càng thêm âm trầm, thò tay vồ tới, chụp lấy Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng, chưa kịp chạm vào.

Đông Hoàng Thái Nhất còn tàn độc hơn, chọn cách trực tiếp tự bạo!

Một tồn tại tương đương đỉnh phong Chuẩn Thánh ngang hàng Thánh Nhân, cùng với Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, uy lực tự bạo của y đã khiến bàn tay Đại Đạo do Hồng Quân ngưng tụ cũng bị đánh nát.

Hồng Hoang vốn đã bị Thiên Trụ đè nát, nay lại thêm một lần tự bạo, trực tiếp khiến Hồng Hoang bị nổ thành tứ phân ngũ liệt.

Hồng Hoang trong khoảnh khắc rơi vào cảnh phân ly.

Chúng sinh than khóc!

Vô tận sinh linh trong chốc lát bị khí lưu hủy diệt Hỗn Độn tràn ra từ các vết nứt nuốt chửng, xóa sổ!

Hồng Quân tức đến mức mặt mày run rẩy.

Nhưng.

Vào đúng lúc này.

"Ta Hậu Thổ, hôm nay diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, tiếp dẫn linh hồn Hồng Hoang siêu thoát.

Phàm là tàn hồn, oan hồn của Hồng Hoang, đều có thể nhập Luân Hồi đầu thai chuyển thế, tái tu Đại Đạo!" Âm thanh của Hậu Thổ vang vọng vô biên vô tế.

Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, hủy diệt Hồng Hoang, cũng tương đương với việc làm suy yếu sức mạnh Thiên Đạo, nghiễm nhiên đã tranh thủ thời gian cho Địa Đạo.

Thiếu đi sự áp bức của Thiên Đạo, y hoàn toàn có thể dễ dàng chứng Đạo!

Tức thì, vô cùng vô tận tàn hồn, oan hồn, điên cuồng đổ dồn về

nơi bộ lạc Vu Tộc.

Thiên Đạo và Hồng Quân đều cảm nhận được điều đó.

Thiên Đạo chuẩn bị ra tay một lần nữa.

Chương 69

“Thiên Đạo, nếu ngăn cản ta, ngươi sẽ phải gánh chịu tất cả nghiệt lực của oan hồn Hồng Hoang!” Hậu Thổ lúc này không còn kiêng sợ gì.

Các loại tư sát trong Hồng Hoang đều do đại thế Lượng Kiếp thai nghén mà thành.

Các oan hồn được sinh ra từ tư sát là vô cùng vô tận, đặc biệt là khi Đại Đạo phong bạo càn quét, gần như diệt thế, Hồng Hoang băng nát, lại hủy diệt vô số sinh linh, số lượng oan hồn sinh ra nhiều không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không thể siêu thoát, nghiệt lực tất yếu sẽ phản hồi Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng không thể chịu đựng được.

Nhưng nếu nhập vào Luân Hồi, có thể hóa giải nghiệt lực!

Thiên Đạo cũng biết không thể trấn áp Địa Đạo, cuối cùng đành ẩn mình, cục diện hiện tại đã không thể trấn áp được nữa.

Trừ phi Hồng Quân ra tay.

Nhưng, Hồng Quân cũng không thể ra tay, Hồng Hoang băng nát, làm sao y có thể để ý đến những chuyện khác.

Lâm Nghệ đưa Cửu Phượng trở về bộ lạc.

Nhìn thế giới Hồng Hoang dần dần phân ly.

Y tâm tư khẽ động, đột nhiên bước ra.

“Hậu Nghệ!

Ngươi định làm gì?” Đế Giang thấy vậy, vội vàng gọi Lâm Nghệ lại.

Tình hình bên ngoài đã khó lòng cứu vãn, giờ đây ở lại bộ lạc là tốt nhất!

"Ta muốn làm một việc lớn!" Lâm Nghệ đáp, không hề dừng lại, vô cùng cấp thiết, vì nó liên quan đến việc chứng Đạo sau này của y!

Giúp Hậu Thổ chứng Đạo, có thể cung cấp cho y một môi trường đáng tin cậy.

Nhưng việc chứng Đạo của y khó khăn hơn Hậu Thổ vạn vạn lần, nếu không sớm chuẩn bị, thì việc chứng Đạo chắc chắn vô vọng!

Nhìn Hồng Hoang băng nát, tất cả cường giả Hồng Hoang đều ngây ngốc.

Tổ Mạch Hồng Hoang đoạn liệt, vô cùng vô tận linh khí tràn ra ngoài Hỗn Độn, bị triệt để cuốn tán, Hồng Hoang băng nát thành từng mảnh vỡ, trôi nổi trong Hỗn Độn, tựa như những mảnh vỏ trứng vỡ vụn lênh đênh.

Ngũ Thánh cũng không biết phải làm sao.

Thậm chí, ngay cả Hồng Quân cũng dừng lại, mặt mày âm trầm.

Dường như Đông Hoàng Thái Nhất cố ý làm vậy cho y xem.

Truyền thuyết muốn Đế Tuấn chết, muốn Đông Hoàng Thái Nhất chết.

Được!

Tranh, chiến, nghịch, cuối cùng không thể đấu lại.

Vậy thì, hãy để Hồng Hoang bồi táng đi!

Nhưng, đây không phải kết quả mà Hồng Quân muốn.

Đông Hoàng Thái Nhất cố nhiên phải chết, Đế Tuấn, Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng những người khác cũng phải chết,

nhưng kết quả hiện tại, Đế Tuấn, Đế Giang cùng những người khác không một ai chết.

Chỉ chết một mình Đông Hoàng Thái Nhất, khiến cục diện trở nên khó khăn đến vậy!

Thiên Đạo trở nên suy yếu, Địa Đạo nhân cơ hội thoát ra, Hậu Thổ chứng Đạo thành công!

Hoàn toàn trái ngược với đại thế đã định.

Điều đó có nghĩa là đại thế hồng lưu không thể thay đổi cuối cùng đã bị lay chuyển.

Mọi thứ bắt đầu từ việc Lâm Nghệ sáng tạo ra pháp môn chứng Đạo mới.

Dị Số lớn nhất, đáng sợ nhất, đáng bị diệt trừ nhất, không phải ai khác, chính là Lâm Nghệ!

Hồng Quân trước đây nhìn từ đại cục đại thế, đại thế hồng lưu càn quét, không ai có thể chống lại, số phận của Đế Tuấn cùng những người khác đã định, không thể thoát khỏi, số phận của Lâm Nghệ không thể thay đổi cục diện đại thế.

Nhưng y đã bỏ qua rằng, dị số thường vượt ngoài dự liệu, thoát khỏi sự kiểm soát, và mang đến những bất ngờ khó lường!

"Làm sao đây?" Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn mấy vị Thánh Nhân khác, ngây ngốc không biết phải làm sao, ai ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại tàn độc đến vậy, không chơi được nữa thì trực tiếp lật bàn.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ và Nữ Oa không đáp, vượt qua Hỗn Độn đến bên cạnh Hồng Quân, chắp tay hành lễ.

"Lão Sư, hay là khai thiên địa lại đi!" Thông Thiên Giáo Chủ kiến

nghị.

Với thần lực Thánh Nhân, việc khai thiên địa lại hoàn toàn không vấn đề gì.

Hồng Quân không đáp, trầm tư, việc cân nhắc phải thận trọng, dù sao, trọng trách của Thiên Đạo mới là vấn đề cốt lõi nhất.

"Y đang làm gì?!" Đột nhiên, Nữ Oa nhíu mày, nhìn chằm chằm vào một thân ảnh đang bận rộn xuyên qua Hỗn Độn.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Chuẩn Đề Thánh Nhân nhìn sang, thân ảnh đó, không phải Lâm Nghệ thì là ai?

Tức thì, cũng cảm thấy khó hiểu.

Lúc này, Lâm Nghệ dám xuất hiện ư?

Chờ đã… Đông Hoàng Chung!

Đột nhiên, Chuẩn Đề Thánh Nhân nhớ đến Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất đã tự bạo nguyên thần và nhục thân, Đông Hoàng Chung đã trở thành vật vô chủ, ai cũng có thể có được.

Kẻ này sợ là đang chạy đến Đông Hoàng Chung.

Quả nhiên.

Khi Chuẩn Đề Đạo Nhân chuẩn bị ra tay.

Lâm Nghệ đã tìm thấy Đông Hoàng Chung, thu nó lại, khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân đau lòng.

Nhưng, thân ảnh Lâm Nghệ vẫn không dừng lại.

Trực tiếp bay thẳng đến mảnh vỡ Hồng Hoang lớn nhất.

"Không hay rồi!" Hồng Quân, sắc mặt chợt trầm xuống, nói với

chư Thánh: “Mau chóng tề tụ mảnh vỡ Hồng Hoang, tái ngưng Hồng Hoang!” “Kẻ này chẳng lẽ nhân cơ hội phân chia mảnh vỡ Hồng Hoang ư!” Mấy vị Thánh Nhân nhìn nhau, đều há hốc mồm.

Quả thật, ý đồ của Lâm Nghệ không phải Đông Hoàng Chung.

Mà là tranh giành mảnh vỡ Hồng Hoang.

Hậu Thổ chứng Đạo Luân Hồi, nhưng không thân hóa Luân Hồi, bởi vậy, cần một vật chứa để gánh vác sự vận chuyển của Lục Đạo Luân Hồi, mà vật chứa tốt nhất chính là mảnh vỡ Hồng Hoang.

Mảnh vỡ nhỏ nhất cũng có phạm vi mấy tiểu Thiên Thế Giới!

Mảnh lớn thì khỏi phải nói!

Có mảnh vỡ Hồng Hoang làm vật chứa, có thể kiến lập Địa Phủ, sau đó, lôi kéo Đại Năng Hồng Hoang vào trận doanh, tráng đại Địa Đạo.

Hồng Hoang tuy băng nát, nhưng Thiên Đạo vẫn còn đó, chỉ bị suy yếu mà thôi.

Nhưng, Hồng Quân sẽ không khoanh tay đứng nhìn, tất yếu sẽ trọng tụ Hồng Hoang.

Lâm Nghệ khóa chặt mảnh vỡ lớn nhất, là mảnh đất phía đông lấy Trụ Bất Chu Sơn làm trung tâm, lớn bằng cả trăm vạn Trung Thiên Thế Giới!

“Hậu Nghệ!

Dừng tay!” Chuẩn Đề Đạo Nhân nộ xích.

Việc Sư huynh Tiếp Dẫn bị đồ sát khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân căm hận ngập tràn trong lòng.

Lâm Nghệ hạ xuống mảnh vỡ, đặt chân lên mặt đất rộng lớn, trực tiếp tế Thí Thần Chi Tiễn, bắn về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Trong khoảnh khắc bị khóa chặt, Chuẩn Đề Đạo Nhân tim đập mạnh.

Vội vàng lùi mạnh.

Ngay cả Sư huynh Tiếp Dẫn còn bị đồ sát, giờ đây làm sao y có thể là đối thủ của Lâm Nghệ, nhanh chóng lùi về bên cạnh Hồng Quân.

Hồng Quân mặt mày âm trầm, uy hiếp Hậu Nghệ: "Hậu Nghệ, việc trọng tụ Hồng Hoang cấp bách vô cùng, nếu ngươi còn quấy nhiễu, Bản tọa quyết không tha thứ!" Lâm Nghệ nguy nhiên không sợ, nhàn nhạt nói: "Các ngươi trọng tụ Hồng Hoang của các ngươi, ta giữ địa bàn của ta, Hồng Hoang cũng không thiếu mảnh nào.

Nếu không ngăn cản ta, mọi người sẽ bình yên vô sự." Nói rồi, y không thèm để ý đến Hồng Quân, tiên hạ thủ vi cường.

Đem ý chí dung nhập vào mảnh vỡ Hồng Hoang, cực tốc đẩy về phía mảnh vỡ mà bộ lạc Vu Tộc đang chiếm giữ.

"…" Hồng Quân ánh mắt lóe lên một tia sát cơ lạnh lẽo.

Khóa chặt Lâm Nghệ.

Nếu không có dị số này, làm sao đến nông nỗi hiện giờ.

Chi bằng nhân cơ hội này mà xóa sổ y đi.

"Hồng Quân!

Nếu ngươi ra tay, ta Hậu Thổ sẽ cùng ngươi đánh một trận!" Âm thanh của Hậu Thổ vang lên trong Hỗn Độn.

Giờ đây y đã thành Thánh, là Địa Đạo.

Cùng cấp bậc với Thiên Đạo.

Hoàn toàn không sợ Hồng Quân.

Hồng Quân mặt mày âm trầm, muốn trấn áp Hậu Thổ, nhưng giờ đây đống hỗn độn này phải thu dọn, cấp bách vô cùng, cuối cùng vẫn không ra tay, chờ sau khi mọi việc được xử lý xong, ra tay với Lâm Nghệ cũng không muộn.

Hồng Quân quay sang Lão Tử và mấy người kia, dường như hỏi: "Các ngươi còn ngây ra đó làm gì, mau tranh giành đi, chẳng lẽ muốn chờ Lâm Nghệ ăn hết thịt ngon rồi mới đi gặm xương sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng mấy người khác cũng lao về phía các mảnh vỡ Hồng Hoang khác!

Ngoài ra, một số Đại Năng Hồng Hoang cũng nảy sinh ý đồ, tự mình bá chiếm một mảnh, trọng luyện thế giới!

Sau khi Lâm Nghệ chiếm được mảnh lớn nhất, vẫn không dừng tay.

Y lại liên tiếp chiếm thêm mấy mảnh.

"Hậu Nghệ, ngươi đừng quá phận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy, tức đến mức môi run rẩy.

"Câm miệng!

Nếu còn nói nhảm, ta bây giờ sẽ đồ sát ngươi!" Lâm Nghệ lạnh lùng nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái.

Trước đó y đã trúng một mũi Thí Thần Thương, cảnh giới của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã rớt xuống một trọng Thiên, vết thương vẫn chưa hồi phục, y hoàn toàn có khả năng đơn độc đánh giết Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giơ Bàn Cổ Phiên, định ra tay!

"Sư đệ!" Lão Tử kéo Nguyên Thủy Thiên Tôn lại, nói: "Trước tiên hãy trọng tụ Hồng Hoang đi, nếu không, các đệ tử kia đều không có nơi nương thân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến mức mặt

mày tái mét.

Chương 70

Hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó bay về phía các mảnh vỡ Hồng Hoang khác.

Nhìn Nguyên Thủy đang tức giận, Lão Tử bất đắc dĩ, rõ ràng không đánh lại đối phương, nhưng vẫn cố giữ thể diện, nếu không kéo lại, e rằng sẽ bị Tiễn Đạo của y bắn chết!

Lão Tử quay sang nhìn Lâm Nghệ, dị số ngăn cản đại thế.

Lâm Nghệ lười biếng tranh cãi, lại tiếp tục tranh giành mười tám mảnh.

Chuẩn bị dùng để chế tạo mười tám tầng Địa Ngục của Địa Phủ, trợ giúp Hậu Thổ chế tạo Địa Đạo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân với thần lực Thánh Nhân, cực tốc tập hợp vô số mảnh vỡ Hồng Hoang, đổ dồn về nơi Bất Chu Sơn, bố trí bốn mảnh lớn nhất ở bốn phương.

Sau đó, lấy bốn mảnh đó làm chỗ dựa, không ngừng hội tụ mảnh vỡ Hồng Hoang.

Hồng Quân tu bổ ấn ký Đại Đạo Hồng Hoang, tập hợp bản nguyên Hồng Hoang.

Lâm Nghệ chiếm giữ mảnh lớn nhất, gần với mảnh vỡ bộ lạc Vu Tộc, Hồng Hoang trọng tụ, Địa Phủ cũng phải mau chóng chế tạo, liên thông với Hồng Hoang, nếu không, sẽ phải trôi nổi trong Hỗn Độn.

Hồng Quân dường như cũng nhận ra điều này, khi trọng tụ Hồng Hoang, y đã dùng Đại Đạo vô thượng cách tuyệt sự liên hệ giữa Hồng

Hoang và các mảnh vỡ Hồng Hoang đã bị chiếm giữ, loại trừ chúng ra.

Hồng Quân vừa tu bổ ấn ký Đại Đạo, vừa cực tốc cắt đứt liên hệ giữa bộ lạc Vu Tộc và Hồng Hoang.

Hậu Thổ chứng Đạo thành Thánh đã không thể tránh khỏi, vậy thì, để vĩnh viễn diệt trừ hậu họa, y sẽ trục xuất toàn bộ Vu Tộc ra khỏi Hồng Hoang, giống như Ma Tộc của La Hầu trước đây, đuổi vào trong Hỗn Độn.

Chờ sau khi Hồng Hoang trọng tụ, y sẽ thiết lập Thiên Hà Địa Đái để phòng ngự Hồng Hoang!

Lục Thánh không ngừng tề tụ mảnh vỡ Hồng Hoang.

Đại bộ phận Hồng Hoang đã được trọng tụ.

Có một số mảnh vỡ nhỏ, số lượng khổng lồ, Lục Thánh cũng không còn sức lực, chỉ có thể chọn cách từ bỏ.

Một số khác, bị các Đại Năng Thần Ma khai thiên chiếm giữ.

Khi thấy Lâm Nghệ ra tay, họ cũng phản ứng nhanh chóng, tự mình bá chiếm một mảnh vỡ Hồng Hoang, dung nhập Đạo của mình vào mảnh vỡ Hồng Hoang đó, dùng Đại Thần Thông ngưng luyện thành một phương thế giới, sau đó, trở thành Chúa Tể của phương thế giới đó.

Lục Thánh cũng bất đắc dĩ!

"Lão Sư, gần xong rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Chuẩn Đề Thánh Nhân, Nữ Oa đều đến bên cạnh Hồng Quân.

Nơi Hồng Quân đứng, chính là vị trí Bất Chu Sơn bị đoạn liệt.

Y nhìn chằm chằm bốn phía.

Mặt Hồng Quân vẫn âm trầm.

Sở dĩ Hồng Hoang rộng lớn vô biên, là vì nó có thể vô hạn kéo dài ra Hỗn Độn, không ngừng tráng đại.

Nhưng giờ đây bị đâm nát, có nghĩa là khung giá hoàn mỹ nhất đã hoàn toàn tan vỡ.

Không, liệu sau này có thể tiếp tục kéo dài và mở rộng không?

Phần y có được bây giờ, tàn khuyết không toàn, cần phải tu phục quá nhiều!

"Từ nay, lấy nơi này làm trung tâm, phía đông là Đông Thắng Thần Châu, phía tây là Tây Ngưu Hạ Châu, phía nam là Nam Thiêm Bộ Châu, phía bắc là Bắc Câu Lô Châu." Hồng Quân ánh mắt quét qua, sau đó nói: "Mỗi người nắm giữ một Bộ Châu!" "Lão Sư, đạo trường của đệ tử ở Đông Thắng Thần Châu, đệ tử xin nắm giữ Đông Thắng Thần Châu!" Lão Tử lập tức nói.

Đông Thắng Thần Châu linh khí bảo tồn hoàn chỉnh nhất, Tổ Mạch không bị tổn hại hoàn toàn, là nơi tốt nhất.

Trước đó khi tề tụ Hồng Hoang toái phiến, Tam Thanh đều tâm lĩnh thần hội, đặt mảnh vỡ Hồng Hoang nơi đạo trường của mình vào Đông Thắng Thần Châu, chiếm lấy lợi thế.

Chuẩn Đề Đạo Nhân liếc nhìn, vội vàng nói: "Lão Sư, đệ tử xin nắm giữ Nam Thiêm Bộ Châu!" "Sư đệ Chuẩn Đề, đạo trường của ngươi ở Tây Ngưu Hạ Châu, nắm giữ Nam Thiêm Bộ Châu của ta, chẳng lẽ không cần đạo trường của ngươi sao?" Thông Thiên Giáo Chủ cười lạnh nói: "Sư đệ hãy chọn Tây Ngưu Hạ Châu đi!" "…" Chuẩn Đề Đạo Nhân tức giận, Tây Ngưu Hạ Châu, là nơi cực tây của Hồng Hoang trước đây, Tổ Mạch đã bị khô kiệt trong thời kỳ Lượng Kiếp Long Hán, vốn đã nghèo nàn, giờ lại bị đánh nát một lần nữa,

càng thêm tồi tệ.

Để y nắm giữ, chẳng phải tương đương với việc hãm hại sao!

Nữ Oa nhân cơ hội nói: "Bắc Câu Lô Châu Yêu Tộc cư ngụ đông đảo, đệ tử xin nắm giữ Bắc Câu Lô Châu." "Vậy Nam Thiêm Bộ Châu ai nắm giữ?" Chuẩn Đề Đạo Nhân làm sao cam tâm.

"Nam Thiêm Bộ Châu là nơi của Nhân Tộc, lại có Long Tộc ẩn cư từ xưa, ta lập Nhân Giáo, căn cơ ở Nam Thiêm Bộ Châu, tiện do ta tạm thời nắm giữ." Lão Tử kiến nghị, sau đó nhìn về phía Hồng Quân, nói: "Lão Sư nghĩ sao?" "Cứ vậy đi." Hồng Quân một lời quyết định.

Chuẩn Đề Đạo Nhân đầy bụng ấm ức, Sư huynh Tiếp Dẫn bị đồ sát, chỉ còn một mình y, chỉ có thể bị bắt nạt.

Ầm ầm!

Vào lúc này.

Các mảnh vỡ Hồng Hoang đang trọng tụ chấn động kịch liệt, sau đó, lại băng liệt phân khai.

"Chuyện gì vậy?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác trầm ngâm.

Hồng Quân nói: "Đại Đạo tương trùng, dẫn đến các mảnh vỡ Hồng Hoang không tương dung!" Hồng Hoang vốn là một chỉnh thể, giờ đây bị đánh nát, mảnh lớn nhất bị Lâm Nghệ bá chiếm, các mảnh khác lại bị Đại Năng khác chiếm giữ.

Giống như chơi xếp hình, thiếu một mảnh cũng sẽ tàn khuyết!

Thấy vậy, Hồng Quân đành phải phân chia Tứ Bộ Châu, bố trí Tứ Hải rộng lớn vô biên giữa Tứ Bộ Châu, đóng vai trò đệm, để triệt tiêu sự tương trùng của Đại Đạo và sự va chạm giữa Tứ Bộ Châu.

"Vấn đề Hồng Hoang đã giải quyết, những việc còn lại, các ngươi

tự xử lý!" "Đại thế vẫn còn đó, các ngươi không được lơi lỏng!" Hồng Quân ý vị thâm trường nói với Ngũ Thánh một câu.

Ngay sau đó rời khỏi Hồng Hoang.

Chuyện Vu Tộc, vẫn là một cái gai trong lòng y.

Bất luận Hậu Thổ chứng Đạo thành Thánh, trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, dị số Lâm Nghệ, những biến hóa do pháp môn chứng Đạo mới mang lại, luôn khiến y bất an.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác nghe lời nói của Hồng Quân hàm ý, cũng sốc lại tinh thần, hiển nhiên, chuyện với Vu Tộc vẫn chưa kết thúc.

Phải biết rằng, tuy Lâm Nghệ đã ngăn chặn xung kích của đại thế, Đông Hoàng Thái Nhất hy sinh, đâm nát Hồng Hoang, khiến đại thế tiêu tán.

Nhưng Đế Tuấn vẫn còn sống.

Đế Giang, Chúc Dung cùng những người khác cũng còn sống.

Đại thế hồng lưu kia vẫn sẽ lại hội tụ, trải qua một bài học xương máu, tất yếu sẽ càng thận trọng, hồng lưu sẽ càng hung mãnh.

Ầm ầm!

Sóng này chưa yên, sóng khác đã tới!

Vừa mới giải quyết xong chuyện Đại Địa Hồng Hoang, Thiên Khung lại sụp đổ!

Thiên Hà Nhược Thủy hóa thành vô biên vô tận hồng lưu, chảy xiết xuống theo những vết nứt Thiên Liệt do Bất Chu Sơn đoạn liệt tạo thành, cuốn theo vô cùng vô tận Tinh Thần Hỗn Độn, cũng từ những hố thủng Thiên Quật bị phá nát mà rơi xuống Hồng Hoang.

Cái hố thủng Thiên Quật kia, tự nhiên là do Bất Chu Sơn đoạn liệt

tạo thành!

“Phải tìm cách lấp đầy cái hố thủng kia, nếu không, Tinh Thần Hỗn Độn rơi xuống, tất yếu sẽ hủy diệt tất cả Tứ Bộ Châu.” “Ngoài ra, thiếu đi sự chống đỡ của Trụ Bất Chu Sơn, Thiên Khung sụp đổ là điều khó tránh khỏi, phải tìm vật chống đỡ.” Lão Tử nhíu mày.

Hỗn Độn tinh không Hồng Hoang, còn rộng lớn hơn Hồng Hoang rất nhiều, nếu hàng trăm vạn Tinh Thần Hỗn Độn tiềm tàng đều rơi xuống, thì Hồng Hoang thật sự sẽ trở thành nơi tai họa.

“Sư huynh cùng các vị tạm thời chống đỡ Thiên Khung sụp đổ, ta có cách để vá trời!” Nữ Oa nói.

Lão Tử gật đầu, vung tay, Thái Cực Đồ diễn hóa trận đồ che chắn Thương Khung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tế Bàn Cổ Phiên, đánh tan những Tinh Thần Hỗn Độn đang rơi xuống.

“Ta đi tìm vật chống trời!” Thông Thiên Giáo Chủ quay người rời đi.

Nữ Oa nói, lấy ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh do Hồng Quân ban cho trước đây, lại lấy thêm rất nhiều Ngũ Sắc Thần Thạch, đều là Thần Thạch Hỗn Độn thu thập từ trong Hỗn Độn.

Sau khi dung luyện, có thể vá Thiên Quật Thủng.

Thông Thiên Giáo Chủ thì tìm đến Bắc Hải, chém bốn chân Huyền Quy, dùng làm trụ chống trời!

Bên ngoài Hồng Hoang.

Lâm Nghệ mang mảnh vỡ Hồng Hoang lớn nhất trở về bộ lạc Vu Tộc.

“Làm gì?!” Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng những

người khác đều vô cùng hoang mang.

Hậu Thổ bước ra.

Tuy một thân áo vải mộc mạc, nhưng không che giấu được phong thái thánh khiết, thần thánh bất khả xâm phạm, cũng không che giấu được vẻ đẹp kinh tâm động phách, càng không che giấu được khí chất Thánh Nhân khiến người ta tự cảm thấy hổ thẹn.

Thành Thánh, quả thật có thể tạo ra khoảng cách!

Ngay cả Đế Giang, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác, cũng không dám gọi là muội muội nữa.

Dường như, giữa họ đã trở thành người của hai thế giới.

Cũng không trách Nữ Oa lại cao cao tại thượng như vậy!

Thánh Nhân siêu thoát, trực tiếp kéo dài khoảng cách với phàm nhân bé nhỏ.

"Ta muốn mở Địa Phủ, dung nạp tất cả tàn hồn, oán linh của Hồng Hoang.

Ngoài ra, nó cũng là một vật chứa cho Lục Đạo Luân Hồi mà Hậu Thổ đang tạo ra." Lâm Nghệ nói ra ý định của mình.

Hậu Thổ nghe xong, cũng kinh ngạc và bất ngờ, nhưng y cũng không nói gì, vì kế hoạch của Lâm Nghệ quả thật khả thi, y cũng gật đầu nói: "Cứ làm theo cách của ngươi!" "Từ nay về sau, Hậu Nghệ là Vu Chủ của Vu Tộc, chưởng quản Vu Tộc!" Hậu Thổ tuyên bố.

Mười một Tổ Vu đều phải gọi Vu Chủ, tuân theo sự sắp xếp!

Lâm Nghệ cũng chấp nhận, nói ra kế hoạch của mình.

Có Hậu Thổ, Tôn Địa Đạo Thánh Nhân, cùng với Đế Giang và các Tổ Vu khác, không ai dám không đồng ý.

Hậu Thổ lấy mảnh vỡ Hồng Hoang lớn nhất làm cơ sở, cấu trúc mười tám tầng Địa Phủ, thiết lập các giới của Địa Phủ, thậm chí trực tiếp khai tịch không ít thế giới.

Ngay sau đó, Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, dung nhập vào Địa Phủ, hình thành thông đạo Lục Đạo Luân Hồi!

Địa Phủ gánh vác Lục Đạo Luân Hồi, mọi thứ mới hoàn mỹ hoàn thành!

Dưới sự dẫn dắt của khí Lục Đạo Luân Hồi, hàng trăm vạn oan hồn đang tụ tập bên ngoài Vu Tộc, điên cuồng dũng nhập vào Địa Phủ, tìm kiếm cơ hội siêu thoát Luân Hồi.

"Rút trích 1500 Pháp Tắc Đại Đạo Tử Vong, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!" "Rút trích 19000 Pháp Tắc Đại Đạo Linh Hồn, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!" "Rút trích 35000 Pháp Tắc Đại Đạo Lục Đạo Luân Hồi, đã dung nhập vào Tiễn Đạo!" …Khi Địa Phủ hình thành, Lục Đạo Luân Hồi cùng tàn hồn, oán linh kết hợp với nhau, thúc đẩy sự ra đời của không ít Đại Đạo tân sinh khủng bố.

Chưa kịp để người khác nắm giữ, ngay lập tức bị Lâm Nghệ rút trích.

Bất luận là Đại Đạo Tử Vong, Đại Đạo Linh Hồn, đều là những Đại Đạo tân sinh đặc biệt.

Tuy chúng thoát thai từ Lục Đạo Luân Hồi của Hậu Thổ.

Nhưng cũng kết hợp với tàn hồn, oán linh mà kích phát ra đời, bởi vậy, Hậu Thổ còn chưa nắm giữ, y đã nắm giữ trước rồi!

Lại có thêm Lục Đạo Luân Hồi!

Dung nhập vào Tiễn Đạo, nếu tu luyện đến cực cảnh, một mũi tên bắn ra, có thể diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, kéo đối phương vào trong Luân Hồi.

Lâm Nghệ cũng nhân cơ hội bế quan tham ngộ.

Chương 71

Y biết rằng, đại thế Vu Yêu đã bị làm loãng đi.

Nhưng vẫn còn xa mới kết thúc.

Có một hồng lưu lớn hơn đang thai nghén, sẽ tạo ra những thay đổi như thế nào?

Ngay cả Lâm Nghệ cũng không thể đoán thấu.

Nếu theo tình huống vận chuyển bình thường của Thiên Đạo, Vu Yêu diệt vong, Lượng Kiếp Phong Thần sẽ khởi.

Nhưng, những thay đổi này đã khiến hồng lưu Lượng Kiếp Vu Yêu phát sinh không ít biến hóa.

Đế Tuấn chưa chết.

Đế Giang, Chúc Dung cùng những người khác, cũng chưa chết!

Thiên Đạo, Hồng Quân làm sao có thể bỏ qua?

Liệu có lấy đại thế Lượng Kiếp Phong Thần làm căn bản, lại một lần nữa cuốn y vào trong đó không?

Không thể nói trước được!

Quan trọng nhất, Tiễn Đạo mới chỉ đi bước thứ hai, bước thứ ba vẫn chưa có, sau bước thứ ba, có bước thứ tư cuối cùng!

Bước thứ ba đã được kiểm chứng, chính xác.

Nhưng bước thứ tư thì không có cách nào kiểm chứng.

Ngay cả việc nó có tồn tại hay không, Lâm Nghệ cũng không rõ.

Chỉ có thể từ từ thăm dò.

Trong quá trình đó, Thiên Đạo tất yếu sẽ không khoanh tay đứng

nhìn.

Trước đây có Vu Yêu gánh vác đại thế, sơ hở trong phòng bị, sau này, Thiên Đạo và Hồng Quân có thể sẽ đặc biệt "chăm sóc" y.

Đại thế càn quét, cũng tất yếu sẽ dồn về một người.

"Hệ thống, khai mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng!" Lâm Nghệ hô.

Đồ sát Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trực tiếp thu được hơn ba trăm vạn Pháp Tắc Đại Đạo Thánh Nhân, hoàn toàn đủ để chống đỡ tu luyện trong một khoảng thời gian.

Trước đó đại chiến với Thánh Nhân, y đã rút trích Sát Uy Tru Tiên, Sát Uy Bàn Cổ Phiên, Sát Uy Đại Đạo.

Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, Thanh Mộc Tiễn Đạo cùng những Tiễn Đạo khác đều thăng cấp 400!

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác biết được, đánh nhau với Lâm Nghệ có thể giúp y tăng cường thực lực Tiễn Đạo, không biết họ có tức chết không?

Vô ích chịu một mũi tên, suýt chút nữa bị tru sát.

Lâm Nghệ thì tốt rồi, giống như gọt lông dê từ trên người họ, rút trích tài nguyên để thăng cấp Tiễn Đạo.

Lâm Nghệ chủ yếu tham ngộ Lục Đạo Luân Hồi, Pháp Tắc Đại Đạo Tử Vong, Pháp Tắc Đại Đạo Linh Hồn, sau đó dung nhập vào Tiễn Đạo, bởi vậy, Lâm Nghệ lại dung nhập thêm ba loại Tiễn Đạo cường đại.

Chờ khi Lâm Nghệ xuất quan, lại phát hiện Đế Giang cùng những người khác đang sầu mi khổ triển, liền hỏi: "Có chuyện gì vậy?" Đế Giang nói: "Hồng Quân đã cách tuyệt liên hệ giữa chúng ta và Hồng Hoang, định để chúng ta phiêu bạt trong Hỗn Độn.

Tàn hồn, oan linh quá nhiều, nhập vào Luân Hồi cũng khó tìm nơi chuyển thế, khiến Địa Phủ gánh nặng càng thêm trầm trọng, không biết phải làm sao đây?" Phiêu bạt Hỗn Độn?

Ai mà muốn phiêu bạt chứ!

Lâm Nghệ nghe xong, trầm tư hồi lâu, đột nhiên cười nói: "Huynh trưởng, không cần lo lắng, ta có cách." Hồng Hoang.

Thông Thiên Giáo Chủ chém đứt bốn chân Huyền Quy ở Bắc Hải, chống đỡ Tứ Cực Thiên Địa!

Nữ Oa luyện Ngũ Sắc Thần Thạch vá trời, tu phục Thiên Quật Thủng, cứu vãn Tứ Bộ Châu, ổn định cục diện Hồng Hoang.

Thiên Đạo cảm ứng, giáng xuống vô lượng Công Đức!

Công Đức, là thể ngưng tụ của bản nguyên Pháp Tắc Đại Đạo.

Nói trắng ra, tương đương với tài nguyên tu luyện, hoặc tu vi.

Giúp Thiên Đạo làm việc, tu bổ Hồng Hoang, hoàn thiện Thiên Đạo, giúp Thiên Đạo vận chuyển bình thường và cường đại, Thiên Đạo sẽ ban thưởng bản nguyên Đại Đạo làm phí công lao, đó chính là Công Đức!

Ai có công lao cống hiến lớn nhất, sẽ thu được càng nhiều Công Đức!

Nữ Oa vá trời, lao khổ công cao, chiếm năm thành Công Đức.

Thông Thiên Giáo Chủ chém Huyền Quy lập Thiên Địa, chiếm một thành Công Đức.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân ngăn cản Thiên Khung sụp đổ, chiếm một thành Công Đức.

Huyền Quy Bắc Hải, hiến dâng đôi chân có công, cũng chiếm một thành Công Đức, có thể mang theo chuyển thế trọng tu.

Thu được Công Đức, tu vi của Lão Tử trong khoảnh khắc từ Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, thăng cấp Thánh Nhân Thất Trọng Thiên.

Một trọng một phiến Thiên Địa.

Mỗi khi thăng cấp một trọng Thiên, thực lực đều tăng lên đáng kể.

Thông Thiên Giáo Chủ từ Thánh Nhân Ngũ Trọng Thiên thăng cấp Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Lâm Nghệ đánh rớt một cảnh giới, nhờ Công Đức, chỉ có thể khôi phục Lục Trọng Thiên.

Nhìn Thông Thiên Giáo Chủ tu vi còn mạnh hơn mình, tính cách thanh cao của y tự nhiên khó chịu vô cùng, cũng trút hận ý lên người Lâm Nghệ, mọi thứ đều là do Lâm Nghệ gây ra.

Nữ Oa vốn là Thánh Nhân Tứ Trọng Thiên, chiếm năm thành Công Đức, là người thắng lớn nhất, tu vi thăng cấp đỉnh phong Thánh Nhân Ngũ Trọng Thiên, chỉ cần củng cố đôi chút, có thể đột phá Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thăng cấp Thánh Nhân Tứ Trọng Thiên! … Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn nhìn Hồng Hoang được tu bổ, trong đồng tử không còn chút quyến luyến nào!

Một trận chiến với Thiên.

Hi Hòa hy sinh.

Em trai Đông Hoàng Thái Nhất hy sinh, khiến y căm hận, phẫn nộ, nhục nhã!

“Bệ Hạ, Nữ Oa đã sắp xếp Yêu Tộc ở Bắc Câu Lô Châu, vậy thì chúng ta có cơ hội Đông Sơn tái khởi, ngoài ra, Thiên Đình vẫn còn đó,

xin Bệ Hạ chủ trì đại cục!" Côn Bằng cung kính nói, hiển nhiên đã chuẩn bị sẵn sàng để bắt đầu lại.

"Nữ Oa!

Ha!

Ngay cả tranh giành cũng không dám tranh, ta Đế Tuấn khinh thường không thèm làm!" Đồng tử đỏ máu của Đế Tuấn khẽ động, Thiên Đình vẫn còn đó, chỉ là thế lực Yêu Tộc đã suy tàn rồi.

Ba trăm sáu mươi lăm Chủ Tinh Thần, mười vạn bốn ngàn tám trăm Phó Tinh Thần tinh nhuệ cường giả của Yêu Tộc, vì một trận chiến, đều tự bạo tế hiến, khiến căn cơ của Yêu Tộc bị đoạn liệt hoàn toàn, y làm sao còn mặt mũi trở về Thiên Đình?

Nếu không phải em trai Thái Nhất đẩy y ra khỏi chiến trường.

Y làm sao có thể sống lay lắt!

Yêu Hoàng, chung quy cũng có tôn uy của Yêu Hoàng!

Nhưng, lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, cuối cùng vẫn khiến y nhịn xuống.

"Côn Bằng!

Yêu Tộc tạm giao cho ngươi, Yêu Tộc đã bại rồi, vậy thì Yêu Tộc Thiên Đình triệt để biến mất khỏi Hồng Hoang!" "Ta Đế Tuấn, đã thua rồi!" Đế Tuấn mắt đầy tang thương.

Nhìn về phía Thương Khung mênh mông vô tận, từ từ nói: "Nhưng ta Đế Tuấn, tuyệt đối không nhận thua ở đây!" "Từ hôm nay, ta bế quan tham Đạo." "Không chứng Đạo, tuyệt đối không xuất quan." "Nếu có thể chứng Đạo thành Thánh, ta sẽ dùng tàn khu này hướng Thiên chiến!" Một luồng ý chí sắc bén không cam lòng, từ trong mắt Đế Tuấn bùng phát, lan tràn vô biên vô tế.

Ngay sau đó, Đế Tuấn chui vào trung tâm Thái Dương Tinh, bố trí từng tầng từng tầng Đại Trận khủng bố, cách tuyệt mọi thứ, cũng đoạn tuyệt ánh nhìn cuối cùng về Hồng Hoang.

Côn Bằng trầm mặc.

Thảo nào Đế Tuấn có thể trở thành Chúa Tể Yêu Tộc, y không thể!

Mị lực của kiêu hùng!

Hoặc có lẽ, đó cũng là lý do tại sao y cam tâm bị Đế Tuấn thu phục, vì Thiên Đình, vì Yêu Tộc mà cống hiến sức lực!

Lần bế quan này, Đế Tuấn không trốn tránh, mà là tử chiến đến cùng, dốc hết tất cả để tu luyện hướng tới chứng Đạo.

Ngày xuất quan, chính là ngày tuyên chiến!

Bởi vậy, mọi thứ vẫn chưa kết thúc đâu!

"Bệ Hạ!

Ta nhất định sẽ dẫn dắt Yêu Tộc tiếp tục tồn tại, chờ đợi Bệ Hạ xuất quan, lại dẫn dắt chúng ta chiến Hồng Hoang!" Côn Bằng lớn tiếng hô.

Ngay sau đó, quay người rời khỏi Thái Dương Tinh.

So với Đế Tuấn, Côn Bằng càng sẵn lòng từ bỏ tôn nghiêm, đi đến Bắc Câu Lô Châu.

Bất kể Nữ Oa có thái độ gì, thật lòng mà nói, Yêu Tộc ở Bắc Câu Lô Châu, nhất định phải có người tọa trấn, nếu không, Yêu Tộc sẽ dần dần bị tan rã, bị cắn nuốt hết.

Đông Hoàng hy sinh.

Hi Hòa đạo tiêu.

Thường Hi bị giam cầm ở Thái Âm Tinh.

Yêu Hoàng bế quan ở Thái Dương Tinh.

Thiên Đình, trừ y ra, không ai thích hợp hơn.

Chỉ cần có Đế Tuấn, Yêu Tộc vẫn còn một trận chiến. …Bên kia.

Hậu Thổ với thần lực vô thượng, kéo Địa Phủ từ trong Hỗn Độn, tiếp cận Hồng Hoang.

Lâm Nghệ thì nhân cơ hội tiến vào trong Hồng Hoang.

Nhìn Hồng Hoang khôi phục nguyên dạng, y vô cùng hài lòng.

Ngay sau đó, tiễn ý của Lâm Nghệ khuếch tán, y nhảy vọt qua từng thế giới, hạ xuống một nơi tàn hồn, oán linh hội tụ, có huyết hải mênh mông vô biên lan tràn.

"Minh Hà!" Lâm Nghệ hô một tiếng.

Vút!

Minh Hà Lão Tổ đang ở sâu trong U Minh Huyết Hải, đột nhiên trợn mở hai mắt, thân thể cũng run lên.

Chương 72

Hiển nhiên, y cũng nghe ra là ai.

Một luồng tiễn ý khủng bố bao phủ U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ cũng không thể ngồi yên, xông ra khỏi U Minh Huyết Hải.

"Hậu Nghệ Đạo hữu, có chuyện gì sao?" Minh Hà Lão Tổ hỏi.

"Có chút chuyện." Lâm Nghệ bước đến trước U Minh Huyết Hải, trực tiếp thẳng thắn nói: "Ta muốn Đạo hữu dùng U Minh Huyết Hải của mình giúp ta đả thông Hồng Hoang!" Minh Hà Lão Tổ nhíu mày, trầm tư một lát, hỏi: "Đạo hữu đả thông Hồng Hoang để làm gì?" "Chuyện đó nhiều lời làm gì, bảo ngươi làm thì làm đi." Ánh mắt Lâm Nghệ chợt trầm xuống.

"Nếu Đạo hữu không nói, thì Bần Đạo e rằng cũng vô năng vô lực." Minh Hà Lão Tổ là Đại Năng Thần Ma Tiên Thiên thai nghén, sống lâu đến vậy, sớm đã thành tinh rồi, sợ bị Lâm Nghệ hãm hại.

Phải biết rằng, đả thông Hồng Hoang, có thể chọc giận Đạo Tổ, Thiên Đạo!

Ân oán giữa Lâm Nghệ và Đạo Tổ, Thánh Nhân, y nhìn thấy rõ ràng.

"Xác định không làm sao?" Lâm Nghệ nói.

Y cũng không dám dễ dàng nói thẳng với Minh Hà.

Lâm Nghệ định lợi dụng U Minh Huyết Hải của Minh Hà Lão Tổ, đả xuyên Hồng Hoang, cấu trúc một thông đạo, để Địa Phủ tiếp nhập Hồng Hoang, có thể phá vỡ sự ngăn cách của Hồng Quân, lại có thể thu lấy bản nguyên Hồng Hoang để tráng đại Địa Phủ.

Nếu nói cho Minh Hà Lão Tổ biết, vạn nhất y chạy đến chỗ Hồng

Quân để lập công, tiết lộ tất cả, thì cơ hội chẳng phải uổng phí sao.

"Đạo hữu, làm khó Bần Đạo quá." Minh Hà Lão Tổ biết Lâm Nghệ tàn độc, nói một không hai.

Nhưng, không thể không cẩn thận.

Lâm Nghệ trực tiếp tế Bàn Cổ Cung, lắp chín mũi tên Tử Vong Chi Tiễn, Lục Đạo Luân Hồi Chi Tiễn cùng những mũi tên khác, chĩa thẳng vào Minh Hà Lão Tổ nói: "Nghe nói ngươi luyện có bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử phân thân, xem thử có thể đỡ được mũi tên của ta không." Lục Đạo Luân Hồi chi tượng trong khoảnh khắc diễn hóa!

Đồng tử của Minh Hà Lão Tổ trợn trừng, "Ngươi cũng đã lĩnh ngộ Lục Đạo Luân Hồi rồi sao?!" Lục Đạo Luân Hồi chẳng phải chỉ có Thánh Nhân Hậu Thổ mới lĩnh ngộ được sao.

Lâm Nghệ lại nhanh chóng tham ngộ, và dung hợp vào Tiễn Đạo rồi sao?… Khả năng cảm ngộ, chẳng phải hơi đáng sợ sao!

"Minh Hà, ta biết Huyết Hải không khô cạn, không diệt vong, thủ đoạn của ngươi rất nhiều, nhưng ta cũng có thủ đoạn để giết ngươi, hãy suy nghĩ kỹ đi." Lâm Nghệ phát ra uy hiếp.

"Đạo hữu, có gì từ từ nói!" Minh Hà Lão Tổ tự nhiên tin lời, Tiếp Dẫn Đạo Nhân còn bị đồ sát, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, y đã chứng kiến!

Đặc biệt là chín phần ý thức, ngay cả Đại Đạo phong bạo cũng có thể xuyên thủng.

Nếu bắn ra, U Minh Huyết Hải tất yếu sẽ bị tứ phân ngũ liệt.

"Ta cũng không làm khó ngươi!

Sau khi việc thành, ngươi có thể nhập vào Địa Đạo để nương

thân, có Địa Đạo bảo hộ, Thiên Đạo cũng không làm gì được ngươi." "Ở Hồng Hoang, ngươi cũng nên rõ, sẽ vĩnh viễn bị Thiên Đạo áp chế, cho đến khi bị hãm hại mà chết.

Số phận của Đông Hoàng Thái Nhất là tấm gương, thậm chí, có thể sẽ còn thảm hơn!" Lâm Nghệ kéo dây cung của chín mũi tên, một luồng sắc bén khủng bố, khóa chặt Minh Hà Lão Tổ, khiến U Minh Huyết Hải cũng chấn động.

Đối với loại lão ngoan cố này.

Nhất định phải uy hiếp, mới có thể khiến y nghe lọt tai.

Minh Hà Lão Tổ suy nghĩ, hỏi: "Thật sự có thể để ta nương thân Địa Đạo sao?" "Ngươi đáp ứng việc này, mau chóng làm theo, mọi thứ sẽ không thành vấn đề." Lâm Nghệ chấp thuận.

"Bần Đạo đáp ứng rồi, Hậu Nghệ Đạo hữu có thể hạ cung xuống không?" Minh Hà Lão Tổ nhìn chín mũi tên đã kéo căng, một luồng tiễn ý sát phạt sắc bén đến cực hạn, khiến y rợn người, tâm can run rẩy, y phát hiện, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ lại thăng cấp rồi.

Quả thật, lại thăng cấp không ít!

Từ khi Đông Hoàng đâm nát Hồng Hoang đến giờ, cũng không lâu lắm.

Quả nhiên là một quái thai!

Thảo nào có thể khai tịch pháp môn chứng Đạo mới, sau này không chừng có thể tìm được cơ duyên thành Thánh từ trên người Hậu Nghệ.

Ngoài ra, Lục Đạo Luân Hồi tiếp dẫn tàn hồn oán linh, tộc A Tu La được tạo ra nhờ việc thôn phệ oán linh, nghiễm nhiên là một món hời lớn.

Cân nhắc những lợi ích có thể thu được, và những rủi ro có thể đối mặt, Minh Hà Lão Tổ đã chọn đồng ý.

Lâm Nghệ mới hạ cung xuống.

Minh Hà Lão Tổ trong khoảnh khắc cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm vô cùng.

"Mau chóng ra tay đi." Lâm Nghệ thúc giục.

Nếu Hồng Quân và những người khác phát giác, tất yếu sẽ can thiệp, đến lúc đó sẽ khó khăn.

Lâm Nghệ thi triển Diệt Tình Chi Tiễn, trực tiếp xuyên thủng Hồng Hoang.

Minh Hà Lão Tổ ngự trị U Minh Huyết Hải vô biên vô tận, thuận theo nơi bị xuyên thủng mà lăn đi, hình thành một thông đạo huyết sắc.

Bên ngoài Hỗn Độn.

Địa Phủ đã chuẩn bị xong xuôi, dưới sự dẫn dắt của Lục Đạo Luân Hồi Hậu Thổ, trong khoảnh khắc đã liên thông với Hồng Hoang.

Ầm ầm!

Toàn bộ Hồng Hoang chấn động kịch liệt.

Vút!

Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, đột nhiên trợn mở mắt, bùng phát một tia nộ hỏa!

Y đã tính toán vạn vạn lần, đã sắp xếp mọi thứ trong Hồng Hoang, để ngăn Vu Tộc nhập Hồng Hoang, nhưng lại không tính đến Minh Hà Lão Tổ!

Ngay sau đó, Hồng Quân lão tổ thông tri Ngũ Thánh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân ai nấy sắc mặt khó coi, từng người xé rách không gian, rời khỏi đạo trường, trực tiếp bay đến nơi Minh Hà Lão Tổ nương thân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Lâm Nghệ thật sự hận đến nghiến răng!

Cày cuốc khổ cực, làm ổn định Hồng Hoang, kết quả Lâm Nghệ lại được hưởng lợi!

Nhưng, chưa kịp xông tới.

Một âm thanh hùng tráng, vang vọng khắp Hồng Hoang: "Ta Hậu Nghệ, hôm nay lập Địa Phủ, thiết Quỷ Môn Quan.

Tất cả tàn hồn, anh linh Hồng Hoang, bất kể phàm, tiên, yêu, ma, thần, đều có thể qua Quỷ Môn Quan, chuyển thế Hồng Hoang tái độ trọng tu." Tức thì!

Toàn bộ tàn hồn, oán linh Hồng Hoang, ùn ùn kéo về Quỷ Môn Quan, tựa như một hồng lưu khủng bố.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác muốn ngăn cản Địa Phủ tiếp nhập Hồng Hoang, nhưng đã không thể nữa.

Những tàn hồn, oan linh đó quá nhiều, nghiệt lực chúng gánh vác có thể kéo Thánh Vị xuống!

Một khi ngăn cản, oan linh, tàn hồn sẽ không được giải thoát, nghiệt lực của chúng tất yếu sẽ chồng chất lên người, không ai dám động vào.

Hồng Quân cũng bất đắc dĩ.

Oán linh, tàn hồn Hồng Hoang, quả thật cần được giải quyết, sự ra đời của Địa Phủ, không những không nghịch đại thế, mà ngược lại còn hợp với nó, ngay cả Thiên Đạo cũng bất đắc dĩ rồi.

Nhân quả do oan linh, tàn hồn sinh ra, có thể xung kích Thiên Đạo, tăng cường gánh nặng cho Thiên Đạo.

Kết quả, cuối cùng Lâm Nghệ đã đâm một nhát.

Y đành phải chịu đựng!

"Ta Hậu Nghệ, với danh nghĩa Địa Phủ Chi Chủ, đặc biệt chiêu mộ Đại Năng Đạo Hữu Hồng Hoang nhập chủ Địa Phủ, cung cấp cho chư vị Đạo Hữu một môi trường tu Đạo an toàn!" "Nếu chư vị Đạo Hữu Hồng Hoang sợ bị Thiên Đạo hãm hại mà chết, hoan nghênh đến Địa Phủ, có thể nhận được Địa Đạo che chở!" …Đột nhiên, lại có từng lời vang vọng khắp Hồng Hoang, đặc biệt là những lời cuối cùng, vô cùng trực bạch.

Nói cho mọi người biết, nếu sợ bị Thiên Đạo hãm hại, mau chóng đến Địa Phủ, Địa Đạo sẽ bảo vệ.

Hiển nhiên, y đã bắt đầu lôi kéo trận doanh.

Sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Ngũ Thánh đều nhíu mày.

Vô số Đại Năng đều trợn mở mắt, từ bế quan bước ra.

Vào lúc này.

"Ta Minh Hà, nguyện nhập Địa Phủ, lấy U Minh Huyết Hải nương tựa bên cạnh Lục Đạo Luân Hồi!" Minh Hà Lão Tổ tuyên cáo Hồng Hoang, hiển nhiên bị Lâm Nghệ ép buộc phải bày tỏ thái độ, đóng vai trò dẫn đầu, dường như muốn nói với Đại Năng Hồng Hoang, mọi người mau đến đi!… Cảm ơn những vị lão thiết đã ủng hộ, bỏ phiếu tháng, hôm nay có rất nhiều hoa tươi, phiếu đánh giá, cảm ơn lão thiết!!!

Địa Phủ dung nhập Hồng Hoang là điều không thể tránh khỏi!

Nhưng, Lâm Nghệ công khai lôi kéo trận doanh, nghiêm trọng chạm đến lợi ích của Hồng Hoang, Hồng Quân cực kỳ không vui!

Minh Hà Lão Tổ, một Tôn Đại Năng khai thiên, đã mở đầu, tương đương với việc dẫn dắt.

Đừng nói đến, thật sự có Đại Năng đến Địa Phủ đầu hàng.

Một mặt Hậu Thổ chứng Đạo thành Thánh, là Địa Đạo Thánh Nhân!

Địa vị ngang hàng với Thiên Đạo.

Không phải Thánh Nhân bình thường.

Nếu là Thánh Nhân bình thường, e rằng phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Địa Đạo của Hậu Thổ có thể đối kháng với Thiên Đạo, có sự bảo đảm hiệu quả.

Mặt khác là Lâm Nghệ.

Một mình chiến ba vị Thánh Nhân, đồ sát Thánh Nhân Tiếp Dẫn.

Một mình chiến năm vị Thánh Nhân, làm Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thương.

Thực lực và thủ đoạn đều khủng bố đến bất ngờ.

Đối với họ, đó là sự bảo đảm trên cả bảo đảm.

Lại nữa, y đã sáng tạo ra pháp môn chứng Đạo mới, tiềm lực vô cùng, ít nhiều, họ cũng có ý đồ thỉnh giáo, hy vọng Lâm Nghệ có thể truyền thụ một hai, để cơ duyên chứng Đạo của họ có thể lớn hơn một chút.

Có, Vu Tộc vẫn chưa tiêu vong trong Lượng Kiếp.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác không chết, thực lực cường hãn, vẫn là thế lực bá chủ.

Tổng hợp tất cả, hoàn toàn có thể gánh vác đại thế Hồng Hoang.

An toàn có bảo đảm, làm sao lại không muốn.

Địa Phủ được kiến lập.

Hậu Thổ lui về hậu trường, toàn tâm cảm ngộ Địa Đạo, quan tâm đến sự vận chuyển của Lục Đạo Luân Hồi, phòng ngừa Thiên Đạo hãm hại.

Địa Phủ Chi Chủ tự nhiên rơi vào tay Lâm Nghệ.

Vị trí Thập Điện Diêm Vương, Lâm Nghệ để Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Câu Mang, Nhục Thu, Cộng Công, Cường Lương, Thiên Ngô và Hấp Tư tạm thời đảm nhiệm.

Tuy rằng, trong trận chiến trước đó, bản nguyên Đại Đạo của Đế Giang cùng những người khác đều bị đánh tan, thực lực giảm sút không ít, cần phải tu phục, nhưng giờ đây Địa Phủ thiếu cường giả trấn giữ, chỉ có thể tạm thời đảm nhiệm.

Chương 73

Chờ sau này tìm được nhân tuyển thích hợp, sẽ thay thế.

Mạnh Bà do Huyền Minh đảm nhiệm!

Mười mấy cường giả Đại La Kim Tiên gia nhập, Lâm Nghệ đã an bài họ làm Phán Quan, Địa Quan!

Tất cả Sổ Sinh Tử do Hậu Thổ nắm giữ, có thể giám sát sinh tử của chúng sinh Hồng Hoang!

Trận doanh này, tuyệt đối là trận doanh Địa Phủ mạnh nhất!

Cái tiểu quỷ nào dám gây sóng gió.

Dù có rất nhiều tàn hồn, oan linh trong đó không thiếu những kẻ cứng đầu, nhưng trước mặt Đế Giang cùng những người khác, dưới trận doanh này, đều phải run rẩy, ngoan ngoãn bị sắp xếp.

Thấy điểm tốt nhất của Địa Phủ.

Tiếp nhận tàn hồn, oan linh, nếu là Đại Tu Giả, thì Địa Phủ có thể chiêu mộ họ làm thuộc hạ, phục vụ cho Địa Phủ.

Có thể nhanh chóng tráng đại thế lực Địa Phủ.

Dù sao, cường giả chết trong đại chiến Vu Yêu không ít, họ được tiếp dẫn, số lượng không hề thua kém Hồng Hoang. …Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa củng cố Công Đức xong, thuận lợi đột phá Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Chân linh tàn hồn của Phục Hy được tề tụ.

“Đại thế Yêu Tộc đã suy tàn, ca ca và Nhân Tộc có nhân quả liên hệ rất lớn, ta định để ca ca đầu thai chuyển thế thành Nhân Tộc, dẫn

dắt Nhân Tộc phát triển.” Nữ Oa nhìn tàn ảnh Phục Hy, tâm trạng phức tạp.

Lượng kiếp của Nhân Tộc, bắt đầu từ việc luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Kế hoạch luyện chế Đồ Vu Kiếm là do Phục Hy đề xuất.

Nhân quả này, không chỉ Đế Tuấn phải gánh vác, Phục Hy cũng phải gánh vác.

Ngoài ra, Nhân Tộc là do Nữ Oa sáng tạo, thân là muội muội của Phục Hy, Nữ Oa cũng khó từ chối trách nhiệm.

“Chuyện này ta xin nhận.” Phục Hy thở dài, thật lòng mà nói, y không có sự quyết tâm và tàn độc mãnh liệt như Đế Tuấn.

Nhưng sự việc đã đến nước này, không thể thay đổi, chỉ có thể chuyển thế, dẫn dắt Nhân Tộc, để trả nhân quả.

“À phải rồi, giờ đây Yêu Tộc thế nào rồi?” Phục Hy hỏi.

Đại thế hồng lưu càn quét, Yêu Tộc cũng khó tránh khỏi, thân là một thành viên của Yêu Tộc, điều y quan tâm nhất cũng là sự tồn vong của Yêu Tộc.

Nếu không, sẽ không cố ý ứng kiếp, tham dự vào đại thế Lượng Kiếp.

“Yêu Tộc tạm cư Bắc Câu Lô Châu, do ta trông coi.

Đế Tuấn chưa chết, Vu Tộc cũng chưa vong.” “Hậu Nghệ đã thay đổi đại thế!” Nữ Oa từ từ nói.

Ngay cả y cũng không ngờ, đại thế không thể thay đổi, cuối cùng đã bị một người lay chuyển.

Phục Hy nghe xong, tâm trạng phức tạp khôn xiết.

Rõ ràng bị Hậu Nghệ sát hại, nhưng nghe tin Hậu Nghệ thay đổi đại thế, Yêu Tộc được may mắn tồn tại, không biết nên hận, hay nên cảm tạ!

"Thôi bỏ đi, Yêu Tộc được may mắn tồn tại, ta cũng không còn hối tiếc gì, hãy đưa ta vào Luân Hồi đi." Phục Hy nói.

Nữ Oa nhìn Phục Hy sâu sắc một cái, ngay sau đó, dùng lực Đại Đạo Thánh Nhân cấu trúc thông đạo, trực thông Quỷ Môn Quan.

Đưa Phục Hy vào trong Luân Hồi.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng những người khác cảm nhận được thủ đoạn của Nữ Oa, lông mày nhíu lại, chuẩn bị ra tay.

Nhưng bị Lâm Nghệ ngăn lại.

Hồn phách Phục Hy chuyển thế, sẽ trở thành Phục Hy của Nhân Tộc, lãnh đạo Nhân Tộc phát triển, tráng đại Nhân Đạo.

Cũng là một loại chuộc tội!

Lâm Nghệ tự nhiên sẽ không ngăn cản, hơn nữa, sau này y có cách để thu thập Phục Hy.

Đã chuộc tội, thì phải vĩnh viễn trấn giữ Nhân Tộc, bảo vệ Nhân Đạo.

Nhân Đạo, là một chiêu ẩn mình mà y đã bố trí.

Địa Đạo, Nhân Đạo, nếu cùng đối kháng Thiên Đạo, tất yếu có thể trấn áp Thiên Đạo một chút.

Có thể giảm bớt sự áp bức của Thiên Đạo đối với Địa Đạo.

Khi Phục Hy chuyển thế, Lâm Nghệ hiển Thánh tại Nhân Tộc ở Nam Thiêm Bộ Châu, báo trước sự giáng lâm của Thánh Nhân, và giành lấy công lao đó cho mình.

Với việc cứu vớt Nhân Tộc trước đây, Nhân Tộc sớm đã coi y như Trời mà tín phụng, đối với lời nói của y, tự nhiên tin tưởng không nghi ngờ, chờ đợi Phục Hy giáng thế. …Tử Tiêu Cung.

Thấy vô số Đại Năng cường giả đổ dồn về Địa Phủ, dần dần tráng đại Địa Đạo.

Hồng Quân cũng không thể ngồi yên.

Thiên Đình giờ đây vô chủ, y đã thu lấy các mảnh vỡ Hỗn Độn, cùng một phần mảnh vỡ Hồng Hoang, trực tiếp luyện chế Tam Thập Tam Thiên giữa Thiên Đình và Hỗn Độn Tinh Không.

Một là để chống đỡ Hỗn Độn Tinh Không, cùng Hỗn Độn, phòng ngừa Hỗn Độn động loạn, nguy hiểm cho Hồng Hoang.

Hai là để phòng ngự Hỗn Độn Ma Thần bên ngoài Hỗn Độn, cùng Ma Tộc đã bị trục xuất trước đây!

"Bần Đạo hôm nay luyện Tam Thập Tam Thiên, dung hợp Tam Thiên Đại Đạo, tiếp dẫn khí Hỗn Độn, bản nguyên Chu Thiên Tinh Đấu, phản hồi chúng sinh Hồng Hoang, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất, Đại La giả, đều có thể nhập Tam Thập Tam Thiên tu hành ngộ Đạo." Đạo âm của Hồng Quân, thông qua Đại Đạo cộng hưởng, vang vọng trong tai chúng sinh.

Rất nhiều Đại Năng cường giả ngạc nhiên.

Ngay cả Đạo Tổ cũng tự mình ra tay lôi kéo trận doanh.

Xem ra uy hiếp của Địa Đạo thật sự không nhỏ!

Đạo Tổ Hồng Quân sợ là cũng muốn ra tay với Địa Phủ!

Nhưng, sức hấp dẫn của Tam Thiên Đại Đạo và khí Hỗn Độn, khiến không ít Đại Năng không nhịn được.

Tuy rằng Thiên Đạo oai nghiêm, nhưng không có phong thái Yêu

Hoàng của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng không có cốt khí Vu Tộc của Đế Giang, Chúc Dung cùng những người khác, càng không có phong mang ngạo nghễ của Lâm Nghệ.

Chỉ cần được sống, dù phải sống lay lắt, hèn mọn quỳ gối!

Mỗi người đều có sự lựa chọn của riêng mình, không thể kinh diễm thế nhân, chỉ có thể chấp nhận.

Hồng Hoang có Đạo Tổ tọa trấn, có Thiên Đạo gia trì, có Thánh Nhân xuất diện, luận về thực lực, mạnh hơn Địa Phủ, tự nhiên họ chọn phe mạnh hơn.

"Sư tỷ, kẻ đó trở về Hồng Hoang, lại là Địa Phủ Chi Chủ!" Trên Tam Tiên Đảo, Bích Tiêu cười nói.

Vân Tiêu đứng trước một đình viện, bụng ngày càng lớn, mang thai đã lâu, nhưng vẫn không có dấu hiệu sinh nở, không thể giấu được các sư huynh của Tiệt Giáo, may mắn thay đành phải trở về Tam Tiên Đảo!

Nhìn về phía xa, y thầm thở phào một hơi.

Nhưng, vào lúc này.

Bên ngoài Tam Tiên Đảo, thánh quang phổ chiếu, Thông Thiên Giáo Chủ mặt mày âm trầm, trực tiếp bay tới!

Sắc mặt Vân Tiêu đại biến.

Nếu Sư Tôn Thông Thiên Giáo Chủ lấy hài tử ra làm cớ, thì phiền phức rồi!

Vân Tiêu thần sắc ngưng trầm.

Bích Tiêu cũng cực kỳ căng thẳng.

Phải biết rằng, phụ thân của hài tử đã khiến Sư Bá Nguyên Thủy phải đổ máu, chiến với Sư Tôn Thông Thiên, và khiến Sư Tổ Hồng

Quân phẫn nộ!

Càng là kẻ địch của Huyền Môn!

"Bái kiến Sư Tôn!" Vân Tiêu cung thân hành lễ.

"Mang thai đã hơn vạn năm, không có dấu hiệu xuất thế, thai nhi thần thai…" Thông Thiên Giáo Chủ mặt trầm xuống hỏi: "Hài tử là của ai?" Vân Tiêu nói dối: "Đệ tử cũng không rõ thân phận!" Bích Tiêu nhân cơ hội phụ họa: "Sư Tôn, trước đó khi ra ngoài lịch luyện có quen biết, vốn định giới thiệu cho Sư Tôn, nhưng xảy ra chuyện Hồng Hoang băng nát, người đó sống chết chưa rõ, nên cũng không nói nữa." "Vậy nên, ngay cả Vi Sư cũng lừa gạt sao?!" Thông Thiên Giáo Chủ có chút tức giận, nộ xích: "Ngươi nhìn xem bây giờ, tu vi cảnh giới đều rớt xuống mức nào rồi?

Các đệ tử tân tấn khác đều sắp đuổi kịp ngươi rồi." Trước đây, Vân Tiêu là đỉnh phong Đại La Kim Tiên, tiếp cận Chuẩn Thánh!

Là đệ tử được Thông Thiên Giáo Chủ trọng điểm bồi dưỡng!

Định dành tâm tư giúp y đột phá Chuẩn Thánh.

Nhưng mang thai thần thai, lại tổn hại tu vi, giờ đây đều rớt xuống Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đó chính là căn nguyên của sự tức giận!

"Xin Sư Tôn trách phạt!" Vân Tiêu vội vàng quỳ xuống.

"Mau chóng đỡ nàng dậy, đừng làm tổn thương hài tử!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy, lại giật mình, vội vàng gọi Bích Tiêu.

Đùa gì vậy, thai nhi được thai nghén là đồ tôn của y!

Đồ tôn không thể bỏ qua, là hy vọng mới, truyền thừa mới của Tiệt Giáo.

Bích Tiêu liên tục gật đầu, cung thân đỡ Vân Tiêu dậy, không quên

ném về phía y một nụ cười, ý tứ rõ ràng, Sư Tôn sẽ không trách tội!

"Bên trong có Linh Quả Hỗn Độn, Tiên Thiên Thần Thai Lộ và một số Cực Phẩm Tiên Dược." Thông Thiên Giáo Chủ đưa cho Vân Tiêu một Tu Di Trữ Vật Không Gian, mặt tuy trầm xuống, nhưng miệng nói: "Thai nhi thần thai, lượng ăn kinh người, tiêu hao cực lớn, nếu chỉ dựa vào một mình ngươi chống đỡ, e rằng cảnh giới tu vi của ngươi cũng không thể chống đỡ nổi, hãy tạm thời cầm lấy, nếu không đủ thì cứ nói với Vi Sư." "Tạ Sư Tôn!" Vân Tiêu cảm kích.

"Sư Tôn thương chúng con nhất." Bích Tiêu cũng hớn hở.

"Khi nào rảnh thì đi Đông Hải săn giết mấy con Chân Long, bồi bổ cho Sư tỷ, nếu có kẻ nào gây phiền phức, cứ trực tiếp dùng Pháp Chỉ của Vi Sư." Thông Thiên Giáo Chủ nói với Bích Tiêu.

Đối với đồ đệ, y rất mực yêu thương.

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ cũng là một nhân vật tàn độc, sát phạt khí cực nặng, hoàn toàn không thèm để ý đến Long Tộc.

Long Tộc đã suy tàn, nếu dám phản kháng, y không ngại ra tay.

Bích Tiêu đáp: "Sư Tôn yên tâm, con nhất định sẽ chăm sóc tốt cho Sư tỷ!" "Các đệ tử hãy tới Tử Tiêu Cung tranh đấu!" Lời nói của Bích Tiêu vừa dứt.

Giọng nói của Đạo Tổ Hồng Quân vang lên trong đầu Thông Thiên Giáo Chủ.

"Vi Sư đi tranh đấu ở Tử Tiêu Cung, Bích Tiêu, hãy chăm sóc tốt cho Sư tỷ!" Thông Thiên Giáo Chủ dặn dò một câu, liền bay về Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì đứng nghiêm trang trước cửa Tử Tiêu Cung.

Ngũ Thánh vội vã đến.

Hạo Thiên và Dao Trì cung thân hành lễ.

Chương 74

Ngũ Thánh trực tiếp bước vào Tử Tiêu Cung, sau đó an tọa, nhìn về phía Lão Sư Hồng Quân trước mặt, đồng loạt chắp tay hành lễ: "Bái kiến Lão Sư!" "Hôm nay triệu các ngươi đến đây, có một việc cần bàn bạc." Âm thanh của Hồng Quân phiêu diêu hùng tráng, Ngũ Thánh nghiêm túc lắng nghe, ngay sau đó, Hồng Quân nói: "Chiến tranh Vu Yêu, Đông Hoàng Thái Nhất hy sinh, Yêu Tộc lui về Bắc Câu Lô Châu, Vu Tộc ở Địa Phủ, Nhân Tộc đại hưng, đó là đại thế đã định." Nghe lời này, Nữ Oa thầm mừng.

Lão Tử cũng thầm mừng!

Phải biết rằng, lợi ích thiết thân đều có liên quan đến Nhân Tộc, đại thế đã định, Nhân Tộc đại hưng, vậy thì đối với họ, đó là chuyện tốt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thì mặt mày ủ rũ.

Nếu biết như vậy, ban đầu dù phải liều mạng cũng phải chiếm lấy Nam Thiêm Bộ Châu.

Giờ đây khóc lóc cầu xin, e rằng cũng vô ích.

"Ngoài ra, Hồng Hoang trọng tụ, căn cơ bất ổn, vì an nguy của Hồng Hoang, các ngươi tuyệt đối không được tranh đấu trong Hồng Hoang!" Hồng Quân nhắc nhở.

Hồng Hoang lúc này, đã không còn như trước, khả năng chịu đựng áp lực, cũng xa xa không thể sánh bằng trước đây.

Thánh Nhân ra tay, động một cái là hủy Thiên diệt Địa.

Nếu đánh thêm vài lần nữa, Hồng Hoang e rằng lại phải băng nát, trở về Hỗn Độn!

“Sư Tôn!

Đệ tử cùng những người khác có thể ước thúc bản thân, nhưng trong Địa Đạo, tàn lực của Vu Tộc vẫn còn đó, không ngừng tráng đại phát triển, nếu nguy hiểm đến Hồng Hoang, lại gây sóng gió, thì phải làm sao?” Chuẩn Đề Đạo Nhân tâm tư chợt chuyển, vội vàng nêu ra lo lắng.

Hậu Thổ chứng Đạo thành Thánh.

Mười hai Tổ Vu không chết.

Lâm Nghệ, một dị số, lại sống tốt.

Uy hiếp quá lớn.

Hồng Quân nói: “Địa Đạo đã có trật tự, tạm thời sẽ không có động tác nào.

Giờ đây trật tự Hồng Hoang cấp bách cần ổn định.

Yêu Tộc lui về Bắc Câu Lô Châu, Thiên Đình vô chủ, các ngươi có ai thích hợp để tọa trấn Thiên Đình, thống ngự Hồng Hoang không.” Tức thì!

Tam Thanh, Chuẩn Đề tâm tư chợt động.

Thiên Đình Chi Chủ, thống ngự Hồng Hoang, đối với sự truyền thừa của Đạo Thống có lợi ích cực lớn!

Làm sao có thể bỏ qua.

“Lão Sư!

Môn đồ của đệ tử là Di Lặc, người sở hữu đại nghị lực, đại trí tuệ, chính là nhân tuyển không ai sánh bằng để trấn giữ Thiên Đình, thống ngự Hồng Hoang.” Chuẩn Đề tranh giành trước.

Tây Phương đã chết Tiếp Dẫn, lại nghèo nàn khốn khổ.

Nếu có thể được Thiên Đình truyền bá Đạo Thống, tuyệt đối là chuyện tốt trời cho!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhân cơ hội nói: "Môn đồ của đệ tử là Quảng Thành Tử có đại Công Đức, đại nghị lực, đại trí tuệ, căn nguyên cũng không tầm thường, có thể làm Thiên Đế!" "Môn đồ của đệ tử là Huyền Đô, tụ tập khí vận Nhân Tộc, là thân Công Đức, thể trí tuệ, có thể làm Thiên Đế!" Lão Tử tiến cử đệ tử yêu quý của mình.

"Môn đồ của đệ tử là Đa Bảo có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại cơ duyên, có thể làm Thiên Đế!" Thông Thiên Giáo Chủ tiến cử một người.

Nữ Oa không nói gì.

Hồng Quân liếc Nữ Oa một cái, thầm mong Nữ Oa mở miệng, dù sao, Đế Tuấn chưa chết, có thể lại tập hợp Yêu Tộc để đối kháng Vu Tộc.

Thấy mục đích của Tam Thập Tam Thiên, trọng tụ Thiên Đình, không ngoài việc áp chế Địa Đạo.

Thù hận Vu Yêu, không phải năm tháng có thể làm loãng.

Đế Tuấn tiếp tục làm Thiên Đế, gia thêm phù trì, chính là nhân tuyển không ai sánh bằng để đối kháng Vu Tộc!

Nữ Oa cũng cảm nhận được tâm tư của Hồng Quân, y hiểu, ngay sau đó tiến lên nói: "Thiên Đế nhân tuyển, cần phải trấn giữ được Hồng Hoang, phải có tôn uy, ngoài ra, cũng phải gánh vác trọng trách áp chế Vu Tộc Địa Đạo, các môn đồ của Sư huynh vẫn chưa đủ sức mạnh đó.

Đệ tử kiến nghị, chi bằng lại mời Đế Tuấn tọa trấn Thiên Đình." "Không thể!

Đế Tuấn nghịch Thiên Đạo, là tội lớn không thể tha thứ!" Chuẩn

Đề Đạo Nhân lập tức phản bác.

Sợ hãi rồi.

Hai tộc Vu Yêu, áp lực khiến họ không thể thở nổi.

Giữa y và Đế Tuấn có thể tồn tại nhân quả không nhỏ.

Đế Tuấn đáng sợ, ngay cả Tôn Thánh Nhân cũng còn e ngại trong lòng!

Hồng Quân nói: "Lượng Kiếp Vu Yêu, lệ khí cực nặng, Đế Tuấn đã bị mê hoặc tâm trí, hành động điên cuồng đó có thể tha thứ, nếu có thể trọng chưởng Thiên Đình, có thể trấn giữ Hồng Hoang, cũng có thể xá miễn những tội nghiệt trước đây." Đại thế Yêu Tộc đã suy tàn, cường giả tổn thất gần hết!

Hồng Quân không lo lắng.

Nếu thao túng một phen, có lẽ Đế Tuấn thật sự có thể trấn áp Địa Đạo.

Tính cách của Đế Tuấn, Hồng Quân tự nhiên hiểu rõ như lòng bàn tay, nhưng y muốn thử một chút.

Y tuyên một tiếng bên ngoài Hạo Thiên, bảo y đi Thái Dương Tinh một chuyến, mời Đế Tuấn đến Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh cùng những người khác cũng hiểu mục tiêu của Hồng Quân là nhằm vào Địa Phủ, nên cũng không tranh cãi gì thêm!

Hạo Thiên bay đến bên ngoài Thái Dương Tinh, nhìn ngọn Thái Dương Chân Hỏa hủy diệt đáng sợ, khó mà tưởng tượng được, Yêu Hoàng từng sáng lập ra nghiệp lớn kinh thiên động địa, lại nương thân ở đây, cuối cùng lạc lõng!

"Yêu Hoàng!

Đạo Tổ Hồng Quân có lệnh, mong Yêu Hoàng xuất quan, tọa trấn

Thiên Đình, thống ngự Hồng Hoang!" Hạo Thiên hô.

Trong Thái Dương Tinh, Thái Dương Chân Hỏa đột nhiên bạo động, khiến Hạo Thiên liên tục lùi mạnh, thần tình đại biến.

"Yêu Hoàng!

Chinh chiến vô lượng Lượng Kiếp, không ngoài việc thống nhất Hồng Hoang, trở thành Bá Chủ Thiên Địa, nhưng giờ đây Hồng Hoang chỉ bằng một lời nói, liền dễ dàng có được, lại, thật sự không muốn sao?" Hạo Thiên nhíu mày.

"Hạo Thiên, ngươi vĩnh viễn không thể hiểu được Bản Hoàng đang tranh giành cái gì?

Sự bi ai của ta!" "Về nói với Hồng Quân!

Ta Đế Tuấn, đã thua rồi!" "Cút đi!" Mấy câu nói ngắn gọn, từ Thái Dương Tinh phiêu ra.

Đế Tuấn từ chối.

Y tranh giành, không phải Thiên Địa Hồng Hoang, mà là sinh mệnh!

Sinh mệnh của y, sinh mệnh của con trai y, sinh mệnh của em trai y, sinh mệnh của toàn bộ Yêu Tộc!

Từ ngày nhập kiếp đó, y bắt đầu tranh giành, chống lại, nghịch lý, đoạt Hồng Hoang, trở thành Bá Chủ Thiên Địa, đó không phải là một phương tiện chống lại, Hạo Thiên, ngươi có thể hiểu không?

Hiểu được, sẽ không đến Thái Dương Tinh!

Không hiểu, cả đời chỉ là một con trùng đáng thương bị người ta bày trò!

Khóe miệng Hạo Thiên giật giật.

Y phất tay rời đi.

Thái Dương Tinh khôi phục bình tĩnh.

Trong Tử Tiêu Cung vang lên lời hồi đáp của Hạo Thiên, Nữ Oa không bất ngờ.

Hồng Quân khẽ thở dài.

Tam Thanh ngoài sự phẫn nộ, lại thầm mừng, đồng loạt bắt đầu tiến cử đệ tử, cũng cạnh tranh lẫn nhau.

Nhưng, điều khiến họ không ngờ.

Đạo Tổ lại tiến cử Hạo Thiên làm Thiên Đế.

"Hạo Thiên đại chưởng Thiên Đình, thống ngự Hồng Hoang.

Các đệ tử của các giáo cần phải tuân theo sự sai khiến, ổn định cục diện Hồng Hoang." Hồng Quân một chùy định âm.

Thiên Đế trao cho giáo phái nào, cũng không đạt được hiệu quả mà Hồng Quân muốn.

Y muốn, tiến cử một con rối, tập hợp đệ tử các giáo lại, thắt chặt thành một sợi dây thừng, đối kháng Địa Đạo.

Y muốn mượn thế lực của các giáo đang phát triển!

Nếu chỉ trao cho một trong số các giáo, tất yếu sẽ dẫn đến sự bất phục.

Tam Thanh chỉ đành hậm hực rời đi.

Hạo Thiên thì cảm thấy mình được lợi, kích động liên tục khấu tạ.

Đại thế lại sắp thai nghén, một khi thế lực Thiên Đình ngưng tụ, có thể ra tay với Địa Đạo, lấp đầy vào trong Hồng Hoang, tiếp tục tráng đại Thiên Đạo, đó chính là điều Hồng Quân muốn làm. …Địa Phủ.

Đột nhiên, một luồng tiễn ý khủng bố tràn ngập mười tám tầng Địa Ngục của Địa Phủ, cùng vô tận thế giới.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, đột nhiên quay mắt nhìn về phía bộ lạc Hậu Nghệ.

"Xem ra Tiễn Đạo lại thăng cấp không ít!" Thấy chuyện lạ mà không lạ, nhưng Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, nội tâm vẫn chấn động.

Phải biết rằng, Vu Tộc luyện thể phách, ở Hồng Hoang có thể săn giết Yêu Tộc để tăng cường thực lực, nhưng Hồng Hoang đã băng nát, cư ngụ ở Địa Phủ, hoàn toàn không có cách nào để thăng cấp.

Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, chặn lấy bản nguyên Hồng Hoang để bổ sung, mới có thể duy trì nhu cầu sinh hoạt của Vu Tộc.

Nhưng Lâm Nghệ lại liên tục đột phá mãnh tiến!

Pháp môn chứng Đạo mới của y, quả thật khiến họ chấn động không nói nên lời.

Nhớ lại lúc ban đầu không coi trọng, đều cảm thấy buồn cười!

"Địa Phủ mới được bao lâu, liên tục năm lần đột phá, kẻ này thật sự là một quái thai!" Minh Hà Lão Tổ cũng bị đả kích khó tả.

"Thảo nào lại trở thành ấn ký kinh diễm nhất trong thời đại Vu Yêu!" "Có lẽ Vu Chủ đã đi thông con đường chứng Đạo mới, cũng là cơ duyên của ta!" Rất nhiều Đại Năng đầu hàng Địa Phủ, cũng chứng kiến Lâm Nghệ mấy lần đột phá.

Một hai lần đầu, có lẽ là ngoài ý muốn.

Nhưng liên tục năm lần!

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi gia nhập Địa Phủ.

Tròn năm lần!

Tốc độ đột phá, quá kinh người.

Chương 75

Họ đã hoàn toàn bị thuyết phục.

Địa Phủ.

Phân thành mười tám tầng Địa Ngục, cùng Minh Giới, và Vu Giới.

Vu Giới là mảnh vỡ Hồng Hoang lớn nhất mà Lâm Nghệ bá chiếm, kết hợp với mảnh vỡ Hồng Hoang mà Vu Tộc chiếm giữ, có kích thước bằng mấy trăm vạn Trung Thiên Thế Giới, cũng cực kỳ rộng lớn.

Bên trong diễn hóa Thái Dương, Thái Âm, không khác gì Hồng Hoang bên ngoài.

Là nơi sinh tồn của Vu Tộc!

Bảo lưu nguyên dạng của Vu Tộc!

Bộ lạc Hậu Nghệ.

Có Địa Phủ che chở, Lâm Nghệ mới yên tâm, an tâm bế quan tu luyện.

Khai mở Cao Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, thâm nhập tham ngộ mười hai hệ bản nguyên Đại Đạo, Thanh Mộc Bản Nguyên Đại Đạo, Hỗn Độn Thời Gian Bản Nguyên Đại Đạo trong Thời Gian Chi Nguyên, hàng trăm loại Đại Đạo Hỗn Độn trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, Càn Khôn Đại Đạo cùng nhiều loại khác.

Y chỉ mới sơ bộ nắm giữ các loại Đại Đạo, chứ chưa thâm nhập vào bản nguyên cốt lõi.

Trầm tĩnh tâm thần tham ngộ, cùng với sự phân giải, phân tích của Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, Lâm Nghệ đã nắm giữ các loại Đại

Đạo với cảnh giới vô cùng cao.

Cảnh giới Tiễn Đạo phi tốc tăng vọt!

Thời Gian Tiễn Đạo thăng cấp 571.

Không Gian Tiễn Đạo thăng cấp 583!

Thanh Mộc Tiễn Đạo thăng cấp 447!

Thí Thần Tiễn Đạo thăng cấp 511!

Diệt Tình Tiễn Đạo thăng cấp 531!

Những Tiễn Đạo chủ yếu tu luyện, các Tiễn Đạo khác cũng thăng cấp hơn 300, so với trước đây, hoàn toàn là một bước nhảy vọt về chất!

Nhưng.

Ngoài ra mấy trăm vạn Pháp Tắc Đại Đạo khác, tất cả đều đã bị tiêu hao hết.

Phải biết rằng, rút trích từ Thời Gian Chi Nguyên, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, Pháp Tắc Đại Đạo của Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị tru sát, có thể lên tới hơn 500 vạn, càng về sau, tiêu hao càng kinh người.

Lâm Nghệ đã rơi vào tình cảnh thiếu hụt tài nguyên!

"Chẳng lẽ phải đi Hồng Hoang tru sát Thánh Nhân?" Lâm Nghệ tâm tư chợt tàn độc.

Nhưng, một khi ra tay, Hồng Quân, Thiên Đạo e rằng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Chuyện này, Lâm Nghệ cũng phải tính toán kỹ lưỡng.

Ầm ầm!

Vào lúc này, bên ngoài đại điện, lại vang lên những tiếng chấn động kịch liệt.

Lâm Nghệ nhíu mày, nhanh chóng bước ra.

Chỉ thấy vô cùng vô tận tàn hồn, quỷ ảnh đang lảng vảng trên vách ngăn Vu Giới và Minh Giới.

Vách ngăn này là do Hậu Thổ thiết lập, để ngăn tàn hồn nhập Vu Giới, gây rối trật tự.

Vách ngăn, là do Hậu Thổ dùng Thổ Chi Đại Đạo ngưng tụ, lại thêm Lục Đạo Luân Hồi trấn áp, Thánh Nhân cũng khó lòng xuyên thủng dễ dàng.

Nhưng, thấy tàn hồn lượn lờ, một số Đại Vu ra tay uy hiếp!

Nhưng hiệu quả không mấy rõ ràng!

Không ít Đại Năng Hồng Hoang được chiêu mộ, ẩn cư trong Vu Giới, cũng đồng loạt xuất hiện, quan sát những tàn hồn kia, không ít đều là những cường giả trước đây, tàn hồn cực kỳ đáng sợ.

Lâm Nghệ vội vã đến.

"Bái kiến Vu Chủ!" Các Đại Năng cung kính tột độ.

"Chuyện gì vậy?" Lâm Nghệ hỏi, đám tàn hồn đó vô cùng kích động, chết chóc nhìn chằm chằm y, khiến y cũng kinh ngạc.

"Hiện tại chưa rõ tình hình, nhìn những tàn hồn này, đều là cao thủ Hồng Hoang trước đây, thật quái dị!" Một Đại Năng cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ nhíu mày.

Lúc đó, Hậu Thổ cũng vội vã đến đây.

Thánh vân vây quanh, thánh quang bao phủ, uy áp vô biên, khiến các Đại Năng tâm thần hoảng sợ, không dám nhìn thẳng Hậu Thổ.

Giờ đây Hậu Thổ, là Địa Đạo!

Tồn tại cùng cấp bậc với Thiên Đạo.

Ngay cả Đại La Kim Tiên, cũng không dám nhìn thẳng dù chỉ một cái.

"Bái kiến Hậu Thổ Nương Nương!" Các Đại Năng đồng loạt cung bái.

"Miễn lễ!" Hậu Thổ nói, nhìn về phía Lâm Nghệ.

Người duy nhất có thể nhìn thẳng y, là Lâm Nghệ.

Hậu Thổ giờ đây càng thêm khủng bố, dường như Thánh Nhân nhất định phải hoàn mỹ vô khuyết, bao gồm dung mạo, thân thể, khí chất… Vẻ đẹp của Hậu Thổ khiến người ta rung động, lại nảy sinh lòng không dám mạo phạm, khí chất tuyệt diễm khiến người ta tự cảm thấy hổ thẹn, thân hình hoàn mỹ, chỉ có thể ngắm nhìn mà không thể chạm tới.

"Phát sinh chuyện gì?" Hậu Thổ hỏi.

"Tạm thời chưa rõ!" Lâm Nghệ lắc đầu, ngay sau đó cách giới câu lấy một tàn hồn, ánh mắt lạnh lẽo hỏi: "Tại sao lại lảng vảng bên ngoài?" "Tiễn Đạo!" Tàn hồn đó là một Tôn Thái Ất Kim Tiên tàn hồn, vội vàng nói: "Vu Chủ!

Tiễn Đạo của ngài có thể giúp ta tu phục hồn lực, tăng cường thực lực!" Tiễn Đạo?

Lâm Nghệ giật mình.

Thánh mâu của Hậu Thổ lóe lên.

Các Đại Năng ngạc nhiên nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trầm tư một lát, trước đó, tham ngộ Linh Hồn Tiễn Đạo, Tử Vong Tiễn Đạo, Lục Đạo Luân Hồi Tiễn Đạo, tiễn ý do Tiễn Đạo sản sinh khuếch tán, chẳng lẽ…!

Đột nhiên.

Lâm Nghệ tế ra Pháp Tắc Đại Đạo Linh Hồn, Pháp Tắc Đại Đạo Tử Vong.

"Đúng, chính là khí tức đó!" Tàn hồn đó vô cùng hưng phấn!

"Pháp tắc Đại Đạo này là Đại Đạo mới sinh kết hợp giữa Lục Đạo Luân Hồi và tàn hồn, ta cũng đang tham ngộ." Hậu Thổ kinh ngạc nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, nói: "Ngươi đã tham ngộ ra trước rồi." Các Đại Năng đột nhiên quay mắt, chết chóc nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

"Bản nguyên Linh Hồn Đại Đạo, cùng Tử Vong Bản Nguyên Đại Đạo." Lâm Nghệ truyền cảm ngộ của mình cho Hậu Thổ.

Sau khi Hậu Thổ dung nhập, thánh mâu cũng ngưng cố lại.

Y cũng chỉ mới sơ nhập cảnh giới tham ngộ, Lâm Nghệ lại đã nắm giữ rồi!

Khiến Thánh Nhân làm sao có thể cam chịu.

Các Đại Năng càng bị kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm, đứng ngây tại chỗ, hoàn toàn bị Lâm Nghệ đánh bại.

Hậu Thổ Nương Nương thân là Địa Đạo, thôi sinh Pháp Tắc Đại Đạo mới, lại chưa tham ngộ nắm giữ, ngược lại bị Lâm Nghệ giành trước, khả năng cảm ngộ chẳng phải quá đáng sợ sao!

Lâm Nghệ không giải thích, thăm dò ý tứ trong lời nói của tàn hồn.

Nhanh chóng, y cũng gần như hiểu rõ.

Pháp Tắc Đại Đạo Linh Hồn, Pháp Tắc Đại Đạo Tử Vong, là nhắm vào tàn hồn oán linh mà sinh ra.

Tàn hồn oán linh không những có thể chuyển thế trọng tu, mà còn có thể truy cầu hai loại Đại Đạo này để chứng Đạo.

Không thể không nói, đây nghiễm nhiên là một hành động, khiến

Lâm Nghệ chợt sáng tỏ.

Vu Tộc trị lý Vu Giới.

Địa Phủ lại vẫn thiếu nhân lực, nếu những tàn hồn Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên cường đại kia có được pháp môn tu luyện hai loại Đại Đạo này, có thể không ngừng cường đại, trường trụ Địa Phủ, phục vụ cho Địa Phủ.

Địa Phủ có thể tráng đại thế lực!

Khi đó, thế lực này sẽ đáng sợ đến mức nào!

Bởi vì tàn hồn có thể tu luyện trở nên mạnh hơn, có nghĩa là thực lực Địa Phủ cũng có thể từ từ trở nên mạnh hơn.

Đại Năng Hồng Hoang chết, Địa Phủ tiếp nhận.

Hồng Hoang suy yếu, Địa Phủ tăng cường!

Tại đây, Lâm Nghệ truyền Pháp Tắc Đại Đạo Tử Vong cho tàn hồn đó, và truyền thụ bí quyết tu luyện, để y tu luyện.

Lâm Nghệ nhìn y.

Hậu Thổ nhìn y.

Các Đại Năng cùng cường giả Vu Tộc cũng nhìn y.

Tàn hồn đó tu luyện mười năm.

Tàn hồn được tu bổ không ít, trở nên mạnh hơn gấp mười lần, cũng tham ngộ ra một chút xíu Pháp Tắc Tử Vong.

"Tạ Vu Chủ!" Tàn hồn đó nói: "Giờ đây có bí quyết tu luyện, ta có thể không ngừng tu luyện, ta cảm giác đã lĩnh ngộ được một vài Pháp tắc, Vu Chủ, ta sẽ không chuyển thế nữa." Lâm Nghệ gật đầu, nhìn về phía những tàn hồn đang tụ tập bên ngoài, nói: "Sau này, không chuyển thế Luân Hồi, có thể lấy tàn hồn tu luyện, chứng Tử Vong Chi

Đạo, Linh Hồn Chi Đạo, lấy hồn khu chứng Đạo, được gọi là Quỷ, từ nay chính là Quỷ Tộc!" Ầm ầm!

Tức thì!

Địa Đạo cảm ứng, Lục Đạo Luân Hồi chấn động, chặn lấy bản nguyên Hỗn Độn chuyển hóa thành Quỷ Hồn Chi Lực!

Thánh quang của Hậu Thổ lại lần nữa phóng thích, khí tức càng mạnh mẽ hơn.

Lúc này, y cũng đã ngộ ra.

Vô tận Tử Vong Chi Đạo, Linh Hồn Chi Đạo cũng dung nhập vào Địa Đạo.

Địa Phủ có thêm một loại sức mạnh tu luyện, Quỷ Hồn Chi Lực!

Từ nay, Quỷ Tộc xuất thế!

Vô số tàn hồn trong khoảnh khắc kích động hưng phấn.

Chuyển thế Luân Hồi tái tu, và việc tu luyện trực tiếp ngay bây giờ, hoàn toàn là một trời một vực.

Không ít tàn hồn tự nhiên nguyện ý trở thành Quỷ Tộc.

Chương 76

Các Đại Năng nhìn thấy mà ngây người, tận mắt chứng kiến Lâm Nghệ sáng tạo ra Quỷ Tộc, đối với Địa Phủ, đối với Hồng Hoang mà nói, đều là một sáng cử khai thiên tích địa.

Sau này, Địa Phủ sẽ càng mạnh hơn!

Khiến họ cũng hớn hở, lựa chọn trước đây không sai!

"Từ Hồng Hoang truyền tin tức, Hạo Thiên kế nhiệm ngôi Thiên Đế, tọa trấn Thiên Đình, thống lĩnh Hồng Hoang, hiện nay đang chiêu mộ rộng rãi cường giả khắp Hồng Hoang." Tương Liễu đã kể hết những tình huống thăm dò được từ Hồng Hoang.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng những người khác sắc mặt đều ngưng trọng.

Chúc Cửu Âm hỏi: "Vậy Đế Tuấn đâu?" "Đế Tuấn bế tử quan tại Thái Dương Tinh, Yêu tộc giao lại cho Côn Bằng quản lý." Tương Liễu giải thích.

"Hạo Thiên ư?

Chỉ là đứa đồng tử giữ cửa Tử Tiêu Cung, khó mà thành khí hậu!

Kém xa Đế Tuấn!" Chúc Dung khinh thường.

Tuy là kẻ thù sinh tử với Đế Tuấn, nhưng trong mắt y, Đế Tuấn lại là đối thủ lớn nhất.

Luận tôn uy, luận thực lực, luận khí phách, chỉ có Đế Tuấn mới có thể sánh vai.

Hạo Thiên mà cũng xứng một trận chiến sao?

Đế Giang trầm tư lát, rồi nói: "Hạo Thiên không uy hiếp chúng ta,

nhưng Hạo Thiên phía sau còn có Hồng Quân Đạo Tổ, có lẽ Đạo Tổ muốn đẩy Hạo Thiên lên tọa trấn Hồng Hoang, kiềm chế các thế lực đối phó Vu tộc ta, điều này không thể không đề phòng." "Hậu Nghệ hiện đang bế quan, đợi y xuất quan rồi hẵng thương định." Cường Lương kiến nghị.

Hiện tại Lâm Nghệ là Vu tộc chi chủ, Địa Phủ chi chủ, mọi việc cần phải thỉnh Lâm Nghệ định đoạt!

Từ khi sáng tạo Quỷ tộc, Lâm Nghệ và Hậu Thổ liền cùng nhau bế quan, hợp lực sáng tạo Đạo Quyết tu luyện cho Quỷ tộc!

Nếu có Đạo Quyết để tu luyện, Quỷ tộc liền có thể liên tục tu luyện để trở nên cường đại hơn.

Đó là con đường tắt để Địa Phủ hùng mạnh, Lâm Nghệ đâu thể không nắm bắt tốt cơ hội này.

Trước kia, Đông Hoàng Thái Nhất đánh nát Hồng Hoang, Thiên Đạo bị ảnh hưởng, giảm bớt áp chế lên Địa Đạo.

Giờ đây Hồng Hoang phục hồi, Thiên Đạo tất sẽ lại lần nữa xung kích Địa Đạo, khi đó đại thế hồng lưu cuồn cuộn ập tới, tất sẽ đáng sợ hơn, trí mạng hơn trước rất nhiều.

Quỷ tộc một khi phát triển hùng mạnh, tất sẽ giảm nhẹ áp lực cho Vu tộc!

Cũng có thể giảm nhẹ áp lực cho bản thân Lâm Nghệ! …… Thiên Đình.

Hạo Thiên được ngôi vị Thiên Đế, cũng ý khí phong phát, rộng rãi chiêu mộ cường giả khắp Hồng Hoang.

Thế nhưng, đả kích liên tiếp ập đến.

Các cường giả Yêu tộc sau một trận chiến đại bại, ôm đầy khuất

nhục, rút về Bắc Câu Lô Châu, không Yêu Hoàng, Thiên Đình này vốn dĩ đã không còn là Thiên Đình thuộc về Yêu tộc, họ khinh thường không muốn đặt chân vào nữa!

Thêm nữa, các Đại năng Hồng Hoang đều ở trên Tam Thập Tam Thiên, tiềm tâm tu hành, không muốn dính vào nhân quả!

Bài học Lượng Kiếp Vu Yêu quá thảm liệt rồi!

Ai còn muốn nhúng tay vào vũng nước đục này nữa chứ.

Ngoài ra, tuy không vĩ ngạn như Thánh nhân, nhưng nhiều Đại năng đều là những tồn tại Khai Thiên, khi nghe nói Hạo Thiên chỉ là một đồng tử của Tử Tiêu Cung, sao có thể chịu khuất phục dưới trướng y?

Còn về đệ tử các giáo, đều lấy lý do tiềm tâm ngộ đạo mà từ chối!

Vu Yêu đã rời khỏi vũ đài Hồng Hoang.

Giờ đây là thời đại mới của nhân tài, tự nhiên phải xông pha một phen, sao có thể bị Thiên Đình trói buộc?

Tình trạng này kéo dài mấy vạn năm!

Mấy vạn năm, đệ tử các giáo trải qua lịch luyện, thực lực đột nhiên tiến bộ vượt bậc, lập nên không ít danh tiếng trong Hồng Hoang.

Ví như Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo!

Tứ Đại Đệ Tử của Tiệt Giáo!

Di Lặc, Ca Diệp, Địa Tạng của Tây Phương!

Vân vân… Nhưng, dù thế nào đi nữa, vĩnh viễn không thể đuổi kịp thời đại Vu Yêu lẫy lừng, những thân ảnh tranh mệnh nghịch dòng đại thế đó, đã nghiễm nhiên trở thành ấn ký vĩnh hằng.

Cho dù là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, đều không sánh bằng một phần ức vạn!

Huống chi là thân ảnh kinh diễm nhất, gần như đã thay đổi đại thế ấy!

Luôn luôn áp chế!

Nhân tộc thuận ứng đại thế, do Tam Hoàng Ngũ Đế lãnh đạo, dần dần phát triển cường đại, trong đó không thể thiếu sự trợ giúp của Lâm Nghệ.

Vị trí của Lâm Nghệ, cũng dần dần khắc sâu vào cốt huyết của Nhân tộc!

Một ngày nọ.

Hồng Hoang, Côn Luân, đột nhiên vang lên một tiếng gào khóc, tượng Đại Đạo Đạo Liên nở rộ giữa hư không, kéo dài qua mấy Tiểu Thiên Thế Giới, tử khí nồng đậm bao phủ ức vạn dặm trường không, tiên nữ đề lam, kỳ lân đạp không cùng các dị tượng nối tiếp không ngừng!

Oanh long!

Phạm vi mấy chục Trung Thiên Thế Giới của Côn Luân kịch liệt chấn động!

"Có chuyện gì?" Nhiên Đăng Đạo Nhân bước ra, quan sát dị tượng kinh khủng vô biên, bấm ngón tay tính toán, nhưng không ra được điều gì.

Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng những người khác cũng ngưng thị phương xa, Ngọc Đỉnh Chân Nhân dường như đã hiểu ra, vui mừng nói: "Dị tượng kinh thế này, phi phàm khủng bố, lẽ nào Côn Luân xuất hiện chí bảo?" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn bước ra từ Ngọc Hư Cung.

“Bái kiến Sư tôn.” Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử cùng những người khác đều vái chào.

“Thần linh trời sinh!

Đứa trẻ này mệnh số quỷ dị khó nắm bắt, quả là kỳ lạ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bước ra khỏi Ngọc Hư Cung, bấm ngón tay tính toán, lông mày liền nhíu lại.

“Sư tôn, dị tượng này do một hài nhi đản sinh tạo thành?” Đồng tử Quảng Thành Tử co rút, không thể tin được.

Rốt cuộc là tồn tại như thế nào, mới có thể thai nghén ra hài nhi thần linh trời sinh như vậy?

Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu.

Đích xác, trong Hồng Hoang, các thần linh trời sinh đều hóa hình xuất thế, việc thai nghén mà giáng sinh như vậy, quả là hiếm thấy.

Đủ để thấy cha mẹ của y cũng phi thường cường đại.

Nếu là người bình thường, có lẽ y sẽ dùng hết thủ đoạn để thu hài nhi này vào Ngọc Hư Cung, nhưng nếu cha mẹ của y cũng là Đại năng Hồng Hoang, thì chỉ sợ không dễ xử lý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn thanh cao, không chỉ tính cách, mà phong cách hành sự cũng vậy.

Ví như việc thu đệ tử.

Phi thần linh căn nguyên, không thu nhận!

Vô số Yêu tộc bái nhập môn hạ của y, đều bị y đuổi ra khỏi sơn môn, lông vũ sừng thú, kẻ sinh ra từ ẩm ướt, trứng nước, y đều khinh thường, không thu, ghét bỏ đến cực điểm, đó là sự thanh cao và kiêu ngạo của Nguyên Thủy!

Nhưng, đứa trẻ này là thần linh trời sinh, dị tượng tạo thành kinh

hãi đến cực điểm!

Lại khiến cho Nguyên Thủy thanh cao cũng sinh ra một phần tiếc nuối khó bỏ!

Dị tượng kéo dài một tháng.

Sau đó hơn mười năm, tất cả sinh linh gần đó đều được hưởng phúc trạch, hoặc hóa hình thành linh, hoặc cảnh giới đề thăng.

Mấy năm trước, cuộc sống của các sinh linh hóa hình khá thoải mái.

Nhưng, cho đến một ngày nọ, một đứa trẻ ba tuổi trông có vẻ vô hại, sau khi một quyền đánh nổ tung một con Hổ Yêu cảnh Chân Tiên, cuộc sống liền trở nên càng thêm khốn khổ.

Một lúc, một con Điểu Yêu đi ấp trứng cho chồng, vừa ra ngoài dạo một vòng, quay về thì quả trứng bí ẩn mất tích!

Một lúc, Yêu Vương trên ngọn núi nào đó, ngày hôm trước còn uy phong bát diện, sát phạt tứ phương, ngày thứ hai đã nằm ngang giữa hoang dã!

Khiến phạm vi mấy chục ức vạn dặm của khu vực đó bị bao phủ bởi một tầng mây mù khủng bố.

May mắn là, mẫu thân của đứa trẻ thỉnh thoảng sẽ xuất hiện, đưa đứa trẻ về, cuộc sống lại có thể dễ thở được hai ngày.

"Đi thôi!

Chẳng có gì đáng lưu luyến ở đây cả, nếu muốn sống thêm mấy ngày, rời đi mới là lựa chọn tốt nhất." Nhìn một con Xà Yêu còn quyến luyến không rời, một con Hà Tử Tinh nhắc nhở.

Tranh thủ lúc đứa trẻ bị đưa về, các sinh linh trong phạm vi mấy chục ức vạn dặm đã thực hiện một cuộc đại di cư với khí thế hạo

đại, động tĩnh vô cùng to lớn, khiến những sinh linh xa hơn cũng hoảng hốt bất an.

Trong Côn Luân Tiên Cảnh.

Tây Vương Mẫu quan sát động tĩnh bên ngoài Côn Luân Tiên Cảnh, cũng đầy vẻ âm trầm nhìn chằm chằm đứa trẻ trước mặt.

Thân hình ba tuổi!

Ánh mắt hàm chứa đạo vận, linh động sáng ngời.

Vô cùng đáng yêu và vô hại.

Y ôm lấy chân Tây Vương Mẫu, lắc lắc, gọi: "Nương thân!" Cái vẻ đáng thương đó, không biết còn tưởng đã chịu bao nhiêu ủy khuất?

Nhưng, Tây Vương Mẫu sớm đã quen rồi.

Vừa mới sinh ra, y đã có mười hai hệ bản nguyên Đại Đạo cùng mấy chục chủng Hỗn Độn Đại Đạo!

Vừa ra đời đã là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Chỉ cần tu luyện một chút, liền thành Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Đương nhiên, những điều đó không phải là quan trọng nhất.

Kế thừa huyết mạch hoàn mỹ của Lâm Nghệ, nhục thân vô cùng cường đại, thiên sinh chí cường thể chất, sức mạnh kèm theo sát phạt phong duệ đáng sợ, một quyền nhẹ nhàng có thể đánh nổ tung bất kỳ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên nào, thêm mấy quyền nữa, có thể đánh Đại La Kim Tiên.

Vậy y có thể chịu bao nhiêu ủy khuất?!

"Hãy nhìn cho kỹ!

Nếu còn để nó ra ngoài, ta sẽ trọng phạt cả ngươi!" Tây Vương

Mẫu không hề lay động, cảnh cáo Thanh Loan, người phụ trách chăm sóc.

Sau đó, y nhìn ra ngoài Côn Luân Tiên Cảnh, rồi lại bước vào Tiên Cung.

“Thanh Loan tỷ tỷ.” Hùng hài tử chuyển mắt, nhìn về phía Thanh Loan.

“Tiểu chủ nhân, không thể ra ngoài nữa đâu.” Thanh Loan giật mình một cái, vội vàng lắc đầu.

Hùng hài tử cũng thông minh, thấy cầu xin không có kết quả, liền tự mình bỏ chạy.

Chương 77

Thanh Loan lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Đứa trẻ này, chỉ có thể dùng từ đáng sợ để hình dung!

Hiện giờ là Kim Tiên đỉnh phong, nắm đấm nhỏ bé đó, chỉ cần dùng sức một chút, e là cũng có thể đánh chết một Kim Tiên.

Hơn nữa, phụ thân của đứa trẻ còn khủng bố hơn.

Vậy cũng dễ hiểu rồi.

Nhưng, vẫn phải đề phòng, đứa trẻ này quá nghịch ngợm, không trông chừng nổi, phải luôn luôn theo dõi.

Vội vàng đuổi theo.

Mấy ngày sau, hùng hài tử quả nhiên lại không chịu an phận, lén lút chạy ra ngoài kết giới Côn Luân Tiên Cảnh.

"Tiểu chủ nhân, lại muốn làm gì?" Thanh Loan lập tức tóm lấy.

Hùng hài tử lập tức nước mắt lưng tròng nhìn Thanh Loan, với vẻ mặt sắp khóc nói: "Thanh Loan tỷ tỷ!

Lân nhi muốn đi tìm đa đa, đa đa chưa từng nhìn lân nhi, để lân nhi ra ngoài tìm đa đa đi." "Không…" Mặc dù biết tiểu chủ nhân này là một tiểu quỷ tinh ranh, không thể tin tưởng, nhưng nhắc đến chuyện đa đa, nàng cũng mềm lòng, "Nhưng một mình ra ngoài, nếu chủ nhân biết, bắt về, lại phải ăn đòn, ngay cả tỷ tỷ cũng phải chịu phạt." "Thanh Loan tỷ tỷ đi cùng lân nhi, lân nhi sẽ không gây rối, sẽ không bị phạt." Hùng hài tử kéo tay Thanh Loan, nói: "Lân nhi ở bên ngoài phát hiện một bảo vật, nhất định phải tìm cho bằng được!" Bảo vật?

Thanh Loan nghe vậy cũng động lòng.

“Thật mà!” Hùng hài tử bảo đảm.

“Nếu thật như vậy, vậy tỷ tỷ sẽ đi cùng ngươi một chuyến.” Thanh Loan gật đầu.

Hùng hài tử đại hỉ, nước mắt lập tức biến mất, kéo Thanh Loan đi về phía kết giới.

Cấm chế do Chuẩn Thánh bố trí, bị bàn tay nhỏ mập mạp kia xé một cái, liền trực tiếp tan rã.

Khiến Thanh Loan cũng câm nín.

Quả nhiên, đứa trẻ này thật sự kế thừa sự khủng bố của đa đa!

Thanh Loan mang hùng hài tử, cũng vượt qua Côn Luân Tiên Cảnh.

Có hùng hài tử chỉ đường, Thanh Loan nhanh chóng đến khu vực có bảo vật.

“Kia, kia!” Hùng hài tử chỉ vào một hồ nước.

Thanh Loan lao xuống.

Không nhìn thì không biết, vừa nhìn, quả thực giật nảy mình.

Hồ nước toàn là linh dịch ngưng tụ từ thiên địa!

“Tuyệt thế phúc địa?” Nguyên thần Thanh Loan dò xét, phát hiện có cấm chế trời sinh gia trì, ngăn cách sinh linh bên ngoài dòm ngó.

“Thanh Loan tỷ tỷ, bảo vật ở bên trong, lân nhi cảm ứng được.” Hùng hài tử phấn khích nhìn chằm chằm hồ nước mấy chục vạn dặm.

“Bên trong có cấm chế, lân nhi đừng vội…” Thanh Loan chưa nói xong, “Rắc!” Như xé rách quần áo vậy, tay hùng hài tử chạm vào cấm chế, liền trực tiếp xé toạc, đường nét Đại Đạo như bị kéo đứt, triệt để vỡ nát.

Trong chốc lát!

Một luồng linh khí mênh mông như biển cả dũng mãnh ập tới Thanh Loan, từng đạo linh quang rực rỡ, khoảnh khắc hóa thành những cột sáng ức vạn trượng, đục xuyên từng thế giới.

Hùng hài tử lao vào hồ nước.

Thanh Loan định thần lại, cũng theo sau, hóa thân thành bản thể, điên cuồng thu lấy linh khí trong hồ nước mấy chục vạn dặm.

Từng luồng linh khí được hấp thu, tu vi của Thanh Loan cũng không ngừng đề thăng.

Trong nháy mắt đã phá vỡ trở ngại Kim Tiên đỉnh phong, đột phá Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, mà vẫn chưa dừng lại!

Hùng hài tử thì tắm rửa, rồi lao xuống đáy hồ.

Một mảnh Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến lơ lửng ở đáy hồ, theo sự xuất hiện của hùng hài tử, trong chốc lát thanh quang bùng phát, hóa thành một cột sáng đường kính mấy chục vạn dặm, như một thanh kiếm động thiên, đục xuyên từng tầng không gian, đục xuyên Tam Thập Tam Thiên, đâm thẳng vào Hỗn Độn Tinh Không.

"Ân?" Đạo Hạnh Thiên Tôn đang ở gần đó, ánh mắt bùng phát một tia mừng rỡ rực rỡ, xé rách không gian, vượt qua từng thế giới, giáng lâm trước hồ linh khí.

Thanh Loan cảm giác nguy cơ ập tới, ngẩng đầu cảnh giác nhìn chằm chằm Đạo Hạnh Thiên Tôn.

"Thanh Loan tỷ tỷ, lân nhi đã có được bảo vật." Lúc này, hùng hài tử lao ra từ hồ nước, bàn tay mập mạp nắm chặt Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, giơ về phía Thanh Loan ra hiệu.

"Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến!" Nhìn thấy bảo vật này, Đạo

Hạnh Thiên Tôn cảm giác nguyên thần đều nhảy nhót, hô hấp cũng gần như nghẹt thở, bảo vật kinh thế tuyệt luân như vậy, đã bị y bỏ lỡ rồi!

Từ trên cao lao xuống.

Thanh Loan cực tốc đến bên cạnh hùng hài tử, mặt trầm xuống, nhìn chằm chằm Đạo Hạnh Thiên Tôn.

Đạo Hạnh Thiên Tôn lấy ra một viên Thủy Linh Châu, tỏa ra ánh sáng xanh lam rực rỡ, vô cùng đẹp đẽ, cười nói với hùng hài tử: "Tiểu gia hỏa, Bần đạo dùng vật này đổi lấy thứ trên tay ngươi, được không?" "Không đổi!" Hùng hài tử tìm một sợi dây, xỏ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến vào, đeo trên cổ.

Cảnh tượng này khiến khóe miệng Đạo Hạnh Thiên Tôn giật giật.

Đứa trẻ nghịch ngợm này, lại xem Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến như món đồ chơi trang sức.

"Đạo hữu!

Tiểu chủ nhân nhà ta không đổi, xin hãy rời đi." Ánh mắt Thanh Loan lạnh lẽo, quát khẽ.

"Hừ!

Nghiệt chướng, ngươi không nói đạo lý." Đạo Hạnh Thiên Tôn thấy không thể đạt thành giao dịch, cũng nảy sinh ý nghĩ cường hành cướp đoạt.

Việc giết người đoạt bảo, vạn năm qua y cũng không làm ít, hiện đã là Đại La Kim Tiên trung kỳ, đâu sợ một Thái Ất Kim Tiên.

Trực tiếp tru sát hai người, cũng không tiếc gì.

Dù sao, Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến quá hấp dẫn người!

Cũng không trách, đây là một trong những nguyên nhân khiến Thập

Nhị Kim Tiên phạm Hồng Trần Sát Kiếp trong Phong Thần.

Đạo Hạnh Thiên Tôn thi triển Đại Đạo Pháp tắc, rút ra vô tận Thiên Địa Bản Nguyên, trực tiếp trấn áp về phía Thanh Loan.

Thanh Loan bị áp đến mức thổ ra một búng máu tươi.

Hùng hài tử không sao.

Thấy Thanh Loan bị đánh, hùng hài tử lại nổi cáu, như một luồng quang cực hạn trực tiếp xông lên trời, một quyền đập nát áp lực của Đạo Hạnh Thiên Tôn, rồi lao về phía Đạo Hạnh Thiên Tôn mà đánh.

Đạo Hạnh Thiên Tôn thấy vậy, khá kinh ngạc, vội vàng lấy ra một Hậu Thiên Chí Bảo là Bảo Đấu, thừa cơ bao trùm về phía hùng hài tử, chuẩn bị cuốn hùng hài tử đi.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, y hối hận rồi.

Bảo Đấu trực tiếp bị hùng hài tử một quyền đập nát.

Đúng vậy, Hậu Thiên Chí Bảo bị một đứa trẻ ba tuổi đập nát, khiến y giật nảy mình.

Lúc y phản ứng kịp thì.

Bàn tay nhỏ mập mạp trông có vẻ vô hại kia, lại như một Tiên Thiên Chí Bảo, đập vào người y, đập nát cả đạo cốt của y, thậm chí, một loại lực phá hủy phong duệ cực kỳ đáng sợ, đã cắt đứt cả Đại Đạo Pháp tắc.

Hùng hài tử thừa cơ một trận cuồng đấm, đánh cho Đạo Hạnh Thiên Tôn toàn thân xương cốt nứt toác.

"Oa, Thanh Loan tỷ tỷ, y chịu đòn tốt thật!" Vừa cuồng đấm, hùng hài tử dường như đánh ra hứng thú, trước đó những yêu quái tác oai tác quái đều bị y một quyền đập nát, nhưng người này lại bị y đập mấy cái mà vẫn chưa nổ tung.

Mặt Thanh Loan đầy vạch đen.

Đại La Kim Tiên bị hùng hài tử đánh tơi bời, chuyện này, e là lần đầu tiên trong Hồng Hoang.

Đương nhiên, y không rõ, người bị đánh tơi bời kia, chính là một trong Thập Nhị Kim Tiên danh tiếng lẫy lừng – Đạo Hạnh Thiên Tôn, đồ đệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đạo Hạnh Thiên Tôn thê thảm đến cực điểm.

Đại Đạo Pháp tắc vỡ nát, nhục thân, nguyên thần đều chịu trọng thương cực kỳ nghiêm trọng!

Y thật sự đã nhìn lầm rồi.

Tiểu bất điểm này, không phải tu vi mạnh, mà là nhục thân!

Nhìn dáng vẻ nhỏ bé, mới ba tuổi thôi mà.

Tranh thủ một kẽ hở, Đạo Hạnh Thiên Tôn bỏ lại Hàng Ma Xử để cản đường, rồi nhanh chóng bỏ chạy, nếu còn bị đánh thêm nữa, y sẽ bị đánh chết tươi.

Hùng hài tử hứng thú đại phát, tiếp tục đuổi theo.

Thanh Loan vội vàng đuổi kịp, sợ tiểu tổ tông này lại gây ra đại sự.

Đạo Hạnh Thiên Tôn ngoảnh đầu nhìn một cái, chỉ thấy trên người hùng hài tử bao phủ một tầng Không Gian Đại Đạo và Phong Chi Đại Đạo, cả người y đều suýt chút nữa ngây dại, đứa trẻ ba tuổi nhỏ bé lại có thể nắm giữ Đại Đạo rồi ư?

Tình huống gì thế này?

Rốt cuộc là con của nhà ai!

Lúc này.

Từ Hàng Chân Nhân cảm giác dị tượng mà vội vàng tới, cũng cảm giác được thân ảnh của Đạo Hạnh Thiên Tôn.

"Sư huynh, cứu ta!" Đạo Hạnh Thiên Tôn cũng nhìn thấy Từ Hàng Chân Nhân, vội vàng la lớn.

Từ Hàng Chân Nhân nhíu mày, trong nháy mắt lóe lên, liền xuất hiện cách mấy chục ức vạn dặm, bên cạnh Đạo Hạnh Thiên Tôn, nhìn Đạo Hạnh Thiên Tôn đầu bị đập lõm xuống, sắc mặt y trầm xuống.

Sau đó, y nhìn về phía hùng hài tử đang chạy tới.

"Sư huynh, trên người đứa trẻ này có Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến." Đạo Hạnh Thiên Tôn nói ra câu kinh người, khiến đồng tử Từ Hàng Chân Nhân co rút, nhìn về phía Đạo Hạnh Thiên Tôn.

Đạo Hạnh Thiên Tôn chỉ vào Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến đang treo trên cổ hùng hài tử.

Từ Hàng Chân Nhân chuyển mắt nhìn lại, kinh hãi đến mức hô hấp cũng gần như nghẹt thở.

Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến không nghi ngờ gì nữa.

Đó là bảo vật vô thượng đã giúp Đạo Tổ chứng đạo thành Thánh, chí bảo mà tất cả Đại năng Hồng Hoang đều thèm muốn!

Lại bị một đứa trẻ xem như đồ trang sức, treo trên cổ!

"Sư huynh, nhục thân của tiểu bất điểm này rất khủng bố." Đạo Hạnh Thiên Tôn nhắc nhở.

Từ Hàng Chân Nhân hiện là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, sắp đạt tới đỉnh phong, thực lực tự nhiên không tầm thường, y cầm Dương Liễu Chi đánh về phía hùng hài tử.

Một đòn đánh ra, không gian đều bị đánh sập ức vạn dặm.

Hùng hài tử bị cản lại, càng thêm nổi cáu.

Trong Côn Luân Tiên Cảnh, tuy y là bảo bối ngoan ngoãn trước mặt Tây Vương Mẫu, nhưng lại rất nghịch ngợm đáng sợ!

Chương 78

Có Mộc Chi Đại Đạo phòng ngự cho thân thể nhỏ bé, sau đó, y xông vào trong phong bạo, đánh về phía Từ Hàng Chân Nhân.

Thanh Loan chạy tới, thấy Đạo Hạnh Thiên Tôn đã mời thêm người giúp đỡ, phẫn nộ nói: "Hai vị Đại La Kim Tiên đường đường, lại đi khi dễ một đứa trẻ con, không sợ Hồng Hoang chê cười sao?" "Cút!" Từ Hàng Đạo Nhân là một nhân vật cực kỳ ngoan lạt!

Y tụ tay vung lên, một luồng phong bạo ẩn chứa Đại La Pháp tắc cực tốc cuốn về phía Thanh Loan, đánh Thanh Loan bay xa ức vạn dặm.

Hùng hài tử vung quyền đập lên.

Đánh cho Dương Liễu Chi cũng suýt chút nữa đứt đoạn.

Khiến Từ Hàng Chân Nhân cũng sắc mặt hơi ngưng trọng, quả nhiên như Đạo Hạnh sư đệ nói, nhục thân đứa trẻ này thật mạnh!

Y phát hiện trên người tiểu bất điểm này, tràn ngập Đại Đạo đáng sợ, càng khiến y chấn hãi liên tục, phải biết rằng, muốn nắm giữ Đại Đạo, hoặc là thần linh trời sinh, hoặc là từ cảnh giới Đại La trở lên.

Hiển nhiên, tiểu bất điểm này, chính là thần linh trời sinh!

Trong chốc lát, Từ Hàng Chân Nhân không chỉ muốn có được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, mà còn muốn thu phục tiểu bất điểm này.

"Sư đệ, trợ ta!" Từ Hàng Chân Nhân hét lên với Đạo Hạnh Thiên Tôn.

Đạo Hạnh Thiên Tôn nhịn đau thể xác trọng thương, thừa cơ vây trụ hùng hài tử.

Từ Hàng Chân Nhân thừa cơ thi triển một chút thủ đoạn, lấy Tiên Thiên Không Gian Linh Bảo Thanh Tịnh Lưu Ly Bình bao trùm vô tận không gian, gia tốc thu hùng hài tử vào trong đó.

Đồng thời thi triển vô cùng Đại La Pháp tắc phong bế, phòng ngừa tiểu bất điểm mạnh mẽ phá vỡ.

Từ Hàng Chân Nhân và những người khác đều là những kẻ mưu kế thâm sâu, muốn đối phó một hùng hài tử dùng âm mưu, dù nhục thân hùng hài tử khủng bố, cũng vô ích.

Từ Hàng Chân Nhân đại hỉ, hét lên với Đạo Hạnh Thiên Tôn: "Đi thôi!" "Hai vị Đạo hữu!

Đây là con của chủ nhân Tây Vương Mẫu nhà ta, bắt y đi, phải suy nghĩ hậu quả!" Thanh Loan bay tới, không đánh lại đối phương, chỉ có thể mang Tây Vương Mẫu ra.

"Tây Vương Mẫu!" Từ Hàng Chân Nhân nghe vậy, cũng sắc mặt ngưng trọng, thầm nghĩ, không trách tiểu bất điểm này lại khủng bố như vậy, Tây Vương Mẫu là tuyệt thế Đại năng, con trai do y thai nghén, làm sao có thể kém được.

Nhưng, Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến quá trân quý rồi.

Đứa trẻ này, thần linh trời sinh, mới mấy tuổi đã đánh cho Đạo Hạnh sư đệ thê thảm như vậy, nếu được chỉ điểm, tương lai chưa chắc không phải một con đường bằng phẳng.

Nếu đưa y cho Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vậy Tây Vương Mẫu đến tìm, e là Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ bỏ qua thể diện, ngăn cản việc này.

Cho nên, y cũng định thần lại.

"Về nói cho chủ nhân ngươi biết, đứa trẻ này ở Ngọc Hư Cung,

sẽ được trưởng thành tốt, nếu không muốn, cứ việc tìm Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn của ta." Từ Hàng Chân Nhân nhắc nhở.

"Đạo hữu!

Nếu ngươi không biết phụ thân của y là ai, sẽ không nói như vậy đâu!" Thanh Loan giận dữ quát.

"Cứ để Ngọc Hư Cung." Từ Hàng Chân Nhân bỏ lại một câu, trong nháy mắt hóa không rời đi.

"Hảo!" Thanh Loan phẫn nộ, phụ thân của đứa trẻ, chính là Lâm Nghệ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mà dám động?!

Thanh Loan ngoài phẫn nộ ra, cũng lo lắng, vội vàng trở về Côn Luân Tiên Cảnh.

Trong Côn Luân Tiên Cảnh, Tây Vương Mẫu cũng nhìn dị tượng kinh thế vừa xảy ra, đầu tiên nhíu mày, sau đó thần niệm lại dò xét mọi ngóc ngách của Côn Luân Tiên Cảnh, cảm giác Lân nhi lại lén lút trốn ra ngoài gây rối rồi.

Tức đến mức không nói nên lời.

Chính lúc định ra ngoài tìm thì, lại thấy Thanh Loan ngự không bay nhanh tới, khóe miệng còn vương máu tươi.

"Nương nương." Thanh Loan lập tức quỳ xuống đất, khóc nói: "Tiểu chủ nhân bị người ta bắt đi rồi." "Gì?!" Ánh mắt Tây Vương Mẫu trầm xuống, một luồng áp lực Chuẩn Thánh đỉnh phong khủng bố, đột nhiên áp lên người Thanh Loan, khiến Thanh Loan thân thể run rẩy.

Chốc lát, Tây Vương Mẫu lại cực tốc thu hồi áp lực, thần tình lo lắng hỏi: "Chuyện gì?

Ai đã bắt con ta!" "Người của Ngọc Hư Cung!" "Cướp đi Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến của tiểu chủ nhân!" Thanh Loan đã kể hết mọi chuyện đã xảy ra cho Tây Vương Mẫu.

Bao gồm việc hùng hài tử lén lút ra khỏi Côn Luân Tiên Cảnh, tìm kiếm nơi bí ẩn, đoạt được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến.

Sau đó, gặp phải chuyện với Đạo Hạnh Thiên Tôn và Từ Hàng Chân Nhân, nàng đã thuật lại nhanh chóng và rõ ràng.

"Tốt lắm, Ngọc Hư Cung!" Tây Vương Mẫu nghe vậy phẫn nộ đến cực điểm.

Lân nhi, được thai nghén mấy vạn năm mới sinh ra, trời sinh thần thánh, mang theo mấy chục Đại Đạo khủng bố, ngay cả Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến cũng bị y hấp dẫn.

Hiển nhiên, Lân nhi đối với Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến có cảm ứng đặc biệt!

Mới có thể cảm ứng được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến ẩn giấu ở nơi bí ẩn kia.

Nhưng, đệ tử Ngọc Hư Cung cũng đủ kiêu ngạo.

Dám lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn ra uy hiếp.

Chẳng lẽ đã quên mũi tên năm xưa, suýt chút nữa đã trực tiếp rơi vào cảnh Đạo Vẫn rồi sao!

Tây Vương Mẫu trong lòng lo lắng, nhưng lại sát khí đằng đằng, cuốn lấy Thanh Loan, trực bôn Ngọc Hư Cung. …… Ngọc Hư Cung.

Môn nhân tề tụ.

Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử cùng những người khác, đầu tiên nhìn Đạo Hạnh Thiên Tôn thân thể đều suýt chút nữa bị

đánh nát một cái.

Sau đó lại chuyển sang nhìn hùng hài tử đang ngồi dưới đất trước điện Tiên, cúi đầu vẽ vòng tròn, một vẻ vô hại, ngoan ngoãn.

Ai nấy đều trợn tròn mắt, chìm vào sự ngây người kinh ngạc.

"Từ Hàng sư đệ, đứa trẻ này đã đánh Đạo Hạnh sư đệ thành ra nông nỗi này sao?" Quảng Thành Tử mất nửa ngày mới hoàn hồn, nhìn về phía Từ Hàng Chân Nhân.

Từ Hàng Chân Nhân gật đầu.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, tự mình chứng kiến, đổi lại y cũng không tin.

Phải biết rằng, Đạo Hạnh sư đệ là Đại La Kim Tiên trung kỳ, thực lực đáng nể, nhưng dưới trận cuồng đấm của một hùng hài tử, ngay cả Bảo Đấu, Hàng Ma Xử cũng bị đập nát, bản thân y cũng suýt chút nữa bị đánh chết tươi.

Hoàn toàn khó có thể tin được!

Đạo Hạnh Thiên Tôn cũng có nỗi khổ không thể nói ra, nói: "Chư vị sư huynh, đừng để vẻ ngoài của đứa trẻ này mê hoặc, nhục thân của y ít nhất là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, sư đệ cũng nhất thời sơ ý, mới bị trúng kế." "Đích xác, tiểu bất điểm này, e là mới mấy tuổi thôi, hiện giờ đã là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, bản thân y đã bất thường rồi." Xích Tinh Tử cũng chấn hãi.

Phải biết rằng, thần linh căn nguyên, cũng phải khổ tu vô số năm tháng, mới đạt Thái Ất Kim Tiên, rồi lại mất ít nhất một Hội Nguyên công phu, mới chứng đắc Đại La Kim Tiên.

Tiểu bất điểm này, trực tiếp là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Nếu chỉ cần tu luyện thêm một chút, dễ dàng chứng đạo Đại La

Kim Tiên, sau này Chuẩn Thánh cũng e là dễ dàng đạt được.

So sánh một chút, y cảm thấy tu luyện của mình đều tu luyện cho chó rồi.

"Sư huynh có thể không biết, đứa trẻ này tự mang theo ít nhất ba loại Đại Đạo khủng bố, là thần linh trời sinh." Đạo Hạnh Thiên Tôn cười khổ, nói ra một sự thật khác.

Khiến các đệ tử Xiển Giáo chìm vào im lặng rất lâu.

"Con của nhà ai?" Linh Bảo Đại Pháp Sư hỏi.

Nghe câu này, Từ Hàng Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn sắc mặt hơi ngưng trọng.

Quang cố lo lắng.

Nhưng, phải đối mặt với Tây Vương Mẫu một tôn Đại năng khủng bố, khiến họ cũng có chút rụt rè!

Quảng Thành Tử cùng những người khác cũng cảm thấy không đúng.

"Con của Tây Vương Mẫu!" Từ Hàng Chân Nhân mất một lúc mới nói ra sự thật.

Nghe vậy, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử cùng các đệ tử khác cũng đều ngưng trọng, Tây Vương Mẫu kia sao không rõ, là cường giả Đại năng khủng bố, hiện giờ e là Chuẩn Thánh đỉnh phong, Sư tôn trước đây đều nhắc nhở, đừng đi trêu chọc mà.

"Chư vị sư huynh sư đệ, chuyện này đệ cũng bất đắc dĩ, một là Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến sự tình trọng đại, hai là đứa trẻ này quả thực quá khủng bố, nếu có thể gia nhập Xiển Giáo, tất sẽ có thể tăng thêm cho Xiển Giáo một vị siêu cấp cường giả." "Tình huống khẩn cấp, đệ đành phải ra tay trước, đợi Sư tôn quyết định." Từ Hàng

Chân Nhân giải thích.

Quan trọng nhất là Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến!

Quá quý giá rồi.

Y còn không dám độc chiếm.

Giao cho Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sợ rước lấy phiền toái không đáng có.

Nếu các Đại năng Hồng Hoang biết y có chí bảo kinh thế như vậy, e là sẽ không màng thể diện, cũng không màng uy hiếp của Sư tôn Nguyên Thủy mà ra tay với y, khi đó, y không thể ngăn cản được.

Chỉ có giao cho Sư tôn, mới có thể bảo toàn.

Y có thể lượng thứ cho hành vi trước đó, thậm chí còn muốn thưởng.

Y hiểu được sự lựa chọn.

"Ọc ọc!" Lúc này, bụng hùng hài tử kêu réo, y ngẩng cái đầu nhỏ lên, đôi mắt linh động hàm chứa đạo vận, nhìn về phía các đệ tử Xiển Giáo, nói: "Lân nhi đói rồi!" "Đợi một chút!" Đạo Hạnh Thiên Tôn hét lên.

Hiện giờ cứ đợi Sư tôn định đoạt.

Nhưng, hùng hài tử lại không nhịn được, tự mình bỏ chạy.

Mặc dù mọi người đã phong bế tu vi và Đại Đạo của hùng hài tử, nhưng nhục thân thì không thể phong bế, trong chớp mắt y đã biến mất.

Các đệ tử Xiển Giáo cũng không quá để ý, đã vào Côn Luân, thì không thể chạy thoát.

Dù sao, kết giới là do Sư tôn Nguyên Thủy tự mình bố trí, ngay cả

Thánh nhân cũng không thể đánh sập.

Nhiên Đăng Đạo Nhân thấy Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến đã được trình lên cho Sư tôn đang bế quan, khi đó, mọi chuyện đều đợi Sư tôn định đoạt.

Hiện giờ, đã đắc tội Tây Vương Mẫu, không thể tránh khỏi!

Từ Hàng Đạo Nhân chỉ cầu nguyện Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến có thể khiến Sư tôn hài lòng, và đứa trẻ này cũng có thể khiến y hài lòng, khi đó, Tây Vương Mẫu đến tìm, thì có thể làm gì được?

Chẳng lẽ có thể động thủ với Sư tôn?

"Xoạt!" Đợi một lát, Bạch Hạc đồng tử đột nhiên với vẻ mặt kinh sợ từ xa bay nhanh tới, rơi xuống trước mặt Nam Cực Tiên Ông, run rẩy nói: "Sư tôn!

Một hùng hài tử đã nhổ sạch tiên dược trong dược điền của ngài, còn đánh chết tiên lộc, mang đi rồi!" "Gì?!" Vừa nghe câu này, sắc mặt Nam Cực Tiên Ông kịch biến, cực tốc xé rách không gian, trực bôn dược điền.

Bạch Hạc đồng tử không dám quay lại nữa.

Sắc mặt vẫn tái nhợt.

Tiên lộc cũng có tu vi đáng nể, lại bị một quyền đập chết, nếu không phải chạy nhanh, e là cũng phải gặp kiếp nạn!

Chương 79

Quảng Thành Tử cùng những người khác cũng bay nhanh tới, dược điền của Nam Cực Tiên Ông!

Một bãi chiến trường!

Rất nhiều linh dược ngay cả rễ cũng bị nhổ đi.

Tức đến mức Nam Cực Tiên Ông sát khí đằng đằng, thuần túy đã động sát tâm!

"Không hay rồi!" Đột nhiên, Hoàng Long Chân Nhân vừa phái Bạch Hạc đi, sắc mặt kịch biến, y cũng xé rách hư không, trực bôn nơi Bạch Hạc dừng lại, chỉ còn lại một đống lông trắng.

Thi cốt không còn!

"Tìm, nhanh tìm!" Quảng Thành Tử biết không ổn.

Đứa trẻ này!

Ngọc Hư Cung, một góc tiên điện.

Hùng hài tử đang nhóm một đống lửa, xiên một con lộc, một con tiên hạc để nướng!

Trước đây, nương thân Tây Vương Mẫu cũng nướng cho y ăn.

Giờ nương thân không có ở đây, y đành tự nướng, nhưng lại nướng thành than đen cháy khét!

Ăn hai miếng, y "phi phi phi" nhổ ra.

"Không biết nương thân có đón lân nhi không đây!" Y xoa xoa bụng, hùng hài tử lầm bầm.

Mùi thịt, mùi khét lan tỏa, lúc này mới khiến các đệ tử đang cuồng

cuồng tìm kiếm cảm giác được, cực tốc chạy tới, tiên lộc, tiên hạc, đã sớm thành một đống lộc nướng, hạc nướng đen sì.

"Hỗn trướng!" Nam Cực Tiên Ông giận không thể kìm nén, một luồng khí tức Đại La Kim Tiên đỉnh phong khủng bố, khoảnh khắc bao trùm về phía hùng hài tử.

Hoàng Long Chân Nhân nhìn con tiên hạc bị nướng cháy khét, khóe miệng giật giật liên hồi.

Cả người y cũng âm trầm đến cực điểm!

"Sư huynh!" Đạo Hạnh Thiên Tôn vội vàng kéo Nam Cực Tiên Ông lại.

"Đứa trẻ này ngoan liệt đến cực điểm, cần phải dạy dỗ thật tốt." Nam Cực Tiên Ông lạnh lùng nói.

Tai họa ở dược điền, còn có thể tha thứ, nhưng cái chết của tiên lộc khiến y giận không thể kìm nén, phải biết rằng, tiên lộc là tọa kỵ của y, theo y vô số năm tháng, tự có một phần tình cảm trong đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nhiên Đăng Đạo Nhân đột nhiên giáng lâm.

"Bái kiến Sư tôn!" Các đệ tử quay người cúi chào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía hùng hài tử, thôi diễn tính toán một phen, không cảm giác được bất kỳ điểm mệnh số nào, sau đó cười nói: "Xem ra dị tượng trước đó, chính là do tiểu gia hỏa này dẫn tới rồi." "Sư tôn, đứa trẻ này là con của Tây Vương Mẫu, đệ tử đã không nghe lời Sư tôn dạy dỗ, trêu chọc Tây Vương Mẫu, xin Sư tôn trách phạt." Từ Hàng Chân Nhân chủ động nhận tội.

Tây Vương Mẫu!

Ánh mắt Thánh nhân của Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút gợn

sóng, nói: “Vô ngại!

Vốn dĩ Bản tọa cùng đứa trẻ này có duyên phận! ” Nghe vậy, Nam Cực Tiên Ông và Hoàng Long Chân Nhân cũng chỉ có thể nén giận trong lòng, hiển nhiên, Sư tôn muốn cường hành thu đứa trẻ này vào môn hạ Xiển Giáo.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, con của ta!” Bên ngoài, một tiếng nói giận dữ mang theo sát phạt Đại Đạo cuồn cuộn vô biên, quét sạch toàn bộ Côn Luân Ngọc Hư Cung!

“Nương thân!” Hùng hài tử nghe thấy tiếng nói này, ánh mắt sáng lên, trong nháy mắt bật dậy, lao nhanh ra ngoài.

Nam Cực Tiên Ông thừa cơ một tay vồ tới, trong nháy mắt tóm lấy hùng hài tử.

Hùng hài tử trực tiếp tung một quyền.

“Ầm!” Cánh tay Nam Cực Tiên Ông trực tiếp bị đập nát, hóa thành huyết vụ, khiến Nam Cực Tiên Ông đau đớn mặt mày vặn vẹo, trong lòng lại cực độ chấn kinh, tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lại không đỡ nổi một quyền nhục thân của đứa trẻ này.

Đáng sợ cỡ nào.

Thú vị!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đột nhiên mỉm cười.

Tây Vương Mẫu sát đến trước Ngọc Hư Cung, lúc này mới nhìn thấy hùng hài tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng lâm, lấy Đại Đạo Thánh nhân diễn hóa một bức tường Thánh, chặn đường hùng hài tử.

“Lân nhi!” Tây Vương Mẫu sắc mặt trầm xuống, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn, giận dữ quát: “Nguyên Thủy Thánh nhân, ta

và ngươi cùng ở Côn Luân, ta vẫn luôn không trêu chọc Xiển Giáo, nhưng Xiển Giáo lại khi người quá đáng, dám cường hành bắt con ta, mau mau thả ra!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Tây Vương Mẫu!

Con của ngươi cùng Bản tọa có duyên phận, nếu giao cho Bản tọa chỉ dẫn, chưa chắc không có cơ hội lớn để chứng đạo." "Không cần!" Tây Vương Mẫu trực tiếp từ chối.

Đùa à, đa đa của y là ai?

Lâm Nghệ!

Là kẻ thù của y.

Giao cho y chỉ dẫn, sao có thể được.

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử cùng những người khác nghe vậy, lại sắc mặt dị thường.

Nhiên Đăng Đạo Nhân nhíu mày nói: "Tây Vương Mẫu, chúng sinh Hồng Hoang, bao nhiêu người bái nhập môn hạ Sư tôn ta, nhưng đều khổ cầu không thành.

Sư tôn thu đồ đệ nghiêm khắc, có thể nhìn trúng hùng hài tử, là phúc phận của y, Thánh nhân chỉ điểm, đâu phải ai cũng có thể có được vinh dự đó, xác định không cần sao?" …… Tây Vương Mẫu mặt trầm xuống, giờ đây Lân nhi đang ở phía đối phương, y cố gắng kìm nén lửa giận, giọng điệu dịu đi nói: "Con ta không có phúc hưởng Đạo thống của Nguyên Thủy Thánh nhân, hi vọng ngươi thả con ta ra!" "Đứa trẻ này căn cốt phi phàm, cứ lưu lại Ngọc Hư Cung, đợi đạo thành, rồi sẽ tính sau." Nguyên Thủy Thiên Tôn nào chịu buông tha, nhất định phải cường thế và ngang ngược một lần.

"Nguyên Thủy!

Ngươi tốt nhất nên hiểu rõ!

Y có một phụ thân đấy!

Nếu còn ngang ngược không nói lý, vậy hậu quả tự chịu!" Tây Vương Mẫu mắt đầy vẻ âm trầm, không thể thương lượng được nữa, y trực tiếp uy hiếp: "Y có một phụ thân!

Nếu ngươi còn ngang ngược không nói lý, vậy hậu quả tự chịu!" "Phụ thân của y sẽ hiểu." Nguyên Thủy Thiên Tôn đạm mạc nói.

Y liếc nhìn hùng hài tử.

Hùng hài tử bám vào kết giới, nhìn về phía nương thân Tây Vương Mẫu.

Sau đó, một quyền đập mạnh.

"Rắc!" Kết giới ngưng tụ từ Đạo tắc Thánh nhân kịch liệt chấn động, ẩn ẩn có dấu hiệu vỡ nát!

Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử cùng những người khác trừng mắt.

Trừng trừng nhìn chằm chằm hùng hài tử!

Tây Vương Mẫu cũng nhìn chằm chằm hùng hài tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ánh mắt hơi híp lại.

"Oanh long!" Bàn tay nhỏ mập mạp lại một quyền đập tới, "Rắc!" Trong chốc lát, kết giới do Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy Đại Đạo Thánh nhân ngưng tụ, trực tiếp bị đập nát như gương vỡ.

"Nương thân!" Hùng hài tử sau đó vui mừng lao vào lòng Tây Vương Mẫu.

Nhưng lại khiến Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử cùng những người khác ngây ngốc.

Kết giới do Sư tôn bố trí, là do Thánh nhân Đại Đạo bố trí, lại bị

đứa trẻ này mấy quyền đập nát, trong tình huống tu vi và Đại Đạo đều bị phong bế.

Chuyện gì thế này?

Khiến mọi người hoàn toàn không hiểu nổi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh ngạc, trăm mối không thể giải thích.

Tây Vương Mẫu thì hiểu rõ hơn một chút, Lân nhi trời sinh kế thừa sự phong duệ của Tiễn Đạo của đa đa, và sát phạt trời sinh mà y mang theo có khả năng khắc chế Đại Đạo, có thể phá hoại và cắt đứt Đại Đạo, cho nên, ngay cả kết giới do Chuẩn Thánh đỉnh phong bố trí, cũng có thể bị xé toạc!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy bố trí kết giới, nhưng cũng dùng Đại Đạo để bố trí, chỉ cần là Đại Đạo, thì sát phạt đặc thù đều có thể cắt đứt nó.

Y ôm Lân nhi, nhìn bàn tay nhỏ bé của y, đều đã sưng đỏ lên.

Khiến trong lòng y nổi giận không ngừng.

"Nương thân, con đói, y không cho lân nhi ăn." Bụng hùng hài tử kêu réo.

"Tốt lắm Nguyên Thủy!

Dám ngược đãi con ta, đợi đấy!

Ta tất sẽ khiến Ngọc Hư Cung phải trả giá đắt." Tây Vương Mẫu ánh mắt lạnh lùng trầm xuống, cũng không màng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến nữa, Lân nhi không sao là vạn hạnh, y bỏ lại một câu, trực tiếp xé rách hư không rời đi, sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn không màng thể diện ra tay, dù sao vừa rồi trong khoảnh khắc đó, y đã cảm nhận được sát cơ của Nguyên Thủy.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi trầm xuống.

Hiển nhiên y cực kỳ phản cảm với sự uy hiếp của Tây Vương Mẫu.

Trong một khoảnh khắc, quả thực có sát cơ.

Không lấy được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, y cũng đành thả Tây Vương Mẫu rời đi.

Tây Vương Mẫu trở về Côn Luân Tiên Cảnh.

Y chuẩn bị một bữa ăn cho hùng hài tử, rồi nói với Thanh Loan: "Trông chừng nó thật kỹ!

Ta phải đi Địa Phủ một chuyến!" "Oanh long!" Thanh Loan nghe vậy, dường như hô hấp hơi ngừng lại. …… Địa Phủ.

Lâm Nghệ mở ra trường huấn luyện Tiễn Đạo cao cấp, dưới sự gia trì của 50 vạn lần cảm ngộ lực, y phân giải, phân tích, tham ngộ ra Đạo Quyết tu luyện Quỷ tộc đặc biệt từ Tử Vong Pháp Tắc Đại Đạo và Linh Hồn Pháp Tắc Đại Đạo.

Do Lục Đạo Luân Hồi thu lấy Hỗn Độn Bản Nguyên Chi Khí, diễn sinh Quỷ Hỗn Chi Lực, có thể cung cấp cho tàn hồn Quỷ tộc tu luyện, cũng đã giải quyết một vấn đề lớn.

Ngoài ra, Lâm Nghệ cũng âm thầm bố trí một tay.

Quỷ tộc đó nhất định phải bị chưởng khống!

Tuy Quỷ tộc do y sáng tạo.

Nhưng, Quỷ tộc đều do tàn hồn Hồng Hoang tu luyện thành.

Trong đó không thiếu nhiều tàn hồn của cường giả Hồng Hoang, lúc sống không phải loại thiện lương, khắp nơi đều tính kế.

Hiện giờ tàn hồn còn yếu ớt, có lẽ có thể an phận một chút.

Nhưng một khi trở nên cường đại, khó tránh khỏi sẽ gây sóng gió!

Do đó, trong Đạo Quyết tham ngộ từ Tử Vong Pháp Tắc Đại Đạo và Linh Hồn Pháp Tắc Đại Đạo, Lâm Nghệ vẫn giữ lại một tay, nắm giữ bản nguyên Đại Đạo cốt lõi, tương đương với việc Đại Đạo tu luyện của Quỷ tộc cũng nằm trong tay y, thao túng vận mệnh của Quỷ tộc.

Sau này chỉ cần ai dám gây sự, y hoàn toàn có thể dễ dàng giải quyết!

Chương 80

Nhưng, vấn đề Quỷ tộc đã giải quyết.

Thế nhưng vấn đề tài nguyên tu luyện, lại trở thành một nan đề to lớn!

Hiện giờ, Tiễn Tâm hùng mạnh, sắp đạt tới bước thứ ba.

Không những có thể dung hợp Thí Thần Tiễn Đạo, Diệt Tình Tiễn Đạo, Thời Gian Tiễn Đạo, mà còn có thể dung hợp nhiều Tiễn Đạo hơn, thậm chí tiến hành dung hợp không đồng nhất.

Nhân, Tiễn, Đạo tam giả tương dung, đã hoàn thành hai loại!

Vậy thì, dung hợp tam giả chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Dù sao tự trảm ý thức, rồi ý thức tương dung, đã là một hình thức khác của Nhân, Tiễn, Đạo tương dung.

Và bước thứ ba trước đó đã chứng minh là khả thi.

Hiện giờ chỉ cần tích lũy thêm Tiễn Đạo, là có thể một hơi đột phá!

Nhưng, tài nguyên cần thiết lại trở thành điểm mấu chốt phải giải quyết càng sớm càng tốt.

Hiện giờ nhục thân của y đã đạt tới đỉnh phong Tổ Vu chi thể, thực lực Tiễn Đạo cũng không tầm thường, chỉ riêng cảnh giới hoàn toàn ngang hàng với Thánh nhân bình thường, chỉ là, Thánh nhân là nương tựa Hồng Hoang chứng đạo, còn Lâm Nghệ là trực tiếp chứng đạo!

Về cảnh giới, y kỳ thực cũng hiểu đạo lý.

Chứng đạo, tức là một quá trình không ngừng nghiệm chứng đạo

lộ của mình!

Cho nên, vì sao Thánh nhân Hồng Hoang bị cục hạn bởi Thiên Đạo Hồng Hoang, không có quyền tự chủ, là vì đạo của Thánh nhân bị Thiên Đạo nghiệm chứng, không phải do Thánh nhân tự thân tham ngộ nghiệm chứng.

Thiên Đạo đi trước nghiệm chứng, Thánh nhân vĩnh viễn ở phía sau mà thu hoạch!

Cũng vĩnh viễn bị áp chế!

Như Bàn Cổ, Hồng Quân, Hậu Thổ, và Dương Mi đã biến mất, hoặc Hỗn Độn Ma Thần tồn tại trong Hỗn Độn, đều giống Lâm Nghệ, đều thông qua phương thức tự mình nghiệm chứng đạo, do đó, ngang hàng với Thiên Đạo.

Đạo mà y nghiệm chứng, cũng là của chính y!

Cho nên, y ngang hàng với Thiên Đạo, còn mạnh hơn Thánh nhân!

Lâm Nghệ đã thiết định bốn bước chứng đạo.

Siêu thoát giới hạn cao nhất, càng thêm gian nan.

Lúc này.

Quỷ Môn Quan xuất hiện một bóng dáng yêu kiều, không nói hai lời, trực tiếp lao thẳng vào Địa Phủ.

Kinh động Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng những người khác đang tọa trấn.

Địa Phủ được thiết lập, phi tàn hồn quỷ linh, không được vào Địa Phủ, phi Địa Phủ yêu thỉnh, không được vào Địa Phủ, nếu không sẽ bị coi là xâm nhập, quy tắc của Địa Phủ đã định rõ, cũng truyền khắp Hồng Hoang.

Để ngăn ngừa Hồng Hoang dòm ngó!

Một khi cường hành xông vào, thì Đế Giang cùng những người khác tự nhiên sẽ lập tức chặn lại.

Tuy trong trận đại chiến Vu Yêu, bản nguyên Đại Đạo của Đế Giang cùng những người khác đã gần như vỡ nát, Tổ Vu chi khu bị Đồ Vu Kiếm làm thương, cảnh giới suy thoái, nhưng trong thời gian tọa trấn Địa Phủ, họ cũng tranh thủ tu bổ, hiện giờ đã gần phục hồi.

Thánh nhân giáng lâm, cũng không sợ.

Chỉ là, người đến không ai khác, chính là Tây Vương Mẫu!

Một thân tu vi nghiễm nhiên đã đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

"Tây Vương Mẫu Đạo hữu, vì sao lại xông vào Địa Phủ của ta?" Đế Giang trầm giọng.

"Ta tìm Hậu Nghệ." Tây Vương Mẫu trực tiếp nói: "Đưa ta đi gặp y." "Hiện giờ y đang bế quan." Đế Giang chưa làm rõ mục đích của Tây Vương Mẫu, tự nhiên phải cẩn thận một chút.

"Oanh long!" Tây Vương Mẫu tế Côn Luân Kính, trực tiếp dùng tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, đánh xuyên Địa Phủ, khiến Địa Phủ chấn động.

Lâm Nghệ bước ra khỏi đại điện, vượt qua thế giới, đến Địa Phủ.

Khi nhìn thấy Tây Vương Mẫu, thần sắc hơi ngưng trọng, trước đó, y đã hứa, Tây Vương Mẫu đưa Thời Gian Chi Nguyên cho y, y sẽ bảo hộ sự an nguy của đối phương, lẽ nào y đã gặp phiền toái?

Tây Vương Mẫu cũng nhìn thấy Hậu Nghệ, cực tốc bay tới.

Đế Giang cùng những người khác chuẩn bị ngăn cản.

Lâm Nghệ ngăn lại, nói: "Mấy vị huynh trưởng, không cần lo lắng, y tìm ta!" Nói xong, Lâm Nghệ cuốn lấy thân ảnh Tây Vương Mẫu, biến mất khỏi Địa Phủ.

Trong Vu Giới.

Tây Vương Mẫu trong lòng kinh hãi, tự nhiên có thể cảm nhận được, hiện giờ Lâm Nghệ mạnh hơn trước kia vạn lần!

Nhưng, ngoài chấn hãi ra, lại vui mừng!

"Gặp phiền toái rồi?" Lâm Nghệ ngưng thị Tây Vương Mẫu, vẫn tiên khí, tinh xảo, sau khi thực lực đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, xen lẫn khí Thánh linh, càng mang theo một loại thành thục đặc biệt.

Càng đẹp đến mức động lòng người!

"Ta đã sinh cho ngươi một đứa con trai!" Tây Vương Mẫu đột nhiên nói một câu, khiến Lâm Nghệ ngẩn ngơ.

Có con trai?

Y hoàn toàn không biết.

Tin tức đột ngột đến, khiến y kinh hỉ không biết làm sao.

Tóm lại, y vui mừng đến cực điểm!

Y từ trên xuống dưới đánh giá Tây Vương Mẫu.

Sau đó, y đã hiểu ra.

"Không cần đâu, mệnh số của con trai cũng giống như ngươi, đều đặc biệt, siêu thoát Hồng Hoang, Thánh nhân cũng không thể suy diễn ra." Tây Vương Mẫu giải thích.

Nếu không, thai nghén mấy vạn năm, Lâm Nghệ há lại không cảm ứng được.

"Nhưng, con trai mấy ngày trước bị người ta khi dễ, ngươi có quản hay không?" Tây Vương Mẫu trực tiếp nói: "Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn Côn Luân!

Ngươi hãy đi tìm y!" Nguyên Thủy Thiên Tôn dám khi dễ con ta!

Lâm Nghệ còn chưa hoàn hồn từ niềm kinh hỉ, sau khi nghe tin tức này, trong khoảnh khắc lửa giận bùng lên!

Tây Vương Mẫu đã kể hết mọi chuyện.

Bao gồm cả chuyện Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến.

Tây Vương Mẫu biết Lâm Nghệ cần Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, biết Lâm Nghệ cảm ngộ lực khủng bố, có thể nhanh chóng cảm ngộ Đại Đạo Hỗn Độn trong đó, khai quật Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến.

Đây cũng là một trong những lý do tới Địa Phủ!

Ngoài ra, Lân nhi đối với Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến có cảm ứng đặc biệt, cơ duyên của Lân nhi lại bị cướp mất, há lại cam tâm!

Chỉ một mình y, hiển nhiên không thể đòi lại Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến!

"Xem ra cần phải đồ Thánh lần nữa rồi!" Lâm Nghệ phẫn nộ phất tay.

Y triệu tập Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác, lại triệu Hình Thiên, trực tiếp xé rách không gian xông ra khỏi Địa Phủ.

"Bá bá bá…" Trong Vu Giới, từng tôn Đại năng mở mắt, kinh ngạc khó hiểu.

"Lẽ nào Địa Phủ muốn công nhập Hồng Hoang?" Minh Hà Lão Tổ cũng bước ra khỏi U Minh Huyết Hải, ngưng thị không gian bị xé rách.

Y cũng chấn hãi, cảm thấy không ổn.

Một thời gian, Địa Phủ đều phát triển yên ổn, động tĩnh lớn như

vậy, hiển nhiên đã xảy ra đại sự.

Các cường giả Vu tộc cũng nhìn nhau!

Côn Luân.

Thiên khung trực tiếp bị xé rách một vết nứt mấy ngàn vạn trượng!

Không gian trong phạm vi mấy Tiểu Thiên Thế Giới, cảm nhận được một luồng áp lực khủng bố, không ngừng sụp đổ.

Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử cùng các môn đồ đang ở Ngọc Hư Cung, ngẩng đầu ngưng thị dị tượng trên thiên khung, sắc mặt hơi ngưng trọng, bởi vì, vết nứt bị xé rách đó nhắm thẳng vào Ngọc Hư Cung.

"Có cần thỉnh cầu Sư tôn không?" Quảng Thành Tử cảm giác không ổn.

"Không cần đâu, Hồng Hoang không ai dám xông vào đạo tràng Ngọc Hư Cung!" Nhiên Đăng Đạo Nhân đáp.

Đạo tràng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, là một trong những cấm địa của Hồng Hoang, ngay cả Thánh nhân sư bá đồng môn, cũng phải thông báo trước, mới đến bái phỏng Ngọc Hư Cung.

Ngoài ra.

Hồng Hoang ai dám xông vào.

Hơn nữa, y đã có được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện giờ đã bế quan tham ngộ, nếu bị quấy rầy, chỉ sợ sẽ bị trách phạt!

"Oanh long!" Vết nứt kịch chấn, dẫn phát không gian phạm vi Côn Luân cũng kịch liệt chấn động.

"Chuyện gì thế này?" Vô số Đại năng ẩn tu tại Côn Luân, đều xuất

quan, kinh hãi ngưng thị vết nứt, một loại phong duệ khiến người ta kinh hãi, vô biên vô tận lan tỏa, khiến toàn thân lạnh lẽo.

Từng khuôn mặt, ngưng trọng đến cực điểm!

Bởi vì, dưới sự phong duệ đó, Đại Đạo lại có một xu thế muốn bị cắt đứt.

Côn Luân Tiên Cảnh.

Thanh Loan ôm hùng hài tử đang tự mình nghịch ngón tay, nhìn về phía vết nứt xa xôi, mắt đầy vẻ kích động, bởi vì nàng biết, đa đa khủng bố của hùng hài tử, sắp ra mặt rồi.

Thân ảnh tuyệt thế kinh diễm thời đại đó, sắp giáng lâm!

Tại đây, Thanh Loan nhìn về phía hùng hài tử đang cúi đầu buồn bực, trong lòng lại cười khổ, hùng hài tử này, số mệnh của y đơn giản là tốt đến mức ngay cả nàng cũng vô cùng ghen tị.

Trời sinh thần linh rồi!

Mới lớn hơn một chút, một quyền có thể đập chết Đại La Kim Tiên!

Có một nương thân Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Hồng Hoang e là không có ai có được.

Đáng sợ hơn, y có một đa đa đã từng đồ Thánh nhân.

Số mệnh!

Nhìn hùng hài tử đang bị cấm túc, không được ra ngoài chơi mà buồn bực, Thanh Loan cũng không biết nên nói gì, không biết sự kiêu ngạo của Từ Hàng Chân Nhân cùng những người khác, giờ đây đa đa của hùng hài tử đã đến rồi, xem liệu y có chịu nổi không.

Chương 81

"Oanh long!" Một thân ảnh uy nghi anh vũ đầu tiên bước ra khỏi vết nứt.

Ngay sau đó mấy chục tôn thân ảnh khủng bố, trực tiếp kéo vết nứt xé toạc ra, lần lượt từ bên trong bước ra, ánh mắt khủng bố liền khóa chặt vào nơi Ngọc Hư Cung.

"Xem ra có cần thỉnh cầu Sư tôn rồi!" Nhiên Đăng Đạo Nhân trong nháy mắt đổi lời.

Trời ơi, Ngọc Hư Cung làm sao thế này.

Nhìn thân ảnh Lâm Nghệ, trái tim Nhiên Đăng Đạo Nhân đập thình thịch liên hồi, chút nào cũng không quên vết sẹo của mũi tên năm xưa.

Càng không quên thân ảnh nghịch hành đại thế, khuấy động phong bạo Đại Đạo, kinh diễm một thời đại đó!

Chẳng phải người trước mặt là ai.

Là tồn tại ngay cả Đạo Tổ cũng phải cực lực áp chế!

Hiện giờ y đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, đối mặt với người như vậy, y cũng khó có thể chống đỡ được!

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Từ Hàng Chân Nhân cùng những người khác, ai nấy đều kinh hãi thất sắc!

Ngoài Lâm Nghệ ra.

Các Tổ Vu Vu tộc đều chạy tới, định công nhập Hồng Hoang, trước tiên lấy Ngọc Hư Cung ra khai đao sao!

Những thân ảnh đáng sợ này, họ không có đủ dũng khí để lên tiếng, dù sao sự kinh diễm của thời đại trước đã trở thành dấu ấn vĩnh

hằng, dù có xông pha, dương oai thế nào, vẫn không thể sánh bằng hùng chủ kinh diễm tranh mệnh nghịch Thiên đó.

Các Đại năng Côn Luân, cũng nhìn rõ thân ảnh, đồng tử co rút mạnh!

"Huynh trưởng, hãy vây Ngọc Hư Cung lại!" Lâm Nghệ trầm giọng nói với Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng những người khác.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm không biết chuyện gì xảy ra?

Nhưng họ chưa từng thấy Lâm Nghệ nổi giận lớn như vậy.

Lúc trước Tiếp Dẫn Đạo Nhân làm bị thương Cửu Phượng, Lâm Nghệ cũng giận dữ lắm, nhưng so với hiện tại, cũng nhỏ hơn một chút!

Không biết Tây Vương Mẫu đã nói gì với Lâm Nghệ, nhưng hiện giờ giáng lâm Ngọc Hư Cung, ắt có nguyên do!

Ai nấy đều bước ra, vây kín Ngọc Hư Cung!

Lâm Nghệ nhìn xuống một cái, ánh mắt trầm trầm, dám khi dễ con ta, vậy phải chuẩn bị sẵn sàng hứng chịu lửa giận của ta!

Y tế Bàn Cổ Cung, kéo căng Diệt Tình Chi Tiễn được phúc tăng 500 lần trở lên, trực tiếp xạ sát!

Không gian ức vạn dặm, như ở ngay gần kề vậy, Diệt Tình Chi Tiễn trong nháy mắt đã đến, xạ sát Ngọc Hư Cung.

Toàn bộ Ngọc Hư Cung kịch liệt chấn động.

Từng luồng cột sáng đường kính mấy chục vạn dặm, trong chốc lát xông thẳng lên trời, quán xuyên Tam Thập Tam Thiên!

Đồng thời một trận pháp vô cùng khủng bố, cũng bị kích phát, bao trùm toàn bộ Ngọc Hư Cung rộng lớn đến cực điểm.

Đó là một trận pháp tuyệt thế do Nguyên Thủy Thiên Tôn tham ngộ mà thành, tuy không sánh bằng trận pháp chí cường như Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng mượn thế Côn Luân trong phạm vi mấy vạn Trung Thiên Thế Giới, cùng Đại Đạo Hồng Hoang bao la vô tận, lực phòng ngự cũng kinh người đáng sợ, đủ để ngăn cản sát phạt của Thánh nhân.

Nhưng, y đã trúng một mũi tên.

Vô số Đại Đạo Hồng Hoang được y thu lấy đều bị cắt đứt.

Khiến các đệ tử Ngọc Hư Cung trong lòng hoảng hốt bất an.

"Tiễn Đạo lại mạnh hơn vô số lần rồi!" Quảng Thành Tử cùng những người khác trong lòng chấn động.

Thật vậy, ban đầu họ không tin Lâm Nghệ lại sáng tạo ra pháp chứng đạo mới, nhưng Tiễn Đạo của Lâm Nghệ lại đáng sợ đến nhường nào!

Càng ngày càng mạnh.

Lâm Nghệ lại rút thêm ba mũi tên đặt lên cung, mạnh mẽ kéo căng, ý Tiễn sắc bén trong khoảnh khắc khuếch tán ra phạm vi mấy chục Trung Thiên Thế Giới, áp bức tất cả sinh linh.

Càng khiến những Đại năng ẩn tu kia, kinh hoàng đến cực điểm!

Mũi tên của Lâm Nghệ, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận – một trong những đại trận đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu chi thế và Hỗn Độn chi thế, còn có thể phá vỡ, huống hồ là Ngọc Hư Phòng Ngự Đại Trận chỉ mượn thế Côn Luân này.

"Rầm rầm rầm!" Ba mũi tên mang theo sức mạnh phúc tăng vượt hơn ngàn lần, trong khoảnh khắc xạ sát lên đại trận, lực sát phạt của Tiễn Đạo điên cuồng tiêu ma Đại Đạo Hồng Hoang được đại trận thu lấy, cường hành đột phá thế Côn Luân, sau đó, như chẻ tre vậy trực

tiếp bắn nổ cả đại trận.

Dường như thiếu đi gánh nặng, toàn bộ Côn Luân đều cảm giác nhẹ nhõm!

Đại trận vỡ nát.

Từng luồng ý Tiễn sát phạt hủy diệt đến cực điểm, như biển cả vô biên vô tận, trút xuống, như những vì sao Hỗn Độn trong Chu Thiên hóa thành mưa mà rơi xuống, bao phủ phạm vi mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới của Ngọc Hư Cung, phá hủy từng tòa tiên phong, tiên điện.

Không ít đệ tử trực tiếp bị xạ sát!

Ngay cả Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Linh Bảo Đại Pháp Sư cùng những người khác, đều lần lượt tế ra linh bảo phòng ngự mạnh nhất để chống cự.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mở mắt, ánh mắt hàm chứa sát cơ khủng bố trầm xuống, trong nháy mắt bước ra! …… Cảm tạ 5000đánh thưởng của lão thiết, cảm tạ lão thiết đã đánh thưởng, cảm tạ lão thiết đã ném nguyệt phiếu, tiên hoa, bình giá phiếu!

Trong Ngọc Hư Cung, quang ảnh ý Tiễn như mưa đổ, lực phong duệ không ngừng hoành hành, từng lớp từng lớp hủy diệt mọi thứ trong phạm vi Ngọc Hư Cung, không để lại một chút dư địa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xé rách không gian bước ra, tay giơ lên một Phương Đại Đạo Trận Đồ, diễn hóa đồ án Càn Khôn Đại Đạo, chống trời, ngăn chặn từng tầng sát phạt ý Tiễn.

Trong chốc lát!

Nhiên Đăng Đạo Nhân, Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Xích Tinh Tử cùng các đệ tử khác, áp lực trên

người mới giảm đi rất nhiều, loại phong duệ cực hạn đó cũng giảm bớt, khiến họ thở phào nhẹ nhõm.

"Sư tôn!" Thấy Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, Nhiên Đăng Đạo Nhân đại hỉ đến cực điểm, vội vàng dựa sát vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Các đệ tử khác cũng theo sau lao đến bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu không, một mình đối mặt với Lâm Nghệ, áp lực lớn như thần nhạc!

"Hậu Nghệ!

Không ở yên Địa Phủ, lại dám tự ý xông vào đạo tràng Ngọc Hư Cung của ta, có ý gì?" Lần nữa thấy Hậu Nghệ, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh xuống.

Trước đây, vết thương do mũi tên đó gây ra, khiến y nhớ mãi không quên.

Cảnh giới suy thoái, có thể dùng công đức bổ thiên để phục hồi.

Nhưng, sự kiêu ngạo và tôn uy của Thánh nhân, dùng gì để phục hồi?

"Hãy san bằng Ngọc Hư Cung cho ta!" Lâm Nghệ lười nói nhảm với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vốn dĩ, y đã không ưa Nguyên Thủy Thiên Tôn, trước đây, trên đường trở về từ Côn Luân bị phục kích, một nửa nguyên nhân không thể không liên quan đến Ngọc Hư Cung, đừng tưởng y đã quên.

Hơn nữa, trong trận chiến Vu Yêu cuối cùng, sát cơ của Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh mẽ đến mức nào, khắp nơi đều muốn đẩy Vu tộc vào chỗ chết, càng khiến Lâm Nghệ tăng thêm một tầng sát tâm!

Điều không thể tha thứ nhất.

Dám bắt con ta.

Con ta là ai cũng có thể động vào được sao!

Sát tâm của Lâm Nghệ trực tiếp bùng nổ đến giới hạn.

Đồ Thánh là việc tất yếu phải làm!

Y nói một câu với Hình Thiên cùng những người khác.

Lâm Nghệ một mũi tên xạ sát, trực tiếp tiếp tục xạ sát đánh sập Đại Đạo Trận Đồ, xạ sát đánh sập từng mảnh thế giới, mang theo từng luồng phong bạo ý Tiễn khủng bố, như biển đao do Thần đao tuyệt thế hội tụ, điên cuồng quét sạch mọi thứ trong Ngọc Hư Cung.

"Hậu Nghệ!

Ngươi tìm chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ, trực tiếp đánh ra Bàn Cổ Phiên, xông thẳng lên cao!

Tuy trước đó đã chịu một lần trọng thương, nhưng y đã phục hồi.

Hơn nữa, mấy vạn năm qua, y càng đề thăng tu vi Thánh nhân lên đỉnh phong Thánh nhân ngũ trọng thiên.

Hiện giờ y còn sợ gì chứ!

Bàn Cổ Phiên trong nháy mắt được tế ra, từng luồng Đô Thiên Thần Sát Chi Khí bùng phát, trong khoảnh khắc từ Côn Luân lan tỏa khắp Hồng Hoang, uy Thánh Hỗn Độn bao la như Hỗn Độn trấn áp lên chúng sinh.

Trong Côn Luân, vô số sinh linh kinh hoàng bất an, run rẩy quỳ lạy!

Bàn Cổ Phiên, là một trong những Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp, do phần phong duệ nhất của Bàn Cổ Phủ hóa thành, lực sát phạt của

nó xé rách Hỗn Độn, làm vỡ nát thời không, không gian trong phạm vi mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, dường như đều không chịu nổi mà sụp đổ.

Vô số Đại năng đều lần lượt tế ra thủ đoạn phòng ngự, không dám chịu đựng loại áp bức đáng sợ này!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa trấn Côn Luân, uy thế tự nhiên vô cùng!

Côn Luân Tiên Cảnh.

Tây Vương Mẫu cũng đã trở về, gia trì phòng ngự cho Côn Luân Tiên Cảnh.

"Nương nương." Thanh Loan giao hùng hài tử cho Tây Vương Mẫu.

"Nương thân, lân nhi biết sai rồi, sau này không ra ngoài nữa đâu." Hùng hài tử khổ sở nhìn Tây Vương Mẫu, đưa bàn tay nhỏ mập mạp ra, một thái độ nhận phạt!

Tây Vương Mẫu thấy vậy, giận cũng không thể giận nổi, chỉ nhẹ nhàng vỗ hùng hài tử, xem như trừng phạt, nào dám trọng phạt chứ, đa đa của y còn đang ở Côn Luân hoành hành, đừng nói đến lúc đó ngay cả nương thân cũng bị đánh!

Hùng hài tử đâu biết đa đa mình cường hãn thế nào!

Hiện giờ ăn uống no đủ, lại được nương thân tha thứ, thái độ khổ sở kia, khoảnh khắc liền biến mất khỏi khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó, y vùng vẫy thoát ra, chạy về tiên cung ngủ say.

Thanh Loan thấy vậy, vô ngôn đối.

Hiện giờ toàn bộ Côn Luân, bị đánh cho thiên băng địa liệt, chúng sinh kinh hoàng quỳ lạy, ngay cả Đại năng cũng run rẩy.

Nhưng hùng hài tử thì sao, ngủ say!

Mặc kệ bên ngoài trời sập đất lở!

Có một đa đa khủng bố thật tốt!

Hùng hài tử dù chọc trời thủng, cũng có thể lấp kín lỗ thủng đó, hoặc, trực tiếp đánh nát trời, trọng tạo một thiên địa!

Thanh Loan thầm nghĩ.

Có lẽ, chăm sóc tiểu bất điểm này, cũng là một loại may mắn của nàng!

Sau đó, nàng nhìn về phía Ngọc Hư Cung Côn Luân, trong lòng chấn hãi đến cực điểm, vừa giáng lâm Côn Luân, suýt chút nữa đã san bằng Ngọc Hư Cung, loại thủ đoạn cường thế đó, đơn giản là chấn động lòng người!

Đổi lại là Thánh nhân, cũng không làm được đến mức đó.

Chương 82

Người đàn ông kinh diễm thời đại đó, đích xác khiến người ta phải ngưỡng mộ!

Tây Vương Mẫu cũng thần niệm động xuyên không gian quan sát, y đã nhìn ra, Lâm Nghệ không chỉ muốn trút giận, mà còn muốn ra mặt che chở cho con trai, và định đồ sát Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Như vậy, Côn Luân sẽ không ai có thể uy hiếp hai mẹ con y nữa!

Lúc này, tiên sơn, tiên điện Ngọc Hư Cung đều đã bị phá hủy gần hết.

Hình Thiên tay cầm Can Thích Chiến Phủ, trực tiếp chém giết về phía Quảng Thành Tử cùng các đệ tử Xiển Giáo, Tương Liễu cùng một phần Đại Vu, cũng thừa cơ giết lên, đánh cho Linh Bảo Đại Pháp Sư cùng những người khác thổ huyết liên tục, điên cuồng chạy trốn!

Trong tình huống Đế Giang cùng các Tổ Vu khác chưa ra tay!

Nếu Đế Giang cùng những người khác ra tay, thì sẽ san bằng Ngọc Hư Cung mấy ngàn vạn trượng!

Để trấn áp Ngọc Hư Cung, áp chế Nguyên Thủy Thiên Tôn, phòng ngự cường giả bên ngoài tham dự vào trận chiến.

Bởi vì, Lâm Nghệ đã nói, y muốn đồ Thánh!

Hệ lụy của Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ lớn.

Chắc chắn sẽ có Thánh nhân chi viện, cho nên, phải đề phòng trước, ngăn cách họ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn há lại không cảm nhận được ý đồ của Lâm Nghệ, trong lòng cực kỳ phẫn nộ.

Cái chết của Tiếp Dẫn Đạo Nhân là bài học nhãn tiền!

Không ngờ, tôn Thánh nhân đường đường cũng rơi vào kết cục bị đồ sát!

Sau đó, y trực tiếp giá ngự Tiên Thiên Phòng Ngự Chí Bảo Chư Thiên Khánh Vân, sát lên cao ức vạn dặm, một thân bản nguyên Đại Đạo Thánh nhân điên cuồng dũng nhập vào Bàn Cổ Phiên, thôi phát uy sát Khai Thiên của Bàn Cổ Phiên, đánh giết bao trùm về phía Lâm Nghệ.

Một kích đánh ra, không gian mấy Tiểu Thiên Thế Giới trực tiếp bị xé nát hủy diệt, hóa thành Hỗn Độn vô biên vô tận, Hỗn Độn lại bị Bàn Cổ Phiên đánh sập.

"Thu được uy sát của Bàn Cổ Phiên, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo đề thăng 3 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo đề thăng 4 cấp!" …… Lâm Nghệ kéo Bàn Cổ Cung, từng mũi tên xạ sát.

Với phúc tăng lực sát phạt hơn ngàn lần, điên cuồng phá trừ uy hiếp Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng phòng ngự Chư Thiên Khánh Vân, uy hiếp Nguyên Thủy Thiên Tôn, từng món át chủ bài của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều bị Lâm Nghệ bức ra.

Sau khi át chủ bài đã hết, lúc không còn thủ đoạn nào nữa, y sẽ ra tay tàn nhẫn, trực tiếp dốc toàn lực giết y, khi đó không còn át chủ bài, y chỉ có thể chờ chết.

Luận hành sự tàn nhẫn và quả quyết, y phát hiện, so với Lâm Nghệ, y còn kém xa!

Biết những điều này, cũng không thể tránh khỏi.

Lúc này Tiễn Đạo mà Lâm Nghệ đơn nhất thi triển, lực sát phạt phúc tăng hơn 500 lần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm giác bị vũ nhục, cực kỳ phẫn nộ, trái tim thanh cao ngạo nhiên đó, làm sao có thể chịu đựng được.

Thấy thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đã gần hết.

Sát tâm của Lâm Nghệ đại thịnh.

Bàn Cổ Cung đặt chín mũi tên, cực tốc kéo căng, Bàn Cổ Cung cũng kịch liệt chấn động, dây cung do mười hai hệ bản nguyên Đại Đạo giao chức thành, cũng có một xu thế muốn bị kéo đứt.

Bởi vì, lúc này phúc tăng do chín phần ý thức mang lại, không còn là 1900 lần, mà là 3700 lần!

Đó là thành quả tu luyện của Lâm Nghệ!

Chín phần ý thức Tiễn Đạo vừa động, sát phạt cực hạn khiến Đại Đạo cũng đang rên rỉ mà bị cắt đứt!

Không chỉ Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng những người khác kinh hãi thất sắc!

Ngay cả Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Hình Thiên, thậm chí cả Tây Vương Mẫu trong Côn Luân Tiên Cảnh, cũng đều nhìn mà lòng hoảng hốt.

Không biết đã phúc tăng bao nhiêu lần.

Nhưng vừa kéo cung, lực sát phạt hiển nhiên mạnh hơn trước kia không biết bao nhiêu lần, ngay cả họ cũng cảm giác kinh hãi trong lòng.

Đặc biệt là Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng những người khác.

Tuy biết Lâm Nghệ vẫn luôn bế quan, tham ngộ Tiễn Đạo.

Nhưng chưa ra tay, họ cũng không rõ y đã đề thăng đến mức độ nào.

Hiện giờ vừa cảm nhận, mức độ đáng sợ tự khắc rõ ràng!

“Hậu Nghệ!

Ngươi thật sự muốn chiến đấu không chừa đường lui sao!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bị khóa chặt, lông cốt dựng đứng, giận dữ quát một tiếng.

“Bành!” Lâm Nghệ trực tiếp xạ sát.

Chín mũi tên đánh ra hủy diệt toàn bộ, vừa xạ sát ra, Tam Thập Tam Thiên đều lay động, sát phạt phong duệ đáng sợ dường như lấp đầy Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán bước ra, mắt đầy chấn hãi nhìn Côn Luân, lầm bầm nói: “Lại mạnh hơn!” Lão Tử cùng những người khác đang cực tốc chi viện, cũng dừng bước, sắc mặt kịch biến.

“Oanh long!

Oanh long!” Từng tiếng thiên địa nổ tung vang vọng.

Chín mũi tên cực tốc xạ sát Nguyên Thủy Thiên Tôn, uy năng Bàn Cổ Phiên bị thôi động đến cực hạn, đánh cho tinh đấu khắp trời đều đang chấn động, nhưng khó có thể ngăn cản phúc tăng lực sát phạt 3700 lần của chín mũi tên.

Đó là một sức mạnh chiến lực phúc tăng vượt xa thực lực của y!

Bàn Cổ Phiên bị đánh bay!

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cũng bị đánh xuyên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cực tốc nhảy vọt không gian bỏ trốn, đồng thời tế ra Thánh nhân Pháp thân át chủ bài tu luyện, tới hai tôn, lần lượt thu lấy tất cả Đại Đạo và bản nguyên Hồng Hoang gia trì, oanh sát về phía mũi tên xạ sát, để bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn

giành được thời gian trốn vào Hỗn Độn.

Hiện giờ, hoặc là Lão Tử cùng các sư huynh khác chi viện.

Hoặc là đi đến Hỗn Độn Thiên Ngoại, chỉ có Đạo Tổ mới có thể áp chế.

Lâm Nghệ đặt Phong Chi Tiễn, nhắm thẳng vào Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bỏ trốn, đột nhiên xạ sát, mang theo thế Bàn Cổ do Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ, cực tốc bao trùm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Bành!

Bành!" Mũi tên của y trực tiếp xạ sát hai tôn Thánh nhân Pháp thân!

Lâm Nghệ vung tay cuốn lấy.

"Thu được 45 vạn đạo Thánh nhân Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Thu được 47 vạn đạo Thánh nhân Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" …… Chỉ hai cỗ Thánh nhân Pháp thân đều có thể thu được số lượng Pháp tắc Đại Đạo nhiều như vậy, vậy bản tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn phải có bao nhiêu chứ?

Lâm Nghệ trong nháy mắt di chuyển, triệu hồi mũi tên, trực tiếp lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bỏ trốn!

Phong Chi Tiễn hóa thành một luồng phong bạo kéo dài ức vạn dặm, cực tốc nuốt chửng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Phong Chi Tiễn mang theo sát phạt ẩn chứa uy Bàn Cổ, khoảnh khắc phá vỡ phòng ngự Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trực tiếp đánh xuyên nửa thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi vào trong Hỗn Độn, máu Thánh nhân từng giọt rải rác, mỗi giọt nặng tựa một vì sao Hỗn Độn, xuyên phá từng tầng không gian, rơi xuống Côn Luân, trong khoảnh khắc hóa

thành từng vùng Thánh địa, vô số thực vật, sinh vật nhiễm Thánh nhân chi huyết Thánh linh tính, cuồng dã hóa linh.

Lâm Nghệ một bước xuyên vào không gian Hỗn Độn, tay vươn ra tóm lấy, câu nạp Chư Thiên Khánh Vân đang bao trùm trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn, một cung Bàn Cổ Cung đánh bật Nguyên Thủy Thiên Tôn khỏi thân thể, trực tiếp cưỡng đoạt y.

"Sít sít sít…" Vô số Đại năng đang quan sát đều nhìn mà môi run rẩy, mắt đều suýt chút nữa trợn nổ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thuần túy bị treo lên đánh mà.

Tiễn Đạo của Lâm Nghệ thật sự càng ngày càng khiến người ta cảm thấy khủng bố.

Y đã không còn cười nhạo pháp chứng đạo mới của Lâm Nghệ, đó là một con đường chứng đạo đáng sợ hơn, thành công hơn cả ba loại pháp chứng đạo kia, ai dám cười một câu?

Trong Côn Luân Tiên Cảnh, Tây Vương Mẫu cũng nhìn mà ngẩn ngơ.

Lâm Nghệ mạnh đến mức khiến người ta không thể chấp nhận được.

Lâm Nghệ liên tục đánh Nguyên Thủy Thiên Tôn mấy cung.

Cường hành cưỡng đoạt Chư Thiên Khánh Vân từ trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chư Thiên Khánh Vân là bảo vật phòng ngự cấp Tiên Thiên Chí Bảo, rực rỡ chói mắt!

Mặc cho con trai mình, là thích hợp nhất!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trúng một cung đánh của Bàn Cổ Cung, bay ra từ Hỗn Độn, trán bị đập chảy máu, Thánh cốt cũng bị đập nát.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đau đớn.

Nhưng, cuối cùng vẫn nhịn xuống không rên một tiếng.

Đó là sự kiêu ngạo của Thánh nhân!

Nhưng nỗi bi phẫn trong lòng, lại khiến đôi mắt Thánh nhân của y cũng đỏ lên, Thánh nhân không thanh tâm quả dục, Thánh nhân cũng có tức giận, cũng có bi hoan, Lâm Nghệ treo lên đánh, nghiền nát sự kiêu ngạo của y, đó mới là điều khó chịu nhất!

Lâm Nghệ đã có được Chư Thiên Khánh Vân, nhưng vẫn không dừng tay, Nguyên thần Nguyên Thủy Thiên Tôn bất diệt, nhưng vẫn có liên quan đến Chư Thiên Khánh Vân, nhất định phải triệt tiêu.

Ngoài ra… Nguyên Thủy tất chết!

Y đặt Thí Thần Chi Tiễn, Lâm Nghệ quán nhập vô cùng Tiễn Đạo chi lực, thôi phát toàn bộ sát khí hung lệ của Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo Thí Thần Chi Tiễn, trực tiếp khóa chặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thí Thần Chi Tiễn, do Thí Thần Thương luyện thành, bản thân là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo đỉnh cấp, là mũi tên mạnh nhất trong số các mũi tên Lâm Nghệ luyện chế, sát phạt Thí Thần, có thể hủy diệt Nguyên thần Thánh nhân.

Trong khoảnh khắc bị khóa chặt, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm giác Nguyên thần Thánh nhân không tự chủ được muốn thoát thể bỏ trốn.

"Hậu Nghệ!" Lão Tử cùng những người khác xé rách không gian, cực tốc chạy tới!

"Cút ngay!" Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Cường Lương cùng các Tổ Vu khác bừng tỉnh từ chấn động, quay phắt nhìn Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ giáng lâm, bạo quát như thần lôi Tử Tiêu nổ vang, chấn động cả Hồng Hoang.

Oanh long!

Một cỗ Tổ Vu chi thể cao hàng trăm vạn trượng tức khắc đứng thẳng, uyển như Bất Chu Thiên Trụ chắn trước Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các Thánh Nhân, trực diện Thánh Nhân.

Chẳng nói hai lời, Đế Giang cùng chư Tổ Vu vung quyền về phía Thánh Nhân, giáng một trận bạo chùy dữ dội.

Từng mảnh thế giới bị đánh nát, Hồng Hoang khó lòng nhanh chóng khôi phục!

Hồng Hoang bị đánh nát một lần, sau khi ngưng tụ lại, không những trở nên yếu ớt hơn, mà sự khôi phục của Đại Đạo cũng trì hoãn rất nhiều, liên tục bị hủy diệt thành Hỗn Độn, đừng nói một lát, e rằng phải mất hàng trăm năm, thậm chí lâu hơn để khôi phục.

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ vội vã đến, trở tay không kịp, thấy không gian trước mắt sụp đổ, mang theo một cỗ sát phạt bản nguyên Đại Đạo khủng bố càn quét, trong tích tắc, đồng loạt bạo lui.

Ngay khoảnh khắc đó, Thí Thần Chi Tiễn của Lâm Nghệ cũng đột nhiên bùng phát, như một tia sáng cực nhanh, xuyên thủng ức vạn vạn dặm, bay thẳng đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sát lực Thí Thần của Thí Thần Chi Tiễn hóa thành một cơn phong bạo khủng bố, khiến mái tóc trắng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cuồng loạn bay tán loạn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, theo bản năng muốn tế Chư Thiên Khánh Vân để phòng ngự.

Nhưng y chợt nhận ra, Chư Thiên Khánh Vân đã sớm bị Lâm Nghệ đoạt đi mất rồi.

Trong một phần vạn khoảnh khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn phản ứng cực nhanh, một mặt tế Hạnh Hoàng Kỳ chắn ngang không gian

trước mặt, chống đỡ sát phạt của Thí Thần Chi Tiễn, một mặt triệu hồi đại sát khí Bàn Cổ Phiên, nguyên thần dũng mãnh nhập vào Bàn Cổ Phiên, thôi phát uy năng Hỗn Độn Thánh trong Bàn Cổ Phiên đánh về phía Thí Thần Chi Tiễn.

Chương 83

Nguyên Thủy Thiên Tôn định đánh trực tiếp vào chí bảo sát phạt trí mạng của Thí Thần Chi Tiễn, để hóa giải nguy cơ!

Nhưng, ngay khoảnh khắc Nguyên Thủy Thiên Tôn triệu hồi Bàn Cổ Phiên, Lâm Nghệ đã trực tiếp bắn ra Diệt Tình Chi Tiễn, đối chọi với Bàn Cổ Phiên, ngăn chặn uy năng Hỗn Độn Thánh của nó.

Thí Thần Chi Tiễn không bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào, bắn xuyên qua Hạnh Hoàng Kỳ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể trốn thoát, tâm khẩu bị một tiễn bắn xuyên, Thánh Nhân chi khu cũng bị quán tính sát phạt của mũi tên đẩy bay ức vạn dặm.

Trong chớp mắt đã trọng thương!

Lão Tử thấy vậy, sắc mặt kinh hãi, lập tức tế Thái Cực Đồ, ngăn cách Đại Đạo sát phạt trước mặt, nhảy xuyên không gian, cấp tốc lao về phía Lâm Nghệ.

"Đế Giang!

Đủ rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ sát phạt khí cực nặng, Đại Đạo sát phạt của Thánh Nhân càn quét, điên cuồng vồ lấy Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác!

"Lý lẽ gì, cút!" Đế Giang cùng chư Tổ Vu nào thèm để ý Thánh Nhân hay không, đồng loạt vây công.

Thông Thiên Giáo Chủ hiện nay đã là Thánh Nhân lục trọng thiên đỉnh phong, tu vi hơn hẳn Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng bị chọc giận, tế Tru Tiên Tứ Kiếm chém về phía Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu tuy chưa ngưng tụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, không phải đối thủ của Thông Thiên Giáo Chủ, khó có thể chiếm tiện nghi dưới đại sát khí Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nhưng, bọn họ cũng không cần phải liều mạng với Thông Thiên Giáo Chủ!

Chỉ cần kiềm chế được là đủ!

Với Tổ Vu chi thể, bọn họ có thể làm được, cùng lắm là chịu chút thương tích, vẫn có thể chịu đựng được.

Trong mắt họ, uy hiếp của Thánh Nhân đã không còn, sao còn cố kỵ.

Thấy Lão Tử gia nhập chiến trường, Lâm Nghệ cũng không bất ngờ, hiện tại, mối quan hệ giữa Tam Thanh chưa hoàn toàn đổ vỡ, thêm vào đó có Đạo Tổ Hồng Quân làm sợi dây liên kết, một bên gặp nạn, hai bên còn lại dù thế nào cũng phải giúp đỡ.

Nhưng, không sao, ngay cả khi Lão Tử cùng tất cả Thánh Nhân cùng nhau, ta cũng có thể đồ sát dễ dàng.

Lâm Nghệ lắp Phong Chi Tiễn, bắn sát về phía Lão Tử!

Mũi tên này, Lão Tử đã từng lãnh giáo, y hiểu rõ mũi tên này đã dung nhập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đã sớm nghiên cứu ra cách hóa giải.

Lão Tử tế đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, trong khoảnh khắc biến thành trận đồ Thái Cực Đại Đạo vô biên vô tận, bao phủ cơn phong bạo do mũi tên hóa thành.

Đồng thời ngăn cách Quy Tắc Quang Văn của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khỏi hấp thụ Bàn Cổ chi lực, hạn chế vô hạn sát phạt của Phong Chi Tiễn.

Thực lực đột phá Thánh Nhân thất trọng thiên, thực lực Lão Tử cũng đề thăng không nhỏ!

Đừng nói, một tiễn thật sự bị ngăn lại.

Lão Tử một mặt bị một tiễn ngăn chặn, Lâm Nghệ nhân cơ hội tiếp tục lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, trên Bàn Cổ Cung không ngừng ngưng tụ mũi tên, liên tục bắn giết!

Thương thế của Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa kịp trấn áp, vội vàng từ Hỗn Độn chật vật chạy trốn.

Từ xa, Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn luôn quan sát.

Y cũng đang do dự có nên ra tay hay không?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thanh cao, kiêu ngạo, luôn xem thường Tiếp Dẫn nhị nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn gặp nạn, y mừng không kịp, nếu là trước đây, y nhất định vỗ tay hoan hô.

Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã chết trong tay Lâm Nghệ, nộ ý và hận ý của Chuẩn Đề Đạo Nhân sôi trào, y lại cấp tốc xông ra, tế Thất Bảo Diệu Thụ, đánh giết về phía Lâm Nghệ!

Hiện tại, y cũng đã là Thánh Nhân tứ trọng thiên, đề thăng không nhỏ.

Bởi vậy, đối mặt với Lâm Nghệ, y cũng không đến nỗi vô năng vô lực!

Thất Bảo Diệu Thụ, không vật nào không thể quét, từng mảnh ánh sáng anh lạc lan tỏa một từng tiểu thiên thế giới.

Tuy tiễn pháp của Lâm Nghệ sát phạt cực mạnh, Thất Bảo Diệu Thụ khó có thể hoàn toàn trấn áp, nhưng vẫn có thể ở một mức độ nhất định ảnh hưởng và hạn chế uy năng.

Mũi tên Lâm Nghệ bắn sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, chịu

không nhỏ sự ức chế!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhận ra điểm này, triệu hồi Bàn Cổ Phiên, nguyên thần tế lên, đánh về phía những mũi tên đó, tiễn thể của Quân Thiên Tiễn suýt chút nữa bị đánh nát.

Lâm Nghệ chuyển mắt liếc nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chuẩn Đề Đạo Nhân đắc ý cười một tiếng, như thể muốn nói, ta đã khác xưa rồi!

Rồi y cấp tốc bạo lui về phía sau, kéo giãn khoảng cách với Lâm Nghệ, lùi về vùng mà Lâm Nghệ khó có thể phản ứng khi bắn, vẻ mặt như thể 'ngươi làm gì được ta'.

Trước đây, y đúng là đã chịu không ít thiệt thòi từ Lâm Nghệ!

Nhưng 'ăn một miếng khôn một chút', con kiến còn hiểu đạo lý, Thánh Nhân chi tôn sao lại không biết chứ!

Lâm Nghệ giương Bàn Cổ Cung, một lần trực tiếp lắp chín mũi tên, bao gồm cả việc triệu hồi Diệt Tình Chi Tiễn, Lôi Chi Tiễn, Kim Chi Tiễn, Điện Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn… cùng bắn ra.

Gia tăng 3700 lần sát phạt lực, hủy diệt lực, mang theo từng tầng từng tầng tiễn ý sắc bén, che trời lấp đất nuốt chửng Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng giật mình kinh hãi, dùng thần thông Thánh Nhân cực tốc né tránh.

Không Gian Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn cực kỳ huyền diệu, tác dụng lên không gian ức vạn vạn dặm xung quanh Chuẩn Đề Đạo Nhân, khiến y dù là Thánh Nhân chi tôn cũng cảm thấy thời gian và không gian xung quanh không còn chịu sự khống chế, trở nên dị thường chậm chạp và bị cấm chế.

Chưa kịp ngự Đại Đạo cường hành phá vỡ, biển tiễn ý mà Lôi Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn… mang theo, trong khoảnh khắc đã nuốt chửng y.

Khoảnh khắc tiếp theo khi y xuất hiện, toàn thân y máu me be bét!

Trở thành một người máu!

Thật sự là 'lột một lớp da', toàn thân không có chỗ nào lành lặn!

Các đại năng Hồng Hoang đang quan chiến, nhìn mà sởn gai ốc, cảm thấy da thịt toàn thân lạnh toát, lỗ chân lông co rút cực nhanh.

Dáng vẻ chật vật của Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này, giống như phàm nhân lăn trên núi đao.

Khiến các đại năng Hồng Hoang một lần nữa ý thức được cửu phân ý thức mạnh mẽ và khủng bố, cũng ý thức được tiễn đạo của Lâm Nghệ đã đề thăng.

Đồng thời, thậm chí có thể đoán được, Lâm Nghệ đã đi thông con đường chứng đạo độc nhất vô nhị của riêng mình.

Bằng không, sẽ không có tiến bộ to lớn đến vậy!

Cứ như vậy, nghiệp lớn kinh thiên động địa, thật sự khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang, trên từ Đạo Tổ, dưới đến mỗi con kiến nhỏ bé đều phải hổ thẹn!

Đương nhiên, bọn họ không rõ, nguyên thần Thánh Nhân của Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chịu tai ương, nếu không phải trước đó có chút đề phòng, sớm lui về phạm vi cực xa, nếu không, nguyên thần cũng có thể bị tru sát.

Nhưng, hiện tại cũng đủ thảm rồi, cảnh giới lại rớt xuống Thánh Nhân tam trọng thiên!

Y kinh hãi tột độ nhìn Lâm Nghệ một cái, không dám xông lên

nữa, càng không dám đắc ý dương dương, gặp phải kiếp nạn này, có thể nói là thê thảm bi thảm, vô cùng!

Lão Tử một mặt hóa giải Phong Chi Tiễn, chuẩn bị nhân cơ hội trấn áp nó.

Phong Chi Tiễn dưới sự khống chế của tiễn tâm, nhân cơ hội thoát khỏi sự trấn áp của Thái Cực Đồ.

Lão Tử liền nhân cơ hội khóa chặt Lâm Nghệ, thấy Lâm Nghệ đã bắn chín mũi tên, không kịp thu về, liền ném ra Tiên Thiên Linh Bảo Tam Bảo Ngọc Như Ý, trong chớp mắt đánh xuyên không gian, oanh sát về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cũng không triệu hồi các mũi tên của mình, lắp Thanh Mộc Chi Tiễn bắn sát.

"Không hay!" Thấy Thanh Mộc Chi Tiễn trong chớp mắt, Lão Tử liền thầm kêu một tiếng, đạo lực phòng ngự của mũi tên này, y đã từng chứng kiến, Tam Bảo Ngọc Như Ý làm sao có thể phá vỡ?!

Quả nhiên, Tam Bảo Ngọc Như Ý vừa công phá hai ngàn tầng trận đồ Thanh Mộc phòng ngự Đại Đạo, uy năng liền giảm yếu, không thể tiếp tục đánh xuyên.

"Trước tiên ngăn lại!" Lâm Nghệ hô một tiếng với Chúc Cửu Âm, Cường Lương cùng các Tổ Vu.

Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung… bay lên trời, trực tiếp đánh về phía Lão Tử, tuy khó có thể lay động Thánh Nhân cường giả trong số họ, nhưng có thể ngăn lại trong chốc lát.

Lâm Nghệ, cần chính là chốc lát đó!

Nhảy xuyên qua khe hở không gian, đồng thời với lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn né tránh, triệu hồi Thí Thần Chi Tiễn, cùng chín mũi tên đã bắn về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại cực tốc bắn sát về phía

Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sư đệ, mau đi Hỗn Độn!" Lão Tử đại hảm.

Tử Tiêu Cung ẩn trong Hỗn Độn, vào Hỗn Độn, thì Lão Sư Hồng Quân tất nhiên sẽ ra tay.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể tạm thời buông bỏ kiêu ngạo, lao về phía ba mươi ba tầng trời ngoại, Lâm Nghệ cấp tốc truy đuổi, từng đạo mũi tên liên tục bắn giết, làm chậm tốc độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Rồi lắp Thời Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn cùng Thí Thần Chi Tiễn bắn sát.

Ba mũi tên dung hợp!

Cực tốc bao phủ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lập tức, có thể thấy phạm vi ức vạn vạn dặm xung quanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, thời gian không ngừng đảo ngược.

Quay về thời điểm Lão Tử hô y đi Hỗn Độn.

Lại quay về thời điểm Chuẩn Đề Đạo Nhân thê thảm.

"Thời gian đảo lưu!" Thủ đoạn này, tất cả mọi người đều thấy, đều biết sự đáng sợ của nó!

Sở dĩ Tiếp Dẫn Đạo Nhân đạo vẫn, chính là ở trên đó, thời gian đảo lưu, trong tình huống yếu ớt nhất, hoàn toàn không phòng bị, bất ngờ tru sát.

Tuy không thể bắn giết Thánh Nhân!

Nhưng cũng có thể trọng thương hoàn toàn!

Thấy tiễn đạo này vừa ra, Trấn Nguyên Tử cùng các đại năng Hồng Hoang khác, ai nấy đều nín thở ngưng thị.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sắc mặt kịch biến, cực tốc thi triển Thánh Nhân Đại Đạo, thuận theo Trường Hà quỹ tích vận mệnh của mình, cực tốc truy đuổi sát phạt tiễn đạo của ba mũi tên chồng chất, chuẩn bị ngăn chặn chúng.

Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, đã sớm dung hợp chân ngã của cổ kim, có thể xuyên qua Trường Hà quỹ tích để xóa bỏ ấn ký, có thể ngăn chặn sát chiêu của Lâm Nghệ!

Chỉ cần xuyên qua giai đoạn mà Lâm Nghệ có thể ra tay, chuẩn bị phòng bị, có thể tránh khỏi vận mệnh bị trọng thương!

Vĩ lực và đặc thù của Thánh Nhân!

Không thành Thánh, vĩnh viễn khó mà lý giải!

Không những thế, Nguyên Thủy Thiên Tôn vì phòng vạn nhất, còn liên kết với Hồng Hoang Đại Đạo để phòng ngự, một khi gặp uy hiếp, có thể kích hoạt cơ chế tự bảo vệ.

Lâm Nghệ đột nhiên cười lạnh!

Đột nhiên, Thí Thần Chi Tiễn cùng Diệt Tình Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn tách ra.

Thời Gian Chi Tiễn cùng Diệt Tình Chi Tiễn dung hợp làm một thể, bắn sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thí Thần Chi Tiễn thì không, mà trực tiếp bắn sát về phía đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khốn nạn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang xuyên qua Trường Hà đột nhiên sắc mặt biến đổi, nộ hống: "Hậu Nghệ!" Bành!

Thí Thần Chi Tiễn lập tức quán xuyên đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, trực tiếp bắn bay cả đầu Nguyên Thủy!

Chương 84

Chỉ còn lại hai chữ 'Hậu Nghệ' gào thét vang vọng.

Ở chỗ vết cắt, một cột máu Thánh Nhân như suối phun trào cực tốc.

Cả thiên địa trong khoảnh khắc tịch mịch.

Hồng Hoang lại tái hiện Đạo chi bi minh!

Trời đổ mưa máu, thiên địa đồng bi!

Điềm triệu Thánh Nhân vẫn lạc!

Cũng có nghĩa là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bị đồ sát!

Trái tim của vô số đại năng cảm thấy như muốn ngừng đập, mọi người đều mất đi khả năng suy nghĩ.

Vị Thánh Nhân cao quý nhất, thanh cao nhất, và thực lực cũng cực mạnh là Nguyên Thủy, lại cũng không thoát khỏi vận mệnh bị đồ Thánh, bị đồ sát!

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng các đại năng khác, ai nấy đều ngây người tại chỗ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, thậm chí, còn tưởng Lâm Nghệ sẽ dùng thời gian đảo lưu để tru sát, nhưng Lâm Nghệ lại chơi một tâm cơ, dụ Nguyên Thủy Thiên Tôn xuyên qua quỹ tích vận mệnh, lại trực tiếp tru sát trong hiện thực.

Thật sự là phòng không thể phòng!

Kế hay!

Côn Luân Tây Vương Mẫu cũng mơ màng.

Thanh Loan phía sau y trực tiếp mắt trợn tròn, miệng há hốc hình chữ 'O', liên tục giữ nguyên.

Đế Giang, Thiên Ngô bị Thông Thiên Giáo Chủ đánh bay.

Cùng Chúc Cửu Âm, Chúc Dung bị Lão Tử trọng thương, cũng đứng sững như núi, ngưng thị mưa máu bay lả tả khắp trời, thần tình hưng phấn tột độ.

Lâm Nghệ đồ sát Thánh Nhân thứ hai!

Chưa từng có tiền lệ.

Đem Thánh Nhân uy nghiêm vô biên, cao cao tại thượng, siêu thoát thiên địa, trước mặt tất cả con kiến, giẫm đạp, hủy diệt, không gì sảng khoái, thống khoái hơn thế!

Thiên Đình.

Hạo Thiên nhìn chằm chằm, một mông ngồi phịch xuống bảo tọa, cả người mất hết sức lực!

Cái sự quật cường cuối cùng, sự tự tin cuối cùng, đều bị kích nát bấy, sau khi trở thành Thiên Đế, y luôn so sánh mình với những bóng hình từng kinh diễm thời đại, càng so sánh càng trở nên bi ai như lời Đế Tuấn đã nói!

Y đã so sai người!

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cũng lập tức dừng lại, ngưng thị thi thể Nguyên Thủy Thiên Tôn, trên mặt không thể che giấu chấn động, cùng một loại kinh hãi từ tận đáy lòng!

Lâm Nghệ, có lực lượng đồ Thánh!

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đồ sát, vậy y cũng có bản lĩnh đồ sát ta!

Lâm Nghệ nào thèm để ý ánh mắt của họ, sau khi đồ sát Nguyên

Thủy Thiên Tôn, cực tốc thu lấy thi thể!

"Đề thủ 490 vạn đạo Thánh Nhân Đại Đạo, đã dung nhập tiễn đạo!"… Hệ thống báo, khiến Lâm Nghệ hân hỉ.

Đồ sát một tôn Thánh Nhân, đề thủ Đại Đạo quả thực đáng sợ!

Chỉ là, hiện tại chưa thể triệt để giết chết Thánh Nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy bị đồ sát, nhưng nguyên thần ký thác Thiên Đạo, bản nguyên Đại Đạo ký thác Hồng Hoang, vẫn có thể phục sinh!

"Xem ra lần này trở về, cũng phải làm vài thủ đoạn mới được." Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Rồi quay sang Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, lại khóa chặt Chuẩn Đề Đạo Nhân, ánh mắt rực sáng, khiến ba tôn Thánh Nhân đều thần tình ngưng trọng, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp tế cả Tru Tiên Trận Đồ ra.

Đặc biệt là Chuẩn Đề Đạo Nhân, bị ánh mắt Lâm Nghệ đặc biệt khóa chặt, mặt y tái nhợt vì sợ hãi.

Tuy tâm tính Thánh Nhân đã tôi luyện vô tận hội nguyên, nhưng liên tục chứng kiến hai tôn Thánh Nhân bị đồ sát, lại bị Lâm Nghệ đặc biệt 'quan tâm', thực lực lại yếu nhất, một khi Lâm Nghệ toàn lực tru sát, y sẽ trở thành Thánh Nhân thứ ba bị đồ sát!

"Lão Sư không xuất hiện?!

Lúc này Hậu Nghệ đã ra khỏi Địa Phủ, lại không mang theo nhiều người, chính là thời cơ tốt để trấn sát mà." Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng cầu nguyện. ...

Hôm nay tiên hoa nhiều quá, phiếu thúc canh cũng vậy, cảm tạ lão thiết!

Hồng Quân tự nhiên sẽ ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Thậm chí, ngay khi động tĩnh ở Hồng Hoang vừa lớn, Hồng Quân đã cảm giác được, chuẩn bị giáng lâm Côn Luân.

Chỉ là, Hậu Thổ cũng đã sớm chuẩn bị!

Nếu Hồng Quân đến Côn Luân, áp lực lên Lâm Nghệ tất nhiên sẽ bội tăng, Hậu Thổ sao có thể ngồi yên không lo, trực tiếp dùng Lục Đạo Luân Hồi ngăn chặn Hồng Quân trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn vô biên vô tận bị sát phạt đánh cho cuồn cuộn chấn động, sự hủy diệt khuếch tán với tốc độ mỗi giây một tiểu thiên thế giới, kéo dài trong Hỗn Độn, phong bạo hủy diệt Hỗn Độn ức ức vạn trượng sau khi bị sát phạt càn quét, trong khoảnh khắc tan nát.

Nếu là trong Hồng Hoang, e rằng cú va chạm khủng bố đó đủ để đánh nát Hồng Hoang thêm một lần!

"Hậu Thổ đạo hữu, chẳng lẽ thật sự muốn bất chấp tất cả?

Nhưng ngươi phải biết, nếu Hồng Hoang lại bị đánh nát, Địa Đạo cũng sẽ mất đi chỗ dựa, đối với Địa Đạo cũng không có lợi gì." Hồng Quân trầm giọng nói.

"Không cần Đạo Tổ lo lắng, thiếp thân tin rằng chủ nhân Vu Tộc của thiếp thân tự có chừng mực!" Thanh âm của Hậu Thổ vang vọng Hỗn Độn.

Lời vừa dứt, Hồng Hoang trời đổ mưa máu, thiên địa đồng bi, Hồng Quân cảm ứng được, sắc mặt càng thêm lạnh lùng!

Lại bị đồ thêm một tôn Thánh Nhân!

Nghiêm trọng khiêu khích danh vọng của Huyền Môn!

Hồng Quân cũng nổi giận.

"Sự đã đến nước này, Đạo Tổ cứ thản nhiên chấp nhận là tốt!"

Thanh âm của Hậu Thổ dần dần xa.

Trận chiến ngừng lại.

Hồng Quân một mình đứng trong Hỗn Độn, ngưng thị Hồng Hoang một cái, rồi quay về Tử Tiêu Cung.

"Lão Sư!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa phục sinh, cung kính vái chào.

"Cục diện Hồng Hoang chưa ổn định, trước tiên về Hồng Hoang đi!" Hồng Quân nói với Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu, bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, trực chỉ Côn Luân Hồng Hoang.

"Địa Đạo không bị áp chế, Lâm Nghệ không bị hủy diệt, Nhân Đạo cũng khó bảo toàn, Thiên Đạo lại làm sao có thể vận chuyển, xem ra phải đợi Đại Thế Lượng Kiếp đến, lại đưa họ vào trong đó, cuối cùng thanh trừ." Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân thôi diễn một phen, thầm nghĩ, Địa Đạo lớn mạnh, thực lực Hậu Thổ cũng càng ngày càng cường, thậm chí có thể giao thủ với ta, cứ thế này kéo dài, tình huống sẽ càng tệ hơn.

Côn Luân.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác ngăn chặn Thánh Nhân, tuy chiến lực khủng bố tột độ, nhưng không thể đồng loạt tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng khó có thể ngăn cản Thánh Nhân lục trọng thiên, Thánh Nhân thất trọng thiên sát phạt khủng bố, một trận đại chiến, thương thế không nhẹ!

Nhưng đổi lấy việc một tôn Thánh Nhân bị đồ sát, thì cũng đáng giá!

Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Chuẩn Đề Đạo Nhân, Thông Thiên Giáo Chủ và Lão Tử, Bàn Cổ Cung chấn động, như thể sát phạt đã thành nghiện, muốn đồ thêm một tôn Thánh Nhân!

“Sư đệ, vạn lần đừng để hắn ra tay nữa, bằng không, sẽ bất lợi cho ta.” Lão Tử truyền âm cho Thông Thiên Giáo Chủ, hy vọng y dốc toàn lực.

Dù sao, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chết, Nguyên Thủy Thiên Tôn chết, vậy uy hiếp của Thánh Nhân Hồng Hoang sẽ càng ngày càng yếu, một khi bùng phát mâu thuẫn không thể hòa giải với Lâm Nghệ hoặc Vu Tộc, thì không ai có thể chống cự.

Thông Thiên Giáo Chủ hiểu rõ đạo lý này, ngầm gật đầu.

Tuy y khinh thường nhị Thánh phương Tây, nhưng lại càng hiểu rõ, nếu bị Lâm Nghệ lần lượt đánh phá, thì người tiếp theo gặp tai ương, có thể chính là mình, nên y cũng phải giúp đỡ một chút.

Không vì Chuẩn Đề Đạo Nhân, mà vì chính mình!

Chuẩn Đề Đạo Nhân bị Lâm Nghệ nhìn chằm chằm mà trong lòng run sợ, hoảng loạn không yên!

Nếu thật sự ra tay, thì yếu nhất như y, Lâm Nghệ tất yếu sẽ chọn.

Trong lòng y đã quyết định, chỉ cần Lâm Nghệ động thủ, lập tức sẽ chạy về Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ chưa xuất hiện, vậy y chỉ có thể mặt dày cầu xin che chở, không có sự thanh cao, cô ngạo của Nguyên Thủy, khi Thánh vị thật sự gặp nguy hiểm, y vứt bỏ thể diện cũng không tiếc.

Vô số đại năng đang quan vọng, cũng nín thở, có người thì nhìn về phía sâu thẳm Hỗn Độn, mơ hồ cảm nhận được dao động ở đó, hiển nhiên đã đoán ra một phần nguyên do Đạo Tổ không xuất diện.

Đúng lúc này, Lâm Nghệ nghe tin tức Hậu Thổ truyền đến, cũng hiểu ra, sát cơ áp xuống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đồ sát, đã xả giận cho con trai mình,

cũng kiếm được một ít Thánh Nhân Đại Đạo, vậy là đủ rồi.

Nếu có thể, ta sẽ ra tay với Thông Thiên Giáo Chủ!

Chứ không phải Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Thứ nhất là Tru Tiên Tứ Kiếm, nếu luyện thành mũi tên, có thể luyện thành Tru Tiên Chi Tiễn, Lục Tiên Chi Tiễn, Tuyệt Tiên Chi Tiễn và Hãm Tiên Chi Tiễn, đem Tru Tiên Kiếm Trận dung nhập vào tiễn đạo, đề thăng sát phạt của tiễn đạo.

Thứ hai là Tru Tiên Kiếm Trận đáng sợ, một khi được bố trí kỹ càng, phi Tứ Thánh không thể phá vỡ, hung uy này đối với Địa Phủ cấu thành uy hiếp cực lớn, nếu có thể giải quyết, Lâm Nghệ sẽ không ngần ngại thủ đoạn.

Nhưng, Hậu Thổ đã giao chiến với Hồng Quân, truyền tin tức cấp bách, nên ta cũng chỉ có thể bỏ qua!

Mấy Thánh Nhân hợp lực, ta có thể áp chế.

Nhưng nếu muốn đồ sát thêm một tôn dễ dàng như vậy, thì sẽ khó khăn hơn không ít.

Thánh Nhân không thể bị đánh chết, nhưng nếu triệt thoái, thì cũng không ai cản được họ!

Lâm Nghệ thu Bàn Cổ Cung.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tảng đá treo trong lòng Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cũng rơi xuống.

Nữ Oa ẩn mình trong bóng tối cũng thu hồi thần niệm!

Các đại năng Hồng Hoang cũng nào ai không thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, áp lực mà Lâm Nghệ mang lại, thậm chí còn đáng sợ hơn

cả Đạo Tổ, ngay cả một động tác nhỏ nhất, cũng có thể dẫn đến vô tận suy đoán và chấn động!

Ngọc Hư Cung bị san bằng.

Hình Thiên, Tương Liễu cùng các Đại Vu Vu Tộc ai nấy chiến lực cường hãn, đánh cho Thập Nhị Kim Tiên đều thổ huyết, Từ Hàng Chân Nhân bị đặc biệt 'chăm sóc', toàn thân bị đánh nát, cánh tay bị đánh gãy, vai trúng một búa của Hình Thiên, bị chém toác, máu me be bét.

Đạo Hạnh Thiên Tôn thảm tử!

Chương 85

Nam Cực Tiên Ông bị đánh chỉ còn lại nguyên thần!

Một chúng Đại Vu lúc này mới lui khỏi chiến đấu, trở về bên cạnh Lâm Nghệ.

Các đệ tử Xiển Giáo nào dám hé răng nửa lời, ngay cả sư tôn Nguyên Thủy mà họ dựa dẫm nhất cũng bị đồ sát, nếu ai dám ló đầu ra, chỉ có đường chết!

Oanh long!

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng xé rách không gian, cực tốc giáng lâm Côn Luân!

Thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân không sao, y mới thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự lo lắng Lâm Nghệ ra tay với sư đệ của mình, càng lo lắng, y vừa phục sinh, sư đệ lại bị đồ sát, như vậy, uy hiếp của phương Tây suy yếu, làm sao mà phát triển được?!

Lâm Nghệ ngưng thị Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Các đại năng khác cũng nhìn chằm chằm.

Thật sự đã chứng kiến sự bất tử bất diệt đáng sợ của Thánh Nhân!

Phải biết, trước đây Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị Thí Thần Chi Tiễn của Lâm Nghệ tru sát, tất cả đều tận mắt chứng kiến, chết không thể chết hơn, nhưng vẫn phục sinh lành lặn!

Khó trách chúng sinh đều muốn thành Thánh!

Sự khác biệt giữa Thánh Nhân và con kiến!

Đối với việc Tiếp Dẫn Đạo Nhân phục sinh, Lâm Nghệ cũng

không bất ngờ, vì y đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng điều đáng kinh ngạc là, Tiếp Dẫn Đạo Nhân sau khi phục sinh, cảnh giới lại không rớt xuống bao nhiêu.

Thậm chí, nếu sau này Thiên Đạo và Địa Đạo thật sự đối chọi!

Đồ sát Thánh Nhân, Thánh Nhân lại trong chớp mắt phục sinh, thậm chí phục sinh vô hạn, và giữ nguyên cảnh giới ban đầu, liệu có làm cho cả Hồng Hoang đều hao mòn đến chết không?

Như vậy, Lâm Nghệ không thể không nghiêm túc suy nghĩ, giai đoạn tiếp theo, thủ đoạn đồ sát Thánh Nhân, phải tìm hiểu theo hướng hủy diệt vĩnh cửu!

"Đi thôi!" Lâm Nghệ xé rách thông đạo.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương cùng các Tổ Vu khác xông vào trong đó, Hình Thiên, Tương Liễu cùng các Đại Vu Vu Tộc, cũng lần lượt rút lui.

Lâm Nghệ lười biếng nhìn lại một cái.

Thân ảnh y lóe lên, bước vào vết nứt.

Các Thánh Nhân không ai đi ngăn cản.

Bởi vì, hiện tại Lâm Nghệ đã đáng sợ đến mức không e ngại chư Thánh hợp lực, trừ phi có thủ đoạn áp chế tuyệt đối, bằng không, ai dám xông lên quấy rầy, sẽ phải đối mặt với sát phạt điên cuồng của Lâm Nghệ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đồ sát, đã thành sự thật!

Không cần thiết phải làm cho cục diện thêm tồi tệ!

Nhưng thần tình của họ vô cùng khó coi.

Lâm Nghệ cứ vậy tiến lui tự nhiên, đi không bị ràng buộc, khiến họ cảm thấy vô cùng bất lực, uy nghiêm và sự cao cao tại thượng của

Thánh Nhân, đều như bị nghiền nát tan tành.

"Sư đệ, trước tiên về phương Tây." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân thê thảm, 'lột một lớp da', nỗi đau bị đồ sát, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng lộ ra một cỗ hận ý, y dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân lui về phương Tây chữa thương, để tránh ảnh hưởng đến đạo cơ của Thánh Nhân.

Trên không Côn Luân, không gian bị hủy hoại lan ra phạm vi hàng trăm tiểu thiên thế giới, nếu là Hồng Hoang nguyên vẹn trước đây, không cần bao lâu liền có thể hấp thụ bản nguyên Hỗn Độn để khôi phục, nhưng với tình hình hiện tại, ít nhất phải mất vài trăm năm mới có thể khôi phục, Hồng Hoang hiện tại quá yếu ớt!

Thông Thiên Giáo Chủ thu Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng chật vật quay về Bích Du Cung!

Lão Tử nhìn Ngọc Hư Cung một cái, để Nhiên Đăng Đạo Nhân tạm thời xử lý, rồi liền rời đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy bị đồ sát, nhưng nguyên thần Thánh Nhân ký thác Hồng Hoang, bản nguyên Đại Đạo cũng ký thác trong bản nguyên Hồng Hoang, tự nhiên có thể phục sinh trở về.

Nhưng nỗi đau đồ Thánh, lại trở thành vết sẹo của Xiển Giáo Ngọc Hư Cung!

Nhìn Ngọc Hư Cung bị san bằng, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng các đệ tử khác thất hồn lạc phách, thậm chí, đến tận bây giờ vẫn không biết, vì sao Lâm Nghệ lại đại sát Côn Luân?!

Vì đứa trẻ nghịch ngợm đó ư?!

Có lẽ chỉ có một nguyên nhân.

Có thể sinh ra đứa trẻ nghịch ngợm đáng sợ như vậy, e rằng chỉ có cường giả tối cường như Lâm Nghệ.

Đương nhiên, chỉ là phỏng đoán, nhưng là phỏng đoán có khả năng nhất!

Côn Luân Tiên Cảnh.

"Nương thân!" Đứa trẻ nghịch ngợm ngủ một giấc, dụi mắt, lờ đờ đi ra khỏi cung điện, đâu biết bên ngoài trời đất đang sụp đổ.

Tây Vương Mẫu bế đứa trẻ nghịch ngợm, nhìn về phía thông đạo vết nứt ở đằng xa.

Khoảnh khắc tiếp theo, bên ngoài Côn Luân Tiên Cảnh, không gian vặn vẹo thành xoáy nước, một thân ảnh khôi ngô cao lớn, từ trong đó bước ra.

Thân ảnh đó chính là Lâm Nghệ!

Tây Vương Mẫu mở thông đạo.

Lâm Nghệ bước ngang vào trong đó.

"Bái kiến lão gia!" Thanh Loan thấy thân ảnh xuất hiện trước mặt, kích động vái chào.

Lâm Nghệ nhìn về phía đứa trẻ nghịch ngợm trong lòng Tây Vương Mẫu, mặc một bộ đạo y nhỏ sạch sẽ.

Dáng vẻ ba tuổi, vô hại đáng yêu!

Điều hấp dẫn nhất là đôi mắt nhỏ đen láy, tràn ngập Đạo vận, linh động!

Toàn thân tu vi đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Nghe nói suýt chút nữa đánh nát Đại La, khiến Lâm Nghệ cũng kinh ngạc.

Con trai!

Đứa trẻ nghịch ngợm nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

“Lân Nhi, cha!” Tây Vương Mẫu gọi.

“Oa, cha cha!” Đứa trẻ nghịch ngợm vừa nghe, mắt bùng phát ánh sáng hân hoan rạng rỡ, giãy giụa chạy vào lòng Lâm Nghệ, huyết mạch tương liên, hầu như không có chút xa lạ bài xích nào.

Ôm đứa trẻ nghịch ngợm trong khoảnh khắc, Lâm Nghệ cảm thấy cảm giác làm cha thật sảng khoái!

“Con trai thật ngoan!” Lâm Nghệ lo lắng, sợ tiểu gia hỏa không nhận mình.

Nghe hai chữ ‘thật ngoan’, Tây Vương Mẫu, Thanh Loan đều thần sắc dị thường, nếu thật sự nghĩ như vậy, thì sau này, sẽ có khổ sở!

“Cha cha, Lân Nhi đói rồi!” Đứa trẻ nghịch ngợm đột nhiên nói.

“Được, cha sẽ làm đồ ăn cho con!” Lâm Nghệ ôm đứa trẻ nghịch ngợm, rồi nói với Tây Vương Mẫu: “Trước tiên về Địa Phủ đi!” “Khoan đã!” Tây Vương Mẫu đột nhiên ngăn lại, nói với Lâm Nghệ: “Thân thể Lân Nhi thần thánh, cực kỳ đặc thù, có thể hấp thụ bản nguyên Đại Đạo Hồng Hoang để đề thăng, nếu đi Địa Phủ, sẽ bất lợi cho sự trưởng thành.” Ta và chàng đều tu luyện mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, nên, đứa trẻ nghịch ngợm trời sinh mang một số kỳ năng của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, cùng kế thừa sự sắc bén tiễn đạo, và nhục thân khủng bố của Lâm Nghệ.

Bởi vậy, đứa trẻ nghịch ngợm mới có vĩ lực đặc thù đánh nát Đại Đạo!

Đó cũng là nguyên nhân đứa trẻ nghịch ngợm ra đời bấy nhiêu năm mà không đi Địa Phủ.

Trong Hồng Hoang, đứa trẻ nghịch ngợm không ngừng hấp thụ bản nguyên Đại Đạo Hồng Hoang, có thể trưởng thành tốt hơn!

Lâm Nghệ hiểu ra, cũng không nói thêm.

“Lân Nhi, cha đã chuẩn bị quà nhỏ cho con.” Lâm Nghệ lấy Chư Thiên Khánh Vân ra từ những thứ đã chuẩn bị trước đó.

Chư Thiên Khánh Vân, là do Bàn Cổ thanh khí hóa thành, vốn là chí bảo phòng thân của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nhưng, sau khi Đạo Tổ hợp Đạo, đã sớm siêu thoát giai đoạn sử dụng chí bảo, liền phân Chư Thiên Khánh Vân cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chư Thiên Khánh Vân là một kiện chí bảo phòng ngự đích thực, mọi tà tránh xa, vạn pháp bất nhiễm, bỏ qua mọi công kích của bảo vật kỳ binh, miễn dịch mọi tổn hại thần thông pháp thuật.

Nếu không phải tiễn đạo của Lâm Nghệ sắc bén thuần túy đến cực hạn, cũng khó mà phá vỡ!

Chư Thiên Khánh Vân vừa được Lâm Nghệ tế ra, trong khoảnh khắc, phạm vi mười mấy tiểu thiên thế giới của Côn Luân Tiên Cảnh bị hào quang ngũ sắc nhuộm đầy, có tiên âm Đại Đạo thần bí vang vọng, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu từ trong khánh vân bay lả tả khắp trời, như nước chảy róc rách không ngừng, rơi không dứt.

Huy hoàng chói mắt!

Mỹ luân mỹ hoán!

Khiến mắt đứa trẻ nghịch ngợm chớp chớp sáng rực!

Lâm Nghệ dùng thủ đoạn Đại Đạo biến Chư Thiên Khánh Vân thành một bộ đạo y nhỏ cho đứa trẻ nghịch ngợm mặc vào, trên thân lúc thì ánh sáng kim liên sinh ra, lúc thì dị tượng kim đẳng lóe sáng.

“Có thích không?” Lâm Nghệ cười hỏi.

“Thích ạ!” Đứa trẻ nghịch ngợm bị thu hút, giãy thoát khỏi vòng

tay Lâm Nghệ, ngắm nghía bộ đạo y nhỏ.

Khiến Thanh Loan cực kỳ hâm mộ.

Mệnh của đứa trẻ nghịch ngợm, quả thực sinh ra đã tốt!

Đừng nói, ngay cả Tây Vương Mẫu cũng hâm mộ con trai mình.

Lão nương cực khổ sinh con!

Ngay sau đó, Lâm Nghệ lấy ra một chiếc chuông nhỏ, dùng hàng trăm loại Đại Đạo đan xen thành một sợi dây, xâu lên, đeo vào cổ đứa trẻ nghịch ngợm.

Tây Vương Mẫu: "……" Thanh Loan: "……" Đó là Đông Hoàng Chung mà!

Đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chung do cán Bàn Cổ Phủ hóa thành!

Ngay cả Thánh Nhân cũng tham lam.

Một trong ba chí bảo hiếm thấy mà chúng sinh khó lòng gặp được!

Lại bị dùng làm đồ trang sức, đeo vào cổ đứa trẻ nghịch ngợm.

Cha…!

Thanh Loan hoàn toàn ngây người.

Chư Thiên Khánh Vân thì còn được, có thể phòng ngự cho tiểu chủ nhân, nhưng, nhưng Đông Hoàng Chung, bị dùng làm đồ trang sức, chẳng phải hơi 'bạo điễn thiên vật' sao?!

Nếu Thánh Nhân, đại năng Hồng Hoang biết được, liệu có bị tức đến thổ huyết không?

Tây Vương Mẫu thần sắc ngưng trọng, nói với Lâm Nghệ: "Chí bảo tặng cho Lân Nhi, vậy chàng dùng gì?" Tuy Lâm Nghệ yêu thương con trai, khiến thiếp thân hân hoan.

Nhưng Đông Hoàng Chung quá quan trọng.

Lâm Nghệ nói: "Đông Hoàng Chung đối với ta không có một chút tác dụng nào, tặng cho con trai làm đồ trang sức thì không tệ, bên trong chứa đựng tiễn ý ta ngưng tụ, cũng là một đạo phòng ngự." Tu luyện tiễn đạo, ngay cả Thí Thần Thương cùng các chí bảo khác cũng không để ý, luyện hóa thành Thí Thần Chi Tiễn, huống chi là Đông Hoàng Chung.

Chương 86

Càng về sau, những thứ y dựa dẫm càng ngày càng ít.

Ví dụ như, Tru Tiên Tứ Kiếm, Chư Thiên Khánh Vân cùng nhiều bảo vật khác, quý giá như vậy, Hồng Quân tại sao lại nỡ lòng phân phát cho đệ tử?

Không, Hồng Quân đã sớm siêu thoát giai đoạn dùng bảo vật rồi.

Thậm chí, nếu hoàn thành bước thứ ba, không những không cần chí bảo, thậm chí cả Bàn Cổ Cung cũng không cần dùng nữa, bởi vì, lúc đó, y có thể lấy thế giới làm cung, lấy tiễn đạo làm tiễn.

Tự ngã chứng đạo, khác biệt với Hồng Hoang chứng đạo!

Thánh Nhân Hồng Hoang cần mượn uy năng chí bảo, dùng uy năng chí bảo thôi phát lực lượng Hồng Hoang!

Trong Đông Hoàng Chung, có bố trí tiễn ý mà y đã đặt vào, có thể hủy diệt Thánh Nhân, một khi có người dám ức hiếp con trai y, y có thể cảm ứng được, có thể phát động sự hủy diệt.

Quan trọng nhất là, con trai y thích!

Thấy đứa trẻ nghịch ngợm chơi đùa không biết chán, Lâm Nghệ cũng mỉm cười.

"Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cũng đã tìm về!" Lâm Nghệ lấy ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, khiến Tây Vương Mẫu cũng đại hỉ, cảm ngộ lực của Lâm Nghệ một khi thâm ngộ được Đại Đạo trong đó, thì đối với thiếp thân cũng có trợ giúp to lớn.

"Không biết bên trong ẩn chứa bao nhiêu Hỗn Độn Đại Đạo?" Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Bước thứ hai là cường đại tiễn tâm, đã hoàn thành gần như, bước thứ ba thiếu sự tích lũy, không những là tích lũy cảnh giới tiễn đạo, mà còn có tích lũy số lượng tiễn đạo, bởi vậy, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp có thể đề thủ bao nhiêu Đại Đạo, cũng khiến Lâm Nghệ mong đợi. ...

"Đề thủ 150000 đạo Hỗn Độn Âm Dương bản nguyên Đại Đạo, đã dung nhập tiễn đạo!" "Đề thủ 145000 đạo Hỗn Độn Băng Sương bản nguyên Đại Đạo, đã dung nhập tiễn đạo!" "Đề thủ 160000 đạo Hỗn Độn Huyền Quang bản nguyên Đại Đạo, đã dung nhập tiễn đạo!"… Theo ý thức Lâm Nghệ bao phủ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, tiếng nhắc nhở liên tục vang lên.

Lâm Nghệ biết mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp sẽ mang đến bất ngờ.

Nhưng số lượng của chúng, khiến y kinh ngạc!

Nhiều hơn hẳn so với mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp trước đó, đủ hai trăm mấy loại!

Đều là những Đại Đạo Hỗn Độn tối cao sinh ra trong quá trình Hỗn Độn diễn hóa!

Đối với y mà nói, mỗi khi có được một loại tiễn đạo, đều là sự đề thăng to lớn, cũng là một loại tích lũy, càng tiến thêm một bước nhỏ về bước thứ ba.

Hơn 200 loại Hỗn Độn Đại Đạo đều được thâm ngộ, thì khoảng cách đến bước thứ ba nghiệm chứng không còn xa nữa, đến lúc đó, tiễn đạo lại sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất!

Quan trọng nhất, lần này, tổng cộng đề thủ 3500 vạn đạo Pháp Tắc Đại Đạo!

Thêm vào 500 vạn đạo thu được khi trấn sát Nguyên Thủy Thiên

Tôn, tổng cộng có 4000 vạn đạo Pháp Tắc Đại Đạo, đủ để mở Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng.

Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp, có đủ 50 vạn lần gia tăng cảm ngộ lực.

Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng còn đáng sợ hơn!

Khiến y vô cùng chờ mong.

Trước đây, y không đủ tư cách, hiện tại đã đủ để khai mở.

"Cha cha, Lân Nhi đói rồi!" Tiếng đứa trẻ nghịch ngợm vang lên, khiến Lâm Nghệ tạm thời dẹp bỏ mọi mong đợi, ôm đứa trẻ nghịch ngợm, đi về phía tiên cung.

Thấy đứa trẻ nghịch ngợm đột nhiên ngoan ngoãn như vậy, Tây Vương Mẫu làm mẹ còn ngạc nhiên, hơi không phản ứng kịp.

Huống chi là Thanh Loan.

Y biết tính cách nghịch ngợm của tiểu chủ nhân, nổi tiếng khắp Côn Luân!

Nhưng, Tây Vương Mẫu nhanh chóng hiểu ra.

Lân Nhi tuy nghịch ngợm, nhưng thông minh, từ khi sinh ra đến giờ, chưa từng gặp Lâm Nghệ, rất sợ làm Lâm Nghệ không vui, rồi lại rời đi, bởi vậy, đương nhiên phải thể hiện tốt hơn một chút.

Ở đây, Tây Vương Mẫu cũng cay đắng!

Thời gian tiếp theo, Lâm Nghệ ở Côn Luân bầu bạn cùng con trai.

Lân Nhi là thần linh trời sinh, được thai nghén hàng vạn năm, trưởng thành cực kỳ chậm chạp.

Lâm Nghệ kiểm tra nhục thân của y, đã sánh ngang Đại Vu thể trung kỳ, thêm vào đó kế thừa sự sắc bén tiễn đạo, và nhục thân

khủng bố, khó trách có thể đánh nát Đại La Kim Tiên.

Căn cốt sánh ngang Tiên Thiên Thần Thai, thậm chí còn hơn!

Ở được một thời gian, đứa trẻ nghịch ngợm lại khôi phục bản tính, lúc thì lén lút đi ra ngoài, làm cho Côn Luân gà bay chó chạy!

Tây Vương Mẫu mặc kệ có Lâm Nghệ chống lưng hay không, cứ hễ quay về, y phải chịu một trận thu thập.

"Trông chừng con, ta cần bế quan một thời gian!" Lâm Nghệ đưa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cho Tây Vương Mẫu!

Tây Vương Mẫu biết, Lâm Nghệ muốn thâm ngộ Hỗn Độn Đại Đạo trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, cũng không nói nhiều, hiện giờ không giống trước đây, sự ra đời của đứa trẻ nghịch ngợm đã kéo mối quan hệ của họ trở nên thân mật vô cùng.

Cũng có nghĩa là, cuộc đối đầu giữa Địa Đạo và Thiên Đạo, y cũng sẽ bị cuốn vào.

Đại thế còn lâu mới kết thúc, đừng thấy Đạo Tổ không hành động, nhưng trong bóng tối lại bố trí bao nhiêu kế sách đáng sợ, ai mà biết rõ được?!

Đại thế thôi động, sẽ càng hung mãnh, nuốt chửng tất cả đều không phải không thể.

Không vì mình mà suy xét, cũng phải vì con trai mình mà suy xét!

Lâm Nghệ càng cường đại, thì càng có sự bảo hộ! … "Hệ thống, bây giờ có thể khai mở Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng không?" Lâm Nghệ sau khi bế quan, trực tiếp hỏi.

"Kiểm tra thấy túc chủ hiện tại đã phù hợp điều kiện, có khai mở Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng không?" "Khai mở!"… Lâm Nghệ không chút do dự lựa chọn, y càng mong đợi Địa Ngục cấp

Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng.

"Đinh!

Tiêu hao 220 vạn đạo Pháp Tắc Đại Đạo!

Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng khai mở!"… Lâm Nghệ tiến vào Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng.

Không phải là thế giới huấn luyện tiễn đạo, mà là một vùng Hỗn Độn vô biên vô tận!

"Túc chủ, Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, chia làm chín tầng, túc chủ mỗi khi vượt qua một tầng, cảm ngộ lực gia tăng 10 vạn lần, ngoài ra, sẽ nhận được một phần lễ vật đặc biệt." Hệ thống nhắc nhở.

Lâm Nghệ bất ngờ, cực kỳ bất ngờ. 100 vạn lần gia tăng cảm ngộ lực, y đã đoán sai.

Nhưng không ngờ mỗi khi vượt qua một tầng, lại có thể gia tăng 10 vạn lần, có nghĩa là nếu vượt qua hết chín tầng, có thể gia tăng 190 vạn lần cảm ngộ lực, với cảm ngộ lực gia tăng như vậy, e rằng Tam Thiên Đại Đạo bày ra trước mặt, y cũng có thể dễ dàng cảm ngộ, đối với những thứ bản nguyên cốt lõi hơn của Đại Đạo, y cũng có thể thâm khắc lý giải!

Ngoài ra, còn có một phần lễ vật đặc biệt!

Càng khiến y bất ngờ!

Nhưng, giai đoạn hiện tại, y sẽ thâm ngộ Hỗn Độn Đại Đạo trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, và dung nhập vào bản thân!

Dẹp bỏ sự tò mò trong lòng, Lâm Nghệ bắt đầu thâm ngộ hơn hai trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo!

Nếu là trước đây, y khó mà tưởng tượng được!

Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp, cũng chỉ tối đa một lần thâm ngộ vài chục loại, từ từ thâm ngộ, đi sâu vào bản nguyên!

Nhưng với 100 vạn lần gia tăng cảm ngộ lực, không những đều được thâm ngộ hết, mà còn phân tích, phân giải các loại bản nguyên Hỗn Độn, cực kỳ tinh tế và sâu sắc, trực tiếp đi sâu vào bản nguyên cốt lõi của Đại Đạo!

Đây là điểm khác biệt với Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp!

Tiết kiệm cho Lâm Nghệ vô số thời gian.

"Chúc mừng túc chủ, Hỗn Độn Âm Dương tiễn đạo đề thăng 10 cấp!" "Chúc mừng túc chủ, Hỗn Độn Huyền Quang tiễn đạo đề thăng 15 cấp!"… Theo tiễn đạo Lâm Nghệ dung hợp vào bản thân, các loại tiễn đạo cực tốc tăng vọt, đề thăng cực nhanh!

Oanh long!

Đúng lúc này, Hỗn Độn trước mặt đột nhiên cuồn cuộn phong bạo hủy diệt Hỗn Độn ức ức vạn trượng, chín tôn Thần Ma từ trong phong bạo hủy diệt Hỗn Độn bước ra, khí tức đáng sợ mênh mông cực tốc lan tỏa về phía Lâm Nghệ.

Sánh ngang Thánh Nhân ngũ trọng thiên!

Đến chín tôn!

Khó trách trước đây y không đủ tư cách kích hoạt.

Số lượng Đại Đạo có thể khai mở, cũng không thể coi là một cửa ải, chín tôn Thần Ma sánh ngang Thánh Nhân hợp lực vây công, một khi không chống đỡ được, thì sẽ tổn thương ý thức!

Nhưng, y đã chống đỡ được.

Càng về sau, số lượng càng nhiều, cảnh giới càng cao!

Đến lúc đó, hậu quả khó mà tưởng tượng.

Nhưng, ta đã khác xưa rồi, lấy Hỗn Độn làm cung, tiễn đạo làm tiễn, giết về phía chín tôn Thần Ma!

Chín tôn Thần Ma này khác với Thần Ma ở Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng cao cấp, chín tôn có thể hấp thụ lực lượng Hỗn Độn để bổ sung, xét về thủ đoạn, đã gần như Thánh Nhân, bởi vậy càng khó đối phó.

Nhưng chúng là do hơn 200 loại Đại Đạo Hỗn Độn biến hóa thành, mang theo năng lực và bản nguyên đặc thù của Đại Đạo Hỗn Độn, Lâm Nghệ có thể từ trong quá trình đối chiến với Thần Ma, học tập và cảm ngộ Đại Đạo Hỗn Độn, từ đó đề thăng tiễn đạo.

Ngoài ra, thực chiến, càng tiếp cận trình độ Thánh Nhân, càng có thể giúp Lâm Nghệ nhận thức rõ ràng biến hóa của tiễn đạo đề thăng!

Lâm Nghệ cũng lao vào Hỗn Độn! … Côn Luân.

Khí tức sắc bén trường thời gian không tan đi!

Quảng Thành Tử cùng các đệ tử Xiển Giáo, bắt đầu xây lại ngọn tiên sơn bên ngoài, trùng kiến Ngọc Hư Cung.

Đúng lúc này, Hạo Thiên giáng lâm trước Ngọc Hư Cung.

Nhiên Đăng Đạo Nhân nhíu mày, rồi tiến lên nói: "Không biết Hạo Thiên đạo hữu đến Ngọc Hư Cung có việc gì?" Hạo Thiên liếc nhìn phế tích, cũng không vòng vo tam quốc, cười khổ nói: "Chư vị đạo hữu, Đạo Tổ tứ ta Thiên Đế chi vị, trấn giữ Thiên Đình, thống nhiếp Hồng Hoang, nhưng hiện tại Tứ Ngự Thiên Đình, cùng các tinh quân khác, đều có chỗ khuyết, khó mà duy trì vận chuyển, bởi vậy thỉnh chư vị nhập Thiên Đình, hiệp trợ ta cùng cai trị Hồng Hoang." Nhập Thiên Đình?

Các đệ tử Xiển Giáo nhíu mày.

Bọn họ là môn đồ Thánh Nhân, địa vị tôn quý, phúc báo thâm hậu,

các đại năng Hồng Hoang thấy họ, cũng phải khách khí ba phần, hà tất phải nhập Thiên Đình, ở dưới quyền Hạo Thiên?

Chịu sự sai khiến?!

Chẳng khác nào tự hạ thấp thân phận, làm mất mặt sư tôn Nguyên Thủy ư!

Trừ phi không muốn ở Xiển Giáo nữa!

Quảng Thành Tử lại không nói thẳng từ chối, nói: "Bần đạo cùng các đệ tử chỉ chuyên tâm tu luyện, truy tìm Đại Đạo, không có lòng nhập Thiên Đình, Hạo Thiên đạo hữu xin quay về đi." "Quảng Thành Tử đạo hữu, ta là người được Đạo Tổ khâm định, kế nhiệm Thiên Đế thống nhiếp Hồng Hoang, Đạo Tổ từng nói, các đệ tử của các giáo cần tuân theo sự sai khiến, ổn định cục diện Hồng Hoang, chẳng lẽ đạo hữu ngay cả lời của Đạo Tổ cũng không nghe?" Hạo Thiên trầm giọng nói.

"Đừng lấy Đạo Tổ ra áp người!" Hoàng Long Chân Nhân lạnh hừ nói: "Hạo Thiên cũng không nhìn sư tôn ta gặp nạn, mới dám ở Ngọc Hư Cung của ta buông thả!

Nhưng Hạo Thiên hãy nhớ kỹ, Thánh Nhân bất tử bất diệt, Ngọc Hư Cung cũng không phải nơi để ngươi diệu võ dương oai.

Chương 87

Cút!" "……" Sắc mặt Hạo Thiên âm trầm.

"Cút hay không?" Linh Bảo Đại Pháp Sư cùng các đệ tử khác cũng áp chế lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Hạo Thiên!

Một bụng lửa giận đang không tìm được chỗ xả!

Hạo Thiên hiện nay tuy đã là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng môn nhân Xiển Giáo ai nấy thực lực yếu kém, nếu hợp lực áp chế, y sẽ phải chịu khổ.

"Được!

Chư vị đạo hữu được lắm!" Hạo Thiên lòng đầy khuất nhục, quay người bước ra khỏi Ngọc Hư Cung.

"Bị phong một cái Thiên Đế, liền tự cho mình là chủ Hồng Hoang!" Phía sau truyền đến tiếng giễu cợt lạnh lùng, khiến mặt Hạo Thiên âm trầm.

Nhưng, y có thể nhẫn nhịn!

Ngay sau đó, y trực chỉ Bích Du Cung.

Thiên Đình muốn vận chuyển, cần quá nhiều người, hàng vạn năm đông chạy tây chạy, nhưng vẫn không tìm được bao nhiêu cao thủ trấn giữ Thiên Đình, chỉ có thể tìm kiếm đệ tử của các giáo.

Nhưng ở chỗ Thái Thanh Thánh Nhân, y ngay cả mặt cũng không gặp được!

Đi phương Tây, không những không kéo được người, suýt chút nữa bị hai Thánh Nhân giữ lại ở đó!

Xiển Giáo hiện nay càng quá đáng!

Hiện tại, chỉ còn lại Bích Du Cung.

Nhưng, Bích Du Cung có đại trận bao phủ, Hạo Thiên cũng bị ngăn cách bên ngoài.

Thần niệm dò xét, đột nhiên khóa chặt một đứa trẻ ba bốn tuổi mặc yếm đỏ không xa!

Lại gần nhìn, chỉ thấy trước mặt đứa trẻ, đang vỗ về một con báo yêu run rẩy.

Ngoan ngoãn như một con mèo hoa vậy!

"Ngoan!" Điều khiến Hạo Thiên trừng mắt, là bàn tay mũm mĩm của đứa trẻ, đi sờ đầu báo yêu!

Phải biết, con báo yêu đó là cảnh giới Huyền Tiên!

Một khi nổi giận, một ngụm có thể nuốt chửng đứa trẻ!

Nhưng, tình huống đó lại không xảy ra, ngược lại, Hạo Thiên cảm giác được, trong đồng tử con báo yêu có sự kinh hãi, cùng sự run rẩy trên cơ thể nó.

Chẳng lẽ đứa trẻ này là con của cường giả nào đó trong Bích Du Cung?

Đến đây, Hạo Thiên động tâm tư, một kế sách nảy ra.

Hiện tại không thể tiến vào Bích Du Cung, có lẽ có thể lợi dụng đứa trẻ để tiến vào Bích Du Cung.

"Tiểu gia hỏa!" Hạo Thiên cười đi tới, bế đứa trẻ lên.

Sưu!

Lập tức!

Con báo yêu đó mang theo một tia cơ hội thoát chết, dùng tốc độ nhanh nhất thế gian, cực tốc chạy trốn!

Quá đáng sợ rồi!

Hôm nay ta thật sự xui xẻo tám đời, lại gặp phải đứa trẻ nghịch ngợm!

Oa oa oa, cảm ơn vị đạo hữu đó!

Chết đi sống lại, con báo yêu thật sự khóc.

Trong ngoài Bích Du Cung, địa bàn ức vạn vạn dặm, nhắc đến đứa trẻ nghịch ngợm, ai mà không run rẩy.

Một khi gặp phải, thì chịu giày vò đi!

Hôm nay cũng không biết làm sao, như thể ra ngoài không xem lịch hoàng đạo, ma xui quỷ khiến lại gặp phải, tự tìm cái chết ăn đứa trẻ nghịch ngợm!

Thật sự là không làm thì không chết!

Nhưng… sống sót, thật tốt!

Con báo yêu hân hoan rơi lệ.

"Mèo mèo chạy rồi!

Ta muốn!" Đứa trẻ nghịch ngợm thấy báo yêu chạy rồi, vội vã thúc giục Hạo Thiên, bảo y đi bắt!

Hạo Thiên cười nói: "Tiểu gia hỏa, dẫn ta đi gặp cha mẹ, ta sẽ bắt nó về cho con." "Không, ta muốn, ta muốn!" Đứa trẻ nghịch ngợm lắc đầu như trống bỏi, nhanh chóng giãy thoát khỏi vòng tay Hạo Thiên.

Hạo Thiên thấy vậy, vội vàng ôm chặt đứa trẻ, làm sao có thể để nó thoát được.

Đứa trẻ nghịch ngợm quay đầu đấm một quyền, đấm vào cằm Hạo Thiên.

Vốn dĩ, Hạo Thiên không để ý lắm.

Nhưng, một cú đấm của bàn tay mũm mĩm đó, trực tiếp đấm nát cằm y, xương vỡ thành vụn, thân ảnh như viên đạn, bay đập lên không trung vạn vạn dặm, phát ra tiếng 'bành'!

Hạo Thiên lạnh lùng từ hư không xông ra, mặt đầy máu, cực tốc phục hồi khuôn mặt, nhưng sắc mặt y tái nhợt vô cùng!

Nhìn chằm chằm đứa trẻ nghịch ngợm phía dưới, đồng tử co rút cực mạnh, mắt đầy chấn động!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà!

Một đứa trẻ nghịch ngợm, một quyền, đấm nát cằm, lại còn tổn thương nguyên thần, giáng một đòn trọng thương.

Tiểu quái vật!

Lúc này, y mới hiểu ra, vừa rồi y đã sai.

Con báo yêu kia không sợ cha mẹ đứa trẻ nghịch ngợm, mà sợ đứa trẻ nghịch ngợm đó, khó trách bị sờ, lại khiến con báo yêu run rẩy!

Cực tốc xông xuống!

Oanh long!

Đúng lúc này, bên cạnh đứa trẻ nghịch ngợm, đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh mặc đạo bào!

Thân ảnh Hạo Thiên đột nhiên dừng lại, sắc mặt hơi biến.

Thông Thiên Thánh Nhân!

Đạo thân ảnh mặc đạo bào kia không phải Thông Thiên Giáo Chủ, thì còn ai nữa?!

"Hạo Thiên bái kiến Thông Thiên Thánh Nhân!" Trước mặt Thánh Nhân, Hạo Thiên không dám làm càn, cung kính vái chào.

"Mèo mèo chạy rồi!" Đứa trẻ nghịch ngợm kéo tay Thông Thiên

Giáo Chủ, vội vã thúc giục, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không để ý Hạo Thiên, Thánh niệm dò xét ức ức vạn dặm, nhưng không cảm giác được mèo mèo.

"Huyền Nhi, mèo mèo không còn nữa, sư gia dẫn con đi ăn đồ ngon được không?" Thông Thiên Giáo Chủ hơi khom người, cười nhìn đứa trẻ nghịch ngợm.

Sư gia?

Quả nhiên!

Hạo Thiên vừa nghe, cũng hiểu rõ thân phận đứa trẻ nghịch ngợm.

"Không muốn!" Đứa trẻ nghịch ngợm giật một sợi râu của Thông Thiên Giáo Chủ, giật đến khóe miệng Thông Thiên Giáo Chủ giật giật.

Cũng khiến Hạo Thiên ngây người!

Thông Thiên Giáo Chủ bất đắc dĩ, chỉ có thể thôi diễn một phen 'mèo mèo'.

Nhưng, ngay lúc đó, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên hoàn hồn, nói: "Thông Thiên Thánh Nhân, ta…" "Cút!" Thông Thiên Giáo Chủ cực kỳ trực tiếp, một tiếng quát, không gian vặn vẹo về phía Hạo Thiên, oanh bay y ra ngoài mấy tiểu thiên thế giới!

Rồi vung tay một trảo, tóm lấy con báo yêu đang hưng phấn tột độ!

"Huyền Nhi, nhìn này!

Mèo mèo đã bắt về rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ xách con báo yêu, rồi ôm đứa trẻ nghịch ngợm, bước vào Bích Du Cung.

“Được!

Được!

Đều không nghe lời, vậy thì để Đạo Tổ bình xét lý lẽ!” Trên mặt biển cách mấy tiểu thiên thế giới, Hạo Thiên phẫn nộ trút giận, rồi vượt không gian, bay lên ba mươi ba tầng trời, đi về phía Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn.

Túng tích Đạo Tổ, trừ mấy vị Thánh Nhân ra, thì y cũng là người quen thuộc nhất!

Ở một chỗ Hỗn Độn nào đó, y cung kính vái chào hô: “Đạo đồng Hạo Thiên cầu kiến Đạo Tổ!

Khẩn thỉnh Đạo Tổ vì Hạo Thiên làm chủ!” Phong bạo Hỗn Độn dần dần tan đi, Tử Tiêu Cung xuất hiện.

Hạo Thiên bay đến trước Tử Tiêu Cung, liền quỳ xuống đất, nói: “Đạo Tổ để Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đế chi vị, thống nhiếp Hồng Hoang, để các đệ tử các giáo hiệp trợ, nhưng, các đệ tử các giáo đều không muốn, thậm chí còn xuất hiện sự sỉ nhục, khẩn thỉnh Đạo Tổ vì Hạo Thiên làm chủ.” Đệ tử Xiển Giáo nói thẳng không chút kiêng dè sỉ nhục y!

Thông Thiên Giáo Chủ thì một chữ ‘cút’!

Hạo Thiên cảm thấy lòng đầy bi phẫn, nhiều lắm cũng chỉ nhẫn nhịn, nhưng cũng khó mà chịu đựng được sự coi thường của các giáo!

“Chuyện Thiên Đình, Bản Tọa đã hiểu rõ, ngươi trước tiên trở về, Bản Tọa tự sẽ cho ngươi một câu trả lời.” Trong Tử Tiêu Cung truyền ra thanh âm của Đạo Tổ.

Nghe vậy, Hạo Thiên hân hỉ, cung kính vái chào nói: “Tạ Đạo Tổ chủ trì công đạo, Hạo Thiên cáo lui!” Có được lời này của Đạo Tổ, vậy thì, mọi việc đã có định đoạt! …… Cảm ơn lão thiết đã

thưởng 1000, cảm ơn tiên hoa, nguyệt phiếu, phiếu bình giá của lão thiết!

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đang chơi với Huyền Nhi, đột nhiên nghe tin Hồng Quân Đạo Tổ truyền lời.

Trước tiên, rồi chuẩn bị ôm Huyền Nhi đi đến Tử Tiêu Cung!

Vân Tiêu vội vàng ngăn lại.

"Sư tôn có việc quan trọng phải bận, hài tử trước tiên giao cho thiếp thân đi." Vân Tiêu lo lắng thân phận Huyền Nhi bị Hồng Quân nhận ra.

Tuy nhiên, vì thể diện của sư tôn, Đạo Tổ sẽ không hành động, nhưng khó tránh khỏi việc sẽ âm thầm bố trí kế sách, không thể không đề phòng.

"Cũng phải!" Thông Thiên Giáo Chủ cười nhìn Huyền Nhi, véo véo cái mũi nhỏ của nó, rồi bước ra khỏi Bích Du Cung, trong khoảnh khắc khôi phục thần thái lạnh lùng trang trọng, từng luồng tinh quang sắc bén như gió từ mắt y bắn ra, hàm chứa sự lăng lệ!

Cả người y uyển như một thanh bảo kiếm tuyệt thế vừa được khai phong!

Chương 88

Đâu còn là bộ dạng bị đứa trẻ nghịch ngợm giật râu, dám làm nũng với sư gia!

"Chẳng lẽ lại xảy ra đại sự nào nữa sao?" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn xuyên qua Hỗn Độn, trong lòng thầm nghĩ, mỗi lần Đạo Tổ triệu kiến, tất có đại sự xảy ra.

Y cũng không nói nhiều, Thông Thiên Giáo Chủ di chuyển không gian, trực chỉ Hỗn Độn.

Vân Tiêu nhìn lên bầu trời, rồi quay sang Huyền Nhi đang tự mình chơi đùa, trong lòng do dự, có nên đưa nó đi Địa Phủ không?

Chắc là Lâm Nghệ cũng không biết sự tồn tại của đứa trẻ!

Đương nhiên, nếu có thể giấu được, thiếp thân không hy vọng Huyền Nhi đi Địa Phủ, dù sao, một khi đã đi, sẽ bị cuốn vào tranh chấp giữa Địa Đạo và Thiên Đạo, Đại Thế đáng sợ, ký ức còn tươi mới, thiếp thân không muốn Huyền Nhi chịu một chút tổn hại nào.

May mắn là, Huyền Nhi trời sinh Thánh Linh, mệnh số khó đoán!

Ngay cả sư tôn Thông Thiên cũng không đoán ra thân phận phụ thân nó. … Côn Luân.

Lâm Nghệ không ngừng chiến đấu với Thần Ma, trăm vạn lần cảm ngộ lực gia trì, ngay cả bản nguyên cốt lõi của Thời Gian Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo cũng bị đào sâu phân tích.

Bởi vậy, Thời Gian Tiễn Đạo, Không Gian Tiễn Đạo cùng các loại khác đều đề thăng đến một cảnh giới kinh người!

Không những tiễn đạo đẳng cấp đề thăng!

Mà sự cảm ngộ đối với cảnh giới các loại tiễn đạo cũng phát sinh biến đổi chất.

Sau vô số lần đại chiến liên tục, Lâm Nghệ mới đánh giết được chín tôn Thần Ma sánh ngang Thánh Nhân ngũ trọng thiên.

Có nghĩa là, lúc này ngay cả khi đối mặt với chư Thánh hợp lực, y cũng có thể trực tiếp giết chết họ!

Nếu là trước đây, tuy có thể áp chế chư Thánh, đồ sát một hai tôn, nhưng còn xa mới đạt đến cảnh giới một mình đánh giết chư Thánh!

Hiện tại y lại có thể làm được điều đó!

Hiệu quả đề thăng tiễn đạo lúc này thật đáng kinh ngạc.

Quan trọng nhất là, bước thứ ba của chứng đạo chi pháp ngày càng gần, một khi vượt qua bước thứ ba, y tin rằng Hồng Quân Đạo Tổ cũng sẽ không làm gì được mình!

Thực lực đột phá, không những sảng khoái, mà còn có cảm giác an toàn hơn rất nhiều!

Nhưng, y phải trầm tĩnh!

Ngay sau đó, Lâm Nghệ xuất quan!

Tây Vương Mẫu cũng rõ ràng cảm nhận được khí tức của Lâm Nghệ càng đáng sợ.

"Đã thâm ngộ hết rồi sao?" Tây Vương Mẫu nín thở hỏi.

Lâm Nghệ gật đầu, khiến tâm tính Chuẩn Thánh đỉnh phong của Tây Vương Mẫu cũng không chịu nổi cú sốc chấn động đó, hàng trăm loại Hỗn Độn Đại Đạo, mới không bao lâu, đã thâm ngộ hết rồi sao?

Đáng sợ đến khó mà lý giải!

"Sau này ta sẽ từ từ giảng giải cho nàng!" Lâm Nghệ biết Tây

Vương Mẫu cũng thâm ngộ, y nhìn về phía đứa trẻ đang chơi với Thanh Loan, nói: "Ta định đưa Lân Nhi đi Địa Phủ chơi một thời gian, nàng cũng đi đi." Vai trò người cha thích nghi khá tốt!

Tây Vương Mẫu hiểu ra, cũng không từ chối.

Y để Thanh Loan thu dọn những món đồ mà Lân Nhi thường thích chơi, rồi cùng nhau đi Địa Phủ.

"Oa!" Vào Địa Phủ, đứa trẻ nghịch ngợm không những không sợ, nhìn thấy rất nhiều quỷ hồn, ngược lại còn hiếu kỳ, giãy thoát khỏi vòng tay Lâm Nghệ, đuổi theo một đám quỷ hồn.

Lâm Nghệ cũng không quản!

"Hay là, đưa Lân Nhi về đi." Tây Vương Mẫu lại lo lắng.

Thanh Loan cũng vô cùng lo lắng.

"Không sao!" Lâm Nghệ nói: "Vào Địa Phủ, Hồng Quân biết, cũng không thể ức hiếp con trai ta." Vào Địa Phủ, nếu con trai mình còn bị ức hiếp, vậy chủ nhân Địa Phủ cũng đừng làm nữa!

"Không phải!" Tây Vương Mẫu cười khổ nói: "Thiếp thân lo cho Địa Phủ!" Tính cách nghịch ngợm của con trai mình, y thâm sâu thấu hiểu.

Thanh Loan trịnh trọng gật đầu.

Điều đáng lo lắng, đúng là Địa Phủ!

"Không có!

Sau này sẽ không có!" Lâm Nghệ đáp một câu, khiến Tây Vương Mẫu và Thanh Loan đều ngẩn người, rồi, Thanh Loan liếc nhìn đứa trẻ nghịch ngợm đang chạy xa, càng thêm hâm mộ!

Tục ngữ nói, 'nghé con mới đẻ không sợ hổ'!

Đứa trẻ nghịch ngợm một đường đuổi theo, đuổi đến mười tám tầng địa ngục.

Khiến không ít quỷ tộc ngạc nhiên, thấy tiểu bất điểm dám xông vào trong địa ngục, ban đầu, những quỷ hồn đó định hù dọa tiểu bất điểm, nhưng thấy Chư Thiên Khánh Vân, cùng Hỗn Độn Chung, thì tâm thái sụp đổ.

Trong lòng chỉ có ba chữ, không thể chọc!

Chỉ riêng thủ bút đó, có thể thấy cha mẹ của tiểu bất điểm đáng sợ đến mức nào!

Đương nhiên, một số kẻ không biết điều cứ phải thử, kết quả trực tiếp bị huyết khí trên người tiểu bất điểm xông đến suýt hồn phi phách tán!

Mười tám tầng địa ngục, đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, là nơi khủng bố tuyệt thế!

Nhưng, đối với tiểu bất điểm mà nói, lại trở thành sân chơi!

Suýt chút nữa đã chơi nát rồi!

Lâm Nghệ đích thân đưa về, thì ác mộng của Địa Phủ mới bình phục!

"Vu Chủ!

Vừa nhận được tin tức, Hạo Thiên đã đến Tử Tiêu Cung cáo trạng mấy Thánh Nhân!

Ha ha ha!" Tương Liễu quay về, đem tình huống dò la được, kể lại hết.

Lâm Nghệ nghe xong, cũng không bất ngờ, nếu theo Đại Thế đã định mà nói, đây chính là khởi đầu của Phong Thần Lượng Kiếp!

Tiếp theo, chư Thánh ký tên lên Phong Thần Bảng, kích hoạt

Phong Thần Đại Chiến!

Nhưng, Vu Yêu đại chiến, Yêu Tộc thất bại, nhưng không tổn thất tận diệt, thực lực Vu Tộc lại được bảo tồn, khiến Đại Thế đã định phát sinh thay đổi, mục đích của Hồng Quân cũng đơn giản, lấy Hạo Thiên làm quân cờ, đưa đệ tử các giáo vào, làm vật kìm hãm thế lực Địa Phủ.

Yêu Tộc thất bại, đối với Thiên Đạo vốn đã có oán niệm, tuyệt nhiên sẽ không vì Thiên Đạo mà sử dụng!

Chỉ có thể bày ra đệ tử các giáo.

Nhưng, các Thánh Nhân của các giáo cũng không thể hiểu thâm ý trong đó, dù có hiểu, cũng giả vờ không biết, sao lại cam tâm đưa đệ tử của mình vào Đại Thế để chôn vùi vô ích chứ.

Bởi vậy, chư Thánh cũng buồn bực, căm hận Hạo Thiên!

"Cứ để họ làm loạn đi!" Lâm Nghệ vừa đùa với Lân Nhi, vừa nói: "Phong Thần Lượng Kiếp không liên quan đến Địa Phủ, ngược lại sẽ làm suy yếu Hồng Hoang, nếu cần thiết, có thể đẩy thêm một tay." Phong Thần Lượng Kiếp, Địa Phủ hoàn toàn đứng ngoài cuộc.

Ta cũng muốn nhân cơ hội bế quan, tiến về bước thứ ba, đó mới là điều quan trọng nhất!

Còn về mối quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và Cửu Phượng!

Lâm Nghệ cũng đã xử lý tốt.

Nhân lúc vừa về Địa Phủ, Lâm Nghệ cũng tiện thể giảng giải Đại Đạo trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cho Tây Vương Mẫu.

Điều Tây Vương Mẫu muốn làm, không phải là thâm ngộ tất cả Đại Đạo, mà từ trong Hỗn Độn Đại Đạo Lâm Nghệ giảng giải, không ngừng nghiệm chứng đạo lý của mình, từ đó đột phá xiềng xích.

Bởi vậy, không hề phức tạp!

Tây Vương Mẫu và Hậu Thổ, là nhân vật cùng thời đại, không những Tây Vương Mẫu được sắc phong làm thủ lĩnh nữ tiên, có nghe giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, lại được Hậu Thổ dẫn đạo, đối với Tây Vương Mẫu mà nói, cũng là sự trợ giúp to lớn!

Trầm tĩnh đã lâu, Lâm Nghệ tiến vào bế quan.

Tiếp theo, vượt qua bước thứ ba của chứng đạo chi pháp độc nhất vô nhị!

Nhiều lần nghiệm chứng đều chính xác, nhưng không bước ra một bước, mọi nghiệm chứng đều hư ảo!

Bởi vậy, Lâm Nghệ cũng có một cảm giác căng thẳng!

Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng khai mở, Lâm Nghệ đem gần bảy tám trăm loại tiễn đạo đều hiện diện.

Theo con đường Lâm Nghệ đã thiết lập, chia làm bốn bước!

Dung đạo vào bản thân – bước thứ nhất!

Cường đại tiễn tâm – bước thứ hai!

Nhân, tiễn, đạo tương dung – bước thứ ba!

Lấy tiễn phá vỡ hạn chế nhục thân, siêu thoát cực hạn của đạo – bước thứ tư!

Hiện tại, tiễn và đạo có thể tương dung, người và đạo cũng có thể tương dung, liệu ba thứ có sinh ra bài xích không, Lâm Nghệ cũng nóng lòng muốn nghiệm chứng.

"Thành hay không thành, ở một hành động này!" Lâm Nghệ lấy bản thân làm vật tải của mũi tên, dung nhập bảy tám trăm loại tiễn đạo, đồng thời, đem tất cả tiễn ý cực hạn đều dung nhập vào nhục thân, xương cốt, máu huyết.

Trong Vu Giới.

Vốn dĩ tiễn ý luôn lan tỏa, có dư lưu sát phạt nhàn nhạt.

Là do Lâm Nghệ ở trong Vu Giới mà sinh ra!

Nhưng, đột nhiên, tất cả tiễn ý đều hoàn toàn tiêu tán!

Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu đang giảng đạo, đột nhiên hơi nhíu mày, nhìn về phía Bộ Lạc Hậu Nghệ.

Tây Vương Mẫu cũng cảm giác được.

Không những thế, nhiều đại năng trong Vu Giới, cũng cảm giác được.

Thậm chí, tiễn ý còn sót lại trên U Minh Huyết Hải, cũng trong khoảnh khắc hoàn toàn biến mất, Minh Hà Lão Tổ cũng bất ngờ!

Khoảng hai năm!

Đại địa Vu Giới, không ngừng dũng xuất những Đạo Liên nhỏ bé!

Toàn là Bát Thập Nhất Phẩm!

Kinh động tất cả đại năng, cường giả Đại Vu Vu Tộc, đều lần lượt xuất quan quan sát.

Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng, Đế Giang, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác, vội đến Bộ Lạc Hậu Nghệ, khắp nơi là Đạo Liên Bát Thập Nhất Phẩm, tỏa ra đạo quang sắc bén như tiễn quang.

"Lại là Bát Thập Nhất Phẩm!

Chương 89

Xem ra tiễn đạo của Hậu Nghệ đạo hữu, lại phát sinh biến đổi kinh thế!" "Có lẽ, Hậu Nghệ đạo hữu thật sự có thể đi đến tận cùng!" "Nếu không phải bần đạo cùng các Tổ Vu ở Vu Giới, chứng kiến quá trình ngộ đạo của Hậu Nghệ đạo hữu, thì cũng khó mà tưởng tượng được, cũng khó trách ban đầu nhiều cường giả Hồng Hoang không dám tin." Vài tôn Chuẩn Thánh, cường giả Đại La đỉnh phong cảm thán.

Đúng lúc này, trong Hồng Hoang, dường như cũng có cảm ứng, Đạo Hoa Bát Thập Nhất Phẩm thần bí lại nổi lên!

Cửu cửu chi cực, tượng trưng cho sự siêu thoát!

Độc thuộc về Lâm Nghệ!

Duy nhất vô nhị trong Hồng Hoang!

Đạo Hoa này vừa xuất hiện, trong khoảnh khắc thu hút sự chú ý đặc biệt của nhiều đại năng, bởi vì mỗi lần Đạo Hoa xuất hiện, đều đại biểu cho một quá trình chứng đạo kinh thế hãi tục.

Cũng là điềm triệu Lâm Nghệ tiến bước trên con đường chứng đạo độc nhất vô nhị của mình!

Có nghĩa là Lâm Nghệ, lại đột phá rồi!

Những bóng hình từng chế giễu, không lời nào để nói.

Thiên Đình.

Hạo Thiên ngưng thị, trầm mặc không nói, khí phách ngút trời của y, đã sớm trong hàng vạn năm đối đầu và đả kích, bị mài dũa thu liễm, y biết, mình vĩnh viễn không thể thoát khỏi cái bóng của thân ảnh kia.

Thân ảnh đó không còn ở trong Hồng Hoang, nhưng, mỗi một cử động đều đang tiềm di mặc hóa ảnh hưởng, chấn động mỗi một sinh linh Hồng Hoang, dù thời gian ức vạn năm trôi qua, cũng khó mà tiêu trừ.

Như lúc này, tượng trưng của Đạo Hoa Bát Thập Nhất Phẩm, ai mà không biết, ai mà không hiểu!

"Bước thứ ba rồi sao!" Tử Tiêu Cung, Hồng Quân phủ khám Hồng Hoang.

Hai lần Đạo Hoa trước đó xuất hiện, đều là hai bước nghiệm chứng, lần thứ ba, có nghĩa là bước thứ ba, tự nhiên y hiểu rõ đôi chút.

"Quả nhiên là Dị Số!" Hồng Quân cũng có một sự chấn động không nói nên lời.

Tự mình tạo ra một loại chứng đạo chi pháp mới, nghiệm chứng bước thứ ba, thật lòng mà nói, ngay cả y cũng tự thấy hổ thẹn.

Bởi vì, ba loại chứng đạo chi pháp mà y có được, đều là tổng kết từ chứng đạo chi pháp của Bàn Cổ Đại Thần, cùng các Hỗn Độn Ma Thần, còn Lâm Nghệ, lại là khai thiên tích địa!

Nhưng, càng như vậy, Hồng Quân cũng càng ngưng trọng!

Một khi Lâm Nghệ hoàn toàn nghiệm chứng chính xác, vậy thì, Lâm Nghệ, Hậu Thổ, Vu Tộc, áp lực mang lại cho Hồng Hoang, cho y, cho Thiên Đạo sẽ vô cùng to lớn!

Y hiểu ra, Hồng Quân lấy ra Thiên Thư Phong Thần Bảng.

Tuy đã bảo đệ tử các giáo nhập Thiên Đình, nhưng đệ tử các giáo lại không hành động, vừa hay, Lượng Kiếp lại giáng xuống, Đại Thế quét sạch, nếu có thể đưa Địa Đạo cũng cuốn vào trong đó, thì tốt nhất.

Bích Du Cung.

Vân Tiêu đang bế quan trùng kích cảnh giới Chuẩn Thánh!

Huyền Nhi vốn được giao cho Bích Tiêu trông coi, nhưng Bích Tiêu cũng có cảm ngộ, bế quan rồi, các sư huynh đệ của y đều bị đứa trẻ nghịch ngợm giày vò, tránh còn không kịp, tự nhiên phải do Thông Thiên Giáo Chủ làm sư gia chăm sóc.

Mới chăm sóc được mấy ngày!

Tử Tiêu Cung lại truyền tin tức.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng biết chuyện Thiên Đình, ôm Huyền Nhi, trực chỉ Tử Tiêu Cung!

Điểm này, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Vân Tiêu.

Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều đến.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xuất hiện ở Tử Tiêu Cung.

Rõ ràng đã phục sinh.

Nhưng, sắc mặt y cực kỳ khó coi, hiển nhiên, sự sỉ nhục mà Lâm Nghệ đồ Thánh mang lại, khiến y thanh cao, khó lòng chấp nhận.

Huống chi lúc này đang đứng trước mặt mọi người, chư Thánh không nói gì, nhưng trong lòng chư Thánh tất nhiên đang chế giễu, đặc biệt là nhị Thánh phương Tây.

“Huyền Nhi, mau chào sư tổ, sư gia!” Thông Thiên Giáo Chủ ôm Huyền Nhi, cười gọi.

“Sư tổ hảo!

Sư gia hảo!” Huyền Nhi nũng nịu gọi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghe thanh âm của đứa trẻ nghịch

ngợm, đột nhiên những ký ức không hay, khó chịu về đứa trẻ của Tây Vương Mẫu ùa về, y trực tiếp quay mặt sang một bên, coi như không thấy là sạch sẽ.

Trong lòng y lại đang đoán, đứa trẻ của Tây Vương Mẫu có lẽ là con của Lâm Nghệ.

Bằng không, đâu ra nhục thân khủng bố như vậy, cùng thiên phú, suốt ngày bị Tây Vương Mẫu uy hiếp sau, Lâm Nghệ lại sát lên cửa.

Hiện tại lại thấy đứa trẻ nghịch ngợm, y đều sinh ra ám ảnh.

Hồng Quân ngưng thị Huyền Nhi, tự nhiên nhìn ra sự đặc thù của Thánh Linh trời sinh, cùng mệnh số dị thường, đạo mâu hơi lóe, rồi cười đưa mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, làm đồ trang sức đeo lên người Huyền Nhi.

"Huyền Nhi tốt!" Lão Tử thấy vậy, vội vàng lấy ra Kim Cang Trạc, đeo lên người Huyền Nhi.

Nữ Oa cùng các Thánh Nhân khác cũng lấy ra một số lễ vật.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân coi như không thấy gì!

Mắt Huyền Nhi đen láy nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thông Thiên Giáo Chủ quay sang Nguyên Thủy Thiên Tôn, y ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái, trong lòng y cũng nổi giận, trước đây, biết Nguyên Thủy gặp nạn, y liền không ngừng nghỉ mà sát tới.

Hiện tại đồ tôn gọi, lại không đáp, có ý gì!

Hay cho Nguyên Thủy!

"Huyền Nhi, đừng nhìn nữa, người ta không thèm đáp lại Huyền Nhi đâu!" Thông Thiên Giáo Chủ lạnh hừ một tiếng.

“Không biết Lão Sư triệu kiến đệ tử cùng các vị có việc gì phân phó?” Lúc này, Lão Tử giả vờ không biết mà hỏi.

Các Thánh Nhân khác, cũng mỗi người một tâm tư, hiển nhiên, đối với việc bổ sung Thiên Đình một chuyện, họ không hề để tâm.

Hồng Quân liền trực tiếp nói: “Sau Vu Yêu tranh đấu, Nhân Tộc đại hưng, nhưng chúng sinh tranh đấu vẫn không ngừng, chúng sinh liên tục phạm vô số sát kiếp, đệ tử các giáo sát tính cực thâm, lại phạm hồng trần chi ách, thêm vào đó nhân quả vướng mắc trong Vu Yêu tranh đấu, lại khiến khí hung sát giữa thiên địa càng ngày càng nồng, Lượng Kiếp tự thành.” Lập tức, chư Thánh đều nhíu mày!

Đại Thế lại đến, mình cũng sẽ bị cuốn vào trong đó!

“Bần Tọa vốn định lập Thiên Đình, tập hợp đệ tử các giáo ổn định trật tự Hồng Hoang, nhưng các ngươi không nghe khuyến cáo, dẫn đến Lượng Kiếp càng ngày càng không thể thu thập.” Hồng Quân nói, lấy Thiên Thư Phong Thần Bảng ra, nói: “Lần Lượng Kiếp này nếu muốn hóa giải, cần môn đồ của các ngươi ứng kiếp, người ứng kiếp có thể lên bảng phong thần, sau đó gia nhập Thiên Đình, cung Hạo Thiên sai khiến, để tăng thêm nhân thủ Thiên Đình, quản lý Hồng Hoang.” “Đây là Thiên Thư Phong Thần Bảng, người lên bảng phong thần cùng chia làm ba đẳng cấp, căn hành sâu thì thành Tiên Đạo, căn tính thứ, nhân quả ít thì thành Thần Đạo, căn tính mỏng, nhân quả sâu hoặc trọng nhập luân hồi, hoặc thân hóa kiếp tro, Tiên, Thần, Phàm, mỗi người một chức, trật tự ổn định, mới có thể thuận ứng Đại Thế tiêu giảm Lượng Kiếp.”… Nghe vậy, chúng Thánh trong khoảnh khắc sắc mặt kịch biến.

Tuy Thánh Nhân không dính nhân quả, không nhập kiếp số, nhưng, ai cũng không muốn môn hạ đệ tử của mình lên bảng, một khi đã nhập bảng, thì rõ ràng là đưa người vào Thiên Đình.

Nhưng, Lão Sư Hồng Quân đã khâm định, vậy thì việc này cũng khó mà thay đổi.

Lão Tử hỏi: "Xin hỏi Lão Sư, Phong Thần Bảng có quy định số người không?" Đạo Tổ Hồng Quân nói: "Trên bảng tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm vị Thanh Phúc Chính Thần, phân chia các chức vụ, ngoài ra còn có tam thiên Phó Thần trực thuộc Bát Bộ Chính Thần cùng tám vạn bốn ngàn Thiên Binh Thiên Tướng…" "Lại nhiều như vậy!" Chư vị Thánh Nhân đều sững người.

E rằng đệ tử Tam Giáo gộp lại cũng không đủ!

Hồng Quân cũng không để ý đến tâm tư của họ, tiếp tục nói: "Các ngươi thương nghị, đem Phong Thần Bảng ký tên đi." Rồi, Phong Thần Bảng được giao cho đại đệ tử Lão Tử.

Lão Tử thần sắc ngưng trọng, lập tức nói: "Lão Sư, ta lập Nhân Giáo, môn hạ chỉ có một Huyền Đô, không dính nhiễm nhân quả, phù trì Nhân Tộc phát triển, có đại công đức, không nên lên bảng, giao cho nhị sư đệ chưởng quản đi." Tiếp đó, Lão Tử liền đưa Phong Thần Bảng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm, hừ nói: "Môn hạ Xiển Giáo của ta đều là người căn nguyên sâu hậu, phúc duyên cường thịnh, cũng không nên lên bảng." Rồi liếc nhìn Thông Thiên Giáo Chủ, đưa Phong Thần Bảng cho Thông Thiên Giáo Chủ nói: "Sư đệ môn nhân đông đảo, lại có một phần tính cách ác liệt, ký tên lên đó, tiện thể ước thúc." "Sư huynh, đừng nói nữa, đệ tử của đệ tử, ta không còn là đệ tử nữa rồi!

Lão Sư đã nói, đệ tử môn hạ đã phạm sát kiếp, lý lẽ phải ứng kiếp, chẳng lẽ huynh không nghe thấy." Thông Thiên Giáo Chủ cũng nổi giận, chính chuẩn bị chuyển giao Phong Thần Bảng đi, nhưng, Huyền Nhi lại như tóm được món đồ chơi hiếu kỳ, không chịu buông

tay!

Lập tức, nhị Thánh phương Tây vui mừng!

Nguyên Thủy thần sắc ngưng trọng, quả nhiên, phải tránh xa đứa trẻ nghịch ngợm.

Thật là sư gia vô dụng!

"Huyền Nhi, mau đưa Phong Thần Bảng cho sư gia Chuẩn Đề!" Thông Thiên Giáo Chủ rống lên với Huyền Nhi.

Phong Thần Bảng vừa ký tên, không ít đệ tử Tiệt giáo sẽ bị đưa lên bảng, bị Hạo Thiên sai khiến, không những tước đoạt thế lực Tiệt giáo, mà còn làm mất mặt, đệ tử e rằng cũng sẽ có oán ngôn!

Mọi việc đã rồi, không thể để Huyền Nhi làm loạn!

"Thông Thiên sư huynh, đã là hài tử thích, vậy cứ để nó cầm đi, dù sao Tiệt giáo đệ tử đông mà." Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt mày tươi rói cười lớn, trong lòng vui như mở hội!

Ngay sau đó, y cười nhìn Huyền Nhi, nói: "Huyền Nhi ngoan, cầm chắc nhé!

Nếu sư gia không cho, cứ khóc!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn khóe miệng giật giật.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn quả nhiên vô sỉ!

Không, cũng không thể nói như vậy, nếu đệ tử Tiệt giáo không điền vào Phong Thần Bảng, thì sẽ đến lượt đệ tử của họ.

Quyền lợi không bị chạm tới thì tốt, một khi đã chạm tới, anh em ruột cũng phải tính toán rạch ròi, tuyệt đối không thể để quyền lợi của mình bị tổn hại!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân im lặng không nói. 11.

Thông Thiên Giáo Chủ mặt mày âm trầm nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, nhìn thấy nụ cười trên gương mặt y, y có xung động muốn kích hoạt Tru Tiên Tứ Kiếm, chém y!

Thấy sư gia Đông Ái tức giận.

Đặc biệt khi thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt mày tươi cười rạng rỡ, y càng thêm vui mừng.

Huyền Nhi trong lòng y bất mãn, bàn tay nhỏ bé nắm chặt Phong Thần Bảng, quăng về phía mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân, dường như muốn nói, cầm lấy đi.

Ầm!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn không để ý, mặt lại trúng một cú nện.

Một tiếng kêu thảm thiết, cả người lẫn Phong Thần Bảng đều bị nện bay ức vạn dặm, tiếng va đập, lăn lộn ầm ầm vang lên liên tiếp.

Lập tức!

Tử Tiêu Cung im bặt.

Đạo Tổ Hồng Quân khẽ nheo mắt!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngây dại.

Lão Tử, Nữ Oa cũng ngây dại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì khóe miệng co giật, mang vẻ mặt "quả nhiên như vậy"!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng kinh ngạc, nhìn Huyền Nhi đang giận dỗi.

Tử Tiêu Cung vốn là một thế giới Hỗn Độn rộng lớn, phải mất một lúc lâu, Chuẩn Đề Đạo Nhân mới cầm Phong Thần Bảng quay lại, mặt y bị nện đến máu thịt be bét, máu tươi chảy đầm đìa!

Sì sì sì.

Chương 90

.....!

Gần như trong nháy mắt, chư Thánh đều quay sang nhìn Huyền Nhi, một Thánh Nhân nắm giữ Đại Đạo, bị một đứa trẻ nện đến ứa máu, đồ tôn của Thông Thiên muốn nghịch thiên sao!

"Không làm sư gia vui, Huyền Nhi cũng không vui!" Huyền Nhi nhìn Thông Thiên Giáo Chủ, líu ríu nói.

Thông Thiên Giáo Chủ ngẩn người, rồi phá lên cười ha hả, điên cuồng hôn má Huyền Nhi, "Đồ tôn ngoan!

Ha ha ha!" Đối lập với ánh mắt âm trầm của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Hiển nhiên có thể thấy rõ.

"Thông Thiên sư huynh, ngay cả một đứa trẻ cũng không dạy dỗ tốt, thì làm sao có thể dạy tốt đệ tử?

Theo sư đệ thấy, nên đưa tất cả lên Phong Thần Bảng, kiềm chế thì tốt hơn." Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng tức điên, siết chặt Phong Thần Bảng, Đại Đạo trong Phong Thần Bảng cũng sắp vỡ nát, phóng ra kim quang chói lọi!

"Chuẩn Đề, ngươi muốn chết sao!" Thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân kéo Huyền Nhi vào cuộc, nụ cười của Thông Thiên Giáo Chủ lập tức tắt ngúm, chuyển thành vẻ ngoan lệ, có xu thế muốn kích hoạt Tru Tiên Kiếm ở đây để chém Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Thông Thiên sư huynh chẳng lẽ muốn ra tay trước mặt lão sư?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhân thế bước lên giúp lời.

"Huyền Nhi muốn!" Nhìn về phía Phong Thần Bảng đang phát sáng, Huyền Nhi thoát khỏi vòng tay của Thông Thiên Giáo Chủ, chạy

lên phía trước.

Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng khẽ động, nhịn cơn giận co giật trong lòng, bước lên mấy bước, cúi người cười với Huyền Nhi, nhẹ nhàng dỗ dành: "Huyền Nhi, lần này đừng ném nữa nhé!" "Vâng ạ!" Huyền Nhi líu ríu gật đầu, vươn bàn tay nhỏ bé nhận Phong Thần Bảng!

"Ngoan thật!" Chuẩn Đề Đạo Nhân càng lúc càng thích đứa trẻ này, vươn tay xoa xoa cái má nhỏ!

Mắt đen láy của Huyền Nhi chớp chớp, bàn tay nhỏ bé nắm chặt Phong Thần Bảng, quả thật không ném, chỉ vung nện vào má phải của Chuẩn Đề Đạo Nhân, ầm, Chuẩn Đề Đạo Nhân bay nghiêng, lại bị nện bay ức vạn dặm!

Dường như bị nghiện nện, nện ra niềm vui!

Cũng chơi đến hứng thú rồi.

Ha ha ha!

Lập tức!

Thông Thiên Giáo Chủ phá lên cười lớn!

Hai vị Thánh Nhân Tây Phương nổi danh khắp Hồng Hoang vì luôn bày mưu tính kế, nhưng giờ lại thua trên tay một đứa trẻ!

Nếu truyền về Hồng Hoang, sợ rằng sẽ bị chê cười đến rụng răng!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân mắt đầy âm trầm, cũng không nhịn được, một tay tóm lấy Huyền Nhi, gầm lên: "Hỗn xược!" Một lần là đủ rồi!

Giờ lại thêm một lần, ngọn lửa giận của Thánh Nhân cũng bị Huyền Nhi chọc ra.

Oa ~~ Huyền Nhi bị quát lớn liền òa khóc.

“Tiếp Dẫn, ngươi muốn chết!” Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ lập tức lạnh lẽo, một bước bước đến trước Huyền Nhi, một luồng Tru Tiên sát khí hung lệ ép thẳng về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

“Dừng tay!” Đạo Tổ Hồng Quân thấy có xu thế ra tay, liền kịp thời ngăn cản!

“Lão sư!

Tiếp Dẫn quá đáng rồi, Huyền Nhi chỉ là một đứa trẻ, hai kẻ vô sỉ này cũng nhẫn tâm ra tay.” Thông Thiên Giáo Chủ hung hăng nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn.

“Lão sư!

Thông Thiên dung túng đứa trẻ gây rối!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng nhân cơ hội tố cáo.

“Tiếp Dẫn, hôm nay nếu đồ tôn của ta không vui, ngươi cứ chờ đấy!” Thông Thiên Giáo Chủ sát ý đại thịnh.

Khiến mí mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng giật giật.

Lập tức, Tử Tiêu Cung vốn trang nghiêm túc mục, lại bị tiếng mắng của Thánh Nhân, tiếng khóc của đứa trẻ lấp đầy.

Không, tiếng mắng không kéo dài bao lâu.

Bị tiếng ‘xé toạc’ cắt ngang.

Chỉ thấy Huyền Nhi trên đất đang khóc, trực tiếp xé toạc Thiên Thư Phong Thần Bảng.

Ngay cả Đại Đạo liên kết với Thiên Thư cũng bị bàn tay nhỏ bé bao phủ bởi sự sắc bén thần bí phá hủy, đứt đoạn, từng sợi Đại Đạo màu vàng ‘ầm ầm ầm’ đứt rời!

Nữ Oa: “.....” Lão Tử: “.....” Nguyên Thủy: “.....” Tiếp Dẫn: “.....” Thậm chí, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng ngây người,

cuộc tranh cãi lập tức ngừng bặt!

Phong Thần Bảng, bị Huyền Nhi xé nát!

Ngoài kinh ngạc, còn có chấn động và ngạc nhiên, cần biết, Thiên Thư Phong Thần Bảng, vốn là lá sen của Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, bên trong ẩn chứa lạc ấn Tiên Thiên Đại Đạo, là Tiên Thiên Linh Bảo chân chính hóa thành, Chuẩn Thánh cũng chưa chắc đã hủy diệt được.

Thế nhưng Huyền Nhi. .....!

Chư Thánh nhìn về phía bàn tay nhỏ mũm mĩm đó, khó mà tin được.

Lại một đứa nữa!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhớ đến con của Tây Vương Mẫu, nếu không phải trông không giống nhau, y còn tưởng đây là đứa trẻ nghịch ngợm đó!

Cũng đáng sợ!

Trực tiếp xé nát kết giới Đại Đạo của Thánh Nhân!

Lúc này lại gặp một đứa, tay xé Phong Thần Bảng.

Cảm giác Huyền Nhi đã thành ác mộng của bọn họ!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng ngây người, không phải vì Huyền Nhi khủng bố đến mức nào, dù sao, trước đó Huyền Nhi từng suýt làm gãy Thanh Bình Kiếm, y đã quen với sự khủng bố của nó rồi.

Điều làm y ngây người là Thiên Thư bị xé nát, Lượng Kiếp sẽ ra sao?!

Nhân quả liên lụy trong đó, đơn giản là đáng sợ đến mức e rằng ngay cả các vị sư gia cũng không gánh vác nổi!

Ban nãy, mọi người đều bận chú ý đến cuộc cãi vã của Thông Thiên Giáo Chủ và Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đến khi phản ứng lại, tất cả hiển nhiên đã xảy ra, thành sự thật rồi.

Huyền Nhi thì vẫn đang khóc, chớ hoài nghi sức phá hoại của một đứa trẻ khi khóc lóc, làm nũng, sau khi xé nát, nó lại tức giận ném thẳng ra khỏi Tử Tiêu Cung.

"Không hay rồi!" Lão Tử là người đầu tiên hoàn hồn, sắc mặt đại biến, lập tức lao ra khỏi Tử Tiêu Cung!

"Huyền Nhi!" Thông Thiên Giáo Chủ hoàn hồn, ôm chầm lấy Huyền Nhi.

Một là lo Thánh Nhân vấn tội, gây khó dễ!

Hai là muốn kiềm chế Huyền Nhi, dù sao, đã làm ra chuyện tày đình!

Lão Tử từ ngoài Tử Tiêu Cung mang về Phong Thần Bảng bị xé nát, ánh mắt phức tạp nhìn Huyền Nhi một cái, dâng lên lão sư Hồng Quân.

Y lại nhìn về phía các Thánh Nhân khác.

Thầm nghĩ, trước đó đều không muốn, giờ thì hay rồi, bị xé nát, mọi người đều hài lòng rồi chứ!

Chư Thánh lúc này mới hoàn hồn!

Đồng loạt chuyển mắt, nhìn về phía lão sư Hồng Quân.

Trong lòng Hồng Quân kỳ thực cũng bất lực, Phong Thần Bảng bị Huyền Nhi tóm lấy, trong nháy mắt bị xé nát, ngay cả Đạo Tổ cũng không kịp phản ứng.

"Thông Thiên sư huynh, dung túng thì phải chịu hậu quả!" "Phong Thần Bảng là vật ứng kiếp, giờ bị xé nát, thế cục Lượng Kiếp nếu

tiếp tục diễn biến, thì đệ tử các giáo nếu thân tử, không thể nhập Phong Thần Bảng, sẽ hóa thành tro bụi kiếp nạn, triệt để hồn phi phách tán, y gánh nổi trách nhiệm này sao." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nắm bắt mọi cơ hội, phản kích.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng không phản bác.

Rồi nhìn về phía Hồng Quân.

"Lão sư, Huyền Nhi không cố ý!" Thông Thiên Giáo Chủ cảm giác, lúc này mọi lời giải thích đều trở nên trắng bệch vô lực, y tự nhiên cũng rõ tầm quan trọng của Phong Thần Bảng.

"Không quản cố ý hay không?

Hiện giờ thì sao?!" "Phong Thần Bảng là vật chế ngự Lượng Kiếp, nếu thiếu nó, Lượng Kiếp sẽ càng diễn biến khốc liệt hơn, chỉ e rằng chúng ta cũng khó thoát." Lời cuối cùng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, như sấm nổ vang, khiến chư Thánh đều thần sắc đanh lại.

Cũng như trời đất đè nặng lên Thông Thiên Giáo Chủ.

Nói thật, Thông Thiên Giáo Chủ dù có sắc bén đến mấy, cũng không chống đỡ nổi!

Lỗi lầm lần này y gây ra, quả thật vô biên vô hạn!

"Lão sư, hiện giờ Phong Thần Bảng bị xé hủy, lại không cách nào gánh vác trọng trách ứng kiếp, nên bổ cứu thế nào?" Lão Tử chỉ có thể cầu cứu lão sư Hồng Quân.

Ánh mắt Hồng Quân khẽ lóe lên, Phong Thần Bảng bị xé nát, quả thực không còn.

Nếu chiếu theo thế cục đã định mà vận chuyển, quả thật nên quản lý cẩn thận, nhưng Vu Tộc vẫn còn đó, chiếm cứ Địa Đạo, Yêu Tộc cũng chưa hoàn toàn suy tàn, Lượng Kiếp lần trước chưa được viên

mãn, y đang tìm cách khiến thế cục Lượng Kiếp diễn biến lớn hơn một chút, kéo Địa Đạo và những thế lực khác vào, cùng nhau thanh trừng.

Giờ đây Phong Thần Bảng bị hủy, ngược lại là một cơ hội!

"Mọi thứ đều có định số!

Đây cũng là một kiếp!

Đứa trẻ trời sinh Thánh linh, khắc chế Đại Đạo, có thể hủy Phong Thần Bảng cũng là lẽ thường, trách móc vô dụng.

Bản tọa sẽ xem có thể tu phục Phong Thần Bảng hay không, các ngươi cứ lui xuống trước đi." Hồng Quân thu lại Phong Thần Bảng bị xé nát.

Còn về Huyền Nhi, Đạo Tổ đâu có ý trách phạt một đứa trẻ còn thơ dại?

E rằng sẽ bị đệ tử chê cười?

"Đệ tử tuân lệnh." Chư Thánh cúi đầu rời đi.

Hồng Quân liền bắt đầu suy diễn, tuy không thể suy diễn ra phụ thân của Huyền Nhi, cũng không suy diễn ra Huyền Nhi, nhưng có thể thông qua Vân Tiêu mà suy diễn, nhất định sẽ tìm ra mối liên hệ.

"Sư đệ, sau này ít dẫn đứa trẻ ra ngoài, đừng gây họa, liên lụy người khác, tạo nghiệp chướng." Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc nhìn Huyền Nhi vẫn còn vương nước mắt.

"Nguyên Thủy!

Đứa trẻ không hiểu chuyện, bị hai kẻ vô sỉ kia khiêu khích mới gây lỗi, hà tất phải đào sâu chuyện cũ!

Trước kia y bị đồ sát, uổng công ta không tiếc ra tay viện trợ, giờ lại bạc tình bạc nghĩa như vậy, tốt, tốt!

Từ nay về sau, ta Thông Thiên, không có loại sư huynh như ngươi!" Thông Thiên Giáo Chủ tuy biết lỗi của Huyền Nhi, nhưng việc Nguyên Thủy bạc tình bạc nghĩa đào sâu vào vết thương, quả thật khiến y phẫn nộ!

"Thông Thiên sư huynh, đừng có nói bừa, nói ta khiêu khích, chính là do ngươi dạy dỗ đứa trẻ không đúng cách, mới gây ra sai lầm lớn này.

Nếu Phong Thần Bảng tu phục không tốt, thì sư huynh phải gánh vác." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhân cơ hội tấn công, nên đổ lỗi thì phải đổ!

Nữ Oa, Lão Tử đều nhìn Huyền Nhi một cái, rồi thở dài một tiếng mà rời đi.

Chương 91

Thông Thiên Giáo Chủ không nói một lời, ôm Huyền Nhi rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Về Bích Du Cung!

Lập tức!

Vân Tiêu, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu nhanh chóng chạy đến trước mặt Thông Thiên Giáo Chủ.

Thấy Thông Thiên Giáo Chủ mặt mày trầm uất, trong lòng Vân Tiêu cũng chùng xuống.

Biết được sư tôn ôm Huyền Nhi đi Tử Tiêu Cung, liền biết có chuyện chẳng lành xảy ra.

"Đột phá Chuẩn Thánh?" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Vân Tiêu.

Vân Tiêu gật đầu, giờ quả thật đã đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, một nửa nguyên nhân là nhờ phúc của Huyền Nhi, nàng không bận tâm về Huyền Nhi, hỏi: "Sư tôn, đã xảy ra chuyện gì sao?" "Ai!" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Huyền Nhi đang khóc mà ngủ gật, kể lại chuyện ở Tử Tiêu Cung.

Nghe Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, cùng Nguyên Thủy đào sâu vào vết thương, Vân Tiêu cũng vô cùng phẫn nộ!

"Mấy lão vô sỉ đó!" Bích Tiêu tính tình nóng nảy nhất, liền mắng một câu.

"Phong Thần Bảng bị xé nát, thế cục Lượng Kiếp nếu tiếp tục diễn biến, sẽ không thể vãn hồi, chỉ e sư tôn ta là Thánh Nhân cũng không gánh nổi hậu quả thảm khốc." Thông Thiên Giáo Chủ thở dài.

Vân Tiêu từ trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ đón lấy Huyền Nhi đang ngủ, còn vương nước mắt, trầm mặc một lát rồi nói: "Sẽ gánh vác được!" Sắc mặt Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu khẽ đanh lại.

Thông Thiên Giáo Chủ thì nhíu mày, nhìn chằm chằm Vân Tiêu, rơi vào trầm tư.

Vân Tiêu biết trong lòng, giờ đây con trai nàng đã bị Đạo Tổ chú ý, tuy Đạo Tổ không thể suy đoán ra thân phận của nó, nhưng có thể thông qua các thủ đoạn khác mà tra xét.

Đã không giấu được, vậy thì không giấu nữa.

Đi tìm hắn! .....

Ầm ầm!

Đúng lúc này, trên bầu trời mặt trời bỗng sáng chói, nhiệt độ tăng vọt mấy chục độ, Thái Dương Tinh bạo động, ức vạn vạn trượng Thái Dương Chân Hỏa và ngọn lửa cuồn cuộn hội tụ hóa thành phong bạo, dũng mãnh tràn vào sâu bên trong.

Thái Dương Tinh sản sinh chấn động dị thường, cả Hồng Hoang đều có cảm ứng!

Thái Dương Chân Hỏa cuộn trào, càng lúc càng dữ dội, cả Thái Dương Tinh to lớn vô biên dường như bị đẩy động, lung lay sắp đổ.

Thậm chí, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu trong Hỗn Độn Tinh Không cũng có cảm ứng, phóng ra tinh quang rực rỡ, lấp đầy tinh không rộng lớn vô bờ, kèm theo một luồng thế Chu Thiên Tinh Đấu mênh mông lan tràn, ép cho Tam Thập Tam Thiên rung chuyển chấn động.

"Thái Dương Tinh có biến!" Từng tôn Đại Năng Hồng Hoang ở Tam Thập Tam Thiên thần niệm cấp tốc dò xét Thái Dương Tinh.

Đều biết trên Thái Dương Tinh, có Yêu Hoàng Đế Tuấn đang bế quan, không thể không coi trọng.

Dù sao, Vu Yêu đại chiến kết thúc, Vu Tộc rút về Địa Phủ.

Yêu Tộc thì vẫn ở lại Hồng Hoang.

Không những vậy, Thiên Chi Chủ Đế Tuấn cũng ở lại, ẩn tu trên Thái Dương Tinh.

Cường giả như y, là một quả bom hẹn giờ của Hồng Hoang!

Ngoài ra, mọi người đều biết lời quyết đoán của Đế Tuấn, không đột phá thì tuyệt đối không xuất quan!

Thái Dương Tinh giờ bạo động, xuất hiện biến cố, chẳng lẽ Đế Tuấn tu luyện có đột phá?

Ai cũng không rõ!

Nhưng mỗi một động tĩnh nhỏ, đều là điều mà mỗi Đại Năng cần quan tâm mật thiết.

Vì, bản thân Đế Tuấn là Chuẩn Thánh đỉnh phong, nếu tiếp tục đột phá, sẽ là Chứng Đạo!

Nếu Đế Tuấn Chứng Đạo, ảnh hưởng mang đến cho Hồng Hoang là quá lớn, ắt sẽ gây ra một tràng đại thế hồng lưu đáng sợ, khi đó, không chỉ Vu Tộc phải đối mặt, mà cả Hồng Hoang cũng sẽ đối mặt với áp lực do Đế Tuấn mang lại, khó mà tránh khỏi.

Thiên Đình.

Hạo Thiên cũng mật thiết quan tâm Thái Dương Tinh.

Trong lòng có sự căng thẳng khó tả.

Mấy vạn năm trôi qua, Thiên Đình trong tay y, nhưng vẫn không có cải biến mang tính đột phá, một khi Đế Tuấn trở về, chỉ e Thiên Đế

không còn là hữu danh vô thực nữa, mà ngay cả danh phận cũng sẽ bị tước bỏ.

"Chẳng lẽ Đế Tuấn cũng định nhân Lượng Kiếp này mà xuất quan?" Lão Tử nhìn chằm chằm Thái Dương Tinh, thần sắc ngưng trọng.

Phong Thần Bảng bị xé nát.

Lượng Kiếp thiếu đi sự nương tựa và dẫn dắt, ắt sẽ phát triển theo xu thế không thể kiểm soát, lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nhắc nhở mỗi Thánh Nhân, rằng, một khi Lượng Kiếp diễn biến đến cực hạn, Thánh Nhân cũng sẽ bị cuốn vào trong!

Có thể bị xóa sổ là điều có thể thấy trước!

Điều đáng lo nhất, không chỉ là Đế Tuấn đột phá, mà là Đế Tuấn trực tiếp tham gia vào Lượng Kiếp, sẽ khiến tình hình càng thêm không thể vãn hồi, kéo Địa Đạo, Thiên Đạo và cả Thánh Nhân vào một vòng xoáy, khi đó, Thánh Nhân đều có khả năng vẫn lạc!

Vĩnh viễn hóa Đạo!

Oa Hoàng Cung.

Tâm trạng Nữ Oa phức tạp.

Yêu Tộc có Thánh Nhân là điều không sai.

Nhưng Vu Yêu đại chiến, mối quan hệ với Đế Tuấn đã đến mức không thể hòa giải, tuy đã tìm Bắc Câu Lô Châu làm nơi dung thân cho Yêu Tộc, nhưng Đế Tuấn không nhận tình.

Thậm chí, cường giả Yêu Tộc cũng không nhận tình!

Khiến nàng tiến thoái lưỡng nan!

"Yêu Hoàng Bệ Hạ chẳng lẽ sắp xuất quan rồi?" Cả Bắc Câu Lô Châu đều đang chấn động, từng tôn cự thú đáng sợ đang ngủ say, đột

nhiên mở to đôi mắt như đèn lồng, ngẩng đầu nhìn Thái Dương Tinh đang dị động.

Rồi thân mình đứng thẳng dậy, uy nghi như những ngọn thần nhạc bất di bất dịch sừng sững trên đại địa Bắc Câu Lô Châu!

Yêu Hoàng Đế Tuấn, đã trở thành tín ngưỡng của Yêu Tộc!

Yêu Tộc đã bại, nhưng khó mà xóa nhòa bóng hình dám chống lại trời, dám tuyên chiến với đại thế trong lòng họ!

Côn Bằng, cùng Khâm Nguyên và các Yêu Thánh còn sống sót khác, đều bước ra khỏi Yêu Sư Cung!

Ngẩng đầu nhìn Thái Dương Tinh!

Yêu Tộc Hồng Hoang, trong nháy mắt, cũng căng thẳng nín thở nhìn chằm chằm Thái Dương Tinh!

Tây Phương Nhị Thánh, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị kinh động!

Thông Thiên Giáo Chủ đứng trước Bích Du Cung, lông mày kiếm như đỉnh núi, ánh mắt như đao, lạnh lẽo ngưng trọng!

Phong Thần Bảng bị xé nát!

Vốn đã khiến Lượng Kiếp thêm phần khó khăn!

Giờ đây, Thái Dương Tinh cũng chấn động, khiến Lượng Kiếp càng thêm một tầng âm u, chỉ e rằng Hồng Hoang sẽ còn đáng sợ hơn, càng không thể kiểm soát hơn Vu Yêu Chi Kiếp trước đây!

Ầm ầm!

Trong Thái Âm Tinh, sau một trận chấn động dữ dội, một tôn Kim Ô ức vạn trượng kéo theo ức vạn vạn trượng sóng lửa nguyên thủy của Thái Dương Chân Hỏa, từ sâu bên trong lao ra, sau đó dần hóa thành một thân ảnh cao lớn vĩ ngạn!

Vô cùng vô tận Thái Dương Chân Hỏa nguyên bản hội tụ, hóa thành một kiện hoàng bào, rơi xuống thân ảnh đó!

Theo bước chân ra ngoài, Thái Dương Chân Hỏa nguyên bản dưới chân hình thành cây cầu dài nối trời đất, nâng đỡ y, đứng sừng sững ở rìa Thái Dương Tinh, phạm vi không gian hàng chục tiểu thiên thế giới xung quanh, đều bị khí thế trấn áp.

Đôi mắt thần lăn tăn Thái Dương Chân Hỏa nóng rực, nhìn xuống đại địa Hồng Hoang!

Ầm ầm!

Bắc Câu Lô Châu, từng đạo thân ảnh đáng sợ xông lên trời, vượt qua thế giới vô biên đó để đến Thái Dương Tinh!

"Phụ hoàng!" Một thân ảnh đứng ngoài Thái Dương Tinh, cung kính cúi chào Đế Tuấn.

Thân ảnh đó chính là vị Thái tử Yêu Tộc cuối cùng còn sống sót, giờ hóa thân thành Lục Áp!

"Tham kiến Yêu Hoàng Bệ Hạ!" Côn Bằng, Khâm Nguyên và những người khác cũng đến nơi.

Thấy Đế Tuấn xuất quan, khó che giấu sự kích động, lũ lượt cung bái!

Đế Tuấn đứng sừng sững như Hỗn Độn mênh mông, không đáp lời, ánh mắt lướt qua Hồng Hoang.

Đồ Vu Kiếm từ phía sau lơ lửng xuất hiện!

Keng keng minh!

Rồi Đế Tuấn thần niệm bao phủ Hồng Hoang, hóa thành một tiếng vang vọng khắp trời đất: "Ta Đế Tuấn, hôm nay xuất quan!

Trăm ngày sau, Đồ Thánh Chứng Đạo!" Âm ba cuồn cuộn, lan tràn

vô biên vô tận.

Cả Hồng Hoang lập tức sôi sục!

Đồ Thánh!

Khiến người ta nhớ đến vị kia ở Địa Phủ!

Chẳng phải đã đồ sát hai tôn Thánh Nhân, kéo Thánh Nhân xuống Thánh đàn, đè xuống đất mà giày xéo cho chúng sinh thấy sao?

Dùng máu Thánh Nhân để nói với chúng sinh, Thánh Nhân có thể bị xúc phạm!

Giờ đây, Đế Tuấn vừa xuất quan, liền tuyên bố Đồ Thánh Chứng Đạo!

Khiến tất cả chúng sinh đều tự hỏi, chẳng lẽ Lâm Nghệ thật sự đã mở ra một thời đại Đồ Thánh?

Yêu Hoàng Đồ Thánh!

Tất cả Yêu Tộc trong khoảnh khắc, nhiệt huyết sôi trào, vành mắt đều đỏ lên, một luồng chiến ý hùng hồn kèm theo yêu lực vô biên vô tận càn quét.

Trăm ngày sau, Đồ Thánh Chứng Đạo!

Mấy chữ này, ý nghĩa là Yêu Hoàng Bệ Hạ, cuối cùng đã bước lên con đường Chứng Đạo, cũng có nghĩa là, Yêu Tộc sẽ đón chào Thánh Nhân chân chính, Thánh Nhân độc nhất thuộc về Yêu Tộc!

Người có thể sánh vai với Thánh Nhân Thương Thiên!

Vô số Đại Năng cũng trong nháy mắt nội tâm chấn động!

Phong thái Đế Tuấn, cũng là một dấu ấn thời đại, tuy đã bị Lâm Nghệ che khuất, nhưng sự kinh diễm của Yêu Hoàng, vẫn không ngừng chảy trôi trong thời gian và năm tháng!

Đồ Thánh Chứng Đạo!

Chương 92

Thánh của Hồng Hoang, trừ vị biến thái ở Địa Phủ đã đồ sát hai tôn, ai dám nói đồ sát?

Thế nhưng, Đế Tuấn lại dám!

Trực tiếp tuyên bố trăm ngày sau Đồ Thánh Chứng Đạo!

Nếu không có vị biến thái khủng bố ở Địa Phủ, có lẽ, Đế Tuấn chính là dấu ấn kinh diễm nhất của Hồng Hoang!

Vô số Đại Năng kinh hãi, lại thở dài!

Dưới ánh hào quang của vị kia, Đế Tuấn, cũng đã ảm đạm đi không ít!

Đồ Thánh!

Hai chữ này, cũng vang vọng trong tai chư Thánh.

"Đế Tuấn, làm gì đây?" Lão Tử nhíu mày.

Đồ Thánh, muốn đồ sát ai?

Đế Tuấn có thực lực đó sao?

Chẳng lẽ vì Lâm Nghệ đã mở ra thời đại Đồ Thánh, nên ai cũng cho rằng Thánh Nhân có thể bị khiêu khích, có thể bị kéo xuống Thánh đàn?!

"Đồ Thánh!

Kéo Yêu Tộc vào một ván, dốc sức đánh cược?" Nữ Oa cũng thần sắc trầm xuống.

Đồ Thánh Chứng Đạo!

Nếu không thành công, vậy, Yêu Tộc sẽ phải đối mặt với sự thanh

tẩy báo thù của Thánh Nhân, khả năng Yêu Tộc bị tận diệt là cực lớn, khi đó, e rằng nàng cũng khó bảo toàn!

Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ ánh mắt rực sáng, lóe lên một luồng khí lạnh lẽo!

Tru Tiên Tứ Kiếm lập tức phóng ra khỏi cơ thể, bay ngang trước Bích Du Cung.

Đồ Thánh, cứ chờ đấy!

Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm, hai chữ Đồ Thánh sao mà chói tai đến thế!

Bị Lâm Nghệ đồ sát, đã là sỉ nhục.

Chẳng lẽ Đế Tuấn, cũng muốn ra tay nữa?

"Hy vọng đừng chọc đến ta, nếu không, ta nhất định sẽ triệt để tận diệt Yêu Tộc khỏi Hồng Hoang!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm nghĩ.

Nếu thật sự đến bước đó, y sẽ làm được!

Tây Phương Nhị Thánh thì cực độ bất an, thần sắc âm trầm, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị Lâm Nghệ đồ sát một lần, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chịu quả báo một lần!

Trong các Thánh, là yếu nhất!

Nếu Đế Tuấn muốn ra tay, thì khả năng ra tay với họ là lớn nhất.

Có một nguyên nhân, chín vị Kim Ô Thái tử, có liên quan đến họ, ẩn chứa nhân quả khó giải!

"Đáng chết!

Hy vọng đừng, nếu không, ắt sẽ khiến ngươi hối hận!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không muốn bị đồ sát thêm lần nữa, ánh mắt lạnh lẽo, hùng hổ uy hiếp một câu.

Thánh Nhân cũng có lúc hoảng sợ!

Đế Tuấn muốn như vậy.

Thu hồi ánh mắt, Đế Tuấn nhìn Lục Áp, nói: "Sau này, phụ hoàng sẽ che chở ngươi!" Lục Áp nghe vậy, ánh mắt khẽ run lên!

Lúc này khí thế phụ hoàng bộc lộ, quá đáng sợ, quá mênh mông, sớm đã vượt xa Chuẩn Thánh đỉnh phong rất nhiều rồi.

Mấy vạn năm bế quan, đối với sinh mệnh dài đằng đẵng của Chuẩn Thánh, như chớp mắt biển xanh, nhưng phụ hoàng lại gánh vác áp lực của Yêu Tộc mà bế quan, sự thay đổi mà y mang lại, cũng không thể lường trước được.

Trảm Thánh, Chứng Đạo!

Quyền thế tốt nhất!

"Bệ Hạ có muốn về Thiên Đình không?" Côn Bằng hỏi.

"Thiên Đình?

Không thành Thánh, Bản Hoàng không mặt mũi nào trở về!" Đế Tuấn tay chống Đồ Vu Kiếm nói: "Bản Hoàng ở đây đợi trăm ngày, cũng là để những Thánh Nhân cao cao tại thượng kia kinh hoàng trăm ngày!" "Đế Tuấn xuất quan rồi!" Vu Giới, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác nghe vậy, sắc mặt đều cực kỳ trầm xuống: "Nếu y Chứng Đạo thành Thánh, đối với Vu Tộc mà nói, sẽ là mối uy hiếp vô cùng lớn!" "Thương thế của chúng ta chưa hồi phục, nếu Đế Tuấn Chứng Đạo, dù là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, e rằng cũng khó mà áp chế được nữa." "Ta càng lo lắng hơn, Đế Tuấn sẽ đứng về phía Thiên Đạo, khi đó áp lực của Vu Tộc chúng ta, sẽ không thể tưởng tượng nổi!" Chúc Dung, Xa Bỉ Thi và các Tổ Vu khác, vô cùng ngưng trọng!

"Nếu đứng về phía Thiên Đạo, thì đó không phải Đế Tuấn!" "Có

lực Trảm Thánh Chứng Đạo, nhưng lại phải trì hoãn trăm ngày!

Để Thánh Nhân kinh hoàng, làm cho Hồng Quân, làm cho Hồng Hoang thấy!" Đế Giang hiểu rõ bản tính của Đế Tuấn!

Điều lo lắng là, Đế Tuấn Đồ Thánh Chứng Đạo, thực lực Chứng Đạo của y sẽ mạnh đến mức nào?

Uy hiếp đến Vu Tộc lớn đến đâu?!

Cần biết, Đế Tuấn không phải nhờ Hồng Mông Tử Khí và Thiên Đạo Công Đức mà Chứng Đạo, một khi Chứng Đạo thành công, thực lực ắt sẽ vượt qua Thánh Nhân.

Giữa Vu và Yêu vĩnh viễn không có hồi kết!

Điều đó ắt phải đối mặt, trong tình huống Địa Đạo vô thời vô khắc không chịu áp chế của Thiên Đạo, Hồng Hoang lại tăng thêm một cường giả như vậy, đều là một sự áp chế đối với Địa Đạo.

Lúc này.

Mọi dị tượng ở Vu Giới đều tiêu tan, tất cả ánh mắt đều tụ tập tại bộ lạc Hậu Nghệ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác nén lại sự ngưng trọng, bước về phía bộ lạc Hậu Nghệ.

Bộ lạc Hậu Nghệ, cánh cửa đại điện thủ lĩnh được mở ra.

"Cha ơi!" Lân Nhi bay vào lòng Lâm Nghệ.

"Thời gian cha không ở đây, con có nghịch ngợm không?" Lâm Nghệ vừa ôm Lân Nhi bước ra, vừa hỏi.

"Không ạ!" Lân Nhi líu ríu, trả lời cũng dứt khoát.

Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng và những người khác bước lên phía trước, thần sắc cổ quái, quả nhiên là đứa trẻ ngoan trước mặt cha

mình!

Ngay cả Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác cũng không có kết quả tốt trước mặt đứa trẻ này, thậm chí, U Minh Huyết Hải của Minh Hà Lão Tổ cũng suýt bị chơi cho sụp đổ.

Vu Giới có thể nói là oán than khắp nơi!

Không ư?!

Không, họ không bận tâm đến vấn đề đó, sự chú ý nhanh chóng bị khí tức trên người Lâm Nghệ hấp dẫn.

Lúc này, mũi nhọn tiễn ý đáng sợ trên người Lâm Nghệ, đã biến mất!

Đừng nói đến mũi nhọn tiễn ý, ngay cả áp lực Đạo văn cũng biến mất, trở nên vô cùng bình tĩnh như nước.

Chỉ còn lại sự khôi ngạn, đỉnh thiên lập địa!

Không có bất kỳ khí thế đặc biệt nào!

Nhưng càng như vậy, càng áp bức!

"Xem ra lần này đột phá không nhỏ nha!" Ánh mắt Tây Vương Mẫu chớp chớp, kinh hãi thì kinh hãi, nhưng cũng vui mừng!

Lâm Nghệ gật đầu, quả thật đã bước ra bước thứ ba của Con Đường Chứng Đạo, người, tiễn, Đạo dung hợp thành một thể!

Bước nhảy vọt này, điều cốt lõi nhất, là vì, tất cả thành quả mong muốn đều đã được kiểm chứng.

Cũng sẽ thúc đẩy đến bước thứ tư!

Càng khiến thực lực có sự đề thăng trời long đất lở!

"Cuối cùng cũng xuất quan rồi!" Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác đến nơi, thấy Lâm Nghệ vừa xuất quan, cũng thở phào

một hơi.

"Sao vậy?

Có chuyện gì xảy ra?" Thấy Đế Giang và những người khác mang vẻ mặt như trút được gánh nặng, Lâm Nghệ hỏi.

"Đế Tuấn muốn Trảm Thánh Chứng Đạo!" Đế Giang nói: "Vào trăm ngày sau!" Sắc mặt Cửu Phượng khẽ biến.

Tây Vương Mẫu và những người khác cũng vô cùng bất ngờ, Thánh vị của Hồng Hoang có số lượng nhất định, là do Đạo Tổ tự miệng nói ra, nếu Đế Tuấn muốn thành Thánh, ắt sẽ đối mặt với áp lực và trở ngại cực lớn!

Điều này, Đế Tuấn hẳn phải hiểu rõ.

Nhưng y lại chọn một phương thức cực kỳ phô trương, điều đó chứng tỏ y có đủ tự tin, hoặc đủ thực lực!

Quả thật đáng sợ!

Vì, nếu thật sự Chứng Đạo, thì thực lực của Đế Tuấn, dù không uy hiếp Thiên Đạo, nhưng tuyệt đối mạnh hơn Thánh Nhân Hồng Hoang, thậm chí tiệm cận cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Đế Tuấn quả thật có khí phách!" Lâm Nghệ nói, đồ sát Thánh Nhân Chứng Đạo, có thể nhảy ra khỏi cảnh khốn cùng bị Thiên Đạo khống chế!

Không, điều đáng tiếc là, tuy cũng là pháp Trảm Tam Thi Chứng Đạo, nhưng, thành tựu lại khó đạt đến cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân, vì, Đế Tuấn thông qua phương thức đồ sát Thánh Nhân, sao chép pháp Chứng Đạo nghiệm chứng mà Thánh Nhân có được từ Thiên Đạo Hồng Hoang, từ đó tìm kiếm đột phá, thoát khỏi cảnh khốn cùng không thể tự mình nghiệm chứng!

Làm như vậy, quả thật có thể thoát khỏi Thiên Đạo, nhưng suy cho cùng, pháp Chứng Đạo nghiệm chứng của Thiên Đạo vẫn chịu hạn chế!

Có thể mạnh đến đâu, đạt được thành tựu lớn đến đâu, phải xem Đế Tuấn sao chép được bao nhiêu phần hoàn chỉnh?

Nếu vô cùng hoàn chỉnh, sau này, thậm chí có hy vọng đuổi kịp vị Thiên Đạo Thánh Nhân Đạo Tổ!

"Không bất ngờ sao?" Đế Giang nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cười nói: "Có bất ngờ!

Chứng Đạo thì sao chứ, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng chẳng còn chút uy hiếp nào đối với ta!" Bước thứ ba đã được kiểm chứng!

Thực lực trực tiếp tiệm cận Thiên Đạo Thánh Nhân, Tiễn Đạo càng thăng hoa thêm mấy tầng cấp!

Ngay cả Hồng Quân cũng dám gọi y là đối thủ xứng tầm!

Còn về Thánh Nhân. .....

Trong sân huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục, hơn trăm tôn Thần Ma có thể sánh ngang Thánh Nhân lục thất trọng thiên, đều đã bị y đánh giết!

Thiên Đạo Thánh Nhân!

Đồng tử của Đế Giang và những người khác co rụt lại!

Chương 93

Hồng Hoang trừ Thiên Đạo là tồn tại chí cao vô thượng, Đạo Tổ và Hậu Thổ là hai người đạt đến cảnh giới đó, Lâm Nghệ lại nói, cảnh giới đó, đã không còn chút uy hiếp nào đối với y nữa.

Chẳng phải có nghĩa là, y đã ngang bằng Thiên Đạo Thánh Nhân sao?!

Thiên Đạo Thánh Nhân, là kẻ siêu thoát ngang hàng với Thiên Đạo, không bị trật tự Thiên Đạo ràng buộc, Đại Đạo Hồng Hoang không hề có chút áp chế nào đối với Thiên Đạo Thánh Nhân, ví như Địa Đạo Hậu Thổ, là Thánh Nhân cấp Thiên Đạo!

Vì vậy, Thiên Đạo cũng không thể trói buộc nàng, chỉ có thể áp chế!

Mấy vị Thánh Nhân Hồng Hoang thì khác, thực lực phần lớn phải nương tựa vào Đại Đạo Hồng Hoang và nguyên bản Hồng Hoang, nếu thiếu Thiên Đạo, thực lực của mấy vị Thánh Nhân sẽ bị giảm sút đáng kể!

Con đường Chứng Đạo không được nghiệm chứng, khó mà có sự khống chế tuyệt đối đối với Đại Đạo.

Thiên Đạo Thánh Nhân, có con đường Chứng Đạo được nghiệm chứng, và đã bước ra bước cuối cùng, tuyệt đối nắm giữ Đại Đạo, không cần nương tựa Thiên Đạo mà vẫn có thể hấp thu mọi nguyên bản, hóa thành sức mạnh của bản thân, mạnh hơn Thánh Nhân không phải chỉ một hai tầng cấp!

Thế nhưng giờ đây, Lâm Nghệ lại nói.

Chưa Chứng Đạo, mà thực lực đã sánh ngang Thiên Đạo Thánh

Nhân!

Thật không thể tưởng tượng nổi!

Điều đó có nghĩa là thực lực của Lâm Nghệ hiện giờ, đã là số một số hai ở Hồng Hoang.

Có một điều, chưa Chứng Đạo đã mạnh như vậy, nếu Lâm Nghệ Chứng Đạo thì sao, lại sẽ mạnh đến mức nào?

Nghĩ đến đây, không ai không hít một hơi khí lạnh!

Đơn giản là không thể tưởng tượng được.

Nếu Lâm Nghệ Chứng Đạo, e rằng sẽ vượt qua Phụ Thần Bàn Cổ!

Vì vậy, lúc này mới hiểu được, pháp Chứng Đạo do Lâm Nghệ tự sáng tạo, đáng sợ đến mức nào.

Đương nhiên, còn nhờ vào sự lĩnh ngộ khủng bố và phương thức "đi kiếm đường hiểm" của Lâm Nghệ, càng đáng sợ đến rợn người.

Cần biết, pháp Chứng Đạo này là do Lâm Nghệ tự sáng tạo, không ai từng đi, hoàn toàn dựa vào Lâm Nghệ tự mình nghiệm chứng, hoàn thiện, tu bổ, tìm tòi, cuối cùng mới đi đến bước đường hiện nay, đó là một quá trình gian nan, không thể tin được đến mức nào.

Cũng như chúng sinh Hồng Hoang thuở trước, khi nghe Lâm Nghệ tự mình sáng tạo ra pháp Chứng Đạo mới, đã không mấy ai coi trọng thành tựu của y!

Đi đến cảnh giới hiện tại, ước chừng ngay cả Đạo Tổ sau khi biết cũng phải chấn động.

Không, sau khi hoàn hồn, Đế Giang và các Tổ Vu khác lại thở phào một hơi, nếu Lâm Nghệ thật sự đáng sợ đến mức này, thì uy hiếp và áp lực do Đế Tuấn mang lại, cũng sẽ nhẹ nhàng hơn một chút.

Đúng lúc này, Hậu Thổ cũng hạ lâm đại điện thủ lĩnh!

Ánh mắt nàng quét qua Lâm Nghệ, khẽ lóe lên.

Hiển nhiên, ở tầng cấp này, nàng mới có thể hiểu rõ hơn về thực lực của Lâm Nghệ.

"Suy diễn đến bước thứ mấy rồi?" Hậu Thổ hỏi.

Lâm Nghệ cười nói: "Bước thứ ba!" "Còn thiếu mấy bước?" Hậu Thổ tiếp tục truy vấn.

"Bước cuối cùng!" Lâm Nghệ không giấu giếm, bước cuối cùng, cũng là bước gian nan nhất.

Hậu Thổ thần sắc cũng ngưng trọng, nói: "Tuy đã hiểu bước cuối cùng, thực lực cũng đã vượt qua ta, nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, phải tích lũy đủ, mới có thể tiến lên, vì, tiếp theo ngươi sẽ phải đối mặt với khó khăn giống như Phụ Thần Bàn Cổ, đối mặt sẽ không còn là Thiên Đạo, mà có. .....!" Hậu Thổ không nói nhẹ nhàng!

Nhưng cả đại điện thủ lĩnh đều im bặt.

Lời nhắc nhở này, Lâm Nghệ cũng phản ứng lại, nếu là Chứng Đạo siêu việt hơn, mạnh hơn Bàn Cổ, thì đối mặt sẽ không chỉ là Thiên Đạo, mà còn có sự tồn tại đáng sợ hơn, khiến Bàn Cổ cũng phải hóa Đạo!

"Hậu Nghệ!

Bất luận là Thiên Đạo, Đạo Tổ, hay Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn, không một ai đơn giản, ngươi phải cẩn thận.

Nếu Đạo Tổ thật sự hạ quyết tâm, sẽ dẫn nhập Hỗn Độn Ma Thần, khi đó, áp lực mà ta phải đối mặt sẽ càng lớn hơn." Những gì Hậu Thổ biết, nhiều hơn Lâm Nghệ rất nhiều.

Có cần thiết phải khiến Lâm Nghệ cảnh giác, chuẩn bị trước!

Không nghĩ xa xôi nữa, Lâm Nghệ, đang siêu việt, lao về phía cảnh giới mà ngay cả nàng cũng không thể với tới, Lâm Nghệ cần phải xem xét rồi.

Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng và những người khác không dám tưởng tượng loại cảnh giới đó!

Không, Hậu Thổ cũng đã xác nhận cảnh giới hiện tại của Lâm Nghệ, quả thật sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Chỉ là Lâm Nghệ khẽ gật đầu!

Lâm Nghệ mỉm cười, ghi nhớ lời nói, rồi đùa Lân Nhi.

"Cưỡi ngựa ngựa!" Lân Nhi líu ríu nói.

Lâm Nghệ lập tức đặt Lân Nhi lên cổ, bay ra ngoài.

Chỉ có đứa trẻ nghịch ngợm mới dám cưỡi lên đầu một cường giả sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Tây Vương Mẫu, Thanh Loan, Đế Giang và những người khác, đều như vậy.

Cửu Phượng thì có chút đố kỵ, sao mình lại không sinh được đứa con trai!

Lâm Nghệ ở Vu Giới chơi đùa cùng Lân Nhi rất vui vẻ.

Lúc này Hồng Hoang lại bao trùm một không khí áp bức.

Ánh mắt của tất cả cường giả đều tập trung vào thân ảnh đang đứng sừng sững trước Thái Dương Tinh.

Có kinh hãi, cũng có!

Chẳng lẽ Đế Tuấn không sợ Đạo Tổ ra mặt?

Trăm ngày thời gian, sợ Đạo Tổ không xuất hiện?

Khi đó, nếu Đạo Tổ xuất hiện, không đồ sát được Thánh, không

Chứng Đạo được, chẳng phải uổng phí một phen công sức, được chẳng bù mất sao!

Thánh Nhân thì ánh mắt trầm xuống, nội tâm cực kỳ phẫn nộ, loại cảm giác như sắp bị giết thịt vậy!

Trăm ngày.

Bỗng chốc thật dài đằng đẵng!

Đế Tuấn đột nhiên mở mắt thần, trong mắt lưu chuyển từng đạo Đạo Quang rực rỡ!

Trăm ngày đó.

Y đâu có nhàn rỗi.

Nhân lúc mọi ánh mắt đều tập trung vào Thái Dương Tinh, y âm thầm mượn ánh sáng mặt trời, đưa Đạo tắc của bản thân xâm nhập Tây Phương, triệt để bố trí xong ở đó.

Vì, y cũng lo Đạo Tổ cản trở, nếu không bố trí trước, vậy thì, quả thật có thể công dã tràng!

Ngay sau đó.

Đế Tuấn cùng Đồ Vu Kiếm hợp nhất, nhảy vọt không gian, thẳng tiến Tây Phương!

"Đế Tuấn!" Lập tức!

Tây Phương Nhị Thánh phát ra một tiếng gầm thét!

Không ngờ thật sự như vậy, Đế Tuấn đã lao thẳng đến đó!

"Đế Tuấn chọn Tây Phương Nhị Thánh!" Cường giả Hồng Hoang cũng kinh ngạc, tưởng rằng Đế Tuấn sẽ chọn Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa bị Lâm Nghệ đồ sát, nhưng, y không chọn một mà chọn hai, trực tiếp ra tay với Tây Phương Nhị

Thánh.

Thông Thiên Giáo Chủ không ra tay nữa!

Vì, chuyện Phong Thần Bảng ở Tử Tiêu Cung, đã triệt để chọc giận y, đừng nói Tây Phương Nhị Thánh, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đồ sát, y cũng tuyệt đối không viện trợ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bạc tình bạc nghĩa, khiến y lạnh lòng!

Nữ Oa sẽ không cản trở, dù sao, nàng là Thánh Nhân Yêu Tộc, bất luận Đế Tuấn làm càn đến mức nào, nàng cũng sẽ không ra tay, nếu không, Yêu Tộc sẽ nghĩ sao?

Hồng Hoang sẽ nghĩ sao!

Ngoài ra, nếu Đế Tuấn thật sự Chứng Đạo, Yêu Tộc có hai tôn Thánh Nhân tọa trấn, vậy thì, Yêu Tộc quả thật có thể có được môi trường sinh tồn tốt hơn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử cũng không nhúng tay!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sớm đã chú ý rồi, giáng xuống một đạo pháp thân.

Quả nhiên!

Đã can dự!

Đại Năng Hồng Hoang thầm than, cũng không biết Đế Tuấn làm thế nào, nếu trực tiếp sát nhập Tây Phương, thì Đạo Tổ biết cũng sẽ không nhanh như vậy.

Tuy chỉ một đạo pháp thân hạ lâm, nhưng cũng đại biểu cho thái độ!

"Đế Tuấn!

Thôi đi!

Một trận chiến nữa, Hồng Hoang lại phải tăng thêm bao nhiêu sinh mệnh vô tội!" Pháp thân Hồng Quân khuyên nhủ.

"Sinh mệnh vô tội trên tay Đạo Tổ cũng không ít, riêng Yêu Tộc của ta đã chiếm ức vạn!" Đế Tuấn chậm rãi một câu, khiến cả cường giả Hồng Hoang đều ngừng thở, Đế Tuấn, dám trực ngôn chống đối Đạo Tổ, đủ khí phách!

"Đạo Tổ nếu ngăn cản, xin hãy nhập Tây Phương, Đế Tuấn sẽ một mình ngăn lại!" Đế Tuấn không hề sợ hãi, từ đại chiến Vu Yêu sống sót lay lắt đến nay, đã mất đi tất cả, cũng sớm đã không còn bận tâm bất cứ điều gì, trực tiếp xông vào Tây Phương.

Trong nháy mắt, trên người y phóng thích vô cùng vô tận Đạo Văn, nhanh chóng hấp thu cạn kiệt mọi ánh sáng của Tây Phương, Đạo tắc được bố trí bên trong cũng phát huy tác dụng, khiến Tây Phương chìm vào bóng tối vĩnh cửu.

Cực hạn của ánh sáng là bóng tối!

Mặt trời có thể ban ánh sáng, cũng có thể tạo ra bóng tối!

Pháp thân Đạo Tổ hạ lâm, cũng phải rơi vào trong đó.

Đế Tuấn cầm Đồ Vu Kiếm, trực tiếp xông thẳng về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Bóng tối nuốt chửng mọi ánh sáng, Đạo tắc cản trở thần niệm và thủ đoạn dò xét thiên cơ, vì vậy, cường giả quan chiến Hồng Hoang, không cách nào nhìn rõ trận chiến bên trong, nhưng có thể cảm nhận Hồng Hoang đang chấn động, Tam Thập Tam Thiên đang rung chuyển, Chu Thiên Tinh Thần đang kịch chấn!

Lúc này, họ cũng đã hiểu kế sách của Đế Tuấn!

Cũng đã hiểu mưu đồ của Yêu Hoàng!

Đạo Tổ giáng xuống một tôn pháp thân, muốn lập tức giáng lâm bản tôn, cần một ít thời gian, thời gian đó, đủ cho Đế Tuấn.

Chương 94

Vì vậy, không ai nghi ngờ trăm ngày đó là vô dụng!

"A!" "Đế Tuấn, ngươi muốn chết!" "Đế Tuấn, ngươi thật sự muốn không chết không ngừng!" Trong Tây Phương như mực đen, truyền ra tiếng gầm giận dữ của Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đẫn Đạo Nhân.

Tây Phương bị đánh cho chấn động dữ dội!

"Chuẩn Đề!

Chạy đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lớn tiếng hét với Chuẩn Đề.

"Đạo Tổ!

Cứu ta với!" Tiếng của Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng vang lên.

Ầm ầm!

Thân ảnh Chuẩn Đề Đạo Nhân, bị ném ra khỏi Tây Phương, lập tức đánh nát mấy chục tiểu thiên thế giới.

Nửa bờ vai bị chém toạc, gần như nứt ra.

Đạo bào thấm máu!

Phần bụng cũng bị đâm xuyên một lỗ máu!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa dính máu lao ra, lại bị một móng vuốt Kim Ô khổng lồ vô biên nhanh chóng tóm lại kéo vào trong bóng tối!

"Đế Tuấn!" "Ta sẽ không tha cho ngươi!" Trong bóng tối, Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm, một kiếm chém xuống đầu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khí oán sát trực tiếp tước đoạt Thánh vị của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Ngay sau đó.

Đế Tuấn hóa thành Kim Ô ức vạn trượng lao ra khỏi bóng tối, móng vuốt Kim Ô nắm chặt cái đầu dính máu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Sư huynh!" Chuẩn Đề Đạo Nhân bi thương gào lên.

Lại bị đồ sát.

Thánh vị lần này bị giết đến sắp rớt rồi, lực oán sát của Đồ Vu Kiếm quá đáng sợ, y ngay cả một mũi tên cũng không chịu nổi!

Thật sự đã đồ sát rồi!

Thấy đầu lâu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, chúng sinh Hồng Hoang đều nhìn rõ mồn một, kinh ngạc vô cùng, sau Lâm Nghệ đồ sát một lần, Đế Tuấn lại đồ sát một lần, không nghi ngờ gì, Tiếp Dẫn Đạo Nhân là Thánh Nhân bi thảm nhất Hồng Hoang, không ai sánh bằng!

Lửa Kim Ô thiêu đốt, nuốt chửng Nguyên Thần Thánh Nhân của Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Rồi Đế Tuấn hóa thành thân người.

Có chút chật vật.

Tuy không dễ dàng như Lâm Nghệ, nhưng đã đồ sát Thánh, vậy thì Chứng Đạo, cũng đã thành công rồi!

Pháp thân Đạo Tổ cũng không ngăn được!

Đế Tuấn nhìn về phía nơi bóng tối, dần dần lui đi sắc mực, pháp thân Đạo Tổ cũng dần hiện ra trước mặt chúng sinh.

"Ta đã thành Đạo!

Đạo Tổ!" Đế Tuấn chậm rãi nói.

Một câu 'Ta đã thành Đạo', khiến cả Yêu Tộc lập tức sôi sục!

Pháp thân Đạo Tổ cũng quay nhìn về phía Tây Phương, đã bị đánh chìm vạn vạn trượng, thở dài nói: “Thôi đi!

Ngươi đã gánh vác được nghiệp chướng này, Bản tọa cũng không còn gì để nói.” Đế Tuấn không đáp lời, bay lên trời, rồi nhìn Quỷ Môn Quan một cái.

Ý nghĩa đó hiển nhiên.

Muốn tìm Lâm Nghệ tính sổ, muốn tìm Vu Tộc tính sổ!

Xem ra lại có đại chiến rồi!

Cường giả Hồng Hoang hiểu rõ hàm nghĩa ánh mắt đó của Đế Tuấn, giờ đây Đế Tuấn Đồ Thánh Chứng Đạo, chỉ cần tiêu hóa, bước ra bước cuối cùng, thì thực lực sẽ vượt qua Lục Thánh Hồng Hoang, tiếp cận bước Thiên Đạo Thánh Nhân.

Sớm trước đó, thực lực Lâm Nghệ đã một mình chiến năm Thánh đồ Thánh, khủng bố vô cùng, giờ đây y mạnh đến mức nào, không ai hay biết.

Nhưng tất cả đều biết, Đế Tuấn có quyết tâm muốn chiến một trận với Lâm Nghệ!

Giữa Đế Tuấn và Lâm Nghệ, ắt có một trận chiến!

Chỉ là không biết thực lực của Lâm Nghệ đã đạt đến cấp độ nào?

Chư cường Hồng Hoang, nhìn thân ảnh đáng sợ đó, trong lòng cũng run sợ!

Đế Tuấn bay vào Thái Dương Tinh.

Với pháp nghiệm chứng của Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong tay, y có thể dễ dàng bước ra một bước, từ nay, Đế Tuấn, Thánh Nhân!

Ầm ầm!

Khi Hồng Hoang đều đang chú ý Tây Phương.

Trong Hỗn Độn Tinh Không, đột nhiên mở ra một xoáy nước đen tối ức vạn vạn trượng, ma khí cuồn cuộn che lấp mấy trăm vạn tinh thần Hỗn Độn, nhuộm từng mảnh tinh không thành bóng tối như chốn ma sát.

Từng tôn thân ảnh đáng sợ bị ma khí bao phủ, từ trong xoáy nước lao ra, lướt qua thiên hà rộng lớn, sát thẳng vào Hồng Hoang, mục tiêu hiển nhiên là Địa Phủ, Quỷ Môn Quan!

"Hồng Hoang!

Ma Tộc ta, trở về!" Từng tôn thân ảnh khí tức mênh mông, mắt máu nhìn xuống Hồng Hoang, tràn ngập nỗi hoài niệm vô tận!

Hồng Hoang có lẽ là nơi họ đã sống rất rất lâu!

Chỉ là, năm xưa Ma Tổ chiến bại, Đạo Tổ đã đuổi họ ra ngoài.

Giờ trở về, thì tốt!

"Ai dám phóng túng ở Quỷ Môn Quan Địa Phủ!" Mấy Quỷ Tộc tu luyện cảnh giới Kim Tiên ở Quỷ Môn Quan, thấy từng lớp ma sát càn quét, đột nhiên quát lớn.

"Sau này, Địa Phủ là lãnh địa của Ma Tộc ta!" Một tôn ma ảnh Đại La Kim Tiên lập tức bao trùm xuống, tiêu diệt mấy Quỷ Tộc đó, rồi, xông vào Địa Phủ, vô số ma ảnh theo sát xông vào, cấp tốc xâm chiếm Địa Phủ.

Huyền Minh tọa trấn Cầu Nại Hà, thấy ma khí cuồn cuộn càn quét, nhíu mày, chặn ở phía trước quát: "Lập tức rút khỏi Địa Phủ, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!" "Nơi này thích hợp cho Ma Tộc ta sinh tồn, tạm mượn một đoạn thời gian!" Một tôn Lục Nhãn Cự Ảnh lướt qua không gian ức vạn dặm, hạ lâm trước Cầu Nại Hà, khí tức Chuẩn Thánh cũng lan tràn vô biên vô tận, ép cho mười tám tầng Địa Ngục

đều chấn động dữ dội.

"Mượn dùng?" Huyền Minh cười lạnh nói: "Ai cho các ngươi lá gan đó?

Trước đây, không nghe ngóng xem chủ nhân Địa Phủ là ai sao?" Lục Nhãn Cự Ảnh nhìn chằm chằm Huyền Minh, nào có chuyện không cảm nhận được khí tức đáng sợ trên người Huyền Minh.

Nhưng y cũng không sợ.

Luận tu vi cảnh giới, y cũng là cảnh Chuẩn Thánh.

Chuẩn Thánh có thể sinh tồn đến nay trong môi trường Hỗn Độn khắc nghiệt, xa xa không phải cường giả Chuẩn Thánh Hồng Hoang có thể sánh bằng!

Tự tin cũng có thể lực chiến Huyền Minh!

"Biết Địa Phủ là nơi của Vu Tộc, Ma Tộc ta chỉ tạm thời mượn dùng, đợi sau khi phản công Hồng Hoang, sẽ rút khỏi Địa Phủ, ngoài ra, Vu Tộc chiếm cứ Vu Giới, Ma Tộc tuyệt đối không xâm phạm nửa hào." Ánh mắt Lục Nhãn Cự Ảnh đầy ma khí, cười nói: "Giữa Địa Phủ và Hồng Hoang tồn tại mối quan hệ không thể hòa giải, Ma Tộc ta cũng vậy, kẻ thù của kẻ thù là bạn, Ma Tộc ta cũng vì Hồng Hoang, chỉ xem Địa Phủ làm nơi đặt chân, tin rằng Địa Phủ chi chủ, cũng sẵn lòng tiếp nhận Ma Tộc ta làm đồng minh." Quả nhiên, Lục Nhãn Cự Ảnh phân tích đúng!

Địa Đạo, và Thiên Đạo, hiện giờ đối lập, giữa Địa Phủ và Hồng Hoang ắt sẽ bùng nổ một cuộc chiến tranh không thể hòa giải.

Nếu có cường viện trợ giúp, quả thật là gấm thêm hoa!

Nhưng tâm tư của Ma Tộc, thật sự như vậy sao?

Huyền Minh nào tin, lạnh lùng nói: "Chưa được Vu Chủ chấp

thuận, dám tự tiện xông Quỷ Môn Quan, ngang với xâm lược, cũng là địch nhân của Địa Phủ, lập tức cút ra ngoài!" "Ta muốn gặp Địa Phủ chi chủ!" Lục Nhãn Cự Ảnh nói: "Ta muốn trực tiếp đối thoại với ngài ấy!" "Bảo ngươi cút thì cút, đâu ra lắm lời vô ích thế!" Chúc Dung vượt qua Địa Phủ, đến bên Cầu Nại Hà.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương và các Tổ Vu khác, cũng lũ lượt đến nơi.

Ức vạn Quỷ Tộc cũng từ mười tám tầng Địa Ngục, xông ra!

Lục Nhãn Cự Ảnh thấy vậy, đánh giá Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác, thần sắc ngưng trọng, tuy đã nghe Vu Tộc đáng sợ, nhưng tận mắt chứng kiến, vẫn bất ngờ và chấn động.

"Dám xâm nhập Địa Phủ, trực tiếp đánh đuổi ra ngoài." Chúc Dung tính tình nóng nảy, Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo lan tràn, trực tiếp lao về phía Lục Nhãn Cự Ảnh.

Lục Nhãn Cự Ảnh sáu mắt diễn hóa thành sáu xoáy nước ma đen kịt, điên cuồng thôn phệ hấp thu Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo, cực tốc lùi lại phía sau, nhưng không rút khỏi Địa Phủ.

Lúc đó, bảy tám tôn cường giả Chuẩn Thánh Ma Tộc, mười mấy tôn cường giả Ma Tổ Đại La Kim Tiên, cũng nhân cơ hội xông vào Quỷ Môn Quan, đối đầu với Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác.

"Cứ đánh vào trước đã!" Lục Nhãn Cự Ảnh nói.

Trong Hồng Hoang có Thiên Đạo, Đạo Tổ và chư Thánh, vô số Đại Năng Hồng Hoang, áp lực dành cho Ma Tộc, xa xa nồng liệt hơn so với Địa Phủ.

Địa Phủ quả thật có Địa Đạo Hậu Thổ Nương Nương, cùng Vu Tộc!

Nhưng công đánh Địa Phủ, xa xa dễ dàng hơn so với công đánh Hồng Hoang.

Điều quan trọng nhất là, mối quan hệ giữa Vu Tộc với Yêu Tộc, với Đạo Tổ, với Thiên Đạo như nước với lửa, ắt sẽ bị Hồng Hoang kiềm chế, nếu nhân cơ hội giành trước chiếm cứ Địa Phủ, trước tiên để Ma Tộc đặt chân vào Địa Phủ.

Khi đó, mọi chuyện đã thành sự thật, Địa Phủ cũng không thể hao phí lượng lớn tinh lực để thanh trừ Ma Tộc trong Địa Phủ.

Một khi làm như vậy, thực lực Vu Tộc ắt sẽ tiêu hao, khi đó áp lực đối mặt từ phía Hồng Hoang, sẽ trở nên lớn hơn.

Đương nhiên.

Cách làm lần này của Ma Tộc, quả thật thuộc về mạo hiểm tìm chết!

Nhưng, Ma Tộc lang bạt trong Hỗn Độn, sớm đã chán ghét cuộc sống phiêu bạt, có cơ hội nhập Hồng Hoang an định, ngay cả chết cũng không sợ, sợ gì khác?

Đợi Ma Tộc nhập Địa Phủ thành sự thật, rồi sẽ nói chuyện với Địa Phủ chi chủ, giúp Địa Phủ đối kháng Hồng Hoang!

Trong khoảng thời gian đó, Ma Tộc có thể cắm rễ ở Địa Phủ, sau này nếu thật sự có biến cố, Ma Tộc cũng có thể có một đường lui ở Địa Phủ!

"Tử Ma đại nhân!

Lục Nhãn đại nhân đã chạm trán Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, hiện tại, Hậu Thổ Thánh Nhân chưa xuất hiện." Trước Ma Chi Tuyền Qua, đứng sừng sững mấy tôn ma ảnh đáng sợ.

Hiển nhiên là các Ma Vương Tử Ma, Thiên Ma, Âm Ma dưới

trướng Ma Tổ La Hầu, thuở xưa, La Hầu chiến bại, một phần nhỏ bị Minh Hà Lão Tổ tiếp nhận, phần lớn bị đuổi ra khỏi Hồng Hoang.

Khi đó, các Ma Vương này đã là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lại trong Hỗn Độn trải qua vô tận hội nguyên ma luyện, sớm đã tu thành Chuẩn Thánh cường đại, thực lực đã đạt đến một cảnh giới đáng kinh ngạc.

Chỉ là, ngại Đạo Tổ trấn áp Hỗn Độn bên ngoài, không dám đến gần Hồng Hoang.

Nhưng giờ đây, Hồng Hoang biến động lớn, khiến Đạo Tổ cũng không thể không nới lỏng một chút, cho phép họ trở về Hồng Hoang, nhưng Hồng Hoang không có nơi nào dung nạp Ma Tộc, trừ phi đi Địa Phủ.

Tử Ma và những người khác nào không biết, Hồng Quân đang xem họ như một thanh đao!

Trước tiên chém Địa Phủ mấy nhát!

Nhưng cam tâm tình nguyện bị lợi dụng.

Chương 95

Không còn gì nữa, đã chịu đủ sự khắc nghiệt của Hỗn Độn!

Họ cũng không ngu ngốc.

Nhận ra mâu thuẫn giữa Địa Phủ và Hồng Hoang.

Chỉ cần đứng về một phía khác, Ma Tộc có thể sinh tồn!

Ngoài ra, Ma Tộc công đánh Địa Phủ, Thiên Đạo tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội áp chế Địa Đạo, cũng đã tạo cơ hội cho họ, sao lại bỏ qua được.

Vu Giới.

Hậu Thổ đột nhiên tìm Lâm Nghệ, nói: "Giờ đây Ma Tộc trở về, trực tiếp xông Địa Phủ, Thiên Đạo nhân cơ hội áp chế trật tự Địa Đạo của ta, xem ra có liên quan đến Hồng Quân, thật sự đi đến bước đó rồi." Trước đó, Hậu Thổ lo lắng Đạo Tổ sẽ dẫn sinh linh trong Hỗn Độn giới nhập, nhưng cũng không quá để tâm, nhưng rốt cuộc đã đánh giá thấp quyết tâm áp chế Địa Đạo của Đạo Tổ, lần này là Ma Tộc, lần sau có thể là Hỗn Độn Ma Thần!

"E rằng sẽ dẫn nhập Hỗn Độn Ma Thần!" Lâm Nghệ nói.

Ôm Lân Nhi, bước vào Địa Phủ.

Lúc này đại chiến không ngừng, Ma Tộc lũ lượt xông vào, cường giả trong Vu Giới vội vã đến trấn áp, bùng nổ một trận đại chiến kịch liệt.

Đế Giang và những người khác tuy thực lực bị tổn hại, nhưng cũng là bá chủ thời Vu Yêu, đối diện với những Chuẩn Thánh Ma Tộc đó, một phen đánh đập dữ dội, đánh cho họ cũng không đỡ nổi, chỉ có thể dựa vào số lượng đông đảo của Ma Tộc mà tấn công.

Lâm Nghệ liếc nhìn trận chiến, cười hỏi: "Lân Nhi, con muốn học bắn tên không?" "Ưm!" Lân Nhi líu ríu kêu lên.

"Vậy cha dạy con!" Lâm Nghệ lấy ra Bàn Cổ Cung, diễn hóa thành một cây cung nhỏ, vừa vặn có thể được đôi bàn tay nhỏ mũm mĩm đó nắm giữ.

Ngay sau đó, y cầm tay dạy, lắp Quân Thiên Tiễn, nhắm vào một tôn cường giả Đại La Kim Tiên Ma Tộc!

Lân Nhi hiện giờ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, nhưng đã kế thừa nhục thân và sự sắc bén của tiễn đạo từ y, lại trời sinh mang theo Đại Đạo, hoàn toàn có thể thao tác Bàn Cổ Cung.

Tôn cường giả Đại La Kim Tiên Ma Tộc đó bị khóa chặt, sau lưng lạnh toát, chuyển mắt khóa chặt hai cha con ở nơi xa, thần sắc trầm xuống, đột nhiên vung một cây mặc đao, nhảy vọt không gian sát đến.

Khuôn mặt nhỏ của Lân Nhi cực kỳ chuyên chú, rồi phóng ra mũi tên đầu tiên!

Lập tức!

Một luồng khí tức sắc bén khuếch tán, trong khoảnh khắc càn quét ức vạn dặm, khiến đồng tử của tôn cường giả Đại La Kim Tiên Ma Tộc co rút lại, y vung ma đao, chuẩn bị chém nát mũi tên, nhưng lực sát phạt của mũi tên thật kinh người.

Lập tức bắn trúng vai y, bắn bay y mấy trăm vạn dặm!

Bờ vai trực tiếp nổ tung thành máu thịt be bét.

"Oa!" Lân Nhi vui mừng reo hò, cảm thấy có thành tựu.

Lâm Nghệ thần tình kinh ngạc.

Một mũi tên của con trai y, có lực sát phạt được tăng cường khoảng 50 lần.

Trong tình huống hoàn toàn không tu luyện tiễn đạo, thuần túy dựa vào lực sắc bén kế thừa, nếu sau này hơi tu luyện thêm, ắt sẽ có thể đề thăng mạnh hơn.

Lân Nhi có một ưu thế cực lớn, không chỉ trời sinh mang theo mấy chục loại Đại Đạo đáng sợ, có thể hấp thu nguyên bản Đại Đạo Hồng Hoang, gia trì lên mũi tên, tất nhiên là không tầm thường.

Tiềm lực Tiễn Đạo dồi dào!

Lâm Nghệ mỉm cười, xem ra việc bắn tên, phải bắt đầu từ trẻ con rồi.

"Tiếp đi!" Lâm Nghệ lại lắp Quân Thiên Tiễn, tận tâm chỉ dạy.

Liên tục bắn mấy mũi tên.

Mấy tôn cường giả Đại La Kim Tiên Ma Tộc, trực tiếp bị bắn cho ma khu vỡ nát, ma huyết cuồn cuộn, khiến cục diện chiến trường lập tức phát sinh biến đổi lớn.

Lúc đó, tất cả Ma Tộc, Vu Tộc, Quỷ Tộc cường giả, cũng chú ý đến hai cha con đang nghiêm túc đó.

Cường giả Quỷ Tộc, thấy Lân Nhi, từng người đều run rẩy!

Đối với họ mà nói, Lân Nhi còn đáng sợ hơn cả cha y, quá mức tàn phá Quỷ Tộc, nơi nào có Lân Nhi, chắc chắn sẽ gặp tai ương.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác cũng kinh ngạc nhìn hai cha con.

Dạy dỗ con cái, lại dạy ngay trên chiến trường!

"Tiếp tục!" Lâm Nghệ đủ kiên nhẫn, không thèm quan tâm đại chiến, chỉ dạy dỗ con trai.

Sau đó, để con trai tự mình bắn!

Còn con trai thì chơi đùa rất vui vẻ!

Sưu sưu sưu. .....

Từng mũi tên đáng sợ bay loạn xạ khắp Địa Phủ, khiến mười tám tầng Địa Ngục đều chấn động dữ dội, ức vạn vạn Quỷ Tộc run rẩy, sợ hãi vị tổ tông nhỏ này.

Sưu!

Một mũi tên lao nhanh về phía Đế Giang, Đế Giang cực tốc dịch chuyển, tránh khỏi mũi tên này.

"Rút, nhanh rút!" Cường giả Quỷ Tộc, Đại Vu Vu Tộc thấy Lân Nhi ham chơi, giật mình hoảng hốt!

Nào còn bận tâm đến việc khác, cấp tốc rời xa chiến trường, giữ mạng là quan trọng nhất.

Nếu không rút, chắc chắn sẽ bị tiểu ma vương này chơi chết!

Một đám cường giả Ma Tộc lập tức khóa chặt Lân Nhi.

Lân Nhi nào để ý, sớm đã bị món đồ chơi nhỏ Bàn Cổ Cung hấp dẫn, một phen bắn giết, hoàn toàn không có mục tiêu cố định, bắn loạn xạ khắp nơi, nhưng lại càng khó phòng bị hơn.

Mười mấy tôn cường giả Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên Ma Tộc trực tiếp bị bắn chết.

Ngay cả một tôn cường giả Chuẩn Thánh Ma Tộc, trong lúc không chú ý, cũng trúng một mũi tên.

Sát phạt tiễn đạo đáng sợ, suýt chút nữa đã hủy diệt cả Cầu Nại Hà!

Vô số Ma Tộc gặp tai ương chết thảm, mũi tên xuyên qua, từng mảng ma huyết đổ khắp Cầu Nại Hà.

Khiến các Đại Vu Vu Tộc, cường giả Quỷ Tộc tránh sang một bên đều môi run cầm cập!

Ánh mắt sợ hãi nhìn chằm chằm Lân Nhi.

Không chỉ vì là con trai của Vu Chủ Lâm Nghệ, điều quan trọng hơn, lực sát phạt tiễn đạo được tăng cường của Lân Nhi quá đáng sợ, Đại La Kim Tiên trúng một mũi tên, trực tiếp mất mạng!

Cường giả Hồng Hoang tu luyện vô số năm tháng, đều không làm được!

Trong khi một đứa trẻ ba tuổi, lại nhẹ nhàng làm được.

Quả nhiên.

Cha đáng sợ đến rợn người.

Con trai cũng là một tiểu khủng bố!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác cũng lùi về bên cạnh Lâm Nghệ, nhìn chằm chằm mấy chục loại ấn ký Đại Đạo bao quanh Lân Nhi, bao gồm cả Đại Đạo nguyên bản của mười hai hệ Tổ Vu, khiến họ cũng kinh ngạc.

Đặc biệt là một tầng sắc bén trên người y, hoàn toàn là truyền thừa Tiễn Đạo của Lâm Nghệ!

Tuy đều biết nhục thân của Lân Nhi đáng sợ.

Nhưng Tiễn Đạo, còn đáng sợ hơn!

Đương nhiên, Lâm Nghệ ở đây, cũng không cần trấn áp nữa!

Đám Ma Tộc đó cũng đồng tử co rút, chết dí nhìn chằm chằm Lân Nhi, dừng lại trước Cầu Nại Hà, không ai dám xông lên!

Bài học máu me vừa rồi, khiến họ biết đứa trẻ ham chơi bắn loạn xạ này đáng sợ đến mức nào, cũng càng rõ vì sao Quỷ Tộc, Vu Tộc lại

đột nhiên rút khỏi vòng chiến.

Lục Nhãn Cự Ảnh nhìn chằm chằm Lâm Nghệ đang dạy Lân Nhi!

Ngay sau đó, y vượt qua không gian, bước qua trước Cầu Nại Hà, sáu mắt bùng phát ma quang, cực tốc xuyên thủng không gian ức vạn dặm, hình thành sáu xoáy nước thôn phệ đáng sợ, nuốt chửng mọi sát phạt tiễn đạo.

"Cha ơi, bắn không trúng!" Lân Nhi bắn loạn xạ, đều bị sáu xoáy nước thôn phệ đó cản lại, có chút tức giận.

Lâm Nghệ tụ tay vung lên, một luồng sóng cuộn chứa tiễn ý, trong nháy mắt yên diệt sáu xoáy nước thôn phệ, quét bay Lục Nhãn Cự Ảnh, từ Địa Phủ bị ném vào giữa Hồng Hoang, trực tiếp nổ tung thành sương máu trước Quỷ Môn Quan.

Ngay cả nguyên thần cũng không thoát được.

Lập tức!

Thân thể tất cả Ma Tộc cứng đờ, đồng tử co rút.

Chết dí nhìn chằm chằm thân ảnh hai cha con.

Có thể sinh ra đứa trẻ đáng sợ như vậy, thì người cha sao có thể đơn giản?!

Dễ dàng một đòn, cường giả Chuẩn Thánh bị miểu sát!

Đã đánh giá thấp Địa Phủ.

"Đạo hữu có phải là Địa Phủ chi chủ?" Một tôn Chuẩn Thánh Ma Tộc nhìn Lâm Nghệ, nói: "Ma Tộc ta nguyện ý giúp đỡ Địa Phủ, cùng nhau đối kháng Hồng Hoang, chỉ cần Địa Phủ chi chủ có thể cung cấp cho Ma Tộc một nơi dung thân." "Không cần!" Lâm Nghệ thốt ra ba chữ.

Tất cả Ma Tộc lập tức thần tình đanh lại.

“Rút!” Mấy tôn cường giả Chuẩn Thánh Ma Tộc trực tiếp lớn tiếng hét, nhanh chóng chạy về phía Quỷ Môn Quan, tất cả Ma Tộc cũng vội vàng rút lui.

“Lân Nhi, học theo cha này!” Lâm Nghệ không nhìn đám Ma Tộc đang bỏ chạy, nhìn về phía Lân Nhi.

Ngay sau đó tay y vồ một cái, không gian hóa thành cung, tiễn đạo hóa thành tên, lắp một mũi tên, nhắm vào vị trí Quỷ Môn Quan.

Lân Nhi học được có vẻ có dáng dấp.

Khiến Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác đứng bên cạnh cũng mắt đầy hân hoan, vì vị thế của Vu Tộc!

Trong Vu Giới, Tây Vương Mẫu cũng nhìn mà kiêu ngạo!

“Cái tiểu khủng bố này, không hổ là con trai của Vu Chủ!” Không ít Đại Năng đều mỉm cười.

Tuy bình thường đứa trẻ này nghịch ngợm, khiến người ta đau đầu, nhưng căn nguyên, loại thiên tư này, gần như đã đè bẹp những Đại Năng có căn nguyên ma thai tiên thiên kia, chà đạp trên mặt đất.

Ầm ầm!

Nhưng, đúng lúc này.

Địa Phủ đột nhiên chấn động, khiến sự chú ý của mọi người lập tức đổ dồn vào Lâm Nghệ, từng đôi mắt trong nháy mắt đông cứng lại!

Chỉ thấy Lâm Nghệ đã kéo căng mũi tên!

Chương 96

Nhưng lại khiến tất cả sinh linh Địa Phủ có cảm giác, như thể cả Địa Phủ đều biến thành một cây cung, bị kéo căng đến mức mọi không gian trong Địa Phủ đều căng cứng!

Nụ cười của Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác cũng thu lại, kinh hãi trừng mắt nhìn Lâm Nghệ.

Tuy biết thực lực Lâm Nghệ đã sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng sau đó y chưa từng ra tay nữa.

Thế nhưng lúc này y vừa ra tay, ngay cả họ cũng cảm thấy một loại áp lực đáng sợ.

Một mũi tên đó sẽ mạnh đến mức nào?

Ầm!

Toàn bộ Địa Phủ, bao gồm Vu Giới, Thập Bát Tầng Địa Ngục cùng vô số tiểu thiên thế giới, theo mũi tên do Lâm Nghệ nắm giữ bắn ra, đột nhiên chấn động kịch liệt, khiến Đại Đạo dường như muốn tan vỡ.

U Minh Huyết Hải sôi trào ức vạn trượng, dường như muốn thôn phệ Lục Đạo Luân Hồi!

Minh Hà Lão Tổ thân thể bất ổn, cấp tốc bay ra Huyết Hải, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm vị trí Cầu Nại Hà!

Mũi tên bùng phát, hóa thành một cột sáng xuyên không gian, bắn ra khỏi Quỷ Môn Quan!

Hiện giờ cảnh giới của Lâm Nghệ đã bước ra được bước thứ ba,

sớm thoát ly sự dựa dẫm vào Bàn Cổ Cung.

Thiếu đi Bàn Cổ Cung, không những uy năng chẳng hề suy yếu, trái lại càng mạnh mẽ, càng sắc bén, càng hủy diệt!

Bởi lẽ, giờ khắc này y đã lấy Địa Phủ làm cung.

Mỗi một tiễn bắn ra, đều được gia tăng bảy tám trăm lần sát phạt lực!

Lân Nhi cũng bắt chước theo, học theo vẻ trịnh trọng và nghiêm túc của cha, như một tiểu đại nhân, khiến Tây Vương Mẫu mẫu trong lòng tràn đầy kiêu ngạo, vui mừng!

Giờ khắc này, tể tể nhà mình thật sự giống cha, đã có phong thái của cường giả!

Cửu Phượng ánh mắt lấp lánh, chỉ mong được cùng Lâm Nghệ sinh một hài tử.

Mũi tên của Lân Nhi cũng bắn ra, uy năng bất phàm, cũng hóa thành một luồng sáng, theo sau tiễn quang của Lâm Nghệ lao ra khỏi Quỷ Môn Quan!

Nơi tiễn quang đi qua, tất cả đều hóa thành hư vô!

A a a… Ngoài Quỷ Môn Quan vang lên tiếng thét thảm thiết vô tận.

Vô số Ma Tộc bị sát phạt Tiễn Đạo thôn phệ, cùng không gian hóa thành hư vô trong Hỗn Độn.

Bên ngoài Hồng Hoang, có thể nhìn thấy một trụ tiễn có đường kính mấy trăm vạn công lý, ầm ầm xuyên vào Thiên Khung!

Hư không dọc đường dường như bị cưỡng bức xé nát, tầng mây và phong bạo nặng nề vô biên hóa thành sóng xung kích hình vành khăn, khuếch tán ra bốn cực thiên địa Hồng Hoang, như chiếc cối xay

đang lăn lộn trên Thiên Khung, phát ra những tiếng chấn động kinh thiên!

Thiên Khung đã bị xuyên thủng một lỗ hổng khổng lồ vô biên!

Cùng lúc này, Hồng Hoang trong khoảnh khắc tràn ngập Tiễn Ý vô tận, ngay cả gió thổi cũng mang theo một sự sắc bén lạnh lẽo.

"Vị này!" Nhiều Đại Năng Hồng Hoang nhìn Lâm Nghệ, chuyển mắt nhìn về phía chân trời.

Ngoài một cột sáng phóng lên trời, còn có một cột sáng nhỏ hơn đi theo, xuyên qua biên giới Tam Thập Tam Thiên, một tiễn đã chém đứt vô biên Thiên Hà đang hoành hành trong Hỗn Độn tinh không, thiên địa cùng diệt, ngay cả ánh sáng của Thái Dương Tinh cũng bị che lấp.

"Lại mạnh hơn, mạnh hơn vô số lần!" "Hậu Nghệ này định chứng đạo sao?

Thật đáng sợ!

Hiện giờ còn chưa bước qua bước chứng đạo kia, nếu đã bước qua, thì sẽ mạnh đến mức nào?" Cảm nhận Tiễn Ý khủng bố tràn ngập Hồng Hoang, nhiều Đại Năng đều thần sắc ngưng trọng.

Lâm Nghệ càng ngày càng mạnh, có nghĩa là sự va chạm giữa Địa Phủ và Hồng Hoang càng đến gần.

Đến lúc đó, đại thế mênh mông chỉ sợ sẽ buộc các bên phải đứng về một phe, cuốn vào cuộc chiến giữa Địa Phủ và Hồng Hoang.

Khi đó, phải đối mặt với một quái thai cấp bậc khủng bố như vậy, thật đáng sợ nhất!

"Đi!

Mau đi!" Các Chuẩn Thánh Ma Tộc thoát ra từ Quỷ Môn Quan gào thét về phía Tử Ma, Thiên Ma, Âm Ma cùng các Ma Vương khác đang

đứng trước Ma Chi Tuyền Qua.

Sự hủy diệt truy kích phía sau đã tàn sát quá nhiều Ma Tộc.

Không ai có thể chịu đựng được.

Trong Tiễn Ý mênh mông, Chuẩn Thánh cũng cảm thấy mình nhỏ bé như lũ kiến.

Chỉ là, tiếng kêu vừa vang lên, tinh không ma khí âm u cũng trong khoảnh khắc bị Tiễn Ý khủng bố lấp đầy.

Trong nháy mắt, Tử Ma cùng các vị khác đều cảm thấy một luồng uy hiếp nồng đậm quét tới, khiến mí mắt họ giật liên hồi, Thần Niệm cấp tốc thăm dò hướng Thiên Hà.

Ma Tộc đã xông vào Quỷ Môn Quan đang liều mạng chạy trốn.

Sát phạt Tiễn Đạo khủng bố ấy khiến sắc mặt Tử Ma đột biến, vội vàng hô: "Đi!" Hầu như ngay lập tức, Tử Ma, Thiên Ma cùng các vị khác lập tức quyết đoán, dẫn dắt tất cả Ma Tộc, lóe mình trốn vào Hỗn Độn tinh không!

Ầm!

Tiễn quang trong khoảnh khắc xuyên thủng Ma Chi Tuyền Qua, trực tiếp oanh kích vào Hỗn Độn, tựa như ánh sáng khai thiên, cấp tốc xuyên phá Hỗn Độn dày đặc mênh mông!

Tử Ma cùng các vị khác nhìn thấy mà tâm thần kịch chấn!

May mắn!

Vừa rồi đã không trốn vào Ma Chi Tuyền Qua.

Bằng không, không ai có thể thoát được.

Ngay cả Hỗn Độn cũng bị bắn xuyên qua, huống chi những thứ khác!

“Hồng Quân kia thật thâm độc!” Ánh mắt Tử Ma u trầm.

“Xem ra Hồng Quân đã tính toán mọi thứ ta có thể nghĩ đến, lấy ta làm pháo hôi!” Sắc mặt Thiên Ma cũng cực kỳ âm trầm, cau mày nói: “Tạm thời đừng đi trêu chọc Địa Phủ nữa, cường giả có thể bắn ra loại tiễn sát phạt như vậy, tuyệt đối không phải chúng ta hiện giờ có thể trêu chọc, hãy an vị trong Hỗn Độn tinh không trước đã, đợi Địa Phủ và Hồng Hoang lưỡng bại câu thương, ta sẽ lại tiến vào Hồng Hoang!” Một tiễn này, quả thật đã dọa họ không nhẹ!

Nếu sớm biết Địa Phủ Chi Chủ lại khủng bố đến thế, tuyệt đối sẽ không mạo hiểm một cách khinh suất, tất cả kế hoạch trước đó cũng phải suy tính lại.

Nhưng, không chỉ họ không biết.

Ngay cả Hồng Quân tại Tử Tiêu Cung cũng vô cùng bất ngờ.

Tuy biết Lâm Nghệ đã bước ra bước thứ ba, nhưng lại không biết thực lực cụ thể của Lâm Nghệ, giờ khắc này y cũng kinh hãi đến mức đó.

Một tiễn, ngay cả y cũng cảm thấy một áp lực cường đại!

“Ai!” Hồng Quân thở dài.

Ngay sau đó y lấy ra Phong Thần Bảng đã được tu sửa xong, trầm tư một lát, triệu tập các Thánh Nhân, để họ cùng ký tên vào Phong Thần Bảng.

Sự trưởng thành của Lâm Nghệ khiến y cũng cảm thấy một nỗi lo lắng cấp bách.

Hậu Thổ Địa Đạo đã đủ khó đối phó rồi.

Nếu Lâm Nghệ chứng đạo, thì tác động đến Thiên Đạo sẽ càng lớn, và cuối cùng cũng sẽ ảnh hưởng đến y đang hợp đạo với Thiên

Đạo.

Về phía Ma Tộc, tạm thời không quan tâm!

Lượng Kiếp lần này mới là mấu chốt, bởi vì đây là cơ hội nhanh nhất để kéo Địa Phủ và Hồng Hoang đối đầu.

Ban đầu, y định tự mình hạ tràng.

Nhưng một mình y, cộng thêm Thiên Đạo, liệu có thể triệt để áp chế Địa Đạo và Lâm Nghệ hay không, đó vẫn là một ẩn số.

Nếu không thể áp chế, sẽ làm tổn hại uy nghiêm của Đạo Tổ, và Thiên Uy của Thiên Đạo!

Thiếu đi uy nghiêm của Đạo Tổ, làm sao có thể áp chế được các cường giả Hồng Hoang.

Đến lúc đó, e rằng ảnh hưởng sẽ giảm sút, khiến cục diện Hồng Hoang càng thêm hỗn loạn, càng khó kiểm soát, khi đó, y lại lấy gì, để chống lại Địa Phủ đây.

Hiện giờ, tốt nhất là dùng Lượng Kiếp, cuốn tất cả mọi người vào, như vậy, ai cũng không còn lời nào để nói.

Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Nữ Oa cùng tranh luận một hồi, cuối cùng, Thông Thiên Giáo Chủ một hơi điền hơn hai trăm danh ngạch, đều là các đệ tử có căn cốt bình thường của Xiển Giáo.

Vào Thiên Đình, có một chức vị, đối với họ, cũng là một nơi quy tụ tốt!

Ngoài ra, việc Huyền Nhi xé nát Phong Thần Bảng cũng phải gánh chịu hậu quả.

Còn về các danh ngạch khác, tự nhiên được chia đều cho Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng các Thánh Nhân khác, họ cũng tự mình điền

thêm một số, mới lấp đầy được.

Tuy nhiên, Thiên Đình có thể giữ vững được hay không, vẫn là một ẩn số.

Đế Tuấn đồ Thánh chứng đạo thành Thánh Nhân, liệu có thể cuốn thổ trùng lai, nghịch đại thế, lập lại Yêu Tộc Thiên Đình hay không, cũng không phải là không thể.

Lúc đó, việc ký tên vào Phong Thần Bảng, cũng chẳng giải quyết được gì.

Vì vậy, giờ khắc này y lại mong Đế Tuấn sớm ngày xuất quan!

Ngoài ra, giữa Đế Tuấn và Lâm Nghệ tất yếu sẽ có một trận chiến, xem thử, rốt cuộc ai sẽ mạnh hơn một chút?

Xem thử Đế Tuấn có thể áp chế Lâm Nghệ không?

Đồ Thánh chứng đạo, thực lực Đế Tuấn tuy trong nhất thời khó đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng không phải Thánh Nhân hiện giờ có thể so sánh, hẳn là có thể kháng hành được Lâm Nghệ.

Hôm nay có chút việc gấp, vì vậy, chất lượng chương có thiếu sót, mong các đạo hữu thông cảm, phần cao trào sắp tới rồi!!

Cảm tạ các đạo hữu đã tặng hoa, phiếu đánh giá và ủng hộ!

Địa Phủ.

Một tiễn, một trận đại chiến trong khoảnh khắc kết thúc.

Khi Lâm Nghệ thu lại Tiễn Ý, y cảm giác Địa Phủ như cây cung giương cao đã được buông lỏng dây, khiến tất cả sinh linh trong lòng đều nhẹ nhõm.

"Lân Nhi thật thông minh!" Đối với tiễn của mình, Lâm Nghệ lại không để tâm lắm, y tương đối quan tâm đến tiễn của Lân Nhi, học

theo quả thật rất giống, sát phạt mà nó mang theo cũng không hề nhỏ!

Đủ sức uy hiếp Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Khiến y cũng khá kinh ngạc!

Phải biết, tể tể nhà mình mới bao nhiêu tuổi.

Nếu được chỉ dẫn tu luyện, Tiễn Đạo của con nhất định sẽ tiến bộ thần tốc.

Thậm chí, có thể đi con đường chứng đạo mới toanh kia!

Đương nhiên, Lâm Nghệ hiện tại chưa định dạy con.

Chương 97

Một là có cha che chở, tể tể nhà mình chỉ cần vui vẻ hưởng thụ sự bao bọc là được, xem Hồng Hoang ai dám động vào!

Hai là pháp môn chứng đạo bước thứ tư còn chưa được kiểm chứng, tuyệt đối không thể tùy tiện truyền dạy, để tránh rơi vào cảnh khốn khó, đến lúc đó, sẽ làm hỏng con đường chứng đạo của tể tể.

Nếu muốn dạy, ít nhất cũng phải đợi bước thứ tư được kiểm chứng, có thể thực hiện, có thể đi thông, khi đó mới có thể truyền đạo!

"Cha!

Con muốn cái này!" Lân Nhi nắm chặt Bàn Cổ Cung không buông.

Lâm Nghệ không từ chối, đừng nói một cây Bàn Cổ Cung, mười cây y cũng phải cho!

Ngoài ra, việc dạy dỗ tể tể, không thể chỉ giới hạn ở Tiễn Đạo, mà còn cần dạy về tâm tính, ý chí, dũng khí, khí phách.

Giai đoạn hiện tại tể tể còn nghịch ngợm, trong phạm vi có thể kiểm soát, Lâm Nghệ không ràng buộc.

Sau này lớn lên, những điều đó là không thể thiếu!

Đương nhiên, tể tể nhà mình là Thần Linh bẩm sinh, thai nghén mấy vạn năm mới ra đời, sự trưởng thành càng chậm chạp, mấy chục năm, tương đương với một đứa bé hai ba tuổi.

Đối với Thần Linh bẩm sinh, khái niệm thời gian đã bị làm mờ!

Lâm Nghệ cũng không bất ngờ.

Dù sao, nhiều Thần Thai Ma Thai Tiên Thiên cũng thai nghén ức

vạn năm.

“Huynh trưởng!

Việc ở đây đành phiền các ngươi!” Lâm Nghệ nói với Đế Giang cùng các vị khác, ôm Lân Nhi quay về Vu Giới.

Nhìn cặp cha con này, cặp mắt trong Địa Phủ đều khẽ run rẩy, nội tâm cười khổ.

Thầm than, đây tuyệt đối là đội hình cha con mạnh nhất Hồng Hoang!

Lão cha kinh diễm Hồng Hoang, áp chế tất cả Kiêu Hùng Bá Chủ, Đại Năng khai thiên đều ảm đạm vô quang.

Còn con trai thì là Thần Linh bẩm sinh, mang theo mấy chục loại Đại Đạo, đủ loại đặc thù, mới mấy tuổi, trực tiếp thống loạn bắn giết, đã trấn áp Ma Tộc từng uy chấn Hồng Hoang.

Nếu đợi Lân Nhi trưởng thành, e rằng có thể cùng Lâm Nghệ lật tung cả thế giới Hỗn Độn mênh mông vô vết.

Nhìn đứa bé trai mũm mĩm, không ít Đại Năng trong lòng cũng nảy sinh ý nghĩ muốn sinh một đứa con trai!

Nhưng, nghĩ lại khoảng cách với Lâm Nghệ, họ lại cười một cách chua xót.

Tiếp theo, Lâm Nghệ vừa bầu bạn với tể tể, vừa suy nghĩ về bước thứ tư!

Hơn 40 triệu đạo Pháp Tắc Đại Đạo, tuy đã dùng một phần, nhưng đủ để duy trì việc mở vài lần trường huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục.

Với sự gia trì của 1 triệu lần cảm ngộ lực, Lâm Nghệ vừa cảm ngộ các loại Bản Nguyên Đại Đạo, vừa cố gắng tìm kiếm phương

pháp kiểm chứng cho bước thứ tư.

Các loại Tiễn Đạo không ngừng thăng tiến.

Nhưng phương pháp kiểm chứng vẫn chưa có chút manh mối nào.

"Hệ thống!

Ta muốn xông quan!" Lâm Nghệ nói.

Trường huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục tổng cộng có chín tầng, có thể gia tăng 90 vạn lần cảm ngộ lực, đối với y, đây là sự gia trì cực lớn!

Gần như tăng gấp đôi cảm ngộ lực, không những có thể giúp y nhanh chóng phân tích bảy tám trăm loại Bản Nguyên Đại Đạo khủng bố, dung nhập vào bản thân, mà có lẽ còn có thể cung cấp một môi trường kiểm chứng phù hợp hơn.

"Khiêu chiến mở ra!" Hệ thống nhắc nhở.

Toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tận bạo động, phong bạo hủy diệt Hỗn Độn ức vạn trượng lan tràn, Lâm Nghệ dường như trong nháy mắt bị kéo đến rìa Hỗn Độn, một mặt chướng bích Hỗn Độn vô biên vô tận cũng xuất hiện trước mặt Lâm Nghệ, dường như ngăn cách y với một giới hạn Hỗn Độn khác!

Vào lúc này, hơn ba mươi tôn Thần Ma từ trong chướng bích Hỗn Độn xông ra, chặn trước mặt Lâm Nghệ, khí tức phóng thích từ trên người chúng cực kỳ khủng bố, sánh ngang Thánh Nhân ngũ lục trọng thiên!

Đương nhiên, quan trọng nhất, hơn ba mươi tôn Thần Ma này trên người không chỉ ẩn chứa một loại Đại Đạo.

Điều đó có nghĩa là chúng không phải Thần Ma được thôi sinh bởi Đại Đạo mà Lâm Nghệ cần lĩnh ngộ, vì vậy, thủ đoạn của chúng cũng

sẽ không đơn nhất, khó đối phó hơn trước.

Điều đó càng có nghĩa là, y phải đối chiến với hơn ba mươi cường giả sánh ngang Thánh Nhân!

Tầng thứ nhất đã khó khăn như vậy.

Vậy mấy tầng phía sau chẳng phải sẽ phải đối mặt với tồn tại cấp Thiên Đạo Thánh Nhân sao?

Lâm Nghệ nghĩ thầm.

Về quy tắc xông chín tầng, y cũng nhanh chóng hiểu rõ, tầng thứ nhất chỉ cần xuyên phá chướng bích Hỗn Độn dưới sự cản trở của hơn ba mươi tôn Thần Ma.

Trước khi bước ra bước thứ ba, nếu Lâm Nghệ đối mặt với chúng, quả thật là một khó khăn lớn.

Nhưng, hiện giờ bước thứ ba đã bước ra, sức mạnh sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, mạnh đến mức nào, Lâm Nghệ cũng nhân cơ hội này để kiểm chứng.

Lấy Hỗn Độn làm cung, Lâm Nghệ trực tiếp bắn giết về phía hơn ba mươi tôn Thần Ma.

Thời Gian Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn cùng các Tiễn Đạo khác, dưới bước thứ ba nhân tiễn đạo hợp nhất, Lâm Nghệ hoàn toàn không cần phải thi triển từng loại một, mà có thể tùy tâm sở dục mà thi triển.

Mỗi một tiễn đều có uy năng gia tăng hơn 900 lần sát phạt lực Tiễn Đạo, y trực tiếp bắn giết về phía một tôn Thần Ma, ẩn chứa đặc tính của Không Gian Chi Tiễn, một tiễn bắn ra, không gian vô hạn chồng chất, phân cách tất cả ba mươi mấy tôn Thần Ma, dường như tách biệt chúng trong ba mươi mấy Hỗn Độn khác nhau, ở giữa lại bị vạn vạn tầng không gian chồng chất ngăn cách.

Không Gian Chi Tiễn trong nháy mắt đã bắn giết một tôn Thần Ma.

Vị Thần Ma kia không chỉ nắm giữ Không Gian Đại Đạo, mà còn nắm giữ Kim Chi Đại Đạo, Lôi Chi Đại Đạo, những cú đấm mạnh mẽ va đập, cứng rắn đánh tan từng tầng Hỗn Độn, mang theo sát phạt Đại Đạo khủng bố bao trùm.

Lâm Nghệ lại bắn một tiễn nữa, lần này ẩn chứa Thời Gian Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, lại một lần nữa bắn giết!

Số lượng Tiễn Đạo dung nhập vào càng ngày càng nhiều!

Mỗi khi dung nhập một loại, liền sở hữu một loại uy năng đặc thù của Đại Đạo!

Chẳng mấy chốc, Lâm Nghệ đã dung nhập hơn trăm loại Tiễn Đạo vào một tiễn, uy năng cũng chồng chất lên vô số lần, bao hàm các loại uy năng khủng bố của Đại Đạo, ví dụ như thời gian đảo ngược của Thời Gian Chi Đạo, không gian tĩnh chỉ của Không Gian Chi Đạo, lôi đình hủy diệt của Lôi Chi Đại Đạo, năng lực phần diệt của Hỏa Chi Đại Đạo, v.v.

Đó chính là lợi ích của việc nhân tiễn đạo dung làm một thể!

Có thể tùy ý dùng tiễn để ngự trị tất cả Đại Đạo, biến chúng thành sát phạt Tiễn Đạo.

Nếu tụ tập Tam Thiên Đại Đạo, dung nhập vào một tiễn, thì tiễn đó sẽ mang theo uy năng của Tam Thiên Đại Đạo.

Nếu dung nhập thế của Hỗn Độn vô biên, thì sẽ sở hữu uy năng Hỗn Độn mênh mông!

Một trận cuồng chiến, không biết từ lúc nào, Lâm Nghệ đã dung nhập hơn năm trăm loại Tiễn Đạo, một tiễn bắn ra, bao hàm Tiễn Đạo

sát phạt các loại, trực tiếp xé nát Hỗn Độn vô biên vô tận, trong nháy mắt thôn phệ và nghiền nát bảy tám tôn Thần Ma, đồng thời bắn xuyên vào chướng bích Hỗn Độn, khiến chướng bích sụp đổ.

Lâm Nghệ nhìn thấy mà cũng kinh hãi!

Một tiễn đã có thể dễ dàng đồ Thánh!

Nếu dung nhập Tam Thiên Đại Đạo, sẽ có uy năng lớn đến mức nào, Lâm Nghệ khó mà tưởng tượng được.

Hỗn Độn bị xé toạc một thông đạo, Lâm Nghệ nhân cơ hội này một bước vượt qua chướng bích Hỗn Độn!

"Chúc mừng Túc Chủ, xông qua tầng thứ nhất cấp Địa Ngục, cảm ngộ lực gia tăng 10 vạn lần!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được 10 triệu đạo Hỗn Độn Hủy Diệt Bản Nguyên Đại Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được gia tăng 1000 cấp Tiễn Đạo Hỗn Độn Chi Uy!" "Mời Túc Chủ lựa chọn Tiễn Đạo muốn dung nhập?" Nghe những phần thưởng nhận được, Lâm Nghệ cũng cực kỳ kinh ngạc. 10 triệu đạo Hỗn Độn Hủy Diệt Bản Nguyên Đại Đạo thì không cần nói, đủ để mở vài lần trường huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục.

Còn 1000 cấp Tiễn Đạo gia tăng, thì cực kỳ khủng bố!

Phải biết, hiện giờ các Tiễn Đạo chính như Thời Gian Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn đều là hơn 900 cấp, một khi lại tăng thêm 1000 lần, thì sẽ gần hai nghìn cấp.

Đó chính là cảnh giới Tiễn Đạo mà y từng tưởng tượng!

Đơn thuần một loại Tiễn Đạo, Thánh Nhân nào có thể chịu được một tiễn?

Nghĩ vậy, Lâm Nghệ chọn nâng cấp Thí Thần Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn gây tổn thương cực lớn cho Nguyên Thần, có sức uy hiếp khủng bố đối với tồn tại trên Thánh Nhân.

Lâm Nghệ quyết định, tiếp tục xông quan!

Hồng Hoang.

Tam Tiên Đảo.

"Tỷ tỷ!" Bích Tiêu toàn thân dính máu, ôm hài tử trở về Tam Tiên Đảo, vừa đặt chân xuống, liền "Oa" một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu sắc mặt kịch biến, vội vàng tiến lên.

"Nương thân!

Ô ô ô, bọn họ ức hiếp tiểu di!" Hài tử đau lòng khóc.

"Huyền Nhi, con không sao chứ!" Vân Tiêu vội vàng ôm hài tử kiểm tra thương thế.

"Huyền Nhi không bị thương!" Bích Tiêu giải thích.

Vân Tiêu không yên tâm, lại kiểm tra một lượt, xác nhận không sao mới nhìn về phía Bích Tiêu, vội vàng lấy ra một viên Tiên Đan, giúp Bích Tiêu ổn định thương thế, rồi cau mày hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" "Muội đưa Huyền Nhi ra ngoài chơi, bị Nam Cực Tiên Ông lão già vô sỉ kia phục kích, y vẫn ôm hận chuyện Huyền Nhi sát hại Bạch Hạc Đồng Tử, nên đã dẫn Xích Tinh Tử và Linh Bảo Đại Pháp Sư phục kích muội và Huyền Nhi." Bích Tiêu phẫn nộ nói.

Hiện giờ, Phong Thần Đại Chiến đã triệt để bùng nổ!

Từ khi mâu thuẫn ở Tử Tiêu Cung gia tăng, Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng Tây Phương Nhị Thánh càng ngày càng đối đầu như nước với lửa, đệ tử các giáo phái đối địch lẫn nhau, xoay quanh Nhân Tộc mà triển khai tranh đấu.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân sau khi bị Đế Tuấn đồ sát, lại được phục

sinh, không tiếc trực tiếp tham gia vào Lượng Kiếp!

Khiến toàn bộ Lượng Kiếp càng thêm không thể kiểm soát.

Yêu Tộc vẫn ở Bắc Câu Lô Châu, ẩn mình chờ đợi động tĩnh bên trong Thái Dương Tinh!

Trong Hồng Hoang, có Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân mưu kế, thổi gió thêm lửa, giữa Xiển Giáo và Tiệt Giáo đã xảy ra không ít trận tử chiến, Thạch Cơ cùng các đệ tử Tiệt Giáo khác ứng kiếp tử vong, đã triệt để kéo mối thù giữa Tiệt Giáo và Xiển Giáo lên mức cao nhất.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì nhân cơ hội này cướp đoạt đệ tử, độ họ vào Tây Phương!

Sở dĩ thực lực của Tây Phương Giáo bị xếp cuối, một nguyên nhân lớn là Tây Phương nghèo nàn, Tây Phương Giáo khó phát triển, Khí Vận không đủ, khó có thể nhận được nhiều gia trì từ Thiên Đạo hơn.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị đồ sát hai lần, mất hết mặt mũi, vì để có thể thăng tiến, y hiển nhiên không màng tất cả.

Vì vậy, thậm chí còn nhắm mục tiêu vào đứa hài tử của Bích Du Cung!

Trong Tử Tiêu Cung, tất cả đều đã nhìn ra sự khủng bố của đứa bé này, nếu độ nó vào Tây Phương, tất yếu sẽ tăng cường Khí Vận vô tận cho Tây Phương, hiện giờ Xiển Giáo và Tiệt Giáo gần như bất tử bất hưu, chính là cơ hội tốt.

Nếu không thể độ vào, thì cũng có thể nhân cơ hội này mà hủy diệt nó!

Tử Tiêu Cung đã tính toán đủ điều, ngay cả lòng dạ độc ác cũng sinh ra.

Âm thầm bố trí kế sách, từng bước một, dẫn dắt hài tử vô tình sát hại Bạch Hạc Đồng Tử, đệ tử của Nam Cực Tiên Ông.

Nam Cực Tiên Ông tự nhiên sẽ không bỏ qua, đã đến Tam Tiên Đảo chuẩn bị bắt hài tử.

Chương 98

Vân Tiêu làm sao có thể giao con trai, trực tiếp oanh Nam Cực Tiên Ông đi.

Nam Cực Tiên Ông cũng không bỏ qua, trước đó y đã bị hài tử nhà Tây Vương Mẫu mẫu hành hạ, tiên lộc bị nướng, dược điền bị hủy, y cũng bị đánh chỉ còn Nguyên Thần.

Tổng cộng tốn không ít thời gian mới hồi phục, đệ tử duy nhất Bạch Hạc Đồng Tử lại gặp kiếp nạn, tự nhiên không chịu buông tha.

"Nam Cực Tiên Ông kia thật ghê gớm!" Vuốt ve vết máu trên mặt hài tử, Vân Tiêu nhìn Bích Tiêu suýt chết, lửa giận bùng lên từ trong lòng.

Nếu không có Bích Tiêu che chở, con trai nhà mình chẳng biết sẽ bị một đám người Xiển Giáo ức hiếp đến mức nào?

E rằng bị đánh chết cũng có khả năng!

Kế sách này, hiển nhiên đã kéo con trai y vào Phong Thần Lượng Kiếp, đã động đến căn cơ của y!

"Bích Tiêu, đưa Huyền Nhi đến Địa Phủ tránh kiếp!" Vân Tiêu trầm giọng nói với Bích Tiêu một câu.

Trong đại thế Lượng Kiếp, sát phạt cực kỳ nặng nề, hoàn toàn không có tình nghĩa.

Tể tể nhà mình bị cuốn vào Lượng Kiếp vì mưu kế, kẻ bày ra mưu kế kia đáng muôn lần chết!

Nhưng, giận thì giận, để đảm bảo tể tể không bị tổn hại dù chỉ một chút, chỉ có thể đến bên cạnh cha nó, an toàn mới được đảm bảo!

Ngay sau đó, Vân Tiêu nhìn về phía Côn Lôn, lạnh lùng nói: "Dám bày kế lên Huyền Nhi nhà ta, khẩu khí này, làm mẹ ta làm sao nuốt trôi!

Vừa lúc ta đã cảm ngộ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, ta sẽ đòi công đạo, để xem các ngươi quang minh chính đại vào trận mà đòi công đạo đi." Lâm Nghệ đã xông qua tầng thứ tư cấp Địa Ngục.

Tầng thứ nhất có hơn ba mươi tôn Thánh Nhân!

Tầng thứ hai và tầng thứ ba, lại mỗi tầng tăng thêm hơn mười tôn.

Đến tầng thứ tư, không những tăng thêm hơn mười tôn, mà số lượng đã đạt đến bảy mươi tôn, toàn bộ chiến lực cũng thăng cấp một cảnh giới.

Càng đi về sau, Lâm Nghệ càng kinh hãi.

Theo xu thế này, y không thể không hoài nghi, xông đến tầng thứ chín, chẳng lẽ sẽ phải đối mặt với Thiên Đạo Thánh Nhân?

Thậm chí, có lẽ không chỉ một hai tôn!

Nhìn như vậy, 90 vạn lần cảm ngộ lực gia tăng, không phải dễ dàng mà có được!

Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Nhưng, may mắn là phần thưởng hậu hĩnh!

Mấy cửa ải trước đã nhận được 10 triệu đạo Bản Nguyên Đại Đạo, hai mươi loại Hỗn Độn Đại Đạo, cùng hai lần cơ hội gia tăng cấp độ Tiễn Đạo.

Thí Thần Chi Tiễn đã tăng cường hai nghìn lần, Thời Gian Chi Tiễn cũng tương tự tăng cường hai nghìn lần.

Đương nhiên, sự gia trì Tiễn Đạo trước đó tuy đã tăng cường đến 1000 lần, nhưng đều là đơn nhất, Lâm Nghệ đã chọn dùng để nâng

cấp Thí Thần Chi Tiễn và Thời Gian Chi Tiễn.

Lần tăng cường này, là bảy tám trăm loại Đại Đạo khủng bố cùng lúc tăng 74 cấp!

Nếu xét đơn lẻ, sự thăng cấp này không mấy rõ ràng.

Nhưng vì, nhân, tiễn, đạo dung làm một thể, Lâm Nghệ có thể dung hợp các loại Tiễn Đạo thành một tiễn, bảy tám trăm loại Tiễn Đạo một khi hợp nhất, mỗi loại đều tăng 74 cấp, thì khi hợp nhất lại, có thể dẫn đến sự biến đổi chất khủng bố.

Từng tôn Thần Ma tan vỡ, hóa thành vô tận Đạo chi áo nghĩa, dung nhập vào ý thức của Lâm Nghệ, không ngừng củng cố Tiễn Tâm, khiến y càng thêm rõ ràng nắm giữ Tiễn và Đạo!

Lâm Nghệ không tiếp tục xông quan!

Bởi vì, hơn 70 tôn Thần Ma trên biển vẫn chưa hoàn toàn bị giết chết, chủ yếu bị giới hạn bởi bước thứ tư!

Sau khi xông qua tầng thứ tư, Lâm Nghệ cũng đã mò mẫm ra được một chút manh mối!

Ngay sau đó y tiếp tục cảm ngộ tất cả Đại Đạo, cố gắng thôi diễn cảm ngộ đến Bản Nguyên Hạch Tâm, đợi khi hoàn toàn nắm giữ Đại Đạo, mới có thể tìm kiếm phương pháp kiểm chứng.

Còn về thực lực, hiện giờ y lại tiến thêm một bước!

Mạnh hơn vài trăm lần.

Khiến ngay cả y cũng không có một nhận thức rõ ràng về cảnh giới của mình, sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng lại chưa chứng đạo, nhưng dù chưa chứng đạo, thực lực và cảm ngộ về Đạo của y hiện giờ hiển nhiên đã đạt đến một tầng thứ đó.

Nếu không có sự thôi diễn của bước thứ tư, thậm chí ngay cả

cảnh giới cũng mơ hồ, vì vậy, việc tìm kiếm phương pháp kiểm chứng, cực kỳ quan trọng, và cũng cấp bách như lửa cháy đến nơi!

Địa Phủ.

Bích Tiêu ôm hài tử đến Quỷ Môn Quan, nói với một Quỷ Tướng Thái Ất Kim Tiên trấn thủ Quỷ Môn Quan: "Nhi tử của Địa Phủ Chi Chủ, muốn gặp phụ thân!" Vị Quỷ Tướng Thái Ất Kim Tiên kia vừa nghe, nhìn về phía hài tử, đồng tử co rút, tay cũng không tự giác run rẩy!

Nhi tử của Vu Chủ?

Lại một đứa nữa!

Đứa trước đó đã mang đến tổn thương cho Địa Phủ, vẫn như bóng ma không thể xua đi, nếu giờ lại thêm một đứa nữa, thì...

Vị Quỷ Tướng kia rùng mình!

Nhưng, là nhi tử của Vu Chủ, nào dám chậm trễ, liền nói: "Nương nương mời theo ta!" Quỷ Tướng dẫn Bích Tiêu và hài tử đến Điện Diêm La.

"Đế Giang Đại Nhân, nhi tử của Vu Chủ muốn gặp Vu Chủ!" Quỷ Tướng cung kính nói ở bên ngoài.

"Lân Nhi đến sao?" Đế Giang buông công việc đang làm, bước ra khỏi Điện Diêm La.

Khi nhìn thấy Bích Tiêu và hài tử, thần sắc hơi ngạc nhiên.

Thánh Linh bẩm sinh!

Căn nguyên có tiềm chất tốt nhất để chứng đạo!

Đế Giang thăm dò tình huống của hài tử, nội tâm chợt kinh hãi, trong hơi thở của nó, Linh Hồn Đại Đạo của Địa Phủ và Tử Vong Đại Đạo, cùng Bản Nguyên Đại Đạo Không Gian trên người nó, đều

đang lưu chuyển trong lỗ mũi nhỏ của hài tử.

Bích Tiêu nói: "Là nhi tử của Hậu Nghệ, tên là Huyền Nhi!" Nhi tử của Hậu Nghệ!

Đế Giang tâm thần hơi trầm xuống, lại một đứa nữa!

Nhưng, khác với biểu hiện của quỷ tướng, Đế Giang lại mừng như điên.

Nếu thật là nhi tử của Hậu Nghệ, vậy Vu Tộc lại có thêm một vị cường giả!

"Đi theo ta!" Đế Giang thi triển Không Gian Đại Đạo, trực tiếp dịch chuyển đến bộ lạc Hậu Nghệ trong Vu Giới.

"Hậu Nghệ chưa xuất quan?" Đế Giang dò xét một lượt.

"Hậu Nghệ!" Bích Tiêu lại trực tiếp gọi.

Vút!

Lâm Nghệ đang bế quan mở mắt, tiếng nói này, thật quen thuộc!

Cửu Phượng vội vàng đến Đại Điện Thủ Lĩnh.

Tây Vương Mẫu mẫu ôm Lân Nhi cũng hạ xuống.

Tất cả cùng nhìn về phía Bích Tiêu, và đứa hài tử trong lòng nàng.

Hai đứa hài tử cũng nhìn nhau.

Trong đôi mắt đen lấp lánh đạo vận, đều xen lẫn một chút tò mò, và cả sự hân hoan!

Cánh cửa Đại Điện Thủ Lĩnh mở ra.

Lâm Nghệ từ trong đó bước ra.

"Cha!" Hài tử Lân Nhi thoát khỏi vòng tay của Tây Vương Mẫu mẫu, bay nhào vào lòng Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ véo mũi Lân Nhi, mỉm cười bước tới, nhìn về phía Bích Tiêu và hài tử trong lòng nàng.

Hài tử Huyền Nhi cũng chuyên chú nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

"Huyền Nhi, gọi cha!" Bích Tiêu nói với hài tử.

Cửu Phượng, Tây Vương Mẫu mẫu thần sắc hơi ngạc nhiên.

Nhưng không phải nhanh, Tây Vương Mẫu mẫu dường như đã đoán được, trong nháy mắt hiểu ra.

Dù sao, chuyện này có thể liên quan đến y.

Huyền Nhi không gọi cha, bởi vì, giờ khắc này trong lòng Lâm Nghệ đã có một đứa rồi.

Lâm Nghệ cũng hơi sững sờ.

Y và Vân Tiêu mới chỉ có một lần, và… Lâm Nghệ một tay ôm Lân Nhi, bước đến trước mặt Bích Tiêu, trực tiếp ôm Huyền Nhi.

Khoảnh khắc huyết mạch tiếp xúc, y hoàn toàn có thể cảm nhận được.

Kiểm tra một lượt!

Tiềm lực căn nguyên Thánh Linh bẩm sinh!

Lâm Nghệ thầm kinh hãi, rồi lại vui mừng.

Hai đứa con trai, không đứa nào đơn giản cả!

Nhưng, ngay cả hai tiểu gia hỏa cũng đang thăm dò lẫn nhau, chăm chú đánh giá đối phương, đều im lặng.

Các cường giả đang quan sát phía trước, đột nhiên cảm thấy Vu Giới về sau có lẽ sẽ bị hai đứa trẻ này phá tung!

Bởi vì, cả hai đứa trẻ đều quá khủng bố!

"Huyền Nhi gặp phải mưu kế, bị cuốn vào Lượng Kiếp, tỷ tỷ

muốn Huyền Nhi ở lại Địa Phủ, tỷ ấy tức giận nên đã đi tìm Xiển Giáo đòi công đạo rồi." Bích Tiêu kể lại tất cả sự việc đã xảy ra cho Lâm Nghệ.

"Dám động thủ với hậu nhân Vu Tộc của ta, muốn chết!" Đế Giang nghe xong, cực kỳ chấn nộ.

Ngay cả hài tử cũng muốn kéo vào kiếp nạn, mưu kế này, cũng đủ độc ác!

Lâm Nghệ nghe xong, ánh mắt cũng âm trầm.

Phong Thần Lượng Kiếp, y tự nhiên biết rõ!

Nếu theo đại thế đã định, Triệu Công Minh bị chết, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu phẫn nộ xuống núi, Vân Tiêu cũng trọng tình trọng nghĩa, dù biết rõ xuống núi giúp Trụ sẽ lên Phong Thần Bảng, nhưng nàng không yên tâm về sự an toàn của Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu.

Nàng còn hy vọng có thể đòi lại công đạo cho huynh trưởng.

Vì vậy, dựa vào Kim Giao Tiễn và Hỗn Nguyên Kim Đấu, nàng đã bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận thách thức Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo!

Nhưng, Vân Tiêu tôn sư trọng đạo, tâm tính không độc ác, đối với đệ tử Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử cùng các vị khác đều ôm một phần kính ý, mặc dù tất cả đệ tử Xiển Giáo, thậm chí Thập Nhị Kim Tiên đều bị Cửu Khúc Hoàng Hà Trận và Hỗn Nguyên Kim Đấu bắt giữ, nhưng nàng lại không hạ bất kỳ sát thủ nào.

Chương 99

Tuy nhiên, đệ tử Xiển Giáo và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thủ đoạn độc ác, giết rồi sau đó lại vui mừng!

Phải biết, Lão Tử trấn áp Vân Tiêu, đè nàng dưới tọa kỵ Kỳ Lân, nhưng cũng không nỡ hạ sát thủ, tha cho Vân Tiêu một mạng.

Nhưng, cuối cùng Vân Tiêu vẫn lên Phong Thần Bảng.

Có thể thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn độc ác, tuyệt tình đến mức nào!

Hiện giờ, đại thế Vu Yêu Lượng Kiếp đã thay đổi, cũng ảnh hưởng đến Phong Thần Lượng Kiếp, Triệu Công Minh chưa chết, nhưng lại nhắm chủ ý vào con trai y.

Ngọn lửa phẫn nộ trong lòng Lâm Nghệ, có thể hiểu được!

Lược qua chút thôi diễn, Lâm Nghệ đại khái biết được một số điều.

Sát cơ trong mắt y lóe lên!

"Việc Địa Phủ, ta sẽ xử lý!" Lâm Nghệ một tay ôm một đứa con, bước ra khỏi Địa Phủ, thẳng đến Nhân Tộc.

Vân Tiêu bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, thiếu đi Bích Tiêu, uy năng tất yếu sẽ không bằng, đệ tử Xiển Giáo đã phạm phải kiếp hồng trần, vốn sát kiếp lâm thân, để thoát khỏi khốn cảnh, chỉ có thể dùng sát để chỉ nhân quả, từng người hành sự độc ác.

Vân Tiêu chỉ cần mềm lòng một chút, tất yếu sẽ gặp kiếp nạn!

Bích Tiêu thấy vậy, nhất thời đại hỉ.

Nàng cũng lo lắng tỷ tỷ đi đối phó với đệ tử Xiển Giáo, sợ không

đỡ nổi.

Giờ Lâm Nghệ đã đi, xem ai dám động thủ!

Phong Thần Đại Chiến xoay quanh Nhân Tộc mà triển khai!

Phong Thần Đại Chiến xảy ra, không chỉ vì Thiên Đình cần nhân lực, Thập Nhị Kim Tiên phạm phải kiếp hồng trần, hoặc vì sự thay đổi vương triều nhân gian, mà còn để tiêu giảm Nhân Quả thiên địa.

Có một phần nguyên nhân, là sự khởi đầu của việc Thiên Đạo khống chế Nhân Đạo!

Kỷ nguyên Nhân Hoàng kết thúc, Khí Vận Nhân Tộc trở thành nguồn sức mạnh của các Chính Thần Thiên Đình.

Thiên Đạo suy yếu Nhân Đạo, dung nhập Nhân Đạo vào Thiên Đạo, làm Thiên Đạo cường đại, Hoàng Giả nhân gian, cũng là Thiên Tử, đại diện cho Thiên Đạo quản lý Nhân Tộc.

Thiên Đạo một khi áp chế Nhân Đạo, thì Địa Đạo sẽ càng chịu áp lực lớn hơn!

Nhân Đạo được Lâm Nghệ sắp xếp là một chìa khóa để làm chậm sự áp chế của Thiên Đạo lên Địa Đạo, giờ sao có thể để nó bị ảnh hưởng!

Giờ khắc này, cuộc đối đầu giữa Thương Triều và Đại Chu vô cùng kịch liệt.

Thải Vân Tiên dùng Xúc Mục Châu liền làm Thương Hoàng Thiên Hóa, Khương Tử Nha, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng các đệ tử Xiển Giáo khác can thiệp vào, không những chữa khỏi Hoàng Thiên Hóa, Khương Tử Nha, mà còn suýt chút nữa đã đánh chết Thải Vân Tiên.

May mắn Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu kịp thời đến, cứu được Thải Vân Tiên!

Chứng kiến sát tâm của chúng đệ tử Xiển Giáo, Vân Tiêu càng thêm phẫn nộ, lấy Hồng Hoang Bản Nguyên làm dẫn, bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, bên trong ẩn chứa Tiên Thiên bí mật, cơ quan sinh tử.

Bên ngoài theo Cửu Cung Bát Quái, cửa ra vào, tiến thoái liên hoàn, có trật tự rõ ràng.

Bên trong dựa vào Tam Tài, bao hàm huyền diệu của thiên địa, ở giữa có mê tiên đan, bế tiên quyết, có thể làm mất Thần Tiên chi thần, tiêu diệt Thần Tiên chi phách, giam giữ Thần Tiên chi hình, tổn hại Thần Tiên chi khí, làm tiêu hao Bản Nguyên Thần Tiên, tổn thương Thần Tiên chi thể.

Đừng nói Đại La Kim Tiên, ngay cả Thánh Nhân, dựa vào tu vi Chuẩn Thánh của Vân Tiêu phối hợp, cũng có thể đối đầu trực diện.

"Nam Cực Tiên Ông, nếu ngươi muốn đòi công đạo, hãy vào trận của ta.

Nếu ngươi có thể phá trận, ta nhất định sẽ cho ngươi một lời giải thích thỏa đáng.

Còn nếu không phá được trận, thì ngươi phải trả giá đắt cho việc phục kích con trai ta." Thần Niệm của Vân Tiêu hóa âm, truyền đạt ức vạn dặm.

Trong quân doanh của Chu, Nam Cực Tiên Ông, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng các đệ tử Xiển Giáo khác trầm tư, hiển nhiên biết Vân Tiêu vì chuyện đứa hài tử kia.

Tuy việc phục kích đứa hài tử đó, quả thật có chút mất mặt.

Nhưng cái chết của đệ tử, khiến Nam Cực Tiên Ông cũng lửa giận khó nén, định bụng chỉ cần trừng trị một phen là được, nhưng gặp

phải Bích Tiêu, nào có thể dễ dàng buông tha.

"Để đệ tử đi giao chiến trước?" Dương Tiễn chủ động xin ứng.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân gật đầu, nói: "Ngươi phải cẩn thận." Dương Tiễn gật đầu, xông ra khỏi quân doanh Chu, thẳng tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhưng đáng thương thay, chưa kịp thấy bóng dáng Vân Tiêu, đã bị thôn phệ vào thế giới mênh mông vô biên bên trong.

"Không ổn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân cảm ứng được nguy cơ của Dương Tiễn, cũng sắc mặt kịch biến, y cũng xông vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, sát phạt cấp Đại La Kim Tiên hậu kỳ quét tới, Tiên Thiên Linh Bảo Trảm Tiên Kiếm tế xuất, một kiếm chém ra ức vạn dặm, chuẩn bị cưỡng ép chém nát Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Bóng dáng Vân Tiêu dịch chuyển, thế trận của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận gia trì lên người nàng, khí thế tăng vọt đến cực hạn, nàng trực tiếp tế Hỗn Nguyên Kim Đấu, hút Trảm Tiên Kiếm và Ngọc Đỉnh Chân Nhân vào trong Hỗn Nguyên Kim Đấu.

"Vân Tiêu!

Đừng làm tuyệt tình như vậy!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nộ xích.

"Tỷ tỷ, cứ trực tiếp đánh chết hắn đi!" Quỳnh Tiêu vừa nghe Ngọc Đỉnh Chân Nhân nộ xích, lửa giận bốc lên ngùn ngụt, bọn chúng dám ra tay độc ác với Huyền Nhi và Bích Tiêu, còn dám bảo nàng đừng làm tuyệt tình, thật không biết xấu hổ.

Ầm ầm! 12.

Đúng lúc này, Nam Cực Tiên Ông, Từ Hàng Chân Nhân cùng các đệ tử Xiển Giáo khác cảm ứng được tình cảnh của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tấp nập xông vào trận pháp, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Vân Tiêu.

“Vân Tiêu Sư Muội!

Mau thả Ngọc Đỉnh Sư Đệ ra!

Bằng không, chúng ta tuyệt đối sẽ không còn lưu tình nữa!” Nam Cực Tiên Ông mặt mày âm trầm.

“Sư huynh cứ việc xông trận!

Khi phục kích con trai và muội muội của ta, ngươi nào có lưu tình chút nào.” Vân Tiêu lạnh lùng hừ.

“Tỷ tỷ, hà tất phải phí lời với hắn, động đến Huyền Nhi, nhất định phải đòi một lời giải thích.” Quỳnh Tiêu cực kỳ bực tức, một đứa trẻ con mà cả đám người chúng cũng ra tay độc ác, lòng dạ chúng phải độc đến mức nào!

“Sư huynh, Vân Tiêu hiển nhiên ngoan cố không biết phải trái, hoàn toàn không ý thức được lỗi lầm của mình, chẳng cần khách khí với nàng ta, cứ dùng Phong Thần Bảng để giải quyết.” Từ Hàng Chân Nhân nhắc nhở, Phong Thần Bảng càng chiếm nhiều danh ngạch, thì càng bớt đi một phần uy hiếp.

Dù sao, những người đang phạm kiếp, ôm tâm tư “tử đạo hữu bất tử bần đạo”, muốn đưa người khác lên đó, điền đầy rồi, thì thoát kiếp.

Nhiên Đăng Đạo Nhân gật đầu, trực tiếp sát về phía Vân Tiêu!

Ngay lúc này, Nhân Tộc chi địa, Khí Vận đột nhiên bành trướng vạn vạn lần, Đại Đạo tử khí bao trùm Thiên Khung vô biên.

Phía Thương Triều có Huyền Điểu hóa ức vạn trượng, xông thẳng lên trời.

Phía Chu Triều có Phượng Hoàng kêu vang thiên địa.

Quan trọng nhất, bức tượng khôi ngô được xây dựng trong Thiên Miếu của Đại Thương, chấn động dữ dội, phóng ra vạn trượng kim

quang!

Tất cả Nhân Tộc, nhìn các Thiên Miếu được xây dựng khắp nơi, trong nháy mắt quỳ xuống đất, thành kính khấu bái.

Đại Thương, Triều Ca Thành, Trụ Vương trụy lạc xa hoa, quần thần, cùng vô số Vương Công Đại Thần, vạn vạn bá tánh, cũng đều quỳ xuống đất, không dám có chút nào bất kính.

Nữ Oa, Trụ Vương dám cả gan tiết độc!

Nhưng, bức tượng khôi ngô trong Thiên Miếu, dù có hôn dung đến mấy, cũng giữ vẻ thành kính và sợ hãi nhất!

Bởi lẽ, bóng dáng khôi ngô kia chính là Nhân Tộc Thiên!

Dấu ấn được lưu truyền qua huyết mạch và truyền thừa từ đời này sang đời khác, không thể xóa bỏ, không thể mất đi.

Nữ Oa tạo ra Nhân Tộc.

Nhân Tộc nên ghi nhớ, nhưng lại nói bóng dáng khôi ngô kia đã ban cho Nhân Tộc sinh mệnh và hy vọng lần thứ hai!

Nữ Oa không thể quên!

Càng không thể quên bức tượng khôi ngô được tôn thờ.

Hỏa Vân Động, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng nhìn về phía Nhân Tộc, bất kể là Thần Linh nào chuyển thế, nhưng hiện giờ đều chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi trấn ở Hỏa Vân Động, trấn giữ Khí Vận Nhân Tộc.

Tất cả, đều là do bức tượng khôi ngô kia mà ra!

Ngay cả Phục Hy chuyển thế, cũng không thoát khỏi!

Thậm chí, y cũng biết, bóng dáng khôi ngô kia kinh diễm đến mức nào, vĩ ngạn đến mức nào!

“Vương thượng, ngài là Hoàng Giả Nhân Tộc, hà tất phải quỳ…”

Đát Kỷ bên cạnh Đế Tân nhắc nhở.

"Ái phi, tuyệt đối đừng nói lung tung, bằng không, ngay cả cô cũng không giữ được nàng!" Đế Tân lập tức cắt ngang, bức tượng khôi ngô kia, là Nhân Tộc Thiên, dám vọng nghị, đừng nói nàng, Nhân Tộc một câu một bãi nước bọt cũng có thể dìm chết.

"Nhân Tộc Thiên của ta, đã giáng lâm!" Tây Kỳ, Cơ Phát cảm nhận dị tượng của Thiên Miếu, cũng không thể không quỳ xuống đất, thậm chí bao gồm Khương Tử Nha đang cầm Phong Thần Bảng, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn quỳ dưới đất.

Bởi vì, họ đều là Nhân Tộc!

Bất kể giờ khắc này thuận đại thế hay nghịch đại thế, trước mặt Nhân Tộc Thiên, sự kính sợ nhất định phải có, bằng không, nếu Nhân Tộc biết được, tất yếu sẽ không đứng về phía họ!

Trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, sát phạt hủy diệt đối đầu không ngừng lan tràn, oanh kích khiến Hoàng Hà Trận kịch liệt chấn động, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Hoàng Hà Trận thì điên cuồng hấp thu Hồng Hoang Bản Nguyên gia trì, đồng thời hội tụ Địa Chi Thế, Hoàng Sa mênh mông vô biên bao phủ từng tầng từng tầng, tự diễn hóa một phương thiên địa thế giới.

Đặc tính lớn nhất của trận pháp này, là dựa vào Địa Chi Thế của Hồng Hoang, có một cảm giác áp chế nặng nề, một khi vào trận, tu vi sẽ bị áp chế đến cực hạn.

Trừ Nam Cực Tiên Ông, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng những người khác.

Bao gồm cả Thập Nhị Kim Tiên!

Đều đã tập hợp đủ!

Nhiên Đăng Đạo Nhân hiện giờ tuy đã đột phá Chuẩn Thánh, nhưng cũng bị Địa Chi Thế trấn áp, bất đắc dĩ, y chỉ có thể tế ra Linh Cữu Đăng tàn khuyết của mình, diễn hóa một vòng hộ tráo phòng ngự ức vạn dặm, ngăn cản Hoàng Sa mênh mông vô biên thôn phệ, ngăn cách sự áp chế của Địa Thế Hoàng Hà Trận, sát về phía Quỳnh Tiêu có thực lực tương đối yếu hơn.

Vân Tiêu trầm tư, cấp tốc tế Kim Giao Tiễn, sát về phía Nhiên Đăng Đạo Nhân.

"Ngăn hắn lại!" Nam Cực Tiên Ông biết rõ Nhiên Đăng Đạo Nhân định tiên hạ thủ trừ Quỳnh Tiêu, lớn tiếng quát tháo Quảng Thành Tử cùng các vị khác, Tiên Thiên Linh Bảo Bàn Long Trượng cấp tốc tế xuất, diễn hóa mấy trăm vạn trượng, trực tiếp đánh nát ức vạn dặm Hoàng Sa, bao trùm sát về phía Vân Tiêu.

Quảng Thành Tử thấy vậy, cũng cực kỳ phẫn nộ, tế Phiên Thiên Ấn, trực tiếp đập về phía Vân Tiêu, đánh đến nỗi Hoàng Hà Trận cũng lung lay muốn sụp đổ, phạm vi mấy chục tiểu thiên thế giới bên ngoài Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng kịch liệt chấn động và sụp đổ.

Phiên Thiên Ấn là do Nguyên Thủy Thiên Tôn cắt một nửa trụ Bất Chu Sơn đã bị đứt gãy, dùng thủ đoạn Thiên Tôn, dung luyện thành một phương đại ấn, uy năng không hề thua kém một số Tiên Thiên Linh Bảo thượng phẩm.

Phải biết, nửa đoạn Bất Chu Sơn bị đứt gãy kia, đã từng đánh nát cả Hồng Hoang!

Vân Tiêu cũng cảm nhận được áp lực từ Hoàng Hà Trận, có hiểu biết nhất định về uy năng của bảo vật đó, cũng không dám xem nhẹ.

"Tỷ tỷ, tạm thời đừng bận tâm đến muội." Quỳnh Tiêu mày ngài bay bổng, tức thì tế bảo kiếm, diễn hóa một đạo trường hà kiếm khí mấy trăm vạn dặm, trực tiếp chém về phía hộ tráo Linh Cữu Đăng, ức

vạn kiếm khí trong khoảnh khắc bùng nổ, hóa thành vô biên kiếm võng bao trùm sát xuống Nhiên Đăng Đạo Nhân!

Linh Cữu Đăng cũng bị chém đến kịch liệt chấn động, khiến Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng giật nảy mí mắt!

Trước đó, khi gặp Lâm Nghệ, Linh Cữu Đăng đã bị một tiễn bắn nát một góc, đến nay vẫn chưa tu sửa, uy năng phòng ngự suy yếu đi rất nhiều, ngay cả Tiên Thiên Linh Bảo bình thường cũng không bằng, một nhát chém, Nhiên Đạo Nhân cũng không thể không lui lại.

Chương 100

Quan trọng nhất, Kim Giao Tiễn cũng đang đánh sát tới.

Kim Giao Tiễn là Tiên Thiên Linh Bảo, sát phạt lực cực mạnh, đồng thời chịu kiếm khí chém giết và Kim Giao Tiễn đánh sát, Linh Cữu Đăng e rằng sẽ bị đánh nát.

Linh Cữu Đăng và tâm thần tương liên, là bảo vật bản mệnh, một khi vỡ nát, tất yếu tiên thụ trọng thương!

"Từ Hàng Sư Đệ, Linh Bảo Sư Đệ, hãy hỗ trợ Nhiên Đăng Sư Huynh, chúng ta hợp lực đối phó Vân Tiêu, tách nàng ra, bằng không, dựa vào sự gia trì của trận pháp này, ta cũng khó mà áp chế được nàng." Nam Cực Tiên Ông nhắc nhở Từ Hàng Chân Nhân và Linh Bảo Đại Pháp Sư.

Họ, cùng với Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long Chân Nhân, Thái Ất Chân Nhân cùng các vị khác, hợp lực tấn công Vân Tiêu mạnh nhất.

Chỉ cần giữ chân được Vân Tiêu, giải quyết được Quỳnh Tiêu.

Thì chỉ riêng Vân Tiêu, một mình nàng khó lòng chống đỡ thế trận Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, một khi tập trung lực lượng công kích, Vân Tiêu cũng chỉ có thể bị áp chế, đến lúc đó, sẽ mặc cho chúng ra tay sát hại!

Nam Cực Tiên Ông tế Bàn Long Trượng áp chế Kim Giao Tiễn!

Quảng Thành Tử tế Phiên Thiên Ấn trấn giữ Địa Chi Thế mênh mông, Văn Thù tế Độn Long Trụ hỗ trợ các sư huynh đệ, Hoàng Long Chân Nhân cùng các vị khác lập tức tế ra các Tiên Thiên Linh Bảo mà mình nắm giữ, ầm ầm sát về phía Vân Tiêu, chiêu chiêu mang sát cơ.

Vân Tiêu cũng lửa giận ngút trời, tế Hỗn Nguyên Kim Đấu, trong khoảnh khắc tỏa ra ức vạn dặm kim quang, xuyên thấu Hoàng Sa vô biên vô tận, bao trùm tất cả Tiên Thiên Linh Bảo, kim quang cấp tốc thu về phía Hỗn Nguyên Kim Đấu, những Tiên Thiên Linh Bảo kia cũng bị thu vào trong Hỗn Nguyên Kim Đấu.

"Vân Tiêu, dám cưỡng đoạt Linh Bảo của ta!" Hoàng Long Chân Nhân nộ xích, tế Đại Đạo sát phạt, trực tiếp sát về phía Vân Tiêu, nhưng chưa kịp sát đến trước mặt Vân Tiêu, đã bị ức vạn trượng phong bạo Hoàng Sa che phủ và cuốn trôi, Vân Tiêu cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu, hội tụ thế của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, trực tiếp xuất ra một đạo kim quang khủng bố, oanh vào người Hoàng Long Chân Nhân.

Hoàng Long Chân Nhân trong khoảnh khắc cảm giác Nguyên Thần dường như muốn rời thể, trên đỉnh đầu phù hiện dị tượng Tam Hoa, chịu kim quang oanh kích, trong khoảnh khắc vỡ vụn.

Phụt!

Hoàng Long Chân Nhân sắc mặt kịch biến, phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp bay ngược trở lại, cảm nhận Tam Hoa của mình tan nát, Hoàng Long Chân Nhân trong lòng bi ai kêu than.

Tam Hoa, là Đạo Quả Đại La Kim Tiên ngưng tụ, bị hủy diệt, tu vi cả đời cũng sẽ tụt dốc, vạn vạn năm tu hành, hóa thành bọt nước.

Lúc này, Hoàng Long Chân Nhân ánh mắt tràn đầy oán hận, gào thét: "Hủy hoại Đại La Đạo Quả của ta, Vân Tiêu!

Thật độc ác!" "Vân Tiêu, Đạo Quả Đại La khó có được, nàng hủy đi, thủ đoạn quá độc ác rồi, khó trách dạy con trai cũng độc ác như vậy, hôm nay chúng ta cũng không thể để nàng sống sót rời đi." Nam Cực Tiên Ông cùng các vị khác sắc mặt kịch biến, cũng nộ xích!

Tế Đại Đạo sát phạt, trực tiếp sát về phía Vân Tiêu.

"Nam Cực Tiên Ông, uổng công ta đã từng gọi ngươi một tiếng sư huynh, thật không biết xấu hổ!" Nghe Nam Cực Tiên Ông ám chỉ đến con trai mình, chút áy náy trong lòng Vân Tiêu, trong khoảnh khắc tan biến, nàng điên cuồng hội tụ thế của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận vào bản thân, cường thế áp chế Đại Đạo của Nam Cực Tiên Ông, Xích Tinh Tử, Quảng Thành Tử.

Hỗn Nguyên Kim Đấu cấp tốc đánh xuống, ức vạn dặm kim quang bao phủ, khiến Pháp Tắc Đại Đạo của Nam Cực Tiên Ông cùng các vị khác, bị cắt đứt liên hệ, từng người sắc mặt kịch biến.

"Không ổn!

Mau lui!" Quảng Thành Tử cấp tốc quát lớn.

"Không một kẻ nào được đi!

Hôm nay ta muốn cho các ngươi biết, động đến con ta, là động đến căn cơ của ta!" Vân Tiêu sát khí đằng đằng, triệu hồi Kim Giao Tiễn, trực tiếp thi triển Đại Đạo sát phạt mà mình nắm giữ, liên tục tước đi Tam Hoa của Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đại Pháp Sư cùng các vị khác, trực tiếp khiến Nguyên Thần của chúng đệ tử Xiển Giáo bị trọng thương, tu vi trong nháy mắt tụt dốc.

"Hỏng bét!" Nhiên Đăng Đạo Nhân thấy Vân Tiêu sát phạt tâm lớn, sắc mặt cực kỳ trầm trọng, trong khoảnh khắc thoát ly vòng chiến với Quỳnh Tiêu, xé rách không gian, xông ra khỏi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Nhưng, vừa bước ra khỏi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Nhiên Đăng Đạo Nhân lại đột nhiên dừng bước!

Y ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Khung.

Chỉ thấy một bóng dáng khôi ngô sừng sững!

Ôm hai đứa hài tử!

Và, y đều đã nhìn thấy hai tiểu khủng bố kia.

Còn về bóng dáng khôi ngô kia, đã khắc sâu vào trong linh hồn y, quên cũng không quên được!

“Cha!

Nương thân đang ở bên trong!” Huyền Nhi cảm nhận được khí tức của Vân Tiêu, vui mừng nói với Lâm Nghệ.

Cha!

Nhiên Đăng Đạo Nhân đột nhiên trong lòng lạnh toát một đoạn!

Cha của tiểu khủng bố đã xé nát Phong Thần Bảng, Lâm Nghệ ư?!

Xong rồi!

Ầm!

Lâm Nghệ một bước giáng xuống.

Phụt!

Nhiên Đăng Đạo Nhân, một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, trong khoảnh khắc thổ huyết, thân thể bay ngược, như một viên đạn đại bác đập vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Chúng đệ tử Xiển Giáo bị tước đi Tam Hoa, ánh mắt tràn đầy oán hận nhìn chằm chằm Vân Tiêu, phẫn nộ nói: “Thương nhân bất hủy Đạo!

Vân Tiêu, ngươi sẽ phải trả giá cho hành vi hôm nay!” “Bọn ngươi phục kích Huyền Nhi nhà ta trước, rồi suýt nữa đánh chết muội muội ta, sự việc là do bọn ngươi khiêu khích trước, tỷ muội ta vốn không muốn can dự vào, nhưng lại làm quá đáng, chỉ biết trách người

khác, thật không biết liêm sỉ.” Quỳnh Tiêu vẻ mặt đầy phẫn nộ.

“Muốn giết muốn chặt, tùy tiện mà làm, nhưng đợi Sư Tôn ta đến, xem các ngươi giải thích thế nào!” Từ Hàng Đạo Nhân đầy bụng tức giận.

Hôm nay gặp kiếp nạn, tổn thất Đạo Hạnh, về sau phải tu bao lâu mới hồi phục được thì không biết.

May mắn là Nhiên Đăng Sư Huynh đã thoát ra ngoài, nếu y đi thỉnh Sư Tôn Nguyên Thủy, nhất định có thể áp chế được.

Ầm!

Khi mọi người đang tĩnh lặng chờ đợi, Nhiên Đăng Đạo Nhân toàn thân nứt toác máu, từ ngoài Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bay ngược vào trong trận, đánh sập phong bạo Hoàng Sa ức vạn dặm.

Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử cùng các vị khác đồng tử co rút, đồng loạt nhìn sang, không biết đã xảy ra biến cố gì?

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu cũng trầm tư, nhìn về phía bên ngoài Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

“Nương thân!” Đột nhiên, một tiếng gọi non nớt vang lên.

Huyền Nhi chạy lon ton vào giữa Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhìn trước nhìn sau, tìm kiếm bóng dáng Vân Tiêu.

“Huyền Nhi!” Thấy vậy, Vân Tiêu sắc mặt hơi biến!

Quỳnh Tiêu cũng thần tình ngưng trọng.

Huyền Nhi không phải đã được Bích Tiêu đưa đến Địa Phủ rồi sao, sao lại xuất hiện ở đây?

Nam Cực Tiên Ông cùng các vị khác thấy vậy, tâm tư khẽ động, định nhân cơ hội bắt lấy Huyền Nhi, nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, tâm tư của họ liền tan biến.

Chỉ thấy giữa Hoàng Sa, một bóng dáng khôi ngô ôm một đứa hài tử bước ra.

Đứa hài tử đó, ký ức vẫn còn mới nguyên!

Chẳng phải là hài tử nhà Tây Vương Mẫu mẫu sao!

Còn bóng dáng kia, càng khắc sâu vào trong lòng, là tồn tại đã đồ sát cả Sư Tôn!

Vân Tiêu ánh mắt chuyển dời sang Lâm Nghệ.

Nàng cũng hơi run sợ.

Mặc dù trước đó đã cùng y trải qua nhiều sự tôi luyện, quen biết nhau, nhưng giờ gặp lại, Lâm Nghệ lại khiến nàng cảm thấy mênh mông, vĩ ngạn!

Huyền Nhi chạy vụt đến, Hoàng Sa cuồn cuộn mênh mông bao phủ, nhưng lại bị phong mang và Đại Đạo trên người nó bài xích ra ngoài, khó mà dính vào thân thể nó.

Sát khí trên người Vân Tiêu, cũng cấp tốc thu liễm, ôm Huyền Nhi vào lòng!

Ngay sau đó nàng nhìn về phía Quảng Thành Tử cùng những người khác, nói: "Phục kích Huyền Nhi, hôm nay ta tước đi Tam Hoa của các ngươi, coi như đã rõ ràng.

Về sau nếu dám lại bày kế lên Huyền Nhi nhà ta, tuyệt đối không tha." Quảng Thành Tử cùng những người khác trong lòng không cam.

Nhưng, Lâm Nghệ đang đứng một bên, nào dám nói một câu không.

Chỉ có thể oán hận nhìn Vân Tiêu một cái, rồi chuẩn bị bước ra khỏi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

"Tước đi Tam Hoa là xong sao?" Lâm Nghệ lại đột nhiên nói một

câu, khiến chúng đệ tử Xiển Giáo sắc mặt trầm xuống.

"Động đến con trai ta!

Vậy ta sẽ không chơi trò mưu kế nữa." Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Nam Cực Tiên Ông cùng những người khác.

"Đạo hữu!

Tội của ta không đáng chết, chẳng lẽ Đạo hữu định đưa ta vào Phong Thần Bảng ư?" Nam Cực Tiên Ông cau mày.

"Quá nhiều rồi!

Vào Phong Thần Bảng, e rằng không có cơ hội!" "Động đến con ta, đáng chết!" Tiễn Tâm của Lâm Nghệ khẽ động, Thổ Chi Đại Đạo trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong khoảnh khắc hóa tiễn, cuốn theo phong bạo Hoàng Sa ức vạn vạn trượng, mỗi hạt bụi đều biến thành Tiễn Ý sắc bén cực hạn, trong khoảnh khắc cuốn Nam Cực Tiên Ông vào thôn phệ.

"Oa, biến mất rồi kìa!" Lân Nhi thấy vậy, mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Phong bạo Hoàng Sa cuốn đi, bóng dáng Nam Cực Tiên Ông biến mất tăm, đừng nói Nguyên Thần, ngay cả Chân Linh cũng bị xóa sạch.

Pháp môn chứng đạo mới mẻ bước thứ ba thật khủng bố!

Có thể mượn dùng tất cả Đại Đạo để hóa tiễn.

Thủ đoạn trong nháy mắt này, đừng nói chúng đệ tử Xiển Giáo, ngay cả Vân Tiêu cũng giật mình, phải biết, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận là do nàng nắm giữ, các Đại Đạo bên trong hoàn toàn nằm trong sự khống chế của nàng, nhưng Lâm Nghệ lại có thể tùy tâm sở dục sử dụng, mà nàng lại không cảm ứng được chút nào.

Loại thủ đoạn đó, hiển nhiên đã lật đổ nhận thức của nàng!

Đương nhiên, sự tàn nhẫn của Lâm Nghệ, cũng khiến nàng giật

mình.

Ngay cả cơ hội vào Phong Thần Bảng cũng không cho Nam Cực Tiên Ông, triệt để xóa sổ.

"Chạy!" Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng các vị khác hầu như không do dự, đều phân tán bỏ chạy, hiển nhiên, Lâm Nghệ sẽ không giống Vân Tiêu, nghe lời khiển trách mà bỏ qua, y có thể xóa sổ Chân Linh, tuyệt đối sẽ không để lại nửa điểm cơ hội sống sót.

"Vốn sát kiếp lâm thân, hận không thể tìm thêm nhiều người để điền vào Phong Thần Bảng, để thoát khỏi sát kiếp, lại còn tha cho họ, rồi bị tai ương, chút cũng không nhìn rõ ràng, xem ra nên rèn luyện tâm tính thật tốt." Lâm Nghệ nói với Vân Tiêu.

Xiển Giáo có thể sống sót qua Đại Kiếp, là vì ra tay độc ác!

Tiệt Giáo thảm như vậy, cũng không thể trách người khác, ai bảo họ chỗ nào cũng lưu tình, khi cần đoạn tuyệt lại không đoạn, kẻ đáng giết, có thể giết, lại không giết, không bị diệt giáo mới là lạ!

Nhìn chung Hồng Hoang, đa số những kẻ sống sót đến nay và thành Đại Năng, kẻ nào mà không phải hạng người độc ác, cái gọi là Nhân Quả, đó thuần túy là xiềng xích ràng buộc kẻ yếu, cường giả đều lấy sát để chỉ sát.

Vân Tiêu trọng tình trọng nghĩa, chúng đệ tử Xiển Giáo rõ ràng đang ở thế yếu, lại được nước lấn tới, còn trách mắng uy hiếp.

Gặp Lâm Nghệ, thử trách mắng một câu xem!

Ngọc Hư Cung.

Chương 101

Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm thần chợt giật mình, dường như có Thiên Cơ nhắc nhở, y biến sắc, trong nháy mắt xé rách không gian, chạy đến Nam Thiêm Bộ Châu của Nhân Tộc!

Ầm ầm!

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đột nhiên sụp đổ!

Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân thoát ra, đang chạy đến chỗ Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưa kịp hỏi chuyện gì, đã bị Tiễn Đạo xóa sổ, ngay cả Phong Thần Bảng cũng không vào được.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, mượn nhờ Địa Chi Thế của Hồng Hoang, có thể chống lại Thánh Nhân!

Nhưng trước mặt Lâm Nghệ, nó tựa như một tờ giấy mỏng manh, bị y dễ dàng xé nát.

Phạm vi mấy chục trung thiên thế giới của mặt đất sau một trận chấn động kịch liệt, sau đó hoàn toàn yên tĩnh trở lại, dường như một cây cung đang căng cứng, trong nháy mắt được buông lỏng, các sinh linh trong phạm vi đó cũng như trút được gánh nặng.

Trong phạm vi đó, Khương Tử Nha, Cơ Phát, thậm chí cả Văn Thái Sư cùng các vị khác ở quân doanh Triều Ca từ xa, từng người đều chấn động trong lòng!

Tiễn Ý!

Họ cảm nhận được Tiễn Ý khủng bố và quen thuộc!

Phải biết, bên ngoài Hỏa Vân Động, thánh địa của Nhân Tộc, trong bốn cây Thiên Trụ, ẩn chứa bốn mũi tên ngưng tụ Tiễn Ý, đủ sức sát phạt cường giả Chuẩn Thánh, trấn giữ Nhân Tộc vô tận tuế nguyệt,

nếu Nhân Tộc gặp uy hiếp không thể chống đỡ, bốn mũi tên đó sẽ được kích hoạt.

Sự tồn tại của những mũi tên đó, hiển nhiên là Nhân Tộc Thiên!

Văn Thái Sư bái Tam Thánh, nên cũng cảm nhận được Tiễn Ý của Thiên Trụ, vì vậy, rất quen thuộc!

Điều đó có nghĩa là Nhân Tộc Thiên, thực sự đã giáng lâm!

Ầm ầm!

Thế trận Cửu Khúc Hoàng Hà Trận triệt để sụp đổ.

Ức vạn vạn dặm Hoàng Sa hoàn toàn biến mất.

Vân Tiêu dắt tay nhỏ của Huyền Nhi, đứng sừng sững giữa không trung!

Bích Tiêu đứng một bên.

Lâm Nghệ dắt Lân Nhi.

Hai đứa trẻ lần đầu tiên thấy loại đại trận này, hai cảnh tượng hoàn toàn khác biệt đột nhiên chuyển đổi, khiến chúng mắt tròn xoe kinh ngạc, sáng rực, dường như cảm thấy rất vui, suýt chút nữa đã vỗ tay reo hò.

Nhưng, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Từ Hàng Chân Nhân cùng các vị khác lại chẳng thấy vui chút nào.

Bọn họ trực tiếp bị áp quỳ xuống đất.

Mặt hướng về bốn phương tám hướng!

Giữ nguyên tư thế bỏ chạy.

Hiển nhiên, họ nghĩ sẽ phân tán bỏ chạy, khiến Lâm Nghệ không thể trấn sát tất cả mọi người.

Nhưng, giờ khắc này họ hoàn toàn không thể lý giải cảnh giới của

Lâm Nghệ.

Thanh Hư Đạo Đức Thiên Tôn trong khoảnh khắc đại trận bị áp sụp, bị đẩy văng ra khỏi trận pháp, nhưng lại càng thê thảm hơn, sự lan tràn của sát phạt Tiễn Đạo, đã xóa sổ y triệt để.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chúng đệ tử quỳ dưới đất, ánh mắt tràn đầy khuất nhục, y nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, trong mắt bùng phát lửa giận vô tận, giọng nói âm trầm: "Hậu Nghệ, đừng ức hiếp người quá đáng!" Lâm Nghệ nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ầm!

Trong khoảnh khắc!

Bên trong cơ thể Từ Hàng Chân Nhân có Tiễn Ý xé rách bắn ra, Từ Hàng Chân Nhân phát ra một tiếng thét thảm thiết đau đớn, ngay sau đó, có thể thấy, Tiễn Ý thậm chí trực tiếp từ mắt, mũi, miệng và tai của Từ Hàng Chân Nhân không ngừng tuôn ra, như từng luồng ánh sáng!

Cảm giác như bên trong cơ thể Từ Hàng Chân Nhân ẩn chứa một thế giới Tiễn Ý, không ngừng bùng nổ, thôn phệ Nguyên Thần của Từ Hàng Chân Nhân!

Đó cũng là một trong những khủng bố của pháp môn chứng đạo mới mẻ bước thứ ba của Lâm Nghệ!

Nhân ngự tiễn, tiễn ngự đạo, chỉ cần là loại Đại Đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ, Lâm Nghệ đều có thể thông qua tiễn mà ngự trị, hóa thành sát phạt hủy diệt Tiễn Đạo.

Ví dụ như Từ Hàng Chân Nhân thành Đạo La, nắm giữ Pháp Tắc Đại Đạo của bản thân, loại Pháp Tắc Đại Đạo này, thuộc một trong hơn tám trăm loại Đại Đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ.

Như vậy, Lâm Nghệ có thể thông qua diệu pháp dung hợp của

bước thứ ba trong pháp môn chứng đạo mới, dùng Tiễn Tâm khống chế Pháp Tắc Đại Đạo bên trong cơ thể Từ Hàng Chân Nhân, diễn hóa thành sát phạt Tiễn Đạo, Tiễn Đạo như ký sinh trong Từ Hàng Chân Nhân, không ngừng ủ và lớn mạnh.

Một khi thời cơ chín muồi, nó sẽ trực tiếp xé rách cơ thể đối phương mà xông ra, hoàn thành sự đánh giết Bản Nguyên thuần túy nhất.

Tiễn ngự Đạo!

Nhưng, ở giai đoạn hiện tại, Lâm Nghệ chỉ có thể thi triển chiêu này với Đại La Kim Tiên và những sinh linh cấp thấp hơn!

Các Đại Năng trên Chuẩn Thánh trung hậu kỳ có Tiên Thiên cảm ứng, có thể phát giác ngay lập tức, từ sớm đã áp chế Đại Đạo.

Y phải nắm giữ trong tám trăm loại Đại Đạo!

Có sự hạn chế nhất định.

Nhưng, nếu sau này nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo, thì sinh mệnh của bất kỳ chúng sinh Hồng Hoang nào cũng nằm trong một niệm của y!

Ngoài ra, bước thứ ba của Lâm Nghệ, cũng chưa đi được xa!

Những gì y nắm giữ còn xa mới đủ.

Vì vậy, trên uy năng còn yếu đi không ít.

Nhưng loại thủ đoạn thần hồ kỳ kỹ này, lại khiến Vân Tiêu, Bích Tiêu cùng các vị khác đều nhìn mà tâm thần kịch chấn, khó có thể tin được đến cực điểm!

Họ đều không thấy Lâm Nghệ ra tay.

Nhưng Từ Hàng Chân Nhân lại trực tiếp bị Tiễn Ý xuyên thể xóa sổ, dường như Lâm Nghệ hoàn toàn khống chế tất cả, có thể dễ dàng

xóa sổ bất kỳ ai vậy!

Tất cả đều nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Kinh hãi mới phát hiện, trong mấy vạn năm qua, Lâm Nghệ đã mạnh mẽ đến mức Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tu vi và kiến thức Chuẩn Thánh sơ kỳ của họ, đều không thể suy đoán nổi nữa rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nội tâm chấn động, nhưng càng nhiều là phẫn nộ và hổ thẹn, Lâm Nghệ ra tay sát hại, không nghi ngờ gì là đang nói cho y biết, ta ức hiếp người quá đáng đó, ngươi có thể làm gì?

Ầm!

Hoàng Long Chân Nhân cũng như vậy, Tiễn Đạo xuyên thể, tựa như một lũ kiến, Long Khu cũng bị xé nát!

Khiến Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử cùng các vị khác run rẩy!

Cường giả Đại La Kim Tiên, sớm đã thoát ly siêu thoát, thoát khỏi Trường Hà Vận Mệnh, đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói, là cảnh giới trong mơ, là sự truy cầu xa vời.

Nhưng trước mặt Lâm Nghệ, ngay cả lũ kiến cũng không bằng.

Lũ kiến ít nhất cũng cần dùng chân mới có thể giẫm chết!

Còn y, lại không cần dùng chân, trực tiếp bị xóa sổ!

Lâm Nghệ hiện giờ hiển nhiên đã đạt đến cảnh giới đó.

So với những gì đã thấy trước đây, hiện giờ lại có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất, thật nực cười, từng có lúc họ đều cho rằng Lâm Nghệ khó tiến bộ thêm một bước nào, thậm chí ngay cả Sư Tôn Nguyên Thủy cũng không thèm để ý, bảo họ phải lấy y làm gương.

"Hậu Nghệ!" Thấy đệ tử từng người một bị tru sát, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, khóe miệng đều co giật vì phẫn nộ,

không thể nhẫn nhịn được nữa, y trực tiếp tế Bàn Cổ Phiên, trong khoảnh khắc, một luồng thế Hỗn Độn Bàn Cổ mênh mông vô biên phóng thích, trực tiếp áp bức cả Nam Thiêm Bộ Châu.

Chúng Nhân Tộc đang quỳ lạy nghênh đón Nhân Tộc Thiên, cảm nhận áp lực vô biên, cũng trong lòng ngưng trọng, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên Thiên Khung, bị oanh liệt ra một vết nứt khủng bố.

Vết nứt đó, vô biên vô tế, dường như đã xé toạc cả Thiên Khung.

Phong bạo Hỗn Độn khủng bố cuồng bạo tràn ra, oanh kích Thiên Khung Nam Thiêm Bộ Châu chấn động kịch liệt, so với tiếng sấm còn gấp mấy chục lần!

Bàn Cổ Phiên, là sát phạt chí bảo đứng đầu dưới Thiên Đạo, cũng là thứ Nguyên Thủy Thiên Tôn dựa vào, điểm đặc biệt nhất của vật này, ngoài sát phạt khủng bố ra, còn có thể mượn dùng nhiều Đại Đạo Hồng Hoang gia trì hơn, cùng Bản Nguyên Hồng Hoang gia trì.

Xé rách Hỗn Độn, nghiền nát thời không, dễ dàng làm được!

Đừng nói Nam Thiêm Bộ Châu, cả Hồng Hoang, nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn lực đánh ra một kích, cũng sẽ bị đánh cho tan nát, uy năng Bàn Cổ Phiên được Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi động mạnh nhất, thế Đô Thiên Thần Sát mênh mông quét về phía Hồng Hoang.

Vân Tiêu kinh hãi, vội vàng tế Hỗn Nguyên Kim Đấu bảo vệ Huyền Nhi!

"Đến bên cạnh ta!" Lâm Nghệ gọi.

Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng không dám dừng lại, dù sao sát phạt của Nguyên Thủy Thiên Tôn quá mạnh, nếu y nhắm vào họ, thật sự không đỡ nổi.

Vừa bước đến bên cạnh Lâm Nghệ.

Chợt trong nháy mắt.

Vân Tiêu và Bích Tiêu đồng tử co rút, đồng loạt nhìn nhau.

Bên cạnh Lâm Nghệ, lại không cảm nhận được dù chỉ một chút áp lực, xung quanh có một loại kết giới sắc bén vô hình ngăn cách tất cả sát phạt.

"Nguyên Thủy!

Ngươi thật sự không nên chọc giận ta!" Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y phất tay áo một cái.

Chúng đệ tử Xiển Giáo từng người một thân thể bạo liệt, ngay cả Nhiên Đăng Đạo Nhân tôn Chuẩn Thánh, Quảng Thành Tử cùng các cường giả tiếp cận Chuẩn Thánh cũng không thoát khỏi, thân thể bạo liệt, Nguyên Thần bị điên cuồng nghiền nát.

May mắn, họ đều có Linh Bảo ẩn chứa, tạm thời ký gửi Nguyên Thần tàn khuyết vào đó, miễn cưỡng thoát khỏi một kiếp.

Linh Bảo Đại Pháp Sư cùng các vị khác trực tiếp vẫn mệnh!

"Lâm Nghệ!

Ngươi đoạn tuyệt Đạo Thống truyền thừa của ta, hôm nay, ngươi không chết thì ta vong!" Ý chí Thánh Nhân của Nguyên Thủy Thiên Tôn bị lửa giận thiêu đốt ngút trời, trước mặt y, Lâm Nghệ đã xóa sổ tất cả đệ tử Xiển Giáo, từng chút một nhổ tận gốc căn cơ của Xiển Giáo, ngay cả cơ hội vào Phong Thần Bảng cũng không để lại.

Pháp Tắc Thánh Nhân tế ra, trực tiếp dũng nhập vào Bàn Cổ Phiên, không màng tất cả đánh sát về phía Lâm Nghệ, chúng sinh giờ khắc này trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã như cỏ rác.

"Không ổn!" Trong Nhân Giáo, Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy sự

hủy diệt bao trùm Nam Thiêm Bộ Châu, sắc mặt kịch biến, Nam Thiêm Bộ Châu là căn cơ của Nhân Giáo, một khi bị đánh sập, Nhân Giáo cũng triệt để mất đi chỗ dựa.

Tam Thánh Hỏa Vân Động cũng sắc mặt trầm xuống!

Nhưng, vào lúc này, từng tầng từng tầng trận đồ Thanh Mộc Đại Đạo, bao phủ toàn bộ Nam Thiêm Bộ Châu, cùng phạm vi mấy chục trung thiên thế giới bên ngoài Nam Thiêm Bộ Châu, không ngừng khuếch tán lên cao.

"Sát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giương Bàn Cổ Phiên, trong nháy mắt đánh nát Thiên Khung Nam Thiêm Bộ Châu, đánh tan cả Hỗn Độn, Đại Đạo sụp đổ, Tam Thập Tam Thiên đều kịch liệt chấn động, dường như không chịu nổi uy lực của chí bảo đó.

Bàn Cổ Phiên đánh xuống, từng tầng từng tầng bị đánh nát.

Nhưng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo có ức vạn tầng, mỗi tầng phòng ngự đều cực kỳ kinh người, Bàn Cổ Phiên dù với tốc độ phá hủy mấy chục vạn tầng mỗi giây, cũng cần rất lâu mới có thể triệt để đánh phá!

"Trông chừng hài tử!" Lâm Nghệ nói với Vân Tiêu một câu.

Bích Tiêu vội vàng ôm Lân Nhi.

Chương 102

Lâm Nghệ nhảy lên không gian.

Trong khoảnh khắc!

Toàn bộ mặt đất Nam Thiêm Bộ Châu đều như bị một loại phù lực khủng bố dẫn dắt, thăng lên trên Thiên Khung, bụi đất, đá tảng cùng các vật khác, đều bay lên Thiên Khung, hóa thành từng luồng phong bạo khủng bố.

"Không đúng, phù lực, mặt đất bị kéo!" Phục Hy cảm nhận một hồi, chợt, đồng tử co rút: "Lấy Nam Thiêm Bộ Châu làm cung!" "Lấy trăm vạn trung thiên thế giới của Nam Thiêm Bộ Châu làm cung, Lâm Nghệ, đã đạt đến cảnh giới đó rồi!" Trên Bồng Lai Tiên Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn chằm chằm Nam Thiêm Bộ Châu, vạn phần ngưng trọng.

Nhưng, y không can dự vào.

Y và Nguyên Thủy Thiên Tôn thế như nước với lửa, sớm đã không còn là huynh đệ nữa.

Xiển Giáo tàn sát đệ tử Tiệt Giáo, tuy y ở Bích Du Cung, nhưng đều trong lòng biết rõ, phẫn nộ đến cực điểm.

Ngoài ra, chuyện Huyền Nhi, càng khiến y triệt để đoạn tuyệt chút tình nghĩa cuối cùng với Nguyên Thủy.

Nhưng, Thông Thiên Giáo Chủ không nói ra, Vân Tiêu đã giấu giếm.

Huyền Nhi là nhi tử của Lâm Nghệ!

Chẳng trách trước đó nàng vẫn luôn cực lực ngăn cản không cho Huyền Nhi đi Tử Tiêu Cung.

“Không ổn!” “Sư huynh, chạy mau!” Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn chằm chằm Nam Thiêm Bộ Châu, giờ khắc này y mới biết thân thế của đứa hài tử kia.

Nhi tử của Lâm Nghệ!

Mấy chữ đó, có nghĩa là, đã quá rõ ràng!

Lúc này, họ đều bắt đầu hối hận vì kế hoạch mạo hiểm trước đó.

“Mau chóng xóa bỏ mọi dấu vết!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuy sắc mặt khó coi, cực kỳ căm ghét Lâm Nghệ, nhưng cũng cực kỳ sợ hãi, Lâm Nghệ có thể đồ sát Thánh Nhân, hiện giờ thực lực đã thăng cấp đến tầng thứ nào rồi, chỉ sợ càng không dám tưởng tượng.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng quay về Cực Lạc Cung!

Nam Thiêm Bộ Châu, Côn Bằng cùng các vị khác cũng đều phân tán bước ra, từ xa quan sát, mọi cử động của Lâm Nghệ, họ đều phải quan sát rõ ràng, bởi vì, giữa Yêu Hoàng và Lâm Nghệ tất yếu sẽ có một trận đấu sức tranh giành.

Nó liên quan đến sự tồn vong thực sự giữa Yêu Tộc!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm nhận được áp lực mà Lâm Nghệ mang lại, y càng thêm cực lực điều động Bản Nguyên Hồng Hoang và Đại Đạo Hồng Hoang dung nhập vào Bàn Cổ Phiên, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, thẳng tắp đánh sát về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ giương tay, một cây cung trong tay diễn hóa ra, hội tụ thế của Nam Thiêm Bộ Châu, hoặc là phiên bản thu nhỏ của Nam Thiêm Bộ Châu làm cung ngưng tụ.

“Ta rất tò mò, nếu Thánh Nhân chết đi, liệu có bị ghi tên vào Phong Thần Bảng không!” Lâm Nghệ đột nhiên tò mò, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một câu nói không mặn không nhạt, trực tiếp gây chấn động cả Hồng Hoang.

Vô số Đại Năng bị kinh động, nghe lời này, tròng mắt suýt chút nữa kinh hãi mà trợn ra khỏi hốc mắt, họ đều biết Phong Thần Đại Chiến, là sau khi ký tên vào Phong Thần Bảng mới bùng phát, trên bảng tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm danh ngạch, cần đệ tử của các giáo phái điền đầy.

Bất kể là Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh, đều có thể lên bảng.

Nhưng Thánh Nhân…!

Thánh Nhân lên Phong Thần Bảng, bị Hạo Thiên sai khiến, e rằng sẽ không có lợi cho Hạo Thiên!

Nhưng, Thánh Nhân đã thoát khỏi Lượng Kiếp, không còn trong kiếp nữa, cho dù Đạo vẫn, cũng không đến nỗi lên Phong Thần Bảng chứ, Phong Thần Bảng chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo, có thể giam giữ được Chân Linh của Thánh Nhân sao?

Chợt trong nháy mắt, không ít cường giả đều ôm những tâm tư riêng, chết dí nhìn chằm chằm.

Nếu Thánh Nhân thật sự lên Phong Thần Bảng, vậy thì thú vị rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong, suýt chút nữa tức đến mất đi lý trí, nếu Chân Linh của mình lên Phong Thần Bảng, bị tiểu nhi Hạo Thiên sai khiến, loại tình huống đó, y không dám tưởng tượng.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Lâm Nghệ trong nháy mắt kéo cung.

Một mũi tên hư ảnh phù hiện, sự sắc bén và áp bức trực tiếp đâm thủng và làm sụp đổ không gian của mấy tiểu thiên thế giới trên cao, theo sau đó là Thí Thần Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn, Không Gian Chi

Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, cùng các Tiễn Đạo khác không ngừng dũng nhập vào mũi tên hư ảnh, trong chốc lát, đã dung nhập mấy trăm loại, liền thấy mũi tên hư ảnh dần dần chuyển thành thực chất, hóa thành thực thể.

Trong một khoảnh khắc, đừng nói Chuẩn Thánh Đại Năng, ngay cả Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử, Nữ Oa, đều nhìn ngây người!

Thậm chí, ngay cả Hậu Thổ luôn chú ý Hồng Hoang, cũng mắt tràn đầy kinh ngạc!

Mặc dù biết Lâm Nghệ đã bước ra bước thứ ba của pháp môn chứng đạo mới, thực lực sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng, rốt cuộc chỉ thấy Hậu Nghệ một tiễn trấn áp quần ma, chứ chưa thấy như hiện giờ.

Mấy trăm loại Đại Đạo, Tiễn Đạo, dung làm một tiễn!

Đủ mấy trăm loại!

Đều không hề bài xích lẫn nhau!

Thật không thể tin được đến mức nào.

Liên tục cảm ngộ mấy trăm loại Đại Đạo, từ khi truyền ra pháp môn khai tịch chứng đạo, đến nay, chưa đầy mười vạn năm phải không!

Điều đó có nghĩa là, trong khoảng thời gian mười vạn năm, Lâm Nghệ không những cảm ngộ mấy trăm loại Đại Đạo, diễn hóa thành Tiễn Đạo của bản thân, đạt đến một cảnh giới chí cao.

Giả thuyết này vừa đưa ra, tất cả cường giả Hồng Hoang đều ngưng cố!

Đạo Tổ cảm ngộ các loại Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn

phiến, cũng đã mất vô tận Hội Nguyên!

Một Hội Nguyên, mấy chục vạn ức năm đó!

Phải một lần so sánh, loại cảm ngộ quái thai này, khiến tất cả đều rùng mình!

Tất cả mọi người nín thở, trong lòng đều thầm nghĩ, một tiễn, chẳng lẽ thật sự có thể đưa Nguyên Thủy Thiên Tôn vào trong Phong Thần Bảng sao?

Nếu đúng như vậy, đó sẽ là Thánh Nhân đầu tiên lên Phong Thần Bảng, là Thánh Nhân đầu tiên ứng kiếp trong Hồng Hoang!

E rằng lại có thể thêm một thành tựu khai thiên tích địa nữa!

Chuyện đó thật sự thú vị rồi!

"Đạo hữu!" "Hồng Hoang không chịu nổi sự giày vò nữa rồi, dừng tay thế nào?!" Đột nhiên, Hỗn Độn bên ngoài Thiên Ngoại mở ra một thông đạo không gian, vô số kim quang Đại Đạo rực rỡ phóng ra, Hồng Quân một đạo pháp thân giáng lâm xuống Nam Thiêm Bộ Châu, Đại Đạo không ngừng hội tụ, khiến tất cả cường giả đều kinh ngạc, đến lúc này, Đạo Tổ đã xuất diện rồi!

Trên thiên khung, Đại Đạo hiện hình, tựa hồ Thần Liên Trật Tự bao phủ khắp chốn, mỗi sợi đều nặng nề như ức vạn trượng thần nhạc.

Cảm giác như theo Đạo Tổ giáng lâm, thiên khung cũng bị đè sập, Tam Thập Tam Thiên đều như bị kéo xuống.

Tuy chỉ là một đạo pháp thân của Đạo Tổ, nhưng Đạo uy hạo hãn bàng bạc ấy vẫn không ai dám tưởng tượng, chí ít không một ai dám xúc phạm thứ uy thế chí cao trọng hoàng hoàng ấy!

Pháp thân Hồng Quân nhìn Lâm Nghệ, chính xác hơn là nhìn chằm

chằm mũi tên đang được ấp ủ.

Động tác của Lâm Nghệ khựng lại.

Y ngưng thị Hồng Quân, chốc lát, từ tốn hỏi: "Đạo Tổ cũng muốn nhập bảng sao?" Vân Tiêu: "....." Quỳnh Tiêu: "....." Nguyên Thủy Thiên Tôn: "....." Vô số người đồng loạt ngưng quang, trợn mắt há mồm.

Chẳng lẽ Đạo Tổ cũng muốn nhập bảng?

Chẳng lẽ Lâm Nghệ muốn đưa Đạo Tổ nhập bảng sao?!

Tuy là lời trêu chọc, nhưng không nghi ngờ gì đã tiết lộ cho tất cả mọi người ở Hồng Hoang một tin tức chấn động quan trọng: đó là giờ đây Lâm Nghệ không còn sợ Đạo Tổ nữa!

Chư Thánh ở đây đều rung động!

Điều này có nghĩa là Lâm Nghệ có thể đã đạt đến tầng thứ ngang ngửa Thiên Đạo Thánh Nhân, một cảnh giới vượt xa.

Pháp chứng đạo tân tịch của Lâm Nghệ quả nhiên đã có hiệu quả!

Lâm Nghệ đã đi đúng đường rồi!

Nếu đã như vậy, thì sau khi chứng đạo, y sẽ mạnh đến mức nào?

Ngang ngửa Bàn Cổ Đại Thần?

Vượt qua Bàn Cổ Đại Thần?

Điều đó cũng không thể tưởng tượng được!

Bàn Cổ Phiên điên cuồng giáng xuống, uy tiên thiên sát phạt và Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ va chạm, khiến thiên địa Hồng Hoang rung chuyển từng lớp, đại địa Nam Thiêm Bộ Châu càng chấn động dữ dội, tựa như xảy ra một trận địa chấn kinh thiên.

Oanh long!

Không đợi Đạo Tổ nói thêm nửa câu, Lâm Nghệ đã hành động, trực tiếp một mũi tên bắn giết.

Toàn bộ Nam Thiêm Bộ Châu chấn động kịch liệt hơn nữa, như dây cung bật nảy, kéo theo chấn động toàn bộ cung thể!

Khí cơ thiên địa đều bao phủ một tầng Tiễn Đạo duệ lực phong duệ, như gọt bỏ một lớp da thịt của con người, ngay cả cường giả Đại La Kim Tiên cũng cảm thấy hàn ý thấu xương, bị kinh sợ đến mức chủ động phòng ngự.

Một mũi tên, bao hàm hơn năm trăm chủng Tiễn Đạo!

Đây là cực hạn khi Lâm Nghệ phá quan tại Địa ngục cấp Tiễn Đạo huấn luyện tràng, uy năng tăng phúc đã vượt qua giới hạn!

Vượt qua Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, quán xuyên thiên địa.

Thiên địa trong nháy mắt bạo liệt!

Nổ tung chứ không phải xé rách.

Ngay cả Hỗn Độn cũng bị hủy diệt, diễn hóa ra Phong Thủy Hỏa, sự hủy diệt không ngừng khuếch tán, bao trùm phạm vi từng tiểu thiên thế giới.

May mắn thay chỉ đại chiến trên thiên khung, nếu ở trên đại địa Hồng Hoang, e rằng Tứ Bộ Châu đều không thể chịu nổi sự hủy diệt khủng bố này, chúng sinh đều sẽ bị sát tuyệt tận diệt!

Mũi tên bắn thẳng vào Bàn Cổ Phiên, sát lực phong duệ kéo dài vô tận điên cuồng hủy diệt và tiêu trừ Đô Thiên Thần Sát, Hỗn Độn Thánh Uy trên đó, không ngừng phân giải sát uy.

Từng đợt phong bão hủy diệt kinh khủng trùng kích, khiến Bàn Cổ Phiên bị đánh bay, rơi vào Hỗn Độn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng hoảng sợ!

Y cực tốc ném ra tất cả bảo vật trên người.

Pháp thân Hồng Quân giơ tay ấn xuống, toàn bộ Hồng Hoang dường như nằm trong sự khống chế của y.

Vô cùng vô tận Đại Đạo điên cuồng ngưng tụ thành Đại Đạo Thiên Quang, thôi động xuống.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên, ngay cả thế Chu Thiên Tinh Đấu trong Hỗn Độn Tinh Không, cũng được gia trì dưới Đại Đạo Thiên Quang, đè ép toàn bộ Hồng Hoang như bị trấn áp, đại địa nhanh chóng chìm xuống.

Khiến cho chúng sinh trên đại địa Hồng Hoang đều có cảm giác sắp bị đè bẹp!

Đại Đạo không ngừng hội tụ, hóa thành Đại Đạo Thiên Quang!

Trực tiếp va chạm với mũi tên kia!

Trong sát na, mọi thứ tĩnh lặng nửa giây!

Ngay sau đó, trên thương khung Hồng Hoang, cảm giác như đỉnh Huyền Tử Tiêu Thần Lôi, trực tiếp nổ tung!

Chương 103

Mũi tên kia chỉ tạm dừng trong sát na, sau đó cực tốc quán xuyên Đại Đạo Thiên Quang, Đại Đạo Thần Liên ẩn chứa bên trong bị Tiễn Đạo sát phạt lực đánh gãy, tựa như từng sợi dây nhỏ đứt lìa.

Pháp thân Hồng Quân điều động thêm nhiều Đại Đạo chi uy gia trì, cưỡng ép ngăn chặn lực đột phá và sát phạt lực của mũi tên! "Đạo hữu, chi bằng chiến đấu trong Hỗn Độn, cứ thế này thì sẽ làm khổ chúng sinh!" Pháp thân Hồng Quân từ tốn nói.

Ngay lập tức, y lại câu nạp Bàn Cổ Phiên đang rơi vào Hỗn Độn, chuẩn bị nhân cơ hội đánh tan mũi tên.

Uy Hỗn Độn hoàng hoàng của Bàn Cổ Phiên, dưới sự gia trì của Pháp thân Hồng Quân, càng khủng bố hơn mấy vạn lần, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải bất lực.

Với tu vi cảnh giới hiện tại và Hồng Hoang Đại Đạo mà y nắm giữ, xa xa không sánh bằng một đạo pháp thân của Đạo Tổ, hoàn toàn không thể phát huy uy năng của Bàn Cổ Phiên. "Không cần thiết!" Lâm Nghệ đột nhiên nói. "Ơ!" Bàn Cổ Phiên không ở trong vòng chiến, không đánh tan mũi tên kia, Pháp thân Hồng Quân lập tức cảm thấy không đúng.

Mũi tên kia, đồng thời với việc hấp thu Hồng Hoang Đại Đạo, cũng ngấm ngầm hấp thu một phần Đại Đạo trong đó để gia trì vào Tiễn Đạo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy không ổn, sau khi đánh ra tất cả linh bảo, y cực tốc nhảy vọt né tránh!

Chư Thánh quan chiến cũng cảm nhận được, mũi tên kia càng ngày càng mạnh, Đại Đạo xung quanh đều đang hóa thành Tiễn Đạo

mà hội tụ về!

Đây chính là sự đặc biệt của Bộ thứ ba!

Nó có thể chuyển hóa hơn tám trăm chủng Đại Đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ trong Hồng Hoang thành Tiễn Đạo.

Thiên địa Hồng Hoang, tất cả Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Phong Chi Đại Đạo, v.v., đều có thể được y sử dụng.

Lâm Nghệ hoàn toàn có thể độc lập với Hồng Hoang Thiên Đạo, độc lập với Thánh Nhân bên ngoài, mượn dùng Hồng Hoang Đại Đạo!

Ngay cả Thiên Đạo cũng không thể áp chế!

Đây chính là điểm khủng bố của pháp chứng đạo tân tịch!

Bành!

Trong sát na, mũi tên mang theo khả năng nhảy vọt của Không Gian Tiễn Đạo, cùng với huyền diệu ẩn nấp của Phong Chi Tiễn Đạo và các Đại Đạo khác, phá vỡ sự ngăn cách của Đại Đạo Thiên Quang, nhảy vọt đến trước Pháp thân Hồng Quân, đột ngột quán xuyên qua Pháp thân Hồng Quân.

Trong nháy mắt, trên Pháp thân Hồng Quân để lại một lỗ hổng vô cùng lớn!

Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo điên cuồng hủy diệt khí cơ của Pháp thân Hồng Quân! "Xem ra Đạo Tổ cũng phải nhập bảng rồi!" Ánh mắt Lâm Nghệ rực sáng.

Tiễn Tâm bao phủ, ý thức bao trùm Pháp thân Hồng Quân. "Đạo hữu!

Thủ đoạn thật hay!" Pháp thân Hồng Quân cũng không thể không thừa nhận, một mũi tên của Lâm Nghệ đã công tham tạo hóa, siêu việt cảnh giới Thánh Nhân phổ thông! "Đề thủ 400.000 đạo Nhân Quả

Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Đề thủ 530.000 đạo Huyền Thông Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Đề thủ 340.000 đạo Không Linh Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" .....

Hệ thống không ngừng nhắc nhở.

Loại nhắc nhở này chỉ có khi Lâm Nghệ đề thủ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến.

Y đã đề thủ tổng cộng 15.000.000 đạo Đại Đạo.

Đương nhiên, tất cả đều là thứ yếu!

Pháp thân Hồng Quân mang theo vô số bản nguyên Đại Đạo, đã bị Lâm Nghệ đề thủ ra hơn 200 chủng bản nguyên Đại Đạo!

Nếu hai trăm hơn chủng Đại Đạo này đều được y tham ngộ, có nghĩa là Lâm Nghệ hiện tại đang nắm giữ hơn 1.000 chủng Tiễn Đạo, có thể điên cuồng điệp gia, khiến uy năng Tiễn Đạo lại được nâng cao.

Hồng Quân cũng dường như nhận ra một số huyền diệu của pháp chứng đạo tân tịch của Lâm Nghệ, để ngăn cản Lâm Nghệ đề thủ, Pháp thân y trực tiếp tan rã, hóa thành vô cùng Đại Đạo chi quang cực tốc xông mở Tiễn ý bao phủ phạm vi mấy chục trung thiên thế giới, đưa bản nguyên Đại Đạo trả về Hồng Hoang. "Rít rít rít ~~ Pháp thân Đạo Tổ cũng bị đồ rồi!" "Trời, Hậu Nghệ ngay cả Pháp thân Đạo Tổ cũng có thể đánh giết, pháp chứng đạo tân tịch của y cũng quá khủng bố rồi." .....

Đạo Tổ chí cao, là đỉnh phong Hồng Hoang, nhưng một Pháp thân của tồn tại đỉnh phong lại bị một mũi tên đánh giết, tin tức truyền đạt đi quá nhiều, quá nhiều.

Nội tâm chúng sinh quan vọng đều dậy sóng dữ dội!

Mũi tên kia không dừng lại, cực tốc bắn thẳng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tuy không triệt để bắn giết trúng Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng hơn 500 chủng Tiễn Đạo điệp gia, hấp thu Hồng Hoang Đại Đạo gia trì, sát phạt vượt quá 5.000 lần, trực tiếp bao trùm không gian mấy tiểu thiên thế giới mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đang độn chạy.

Trong sát na, những không gian đó bị xé rách phá diệt, bao gồm cả Thánh Nhân chi khu của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tựa như mặt gương, triệt để băng hội! "Hậu Nghệ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gần như không còn quan tâm đến tôn uy và thanh cao của Thánh Nhân, y gào thét khản cả tiếng, vẻ mặt đầy dữ tợn: "Ngươi giết ta vạn lần, cũng không thể giết chết ta!" Bành!

Tiếng gầm thét vang vọng khắp Hồng Hoang, ngay sau đó, Thánh Nhân chi thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng theo đó mà nổ tung!

Hồng Hoang không biết bao nhiêu lần Thiên Địa Đồng Bi!

Chúng sinh đều đã nhìn đến tê dại.

Mũi tên kia quán xuyên Tam Thập Tam Thiên, phá nhập Hỗn Độn Tinh Không, trực tiếp quán xuyên Hỗn Độn vô biên, xé toạc một Hỗn Độn Thiên Uyên vô biên vô tận, dẫn đến phong bão hủy diệt Hỗn Độn điên cuồng trùng kích Tử Tiêu Cung. "Hậu Nghệ!

Ta thật sự đã đánh giá thấp ngươi!" Bị tru sát một tôn Pháp thân, sắc mặt Hồng Quân cũng hiếm khi ngưng trọng!

Đạo Pháp thân kia hạ xuống để thử thăm dò thực lực của Lâm Nghệ, nhưng không ngờ, vừa thử đã khiến y kinh ngạc chấn động, bởi vì thực lực của Lâm Nghệ đã nhanh chóng trở thành mối uy hiếp.

Đây là một điềm báo cực kỳ xấu!

Pháp chứng đạo tân tịch của Lâm Nghệ đã khiến y nảy sinh sự tò

mò vô cùng lớn!

Tuy nhiên, Pháp thân bị tru sát, y cũng không tức giận, cũng không hạ bản tôn xuống, bởi vì Hậu Thổ cũng đang quan vọng. "Hãy đợi Thiên Đạo tu phục hoàn thiện vậy!" Hồng Quân thầm than.

Cú va chạm của Đông Hoàng Thái Nhất khi trước đã làm Hồng Hoang vỡ nát, cũng gây ra sự trùng kích cực kỳ lớn đến trật tự Thiên Đạo.

Chờ Thiên Đạo tu phục hoàn thành, y mới có thể áp chế Địa Đạo tốt hơn, thậm chí đưa Nhân Đạo vào Thiên Đạo.

Chỉ cần Thiên Đạo áp chế được Địa Đạo, y có thể lợi dụng mọi sự sắp đặt đã chuẩn bị sẵn để thanh tẩy triệt để!

Trong Hồng Hoang.

Lâm Nghệ ngưng thị Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bạo liệt, ngay cả việc đề thủ cũng không kịp!

Chà, Thánh Nhân dựa vào Thiên Đạo mà bất tử bất diệt, quả thật khiến người ta đau đầu.

Tuy hiện giờ y có thể dễ dàng trấn sát Thánh Nhân, nhưng Thánh Nhân cứ như tiểu cường bất tử, bóp chết rồi lại sống, bóp chết rồi lại sống, rốt cuộc cũng khiến người ta phiền chán. "Đã đến lúc phải tìm cách triệt để giết chết Thánh Nhân rồi!" Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Y hạ quyết tâm, nhất định phải tìm ra phương pháp.

Nếu Thánh Nhân bị tru diệt, thì sau này nếu Thiên Đạo và Địa Đạo đối chọi, áp lực lên Địa Phủ cũng sẽ nhỏ hơn!

Thông Thiên Giáo Chủ và Chư Thánh khác đều chìm vào im lặng.

Sự nhận thức về Lâm Nghệ của họ, hiển nhiên không thể còn cục hạn như trước nữa.

Từ việc Lâm Nghệ một mũi tên bắn giết Pháp thân Đạo Tổ, làm tổn thất rồi lại đồ sát Nguyên Thủy Thiên Tôn, có nghĩa là sau này, họ chỉ là lũ kiến hôi.

Lâm Nghệ sát, hoàn toàn dễ dàng như trở bàn tay!

Chỉ có một ưu thế duy nhất, đó là dựa vào Thiên Đạo bất tử bất diệt, không thể bị giết.

Tuy nhiên, người ngoài lại không rõ.

Bất tử bất diệt cũng cần phải trả giá.

Không, nguyên thần ký thác vào trật tự Thiên Đạo, Đại Đạo ký thác vào bản nguyên Hồng Hoang, nếu bị đánh giết, rồi lại phục sinh, thì Thiên Đạo sẽ dần dần khống chế Đại Đạo, khiến họ càng thêm bị hạn chế, càng thêm dựa dẫm vào Thiên Đạo, chịu sự chi phối của Thiên Đạo.

Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ khuếch tán, đẩy lùi tất cả sát phạt Đạo uy!

Cung trong tay y dần mờ nhạt.

Đại địa Nam Thiêm Bộ Châu triệt để được giải thoát.

Cảm giác nặng trĩu trên người chúng nhân tộc cũng hoàn toàn được gỡ bỏ, toàn bộ Thiên Miếu trung khu pho tượng hùng vĩ kim quang càng thêm rực rỡ!

Trời giáng huyết vũ, Đại Đạo bi minh!

Tất cả nhân tộc đều biết, Lâm Nghệ đã dễ dàng đánh giết Thánh Nhân, khiến họ càng thêm thành kính!

Lâm Nghệ một tay vẫy, Bàn Cổ Phiên bị câu nạp và thu nhỏ lại, ngay lập tức y đạp không bay xuống!

Nhìn về phía hai đứa bé nghịch ngợm đang được Vân Tiêu và Bích

Tiêu ôm, y mỉm cười, ôm cả hai huynh đệ vào lòng, mỗi tay một đứa!

Ngay lập tức, y treo Bàn Cổ Phiên lên cổ Huyền Nhi. "Đa đa, Lân Nhi cũng muốn!" Lân Nhi thấy vậy, ánh mắt sáng bừng. "Lân Nhi đã có một cái rồi, cái này nhường cho đệ đệ có được không?" Lâm Nghệ nói.

Lân Nhi sờ sờ Đông Hoàng Chung của mình, lại nhìn Huyền Nhi, bĩu môi nói: "Được, cho đệ đệ!" Nhưng lại khiến Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu giật mình.

Bàn Cổ Phiên, Đông Hoàng Chung, đều cho con trai làm đồ trang sức, cái lũ này... thật cạn lời. "Lân Nhi, sau này phải chăm sóc đệ đệ có biết không!" Lâm Nghệ dạy dỗ. "Dạ!

Sau này ai dám khi dễ đệ đệ, Lân Nhi sẽ đánh cho!" Hai đứa trẻ nghịch ngợm như tìm được bạn chơi tốt nhất, nhanh chóng thân thiết.

Lâm Nghệ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự sợ hai đứa tranh giành.

Cùng lúc đó, Thái Dương Tinh chấn động, dị tượng thành Thánh lan tràn vô biên vô tế, khuếch tán khắp Hỗn Độn Tinh Không và thiên địa Hồng Hoang!

Lâm Nghệ ngước mắt nhìn Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn đã bước ra bước cuối cùng, triệt để thành Thánh!

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu và những người khác cũng hoàn hồn, ngưng thị Thái Dương Tinh, thần tình ngưng trọng.

Hiển nhiên, Đế Tuấn vừa xuất quan, tất sẽ gây ra cục diện không thể khống chế, sẽ nhắm vào Lâm Nghệ và Địa Phủ!

Chương 104

Lượng Kiếp, do Lâm Nghệ can thiệp, đã hoàn toàn thay đổi.

Toàn bộ Xiển Giáo, bao gồm cả Giáo Chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều bị tru sát.

Vài người còn sót lại chỉ còn tàn khuyết nguyên thần ẩn nấp trong linh bảo, hoảng sợ bất an.

Điều này có nghĩa là một giáo phái đã hoàn toàn bị diệt vong!

Không một ai được lên Phong Thần Bảng.

Đế Tuấn liệu có nhân cơ hội này trọng chưởng Thiên Đình, rồi lại quyết chiến với Vu Tộc hay không, đó vẫn là một ẩn số!

Thái Dương Tinh chấn động, áp lực lên các cường giả Hồng Hoang lại tăng thêm một tầng!

Ngay cả áp lực trên Thánh Nhân cũng tăng gấp bội!

Đế Tuấn triệt để thành Thánh, có nghĩa là thực lực của y tất nhiên đã siêu việt Thánh Nhân Hồng Hoang.

Bởi vì, Đế Tuấn đi ngược lại đại thế, đồ Thánh chứng đạo, lợi dụng pháp nghiệm chứng của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khéo léo thoát khỏi ràng buộc của Hồng Hoang Thiên Đạo, không chịu sự khống chế của Thiên Đạo.

Tuy không biết sau khi Đế Tuấn chứng đạo, thực lực của y mạnh đến mức nào?

Nhưng không thể phủ nhận, từ nay về sau, Hồng Hoang lại có thêm một tồn tại không thể khống chế!

Từng đạo dị tượng thành Thánh diễn hóa thành Đại Đạo Thần

Liên, từ sâu bên trong Thái Dương Tinh xông ra, mang theo Bản Nguyên Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, hình thành từng tầng thiên thê lửa.

Đế Tuấn đạp thiên thê xuất hiện!

Toàn thân khí thế nặng nề hùng vĩ, huyền diệu mạc trắc!

Bắc Câu Lô Châu, yêu khí xung thiên.

Kế Mông và những người khác dẫn theo ức vạn Yêu Binh của Yêu Tộc đang lui về, tĩnh lặng đứng thẳng.

Yêu khí cuồn cuộn, tràn ngập phong mang khủng bố!

Côn Bằng và Lục Áp bay ngang qua thế giới, giáng lâm Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn ngưng thị Hồng Hoang một cách sâu sắc, sau đó quay sang Thiên Đình, đạo: "Những gì đã mất, bây giờ phải tìm lại!" Lúc này, y mới có tư cách đặt chân lên Thiên Đình!

Không thành Thánh, dù có nắm giữ Thiên Đình thì có ích gì, vẫn chỉ tăng thêm sự khuất nhục mà thôi.

Côn Bằng, Lục Áp nghe vậy, đều mừng rỡ phát điên.

Điều họ chờ đợi, chính là một câu nói này.

Đế Tuấn một tay vung lên, xoáy nước Thái Dương Chân Hỏa nối thông đến trước Nam Thiên Môn của Thiên Đình. "Về Thiên Đình!" Kế Mông và các Yêu Thánh khác đại hống, khiến Bắc Câu Lô Châu hoàn toàn sôi trào.

Yêu lực che kín trời, từng đạo yêu quang cực tốc xông thẳng lên trời, từ Đông Thắng Thần Châu và các nơi khác quan vọng, tựa như ức ức vạn vệt sao băng bắn ngược lên thương thiên!

Thiên Đình. "Thiên Đế!

Chúng ta một lòng một dạ theo đuổi Đại Đạo, không muốn bị tục sự làm vướng bận, xin cáo từ!" "Thiên Đế!

Ta gần đây có điều cảm ngộ, muốn bế quan mười vạn năm, xin cáo từ trước!" "Ai!

Chúng ta cũng cần bảo mệnh!

Thiên Đế tự lo lấy!" .....

Hạo Thiên sắc mặt âm trầm đứng đó.

Không phải sợ hãi, chỉ là khuất nhục!

Từ khi tiếp quản Thiên Đình, y đã điên cuồng nâng cao thực lực, sau đó nỗ lực làm tốt mọi việc.

Nhưng, toàn bộ người Hồng Hoang đều cảm thấy y là kẻ chiếm tiện nghi.

Dù y làm tốt đến đâu, không một ai khẳng định.

Khiến y cảm thấy mình là một Thiên Đế, một trò cười triệt để trong Hồng Hoang!

Hiện giờ, Thiên Đình gần như không còn một bóng người, những cao thủ từng được chiêu mộ, khi chứng kiến Đế Tuấn đồ sát Tiếp Dẫn, đều run rẩy.

Dù sao, Yêu Hoàng có thể đồ sát Thánh Nhân, tuyệt đối không thể chống lại.

Họ càng rõ, sau khi Đế Tuấn chứng đạo, y sẽ không từ bỏ Thiên Đình!

Vì vậy, những ai nên chạy, đều đã chạy rồi.

Không ai muốn ở lại, làm những cuộc tranh đấu vô vị!

Thái Dương Chân Hỏa hung dũng, từ Nam Thiên Môn xông vào,

lan tràn vô biên vô tế.

Trong biển lửa, Đế Tuấn bước ra, trực tiếp đi đến trước mặt Hạo Thiên.

Hạo Thiên hiện giờ cũng chỉ mới nhập cảnh giới Chuẩn Thánh!

Nhưng dưới uy thế của Đế Tuấn, y vẫn kinh hãi.

Lục Áp, Côn Bằng nối tiếp bước vào, nhìn Hạo Thiên, lạnh lùng nói: "Ngươi chiếm Thiên Đình của Yêu Tộc, nên ngồi đủ rồi, cút đi!" "Nhớ lời ta đã nói với ngươi!

Nếu ngươi hiểu rõ, sẽ không có cục diện ngày hôm nay!" Đế Tuấn nhìn chằm chằm Hạo Thiên.

Hạo Thiên không cam tâm, nhìn chằm chằm nói: "Hạo Thiên hướng Yêu Hoàng khiêu chiến!

Tuy Thiên Đình là một trò cười trong Hồng Hoang, ta Hạo Thiên cũng là một trò cười, nhưng dù sao ta hiện giờ đang chiếm giữ vị trí Thiên Đế, là chủ của Hồng Hoang hiện tại, thất bại, cũng phải chiến bại, xin Yêu Hoàng thành toàn!" Oanh long!

Hạo Thiên kích hoạt Hạo Thiên Kính và Hạo Thiên Tháp, thôi động Đại Đạo sát phạt.

Hạo Thiên trực tiếp ngang qua hư không, xông thẳng về phía Đế Tuấn.

Sát phạt hủy diệt khủng bố hất tung cả biển lửa Thái Dương Chân Hỏa, trùng kích khiến Thiên Đình rung chuyển.

Côn Bằng chuẩn bị thu thập Hạo Thiên.

Đế Tuấn lại ngăn cản, y giơ tay diễn hóa một đạo Thái Dương Chân Hỏa Bản Nguyên Kiếm, trong khoảnh khắc phá vỡ sát phạt hủy diệt, chém vào Hạo Thiên Tháp và Hạo Thiên Kính.

Một luồng Thánh uy hạo hãn khuếch tán, khiến cả Hạo Thiên Tháp và Hạo Thiên Kính đều bị chém bay!

Hai món đều là Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng bất phàm, lại được Đại Đạo Chuẩn Thánh của Hạo Thiên gia trì, càng sát phạt kinh người.

Nhưng trước mặt Đế Tuấn, chúng vẫn không đủ sức nhìn, Thái Dương Chân Hỏa Bản Nguyên Kiếm trực tiếp phá vỡ tất cả, chém vào thân thể Hạo Thiên, trực tiếp chém bay Hạo Thiên.

Thân thể y rách nát máu chảy, đập vào Thiên Môn!

Phốc xuy!

Quỳ một gối trên mặt đất, miệng Hạo Thiên không ngừng trào máu!

Một kiếm nhẹ nhàng bâng quơ, một kiếm bình thường, lại đánh bại y dốc toàn lực, thất bại triệt để, ngay cả chút tự tin cuối cùng cũng bị nghiền nát.

Đế Tuấn thành Thánh, quá khủng bố, mạnh hơn Thánh Nhân không phải chỉ một chút.

Trước mặt Thánh Nhân, ít nhất còn có thể giãy giụa một hai.

Nhưng trước mặt Đế Tuấn, trong sát na y xuất kiếm, Hạo Thiên đã vô lực. "Không biết tự lượng sức!" Côn Bằng lạnh lùng hừ một tiếng.

Hạo Thiên lau đi máu trên miệng, xoay người xông ra Nam Thiên Môn.

Đế Tuấn không thèm để ý, bước vào Thiên Đình, một âm thanh vang dội hồi đáp khắp Hồng Hoang: "Ngày nay ta Đế Tuấn trọng lập Thiên Đình, thiên hạ Yêu Tộc đều quy về Thiên Đình!" Kế Mông,

Khâm Nguyên và những người khác dẫn Yêu Tộc bay ngang qua thế giới, trở về Thiên Đình, trọng khởi trật tự Thiên Đình!

Lúc này, Thiên Đình mới thực sự sống dậy!

Đối với điều này, các cường giả Hồng Hoang thực ra đã dự liệu được khi Đế Tuấn đồ sát Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Nhưng, hiện giờ lại có một cục diện cực kỳ khó xử.

Phong Thần Lượng Kiếp vẫn tiếp diễn, kiếp khí thiên địa càng ngày càng dữ dội!

Vốn dĩ Phong Thần Đại Chiến là để các đệ tử của các giáo phái ứng kiếp tiêu trừ Lượng Kiếp, điền vào Phong Thần Bảng, quy về Thiên Đình, chịu sự quản lý của Hạo Thiên, chưởng quản trật tự Hồng Hoang và sự vận chuyển của Chu Thiên Tinh Đấu.

Nhưng, Thiên Đình giờ đây đã bị Yêu Tộc đoạt lại!

Vậy các Tiên Thần đã nhập Phong Thần Bảng thì phải làm sao?!

Các đệ tử quan trọng của Xiển Giáo gần như toàn bộ vẫn mệnh, ngay cả cơ hội nhập Phong Thần Bảng cũng không có.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị đồ sát, đến nay vẫn chưa phục sinh.

Tiệt Giáo vốn đang ở thế liệt thế, cũng đột nhiên không còn mục tiêu đối kháng.

Hiện giờ, tranh chấp nhân tộc vẫn tiếp diễn! "Bái kiến Thiên Chủ!" Khương Tử Nha tay cầm Phong Thần Bảng, cùng với Dương Tiễn, Văn Thái Sư, Hoàng Phi Hổ, v.v., bất kể là người Thương Triều hay Tây Kỳ, đều cung kính quỳ trên mặt đất. "Chuyện của Nhân Tộc, Nhân Tộc tự mình giải quyết!

Tiên Thần nào dám can dự, hãy chuẩn bị Hóa Đạo!" Lâm Nghệ

phân phó một câu, rồi rời đi.

Mục tiêu hiện tại của y là tìm kiếm phương pháp nghiệm chứng Bộ thứ tư, và phương pháp triệt để giết chết Thánh Nhân! "Tuân Pháp chỉ!" Tất cả những người đang quỳ đều cung kính ứng đáp.

Ý của Lâm Nghệ rất đơn giản, quá trình phát triển của Nhân Tộc do Nhân Tộc tự mình chưởng quản, Tiên Thần không được can thiệp, chỉ cần dám can thiệp vào đó, sẽ phải gánh chịu kết cục vẫn lạc.

Thông Thiên Giáo Chủ bất đắc dĩ, chỉ có thể triệu hồi đệ tử Tiệt Giáo.

Ngoài sự uy hiếp của Lâm Nghệ ra.

Còn một điểm nữa, hiện giờ đệ tử Xiển Giáo gần như bị giết sạch, Thiên Đình bị Đế Tuấn đoạt lại, các cường giả Yêu Tộc chiếm giữ, không cần đệ tử lấp đầy.

Sự diễn hóa của Phong Thần Lượng Kiếp đã đến mức khó có thể suy diễn.

Hiện giờ triệu hồi đệ tử, để tránh gây ra tranh chấp không cần thiết, dẫn đến đệ tử vô cớ vẫn mệnh, đó mới là điều quan trọng nhất!

Tất cả đều tĩnh lặng quan sát hành động của Thiên Đình và thái độ của Tử Tiêu Cung!

Đế Tuấn thành Thánh, là một nhân tố không thể khống chế.

Chương 105

Lại thêm Địa Phủ.

Hồng Hoang trở nên cực kỳ phức tạp!

Phong Thần Lượng Kiếp không những không biến mất, mà ngược lại càng diễn biến càng dữ dội.

Sâu trong Hỗn Độn Tinh Không. "Xem ra Hồng Hoang biến cố ngày càng nhiều, đây chính là thời cơ tốt để Ma Tộc ta can thiệp!" Tử Ma dò xét tình hình Hồng Hoang, vô cùng mừng rỡ.

Y không sợ Hồng Hoang phức tạp.

Càng phức tạp càng tốt.

Nước đục mới dễ mò cá!

Trước đó Ma Tộc đã phải chịu một kiếp từ Địa Phủ, quả thực hành vi quá khích, cũng quá vội vàng. "Ta phải chọn một địa điểm thích hợp, nếu không, lại đi vào vết xe đổ, tất sẽ khiến thực lực Ma Tộc lại bị tổn hại." Thiên Ma nhắc nhở.

Tử Ma, Âm Ma và các cao thủ Ma Tộc khác cũng gật đầu, quả thực cần phải suy tính kỹ lưỡng. "Địa Phủ, trừ Hậu Thổ ra, còn có tồn tại khủng bố kia, tuyệt đối không thể xúc phạm." "Thiên Đình, Đế Tuấn đã thành Thánh, thực lực sâu không lường được, Yêu Tộc thực lực cực mạnh, cũng không thể chọc ghẹo." "Hồng Hoang có Tứ Bộ Châu, Đông Thắng Thần Châu có Tiệt Giáo Thông Thiên tọa trấn, môn đồ đông đảo.

Nam Thiêm Bộ Châu có Lão Tử, và có liên hệ với tồn tại khủng bố kia.

Bắc Câu Lô Châu, Yêu Tộc đã nhập Thiên Đình, nhưng vẫn phải

cẩn thận." "Nói một cách tương đối, Tây Ngưu Hạ Châu dễ dàng hơn một chút, tuy nghèo khó, nhưng Hỗn Độn cực hạn ác liệt ta còn sinh tồn được, sợ gì chút nghèo khó đó." Âm Ma phân tích.

Mấy cường giả Ma Tộc Chuẩn Thánh cũng gật đầu nói: "Vậy Tây Ngưu Hạ Châu chính là nơi để Ma Tộc ta dung thân, chuyến này chúng ta trở về, là để Ma Tổ trọng hồi thiên địa, nơi đó là thích hợp nhất." "Ma Tổ trọng hồi quả thực bách ở mi tiệp, hiện giờ Hồng Hoang đã quá đáng sợ, đã xa xôi khác hẳn so với trước kia." Tử Ma trầm tư, ngay lập tức nói: "Không, để phòng vạn nhất, ta kiến nghị phân một phần tộc nhân đi Bắc Câu Lô Châu, Yêu Tộc đều đã nhập Thiên Đình, Bắc Câu Lô Châu trống rỗng, ta sẽ sắp xếp một phần đi vào đó, chỉ cần không gây đại loạn, thì sẽ không ai quản." "Chờ tộc nhân ổn định, sau đó sẽ dùng Hủy Diệt Ma Thần Bản Nguyên triệu hồi Chân Linh Ma Tổ, trọng tố Ma Thần Khu, Ma Tộc ta cũng có chỗ dựa!" "Ta tán đồng!" Chúng cường giả Ma Tộc gật đầu, ngay lập tức, dẫn dắt Ma Tộc xông vào Hồng Hoang, trực chỉ Tây Ngưu Hạ Châu.

Khí ma cuồn cuộn bao trùm Tây Ngưu Hạ Châu! "Ma Tộc không bị Đạo Tổ khu trục khỏi Hỗn Độn!" Di Lặc, Địa Tạng, Già Diệp và các đệ tử Tây Phương Giáo khác đều nhíu mày ngưng thị.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đang ở Cực Lạc Cung, sắc mặt âm trầm đến cực điểm, đều đã đoán được một phần, nếu không phải Sư Tổ Hồng Quân thả ra, lũ Ma Tộc này không thể nào vào được Hồng Hoang.

Nhưng, Ma Tộc lại không chọn nơi nào khác để chiếm cứ, mà lại là Tây Phương.

Tây Phương đã nghèo khó như vậy rồi, lại có người để mắt tới, khiến hai Thánh Nhân vừa giận vừa buồn cười!

Tuy nhiên, cả hai đều không ra mặt.

Bởi vì Lâm Nghệ vẫn chưa trở về Địa Phủ.

Chỉ cần Lâm Nghệ không về Địa Phủ, thì việc họ xuất hiện sẽ rất nguy hiểm!

Còn về Ma Tộc, sau này từ từ thu thập! "Chúng đệ tử hãy tự giữ giáo thổ là được!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân truyền âm nhắc nhở Di Lặc và các đệ tử Tây Phương Giáo.

Di Lặc và những người khác cũng không hành động bốc đồng.

Tử Ma, Âm Ma và Thiên Ma vốn tưởng sẽ có một trận đại chiến, nhưng không ngờ lại thuận lợi hạ Tây Ngưu Hạ Châu, điều này không những không khiến họ thả lỏng, mà ngược lại càng thêm cẩn thận. "Hai Thánh Nhân đều không động thủ, chắc là kiêng kỵ Lâm Nghệ chăng?

Chính là cơ hội của ta, hãy nhanh chóng xây dựng Ma Đàn đi!

Ma Tổ trở về, Ma Tộc ta mới có thể thở phào nhẹ nhõm.

Khi đó, hai Thánh Nhân đối phó Ma Tộc ta, cũng phải cân nhắc một hai." Thiên Ma lấy ra Hủy Diệt Ma Thần Bản Nguyên, ánh mắt rực lửa!

Hiện giờ Đế Tuấn chứng đạo, không nghi ngờ gì là một khởi đầu mới.

Nếu Ma Tổ trở về, với căn nguyên và sự cảm ngộ về Đạo của y, có lẽ cũng có thể bù đắp những tiếc nuối trước kia, chứng đạo thành Thánh.

Một khi Ma Tộc có Thánh Nhân, thì Ma Tộc tất nhiên sẽ có chỗ đứng!

Ngũ Trang Quán. "Sư tôn, ma khí càng ngày càng nặng, mấy sư huynh xuất ngoại gặp Ma Tộc, suýt chút nữa bị trọng thương, Tây

Ngưu Hạ Châu e rằng sắp loạn rồi." Mấy đạo đồng thần sắc ngưng trọng nhìn về phía thiên khung ám hồng, không khí cũng trở nên ma sát dị thường!

Trấn Nguyên Tử ngưng thị ma vân cuồn cuộn nơi xa, cũng ngưng trọng vạn phần.

Ngay cả đệ tử, với tu vi nông cạn như vậy, cũng biết sắp loạn, có thể thấy cục diện Tây Ngưu Hạ Châu nghiêm trọng đến mức nào.

Đế Tuấn trọng chưởng Thiên Đình, hiệu triệu Yêu Tộc Hồng Hoang.

Địa Phủ, Vu Tộc vẫn một tay chống trời, cộng thêm Quỷ Tộc mới sinh ứng vận mà ra, lại tăng thêm một thế lực, khiến sức mạnh Địa Phủ kịch tăng.

Hiện giờ, Ma Tộc thừa thế cuốn vào Hồng Hoang, khiến hình thế và vị thế Hồng Hoang càng thêm phức tạp khó lường.

Dù sao, ai cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra trong khoảnh khắc tiếp theo, có lẽ sẽ trực tiếp bùng phát đại chiến khủng bố, cuốn tất cả sinh linh Hồng Hoang vào trong đó.

Khi đó, có thể hủy diệt thật sự sẽ giáng lâm.

Phải biết, nếu đại chiến bùng phát, Đế Tuấn, Đạo Tổ thậm chí đều sẽ can dự, còn có Hậu Thổ, và vị khủng bố kia!

Đều là tồn tại siêu việt Thánh Nhân.

Một khi đánh nhau, Hồng Hoang tuyệt đối không thể chịu nổi!

Ngũ Trang Quán muốn an nhiên vượt qua, e rằng cũng là một việc khó khăn.

Tuy Trấn Nguyên Tử hiện giờ cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng trước mặt Thánh Nhân cũng như kiến hôi, huống hồ đối mặt

với những tồn tại kia. "Truyền lời của vi sư, bất kỳ đệ tử nào từ giờ phút này, không được tự ý rời khỏi Ngũ Trang Quán." Trấn Nguyên Tử căn dặn mấy đạo đồng.

Ngay lập tức, y nhìn về phía Tây Ngưu Hạ Châu đầy ma khí âm trầm, nội tâm bắt đầu cân nhắc lựa chọn.

Các Lượng Kiếp trước, có lẽ y có thể tránh đời không ra, thoát được một kiếp.

Hiện giờ, các phương thế lực đều là những tồn tại đỉnh cao.

Như y, với lực lượng đơn độc, bị kẹp giữa, tuyệt đối không thể dễ dàng vượt qua!

Vì vậy, y nhất định phải đưa ra lựa chọn, đứng về phía nào?

Ngũ Trang Quán bế môn không xuất.

Tây Phương Giáo, Di Lặc, Địa Tạng, v.v., cũng không nhúng tay cản trở, cũng duy trì trạng thái phòng ngự.

Ma Tộc đương nhiên cũng sẽ không tự rước lấy phiền phức, chưa đứng vững đã đi chọc ghẹo.

Bài học từ Địa Phủ đã đủ sâu sắc, đủ máu me!

Vì vậy, Ma Tộc cũng nhân cơ hội này cắm rễ ở Tây Ngưu Hạ Châu, nhanh chóng xây dựng tộc địa.

Đồng thời nhanh chóng xây dựng một Ma Chi Tế Đàn cao mấy trăm vạn dặm, bố trí vô số Ma Văn, tru sát vô số cường giả tu luyện ở Tây Ngưu Hạ Châu, dùng máu làm dẫn, bắt đầu triệu hoán Chân Linh Ma Tổ, và tàn hồn ẩn giấu trong Hồng Hoang.

Ban đầu, Ma Tổ cũng đã để lại thủ đoạn.

Sau khi tự bạo, tàn hồn phân hóa vô số, tiềm tàng trong Hồng Hoang, dùng diệu pháp che giấu thiên số để ngăn cản Thiên Đạo dò

xét.

Ngoài ra.

La Hầu là chuyển thế của Hủy Diệt Hỗn Độn Ma Thần.

Kiếp trước bị Bàn Cổ chém giết, chuyển thế thành Tiên Thiên Ma Thần trong Hồng Hoang.

Nhưng y đã tìm được Đại Đạo Bản Nguyên Hủy Diệt Ma Thần, bảo tồn nó, để có ngày nào đó trọng lâm thiên địa, có thể đông sơn tái khởi, dung nhập Bản Nguyên Hủy Diệt Ma Thần, khi đó có thể nhanh chóng khôi phục thực lực, và đi lại con đường của Hỗn Độn Ma Thần.

Bản Nguyên Hủy Diệt Ma Thần trong tay Thiên Ma, hiển nhiên là một phần trong số đó!

Nó cực kỳ quan trọng đối với việc triệu hoán!

Sau khi tế đàn được xây dựng xong.

Thiên Ma, Âm Ma, Tử Ma và các cường giả Ma Tộc khác, liền đứng trên đài cao, dùng ma huyết của chính mình làm dẫn, kích hoạt tế đàn!

Trong khoảnh khắc!

Một luồng ma quang cuồn cuộn xông thẳng lên trời, xuyên thủng thiên địa, quấy loạn thiên cơ thiên số.

Vô cùng vô tận huyết văn bay vào thiên địa, lan tràn khắp nơi trong Hồng Hoang. "Lũ hỗn trướng này, muốn phục sinh La Hầu, rồi lại cắm rễ ở Tây Phương sao!" Trong Cực Lạc Cung, Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy vậy, tức đến mặt xanh mét.

Với tình hình như vậy, làm sao y không đoán ra Ma Tộc muốn làm gì, tức đến mức Chuẩn Đề Đạo Nhân chuẩn bị xông ra Cực Lạc

Cung, trực tiếp đánh chết Ma Tộc.

Chọn địa phương không tốt sao?

Đông Thắng Thần Châu, Nam Thiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu, nơi nào mà chẳng giàu có hơn Tây Ngưu Hạ Châu?

Cứ khăng khăng để mắt đến mảnh đất nghèo khó Tây Ngưu Hạ Châu này, muốn cắm rễ sinh tồn ở đây.

Khiến cho Tây Phương trở nên nhốn nháo!

Thật nực cười!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân kéo Chuẩn Đề Đạo Nhân lại, nói: "Giờ phút này đi, cũng đã muộn rồi!" "Hừ!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa giận, vừa tức, đột nhiên lại bật cười, "Sư huynh, ta lần đầu tiên cảm thấy, nguyên bản đất Tây Phương quý giá đến vậy, đều thành vật tranh giành!" Chẳng phải trước kia ai cũng ghét bỏ đất Tây Phương nghèo khó sao!

Vì vậy, y thường lấy sự nghèo khó của Tây Phương ra để nhận được sự đồng tình!

Hiện giờ thì hay rồi, mảnh đất nghèo khó này cũng có người để mắt tới, nên khóc hay nên cười đây?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân không nói nên lời.

Trầm mặc một lát, nói: "Sư đệ, chuyện này cũng chưa hẳn không phải là chuyện tốt!

Ma Tộc chiếm cư Tây Ngưu Hạ Châu, phục sinh La Hầu, vậy thì trọng tâm của Tây Ngưu Hạ Châu sẽ chuyển dời sang Ma Tộc, ngược lại sẽ buông lỏng sự chú ý đối với ta.

Lúc này, cục diện Hồng Hoang phức tạp, bớt đi một chút chú ý, tăng thêm một phần an nguy, cũng chưa hẳn là không thể!" Chuẩn Đề

Đạo Nhân nghe xong, cũng chìm vào suy tư sâu sắc.

Quả nhiên là như vậy, sau này tất cả mọi chuyện gây nguy hiểm cho Tây Ngưu Hạ Châu, đều sẽ do Ma Tộc đang nổi danh nhất gánh vác, thay họ chặn đứng tất cả uy hiếp.

Họ thì an tĩnh đứng ở phía sau.

Sau khi mọi việc kết thúc thuận lợi, sẽ đâm một đao sau lưng, Ma Tộc không thuận thế mà ngã xuống sao.

Điều quan trọng nhất là có thể tránh khỏi tồn tại khủng bố kia!

Chuyện của đứa bé nghịch ngợm đó, họ cũng có tham gia vào kế hoạch phía sau.

Ai mà biết đó là con của ai!

Chương 106

Nếu biết, đâu dám động ý niệm, dù sao, sự kiêng kỵ đối với y còn đậm đặc hơn sự oán hận nhiều!

Trên Ma Chi Tế Đàn.

Một xoáy nước ám hồng bao phủ ức vạn dặm không ngừng xoay tròn, tựa như máu tươi và mực đặc hòa trộn vào nhau.

Thiên Ma tế xuất Hủy Diệt Ma Thần Bản Nguyên.

Trong khoảnh khắc nó băng liệt thành những luồng ma khí hủy diệt cuồn cuộn, và xen lẫn Đại Đạo Hủy Diệt. "Hãy phụ trách ngăn cản bên ngoài, ta sẽ dẫn Ma Tổ trở về trước!" Thiên Ma nói với Tử Ma, Âm Ma và các cường giả Ma Tộc khác.

Sử dụng Hủy Diệt Ma Thần Bản Nguyên, Thiên Đạo tất sẽ cảm ứng, tuy không biết thái độ của Hồng Quân ra sao, y không ngăn cản, nhưng vẫn phải đề phòng.

Tử Ma, Âm Ma và các cường giả Ma Tộc khác đều phân tán trấn thủ bốn phương, ma uy áp bách, tất cả sinh linh đều không dám đến gần!

Cùng lúc đó.

Trong xoáy nước, tựa như biển máu đen đang cuồn cuộn.

Từ các vực sâu khắp Hồng Hoang, từ những cấm khu khó thể dò xét, từng luồng ma niệm cuồn cuộn xông ra, theo những huyết văn lan tràn, hội tụ về Tây Ngưu Hạ Châu, dung nhập vào xoáy nước kia.

Trong khoảnh khắc!

Một đôi huyết mâu khủng bố diễn hóa trong xoáy nước! "Thiên

Ma!" Huyết mâu nhìn chằm chằm thân ảnh Thiên Ma. "Ma Tổ!

Ta!

Ta đã trở về!" Thần tình Thiên Ma kích động.

Bản Nguyên Đại Đạo Hủy Diệt đang xoay tròn kia, cũng trong nháy mắt dung nhập vào bên trong xoáy nước. "Đại Đạo Hủy Diệt, ha ha ha!

Có thứ này, Bản Tổ tất có thể trọng chưởng Bản Nguyên Đại Đạo Hỗn Độn Hủy Diệt, tu thành Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu!" La Hầu lấy vô tận ma huyết trong xoáy nước làm dẫn, ngưng tụ ra một thân thể, từ trong đó bước ra!

Từng luồng Bản Nguyên Hủy Diệt Ma Thần không ngừng thông qua xoáy nước dung nhập vào thân thể y.

Cùng với từng bước đạp ra khỏi xoáy nước, Đại Đạo Hỗn Độn Hủy Diệt cũng diễn hóa trong hư không. "Cung nghênh Ngã Tổ!" Thiên Ma cung thân. "Cung nghênh Ngã Tổ!" Vô số Ma Tộc cũng thần sắc kích động, đồng loạt quỳ trên mặt đất. "Hồng Quân!

Bản Tổ lại trở về!" La Hầu bước ra khỏi xoáy nước, ngưng thị thiên ngoại, ma mâu chi trung, bính phát nhất đạo đạo hủy diệt Đại Đạo chi quang, tựa hồ có thể phá nát tất cả!

Khí tức của y không ngừng thăng lên.

Nhanh chóng đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Hoàn toàn nhờ vào Bản Nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn Ma Thần!

Đây cũng là thủ đoạn y lưu lại.

Y còn giấu không ít.

Chỉ cần dung hợp tất cả, thì y có thể đi con đường của Hỗn Độn Ma Thần, khi đó, y sẽ không sợ Thánh Nhân!

Nam Thiêm Bộ Châu.

Một thành phố nào đó nơi nhân gian.

Hai đứa trẻ nghịch ngợm vừa rời Lâm Nghệ, bản tính ham chơi của chúng đâu thể che giấu được, lén lút lẻn ra ngoài, rồi lại một phen nghịch ngợm.

Chúng sung sướng ôm từng xâu kẹo hồ lô, ung dung tự tại đi trên đường phố, trong mắt chỉ còn lại kẹo hồ lô.

Cả thành này, không ai là không sợ chúng!

Lần đầu tiên, hai huynh đệ lén lút đi chơi, trực tiếp đem Đông Hoàng Chung và Bàn Cổ Phiên đi cầm cố, chỉ để mua hai xâu kẹo hồ lô, khiến Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu tức đến phải đánh cho một trận.

Hai kiện chí bảo, cường giả Hồng Hoang nào mà chẳng thèm muốn, Thánh Nhân cũng phải động lòng, vậy mà trong mắt chúng lại không bằng một xâu kẹo hồ lô!

Lần thứ hai, hai huynh đệ vì tranh nhau đùi gà, đánh nhau ngay giữa đường, liên lụy đến cả thành, suýt chút nữa hủy diệt cả thành!

May mắn thay gia trưởng kịp thời ngăn cản.

Nếu không, đừng nói một thành, e rằng trong phạm vi ức ức vạn dặm cũng sẽ cỏ cây không mọc!

Từ đó, cả thành đều biết hai vị tiểu tổ tông này khủng bố đến mức nào!

Không ai dám đi lại, cũng không dám trêu chọc!

Có sự ràng buộc của gia trưởng, đảo lại không còn tùy tiện hủy thiên diệt địa như trước nữa!

Tuy nhiên, nhìn hai huynh đệ, đứa ăn một miếng ta ăn một miếng kẹo hồ lô, khó mà tưởng tượng được cảnh chúng đánh nhau trước đó!

Vân Tiêu và Bích Tiêu lúc nào cũng nhìn chằm chằm hai tiểu tổ tông này!

Mỗi ngày đều vừa cười vừa giận, lại vừa cười!

Lâm Nghệ thì bế quan, khai mở Địa ngục cấp Tiễn Đạo huấn luyện tràng, tham ngộ hơn 200 chủng Đại Đạo đã đề thủ từ Pháp thân Hồng Quân.

Với cảm ngộ lực tăng phúc 1.400.000 lần, hơn 200 chủng Đại Đạo được phân tích bản nguyên, dung nhập vào Tiễn Đạo, lại được nâng cao không ít.

Lúc này, Lâm Nghệ đã nắm giữ hơn 1.000 chủng Tiễn Đạo!

Điều này có nghĩa là phạm vi khống chế của Tiễn Tâm càng rộng lớn hơn, chỉ cần là Đại Đạo trong 1.000 chủng Tiễn Đạo, y đều có thể sử dụng, tăng cường sát phạt của Tiễn Đạo.

Tiễn Đạo thăng cấp, thực lực thăng cấp, đối với Lâm Nghệ mà nói, thực ra đều chỉ là khách quan.

Hiện tại y đang tìm kiếm pháp nghiệm chứng của Bộ thứ tư.

Nếu tìm thấy và nghiệm chứng được, y mới có thể đi Bộ thứ tư, đây là điều cực kỳ quan trọng.

Lâm Nghệ là người tiên phong khám phá.

Cũng là người khai hoang.

Phía trước không có đường, y phải tự mình mở ra một con đường.

Điều này không hề đơn giản.

Bởi vì, mấy chủng pháp chứng đạo của Hồng Quân đều được tổng kết từ các Hỗn Độn Ma Thần, mà các Hỗn Độn Ma Thần đã trải qua ức ức vạn hội nguyên tu luyện, không ngừng đột phá để tìm kiếm.

Nhưng tất cả đều không đi được bước cuối cùng.

Duy độc Bàn Cổ.

Nếu lúc này phải hình dung, thì sự thành công và sáng tạo của Lâm Nghệ, ngang ngửa Bàn Cổ Đại Thần!

Ngay cả Thiên Đạo, Hồng Quân, v.v., cũng không thể phản bác, hoặc phủ nhận thành tựu của Lâm Nghệ, và sự chấn động mà y mang lại cho Hồng Hoang.

Bộ thứ tư là một giai đoạn quan trọng!

Dùng tên phá vỡ giới hạn nhục thân, siêu thoát cực hạn của Đạo!

Lâm Nghệ suy tư rất lâu, cũng không có đầu mối nào, nhưng lại nắm được một điểm: cực hạn của Đạo!

Tuy Tam Thiên Đại Đạo là một khái niệm rộng lớn, có thể không chỉ có ba ngàn chủng Đại Đạo, nhưng Hồng Hoang quả thực tồn tại Tam Thiên Đại Đạo, siêu việt cực hạn.

Lâm Nghệ định tập hợp Tam Thiên Đại Đạo, tương chi dung nhập Tiễn Đạo chi trung, hoặc hứa na thì năng hữu nhất ta tuyến tác liễu.

Chưởng ác Tam Thiên Đại Đạo, trừ Thiên Đạo ngoại, na Đạo Tổ Hồng Quân!

Hồng Quân tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến trung đích Đại Đạo số lượng khả bất thiếu, nhược đắc, gia thượng tự thân chưởng ác đích 1.000 chủng, hoặc hứa dã năng tề tụ 3.000 chủng.

Nhất cá cực đại đích tuyến tác!

Phản chính trì tảo yếu trực diện Hồng Quân, dã khế cơ!

Trừ thử ngoại.

Lâm Nghệ liễu cửu đích sát tử Thánh Nhân chi pháp.

Chân nhượng xuất liễu nhất điểm.

Biệt nhân hoặc hứa nan dĩ sát tử, đãn khước hữu cơ hội.

Nhân vi Bộ thứ ba, nãi nhân ngự tiễn, tiễn ngự Đạo!

Tiễn khả giá ngự sở chưởng khống đích nhất thiết Đại Đạo.

Nhược như thử, na, nhược dữ Thánh Nhân đối chiến, Lâm Nghệ sát tử Thánh Nhân hậu, hoàn toàn khả thông ký tồn vu Hồng Hoang Thiên Đạo cập Hồng Hoang chi trung bản nguyên Đại Đạo, mạt trừ tại Hồng Hoang chi trung nhất thiết ấn ký.

Bỉ như, chi tiền đồ sát Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Dĩ đề thủ Nguyên Thủy Thiên Tôn Thánh Nhân chi Đạo.

Bị dung nhập liễu Tiễn Đạo chi trung, na tiễn khả khống chế Nguyên Thủy Thiên Tôn Thánh Nhân Đại Đạo.

Giới thì, đẳng tái đối chiến, sát tử Nguyên Thủy Thiên Tôn hậu, thì, Nguyên Thủy Thánh Nhân Đại Đạo tối thúy nhược đích, tối vô chủ đích trạng thái, Lâm Nghệ tắc dĩ tiễn khống chế Thánh Nhân Đại Đạo, diễn hóa thành Tiễn Đạo, tòng thuận trứ Đại Đạo khiên dẫn, hoa Nguyên Thủy ký thác đích Nguyên Thần Chân Linh, tương chi mạt sát điệu.

Như Lâm Nghệ khống chế Từ Hàng Chân Nhân đẳng Xiển Giáo đệ tử Đại Đạo, diễn hóa thành Tiễn Đạo sát phạt, tương triệt để tồi hủy nhất dạng.

Trình, khả năng hội tao ngộ Thiên Đạo thư kích trở ngại.

Dã khả năng Thánh Nhân Nguyên Thần hữu chuẩn bị cảnh giác, thụ uy hiếp, dã khả năng ẩn tàng vu Thiên Đạo chi trung, đóa chủng thủ đoạn.

Đãn dã nhất chủng khả năng sát tử đắc liễu Thánh Nhân đích

phương thức!

Thốt bất cập phòng hạ, hoặc hứa dã hữu cơ hội!

Như thử nhất, Lâm Nghệ dã động liễu tâm tư, thí nhất thí cá pháp năng phủ thực hiện?!

Ma khí Hồng Hoang ngút trời!

Nam Thiêm Bộ Châu cũng bị ảnh hưởng, sinh ra không ít yêu ma, gây họa nhân gian!

Lâm Nghệ cảm nhận Hồng Hoang vô biên vô tận, tự nhiên có thể dò xét cục diện Tây Ngưu Hạ Châu.

Chương 107

Ma Tộc xâm nhập Hồng Hoang, điều này y đã phần nào dự liệu được từ khi Ma Tộc xông vào Địa Phủ.

Bởi vì Hồng Quân cố ý làm vậy!

Mục đích của Hồng Quân rất đơn giản, muốn cục diện Hồng Hoang trong Lượng Kiếp diễn biến càng hỗn loạn hơn một chút, như vậy y mới dễ khống chế, tiện bề từng bước thu thập.

Đế Tuấn đã nhảy ra khỏi Thiên Đạo, trở thành nhân tố không thể khống chế.

Lâm Nghệ và Hậu Thổ chấp chưởng Địa Đạo, là quả bom hẹn giờ uy hiếp Thiên Đạo.

Hồng Hoang hiện nay gần như hình thành thế chân vạc, nếu lại kéo thêm Ma Tộc vào, cán cân tất sẽ nghiêng về một phía, sự cân bằng bị phá vỡ, tất sẽ gây ra thêm nhiều mâu thuẫn.

Mâu thuẫn một khi phát sinh, sẽ dẫn đến tranh chấp, khi đó, bất kể ai thua ai thắng, cuối cùng đều sẽ tự tiêu hao lẫn nhau!

Kết quả mà Hồng Quân muốn, chính là như vậy!

Do đó, nếu không có sự dẫn dắt và cho phép của Hồng Quân, Ma Tộc đừng nói là xâm nhập Hồng Hoang, e rằng ngay cả Hỗn Độn Tinh Không cũng không thể đặt chân vào.

Đương nhiên, bất kể kế sách nào, thực lực chí cường mới đủ để ứng phó tất cả.

Lâm Nghệ cũng không quá ưa thích nhiều kế sách, điều đó chỉ khiến mọi thứ thêm phiền phức.

Mục tiêu của y là hoàn thiện con đường chứng đạo, phá trừ ràng buộc chân chính!

Chỉ cần đạt được bước đó, thì những kế sách đối với y đều không còn quan trọng nữa.

Y thăm dò tình hình của hai đứa trẻ nghịch ngợm, có Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu trông chừng, cũng nhẹ nhõm hơn một chút.

Ngay sau đó, y khai mở Địa ngục cấp Tiễn Đạo huấn luyện tràng, chuẩn bị xông tầng thứ năm.

Một là để kích hoạt 100.000 lần cảm ngộ lực và lễ vật.

Hai là để thử thăm dò thực lực hiện tại, thực lực của Thần Ma ở tầng thứ tư đã đủ mạnh, tầng thứ năm tương đối sẽ tăng thêm một chút, có thể kiểm nghiệm thực lực thêm một bước.

Sau đó, y liền nghiệm chứng pháp triệt để giết chết Thánh Nhân!

Trước tiên sẽ thử nghiệm với Thần Ma, nếu có hiệu quả có thể dự kiến, thì sẽ áp dụng vào thực tiễn! .....

La Hầu cũng đã trọng sinh, Thiên Đạo không can thiệp, xem ra đã mặc nhận.

Đế Tuấn ngồi trên bảo tọa, nhìn về phía ma khí cuồn cuộn bên ngoài Thiên Đình, che khuất nhật nguyệt, mịt mờ âm trầm.

Một đôi Thánh mâu bùng phát từng đạo thánh quang rực rỡ!

Khí thế nặng nề, tựa như thần nhạc không thể vượt qua!

Côn Bằng cũng trầm mặc, hỏi: "Bệ hạ!

Thiên Đạo không can thiệp, chẳng lẽ không có nghĩa là Thiên Đạo cũng không khống chế được cục diện Hồng Hoang, thả mặc cho La Hầu, dùng y để kiềm chế Thiên Đình, hoặc Địa Phủ?

Nếu đã như vậy, La Hầu một khi khôi phục thực lực, liệu có cấu thành uy hiếp đối với Thiên Đình không?" "Hãy nhân lúc y chưa trưởng thành, giải quyết y đi!" Kế Mông kiến nghị.

La Hầu không phải kẻ lương thiện, nếu thực sự khôi phục thực lực, thậm chí trở nên mạnh hơn, tất nhiên sẽ xung đột lợi ích với Thiên Đình! "Tạm thời không cần." Ánh mắt Đế Tuấn rực sáng, nói: "Ân oán giữa La Hầu và Đạo Tổ không dễ hóa giải như vậy, có lẽ La Hầu trọng sinh cũng sẽ cấu thành uy hiếp đối với Đạo Tổ.

Thiên Đạo phóng mặc cho La Hầu trọng sinh, không chỉ vì Thiên Đình, mà còn vì Địa Phủ, như vậy cũng chia sẻ áp lực cho Thiên Đình, cho Thiên Đình thời gian để khôi phục nguyên khí." Hiện giờ, y cũng không sợ La Hầu!

Điều duy nhất khiến y trầm trọng, chính là Thiên Đạo, Hồng Quân, Địa Đạo, Lâm Nghệ!

Hồng Hoang trung chân chính lưỡng đại đối trì trận doanh, .

đối cấu thành uy hiếp đích, dã lưỡng cá trận doanh, nhân vi, đô Thiên Đạo Thánh Nhân tằng thứ, bỉ Thánh Nhân cường!

Nghe nói về Địa Phủ, Côn Bằng, Lục Áp, Kế Mông và những người khác sắc mặt ngưng trọng.

Trừ Hậu Thổ ra, uy hiếp mà kẻ khủng bố kia mang đến, gần như khiến chúng sinh Hồng Hoang không thở nổi, khiến Thiên Đạo, Đạo Tổ, cũng không thể không tạm thời tránh né phong mang, lùi bước để mưu kế.

Một tôn Pháp thân Đạo Tổ, bị một mũi tên xóa sổ!

Lại trấn sát Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Loại sức mạnh như vậy càng khiến người ta sợ hãi!

Không biết giữa Yêu Hoàng Bệ Hạ và Lâm Nghệ, thắng bại sẽ là bao nhiêu phần?

Côn Bằng và những người khác thầm nghĩ.

Đế Tuấn đồ Thánh chứng đạo, cũng là pháp chứng đạo Tam Thi.

Thực lực chứng đạo vốn dĩ phải tương đương với Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí siêu việt Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng đồ Thánh chứng đạo đi đường tắt, nên hiệu quả kém hơn một chút.

Tuy nhiên, y vẫn có trình độ ngang ngửa Thiên Đạo Thánh Nhân!

Phải biết, khi chưa bước ra một bước nào, Đế Tuấn đã có thể tru sát Tiếp Dẫn Đạo Nhân, có thể thấy sau khi chứng đạo thành Thánh hiện giờ y mạnh đến mức nào?

Các Tổ Vu cũng đã tụt lại một bước!

Không, Đế Giang và các Tổ Vu đi theo pháp chứng đạo Dĩ Lực Chứng Đạo, so với pháp chứng đạo Trảm Tam Thi còn gian nan gấp ức vạn lần.

Oanh long!

Lúc này.

Bên ngoài Thiên Đình, từng luồng ma khí ám hồng cuồn cuộn, bao trùm phạm vi mấy tiểu thiên thế giới, tựa như một ma thú kinh thế đang ẩn phục bên ngoài Thiên Đình, khiến các Yêu Binh trấn thủ đều sắc mặt trầm trọng.

Đế Tuấn nhướng mày, thân ảnh biến mất khỏi bảo tọa, cuốn theo một luồng hỏa lãng Thái Dương Chân Hỏa cuồng mãnh, thẳng tiến va vào ma khí vô biên vô tận.

Va chạm khiến toàn bộ không gian mấy chục tiểu thiên thế giới bên trong và bên ngoài Thiên Đình chấn động dữ dội.

Côn Bằng, Lục Áp và những người khác sắc mặt trầm tĩnh, cũng cực tốc xông ra khỏi Thiên Đình, đứng thẳng trước Thiên Môn, ngưng thị ma khí ám hồng cuồn cuộn!

Một thân ảnh áo bào đen mày đỏ bước ra từ trong ma khí cuồn cuộn, toàn thân bao trùm Đại Đạo Hủy Diệt đáng sợ, hủy diệt tất cả không gian xung quanh, khiến Côn Bằng và những người khác đều cảm thấy một loại uy hiếp cực hạn. "Đại Đạo Hỗn Độn Hủy Diệt!" Nội tâm Côn Bằng và những người khác chấn động.

Bản Nguyên Đại Đạo Hủy Diệt của Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần, điều họ chứng kiến, chính là sát phạt lực thuần túy nhất trong Hỗn Độn.

Sớm đã có lời đồn rằng La Hầu đã tìm được Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần chi khu, đoạt lại Bản Nguyên Đại Đạo Hủy Diệt, giờ xem ra là thật. "Ma Tổ không mời mà đến Thiên Đình, là muốn tuyên chiến với Thiên Đình sao?" Thánh mâu Đế Tuấn rực sáng, ánh mắt bùng phát xuyên thủng không gian.

Khí thế Thánh uy hạo hãn bao trùm, điên cuồng áp chế ma uy hủy diệt, khu tán ra khỏi phạm vi Thiên Môn, hiển lộ sự cường thế cực độ.

Ngay cả đối mặt với Ma Tổ ngày trước, y cũng không hề giảm đi chút uy phong nào! "Thật không ngờ hậu bối lại có thể phá trừ ràng buộc của Thiên Đạo, chứng đạo thành Thánh, hậu sinh khả úy thật!" Cảm ứng khí thế Thánh uy hạo hãn trên người Đế Tuấn, La Hầu cũng nội tâm chấn động.

Kể từ khi trọng sinh, La Hầu đã tìm hiểu kỹ lưỡng mọi chuyện đã xảy ra ở Hồng Hoang sau khi y bị Hồng Quân giết chết.

Đối với chuyện của Đế Tuấn, y cũng có hiểu biết nhất định.

Đế Tuấn phi phàm, ngay cả Ma Tổ cũng phải bội phục! "Đế Tuấn!

Bản Tổ đến Thiên Đình, không phải để khiêu khích ngươi, ngược lại, Bản Tổ muốn tìm ngươi hợp tác." Ma Tổ thu liễm ma uy, nói rõ ý. "Hợp tác thế nào?" Đế Tuấn không hề bất ngờ. "Yêu Tộc và Ma Tộc ta liên minh," La Hầu nói thẳng: "Địa Phủ và Hồng Quân hai bên, thực lực tương đối mạnh hơn một chút.

Nếu Thiên Đình độc lập đối mặt, tất nhiên áp lực sẽ cực lớn!

Nhưng, nếu liên hợp với Ma Tộc ta, thì thực lực Thiên Đình tất nhiên sẽ tăng lên gấp mấy lần." "Đợi Bản Tổ thực lực triệt để khôi phục, tu thành Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu, thực lực cũng sẽ siêu việt Thánh Nhân, khi đó liên hợp lại, hoàn toàn có thể kháng hành." .....

Ánh mắt Đế Tuấn đột nhiên ngưng lại.

Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu!

Tuy Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ Đại Thần chém giết, nhưng thực lực mỗi tôn Hỗn Độn Ma Thần, đều không phải Thánh Nhân có thể kháng hành.

Thánh Nhân sở dĩ mạnh, thuần túy là bị giới hạn trong Hồng Hoang.

Dựa vào bản nguyên Hồng Hoang và Hồng Hoang Đại Đạo, cũng như Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Nếu thoát ly Hồng Hoang, Thánh Nhân làm sao là đối thủ của Hỗn Độn Ma Thần.

La Hầu nếu tu thành Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu, có nghĩa là y có thể từ Tiên Thiên Ma Thần thuế biến thành Hỗn Độn Ma Thần, cho dù không có toàn bộ thực lực của Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết ngày xưa, nhưng cũng không kém là bao.

Nếu liên minh với Thiên Đình, đối với Thiên Đình mà nói, quả thực tốt hơn một chút!

Hồng Hoang có Thiên Đạo, Đạo Tổ, và Chư Thánh.

Địa Phủ có Lâm Nghệ, Hậu Thổ, và các Tổ Vu.

Thiên Đình, độc nhất nhân, tuy có thực lực ngang ngửa Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng bất kể đối đầu với bên nào, một mình y khó mà đối phó với hai, thậm chí nhiều hơn.

Nếu La Hầu gia nhập, thì có thể kiềm chế một bên, hình thành tình huống thực lực quân bằng, có thể giảm bớt áp lực của y! "Hợp tác có thể!" Đế Tuấn đồng ý, nhưng đối với Ma Tổ này y vẫn có nhiều đề phòng.

Dù sao, La Hầu nổi danh là kẻ lão mưu thâm hiểm, ngay lập tức nói: "Sau này, Ma Tộc cần phải lấy Thiên Đình làm chủ." La Hầu trầm mặc một lát, y biết Đế Tuấn cẩn thận, cân nhắc xong thì nói: "Cái này không thành vấn đề!

Nhưng, vậy chúng ta nên đấu trí thế nào?" Đế Tuấn nghe vậy, trầm mặc suy nghĩ.

Trừ y ra, còn có hai trận doanh: Đạo Tổ và Lâm Nghệ.

Cần phải giải quyết từng người một.

Để giải quyết, thì phải liên hợp với một trong hai trận doanh đó.

Đế Tuấn nhìn La Hầu, hỏi: "Ma Tổ cảm thấy nên đấu trí thế nào?" La Hầu nói: "Có hai cách!

Một là liên thủ với Địa Phủ, trước tiên đối phó Hồng Quân.

Nhưng, nói một cách tương đối, Hồng Quân khó đối phó hơn một chút.

Trừ Thiên Đạo ra, các Thánh khác cũng là ẩn hoạn, chỉ sợ sức

mạnh ba bên chúng ta cộng lại, khó bảo toàn có thể triệt để áp chế.

Một khi không áp chế được, thì ta sẽ rơi vào thế bị động." "Hai là liên thủ với Thiên Đạo, trước tiên đối phó Địa Phủ.

Chờ Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, kiềm chế Hậu Thổ, ta có thể trước tiên loại bỏ Lâm Nghệ.

Chương 108

Y chưa chứng đạo, giết chết cũng dễ dàng.

Đợi Lâm Nghệ được giải quyết, rồi từ từ tìm cách đối phó Hồng Quân.

Khi đó, ta chỉ cần đối mặt với một người.

Ngoài ra, Lâm Nghệ là một dị số, nếu cứ để y trưởng thành, chỉ sẽ càng bất lợi, Hồng Quân cũng kiêng kỵ y, sẽ không ngồi yên không quản." .....

Hậu Nghệ!

Ánh mắt Đế Tuấn rực sáng, dũng động một luồng phong mang khủng bố! "Vừa hay, Bản Hoàng muốn xem y đã đi đến bước nào rồi?" .....

Thất bại của Yêu Tộc, bắt đầu từ Hậu Nghệ!

Một kỷ chi lực áp đắc Yêu Tộc suyễn bất khí, đẳng sỉ nhục, tự nhiên khắc tại tâm thượng. "Bên Đạo Tổ, ta sẽ nhờ Nữ Oa liên hệ." Đế Tuấn ngưng thị Ma Tổ nói: "Chỉ mong Ma Tổ khi đó có thể ứng phó được cục diện!" La Hầu cười nói: "Yên tâm, rất nhanh, Bản Tọa có thể ngưng tụ Hỗn Độn Ma Thần Chi Khu, đủ sức giúp ngươi rửa sạch sỉ nhục trước kia." "Vậy Ma Tổ hãy trở về bế quan đi!" Đế Tuấn nói một câu, rồi bước vào Thiên Đình.

La Hầu cười đầy ẩn ý, ngay lập tức rút đi ma khí Bản Nguyên Đại Đạo Hủy Diệt che giấu thiên cơ, trở về Tây Ngưu Hạ Châu, trực tiếp tiến vào bế quan.

Y sẽ tập hợp tất cả Bản Nguyên Đại Đạo Hủy Diệt ẩn giấu trong Hồng Hoang, ngưng tụ Hỗn Độn Ma Thần Chi Khu!

Ngày xưa, nếu không phải Hồng Quân, Dương Mi cản trở, y đã sớm có thể ngưng tụ Hỗn Độn Ma Thần Chi Khu.

Lại thêm Thí Thần Thương và Tru Tiên Kiếm Trận, khi đó y có thể thoát khỏi áp chế của Thiên Đạo, trực tiếp thành Thánh, từ đó lăng giá trên Thiên Đạo, đâu đến nỗi thân tử hóa Đạo, tàn hồn lưu lạc Hồng Hoang.

Lúc này, La Hầu càng hận Hồng Quân đến cực điểm!

Y điên cuồng ngưng luyện Bản Nguyên Đại Đạo Hỗn Độn Hủy Diệt, cộng thêm bản thân vốn là chuyển thế của Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần, cực kỳ thuần thục với Đại Đạo Hủy Diệt, chỉ cần một chút cảm ngộ là được.

Trên cảnh giới, y nhanh chóng xông thẳng đến đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu cũng cực nhanh ngưng tụ!

Nhưng, so với Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu chân chính mà nói, sự chênh lệch còn rất lớn, nếu không, không thể dễ dàng ngưng tụ như vậy.

Hồng Hoang tạm thời bình tĩnh.

Ngay sau đó, Thiên Đình đột nhiên truyền ra một âm thanh vang dội: "Hậu Nghệ, Thiên ngoại nhất chiến!" Âm ba cuồn cuộn, xen lẫn Thánh uy hạo hãn và Đại Đạo áo nghĩa, vang vọng khắp Hồng Hoang.

Trong Địa Phủ.

Hậu Thổ khẽ nhíu mày!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác buông việc trong tay, khóa xuất Quỷ Môn Quan.

Tây Vương Mẫu và những người khác đồng loạt khóa xuất Địa

Phủ, vọng hướng Thiên Đình.

Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử và những người khác, cũng đều chú thị Thiên Đình, đều bị một câu nói hấp dẫn.

Nhân gian.

Mỗ tiểu ốc.

Lâm Nghệ khóa xuất phòng môn, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu đẳng bão trứ Lân Nhi, Huyền Nhi, ngưng trọng đích trạm tại ngoại diện.

Đế Tuấn oai hùng tuyên chiến, thanh âm vang dội khắp Hồng Hoang, cửu cửu hồi đãng, khiến cả Hồng Hoang chấn động.

Đế Tuấn, khiêu chiến Lâm Nghệ!

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử cực tốc đạp không, ngưng thị phương Thiên Đình, tức thì quay sang đạo đồng: "Hãy ở lại quán, chớ có rời đi." Nói đoạn, y độ không mà đi!

"Đế Tuấn sắp ra tay với Hậu Nghệ rồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân mừng rỡ trong lòng: "Tốt nhất là lưỡng bại câu thương!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng cười lạnh.

Hai người giao đấu, Đạo Tổ không thể không can dự.

Nếu thật sự lưỡng bại câu thương, vậy thì ngày Đạo Vẫn không còn xa.

Hai người từng chém giết hai lần, Tiếp Dẫn hận không thể cả hai đều chết!

"Đi xem thử!" "Nếu thật sự lưỡng bại câu thương, vậy ta sẽ đưa tiễn một chặng cuối." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói với Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Nghe vậy, Chuẩn Đề Đạo Nhân do dự, nhưng rốt cuộc sự trọng yếu của trận chiến này đã lấn át nỗi sợ hãi trong lòng y, ngang nhiên

bước ra khỏi Cực Lạc Cung.

"Một trận chiến, rốt cuộc cũng sắp đến rồi sao!" Địa Phủ, trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ đang khổ khổ truy cầu chứng đạo, cũng bước ra khỏi Huyết Hải, hàng lâm Hồng Hoang, ánh mắt chuyển hướng Thiên Đình.

Mặc dù khi Đế Tuấn thành Thánh, Minh Hà Lão Tổ đã biết, giữa hai người nhất định sẽ có một trận chiến.

Chỉ là không ngờ nhanh đến vậy!

Mối thù Vu Yêu, khắc cốt ghi tâm, không thể hóa giải!

Hơn nữa, Đế Tuấn lại sốt ruột khiêu chiến Lâm Nghệ, chỉ sợ có kẻ đứng sau thúc đẩy.

Hoặc giả, tất cả đều e sợ tốc độ trưởng thành khủng bố của Lâm Nghệ, muốn ra tay trước?

Một trận chiến, hãy cùng chờ xem!

Cũng khiến người người chú mục!

Minh Hà Lão Tổ cũng không ngoại lệ.

Y muốn biết Đế Tuấn sau khi thừa nhận điều đó, đã đạt đến cấp độ nào?

Càng muốn biết Tiễn Đạo của Lâm Nghệ cường đại đến mức nào?

Một cường giả có thể sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, hẳn là có thể thử ra cảnh giới Tiễn Đạo chăng?

Không chỉ Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử cùng các cường giả khác cũng muốn xem Đế Tuấn và Lâm Nghệ rốt cuộc đạt đến trình độ nào?!

Hai tôn tuyệt thế cường giả đối đầu, tất nhiên sẽ dốc toàn lực, đáng để chiêm ngưỡng.

"Muội muội, Đế Tuấn chỉ sợ là kẻ giả nhân giả nghĩa!" Trước Quỷ Môn Quan, Đế Giang thần sắc ngưng trọng.

Hậu Thổ đáp: "Thiên Đạo hiện nay đã gia tăng sức mạnh áp chế Địa Đạo của ta, Thiên Đạo quy tắc cũng đang can nhiễu Địa Đạo, ảnh hưởng đến Lục Đạo Luân Hồi của ta, Đạo Tổ cũng đã tham dự rồi." Quả nhiên!

Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu sắc mặt âm trầm.

Đạo Tổ cũng đã tham dự, vậy hiển nhiên, trận chiến này là nhằm vào Lâm Nghệ.

"Hi vọng có thể nhìn thấu!" Đế Giang bất lực, bởi vì không tìm thấy Lâm Nghệ, chẳng biết y đang ở nơi nào, muốn nhắc nhở cũng không có cách nào.

"Đi Thiên Ngoại đi." Cường Lương biết Lâm Nghệ có thể sẽ ứng chiến, liền nhắc nhở: "Hẳn là có không ít cường giả quan chiến, nếu thật sự có biến cố, ta có lẽ có thể chống đỡ đôi chút!" Trừ Đế Tuấn ra, các Thánh Nhân khác e rằng cũng chú ý.

Đến cả Đạo Tổ cũng tham dự vào đó.

Vậy nếu Đế Tuấn và Lâm Nghệ xuất hiện tình huống lưỡng bại câu thương, các Thánh Nhân quan sát sẽ không bỏ lỡ cơ hội đối phó với Lâm Nghệ!

Hậu Thổ lại nói: "Ca ca tạm thời trấn thủ Địa Phủ, đề phòng Yêu Tộc và Ma Tộc xâm nhập, ta đi là được." Đế Giang suy nghĩ.

Y cũng không hành động lỗ mãng.

Nếu tất cả đều đi Thiên Ngoại, không biết trong Địa Phủ sẽ xảy ra

chuyện gì, nếu Ma Tộc và Yêu Tộc, hoặc kẻ khác, nhân cơ hội xâm nhập Địa Phủ, vậy chẳng khác nào đối với Vũ Tộc mà phủ để trừ tân.

Hơn nữa, cũng phải cân nhắc tăng cường trợ giúp Lâm Nghệ.

Bởi vậy, tất cả đều trấn thủ trước Quỷ Môn Quan.

Sự việc Đế Tuấn khiêu chiến Lâm Nghệ tiếp tục lan truyền, khiến tất cả cường giả Hồng Hoang đều chờ xem ai sẽ thắng cuộc?!

Tại Nhân Gian, trước ngôi nhà nhỏ.

Vân Tiêu thần sắc ngưng trọng, thiếp thân cảm giác lời khiêu chiến này không hề đơn giản.

Cần biết, với trí tuệ của Đế Tuấn, y hẳn phải hiểu rõ, bất luận thù hận giữa Vu Yêu sâu đậm đến đâu, khắc cốt đến đâu, khi đối mặt với tình huống phức tạp hiện nay của Hồng Hoang, đều không nên mạo hiểm phát lời khiêu chiến.

Nếu lưỡng bại câu thương, vậy thì bất lợi cho Vũ Tộc, càng bất lợi cho Yêu Tộc.

Nhìn từ một góc độ khác, Đế Tuấn đã cân nhắc như vậy, vậy thì có một khả năng khác, không chỉ Đế Tuấn đang nhằm vào Lâm Nghệ!

"Lời khiêu chiến của Đế Tuấn chỉ sợ không đơn giản như vậy, thiếp thân hãy cứ quan sát đã." Vân Tiêu nhắc nhở Lâm Nghệ.

"Chàng hãy trông nom hài tử thật tốt!

Ta cho nàng ở Nhân Gian du ngoạn, đợi ta xong việc sẽ về đón." Lâm Nghệ nói đoạn, trực tiếp đạp không, nhảy vọt không gian, thẳng tiến ra ngoài Hỗn Độn.

Vừa lúc thực lực y có chút đột phá, có vài điều cũng cần được nghiệm chứng.

"Không cần lo lắng cho ta!" Lâm Nghệ đã dùng Đạo âm truyền về

Địa Phủ, nhắc nhở Hậu Thổ.

Đế Tuấn khiêu chiến, Thiên Đạo sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Hậu Thổ sẽ dùng Địa Đạo chi lực giúp đỡ, vậy Thiên Đạo sẽ nhân cơ hội áp chế Địa Đạo, cản trở Hậu Thổ.

Ngoài Hỗn Độn.

Hạo hãn vô biên.

Đại Thiên Hồng Hoang đối với Hỗn Độn mà nói, còn chưa bằng một góc biển cả.

Đế Tuấn sừng sững giữa Hỗn Độn, tay nắm Đồ Vu Kiếm, được tôi luyện đến cực hạn, sát phạt chi lực tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo!

Phía sau y, trên các tinh thần của Hỗn Độn Tinh Không, sừng sững từng tôn Đại Năng Hồng Hoang.

Hiển nhiên đều đến quan sát trận chiến này!

Đế Tuấn, Yêu Hoàng Thiên Đình, một kẻ kinh diễm của thời kỳ Vu Yêu, bế quan mấy vạn năm, sau khi ra ngoài đã chứng đạo bằng pháp tử Trảm Tam Thi Đồ Thánh, cuối cùng thực lực phi thăng đến cảnh giới khủng bố.

Lâm Nghệ, mới chứng đạo bằng tân tịch chi pháp, thực lực đạt đến cấp độ sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, từng là người chiến thắng trong trận chiến Vu Yêu, một mình áp chế Yêu Tộc đến mức không thở nổi, dùng Tiễn Đạo ngăn chặn hồng lưu đại thế, là bóng dáng kinh diễm nhất Hồng Hoang.

Cuộc đối đầu như vậy, đích xác khiến người người mong chờ!

Đương nhiên cũng ôm giữ những tâm tư khác.

Như Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa phục sinh, đều đang chờ đợi một cơ hội, hoặc

giết chết Lâm Nghệ, hoặc giết chết Đế Tuấn, hoặc nhân cơ hội mà giết chết cả hai.

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ và Nữ Oa thì tuân theo an bài của Đạo Tổ, nghiêm chỉnh chờ đợi!

Bởi vì, trận chiến này, ngay cả Đạo Tổ cũng đặc biệt chú ý!

Ầm!

Một viên Hỗn Độn Tinh Thần đột nhiên chấn động kịch liệt, bị một xoáy nước sụp đổ trong khoảnh khắc nghiền nát thành tro bụi.

Chương 109

Từ trong xoáy nước bước ra một bóng dáng khôi ngô.

Cực tốc nhảy vọt giữa Hỗn Độn.

Thân trường y của y tung bay trong Hỗn Độn Phong Bạo, mái tóc tung xõa cũng bị xới tung, uyển như từng đạo Đại Đạo khủng bố bay lượn.

"Đến rồi!" Bóng dáng đó chính là Lâm Nghệ!

Một bóng dáng không thể nào quên được!

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng những người khác, trừng mắt nhìn chằm chằm, Lâm Nghệ uyển như có cảm ứng, toát ra sự tự tin, ngược lại khiến họ vô cùng chờ mong.

Đến rồi!

Các Đại Năng khác đồng tử cũng co rụt, cảm giác hô hấp đều muốn ngưng trệ.

Họ từng chứng kiến đại chiến của Thánh Nhân, nhưng trận đại chiến hôm nay còn khủng bố hơn, là cuộc đối chiến giữa những tồn tại có thể sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, có lẽ có thể từ đó tìm ra chút cảm ngộ, giúp ích cho việc tham ngộ Đại Đạo sâu hơn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân liếc nhìn bóng dáng sừng sững giữa Hỗn Độn, tức thì bước tới chỗ Hậu Thổ đang xông vào Hỗn Độn, phất tay tung ra một đạo Hồng Kiều, khoảng cách Hỗn Độn hạo hãn vô biên như chỉ cách gang tấc, một bước liền tới nơi.

"Xem ra Đạo Tổ dụng tâm lương khổ!" Hậu Thổ cau mày, có chút

bất mãn.

Nếu Hồng Quân trực tiếp ra tay thì còn dễ coi hơn, nhưng lại dùng kế trong tối, để Lâm Nghệ và Đế Tuấn đối đầu, làm mất đi thân phận Đạo Tổ.

"Hậu Thổ đạo hữu!

Địa Đạo va chạm Thiên Đạo, nghiêm trọng can nhiễu trật tự Thiên Đạo, Bần Đạo vì sự an nguy của Hồng Hoang, cũng vì sự ổn định của trật tự thiên địa, chỉ có thể làm như vậy." Hồng Quân mắt lóe Đại Đạo chi quang, cực tốc bố trí chiến trường.

"Đạo Tổ không phải vì trật tự Thiên Đạo!

Đạo Tổ sợ hãi!" Hậu Thổ cười lạnh: "Không chỉ sợ ta!

Càng sợ Hậu Nghệ!

Tiễn Đạo uy hiếp nghiêm trọng ngài, bởi vậy, Đạo Tổ cũng ôm tư tâm, muốn hủy diệt y, hà cớ phải đánh trống lảng." "Hậu Nghệ bản thân là Dị Số!

Sự tồn tại của y nghiêm trọng can nhiễu Thiên Đạo, nếu không chết, sau này Lượng Kiếp Hồng Hoang sẽ diễn hóa thành Vô Lượng Lượng Kiếp, khi đó Hồng Hoang sẽ triệt để xong đời, Bần Đạo vì ngài, cũng vì chúng sinh Hồng Hoang." Hồng Quân một tay diễn hóa Thiên Đạo Trận Đồ, khoảnh khắc bao trùm Hỗn Độn của mấy trăm Tiểu Thiên Thế Giới, Thiên Đạo Trận Đồ phóng thích Đại Đạo sát phạt chi quang rực rỡ, mỗi một luồng đều như Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, có thể mạt sát một Chuẩn Thánh.

Cảnh giới của Hồng Quân!

Đã không cần bất cứ Chí Bảo nào!

Chỉ riêng việc diễn hóa Thiên Đạo sát phạt đã sánh ngang Tiên

Thiên Sát Phạt Chí Bảo rồi!

"Ngài nói thật đường hoàng, ta cũng lười tranh cãi với ngài!" Hậu Thổ cũng không tranh cãi nữa.

Nói lý lẽ, ai nói được đứng ở vị trí cao nhất như Đạo Tổ!

Thấy Thiên Đạo Trận Đồ bao phủ sát phạt, Hậu Thổ liền tế Lục Đạo Luân Hồi, diễn hóa vô biên vô tế, trực tiếp đối đầu với Thiên Đạo Trận Đồ!

Mặc dù Địa Đạo bị Thiên Đạo áp chế quá nhiều!

Nhưng, Hậu Thổ trừ Địa Đạo ra, cảnh giới nhục thân cũng đã phá vỡ giới hạn, chiến lực vẫn ở cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân!

Lục Đạo Luân Hồi và Thiên Đạo Trận Đồ đối đầu, kỳ thực cũng là Địa Đạo và Thiên Đạo va chạm.

Không ngừng xung kích va chạm, Đại Đạo sát phạt triệt tiêu lẫn nhau, hóa thành năng lượng hủy diệt cực hạn, trực tiếp đánh tan Hỗn Độn Phong Bạo của mấy trăm Trung Thiên Thế Giới, phạm vi Hỗn Độn của mấy Đại Thiên Thế Giới không ngừng bạo liệt.

Cũng khó trách Đế Tuấn chọn chiến đấu trong Hỗn Độn!

Nếu Thiên Đạo Thánh Nhân đại chiến trong Hồng Hoang, vậy thì, sức hủy diệt do va chạm nhẹ nhàng tạo ra sẽ bao trùm mấy Đại Thiên Thế Giới, Hồng Hoang làm sao chịu nổi!

Hồng Quân đối mặt với Hậu Thổ, hoàn toàn hạ ngoan thủ!

Bởi vì, đây là cơ hội tuyệt vời, nếu trấn sát Hậu Thổ, áp chế Địa Đạo, thì Thiên Đạo sẽ giảm đi vô số áp lực, có đủ dư lực để thanh trừ mọi chướng ngại của Hồng Hoang.

Đại chiến lan rộng, khiến Hỗn Độn, Hỗn Độn Tinh Không đều chấn động hết lần này đến lần khác.

Các Đại Năng quan chiến, cảm nhận dao động truyền đến từ Hỗn Độn xa xôi, tuy không biết tình huống, nhưng lại biết rằng Đạo Tổ và Hậu Thổ đang đại chiến!

Trận bên này còn chưa bắt đầu, trận bên kia đã đánh đến mức Hỗn Độn chấn động.

Xem ra, trận chiến này đã được chuẩn bị sẵn.

Xem Lâm Nghệ có thể chịu đựng được không!

Thực ra, họ kỳ vọng Lâm Nghệ có thể đi bước cuối cùng trên con đường chứng đạo bằng tân tịch chi pháp?

Bởi vì, sự sáng tạo khai thiên tích địa của Lâm Nghệ, có lẽ có thể chỉ dẫn cho họ một phương hướng.

Nếu thật sự thành công, không chỉ một mình y thành công mà còn là một loại khải thị cho họ.

Nhưng, tất cả đều cần đợi Lâm Nghệ vượt qua cửa ải này, nếu không vượt qua, thì tất cả đều sẽ hóa thành tro bụi!

Ầm ầm!

Đế Tuấn nâng Đồ Vu Kiếm, trực tiếp sát hướng Lâm Nghệ.

Giờ phút này, bất cứ lời nói nào đều vô dụng!

Giữa y và Lâm Nghệ, giữa Yêu Tộc và Vu Tộc, tất cả thù hận đều đan xen vào nhân quả của một người.

Đồ Vu Kiếm bùng phát oán lực, gánh vác nhân quả oán niệm của mấy chục Trung Thiên Thế Giới Nhân Tộc, ngay cả Thánh Nhân bị chém trúng cũng phải gặp họa, nhưng Đế Tuấn đã thành Thánh, sức mạnh điều khiển càng cường đại hơn vạn lần.

Vừa ra tay, một luồng Thánh uy khủng bố cực hạn cũng cuốn quét mấy trăm Trung Thiên Thế Giới Hỗn Độn, khuếch tán ra Hỗn Độn

Tinh Không xa xôi vô biên, khiến các Đại Năng cường giả quan chiến đều kinh hãi tột cùng.

Thực lực sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân sao!

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các Thánh Nhân khác, cũng cau mày, thần sắc cực kỳ ngưng trọng!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì đầy mắt hận ý.

Đế Tuấn thành công, lại giẫm lên thi thể y mà bước lên, Tiếp Dẫn, đã trở thành bậc đá lót đường của Đế Tuấn!

"Kim Ô Khai Thiên!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, mái tóc điên cuồng bay ngược ra sau, cả người tỏ ra cực kỳ cường thế!

"Để ta đánh bại ngươi thêm một lần nữa, ta sẽ hoàn thành ngươi!" Lâm Nghệ một tay vồ lấy.

Tức thì, ức ức ức vạn Hỗn Độn Tinh Thần trên Hỗn Độn Tinh Không bị một luồng vĩ lực hạo hãn kéo động, lao về phía Hỗn Độn, phảng phất như một vồ của Lâm Nghệ đã tóm gọn cả Hỗn Độn Tinh Không vô biên vô tế, còn rộng lớn hơn Hồng Hoang. 13.

Các Đại Năng Hồng Hoang đang ở trong Hỗn Độn Tinh Thần, ai nấy đều chấn hám trong lòng, cảm giác bản thân đều bị khiên dẫn, không gian xung quanh cũng trở nên căng thẳng.

"Lấy Hỗn Độn Tinh Không làm cung!" Lão Tử chấn hám đến mức nắm chặt tay.

Hiển nhiên, Lâm Nghệ cũng đã siêu thoát cảnh giới sử dụng Linh Bảo, trực tiếp lấy thế Hỗn Độn Tinh Không làm cung!

Tức thì!

Lâm Nghệ dùng Thí Thần Tiễn Đạo ngưng tụ mũi tên, dùng vô cùng vô tận thế Hỗn Độn và bản nguyên Hỗn Độn dần dần ngưng

thành thực chất, một mũi tên mang theo khí oán sát khủng bố bắn thẳng vào Đế Tuấn.

Một mũi tên, xuyên ngang Hỗn Độn!

Mang theo sức sát phạt tăng gấp 2000 lần!

Hỗn Độn bị xé rách thành hai bên!

Ngay cả Hỗn Độn Phong Bạo hủy diệt nhất, cũng bị yên diệt trong sát phạt Tiễn Đạo, luồng oán sát chi lực đó cũng bị sức phong duệ khủng bố trong khoảnh khắc nuốt chửng, sức phá hủy cực hạn khiến thân ảnh Đế Tuấn đang xông tới cũng khựng lại.

"Trảm!" Đồ Vu Kiếm mạnh mẽ chém xuống, khoảnh khắc hóa thành ức ức vạn Đồ Vu Kiếm ảnh, trực tiếp xé nát không gian Hỗn Độn của mười mấy Trung Thiên Thế Giới trước mặt, tái diễn Địa Phong Thủy Hỏa, dùng để triệt tiêu sát phạt của Thí Thần Chi Tiễn.

Nhưng, một chiêu này còn lâu mới đủ!

Thí Thần Chi Tiễn trực tiếp xuyên phá Địa Phong Thủy Hỏa, nuốt chửng mọi năng lượng, không ngừng lớn mạnh!

"Kim Ô Thiên Đạo!

Vạn Nguyên Quy Nhất!" Đế Tuấn cũng phản ứng cực nhanh, thi triển Kim Ô Thiên Đạo đã được y nghiệm chứng, một mũi tên bắn ra, một tôn Kim Ô ức ức vạn vạn trượng chấn cánh bay lượn giữa Hỗn Độn, uyển như một quả Hỗn Độn Thái Dương, chiếu sáng Hỗn Độn của mấy Đại Thiên Thế Giới, ngay cả Hỗn Độn Tinh Không cũng bị chiếu sáng!

Đầu Kim Ô kia bao phủ áp lực Thánh Đạo hạo hãn, khi bay lượn trong Hỗn Độn, không ngừng hấp thụ bản nguyên Hỗn Độn mà lớn mạnh, chỉ thấy một trảo ấn xuống, Hỗn Độn kéo dài vô tận đều bị trảo đến chấn động, Hỗn Độn Phong Bạo cuốn quét bùng lên ức ức

vạn trượng, khuếch tán ra phạm vi mấy chục, mấy trăm, mấy ngàn Đại Thiên Thế Giới, hướng về sâu trong Hỗn Độn.

Thí Thần Chi Tiễn bị trấn áp dưới Hỗn Độn, sức sát phạt cực hạn và Kim Ô Thiên Đạo va chạm lẫn nhau!

Áp lực Thánh Đạo trực tiếp khiến một phần Chuẩn Thánh sơ kỳ cường giả quan chiến thổ huyết!

Lâm Nghệ đột nhiên cau mày.

Không phải vì Thí Thần Chi Tiễn bị cản trở.

Mà là thực lực của Đế Tuấn, không hề mạnh như y tưởng, một chữ là: yếu!

Thực lực của Đế Tuấn tuyệt đối không sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Bởi vì, thực lực của Lâm Nghệ lúc này, mới sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng y tỉ mỉ cảm nhận lại phát hiện, Đế Tuấn không hề mạnh như trong tưởng tượng, bởi vậy, hẳn là không thể nào!

Vừa nghiệm chứng, ngược lại khiến Lâm Nghệ có một sự xác nhận mới về khái niệm Thiên Đạo Thánh Nhân. 14.

Y lại giương một mũi tên!

Khoảnh khắc dung nhập 600 chủng Tiễn Đạo, uyển như một đạo lưu quang cấp tốc bay vút, xẹt qua Hỗn Độn, bắn thẳng vào Kim Ô.

Kim Ô tắm mình trong Chân Hỏa khủng bố, thiêu đốt mọi thứ, trấn áp Thí Thần Chi Tiễn, lại vồ lấy mũi tên đang bắn tới.

Nhưng, trảo của Kim Ô không vồ được mũi tên trong phạm vi ức vạn dặm.

Sát lực phong duệ của Tiễn Đạo, lại lan tràn ra, không ngừng mài

mòn toàn bộ thân Kim Ô!

Không đợi Kim Ô tan rã, mũi tên mang theo Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn Không Gian, xuyên thủng bản thể Kim Ô, trực tiếp bắn thẳng vào Đế Tuấn.

Pá!

Dễ dàng phá tan!

Trong lòng Đế Tuấn trầm xuống.

"Kim Ô Thiên Đạo!

Trấn Hỗn Độn!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, dùng bản nguyên Thánh Đạo thúc đẩy thế Hỗn Độn của mấy Đại Thiên Thế Giới, trực tiếp trấn áp mũi tên đang bắn tới!

Bành!

Chương 110

Mũi tên uyển như phá băng, như chẻ tre phá tan thế trấn áp của Đế Tuấn.

Không thể cản được!

Chết tiệt!

Chuyện gì thế này!

Đồng tử Đế Tuấn co rụt lại, cực tốc tế Kim Ô Thiên Đạo gia trì lên Hà Đồ Lạc Thư, chống đỡ một mũi tên, trong nháy mắt thúc đẩy bản thể Kim Ô nhảy vọt lùi lại.

Bành!

Đột nhiên, mũi tên vẫn sát phạt không suy giảm, trực tiếp xuyên thủng Hà Đồ Lạc Thư, cuốn theo một luồng phong duệ sát phạt chi phong, đinh chặt bản thể Kim Ô của Đế Tuấn vào sâu trong Hỗn Độn, đâm sầm vào một khu vực Hỗn Độn Phong Bạo bao trùm mấy Tiểu Thiên Thế Giới.

Khu vực đó trực tiếp nổ tung, Hỗn Độn Phong Bạo diễn biến thành phong bạo hủy diệt càng khủng bố hơn, như sóng thần trên đại dương, khuếch tán ra khắp Hỗn Độn, xung kích khiến Hỗn Độn chấn động kịch liệt, vang vọng khắp Hỗn Độn Tinh Không, Hồng Hoang Đại Địa, và sâu trong Hỗn Độn.

Ục ục!

Các cường giả quan sát, đều hoàn toàn mơ hồ.

Cục diện thế quân lực địch, lưỡng bại câu thương như họ tưởng tượng, hoàn toàn không phù hợp!

Cảnh giới của Lâm Nghệ, đã vượt quá sức tưởng tượng của họ!

Chỉ với hai mũi tên, Đế Tuấn đều không đỡ nổi.

"Cảnh giới gì vậy?

Chết tiệt!

Ngay cả ta cũng chưa tra xét rõ ràng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn chú ý Lâm Nghệ, muốn dùng thực lực của Đế Tuấn để dò xét trình độ thực sự của Lâm Nghệ, nhưng giờ phút này, Tiễn Đạo của Lâm Nghệ khiến y không thể nào suy đoán được.

Cũng khiến y cảm thấy cực kỳ bất lực!

Thực lực của Đế Tuấn mạnh hơn y quá nhiều!

Nhưng trước mặt Lâm Nghệ, vẫn không chịu nổi một kích.

Vậy còn y thì sao?

Báo thù sao?

Có khả năng không?!

Trong khoảnh khắc, trái tim Nguyên Thủy Thiên Tôn chìm xuống, cực độ suy sụp, cái tâm cao ngạo kiêu hãnh của y bị kích nát vụn.

"Tiễn Đạo thật sự khiến người ta bất lực!" Trấn Nguyên Tử khổ than, thân thể chấn hám run rẩy mấy cái!

Minh Hà Lão Tổ cùng những người khác thì nhìn đến mức mắt trợn tròn miệng há hốc.

Đã là cảnh giới không thể tưởng tượng được rồi!

Khiến Thánh Nhân Lão Tử, Nữ Oa, Thông Thiên Giáo Chủ đều trầm mặc.

Phụt!

Đế Tuấn chật vật bước ra khỏi khu vực Hỗn Độn Phong Bạo, trên

người y bị xuyên thủng một lỗ máu, sát phạt Tiễn Đạo đáng sợ điên cuồng phá hoại vết thương, khiến tiên huyết không ngừng tuôn chảy.

Đế Tuấn trừng mắt nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, trái tim bị đả kích đến mức chấn động, các loại thủ đoạn thi triển, vậy mà đều không ngăn được mũi tên đó.

Y chưa đạt đến cấp độ sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân ư?

Lâm Nghệ đã siêu thoát khỏi phạm trù đó rồi sao?! ...

Không biết vì khó chấp nhận cú sốc, hay vì cơn đau xuyên thủng cơ thể, khiến Đế Tuấn run rẩy, ánh mắt y đều tập trung vào Lâm Nghệ.

Hai mũi tên, gần như hủy diệt niềm tin được tái tạo sau khi thành Thánh của y!

Y vẫn luôn cho rằng, sau khi Đồ Thánh chứng đạo, thực lực phi thăng, có thể đối kháng với Lâm Nghệ, có thể tái chiến một trận, để rửa hận cho thất bại trong trận đại chiến Vu Yêu trước kia.

Nhưng, y đã trưởng thành, Lâm Nghệ lại trưởng thành càng khủng bố hơn.

"Tái chiến!" Đế Tuấn không cam lòng.

Dốc hết tất cả những gì đã đổi lấy, nhưng vẫn là thất bại bị nghiền ép, khiến y vô cùng phẫn nộ!

"Sát!" Kim Ô chi hỏa kéo ra một đạo hồng quang vô biên, cực tốc xuyên thủng Hỗn Độn, xông thẳng vào Lâm Nghệ, Kim Ô Thiên Đạo sát phạt mà y mang theo thúc đẩy thế Hỗn Độn nặng nề đè xuống Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cực tốc nhảy vọt, Tiễn ý trên người y khuếch tán giữa Hỗn Độn.

Các Đại Đạo tiềm tàng trong bản nguyên Hỗn Độn, cực tốc hóa thành vô số mũi tên, không ngừng xuyên thủng ra, bắn thẳng vào hồng quang hỏa diễm.

Từng luồng Thánh huyết vương vãi giữa Hỗn Độn!

Nhưng Đế Tuấn vẫn như một chiến sĩ không chịu nhận thua, tiếp tục xông thẳng vào Lâm Nghệ đang nhảy vọt.

Một cảnh tượng khiến các cường giả quan chiến đều bất lực!

Đế Tuấn đích xác rất ưu tú.

Đích xác rất kinh diễm.

Nhưng lại gặp phải Lâm Nghệ.

Kinh diễm, chỉ có thể luân làm huỳnh hỏa làm nền cho hạo nguyệt!

Dù cho không cam lòng, cũng không có cách nào!

Mũi tên là do Lâm Nghệ nắm giữ Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn từ các mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp mà diễn hóa ra, trong bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa vô số, nên mũi tên diễn hóa ra cũng vô cùng vô tận, không ngừng tăng cường sát phạt.

Sự bắn phá liên miên bất tuyệt, gây ra thương tích cực kỳ nghiêm trọng cho Đế Tuấn, làm chậm đáng kể tốc độ của y!

Cuối cùng, Đế Tuấn dừng lại.

Phụt!

Từng ngụm tiên huyết không ngừng phun ra từ miệng y, khí tức Thánh Đạo cũng suy yếu đi.

Nhưng, Đế Tuấn không hề từ bỏ, đột nhiên hô to: “La Hầu!

Ngươi còn muốn đợi đến khi nào?” Ma Tổ, La Hầu?!

Chẳng lẽ… Ầm ầm!

Trong khi các cường giả đều đang suy đoán, phía sau Lâm Nghệ, tại một nơi nào đó ở biên duyên Hỗn Độn Tinh Không, đột nhiên bước ra một bóng dáng mấy ngàn vạn trượng, ngang qua Hỗn Độn, đột nhiên một quyền đánh thẳng vào Lâm Nghệ.

Một Hắc Động Hủy Diệt cực tốc khuếch tán, diễn hóa vô biên vô tế, phảng phất có thể nuốt chửng cả Hồng Hoang!

Từng luồng lực hấp xả khủng bố tác dụng lên người Lâm Nghệ, cuốn tất cả không gian, thời gian cùng các vật chất vô hình, hoặc hữu hình, bao gồm cả Đại Đạo.

Lâm Nghệ chuẩn bị thi triển Đại Đạo Không Gian để nhảy vọt, nhưng cũng bị lực hấp xả nghiền nát!

Trong xoáy nước Hắc Động đó, có sức hủy diệt cực hạn lan tràn, cho dù Thánh Nhân rơi vào trong đó, cũng sẽ bị xé nát thành mảnh vụn.

Hỗn Độn Tinh Không cũng bị ảnh hưởng.

Các Hỗn Độn Tinh Thần khổng lồ vô biên uyển như tro bụi, cũng bị hấp xả không ít, điên cuồng lao vào Hỗn Độn, đâm nát Hỗn Độn Phong Bạo ức vạn vạn trượng trong khoảnh khắc.

Khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều vô thức lùi lại phía sau, sợ bị vạ lây.

Các Đại Năng cường giả khác cũng lùi lại, phương tiện khuy thiên của họ chỉ có thể nhìn được trong phạm vi chiến đấu.

"La Hầu!" Thông Thiên Giáo Chủ ngưng trọng nhìn chằm chằm.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác cũng nhìn về phía La Hầu đột nhiên xuất hiện.

Thực lực của y mạnh đến mức khiến họ đều cực kỳ e sợ.

Giờ phút này, La Hầu nắm giữ Đại Đạo Hủy Diệt Hỗn Độn thuần túy nhất, nhục thân truyền ra áp lực, hiển nhiên mang khí thế của Hỗn Độn Ma Thần chi Khu, ngay cả Thánh Đạo cũng sản sinh uy hiếp cực hạn.

"Ma Tổ La Hầu cư nhiên tu thành Hỗn Độn Ma Thần chi Khu!" Nhìn Hắc Động Hủy Diệt do La Hầu kiến tạo, Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Năng khai thiên khác, cũng trong nháy mắt nhận ra.

Mặc dù, họ biết Ma Tộc đã nhập chủ Tây Ngưu Hạ Châu, càng biết La Hầu đã phục sinh.

Nhưng việc La Hầu ngưng tụ Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu, thì họ không hề biết.

Trừ phi y đã chuẩn bị kỹ lưỡng trước khi bị Đạo Tổ đánh giết, nếu không, tuyệt đối không thể ngưng tụ nhanh đến vậy!

Một Hỗn Độn Ma Thần Khu như vậy, đủ sức dễ dàng trấn áp Thánh Nhân Hồng Hoang, áp lực mà nó mang đến cho Lâm Nghệ, cũng sẽ tăng bội!

Lâm Nghệ bị lực hấp xả điên cuồng cuốn lấy, nhưng y không hề nhúc nhích một bước.

La Hầu thấy vậy, tế Hỗn Độn Ma Thần Khu, trực tiếp đẩy ngang Hắc Động Hủy Diệt, bao trùm mấy Trung Thiên Thế Giới, và tiếp tục khuếch đại, bao phủ nuốt chửng Lâm Nghệ.

Đế Tuấn vùng lên, hóa thành một Kim Ô rực lửa ức vạn trượng!

Quét ngang Hỗn Độn, từ phía sau xông vào Lâm Nghệ.

Chỉ cần ném Lâm Nghệ vào trong Hắc Động Hủy Diệt, Đại Đạo bản nguyên hủy diệt thuần túy nhất trong đó, đủ sức xé nát nhục thân của y, mạt sát nguyên thần của y.

“Thì ra, đây là át chủ bài!” Lâm Nghệ ngưng thị Hắc Động Hủy Diệt.

Lấy Hỗn Độn làm cung, đáp một mũi tên.

Nhắm thẳng vào Hắc Động Hủy Diệt.

Tức thì!

Chỉ thấy Đại Đạo Hủy Diệt Hỗn Độn trong Hắc Động Hủy Diệt, vậy mà không ngừng diễn sinh thành Tiễn Đạo.

“Làm sao có thể!” “Y có thể thao túng bản nguyên Đại Đạo của ta!” La Hầu thốt ra một tiếng kinh hô khó tin.

Không sai, Đại Đạo bản nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn, trừ La Hầu, kẻ chuyển thế từ Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần mới có thể chưởng khống ra, trong Hồng Hoang ai có thể gánh vác nổi?

Ngay cả Đạo Tổ, cũng chỉ nắm giữ Đại Đạo Hủy Diệt thông thường mà thôi.

Nhưng Lâm Nghệ, lại có thể thao túng Đại Đạo bản nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn, chuyển hóa thành sát phạt Tiễn Đạo!

Không ổn!

La Hầu trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

“Mau nhìn Hắc Động Hủy Diệt kia!” “Đại Đạo Hủy Diệt bên trong, đã trở thành sát phạt Tiễn Đạo!” Bỗng nhiên, một số Đại Năng cũng phát giác ra biến cố, đồng tử co rụt, trong sự kinh ngạc, mang theo nghi ngờ khó giải thích!

Chương 111

"Tiễn Đạo có thể khống chế Đại Đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy thủ đoạn này, chậm rãi nói một câu, khiến Lão Tử, Nữ Oa cùng những người không xa đều kinh hãi thất sắc, mũi tên có thể khống chế Đại Đạo, vậy chẳng khác nào tất cả Đại Đạo đều quy về Lâm Nghệ sử dụng.

Chẳng lẽ tân tịch chi pháp chứng đạo mang theo sự đặc biệt này?!

Sự đặc biệt này chẳng phải quá kinh thế hãi tục rồi sao!

Chẳng lẽ mũi tên có thể điều khiển Tam Thiên Đại Đạo sao?

Ầm ầm!

Trong Hắc Động Hủy Diệt diễn sinh Đại Đạo Hủy Diệt Tiễn Đạo Hỗn Độn, không ngừng xé nát Hắc Động, từ trong đó chui ra, dung nhập vào mũi tên của Lâm Nghệ, gia trì sát phạt lớn nhất cho Hỗn Độn Hủy Diệt Chi Tiễn.

Đại Đạo bản nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn, là thứ Lâm Nghệ thu được khi xông vào địa ngục huấn luyện trường Tiễn Đạo.

Chỉ cần nắm giữ Tiễn Đạo, có thể dùng mũi tên điều khiển Đại Đạo, chuyển hóa thành sát phạt Tiễn Đạo.

Ngay cả Đại Đạo bản nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn cũng như vậy!

Khi mũi tên ngưng tụ, Lâm Nghệ đột nhiên bắn thẳng vào Hắc Động Hủy Diệt, càng bắn sát gần Hắc Động, mũi tên không những không bị hủy diệt, mà ngược lại điên cuồng hấp thụ Tiễn Đạo Hủy Diệt mà trở nên mạnh hơn, trực tiếp động xuyên Hắc Động Hủy Diệt.

Tức thì, Tiễn ý sát phạt của Tiễn Đạo Hủy Diệt ẩn chứa trong đó, phảng phất như một kho thuốc nổ bị châm ngòi, triệt để nổ tung.

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang dội như cả một Hồng Hoang trực tiếp nổ tung!

Tiễn ý hủy diệt xé nát mọi thứ.

Hỗn Độn Ma Thần Khu mấy ngàn vạn trượng của La Hầu, trực tiếp một chưởng đánh tan Tiễn ý lan tràn.

Nhưng, khi đối mặt với Hỗn Độn Hủy Diệt Chi Tiễn xuyên thủng Hắc Động Hủy Diệt bắn tới, y lại không đánh tan được, chỉ có thể tái độ diễn hóa một Hắc Động Hủy Diệt, nuốt chửng Hỗn Độn Hủy Diệt Chi Tiễn, trong nháy mắt dịch chuyển ra xa mấy chục Trung Thiên Thế Giới.

"Chết đi!" Cuộc tấn công bất ngờ bị Lâm Nghệ dễ dàng phá vỡ, La Hầu cũng trong nháy mắt vượt qua Hỗn Độn, thẳng tay đánh thẳng vào Lâm Nghệ. 15.

Thân thể mấy ngàn vạn trượng, so với Hỗn Độn hạo hãn mà nói, vẫn nhỏ bé không đáng kể, nhưng so với Lâm Nghệ, thân ảnh Lâm Nghệ lại càng hiển lộ yếu ớt hơn.

La Hầu xông lên, Đế Tuấn cũng xông lên.

Thực lực của họ đều mạnh đến khủng bố.

Lâm Nghệ phất tay một cái, bản nguyên Hỗn Độn hóa thành một làn sóng Tiễn ý hạo hãn vô biên, bao phủ nuốt chửng Kim Ô do Đế Tuấn diễn hóa, ngăn cản Đế Tuấn ở bên ngoài.

Tức thì, Lâm Nghệ tiếp tục lấy Hỗn Độn Tinh Không làm cung, đáp một mũi tên!

Trong nháy mắt gia trì 700 chủng Tiễn Đạo!

Tăng gấp hơn 7000 lần sức sát phạt và hủy diệt.

La Hầu xông vào Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ không những không lùi, mà ngược lại cực tốc xông thẳng tới đối diện.

Trên mũi tên truyền ra từng luồng hủy diệt cực hạn, khiến La Hầu cũng cảm thấy uy hiếp, trong lòng kinh hãi, trực tiếp né tránh với tốc độ dịch chuyển tức thời một thế giới.

"Ngươi chạy thoát được sao!" Lâm Nghệ lạnh lùng hừ một tiếng.

Một mũi tên bắn ra. 700 chủng Tiễn Đạo, tất cả các năng lực khác nhau, điên cuồng hấp thụ bản nguyên Hỗn Độn, cấp tốc truy sát La Hầu!

"Không tốt!" Sát phạt cận kề, tâm thần La Hầu kịch chiến.

Vội vàng thu nhỏ Hỗn Độn Ma Thần Khu.

Nhưng, không kịp.

Mũi tên quỷ dị cực hạn, Tiễn Đạo Không Gian Hỗn Độn gia trì, nhảy vọt bắn thẳng tới trước mặt y.

Trong khoảnh khắc.

La Hầu cực tốc phản ứng, trong lòng tàn nhẫn, trực tiếp chặt bỏ nửa Hỗn Độn Ma Thần Khu.

Sau đó, nhanh chóng xông ra khỏi Hỗn Độn, ngang qua Hỗn Độn Tinh Không.

Hành động tàn nhẫn quyết đoán như vậy, đích xác khiến các cường giả quan sát đều hít một hơi khí lạnh, Ma Tổ, không hổ là Ma Tổ, quả nhiên đủ tàn nhẫn!

Việc Hỗn Độn Ma Thần Khu không dễ tổn hại, vậy mà bị chém!

Nhưng, một khi chém, nửa Hỗn Độn Ma Thần Khu còn lại trực tiếp bị mũi tên xuyên thủng, sau đó xé nát thành mảnh vụn.

La Hầu quay mắt nhìn lại, hàn ý thấu xương.

Hỗn Độn Ma Thần khủng bố, còn cứng rắn hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo, lại bị phá nát thành mảnh vụn dưới một mũi tên, nếu không ra tay sớm, chỉ sợ kết cục của y cũng như vậy.

Đã đánh giá thấp!

Đích xác đã đánh giá thấp Lâm Nghệ!

Y không chứng đạo bằng Hỗn Độn Ma Thần Khu, căn bản không phải đối thủ của Lâm Nghệ!

La Hầu mang tàn khu ngang qua Hỗn Độn Tinh Không, chạy trốn vào Hồng Hoang, y không tin Lâm Nghệ dám ra tay với Hồng Hoang, bởi vì y ra tay, sẽ làm Hồng Hoang sụp đổ.

Lâm Nghệ cũng đích xác không truy kích.

Nếu Hồng Hoang sụp đổ, thì Địa Phủ nương tựa vào Hồng Hoang, cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Hơn nữa, tiểu hài tử nhà mình thích Hồng Hoang, có thể hấp thụ bản nguyên Hồng Hoang, tự nhiên cũng không thể hủy diệt nó.

Nếu không, một mũi tên bắn xuống, có thể xuyên thủng Hồng Hoang!

Đế Tuấn bị làn sóng Tiễn ý nuốt chửng, nhưng y không nhận thua.

"Kim Ô Thiên Đạo!

Huyết dẫn Hỗn Độn, áp Thương Thiên!" Kim Ô Thiên Đạo mà Đế Tuấn đã chứng đạo.

Một mình nắm giữ một cõi trời.

Y tế Thánh Đạo tinh huyết, lấy đó làm dẫn, lợi dụng Kim Ô Thiên Đạo điên cuồng hấp thụ thế Hỗn Độn của mấy chục, mấy trăm Trung

Thiên Thế Giới, gia trì lên bản thân, khiến thực lực y đề thăng đến cực hạn, vượt xa vạn vạn lần so với trước đây.

Từ xưa đến nay, đây là cảnh giới mạnh nhất của Kim Ô Thiên Đạo mà y cảm ngộ được!

Cùng với thế Hỗn Độn không ngừng ngưng tụ, khí thế điên cuồng dâng trào.

Lâm Nghệ ngưng thị.

Đối với Đế Tuấn, y hoàn toàn có dư lực.

Nhưng, giờ phút này y càng tò mò hơn, cảnh giới của y là cấp độ nào?!

Đế Tuấn diễn hóa mười đầu Kim Ô, mỗi đầu đều có ức vạn trượng, mười mặt trời cùng hiện giữa Hỗn Độn, quang mang rực rỡ lan tràn ra Hỗn Độn vô biên vô tận, Kim Ô Thần Hỏa nóng bỏng tung hoành.

Hóa thành mười đạo thần hồng xông thẳng vào Lâm Nghệ!

Lâm Nghệ liên tục đáp Lục Đạo Luân Hồi Chi Tiễn, Hỗn Độn Hủy Diệt Chi Tiễn!

Trong nháy mắt bắn ra.

Lục Đạo Luân Hồi diễn hóa sáu thế giới luân hồi, bao trùm sáu đầu Kim Ô, Hỗn Độn Hủy Diệt Chi Tiễn hóa thành một Hắc Động Hủy Diệt, nuốt chửng hai đầu Kim Ô, Tiễn Đạo Hủy Diệt vô cùng vô tận nghiền nát chúng, sóng xung kích hủy diệt sản sinh, trực tiếp hất văng bản thể Đế Tuấn trở về, đâm sầm vào Hỗn Độn Tinh Không, đâm nát mấy trăm vạn Hỗn Độn Tinh Thần.

Đế Tuấn toàn thân nhuốm máu, tàn khu đâm vào một Hỗn Độn Tinh Thần, tạo ra một hố trời!

Nằm trong hố trời đó, cả người y suy sụp đến cực điểm!

Hiển nhiên, trận chiến này, y đã bại triệt để.

Dù không cam tâm đến đâu, cũng không có cách nào!

So với Lâm Nghệ, y kém xa, quá xa rồi!

"Bệ Hạ!" "Phụ Hoàng!" Côn Bằng và Lục Áp chạy đến trên Hỗn Độn Tinh Thần bị đâm nát đó, cực tốc xông đến bên cạnh Đế Tuấn.

Đế Tuấn nằm đó, mắt đẫm máu bùng phát nỗi bi phẫn và sỉ nhục khó tả!

Sống cùng thời đại với Lâm Nghệ, thật bi ai!

Các Thánh, các cường giả nhìn trận chiến cực tốc, cũng cảm thấy áp lực như núi!

Đối chiếu, họ phát hiện, ngay cả Đế Tuấn cũng phải ngưỡng vọng.

Đế Tuấn, trước mặt Lâm Nghệ, vẫn không địch nổi, bị dễ dàng đánh bại.

Từng tầng tầng đối chiếu như vậy, luôn khiến họ phát hiện, khoảng cách giữa họ và Lâm Nghệ lớn đến mức nào.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy bất lực!

Đối mặt với một tiểu bối từng bị họ xem thường, Thánh Nhân lại bất lực!

Lâm Nghệ dừng lại giữa Hỗn Độn, tóc bay phấp phới, trường y tung bay, ánh mắt sắc bén xuyên qua Hỗn Độn, khóa chặt Đế Tuấn, chuẩn bị xông xuống Tinh Không.

Nhưng vào lúc này, y cảm nhận được dao động chiến đấu ở một

bên Hỗn Độn khác.

Y lại dừng lại.

Ánh mắt y chuyển sang khu vực Hỗn Độn đang chiến đấu.

"Hồng Quân!" Lâm Nghệ thốt ra hai chữ, mắt y sáng rực.

Tức thì, y nhảy vọt không gian, thẳng tiến đến trận đại chiến trong Hỗn Độn!

Các cường giả khác cũng chuyển ánh mắt, phảng phất, trong lòng đột nhiên chấn động, cũng cực tốc lao tới, sợ bỏ lỡ!

"Lục Đạo Luân Hồi, Địa Đạo Tề Thiên!" Ngoài Hỗn Độn, Hậu Thổ điều khiển Địa Đạo chi lực nghiền nát Thiên Đạo sát phạt vô cùng, Đại Đạo Luân Hồi do Lục Đạo Luân Hồi sản sinh trong khoảnh khắc bùng phát, đối đầu với Hồng Quân.

Nhưng, sau liên tiếp đại chiến, Hậu Thổ cũng dần dần không đỡ nổi.

Rốt cuộc, Hồng Quân hiện giờ, tu vi đã đạt khoảng Thiên Đạo Thánh Nhân Bát Trọng Thiên, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, sắp tiếp cận cấp độ Đại Đạo Thánh Nhân.

Cộng thêm Thiên Đạo chi lực gia trì, Hồng Quân càng trực tiếp đạt đến đỉnh phong Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên.

Hậu Thổ tuy sáng tạo Địa Đạo chứng đạo, địa vị ngang Thiên Đạo, nhưng thời gian chứng đạo so với Hồng Quân lại muộn hơn quá nhiều, thực lực Hậu Thổ lúc này tương đương khoảng Thiên Đạo Thánh Nhân Tứ Ngũ Trọng Thiên, dù có sự trợ giúp của Địa Đạo chi lực, cũng khó mà đối kháng.

Một trận đại chiến, Hậu Thổ cũng cực kỳ chật vật!

Chương 112

Đừng thấy Hồng Quân trước mặt người khác luôn bình hòa, nhưng khi ra tay, y là kẻ tàn nhẫn bậc nhất, chiêu chiêu mang theo sát phạt trí mạng, hận không thể triệt để hủy diệt Hậu Thổ.

Rốt cuộc, nếu mạt sát Hậu Thổ, thì Địa Đạo thiếu người chưởng khống, Thiên Đạo có thể nhân cơ hội thôn tính, dung nhập Địa Đạo, Nhân Đạo, đến khi đó, sức mạnh của Thiên Đạo sẽ đề thăng lên một cấp độ khác.

Y, trên cơ sở Thiên Đạo Thánh Nhân Bát Trọng Thiên, có lẽ có thể tiến thêm một bước, đạt Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, thậm chí tiếp xúc cấp độ Đại Đạo Thánh Nhân, đó mới là sự chưởng khống tuyệt đối. 16.

Lâm Nghệ cũng cấp tốc đến, khiến thần sắc Hồng Quân Đạo Tổ ngưng lại.

Thực lực của Đế Tuấn, La Hầu, y đã ngầm quan sát từ lâu, tuy không có thực lực vĩ ngạn của Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng là cảnh giới Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thế nhưng, Đế Tuấn, La Hầu liên thủ, cũng không áp chế được Lâm Nghệ?

Y lại xuất hiện an nhiên vô dạng!

Chẳng lẽ thực lực của Lâm Nghệ, thật sự cường hãn đến vậy?

Y, còn chưa chứng đạo!

Nếu chứng đạo, vậy thì sẽ mạnh đến mức nào?

Đến đây, Hồng Quân đã quyết tâm, thề phải loại trừ Lâm Nghệ, nếu không, sau này y sẽ diễn hóa thành nhân tố không thể kháng cự,

vậy thì còn gì mà nói.

Trước đó, y đã an bài bố trí một số thủ đoạn đặc biệt, muốn mạt sát tất cả các Dị Số Hồng Hoang như Hậu Thổ, Lâm Nghệ.

Giờ xem ra, không thể đợi được nữa rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng những người khác, vốn cảm thấy e sợ và tuyệt vọng trước thực lực cường đại của Lâm Nghệ.

Cần biết, thực lực khủng bố của Đế Tuấn, La Hầu đều có thể nghiền ép được họ.

Thế nhưng, chính thực lực khủng bố đó, dưới Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, vẫn không chịu nổi một kích mà tan nát, cú sốc đó đối với họ, giống như một Trụ Bất Chu Thiên sụp đổ đè nặng trong lòng vậy.

Nhưng, khi cực tốc đến chiến trường, họ lại phát hiện thực lực của Hồng Quân Đạo Tổ khủng bố đến vậy, cư nhiên có thể áp chế Hậu Thổ, nếu y có thể trấn áp cả Hậu Thổ và Lâm Nghệ cùng lúc, thì chẳng phải họ có cơ hội thở dốc sao!

Không, chỉ cần trấn áp được một Lâm Nghệ, họ cũng có cơ hội!

Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Năng khác đều chạy tới.

Chứng kiến trận chiến của Hồng Quân và Hậu Thổ, họ mới có một sự hiểu biết về thực lực của Đế Tuấn, La Hầu, và Lâm Nghệ, thì ra, thực lực của Đế Tuấn, La Hầu, mạnh hơn Thánh Nhân, hẳn là cảnh giới Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng không thể sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Thực lực của Lâm Nghệ, đã sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vừa nghiệm chứng như vậy, họ đều giật mình.

Y chưa chứng đạo Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy sau khi chứng đạo

thì sao?

Lâm Nghệ cũng đã có được sự nghiệm chứng.

Nếu theo tân tịch chi pháp chứng đạo hiện nay, nếu có thể nghiệm chứng tính khả thi của bước thứ tư, thì y có thể ngang nhiên đối đầu với đỉnh phong Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, nếu chạm tới bước thứ tư, có lẽ có thể sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân.

Một khi vượt qua bước thứ tư, y có thể siêu thoát Đại Đạo Thánh Nhân!

Một sự nghiệm chứng như vậy, đối với y mà nói, là một điềm lành.

Bởi vì phân tích sức mạnh, thì mới có thể tìm kiếm phương pháp nghiệm chứng tốt hơn.

Hồng Quân và Hậu Thổ đã giao chiến hồi lâu, Lâm Nghệ cũng đã nhìn rõ, thực lực của Hồng Quân khủng bố, áp đảo hoàn toàn Hậu Thổ, mà y còn chưa vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Cần biết, Thiên Đạo bạn cùng khai thiên mà thành, lạc ấn Tam Thiên Đại Đạo, tự vận chuyển, sản sinh ý chí Thiên Đạo, trải qua vô tận hội nguyên điền bổ, và hấp thụ Đại Đạo Hỗn Độn mà lớn mạnh, hoàn toàn không phải Địa Đạo sơ sinh có thể sánh bằng, chỉ cần Thiên Đạo mạnh hơn một chút.

Nếu không phải một kích của Đông Hoàng Thái Nhất, kích nát bản Hồng Hoang, khiến Thiên Đạo cũng chịu một số thương tích, thì Thiên Đạo sẽ còn khủng bố hơn.

Nhìn Hậu Thổ đang ở thế hạ phong, Lâm Nghệ cũng không do dự, dưới ánh mắt trợn tròn há hốc của tất cả Đại Năng, y diễn hóa Hỗn Độn làm cung, đáp mũi tên Tiễn Đạo khủng bố bắn thẳng vào Hồng Quân.

Mũi tên sát phạt phong duệ cực hạn, trực tiếp phá tan Thiên Đạo Trận Đồ, sát phạt khuếch tán vô biên vô tế, uyển như một cái miệng khổng lồ, nuốt chửng Hồng Quân, khiến tất cả cường giả lại một lần nữa đổi mới nhận thức về sự cường đại của Tiễn Đạo.

Tất cả cường giả đều nín thở ngưng thị. 17.

Mặc dù biết Lâm Nghệ đang cấp tốc tới để tham chiến, nhưng, khi y trực tiếp sát phạt cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, kẻ chưởng khống Hồng Hoang, người phát ngôn của Thiên Đạo – Đạo Tổ, thì trái tim họ không kìm được mà run rẩy mấy cái.

Cần biết, ngay cả Thánh Nhân trước mặt Đạo Tổ, cũng như lâu nghĩ!

Cung kính vô cùng.

Nhưng Lâm Nghệ lại có đủ sức mạnh để trực tiếp khiêu chiến Đạo Tổ, chiến đấu với Đạo Tổ, thật không thể tin nổi.

Lâm Nghệ rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Có lẽ Đạo Tổ có thể thăm dò được.

Họ cũng chờ xem.

Ngoài ra, ngay cả Đế Tuấn đã bại đến suy sụp, cũng lê lết tàn khu, quan sát trận chiến Hỗn Độn.

La Hầu chạy trốn vào Hồng Hoang, khi run rẩy, y cũng muốn xem bóng dáng khiến y bất lực đó, rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

Nếu không, y không cam lòng!

Đường đường Ma Tổ, lại bị một mũi tên đánh bại, thật nực cười!

“Hậu Nghệ!

Ngươi đã nghịch Thiên Đạo, nghịch đại thế, vậy hôm nay Bản

Tọa cũng sẽ tru sát ngươi.” Thấy sự phong duệ của Tiễn Đạo đã phá tan Thiên Đạo Trận Đồ, Hồng Quân cau mày, cũng trực tiếp kéo Lâm Nghệ vào vòng chiến, tay niết Đạo Quyết, vô cùng vô tận các bản Thiên Đạo Trận Đồ thu nhỏ, diễn hóa ức ức vạn, mỗi đạo đều có thể dễ dàng mạt sát một đỉnh phong Chuẩn Thánh, điên cuồng tiêu ma sát phạt Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

Tức thì, y một ngón tay đánh thẳng vào Lâm Nghệ, nhanh hơn mũi tên, sát phạt lực cũng khủng bố cực hạn, bất cứ Thánh Nhân nào nhìn thấy, đều rợn tóc gáy.

Một luồng chỉ quang, đủ sức mạt sát triệt để họ.

Lâm Nghệ đột nhiên đáp Diệt Tình Chi Tiễn, Thời Gian Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn, dung hợp làm một, trong khoảnh khắc bắn ra.

Thời gian đang đảo lưu.

Không gian đang trọng điệp.

Diệt Tình Chi Tiễn, Thí Thần Chi Tiễn đang theo đó mà nhảy vọt, va chạm với luồng chỉ quang kia.

“Thời gian, Không gian, đều nằm dưới sự chưởng khống của Đạo!” “Áp!” Hồng Quân trong nháy mắt, dịch chuyển ra xa mấy Trung Thiên Thế Giới, trong lòng bàn tay đột nhiên sinh ra một Đạo Chi Trận Đồ, một chưởng đánh vào Hỗn Độn, áp chế cả Thời Gian, Không Gian.

Trong Tam Thiên Đại Đạo, Đại Đạo Thời Gian và Đại Đạo Không Gian, Hồng Quân tham ngộ không hề kém Lâm Nghệ, một Đạo Trận Đồ, trực tiếp định cách thời gian, trấn trụ không gian.

“Hậu Nghệ!

Ngươi có thủ đoạn gì?!” Hồng Quân vung tay áo một cái, thời gian

và không gian triệt để băng hội.

Sát phạt Tiễn Đạo bị ngăn cản.

Thiên Đạo Trận Đồ vô biên không ngừng khuếch tán, hấp thụ thế Hỗn Độn của mấy ngàn, mấy vạn Đại Thiên Thế Giới, trực tiếp trấn sát Lâm Nghệ, sát phạt chi quang lan tràn trên Thiên Đạo Trận Đồ, dài vô biên, xuyên thủng mấy Trung Thiên Thế Giới, ngay cả Hỗn Độn cũng bị kích xuyên băng hội.

Hậu Thổ thấy vậy, gia trì Địa Đạo chi lực, diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi áp bức Thiên Đạo Trận Đồ, Hậu Thổ hoàn toàn gia trì tất cả sức mạnh, truy sát đến cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân Thất Trọng Thiên.

Nếu thêm Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, hai người liên hợp lại, thực lực thậm chí sẽ còn phi thăng lên, đủ sức đối kháng Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên.

Nhưng, sát niệm của Hồng Quân cực kỳ mạnh, y đã chuyển trọng tâm sang Lâm Nghệ, toàn tâm toàn ý giết Lâm Nghệ, trực tiếp tế xuất Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, mang theo Đại Đạo vô cùng vô tế, ngăn cản Lục Đạo Luân Hồi của Hậu Thổ.

Mặc dù chỉ có thể ngăn cản tạm thời.

Nhưng đủ để tranh thủ thời gian, để y giết Lâm Nghệ.

Nhưng, y đã đánh giá thấp thực lực của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trực tiếp điều khiển 500 chủng Tiễn Đạo, tăng gấp hơn 5000 lần lực sát phạt Tiễn Đạo, trực tiếp một mũi tên phá tan sát phạt của Thiên Đạo Trận Đồ.

Thời gian, không gian, cố nhiên có thể trấn áp!

Nhưng Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, lăng giá trên Đại Đạo, là tồn tại

điều khiển, cũng không sợ sát phạt Thiên Đạo.

Vừa phá tan, bên Hậu Thổ cũng đã cản trở Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, cực tốc hội hợp với Lâm Nghệ, cùng nhau công kích Hồng Quân.

Hai bên giao chiến một trận.

Sắc mặt Hồng Quân tái mét, trong lòng cũng có một chút lửa giận!

Mặc dù tu vi của y vượt xa hai người, nhưng Tiễn Đạo của Lâm Nghệ quá phong duệ, Lục Đạo Luân Hồi Địa Đạo của Hậu Thổ lại trấn áp mọi thứ, bởi vậy, muốn triệt để trấn áp, hoặc đánh bại hai người, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Thấy Lâm Nghệ và Hậu Thổ liên hợp, đối kháng Đạo Tổ bằng sức mạnh!

Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Năng khác đều kinh ngạc.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân cùng những người khác, lại nhìn thấy cơ hội.

"Sư huynh!

Nếu Đạo Tổ không thể áp chế Hậu Nghệ và Hậu Thổ, để họ trưởng thành, đối với Huyền Môn nhất mạch uy hiếp cực lớn, hiện giờ Đạo Tổ không thể triệt để áp chế, chúng ta can dự vào đó, có lẽ có thể hiệp trợ Đạo Tổ trấn áp họ." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với Lão Tử.

"Lời của Nguyên Thủy sư huynh cực đúng!

Giờ phút này tham dự, tất nhiên có thể kiềm chế hai người, Đạo Tổ một khi rảnh tay, có lẽ có thể đánh giết hai người cũng không chừng." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn thấy cơ hội, cũng nhân cơ hội phụ họa.

Lão Tử gật đầu.

Bỏ qua những ân oán khác, việc Lâm Nghệ chưởng khống Nhân Đạo, khiến Nhân Giáo của y khó phát triển, cũng là một cái gai trong lòng!

Thông Thiên Giáo Chủ thì trầm mặc.

Vân Tiêu là đồ đệ của y, Huyền nhi lại là đồ tôn, mà cha của Huyền nhi, lại là Lâm Nghệ.

Nhân quả liên quan tự nhiên tồn tại.

Nhưng, Huyền Môn nhất mạch cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Y không phải là người tiên phong đứng ra.

"Lão sư, chúng đệ tử hiệp trợ trấn áp!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, thậm chí cả Nữ Oa đều cùng nhau xông lên, khiến các Đại Năng khác đều bất lực.

Sở dĩ Huyền Môn nhất mạch cường đại, là do Hồng Quân đã ban cho các giáo tôn, để lại các Thánh vị tốt nhất cho mấy người.

Gần như chưởng khống cả Hồng Hoang!

Vừa ra tay, chỉ sợ Lâm Nghệ và Hậu Thổ sẽ càng chịu áp lực lớn hơn.

Nhìn các Thánh tham chiến, các Đại Năng khác cũng chỉ có thể thở dài, không dám trêu chọc Huyền Môn, e rằng Lâm Nghệ và Hậu Thổ cũng sẽ cực kỳ khó khăn, thậm chí còn gặp bất lợi.

Chương 113

Không những vậy, ngay cả Hậu Thổ cũng có chút lo lắng.

Địa Đạo bị Thiên Đạo áp chế, sức mạnh Địa Đạo có thể phát huy, không đủ để chống đỡ đại chiến.

Đối phó Hồng Quân, y đã dốc hết toàn lực rồi.

Lão Tử cùng các Thánh Nhân liên thủ công kích, áp lực mà nó mang lại cũng cực kỳ lớn!

Thấy một đám Thánh Nhân xông lên, Lâm Nghệ không những không hề e sợ chút nào, mà ngược lại cực kỳ kiệt ngạo trương dương, trong mắt y, sinh ra một loại chờ đợi nóng bỏng.

Vừa đúng lúc, hiện giờ là một thời cơ tuyệt vời, Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, Hồng Quân tham dự vào chiến đấu, không rảnh để ý đến, y có thể nghiệm chứng phương pháp triệt để giết chết Thánh Nhân, xem có thể thực hiện được không?

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác tham chiến, tuy khó đối phó với trận chiến cấp Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng một khi kiềm chế một bên, đích xác có thể san sẻ một phần áp lực cho Hồng Quân, tạo cơ hội cho y triệt để trấn áp Lâm Nghệ và Hậu Thổ.

Tức thì!

Hồng Quân cũng đang ấp ủ một chiêu tuyệt thế.

Y dùng các Đại Đạo mà mình nắm giữ, cấu trúc một phương Hắc Động Hủy Diệt.

Khác với Hắc Động Hủy Diệt mà La Hầu thi triển, Hắc Động mà Hồng Quân thi triển, lấy Đại Đạo vô cùng làm căn cơ, lấy Tạo Hóa

Ngọc Vũ Điệp làm điểm tựa, điên cuồng hấp thụ bản nguyên Hỗn Độn, và gia trì quy tắc sức mạnh Thiên Đạo khủng bố nhất.

Một khi bị cuốn vào trong đó, đừng nói Thánh Nhân, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng có thể bị hủy diệt!

Hậu Thổ đã diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi tiến hành ngăn chặn, nhưng trước mặt Hắc Động Hủy Diệt, vẫn chênh vênh muốn sụp đổ, cùng với việc Hắc Động Hủy Diệt không ngừng khuếch đại và tiến đến gần, Lục Đạo Luân Hồi không chống đỡ được nữa, đang sụp đổ.

"Để ta!" Tức thì!

Ánh mắt Lâm Nghệ đột nhiên lạnh lẽo, cực tốc kéo cung, trên cánh tay phù hiện vô cùng vô tận Tiễn Đạo chi quang, trong nháy mắt, Tiễn quang trên người y cũng như ức vạn vạn kiếm khí bùng phát, xông thẳng vào Hỗn Độn Phong Bạo của mấy Tiểu Thiên Thế Giới.

Một mũi tên đan xen 700 chủng Tiễn Đạo ngưng tụ!

Song đồng của Lâm Nghệ đều lưu động một loại Tiễn văn huyền ảo, những Hỗn Độn Phong Bạo bị xung kích đó, phảng phất như chịu sự triệu hoán, cực tốc dũng nhập vào mũi tên, điên cuồng rút cạn Hỗn Độn Phong Bạo trong phạm vi mấy, mấy chục Đại Thiên Thế Giới!

Lực hấp xả khiến các tinh thần của Hỗn Độn Tinh Không đều di chuyển về phía Lâm Nghệ, phảng phất muốn bị cuốn vào mũi tên.

"Lại mạnh hơn!" Trước đó, tuy đã chứng kiến một mũi tên, nhưng, còn xa mới khủng bố như bây giờ.

Lâm Nghệ nghiêm túc, thực lực thể hiện ra, lại đề thăng mấy ngàn lần!

Khiến Đế Tuấn và La Hầu đều lòng lạnh toát.

"Sát!" Mũi tên bùng phát, mọi thứ yên diệt.

Trực tiếp kích xuyên Lục Đạo Luân Hồi, hóa thành Hỗn Độn Phong Bạo, khoảnh khắc va chạm với Hắc Động Hủy Diệt đang khuếch tán có thể trong nháy mắt nuốt chửng mấy trăm Trung Thiên Thế Giới, từng tầng từng tầng Tiễn Đạo sát phạt và quy tắc sức mạnh Thiên Đạo trong Hắc Động Hủy Diệt triệt tiêu lẫn nhau.

Hắc Động Hủy Diệt không ngừng hấp thụ quy tắc sức mạnh Thiên Đạo và bản nguyên Hỗn Độn, còn mũi tên kia cũng cực tốc rút cạn Hỗn Độn Hủy Diệt Phong Bạo, và rút cạn các Đại Đạo tiềm tàng trong Hỗn Độn diễn hóa thành Tiễn ý gia trì, tiến hành va chạm.

"Trấn áp!" Lâm Nghệ đột nhiên quát lớn với Hậu Thổ.

Hậu Thổ thấy vậy, cũng hiểu rõ ý Lâm Nghệ, cực tốc rút cạn Địa Đạo chi lực, tái diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, khuếch tán phạm vi mấy trăm Trung Thiên Thế Giới, trực tiếp trấn áp trên đỉnh đầu Hồng Quân.

Thần sắc Hồng Quân cực kỳ khó coi, chuẩn bị điều động Đại Đạo phá tan sự trấn áp của Lục Đạo Luân Hồi, nhưng, mũi tên kia của Lâm Nghệ, lại cực tốc xung kích Hắc Động Hủy Diệt, cũng trấn áp y.

Nếu Hắc Động Hủy Diệt mất đi sự gia trì, bị kích nát, thì mũi tên mà Lâm Nghệ thi triển, tuyệt đối sẽ trọng thương y.

"Trấn!" Lâm Nghệ lại cực tốc ngưng tụ một mũi tên, trong nháy mắt bắn ra, song trọng xạ sát, trực tiếp đánh tan phương pháp triệt bỏ Hắc Động Hủy Diệt của Hồng Quân.

"Trấn!" Hậu Thổ cũng nắm bắt cơ hội, điên cuồng gia trì Lục Đạo Luân Hồi, cùng nhau trấn trụ Hồng Quân.

Biến cố đột ngột, trực tiếp khiến chúng sinh kinh hãi trợn tròn mắt.

Đạo Tổ, bị trấn áp rồi! ...Khiến không ít Đại Năng cường giả tâm

thần thất thủ, khiến Đế Tuấn, La Hầu, cùng các Thánh khác cũng tâm đầu chấn chiến.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Lâm Nghệ lại một lần nữa ngưng tụ một mũi tên.

Nhưng, y lại không nhắm vào Hồng Quân, mà nhắm thẳng vào các Thánh Nhân đang xông tới, trực tiếp khiến lòng họ lạnh toát.

"Lùi!" Lão Tử tế Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, bảo vệ Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác triệt thoái.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng sợ hãi giật mình, cực tốc lùi lại.

Bành!

Lâm Nghệ một mũi tên bắn thẳng vào Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

"Sư huynh, cẩn thận!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng tế Thất Bảo Diệu Thụ, đánh thẳng vào mũi tên đang bắn tới, đánh đến mức Hỗn Độn đều băng hội, nhưng khó mà ngăn cản, bị mũi tên bắn trúng, Thất Bảo Diệu Thụ trực tiếp đoạn liệt.

Mang theo sát phạt Tiễn Đạo trong phạm vi mấy Trung Thiên Thế Giới, trực tiếp bao trùm phạm vi có thể trốn thoát của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, sự hủy diệt ẩn chứa trong đó, khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân cực kỳ bất an, cảm thấy cái chết này, không giống như trước.

"Lão sư, cứu con!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân điên cuồng hô về phía Hồng Quân.

"Hậu Nghệ!" Hồng Quân cũng lửa giận càng nồng liệt, càng điên cuồng chấn động sự trấn áp của Lục Đạo Luân Hồi, tiếp tục đẩy ngang xoáy nước hủy diệt và Tiễn Đạo đối đầu, nhưng vẫn không kịp

nữa rồi.

Mũi tên kia trực tiếp nuốt chửng Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Dù y có nhảy vọt né tránh cách nào, cũng vô ích.

"Hậu Nghệ!

Ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!

Đợi ta trọng sinh, thế tất sẽ giết sạch Địa Phủ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân phát ra tiếng gào thét oán hận, vang vọng giữa Hỗn Độn.

Nhưng, rất nhanh, tiếng gào thét oán hận chuyển thành kinh khủng.

"Chuyện gì thế này!

Thánh Đạo của ta, Nguyên Thần của ta, không, chết tiệt, Hậu Nghệ, ngươi triệt để giết chết ta!" "A…!" Tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng lại một lần nữa vang vọng Hỗn Độn, lan tràn khắp Tinh Không.

Tức thì, chỉ thấy Hỗn Độn Tinh Không, trong Hồng Hoang, xuất hiện sự Đạo Băng chưa từng có kể từ khi khai thiên tích địa.

Vô cùng vô tận Đạo Tắc hiển hóa giữa Hồng Hoang, Hỗn Độn Tinh Không, sau đó, từng tấc từng tấc băng đoạn, Đạo Tắc băng nát diễn hóa thành tiên huyết, uyển như mưa lớn như trút nước, từ Hỗn Độn Tinh Không đổ xuống.

Nhuộm đỏ từng viên Hỗn Độn Tinh Thần thành tinh thần huyết sắc!

Các Đại Năng đứng trên đó, toàn thân bị tiên huyết bao phủ.

Đây mới là Thiên Hàng Huyết Vũ thật sự, đây mới là thiên địa đồng bi!

"Sư huynh!" Chuẩn Đề Đạo Nhân bi hống một tiếng, cả người y

đều hoàn toàn mơ hồ.

Trước đây, Tiếp Dẫn Đạo Nhân có chết, y biết sẽ phục sinh, bởi vậy, cũng không quá đau khổ.

Nhưng giờ thì triệt để chết rồi!

Một cây khó chống!

Một mình y, có thể chống đỡ Tây Phương sao?

Từ nay về sau, thế gian không còn Tiếp Dẫn Đạo Nhân nữa!… Tiếp Dẫn, chết rồi!

Không cảm nhận được dù chỉ một dấu vết của Thánh Đạo Tiếp Dẫn, y đã triệt để Đạo Vẫn!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân – những Thánh Nhân tự nhận là bất tử bất diệt, đột nhiên hoảng loạn, một cảm xúc bất lực lan tràn.

Họ vẫn luôn cho rằng, mình là chí cao vô thượng, không có gì phải e ngại, rốt cuộc, Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, bản nguyên Đại Đạo ký thác Hồng Hoang, bất tử bất diệt, có thể giết chết một lần, cũng có thể phục sinh một lần, bởi vậy, họ hoàn toàn không có khái niệm về cái chết.

Sự ưu thế mà họ tự hào!

Cũng là mục tiêu mà chúng sinh Hồng Hoang theo đuổi.

Nhưng giờ đây, Lâm Nghệ đã tìm ra phương pháp tru sát, trực tiếp đồ sát Tiếp Dẫn, không nghi ngờ gì đã đưa ra một cảnh báo cực kỳ nguy hiểm, Thánh Nhân cũng không phải vĩnh hằng bất tử.

Họ đã an nhàn quen rồi!

Hưởng thụ sự cung phụng thành kính của chúng sinh quen rồi, giờ mới biết cái chết đáng sợ đến mức nào!

Họ cũng đã nhận ra thủ đoạn của Lâm Nghệ, là mượn Tiễn Đạo điều khiển Thánh Đạo của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khi Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị nghiền nát, theo Thánh Đạo của Tiếp Dẫn Đạo Nhân quy về Hồng Hoang trong khoảnh khắc, Lâm Nghệ đã biến Thánh Đạo của Tiếp Dẫn Thánh Nhân thành Tiễn Đạo.

Sau đó dọc theo Thánh Đạo của Tiếp Dẫn, tìm kiếm Nguyên Thần ký thác trong trật tự Thiên Đạo, hủy diệt nó.

Nguyên Thần một khi bị hủy diệt, thì Thánh Đạo sụp đổ.

Thiên Đạo đang áp chế Địa Đạo, làm sao phản ứng kịp.

Đạo Tổ bị trấn trụ, càng không có cách nào ra tay.

Nguyên Thần của Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không kịp phòng bị.

Đối với sự khủng bố của Tiễn Ngự Đại Đạo của Lâm Nghệ, ký ức của Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn còn mới, các Thánh khi Lâm Nghệ và La Hầu đại chiến, cũng đã phần nào chứng kiến, nhưng không ngờ nó lại trở thành mấu chốt để triệt để giết chết Thánh Nhân.

Kinh hãi đến mức vội vàng che giấu Nguyên Thần trong Thiên Đạo, tạm thời cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, như vậy, nếu gặp phải công kích, cũng tránh được việc bị triệt để giết chết.

Nhưng, cho dù như vậy, vẫn không yên tâm!

Họ lại cực tốc lùi mạnh, ai dám đảm bảo, Lâm Nghệ không có phương pháp thứ hai để giết chết Thánh Nhân chứ?

Đế Tuấn, La Hầu, Minh Hà Lão Tổ, Tây Vương Mẫu, thậm chí cả Hậu Thổ, đều nhìn đến mức mắt trợn tròn há hốc.

Một tôn Thánh Nhân triệt để tử vong, có nghĩa là Lâm Nghệ đã mở ra một thời đại khác.

Thời đại mà Thánh Nhân không còn cao cao tại thượng, Thánh

Nhân cũng sẽ chết.

Lâm Nghệ đã khai sáng!

"Hỗn trướng!" Hỏa khí Hồng Quân dâng lên, sắc mặt càng khó coi hơn.

Ầm ầm!

Từng luồng Đại Đạo chi quang từ trên người Hồng Quân bùng phát, hội tụ thành một chùm quang trụ đường kính ức vạn vạn công lý, trực tiếp động xuyên sự trấn áp của Lục Đạo Luân Hồi, đánh nát nó, tức thì, Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp mang theo sức hủy diệt chí cường, đánh vào Hắc Động Hủy Diệt.

Hắc Động Hủy Diệt đột nhiên nổ tung!

Sát phạt hủy diệt hình thành, đánh nát cả hai mũi tên.

Phạm vi Hỗn Độn của mấy trăm Đại Thiên Thế Giới, khuếch tán ra khắp nơi, một phần xung kích vào Hỗn Độn Tinh Không, khiến Hỗn Độn Tinh Không chấn động, các Hỗn Độn Tinh Thần đều vùng lên.

Thiên Địa Hồng Hoang cũng chấn chiến, thiên khung có nơi sụp đổ, đại địa cũng có chỗ lõm xuống, khiến chúng sinh trong đó đều hoảng sợ bất an!

May mắn thay, Hỗn Độn Tinh Không có tác dụng vùng đệm, triệt tiêu sức hủy diệt do vụ nổ gây ra, nếu không, Hồng Hoang khó mà thoát khỏi tai ương!

Chương 114

Hồng Quân triệu hồi Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, dùng Đại Đạo cấu trúc phòng ngự lùi lại.

Hậu Thổ cũng vội vàng triệt bỏ Địa Đạo chi lực mà tránh xa!

Lâm Nghệ liên tục lùi lại, hội hợp với Hậu Thổ, Thanh Mộc Chi Tiễn diễn hóa thượng ức tầng Thanh Mộc Phòng Ngự Đại Đạo Trận Đồ, không ngừng triệt tiêu sức hủy diệt do vụ nổ hình thành.

Hồng Quân thoát khỏi sự trấn áp tạm thời, cấu trúc Đại Thiên Thế Giới, tiến bước lớn!

Ánh mắt y âm trầm, sát cơ bao phủ!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuy là đệ tử ký danh, nhưng là một trụ cột của Huyền Môn, lại bị đồ sát trước mặt y, khiến y làm sao đứng vững trước chúng sinh, uy nghiêm của Đạo Tổ bị khiêu khích nghiêm trọng.

Hơn nữa, Lâm Nghệ và Hậu Thổ hai người, lại trấn áp được y.

Tuy chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, nhưng đã chạm đến sát tâm cực hạn của y!

"Thiên Đạo Ma Bàn!" Y biết nếu tiếp tục kéo dài, đối với y, đối với Huyền Môn đều không có chút lợi ích nào, Hồng Quân trực tiếp vận dụng sức mạnh quy tắc Thiên Đạo chân chính, cũng là một trong những thủ đoạn cường đại nhất mà y có thể chưởng khống hiện tại.

Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, lại có tu vi khoảng Thiên Đạo Thánh Nhân Bát Trọng Thiên, đã sớm siêu thoát khỏi cấp độ sử dụng pháp bảo.

Bởi vì, y có thể mượn Thiên Đạo chi lực!

Thiên Đạo Ma Bàn, là quyền hạn sử dụng Thiên Đạo ban cho Hồng Quân!

Thiên Đạo Ma Bàn, còn được gọi là Diệt Thế Ma Bàn, là sức mạnh quy tắc trật tự thuần túy, sức mạnh diệt thế của nó hung ác hơn không ít so với Đại Đạo bản nguyên Hủy Diệt Hỗn Độn, cũng là sức mạnh hủy diệt mới sinh diễn sinh dưới sự vận chuyển của quy tắc trật tự Thiên Đạo.

Hồng Quân tế Tam Thiên Đại Đạo dung nhập vào Thiên Đạo Ma Bàn, mang theo uy diệt thế Thiên Đạo hạo hãn vô biên, áp đến mức ngay cả Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng những người khác, cũng tâm đầu kịch chiến, kinh khủng đến cực điểm.

Mặc dù là đệ tử của Đạo Tổ, nhưng họ chưa từng thấy thực lực chân chính của Đạo Tổ sau khi thành Thánh, giờ đây Thiên Đạo Ma Bàn, khiến họ hiểu rõ nhận thức của mình, cảnh giới của Đạo Tổ khủng bố đến mức nào.

"Hậu Nghệ!

Bản Tọa xem ngươi đối phó thế nào?" Hồng Quân mắt lóe lãnh quang, Thiên Đạo Ma Bàn không ngừng diễn hóa, phạm vi bao trùm của nó đạt đến khu vực Hỗn Độn của mấy chục Trung Thiên Thế Giới, rộng lớn vô biên, trên đó có các văn lạc và phù văn do Đại Đạo đan xen mà thành, kim quang hủy diệt phóng thích ra đều như ức vạn quả Thái Dương Tinh chói mắt rực rỡ.

Quay cuồng nghiền sát hướng Lâm Nghệ, chấn động đến mức Hỗn Độn Phong Bạo trong khoảnh khắc tan rã, bị áp chế như mặt hồ tĩnh lặng, không còn chút sóng gợn nào, các Đại Năng trên Hỗn Độn Tinh Không cũng triệt để bị trấn áp, không thở nổi, ngay cả Đại Đạo cũng bị hạn chế.

Thậm chí, Hồng Hoang cũng chịu áp chế, có xu thế sụp đổ!

“Không tốt!” Hậu Thổ thấy Thiên Đạo Ma Bàn xuất hiện, thần sắc cũng kịch biến!

Nắm giữ Địa Đạo, y cũng có cảm ứng với Thiên Đạo chi lực, sức mạnh diệt thế ẩn chứa trong Thiên Đạo Ma Bàn, ngay cả y cũng có thể bị hủy diệt, một khi không chống đỡ được, thì chỉ có thể Đạo Vẫn.

Nhưng, giờ phút này cầu hòa là không thể được!

Bởi vì, giữa y và Hồng Quân hoàn toàn ở thế đối lập.

“Đạo Tổ thì sao, một chiêu, ta sẽ đón!” Ánh mắt Lâm Nghệ như lửa, nguy nhiên không hề e ngại!

Dưới sát phạt của Thiên Đạo Ma Bàn, Tiễn ý trên người y không ngừng bùng phát.

Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ: “Dùng Địa Đạo chi lực gia trì cho ta!

Ta sẽ đón một chiêu!” Hậu Thổ quay mắt, ngưng thị Lâm Nghệ.

Thân thể Lâm Nghệ khoảnh khắc hóa thành trăm vạn trượng, chân đạp Hỗn Độn.

Lấy Hỗn Độn hạo hãn vô biên làm cung, không ngừng ngưng tụ thế Hỗn Độn, cả cây cung ngưng tụ thành trăm vạn trượng.

Tức thì, Tiễn Đạo ngưng tụ mũi tên! 500 chủng Tiễn Đạo! 700 chủng Tiễn Đạo! 800 chủng Tiễn Đạo!

Hậu Thổ đều nhìn đến mức mơ hồ.

Bởi vì, một mũi tên của Lâm Nghệ trực tiếp ngưng tụ 1000 chủng Tiễn Đạo.

Có nghĩa là Lâm Nghệ đã nắm giữ 1000 chủng Đại Đạo, tham ngộ bản nguyên cốt lõi.

Một mũi tên tăng gấp sức sát phạt hủy diệt, khiến họ đều cảm thấy tâm quý.

Mũi tên trực tiếp thôn phệ Hỗn Độn mà lớn mạnh, ngưng tụ thành thực chất!

Hậu Thổ đè nén sự chấn hám trong lòng, vội vàng thi triển Địa Đạo chi lực cực tốc dung nhập vào mũi tên, khiến sát phạt của mũi tên tăng mạnh.

Ánh mắt Lâm Nghệ phóng ra!

Tức thì!

Mũi tên bùng phát, uyển như một đạo quang trụ xuyên thủng Hỗn Độn bắn thẳng vào Thiên Đạo Ma Bàn!

Mũi tên mỗi khi nhảy vọt một thế giới, sẽ phóng đại mấy trăm vạn lần.

Lúc đầu, nhìn bé nhỏ cực hạn, nhưng khi bắn sát tới trước Thiên Đạo Ma Bàn, uyển như một cây cột vĩ đại ngang qua Hỗn Độn hạo hãn, đâm thẳng vào Thiên Đạo Ma Bàn. 1000 chủng Tiễn Đạo dung hợp, tăng gấp ít nhất vạn lần lực sát phạt!

Thực lực của Lâm Nghệ tăng vạn lần!

Lại được Địa Đạo chi lực gia trì.

Kim quang diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn và Tiễn Đạo chi quang của mũi tên va chạm lẫn nhau, Thiên Đạo Ma Bàn khổng lồ kia, bị một mũi tên cản lại, không tiến thêm được một tấc nào!

Sự hủy diệt do va chạm sản sinh, trực tiếp phá nát Hỗn Độn, uyển như ngày xưa Bàn Cổ Đại Thần tay cầm Khai Thiên Phủ, chém vào Hỗn Độn, khai thiên tích địa, Địa Phong Thủy Hỏa diễn hóa.

Hỗn Độn Tinh Không cũng không ngừng băng diệt!

Các cường giả đối mặt với sóng xung kích như vậy, cũng chỉ có thể thi triển thủ đoạn phòng ngự tuyệt cường.

Trong Hồng Hoang, cũng khó mà chịu đựng nổi nữa, thiên băng địa liệt! 1000 chủng Tiễn Đạo tăng vạn lần, và sóng xung kích hủy diệt sản sinh từ quy tắc sức mạnh diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn, thực sự quá khủng bố, sức mạnh của hai bên đều phi thăng đến cấp độ Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, bởi vậy, Hỗn Độn Tinh Không cũng không chịu nổi, đến mức Hồng Hoang phải chịu đựng loại hủy diệt cực hạn này.

Ba mươi ba Thiên chênh vênh muốn sụp đổ, không ngừng băng tháp, từng mảnh không gian đều hóa thành đại lục, trực tiếp rơi xuống Hồng Hoang Đại Địa.

Thiên Đình bị đâm xuyên vô số lỗ hổng!

Kế Mông cùng các thần khác sắc mặt kinh cụ, vội vàng thi triển thủ đoạn phòng ngự để kháng cự, ngăn cản xung kích của Ba mươi ba Thiên, nếu Ba mươi ba Thiên sụp đổ, thì Thiên Đình sẽ chịu hủy diệt đầu tiên.

Tây Ngưu Hạ Châu.

Đại địa điên cuồng sụp lún, vô cùng vô tận sinh linh rơi xuống vực sâu khe hác, bị nuốt chửng vùi lấp.

Trận pháp Ngũ Trang Quán được kích hoạt, phòng ngự mọi thứ.

Trong Ma Tộc, Tử Ma, Thiên Ma cùng các cường giả khác kinh hãi thất sắc, nhao nhao thi triển phòng ngự để kháng cự, La Hầu sau khi chấn hám, cũng ra tay ổn định Ma Tộc.

Đang ở trong Tây Phương Giáo, Di Lặc, Địa Tạng cùng những người khác cũng vội vàng phòng ngự.

Nhưng, vẫn không cản được sự hủy diệt do đại địa sụp lún gây ra.

Trong Nam Thiêm Bộ Châu, Hỏa Vân Động Tam Thánh thúc đẩy Không Động Ấn, trấn giữ đại địa Nhân Tộc, bốn mũi tên phong ấn được kích hoạt, xông thẳng lên trời, hủy diệt các mảnh vỡ Ba mươi ba Thiên đang rơi xuống.

Nhưng cũng khó mà duy trì được!

Vân Tiêu và Bích Tiêu vội vàng đứng bên cạnh hai hài tử, để tránh bị ảnh hưởng!

Đối mặt với sự hủy diệt như vậy, vô số chúng sinh đều tuyệt vọng cực hạn.

Thậm chí ngay cả Huyền Đô Đại Pháp Sư, Triệu Công Minh cùng các cường giả khác, cũng cảm thấy nỗi sợ hãi vô tận, cần biết, đại chiến xảy ra ở Hỗn Độn Thiên Ngoại, ở giữa cách Ba mươi ba Thiên, Hỗn Độn Tinh Không hạo hãn vô biên, cùng Hỗn Độn vô biên, nhưng dao động xung kích đều ảnh hưởng Hồng Hoang, sắp khiến Hồng Hoang sụp đổ.

Trận chiến như vậy có thể thấy được sự khủng bố!

Nếu cận kề Hồng Hoang, chỉ sợ Hồng Hoang sẽ trong khoảnh khắc băng nát!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu tế thân khu, trấn thủ Địa Phủ, sự hủy diệt như vậy ngay cả họ cũng khó mà chống đỡ nổi, nếu không có họ trấn giữ, chỉ sợ Địa Phủ cũng sẽ băng hội.

Các cường giả đang ở trong Hỗn Độn Tinh Không, ai nấy không sợ chết, cực tốc quay trở lại Hồng Hoang, bảo vệ một tấc đất của mình, cùng đệ tử, hoặc tộc nhân.

Đến khi trở về, mới phát hiện Hồng Hoang đã vỡ nát không biết bao nhiêu nơi.

“Không thể đánh nữa!” Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng các

Thánh Nhân khác, cũng cảm thấy nỗi sợ hãi.

Trong Hỗn Độn.

Diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn không ngừng tiêu ma Tiễn Đạo.

Nhưng Tiễn Đạo lại không hề nhường nhịn, sức phong duệ cứng rắn đối kháng uy sát diệt thế, từng bước hủy diệt các phù văn, văn lạc trên Thiên Đạo Ma Bàn.

"Hấp thụ uy sát diệt thế, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 21 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Diệt Tình Tiễn Đạo thăng 33 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Thí Thần Tiễn Đạo thăng 37 cấp!" "Chúc mừng Túc Chủ, Hỗn Độn Hủy Diệt Tiễn Đạo thăng 34 cấp!" "Hấp thụ Đại Đạo diệt thế, đã dung nhập Tiễn Đạo!" "Hấp thụ Đại Đạo Tâm Ma, đã dung nhập Tiễn Đạo!"...

Trong khoảnh khắc va chạm, Lâm Nghệ cũng nhân cơ hội hấp thụ uy sát diệt thế ẩn chứa trong Thiên Đạo Ma Bàn.

Loại uy sát diệt thế này, là cấp Thiên Đạo, sánh ngang cấp độ Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, bởi vậy, cấp độ Tiễn Đạo được đề thăng cũng cực lớn, Thí Thần Tiễn Đạo, Hỗn Độn Hủy Diệt Tiễn Đạo cùng những đạo khác, trực tiếp đề thăng hơn 100 cấp.

Y, nhanh chóng hấp thụ các Đại Đạo bao gồm trong Diệt Thế Ma Bàn!

Thiên Đạo chưởng khống Tam Thiên Đại Đạo, nếu có thể nhân cơ hội hấp thụ tất cả, thì có lẽ có thể tìm ra phương pháp nghiệm chứng của bước thứ tư.

Vào lúc này, Hồng Quân cũng đã phát giác, đột nhiên khóa chặt Lâm Nghệ.

"Hậu Nghệ tốt!

Ngươi sao chép Đại Đạo của Bản Tọa ư!" Hồng Quân suy đoán thủ đoạn của Lâm Nghệ.

Y chuẩn bị đưa ra phản ứng.

"Đạo Tổ muốn tiếp tục đánh nữa, thì cả Hồng Hoang sẽ băng hội!" "Giờ này ngài cũng không thể làm gì ta." Cảm ứng cục diện Hồng Hoang, Hậu Thổ lại lạnh lùng nhắc nhở.

Hồng Quân cau mày, làm sao y không biết, bởi vì Thiên Đạo đã sớm phản hồi cho y, y là người phát ngôn của Thiên Đạo, mục đích của y là hiệp trợ Thiên Đạo quản lý Hồng Hoang, nếu Hồng Hoang sụp đổ, thì Thiên Đạo sẽ trọng thương, đối với y cũng là suy yếu.

Thiên Đạo không cho phép, y cũng không thể làm như vậy!

Nhưng, giờ phút này dễ dàng buông tha Hậu Thổ và Lâm Nghệ, y lại cực kỳ không cam lòng!

Hơn nữa, điều quan trọng nhất, Lâm Nghệ là một Dị Số khó nắm bắt, ai cũng không biết sau này y sẽ trưởng thành đến mức độ khủng bố nào?!...

Lâm Nghệ trưởng thành, khiến chư vị Đạo Tổ đều sinh ra sợ hãi.

Ai ngờ, pháp chứng đạo tân tịch của Lâm Nghệ lại đặc thù, lại khủng bố đến vậy?

Ban đầu, đừng nói chúng sinh Hồng Hoang, chư vị Đạo Tổ nghe xong cũng thấy chuyện hoang đường, cho rằng pháp chứng đạo tân tịch chẳng qua là trò trẻ con, đều không để tâm, mặc kệ y làm.

Chương 115

Nhưng giờ phút này nhìn lại, ngay cả chư vị Đạo Tổ cũng cảm thấy buồn cười!

Có lẽ khi Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa xuất hiện tại Hồng Hoang thì nên cảnh giác rồi.

Hiện tại Lâm Nghệ đã trưởng thành, hoàn toàn điên đảo mọi thứ, không biết nếu hôm nay cứ thế bỏ qua, Lâm Nghệ có mò mẫm ra bước cuối cùng hay không?

Nếu là vậy, đối với Hồng Quân mà nói, đó là uy hiếp chí mạng!

Không, nếu hôm nay cứ thế tiếp tục đánh, Hồng Hoang chắc chắn không chịu nổi, thắng thua giữa họ cũng khó phân định, càng chiến đấu tiếp, hậu quả càng khó lường.

Hơn nữa, hiện tại Phong Thần Lượng Kiếp vẫn chưa qua.

Một khi tệ hóa xuống, tất sẽ ảnh hưởng đến Thiên Đạo trật tự.

Cần phải giải quyết càng sớm càng tốt.

Bởi vì, Thiên Đạo trật tự cần loại bỏ thêm nhiều nhân quả, mới có thể trống ra để vận chuyển các quy tắc trật tự.

Khi Phong Thần Đại Chiến kết thúc, thực lực cũng có thể đề thăng không ít!

Đến đây, Hồng Quân lạnh lùng nói: "Trận chiến này có thể bình tức, nhưng Bản tọa có một điều kiện!

Sau này chuyện Hồng Hoang, chư vị không được cưỡng hành can dự nữa.

Đặc biệt Phong Thần Lượng Kiếp, hiện nay liên tục tệ hóa, nếu

diễn hóa thành Vô Lượng Lượng Kiếp, Thiên Đạo trật tự quy tắc sụp đổ, không những Hồng Hoang sẽ sụp đổ, Địa Đạo y thác vào Hồng Hoang cũng khó thoát khỏi kiếp nạn." Hồng Quân đã nhượng bộ lớn nhất!

Vô Lượng Lượng Kiếp khủng bố, đáng sợ hơn cả Khai Thiên Đại Kiếp, khi đó, quy tắc trật tự đều sẽ sụp đổ.

"Phong Thần Lượng Kiếp vì sao tệ hóa, lẽ nào Đạo Tổ định đổ trách nhiệm lên ta?" Lâm Nghệ cười lạnh.

"Nếu Đạo Tổ không kéo tất cả mọi người vào trong lượng kiếp, dùng đại thế lượng kiếp để thanh trừ, làm gì có cục diện như ngày nay?

Trước khi Đạo Tổ đổ trách nhiệm, có thể giải thích vì sao Ma Tộc có thể đường hoàng tiến vào Hồng Hoang?

Vì sao La Hầu có thể tu thành Hỗn Độn Ma Thần Khu?" Hồng Quân đổ lỗi, khiến Lâm Nghệ có chút bất mãn, cảm giác như y đã sai lầm.

Nói đoạn, Lâm Nghệ lại tiễn ý bao phủ Thiên Đạo Ma Bàn, âm thầm trích lấy đại đạo, tranh thủ có thể sao chép toàn bộ Tam Thiên Đại Đạo.

Bị chọc thủng kế sách, Hồng Quân cũng không giận, lạnh lùng nói: "Phong Thần Lượng Kiếp nhất định phải hoàn thành!

Bản tọa chấp chưởng Thiên Đạo trật tự, phải bảo đảm Hồng Hoang vô sự, Địa Đạo cứ tọa trấn, các bên cứ hành kỳ đạo." Hậu Thổ nghe xong, nhìn về phía Lâm Nghệ.

Hiển nhiên, Hồng Quân đã bày tỏ thái độ, nhượng bộ lớn nhất rồi!

Lâm Nghệ nói: "Chuyện Hồng Hoang, ta vốn chẳng quan tâm, các ngươi thích bày trò gì thì bày trò đó.

Nhưng ta cũng có hai điều kiện, thứ nhất, Thiên Đạo phải triệt tiêu sự áp chế đối với Địa Đạo.” Từ đầu đến cuối, mục tiêu cốt lõi của Lâm Nghệ đều nhất quán, đó là dùng pháp chứng đạo tân tịch để chứng đạo, triệt để siêu thoát Hồng Hoang.

Mục tiêu hiện tại của y là tìm kiếm pháp nghiệm chứng cho bước thứ tư của pháp chứng đạo, để nghiệm chứng cấu trúc của bước thứ tư có chính xác hay không?

Nhưng, Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, như một lưỡi đao treo trên đầu, nếu không phá nát lưỡi đao ấy, lòng y sẽ không thoải mái!

Nghe vậy, Hồng Quân trầm mặc.

Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, ngăn không cho Địa Đạo lớn mạnh, từ đó gây áp bức cho Thiên Đạo.

Có một điểm, tương đương với việc áp chế sự trưởng thành của Hậu Thổ.

Dẫu sao, sự đản sinh của Địa Đạo có liên quan đến Hậu Thổ, cho nên phải luôn áp chế.

Một núi không thể chứa hai hổ!

Nếu Hậu Thổ trưởng thành đến cảnh giới triệt để siêu thoát trật tự Hồng Hoang, sẽ tạo thành ảnh hưởng cực lớn đến quy tắc trật tự Hồng Hoang, cũng sẽ ảnh hưởng đến việc chấp chưởng Thiên Đạo của y.

Không, hiện tại không áp chế được, cũng chỉ đành bỏ cuộc!

Chờ khi Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, Thiên Đạo khôi phục tăng cường, rồi sẽ từ từ ra tay.

Ngay sau đó, Hồng Quân nói: “Được!

Điều kiện này, Bản tọa đồng ý, còn điều kiện khác thì sao?” “Điều

kiện thứ hai, không được can thiệp chuyện Nhân Đạo, chư giáo và chư thần Hồng Hoang không được tự tiện nhúng tay, tất cả do Nhân Đạo tự mình phát triển diễn hóa." Lâm Nghệ nói.

Nhân Đạo là vùng đệm.

Nếu Hồng Quân và Thiên Đạo can dự, khi đó thiếu đi vùng đệm, đối với Địa Đạo mà nói, sẽ diễn biến thành áp bức kép.

"Không thể nào!" Hồng Quân nghe xong, lập tức cự tuyệt.

Thần sắc cũng trở nên âm trầm.

Nhân Đạo là một nước cờ mà y đã bố trí, nhằm khống chế Địa Đạo sau này.

Nếu Thiên Đạo khống chế được Nhân Đạo, khi đó sẽ càng cường đại hơn, thực lực có thể đề thăng thêm một chút.

Nếu triệt để bỏ qua chuyện Nhân Đạo, thực lực không thể đề thăng, mà Lâm Nghệ lại nắm giữ Nhân Đạo, đối với Thiên Đạo cũng sẽ cấu thành áp bức.

"Nếu không đồng ý, vậy không cần đàm phán nữa, cứ tiếp tục đánh đi!

Đạo Tổ thủ đoạn nhiều vô kể, vừa hay ta cũng muốn kiến thức một chút, biết đâu có thể tìm ra vài pháp đột phá." Lâm Nghệ trực tiếp nói.

Nhân Đạo, nhất định phải nắm giữ!

"......!" Hồng Quân hỏa khí dâng trào, chuẩn bị bạo phát.

"Đạo Tổ!

Cục diện ngày hôm nay, là do ngươi gây ra, ngươi xác định thật sự muốn tiếp tục sao?

Đánh sụp Hồng Hoang, chúng sinh oán niệm ai, khi đó tự khắc biết.” Hậu Thổ nhân cơ hội nói.

“Tiếp tục đánh, hoặc đồng ý điều kiện.” Lâm Nghệ toàn thân phong mang bạo phát, phong cuồng gia trì vào mũi tên.

Đồng thời, lại giương cung đang ngưng tụ.

Không đáp ứng?

Vậy thì tiếp tục đánh.

Đánh sụp Hồng Hoang, Địa Đạo vẫn có thể tồn tại, nhiều nhất là phiêu đãng trong Hỗn Độn, sau này tái tạo Hồng Hoang cũng được.

Thần tình Hồng Quân càng thêm lạnh lẽo.

Y muốn dốc hết tất cả, cũng phải trấn áp Lâm Nghệ và Hậu Thổ, nhưng sau khi cân nhắc, cuối cùng không ra tay.

Hiện tại ra tay vội vàng, chưa bố trí thủ đoạn, đánh tiếp kết quả không lường được.

Chờ Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, rồi sẽ tính toán lại, thanh toán cho rõ ràng.

Để thanh trừ Lâm Nghệ và Hậu Thổ, y đã sớm bố trí rất nhiều kế sách, chưa thành công, không cần thiết vì cục diện hiện tại mà bỏ cuộc.

Chờ Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, thực lực có thể tinh tiến thêm một bậc, ngang với Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, Thiên Đạo chi lực động dụng cũng sẽ bội tăng, Thiên Đạo Ma Bàn Diệt Thế Thiên Uy cũng phát huy càng mạnh.

Cộng thêm những thủ đoạn đã chuẩn bị sẵn, chưa chắc không thể trong tình huống hai người hợp lực mà cùng lúc trấn áp.

Y chỉ tạm thời đáp ứng, ổn định tình hình.

Chờ lượng kiếp kết thúc, rồi sẽ âm thầm can thiệp vào đó, thì có thể làm gì được?!

"Được!

Bản tọa đáp ứng!" Hồng Quân trầm giọng nói.

Suy nghĩ kỹ càng, đây là phương pháp giải quyết tốt nhất.

Hiện tại hoàn toàn không có cách nào đối phó Lâm Nghệ.

Cũng lạ, kẻ quái thai này trưởng thành quá nghịch thiên, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có.

Ngay sau đó, Hồng Quân thu hồi Thiên Đạo Ma Bàn.

Lâm Nghệ cũng thu hồi mũi tên ngưng tụ bởi một ngàn loại Tiễn Đạo.

Lập tức!

Hỗn Độn căng thẳng mới dần dịu lại, Hỗn Độn Tinh Không chịu đựng áp lực xung kích, mới được hóa giải, Hồng Hoang cũng triệt để bình tĩnh, khiến tất cả đại năng đều thở phào nhẹ nhõm.

Thật sợ nếu cứ thế đánh tiếp, thật sự sẽ đánh nát Hồng Hoang!

Nhưng, một trận chiến này, Hồng Quân cũng như nguyện kiến thức được thực lực của Lâm Nghệ.

Chỉ mang đến sự chấn động, khiến ai nấy đều không thể hoàn hồn!

Bất tri bất giác, từ việc bị chúng sinh Hồng Hoang chế giễu về pháp chứng đạo sáng tạo, giờ đây, Lâm Nghệ đã có thể uy hiếp Đạo Tổ chí cao vô thượng, đệ nhất nhân Hồng Hoang.

Khiến chư cường giả đều hoảng hốt!

Suốt chặng đường, Lâm Nghệ đã hoàn thành bao nhiêu kỳ công

khai thiên tích địa!

Gây ra bao nhiêu chấn động!

Dị Số, có lẽ chỉ hai chữ này mới có thể khái quát được!

Hừ!

Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, phất tay rời đi.

Cung trong tay Lâm Nghệ cũng mờ dần rồi biến mất.

Y biết, tất cả vẫn chưa kết thúc, trái lại, đối mặt với Hồng Quân chỉ là một khởi đầu, Hồng Quân sẽ đợi sau Phong Thần Lượng Kiếp để thăng thực lực, rồi lại mưu đồ thanh trừ, khi đó, hiểm cảnh y phải đối mặt sẽ càng lớn, áp lực cũng sẽ càng lớn, dù sao, y cũng cần để thăng mạnh hơn, mới có thể ứng phó.

Nhưng, chẳng phải y cũng đang tranh thủ thời gian sao?

Y hạ quyết tâm, nhất định phải chứng đạo!

Chứng đạo mới có thể khiến những nỗ lực, những hiểm nguy y đã trải qua trở nên đáng giá!

Mục tiêu chứng đạo, nhất định sẽ thành!

Thật ra, việc chứng đạo khủng bố này, không chỉ phải đối mặt với Hồng Quân, mà còn phải đối mặt với nhiều thứ khủng bố hơn.

“Thu hoạch cũng không nhỏ!” Lâm Nghệ đột nhiên mỉm cười, nói với Hậu Thổ: “Chúng ta trở về thôi.” Thu hoạch không nhỏ?

Hậu Thổ trừng mắt nhìn Lâm Nghệ.

Lẽ nào y đã tìm ra phương pháp nghiệm chứng bước thứ tư?

Chương 116

Lâm Nghệ đương nhiên sẽ không nói, y đã trích lấy tất cả đại đạo mà Hồng Quân gia trì vào Thiên Đạo Ma Bàn.

Y đã trích lấy Diệt Thế Thiên Uy, khiến Tiễn Đạo của y đề thăng không nhỏ.

Hồng Quân trước đó tuy có chút sát giác, nhưng thì đã sao, tiện nghi này y đã chiếm rồi!

Ngoài ra, y cũng đã nghiệm chứng được thực lực của mình!

Đối với con đường sau này, y có một nhận thức rõ ràng, đây cũng là một thu hoạch lớn.

Quả thực có thể nói là thu hoạch đầy đủ!

Cho nên, tâm tình Lâm Nghệ rất tốt, sảng khoái!

Y trực tiếp cấu trúc thông đạo, trở về Hồng Hoang, trực tiếp trở về Nhân Gian.

"Đa Đa!" Hai đứa bé thấy Lâm Nghệ, lao vào lòng y.

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, trong mắt họ tràn ngập sự sùng bái nồng nặc, và hạnh phúc.

Cuộc gặp gỡ trước đây, là kỳ ngộ lớn nhất, quen biết Lâm Nghệ, cũng là may mắn lớn nhất.

Đối với Vân Tiêu mà nói, sinh cho Lâm Nghệ một đứa con trai, là điều hạnh phúc nhất Hồng Hoang.

Con trai là thần linh thiên sinh, nam nhân uy hiếp Đạo Tổ khủng bố, không có một gia đình nào ưu tú, hạnh phúc hơn!

Hồng Quân không về Tử Tiêu Cung, Phong Thần Lượng Kiếp nhất định phải trọng khởi.

Cho nên, y trực tiếp giáng lâm Thiên Đình.

Côn Bằng, Kế Mông từng người thần sắc đại biến, nhưng họ không có bản lĩnh như Lâm Nghệ, dám đối mặt với Đạo Tổ.

Đế Tuấn vẫn luôn tu phục thương thế!

Y đoan tọa trên bảo tọa, ngưng trọng nhìn chằm chằm Đạo Tổ bên ngoài.

Hồng Quân cũng trừng mắt, sát cơ ẩn hiện.

Phong Thần Lượng Kiếp nhất định phải có một kết quả, Đế Tuấn trọng chưởng Thiên Đình, phá hoại quy tắc, nghịch Thiên Đạo, nếu không thanh trừ, Phong Thần Lượng Kiếp khó lòng an ổn vượt qua.

"Nếu Đạo Tổ động thủ, đại khả cứ thử một lần!

Tuy nhiên ta bị trọng thương, khó lòng tiếp được một chiêu của Đạo Tổ, nhưng nếu ta chết, tất sẽ kéo theo cả Hồng Hoang chôn cùng." Khi Hồng Quân sát tâm đại thịnh, một tôn Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân tự bạo, Hồng Hoang chỉ sẽ sụp đổ thêm một lần nữa.

Hồng Quân nội tâm hỏa khí cực lớn.

"Đế Tuấn!

Thiên Đình, không còn là Yêu Tộc Thiên Đình, đã khi Yêu Tộc đại thế đã qua, ngươi nên lui đi, như vậy là tốt, đối với đại thế lượng kiếp hiện tại cũng tốt." Hồng Quân lạnh lùng nói: "Nếu ngươi còn cố chấp không ngộ, vậy đừng trách Bản tọa không khách khí!

Tự bạo, Bản tọa cũng không sợ, cùng lắm là tốn chút công phu mà thôi." "Cho ngươi ba ngày!" Hồng Quân phất tay một câu, rồi rời đi.

Đế Tuấn, không phải Lâm Nghệ, cũng không có thực lực của Lâm

Nghệ.

Xa xa không thể uy hiếp được y.

Y cũng sẽ không ở đây hao phí thời gian.

"Đáng chết!

Tất cả chưa kết thúc!" Đế Tuấn đầy bất cam và phẫn nộ, đoan tọa trên bảo tọa, tay trong khoảnh khắc bóp nát bảo tọa.

Phong Thần Lượng Kiếp trọng khởi, nhưng đệ tử Xiển Giáo, trừ Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử ra, còn lại toàn bộ bị tru sát, thậm chí ngay cả cơ hội nhập Phong Thần Bảng cũng không có.

Trước đó, có rất nhiều đại năng cường giả can dự Phong Thần Lượng Kiếp, thậm chí, ngay cả hai vị Thánh Nhân phương Tây cũng tham dự vào đó, cho nên, khiến cán cân chiến tranh giữa Thương Triều và Tây Kỳ bị phá vỡ.

Cộng thêm Tây Kỳ đánh theo thuận ứng Thiên Mệnh, được đại thế trợ giúp, sĩ khí cao trướng!

Đến nỗi đại quân Thương Triều liên tiếp bại lui.

Nhưng, kể từ khi Lâm Nghệ một trận chiến ở Nhân Gian, trực tiếp diệt chúng đệ tử Xiển Giáo, lại đồ sát Nguyên Thủy Thiên Tôn một lần, Phong Thần Lượng Kiếp cũng triệt để phát sinh cải biến.

Xiển Giáo rút khỏi Phong Thần Lượng Kiếp.

Chúng tiên Tiệt Giáo cũng ào ào rút khỏi Nhân Gian, không dám can thiệp.

Bởi vì ý của Lâm Nghệ là chuyện Nhân Đạo, do Nhân Đạo giải quyết, vị tiên thần nào dám can thiệp, khi đó sẽ bị y hóa đạo.

Thêm vào ước định giữa Lâm Nghệ và Hồng Quân, Thiên Đạo cũng không thể can thiệp, thiếu đi sự can thiệp của Thiên Đạo vào

Nhân Đạo, thiếu đi sự áp bức của đại thế, phân tranh giữa Thương Triều và Tây Kỳ lại phát sinh sự chuyển dịch.

Tây Chu thuận ứng Thiên Mệnh, cũng theo Thiên Đạo rút lui mà mất đi khí vận.

Thương Triều lấy cớ phản đồ Nhân Tộc, thanh tiễu sạch sẽ toàn bộ quân phản loạn ở các địa phương, phá vỡ Tây Kỳ, Nhân Tộc lại lần nữa thống nhất.

Nhân Hoàng vẫn là Nhân Hoàng.

Khí vận Nhân Tộc cũng không bị Thiên Đình soán đoạt, càng không bị Thiên Đạo khống chế.

Tất cả, đều là điều Lâm Nghệ muốn.

Còn về sau Thương Triều nên phát triển như thế nào, thì tự mình thuận ứng Nhân Đạo, Lâm Nghệ cũng không trực tiếp can thiệp.

Nhưng miếu thờ tạo tượng của y, lại xây dựng càng ngày càng nhiều.

Vào lúc này.

Đế Tuấn cũng không cam lòng lại lần nữa rời khỏi Thiên Đình.

Yêu Tộc nếu muốn sinh tồn dưới mí mắt Đạo Tổ, vậy thì, chỉ có thể thỏa hiệp.

Một lần bị Lâm Nghệ đánh bại, Đế Tuấn cũng biết rõ khoảng cách giữa y và Lâm Nghệ lớn đến mức nào, giữa Vu và Yêu, không còn cân bằng nữa, như Đế Giang đã nói, Lâm Nghệ quả thật đã vượt qua vị trí Vu Tộc, sẽ ngày càng mạnh.

Lâm Nghệ như thường lệ, một mình dùng sức mạnh áp chế Yêu Tộc đến nỗi không thở nổi, chỉ có thể thoái cư Bắc Câu Lô Châu, dẫu bất cam đến đâu, nhưng dưới uy hiếp của Tiễn Đạo, cũng chỉ có thể

im lặng không nói, đối mặt với phong thái của Lâm Nghệ, Đế Tuấn đã vô lực.

Thiếu đi Thiên Đạo áp chế, Địa Đạo cũng thiếu đi áp bức, Địa Đạo đề thăng!

"Hậu Nghệ!

Ta định hợp Địa Đạo!" Khi Lâm Nghệ đang cùng hai đứa trẻ dạo chơi Nhân Gian, Hậu Thổ tìm đến Lâm Nghệ, nói rõ phương pháp.

Lâm Nghệ nghe xong, cũng thấy khả thi.

Phải biết, Đạo Tổ hợp Thiên Đạo, mới có thể chấp chưởng Thiên Đạo trật tự, từ đó đạt được gia trì vô thượng, thực lực mới có thể đề thăng nhanh đến vậy.

Sau khi hợp đạo, sự cảm ngộ đối với đạo càng thêm sâu sắc.

Tuy Địa Đạo thuận ứng Hậu Thổ chứng đạo thành Thánh mà sinh ra, nhưng vì từ khi chứng đạo ban đầu Thiên Đạo liền luôn áp chế, cho nên Hậu Thổ vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ, ngay cả khi đại chiến với Hồng Quân trước đó, cũng không phát huy được bao nhiêu Địa Đạo chi lực.

Nhưng hiện tại Thiên Đạo không còn áp chế Địa Đạo, đối với Hậu Thổ mà nói, đây là cơ hội tuyệt vời để hợp đạo.

Một khi hợp đạo, Hậu Thổ sẽ nắm giữ Địa Đạo càng sâu, tu vi thực lực cũng sẽ đại đại đề thăng, khi đó mới có thể giúp Lâm Nghệ ứng phó với kẻ địch khủng bố hơn.

"Có thể!

An tâm hợp đạo, ta sẽ hộ pháp!" Lâm Nghệ biết, Hậu Thổ lo lắng, trong lúc hợp đạo, Thiên Đạo lại ra tay, hoặc Hồng Quân cùng những người khác xuất thủ can thiệp, đối với nàng mà nói, là uy hiếp cực

lớn, một khi không hợp đạo được, có thể sẽ bị trọng thương.

Nhưng, có Lâm Nghệ tọa trấn, nàng cũng an tâm không ít.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ bế hai đứa trẻ trở về Địa Phủ.

Hậu Thổ tiến vào bế quan.

Trước đây thấy Địa Phủ gánh vác Địa Đạo, chỉ cần thủ giữ Địa Phủ, thì Hậu Thổ liền nhẹ nhàng không ít.

Lâm Nghệ cũng mở Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo mà y đã trích lấy từ Thiên Đạo Ma Bàn của Hồng Quân.

Trong đó một ngàn loại, là những thứ y đã nắm giữ.

Cho nên, mục tiêu của y là tham ngộ tất cả hai ngàn loại đại đạo còn lại, từ đó tìm ra pháp nghiệm chứng cho bước thứ tư.

Nhưng, muốn tham ngộ toàn bộ hai ngàn loại đại đạo, cho dù Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường phúc tăng 150 vạn lần cảm ngộ lực, cũng không phải một sớm một chiều mà tham ngộ được.

Ngoài ra, Lâm Nghệ phải hộ pháp cho Hậu Thổ, cho nên, y cũng không vội.

Một ngày nọ, Địa Phủ đột nhiên chấn động kịch liệt.

U Minh Huyết Hải phiên đằng vô biên, Minh Hà Lão Tổ đột nhiên thần sắc ngưng trọng, cực tốc lao ra khỏi huyết hải, nhìn Lục Đạo Luân Hồi chấn động kịch liệt, khí tức phóng thích càng thêm đáng sợ!

Các đại năng ẩn tu trong Địa Phủ, cũng đều có cảm ứng, ào ào bước ra, chuẩn bị tìm hiểu rốt cuộc.

Nhưng, vào lúc này, tiễn ý vô cùng vô tận tràn ngập Địa Phủ, chấn nhiếp mọi tâm tư, không ai dám động đậy một bước.

“Ta Hậu Thổ, hôm nay hợp Địa Đạo, Hồng Hoang, Địa Phủ, cùng giám chứng!” Cho đến khi thanh âm Hậu Thổ vang vọng trong Địa Phủ, Hồng Hoang.

“Hậu Thổ hợp đạo!” Lão Tử bước ra khỏi Thái Thanh Cung, sắc mặt ngưng trọng.

Đối với việc hợp đạo, y đương nhiên biết rõ.

Hậu Thổ hợp đạo, có nghĩa là càng triệt để nắm giữ Địa Đạo, sẽ nắm giữ sức mạnh càng cường đại hơn, nếu gia trì vào Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, đối với lão sư Hồng Quân, đối với Huyền Môn nhất mạch uy hiếp sẽ càng cực lớn.

Trước đây, lão sư Hồng Quân có thể ngang sức với Hậu Thổ, Lâm Nghệ, ai cũng không làm gì được ai, nhưng nếu sức mạnh của Hậu Thổ ngày càng mạnh, loại cân bằng đó tất sẽ bị phá vỡ.

“Đáng chết!” Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc âm trầm.

Thực lực của Hậu Thổ và Lâm Nghệ càng mạnh, uy hiếp đối với y càng lớn, việc Tiếp Dẫn Đạo Nhân chết, khiến y hiểu ra, Lâm Nghệ rốt cuộc dùng pháp gì để triệt để giết chết Thánh Nhân?

Tất nhiên là có liên quan đến việc Lâm Nghệ luyện hóa Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong Hồng Hoang Lục Thánh, y cũng từng bị Lâm Nghệ đồ sát một lần, cho nên, Lâm Nghệ cũng có thể giết chết y.

Vô số đại năng cường giả ào ào chạy đến Địa Phủ, tuần tra rốt cuộc.

“Cút!” Một luồng tiễn ý khủng bố trong khoảnh khắc từ Quỷ Môn Quan ùa ra, uyển như hồng thủy thiên địa quét qua, khiến các cường giả đang chạy đến thần sắc đại biến, ào ào tránh xa.

Giờ phút quan trọng này, ai dám tiến vào Địa Phủ nửa bước.

Tiễn Đạo của Lâm Nghệ đều có thể chặt đứt.

Hỗn Độn Tinh Không.

Hồng Quân đương nhiên có thể cảm nhận tình huống Hậu Thổ hợp đạo lúc này, sắc mặt y, cũng càng thêm lạnh trầm.

Sau khi Hậu Thổ hợp đạo, thực lực ít nhất có thể đề thăng Thiên Đạo Thánh Nhân Lục Thất Trọng Thiên, sẽ dần dần đuổi kịp y, thêm vào Lâm Nghệ là một Dị Số, áp lực cho Đạo Tổ, cũng cực lớn vô biên.

Chương 117

"Xem ra Phong Thần Lượng Kiếp nhất định phải hoàn thành, nếu không, Bản tọa cũng vô pháp đề thăng!" Hồng Quân thầm nghĩ.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ chắp tay đứng thẳng, quan vọng tình huống Quỷ Môn Quan.

Vào lúc này, Thông Thiên thần tình trầm xuống, chỉ thấy không gian bên cạnh y vặn vẹo, trực tiếp đưa y vào một thế giới khác.

"Lão sư!" Khi Thông Thiên nhìn thấy thân ảnh Hồng Quân, cực kỳ bất ngờ và ngạc nhiên.

Tình huống bình thường, lão sư Hồng Quân có việc, đều sẽ triệu tập y đến Tử Tiêu Cung, ít khi tự mình xuất hiện, hôm nay lại...

"Thông Thiên!

Phong Thần Lượng Kiếp trọng khởi, cũng cần phải kết thúc càng sớm càng tốt, mới có thể phòng ngừa diễn biến thành Vô Lượng Lượng Kiếp, muốn kết thúc Phong Thần Lượng Kiếp, Phong Thần Bảng nhất định phải viên mãn, nếu không kiếp sát sẽ liên tục đề thăng.

Đến lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang rất nhiều, chỉ sợ không mấy ai có thể lên bảng được, khi đó sẽ thảm hại đến mức nào, Bản tọa cũng vô pháp dự liệu!" Lời của Hồng Quân, cũng hiển nhiên, nếu Phong Thần Bảng không viên mãn, thì sau này sẽ diễn biến thành lượng kiếp lớn hơn, Thánh Nhân cũng không nhất định có thể lấp đầy.

Thông Thiên đương nhiên nghe ra ý tứ, hỏi: "Đệ tử nên làm gì?!" Hồng Quân nói: "Hiện tại, môn nhân Xiển Giáo còn lại không nhiều,

Nhân Giáo cũng không có bao nhiêu, chỉ có đệ tử môn đồ Tiệt Giáo là đông đảo, có thể khiến Phong Thần Bảng viên mãn.

Đợi Thiên Đình trọng khai, các vị thi hành chức trách, ổn định trật tự Hồng Hoang, mới có thể bình tức lượng kiếp." Thông Thiên thần sắc ngưng trọng trầm tư.

Hồng Quân bày tỏ rõ ràng đã để mắt đến gia sản Tiệt Giáo, định đưa tất cả đệ tử Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng.

Trước đó nâng đỡ Xiển Giáo, cùng Tiệt Giáo tranh đấu.

Hiện tại Xiển Giáo không còn, Tiệt Giáo đương nhiên không có cách nào nhúc nhích, chỉ có thể tự mình xuất diện bàn bạc với y.

Nhưng, những đồ đệ này, vất vả cực nhọc bồi dưỡng, trực tiếp khiến họ ứng sát kiếp nhập Phong Thần Bảng, e rằng quá tàn nhẫn rồi.

Truy tầm Tiên Đạo không dễ, chân linh bị ràng buộc, vô pháp tiến thêm một tấc, đối với chúng đồ đệ tầm tiên vấn đạo mà nói, không nghi ngờ gì là còn khó chịu hơn bị giết.

Người nhập Phong Thần Bảng thuần túy hưởng thụ Nhân Tộc hương hỏa cúng bái để đề thăng, nhưng về phương diện Nhân Đạo, Thiên Đạo đã sớm không can thiệp, Nhân Đạo tự diễn, cho nên, không còn Nhân Tộc hương hỏa cúng bái, tương đương với việc sau này những người chân linh nhập Phong Thần Bảng, một chút đề thăng cũng không có.

Nhưng, pháp chỉ của Hồng Quân, cũng không tiện trái nghịch.

Thông Thiên trầm mặc suy nghĩ, đột nhiên nói: "Lời của lão sư, đệ tử tự nhiên tôn sùng, nhưng đệ tử có hai yêu cầu, xin Sư tôn đáp ứng." "Nói đi." Thấy Thông Thiên đáp ứng, Hồng Quân hỏi.

Thông Thiên Giáo Chủ nói: "Đệ tử Tiệt Giáo có thể lên bảng, lấp

đầy Phong Thần Bảng cũng được, nhưng chỉ có thể nhục thân lên bảng.

Đệ tử tu hành không dễ, chỉ cầu truy tầm đại đạo, nhưng, hiện tại Nhân Đạo tự diễn, nếu chân linh nhập bảng, đệ tử vô pháp tu hành, đối với họ mà nói, quá bất công rồi." Hồng Quân nghe vậy, cũng trầm ngâm suy nghĩ.

Bất kể chân linh lên bảng, hay nhục thân lên bảng, chỉ cần đã lên, thì phải chịu hạn chế của Phong Thần Bảng.

Chỉ cần Thông Thiên đồng ý đệ tử Tiệt Giáo lên bảng là được, còn lại, Hồng Quân đều không để ý.

Phong Thần Lượng Kiếp viên mãn, Thiên Đạo trật tự khôi phục, mới có thể tiếp tục hợp Thiên Đạo, nắm giữ sức mạnh Thiên Đạo càng cường đại hơn, đến lúc đó, chờ y bố trí kỹ càng kế sách, tất sẽ cùng lúc trấn áp Lâm Nghệ và Hậu Thổ.

"Còn yêu cầu gì không?" Hồng Quân tiếp tục hỏi.

Thông Thiên nói: "Phong Thần Bảng nhất định phải do đệ tử Tiệt Giáo ta chưởng quản, nếu không, ta không yên tâm, đệ tử Tiệt Giáo e rằng cũng không phục!" Đế Tuấn thoái lui, Thiên Đình trống chỗ, ai ngồi Thiên Đế, không quan tâm.

Nhưng Phong Thần Bảng hạn chế chúng đệ tử Tiệt Giáo, nếu giao cho người khác, khi đó tương đương với việc đệ tử Tiệt Giáo hoàn toàn bị người khác nắm trong tay, khiến vị Sư tôn này mặt mũi đặt ở đâu, Tiệt Giáo lại nên xử lý thế nào trong Hồng Hoang?

Chúng sinh Hồng Hoang lại nên nhìn nhận thế nào?!

Ngoài ra, cũng có thể lợi dụng Phong Thần Bảng để treo Thiên Đình, dù sao đệ tử Tiệt Giáo là đông nhất, khi đó, Thiên Đình sẽ thuộc về Tiệt Giáo, Tiệt Giáo sẽ thống nhiếp Hồng Hoang, đối với sự phát

triển của Tiệt Giáo cũng cực kỳ tốt.

"Phong Thần Bảng không thể nào do Tiệt Giáo chưởng quản!" Hồng Quân nghe yêu cầu này, lập tức cự tuyệt.

Bất lợi cho kế sách sau này của y.

Thiên Đình là một yếu tố then chốt để khống chế thế lực Địa Phủ.

Thông Thiên tuy cũng là đệ tử của ta, nhưng trong môn trừ Vân Tiêu, cùng hai đứa Huyền Nhi có liên quan mật thiết với Lâm Nghệ, chung quy ta cũng không yên tâm.

Nếu để Vân Tiêu chưởng quản, khi đó Thiên Đình chẳng phải cũng thành Địa Phủ sao?!

"Nếu lão sư không đáp ứng, vậy lão sư đại khả tự mình ra tay, đưa đệ tử Tiệt Giáo vào Phong Thần Bảng là được, đệ tử tuyệt không cam lòng." Thông Thiên Giáo Chủ cũng muốn tranh đấu một hồi.

Đệ tử Tiệt Giáo đã sớm rút khỏi lượng kiếp, giờ đây lại bị một câu nói, tất cả đều bị đưa vào Phong Thần Bảng, yêu cầu y đưa ra một chút cũng không quá đáng.

"Hừ!" "Thông Thiên!

Ngươi đang uy hiếp Bản tọa sao?" Hồng Quân thần sắc ngưng lại.

Hỏa khí do Lâm Nghệ uy hiếp còn chưa phát tiết, Thông Thiên cũng dám uy hiếp?

"Lão sư đối với đệ tử bất công!" Thông Thiên cũng nói.

Hồng Quân trong sát na sát cơ chợt lóe, một luồng Thiên Đạo chi lực khủng bố trong khoảnh khắc bao trùm Thông Thiên Giáo Chủ!

Từng luồng sát cơ, khiến Thông Thiên Giáo Chủ đều cảm thấy băng hàn thấu xương, thần tình cực kỳ căng thẳng, đối mặt với sự áp bức của lão sư Hồng Quân, cho dù là Thánh Nhân Lục Trọng Thiên

đỉnh phong, cũng không có chút không gian nào để chống đỡ.

Đặc biệt cảm nhận sát cơ của Hồng Quân, nội tâm Thông Thiên Giáo Chủ sao mà băng lạnh!

Không, tuyệt đối không buông lời!

Chuyện liên quan đến sự sinh tồn của một giáo phái, nếu không thể khống chế được, vậy thì, làm Thánh Nhân cũng vô dụng!

Ngoài ra, y cũng rõ, Hồng Quân tuyệt đối không thể giết chết y lúc này.

Nếu y chết, Hồng Hoang suy yếu một phần, sự chấn nhiếp đối với Địa Phủ cũng giảm đi một phần!

Hồng Quân cũng thu sát cơ lại.

Ngay sau đó cảnh cáo nói: "Được!

Yêu cầu của ngươi, Bản tọa đều đáp ứng, nhưng Thông Thiên phải nhớ kỹ, Huyền Môn nhất mạch, ngàn vạn lần đừng làm chuyện quá đáng, nhân tuyển chưởng quản Phong Thần Bảng, cần phải cân nhắc kỹ càng." Tuy Hồng Quân nói ẩn ý, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ biết, Đạo Tổ đang nhắc nhở y, đừng giao Phong Thần Bảng cho Vân Tiêu, càng không được có chút dính líu nào với Địa Phủ.

Thông Thiên chắp tay hành lễ nói: "Đệ tử lắng nghe giáo huấn!" "Hy vọng ngươi có thể nghe vào." Hồng Quân nói xong, triệt bỏ Thiên Đạo áp bức, đưa Phong Thần Bảng đã lấy lại giao cho Thông Thiên, rồi biến mất rời đi.

Đối với vấn đề Phong Thần Bảng thuộc về ai, y không còn truy cứu sâu, chỉ cần không rơi vào tay Địa Phủ, thì hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề này.

Ngoài ra, mấy người còn lại của Xiển Giáo, đệ tử của Nhân Giáo

và Tây Phương Giáo như Huyền Đô, Di Lặc..., cũng tọa trấn Thiên Đình, có thể khống chế Tiệt Giáo, đề phòng những yếu tố không kiểm soát được ảnh hưởng.

Hơn nữa, Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc càng sớm càng tốt, mới có thể để y trống ra nhiều thời gian hơn để hợp Thiên Đạo, đề thăng sức mạnh Thiên Đạo, đồng thời bố trí chuẩn bị sẵn những thủ đoạn để loại bỏ Lâm Nghệ và Hậu Thổ.

Trận chiến trước, quả thực là vội vàng.

Chỉ vì ngăn cản Hậu Thổ, định lợi dụng Đế Tuấn và La Hầu để loại bỏ Lâm Nghệ.

Nhưng đã đánh giá thấp Lâm Nghệ, mới trở nên bị động như vậy.

Hiện tại, y phân phó Hạo Thiên trở lại Thiên Đình, Hạo Thiên dù không muốn, dù khuất nhục đến mấy, cũng khó thoát khỏi sự khống chế của y, tất cả Hồng Hoang cũng đều nằm trong tầm kiểm soát của y, có thể an tâm bố trí.

Nhìn lão sư Hồng Quân rời đi, trong mắt Thông Thiên đột nhiên lóe lên một tia điên cuồng.

"Có lẽ, Thánh Nhân mới là bi ai lớn nhất!" Thông Thiên lẩm bẩm: "Lão sư, người thật sự đã cho ta một bài học, nếu không, ta cũng không biết, nguyên lai trở thành Thánh Nhân dưới Thiên Đạo, cũng có thể tùy thời vẫn mệnh, sinh tử đều nằm trong một niệm của lão sư." Sát tâm của Hồng Quân, Thông Thiên đã cảm nhận được.

Sức mạnh Thiên Đạo mà Hồng Quân có thể triệt để hủy diệt y, y cũng đã cảm nhận được.

Thân là Thánh Nhân dưới Thiên Đạo, cả đời bị áp chế dưới Thiên Đạo, dưới lão sư, vĩnh viễn đừng mơ tưởng siêu thoát.

Ngày xưa, vì bất tử bất diệt, cho nên, ai nấy đều may mắn khi

thành Thánh!

Nhưng, sau khi Lâm Nghệ triệt để giết chết Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khiến Thông Thiên nhận thức được, Thánh Nhân nguyên lai cũng sẽ triệt để chết, bất tử bất diệt, cũng chỉ là một câu nói đùa.

Lâm Nghệ đã cho y một bài học đau đớn.

Không có thực lực, Thánh Nhân cũng sẽ đạo lạc!

Giờ đây, sát tâm của lão sư Hồng Quân, càng khiến y hiểu rõ ràng, Thánh Nhân sao mà nhỏ bé ti vi!

Nếu phạm lỗi, Hồng Quân sẽ như giết kiến hôi vậy, triệt để giết chết y.

Cho nên, giờ khắc này y e rằng ngay cả Đế Tuấn cũng không bằng!

Bởi vậy, từ giờ khắc này, Thông Thiên Giáo Chủ cũng đã đưa ra một quyết định điên cuồng, đó là vứt bỏ Thánh vị hiện có, trọng tân chứng đạo, vì y nắm giữ pháp nghiệm chứng Thiên Đạo, cho nên, không cần như Đế Tuấn mà đồ Thánh, liền có thể tìm pháp chứng đạo, nhảy ra khỏi Thiên Đạo.

Còn về chuyện Phong Thần Bảng, cũng tốt.

Không giao cho Vân Tiêu.

Nhưng có thể giao cho Huyền Nhi.

Huyền Nhi là con trai của Lâm Nghệ, cũng là đồ tôn, một sự tồn tại gắn kết, nếu thật sự có một ngày y chứng đạo, cũng có thể xuất diện nhờ Lâm Nghệ giúp một tay.

Như vậy, Thiên Đạo áp chế, lão sư Hồng Quân ngăn cản, e rằng cũng phải cố kỵ!

Tóm lại, y không còn an dật tê dại, vĩnh viễn sống dưới Thiên Đạo

nữa, y phải thay đổi, mới có thể tìm kiếm con đường thoát ra cao hơn, giờ đây đã nảy sinh dã tâm!

Đương nhiên, khi chưa thành công, tất cả pháp đều chôn sâu trong lòng.

"Tất cả đệ tử Tiệt Giáo, đều đến Bích Du Cung, vi sư có việc phân phó." Thông Thiên bước ra khỏi thế giới kia, một đạo pháp chỉ truyền ra.

Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu cùng các đệ tử khác, tất cả đều chạy đến, không dám chậm trễ mảy may.

"Sư tôn có phân phó gì?" Đa Bảo Đạo Nhân hỏi.

Thông Thiên Giáo Chủ liếc nhìn chúng đệ tử, nói: "Đạo Tổ truyền lời, Phong Thần Lượng Kiếp trọng khởi, Phong Thần Bảng nhất định phải lấp đầy, mới có thể hóa giải lượng kiếp, đệ tử Xiển Giáo toàn bộ bị giết, đệ tử các giáo khác cũng không có bao nhiêu, ý của Đạo Tổ, là muốn Tiệt Giáo gánh vác trọng trách này." Lập tức!

Chúng đệ tử thần sắc đại biến!

Nếu chân linh nhập bảng, thì ức vạn năm tu vi một sớm mất hết, sẽ triệt để chịu hạn chế trong Phong Thần Bảng, bị người khác thao túng.

Thà rằng trực tiếp để họ hóa đạo còn hơn!

"Sư tôn, lẽ nào vô pháp tránh khỏi sao?" Đa Bảo Đạo Nhân bất cam hỏi.

"Kết thúc Phong Thần Lượng Kiếp là lẽ tất nhiên, nhưng..." Nghe có chuyển cơ, chúng đệ tử cũng cực tốc thu liễm cảm xúc bi quan, nhìn về phía Sư tôn Thông Thiên, tuy mệnh lệnh của Đạo Tổ không thể trái, nhưng nếu có thể có một phương pháp vẹn cả đôi đường để

giải quyết vấn đề này thì cũng được.

Thông Thiên nói: "Đệ tử Tiệt Giáo không cần chân linh nhập bảng, nhục thân lên bảng là được, ngoài ra, Phong Thần Bảng sẽ do Tiệt Giáo ta chưởng quản, vi sư đã dùng mệnh đổi lấy điều kiện này, đây cũng là sự nhượng bộ lớn nhất." Hô!

Nghe vậy, chúng đệ tử mới thở phào nhẹ nhõm.

Đây là phương pháp giải quyết tốt nhất.

Nhưng, "dĩ mệnh hoán đích điều kiện" ý tứ là gì?

Lẽ nào Đạo Tổ vì thế mà định giết Sư tôn sao?!

Kim Linh Thánh Mẫu dẫn đầu nói: "Sư tôn!

Đã Tiệt Giáo chưởng quản Phong Thần Bảng, vậy đệ tử chúng con nguyện ý nhập bảng, bất kể ở Bích Du Cung hay đến Thiên Đình, chúng con đều là đệ tử Tiệt Giáo, vừa hay mọi người có sự chiếu ứng lẫn nhau!" Vô Đương Thánh Mẫu từ từ nói: "Vào Thiên Đình đối với chúng con mà nói, nhiều nhất là tục sự vướng thân, ngoài ra, cũng không có ảnh hưởng gì, có thể nhân cơ hội khuếch đại Tiệt Giáo ta, đệ tử cũng nguyện ý vì Sư tôn chia sẻ nỗi lo." Thông Thiên Giáo Chủ nghe chúng đệ tử phát biểu, nói: "Chuyện lượng kiếp cần giải quyết, Tiệt Giáo cũng không thể vì thế mà hỗn loạn.

Chương 118

Phong Thần Bảng do Vô Đương chưởng quản, tọa trấn Thiên Đình, ước thúc đệ tử lên bảng.

Ngoài Thiên Đình, Bích Du Cung do Đa Bảo chưởng quản, giám sát chúng đệ tử tu hành." Y giao Phong Thần Bảng cho Vô Đương Thánh Mẫu, đã có hai tay an bài!

"Đệ tử tuân mệnh!" Vô Đương Thánh Mẫu tiếp nhận Phong Thần Bảng.

"Ngoài ra, vi sư muốn bế quan, không phải đại sự không được quấy rầy, các ngươi cẩn ký!" Thông Thiên ngay sau đó phân phó, tiếp đó tìm kiếm phương pháp thoát ly Thánh Đạo của bản thân, sau đó, thoát ly Thiên Đạo, tái chứng đạo.

Đế Tuấn có thể chứng đạo, Thông Thiên, một trong Tam Thanh, nguyên thần Bàn Cổ cùng thanh khí diễn hóa mà thành, sao có thể kém được?!

Chúng đệ tử nghe xong, tề tề nhìn lại, trừ ngữ khí của Sư tôn cực kỳ trầm trọng ra, thậm chí nhìn thấy một tia điên cuồng trên mặt y, đều không rõ lý do, cảm giác Sư tôn hiện tại, có điều gì đó khác với trước đây.

Nhưng cũng không dám truy vấn!

Chuyện Hậu Thổ hợp đạo, quét khắp Hồng Hoang, tất cả ánh mắt đều tập trung vào Địa Phủ, cho nên, chuyện Tiệt Giáo nhập Phong Thần Bảng, ngược lại không còn được chú ý nữa.

Địa Phủ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng những người khác tự mình tọa trấn

Quỷ Môn Quan.

Tiễn ý của Lâm Nghệ lấp đầy mọi ngóc ngách, ý vị cảnh cáo cực kỳ hiển nhiên, đồng thời cũng phòng ngừa Thiên Đạo nhân cơ hội áp chế Địa Đạo, cho đến khi Hậu Thổ hợp đạo kết thúc.

Ngay sau đó, cả Địa Phủ đều thở phào nhẹ nhõm!

"Hậu Thổ hợp đạo đã thành, sau này có thể giúp ta một chút.

Nhưng, lại không giúp được bao nhiêu, vẫn phải do chính ta đối mặt mới được." Lâm Nghệ không hề chủ quan.

Hậu Thổ hợp đạo cố nhiên thực lực tăng cường.

Nhưng, so với những thứ khủng bố y phải đối mặt sau này, vẫn chưa đủ.

Tất cả phải xem vào y.

Y, mạnh hơn Hậu Thổ quá nhiều, chỉ có đạo thành, chứng đạo, bước ra bước thứ tư, mới có thể gánh vác tất cả.

Nhưng, Hậu Thổ hợp đạo hoàn thành, y cũng đã rảnh rỗi.

Ngay sau đó, y tiếp tục tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo đã trích lấy từ Hồng Quân!

Thiên Đạo trật tự phục chế Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần do Bàn Cổ Đại Thần chém giết mà diễn hóa, tuy không bằng Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, nhưng đều có điểm chung.

Trước tiên nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo, chờ sau này đoạt được Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tàn phiến, khi đó có thể trực tiếp trích lấy Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo.

Mở Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, 150 vạn lần cảm ngộ lực, đủ để khiến rất nhiều loại đại đạo được phân tích thấu

triệt rõ ràng, giống như đem rất nhiều đạo lý đại đạo, tiến hành một lời giải thích khiến người ta có thể nhìn rõ, có thể ghi nhớ.

Như vậy, vấn đề dù phức tạp huyền ảo đến đâu, cũng trở nên cực kỳ rõ ràng dễ hiểu!

Đó là chỗ khủng bố của Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường!

Phụ trợ, cũng là nghịch thiên nhất!

"Nếu nắm giữ Tam Thiên Tiễn Đạo, dung hợp vào một mũi tên, lực sát phạt phúc tăng hẳn sẽ càng mạnh hơn?" Một ngàn loại Tiễn Đạo dung hợp, đủ khiến Hồng Quân phải chịu.

Vậy Tam Thiên Đại Đạo dung hợp làm một thì sao?

Khiến Lâm Nghệ lại càng mong đợi.

Đem Tiễn Đạo dung nhập vào bản thân, Lâm Nghệ trực tiếp lựa chọn xông vào tầng thứ sáu.

Hệ thống diễn hóa một trăm tôn Thần Ma cấp Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, còn đáng sợ hơn đối mặt với Đế Tuấn, La Hầu.

Bởi vì một trăm tôn đó, trên người không nắm giữ đại đạo đơn nhất, mà là vô số đại đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ, vận dụng cực kỳ thông thạo, thực lực và uy hiếp càng đề thăng vạn vạn lần.

Lâm Nghệ trực tiếp ngưng tụ Hỗn Độn Chi Cung để xạ sát!

Ban đầu năm trăm loại Tiễn Đạo dung hợp làm một, không cấu thành uy hiếp đối với Thần Ma, ngay sau đó, Lâm Nghệ tiếp tục gia trì.

Tám trăm loại Tiễn Đạo!

Một ngàn loại Tiễn Đạo!

Một ngàn ba trăm loại Tiễn Đạo!

Cuối cùng trực tiếp ngưng tụ một ngàn tám trăm loại Tiễn Đạo thành một mũi tên, ngay cả Hỗn Độn cũng không chịu nổi sự sát phạt băng hội của Tiễn Đạo.

Đương nhiên, đó đã là cực hạn mà Lâm Nghệ có thể dung hợp vào một mũi tên.

Nếu tái thừa tải, Hỗn Độn Chi Cung sẽ băng.

Mũi tên cũng sẽ băng hội, triệt để phế đi.

Lâm Nghệ thử thêm vài loại Tiễn Đạo, nhưng phát hiện, mũi tên không ngừng vỡ nát, đại đạo cũng xuất hiện tình huống đạo băng.

Ngưng thị một khắc, đột nhiên một vấn đề hiện lên.

Chẳng phải giống với khó khăn hiện tại khi ngộ ra pháp chứng đạo tân tịch sao.

Bước thứ tư chính là dùng tiễn phá vỡ hạn chế của nhục thân, siêu thoát cực hạn của đạo!

Cực hạn?

Hiện tại một mũi tên chỉ có thể dung hợp một ngàn tám trăm loại, thêm một loại nữa sẽ phá diệt, đó là cực hạn!

Chỉ cần giải quyết vấn đề cực hạn này, khi đó có thể giải quyết pháp nghiệm chứng cho bước thứ tư!

Đến đây, Lâm Nghệ hô hấp đều trở nên dồn dập, cả người đều hân hoan tột độ.

Hân hoan đến mức nếu y là nữ nhân, có thể sẽ kích động đến mức rơi lệ!

Bởi vì, bước thứ tư, chính là bước cuối cùng của pháp chứng đạo

tân tịch tiến tới chứng đạo, giờ đây pháp nghiệm chứng cuối cùng cũng có manh mối, một khi nghiệm chứng, sẽ biết bước thứ tư có thể đi được hay không?!

Nếu không thể đi, kịp thời thay đổi!

Nếu có thể đi, khi đó có thể nhân cơ hội nghiệm chứng, một khi pháp nghiệm chứng bước thứ tư chính xác, vậy thì, y có thể tiếp tục tiến về phía trước, đến lúc đó, sẽ trở thành tiên phong của pháp chứng đạo tân tịch, tự mình nghiệm chứng, hoàn thiện con đường chứng đạo.

Sẽ siêu việt Bàn Cổ, thành cảnh giới càng khủng bố hơn!

Thành tựu vĩ đại nhất của một nam nhân!

Không có thành tựu nào hơn việc sáng tạo, và thành công trên một đạo, khiến một nam nhân kiêu ngạo tự hào hơn!

Lâm Nghệ lần lượt áp chế sự kích động và cuồng hỉ trong lòng, sau khi bình phục tâm tình, bắt đầu theo manh mối đó suy nghĩ, nếu đã tìm được phương thức giải quyết cực hạn, thì đã tìm được pháp nghiệm chứng!

Một bước, cực kỳ quan trọng!

Cho nên, giờ khắc này Lâm Nghệ cảm thấy áp lực, lớn đến vô pháp tưởng tượng, còn lớn hơn cả chứng đạo!

Tuy một mũi tên chỉ có thể thừa tải gần một ngàn tám trăm loại Tiễn Đạo, thừa tải thêm vài loại, liền xuất hiện tình huống băng toái!

Lâm Nghệ lại không ngừng lại, trái lại tiếp tục dung nhập Tiễn Đạo, có xu thế vỡ nồi dìm thuyền.

Khi lại dung nhập năm mươi loại Tiễn Đạo, tình huống băng toái càng trở nên nghiêm trọng, mũi tên uyển như lão thụ lột da vậy, đại

đạo không ngừng băng đoạn, đồng thời kèm theo từng cơn bão phạm vi đại thiên thế giới băng hội trong Hỗn Độn.

Thậm chí, ngay cả thân ảnh do ý thức của Lâm Nghệ tự thân ngưng tụ, cũng đang chịu đựng sự sát phạt đáng sợ, có một loại tình hình như bất cứ lúc nào cũng có thể bị trùng tán.

Nhưng, cho dù là như vậy, Lâm Nghệ vẫn không dừng lại!

Thậm chí không trọng ngưng mũi tên!

Phải biết, một mũi tên hiện tại đang ngưng tụ, hỗn độn bản nguyên và đại đạo bản nguyên mà y lấy không nhiều, cho nên, khả năng chịu đựng của mũi tên ngưng tụ thành cũng không mạnh đến vậy.

Nếu từ bỏ mũi tên này, rồi điều tập thêm nhiều hỗn độn bản nguyên hơn, lấy đại đạo cường đại nhất làm căn cơ, trọng tân ngưng tụ một mũi tên, tiễn đạo mà nó có thể chịu đựng tin rằng sẽ nhiều hơn.

Chỉ là, như vậy không có cách nào tìm ra cực hạn!

Bởi vì y muốn xem, sau khi phá vỡ cực hạn, rốt cuộc là tình huống gì?

Sẽ mang đến những thay đổi nào?!

Ngay sau đó, lại liên tục dung nhập thêm trăm loại!

Bành!

Lập tức!

Mũi tên triệt để nổ tung.

Một luồng sát phạt hủy diệt phong duệ, trong khoảnh khắc càn quét, xóa sổ những Thần Ma còn lại, ngay cả thân ảnh do ý thức của Lâm Nghệ ngưng tụ cũng bị xung kích băng hội.

Phốc thử!

Ý thức Lâm Nghệ bị thương, rút lui về!

"Thất bại rồi!" "Lẽ nào sau cực hạn, là hủy diệt phá toái?" Lâm Nghệ trầm ngâm, câu trả lời này, khiến y một chút cũng không hài lòng.

Y lại mở Địa Ngục Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, tiến vào tầng thứ năm.

Làm theo cách cũ, lại một lần nữa ngưng tụ một mũi tên tương đồng.

Nhưng, lần này khi truy cầu cực hạn, y có sự phòng bị nhất định đối với thân ảnh ý thức, khi mũi tên vỡ nát, y cực tốc nhảy lên, đồng thời toàn thần quán chú, khiến tiễn ý tràn ngập cực hạn, bắt giữ từng biến hóa vi tế của cực hạn, từ đó quan sát sự thay đổi mà khoảnh khắc băng toái mang lại.

Đột nhiên có một phát hiện cực lớn.

Đó là, khoảnh khắc vỡ nát, hủy diệt cực hạn, uy lực của một mũi tên phóng ra không chỉ gấp vạn vạn lần.

Khoảnh khắc đó, gần hai ngàn loại Tiễn Đạo, cũng phát sinh một loại chuyển biến kinh người, vặn vẹo giao chức thành một loại quang văn mới, chợt lóe lên rồi biến mất!

Lâm Nghệ liên tục thử hơn trăm lần, cũng nghiệm chứng được quả thật có quang văn mới phù hiện!

Ngay sau đó, Lâm Nghệ lại thử vạn lần, mười vạn lần!

Cuối cùng đã bắt giữ được một lần quang văn.

Loại quang văn này hư ảo hơn đại đạo, nhưng lại gần với sự tham ngộ sau khi hai ngàn loại đại đạo dung hợp, càng giống như hai ngàn

Tiễn Đạo rút tơ bóc kén, bỏ đi hình dáng đại đạo sau, giao chức lại thành một vật tân sinh!

Oanh long!

Vào lúc này, Địa Phủ.

Địa Đạo chấn động, Hậu Thổ cảm ứng được thứ đáng sợ đang diễn hóa, lập tức kinh tỉnh từ trong hợp đạo, thần sắc khá kinh ngạc và khó hiểu.

Các đại năng trong Vu Giới, cũng ngưng thị sự biến động lớn của Địa Phủ, trên mặt hiện lên một loại ngưng trọng khó tả.

Chỉ thấy, Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa tái hiện!

Chương 119

Dấu hiệu Tiễn Đạo của Lâm Nghệ đột phá, mọi người đều đã quen.

Nhưng, điều khác biệt là, lần này, Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa không còn là tiêu điểm chú ý, bởi vì, bên cạnh Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa, kèm theo một loại quang văn thần bí xuất hiện!

Đây mới là trọng tâm khiến mọi người ngưng trọng!

Quang văn quá đặc thù, khiến người ta nhìn vào, cảm giác như thực chất, lại như hư huyễn, nhìn thì gần trong gang tấc, vươn tay muốn chạm vào, nhưng lại phát hiện quang văn cách xa vạn dặm, phảng phất như ức vạn đại thiên thế giới vậy.

Điều đáng sợ nhất là, khi cứ ngưng thị quang văn, đột nhiên sinh ra một loại ảo giác kỳ lạ, cảm giác mình không ngừng nhỏ bé, không ngừng suy yếu, trở thành một phần trong ức ức ức vạn của quang văn, ngay cả đại đạo của bản thân cũng thành một phần ức ức ức vạn ánh sáng của quang văn.

Địa Phủ, Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng mười một Tổ Vu khác, cũng quan vọng loại quang văn đột nhiên xuất hiện này, tự sinh ra trong hư không trước mắt!

Cũng thử dùng tay chạm vào, nhưng, kết quả như một, ngay trước mắt, ngay trước đầu ngón tay, khi chạm vào, lại trong khoảnh khắc như cách xa ức vạn vạn thế giới.

Minh Hà Lão Tổ cũng thử.

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng... cũng ào ào thử!

Kết quả, đều như vậy!

Thậm chí đều có cùng cảm thụ, cảm giác tất cả đều đang vận chuyển xoay quanh quang văn!

Khi mọi người đều cho rằng, đó chỉ là dị tượng hư huyễn.

"Oa, đẹp quá!" Duy độc, hai đứa trẻ Lân Nhi và Huyền Nhi chạm vào quang văn, quang văn không hề biến mất, trái lại, lơ lửng trên đôi bàn tay bụ bẫm nhỏ bé của chúng, phóng thích ra quang mang kỳ dị.

Cảm giác như một mảnh tuyết hoa phát sáng!

Tây Vương Mẫu nhìn ngây người.

Vân Tiêu, Cửu Phượng cũng nhìn ngây người.

Vì sao khi họ chạm vào, lại cách ức ức vạn thế giới, mà hai đứa trẻ lại có thể chạm được?!

Vật gì?

Không chỉ Địa Phủ, Hồng Hoang cũng như vậy.

Ban đầu, khi nhìn Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa, chúng đại năng chấn hám, kinh ngạc, vì mỗi lần xuất hiện, có nghĩa là Lâm Nghệ trên pháp chứng đạo tân tịch, lại có thu hoạch.

Nhưng, rất nhanh, sự chấn hám, kinh ngạc, dần dần bị sự ngưng trọng, khó hiểu, hiếu kỳ, dần dần nuốt chửng, họ cũng sát giác được quang văn tràn ngập, cũng như Đế Giang và những người khác trong Địa Phủ, dùng tay để chạm vào.

Kết quả cũng như nhau!

Quang văn xuất hiện, có một loại cảm giác khoảng cách khó tả, và cảm giác nhỏ bé.

Thậm chí cảm giác Hồng Hoang vô biên vô tận, đều đang trong quang văn không ngừng hư hóa thu nhỏ, trở thành một phần nhỏ bé trong ức ức vạn phần, bụi trần trong phần nhỏ bé đó.

Bắc Câu Lô Châu.

Đế Tuấn đang bế quan đột nhiên mở mắt, trừng mắt nhìn quang văn, ẩn ẩn bắt được một ít thứ, nhưng lại cảm giác, trong khoảnh khắc cách xa vô biên vô tế, khó lòng chạm tới!

Loại cảm thụ này, khiến y cực kỳ uất muộn, phát điên!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa cùng những người khác lại từng người thần sắc đại biến, kinh ngạc đến mức trợn mắt há hốc mồm, tâm tính Thánh Nhân không gợn sóng kia trong khoảnh khắc này bị kích động tan nát.

Tất cả đều triển hiện ra biểu tình chấn hám vô cùng khoa trương, ngưng thị quang văn.

Trong miệng nặng nề thốt ra hai chữ: "Quy tắc!" Loại vật này, chỉ có những Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, có hiểu biết nhất định về Thiên Đạo mới biết!

Thể thuế biến của Đại Đạo, Quy tắc!

Quy tắc quang văn hiển hóa, không ai có thể chạm vào!

Như Thiên Đạo vậy.

Bởi vì, Thiên Đạo bản thân là trật tự quy tắc, quang văn cũng vậy!

Đến đây, họ cảm thấy tim mình đều sắp nhảy ra khỏi cơ thể, kèm theo Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa xuất hiện, giờ khắc này họ đều vô pháp tưởng tượng, liệu có liên quan đến Lâm Nghệ không?!

Một loại khả năng, nhưng không ai sẽ tin!

Người chấn hám nhất, là Hồng Quân!

Y đã hợp Thiên Đạo, đối với nhận thức quy tắc, đương nhiên là sâu sắc nhất!

Quy tắc là Thiên Đạo, quy tắc là trung tâm khống chế tổng thể do Đại Đạo chế định, quy tắc vận chuyển trật tự Đại Đạo, quy tắc là chủ đạo!

Nếu Đại Đạo là một chiều, thì quy tắc là hai chiều, thậm chí ba chiều!

Chỉ chừng đó, đủ để chứng minh quy tắc!

Những quy tắc quang văn này, là vật tân sinh sau khi Đại Đạo thăng hoa và thuế biến cực hạn.

Chỉ là kèm theo Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa, khiến Hồng Quân không thể không nghĩ, Lâm Nghệ lẽ nào đã khống chế được loại vật siêu thoát thuế biến này sao?!

Không, y nhanh chóng dập tắt ý niệm đó.

Quy tắc hoàn toàn không thể chạm vào, không thể giá ngự!

Quy tắc Thiên Đạo.

Nếu Thiên Đạo không nguyện ý, cho dù y cũng không thể khống chế!

Lâm Nghệ chưa chứng đạo, lại làm sao có thể chứ!

Nhưng, Hồng Quân không nhịn được nữa, y không biết rốt cuộc đã phát sinh biến cố gì, sự đản sinh của quy tắc chắc chắn có liên quan đến Lâm Nghệ, cho nên, y cũng nhanh chóng dò xét về phía Địa Phủ.

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ sát giác được Địa Đạo có biến, vội vàng áp chế sự chấn hám trong nội tâm, gia tăng ngăn chặn sự khuy tham và quấy nhiễu.

"Hô!" "Quy tắc!" "Siêu thoát thuế biến!" Khoảnh khắc quang văn xuất hiện, vô số tin tức cũng ùa vào người y, khiến Lâm Nghệ trong

khoảnh khắc minh bạch.

Quy tắc đản sinh, cố nhiên đáng để khánh hạnh.

Nhưng, điều đáng mừng hơn, một sự thay đổi, là y đã tìm ra pháp nghiệm chứng, nghiệm chứng được bước thứ tư!

Sau cực hạn, triệt để tiến hóa sang một chiều không gian khác!

Lâm Nghệ nhớ đến bác sĩ Manhattan của kiếp trước.

Từ người tiến hóa thành một tồn tại chiều không gian khác.

Bước thứ tư của pháp chứng đạo tân tịch, cũng như vậy, dùng Tiễn Đạo đột phá nhục thân và đại đạo, trở thành một tồn tại chiều không gian khác, từ đó lại có thể thừa tải Tiễn Đạo.

Một khi chứng đạo!

Khi đó, tất cả đại đạo, tất cả quy tắc, đối với y mà nói, đều như sợi tơ trong lòng bàn tay!

Một niệm có thể đạt đến Hỗn Độn vô biên giới, một niệm sáng tạo, hủy diệt!

Vũ khí thực chất, quy tắc hư huyễn, đại đạo...

đều khó lòng làm tổn thương y, Thiên Đạo, Hồng Quân, Hỗn Độn Ma Thần, đều sẽ ở trước mặt y, như sinh linh chiều không gian thấp hơn, bị dễ dàng nghiền nát.

Nhưng...!

Lâm Nghệ lại uất muộn.

Vì một bước đã nghiệm chứng được, nhưng một bước y bước ra lại lớn đến vô biên!

Lớn đến mức khiến Lâm Nghệ đều cảm thấy con đường chứng đạo, cách vạn trọng núi.

Chỉ sợ Đạo Tổ cùng những tồn tại khác nghe xong, đều phải kinh đến đạo tâm thất thủ mất thôi!

"Hô!

Nhưng, pháp nghiệm chứng bước thứ tư của con đường chứng đạo là chính xác, ít nhất chứng minh cấu trúc bốn bước của ta không có vấn đề, phương hướng con đường chứng đạo cũng chính xác, đã tìm thấy con đường, có thể đi được, vậy tự nhiên phải đi tiếp." Rất nhanh, Lâm Nghệ quét sạch âm u, tiếp tục tham ngộ!

Hiện tại, y đã nhiên khoát nhiên khai lãng, cũng không còn mê mang.

Y cực tốc dung nhập quang văn vào nhục thân, hy vọng lấy quy tắc làm vật tái thể, dung hợp với Tiễn Đạo, khiến y thuận lợi tiến hóa siêu thoát!

"Tên này rốt cuộc lại đột phá tầng thứ gì, giản trực đáng sợ!" Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác quay về Vu Giới.

Nhìn dị tượng lâu mãi không tan, hận không thể tóm Lâm Nghệ ra, hỏi cho rõ ràng!

Chỉ là, họ lại không biết, nếu hỏi rõ ràng, chỉ sợ đạo tâm thật sự sẽ thất thủ, vì bước này, đả kích đối với họ tất nhiên là chưa từng có!

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu thì trừng mắt nhìn các tiểu bảo bối nhà mình.

Cả Hồng Hoang, Địa Phủ, chỉ sợ chỉ có chúng mới có thể chạm vào quang văn.

Hai tiểu gia hỏa một mặt vui vẻ chơi đùa quang văn, chút nào không biết ánh mắt chấn hám của người lớn, kỳ thực họ đều e rằng mình đã hiểu một điểm, hai tiểu gia hỏa đều là bảo bối của Lâm Nghệ, huyết mạch tương liên, duy độc mới có thể đạt được đạo của

Lâm Nghệ.

Hậu Thổ chạy đến bộ lạc Hậu Nghệ, ngưng thị Lân Nhi và Huyền Nhi!

Những người khác thì nhìn về phía Hậu Thổ.

Đối với quang văn, có lẽ hiện tại chỉ có Hậu Thổ mới rõ ràng.

Chúc Dung sốt ruột hỏi: "Muội muội, quang văn là thứ gì?" Hậu Thổ liếc nhìn nơi Lâm Nghệ bế quan, từ từ nói ra hai chữ: "Quy tắc!" Lập tức, tất cả mọi người đều hô hấp ngưng trệ!

Quang văn kéo dài rất lâu mới biến mất!

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử phân phó đạo đồng: "Nhanh chóng hái hết nhân sâm quả, chuẩn bị sẵn sàng!" Đạo đồng không rõ lý do, vội vàng làm theo phân phó.

Trấn Nguyên Tử thì chạy đến Nhân Gian, lỉnh kỉnh không ít đồ chơi trẻ em, sau đó mang theo tất cả nhân sâm quả chạy đến Địa Phủ.

Quỷ tướng trấn thủ Quỷ Môn Quan, là một tôn Quỷ Tộc do tàn hồn Đại La Kim Tiên tu luyện thành, khi còn sống nhận thức Trấn Nguyên Tử, cười hỏi: "Trấn Nguyên Tử Đạo hữu, không biết Địa Phủ có việc gì sao?" "Đạo hữu!

Nhân sâm quả trong Ngũ Trang Quán của Bần đạo đã chín rồi, cho nên, ta định mang một ít cho hai tiểu Vu chủ, coi như kết một thiện duyên!" Trấn Nguyên Tử cũng liều mạng rồi.

Vị Quỷ tướng đó cũng kinh ngạc.

Xưa nay, nhân sâm quả bị Trấn Nguyên Tử canh giữ chặt chẽ, rất nhiều đại năng thèm thuồng muốn nếm thử một chút, nhưng không có cơ hội!

Hiện tại thì hay rồi, Trấn Nguyên Tử đường đường là Chuẩn Thánh hậu kỳ lại chủ động mang một ít để dỗ con trai của Vu chủ!

Kết một thiện duyên?

E rằng y đang định lấy lòng hai đứa trẻ để kết giao Vu chủ thì có!

Chương 120

Nhưng, Trấn Nguyên Tử là cường giả Chuẩn Thánh, nếu nhập Địa Phủ, thì đối với Địa Phủ mà nói, là làm lớn mạnh thế lực, cũng không có gì ngăn cản, y dẫn Trấn Nguyên Tử tiến vào Địa Phủ.

Trấn Nguyên Tử quả thực là đầu nhập Địa Phủ!

Nhưng, có đưa thứ quý trọng đến mấy cho Lâm Nghệ, e rằng cũng không được y để mắt, thay vì thế, chi bằng lấy lòng hai đứa trẻ, dỗ dành hai đứa trẻ vui vẻ thì hơn.

Đối với trẻ con mà nói, đồ chơi xa hơn vạn lần so với Tiên Thiên Linh Bảo cùng các bảo vật trân quý khác!

Không chỉ Trấn Nguyên Tử, rất nhiều đại năng Hồng Hoang cũng ào ào chạy đến Địa Phủ.

Hồng Quân quan tâm tất cả, sắc mặt lạnh lùng, nhưng cũng không đi can thiệp, hiện tại Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, y cũng nên đề thăng thực lực, ngoài ra, y cũng phải chuẩn bị một số thủ đoạn cho Lâm Nghệ, đến lúc đó, khi thu thập Lâm Nghệ và Hậu Thổ...

Thiên Đình.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trên mặt Hạo Thiên không hề có chút thần sắc hân hỉ nào, ngồi trên bảo tọa mà cảm giác một loại sỉ nhục, khuất nhục nồng đậm!

Ban đầu khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, ứng thế, được pháp chỉ của Đạo Tổ, tọa trấn Thiên Đình, thống nhiếp Hồng Hoang!

Khi đó y sao mà ý khí phong phát, thề sẽ tạo ra một phen thành tích, khiến chúng sinh Hồng Hoang cũng kiến thức phong thái của Hạo Thiên, không thua kém các tuyệt đại bá chủ ngày xưa.

Nhưng, khổ tâm kinh doanh mấy vạn năm, kết quả đầu lại bị Đế Tuấn trực tiếp một chiêu đánh bay ra khỏi Thiên Đình.

Thiên Đế?

Chủ của Hồng Hoang?

Vào khoảnh khắc đó, y trở thành trò cười lớn nhất của Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại, loại trò cười này lại sắp tiếp tục diễn ra.

Trong Thiên Đình to lớn, trừ Thiên Đế ra, các chính thần được sắc phong, đều là đệ tử Tiệt Giáo, đều nhục thân lên bảng, thậm chí Phong Thần Bảng đều bị Tiệt Giáo chưởng khống.

Vị Thiên Đế này, liệu có còn là Thiên Đế?

Có quyền lực quản lý chúng tiên Thiên Đình?

Vậy Hạo Thiên, đang đóng vai trò gì trong Thiên Đình?!

E rằng ngay cả khôi lỗi cũng không bằng!

Nội tâm phẫn nộ, tràn ngập oán hận.

Nhưng, cảnh giới Chuẩn Thánh, lại có thể làm gì, ý của Đạo Tổ, lẽ nào y dám trái nghịch sao?!

Đạo Tổ chỉ coi y là một quân cờ!

Bao nhiêu người Hồng Hoang đều nhìn thấu rõ ràng, âm thầm có đủ loại trào phúng, châm biếm!

Điện Thiên Đình to lớn, không một ai triều bái.

Tôn vị Ngọc Hoàng Đại Đế trung ương, chỉ là một mình y diễn trò!

Điều này, càng khiến y nộ hỏa trùng thiên, hận không thể tuyên tiết mà gào thét.

Oanh long!

Lập tức, Hạo Thiên xông ra khỏi Thiên Đình, ngang qua Hỗn Độn Tinh Không, trực chỉ Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang chuẩn bị bế quan cảm ứng, lập tức triệu tập Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa đến nghị sự.

"Bái kiến lão sư!" Chúng Thánh đến, cung kính hành lễ.

Sau đó, nhìn Hạo Thiên bên cạnh, lông mày đều trầm xuống.

"Thông Thiên đâu?" Lão Tử lại chú ý Thông Thiên không đến, lập tức ánh mắt âm trầm xuống, bình thường Đạo Tổ truyền âm, Thông Thiên lẽ ra phải đến sớm nhất!

Hôm nay lại chậm chạp không đến!

Chuyện gì vậy?!

"Không cần đợi, y đã bế quan rồi!" Hồng Quân nói.

Khiến Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều nội tâm ngưng lại, phảng phất đoán được một ít điều, nhưng không nói gì!

Hồng Quân lúc này không còn kiên nhẫn như trước, vội vã bế quan, cũng không nói nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp thẳng thừng nói: "Hiện tại Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, chúng đệ tử Tiệt Giáo toàn bộ đã viên mãn Phong Thần Bảng, để lấp đầy vị trí Thiên Đình.

Nhưng, đệ tử Tiệt Giáo nhục thân lên bảng, mang theo lệ khí nặng, khó quản thúc, Phong Thần Bảng lại chấp chưởng trong tay đệ tử Tiệt Giáo, càng bất lợi cho việc quản lý Thiên Đình.

Cho nên, Bản tọa định để đệ tử môn hạ các ngươi tiến vào Thiên Đình, phụ tá Hạo Thiên, tuân theo an bài của Hạo Thiên, để khống chế và giám sát đệ tử Tiệt Giáo, ổn định cục diện." Hồng Quân không giải

thích rõ điều kiện giữa y và Thông Thiên cho mấy người họ.

Nhưng từ lời nói đó, Lão Tử và những người khác đều hiểu gần hết.

Đệ tử Tiệt Giáo trực tiếp lên bảng, nếu không phải ý của lão sư Hồng Quân, Thông Thiên sao có thể nguyện ý.

Nhục thân lên bảng, và đệ tử Tiệt Giáo chấp chưởng Phong Thần Bảng, e rằng đó là điều kiện Thông Thiên đã đáp ứng.

Chẳng trách Thông Thiên không đến, e rằng y vì thế mà giận dỗi!

"Lão sư, đệ tử môn hạ cũng không có nhiều môn đồ, Sư huynh cũng..." Chuẩn Đề Đạo Nhân chuẩn bị khóc lóc kể khổ.

Hồng Quân chuyển mắt ngưng thị Chuẩn Đề Đạo Nhân, ánh mắt trầm xuống, khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân thần sắc đại biến, hầu như chưa từng thấy Đạo Tổ có ánh mắt khó coi như vậy, biết không ổn, cũng có chút hoảng sợ, vội vàng nói: "Đệ tử môn hạ có Di Lặc, Địa Tạng, Già Diệp, nguyện nhập Thiên Đình phụ tá Thiên Đế." Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm mặc, biết rõ không thể tránh được, liền nói: "Đệ tử môn hạ có Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, cũng nhập Thiên Đình hiệp trợ." Hiện tại Ngọc Hư Cung Xiển Giáo đã hữu danh vô thực!

Tất cả đều bại trong tay Lâm Nghệ, Nhiên Đăng Đạo Nhân và Quảng Thành Tử còn sót lại, cũng chưa triệt để khôi phục, may mắn an bài ở trong Thiên Đình, tạm thời hưu dưỡng sinh tức, có lẽ là phương pháp tốt nhất.

Nữ Oa không lập giáo, không có đệ tử, cũng không an bài người!

Lão Tử môn hạ có Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Hiện tại Nhân Đạo tự diễn, Nhân Giáo khó lòng phát triển trong đó, tác dụng của Huyền Đô Đại Pháp Sư đã nhỏ đi.

Ngay sau đó, Lão Tử suy nghĩ, an bài Huyền Đô Đại Pháp Sư tiến nhập Thiên Đình, đồng thời bao gồm đệ tử dưới danh nghĩa Huyền Đô Đại Pháp Sư như Thiên Bồng..., tất cả đều tiến nhập Thiên Đình.

Y biết, Thiên Đạo chỉ tạm thời không nhúng tay vào chuyện Nhân Đạo, nhưng sau này tất sẽ không từ bỏ, Huyền Đô Đại Pháp Sư tạm thời ở Thiên Đình, từ từ chờ đợi thời cơ.

Ngoài ra, còn giáng hạ Thánh Nhân phân thân Thái Thượng Lão Quân!

Hạo Thiên thấy chúng Thánh Nhân đều an bài đệ tử, nội tâm cũng thở phào nhẹ nhõm, ít nhất sau này sẽ không quá khó xử.

Nhưng, lại không có chút hân hỉ nào!

Bởi vì đệ tử các giáo nhập Thiên Đình, ai sẽ nguyện ý nghe lời y?!

Y, cũng không còn để ý nữa.

Kiến hôi, có giác ngộ của kiến hôi!

Nhưng kiến hôi lại có ngày lật mình!

Lời Đế Tuấn nói với y ngày xưa, giờ đây y mới minh bạch, tranh đoạt không phải là Thiên Địa bá chủ, mà là mệnh!

Thiên Địa bá chủ không phải danh xưng mà thôi, như vị trí Thiên Đế, rõ ràng, rõ ràng, Thiên Địa bá chủ, cũng không phải quân cờ bị người khác sắp đặt.

Chỉ có nắm giữ vận mệnh của chính mình, mới là sự truy cầu chân chính.

Cho nên, Hạo Thiên hiện tại không còn để ý vị trí Thiên Đế nữa, y muốn chứng đạo, dùng tất cả thủ đoạn, trở thành Thánh Nhân chân chính, không còn chịu loại khuất nhục sắp đặt này!

"Đạo Tổ, đệ tử cáo lui!" Hạo Thiên dẫn đầu rút khỏi Tử Tiêu

Cung.

Kéo Nhân Giáo, Tây Phương Giáo, Xiển Giáo vào Thiên Đình, để họ đi gây rối đi, y chỉ cần an ổn ngồi trên vị trí Thiên Đế, tự mình tu chứng đạo!

Việc chứng đạo của Đế Tuấn đã cho y sự khải thị!

Tuy thống hận Đế Tuấn, nhưng Hạo Thiên vẫn lấy cảnh giới của Đế Tuấn làm mục tiêu truy cầu, cho nên, y thật sự tìm ra một loại phương pháp phụ trợ chứng đạo.

Đợi Hạo Thiên đi sau, Hồng Quân mới nói: "Lần lượng kiếp này kết thúc, Thiên Đạo trật tự ổn định, Bản tọa diệc muốn bế quan hợp đạo." Nghe vậy, Chuẩn Đề Đạo Nhân cuồng hỉ.

Đạo Tổ hợp đạo, có nghĩa là sẽ thừa tải thêm nhiều Thiên Đạo chi lực, thực lực sẽ càng khủng bố!

Ít nhất có thể áp chế Lâm Nghệ!

Phải biết, gần đây Lâm Nghệ lại hoàn thành đột phá, tạo thành động tĩnh vô cùng lớn, khiến ai nấy đều hoảng sợ bất an một trận, giờ đây tin tức này của Đạo Tổ đối với họ mà nói, là tin mừng trời ban.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lâm Nghệ lần lượt đột phá, mang đến áp lực, đủ để khiến họ tuyệt vọng.

Đạo Tổ đề thăng đối với họ mà nói, là một sự bảo đảm.

Chỉ có Đạo Tổ mới có thể triệt để trấn áp Lâm Nghệ.

"Chúc mừng lão sư!

Đợi lão sư hợp đạo thành công sau, tất sẽ có thể trấn sát Hậu Nghệ." Chuẩn Đề Đạo Nhân trực ngôn không chút kiêng dè nói.

“Chuyện trấn áp Hậu Nghệ, Bản tọa đã chuẩn bị sẵn thủ đoạn, tin rằng đủ để trấn áp, cho dù y có đột phá thêm vài lần, Bản tọa cũng có thể khiến y phải trả giá cho hành động nghịch Thiên Đạo.” Hồng Quân thắng chắc, những thủ đoạn y âm thầm bố trí, là do y tinh tâm bố trí riêng cho Lâm Nghệ, có những thủ đoạn đó, Lâm Nghệ dù có mạnh hơn một chút, y cũng có nắm chắc trấn áp, hoặc tru sát.

“Nhưng, tất cả cần đợi Bản tọa xuất quan, trong thời gian này, các ngươi tuyệt đối đừng chọc giận y nữa!” “Tuân theo pháp chỉ của lão sư!” Lão Tử cùng những người khác ào ào gật đầu.

Ngay sau đó, Hồng Quân lấy ra bốn quang đoàn, đưa cho Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa và Chuẩn Đề Đạo Nhân, nói: “Đây là Thiên Đạo bản nguyên, gia dĩ luyện hóa, có thể đề thăng không ít tu vi, cũng có thể nắm giữ thêm nhiều Thiên Đạo sức mạnh.

Trong những thủ đoạn Bản tọa bố trí cho Hậu Nghệ, cần có sự hiệp trợ của các ngươi!” Thấy vậy, chúng Thánh đều thầm mừng.

Thiên Đạo bản nguyên, là Thiên Đạo chi lực chân chính, do Hồng Hoang Đại Đạo ngưng tụ, có thể trực tiếp đề thăng tu vi và cảnh giới Thánh Nhân.

Nếu luyện hóa Thiên Đạo bản nguyên này, Lão Tử tin rằng, đủ để từ Thánh Nhân Thất Trọng Thiên đề thăng Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, thậm chí tiếp cận Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một khi luyện hóa, có thể khiến họ càng khế hợp với Thiên Đạo, từ đó nắm giữ thêm nhiều Thiên Đạo sức mạnh, có thể mượn dùng thêm nhiều Hồng Hoang Đại Đạo và bản nguyên.

Thánh Nhân thân ở Hồng Hoang có ưu thế, mượn dùng Hồng Hoang chi lực gia trì vào bản thân, nếu Lão Tử đột phá Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, mượn dùng Hồng Hoang Đại Đạo và bản nguyên, có thể đạt Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nhưng, lão sư Hồng Quân lại bỏ ra vốn gốc.

Xem ra áp lực mà Lâm Nghệ mang lại, thật sự rất lớn!

Đồng thời, những thủ đoạn y đã bố trí, tất cũng khủng bố đến khó tưởng tượng, khiến họ cũng ẩn ẩn mong đợi, liệu có thể thật sự giết chết Lâm Nghệ?

Nếu giết được Lâm Nghệ, thì, Hồng Hoang vẫn sẽ là Hồng Hoang cũ!

Nếu không, Lâm Nghệ sẽ luôn áp chế họ, khiến họ không thở nổi!

Chúng Thánh rút khỏi Tử Tiêu Cung, Tử Tiêu Cung đóng cửa, Hồng Quân tiến vào bế quan hợp đạo, đồng thời cũng bố trí những thủ đoạn đối phó Lâm Nghệ.

Địa Phủ bình tĩnh trở lại.

Chương 121

Lâm Nghệ cũng chưa xuất quan.

Pháp nghiệm chứng đã tìm được, nghiệm chứng bước thứ tư là chính xác.

Phương hướng cũng đã rõ ràng.

Hiện tại y đang đi về phía bước cuối cùng đó.

Nhưng trước đó, y phải tham ngộ quy tắc thuế biến cực hạn của Tiễn Đạo!

Đây là chìa khóa để vượt qua bước thứ tư, cuối cùng chứng đạo!

Hiện tại Tiễn Đạo diễn sinh thuế biến thành vật tân sinh, quy tắc chiều không gian cao hơn, khả năng thừa tải của nó, cũng sẽ triệt để siêu việt, cho nên, hiện tại một mũi tên có thể trực tiếp ngưng tụ Tam Thiên Tiễn Đạo!

Lực sát phạt phúc tăng của nó, lại vì sự tồn tại của quy tắc mà phát sinh biến hóa cực lớn, Tam Thiên Tiễn Đạo dung hợp thành một mũi tên phúc tăng không chỉ mấy vạn lần!

Điều cốt lõi nhất, điều khiến y hài lòng nhất, là một mũi tên ẩn chứa quy tắc quang văn của Tiễn Đạo, có thể tổn thương Thiên Đạo!

Thiên Đạo tuy là thể khống chế ý thức do trật tự quy tắc ngưng tụ, vô hình, vô thể, khó lòng cảm tri!

Nhưng, hiện tại trong quá trình nghiệm chứng cơ duyên xảo hợp, lại trực tiếp khiến Tiễn Đạo thuế biến thành quy tắc, cũng thăng lên tầng thứ Thiên Đạo, quy tắc quang văn của Tiễn Đạo, cũng có thể vô hình, vô thể, từ đó phá hoại Thiên Đạo quy tắc trật tự.

Thiên Đạo là quy tắc, quang văn Tiễn Đạo cũng là quy tắc, quang văn Tiễn Đạo có lực hủy diệt quy tắc, tự nhiên có thể uy hiếp Thiên Đạo!

Chỉ riêng điểm này, đủ để Thiên Đạo phải chịu!

Cũng có nghĩa là sức mạnh của y lúc này, đã ngang bằng với Thiên Đạo!

Một điểm.

Hậu Thổ không biết.

Tây Vương Mẫu không biết.

Chúng cường giả Địa Phủ không biết.

Chúng đại năng Hồng Hoang càng không biết.

Hồng Quân cũng không biết, càng vô pháp tưởng tượng cảnh giới của Lâm Nghệ.

Đương nhiên, y chỉ vừa mới nghiệm chứng xong bước thứ tư.

Chờ y dung nhập quy tắc quang văn, không ngừng thuế biến thành sinh mệnh thể chiều không gian khác, triệt để siêu thoát, bước ra bước thứ tư, thì càng vô pháp tưởng tượng!

Đem quy tắc dung nhập vào bản thân, Lâm Nghệ cảm giác mỗi một huyết quản của mình, đều như đại đạo vận hành độc lập, mỗi một tế bào đều như một vũ trụ thế giới độc lập, nhục thân hiện tại của y có thể sánh kịp với Bàn Cổ Chân Thân của Bàn Cổ Đại Thần rồi.

Nhưng, đó mới chỉ là khởi đầu!

Bởi vì siêu thoát cực hạn nhục thân, mới là điểm cuối của bước thứ tư!

Vào lúc này.

La Hầu sau khi tu phục một nửa Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần Khu, bước ra khỏi Hồng Hoang, tiến vào trong Hỗn Độn, đi vào một nơi quỷ dị tĩnh mật, không có khái niệm thời gian và không gian sâu trong Hỗn Độn.

"La Hầu!

Ngươi đã phục sinh!" Nơi quỷ dị đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm thần bí, Hỗn Độn lưu động vô quy tắc.

"Dương Mi, ta không khiến ngươi thất vọng rồi!" La Hầu ngữ khí lạnh lẽo.

"Lần này, ngươi định tìm ta báo thù sao?" Thanh âm thần bí vang lên.

"Không!" La Hầu đột nhiên cười lạnh.

Báo thù?

Với thực lực hiện tại của y, hoàn toàn không phải đối thủ của Dương Mi!

Mục đích của y, là kéo Dương Mi vào Hồng Hoang!

Một khắc sau, La Hầu mới nói: "Chỉ là báo cho ngươi một tiếng, hiện tại Hồng Hoang đại biến, Dị Số liên tục xuất hiện, Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa xuất hiện, ngay cả Hồng Quân cũng không áp chế được, trong Hồng Hoang có một kẻ khủng bố, có thể đã nắm giữ cách bước ra bước cuối cùng, chạm đến huyền bí đại đạo, ngươi sẽ cảm thấy hứng thú, đúng rồi, hiện tại y đã thuế biến diễn sinh ra quy tắc rồi." "!" "Quy tắc?!" "Sinh linh có thể diễn sinh quy tắc?!

Quy tắc, ngay cả Bàn Cổ cũng không làm được!" "Không thể nào!

Loại lời hoang đường này mà ngươi cũng dám nói ra!" Thanh âm

chấn hám của Dương Mi đột nhiên vang vọng, hiển lộ cực kỳ bất bình tĩnh!

Từ trong Hỗn Độn vô quy tắc, một thân ảnh đột nhiên bước ra, chính là Không Gian Ma Thần Dương Mi đang ẩn mình trong bóng tối!

Ngay khi Dương Mi xuất hiện trước La Hầu, chỉ thấy khu vực không gian nơi La Hầu đang đứng đột nhiên vô hạn kéo dài, tựa như không gian vô hạn phóng đại, vô cùng vô tận, không có điểm cuối, bao phủ La Hầu trong đó.

Giờ khắc này, La Hầu muốn thoát thân là một việc cực kỳ khó khăn.

Ngay sau đó, Dương Mi mới ngưng thị La Hầu, người quen cũ.

Y không rõ mục đích thật sự của La Hầu, nên tất phải giữ một tay, đề phòng trúng kế!

Dẫu sao, mối thù hận giữa y và La Hầu đâu phải vài ba câu là có thể hóa giải.

Năm xưa khi La Hầu vẫn lạc, ngoài Hồng Quân, Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ tham dự, y cũng góp mặt.

Bất quá, vì bị Hồng Quân phản kế, trong quá trình tiêu diệt La Hầu, vài người cũng bị thương nặng, Hồng Quân nhân cơ hội sát tử Âm Dương Lão Tổ, trọng thương Càn Khôn Lão Tổ.

Y tuy thoát khỏi mưu kế, nhưng cũng bị Hồng Quân và Thiên Đạo bức bách rời khỏi Hồng Hoang!

Vốn dĩ, với Đại Đạo Không Gian Bản Nguyên Hỗn Độn, cộng thêm bản thể Không Tâm Dương Liễu đặc thù của mình, Hồng Quân cũng chẳng thể làm gì y, ngay cả Tam Thiên Đại Đạo cũng chẳng thể trói buộc.

Bất quá, lại có một loại sức mạnh siêu thoát có thể khắc chế y.

Đó chính là Quy Tắc chi lực!

Trong số sinh linh mà Dương Mi biết, không ai nắm giữ áo nghĩa Quy Tắc hư huyễn, vô hình, vô thể ấy, kể cả Khai Thiên Đại Thần Bàn Cổ!

Bàn Cổ tuy đã đạt đến cảnh giới Quy Tắc, nhưng chưa từng nắm giữ Quy Tắc.

Ngược lại, Quy Tắc trật tự tự thân y sản sinh, tự hành diễn hóa thành ý thức, rồi thuế biến thành Thiên Đạo, và mưu kế Bàn Cổ, lấy nhục thân Bàn Cổ cùng Hỗn Độn Bản Nguyên cấu trúc Hồng Hoang, để thừa tải Quy Tắc trật tự của Thiên Đạo.

Bởi vậy, theo nhận thức của y, trừ Thiên Đạo là thể ý thức hư huyễn, không sinh linh nào có thể giá ngự Quy Tắc!

Thế nhưng giờ đây, La Hầu lại bảo y rằng, có sinh linh đã giá ngự, thậm chí diễn sinh ra Quy Tắc!

Làm sao y có thể tin tưởng được?

La Hầu cũng không hành động, giờ khắc này thực lực của Dương Mi rõ ràng đã siêu việt Thánh Nhân, đạt cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân, đã tu phục Hỗn Độn Hủy Diệt Ma Thần khu, y e rằng cũng không thể địch lại.

"Nếu ngươi không tin, hãy trở về Hồng Hoang mà dò hỏi sẽ rõ!" La Hầu trực tiếp nói: "Ta cũng không rỗi rảnh đến vậy, tìm ngươi chỉ vì một lời hoang ngôn để khơi gợi lòng hiếu kỳ của ngươi." Dương Mi nghe xong, cố gắng áp chế sự chấn động trong lòng.

Ngay lập tức, y hỏi: "La Hầu!

Rốt cuộc ngươi có mục đích gì?!" La Hầu nói thẳng: "Ta cũng

không quanh co lòng vòng!

Lần này tìm ngươi, một là để liên thủ đối phó Hồng Quân, nếu tru sát được Hồng Quân, mối thù của ta và ngươi sẽ xóa bỏ hết." Thuở ấy sau khi ta bị sát tử, Dương Mi cùng những người khác đều bị trọng thương, Hồng Quân lại mưu đồ ám toán, muốn nhân cơ hội giải quyết luôn cả ngươi, mâu thuẫn giữa đôi bên sâu sắc lắm.

Ngươi không tin ta cũng chẳng sao, nhưng nhân quả thì có.

Sát tử Hồng Quân ư?

Ánh mắt Dương Mi hơi ngưng lại, nói: "Hồng Quân sau khi hợp Thiên Đạo, giá ngự Quy Tắc chi lực của Thiên Đạo, cảnh giới chí ít cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân Thất Bát Trọng Thiên, nay thậm chí còn cường đại hơn, muốn tru sát y, chẳng phải là chuyện huyễn hoặc quá sao?" La Hầu cười lạnh nói: "Hồng Hoang giờ đây biến đổi long trời lở đất, Hậu Thổ diễn luân hồi, sinh Địa Đạo, cùng Thiên Đạo ngang hàng.

Ngay cả tiểu bối như Đế Tuấn cũng Đồ Thánh Chứng Đạo, thẳng bức cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân." "Điều quan trọng nhất là, cái gia hỏa khủng bố kia, đã liên thủ cùng Hậu Thổ, trấn áp Hồng Quân, ngươi còn dám nghĩ rằng là không thể sao?" "Những chuyện dị thường khai thiên lập địa như vậy, còn nhiều lắm!" … Cái gia hỏa khủng bố kia!

Ánh mắt Dương Mi lóe lên, y tự nhiên biết rằng sự thuế biến của La Hầu là nhờ sự tồn tại của kẻ diễn sinh Quy Tắc kia!

Trong lòng y cũng vô cùng hiếu kỳ!

"Kẻ đó là ai?" Dương Mi sốt ruột hỏi.

La Hầu cũng không sốt ruột, từ từ nói: "Gia hỏa đó đã khai sáng một pháp môn Chứng Đạo mới, độc lập hoàn toàn với ba loại pháp

môn Chứng Đạo kia, dùng mười mấy vạn năm để nghiệm chứng ra bốn bước của pháp môn Chứng Đạo mới ấy." "Mới chỉ bước ra bước thứ ba, đã có thể trấn áp Hồng Quân! " "Không lâu trước đây, y lại nghiệm chứng ra bước thứ tư, thuế biến diễn sinh ra Quy Tắc! " "Ngươi cảm thấy, đây có phải là chuyện dị thường khai thiên lập địa không?" Dương Mi hoàn toàn bị chấn động đến ngây người.

Lời La Hầu nói tuy nhẹ nhàng, nhưng chỉ những kẻ ở cảnh giới như Dương Mi mới hiểu được quá trình khai sáng pháp môn Chứng Đạo mới gian nan đến mức nào.

Không chỉ cần có ý tưởng táo bạo, mà còn phải không ngừng nghiệm chứng, sửa đổi.

Rồi sau đó, tìm kiếm sự đột phá cho từng bước.

Bàn Cổ dùng Đại Lực Chứng Đạo chi pháp, chẳng biết đã trải qua bao nhiêu Hội Nguyên mới nghiệm chứng được, kết quả cuối cùng vẫn là công dã tràng!

Sinh linh hậu thế cũng không ai có thể tiếp tục con đường đó!

Vậy mà cái gia hỏa khủng bố kia, chỉ trong mười mấy vạn năm, đã nghiệm chứng được bước thứ tư.

"Giờ đây, ngươi đã đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu có thể nắm giữ phương pháp chưởng khống Quy Tắc, thì tất sẽ tiến thêm một bước siêu thoát.

Hợp tác cùng ta, đến lúc đó, không những có thể trừ bỏ Hồng Quân, mà còn có thể đoạt được phương pháp diễn sinh Quy Tắc từ cái gia hỏa khủng bố kia." Đến đây, ánh mắt La Hầu nóng rực.

Sát tử Hồng Quân, chỉ là phụ kèm.

Ra tay với Lâm Nghệ, mới là mục tiêu cốt lõi!

Lâm Nghệ đã thuế biến diễn sinh ra một loại sức mạnh siêu thoát tân sinh, một giới hạn khác, đó là Quy Tắc!

Vậy thì Lâm Nghệ tất sẽ nắm giữ phương pháp diễn sinh thuế biến đó.

Phương pháp ấy, đối với một kẻ sắp bước vào cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, và một kẻ đã bước vào cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, có sức hấp dẫn đủ lớn để liều mạng đoạt lấy mọi thứ.

Bởi vì, một khi nắm giữ Quy Tắc!

Thì Thiên Đạo Hồng Hoang đối với ngươi, sẽ không còn là uy hiếp!

Một niệm có thể sáng diệt Đại Thiên Thế Giới, càn quét Hỗn Độn!

“Dương Mi!

Gia hỏa đó giờ đây chưa Chứng Đạo, đây là thời cơ tốt để ra tay!

Hơn nữa, giữa ngươi và Hồng Quân, Thiên Đạo cũng tồn tại mâu thuẫn không thể điều hòa, đối với ta mà nói, đó là một ưu thế. ” “Ngoài ra, tiểu bối Đế Tuấn Đồ Thánh Chứng Đạo, thực lực cũng đạt Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng đã hợp tác với ta.

Có ngươi gia nhập, tất sẽ thành công đoạt lấy được. ” La Hầu càng nói càng kích động!

Chương 122

Dương Mi nghe xong, ánh mắt cũng sáng rực.

Đoạt lấy phương pháp diễn sinh Quy Tắc từ thân Lâm Nghệ, quả thực khiến y động tâm!

Dương Mi cuối cùng không kìm được, đồng ý hợp tác cùng La Hầu. ...Hồng Hoang.

Oanh long!

Đột nhiên, toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Trong Hỗn Độn Tinh Không, vô số Hỗn Độn Tinh Thần xuất hiện hiện tượng băng hội, Tam Thập Tam Thiên dao động kịch liệt.

Bầu trời Hồng Hoang xuất hiện vô số vết nứt.

Vô cùng vô tận tử khí từ trong vết nứt lan ra, bao phủ toàn bộ bầu trời Hồng Hoang, nhuộm thành một màu tím sẫm!

Đại Đạo đang ai minh!

Diễn hóa từng đạo Đại Đạo Thần Liên trong hư không, rồi lại cực tốc băng đoạn!

Bác!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, đang bế quan luyện hóa Thiên Đạo Bản Nguyên, đột nhiên có cảm ứng, mở thánh mâu, ngưng thị dị tượng kinh thế bên ngoài, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Tự phế Thiên Đạo Thánh Vị!" "Thông Thiên điên rồi sao!" Tâm thần Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn động, suýt chút nữa Đạo Tâm thất thủ, trực tiếp xuất quan!

Y nhìn thấy hết thảy ở Hồng Hoang, liền xác tín rằng Thông Thiên

quả thực đã tự hủy Hồng Mông Tử Khí, Nguyên Thần ký thác trong Thiên Đạo băng hội, Đại Đạo ký thác trong Hồng Hoang cũng tự hành băng đoạn hủy diệt!

Thiếu đi Hồng Mông Tử Khí làm tái thể, lại làm như vậy, tương đương với việc tự mình tách ra khỏi Thiên Đạo!

Từ đây, không còn là Hồng Hoang Thánh Nhân nữa!

Oanh long!

Lập tức!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa đều gấp gáp chạy đến Bích Du Cung!

Trong Thiên Đình, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu cùng các đệ tử cũng sắc mặt kinh biến, nhao nhao trở về Bích Du Cung.

Lão Tử vượt hư không, giáng lâm trước Bích Du Cung, cực kỳ phẫn nộ quát: "Thông Thiên, hỗn đản, rốt cuộc ngươi bị điên rồi sao, ngay cả Thánh Vị cũng tự phế, ngươi có biết điều đó có ý nghĩa gì không?!" Sau khi tự phế Thánh Vị, thoát ly Thiên Đạo, không chỉ không thể bất tử bất diệt, mà còn không thể tá dụng Hồng Hoang Đại Đạo cùng Bản Nguyên, thực lực sẽ bị suy giảm vô hạn.

Sau này, sợ rằng ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong của Hồng Hoang cũng có thể cưỡi đầu cưỡi cổ ngươi!

Thông Thiên ngươi dám phế bỏ ư!

Ngươi lấy đâu ra dũng khí đó!

Ngươi lại làm gì?!

Tức đến nỗi môi Lão Tử run rẩy mấy cái!

Đệ tử Tiệt Giáo cũng hoảng hốt.

Tiệt Giáo sở dĩ cường thịnh như vậy, chẳng qua là vì có Sư tôn Thông Thiên Thánh Nhân tọa trấn.

Giờ đây Sư tôn trực tiếp phế Thánh Vị, vậy thì, đối với Tiệt Giáo mà nói, sẽ là một đả kích cực lớn!

E rằng sau này ngay cả tiểu nhân cũng dám mạo phạm Tiệt Giáo!

"Ta biết!" Từ trong Bích Du Cung truyền ra tiếng Thông Thiên: "Ta tuy tự phế Thánh Vị, tuy không thể chưởng khống Hồng Hoang Đại Đạo và Bản Nguyên, nhưng, ta có thể giữ vững Tiệt Giáo. " "Nếu kẻ nào dám khi dễ các ngươi, dám khi dễ Tiệt Giáo, ta sẽ cho chúng nếm thử mùi vị của Tru Tiên Kiếm Trận! " "Ngoài ra, không phá không lập. ....." Nói đoạn, Thông Thiên chắp tay nhìn ra ngoài Bích Du Cung, từng lời trầm trọng nói: "Tự phế Thánh Vị chỉ là sự kết thúc, cũng là một khởi đầu mới! " Vô Đương Thánh Mẫu cùng các đệ tử nghe vậy, sắc mặt cũng nghiêm túc, hiển nhiên, Sư tôn đang muốn trọng tân Chứng Đạo, nếu thực sự thành công, khi đó, tất nhiên sẽ siêu việt quá khứ, lúc đó, Tiệt Giáo sẽ càng phồn thịnh!

"Các ngươi đều về đi, nếu ai dám để mình chịu ủy khuất, trực tiếp tìm ta! " Tự phế Thánh Vị, tất nhiên sẽ khiến một số người lầm tưởng rằng Tiệt Giáo đã hết thời, sẽ tìm mọi cách gây khó dễ Tiệt Giáo, ví như vài hỏa chủng còn sót lại của Xiển Giáo, Tây Phương Giáo, v.v., có Thánh Nhân chống lưng, e rằng sẽ càng hung hăng hơn.

Bất quá, chúng đã quên mất, sự sát phạt của Tru Tiên Kiếm Trận có thể khiến Thánh Nhân cũng phải thống khổ!

"Đệ tử tuân mệnh!" Vô Đương Thánh Mẫu cùng các đệ tử lui xuống.

Bước ra khỏi Bích Du Cung, Thông Thiên cảm thấy nhẹ nhõm và sảng khoái hơn nhiều so với khi còn mang thân phận Thông Thiên Thánh Nhân trước đây!

Bất quá, giờ đây lại thiếu đi chút gì đó!

"Đi xem đồ tôn ngoan của ta!" Huyền Nhi nghịch ngợm, Thông Thiên đột nhiên mỉm cười, mở Không Gian Thông Đạo, bước vào Địa Phủ.

"Oa, Sư gia!" Trong Địa Phủ, Huyền Nhi đang chơi trốn tìm với ca ca, thấy Thông Thiên xuất hiện, lập tức nhào tới, xông vào lòng Thông Thiên!

"E rằng Huyền Nhi đã quên Sư gia rồi!" Thông Thiên ôm Huyền Nhi, cười nói.

"Không có!" Huyền Nhi nũng nịu nói.

Lúc này, Đế Giang, Chúc Dung cùng những người khác cũng đứng từ xa nhìn, biết quan hệ giữa Huyền Nhi và Thông Thiên, nên không xen vào.

Huyền Nhi dẫn Thông Thiên vào Vũ Giới.

"Bái kiến Sư tôn!" Vân Tiêu, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu đều chắp tay vái chào Thông Thiên, về việc Sư tôn tự phế Thánh Vị, tự nhiên đều đã rõ.

"Hậu Nghệ có ở đó không?" Thông Thiên đột nhiên hỏi.

Vừa dứt lời, Lâm Nghệ từ Đại Điện Thủ Lĩnh bước ra!

Thông Thiên quay mắt ngưng thị, đồng tử co rút, y cư nhiên hoàn toàn không thể nhìn thấu cảnh giới của Lâm Nghệ, không cảm nhận được khí tức!

Rõ ràng chỉ cách Lâm Nghệ vài chục bước, nhưng cảm giác y nhận được lại như cách xa mấy vạn Đại Thiên Thế Giới.

Mới không gặp bao lâu, y cảm giác Lâm Nghệ đã siêu thoát rồi, không còn ở cùng một giới hạn nữa.

Phải biết rằng, mấy lần giao chiến trước đây, và Đại chiến Hỗn Độn, y đều hiểu rõ Tiễn Đạo và thực lực của Lâm Nghệ, nhưng so với hiện tại thì hoàn toàn không thể sánh bằng, mạnh đến nỗi y không thể cảm tri được.

Tốc độ đề thăng này, nếu không hiểu rõ thì không biết, mà nếu hiểu rõ thì quả thật dọa chết người!

Thông Thiên trong lòng thầm kinh hãi.

Bất quá, mục đích của y đến đây, Thông Thiên lại trấn tĩnh tinh thần.

Vốn dĩ, Lâm Nghệ và Huyền Môn một mạch là tử địch, mà Thông Thiên Giáo Chủ lại là đệ tử của Huyền Môn, thậm chí đã nhiều lần tham dự vào các tranh chấp giữa Hồng Quân và Thiên Đạo, và cũng nhiều lần giao thủ!

Theo lẽ thường, Thông Thiên dám nhập Địa Phủ, là ta phải tru sát!

Bất quá.

Thông Thiên là Sư gia của Huyền Nhi!

Y cưng chiều Huyền Nhi.

Chuyện này, Vân Tiêu trước đây cũng đã nói với ta.

Nàng hy vọng sau này ta có thể bỏ qua cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Thấy tiểu bối nhà mình trong lòng Thông Thiên vui vẻ đến vậy, Lâm Nghệ không nhìn y, mà cũng nhìn mặt tiểu bối nhà mình, cũng không tính toán thêm.

Vả lại.

Đạt đến tầng thứ này, ta cũng không thèm tính toán những chuyện vặt đó!

Lâm Nghệ cũng biết chuyện Thông Thiên Giáo Chủ tự phế Thánh Vị, ngược lại cũng phải nhìn y bằng con mắt khác!

Dẫu sao, từ bỏ Thánh Nhân chi tôn, cần một sự quyết đoán lớn, Thông Thiên Giáo Chủ cũng đủ quả quyết, đủ ngoan!

"Sư tôn, người có việc gì sao?" Nhìn vị Sư tôn khí thế suy yếu vô số, đã mất Thánh Vị, Vân Tiêu cũng cực kỳ lo lắng và quan tâm, nàng vốn tính cách ôn hòa, tôn sư trọng đạo, nay tuy thân ở Địa Phủ một bên, nhưng tình nghĩa thầy trò với Thông Thiên vẫn không thay đổi.

Thông Thiên Giáo Chủ cười nói: "Ta cũng không có việc gì!

Đến thăm Huyền Nhi, tiện đường tìm Hậu Nghệ! " Nói đoạn, y nhìn về phía Lâm Nghệ.

Một vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Lâm Nghệ nhìn Vân Tiêu một cái.

Vân Tiêu tiến lên đón Huyền Nhi, cười hỏi: "Huyền Nhi, không chơi trốn tìm với ca ca sao, ca ca đâu rồi?" Ca ca?

Bỗng nhiên, Huyền Nhi mới nhớ ra, thoát khỏi vòng tay Vân Tiêu, sau đó lại chạy về Địa Phủ.

"Tìm ta, là để hỏi về việc Chứng Đạo chi pháp phải không?" Lâm Nghệ nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ.

Kỳ thực, ta đại khái đã đoán được nguyên nhân Thông Thiên Giáo Chủ không tiếc tự phế Thánh Vị, không ngoài việc muốn đi lại con đường Chứng Đạo, để thoát khỏi sự áp chế của Thiên Đạo.

Nếu không phế Thánh Vị, vậy thì sau này y sẽ vĩnh viễn khuất phục dưới Hồng Quân, dưới Thiên Đạo!

Thông Thiên đang nắm giữ Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp khi Thiên Đạo vận chuyển, nên, y định bắt chước Đế Tuấn, lấy nghiệm

chứng chi pháp mình nắm giữ làm khuôn mẫu, rồi tái Chứng Đạo thành Thánh, thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

Tìm ta, e rằng cũng để thỉnh giáo!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng không che giấu, gật đầu nói: "Bần đạo định lấy Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp mà trước đây bần đạo đã nắm giữ làm cơ sở, đi con đường Trảm Tam Thi Chứng Đạo chi pháp, nhảy khỏi Thiên Đạo, cần sự giúp đỡ của ngươi.

Đương nhiên, nếu ngươi không muốn, cũng không sao! " Y quả thực định dùng cách giống như Đế Tuấn, phục chế Chứng Đạo nghiệm chứng chi pháp, rồi tái Chứng Đạo!

Bất quá, cái pháp môn Chứng Đạo đó có nhược điểm lớn, không có cách nào nhảy khỏi Thiên Đạo.

Bởi vì, nghiệm chứng chi pháp mà y nắm giữ, đã bị Thiên Đạo khắc ấn vào.

Giờ đây, y đã cắt đứt mọi liên hệ với Thiên Đạo, nếu tái Chứng Đạo sau này, tất sẽ không thể từ Thiên Đạo mà có được nghiệm chứng chi pháp tiếp theo.

Như vậy, y sẽ vĩnh viễn không thể tiến thêm một tấc!

Tự phế Thánh Vị, chẳng qua là để thoát khỏi Thiên Đạo và Hồng Quân, nếu vì nghiệm chứng chi pháp mà không thoát được, há lại cam tâm!

Pháp môn Chứng Đạo độc đáo của Lâm Nghệ, là một sáng tạo khai thiên tích địa của Hồng Hoang!

Mười mấy vạn năm đã đi đến ngày nay, càng cho thấy trên con đường Chứng Đạo, ngươi tất nhiên có sự lĩnh ngộ siêu nhiên vượt qua tất cả sinh linh trong Hỗn Độn!

Chương 123

Hoặc có lẽ có thể giúp ta giải quyết vấn đề này!

Đó cũng là một yếu tố thúc đẩy ta dám mạo hiểm phế bỏ Thánh Vị!

Vân Tiêu nghe xong, trầm mặc không nói.

Nàng không có tư cách thỉnh cầu Lâm Nghệ giúp đỡ Sư tôn, dẫu sao, là mẫu thân của Huyền Nhi, bất luận thế nào, nàng cũng phải đứng về phía Lâm Nghệ.

Mọi việc đều nghe theo quyết định của Lâm Nghệ!

"Pháp môn Chứng Đạo của ta, chỉ thích hợp với một mình ta, dù có nói cho ngươi biết, ngươi cũng không thể tham ngộ!" Lâm Nghệ từ từ nói.

Nếu Thông Thiên dùng nghiệm chứng chi pháp của mình, e rằng vài Hội Nguyên cũng chẳng mò ra được bao nhiêu điều!

Bởi vì, Thông Thiên không có cảm ngộ lực!

Phải biết rằng, Tiễn Đạo Hệ thống phụ trợ cấp cảm ngộ lực của ta, đạt hơn trăm vạn lần, Tam Thiên Đại Đạo bị phân tích đến cực hạn, dễ dàng được lý giải, đó là ưu thế độc nhất vô nhị.

Đối với Thông Thiên, đừng nói tu Tam Thiên Đại Đạo, cho ngươi mười loại Đại Đạo, cũng đủ khiến ngươi tham ngộ đến choáng váng quay cuồng!

Pháp môn Chứng Đạo của ta, trừ hai tiểu bối nhà mình, được kế thừa huyết mạch và Tiễn Ý, có thể có cơ hội, còn lại toàn bộ Hỗn Độn không ai phù hợp!

Lâm Nghệ nói xong, tiếp lời: “Bất quá, nếu ngươi muốn lấy Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp làm khuôn mẫu, đi con đường Trảm Tam Thi Chứng Đạo chi pháp, ta lại có một kiến nghị. ” Thông Thiên Giáo Chủ vốn không ôm hy vọng, nghe Lâm Nghệ nói xong, ánh mắt lập tức nhìn thấy hy vọng!

Ngay lập tức, y nghiêm túc lắng nghe.

Lâm Nghệ tiếp tục nói: “Thiên Đạo ban tặng nghiệm chứng chi pháp thành Thánh, kỳ thực chỉ là một khuôn mẫu, để hạn định Thánh Nhân Đại Đạo của ngươi.

Vì ngươi muốn đi con đường Trảm Tam Thi Chứng Đạo chi pháp, lại không muốn từ bỏ mọi thứ đã có, cách duy nhất là, tái tham ngộ một loại Đại Đạo khác, phù hợp với Thánh Nhân Đại Đạo của ngươi. ” “Đồng thời lấy nghiệm chứng chi pháp thành Thánh mà thôi diễn, khiến loại Đại Đạo khác mà ngươi tham ngộ thôi diễn thành tương đương với Thánh Nhân Đại Đạo.

Khi đó, dù Thánh Nhân Đại Đạo mà ngươi chưởng khống bị hạn chế, không thể có được nghiệm chứng chi pháp Thiên Đạo sâu hơn, nhưng loại Đại Đạo khác mà ngươi tham ngộ, lại có thể nhảy ra ngoài, không cần y thác vào Thiên Đạo, tự tin tìm kiếm bước nghiệm chứng tiếp theo. ” “Khi đó, lại tham khảo nghiệm chứng chi pháp Trảm Tam Thi Chứng Đạo, ngươi sẽ tìm được bước đó!” Kỳ thực, rất dễ hiểu!

Tương đương với việc làm hàng cao cấp!

Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp là nguyên bản, còn loại Đại Đạo nghiệm chứng chi pháp khác là hàng cao cấp!

Thánh Nhân Đại Đạo đã dùng Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp, nên là nguyên bản.

Loại Đại Đạo khác đã phục chế Thiên Đạo nghiệm chứng chi pháp, thêm vào đó là sửa đổi, tinh luyện, không ngừng hoàn thiện, thăng cấp thay thế, đó là hàng cao cấp!

Ưu điểm của hàng cao cấp là có cơ hội siêu việt nguyên bản, tương đối mà nói, lại nhẹ nhàng hơn!

Thông Thiên lắng nghe, trong mắt bùng phát từng đạo quang mang rực rỡ!

Y đã thực sự ngộ thông rồi!

Cảm giác con đường trước mắt lập tức rộng mở sáng sủa!

Thông Thiên ngẩng mắt nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, trong lòng không khỏi cảm thán.

Chẳng trách ngươi có thể khai sáng pháp môn Chứng Đạo mới!

Chỉ riêng sự lý giải của ngươi đối với nghiệm chứng chi pháp, đã không sinh linh nào có thể sánh kịp!

Chẳng trách ngươi lại là một quái thai như vậy!

Chỉ vừa tiếp xúc, Thông Thiên cũng cảm thấy vô cùng bại.

Lâm Nghệ có thể khai sáng nhiều sáng cử khai thiên tích địa đến vậy, quả thực không phải ngẫu nhiên!

"Đa tạ Vũ chủ đã chỉ giáo!" Thông Thiên Giáo Chủ chắp tay vái chào Lâm Nghệ.

Hành động này khiến không khí trở nên quái dị!

Vân Tiêu là nữ nhân của Lâm Nghệ.

Thông Thiên là Sư tôn của Vân Tiêu.

Bỏ qua thực lực mà nói, bối phận của Thông Thiên lớn hơn Lâm Nghệ!

Thông Thiên hướng Lâm Nghệ chắp tay vái chào, khiến Vân Tiêu có chút kinh ngạc!

Bất quá, Vân Tiêu không nói gì, nam nhân của nàng chỉ vài câu đã điểm thông cho Sư tôn.

Vậy thì sau này đi theo bên cạnh, cũng không lo không có người chỉ điểm rồi!

"Hiện tại điều ngươi cần làm nhất, là lựa chọn một loại Đại Đạo thích hợp, dùng để thế hoán Thánh Nhân Đại Đạo, sau này chỉ cần chủ tu loại Đại Đạo đó là được." Lâm Nghệ nhắc nhở.

Thông Thiên Giáo Chủ đã lĩnh ngộ, lựa chọn Tru Tiên Chi Đạo do Tru Tiên Kiếm Trận tự diễn hóa thành!

Đạo này cũng nằm trong Tam Thiên Đại Đạo, Lâm Nghệ lý giải cực sâu, tiện thể giảng giải cho Thông Thiên một phen, lập tức giúp y tiết kiệm được mấy chục vạn năm bế quan khổ công!

Khiến Thông Thiên giật bắn mình!

Bất quá, Thông Thiên cũng cực nhanh chưởng khống được.

Hơn nữa, trước đây y chuyên nghiên cứu Tru Tiên Kiếm Trận, cũng có sự hiểu biết về Tru Tiên Chi Đạo, nên, y cũng cực nhanh thôi diễn Tru Tiên Chi Đạo đến đỉnh phong Chuẩn Thánh, vô hạn tiếp cận Thánh Nhân Đại Đạo!

Ngay sau đó, Thông Thiên liền quay về Bích Du Cung bế quan!

Bởi vì, y đã tìm được cơ duyên Chứng Đạo!

Đối với y mà nói, sự cảm ngộ và lý giải về Đạo, sự tích lũy sức mạnh, v.v., đã sớm đủ rồi, vì y đã từng ở Thánh Nhân nghiệp vị, giờ đây tái Chứng Đạo thành Thánh, chẳng qua là đi lại một lần.

Lâm Nghệ đã chỉ rõ con đường, nếu y không đi tiếp được, vậy thì

quả thật đúng như danh xưng Tam Thanh!

Bất quá, y cũng đã hứa với Lâm Nghệ, sẽ không còn đứng ở phe đối lập!

Lâm Nghệ cũng chẳng bận tâm!

Đạt đến tầng thứ chưởng khống Quy Tắc Tiễn Đạo, như Đế Tuấn, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác, trong mắt ta, kỳ thực cũng chẳng khác gì người bình thường, hoàn toàn có thể nghiền sát!

Giai đoạn hiện tại, mục tiêu cốt lõi của Lâm Nghệ, cũng không phải đối phó Hồng Quân, đối phó Thiên Đạo!

Ta đang không ngừng nghiệm chứng, tiến về bước thứ tư.

Tam Thiên Đại Đạo đều được chưởng khống, và ngưng tụ thành Quy Tắc Quang Văn, khắc ấn vào nhục thân.

Quy Tắc là sức mạnh một chiều khác sau khi Đại Đạo thăng hoa chất biến đến cực điểm!

Các sự vật thông thường khó có thể thừa tải!

Hỗn Độn Chí Bảo cũng không thể thừa tải!

Duy nhất Thiên Đạo chưởng khống, lấy Đại Thiên Hồng Hoang Thế Giới làm vật thừa tải, tất phải dẫn phát các Lượng Kiếp khác nhau, tiến hành sự thích ứng của Quy Tắc trật tự.

Lâm Nghệ đã thực hiện một thử nghiệm cực kỳ táo bạo!

Dung nhập Quy Tắc Quang Văn vào chính thân mình!

Quy Tắc cực hạn, dung nhập nhục thân, vậy cũng là cực hạn.

Trong cực hạn, có thể tìm thấy cơ hội siêu thoát thuế biến.

Quả nhiên, sau một phen thử nghiệm, Lâm Nghệ cảm nhận rõ ràng

rằng, sau khi thừa tải Quy Tắc chi lực, nhục thân đã chạm đến một loại cực hạn đặc biệt!

Tuy còn mơ hồ!

Nhưng đó là một điềm báo cực kỳ tốt!

Quy Tắc Quang Văn thuế biến, bắt nguồn từ Tam Thiên Đại Đạo!

Lâm Nghệ dẫn Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng, cùng hai đứa bé đi du ngoạn Hồng Hoang, tiện thể đề thủ Tam Thiên Đại Đạo trong Hồng Hoang thế giới, không ngừng diễn sinh Quy Tắc, để Quy Tắc trong nhục thân ngày càng mạnh mẽ, xem xem sẽ sản sinh hiệu quả gì?!

Bích Du Cung!

Thông Thiên Giáo Chủ vừa trở về, một luồng thánh niệm khủng bố cực tốc giáng lâm, trấn áp không gian phạm vi mấy chục tiểu thiên thế giới trong ngoài Bích Du Cung.

Đệ tử Bích Du Cung trực tiếp bị áp quỳ xuống đất, run rẩy!

Trên vai Thông Thiên Giáo Chủ cũng chịu áp lực vô tận, sắc mặt kịch biến!

"Thông Thiên!

Ngươi định thoát ly Huyền Môn một mạch sao!" Một gương mặt do Đại Đạo diễn hóa hiện lên trên không đỉnh đầu Thông Thiên Giáo Chủ, lạnh lùng phủ khám Thông Thiên Giáo Chủ.

Gương mặt đó, chính là Hồng Quân!

"Lão sư, đệ tử không dám!" Thông Thiên Giáo Chủ cung kính nói.

"Hừ!" Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, sát niệm đột sinh, khiến toàn thân Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lẽo thấu xương!

“Không dám ư!

Ngay cả Thánh Nhân nghiệp vị cũng dám từ bỏ, Thông Thiên, còn có điều gì ngươi không dám nữa!” Hồng Quân lạnh lùng nói: “Ngươi đang suy tính điều gì, đừng tưởng Bản tọa không rõ, trước đây Bản tọa đã cảnh cáo ngươi, tuyệt đối đừng làm những chuyện quá đáng, làm tổn hại Huyền Môn một mạch.

Nhưng giờ đây, mỗi việc ngươi làm đều đi ngược lại Huyền Môn, coi lời cảnh cáo của Bản tọa như không có, là đang khiêu khích Bản tọa đúng không?” Về chuyện Thông Thiên Giáo Chủ tự phế Thánh Vị!

Về chuyện Thông Thiên Giáo Chủ nhập Địa Phủ.

Tất cả đều nằm trong mắt y.

Chuyện tự phế Thánh Vị, tạm thời y không tính toán.

Nhưng chuyện nhập Địa Phủ lại chọc giận Hồng Quân.

Phải biết rằng, trước đây y đã cảnh cáo Thông Thiên, đừng dính dáng đến Địa Phủ, kết quả, Thông Thiên lại không nghe lọt tai.

Khiến Hồng Quân sát tâm đại động!

Vốn dĩ Thông Thiên đã định nhảy thoát Thiên Đạo, đủ ngỗ nghịch, giờ khắc này lại dính líu đến Địa Phủ, bảo không chừng sau này sẽ quay lại đánh một kích vào Huyền Môn.

Thà như vậy, chi bằng sớm diệt trừ y đi!

Đến đây, một luồng Thiên Đạo Diệt Thế chi lực cổ xưa hội tụ trên bầu trời phía sau gương mặt khổng lồ, khiến các đệ tử Bích Du Cung sắc mặt kịch biến, ngay cả bọn họ cũng có thể cảm nhận rõ ràng sát niệm cực hạn của Đạo Tổ!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng lòng lạnh buốt.

Hiển nhiên, Hồng Quân lần này không chỉ nổi sát niệm, mà đã

chuẩn bị ra tay rồi, chỉ cần sơ suất một chút, sát phạt Diệt Thế tất sẽ giáng xuống thân y, để tru sát y.

Chương 124

Sắc mặt Thông Thiên kịch biến.

Mặc dù gương mặt khổng lồ kia là do Lão sư Hồng Quân diễn hóa, không phải chân thân giáng lâm, nhưng uy thế của Đạo Tổ chính là thiên uy, khủng bố đến mức nào, đối với y hiện giờ mà nói, hoàn toàn là uy hiếp chí mạng.

Bất quá, giờ đây y đã chạm đến cơ duyên Chứng Đạo, nếu cứ thế bị xóa sổ, há cam tâm!

"Lão sư!

Đệ tử chỉ truy cầu siêu thoát, tuyệt không có ý phản bội, xin Sư tôn minh giám!" Thông Thiên Giáo Chủ ngẩng mắt giải thích.

"Còn ngụy biện!

Thoát ly Thiên Đạo, đồng nghĩa với thoát ly Huyền Môn, từ đây về sau, ngươi cũng không còn là đệ tử của Bản tọa nữa!" Ánh mắt Hồng Quân lạnh lùng.

Trước đây, y rất thích đệ tử Thông Thiên này.

Nhưng, Thông Thiên lại càng kiệt ngao bất tuần.

Lại còn đi chung với Lâm Nghệ.

Ngay cả Thiên Đạo cũng cảm ứng được, giáng xuống ý chí tru sát Thông Thiên!

Hồng Quân há có thể không tức giận!

Sát phạt Diệt Thế đang thai nghén càng khủng bố hơn!

"Lão sư thực sự đã quyết tâm muốn đệ tử phải chết sao?" Thông Thiên lòng đầy bi thương.

“Ngươi không còn là đệ tử của Bản tọa nữa!” Gương mặt khổng lồ kia trừng mắt!

Sát phạt Diệt Thế trong khoảnh khắc giáng xuống!

Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy, biết không còn đường lui, lập tức hướng Hồng Quân chắp tay vái ba lạy!

Sau đó, đợi khi sát phạt Diệt Thế giáng lâm trên không Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp tế Tru Tiên Kiếm Trận, bốn đạo kiếm hồng hóa thành quang trụ, trong khoảnh khắc xuyên thủng từng thế giới, động xuyên Tam Thập Tam Thiên, oanh thẳng vào Hỗn Độn Tinh Không.

Tru Tiên Sát Phạt trực tiếp phá nát từng Hỗn Độn Tinh Thần!

Vô cùng vô tận sát phạt kiếm khí của Tru Tiên Tứ Kiếm bùng phát như biển cả mênh mông, va chạm với sát phạt Diệt Thế.

Dưới sự chỉ điểm của Lâm Nghệ, Thông Thiên đã đi theo Tru Tiên Chi Đạo, bởi vậy, giờ khắc này y chưởng khống Tru Tiên Tứ Kiếm càng thêm thông thạo, sát phạt cũng càng kinh người, trực tiếp ngăn chặn sát phạt Diệt Thế!

Nhìn gương mặt khổng lồ trên bầu trời, Thông Thiên Giáo Chủ tràn đầy ánh mắt điên cuồng.

Y bước lên một bước.

Tru Tiên Tứ Kiếm cực tốc xuyên phá sát phạt Diệt Thế, lơ lửng bên cạnh Thông Thiên, hướng gương mặt khổng lồ động xuyên tới.

“Sư tôn, không thể!” Thấy Sư tôn Thông Thiên hành động điên cuồng, tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều sắc mặt đại biến!

Bất quá, một tiếng hô hoán cũng chẳng có tác dụng lớn!

Sát phạt sắc bén của Tru Tiên Tứ Kiếm, trực tiếp quán xuyên

gương mặt khổng lồ.

"Thông Thiên!" Gương mặt khổng lồ của Hồng Quân hiện lên vẻ phẫn nộ, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Thông Thiên Giáo Chủ.

"Đây là lần cuối cùng đệ tử gọi người là Lão sư!" Thông Thiên Giáo Chủ một lần nữa chắp tay vái lạy, ngay sau đó ngẩng tay, trong chớp mắt, kiếm quang của Tru Tiên Tứ Kiếm đan xen, cực tốc xuyên toa, điên cuồng giảo sát gương mặt khổng lồ của Hồng Quân, yên diệt mọi Đại Đạo bao phủ xung quanh!

Thông Thiên ngạo nghễ đứng trong hư không vỡ nát, chú thị vào gương mặt khổng lồ đang không ngừng băng hội, đoạn tuyệt sợi dây ràng buộc cuối cùng của Đạo Tâm!

Trong Bích Du Cung, các đệ tử vẫn quỳ trên mặt đất, thần tình đều ngưng đọng.

Họ hoàn toàn khó có thể tin được Sư tôn của mình, ngay cả Đạo Tổ cũng trực tiếp chém rồi, tương đương với việc đứng ở phe đối lập với Đạo Tổ, triệt để đối lập với Thiên Đạo, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá, sát niệm của Đạo Tổ, lại khiến y lòng đầy bi thương!

Nếu Sư tôn không ra tay, vậy Sư tôn sẽ bị Đạo Tổ tru sát.

Kiến còn tham sống, huống hồ là Thánh Nhân!

Thông Thiên Giáo Chủ lẳng lặng đứng hồi lâu, trong lòng than thở, y không muốn đối lập với Huyền Môn một mạch, càng không muốn xúc phạm Đạo Tổ, nhưng, Đạo Tổ đang ép y, bức bách y vào đường cùng!

Nếu không phản kích, chỉ có chết!

Biết làm sao được?!

Ngay sau đó, Thông Thiên quay mắt nhìn về phía các đệ tử Tiệt Giáo, trong lòng y đột nhiên cũng có chút áy náy, một khi y ra tay, chỉ khiến các đệ tử Tiệt Giáo càng thêm gian nan khi sinh tồn ở Hồng Hoang.

"Ta muốn bế quan tái Chứng Đạo! " "Các ngươi hãy tự ước thúc bản thân, đừng tranh chấp với ai, hãy tĩnh lặng chờ đợi ta xuất quan!" Thông Thiên Giáo Chủ hạ xuống một đạo mệnh lệnh.

Giờ đây, chỉ có Chứng Đạo thành công, mới có thể chống đỡ toàn bộ Tiệt Giáo.

Bằng không. .....

đối mặt với Huyền Môn và Thiên Đạo, Tiệt Giáo sẽ như bèo dạt mây trôi, sẽ bị hồng lưu đại thế trong khoảnh khắc nuốt chửng hoàn toàn!

Điều đó cũng tạo cho y áp lực vô hạn!

Ngay lập tức, Thông Thiên sốt ruột bước vào bế quan!

Các đệ tử Tiệt Giáo trong lòng khổ sở.

Họ cũng chỉ có thể thầm cầu nguyện Sư tôn có thể Chứng Đạo thành Thánh!

"Thông Thiên thật sự điên rồi, ngay cả Lão sư cũng dám chống đối, chém đi ý niệm hóa thân của Lão sư, đẩy Tiệt Giáo vào đường cùng, sau này y sẽ phải chịu quả báo." Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm, nhìn Thông Thiên hành động điên cuồng.

Về việc Thông Thiên thân cận với Địa Phủ, cũng khiến y cực kỳ chấn nộ, hoàn toàn không một chút đồng tình với Thông Thiên!

Nguyên Thủy căm hận Địa Phủ còn mãnh liệt hơn Hồng Quân.

Lâm Nghệ đã hai lần Đồ Thánh, tru sát tất cả đệ tử Xiển Giáo, gần

như đoạn tuyệt Đạo thống của y.

Trong mắt y, chỉ cần dính dáng một chút đến Lâm Nghệ, đều là kẻ địch của y, không có cách nào hòa giải!

Cho dù Thông Thiên là Tam đệ, Tam Sư đệ của y!

Trước đây có bao nhiêu thân thiết, giờ đây có bấy nhiêu căm hận.

Lão Tử, Nữ Oa cũng nhìn thấy, nhưng tương đối không thiên vị như Nguyên Thủy, có thể nhìn ra sát niệm của Đạo Tổ đối với Thông Thiên, trực tiếp tụ tập Diệt Thế chi lực chuẩn bị chém giết Thông Thiên, nếu Thông Thiên chỉ biện bác, không phản kích, tất sẽ bị tru sát.

Hành động chống đối đó thực sự là bất đắc dĩ!

Chỉ là. .....!

Cả hai cũng thầm than.

Một khi phản kích, quả thật đã khiến Tiệt Giáo thoát ly Huyền Môn!

"Tây Phương Giáo của ta có cơ hội rồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm mừng.

So với việc đó, y càng quan tâm đến những lợi ích liên quan.

Thông Thiên tự phế Thánh Vị, vốn đã khiến Tiệt Giáo gian nan, nay lại chém ý niệm hóa thân của Đạo Tổ, càng thêm tuyết thượng gia sương, Tiệt Giáo từ nay về sau sẽ mất thế ở Hồng Hoang, không ai sẽ giúp đỡ.

Vậy thì, Tây Phương Giáo có thể nhân cơ hội xâm thực Tiệt Giáo, dần dần lớn mạnh!

Sư huynh Tiếp Dẫn bị Lâm Nghệ triệt để sát tử, vốn đã ở thế yếu, nếu không phát triển nữa, thì ngày tháng sẽ càng khó khăn hơn.

Bởi vậy, Chuẩn Đề Đạo Nhân đã khóa mục tiêu vào Thiên Đình.

Tử Tiêu Cung.

Thần tình Hồng Quân âm trầm, tâm hỏa của Đạo Tổ cũng bị thiêu đốt!

Y quả thực không ngờ, Thông Thiên lại điên cuồng đến thế, không tiếc tự phế Thánh Vị cũng muốn thoát ly Thiên Đạo, nhưng việc tổn thất thiên uy của Thiên Đạo lại có ảnh hưởng cực lớn đến Huyền Môn một mạch.

Hôm nay có Thông Thiên tự phế Thánh Vị, thoát khỏi Thiên Đạo, vậy ngày mai có thể sẽ có một Thông Thiên khác!

Nếu không sát y để cảnh cáo răn đe!

E rằng sẽ có một tác dụng dẫn dắt cực kỳ tồi tệ, khiến càng nhiều người học theo!

Hơn nữa, chuyện Thông Thiên nhập Địa Phủ, tư kiến Lâm Nghệ, càng xúc phạm đến giới hạn cuối cùng của y.

Giờ đây Hồng Hoang và Địa Phủ, là đối lập, thế như nước với lửa, Thông Thiên lại làm như vậy, rõ ràng là không coi y ra gì, càng xúc phạm sát tâm của y.

Đương nhiên, nguyên nhân khiến Hồng Quân thực sự ra tay, có một điểm.

Đó là, hiện giờ y hợp Thiên Đạo đã gần đến hồi kết.

Y định ra tay với Nhân Đạo!

Trước đây, y đã đáp ứng điều kiện của Lâm Nghệ, bị bức bách bất đắc dĩ, không thể áp chế Lâm Nghệ, ngược lại còn bị uy hiếp, đến mức không thể không tạm thời đáp ứng, lùi một bước.

Giờ đây, y lại một lần nữa hợp Thiên Đạo, chưởng khống càng

nhiều sức mạnh Thiên Đạo, đối với lực sát phạt của Diệt Thế Ma Bàn cũng chưởng khống càng triệt để, tu vi trực tiếp đẩy đến Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên đỉnh phong.

Điều kiện uy hiếp của Lâm Nghệ, tự nhiên đối với y là vô dụng!

Ngoài ra, dưới sự thôi diễn của Thiên Đạo, lại sinh ra một Lượng Kiếp mới!

Đó là nhân quả của việc ngày xưa y tru sát Ma Tổ La Hầu, dẫn đến Tây Phương suy bại, cùng với nhân quả của việc Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị Đồ Thánh, triệt để vẫn lạc.

Ý là muốn Tây Phương lớn mạnh, cân bằng Hồng Hoang!

Hồng Quân định nhân Lượng Kiếp này, để Thiên Đạo can thiệp vào Nhân Đạo, triệt để chưởng khống Nhân Đạo, Thiên Đạo từ đó được lớn mạnh.

Ngoài ra, viên mãn Lượng Kiếp, có thể lại một lần nữa hợp Thiên Đạo, lại có thể đề thăng không ít!

Đến lúc đó, đừng nói trấn áp Lâm Nghệ, ngay cả tru sát y, y cũng có đủ sức mạnh.

Muốn can thiệp vào Nhân Gian, cách tốt nhất là lợi dụng Thiên Đình.

Mặc dù Thiên Đình hiện giờ do Hạo Thiên tọa trấn Thiên Đế, nhưng thế lực lại bị khống chế bởi Phong Thần Bảng, do Tiệt Giáo chưởng quản, bản thân đã trái với ý muốn của y.

Y cũng không thể trực tiếp nhúng tay!

Giờ đây Thông Thiên ngỗ nghịch, vừa hay cho y cơ hội, nếu nhân cơ hội tru sát y, vậy thì Tiệt Giáo tự nhiên sẽ bị chưởng khống.

Sau đó lợi dụng Tiệt Giáo gián tiếp can thiệp Nhân Gian, mở

đường cho Lượng Kiếp, nhanh chóng viên mãn Lượng Kiếp, lại một lần nữa hợp Thiên Đạo, khi đó, y liền có thể ra tay với Địa Phủ rồi.

Chương 125

Thực lực đề thăng, có thể trấn áp Lâm Nghệ!

Thiên Đạo chưởng khống Nhân Đạo, được lớn mạnh, có thể áp chế Địa Đạo Hậu Thổ!

Đó là chìa khóa để tận trừ họa hoạn Địa Phủ.

Chỉ là, Hồng Quân vạn vạn không ngờ, Thông Thiên lại ra tay quả quyết như vậy, dẫn đầu chém phá ý thức hóa thân của y, khiến Hồng Quân không lường trước được, Thông Thiên lại chọn một con đường khác là Tru Tiên Chi Đạo để Chứng Đạo, và đã có thành tựu rồi.

Bất quá, Thông Thiên đã tiến vào bế quan, và bày Bích Du Cung thành Tru Tiên Kiếm Trận, trừ phi chân thân y giáng lâm, bằng không thực khó mà làm gì được.

Chỉ là hiện giờ việc hợp Thiên Đạo chưa hoàn thành triệt để, y không thể giáng lâm!

Đương nhiên, Hồng Quân cũng không dừng lại kế hoạch của mình.

Lượng Kiếp lại sinh, tất phải viên mãn, Nhân Đạo cũng tất phải chưởng khống.

Ngoài ra, trong thời gian hợp Thiên Đạo, y đã từ Diệt Thế Ma Bàn và Thiên Đạo Quy Tắc mà tham ngộ ra một loại Hủy Diệt Đại Trận, chuyên dùng để đối phó Lâm Nghệ.

Bất quá, trận này cực kỳ khủng bố hung lệ, một mình y không thể bố trí được, cần Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa và Chuẩn Đề Đạo Nhân hiệp trợ.

Đó cũng là lý do vì sao trước đây y lại giao Thiên Đạo Bản

Nguyên cho mấy người đó!

Chỉ khi tu vi của mấy người đó đề thăng, mới có tư cách tham dự.

Hủy Diệt Đại Trận một khi bố trí, hoàn toàn đủ để nghiền sát bất kỳ Thiên Đạo Thánh Nhân nào.

Đó là thủ đoạn thích hợp nhất để đối phó Lâm Nghệ và Hậu Thổ!

Bởi vì, loại Hủy Diệt Đại Đạo này có tất cả sức mạnh hủy diệt Địa Đạo!

Một khi Địa Đạo bị hủy diệt, Hậu Thổ tự nhiên khó tránh khỏi, Lâm Nghệ đơn độc khó chống đỡ, cũng chỉ có một con đường chết.

Y liền lần lượt ngưng tụ ý thức hóa thân, giáng lâm đạo trường của Lão Tử và các Thánh Nhân khác.

Truyền đạt phương pháp tham diễn Hủy Diệt Đại Trận, khiến họ chuyên tâm cảm ngộ.

Ngoài ra, y cũng dặn dò Hạo Thiên, nhân lúc Lâm Nghệ chưa kịp hồi thần, nhanh chóng giải quyết chuyện Nhân Đạo, hiệp trợ Thiên Đạo chưởng khống Nhân Đạo.

Thiên Đạo cũng sẽ nhân cơ hội can thiệp, che đậy thiên cơ!

Hồng Hoang.

Dương Mi cuối cùng cũng trở về.

Bất quá, vừa về đến, liền thấy chuyện Thông Thiên tự phế Thánh Vị, quả thực khiến y kinh hãi.

Ngay sau đó, y tìm hiểu sâu hơn, cũng phát hiện ra những gì La Hầu đã nói, một chút cũng không giả dối!

Cái gia hỏa khủng bố kia, thực sự đã diễn sinh ra Quy Tắc!

Pháp môn Chứng Đạo độc đáo cũng đã triệt để nghiệm chứng

bước thứ tư!

Sau khi hiểu rõ mọi chuyện, Dương Mi cảm thấy, đây không còn là Hồng Hoang mà y từng biết nữa.

Mọi thay đổi đều bắt đầu từ Lâm Nghệ, y đã cản trở sự diễn hóa của Đại Thế, cũng đã dẫn dắt Hồng Hoang thay đổi triệt để!

Hoặc giả, vì Lâm Nghệ can thiệp vào Đại Kiếp, khiến Đế Tuấn sống sót, mới có thể Chứng Đạo!

Cũng vì Lâm Nghệ, Ma Tộc mới quay trở lại, La Hầu mới có thể phục sinh!

Thông Thiên dám tự phế Thánh Vị, e rằng cũng bị ảnh hưởng bởi quyết định triệt để sát tử Thánh Nhân của Lâm Nghệ!

Kể cả y, cũng bị ảnh hưởng.

Mới quay trở lại Hồng Hoang!

"Quả thực là một Dị Số!" Dương Mi chú thị vào mọi thứ ở Hồng Hoang, từ từ nói một câu.

"Giờ đây Hồng Quân và Lâm Nghệ đều tạm thời ngừng xung đột, bất quá, xung đột sẽ nhanh chóng giáng lâm trở lại.

Hồng Quân sau khi hợp Thiên Đạo, sẽ có thể ra tay với Lâm Nghệ.

Một khi bọn họ giao chiến, đó là cơ hội của ta!" La Hầu cười lạnh.

Dương Mi nghe vậy, cũng chìm vào suy tư, mục đích của La Hầu kỳ thực là muốn Lâm Nghệ và Hồng Quân tranh đấu, rồi trong tình huống cả hai bên đều lưỡng bại câu thương, liên hợp với Đế Tuấn, cùng lúc thu thập cả Hồng Quân và Lâm Nghệ.

Quả thực khả thi!

Từ tình hình hiện tại mà xét, xung đột giữa Lâm Nghệ và Hồng Quân hoàn toàn không thể điều hòa.

Hai bên dường như đều đang âm thầm bố trí.

Chờ đợi quyết định thắng bại cuối cùng!

Chỉ cần có tranh chấp, ắt có thương vong, bất luận bên nào bị trọng thương, đối với y mà nói, đều là một cơ hội.

Nếu Hồng Quân bị trọng thương.

Thì nhân cơ hội tru sát Hồng Quân.

Sau đó, triệt để thay thế vị trí của Hồng Quân, chấp chưởng Thiên Đạo!

Đó cũng là một trong những lý do y đồng ý với La Hầu, một là báo thù, nhưng y càng quan tâm đến quyền lực Thiên Đạo, nếu không có được Quy Tắc của Lâm Nghệ, có thể tá dụng Quy Tắc của Thiên Đạo cũng như vậy.

Nếu Lâm Nghệ bị trọng thương, thì y sẽ ra tay, bức bách Lâm Nghệ giao ra phương thức ngưng tụ Quy Tắc!

Đến đây, ánh mắt Dương Mi cũng sáng rực.

Một luồng Bản Nguyên Không Gian Đại Đạo cổ xưa lan tràn, dần dần dung nhập vào Không Gian Đại Đạo trong Hồng Hoang, không ngừng xâm thực, khi Không Gian Đại Đạo bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, y có thể thông qua Không Gian Đại Đạo mà cảm tri mọi thứ trong Hồng Hoang.

Hồng Hoang chính là không gian, đó là ưu thế của Dương Mi!

Nhân Gian.

Lâm Nghệ, đang cảm tri Tam Thiên Đại Đạo của Hồng Hoang, và đề thủ Hồng Hoang Đại Đạo, dùng để lớn mạnh Quy Tắc Quang Văn

của mình, đột nhiên lông mày hơi nhíu lại!

"Có kẻ đang thao túng Không Gian Đại Đạo!" Lâm Nghệ tỉ mỉ bắt giữ, đối với những biến hóa vi diệu của Không Gian Đại Đạo, ta cũng đã có cảm tri nhất định!

Kẻ có thể tinh vi khó dò mà ảnh hưởng đến Không Gian Đại Đạo như vậy, e rằng ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân và Không Gian Tổ Vu Đế Giang cũng không làm được.

Duy nhất có khả năng, chính là Không Gian Ma Thần Dương Mi, kẻ nắm giữ Hỗn Độn Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo!

"Kẻ đó chẳng lẽ là. .....!" Dương Mi cũng thông qua Không Gian Đại Đạo mà cảm tri được Lâm Nghệ, đột nhiên y lẩm bẩm, trong mắt lóe lên vẻ hiếu kỳ, khiến La Hầu tâm tư nhất ngưng, vội vàng nói với Dương Mi: "Trước tiên đừng chọc ghẹo!" Bất quá, lời nhắc nhở đã muộn một bước.

Dương Mi lợi dụng Không Gian Đại Đạo, điên cuồng vặn vẹo không gian quanh Lâm Nghệ, muốn thử xem Lâm Nghệ có gì đặc biệt, và liệu y có thật sự chưởng khống Quang Văn không?

Ánh mắt Lâm Nghệ trầm xuống.

Tiễn Tâm khẽ động.

Phốc thử!

Dương Mi, ở ngoài cách mấy ngàn Trung Thiên Thế Giới, đột nhiên thổ huyết, bị một luồng phong duệ khủng bố trực tiếp kích bay, đập vào hư không cách ức vạn dặm, toàn bộ gương mặt đều khó tin và kinh khủng. .....

Dương Mi, Không Gian Ma Thần, thủy tổ của Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, lại bị Không Gian Đại Đạo của chính mình làm bị thương!

Phốc thử!

Từ trong phế tích thiên địa băng toái bước ra, Dương Mi lại phun ra một ngụm huyết tiễn, cả người y đều ngây dại, chấn động, khủng cụ!

Khoảnh khắc vừa rồi, Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo mà y chưởng khống bị cưỡng hành chuyển hóa thành Tiễn Đạo sắc bén, phản phệ kích thương y, nếu không kịp thời cắt đứt liên hệ với khu vực không gian Nhân Gian kia, e rằng hậu quả không dám tưởng tượng.

Cái kẻ khủng bố đó ư!

Dương Mi cuối cùng cũng hiểu ý nghĩa của việc La Hầu dùng từ 'khủng bố' để xưng hô!

Bởi vì kinh khủng, mới có khủng bố!

La Hầu cũng từng kinh khủng như vậy sao!

Thần tình Dương Mi trở nên cực kỳ ngưng trọng, y đã đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, việc chưởng khống không gian đạt đến một cực hạn sâu không thể lường, nhưng khoảnh khắc đối mặt vừa rồi, khiến y có một tia kiêng kỵ.

"Kẻ đó rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào?!" Dương Mi không thể tưởng tượng nổi, Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo mà y tuyệt đối chưởng khống, lại bị cưỡng hành cải biến thành Tiễn Đạo sắc bén, sức mạnh của y bị chuyển giá đi, phản lại làm hại y.

Chẳng lẽ là cảnh giới Quy Tắc sao?!

"Đi thôi!" La Hầu sắc mặt kịch biến, sau khi hoàn hồn, vội vàng tế Hỗn Độn Hủy Diệt Đại Đạo phá nát một vùng không gian, hóa thành Hỗn Độn vô tận, ngay lập tức hét lớn với Dương Mi một tiếng, cực tốc rút lui.

Ánh mắt Dương Mi trầm xuống, cũng vội vàng bạo thối.

Đối mặt với cái kẻ khủng bố đó, y thật sự phải xem xét lại!

Bởi vì, một lần thử thăm dò đơn giản, đã khiến y sợ hãi đủ thảm rồi!

"Dương Mi cư nhiên cũng về Hồng Hoang! " Lâm Nghệ phất tay một cái.

Không gian vặn vẹo trong chớp mắt khôi phục bình thường, không để lại một chút dấu vết.

Dương Mi bị Hồng Quân bức lui khỏi Hồng Hoang, giống như Ma Tộc, lang bạt trong Hỗn Độn, giờ đây cũng xuất hiện ở Hồng Hoang, xem ra tất cả đều đang mưu tính vào thời khắc quan trọng này!

Chỉ là, như vậy chỉ càng làm gia tăng gánh nặng cho Hồng Hoang!

Nếu có chút gió thổi sóng động, Hồng Hoang tất nhiên sẽ không thể chịu đựng nổi, đến lúc đó, thật sự sẽ không thể vãn hồi!

Bất quá, hiện giờ mọi chuyện cũng không phải Lâm Nghệ nên lo lắng.

Từ khi Đại Thế Vu Yêu bắt đầu thay đổi, ta đã biết vận chuyển của Hồng Hoang cũng sẽ có sự thiên di!

Ví dụ như Hậu Thổ thành công Chứng Đạo.

Đế Tuấn Đồ Thánh Chứng Đạo!

Phong Thần Lượng Kiếp triệt để thay đổi!

Ma Tộc trở về.

La Hầu trở về.

Thông Thiên tự phế Thánh Vị.

Chương 126

Và cả Dương Mi trở về.

Tất cả đều chịu ảnh hưởng của ta, mà thay đổi!

Nếu ta không can thiệp, Hồng Hoang sẽ thuận theo các Đại Thế đã định như Vu Yêu Lượng Kiếp, Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Du Lượng Kiếp mà tiếp diễn, sẽ không có những biến cố này xuất hiện.

Lâm Nghệ cũng không cưỡng ép can thiệp!

Đối với ta mà nói, giờ khắc này ngay cả việc trừ bỏ mấy kẻ địch cũng không còn là mục tiêu.

Mục tiêu của ta là đi đến bước thứ tư, cuối cùng Chứng Đạo.

Giẫm lên kẻ địch là chướng ngại cuối cùng, đạp lên đỉnh cao Chứng Đạo!

Nhưng nếu có kẻ tự tìm đến, ta cũng không ngại xóa sổ chúng.

Hiện giờ, ta hoàn toàn có đủ năng lực!

Ngay sau đó, Lâm Nghệ tiếp tục đề thủ Bản Nguyên Tam Thiên Đại Đạo trong Hồng Hoang, diễn hóa Quy Tắc Quang Văn, dung nhập chúng vào toàn thân, dưới sự dung hợp không ngừng nghỉ, Lâm Nghệ phát hiện nhục thân của mình, đã trở thành Hỗn Độn!

Mỗi một tế bào đều như một Đại Thiên Thế Giới!

Lâm Nghệ giờ khắc này cũng hiểu, vì sao Bàn Cổ chỉ với một cỗ nhục thân, lại có thể hóa thành vô biên vô tận Đại Thiên Hồng Hoang Thế Giới?!

Hiện giờ, ta cũng đã đạt đến bước đó!

Bất quá, đối với Bàn Cổ mà nói, đó là điểm cuối.

Đối với ta mà nói, lại là một khởi đầu!

Ngoài nhục thân ra.

Loại cảm giác cực hạn đó càng lúc càng mãnh liệt!

Đồng thời sản sinh một số biến hóa kinh người, ngoài ý muốn!

Ví dụ như, ý thức của ta dần dần quy tắc hóa, trở nên càng lúc càng giống quang ảnh!

Ngoài việc dung nhập Quy Tắc Quang Văn vào thân mình, tìm kiếm cực hạn.

Lâm Nghệ không ngừng khai mở Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng để tham ngộ Tam Thiên Tiễn Đạo.

Tam Thiên Tiễn Đạo là cơ sở để pháp môn Chứng Đạo mới bước vào bước thứ tư.

Với sự tăng phúc cảm ngộ lực gấp một trăm năm mươi vạn lần, Lâm Nghệ cũng không còn cách nào khác, đành phải tham ngộ triệt để tất cả đến bản nguyên cốt lõi nhất!

Muốn thực sự bước ra bước thứ tư, thì cần phải tham ngộ mỗi loại Tiễn Đạo đến tận bản nguyên, trở thành bản thân của mỗi loại Tiễn Đạo!

Phải thấu triệt hơn cả các Hỗn Độn Ma Thần được sinh ra từ các loại Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo!

Bước này, ngay cả Thiên Đạo, cũng chưa hoàn toàn chưởng khống!

Đối với ta mà nói, áp lực cũng không nhỏ.

Tuy rằng đề thủ Đại Đạo có thể khai mở không ít Địa Ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, nhưng, lại không thể duy trì việc khai mở liên tục!

Lâm Nghệ định đến lúc đó, đi một vòng Hỗn Độn!

Trước khi đó, trước tiên phải giải quyết chuyện Hồng Hoang đã!

Đạo Tổ giáng hóa thân, giao một phần Hủy Diệt Đại Trận cho mấy vị Thánh Nhân tham ngộ, để chuẩn bị đồ sát Lâm Nghệ!

Chư Thánh cũng không dám lơ là!

Ngoài ra, Lượng Kiếp tiếp theo.

Theo lời Đạo Tổ, là vì nhân quả của Tây Phương ngày xưa, để Tây Phương phát triển, cân bằng Hồng Hoang.

Và cũng nhân cơ hội ra tay với Nhân Đạo!

Đối với Lão Tử và Chuẩn Đề Đạo Nhân mà nói, đây là một tin tốt!

Nhân Giáo của Lão Tử nương tựa vào Nhân Tộc trong Nhân Đạo.

Kể từ khi Lâm Nghệ yêu cầu Hồng Quân và Thiên Đạo không được can thiệp Nhân Đạo, lại truyền ra lời nói, không cho phép Tiên Thần nhúng tay vào chuyện Nhân Gian, đến mức Nhân Giáo không thể không rút khỏi Nhân Gian.

Giờ đây, Đạo Tổ muốn một lần nữa can thiệp vào Nhân Đạo, ra tay với Nhân Đạo, vậy thì Nhân Giáo lại có thể phát triển lớn mạnh.

Đương nhiên, kẻ thu lợi lớn nhất là Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Tây Phương bản thân cực kỳ nghèo nàn, vẫn luôn không được phát triển tốt.

Kết quả, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị triệt để Đồ Sát, khiến uy hiếp của Tây Phương Giáo suy giảm đáng kể, Ma Tộc chiếm cứ phần lớn đất đai Tây Phương càng thêm không sợ hãi, cản trở rất nhiều sự phát triển của Tây Phương.

Lượng Kiếp này chính là để đại hưng Tây Phương!

Nếu nhân cơ hội mưu đồ một phen, không những có thể đại hưng Tây Phương Giáo, mà có lẽ còn có thể mượn lực của Lượng Kiếp này, giúp trừ bỏ họa hoạn lớn nhất của Tây Phương là Ma Tộc.

Hơn nữa, Tây Phương Giáo can thiệp vào Nhân Đạo, càng có thể chiếm cứ Nhân Tộc Khí Vận!

Quả thực là có rất nhiều lợi ích!

Chuẩn Đề Đạo Nhân há có thể bỏ lỡ cơ hội này, một mặt tham ngộ Hủy Diệt Đại Trận, một mặt lại bố trí, trực tiếp an bài một hóa thân, chuyển thế Nhân Gian, trở thành Thích Già Ma Ni!

Vì lo lắng bị Lâm Nghệ phát giác, nên Chuẩn Đề Đạo Nhân không đi Lục Đạo Luân Hồi!

Thích Già Ma Ni thành lập Phật Môn, dẫn chúng Cẩu Đà phi thăng Tây Phương, thành lập Linh Sơn Phật Quốc!

Di Lặc, Địa Tạng cùng những người khác gia nhập Phật Môn, trở thành trụ cột của Phật Môn, chúng đệ tử Tây Phương Giáo cũng biến thành Cẩu Đà!

Linh Sơn.

Thích Già Ma Ni đã trở thành Phật Tổ, tọa trên Kim Liên Phật Tọa, truyền âm cho đệ tử Kim Thiền Tử.

"Phật Tổ!" Kim Thiền Tử hướng Thích Già Ma Ni làm lễ Phật!

Thích Già Ma Ni nói: "Kim Thiền Tử!

Vi sư lập Phật Môn, tuyên dương Phật pháp, là để giải cứu nỗi khổ của chúng sinh.

Nhân Gian có nhiều khổ nạn, cần Phật pháp của ta siêu độ.

Nay ta lệnh ngươi nhập luân hồi, đầu thân vào Nhân Tộc, truyền bá Phật pháp Tây Phương cho Nhân Tộc. " "Đây là việc liên quan đến

Lượng Kiếp, là do Đạo Tổ khâm định, đối với Phật Môn mà nói, cũng là đại sự cực kỳ quan trọng. ” “Những việc còn lại, Vi sư đã bố trí từ trước rồi, xem ngươi có chuẩn bị sẵn sàng chưa?” Thích Già Ma Ni từ từ nói.

Kim Thiền Tử chuyển thế, Thích Già Ma Ni không định cho y trực tiếp chuyển thế thông qua Lục Đạo Luân Hồi!

Lúc đó, sẽ che giấu thân phận Kim Thiền Tử!

Khi tiến vào Địa Phủ, Vu Tộc cũng sẽ không phát giác được, y sẽ thuận lợi đầu thai vào Nhân Tộc, Nhân Tộc cũng sẽ không cảnh giác y.

Ngược lại, ngay từ khi chuyển thế Nhân Gian, Phật Môn đã âm thầm tiến vào Nhân Tộc ở Nam Thiêm Bộ Châu, thành lập một số ngôi tự miếu nhỏ, cũng không quá trương dương, bởi vậy, cũng không bị phát giác.

Một khi bố trí xong, có thể làm nơi trú thân cho Kim Thiền Tử!

Hiện giờ, Nhân Tộc quật khởi, Nhân Đạo đại hưng, Khí Vận cực mạnh!

Phật Môn tiến vào đó từ sớm.

Đợi Đạo Tổ trấn áp Lâm Nghệ, nhập Nhân Đạo vào Thiên Đạo, khi đó, Phật Môn đã cắm rễ trước trong Nhân Đạo, tất sẽ có thể phát triển nhanh chóng, từ đó lớn mạnh Tây Phương!

Chuẩn Đề Đạo Nhân đang âm thầm tính toán.

Ngoài việc phái Kim Thiền Tử ra, còn phải tìm vài người giúp đỡ, tiện thể giúp giải quyết Ma Tộc!

Đá vá trời Hỗn Độn Nữ Oa bổ trời để lại, Chuẩn Đề Đạo Nhân lại âm thầm bố trí thêm một phen.

Bất quá, vẫn chưa đủ xa!

"Sư huynh Lão Tử của Nhân Giáo, cũng cần nương tựa vào Nhân Đạo, có lẽ nên nhờ huynh ấy giúp đỡ thêm. " "Ngoài ra, còn có Hạo Thiên!

Y tất sẽ căm hận Tiệt Giáo, có lẽ có thể lợi dụng y một phen!" Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm nghĩ.

Nếu có lợi ích chung, vậy Lão Tử không giúp cũng phải giúp!

Còn về Hạo Thiên, tuy chiếm giữ vị Thiên Đế, nhưng đại quyền lại rơi vào tay Tiệt Giáo, y e rằng hận đến mức muốn triệt để thanh trừ Tiệt Giáo khỏi Thiên Đình.

Nếu không phải Thiên Đình không tìm được đủ nhân thủ, cần đệ tử Tiệt Giáo tọa trấn.

Chỉ riêng chuyện Thông Thiên tự phế Thánh Vị, chém đi ý niệm pháp thân của Lão sư Hồng Quân, đã đủ để y vạn kiếp bất phục!

Thiên Đình.

Hạo Thiên tọa trên bảo tọa, Thái Thượng Lão Quân đứng một bên, lắng nghe Chuẩn Đề Đạo Nhân tính toán.

"Hai vị!

Nếu giúp Tây Phương, cũng tương đương với việc giúp chính mình! " "Các ngươi nên hiểu rõ, hiện giờ Lượng Kiếp lại nổi lên, tuy có lợi cho Tây Phương ta, nhưng nếu Lượng Kiếp sớm viên mãn kết thúc, sẽ có lợi cho việc lớn mạnh Thiên Đạo.

Đến lúc đó, thực lực của Lão sư tất nhiên sẽ đại tăng, có thể thu thập được Lâm Nghệ. " "Lâm Nghệ là một Dị Số, là tai họa của Hồng Hoang, lại là một cái gai trong lòng mọi người.

Ta càng nhanh giải quyết y, các vị cũng càng nhanh giải quyết y,

nếu không, ngủ cũng không yên! ” “Ta tin rằng các vị còn muốn Lâm Nghệ chết hơn cả ta! ” “Ngoài ra, thu thập Lâm Nghệ xong, Nhân Đạo tự nhiên sẽ quy về dưới Thiên Đạo.

Đến lúc đó, Nhân Giáo có thể nhanh chóng phát triển ở Nhân Gian, Thiên Đình cũng có thể tăng thêm nhân thủ, từng bước áp chế Tiệt Giáo, đối với hai vị đều có lợi ích. ” “Đương nhiên, nếu Tây Phương phát triển, cũng tất sẽ giúp đỡ áp chế Tiệt Giáo!” Chuẩn Đề Đạo Nhân không ngừng thuyết minh, phân tích tỉ mỉ những lợi ích trong đó!

Hạo Thiên và Thái Thượng Lão Quân đều trầm mặc lắng nghe, âm thầm phân tích.

Quả thực, Lượng Kiếp càng nhanh kết thúc càng tốt.

Lão sư Hồng Quân thực lực càng mạnh, Thiên Đạo càng hoàn thiện, mới có thể áp chế Lâm Nghệ.

Chương 127

Áp chế Lâm Nghệ, Nhân Đạo mới có thể chưởng khống.

Nhân Giáo mới dám tiến vào Nhân Đạo phát triển.

Cân nhắc hồi lâu.

Thái Thượng Lão Quân truyền âm cho Hạo Thiên, nói: "Lượng Kiếp này là để đại hưng Phật Môn, có lẽ, ta cũng nên an bài vài người tọa trấn Phật Môn, để tiện bề chiếu ứng!" Hạo Thiên há lại không hiểu ý tứ trong lời Thái Thượng Lão Quân.

Y định cài cắm kỳ tử vào Phật Môn!

Ngay sau đó, sau khi thương lượng một phen, cũng đồng ý hợp tác.

Sau khi sắp xếp Lượng Kiếp, Thái Thượng Lão Quân phái đệ tử Huyền Đô Thiên Bồng trực tiếp chuyển thế, Hạo Thiên cũng để Quyển Liêm Đại Tướng, người số ít đi theo bên mình, chuyển thế, và không đi Lục Đạo Luân Hồi, bảo lưu tu vi và ký ức của y.

Như vậy mới tiện sắp xếp!

Nhân Gian!

Kể từ một câu nói của Lâm Nghệ là Tiên Thần không được can thiệp chuyện Nhân Đạo, Khổng Tuyên liền từ bỏ chức Tam Sơn Quan Tổng Binh, ẩn tu ở Nhân Gian.

Bất quá, y vạn vạn không ngờ, lại gặp được cái kẻ khủng bố đó!

Mặc dù cách xa mấy tòa thành, nhưng sau khi Khổng Tuyên cảm ứng được, y trực tiếp vượt hư không, tiến đến bái kiến.

Một khắc cũng không dám dừng lại!

"Bái kiến Vũ Chủ!" Nhìn thân ảnh khôi ngạn trước mặt, Khổng

Tuyên vội vàng cung kính chắp tay vái chào.

Vô cùng cung kính, ngưỡng mộ!

Một là vì nguyên nhân tu vi, tu vi của Lâm Nghệ đã đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Hai là vì vô số sáng cử khai thiên tích địa của Lâm Nghệ, đã ảnh hưởng đến Hồng Hoang, cũng ảnh hưởng đến y, mang đến cho y sự khải thị.

Chỉ riêng điểm này, đã đủ để bất kỳ sinh linh nào ở Hồng Hoang cũng phải tôn kính.

"Không cần đa lễ!" Lâm Nghệ nói.

Ngay sau đó, ta nhìn về phía Khổng Tuyên, hiện giờ tu vi của y đã đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng vẫn chần chừ chưa bước vào bước cuối cùng.

Khổng Tuyên dựa vào Ngũ Sắc Thần Quang, có thể chiến Thánh Nhân!

Thực lực cực kỳ cường hãn!

Chỉ tiếc là Thánh Đạo của y khó tìm, vẫn luôn bị mắc kẹt!

"Khổng Tuyên, tu vi của ngươi đã đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, có thể tiến thêm một bước nữa!" Lâm Nghệ nói.

Khổng Tuyên nghe vậy, tâm thần chấn động, suýt nghẹt thở, ngưng thị Lâm Nghệ nói: "Xin Vũ Chủ chỉ điểm mê tân!

Khổng Tuyên, nguyện ý bái Vũ Chủ làm sư phụ!" "Miễn bái sư!

Ta không thu đồ đệ!" Lâm Nghệ cự tuyệt.

Khiến Khổng Tuyên trong lòng khổ sở.

Dù sao cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong, luận căn nguyên tu hành,

tuy không bằng Tiên Thiên Thần Thai Linh, nhưng cũng không tầm thường, có đại cơ hội Chứng Đạo thành Thánh, bái sư, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ e rằng cũng sẽ cân nhắc, nhưng lại khó lọt vào pháp nhãn của vị khủng bố này.

Tầm nhìn của cái kẻ khủng bố này, quả thực cao đến mức dọa người!

E rằng Hồng Hoang không có mấy người có thể lọt vào pháp nhãn của y!

"Tuy ta không thu đồ đệ, nhưng có thể thành toàn cho ngươi." Lâm Nghệ cũng lười để ý đến suy nghĩ của Khổng Tuyên, nói xong, tiếp lời: "Ngươi đi giúp ta làm một việc." Đối với các loại kế hoạch an bài của Thiên Đình, Lâm Nghệ đã có chút phát giác!

Ta càng rõ hơn rằng Hồng Quân đã không tuân thủ ước định trước đây, đã bắt đầu ra tay với Nhân Đạo.

Bởi vì, khi du lịch Nhân Gian, Lâm Nghệ phát hiện những tự miếu Phật Môn không nên xuất hiện, lại đã xuất hiện!

Điều đó có nghĩa là Tây Du Lượng Kiếp đã bắt đầu, Tây Phương bên kia đã nhúng tay vào Nhân Đạo!

Đối với các loại kế hoạch trong Tây Du, Lâm Nghệ cũng lười đoán!

Hồng Quân dám can thiệp Nhân Đạo, đã vi phạm quy tắc rồi.

Chỉ riêng điểm này, đã đủ rồi.

Không tuân theo quy tắc, sẽ phải trả giá đắt.

Tuy nhiên, Vu Yêu Đại Chiến chịu ảnh hưởng của Lâm Nghệ mà cải biến, khiến cho Phong Thần Lượng Kiếp về sau cũng bị thay đổi.

Môn đồ Xiển Giáo đều bị tru sát, Tiệt Giáo cả thảy nhục thân lên

Phong Thần Bảng, Nhân Giáo cùng chư tiên lần lượt rút khỏi Nhân Đạo, không được can thiệp vào chuyện nhân gian.

Đương nhiên, những ảnh hưởng về sau cũng sẽ tác động đến Tây Du Lượng Kiếp!

Không, nó lại không ngăn cản được Tây Du Lượng Kiếp diễn hóa!

Rốt cuộc, đối với Đạo Tổ Hồng Quân mà nói, Tây Du Lượng Kiếp viên mãn, cũng có thể tiến một bước hợp Đạo với Thiên Đạo, hoàn thiện Thiên Đạo đồng thời, đề thăng thực lực tu vi, nắm giữ thêm nhiều sức mạnh Thiên Đạo.

Hồng Quân sẽ không dễ dàng buông bỏ cơ hội này!

Lâm Nghệ cũng đại khái có thể đoán được, Hồng Quân y vào việc hợp Thiên Đạo hoàn thành, lại chuẩn bị ra tay với Nhân Đạo.

Tuy, lúc này tâm tư của Lâm Nghệ đều đặt vào pháp môn Chứng Đạo, không rảnh để quan tâm, nhưng cũng không thể ngồi yên không quản, mặc cho Nhân Đạo bị khống chế, tạo thành uy hiếp đối với Địa Đạo.

"Xin Vu Chủ phân phó!" Khổng Tuyên kìm nén kích động trong lòng, cung kính hỏi.

Sự chỉ điểm của Lâm Nghệ đối với y, còn quý giá hơn Tiễn Đạo của Đạo Tổ.

Bởi vì, ảnh hưởng mà Lâm Nghệ mang lại cho Hồng Hoang là vô phương tưởng tượng, riêng pháp môn Chứng Đạo mới khai sáng đã khiến chúng sinh ngưỡng vọng.

Có thể khai sáng pháp môn Chứng Đạo mới, đi bước cuối cùng, điều đó chứng minh trên cảm ngộ về Đạo, y đã siêu việt tất cả, được chỉ điểm này, tương đương với việc được Đạo!

“Nhân gian có không ít Phật miếu, hãy nhổ bỏ toàn bộ Phật miếu đi là được!” Lâm Nghệ từ từ nói.

Khổng Tuyên là Chuẩn Thánh đỉnh phong, hoàn toàn có đủ năng lực giúp đỡ giải quyết những chuyện vụn vặt này.

Muốn giải quyết Tây Du Lượng Kiếp, cùng bố trí của Hồng Quân, cách đơn giản và trực tiếp nhất là nhổ bỏ Phật miếu nhân gian!

Cắt đứt sự an bài của Phật Môn tại nhân gian.

Xem Tây Du Lượng Kiếp có còn diễn hóa được nữa không?

Hồng Quân mưu tính Nhân Đạo, thêm cản trở, vậy há có thể để Hồng Quân được thoải mái!

Khổng Tuyên nghe xong, gật đầu, liền xoay người rời đi.

Nhân tộc thuận ứng vận chuyển của Nhân Đạo, vương triều thay đổi, Phật Môn cũng đã âm thầm can dự vào nhân tộc trước khi đại hưng, cho đến tận hôm nay, tuy không quá phồn thịnh, nhưng cũng phát triển không nhỏ!

Khổng Tuyên được Lâm Nghệ chuẩn y, dám can dự vào chuyện nhân gian, lấy thân phận Quốc Sư, bắt đầu mạnh mẽ thanh trừng Phật chúng, dỡ bỏ Phật miếu, từng bước loại trừ chúng ra khỏi nhân tộc.

Linh Sơn.

Thích Già Ma Ni đột nhiên tâm thần bất an, lập tức cau mày!

Lúc này, lực lượng tín ngưỡng của Phật chúng dần suy yếu, khiến y ý thức được Phật Môn có chuyện, vội vàng tra xét tình hình Phật Môn nhân gian, đột nhiên sắc mặt đại biến, lửa giận bốc lên!

“Tốt lắm Khổng Tuyên!” Thích Già Ma Ni phẫn hận mắng một tiếng, mặt y tức đến xanh mét!

Căn cơ Phật Môn khó khăn lắm mới kiến lập, lại bị một người

hủy hoại.

Làm rối loạn bố cục của Phật Môn, càng cắt đứt Tây Du Lượng Kiếp.

Đáng chết!

Tây Du Lượng Kiếp là Lượng Kiếp đại hưng phương Tây, phương Tây đã bố trí quá nhiều, vào thời khắc mấu chốt này, dám động đến lợi ích của phương Tây, chẳng khác nào tự tìm cái chết!

Thích Già Ma Ni lập tức truyền tin tức về sự biến đổi lớn ở nhân gian cho Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa từ Thiên Đình trở về, nghe tin này cũng tức đến thất khiếu bốc khói, mọi thứ đã bố trí xong xuôi, thế mà giờ đây lại bị Khổng Tuyên hủy hoại trong tay.

"Cái súc sinh đáng chết!" Chuẩn Đề Đạo Nhân mắng một tiếng phẫn nộ, trực tiếp vượt qua từng Trung Thiên Thế Giới, lao thẳng đến nhân gian.

Song đã muộn!

"Khổng Tuyên, Bần đạo không sống y ra không thể!" Chuẩn Đề Đạo Nhân sát khí đằng đằng.

Ngay lập tức, y ngự Thất Bảo Diệu Thụ, trực tiếp đánh về phía Khổng Tuyên, giận dữ nói: "Khổng Tuyên!

Tây Phương cũng đâu có đắc tội ngươi!

Tại sao ngươi lại muốn hủy diệt Phật miếu của Phật Môn phương Tây?!

Hôm nay nếu không nói rõ, Bần đạo nhất định sẽ đánh giết ngươi." Khổng Tuyên nhìn về phía Chuẩn Đề lửa giận ngút trời, tuy có kiêng kỵ, nhưng lại không sợ sát niệm của Chuẩn Đề, từ từ nói:

“Vu Chủ đã sớm quy định, các giáo không được nhúng tay vào chuyện nhân gian, Tây Phương lại cố chấp không tin tà, giờ đây bị phát hiện, có lý do gì mà tìm đến ta, Chuẩn Đề Thánh Nhân, nên đi tìm Vu Chủ, không phải tìm ta.” “……” Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt âm trầm, sát cơ nổi lên, lạnh lùng nói: “Như vậy, ngươi đã trở thành tay sai của Hậu Nghệ, vì y mà làm việc rồi sao!” “Chuẩn Đề!

Miệng nói năng sạch sẽ một chút!” Khổng Tuyên cũng bị châm ngòi lửa giận, “Người khác sợ ngươi, ta lại không sợ!” “Tốt!

Tốt!” Chuẩn Đề Đạo Nhân tức đến cười lạnh, đột nhiên, trực tiếp tế Thất Bảo Diệu Thụ, thẳng tắp đập xuống đầu Khổng Tuyên, chuẩn bị trực tiếp xóa sổ Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên tâm sinh cảnh giác, vội vàng nhảy không gian để tránh né!

“Hôm nay ta sẽ giết ngươi trước!” Chuẩn Đề Đạo Nhân sát tâm đại thịnh, Đại Đạo Thánh Nhân đều bị tế, tựa thần liên Đại Đạo khóa chặt không gian, đồng thời điều động Đại Đạo và bản nguyên trong Hồng Hoang gia trì, phong tỏa không gian mấy Tiểu Thiên Thế Giới.

Sắc mặt Khổng Tuyên đột nhiên trầm xuống, vội vàng xé rách không gian nhảy thoát!

“Chết đi!” Chuẩn Đề Đạo Nhân tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo, cách xa ức vạn dặm không gian, trong khoảnh khắc đánh thẳng vào mặt Khổng Tuyên.

“Ngũ Sắc Thần Quang!” Khổng Tuyên hét lớn một tiếng.

Thanh, hoàng, xích, hắc, bạch Ngũ Sắc Thần Quang rực rỡ trong khoảnh khắc lấp đầy cả Nam Thiêm Bộ Châu, cuốn Tiên Thiên Linh Bảo của Chuẩn Đề Đạo Nhân đi, ngay lập tức vung một thanh bảo đao, trong khoảnh khắc chém xuống Chuẩn Đề Đạo Nhân, đao khí tràn

ngập nửa phạm vi Tiểu Thiên Thế Giới, chồng chất vạn vạn tầng.

"Không thể nào!

Cuốn đi pháp bảo của ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn chằm chằm Ngũ Sắc Thần Quang, sắc mặt âm trầm, các thủ đoạn của y, sánh ngang Thất Bảo Diệu Thụ, khiến y cũng chịu tai ương, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo bị đoạt.

Đối mặt với đao khí bao trùm sát phạt, y tế Thất Bảo Diệu Thụ, vung vẩy ánh sáng thất thải anh lạc, biến bố vô biên vô tế, áp chế toàn bộ đao khí, ngay sau đó vượt hư không, trực tiếp oanh sát về phía Khổng Tuyên.

"Hừ!

Ngươi đã quá xem thường Ngũ Sắc Thần Quang của ta!" Khổng Tuyên giận dữ hét.

Ngũ Sắc Thần Quang tỏa sáng, Đại Đạo Hồng Hoang đều bị áp chế cắt đứt, một cỗ lực hút khủng bố, trực tiếp bao phủ Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chẳng lành!

Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm nghĩ.

Chương 128

Chuẩn bị thi triển Đại Đạo Thánh Nhân cưỡng ép ngăn chặn.

Nhưng, đã chậm nửa nhịp, bị Khổng Tuyên hút vào Nội Vũ Trụ do Ngũ Sắc Thần Quang ngưng tụ.

Ngũ Sắc Thần Quang và Thất Bảo Diệu Thụ có tác dụng chung, đó là cuốn đi bất kỳ bảo vật nào, chống lại bất kỳ pháp thuật thần thông nào, nhưng có một điểm khác biệt, đó là Ngũ Sắc Thần Quang có thể cuốn đi cả sinh linh, Thất Bảo Diệu Thụ thì không thể.

Khổng Tuyên trong khi luyện hóa Ngũ Sắc Thần Quang, cũng khai mở một Nội Vũ Trụ tương ứng trong cơ thể, có thể cắt đứt liên hệ giữa sinh linh và Đại Đạo, thu chúng vào Nội Vũ Trụ, khiến khó mà thoát thân.

Thánh Nhân đối mặt, nếu không chú ý, cũng phải chịu tai ương!

Nhờ vào thần thông này, đương nhiên y cũng có năng lực chiến đấu với Thánh Nhân.

Không, vĩ lực của Thánh Nhân phi phàm, Khổng Tuyên cũng có lo lắng, không hề dừng lại ở đây, mà chạy thẳng đến nơi Lâm Nghệ đang ở.

Chuẩn Đề Đạo Nhân bị hút vào Nội Vũ Trụ, thần tình âm trầm khó coi, nếu để người ngoài biết, đường đường một Thánh Nhân lại bị một Chuẩn Thánh bắt giữ, thật sự sẽ bị chê cười đến rụng răng.

Vừa rồi, Chuẩn Đề đích xác không kịp tra xét ra sự đặc thù của Ngũ Sắc Thần Quang, cũng khá kinh ngạc, không, riêng một Nội Vũ Trụ, xa xa không thể giam cầm y.

Đại Đạo của y liên hệ với Hồng Hoang, có thể dễ dàng phá giải!

“Không, Khổng Tuyên nghiệt chướng này là Chuẩn Thánh đỉnh phong, thủ đoạn kinh thế hãi tục, nếu được độ vào Tây Phương, nhất định có thể trở thành trụ cột của Tây Phương, làm hưng thịnh Phật Môn!” Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm nghĩ.

Ngay lập tức, dùng Đại Đạo Thánh Nhân ngưng tụ Đại Đạo Chi Đao, trực tiếp phá vỡ Nội Vũ Trụ lao ra!

Phụt!

Khổng Tuyên chịu một kích trọng thương, phun ra một đạo huyết tiễn.

Khí tức trên người y cực kỳ suy yếu!

“Nghiệt chướng!

Một chút thủ đoạn nhỏ, không làm gì được Bần đạo, mau chóng đầu hàng, Bần đạo không chừng có thể tha cho ngươi một mạng.” Chuẩn Đề Đạo Nhân cười lạnh nhìn chằm chằm Khổng Tuyên bị trọng thương.

Vừa rồi một kích kia, là cố ý làm thế!

Trọng thương Khổng Tuyên, việc thu phục sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Khổng Tuyên lau vết máu ở khóe miệng, đột nhiên cười lạnh: “Chuẩn Đề Thánh Nhân, e rằng ngươi quá vội vàng rồi, cũng không chịu xem xét kỹ địa điểm sao?!” “Mặc kệ nơi nào, hôm nay, ngươi cũng đừng…!” Chuẩn Đề Đạo Nhân đang nói, cũng thầm đánh giá nơi này.

Chính là một sơn cốc ở rìa thành trì của nhân tộc.

Trong sơn cốc, có mấy ngôi nhà!

Hai đứa bé trai ngái ngủ, dụi mắt, bước ra từ trong nhà, vẻ mặt chưa tỉnh ngủ!

Ở ven sân, một bóng người đang bưng nước, tưới hoa!

Nhìn chằm chằm bóng người kia, Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm giác tâm can như bị chùy nặng đập vào.

Hậu Nghệ!

Y lại ở đây sao?!

Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm thấy toàn thân cứng đờ, đứng sững tại chỗ, những lời còn lại, một câu cũng không nói ra.

Không phải ở Địa Phủ sao?

Đáng chết!

Chẳng trách Phật miếu lại bị phá hủy, xem ra y đã phát giác, mới an bài Khổng Tuyên ra tay!

Khổng Tuyên cũng đủ âm hiểm, trực tiếp nuốt y, biết y sẽ phá vỡ Nội Vũ Trụ, liền trực tiếp đưa y đến đây.

Âm hiểm!

Vô sỉ!

Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm mắng.

Không… Chuẩn Đề Đạo Nhân phản ứng cũng cực nhanh, chuẩn bị lập tức đào tẩu!

Phải biết, Lâm Nghệ ngay cả Đạo Tổ cũng có thể trấn áp, ngay cả Đế Tuấn tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân cũng dễ dàng đánh đập, huống chi là y.

"Muốn đi sao?" Lâm Nghệ vừa tưới hoa vừa nói.

"Hậu Nghệ!

Đừng quá đắc ý, giờ đây ngươi đã công tham Tạo Hóa, nhưng Bần đạo cũng không phải như xưa, ngươi cũng không giết được Bần

đạo!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lạnh lùng nói.

Chỉ là ngữ khí có chút run rẩy!

Lâm Nghệ không nói gì, xoay người, nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân một cái.

Chỉ một ánh mắt, Nguyên Thần của Chuẩn Đề Đạo Nhân liền bị đánh xuyên.

Trong ngoài sơn cốc, Đại Đạo diễn hóa thành Quy Tắc Quang Văn, cực tốc bao phủ Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Chuẩn Đề Đạo Nhân tế Thất Bảo Diệu Thụ, đang chuẩn bị đánh về phía Lâm Nghệ.

Nhưng, vừa mới làm ra động tác vung tay.

Thân ảnh Chuẩn Đề Đạo Nhân liền bị ánh sáng Quy Tắc Quang Văn bao phủ, Pháp Thân như một điểm sáng dần dần biến mất!

"Lão sư!

Cứu ta, cứu ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân phát ra tiếng kêu cứu tuyệt vọng, vội vàng cắt đứt Đại Đạo Thánh Nhân, để đảm bảo không bị xóa sổ hoàn toàn.

Bởi vì, y đã luyện hóa Thiên Đạo Bản Nguyên, tu vi đã đề thăng Thánh Nhân lục trọng thiên.

Song đối mặt với Lâm Nghệ, vẫn cảm thấy khủng cụ!

Dốc toàn lực chiến đấu, lại vẫn không địch nổi một ánh mắt của Lâm Nghệ.

Y biết, y đã chết chắc, chỉ có thể cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, để đề phòng Lâm Nghệ xóa sổ y hoàn toàn.

Ngoài ra, Lão sư Hồng Quân ra tay, cũng có thể giúp y bảo lưu

Nguyên Thần!

"Hậu Nghệ!" "Bản tọa tất tru ngươi!" Ý niệm hóa thân của Hồng Quân đột nhiên giáng lâm, một cỗ sát cơ hạo hãn chợt bao phủ, sát niệm cực sâu, khiến cả Hồng Hoang trong khoảnh khắc đều căng thẳng.

"Muốn giết ta, chân thân giáng lâm đi, một đạo ý niệm hóa thân, cút đi!" Lâm Nghệ phất tay áo một cái.

Lập tức, hóa thân của Hồng Quân trực tiếp tan vỡ.

Ngay sau đó, một cỗ phong bạo càn quét, thiên khung khôi phục lại yên tĩnh!

Uy áp Đạo Tổ nặng nề hạo hãn, cùng sát cơ, cũng theo sự biến mất của hóa thân Hồng Quân mà tiêu thất vô tung!

Ngay cả Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng hoàn toàn hóa thành điểm sáng, yên diệt trong phong bạo.

Dường như chưa từng xuất hiện.

Cũng may Chuẩn Đề kịp thời chặt đứt liên hệ với Thiên Đạo, lại thêm Hồng Quân ra tay, mới tránh khỏi vận mệnh bị xóa sổ hoàn toàn.

Phải biết, sau khi Lâm Nghệ nắm giữ Quy Tắc Tiễn Đạo, y có năng lực phá hoại Quy Tắc Thiên Đạo, từ đó giết chết Thánh Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân nếu chậm nửa nhịp, nhất định phải chịu tai ương!

"Trích lấy 6.5 triệu Đại Đạo Bản Nguyên, đã dung nhập Tiễn Đạo!

Trích lấy 7.8 triệu Đại Đạo Thánh Nhân, đã dung nhập Đại Đạo!" Khi đánh chết Chuẩn Đề Đạo Nhân và hóa thân Đạo Tổ, Lâm Nghệ cũng nhân cơ hội trích lấy, giờ đây chỉ còn thiếu số lượng Đại Đạo để

khai mở địa ngục cấp cao cấp huấn luyện trường.

Một lần thu hoạch tự dâng tới cửa, không thể không nhận lấy!

Ngay sau đó, Lâm Nghệ cũng không nói thêm lời nào, lại bận rộn tưới hoa!

Khổng Tuyên đứng thẳng.

Hoàn toàn ngây ngốc.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, bị miểu sát chỉ bằng một ánh mắt!

Ý niệm hóa thân của Đạo Tổ, bị phất tay áo mà diệt!

Cảnh giới này, hiển nhiên đã vượt ra ngoài nhận thức của y.

Hiện giờ là Chuẩn Thánh đỉnh phong, song vẫn cảm giác giữa y và Lâm Nghệ có một tầng tường chắn khó mà chạm tới, ngăn cách bên ngoài, ngay cả tư cách chạm vào cũng không có.

Khó mà lý giải cảnh giới của Lâm Nghệ!

Cũng khó mà lý giải độ cao mà Lâm Nghệ đang đứng!

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng và những người khác cũng quan sát từng cảnh tượng, sao lại không chấn động, những người bên gối này, cũng khó mà lý giải.

Lâm Nghệ vẫn luôn ngày càng mạnh, mỗi ngày đều đang đề thăng, cho họ cảm giác, ngày càng thâm thúy, ngày càng siêu thoát, ẩn ẩn giữa họ đã hình thành một loại giới hạn vô hình.

Cũng không phải là xa lạ.

Cảm giác duy độ mà Lâm Nghệ đang ở, đang từng bước khuếch đại, Lâm Nghệ dường như muốn nhảy thoát khỏi một loại hình thái sinh mệnh, trở nên cực kỳ huyền diệu khó lường.

Thậm chí, có thể siêu việt cực cảnh!

Lâm Nghệ không nhìn Khổng Tuyên, nói: "Ngươi về bế quan thật tốt!

Tu luyện Ngũ Sắc Thần Quang, có thể mượn Ngũ Sắc Thần Quang ngưng tụ Đại Đạo, từ đó chém ba thi, dùng Đại Đạo dung hợp ba thi, rồi dung nhập Nội Vũ Trụ, liên kết với Ngoại Vũ Trụ, đả thông giới hạn, từ đó bước ra bước cuối cùng." Đối với việc Khổng Tuyên tu luyện Ngũ Sắc Thần Quang, Lâm Nghệ đã có nghiên cứu về Quang Chi Đại Đạo trong Tam Thiên Đại Đạo, có bao gồm hàng chục loại Đại Đạo diễn sinh từ Quang Chi Đại Đạo, cũng có cảm ngộ, cho nên, đối với bình cảnh của Khổng Tuyên cũng có phân tích và lý giải nhất định.

Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên cực kỳ lợi hại!

Nhưng khuyết điểm duy nhất, Nội Vũ Trụ quá yếu ớt!

Có thể cuốn đi Thánh Nhân, nhưng cũng sẽ bị phá vỡ Nội Vũ Trụ, trọng thương!

Dùng Ngũ Sắc Thần Quang ngưng tụ Đại Đạo, dung hợp với ba thi đã chém, cấu trúc thành cơ sở của Nội Vũ Trụ, vậy tương đương với việc hoàn toàn nắm giữ Nội Vũ Trụ, có Đại Đạo phụ trợ, có ba thi trấn thủ, Nội Vũ Trụ là không gian tuyệt đối, Thánh Nhân tiến vào trong đó, cũng sẽ chịu hạn chế, từ đó bị cách biệt khỏi thế giới chính mà chém giết.

Nếu đối phương quá mạnh, vậy trực tiếp liên kết với Chủ Vũ Trụ, mượn lực Hỗn Độn của Chủ Vũ Trụ mà chém giết!

Hoặc là chuyển đối phương vào trong Hỗn Độn!

Tư tưởng Chứng Đạo, cùng pháp môn nghiệm chứng!

Khổng Tuyên nghe xong, rơi vào trầm tư, ngay sau đó, bên cạnh y đột nhiên lưu động Đại Đạo, khiến tâm can y cuồng hỉ.

“Đa tạ Vu Chủ!” “Ta đã lý giải!” Khổng Tuyên vội vàng vái chào cảm tạ.

Không có ba lời hai tiếng của Lâm Nghệ, Đại Đạo chí giản, đã mở ra cho y một con đường hoàn toàn mới.

Sự lý giải và nhận thức khủng bố như vậy, chỉ có thể bội phục!

Chương 129

Ngay sau đó Khổng Tuyên rời khỏi sơn cốc, trực tiếp bế quan.

"Có thể Chứng Đạo sao?" Tây Vương Mẫu bước ra, nhìn về phía Khổng Tuyên đang rời đi.

Lâm Nghệ ngừng lại, nói: "Đã lý giải, vậy có sáu phần nắm chắc, còn lại xem cảm ngộ lực!" Nói xong, quay lại nhìn Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng!

Theo bên cạnh y, ngoài việc chỉ điểm cảm ngộ Đại Đạo cho ba người, y cũng cùng tu luyện Hỗn Độn Âm Dương Bản Nguyên Đại Đạo.

Được Bản Nguyên Chi Tinh tương trợ, ba nữ đều đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Thậm chí, Tây Vương Mẫu đã có tiềm chất thành Thánh.

Rốt cuộc, theo Lâm Nghệ học Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo trong tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, không chỉ cảnh giới đạt tới, thực lực cũng đạt tới!

Không, Cửu Phượng giờ đây đã mang thai, tạm thời không thể thành Thánh!

Vân Tiêu cảnh giới đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng cảm ngộ không đủ, khi cảm ngộ đủ, Lâm Nghệ cũng sẽ áp chế một chút, hậu tích bạc phát, đến khi đó Chứng Đạo có thể siêu thoát Thiên Đạo!

Tây Vương Mẫu tu luyện Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, Chứng Đạo sẽ khó khăn hơn một chút!

Cũng là người duy nhất có thể Chứng Đạo nhanh nhất.

Cho nên, Lâm Nghệ nói với Tây Vương Mẫu: "Hãy thử tìm một tiết điểm, hoặc một môi giới, dung hợp Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo mà ngươi nắm giữ lại, khi dung hợp xong, ngươi có thể bước vào bước cuối cùng." Tây Vương Mẫu gật đầu.

Mặc dù Lâm Nghệ đã đủ mạnh, đủ hạo hãn, không cần tu luyện, cũng không ai dám động đến dù chỉ một hào, nhưng đối với Chứng Đạo, y vẫn giữ một loại chấp niệm cực mạnh!

Lâm Nghệ không nói nhiều, chỉ nhìn Hỗn Độn một cái.

Trong Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt Hồng Quân âm trầm đến cực điểm.

Một là vì Lâm Nghệ trực tiếp đánh tan ý niệm hóa thân của y, thật đáng xấu hổ!

Hai là Lâm Nghệ đang ở trong nhân tộc, trực tiếp can thiệp vào Tây Du Lượng Kiếp, ảnh hưởng diễn biến Lượng Kiếp, khiến Thiên Đạo trì trệ không thể viên mãn, vậy y cũng không thể hợp Đạo lần nữa, tăng cường thực lực.

Ngoài ra, việc mưu đoạt Nhân Đạo cũng chịu trở ngại nghiêm trọng, không có lợi cho Thiên Đạo áp chế Địa Đạo!

Ba là kinh hãi phát hiện, thực lực của Lâm Nghệ cũng đã mạnh hơn vô số lần!

Ý niệm hóa thân của y, đủ để uy hiếp Thánh Nhân thất bát trọng thiên, nhưng trước mặt Lâm Nghệ, chỉ đáng giá một cái phất tay áo.

Ngay cả sát phạt Tiễn Đạo cũng không thi triển!

Khiến y có một loại cảm giác chẳng lành!

"Xem ra phải tiếp tục hợp Đạo, nắm giữ thêm nhiều lực lượng

Thiên Đạo, thôi diễn cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, đến khi đó, mới có năng lực giết chết y, xóa sổ hoàn toàn Hậu Thổ, dung hợp Thiên, Nhân, Địa Tam Đạo lại!" Hồng Quân theo đuổi, chính là Đại Đạo Thánh Nhân!

Nhưng chỉ riêng hợp Thiên Đạo, hoàn toàn không đạt được cảnh giới vô thượng đó.

Nhưng, dung hợp Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, lại có cơ hội cực lớn, cho nên, Nhân Đạo, Địa Đạo, đều phải nắm giữ.

Tiền đề để nắm giữ, là loại bỏ Lâm Nghệ và Hậu Thổ!

Nhân Đạo có thể tạm thời không chạm vào, nhưng Lượng Kiếp lần này nhất định phải viên mãn, mới có thể khiến Thiên Đạo được hoàn thiện, nắm giữ sức mạnh đủ cường đại, mới có tuyệt đối nắm chắc loại bỏ hai người.

"Lâm Nghệ giờ đây tọa trấn Nhân Đạo, đừng can dự vào Nhân Đạo, chỉ sợ Lượng Kiếp cũng sẽ gặp trở ngại, xem ra phải tìm cách giải quyết mới được!" Hồng Quân trầm tư.

Các điều kiện quy tắc trước đây, đã bị phá hoại trước.

Lâm Nghệ loại bỏ Phật Môn, giết chết Chuẩn Đề Đạo Nhân hoàn toàn, y cũng không có lý do gì để tìm Lâm Nghệ tính sổ.

Chờ chút.

Hồng Quân đột nhiên ánh mắt hơi ngừng, trong lòng lập tức có một kế hoạch.

Dẫn Lâm Nghệ ra khỏi Nhân Đạo, hoặc là trực tiếp dẫn Lâm Nghệ và Hậu Thổ ra khỏi Hồng Hoang, kiềm chế y, sau đó an bài việc Lượng Kiếp viên mãn.

Trong thời gian kiềm chế Lâm Nghệ và những người khác, nhân

cơ hội viên mãn Lượng Kiếp!

Y có thể nhân cơ hội bố trí mưu đoạt Nhân Đạo.

Ngay sau đó, Hồng Quân triệu kiến Lão Tử, Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng Chuẩn Đề Đạo Nhân đã phục sinh, và Hạo Thiên!

"Lão sư!" Lão Tử và những người khác cung kính vái chào.

"Hậu Nghệ đang ở Nhân Đạo, chắc các ngươi đều đã hiểu rõ rồi chứ?!" Hồng Quân nói.

Lão Tử, Hạo Thiên đều gật đầu.

Trước đây, y định hợp tác với Chuẩn Đề Đạo Nhân, cùng mưu tính Tây Du Lượng Kiếp, vì mưu đoạt một số lợi ích.

Kế hoạch đó thật tốt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lại gặp chuyện.

Phật Môn trong Nhân Đạo bị hủy diệt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng bị giết một lần!

Y mới phát hiện, Lâm Nghệ ở trong Nhân Đạo, may mắn là chưa bắt đầu động thủ, nếu không, hậu quả thật sự không thể tưởng tượng!

Đương nhiên, cũng cắt đứt ý niệm của y!

Lão Tử nói: "Lão sư!

Hậu Nghệ ở trong Nhân Đạo, Lượng Kiếp mới bắt đầu, lại ở trong Nhân Đạo, nên làm thế nào cho tốt đây?!" "Hậu Nghệ nếu tiếp tục can thiệp, Lượng Kiếp lần này e rằng khó mà hoàn thành!"… Hồng Quân nói: "Hôm nay triệu các ngươi đến, là để thương nghị chuyện này." "Lượng Kiếp nhất định phải viên mãn!" "Hiện giờ Bản tọa đã hợp Đạo xong, cho nên, ta sẽ tuyên chiến với Lâm Nghệ, một là

để thử xem thực lực của Hậu Nghệ đã đạt đến mức độ nào, hai là dẫn y ra khỏi Hồng Hoang, như vậy, ít can thiệp vào chuyện Nhân Đạo, Lượng Kiếp có thể hoàn thành."… "Lão sư, pháp này khả thi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng nói: "Đệ tử đã chuẩn bị xong xuôi chuyện Lượng Kiếp, chỉ cần Hậu Nghệ ra khỏi Hồng Hoang, không có trở ngại, Lượng Kiếp cũng có thể thuận lợi vượt qua." Hạo Thiên lại nói: "Đạo Tổ!

Chuyện Lượng Kiếp, mặc dù Hậu Nghệ bị kiềm chế, nhưng Hồng Hoang ẩn chứa không ít cường giả, nếu có kẻ từ đó làm khó dễ, trì hoãn Lượng Kiếp viên mãn, đợi Hậu Nghệ hồi thần, e rằng đến lúc đó sẽ rơi vào thế bị động." Hồng Quân nói: "Nỗi lo của ngươi, Bần tọa đã suy xét, đến lúc đó, Bần tọa tự sẽ cảnh cáo, ngoài ra, cũng sẽ dẫn y ra khỏi Hồng Hoang." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong, hỏi: "Lão sư, đệ tử nên làm gì?" "Lần này tuy là khiêu chiến, nhưng nếu có thể đánh chết được Hậu Nghệ, nhất định phải đánh chết, để y tiếp tục trưởng thành, cũng là một mối họa lớn, ngay cả Bần tọa cũng sẽ cảm thấy bất an." Hồng Quân nói thẳng.

Sau cuộc đại chiến lần trước, tuy rằng y đã hợp Thiên Đạo, thực lực đại tăng!

Nhưng, thực lực của Lâm Nghệ cũng đã xảy ra biến đổi kinh người, tốc độ đề thăng vô cùng nhanh chóng, y lo lắng cứ như thế này, nếu Lâm Nghệ hoàn toàn Chứng Đạo, bước ra bước thứ tư, thì đối với y, đối với Thiên Đạo mà nói, đều không phải là chuyện tốt.

Rốt cuộc, hiện giờ Lâm Nghệ, đã nắm giữ lực lượng quy tắc!

Có sức mạnh khủng bố có thể làm tổn thương Thiên Đạo!

Cho nên, có thể loại bỏ càng sớm càng tốt, tuyệt đối không thể giữ lại.

"Trước đây Bần tọa đã giao cho các ngươi một phần phương thức

bố trí Đại Trận Hủy Diệt, đó là chìa khóa để đánh giết Lâm Nghệ, đến lúc đó, sẽ lấy Bản tọa làm hạch tâm, lấy Thiên Đạo làm cơ sở, cùng hợp lực gia trì, bố trí trong Hỗn Độn, dẫn Hậu Nghệ vào trong đó." "Chỉ cần y tiến vào, tất chết không nghi ngờ!" "Cho nên, hiện giờ Bản tọa cần các ngươi phối hợp, cùng hoàn thành!" Hồng Quân từ từ giảng giải.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa nghe xong, đồng tử đều hơi co lại, lấy tu vi Thiên Đạo Thánh Nhân cửu trọng thiên của Đạo Tổ làm trận tâm, lấy Thiên Đạo làm trận cơ, trận pháp kinh thế như vậy, e rằng ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân cũng phải chịu tai ương!

Phải biết, Thiên Đạo có thể là một tồn tại không thua kém Đại Đạo Thánh Nhân, mặc dù bản thân y có trật tự quy tắc, nhưng loại tồn tại vô hình, vô thể, siêu thoát giới hạn đó, mới là chí cường nhất.

Lấy y làm trận cơ, thủ đoạn khiến họ đều giật mình.

Không, uy năng của y có thể giết chết Lâm Nghệ, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều cuồng hỉ đến cực điểm, vừa hận Lâm Nghệ, cũng vừa sợ Lâm Nghệ, cho nên, họ đều hy vọng Lâm Nghệ Đạo vẫn, như vậy, không còn nỗi lo về sau, cũng không còn phải sống trong cuộc sống hoảng sợ bất an vì có thể bị giết chết hoàn toàn bất cứ lúc nào nữa.

"Đệ tử và những người khác tuân mệnh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đồng loạt vái chào, nghe theo an bài!

"Hạo Thiên, tiếp tục tọa trấn Thiên Đình, hiệp chế Hồng Hoang, dẫn đạo Lượng Kiếp diễn hóa, Lượng Kiếp viên mãn, ngươi cũng sẽ công đức vô lượng, vị trí Thánh vị của Thông Thiên tự phế, đã bỏ trống, liền do ngươi dung hợp." Hồng Quân nói với Hạo Thiên.

"Tuân Đạo Tổ pháp chỉ!" Hạo Thiên trong lòng thầm mừng, dung

hợp Thánh vị, vậy y cũng sẽ trở thành Thánh Nhân!

"Đi thôi!" Hồng Quân gọi Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác một tiếng, vội vã đến Hỗn Độn bố trí Đại Trận Hủy Diệt, ngay sau đó một giọng nói hùng hồn vang vọng khắp Hồng Hoang: "Hậu Nghệ!

Bản tọa đợi ngươi trong Hỗn Độn, thanh toán mọi nhân quả!" Hậu Nghệ!

Bản tọa đợi ngươi trong Hỗn Độn, thanh toán mọi nhân quả!

Giọng nói của Hồng Quân, thông qua Đại Đạo làm môi giới, truyền đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang vừa mới yên tĩnh không bao lâu, lại trong khoảnh khắc sôi sục.

Từng tôn Đại Năng bế quan tĩnh tu, lần lượt xuất quan!

Họ biết rõ, một câu nói này có ý nghĩa gì?

Tuyên chiến!

Đạo Tổ muốn hoàn toàn chấm dứt nhân quả với Lâm Nghệ!

Hoặc là, loại bỏ Lâm Nghệ dị số này.

Chỉ có loại bỏ Lâm Nghệ, y mới có thể ra tay với Địa Đạo, ra tay với Hậu Thổ, dung hợp hoàn toàn Địa Đạo vào Thiên Đạo, như vậy, Hồng Hoang sẽ hoàn toàn hoàn thiện viên mãn, quyền khống chế Hồng Hoang cũng sẽ một lần nữa rơi vào tay Đạo Tổ.

Nếu Lâm Nghệ ứng chiến, vậy thì, một trận chiến sẽ quyết định thắng bại, cũng là trận chiến quyết định chấm d dứt sự hỗn loạn của Hồng Hoang!

Không, Đạo Tổ có thể cao giọng tuyên chiến như vậy, e rằng đã sớm có chuẩn bị để đối phó Lâm Nghệ.

Đối với Lâm Nghệ mà nói, đây không phải là chuyện tốt.

Hiện giờ Lâm Nghệ chưa bước ra bước thứ tư, Đạo Tổ, ngoài thực lực bản thân, còn có Thiên Đạo gia trì, Phong Thần Lượng Kiếp viên mãn, Đạo Tổ lại hợp Đạo, thực lực nhất định đại tăng, áp lực đối với Lâm Nghệ sẽ vô cùng lớn chưa từng có!

Không biết có bao nhiêu thủ đoạn đang chờ đợi!

Địa Phủ.

Hậu Thổ bước ra, một thân thanh y phiêu nhiên, thánh khiết vô hạ, đẹp không gì sánh bằng.

Ánh mắt huyền diệu của nàng có thể nhìn xuyên Địa Phủ, thẳng đến Hồng Hoang.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và những cường giả khác, lần lượt đứng bên cạnh Hậu Thổ, lo lắng ngưng trọng nói: "Muội muội!

Đạo Tổ dám cao giọng khiêu khích như vậy, muốn chấm dứt nhân quả, nhất định đã có chuẩn bị đầy đủ, Hậu Nghệ không rõ Đạo Tổ có những thủ đoạn nào, chỉ một mình y, e rằng khó mà đối phó được, hãy để chúng ta giúp y, Địa Phủ ta sẽ trấn thủ." Giờ đây Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và những Tổ Vu khác bị thương Bản Nguyên Đại Đạo đã hồi phục, có tiến bộ, phối hợp với Đại Vu của bộ lạc Hậu Thổ, hợp lực tế Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đủ để ứng phó với những biến cố có thể xảy ra ở Hồng Hoang.

Còn về việc giúp đỡ Lâm Nghệ!

Có lẽ có thể giúp được.

Hiện tại, họ đã thăng cấp lên tầng thứ trên Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng vô năng vô lực, trừ phi Chứng Đạo!

Không, pháp môn Chứng Đạo mà họ đi là dĩ lực Chứng Đạo, tuy sau khi Chứng Đạo, không bằng một phần ức vạn của Bàn Cổ Phụ

Thần, nhưng khó khăn trong Chứng Đạo, cũng khó mà tưởng tượng được!

Đế Tuấn có thể Chứng Đạo, cũng đi pháp môn thiên môn!

Nếu không phải như vậy, e rằng Đế Tuấn cũng chỉ có thể mắc kẹt ở Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Hậu Thổ gật đầu, vô cùng ngưng trọng.

Đế Giang và những người khác biết Đạo Tổ đã có chuẩn bị, mới dám phát ra lời khiêu chiến, nàng sao lại không biết.

Trước đây Đạo Tổ đã thấy thực lực liên hợp của nàng và Lâm Nghệ, cũng biết thực lực của Lâm Nghệ có đề thăng, lại hợp Địa Đạo, cố chấp khiêu chiến vào lúc này, vậy chuẩn bị của y nhất định cũng có sự nhắm vào, ít nhất phải có thực lực áp chế tuyệt đối.

Chương 130

Nếu lần này nghênh chiến, e rằng hung hiểm khó lường!

Nhưng nếu không ứng chiến, vậy Hồng Quân nhất định sẽ cắt đứt Nhân Đạo, dùng Thiên Đạo mạnh mẽ áp chế Địa Đạo, như vậy, sẽ càng bị động!

"Ta đi tìm Hậu Nghệ!" Hậu Thổ nói với Đế Giang: "Địa Phủ giao cho ca ca!"… Hậu Thổ rời khỏi Địa Phủ.

Minh Hà Lão Tổ cũng bước ra từ U Minh Huyết Hải.

Đối với trận chiến này, y cũng vô cùng quan tâm.

Rốt cuộc, giờ đây y đứng về phía Lâm Nghệ, nếu Lâm Nghệ thất bại, vậy ngày tháng của y cũng sẽ không tốt đẹp.

Các Đại Năng trong Địa Phủ, cũng sắc mặt ngưng trọng.

Họ đi theo ra khỏi Địa Phủ, cũng muốn chứng kiến kết quả trận chiến này, để làm dự tính cho tương lai!

Bắc Câu Lô Châu.

Đế Tuấn cũng xuất quan, vết thương do Lâm Nghệ trọng thương đã gần như hồi phục.

Nhưng, Đạo Tâm lại vĩnh viễn bị Lâm Nghệ trấn áp!

Bị áp đến không thở nổi!

"Đạo Tổ muốn ra tay với Lâm Nghệ, xem ra đã chuẩn bị đầy đủ, nếu có thể lưỡng bại câu thương, đối với Yêu Hoàng mà nói, đây là cơ hội, Yêu Hoàng có thể tranh thủ thêm nhiều thời gian, vượt qua một bước Thiên Đạo Thánh Nhân." Côn Bằng khuyên Đế Tuấn án binh bất động.

Đế Tuấn trong lòng chua chát.

Tham dự chiến đấu, y có tư cách sao?

Trước đây, y dốc hết tất cả, vẫn không chịu nổi một kích trước mặt Lâm Nghệ, bị đánh đến nỗi ngay cả tự tin cũng mất sạch.

Hiện giờ thực lực của Lâm Nghệ lại đột phá, tiến thêm một tầng, y đi đến, có thể gây ra sóng lớn sao?!

Nơi nào có Lâm Nghệ, bất kỳ sự kinh diễm, bất kỳ phong thái nào cũng chỉ có thể làm nền!

Đế Tuấn bi ai!

"Yêu Hoàng!" Trong khi Đế Tuấn chua chát, tiếng của La Hầu vang lên.

Đế Tuấn tâm thần co lại, sắc mặt chuyển lạnh.

Chỉ thấy không gian vặn vẹo thành một xoáy nước ma khí.

La Hầu và Dương Mi giáng lâm.

"La Hầu, ngươi lại làm gì?!" Đế Tuấn trầm tư.

Ngay lập tức, ánh mắt đánh giá Dương Mi.

"Bần đạo Dương Mi!" Dương Mi tự giới thiệu.

Lập tức, Đế Tuấn, Côn Bằng đều ánh mắt hơi híp.

Dương Mi Đại Tiên, đương nhiên họ biết, từng là tồn tại duy nhất có thể đối kháng Hồng Quân, ở cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, bị Hồng Quân hợp Thiên Đạo bức thoái khỏi thế giới Hồng Hoang.

Và xóa bỏ mọi dấu ấn liên quan đến Dương Mi!

Cho nên, ngoài số ít Đại Năng Tiên Thiên biết ra, những chúng sinh khác không biết sự tồn tại của Dương Mi!

Không, Dương Mi từng tham dự bố cục đánh giết La Hầu.

Hai người họ lại đi cùng nhau sao?!

Xem ra, mục đích của họ, e rằng là vì chuyện Đạo Tổ tuyên chiến.

"Đế Tuấn!

Hiện giờ Đạo Tổ và Lâm Nghệ đại chiến, đây là cơ hội của ta, không biết ngươi có bằng lòng hợp tác với ta không?" La Hầu nhấn mạnh hai chữ "ta" rất nặng, nói xong, nhìn về phía La Hầu.

Quả nhiên!

Đế Tuấn cười lạnh, nói: "Ma Tổ, chẳng lẽ giáo huấn trước đây chưa đủ sâu sắc sao?

Ma Tổ tự phụ cực mạnh Hỗn Độn Ma Thần Khu còn bị chém mất một nửa, chẳng lẽ nửa còn lại cũng muốn bị chém sao?" "Đế Tuấn!

Trước đây là trước đây!" Nghe Đế Tuấn châm chọc, La Hầu vô cùng khó chịu, hoàn toàn chọc vào nỗi đau của y!

"Trước đây, ngươi còn không chịu nổi một kích, giờ đây tu vi của người khác lại tiến thêm một bước, ngươi càng không chịu nổi!" Đế Tuấn tuy không cam tâm, muốn tranh!

Nhưng cũng không phải kẻ ngu dốt!

Biết không địch lại, biết mình yếu ớt, lại muốn đối cứng sao!

La Hầu bị nói đến á khẩu không lời, cũng tức đến xanh mặt, với thực lực hiện tại, y đích xác lại đi tìm Lâm Nghệ, chẳng khác nào đi tìm ngược đãi để chết!

Không… La Hầu nói: "Đế Tuấn!

Bản Tổ cũng không tranh cãi với ngươi, Hồng Quân và Hậu Nghệ đại chiến, Hồng Quân nhất định đã bố trí thủ đoạn có thể trấn áp, hoặc tru sát Lâm Nghệ, nếu Lâm Nghệ ứng chiến, y cũng nhất định có thực lực để ứng phó nguy cơ, thuộc về tình huống thế quân lực địch."

“Một khi đại chiến, khả năng lưỡng bại câu thương là cực lớn!” “Bất kể là bên nào, chỉ cần bị trọng thương, vậy thực lực nhất định giảm sút lớn, đến lúc đó, nếu với sức mạnh hợp lực của ba chúng ta mà còn không trấn áp được, vậy ta e rằng cũng tu luyện uổng phí rồi.”… “Nếu ngươi bằng lòng, vậy ngươi cứ đi, Bản Hoàng sẽ chờ tin tốt của Ma Tổ là được!” Đế Tuấn nói.

Đối với những lời hoa mỹ của La Hầu, y không chút động lòng.

Y nói rất hay, nhưng khi đến lúc thực hiện, lại phát hiện mình đi là đi tìm cái chết!

Những lời của La Hầu trước đây cũng đẹp đẽ như vậy, cũng đầy hy vọng như vậy, nhưng kết quả, không phải bị đánh đến mức phải chạy về Hồng Hoang, run rẩy sao!

“Đế Tuấn…!” La Hầu chuẩn bị nói, lại bị Dương Mi kéo lại.

Dương Mi nói: “Đế Tuấn tiểu bối, ngươi làm hay không, hãy quyết định!

Bần đạo và La Hầu đã quyết định làm rồi, Bần đạo là Thiên Đạo Thánh Nhân, La Hầu đã tu phục Hỗn Độn Ma Thần Khu, thực lực của y ngươi cũng biết, đối phó với người bị trọng thương, đương nhiên không thành vấn đề.” “Ngươi có thể đi Hỗn Độn xem tình hình trước, liệu cơ mà hành động, nếu quả thật lưỡng bại câu thương, ngươi bị thương, ngươi cho rằng có thể ra tay được thì ra tay.” “Nếu không, vậy thì, ngươi có thể không ra tay, cứ đứng xem là được!” “Đối với ngươi mà nói, không có ảnh hưởng gì.” “Nếu Hồng Quân và Lâm Nghệ đều bị trọng thương, đạt đến tình huống có thể trấn áp, đến lúc đó, hãy giúp ta trấn áp một cái, như vậy chắc cũng không có vấn đề gì chứ?”… Ánh mắt Dương Mi hơi lóe lên, từ từ nói: “Pháp môn Chứng Đạo huyền diệu trên người Lâm Nghệ, nếu đạt được, đối với việc ngươi hoàn toàn siêu thoát Thiên Đạo có trợ giúp cực lớn.

Nếu Đạo Tổ chết, Thiên Đạo bị thương, đối với sự áp chế của ngươi sẽ giảm bớt, ngươi cũng có thể nhân cơ hội siêu thoát, hà cớ gì không làm." Đế Tuấn không đồng ý, cũng không từ chối, chỉ nói: "Nếu quả thật đến lúc đó, Bản Hoàng tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, nhưng, hy vọng sẽ không có loại cục diện như ngươi nói xuất hiện." Đế Tuấn cũng không cuồng vọng tự đại!

Những đòn tấn công mà Lâm Nghệ giáng xuống, cũng đã mài mòn sự sắc bén của y, khiến y trở nên trầm ổn và điềm tĩnh hơn!

"Sẽ có thôi!" Dương Mi nói, ngay sau đó cười nhìn La Hầu, ý tứ rõ ràng, chỉ cần Đế Tuấn đến Hỗn Độn, vậy chuyện hợp tác sẽ nằm ở một phán đoán quyết định!

Phán đoán đó, Lâm Nghệ và Hồng Quân có lưỡng bại câu thương không?!… Nhân Gian.

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng nghe truyền âm của Đạo Tổ, cũng vô cùng ngưng trọng, ý tứ của y là khuyên Lâm Nghệ đừng đi.

Bởi vì, Đạo Tổ đã dám khiêu chiến, vậy đã có chuẩn bị, cũng nhất định nhắm vào việc trấn sát Lâm Nghệ mà làm!

Mức độ hung hiểm, đương nhiên không thể tưởng tượng được!

"Đợi khi ngươi Chứng Đạo xong rồi hẵng đi, đến lúc đó, Đạo Tổ cũng không làm gì được ngươi." Tây Vương Mẫu lo lắng.

Lâm Nghệ cười nói: "Đợi ta Chứng Đạo, vậy phải đợi lâu, Đạo Tổ lòng gấp, không đợi được đâu!" Bước thứ tư, còn bao xa?

Còn đáng sợ đến mức nào?

Còn khó mà tưởng tượng được đến mức nào?

Tây Vương Mẫu và những người khác không rõ điều đó.

Lâm Nghệ cũng không dám nói với họ, vì một khi nói, sẽ hủy hoại Đạo Tâm của họ!

"Xác định muốn đi sao?" Hậu Thổ đột nhiên bước ra từ không gian, đến bên cạnh Lâm Nghệ.

Thấy vậy, sắc mặt Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng và Vân Tiêu mới dịu đi một chút, Hậu Thổ hợp Đạo, thực lực đại tăng, nếu Lâm Nghệ cố chấp muốn đi, có lẽ Hậu Thổ có thể giúp đỡ, giảm bớt phong hiểm.

"Đã Đạo Tổ khiêu chiến!

Vậy thỏa mãn y đi!

Y biết cảnh giới của ta, vậy hãy để y thể nghiệm!" Lâm Nghệ cười nhạt nói.

Thực lực đề thăng, siêu việt cực cảnh, mang lại cho y sự tự tin, thong dong, vô úy!

Không có gì có thể lay chuyển được y!

Thủ đoạn của Đạo Tổ có cao minh và khủng bố đến đâu, có thể ngăn cản được sinh mệnh thể siêu việt giới hạn sao?

Cảnh giới của y, ngay cả họ cũng không thể ước tính, không thể dự đoán!

"Vậy được!

Ta sẽ đi cùng ngươi." Hậu Thổ ngưng trọng nói.

"Cũng được!" Lâm Nghệ không giải thích quá nhiều, nói với Tây Vương Mẫu: "Ngươi hãy trông nom bọn trẻ, ngoài ra, chuyện nhân đạo ngươi hãy lo liệu, trước đây ta đã phân phó Khổng Tuyên, thông báo cho Tiệt Giáo, họ sẽ có bố trí.

Lần khiêu chiến này của Đạo Tổ, mục đích không hề đơn giản

đâu!" Nói xong, Lâm Nghệ còn cười cười.

Vân Tiêu nghe xong, dường như đã hiểu?

Hiển nhiên, Đạo Tổ muốn dẫn sự chú ý của Hồng Hoang vào trong Hỗn Độn, sau đó, bố trí Lượng Kiếp, viên mãn Lượng Kiếp, thậm chí nhân cơ hội khống chế Nhân Đạo.

Như vậy, mục đích thật sự không hề đơn giản!

Các cường giả Hồng Hoang đều đi quan chiến, ai sẽ quan tâm đến cục diện Hồng Hoang?

Đợi khi họ hồi thần, e rằng mọi thứ đã kết thúc rồi.

Kế sách của Đạo Tổ thật hay!

Không, có sự an bài của Lâm Nghệ, họ cũng không lo lắng!

Lâm Nghệ và Hậu Thổ trực tiếp đi vào Hỗn Độn.

Vô số cường giả Đại Năng Hồng Hoang, cũng thầm bước vào Hỗn Độn, ẩn nấp ở một góc nào đó.

"Hậu Nghệ!

Ngươi thật sự dám đến!" Thấy Lâm Nghệ vào Hỗn Độn, Chuẩn Đề Đạo Nhân cười lạnh: "Hy vọng ngươi có thể sống sót rời khỏi Hỗn Độn như lần trước!" Thật ngông cuồng!

Lâm Nghệ nheo mắt nhìn chằm chằm Chuẩn Đề Đạo Nhân, dường như y đã quên mất, cách đây không lâu y mới tuyệt vọng rên rỉ!

Yêu quái này lại khôi phục tự tin nhanh như vậy.

Xem ra thủ đoạn mà Hồng Quân chuẩn bị để đối phó y, thật sự không hề đơn giản!

Lâm Nghệ đứng thẳng trong Hỗn Độn, phớt lờ Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhìn về phía Hồng Quân đang đứng ở một vị trí xa xôi!

Bất kể Hồng Quân có kế sách gì?

Chương 131

Hoặc đã chuẩn bị những thủ đoạn phi phàm nào?!

Lâm Nghệ đều không sợ.

Y không biết mình đã đạt đến tầng thứ nào, nhưng ít nhất với sức mạnh và tầng thứ hiện tại, đủ để ứng phó mọi thứ rồi!

Lâm Nghệ bước tới phía trước.

Đồng tử Chuẩn Đề Đạo Nhân co lại.

Y không nhìn thấy bất kỳ sự ngưng trọng, đề phòng nào trên mặt Lâm Nghệ, thể hiện sự bình tĩnh!

Người bình thường đều biết, Đạo Tổ là người hiểu rõ kế sách hơn ai hết, nếu không chuẩn bị kỹ lưỡng, không có tất cả các thủ đoạn có thể trấn áp hoặc đánh giết Lâm Nghệ, y sẽ không dễ dàng khiêu chiến trong Hỗn Độn.

Nếu Lâm Nghệ đủ thông minh, y cũng có thể hiểu được điều đó!

Cố tình, y thật sự dám đến.

Lâm Nghệ bước tới phía trước, Chuẩn Đề Đạo Nhân lại cực tốc lùi lại, giữ một khoảng cách nhất định với Lâm Nghệ.

Thấy vậy, Lâm Nghệ cười một cách thích thú.

Các cường giả Hồng Hoang ở khu vực xa xôi, cũng sắc mặt phức tạp!

Từ khi nào, Thánh Nhân như Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhìn khắp Hồng Hoang, là chí cao vô thượng, cấm kỵ không dung khiêu khích, ai gặp cũng phải cung kính.

Thế mà giờ đây lại vô cùng chật vật, đối mặt với Lâm Nghệ, y

như chuột gặp mèo!

Đâu còn chút tôn uy của Thánh Nhân nào?!

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng nhìn thấy nụ cười của Lâm Nghệ, sắc mặt khó coi, đích xác có chút bị tát vào mặt, vừa rồi y đích xác vì thủ đoạn bố trí lợi hại mà đắc ý, thế mà Lâm Nghệ còn chưa động thủ, y đã sợ hãi lùi bước rồi.

Không, y cũng không thể không lùi, trước đây y từng bị Lâm Nghệ trừng một ánh mắt mà bị miểu sát, nếu không lùi, chưa đợi y giết chết Lâm Nghệ, y đã bị Lâm Nghệ bóp chết trước.

Đương nhiên, y có một mục đích, đó là kích nộ Lâm Nghệ, đưa y vào trong Đại Trận Hủy Diệt đã bố trí!

"Ngươi phải cẩn thận!

Ta luôn cảm thấy mọi chuyện không đúng!" Hậu Thổ đang đi cùng, đột nhiên nhắc nhở Lâm Nghệ.

Đạt đến cảnh giới như Lâm Nghệ, sao lại không phát giác?!

Ngoài tình huống không đúng, y còn cảm ứng được La Hầu, Đế Tuấn!

Trong Hồng Hoang, có không ít Đại Năng đều hy vọng thấy họ lưỡng bại câu thương, để từ đó mưu tính lợi ích, cho nên, kẻ nào mà không ôm lòng quỷ dị, một khi lộ ra một chút sơ hở trí mạng, nhất định sẽ bị nhân cơ hội tính kế.

"Yên tâm đi!

Chỉ cần hai bên trận có thể, không cần quá bận tâm.

Tuy ta hợp Địa Đạo, nhưng Hỗn Độn và Địa Phủ cách biệt cực xa, chịu hạn chế lớn, đừng dễ dàng thi triển lực Địa Đạo, để tránh Thiên Đạo nhân cơ hội xâm nhập.

Còn về khiêu chiến, ta ứng phó là được rồi.” Lâm Nghệ nhắc nhở Hậu Thổ một tiếng.

Hậu Thổ nói: “Lần này khác với lần trước, Đạo Tổ cũng biết ngươi có đột phá?

Nhất định đã chuẩn bị đủ thủ đoạn cường đại, để đối phó với thực lực đột phá của ngươi!” “Ngươi biết ta đột phá bao nhiêu sao?” Lâm Nghệ hỏi ngược lại một câu.

Khiến sắc mặt Hậu Thổ hơi ngừng, nhìn về phía Lâm Nghệ, cũng không nhìn thấu Lâm Nghệ hiện tại.

Lâm Nghệ cười nhẹ nói: “Ngay cả ta cũng không biết rồi!” Cũng không giải thích thêm.

Lâm Nghệ trực tiếp đi thẳng đến Hỗn Độn nơi Hồng Quân đang ở.

Để tránh liên lụy Hồng Hoang, tái diễn cục diện giằng co như trước, Hồng Quân đã chọn khu vực Hỗn Độn, dần dần đi sâu vào bên trong Hỗn Độn.

Đến lúc đó, đại chiến, cũng sẽ không ảnh hưởng đến Hồng Hoang, không ảnh hưởng đến Thiên Đạo!

Phía Hồng Quân, ngoài Chuẩn Đề Đạo Nhân, còn có Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa!

Thông Thiên Giáo Chủ thì không có mặt.

Một là y đã bế quan.

Hai là bị Hồng Quân trục xuất khỏi Huyền Môn.

Tu vi của Lão Tử và những người khác đề thăng cực nhanh, điểm này, Lâm Nghệ có thể cảm nhận, Hậu Thổ cũng có thể cảm nhận, thậm chí, các cường giả Hồng Hoang đang ẩn mình quan sát chiến cuộc, cũng có thể cảm nhận được.

“Xem ra Đạo Tổ chuẩn bị thật không nhỏ!

Hy vọng y có thể ứng phó được chứ!” Trong một cơn bão Hỗn Độn nào đó, Trấn Nguyên Tử dùng thủ đoạn khuy thiên, quan sát hình ảnh, tra xét sự đề thăng của các Thánh, sao lại không kinh tâm ngưng trọng.

Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, giờ đây, chưa bao lâu!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Nữ Oa đều đề thăng một hai trọng, điều này không hề dễ dàng, nếu không có cơ duyên, chỉ tu luyện đơn thuần, phải tu luyện mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm, thậm chí còn lâu hơn, mới có thể làm được.

Thực lực của Tứ Thánh đề thăng, cũng tạo thành áp lực cho Lâm Nghệ!

Lại thêm Đạo Tổ và Thiên Đạo.

Một trận chiến, ngay cả y cũng không tự tin rồi.

Nhưng y đã chọn đứng về phía Địa Phủ.

Nếu Lâm Nghệ bại trận, bị trấn áp, vậy ngày tháng sau này của y nhất định sẽ không tốt đẹp.

Chỉ có thể hy vọng Lâm Nghệ có thủ đoạn để ứng phó một hai!

Các Đại Năng khác cũng tâm tư khác biệt.

La Hầu và Dương Mi nằm phục trong Hỗn Độn, chú ý lực dồn chặt lên người Lâm Nghệ và Hồng Quân.

Đế Tuấn cũng ngưng thị thân ảnh của Lâm Nghệ!

Y cũng dường như đang chờ đợi.

Những lời của La Hầu trước đây, mặc dù bề ngoài y không quan tâm, nhưng trong lòng lại ghi nhớ rồi.

Nếu Lâm Nghệ, hoặc Hồng Quân bị trọng thương, y tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội, giáng cho họ một đòn trí mạng!

"Hậu Nghệ!

Nhân quả của Hồng Hoang và Địa Phủ cũng nên chấm dứt rồi!" "Chiếm giữ Địa Đạo cũng thôi đi, nhưng lại can thiệp vào Nhân Đạo, cản trở Lượng Kiếp, bất chấp tất cả, Bản tọa chấp chưởng Thiên Đạo, đại thiên hành Đạo, đoạn nhiên không thể để ngươi tiếp tục nữa." "Hiện tại, một là ngươi vẫn lạc, hai là Bần đạo vẫn lạc, hai tồn tại một!" Hồng Quân từ từ nói mấy câu mở đầu!

Hậu Thổ nghe xong, lại cười lạnh không thôi, nói: "Lời của Đạo Tổ, đẩy sạch trách nhiệm lên ngươi, Địa Đạo, Nhân Đạo, đều tự vận chuyển, Đạo Tổ lại cứ phải ngang nhiên xen vào, lấy Lượng Kiếp làm lý do, ngang ngược can thiệp, tùy ý áp chế, áp chế không được thì bắt đầu đổ lỗi." Nếu không phải Thiên Đạo không ngừng hoàn thiện viên mãn, tạo ra các loại Lượng Kiếp, thôi động đại thế hồng lưu, dồn người vào tuyệt cảnh, đâu ra nhiều chuyện như vậy!

Địa Đạo đã diễn sinh, không hề có bất kỳ va chạm nào với Thiên Đạo.

Ngược lại, Thiên Đạo luôn luôn áp chế Địa Đạo.

Hận không thể hoàn toàn trấn áp Địa Đạo, dung nhập vào Thiên Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo!

Thân là Địa Đạo Chi Chủ, Hậu Thổ tự nhiên không muốn gánh lấy nồi đen nhân quả, chịu oan ức một cách vô ích!

"Bần đạo cũng không tranh luận với ngươi, trật tự Hồng Hoang cần ổn định, vậy thì, chúng ta nhất định phải có một bên vĩnh viễn ở lại đây." Hồng Quân khóa chặt hai người.

Ngay lập tức, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo

Nhân và Nữ Oa cũng trong khoảnh khắc giao đàm, cực tốc tìm kiếm vị trí của họ.

"Hậu Nghệ!

Mọi thứ nên kết thúc rồi!" Lão Tử thở dài một tiếng, dường như đang tiễn biệt Lâm Nghệ!

Ngay lập tức ngưng tụ Đại Đạo Thánh Nhân, diễn hóa một đoàn quang Đại Đạo đường kính mấy chục vạn dặm, sau đó, mạnh mẽ đập xuống Hỗn Độn trước mặt, đoàn quang Đại Đạo trực tiếp oanh nhập vào trong Hỗn Độn.

Ba người kia cũng lần lượt làm theo!

Ngay lập tức, Hỗn Độn bao trùm phạm vi mấy vạn Đại Thiên Thế Giới, chấn động dữ dội, chỉ thấy một vùng Hỗn Độn hạo hãn bị đoàn quang Đại Đạo oanh kích, không ngừng sụp đổ tan vỡ, đẩy các cơn bão Hỗn Độn tán loạn khắp nơi, lộ ra bốn trận đồ.

Trận đồ phóng thích ức ức vạn trượng quang mang, không ngừng quán xuyên, biến cơn bão Hỗn Độn thành những trụ quang đường kính mấy trăm vạn cây số, sinh ra từ trong Hỗn Độn!

Vào lúc này.

Hỗn Độn quanh Lâm Nghệ và Hậu Thổ, đột nhiên trở nên hung sát hủy diệt!

Một cỗ thế Hỗn Độn, cũng trong khoảnh khắc bao phủ lên người họ, sắc mặt Hậu Thổ đại biến, rơi vào sự kiêng kỵ.

Bởi vì, một cỗ thế Hỗn Độn đó, e rằng do mấy vạn Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn chi thế ngưng tụ thành, tương đương với việc trên vai Lâm Nghệ, đè nặng mấy vạn Đại Thiên Thế Giới.

Muốn đại chiến, tương đương với việc mang theo mấy vạn Đại

Thiên Thế Giới mà chiến đấu.

Không chỉ bị áp chế đến chết, động tác trở nên chậm chạp, Đại Đạo cũng chịu áp chế, lực sát thương bị suy yếu.

Thực lực của y và Lâm Nghệ, sẽ bị áp chế xuống.

"Đạo Tổ tốt lắm!" Hậu Thổ nhìn chằm chằm Hồng Quân.

"Gay rồi!" Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, cùng Tây Vương Mẫu và những người khác đang ở trong khu vực bị bao phủ, sắc mặt đại biến, lần lượt lùi về phía sau, không ai dám tiến vào khu vực này.

Đế Tuấn và các Thánh Nhân khác cảm ứng được, cũng cực tốc thối lui!

Bởi vì, loại trận thế này quá khủng bố!

Ngay cả Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng bị áp đến tâm thần đại chiến, Đại Đạo bị cấm cố.

Các Đại Năng quan chiến hơi gần khu vực hạch tâm, trực tiếp bị áp đến nát bấy thân thể Chuẩn Thánh!

"Đạo Tổ đã thiết lập Đại Trận!" Tây Vương Mẫu lo lắng nhất.

Nàng có cảm nhận được loại áp bách đó.

Đứng ở rìa ngoài cùng, thực lực của nàng đã có thể đối kháng cường giả Thánh Nhân, nhưng vẫn bị trấn áp đến vô lực chống cự.

Huống hồ là Lâm Nghệ ở hạch tâm nhất!

Một khi Lâm Nghệ bị áp chế, vậy thực lực của y cũng nhất định giảm sút lớn, tốc độ tấn công và mọi thứ cũng sẽ chịu áp chế, vậy đợi Đạo Tổ ra tay, e rằng sẽ ở thế hạ phong.

Chỉ là, họ cũng chỉ có thể đứng nhìn mà lo lắng, hiện tại không thể chen vào chiến trường!

“Hậu Nghệ!

Tư vị như thế nào?

Vừa rồi ta không kích nộ ngươi, đã đưa ngươi vào trong Đại Trận rồi, bây giờ bị trấn áp, ngay cả cử động cũng khó khăn rồi!” Chuẩn Đề Đạo Nhân cười xấu xa.

“Trấn áp?!

Chương 132

Đứng yên để ngươi chém mười vạn năm, cũng khó làm ta bị thương dù chỉ một hào, ngươi nghĩ trấn áp có tác dụng sao?!" Lâm Nghệ lắc đầu.

Sự cường đại của Đại Trận này, đích xác vượt ngoài dự liệu của y.

Nhưng.

Rồi sẽ như thế nào!

Chuẩn Đề Đạo Nhân nghe lời này, không nói nên lời, cảm giác Lâm Nghệ đang miệt thị và khinh thường y.

Chém Lâm Nghệ mười vạn năm, khó làm y bị thương dù chỉ một hào sao?

Oanh long!

Chỉ thấy Lâm Nghệ bước tới một bước, không gian Hỗn Độn của mấy vạn Đại Thiên Thế Giới đều chấn động dữ dội.

Nụ cười xấu xa của Chuẩn Đề Đạo Nhân, trong khoảnh khắc cứng đờ trên mặt.

Đồng tử y nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, trái tim như bị chùy thần mạnh mẽ đập vào.

Thế Hỗn Độn ngưng tụ phạm vi mấy vạn Đại Thiên Thế Giới, tương đương với mấy vạn Đại Thiên Thế Giới đè lên người, đã bị lay động.…!

"Làm sao có thể?!" "Rõ ràng thủ đoạn đáng sợ như vậy?

Thế mà trong mắt y, lại thong dong như vậy?!" "Tại sao lại khiến

ta cảm giác, khoảng cách giữa y và ta ngày càng xa, nhưng áp bách và chấn nhiếp lại ngày càng mãnh liệt?" Chuẩn Đề Đạo Nhân thầm nghĩ trong lòng.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa cũng sắc mặt hơi cứng, Đại Trận Hủy Diệt khủng bố, là cội nguồn và chỗ dựa cho trận chiến này, giờ đây thu hoạch lại vượt xa dự liệu của họ.

Lâm Nghệ, đột nhiên khiến họ nặng nề vạn phần!

Hồng Quân cũng nheo mắt.

Không, Đại Trận Hủy Diệt còn xa mới chỉ có thế này.

Thủ đoạn trấn áp vừa rồi, chỉ là một phần mà Lão Tử, Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân tham ngộ được, chứ chưa phải là hạch tâm của Đại Trận Hủy Diệt!

Oanh long!

Thân ảnh Hồng Quân nhảy lên, Tam Thiên Đại Đạo đột nhiên hóa thành hồng lưu sát phạt, cùng với sự càn quét ra, trực tiếp lao thẳng về phía Lâm Nghệ.

"Tạm thời áp chế một chút vết tích Thiên Đạo Hỗn Độn, và ứng phó với mấy người đó, ta sẽ đi thu thập Hồng Quân!" Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ.

Ngay lập tức, nhìn xuống Hỗn Độn bên dưới.

Trong Bản Nguyên Hỗn Độn, y cảm ứng được sự tồn tại của quy tắc!

Điều này có nghĩa, một vùng Thiên Đạo đã được cấu trúc bằng Thiên Đạo Quy Tắc!

Hậu Thổ cũng phát giác được.

Gật đầu.

Ngay lập tức, tế Lục Đạo Luân Hồi, với tốc độ khuếch tán một Trung Thiên Thế Giới mỗi khoảnh khắc, cực tốc tràn ngập một vùng bị bao phủ.

Lục Đạo Luân Hồi như dị tượng sáu thế giới vô biên vô tận, xoay tròn.

"Trấn!" Hậu Thổ úp lòng bàn tay xuống, trực tiếp ấn một cái!

Lục Đạo Luân Hồi trải dài ức vạn vạn thế giới, bao hàm lực Địa Đạo, trực tiếp trấn nhập vào trong Bản Nguyên Hỗn Độn!

Oanh long!

Hỗn Độn chấn động dữ dội.

Ngay lập tức, Hỗn Độn phạm vi mấy vạn Đại Thiên Thế Giới, đột nhiên phóng thích ánh sáng quy tắc, khiến tất cả các cường giả đều thấy, cũng rõ ràng thủ đoạn đã chuẩn bị, chính là Thiên Đạo trực tiếp bố trí.

"Trấn!" Lão Tử và những người khác hồi thần, cũng biết lúc này, không được lơ là dù chỉ một chút, cũng không được lùi bước, điên cuồng điều động tất cả lực lượng Thánh Đạo đánh vào trong Hỗn Độn, kích hoạt thủ đoạn Quy Tắc Thiên Đạo, trấn áp Hậu Thổ.

"Bằng các ngươi cũng muốn trấn áp ta!" Hậu Thổ phất tay một cái, Lục Đạo Luân Hồi diễn hóa thành sáu xoáy nước hủy diệt khổng lồ, điên cuồng nuốt chửng tất cả các đòn tấn công, đồng thời chuẩn bị cưỡng ép phá vỡ chướng ngại, chạy đến viện trợ Lâm Nghệ.

Nhưng.

Vào lúc này.

Mũi tên kia lại có biến hóa.

Mũi tên tan vỡ, không phải tan vỡ không có quy tắc, giống như cây

già lột da, khi Tam Thiên Tiễn Đạo trút bỏ lớp vỏ bên ngoài, lại sinh ra Quy Tắc Quang Văn.

Mũi tên do Quy Tắc Quang Văn ngưng tụ thành, mang theo lực quán xuyên khủng bố, làm tan vỡ từng vùng không gian Hỗn Độn thành bóng tối, nuốt chửng ánh sáng diệt thế, tạo thành một khoảng tối tạm thời!

Ngay sau đó, mũi tên xuyên phá ánh sáng diệt thế, bắn thẳng vào bản thể Thiên Đạo Ma Bàn, trực tiếp xuyên thủng Thiên Đạo Ma Bàn!

Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo điên cuồng phá hoại trật tự Quy Tắc Thiên Đạo trên Thiên Đạo Ma Bàn!

Thế không giảm, trực tiếp bắn thẳng về phía Hồng Quân.

Sắc mặt Hồng Quân đại biến.

Vội vàng đánh ra tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, thi triển vô cùng vô tận Thiên Đạo Trận Đồ để ngăn cản!

Mũi tên trong khoảnh khắc quán xuyên, yên diệt tất cả!

"Không cản được!" Sắc mặt Hồng Quân càng thêm âm trầm.

Thấy những thứ này đều bị hoàn toàn đánh hỏng, y không thể không lui về phạm vi của Quy Tắc Quang Văn, khởi động lại Đại Trận Hủy Diệt, dùng vô cùng vô tận Quy Tắc Quang Văn Thiên Đạo để tiêu trừ đạo mũi tên sát phạt kia!

Nhưng, đã tiêu trừ một phần, lại khó mà tiêu trừ toàn bộ!

Một mũi tên, đã vượt ra ngoài phạm trù lý giải của y rồi!

Hoàn toàn do quy tắc ngưng tụ.

Thật sự không thể tưởng tượng được, đầu óc Lâm Nghệ lại có thể khai sáng pháp môn Chứng Đạo mới, lại còn diễn sinh ra quy tắc?!

Oanh long!

Lui lại.

Mũi tên mang theo Tiễn Tâm của Lâm Nghệ đuổi sát.

“Thiên Đạo, trợ ta!” Hồng Quân cũng hoảng hốt.

Nếu bị một mũi tên này đánh trúng, nhất định sẽ trọng thương!

Y chỉ có thể dựa vào sức mạnh Thiên Đạo.

Vào lúc này, Quy Tắc Quang Văn phạm vi Hỗn Độn của mấy chục Trung Thiên Thế Giới xung quanh, cực tốc ngưng tụ thành từng đạo tường quy tắc để ngăn cản mũi tên.

Mũi tên xuyên qua một tầng, sẽ bị suy yếu một phần!

Nhưng dù vậy, Hồng Quân vẫn không thể thoát khỏi, bị một mũi tên xuyên thủng thân thể Đạo Tổ!

Trong khoảnh khắc đột nhiên đó, y mới thực sự thể hội sức mạnh của Lâm Nghệ, một Đạo Tổ như y, cũng khó mà chịu đựng!

Oanh long!

Toàn bộ Hồng Quân bị bắn bay, đâm xuyên qua mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới Hỗn Độn!

Thiên Đạo Ma Bàn cũng bị bắn bay, nghiền nát không gian Hỗn Độn vô biên, đập vào Hồng Quân đang chìm vào vùng không gian đó.

Thiên Đạo Ma Bàn khổng lồ bao trùm mấy chục Trung Thiên Thế Giới!

Y cũng tự ăn quả đắng, né tránh không kịp, lại bị đập thêm một kích!

Vùng Hỗn Độn rộng lớn đó trực tiếp bị đập chìm xuống!

Đại Trận Hủy Diệt bao trùm mấy vạn Đại Thiên Thế Giới, thiếu

sự trấn áp của Hồng Quân, chỉ dựa vào Thiên Đạo, hiển nhiên đã đứng trước bờ vực tan vỡ.

Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nữ Oa, chịu tác dụng phản phệ, thân thể Thánh Nhân đột nhiên chịu áp bách của thế Hỗn Độn không ngừng phun máu, thần tình kinh khủng đến cực điểm.

Đạo Tổ, đã bại rồi!

Trong Đại Trận Hủy Diệt với thủ đoạn khủng bố đã bố trí, dưới sự trợ giúp của Thiên Đạo, lại bị một mình Lâm Nghệ đánh bại!

Niềm hy vọng cuối cùng của họ cũng tan biến!

Hậu Thổ chấn hám mà dừng lại, nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Mũi tên vừa rồi, đủ để minh chứng sự vĩ đại và cấm kỵ của Lâm Nghệ, y… còn chưa Chứng Đạo!

Chưa Chứng Đạo, lại đánh đập Đạo Tổ, khiến một Địa Đạo Thánh Nhân như nàng cũng khó mà chịu đựng được đả kích yêu nghiệt đó!

Lâm Nghệ khóa chặt khu vực hủy diệt.

Lại một lần nữa giương một mũi tên.

Oanh long!

Thiên Đạo Ma Bàn bị đập vào khu vực hủy diệt tàn khuyết, đột nhiên bay lên, hoặc là, bị một thân ảnh nhuốm máu chống đỡ, dường như chống đỡ nửa Hỗn Độn vậy.

Thân ảnh nhuốm máu đó chính là Hồng Quân!

Mũi tên vừa rồi bị Thiên Đạo thi triển thủ đoạn, diễn hóa vô số tường quy tắc quang mà suy yếu lực sát phạt, tuy xuyên thủng thân thể y, làm y bị thương, nhưng lại không thể gây ra hủy diệt trí mạng

cho y!

"Hậu Nghệ!

Bản tọa hôm nay liều mạng cũng nhất định giết ngươi!" Hồng Quân miệng đầy máu, thân thể Đạo Tổ cũng bị xuyên thủng một lỗ máu, máu tươi cuồn cuộn chảy ra!

Đôi mắt đầy điên cuồng.

Thân thể không ngừng biến lớn, bàn tay chạm vào Thiên Đạo Ma Bàn, điên cuồng trích lấy lực lượng diệt thế trong đó, không ngừng rót vào thân thể Đạo Tổ, dùng thân thể Đạo Tổ để gánh chịu lực lượng diệt thế!

Thực lực cũng ngày càng mạnh, nhanh chóng đạt đến tầng thứ Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, sau đó, dần dần xuyên phá từng tầng từng tầng giới hạn, toàn thân Hồng Quân cũng bao trùm một cỗ uy thế diệt thế!

"Không tốt!" Hậu Thổ cảm nhận sự biến hóa khí thế của Hồng Quân, vội vàng hét lên với Lâm Nghệ: "Mau ngăn cản!" Nếu để Đạo Tổ dung hợp Thiên Đạo Ma Bàn và lực lượng diệt thế trong đó, vậy thì, e rằng đến lúc đó họ đều tất chết không nghi ngờ!

"Muộn rồi!" Ánh mắt Hồng Quân bắn ra từng đạo ánh sáng diệt thế, ngay cả một ánh mắt cũng có thể hủy diệt Thiên Đạo Thánh Nhân!

Thân thể Hồng Quân tựa như một vòng xoáy thôn phệ, dần dần nuốt chửng Thiên Đạo Ma Bàn vô biên vô tận, dung nhập vào bản thân, toàn thân bao phủ bởi Diệt Thế Chi Uy khủng bố!

Diệt Thế Chi Lực là sức mạnh hủy diệt tân sinh do Thiên Đạo quy tắc ngưng tụ, tương tự với sức mạnh quy tắc!

Cưỡng ép dung hợp vào thân thể, gánh nặng cực lớn, thậm chí nếu

thân thể hơi yếu một chút, sẽ lập tức bị hủy diệt.

Huống hồ Hồng Quân trực tiếp dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn!

Chương 133

Chỉ cần sơ suất một chút, y sẽ dung hợp với Thiên Đạo, không chịu nổi sát phạt của Diệt Thế Chi Lực mà hóa đạo hoàn toàn!

Bởi vậy, hành động này của Hồng Quân có thể nói là cực kỳ điên cuồng!

Không, thật ra, ngay từ sau khi ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung kết thúc, Đạo Tổ chi khu nguyên bản của Hồng Quân đã tan rã, y dung hợp với Thiên Đạo, hình thành một thân thể mới, có ưu thế tương đối trong việc chịu đựng Thiên Đạo chi lực.

Năng lực thừa tải Diệt Thế Chi Lực cũng tăng lên đáng kể!

Ngoài ra, Thiên Đạo vì muốn hủy diệt Lâm Nghệ, cũng đã hỗ trợ y.

Hiệu quả thì rõ ràng!

Tu vi của Hồng Quân ở cấp độ Bán bộ Đại Đạo Thánh Nhân, không ngừng đột phá giới hạn, mỗi lần đột phá một giới hạn, thực lực lại tăng lên gấp mấy chục lần.

Diệt Thế Chi Uy trên thân y cũng càng thêm khủng bố!

Thậm chí, khiến Hậu Thổ cũng cảm thấy bất an mãnh liệt.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa đều phải áp chế Thánh Nhân chi khu đang rỉ máu, chuyển mắt nhìn về phía lão sư Hồng Quân.

Lúc này, đừng nói Hậu Thổ, ngay cả họ cũng sợ hãi, không dám tiếp cận Hồng Quân.

Bởi vì, lúc này Hồng Quân bao trùm Diệt Thế Chi Uy, toàn thân sát

phạt, tựa như một tồn tại cấm kỵ diệt thế, ai tới gần, người đó chết!

Khó có thể tưởng tượng, Đạo Tổ ngày xưa giáo hóa Hồng Hoang, truyền đạo cho Tam Thiên Hồng Trần Khách, lại hóa thân thành Diệt Thế Hồng Quân!

Lâm Nghệ lại không ngăn cản.

Mặc cho Hồng Quân không ngừng dung hợp Diệt Thế Ma Bàn.

Hậu Thổ lướt ngang bên cạnh, sốt ruột nói với Lâm Nghệ: "Nếu không ngăn cản nữa, y sẽ vượt qua giới hạn đó, khi ấy, chúng ta liên thủ, e rằng cũng khó lòng chống cự nữa!" Lúc này, khí tức trên người Hồng Quân càng lúc càng khủng bố!

Khủng bố đến mức vạn Đại Thiên Thế Giới đều cực kỳ áp bức!

Khiến tất cả cường giả quan chiến bên ngoài đều nghẹt thở, kinh hoàng!

Lo sợ thứ Diệt Thế Chi Lực này ảnh hưởng đến đạo tâm của Hồng Quân, khi đó, nếu Đạo Tổ diệt thế, e rằng không ai có thể thoát được?! "Ngươi hãy rút lui trước, đừng tiến thêm nữa!" Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ. "Chàng muốn làm gì?!" Hậu Thổ không hiểu, nếu lúc này không có nàng trợ giúp, Lâm Nghệ sẽ khó thoát khỏi sự áp chế của Hồng Quân. "Ta muốn xem y có thể đạt đến cấp độ nào?!" Lâm Nghệ chậm rãi nói một câu.

Y tụ tay vung lên.

Quy Tắc Quang Văn cấu trúc nên thông đạo hỗn độn, trực tiếp xuyên phá quy tắc chi quang trong hủy diệt đại trận, hộ tống Hậu Thổ rút lui khỏi chiến trường.

Lâm Nghệ thì vẫn dõi theo Hồng Quân không ngừng dung hợp Diệt Thế Ma Bàn, mặc kệ y làm gì.

Để xem Hồng Quân có thể đạt đến bước nào, thực ra, cũng là thông qua Hồng Quân, để xem cảnh giới của y?

Đã đi tới đâu?!

Có Hồng Quân làm tham chiếu, mới có thể nghiệm chứng con đường chứng đạo tốt hơn, bước tới mục tiêu cuối cùng! "Hậu Nghệ không ngăn cản Đạo Tổ sao?!" Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng những người khác thấy vậy đều sốt ruột thay Lâm Nghệ.

Nếu Đạo Tổ triệt để dung hợp Diệt Thế Ma Bàn, tất sẽ phá vỡ ưu thế trước đó, đối với Lâm Nghệ mà nói, đó là một chuyện cực kỳ bất lợi.

Vừa nãy Lâm Nghệ một mũi tên đã làm Đạo Tổ bị thương.

Thừa thắng truy kích, tất có thể trọng thương Đạo Tổ, trở thành bên thắng lợi.

Thậm chí, Lâm Nghệ còn có ưu thế cực lớn để trấn áp Đạo Tổ.

Chỉ cần ngắt quãng việc Đạo Tổ dung hợp, thừa cơ ra tay, tất sẽ lại trọng thương.

Nhưng, giờ thì khác, Lâm Nghệ đứng yên bất động.

Mặc cho Đạo Tổ dung hợp!

Oanh long!

Thiên Đạo Ma Bàn sắp bị Hồng Quân dung hợp xong, khí tức của y cũng thăng lên cực điểm, Diệt Thế Chi Uy trực tiếp hủy diệt hỗn độn trong phạm vi mấy Tiểu Thiên Thế Giới xung quanh, còn khủng bố hơn cả Hỗn Độn Hủy Diệt Bản Nguyên Đại Đạo thuần túy.

Bất kỳ sinh linh nào cũng không thể tiếp cận phạm vi mấy Tiểu Thiên Thế Giới quanh y, nếu không, tất sẽ bị Diệt Thế Chi Quang xóa sổ. "Đã dung hợp xong rồi sao?!" Lâm Nghệ cảm thụ sự biến hóa của

Hồng Quân, chậm rãi nói. "Chiến tiếp!" Sát niệm của Hồng Quân cực kỳ sâu đậm, phối hợp với Diệt Thế Chi Uy, lúc này, y không còn là Đạo Tổ nữa, mà càng giống một Diệt Thế Chi Chủ, chỉ thấy y một bước lướt qua hỗn độn, mọi thứ dọc đường đều bị Diệt Thế Chi Uy và Diệt Thế Chi Quang hủy diệt.

Uy áp sát phạt khủng bố mà y mang theo cũng chấn nhiếp cả hỗn độn! "Thế này mới không vô vị!" Ánh mắt Lâm Nghệ sáng rực, trận đại chiến vừa nãy, y thật sự cảm thấy vô vị!

Bởi vì, hoàn toàn không thể phát huy sức mạnh của bản thân.

Giờ đây Hồng Quân đã thăng cấp vượt qua Bán bộ Đại Đạo Thánh Nhân, lại vô hạn tiếp cận cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, thực lực tăng lên vạn vạn lần, hiệu quả mang lại đương nhiên không giống.

Ngay lập tức, Lâm Nghệ buông Hỗn Độn Cung trong tay.

Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa bốn người, nghe lời Lâm Nghệ nói, chỉ cảm thấy đạo tâm bị đả kích suýt chút nữa sụp đổ.

Phải biết, trước đó Đạo Tổ là Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, dung nhập Diệt Thế Ma Bàn, vô hạn tiến gần Đại Đạo Thánh Nhân, nắm giữ sức mạnh hủy diệt tân sinh của Diệt Thế Chi Lực, gần như vô địch!

Nhưng, trong mắt Lâm Nghệ, cảnh giới như vậy, lại chỉ khiến y không cảm thấy vô vị!

Khó mà tưởng tượng, cũng khó mà chấp nhận!

Điều đó chỉ khiến họ cảm thấy, bức tường vượt qua giới hạn ngăn cách giữa họ và Lâm Nghệ, càng lúc càng không thể chạm tới!

Hồng Quân trực tiếp lao lên.

Thậm chí không cần quá nhiều thủ đoạn, Diệt Thế Chi Uy, Diệt Thế Chi Lực, sát phạt mạnh nhất!

Trong Hồng Hoang, không thể tìm ra bất kỳ loại sức mạnh nào, có thể mạnh hơn loại sức mạnh siêu thoát như quy tắc.

Mỗi một quyền của y, đều chứa sát phạt diệt thế thuần túy nhất, đủ để đánh nổ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Khí tức trên người Lâm Nghệ đang biến đổi.

Tế bào, xương cốt trong cơ thể y cũng đang biến hóa cực lớn.

Trên tay y hiện ra một cây cung do Quy Tắc Quang Văn ngưng tụ, cực nhanh đặt một mũi tên, trực tiếp bắn về phía Hồng Quân. "Băng!" Hồng Quân một quyền đánh tới, bao hàm một Tiểu Thiên Thế Giới, Diệt Thế Chi Lực va chạm với mũi tên, tuy không thể hoàn toàn tiêu diệt sát phạt Tiễn Đạo trong mũi tên, nhưng Hồng Quân lại đánh thêm một quyền, phá nát nó.

Hồng Quân không ngừng tiếp cận Lâm Nghệ, cố gắng cận chiến, đánh giết Lâm Nghệ!

Nhưng, nhanh chóng, Hồng Quân kinh hãi phát hiện, trước mặt Lâm Nghệ, có một bức quang tường thần bí khủng bố!

Bức quang tường đó, cách Lâm Nghệ khoảng chín vạn dặm!

Nhưng đúng là chín vạn dặm đó, lại ngăn cản được Hồng Quân.

Hồng Quân một quyền đánh vào quang tường.

Nhưng từ trong quang tường, đột nhiên bùng phát ra quang mang hủy diệt, trực tiếp xóa sổ sát phạt của Diệt Thế Chi Lực, ngăn cách Hồng Quân ở bên ngoài! "Quang tường!" Ánh mắt của Đế Tuấn, La Hầu, Dương Mi, Trấn Nguyên Tử, thậm chí cả Lão Tử, Nữ Oa...

đều bị bức quang tường bên ngoài Lâm Nghệ hấp dẫn, hoàn toàn

ngưng đọng.

Bởi vì, chỉ nhìn vào bức quang tường đó, họ cảm thấy bị ngăn cách với Lâm Nghệ ở một giới hạn khác, hình thành một cảm giác khoảng cách khó tả.

Bất kể cố gắng tiếp cận thế nào, đều phát hiện vĩnh viễn bị loại trừ ra ngoài quang tường, vĩnh viễn tạo thành một sự khác biệt với Lâm Nghệ!

Tây Vương Mẫu là người kề cận Lâm Nghệ nhất, cảm nhận rõ nhất điều này!

Bởi vì, từ sau khi Lâm Nghệ hoàn thành nghiệm chứng bước thứ tư, nàng cảm thấy giữa mình và Lâm Nghệ, tồn tại một khoảng cách.

Khoảng cách này không phải xa lạ!

Mà là do bức quang tường đó.

Nó đã ngăn cách nàng với Lâm Nghệ.

Giống như rào cản cấp độ giữa một sinh mệnh thể giới hạn ba chiều và một sinh mệnh thể giới hạn bốn chiều, tồn tại tự nhiên! "Quang tường là thứ gì?" Trong đôi mắt diệt thế của Hồng Quân, bùng phát ra sự chấn động mãnh liệt!

Trước bức quang tường đó, y cảm thấy ngay cả y, cường giả số một Hồng Hoang, cũng bị cảm thấy ở bên ngoài, giữa y và Lâm Nghệ hình thành một khoảng cách không thể vượt qua.

Cố gắng chạm tới, tiếp cận!

Vô phương!

Lâm Nghệ ngưng nhìn Hồng Quân.

Y trầm mặc không nói.

Bởi vì, Lâm Nghệ đang đi tới bước thứ tư, siêu thoát!

Cũng là phá vỡ cực hạn!

Quang tường dung nhập Quy Tắc Quang Văn, cùng với sự diễn sinh từ Tiễn Tâm của chính y!

Một bức quang tường, là giới hạn!

Khoảng cách!

Hoặc là, sự phân biệt!

Phân biệt khoảng cách chiều không gian khác nhau tồn tại giữa người đã siêu thoát và các sinh linh!

Phân biệt tầng thứ khác nhau giữa y và sinh linh.

Không có sự cho phép, không ai có thể thông qua bức quang tường mà đứng trước mặt y. "Ngươi vẫn luôn biết cảnh giới của ta, bây giờ, chắc hẳn đã rõ rồi chứ!" Lâm Nghệ nói. "Siêu thoát rồi sao?!" Đồng tử Hồng Quân co rút, y đã nhìn thấy một tầng thứ khác.

Cảm giác khoảng cách mà Lâm Nghệ mang lại lúc này, giống hệt cái cảm giác khoảng cách khi y chưa thành Thánh mà đối mặt với Thiên Đạo ngày xưa!

Chương 134

"Siêu thoát ư?

Xa vời!

Xem ra Đạo Tổ cũng chưa lý giải được ý nghĩa của siêu thoát!" Lâm Nghệ nhàn nhạt nói.

Khiến Hồng Quân trong lòng chấn động!

Cảnh giới còn khủng bố hơn cả Thiên Đạo lúc này, Lâm Nghệ vẫn chưa siêu thoát, chưa bước ra bước thứ tư sao?!

Vậy nếu y bước ra bước thứ tư, siêu thoát rồi, thì sẽ thế nào?

Quả thật, ngay cả Đạo Tổ cũng chưa lý giải.

Dù sao, hiện tại y còn chưa thể lý giải tầng thứ quy tắc.

Lâm Nghệ thì đã sớm lý giải rồi. "Nếu chưa siêu thoát, vậy thì cũng như Bản Tọa, Bản Tọa không tin không phá nổi!" Ánh mắt Hồng Quân lạnh lẽo trầm xuống.

Diệt Thế Chi Lực toàn thân y cực tốc ngưng tụ, đồng thời lấy quy tắc chi quang trong hủy diệt đại trận, hội tụ thành một đạo quang trụ, theo một chưởng vỗ ra từ lòng bàn tay Hồng Quân, đẩy quang trụ oanh kích lên quang tường.

Đây là một kích toàn lực nhất của Hồng Quân!

Dùng để phá vỡ quang tường.

Khi quang trụ oanh kích lên quang tường, sự va chạm tạo ra khiến vô biên hỗn độn đều lập tức nổ tung!

Sức mạnh hủy diệt khủng bố càn quét, trực tiếp phá hủy hủy diệt đại trận được bố trí trong phạm vi vạn Đại Thiên Thế Giới.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Nữ Oa trực tiếp bị hất bay ra ngoài, xuyên qua từng Trung Thiên Thế Giới.

Toàn bộ hỗn độn đều chấn động.

Thậm chí, ngay cả tinh không hỗn độn vô biên xa xôi bên ngoài, thế giới Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng mà chấn động kịch liệt.

Các cường giả quan chiến vội vàng triển khai phòng ngự mạnh nhất để chống đỡ!

Hồng Quân cũng bị bão hủy diệt hất bay, lần lượt trọng thương, Đạo Tổ chi khu bị phá hủy điên cuồng, bị đánh văng ra ngoài mấy chục Trung Thiên Thế Giới.

Vào khoảnh khắc bị đánh bay, cả người y khó mà tin nổi.

Bởi vì, quang tường của Lâm Nghệ tuy bị đánh nứt, nhưng không bị phá vỡ.

Một kích toàn lực nhất, chỉ thiếu một chút.

Là có thể phá vỡ quang tường, vượt qua bước đó.

Oanh long!

Đạo Tổ chi khu va vào trong hỗn độn, hỗn độn đều bị va nát, diễn hóa thành địa, phong, thủy, hỏa, cùng vô cùng vô tận vật chất!

Một trận chiến, triệt để kết thúc!

Lâm Nghệ vẫn đứng vững.

Trên quang tường như thủy tinh vỡ tan, những vết nứt vô số, sau đó sụp đổ!

Từng đợt xung kích hủy diệt nhân cơ hội càn quét tới, hất bay thân thể y, lần lượt trọng thương!

Từ đầu đến cuối, Lâm Nghệ không hề ngăn cản, mặc cho loại hủy

diệt cực hạn đó phá hoại.

Y thì luôn chú ý vào bên trong thân thể.

Chỉ thấy khi thân thể bị phá hủy, các tế bào hư hóa và đại đạo bên trong thân thể y, đều phóng ra một loại ánh sáng nhàn nhạt, khiến thân thể chìm vào một trạng thái quang chất, lực phá hủy lại không thể làm tổn thương một phần nào.

Nhận ra một điểm này, Lâm Nghệ bỗng nhiên hiểu ra, đó là sự lột xác sau cực hạn! "Cả hai đều bị thương!

Cơ hội đến rồi!" Thấy Đạo Tổ chi khu của Hồng Quân không ngừng bị xung kích hủy diệt, Lâm Nghệ cũng bị đánh bay, lần lượt trọng thương, rõ ràng bị thương không nhẹ, La Hầu lập tức mừng rỡ như điên!

Y vội vàng quay sang Dương Mi.

Lại thấy Dương Mi đang do dự.

Bởi vì, từ trận đại chiến vừa rồi, y đã nhìn thấy sự khủng bố, cảm nhận được sự kinh hoàng! "Đừng do dự nữa, cơ hội ngàn vàng!" La Hầu thúc giục: "Lúc này cả hai đều trọng thương, là cơ hội tốt để ra tay, một khi họ hồi phục, sẽ không còn cơ hội nữa!" La Hầu chằm chằm nhìn Hồng Quân và Lâm Nghệ, trong ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng mãnh liệt!

Một kích diệt thế vừa rồi, gần như có thể sánh ngang công kích của Đại Đạo Thánh Nhân.

Cả hỗn độn suýt chút nữa bị đánh sụp.

Còn khủng bố hơn cả Bàn Cổ khai thiên.

Sát phạt tạo thành càng không thể tưởng tượng!

Cục diện lưỡng bại câu thương, cũng rõ ràng!

Hồng Quân trước đó bị mũi tên trọng thương, cưỡng ép dung hợp Thiên Đạo Ma Bàn, lại hao tổn Đạo Tổ chi khu, giờ lại bị xung kích hủy diệt do một kích diệt thế phát ra hất bay, lần lượt trọng thương, tuyệt đối không còn dư lực chiến đấu nữa.

Còn về Lâm Nghệ... quang tường sụp đổ.

Cũng tương tự bị xung kích hủy diệt lần lượt trọng thương.

Sự khủng bố của một kích đó của Đạo Tổ, tuy ai cũng cảm nhận được, không tin rồi, vô số lần trọng thương, Lâm Nghệ có thể bình an vô sự được sao?!

Hiện tại, y không lo lắng hai người liệu còn dư lực phản kháng không?

Mà đang suy tính, nên ra tay với ai trước?

Hồng Quân bị thương nặng nhất.

Theo lý mà nói, giải quyết Hồng Quân trước là hợp lý nhất.

Nhưng, phía sau Hồng Quân lại có Thiên Đạo đứng đó, một khi ra tay, Thiên Đạo có lợi dụng cơ hội ra tay không, La Hầu cũng không xác định?

Còn về phía Lâm Nghệ, những vết thương y chịu không triệt để như Hồng Quân!

Nhưng so ra mà nói, uy hiếp từ Thiên Đạo lớn hơn một chút.

La Hầu cuối cùng quyết định người đầu tiên cần giải quyết là Lâm Nghệ.

Sau đó dốc toàn lực ra tay với Hồng Quân!

Chỉ cần y và Dương Mi ra tay, triệt để trấn áp Lâm Nghệ, thì Đế Tuấn đang ẩn nấp từ xa, đương nhiên cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

Cơ hội thoáng chốc là mất đi!

La Hầu nói với Dương Mi: "Ngươi đã quyết định xong chưa!

Trước tiên ra tay với Hậu Nghệ, trấn áp y trước, ép y giao ra Pháp Diễn Sinh Quy Tắc, sau đó ra tay với Hồng Quân, khi đó, dù Thiên Đạo có ra tay, ta cũng không sợ nữa." "Nhưng đây là cơ hội duy nhất, sau này sẽ không còn nữa!" La Hầu sắc mặt ngưng trọng, y chằm chằm nhìn Dương Mi.

Đợi Dương Mi gật đầu.

Dương Mi rơi vào sự lựa chọn khó khăn và do dự, y cũng biết tình hình hiện tại, chỉ chậm nửa nhịp, thì đợi Hậu Thổ và các cường giả Địa Phủ phản ứng, tất sẽ can thiệp ngang, cơ hội sẽ mất đi.

Sức mạnh quy tắc!

Sau khi chứng kiến đại chiến giữa Lâm Nghệ và Đạo Tổ, y mới biết, tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới quy tắc, vẫn còn cực kỳ nhỏ bé!

Chỉ có quy tắc, mới siêu thoát, mới vĩnh hằng!

Pháp Diễn Sinh Quy Tắc, cả Hồng Hoang, thậm chí hỗn độn, chỉ có một mình Lâm Nghệ nắm giữ!

Muốn triệt để siêu thoát, tất phải lấy được Pháp Diễn Sinh Quy Tắc từ Lâm Nghệ.

Chằm chằm nhìn Lâm Nghệ đang không ngừng trọng thương, ánh mắt Dương Mi lóe lên, nói: "Trước tiên ra tay với Lâm Nghệ!

Nhưng tất cả chỉ vì Pháp Diễn Sinh Quy Tắc, nếu ngươi dám nảy sinh ý đồ khác, ta tuyệt đối không tha." Dương Mi không tin tưởng La Hầu!

Nếu La Hầu có ý đồ riêng, làm rối loạn kế hoạch, thì sẽ rơi vào

thế bị động, điều đó tuyệt đối không được phép! "Đoạt Pháp Diễn Sinh Quy Tắc!" La Hầu gật đầu, ngay lập tức xuyên qua bão hủy diệt đang càn quét lan tràn, lướt qua từng thế giới, trực tiếp lao thẳng về phía Lâm Nghệ!

Một kích diệt thế đỉnh phong của Hồng Quân vừa rồi, đã phá hủy quy tắc chi quang trong hủy diệt đại trận, Hồng Quân bị trọng thương, không thể gia trì kích phát hủy diệt đại trận nữa, cũng không cần lo lắng sát phạt của hủy diệt đại trận. "Không hay rồi!" "La Hầu đã xông về phía Hậu Nghệ!" Sắc mặt Tây Vương Mẫu biến đổi kịch liệt, nàng tế Khôn Luân Kính, xoay chuyển thời không, cực tốc xông vào khu vực hủy diệt, cũng lao về phía Lâm Nghệ.

Tâm tư của La Hầu, Tây Vương Mẫu há lại không rõ? "La Hầu!

Dương Mi!" Hậu Thổ vừa ổn định thân hình, ngưng nhìn La Hầu và Dương Mi đang lao về phía Lâm Nghệ, ánh mắt nàng cũng trầm xuống!

Tâm tư của hai kẻ đó, nàng há lại không đoán ra được.

Cả hai không ngoài việc tọa sơn quan hổ đấu, sau đó ngư ông đắc lợi!

Hơn nữa, thực lực của hai người họ đều mạnh, uy hiếp cũng quả thật vô cùng lớn!

Hậu Thổ điều khiển Lục Đạo Luân Hồi, thừa cơ xông về phía La Hầu và Dương Mi, mang theo Địa Đạo chi lực mênh mông vô tận bao phủ sát tới, chuẩn bị dùng điều này để ngăn chặn hai người tấn công Lâm Nghệ.

Hậu Thổ biết, Lâm Nghệ chịu một kích diệt thế của Hồng Quân, bị xung kích hủy diệt, trọng thương lặp đi lặp lại vô hạn, e rằng đã sớm tổn thất không ít thực lực.

Nếu lại gặp phải La Hầu và Dương Mi tấn công, thì Lâm Nghệ dù mạnh đến đâu cũng vô lực chống đỡ. "Họ sắp ra tay rồi sao?!" Đế Tuấn chằm chằm nhìn động thái của hai người!

Cùng mọi tình huống biến hóa.

Hắn cũng bước ra từ trong bão hỗn độn, chờ cơ hội hành động!

Chỉ cần La Hầu và Dương Mi có thể trấn áp Lâm Nghệ, thì hắn sẽ không ngại cho Lâm Nghệ một đòn chí mạng cuối cùng! "Ma Tổ!" Các đại năng thấy La Hầu và Dương Mi đột nhiên lao ra, cũng ngây người một lúc lâu.

Vốn là cục diện lưỡng bại câu thương, nhưng giờ đột nhiên lại có hai người lao ra, khiến cục diện chiến đấu lập tức thay đổi.

E rằng thật sự sẽ để hai người đó thành công với kế hoạch của mình.

Lâm Nghệ và Đạo Tổ đều trọng thương, thực lực tổn hao nặng nề, dù vẫn còn dư lực, cũng khó lòng chống đỡ được sự liên thủ công kích của hai người.

Chương 135

Cả hai người họ đều là những kẻ ngoan độc, thủ đoạn nắm giữ cũng không tầm thường.

Kế hoạch của họ cực kỳ thâm độc, đợi sau khi Lâm Nghệ và Đạo Tổ tung đòn chí mạng cuối cùng, liền phát động tấn công, chiếm lấy tiện nghi.

Giết chết cả Lâm Nghệ và Đạo Tổ.

Khi đó, trong Hồng Hoang cũng sẽ thiếu đi uy hiếp, Hồng Hoang sẽ không do ai khác chấp chưởng.

Lâm Nghệ mới vừa kinh diễm chứng đạo, lại gặp phải kế sách của các lão bối như La Hầu, Dương Mi, không ít đại năng cũng cảm thấy vô cùng đáng tiếc!

Bước cuối cùng của pháp chứng đạo tân kỳ, e rằng không thể nhìn thấy được nữa!

La Hầu, Dương Mi ra tay nhanh chóng, Hậu Thổ phản ứng, cũng không kịp nữa.

La Hầu đã đi trước một bước, đến trước mặt Lâm Nghệ, thuận theo xung kích hủy diệt mà đánh giết Lâm Nghệ.

Ánh mắt Lâm Nghệ lóe lên một tia hàn quang, y chịu đựng xung kích hủy diệt phá hoại thân thể, bởi vì, y muốn xem Quy Tắc Quang Văn dung nhập vào bản thân, tạo thành một loạt biến cố, rốt cuộc có thể mang lại sự lột xác như thế nào?

Từ đó biết được cảnh giới của mình, biết được điểm tìm kiếm cực hạn, và đột phá cực hạn nằm ở đâu?

Nhưng điều đó không có nghĩa là, y mặc cho La Hầu tùy ý hành

động! "Chết đi!" Ánh mắt La Hầu lóe lên vẻ tàn độc, y dùng Hỗn Độn Ma Thần chi khu thi triển Hỗn Độn Hủy Diệt Bản Nguyên Đại Đạo, diễn hóa thành một Hủy Diệt Hắc Động bao phủ mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, chụp xuống Lâm Nghệ muốn thôn phệ.

La Hầu biết, đạt đến cấp độ như Lâm Nghệ, dù bị trọng thương, thực lực tổn thương nghiêm trọng, công kích của y cũng không thể một chiêu triệt để giết chết Lâm Nghệ.

Nhưng Hủy Diệt Hắc Động có thể một lần nữa trọng thương Lâm Nghệ!

Đồng thời trấn áp y!

Chỉ cần trấn áp được Lâm Nghệ, thì sẽ có thủ đoạn không ngừng tiêu hao hủy diệt y. "Dương Mi, phong tỏa không gian!" La Hầu vội vàng hô lên với Dương Mi.

Dương Mi cũng không chậm trễ một chút nào, vội vàng thi triển Hỗn Độn Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, khống chế tất cả không gian hỗn độn đang bị phá hủy, một là để ngăn Lâm Nghệ tránh né công kích của La Hầu, hai là tạm thời ngăn cách Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu và các cường giả Địa Phủ đang đến tiếp viện.

Y cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, đương nhiên không sợ Hậu Thổ!

Hậu Thổ bị kích nộ.

Lục Đạo Luân Hồi đột nhiên dung hợp làm một, trực tiếp oanh nát không gian bị giam cầm, phá vỡ cả Hỗn Độn Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo. "La Hầu!

Dương Mi!

Dám động đến Vu Tộc Chi Chủ của ta, Bản Cung tất định sẽ cùng các ngươi chiến đến chết mới thôi!" Hậu Thổ giận dữ quát.

Khiến sắc mặt La Hầu và Dương Mi biến đổi kịch liệt!

Hậu Thổ dung hợp Địa Đạo, là Địa Đạo Thánh Nhân, thực lực đã đạt Thiên Đạo Thánh Nhân Thất Trọng Thiên, vượt xa y.

Một khi Hậu Thổ không chết không ngừng truy sát, thì y cũng sẽ phải chịu khổ!

Nhưng, giờ đã đi tới bước này rồi.

Y cũng không thể lùi lại.

Trấn áp Lâm Nghệ, là để có được Pháp Diễn Sinh Quy Tắc, từ đó tìm ra cảnh giới siêu thoát, vì điều này, y cũng không màng tất cả.

Oanh long!

Dưới sự bao phủ của Hủy Diệt Hắc Động.

Tuy nhiên.

Điều khiến ánh mắt của La Hầu, Dương Mi đờ đẫn là... quang tường lại xuất hiện!

Quang tường, đã triệt để ngăn chặn Hủy Diệt Hắc Động.

Hủy Diệt Hắc Động đủ sức phá hủy Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng trước quang tường, lại bất động mảy may! "Quang tường!" Đế Tuấn, người đang chuẩn bị lao ra, tung đòn chí mạng cuối cùng, đồng tử co rút, mọi ý nghĩ trong khoảnh khắc đều tan biến trong não hải! "Quang tường!" Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử thấy quang tường tái hiện, cũng không kìm được kinh hãi!

Nàng cảm thấy Lâm Nghệ như một sinh linh siêu thoát vượt qua giới hạn, một hình thái sinh mệnh khác, có sự khống chế tuyệt đối đối với họ. "Quang tường!" Tây Vương Mẫu và những người khác thấy vậy, lại vô cùng mừng rỡ!

Quang tường có thể ngăn chặn một kích diệt thế của Hồng Quân,

có thể chống đỡ sát phạt của Đại Đạo Thánh Nhân, thì làm sao lại không chặn được công kích của La Hầu.

Nàng đã lo lắng thừa rồi!

Ngay cả Hậu Thổ cũng khựng lại một chút.

Quang tường, phân chia một giới hạn về chiều không gian!

Bên trong quang tường, độc thuộc về một mình Lâm Nghệ, thần thánh, cấm kỵ, siêu thoát; bên ngoài quang tường, chúng sinh, nhỏ bé, cấp thấp!

Lâm Nghệ đứng thẳng người, trên người tỏa ra quy tắc chi quang, mọi vết thương trong khoảnh khắc đều hồi phục như ban đầu, thậm chí, ngay cả quần áo bị phá nát cũng ngưng tụ lại, trở về trạng thái ban đầu!

Y nào có bị tổn hại chút nào?!

Y ngưng nhìn La Hầu!

La Hầu và Dương Mi cũng ánh mắt ngưng đọng, hoàn toàn khó mà tin nổi.

Lâm Nghệ trước đó đã chịu đựng hết lần này đến lần khác xung kích thương hại, Đại Đạo Thánh Nhân cũng chưa chắc chịu nổi, nhưng y lại dễ dàng khôi phục như ban đầu!

Không thể nào!

La Hầu đều ngây người.

Nhưng, y nhanh chóng hoàn hồn, trong mắt đột nhiên lóe lên vẻ điên cuồng và tàn độc mãnh liệt.

Một chưởng vỗ vào Hủy Diệt Hắc Động, trực tiếp nặng nề đánh vào quang tường, lại tạo ra quang mang va chạm kịch liệt, Hủy Diệt Hắc Động không ngừng tan rã, ngay cả Hỗn Độn Hủy Diệt Đại Đạo

ẩn chứa trong đó cũng đang tan rã.

Quang tường, vẫn là quang tường! "Bản Tổ không tin, quang tường thật sự không thể vượt qua!" La Hầu trực tiếp tế Hỗn Độn Ma Thần chi khu.

Trong khoảnh khắc cao lớn mấy ngàn vạn trượng!

Mang theo Hỗn Độn Ma Thần chi lực, mạnh mẽ một quyền đánh vào quang tường, từng tầng Hỗn Độn Hủy Diệt Đại Đạo bao phủ trên nắm đấm, va chạm mãnh liệt với quang tường.

Kết quả, quang tường khiến tất cả Hỗn Độn Hủy Diệt Đại Đạo đều bị xóa sổ! "Đánh!" La Hầu một nắm đấm khác, lại hung hăng đánh lên một quyền nữa.

Cả hỗn độn đều đang chấn động.

Nhưng quang tường lại bất động mảy may.

Khiến các cường giả Hồng Hoang đang quan sát đều kinh hãi, chỉ từ đó, họ đã nhìn ra được sự khác biệt giữa La Hầu và Hồng Quân!

Một kích mạnh nhất của Hồng Quân, dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn, gia trì quy tắc sức mạnh Thiên Đạo trong hủy diệt đại trận, đã tiếp cận một kích của Đại Đạo Thánh Nhân, ít nhất cũng đã đánh ra vết nứt trên quang tường.

Nhưng La Hầu, tựa như con kiến hôi, hoàn toàn không thể lay chuyển!

Lâm Nghệ thì bình tĩnh đứng đó, nhìn La Hầu đang tức giận đến mức khí cấp bại phôi, lửa giận ngút trời, điên cuồng nhe nanh múa vuốt! "Chết đi!

Chết đi!" La Hầu liên tục điên cuồng đánh mấy trăm quyền!

Nhưng kết quả vẫn như cũ.

Dương Mi sợ hãi, quay người bỏ chạy thục mạng, không thèm để ý đến La Hầu nữa!

Hậu Thổ trực tiếp tế Lục Đạo Luân Hồi đã dung hợp, đánh bay Dương Mi, oanh tạc y vào trong hỗn độn.

La Hầu dường như cũng biết số phận mình sắp phải đối mặt, y hóa thân thành Hủy Diệt Ma Thần, lòng bàn tay vỗ vào quang tường, tựa như muốn xuyên qua quang tường, chạm tới Lâm Nghệ, kết thúc cảm giác khoảng cách nhỏ bé như con kiến này.

Nhưng, khi lòng bàn tay y chạm vào quang tường, quy tắc quang mang trên quang tường, lại từng chút một xóa sổ lòng bàn tay y, huyết nhục tan rã thành những quang điểm màu máu bay đi, lòng bàn tay hoàn toàn bị xóa sổ biến mất!

La Hầu trong khoảnh khắc tuyệt vọng!

Lâm Nghệ đứng yên không động, mặc cho y tấn công, cũng vô năng vi lực!

Khoảng cách khó vượt qua bởi quang tường đó, khiến Ma Tổ cũng cảm thấy mình nhỏ bé, không chịu nổi như vậy!

Đã phá nát mọi sự tự tin!

Oanh long!

Quang tường vô hạn khuếch tán, trên đó phóng ra phong mang ngưng tụ từ Tiễn Đạo quy tắc, trực tiếp oanh bay La Hầu, khiến Hỗn Độn Ma Thần chi khu mấy ngàn vạn trượng của y không ngừng rỉ máu, sát phạt hủy diệt bao trùm toàn bộ La Hầu, trọng thương hết lần này đến lần khác, mỗi lần đều tổn thương đến bản nguyên.

Kế sách dù có nhiều đến đâu, cao minh đến đâu, hoàn hảo đến đâu, thì có thể làm được gì?

Hỏi rằng có thể vượt qua quang tường, đến gần Lâm Nghệ được sao?!

Lâm Nghệ không thích kế sách, y biết, sức mạnh đủ lớn có thể nghiền nát mọi âm mưu quỷ kế!

Lâm Nghệ vừa động.

Quang tường biến mất.

Trong hỗn độn, tất cả đều là bóng dáng đang bỏ chạy.

Dương Mi, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn...

La Hầu!

Thậm chí bao gồm cả Hồng Quân!

Từng chùm Thiên Đạo quy tắc chi quang bao phủ Hồng Quân, cực tốc nhảy vọt qua từng Đại Thiên Thế Giới, xông ra khỏi một khu vực!

Y đã chuẩn bị sẵn đường rút lui!

Đương nhiên, còn chuẩn bị một thứ khác nữa.

Nhưng khi thoát khỏi một khu vực, y thôi động tàn dư của hủy diệt đại trận, khiến Thiên Đạo quy tắc ẩn giấu trong hỗn độn bản nguyên tan vỡ, khiến hỗn độn trong phạm vi vạn Đại Thiên Thế Giới sụp đổ, chôn vùi Lâm Nghệ ngăn cản trong đó.

Chương 136

Ánh mắt Lâm Nghệ trầm xuống.

Y đặt một mũi tên sát phạt do Tiễn Đạo quy tắc quang văn hóa thành, trong khoảnh khắc bắn thẳng về phía La Hầu đang bỏ chạy, mang theo hủy diệt cực hạn thôn phệ mọi hỗn độn, quán xuyên Hỗn Độn Ma Thần chi khu của La Hầu!

Trực tiếp trấn sát La Hầu!

Sát phạt của Tiễn Đạo quy tắc, có thể xóa sổ bản nguyên đại đạo và nguyên thần của La Hầu, nếu Thiên Đạo không ban cho y bất tử bất diệt, La Hầu sẽ không thể hồi phục được!

Điều đó cũng có nghĩa là, một đời Ma Tổ, hôm nay hóa đạo!

Một Hỗn Độn Ma Thần chi khu rơi xuống trong hỗn độn, dung hợp với hỗn độn bản nguyên, hóa thành một Ma Thần Thế Giới gần Đại Thiên Thế Giới! "Thu được 1120 vạn đạo Hỗn Độn Hủy Diệt Bản Nguyên Đại Đạo, đã dung nhập Tiễn Đạo!" Sau khi đánh giết La Hầu, Lâm Nghệ nhìn hỗn độn xung quanh không ngừng sụp đổ!

Y cực tốc lướt qua bên cạnh Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, lấy Quy Tắc Quang Văn làm cơ sở, cấu trúc thông đạo, chuyển họ ra ngoài, đồng thời, y cũng truy sát Dương Mi và Hồng Quân đang bỏ chạy.

Dương Mi chạy rất nhanh, y tế Hỗn Độn Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, không ngừng vặn vẹo không gian, hình thành một loại trạng thái lưu thể vô quy tắc, phía sau y hỗn độn không ngừng diễn hóa, để ngăn cách Lâm Nghệ truy bắt dấu vết.

Y chạy trốn, có thể thoát được!

Bởi vì, khi La Hầu chạm vào quang tường, y đã cảm thấy không

ổn, nảy sinh ý thoái lui, và lập tức phản ứng bỏ chạy.

Ngoài ra, Hỗn Độn Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo huyền diệu đến cực điểm, khiến y có cảm ứng bản nguyên thuần túy nhất với không gian hỗn độn, do đó, trong hỗn độn, y như cá gặp nước lớn, mặc sức tung hoành.

Thuở xưa, Hồng Quân và Thiên Đạo cũng không làm gì được y.

Hiện tại, có La Hầu tạm thời chống đỡ Lâm Nghệ, y đương nhiên có thể thoát được.

Y không chạy vào Hồng Hoang, mà chạy về phía sâu trong hỗn độn.

Chạy vào Hồng Hoang, có Lâm Nghệ tồn tại, tất chết không nghi ngờ!

Phải biết, bức quang tường đó không chỉ khiến La Hầu tuyệt vọng, mà còn khiến y vô cùng tuyệt vọng, ngay cả La Hầu còn không thể lay động mảy may, thì e rằng y cũng chỉ có thể bị ngăn cách bên ngoài quang tường, với kết cục giống như La Hầu.

Hồng Quân cũng điên cuồng chạy trốn!

Bố trí mọi thứ đâu vào đấy, kết quả, Lâm Nghệ không bị trọng thương, ngược lại y bị trọng thương.

Tuy rằng y dung hợp Thiên Đạo Ma Bàn phát động một kích diệt thế, oanh kích quang tường nứt toác khắp nơi, suýt chút nữa có thể phá vỡ.

Nhưng thiếu một chút, là thiếu!

Một chút, đại biểu cho khoảng cách, cần tuyệt thế vĩ lực khó tưởng tượng mới có thể bù đắp.

Y dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn, nâng thực lực lên đỉnh phong,

cũng không lay chuyển được một chút nào!

Lâm Nghệ quá mạnh, quá đáng sợ!

Đáng sợ là mỗi lần y dự đoán, đều đánh giá thấp Lâm Nghệ rất nhiều!

Đặc biệt là bức quang tường đó, khiến y cảm thấy áp lực vô tận, càng khiến y nảy sinh một cảm xúc chưa từng có, đó là sự khủng khiếp!

Từ khi hợp đạo với Thiên, y là cường giả số một Hồng Hoang!

Dòng chảy Dương Mi cũng bị ngăn cách bên ngoài hỗn độn, không dám bước vào Hồng Hoang, nhưng một tồn tại đỉnh phong như y, lại nhìn thấy trên người Lâm Nghệ một đỉnh phong cao hơn một tầng thứ khác.

Khiến đạo tâm của y cũng chịu một lần tẩy lễ đả kích!

Hiện tại y không thể đánh giết Lâm Nghệ, ngược lại bị trọng thương, thực lực tổn hao nặng nề, cộng thêm việc cưỡng ép dung hợp Thiên Đạo Ma Bàn, càng khiến bản nguyên Đạo Tổ chi khu chịu thương tổn nghiêm trọng, đã sớm vô lực chiến đấu nữa, chỉ có thể tạm thời rút lui.

Không, một kích diệt thế trước đó, tuy không phá vỡ quang tường, nhưng cũng khiến Hồng Quân rõ ràng nhận ra cảnh giới hiện tại của Lâm Nghệ, đã sánh ngang tầng thứ Đại Đạo Thánh Nhân!

Với sự tồn tại của quang tường, thậm chí còn khiến y có một loại ảo giác, rằng Lâm Nghệ đã ở cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân.

Biết được thực lực cụ thể của Lâm Nghệ, Hồng Quân cũng đã có sự chuẩn bị tâm lý!

Sau này, chỉ cần chuẩn bị những thủ đoạn tương ứng, là có thể bù

đắp được.

Một trận chiến này, quả thật y đã thất bại, thảm bại!

Nhưng lại không thua.

Bởi vì, ngoài y ra, còn có Thiên Đạo tồn tại.

Nguồn sức mạnh và sự dựa dẫm của y, phần lớn là từ Thiên Đạo!

Thiên Đạo mới ở cấp độ Đại Đạo Thánh Nhân!

Chỉ cần Tây Du Lượng Kiếp viên mãn, thực lực của y có thể lại tăng lớn, sức mạnh Thiên Đạo cũng sẽ tăng cường, khi đó, đợi y tu phục vết thương, rồi để Thiên Đạo tự mình ra tay phối hợp, liền có thể áp chế được Lâm Nghệ.

Nhưng, cục diện khó khăn hiện tại, y phải tạm thời chạy thoát.

Nếu không, với thân thể tàn khuyết hiện giờ, một khi Lâm Nghệ đuổi kịp, có thể dễ dàng giết chết y.

Hồng Quân chạy về phía Hồng Hoang.

Chỉ cần khoảng cách đến Hồng Hoang càng gần, y càng có thể liên hệ với Thiên Đạo nhiều hơn, cũng có thể mượn sức mạnh, y tin rằng có thể hóa giải sự truy sát của Lâm Nghệ.

Ngoài ra, hủy diệt đại trận tuy bị phá hủy một phần.

Nhưng khi bố trí, đã cân nhắc nhiều tình huống, do đó, Hồng Quân đã để Thiên Đạo bố trí rộng hơn một chút, bao phủ vạn Đại Thiên Thế Giới hỗn độn.

Đại chiến trước đó đã phá hủy một phần, nhưng phần lớn vẫn chưa bị phá hủy, trong đó ẩn chứa vô cùng Thiên Đạo sức mạnh quy tắc, khi thoát khỏi một khu vực, là hạt nhân khống chế trận pháp, y cưỡng ép Thiên Đạo quy tắc tan vỡ, từ đó sản sinh sát phạt siêu thoát cực hạn, hủy diệt một khu vực hỗn độn, chôn vùi Lâm Nghệ ngăn cản

trong đó.

Nhưng khi Hồng Quân lựa chọn từ bỏ thủ đoạn tuyệt thế đã tinh tâm bố trí, trước đó vô cùng vô tận quy tắc chi quang xông ra từ hỗn độn bản nguyên, không ngừng tan rã!

Quang mang xé nát hỗn độn, mang theo khí thế hỗn độn nặng nề mênh mông, diễn hóa ra từng tầng sát phạt hủy diệt, hủy diệt hỗn độn xung quanh Lâm Nghệ, diễn hóa thành địa, phong, thủy, hỏa!

Thật sự còn hùng vĩ hơn cả Bàn Cổ đại thần khai thiên!

Lâm Nghệ bị thôn phệ trong đó.

Xung quanh cuồn cuộn hàng ức vạn trượng bão hỗn độn hủy diệt, kéo dài vô tận, khiến y cảm giác như đang đứng trên một con thuyền nhỏ giữa đại dương mênh mông vô bờ, không chỉ phải đối mặt với các loại hủy diệt cực hạn, mà còn phải tìm phương hướng! "Xem ra Hồng Quân quả thật đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!" Lâm Nghệ híp mắt nhìn xung quanh, sức mạnh do Thiên Đạo quy tắc tan vỡ tạo ra quả thật khủng bố, nhưng lại không thể làm y bị thương.

Sức mạnh hủy diệt oanh kích vào thân thể y, cũng không gây ra tổn thương quá lớn.

Hơn nữa, bên trong quang tường, y là duy nhất!

Vĩnh hằng!

Không ai có thể xuyên phá quang tường!

Do đó, y không hề sợ hãi loại hủy diệt này!

Cục diện hiện tại, cần phải tìm phương hướng trước!

Một kích cuối cùng của Hồng Quân, đã phá hủy hủy diệt đại trận, từ đó hủy diệt khu vực hỗn độn bao trùm, ngăn cách y ở trong đó.

Bên ngoài.

Các đại năng Hồng Hoang khi La Hầu bị tru sát, không ngừng lùi lại, lùi vào trong tinh không hỗn độn!

Khu vực hỗn độn vạn Đại Thiên Thế Giới sụp đổ, tựa như thời khắc khai thiên vậy!

Chấn động tạo ra lan khắp cả hỗn độn, ngay cả tinh không hỗn độn cũng không chịu nổi chấn động, vô số tinh thần hỗn độn tan vỡ sụp đổ.

Khiến các đại năng Hồng Hoang đều chấn động liên tục. "Đạo Tổ quả là đủ độc ác!" Không ít đại năng Hồng Hoang thầm than.

Vô năng vi lực, vô lực chiến đấu nữa, nhưng y cũng muốn tung ra một đòn hủy diệt cuối cùng.

Nếu không chạy nhanh, e rằng sẽ bị hủy diệt cực hạn đó xóa sổ mất thôi!

Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu bị truyền tống ra ngoài, cũng vội vàng nhìn về phía khu vực hỗn độn hủy diệt, những đợt xung kích khủng bố, đẩy từng tầng bão hỗn độn hủy diệt cao ức ức vạn trượng, tựa như sóng biển càn quét khắp nơi.

Trong khu vực hủy diệt đó, địa, phong, thủy, hỏa diễn hóa, lấp đầy từng tấc không gian. "Nếu không tìm được phương hướng chính xác, e rằng chàng sẽ bị mắc kẹt trong đó!" Tây Vương Mẫu vô cùng lo lắng.

Với thực lực của Lâm Nghệ, không đến mức gặp nguy hiểm, nhưng nếu không tìm được phương hướng chính xác, thì Lâm Nghệ có thể sẽ lạc lối trong hỗn độn, khi đó, tình huống có thể sẽ tồi tệ.

Một khi Đạo Tổ Hồng Quân tu phục vết thương, ra tay với Hồng Hoang, thì hậu quả khó mà tưởng tượng! "Không cần lo lắng!

Ta đã cảm ngộ Tam Thiên Đại Đạo, có thể dựa vào dấu vết đại

đạo mà tìm về Hồng Hoang." Hậu Thổ nhắc nhở.

Lời vừa dứt.

Trong khu vực hỗn độn hỗn loạn hủy diệt đó, một chùm tiễn quang rực rỡ xuyên thủng, phân tách địa, phong, thủy, hỏa ức vạn vạn trượng, hình thành một thông đạo.

Thân ảnh Lâm Nghệ trực tiếp bước ra từ trong thông đạo đó!

Hạ xuống bên cạnh Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu!

Mới khiến Tây Vương Mẫu thở phào nhẹ nhõm. "Dương Mi đã chạy vào sâu trong hỗn độn, e rằng tạm thời sẽ không xuất hiện nữa!" "Không, Đạo Tổ lại chạy về Hồng Hoang!" Hậu Thổ nhắc nhở Lâm Nghệ. "Trước tiên về Địa Phủ!" Lâm Nghệ nói với Tây Vương Mẫu: "Đưa hai đứa trẻ về Địa Phủ!" Tây Vương Mẫu gật đầu.

Hỏi: "Chàng định làm gì?!" Hậu Thổ nói: "Đạo Tổ dựa vào Thiên Đạo, cực kỳ khó giết, nếu ra tay ở Hồng Hoang, thì Thiên Đạo chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn." "Nếu nó quản, vậy ta sẽ đồ sát nó luôn!" Lâm Nghệ tuy chưa chứng đạo, nhưng có thủ đoạn để đối phó Thiên Đạo!

Ánh mắt Tây Vương Mẫu hơi dao động, Thiên Đạo chí cao, là sự ngưng tụ của quy tắc trật tự, chúa tể vạn vật, dám dương ngôn đồ sát Thiên Đạo, e rằng trừ Lâm Nghệ ra, không ai dám. "Mau chóng quay về tọa trấn Địa Phủ!" Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ một câu, rồi lướt qua hỗn độn, xông về phía xa. "Đi thôi." Hậu Thổ dẫn Tây Vương Mẫu quay về Hồng Hoang.

Nhưng, khi quay về mới phát hiện, Thiên Đạo nguyên bản đã sớm ra tay rồi, thi triển quy tắc kết giới, ngăn cách tất cả cường giả trong tinh không hỗn độn, khiến họ không thể quay về Hồng Hoang. "Xem ra Thiên Đạo đang trực tiếp trấn áp Nhân Đạo và Địa Đạo!" Sắc mặt

Hậu Thổ ngưng trọng.

Là Địa Đạo Thánh Nhân, sự khống chế và cảm ứng đối với Địa Đạo của nàng, đương nhiên là rõ ràng nhất.

Như Lâm Nghệ đã nói, Hồng Quân muốn chiến đấu với Lâm Nghệ, để cầm chân Lâm Nghệ, từ đó hoàn thành Tây Du Lượng Kiếp.

Một khi Thiên Đạo khống chế Nhân Đạo, tất định sẽ càng thêm viên mãn, sức mạnh đương nhiên sẽ mạnh hơn vô số lần, có sự áp chế tuyệt đối đối với Địa Đạo, khi đó, e rằng Địa Đạo cũng khó thoát khỏi kiếp nạn.

Giả sử Thiên Đạo dung hợp cả Nhân Đạo và Địa Đạo, rồi trả lại cho Hồng Quân, thì sức mạnh Hồng Quân nắm giữ hoàn toàn có thể uy hiếp Lâm Nghệ.

Dù sao, Hồng Quân đã dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn, đã có thể khiến quang tường xuất hiện vết nứt!

Chương 137

Nếu được vạn lần, mười vạn lần, thậm chí trăm vạn lần sức mạnh gia trì, Hồng Quân sẽ càng có sức hủy diệt. "Tinh không hỗn độn bị quy tắc kết giới phong ấn, cắt đứt liên hệ với Hồng Hoang, nếu ta từ đây cưỡng ép xuyên phá kết giới, Thiên Đạo tất nhiên sẽ điều động bản nguyên Hồng Hoang để ngăn chặn, khi đó, một khi bị vướng víu, thì ta muốn thoát thân cũng khó khăn." Sắc mặt Tây Vương Mẫu ngưng trọng.

Ngay cả Đế Tuấn và những người khác cũng bị chặn lại, có thể thấy quy tắc kết giới được Thiên Đạo gia trì mạnh đến mức nào?!

Hậu Thổ cũng nhanh chóng suy nghĩ.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và các đại năng Hồng Hoang khác, sắc mặt cũng khó coi, họ cũng biết, hiển nhiên cũng bị Đạo Tổ lừa rồi.

Đạo Tổ cao điệu tuyên chiến với Lâm Nghệ!

Cũng là để dẫn dụ y ra khỏi Hồng Hoang.

E rằng cũng là để bố trí trong Hồng Hoang.

Ai cũng không biết, Hồng Hoang lúc này lại đang xảy ra biến cố cực lớn nào?!

Do đó, cảm giác bất an càng lúc càng mãnh liệt! "Từ hỗn độn trở về Địa Phủ!" Hậu Thổ đã hiểu, nói với Tây Vương Mẫu: "Địa Phủ dựa vào Hồng Hoang, nhưng cũng liên kết với hỗn độn, Địa Phủ không bị Thiên Đạo áp chế, chúng ta từ đó quay về." Hậu Thổ có cảm ứng với Địa Đạo và Lục Đạo Luân Hồi.

Có thể tìm chính xác vị trí của Địa Phủ trong hỗn độn. "Gọi cả

Minh Hà Lão Tổ lên, U Minh Huyết Hải và Lục Đạo Luân Hồi liên thông, có thể mở ra một thông đạo." Tây Vương Mẫu truyền âm cho Minh Hà Lão Tổ.

Tâm thần Minh Hà Lão Tổ khẽ động, y cũng âm thầm rút khỏi tinh không hỗn độn, trước mặt Hậu Thổ nói: "Tham kiến Nương Nương!" "Theo ta về Địa Phủ!" Hậu Thổ nói.

Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ hơi ngưng lại hỏi: "Hồng Hoang bị ngăn cách, Nương Nương có cách nào quay về sao?!" "Cứ đi theo ta là được!" Hậu Thổ không giải thích nhiều.

Tình huống khẩn cấp, không biết Hồng Hoang rốt cuộc đã xảy ra biến hóa như thế nào, nếu ảnh hưởng đến Địa Phủ, thì hậu quả không dám nghĩ đến, tất phải nhanh chóng quay về.

Mấy người họ vòng qua tinh không hỗn độn từ hỗn độn tiến vào Địa Phủ!

Một bên khác.

Lâm Nghệ lướt qua hỗn độn.

Hạ xuống một khu vực hỗn độn bên ngoài tinh không hỗn độn. "Đã xuất hiện rồi sao?!" Trong khu vực hỗn độn đó, có Tử Tiêu Cung đang ẩn giấu.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân toàn thân nhuộm máu, không ngừng tu phục vết thương, cảm ứng được động tĩnh bên ngoài, sắc mặt y trầm xuống, vốn dĩ y tưởng rằng dùng hủy diệt đại trận phá hủy hỗn độn, có thể tạm thời cầm chân Lâm Nghệ.

Nhưng mỗi lần, y đều đánh giá thấp Lâm Nghệ!

Bên ngoài, Lâm Nghệ nâng lòng bàn tay, vô biên hỗn độn hóa thành cung, lấy Tiễn Đạo ngưng tụ mũi tên, trong khoảnh khắc bắn thẳng về phía khu vực hỗn độn đó, xé toạc, phân ly bão hỗn độn ức vạn vạn

trượng, lộ ra tung tích Tử Tiêu Cung. "Không hay rồi!" Hồng Quân đột nhiên kinh hãi, cực tốc xé nát không gian, thoát khỏi Tử Tiêu Cung.

Oanh long!

Mũi tên mang theo phong duệ chi lực khủng bố, trực tiếp bắn thẳng vào cửa Tử Tiêu Cung, bắn nát cung môn, quán xuyên Tử Tiêu Cung, xé nát Tử Tiêu Cung thành từng mảnh vỡ, bên trong bao hàm vô tận thế giới hỗn độn cũng theo đó bị hủy diệt.

Khu vực hỗn độn đó cũng triệt để nổ tung.

Hồng Quân kịp thời thoát ly, chuyển mắt nhìn Tử Tiêu Cung của mình bị bắn xuyên nát thành mảnh vỡ, tức đến mức khóe miệng co giật, nội tâm lửa giận ngút trời!

Oanh long!

Tử Tiêu Cung mênh mông vĩ đại trong hỗn độn nổ tung, những mảnh vỡ bay tứ tán, mỗi mảnh đều tựa như một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, oanh kích vào trong hỗn độn, và cả trong tinh không hỗn độn.

Bay qua vô số đại năng Hồng Hoang.

Khiến họ kinh hãi toát mồ hôi lạnh!

Kèm theo vô số tinh thần hỗn độn bị mảnh vỡ đánh nát, cả tinh không hỗn độn triệt để tĩnh lặng.

Tất cả ánh mắt đều ngưng tụ về hướng Tử Tiêu Cung!

Ngay cả Tử Tiêu Cung cũng bị đánh tan, Lâm Nghệ chuẩn bị triệt để giết chết Đạo Tổ rồi sao?!

Một ý niệm đáng sợ, cực tốc nảy sinh trong lòng các cường giả!

Tuy nhiên, Đạo Tổ đã dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn, trọng thương hết lần này đến lần khác, trước mặt Lâm Nghệ, đã không còn ưu thế,

nhưng Đạo Tổ dù sao cũng là cường giả số một từ khi khai thiên lập địa, là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Hiện tại trong tay Lâm Nghệ, lại ngay cả đạo trường Tử Tiêu Cung của y cũng bị đánh tan!

Các cường giả như Đế Tuấn, trong lòng hoảng loạn bất an.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa và Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm giác bất an càng thêm mãnh liệt.

Gia trì Thiên Đạo chi lực, lại bố trí sẵn hủy diệt đại trận, Đạo Tổ tự mình dốc toàn lực, kết quả, không làm gì được Lâm Nghệ, ngược lại bị thương trọng thương mà bỏ chạy.

Điều này vốn khiến họ cảm giác vô cùng khó tin!

Phải biết, sức mạnh Thiên Đạo là đáng sợ nhất, là kẻ khống chế mọi quy tắc trật tự, dung hợp với Đạo Tổ, đủ sức sánh ngang cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng vẫn thua.

Hơn nữa, một kích cuối cùng của Đạo Tổ, trực tiếp khiến hủy diệt đại trận chôn vùi khu vực hỗn độn vạn Đại Thiên Thế Giới, cũng không ngăn cản được Lâm Nghệ mảy may, ngược lại còn truy sát đến Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung một khi tan rã, có nghĩa là tia uy nghiêm cuối cùng của Đạo Tổ, cũng bị đánh tan!

Đạo Tổ, không còn là kẻ cao cao tại thượng, cường giả mạnh nhất Hồng Hoang nữa!

Mà là Lâm Nghệ!

Một hậu sinh chỉ dùng hơn mười vạn năm để quật khởi chứng đạo, trong khoảnh khắc đứng trên đỉnh phong nhất, đã vượt xa những kẻ may mắn thành Thánh kia rất nhiều.

Điều đó càng khó tin, càng khiến người ta vô lực!

Hơn nữa, Đạo Tổ một khi thất bại, hoặc bị tru sát, thì số phận chờ đợi họ, ai cũng rõ ràng!

Bởi vì, nhân quả giữa họ và Lâm Nghệ liên lụy quá lớn!

Nếu Hồng Hoang trở thành thế giới của Lâm Nghệ, thì thế giới đó, nhất định không dung nạp được bóng dáng của họ!

Hồng Quân lửa giận cuồn cuộn.

Nhưng cũng không có chỗ nào để phát tiết!

Chỉ có thể chằm chằm nhìn Lâm Nghệ.

Cục diện hiện tại đối với y mà nói, là thế yếu.

Y đã bị trọng thương.

Tổn thương đến bản nguyên căn cơ.

Thực lực suy giảm quá nhiều, trong thời gian ngắn không thể hồi phục.

Nhưng Lâm Nghệ lại không có.

Phải biết, vừa nãy Hồng Quân ở trạng thái đỉnh phong, còn chưa thể thắng được Lâm Nghệ, huống hồ hiện giờ thực lực đã tổn hao lớn, Lâm Nghệ vẫn duy trì trạng thái đỉnh phong.

Với sự chênh lệch như vậy, chiến đấu càng thêm không có hồi hộp.

Hiện tại y và Lâm Nghệ như nước với lửa, đừng nói đến việc tạm dừng can qua.

Lần so tài ban đầu có đình chiến, bởi vì song phương đều không làm gì được đối phương, Hồng Quân cũng không chuẩn bị đủ thủ đoạn, thâm sợ Hồng Hoang bị đánh tan, ảnh hưởng đến vận chuyển

Thiên Đạo!

Nhưng, hiện giờ cán cân đã nghiêng lệch nghiêm trọng, Lâm Nghệ hoàn toàn có năng lực nghiền ép, nào có cần thiết phải tạm dừng can qua?!

Tiễn ý của Lâm Nghệ vô hạn kéo dài, khóa chặt Hồng Quân.

Y một lần nữa giương Hỗn Độn Cung, đặt mũi tên!

Vô cùng vô tận phong duệ ngưng tụ thai nghén. "Phóng tứ!" Đúng lúc này.

Oanh long long!!!

Phía sau Hồng Quân, đột nhiên lan tràn từng tầng lôi đình, thuần túy do Diệt Thế Chi Lực và sức mạnh quy tắc ngưng tụ thành, cũng chỉ có Thiên Đạo mới có thể điều khiển được sức mạnh hủy diệt chân chính, Tử Tiêu Thần Lôi!

Còn được gọi là Quy Tắc Thần Lôi!

Là sức mạnh cốt lõi của Thiên Đạo dùng để hủy diệt mọi sự vật đi ngược quy tắc!

Cuồn cuộn chấn động, vang vọng khắp vũ trụ!

Hồng Quân cảm nhận được, đột nhiên mừng rỡ như điên.

Thiên Đạo cuối cùng cũng trực tiếp can thiệp ra tay rồi. "Hậu Nghệ!

Mọi thứ chưa kết thúc đâu!" Hồng Quân cực tốc lùi lại, xông vào trong Hồng Hoang, thu liễm tất cả khí tức, ngăn cách mọi sự thăm dò, tiễn ý của Lâm Nghệ dù bố trí khắp cả Hồng Hoang cũng khó lòng phát giác, Hồng Quân thì quan sát mọi thứ trong hỗn độn, đồng thời tu phục vết thương.

Oanh long long ~~!!

Tử Tiêu Thần Lôi nghiền nát mọi không gian, khí tức hủy diệt hình thành lan rộng, khiến các cường giả đang ẩn mình trong tinh không hỗn độn, bị ngăn cách bên ngoài, đều kinh hãi thất sắc, vô cùng khủng khiếp.

Tử Tiêu Thần Lôi đại biểu cho Thiên Đạo chân chính!

Dưới loại thần lôi hủy diệt cực hạn này, dù mạnh đến đâu, cũng sẽ bị triệt để phá hủy.

Thậm chí, ngay cả thân ảnh bất tử bất diệt, cũng khó thoát khỏi sự xóa sổ của Tử Tiêu Thần Lôi!

Loại xóa sổ này, là cái chết triệt để!

Bởi vì, trong Tử Tiêu Thần Lôi, sức mạnh quy tắc và Diệt Thế Chi Lực mang theo, trong khi phá hủy, cũng có thể dễ dàng phá hoại mọi đại đạo và nguyên thần.

Nhìn thấy sức mạnh cấm kỵ nhất xuất hiện, Lão Tử và những người khác vừa kinh hãi, lại vừa thầm mong đợi.

Hy vọng loại sức mạnh này có thể đối phó được Lâm Nghệ!

Lâm Nghệ khẽ nhíu mày, Thiên Đạo cuối cùng cũng không thể nhịn được, không mượn Hồng Quân, trực tiếp ra tay với y rồi.

Y nhìn Tử Tiêu Thần Lôi bao phủ, cực tốc bắn giết ra, trong khoảnh khắc mang theo bão hỗn độn hủy diệt ức ức vạn trượng, bao phủ thôn phệ về phía Tử Tiêu Thần Lôi. "Kẻ nghịch Thiên Uy, giết!" Đột nhiên, tiếng quát lạnh lùng, không một chút tình cảm đó, đột nhiên vang vọng trong hỗn độn.

Một loại âm thanh, không phải đơn nhất.

Mà do ức ức ức vạn sinh linh chồng chất lên nhau!

Chương 138

Một tiếng rống, giống như ức ức vạn sinh linh đồng thời giận dữ quát mắng, chấn động tai muốn điếc, âm ba khủng bố khiến bão hỗn độn hủy diệt cũng ngừng lại trong chốc lát.

Ngay sau đó, Tử Tiêu Thần Lôi hủy diệt cực hạn tựa như vô cùng vô tận cự long đang phi nước đại, song song tiến tới, phá vỡ bão hỗn độn hủy diệt, nghiền nát nó, trực tiếp lao thẳng về phía Lâm Nghệ muốn giết.

Chấn động khiến vô số cường giả trong tinh không hỗn độn thổ huyết!

Trong đồng tử, chỉ còn lại sự kinh khủng tột độ. "Tử Tiêu Thần Lôi!" "Thiên Đạo tự mình ra tay rồi!" Trong lòng các cường giả như Côn Bằng hoảng loạn, sợ hãi đến cực điểm, Thiên Đạo mới là kẻ khống chế mọi trật tự quy tắc, ngay cả Đạo Tổ cũng chỉ là công cụ mà Thiên Đạo lợi dụng để quản lý duy trì sự ổn định của Hồng Hoang mà thôi.

Giờ đây Thiên Đạo trực tiếp ra tay, có thể thấy uy hiếp của Lâm Nghệ đáng sợ đến mức nào!

Cảm nhận sự hủy diệt trong Tử Tiêu Thần Lôi, Lâm Nghệ cũng trầm tư.

Y một lần nữa đặt mũi tên. "Kẻ phạm Thiên Uy, diệt!" Đúng lúc này, tiếng quát lạnh lùng đó, lại một lần nữa vang vọng!

Hóa ra là do Thiên Đạo diễn hóa thành!

Thiên Đạo vận chuyển trật tự quy tắc, cùng với thể sinh mệnh độc lập sản sinh, là một tồn tại hình thái sinh linh siêu thoát, nhưng vô

hình, lại vô sở bất tại, đại diện cho mọi thứ.

Ví dụ như, một tiếng quát, trong đó bao gồm sự hội tụ của ức ức ức vạn sinh linh!

Cũng mang theo thế của chúng sinh.

Cảm giác áp bách trong âm thanh đó, trực tiếp kích thích đạo tâm!

Cảm giác toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang, mọi sinh mệnh thể hỗn độn, đều đang giận dữ mắng chửi, gào thét vào y!

Nếu là một cường giả Thánh Nhân bình thường đối mặt, đạo tâm đã sớm bị tiếng quát ngưng tụ của ức ức vạn chúng sinh đánh tan, bị Thiên Đạo chi uy trọng thương.

Nhưng Tiễn Tâm của Lâm Nghệ, đã sớm siêu thoát rồi!

Âm thanh của chúng sinh hoàn toàn không thể ảnh hưởng đến y. "Thiên Uy trong mắt ta như phù vân, phạm hay không phạm, hoàn toàn tùy tâm tình của ta!" Lâm Nghệ đứng thẳng uy nghiêm, trong ánh mắt y bùng phát ra quy tắc quang văn.

Mũi tên ngưng tụ, không lập tức bắn ra, mà điên cuồng dung nhập vào hết loại đại đạo này đến loại đại đạo khác.

Diệt Tình Tiễn Đạo, Thí Thần Tiễn Đạo, Lôi Chi Tiễn Đạo, Phong Chi Tiễn Đạo, vân vân...!

Vô cùng vô tận hỗn độn bản nguyên và thế hỗn độn được mũi tên ngưng tụ.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ cực tốc giương cung kéo hết cỡ, nhắm thẳng Tử Tiêu Thần Lôi đang nghiền ép tới, giận dữ quát: "Hiện tại tâm tình ta không tốt, đã phạm rồi, vậy thì có thể làm gì?!" Giết!

Bành!

Ngón tay vừa buông, một mũi tên bắn giết!

Mũi tên quán xuyên hỗn độn.

Nhưng khi sắp chạm vào Tử Tiêu Thần Lôi hủy diệt, nó cực tốc phân hóa, kéo dài vô tận, diễn hóa thành vô cùng vô tận mũi tên, hóa thành hồng lưu ngập trời, va chạm với Tử Tiêu Thần Lôi.

Từ xa nhìn lại, cảm giác như hai đại dương hỗn độn hình thành đang va chạm vào nhau.

Sát phạt mũi tên và Tử Tiêu Thần Lôi không ngừng triệt tiêu sát phạt.

Trong Tử Tiêu Thần Lôi ẩn chứa sức mạnh quy tắc và Diệt Thế Chi Lực, có hủy diệt chi lực của thần lôi, đều là sát phạt cực hạn nhất.

Trong sát phạt mũi tên, cũng là sức mạnh quy tắc Tiễn Đạo và phong duệ chi lực Tiễn Đạo do Lâm Nghệ thôi diễn đến cực hạn, cũng không sợ sát phạt Thiên Đạo, hoàn toàn ngăn chặn được.

Hỗn độn trong sự va chạm của hai loại sức mạnh hoàn toàn khác biệt, nhưng đồng dạng cực hạn, không ngừng nổ tung tan rã.

Hỗn độn, tinh không, Hồng Hoang đều bị ảnh hưởng bởi những dao động lan ra, chấn động kịch liệt, khiến trật tự đại đạo cũng xuất hiện tình trạng tan vỡ.

May mắn là họ đang so tài trong hỗn độn, nếu không, chỉ riêng sự hủy diệt do va chạm tạo ra, đủ để triệt để xóa sổ Hồng Hoang, không ai có thể thoát được!

Nhưng một khi va chạm, lại khiến chúng sinh đều run rẩy, cảm giác như diệt thế tùy lúc sẽ giáng lâm. "Chết đi!" Tiếng quát lạnh lùng của Thiên Đạo lại một lần nữa vang vọng.

Tử Tiêu Thần Lôi càng hội tụ càng nhiều, nguồn cung cấp không ngừng, tựa như muốn cường thế triệt tiêu sát phạt mũi tên, đột phá

chướng ngại, thôn phệ Lâm Nghệ vào trong Tử Tiêu Thần Lôi.

Tử Tiêu Thần Lôi có thể hủy diệt Lâm Nghệ!

Bởi vì, Tử Tiêu Thần Lôi ẩn tàng thủ đoạn của Thiên Đạo nhằm vào mọi sinh mệnh thể, quy tắc, cũng có thể hủy diệt được!

Hơn nữa, sức mạnh mà Thiên Đạo nắm giữ, sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân.

Bàn Cổ khai thiên lập địa, lấy lực chứng đạo, đạo quả bị Thiên Đạo cắt lấy, cộng thêm Thiên Đạo không ngừng lấy hỗn độn bản nguyên, phát động lượng kiếp, cũng không ngừng viên mãn quy tắc trật tự, trở nên càng lúc càng mạnh.

Chỉ riêng việc để Hồng Quân dung nhập Thiên Đạo Ma Bàn ngưng tụ Diệt Thế Chi Lực, đã vô hạn tiến gần Đại Đạo Thánh Nhân, có thể thấy, Thiên Đạo khủng bố đến mức nào!

Toàn bộ bản nguyên và sức mạnh Hồng Hoang đều có thể bị lực quy tắc trật tự của nó điều động, chuyển hóa thành lực Tử Tiêu Thần Lôi, không ngừng xuyên phá sát phạt mũi tên, ngang nhiên đẩy đại dương mũi tên tiến lên. "Sức mạnh Thiên Đạo, quả nhiên là mạnh nhất!" Ngay cả Hồng Quân trong Hồng Hoang nhìn thấy, cũng lẩm bẩm một câu.

So ra mà nói, tuy y là người phát ngôn của Thiên Đạo, người chấp chưởng Thiên Đạo Hồng Hoang, được ban cho quyền sử dụng Thiên Đạo chi lực, nhưng quyền hạn có được, lại cực kỳ ít ỏi, sức mạnh Thiên Đạo mà y mượn, cũng không nhiều.

Hiện tại đối chiếu với mọi sức mạnh hủy diệt do Thiên Đạo thi triển, y đã nhận thức rõ ràng, e rằng Thiên Đạo chi lực mà y mượn còn không bằng một phần triệu sức mạnh đó!

Nhưng, điều càng khiến y kinh hãi, là Lâm Nghệ cư nhiên có thể

chống cự được!

Vốn dĩ y cho rằng một kích diệt thế trước đó đã thăm dò ra độ cao và cảnh giới của Lâm Nghệ rồi.

Hiện tại, độ cao của Lâm Nghệ lại một lần nữa được nâng lên!

Càng khiến lòng y trầm xuống, lạnh lẽo thấu xương!

Nếu biết được thực lực chân chính của Lâm Nghệ, y tuyệt đối sẽ không dễ dàng mạo hiểm!

Hiện tại y chỉ còn chờ Thiên Đạo cầm chân Lâm Nghệ, cho y đủ thời gian hồi phục, nếu không, thật sự không biết hậu quả sẽ thế nào?!

Đối với Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa, Đế Tuấn và các cường giả Hồng Hoang khác mà nói, càng cảm thấy vô lực, đối mặt với Thiên Đạo, Lâm Nghệ còn không sợ, y đã đứng ở độ cao của Thiên Đạo.

Khoảng cách giữa họ và y, không chỉ cách bởi quang tường!

Hơn nữa, điều khiến người ta tuyệt vọng nhất, là Lâm Nghệ vẫn chưa đi đến bước cuối cùng của bước thứ tư, chưa chứng đạo!

Khiến Thánh Nhân cũng nghẹt thở, huống hồ những sinh linh nhỏ bé dưới Thánh Nhân!

Chẳng trách Thiên Đạo phải tự mình ra tay!

Nhìn Tử Tiêu Thần Lôi đang diệt sát. "Lại đến!" Ánh mắt Lâm Nghệ trầm xuống, chiến ý trong nội tâm cũng bị kích phát, Thiên Đạo, cuối cùng cũng khiến y dùng đến sức mạnh chân chính, cũng cuối cùng khiến y tìm đúng cảnh giới của mình!

Y lại ngưng tụ một mũi tên.

Trong khoảnh khắc, Tam Thiên Tiễn Đạo dung nhập vào trong đó!

Hình thành một mũi tên mạnh nhất, Tam Thiên Đại Đạo Tiễn!

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn thai nghén ra, theo Lâm Nghệ thuấn di nhảy vọt không gian, trong khoảnh khắc bắn giết ra, điên cuồng lấy hỗn độn bản nguyên và hỗn độn đại đạo.

Thậm chí bao gồm cả Hồng Hoang đại đạo và bản nguyên.

Lâm Nghệ đã tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo, có thể lấy người ngự tiễn, có thể lấy tiễn ngự mọi đạo, đương nhiên cũng bao gồm các loại đại đạo bản nguyên mà Thiên Đạo nắm giữ, khi Thiên Đạo tru sát, cũng là cung cấp cho y sức mạnh gia trì không ngừng.

Thiên Đạo kịp thời phát hiện, dùng sức mạnh quy tắc cắt đứt.

Nhưng cũng khó mà ngăn cản được.

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn trong khoảnh khắc bắn giết, lập tức gia trì vào đại dương sát phạt phong duệ do mũi tên diễn hóa thành, bành, một tiếng chấn động kinh thiên nổ tung, đại dương mũi tên đó trực tiếp chặn đứng đại dương Tử Tiêu Thần Lôi, tựa như cũng nhận được gia trì cực lớn, không ngừng phá hủy và đồng hóa Tử Tiêu Thần Lôi!

Bề ngoài Tam Thiên Đại Đạo Tiễn không ngừng tan rã, hình thành quy tắc quang văn Tiễn Đạo!

Trực tiếp quán xuyên phá vỡ Tử Tiêu Thần Lôi, phá hủy trật tự quy tắc bên trong nó!

Quy tắc, quả thật là chí cao nhất.

Bất kỳ thứ gì nằm ngoài quy tắc, đều khó mà hủy diệt được.

Tổng hòa trật tự quy tắc Thiên Đạo, cũng là thể ý thức thao túng dưới sự vận hành của nó, do đó, cũng không thể hủy diệt được.

Nhưng quy tắc tự thân thì lại có thể!

Bởi vì quy tắc mới có thể phá hoại quy tắc cũ!

Lâm Nghệ nắm giữ Tiễn Đạo quy tắc, đương nhiên có thể hủy diệt trật tự quy tắc Thiên Đạo, Tam Thiên Đại Đạo Tiễn, là thủ đoạn Lâm Nghệ chuẩn bị, diễn hóa thành Tam Thiên Quy Tắc, có thể nhằm vào Tam Thiên Đại Đạo đang vận hành dưới Thiên Đạo, tiến hành phá hoại.

Tam Thiên Đại Đạo bị phá hoại, thì vận hành trật tự Thiên Đạo sẽ bị trở ngại hỗn loạn, từ đó tổn thương đến Thiên Đạo!

Còn về giết chết!

Hiện tại Lâm Nghệ chưa hoàn toàn đạt đến hình thái Thiên Đạo, do đó, muốn sát phạt, cần phải tiến thêm một bước nữa!

Nhưng, trọng thương là đủ rồi!

Thiên Đạo cũng phát giác được Tam Thiên Đại Đạo Tiễn, dường như cũng hơi hoảng loạn.

Bắt đầu cực tốc thu nhỏ Tử Tiêu Thần Lôi, thu hồi Diệt Thế Chi Lực và sức mạnh quy tắc, cùng với hủy diệt chi lực của Tử Tiêu Thần Lôi, cực tốc dung hợp hội tụ!

Ngay lập tức, một Thiên Đạo Thần Luân!

Quy tắc chi quang tựa như một vầng thái dương, chiếu rọi mấy chục Trung Thiên Thế Giới!

Cực tốc bao phủ sát phạt quy tắc Tiễn Đạo phân hóa từ Tam Thiên Đại Đạo Tiễn, từ đó chống đỡ lại! "Trấn!" Tiếng quát lạnh lùng của ức vạn vạn chúng sinh hội tụ, lại một lần nữa vang vọng trong hỗn độn, Thiên Đạo Thần Luân vô hạn khuếch đại, không những không làm phân tán lực trấn áp, ngược lại càng thêm mạnh mẽ, không chỉ lấy lực Hồng Hoang, mà còn lấy cả lực Hồng Hoang dung nhập vào trong Thiên Đạo Thần Luân!

Oanh long!

Thiên Đạo Thần Luân trực tiếp chặn đứng Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

Đồng thời triệt để cắt đứt liên hệ giữa Lâm Nghệ và Hồng Hoang, để phòng chỉ nhằm vào Hồng Hoang mà ra tay!

Đồng thời Thiên Đạo Thần Luân vận chuyển, ngang nhiên đẩy tới, lực trấn áp hình thành, do như một tôn cường giả Đại Đạo Thánh Nhân khủng bố, thi triển lực lượng cực hạn nhất, bao phủ lên người Lâm Nghệ, mang lại uy hiếp cực kỳ mãnh liệt cho Lâm Nghệ. "Trấn!" Mỗi một tiếng quát, đều gia trì ức vạn vạn bội sức mạnh, khiến thân thể Lâm Nghệ cũng vì thế mà chấn động.

Hiển nhiên, Thiên Đạo cũng bị bức bách đến mức cấp bách rồi.

Dốc hết khả năng điều động mọi sức mạnh có thể dùng, triệt để trấn sát Lâm Nghệ.

Chương 139

Thiên Đạo chi lực không ngừng hội tụ, trấn áp Lâm Nghệ.

Áp lực trên thân Lâm Nghệ càng lúc càng lớn!

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn cũng bị Thiên Đạo Thần Luân ngăn trở, không ngừng tiêu hao!

Lâm Nghệ có thể chuyển hóa Tam Thiên Đại Đạo thành Tiễn đạo, rồi dung nhập vào Tam Thiên Đại Đạo Tiễn, tăng cường uy năng của nó.

Thậm chí, có thể chuyển hóa Tử Tiêu chi lực thành Tiễn đạo sát phạt, hợp nhất với Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

Điều này tương đương với việc suy yếu Thiên Đạo, lại tăng cường Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

Kẻ này yếu đi, kẻ kia mạnh lên!

Đối với Thiên Đạo mà nói, cực kỳ bất lợi!

Vì lẽ đó, trong quá trình diễn hóa của Thiên Đạo Thần Luân, một tầng Quy tắc Kết giới đã hình thành.

Nó ngăn cản Tam Thiên Đại Đạo Tiễn đồng hóa và cướp lấy Tam Thiên Đại Đạo!

Cắt đứt liên hệ của Lâm Nghệ với Hồng Hoang.

Nhờ vậy, có thể không ngừng suy yếu thực lực của Lâm Nghệ.

"Hừ!

Ngươi tưởng cắt đứt Hồng Hoang, cắt đứt liên hệ giữa Đại Đạo và ta thì có thể suy yếu ta sao?

Xem ra ngươi vẫn một mực không biết gì về chứng đạo chi pháp của ta!" Lâm Nghệ lạnh lẽo hừ một tiếng.

Hắn đâu thể không rõ ý đồ của Thiên Đạo!

Tam Thiên Đại Đạo đích xác là nguồn gốc tăng cường Tiễn đạo Quy tắc sát phạt.

Song, thứ có thể chuyển hóa, lại không chỉ Tam Thiên Đại Đạo.

Hạch tâm chứng đạo chi pháp của ta, không chỉ ở việc dùng Tiễn đạo ngự Tam Thiên Đại Đạo, mà còn ngự cả Hỗn Độn vô biên vô tận, không có điểm dừng!

Hỗn Độn vô tận, Tiễn đạo chi cường cũng vô tận!

Tam Thiên Đại Đạo chỉ là một phần nhỏ không đáng kể trong Hỗn Độn, đối với ta mà nói, bị cắt đứt cũng không có nghĩa là ta hoàn toàn mất đi chỗ dựa, bởi ta có thể hấp thụ Hỗn Độn Bản Nguyên gia trì vào Tiễn đạo.

Thậm chí, còn mạnh hơn so với sự gia trì của Tam Thiên Đại Đạo!

Tiễn Tâm được thi triển, Lâm Nghệ cực tốc điều động Hỗn Độn chi thế và Hỗn Độn Bản Nguyên, không ngừng gia trì vào Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn phân hóa thành ba nghìn mũi, mỗi loại đều đại biểu cho một loại Đại Đạo.

Nhưng trên mỗi mũi tên đều mang theo Quy tắc Tiễn đạo sát phạt hủy diệt cực hạn nhất!

Chuyên môn nhắm vào Tam Thiên Đại Đạo của Thiên Đạo.

Cho nên, chỉ cần Thiên Đạo lúc này dám lùi một bước, thì những Quy tắc Tiễn đạo hủy diệt này sẽ lấy thế tồi khô lạp hủ, điên cuồng

phá hoại căn cơ Tam Thiên Đại Đạo của Thiên Đạo trong Hồng Hoang, khiến Quy tắc Trật tự Hồng Hoang hỗn loạn.

Thậm chí, Tiễn đạo sát phạt có thể trực tiếp phá hoại Quy tắc Trật tự Thiên Đạo, từ đó trọng thương Thiên Đạo!

"Ngươi trấn áp ta, ta cũng sẽ trấn áp ngươi." "Sợ rằng ngươi không dám dốc toàn lực, thi gia sức mạnh càng cường, sự khống chế Hồng Hoang của ngươi lại càng yếu.

Chỉ cần ngươi dám lùi dù chỉ một phân hào, ta có thể trực tiếp trọng thương ngươi." Giọng Lâm Nghệ vang vọng trong Hỗn Độn, công khai uy hiếp Thiên Đạo.

Thiên Đạo cũng ý thức được một điều.

Mưu sự bất thành còn thiệt hại cả vốn liếng!

Ban đầu Thiên Đạo định dùng sức mạnh cường đại nhất để trấn áp Lâm Nghệ, nhưng lại không chế ngự được, giờ đây trái lại bị Lâm Nghệ kiềm chế trấn áp rồi.

Thiên Đạo có thể hấp thụ Hồng Hoang Bản Nguyên Đại Đạo, Lâm Nghệ lại có thể hấp thụ Hỗn Độn chi thế và Hỗn Độn Bản Nguyên gia trì, khiến Tam Thiên Đại Đạo Tiễn càng lúc càng mạnh!

Thiên Đạo càng lúc càng bất an!

Một mũi tên của Lâm Nghệ mang đến uy hiếp cực lớn!

Giờ muốn rút thân rời đi cũng khó rồi.

Chỉ cần hơi lùi một bước, thì mũi tên của Lâm Nghệ có thể đắc thốn tiến xích, điên cuồng phá hoại cấu trúc Đại Đạo, tiến hành hủy diệt nó.

Vì vậy, cục diện đã giằng co, tương đương với việc Lâm Nghệ đã phản trấn áp Thiên Đạo!

“Ngươi cũng bị kiềm chế rồi, chỉ cần dám nhúc nhích, tất nhiên sẽ phải chịu đòn hủy diệt của Thiên Đạo Thần Luân.” “Hãy đợi ta tu phục thương thế, rồi ta sẽ trợ lực cho ngươi!” Hồng Quân nhắc nhở Thiên Đạo, cả hai đều ý thức rõ cục diện hiện tại.

Hồng Quân tuy kinh hãi trước lực lượng đối kháng kinh khủng của Lâm Nghệ, nhưng đối với y mà nói, đây lại là một cơ hội tuyệt vời.

Bởi vì Lâm Nghệ và Thiên Đạo đã đối kháng nhau, khó lòng phân tâm can dự vào chuyện Hồng Hoang, càng không thể cấu thành uy hiếp đối với y, nhờ vậy y có đủ thời gian để khôi phục thương thế.

Ngoài ra, Tây Du Lượng Kiếp cũng thiếu đi Lâm Nghệ - một kẻ có thể can thiệp, không còn nhiều sự can dự.

Khi đó, có lẽ y có thể nhân cơ hội chiếm lĩnh Nhân Đạo, rồi tiếp tục áp chế Địa Đạo, dung nhập toàn bộ vào Thiên Đạo, khiến cán cân đối kháng giữa Lâm Nghệ và Thiên Đạo bị nghiêng lệch.

Một khi có được sự gia trì của Nhân Đạo và Địa Đạo chi lực!

Thiên Đạo tất nhiên sẽ đạt đến đỉnh cường, áp chế Tam Thiên Đại Đạo Tiễn, đánh bại Lâm Nghệ!

Thiên Đạo cũng có tính toán này.

Hiện tại, một mặt y phải áp chế Hỗn Độn Tinh Không, ngăn cản cường giả Hồng Hoang trở về, một mặt phải vì thế mà vận chuyển Hồng Hoang, quan trọng hơn là phải đối kháng với Lâm Nghệ.

Giờ đây lại bị áp chế, nếu không được viện trợ kịp thời, thì khó lòng giành được chút lợi thế nào trong cuộc đối đầu này.

Nhưng, như Hồng Quân đã nói, Lâm Nghệ cũng bị cản lại, không thể trở về Hồng Hoang.

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn và Thiên Đạo Thần Luân, tiếp tục đối kháng không ngừng nghỉ!

Trong Hồng Hoang.

Thiếu đi sự áp chế cực hạn của Thiên Đạo, chúng sinh Hồng Hoang cảm giác thân tâm nhẹ nhõm hơn vô số lần.

Đúng lúc này.

Bích Du Cung.

Tử khí trải dài ức vạn vạn dặm về phía Đông, Đạo Minh vang vọng.

Tường thụy và Dị Tượng tràn ngập khắp Đông Thắng Thần Châu.

Tru Tiên Kiếm Quang xông thẳng lên trời, xuyên thấu Tam Thập Tam Thiên, trực tiếp bắn về phía Hỗn Độn Tinh Không.

Oanh long long!

Lập tức!

Bốn phía Bích Du Cung, vô số cường giả ào ạt xuất quan, ngưng mắt nhìn sâu trong Bích Du Cung, nơi Sư Tôn Thông Thiên Giáo Chủ bế quan.

"Sư Tôn thành Thánh!" Đa Bảo Đạo Nhân cùng các đệ tử Tiệt Giáo cực kỳ vui mừng.

Kể từ khi Thông Thiên Giáo Chủ tự phế thánh vị, đệ tử Tiệt Giáo đã phải chịu áp lực từ mọi phía, ngay cả hành sự cũng phải cẩn trọng từng li từng tí, tránh chọc giận những tồn tại cường đại.

Giờ đây, Sư Tôn Thông Thiên lại một lần nữa thành Thánh.

Từ đó về sau, không còn là Thánh Nhân phổ thông.

Ngài đã siêu thoát Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thực lực càng mạnh hơn.

Điều này có nghĩa là Tiệt Giáo cũng đã có một chỗ dựa quan trọng!

"Sư Tôn đã xuất quan!" Trong Thiên Đình, Vô Đương Thánh Mẫu và những người luôn cẩn trọng trong mọi việc cũng cảm nhận được động tĩnh từ Bích Du Cung, ai nấy đều kích động khó tả.

Kể từ khi Đạo Tổ hẹn chiến Lâm Nghệ, các cường giả Hồng Hoang đã đi tới Thiên Ngoại Hỗn Độn.

Thiên Đình, Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân, Di Lặc, Địa Tạng, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng các đệ tử khác, từng người đều cường thế bá đạo, dần dần áp chế đệ tử Tiệt Giáo, khiến đệ tử Tiệt Giáo bị áp bức đến mức khó thở.

Do Sư Tôn Thông Thiên bế quan, tự phế thánh vị, thực lực suy yếu rất nhiều, từ lâu đã không thể duy trì uy thế Tiệt Giáo.

Để tránh liên lụy hoặc làm phiền Sư Tôn Thông Thiên bế quan, họ đành nhịn nhục, từng chút một nhường quyền lực Thiên Đình ra ngoài.

Không những vậy, càng như thế, Hạo Thiên và những người khác càng được đằng chân lân đằng đầu, thậm chí đã bắt đầu nhăm nhe đến Phong Thần Bảng!

Điều này khiến Vô Đương Thánh Mẫu cùng các đệ tử Tiệt Giáo vô cùng phẫn nộ, đang tìm cách đối phó.

Giờ đây Sư Tôn đã xuất quan, dĩ nhiên lại một lần nữa chứng đạo.

Họ cũng sẽ không nhẫn nhượng nữa.

"Sư Tôn đã thành Thánh, sau này là Thiên Đạo Thánh Nhân, Tiệt Giáo không cần sợ ai nữa!

Kẻ nào dám buộc Tiệt Giáo thỏa hiệp dù chỉ nửa phần, trực tiếp

trấn sát!" Vô Đương Thánh Mẫu chấp chưởng Phong Thần Bảng, lập tức hạ lệnh!

Quyền lực có thể nhường đi.

Cũng có thể dễ dàng đòi lại!

Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng những người khác cũng vạn phần ngưng trọng nhìn về phía Bích Du Cung.

"Thông Thiên Giáo Chủ lại chứng đạo, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thực lực e rằng còn mạnh hơn Đế Tuấn.

Hiện nay Sư Tôn đang ở Thiên Ngoại, Hồng Hoang chỉ dựa vào ta, e rằng khó lòng chống cự." "Một khi Thông Thiên Giáo Chủ xuất thủ can thiệp Tây Du Lượng Kiếp, ta cũng đành bó tay!" Hạo Thiên lòng đầy lo lắng.

Ban đầu, một phần mục đích của Đạo Tổ khi hẹn chiến Lâm Nghệ là để hấp dẫn các cường giả Hồng Hoang ra Thiên Ngoại, giảm bớt sự can thiệp vào Lượng Kiếp, nhằm đảm bảo Lượng Kiếp có thể thuận lợi viên mãn.

Nhưng y lại đã xem nhẹ Thông Thiên Giáo Chủ!

Càng không ngờ, sau khi tự phế thánh vị, lại được Lâm Nghệ chỉ điểm, Thông Thiên Giáo Chủ nhanh chóng lại chứng đạo.

Điều này hoàn toàn khiến y trở tay không kịp.

Cần biết rằng, để thông qua Tây Du Lượng Kiếp, từng bước làm suy yếu Tiệt Giáo, cùng với thế lực của Tiệt Giáo tại Thiên Đình, từ đó thay đổi hoàn toàn địa vị độc lập của Tiệt Giáo trong Thiên Đình!

Bởi vậy, Hồng Quân đã âm thầm bố trí không ít kế sách!

Phù hợp với lợi ích của tất cả mọi người.

Nhưng Lượng Kiếp vừa mới bắt đầu, biến cố này đích xác khiến y giật mình đến thảm.

Mấy Thánh Nhân đều đã ra khỏi Hồng Hoang, chưa về, giờ đây trong Hồng Hoang, Thông Thiên Giáo Chủ là tồn tại mạnh nhất, một khi chọc giận y, ai cũng đừng mong sống sót.

Chương 140

"Sư Tôn chưa về, không thể áp chế Thông Thiên Sư Thúc.

Xem ra kế hoạch đối với Tiệt Giáo đành phải tạm dừng, trước tiên hãy giải quyết xong Nhân Đạo và chuyện Lượng Kiếp đã." Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng lo lắng cực độ!

Không chọc giận Thông Thiên Giáo Chủ thì sao, y có thể có thêm thời gian để hoàn thành nhiệm vụ mà Đạo Tổ giao phó!

"Các ngươi hãy yên tâm bố trí, mau chóng viên mãn Lượng Kiếp, chuyện của Thông Thiên, cứ giao cho Bản Tọa là được!" Đột nhiên, giọng Đạo Tổ truyền vào tai Hạo Thiên cùng những người khác.

Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân, Di Lặc Phật đều kinh ngạc đến ngây người.

Đạo Tổ đã trở về Hồng Hoang!

Chẳng lẽ Lâm Nghệ đã bị trấn áp, hoặc bị tiêu diệt rồi sao?!

Lúc này, họ cuồng hỉ tột độ.

Điều này giống như việc giải quyết được một ngọn núi lớn đè nặng trong lòng.

Áp lực mà Lâm Nghệ mang đến lớn đến mức khiến họ không thở nổi, nếu không nhổ bỏ ngọn núi này, ngay cả tâm tình tu luyện cũng không có, mỗi ngày đều sống trong sợ hãi.

Nhưng giờ đây Đạo Tổ đã giải quyết Lâm Nghệ rồi!

Ngài đã trở về Hồng Hoang tọa trấn.

Vậy thì Thông Thiên Giáo Chủ có thành Thánh thì đã sao?

Cũng không đáng sợ!

Dù sao, nếu Thông Thiên Giáo Chủ dám ra tay, thì Đạo Tổ tất sẽ không ngồi yên mà bỏ mặc!

Nhưng, họ nào biết, Đạo Tổ mà họ đặt nhiều kỳ vọng, đang ẩn mình trong một góc bí mật nào đó, thân thể lúc này nhuốm máu, Đạo Tổ chi khu không ngừng sụp đổ, suýt chút nữa đã bị Lâm Nghệ đánh chết.

Ngài không phải là "vương giả trở về", mà là đã trốn về Hồng Hoang để ẩn náu!

"Thông Thiên thật tài tình!" Hồng Quân cảm ứng dị biến tại Bích Du Cung, sắc mặt càng thêm âm trầm, sát cơ ngập trời.

Việc hết lần này đến lần khác thoát khỏi sự khống chế khiến y cảm thấy vô cùng thất bại!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, thì dù là Đạo Tổ, y cũng không còn sức để chấn nhiếp Hồng Hoang!

Đương nhiên, điều khiến y phẫn nộ hơn cả là mọi việc đều có liên quan đến Lâm Nghệ.

Nếu không phải Thông Thiên đến Địa Phủ thỉnh giáo Lâm Nghệ, e rằng Thông Thiên lúc này vẫn còn mắc kẹt trong giai đoạn tự phế thánh vị.

Đến đây, Hồng Quân càng thêm bực bội!

"Mặc kệ là ai, dám ngăn cản Lượng Kiếp, tất sẽ bị giết!" Sát cơ của Hồng Quân nồng đậm đến cực hạn.

Tây Du Lượng Kiếp là một Lượng Kiếp để hoàn thiện Thiên Đạo.

Một khi hoàn thành có thể tăng cường sức mạnh Thiên Đạo.

Lúc này, ở Thiên Ngoại, sự đối kháng giữa Thiên Đạo và Lâm Nghệ đang rơi vào trạng thái giằng co, bất phân thắng bại.

Nếu Lượng Kiếp này viên mãn, sức mạnh Thiên Đạo được tăng cường, thì sự đối kháng giằng co sẽ bị phá vỡ, Thiên Đạo có thể thắng thế hơn một bậc để áp chế Lâm Nghệ.

Thiếu đi Lâm Nghệ tọa trấn Hồng Hoang, Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân, Di Lặc, Thích Già Ma Ni cùng các cường giả khác cũng trở nên gan dạ, lần lượt tiến vào Nhân Đạo mưu tính.

Ngoài ra, Phật Môn bị Khổng Tuyên tiêu trừ lại "tử hôi phục nhiên", dần dần hưng thịnh!

Nhân Giáo cũng trực tiếp can dự vào Nhân Đạo, liên tục bồi dưỡng không ít đệ tử Nhân Tộc, chiêu mộ họ vào Thiên Đình, từng bước nắm giữ chức vị Thiên Đình, không ngừng thay thế địa vị của Tiệt Giáo, chuẩn bị mọi thứ cho Lượng Kiếp đã xong.

"Các ngươi hãy yên tâm bố trí Lượng Kiếp, để nó viên mãn!" "Hậu Nghệ giờ đây bị ngăn ở Thiên Ngoại, không cần lo lắng.

Còn về Thông Thiên, nếu dám ra tay, Bản Tọa tất sẽ tiêu diệt y!" Hồng Quân tiếp tục truyền âm cho Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân và những người khác.

Thúc giục họ!

Tây Du Lượng Kiếp viên mãn là then chốt để Quy tắc Trật tự Thiên Đạo hoàn thiện thêm một bước, lúc này, không thể chần chừ dù chỉ một khắc.

Nghe tin Lâm Nghệ chưa chết, các cường giả trong lòng có chút thất vọng.

Nhưng khi biết y bị chặn ở Thiên Ngoại Hỗn Độn, họ lại nhẹ nhõm phần nào.

Thông Thiên Giáo Chủ thành Thánh, uy hiếp và áp lực tạo thành cực kỳ mạnh, nhưng chỉ giới hạn trong tranh chấp lợi ích giữa Thiên

Đình và Tiệt Giáo, không liên quan đến chuyện trong Nhân Đạo.

Chỉ cần ổn định đệ tử Tiệt Giáo trong Thiên Đình, thì Thông Thiên Giáo Chủ cũng sẽ không cấu thành uy hiếp.

Mặc dù các kế hoạch bố trí trong Nhân Đạo có thể liên quan đến lợi ích của Tiệt Giáo, nhưng điều đó không đáng kể.

Bởi vì, lần bố trí này phần lớn là nhằm vào Yêu Tộc!

Cùng với Ma Tộc ở Tây Ngưu Hạ Châu!

Có Đạo Tổ tọa trấn Hồng Hoang, ai cũng không thể làm nên sóng gió lớn, họ đã có đủ tự tin rồi.

"Đạo Tổ hãy yên tâm, đệ tử và những người khác đã sớm bố trí chu toàn rồi, nhiều nhất là mười mấy năm có thể hoàn thành, viên mãn Lượng Kiếp!" Thái Thượng Lão Quân nhắc nhở.

Mười mấy năm, đối với sinh mệnh lâu dài của cường giả Chuẩn Thánh trở lên mà nói, thực sự chỉ là trong nháy mắt.

Vì vậy, so với điều đó, họ rất thoải mái!

Hồng Quân không nói gì, tiếp tục chú ý đến cuộc đối kháng giằng co ở Thiên Ngoại!

Thái Thượng Lão Quân trở về Đâu Suất Cung, triệu kiến Thiên Bồng.

Trực tiếp phân phó: "Thiên Bồng, Sư Thúc giao cho ngươi một nhiệm vụ, mau chóng chuyển thế vào Nhân Đạo, đi đến Cao Lão Trang, chờ đợi người đi Tây Phương thỉnh kinh, hộ tống y thỉnh được Đại Thừa chân kinh, trở về Nhân Đạo." "Sư Thúc!

Thỉnh xong chân kinh, đệ tử có thể trở về Thiên Đình không?" Thiên Bồng hỏi.

Thái Thượng Lão Quân gật đầu, nói: "Thỉnh xong chân kinh, tạm

thời hãy ở lại trong Phật Môn." "Phật Môn thế lực lớn mạnh, lần Lượng Kiếp này là để chuẩn bị cho sự lớn mạnh của Phật Môn, không thể xem nhẹ.

Ngoài ra, việc này cũng liên quan đến Nhân Đạo, Phật Pháp của Phật Môn tuyên truyền trong Nhân Đạo, có xung đột lợi ích với Nhân Giáo của ta." "Nhân Giáo của ta, nương tựa vào Nhân Đạo mà sinh, Nhân Đạo là mảnh đất sống còn của Nhân Giáo.

Phật Môn chen chân vào, tất sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của Nhân Giáo.

Bởi vậy, ngươi hãy đi đến Phật Môn, nếu Phật Môn có động thái mới, ngươi ở trong Phật Môn sẽ dễ dàng kịp thời báo tin cho ta." Thiên Bồng nghe xong thì hiểu rõ, điều này tương đương với việc bảo y đi làm nội ứng!

Nhưng, mệnh lệnh của Sư Thúc, y không thể không tuân thủ!

Bởi y có thể đi đến bước đường hôm nay, hoàn toàn là nhờ có Sư Tôn Huyền Đô, cùng sự giúp đỡ của Nhân Giáo.

Hy sinh vì lợi ích của Nhân Giáo, y cũng có thể chấp nhận!

"Thiên Bồng!

Tây Phương tuy nghèo khó, nhưng một khi Lượng Kiếp này hoàn thành, công đức vô lượng.

Một khi công đức gia thân, tu vi của ngươi lại có thể tiến bộ không ít.

Ngươi thân ở Phật Môn cũng không cần lo lắng gì.

Ngoài ra, ngươi còn được hưởng thụ khí vận Phật Môn, điều đó càng có lợi cho ngươi, nếu không, ta đâu nguyện ý để ngươi nhập kiếp." Thái Thượng Lão Quân từ từ giảng giải những lợi ích trong đó.

Thiên Bồng nghe xong, ánh mắt sáng ngời, một chút u ám trong lòng cũng lập tức tan biến!

Mỗi lần Lượng Kiếp đều có công đức!

Nếu nhập kiếp, một khi Lượng Kiếp viên mãn, tất nhiên sẽ có công đức gia thân.

Hiện nay y đang ở đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên, đến lúc đó, sẽ phá vỡ bình cảnh, ngưng tụ Tam Hoa Đại La Đạo Quả, trở thành cường giả Đại La Kim Tiên!

"Đệ tử tuân mệnh!" Thiên Bồng vội vàng đáp lời.

Ngay sau đó, y liền chuyển thế vào Nhân Đạo.

Thiên Đình.

Hạo Thiên triệu Quyển Liêm, hỏi: "Quyển Liêm!

Ngươi là người duy nhất theo Trẫm!

Cũng đủ trung tâm với Trẫm!

Nay Trẫm có một trọng nhiệm muốn giao cho ngươi, ngươi có nguyện ý tiếp nhận không?!" Quyển Liêm Đại Tướng, tương đương với thị vệ đeo đao thân cận của Hạo Thiên!

Y là cường giả được bồi dưỡng từ mấy vạn năm trước.

Trước đây, khi Đế Tuấn đánh vào Thiên Đình, các cường giả được chiêu mộ đều vội vàng cắt đứt quan hệ với Hạo Thiên, lần lượt rời khỏi Thiên Đình, duy chỉ có Quyển Liêm Đại Tướng luôn theo sát bên y, trung thành cảnh cảnh.

An bài tai mắt vào những trọng yếu của Phật Môn, giao cho Quyển Liêm, Hạo Thiên tự nhiên yên tâm.

"Quyển Liêm tuân theo Thiên Đế sai phái!" Quyển Liêm cung kính

đáp.

Hạo Thiên nói: "Trẫm muốn ngươi đi Nhân Đạo, nhập kiếp Tây Hành Lượng Kiếp, hộ tống người thỉnh kinh đi Tây Phương thỉnh Đại Thừa chân kinh.

Ngoài ra, giám sát mọi cử động của Phật Môn, kịp thời báo cáo tình hình cho Trẫm, ngươi làm được không?" "Được!" Quyển Liêm Đại Tướng gật đầu!

"Ngoài ra, trong Lượng Kiếp này có rất nhiều lợi ích.

Dù chỉ mười mấy năm, nhưng lại có thể thu hoạch vô lượng công đức làm phần thưởng, có thể khiến thực lực của ngươi lại một lần nữa tiến bộ, có thể chia sẻ khí vận Phật Môn.

Đừng để nảy sinh tình cảm, chỉ cần yên lặng nghe theo an bài là được." Ngay sau đó, Hạo Thiên căn dặn một số việc, rồi trực tiếp lệnh Quyển Liêm đi đến Lưu Sa Hà.

Ban đầu, y định ngụy trang, tìm một cái cớ để biếm Quyển Liêm xuống phàm gian, nhưng tình hình khẩn cấp, đại thế đã sớm thay đổi, vậy nên chỉ có thể trực tiếp can thiệp.

Trong thời gian Lâm Nghệ đại chiến với Hồng Quân.

Y đã ra tay cực nhanh, sớm bố trí mọi việc thỏa đáng.

Tây Du Lượng Kiếp, chẳng qua là vì ngày xưa Đạo Tổ và La Hầu tranh Thiên, làm tổn hại nhân quả tổ mạch Tây Phương, nay muốn làm lớn mạnh Tây Phương, cân bằng Hồng Hoang.

Cái gọi là thỉnh kinh, chi bằng nói là diễn trò trên sân khấu.

Nhân cơ hội tuyên dương Đại Thừa chân kinh một phen, chiêu thu đệ tử trong Nhân Đạo, độ họ vào Tây Phương, làm lớn mạnh Linh Sơn Phật Quốc, tiện thể tiêu trừ một phần yêu ma ở Tây Ngưu Hạ

Châu.

Mọi người đều lòng dạ hiểu rõ!

Cùng với việc bố trí được thực hiện, Tây Hành cũng bắt đầu!

Tây Phương.

Linh Sơn.

Địa Tạng, Di Lặc cũng đã quay về.

Chương 141

Không lâu sau, Thích Già Ma Ni lại triệu Địa Tạng về Đại Lôi Âm Tự!

"Phật Tổ!" Địa Tạng vội vàng hành lễ Phật.

Y vốn là đệ tử của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, tôn xưng Chuẩn Đề Đạo Nhân là Sư Thúc.

Thích Già Ma Ni là hóa thân chuyển thế của Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại là Phật Tổ của Linh Sơn Phật Quốc, tự nhiên Địa Tạng cũng phải tôn trọng!

"Lượng Kiếp đã bắt đầu, ý của Đạo Tổ, ngươi chắc cũng đã rõ, cần phải mau chóng viên mãn Lượng Kiếp!" Thích Già Ma Ni từ từ nói: "Vì lẽ đó, khi Thánh Nhân rời đi, cũng đã nhân cơ hội bố trí một việc.

Hiện nay thời cơ đã đến, việc bố trí đó cần phải được hoàn thành, Địa Tạng, ngươi có nguyện ý không?" Địa Tạng cung kính nói: "Xin Phật Tổ chỉ thị!

Đệ tử nguyện vì Phật Môn xông pha lửa đao, không từ nan bất cứ điều gì!" "Tốt!" Thích Già Ma Ni gật đầu, không nói trước cho Địa Tạng biết nhiệm vụ cụ thể, chỉ nói: "Trước khi Thánh Nhân đi Thiên Ngoại, đã để lại cho ngươi một phần lễ vật!" Nói rồi, y lấy ra một đoàn Đại Đạo Chi Quang, vung tay lên, đoàn quang đó lập tức chìm vào mi tâm thần đình của Địa Tạng.

Thân thể Địa Tạng chấn động, trên mặt hiện lên sự chấn động vô tận.

Thánh Nhân Đại Đạo Chi Pháp!

Địa Tạng khó mà tin nổi.

Thánh Nhân Đại Đạo Chi Pháp này, thoát thai từ chứng đạo chi pháp của Chuẩn Đề Đạo Nhân, cũng là phát Đại Hồng Nguyện chứng đạo, phổ độ chúng sinh, thu được lực lượng nhân quả vô thượng, mới có thể thành thánh vị!

Tương đương với truyền thừa Bản Nguyên Đạo Thống của Thánh Nhân!

Địa Tạng cảm ngộ hồi lâu, nhanh chóng minh ngộ!

Ngay sau đó, Địa Tạng tĩnh khai hai mắt, nhìn về phía Thích Già Ma Ni, nói: "Đệ tử đã rõ!" "Hiện nay, trong Địa Phủ, trừ Thập Nhị Tổ Vu ra, không có bao nhiêu cường giả tọa trấn." "Hậu Thổ, Minh Hà Lão Tổ đều đã đi Thiên Ngoại, đến nay chưa về, ước chừng nhất thời nửa khắc cũng không thể quay lại." "Đây là cơ hội duy nhất để ta nhúng tay vào Địa Phủ.

Hành động này tuy hung hiểm khó lường, nhưng lại có thể đảm bảo Phật Môn không ngừng độ hóa Phật Đồ từ Luân Hồi, làm lớn mạnh Phật Môn." "Ngươi, đã chuẩn bị tốt chưa?!" Thích Già Ma Ni trịnh trọng hỏi.

Việc an bài Địa Tạng vào Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, lợi ích là có thể nhân cơ hội âm thầm độ hóa những linh hồn chuẩn bị nhập Luân Hồi, có đại phúc báo, có đại khí vận chuyển thế, đưa họ vào Luân Hồi, rồi sau đó tiến vào Nhân Đạo.

Sau đó lại thông qua các chùa miếu Phật Giáo ở Nhân Đạo mà điểm hóa, trở thành Phật, tiến vào Linh Sơn Tây Phương.

Cứ như vậy, hình thành một vòng tuần hoàn.

Không ngừng vận chuyển Phật Đồ về Tây Phương.

Trước đây, vì có Lâm Nghệ và Hậu Thổ ở đó, đừng nói là cài

người vào Địa Phủ, ngay cả việc đưa một con chó vào Luân Hồi cũng không dám.

Nhưng giờ y biết Đạo Tổ đã bố trí thủ đoạn đối phó Lâm Nghệ và Hậu Thổ, có thể kéo dài hai người họ trong Hỗn Độn.

Đối với Tây Phương mà nói, đây là thời cơ tốt nhất!

Một khi Địa Tạng nhập Địa Phủ, dù Lâm Nghệ và Hậu Thổ có phản ứng, cũng đã muộn!

Bởi Địa Tạng đã độ hóa rất nhiều tàn hồn, thu được vô số Phật Đồ cho Phật Môn rồi!

Đến khi Lâm Nghệ và Hậu Thổ trở về Hồng Hoang, Địa Tạng đã có thể toàn thân rút lui, không hề có xung đột.

"Ta đã chuẩn bị xong rồi!" Địa Tạng minh ngộ mọi việc, tự nhiên rõ ràng nên làm gì!

"Hậu Nghệ, và Hậu Thổ, đều bị chặn ở Thiên Ngoại.

Giờ đây, Đạo Tổ tự mình tọa trấn Hồng Hoang, ngươi cũng đừng lo lắng.

Một khi có tình huống, Đạo Tổ tất sẽ thông báo cho ta ngay lập tức." "Đến lúc đó, ngươi kịp thời rút lui là được!" Thích Già Ma Ni nhắc nhở.

Đương nhiên y sẽ không để Địa Tạng ở mãi trong Địa Phủ!

Dù sao, thủ đoạn của Lâm Nghệ và Hậu Thổ khủng bố đến mức nào, y đều rõ như lòng bàn tay.

Ngay cả Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng bị triệt để giết chết, Chuẩn Đề Đạo Nhân lại càng bị trừng một cái là miểu sát.

Muốn giết Địa Tạng, còn dễ hơn nghiền chết một con kiến.

Nếu Địa Tạng không rút lui, dù Đạo Tổ có ra mặt, e rằng cũng không cứu được.

Đương nhiên, điều Địa Tạng cần làm, là trong khoảng thời gian Lâm Nghệ và Hậu Thổ chưa về Địa Phủ, hãy làm những gì cần làm.

Tây Du Lượng Kiếp viên mãn, Đạo Tổ sẽ lại hợp Thiên Đạo.

Thiên Đạo lại một lần nữa tăng cường thực lực.

Trấn áp Lâm Nghệ, vĩnh viễn loại bỏ họa hoạn Lâm Nghệ.

Đến lúc đó, Địa Tạng có trở về Địa Phủ cũng không muộn.

Dù sao Đạo Tổ sớm muộn gì cũng sẽ ra tay với Địa Phủ, điểm này, ai cũng lòng dạ hiểu rõ!

Chủ ý đã định.

Thích Già Ma Ni, Di Lặc, Già Diệp cùng các đệ tử Tây Phương khác, đích thân đưa Địa Tạng đi Địa Phủ, phụ trách dẫn dụ Đế Giang và các Tổ Vu khác đi chỗ khác.

Tuy rằng họ không thể đánh lại mười một Tổ Vu, nhưng Đạo Tổ sẽ âm thầm can dự, áp chế Đế Giang và những người khác.

Đối với Hồng Quân mà nói, bất kể là Huyền Môn hay Phật Môn, chỉ cần hỗ trợ hoàn thiện Lượng Kiếp, đồng thời đẩy nhanh quá trình dung hợp và áp chế Nhân Đạo, Địa Đạo của Thiên Đạo, thì đều sẽ nhận được sự giúp đỡ.

Địa Tạng tiến vào Địa Phủ, vượt qua Thập Bát Tầng Địa Ngục, U Minh Huyết Hải và đến trước Lục Đạo Luân Hồi, ngưng mắt nhìn Lục Đạo Luân Hồi.

Thần sắc y vô cùng trang nghiêm, thân tỏa vạn vạn trượng Phật Quang, lớn tiếng tuyên cáo: “Ta Địa Tạng, hôm nay, đã thân nhập Địa Phủ, lập lời thề trước Lục Đạo Luân Hồi rằng: Địa Ngục chưa trống,

thề không thành Phật chứng đạo!" "Nguyện dùng thân Phật lấp đầy Lục Đạo Luân Hồi, phổ độ chúng sinh, mong Thiên Đạo chứng giám!" Tiếng Phật vang dội khắp Địa Phủ, Vu Giới.

Phật Quang toàn thân Địa Tạng càng thêm rực rỡ!

Đại Hồng Nguyện đã phát ra, Quy tắc Trật tự Thiên Đạo tự nhiên có thể cảm ứng, lập tức giáng xuống vô số công đức, cũng muốn hiệp trợ Địa Tạng.

Bởi vì, đối với Thiên Đạo, áp chế Địa Đạo, đây là bước đầu tiên.

Vô lượng công đức không ngừng dũng nhập vào thân thể Địa Tạng, vốn đã tiếp cận Chuẩn Thánh, y lập tức đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Do đi theo Đại Đạo công đức của Đại Hồng Nguyện, nên Địa Tạng không cần Trảm Tam Thi, trực tiếp đưa tu vi của mình lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Thậm chí, nếu có đủ sức mạnh, Thiên Đạo còn định trực tiếp bồi dưỡng Địa Tạng thành Thánh Nhân!

Nhưng, phần lớn sức mạnh của Thiên Đạo đều đang đối kháng với Lâm Nghệ, chỉ cần lùi dù chỉ một chút xíu, cũng có thể bị Lâm Nghệ trọng thương!

Tu vi của Địa Tạng tăng vọt.

Đồng thời, Địa Tạng cũng minh ngộ được nhiều điều hơn!

Ngoài việc giúp Phật Môn lớn mạnh, y còn phải bố trí thủ đoạn, hiệp trợ Thiên Đạo dung hợp Địa Đạo.

Toàn bộ Địa Phủ đều chấn động kịch liệt!

Các cường giả Vu Tộc ai nấy đều sắc mặt âm trầm.

Bên ngoài, Di Lặc Phật cùng các cường giả Tây Phương khác

đang chiến đấu với Đế Giang, lập tức cuồng hỉ.

Một bước này, đã thành công!

Có Thiên Đạo và Đạo Tổ tương trợ, họ cũng không cần lo lắng về an nguy của Địa Tạng!

"Phật Môn thật to gan, ngay cả Địa Phủ cũng dám nhúng tay vào, xem ra đã quên nỗi đau trước đây rồi!" Đế Giang sắc mặt âm trầm.

"Đế Giang!

Đại thế đã vậy!

Địa Tạng nhập Địa Phủ, tiêu trừ nghiệp chướng của Địa Phủ, siêu độ ác quỷ, công đức vô lượng.

Điều này đã được Thiên Đạo công nhận, Địa Đạo cũng không bài xích, ngươi có ngăn cản cũng vô dụng." Thích Già Ma Ni từ từ nói.

"Đế Giang!

Nếu ngươi còn dám ngăn trở Thiên ý, Bản Tọa tất sẽ tiêu diệt Vu Tộc!" Giọng Hồng Quân, cũng nhân cơ hội vang lên trong tai Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, uy hiếp họ, khiến sắc mặt Đế Giang và những người khác đại biến.

Đương nhiên, không phải vì lời uy hiếp của Đạo Tổ!

Bởi vì, dù Thiên Đạo uy hiếp, họ vẫn dám liều mạng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Sắc mặt họ đại biến, bởi vì Đạo Tổ lại trở về Hồng Hoang.

Lâm Nghệ và Hậu Thổ thì chưa về.

Điều này khiến họ ý thức được rằng, cuộc chiến Hỗn Độn Thiên Ngoại, không phải là không xảy ra biến cố sao?!

Nếu Lâm Nghệ và Hậu Thổ chiến bại.

Thì Vu Tộc tất nhiên không thể thoát khỏi số phận diệt tộc.

Cú đả kích này, khiến họ không thể chịu đựng nổi!

Chẳng lẽ Đạo Tổ thật sự vô địch, không thể lay chuyển sao?

Ngay cả liên thủ của Lâm Nghệ và Hậu Thổ, cũng không thể may mắn thoát khỏi sao!

Đế Giang cùng những người khác lòng đầy bất cam!

Vu Tộc đã xuất hiện Lâm Nghệ – một tồn tại vô địch làm thay đổi đại thế, kinh diễm Hồng Hoang, luôn là tín ngưỡng tinh thần của Vu Tộc, cũng là trụ cột cho niềm tin và khí phách chống lại mọi bất công của Vu Tộc.

Hiện nay, tình hình ở Thiên Ngoại Hỗn Độn, do bị Thiên Đạo che giấu, nên họ khó lòng dò xét được.

Đối với những khó khăn mà Lâm Nghệ và Hậu Thổ gặp phải, họ càng hoàn toàn không biết gì.

Nhưng Hồng Quân giờ đây đã trở về Hồng Hoang, điều này khiến họ có một dự cảm không lành.

Ai nấy đều cho rằng Lâm Nghệ và Hậu Thổ, đã không thể chống lại kế sách của Hồng Quân.

"Đừng hoảng sợ!" Đế Giang sắc mặt trầm trọng, truyền âm nói: "Có lẽ mọi việc không tệ đến thế!

Ta phải tin Hậu Nghệ!

Nếu Hậu Nghệ và Hậu Thổ đều gặp bất trắc, thì Đạo Tổ sẽ không uy hiếp chúng ta như vậy, mà sẽ trực tiếp ra tay rồi." Các Tổ Vu nghe xong, cũng trấn định lại tâm thần!

"Đại ca, trước tiên hãy rút về Địa Phủ, làm rõ tình hình rồi hãy tính tiếp." "Đạo Tổ đã trở về Hồng Hoang, đó đích xác là sự thật không

thể chối cãi.” “Đạo Tổ không trực tiếp ra tay với Địa Phủ, có lẽ là có điều kiêng kỵ nào đó, đừng để trúng kế.” Chúc Cửu Âm kiến nghị.

Đế Giang nghe vậy, cũng đồng ý.

Chuyện Địa Tạng nhập Địa Phủ, không thể không đề phòng!

Ngay sau đó, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng những người khác lần lượt thoát ly chiến trường, trở về Địa Phủ.

Địa Tạng nhập Phật, được vô lượng công đức gia trì, tu vi đã thăng lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, đã có đủ lực lượng tự vệ.

Đế Giang và các Tổ Vu muốn tru sát y, cũng phải tốn không ít công phu!

Chương 142

Chỉ cần họ ra tay, không chỉ Thiên Đạo, Đạo Tổ cũng sẽ xuất diện can thiệp.

Dù sao, bố cục của Địa Tạng, không chỉ do Tây Phương Phật Môn sắp đặt, mà còn có cả Hồng Quân đứng sau.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng những người khác thậm chí vì Thiên Đạo ngăn cách, đều không rõ kết quả của trận chiến Hỗn Độn.

Lâm Nghệ không hề có chuyện gì, trái lại Hồng Quân lại chịu thương tổn Bản Nguyên nghiêm trọng, thực lực còn lại chẳng là bao, phải trốn về Hồng Hoang ẩn náu, âm thầm tu phục thương thế.

Hơn nữa, Thiên Đạo đang ở Thiên Ngoại đối kháng với Lâm Nghệ, đã điều động phần lớn sức mạnh và quy tắc Thiên Đạo, sức mạnh Thiên Đạo còn lại để y động dụng cũng không còn bao nhiêu, gần như không có cách nào triệt để áp chế Đế Giang và những người khác.

Muốn có sức mạnh trấn áp Đế Giang và các Tổ Vu, thì cũng cần phải trả giá đắt, chuẩn bị tinh thần bị trọng thương lần nữa.

Một khi lại bị trọng thương, thì thương thế càng thêm nghiêm trọng.

Muốn nhanh chóng khôi phục, hoàn toàn không thể!

Nhưng, cục diện hiện tại, Thiên Đạo và Lâm Nghệ đang giằng co, để lại đủ thời gian cho y khôi phục.

Nếu không trân trọng, một khi Thiên Đạo không ngăn cản được Lâm Nghệ, thì cục diện sẽ nhanh chóng nghiêng về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trở về Hồng Hoang, hoàn toàn có thể dễ dàng thu thập

y.

Bởi vậy, nhiệm vụ hàng đầu là phải cố gắng hết sức khôi phục thực lực!

Ngoài ra, Thông Thiên tự phế thánh vị, lại một lần nữa thành Thánh, thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

Một khi y phát giác tình trạng bị trọng thương, sức mạnh gần như không còn gì của Hồng Quân, khó mà bảo đảm y sẽ không tìm đến tận cửa.

Đối với đệ tử của mình, Hồng Quân quá hiểu rõ!

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ càng thiên về kích động hơn.

Trước đây, việc bức bách Thông Thiên đã dẫn đến việc Thông Thiên ra tay tiêu diệt ý niệm hóa thân của y, kéo hai người hoàn toàn vào hai phe đối lập.

Nếu y biết thực lực của Hồng Quân bị tổn thương, Thông Thiên có ra tay nhân cơ hội này không, điều đó thật khó nói!

Nếu không, làm sao y lại bỏ lỡ cơ hội tốt để ra tay với Địa Phủ, ra tay với Nhân Đạo!

Không.

Việc Địa Tạng nhập Địa Phủ đích xác là một bước cờ hay.

Có thể nhân cơ hội bố trí cấm chế giao tiếp với Thiên Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi.

Một khi bố trí thành công, Thiên Đạo có thể nhân cơ hội xâm nhập Địa Đạo bằng Quy tắc Trật tự, dung hợp với Đại Đạo Bản Nguyên trong Địa Đạo, từ từ tiềm phục.

Dù Hậu Thổ và Lâm Nghệ có thật sự trở về, phát giác được, thì

cũng vô ích.

Đợi một thời cơ thích hợp, trong ứng ngoài hợp, tất sẽ có thể bao trùm Địa Đạo vào trong Thiên Đạo.

Sát niệm của Đế Giang cực kỳ sâu sắc!

Địa Tạng khoanh chân ngồi cạnh bờ Địa Ngục Đạo và U Minh Huyết Hải trong Lục Đạo Luân Hồi, vẻ mặt trang nghiêm, bất động, tựa như một mình trấn giữ một phương thế giới.

Địa Đạo không hề bài xích Địa Tạng!

Bởi vì, ác niệm và nghiệt lực trong Địa Ngục Đạo cực kỳ nặng nề, là một yếu tố lớn gây gánh nặng cho Địa Đạo.

Địa Tạng nguyện phát Đại Hồng Nguyện thanh không Địa Ngục, điều này có lợi cho việc tăng cường Địa Đạo!

"Nếu Địa Đạo cũng không bài xích, vậy thì đợi Muội muội trở về rồi định đoạt." Đế Giang nghĩ thầm.

Nếu Địa Đạo bài xích Địa Tạng, thì họ tất sẽ tìm cơ hội ra tay, tiêu trừ Địa Tạng!

Giờ đây không bài xích Địa Tạng, có lẽ là có lợi cho Địa Phủ.

Đến khi Muội muội Hậu Thổ trở về, tự nhiên sẽ rõ nguyên do trong đó, có thể đưa ra đối sách.

"Nếu có lợi cho Muội muội thì tốt, nếu không có lợi, đến lúc đó, Địa Phủ đóng cửa, trực tiếp giết y!" Cộng Công nhìn chằm chằm Địa Tạng cười lạnh.

Đối với uy hiếp của Hồng Quân, y căn bản không sợ.

Nếu thật sự nguy hiểm cực lớn đối với Địa Phủ, y sẽ không ngại xé Địa Tạng thành tám mảnh.

Địa Tạng giờ đây là Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng đừng hòng chạy thoát!

"Hừ, cũng đủ to gan!" Cường Lương cũng nheo mắt lại.

"Đúng là to gan thật, không biết có chịu đòn được không.

Sau này ngứa tay có thể lôi ra thử một chút!" Chúc Dung cũng cười không có ý tốt.

Hiện nay Địa Phủ Thập Điện Diêm La, ai nấy đều là Tổ Vu!

Đều là bá chủ kinh diễm một thời đại.

Chuẩn Thánh hậu kỳ, trước mặt họ mà muốn làm sóng gió lớn sao?

Có thể sao!

"Về Vu Giới, chuyện của Đạo Tổ, tạm thời đừng nhắc nữa." Đế Giang lại nhắc nhở các Tổ Vu khác.

Tình hình của Lâm Nghệ và Hậu Thổ hiện nay, tạm thời chưa rõ.

Đạo Tổ tuy đã về Hồng Hoang, nhưng cũng không có nghĩa là Đạo Tổ thật sự đã trấn áp Lâm Nghệ và Hậu Thổ.

Y cảm thấy mọi chuyện, sẽ không như những gì y nghĩ.

Nếu nói suy đoán của y cho Vu Tộc biết, e rằng sẽ gây ra hỗn loạn.

Đặc biệt là Vân Tiêu, Cửu Phượng!

Hai người họ đều có con.

Tuy rằng họ cũng không biết, đến lúc đó sẽ xảy ra tình huống gì?!

Các Tổ Vu đều gật đầu, đồng thời, cũng âm thầm luôn luôn dõi theo Địa Tạng, đề phòng y làm ra chuyện nguy hiểm đến Địa Phủ.

Đúng lúc này, Địa Tạng cũng đột nhiên cảm thấy toàn thân gai ốc

dựng đứng!

Y quay nhìn về một góc nào đó!

Hai đôi mắt đen nhánh lấp lánh đạo vận, đang hiếu kỳ nhìn chằm chằm.

Hai đứa trẻ!

Địa Tạng kinh ngạc, vì sao chúng lại mang đến cho y một cảm giác nguy hiểm cực hạn như vậy.

Cần biết rằng, đối mặt với các Tổ Vu, y cũng không hề động dung chút nào, nhưng hai đứa trẻ thoạt nhìn vô hại này, vì sao lại khiến y cảm thấy ngay cả xương cốt Phật cũng đang run rẩy lạnh lẽo?!

Hồng Quân mật thiết chú ý Địa Phủ.

Thấy Địa Tạng không có chuyện gì, y cũng tạm thời thu hồi tâm thần, một mặt tu phục thương thế, một mặt quan sát Hỗn Độn Thiên Ngoại.

Thích Già Ma Ni, Di Lặc cùng những người khác lần lượt trở về Linh Sơn.

Địa Tạng nhập Địa Phủ, giờ không có đại sự gì.

Bước kế hoạch đó, cuối cùng cũng thành công!

Tiếp theo là chuyện Tây Du Lượng Kiếp.

Nhân Giới.

Vương triều thay đổi.

Đến ngày nay, đã là Đường Triều.

Đối với kế sách của Hồng Quân, Lâm Nghệ cũng không phải không có chuẩn bị.

Tuy đã rời khỏi Hồng Hoang, nhưng y cũng đã để lại một hậu

chiêu, đó chính là Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên bế quan tu hành trong Nhân Tộc, cũng là do Lâm Nghệ an bài.

Việc đầu tiên, truyền đạo cho Trương Đạo Lăng, kiến lập Đạo Giáo!

Một đại giáo chỉ thuộc về Nhân Đạo!

Sẽ không để khí vận Nhân Tộc chảy mất!

Cần biết rằng, bất luận Nhân Giáo hay Phật Giáo, mục đích của họ đều là thu hoạch và cướp đoạt khí vận Nhân Tộc, chứ không hề làm bất cứ việc công đức nào cho Nhân Tộc.

Đạo Môn do Đạo Giáo lập ra, là xuất phát từ đại nghĩa trảm yêu trừ ma, giải cứu chúng sinh.

Khi loạn thế xuất hiện, Đạo Môn sẽ phò tá thiên hạ, lập công đức.

Hơn nữa, Đạo Môn không lấy Tam Thanh làm tôn, mà lấy thân ảnh pho tượng trong Thiên Miếu làm tôn!

Bởi vì, đó là Thiên của Nhân Tộc, nguồn gốc của mọi hy vọng!

Được tôn xưng là Thiên Ân Cứu Thế Đại Đạo Chủ!

Đạo Giáo nhanh chóng phát triển.

Ngoài ra, việc thứ hai là chú ý Đường Tam Tàng, mỗi một kiếp đều thu Đường Tam Tàng làm đệ tử, đồng thời xóa bỏ mọi dấu ấn liên quan đến Kim Thiền Tử.

Mục đích của Lâm Nghệ là bồi dưỡng nhân vật hạch tâm của Lượng Kiếp – Đường Tam Tàng, dùng Đường Tam Tàng để ngăn chặn sự xâm nhập của Phật Môn, Thiên Đình vào Nhân Đạo.

Nếu Phật Môn đã để Kim Thiền Tử chuyển thế đầu thai thành

Nhân Tộc, vậy thì y phải vì Nhân Tộc mà suy tính.

Như Phục Hy vậy, trấn thủ Nhân Tộc!

Đường Tam Tàng là quân cờ mà Phật Môn bố trí, đã được sắp xếp tỉ mỉ.

Nhưng càng như vậy, Phật Môn càng hạ thấp cảnh giác đối với Đường Tam Tàng.

Khổng Tuyên nhân cơ hội "thâu thiên hoán nhật", âm thầm thu Đường Tam Tàng làm đệ tử, thêm vào bồi dưỡng, tất sẽ có thể thống kích Phật Môn, Nhân Giáo, giữ vững Nhân Đạo.

Tính đến ngày nay, tổng cộng đã mười kiếp.

Theo Lâm Nghệ suy đoán, kiếp thứ mười mới là then chốt.

Bởi vậy, Khổng Tuyên cũng đã xuất quan đặc biệt chú ý.

Kể từ khi được Lâm Nghệ chỉ điểm, Khổng Tuyên đã có nhận thức rõ ràng về con đường chứng đạo.

Chương 143

Giờ đây y đã vô hạn tiếp cận với chứng đạo, chỉ còn thiếu một Khế Cơ mà thôi.

Khế Cơ, chứng đạo thành Thánh, nước chảy thành sông!

Bởi vậy, y cũng không lo lắng bị trì hoãn.

Giờ đây Lượng Kiếp đã mở, bất kể Thiên Đình hay Phật Môn, đều đã âm thầm hành động rồi!

Nhân Gian.

Giờ đây Lý Thế Dân chấp chưởng Nhân Tộc.

Đại Đường đang đón nhận thịnh thế.

Thành Trường An, Kính Hà Long Vương hóa thành người, vội vã đi trên đường phố.

Gần đây, thủy tộc Kính Hà suy giảm cực nhanh, khiến Kính Hà Long Vương chú ý.

Một phen điều tra phát hiện, bên ngoài thành Trường An có một số ngư dân mỗi ngày thu hoạch đều lớn, phảng phất biết khi nào, ở đâu thả lưới bắt cá, tất nhiên không hề trống rỗng, bắt giết vô số thủy tộc Kính Hà.

Điều này khiến y cảm thấy không ổn!

Ngay sau đó, y âm thầm dò hỏi một phen, mới biết thành Trường An có một thầy bói, đoán đâu trúng đó, sai khiến những ngư dân kia không ngừng bắt thủy tộc Kính Hà.

Ngư dân cũng mỗi ngày kính hiếu thầy bói kia một con cá chép vàng lớn.

Điều này khiến Kính Hà Long Vương tức đến bốc hỏa!

Y liền hóa thành một thư sinh áo trắng, đến thành Trường An tìm thầy bói tính sổ!

Sau khi hỏi thăm, Kính Hà Long Vương nhanh chóng tìm thấy thầy bói.

Thầy bói tên là Viên Thủ Thành, kỳ thực là Di Lặc biến hóa.

Không ngờ, Kính Hà Long Vương là tu vi Huyền Tiên, làm sao có thể nhìn thấu chân thân Chuẩn Thánh sơ kỳ của Di Lặc.

Bị Viên Thủ Thành do Di Lặc biến hóa khiêu khích một phen, y liền nổi giận.

Cuối cùng, hai bên đánh cuộc một trận.

Đánh cuộc xem ngày mai trời có mưa không?

Mưa bao nhiêu thước?

Di Lặc tự nhiên đã liệu rõ như lòng bàn tay.

Kính Hà Long Vương cũng đầy tự tin, trời muốn đổ bao nhiêu mưa, còn phải đợi Thiên Đình an bài, ngay cả y cũng không biết, không tin một phàm nhân thật sự có thể biết trước những chuyện chưa biết.

Ước hẹn đánh cược xong, Kính Hà Long Vương liền trở về nhà!

Nhưng, đến ngày thứ hai khi chờ lệnh mưa trời, Kính Hà Long Vương sửng sốt.

Trời mưa y hệt như Viên Thủ Thành đã đoán.

Kính Hà Long Vương nén một hơi tức giận, làm sao y có thể chịu nhận thua, nếu không thì không có cách nào giải thích với thủy tộc Kính Hà đã chết.

Thế là, một thủy tộc bên cạnh nhắc nhở, chỉ cần điều chỉnh một chút lượng mưa, Viên Thủ Thành sẽ thua cuộc.

Kính Hà Long Vương nghe xong, cũng lựa chọn mạo hiểm, làm theo, thay đổi lượng mưa mà Thiên Đình đã định.

Nhưng y căn bản không biết, Hạo Thiên và Di Lặc đã hợp tác!

Trong thành Trường An.

Nhìn lượng mưa bị thay đổi, Di Lặc cũng nở một nụ cười nhạt.

Bước khởi đầu, đã thành công!

Tiếp theo, Ngụy Chinh chém Kính Hà Long Vương.

Oan hồn Kính Hà Long Vương đòi mạng Nhân Hoàng Lý Thế Dân, khiến Lý Thế Dân sợ hãi đến hồn phách về Địa Phủ, cuối cùng bị Địa Phủ đưa trở về, từ đó nảy sinh ý nghĩ siêu độ vong hồn.

Đương nhiên, đây là cơ hội của Phật Môn!

Chỉ cần tranh thủ sự ủng hộ của Nhân Hoàng, Tây Hành Lượng Kiếp có thể tiến hành thuận lợi.

Bởi vì có sự ủng hộ của Nhân Hoàng, thì Nhân Tộc sẽ công nhận.

Những Nhân Tộc không biết chuyện, tự nhiên có thể tiếp nhận Phật Môn tiến vào Nhân Đạo, giảm bớt các loại trở ngại và đối kháng.

Hy sinh một Kính Hà Long Vương, đổi lấy việc Phật Môn triệt để nhập trú Nhân Đạo, y cũng chết xứng đáng!

Sau này, Lâm Nghệ có trở về thì sao?!

Mọi việc đã thành định cục!

Có Nhân Hoàng ủng hộ!

Nhân Tộc thỉnh Phật Môn tiến vào Nhân Đạo.

Ai mà biết, đây là kế sách của ai?

Ngụy Chinh là đệ tử Nhân Giáo, tự nhiên sẽ không tiết lộ.

Kính Hà Long Vương bị tru sát, cũng chết không có đối chứng.

Trận kế này, là do Hạo Thiên, cùng Nhân Giáo bố trí, không ai có thể điều tra ra.

Hơn nữa, họ không biết Lâm Nghệ có thể sống sót trở về hay không!

Di Lặc tiện đường đi thăm Đường Tam Tàng.

Y âm thầm giao Cửu Hoàn Tích Trượng và Cẩm Lan Ca Sa cho Đường Tam Tàng.

Đợi Di Lặc rời đi, Đường Tam Tàng nhìn hai kiện bảo vật, lập tức cười lạnh: "Xem ra đúng như Sư Tôn đã liệu, Phật Môn quả nhiên lợi dụng ta, lấy ta làm quân cờ, xâm nhập Nhân Tộc ta, chiếm cứ khí vận Nhân Tộc ta!

Hay lắm!" Dứt lời.

Bóng người chợt lóe.

Cực tốc xé rách không gian, thẳng đến Nhân Tộc Thiên Miếu.

Nếu Di Lặc phát giác cảnh này, nhất định sẽ kinh hãi và chấn động, bởi vì, tu vi của Đường Tam Tàng cao thâm, căn bản không phải là phàm nhân yếu ớt như y nhìn thấy!

Thiên Miếu.

"Sư Tôn, đệ tử cầu kiến!" Đường Tam Tàng cung kính nói.

"Vào đi!" Trong Thiên Miếu, Khổng Tuyên đáp.

Đường Tam Tàng tiến vào, dâng hai kiện bảo vật cho Khổng Tuyên nói: "Quả nhiên Sư Tôn liệu sự như thần, Phật Môn đã bắt đầu giở kế rồi, thứ này là một người bí ẩn đưa cho đệ tử." "Không phải vi

sư liệu sự như thần,.....” Khổng Tuyên nhìn về phía thân ảnh khôi ngô trong Thiên Miếu, nói: “Mà là do vị đó đích thân phù hộ!” Trời!

Đường Tam Tàng nhìn thân ảnh khôi ngô một cái, tràn đầy kính ngưỡng vô tận.

Bởi vì, đó là Thiên của Nhân Tộc, một tồn tại còn mạnh hơn Thánh Nhân, cao hơn Đạo Tổ!

Đường Tam Tàng cúi đầu ba lạy trước thân ảnh khôi ngô.

Ngay sau đó mới quay sang Khổng Tuyên nói: “Sư Tôn, bây giờ phải làm sao?

Đệ tử muốn trở về Đạo Môn, không muốn ở lại Phật Môn!” Trương Đạo Lăng đã theo lời phân phó mà sáng tạo Đạo Giáo.

Tôn Lâm Nghệ làm Đại Đạo Chủ.

Để có thể có chút quan hệ với Lâm Nghệ, Khổng Tuyên đã đồng ý gia nhập Đạo Giáo, trở thành Hộ Pháp của Đạo Giáo!

Bởi vậy, thu Đường Tam Tàng làm đệ tử, Đường Tam Tàng tự nhiên là người của Đạo Giáo!

Đường Tam Tàng bình thường thì tham thiền ở Phật Môn, nhưng lén lút lại trở về Đạo Môn tu luyện.

Có Khổng Tuyên chỉ điểm, y cũng đã đạt đến tu vi Chân Tiên đỉnh phong.

Khổng Tuyên dùng thần thông lĩnh ngộ từ Ngũ Sắc Thần Quang che giấu tu vi của y, ngay cả Thánh Nhân cũng cực khó phát giác, bởi vậy Di Lặc mới không hề hay biết.

Khổng Tuyên nói: “Tạm thời đừng bạo lộ thân phận, Tây Hành Lượng Kiếp này, không thể tránh khỏi.

Phật Môn cũng sẽ nhân cơ hội này mà nhập Nhân Đạo, để cướp

đoạt khí vận Nhân Tộc.

Một mình ngươi không thể ngăn cản được." "Nhưng, toàn bộ Đạo Môn thì có thể." "Phật Môn lợi dụng chuyến Tây Hành này, đại tứ tuyên dương Phật Pháp, chúng ta cũng có thể nhân cơ hội này, tuyên dương Đạo Pháp của Đạo Giáo.

Đến lúc đó, vi sư và toàn bộ Đạo Môn đều sẽ giúp đỡ, khiến Phật Môn phải chịu thiệt thòi." Đường Tam Tàng nghe vậy, cũng hiểu ra kế sách này!

Ám Độ Trần Thương!

Phật Môn mượn Tây Du Lượng Kiếp để làm lớn mạnh Phật Môn, nhập Nhân Tộc, cướp đoạt khí vận!

Thì Đạo Môn âm thầm đại diện cho Nhân Đạo, có thể lợi dụng cơ hội này, tuyên dương Đạo Giáo trong Nhân Đạo, từ đó ép chặt không gian sinh tồn của Phật Môn, làm lớn mạnh Đạo Giáo.

Đến lúc đó, Lượng Kiếp viên mãn thuận lợi, cũng có thể hóa giải nguy cơ của Nhân Đạo!

"Đệ tử đã rõ!" Đường Tam Tàng gật đầu.

Khổng Tuyên nói: "Không, chuyến này ngươi cũng phải vạn phần cẩn thận.

Trong Tây Ngưu Hạ Châu có Ma Tộc, cũng không dễ chọc.

Phật Môn có thể lợi dụng ngươi làm mồi nhử để ra tay với Ma Tộc.

Nếu bị cuốn vào đó, tất nhiên ngươi sẽ phải đối mặt với uy hiếp cực lớn." "Vi sư vốn định truyền toàn bộ tu vi chín kiếp trước cho ngươi, nhưng nếu truyền cho ngươi, có thể tu vi của ngươi sẽ trực tiếp đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, khả năng bị phát giác là rất

lớn!" "Bởi vậy, trước khi ngươi đặt chân lên con đường Tây Hành, vi sư tạm thời không truyền." "Ngoài ra, ngươi sẽ có bốn đồ đệ, đều là do Thiên Đình, Phật Môn, Nhân Giáo an bài sẵn.

Giữa đường bị ta ra tay, tu vi của họ đã bị tổn thất không ít, không thể cấu thành uy hiếp đối với ngươi, nhưng lại có thể giúp ngươi giải quyết những chướng ngại trên đường." "Nhưng, ngươi nhất định phải đề phòng," Khổng Tuyên tiếp tục nói.

"Nếu yêu ma dám ngăn cản, đệ tử sẽ đạp máu Tây Hành, gánh vác kế sách này vì Nhân Tộc!" Ánh mắt Đường Tam Tàng sắc bén như lưỡi kiếm.

Trong Địa Phủ.

Địa Tạng khoanh chân ngồi bên U Minh Huyết Hải, mỗi ngày tụng kinh niệm Phật, độ hóa từng oan hồn một.

Đồng thời, theo sự an bài của Phật Môn, y sẽ chuyển những oan hồn đã độ hóa vào Lục Đạo Luân Hồi, đầu thai vào các chùa miếu trong Nhân Tộc.

Nhưng, hành động này lại dẫn đến sự bất mãn của A Tu La Tộc trong U Minh Huyết Hải!

Cần biết rằng, Minh Hà Lão Tổ đã đặt U Minh Huyết Hải nương tựa vào Lục Đạo Luân Hồi.

Bởi vì A Tu La Tộc có thể nuốt ăn ác hồn, oán linh để lớn mạnh, từ đó không ngừng trở nên cường đại.

Chương 144

Thậm chí, còn đồng hóa oan hồn, ác linh, tu thành A Tu La tộc, nâng cao số lượng của A Tu La Tộc!

"Vương, không thể để y tiếp tục như vậy nữa, nếu không, A Tu La Tộc của chúng ta không chỉ không thể phát triển, mà còn có thể không thể sinh tồn!" Trong U Minh Huyết Hải, A Tu La Thiên Phi Ô Ma nhìn chằm chằm Địa Tạng đang không ngừng tụng kinh bên U Minh Huyết Hải, cực kỳ phẫn nộ.

Cái tên ngốc nghếch kia đi đâu tụng kinh không tốt, cứ nhất quyết ở bên U Minh Huyết Hải, nơi A Tu La Tộc hấp thụ oan hồn.

Hoàn toàn là gây sự với A Tu La Tộc!

"Trước hết đừng manh động!" A Tu La Ma Vương Tự Tại Thiên Ba Tuần nhíu mày, trầm trọng nói: "Tu vi của Địa Tạng giờ đây đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, ngay cả Tổ Vu cũng chưa chắc đã dễ dàng đối phó được y.

Chỉ dựa vào tu vi Đại La Kim Tiên cảnh của ta, cứng đối cứng, hoàn toàn không phải đối thủ của y." "Mọi việc hãy đợi Sư Tôn trở về rồi tính tiếp!" Lúc này, Ba Tuần càng thêm ngưng trọng, Sư Tôn đã đi Thiên Ngoại quan sát cuộc đối quyết giữa Lâm Nghệ và Đạo Tổ, đến nay chưa về, điều này khiến y cũng có dự cảm không lành.

"Trước tiên hãy phái mấy tộc nhân đi khuyên nhủ Địa Tạng.

Nếu y biết rõ nguyên do trong đó mà rút đi thì tự nhiên là tốt, nếu không rút, thì chỉ đành đợi Sư Tôn trở về, rồi y sẽ xử lý." Ba Tuần gật đầu, định khuyên nhủ trước.

Tiên lễ hậu binh!

Thiên Phi Ô Ma gật đầu, triệu hoán mấy A Tu La Tộc.

Mấy tộc nhân A Tu La Tộc cũng vượt qua U Minh Huyết Hải vô biên vô tận, đến bên cạnh Địa Tạng, nhìn y mấy lần.

Trong lòng tuy phẫn nộ, nhưng cũng không phát tác, dù sao, tu vi của Địa Tạng khủng bố, giờ đây không ai có thể trấn áp được y.

Ngay sau đó nói: "Địa Tạng Đạo Hữu!

Ngài có thể đổi một nơi khác để tụng kinh được không?!

Mỗi ngày ở đây niệm kinh, đang nghiêm trọng ảnh hưởng đến sinh hoạt của A Tu La Tộc chúng ta!" Địa Tạng dừng tụng kinh, nhìn mấy A Tu La Tộc, từ từ nói: "Thi chủ!

Bần tăng đã phát Đại Hồng Nguyện, Địa Ngục chưa trống, thề không thành Phật chứng đạo, liền dùng sức mình, độ hóa oán linh, tàn hồn Địa Phủ, tiêu trừ nghiệt lực Địa Phủ, lại còn giúp oán linh, oan hồn được chuyển thế siêu thoát, thoát ly biển khổ vô biên.

Đây là đại công đức, hy vọng mấy vị Đạo Hữu có thể lý giải." "Lý giải!" Một A Tu La Tộc phẫn nộ nói: "A Tu La Tộc chúng ta, được Hậu Thổ nương nương ân chuẩn, vu Lục Đạo Luân Hồi A Tu La Đạo bàng biên lập tộc, dĩ cấp thủ oán linh tàn hồn chi lực tu đạo, như kim tại huyết hải bàng biên độ hóa oan hồn, bất đoạn liễu ngã A Tu La nhất tộc đạo đồ, canh đoạn liễu ngã A Tu La nhất tộc phát triển, hành vi, khả khảo lự A Tu La nhất tộc?" "Đạo Hữu!

Oan hồn cũng là sinh linh.

A Tu La Tộc các ngươi lại lấy việc thôn phệ oan hồn để tu luyện, đây là tà đạo.

Dù tu luyện thế nào, cũng không được Thiên Đạo công nhận, không thể chứng đạo, tu luyện nữa cũng vô dụng.

Trời cao có đức hiếu sinh, bần tăng xin dùng chút sức mọn của mình, độ hóa các ngươi, thanh tẩy lệ khí và nghiệt lực trên người oán linh, rồi để họ đầu thai Luân Hồi, tái thế làm người, đó mới là sự siêu thoát tốt nhất." Địa Tạng trang nghiêm túc mục nói.

"Cái tên ngốc nghếch kia, quy tắc 'nhược nhục cường thực' (cá lớn nuốt cá bé) cũng là do Quy tắc Trật tự Thiên Đạo định ra!

Ngươi cản trở sự phát triển của A Tu La Tộc ta, lời lẽ khoa trương, đáng ghét!" Một A Tu La Tộc không thể nghe thêm được nữa, liền trực tiếp tung một quyền đánh tới.

"Thiện tai!" Địa Tạng xướng Phật hiệu, Phật Quang trên thân đột nhiên cuồng thịnh, chặn lại quyền ấn khổng lồ như tinh thần kia, hóa giải nó.

Đồng thời, Phật Quang bao phủ mấy A Tu La Tộc.

A a ~~!

Mấy A Tu La Tộc đau khổ kêu thảm thiết, lăn lộn trên Huyết Hải.

Địa Tạng thấy vậy, đột nhiên thần sắc ngưng lại, sau đó lại đại hỉ.

Thì ra Phật Quang nhân quả vô lượng của y, lại có tác dụng khắc chế độ hóa A Tu La Tộc.

Đến đây, y tâm tư khẽ động.

Từng bước độ hóa oán linh, oan hồn, quá chậm.

Nếu độ hóa toàn bộ A Tu La Tộc, đưa họ vào Tây Phương, thì tất sẽ có thể nhanh chóng nâng cao thực lực Phật Môn Tây Phương.

Đến đây, y nhìn về phía U Minh Huyết Hải, đã hạ quyết tâm, sẽ ở đây niệm kinh tụng Phật, độ hóa A Tu La Tộc!

"Đi đi!

Tìm Phật của các ngươi!" Địa Tạng hô.

Mấy tộc nhân A Tu La Tộc sau khi bị độ hóa, cực kỳ nghe lời Địa Tạng.

Ma tính tiêu tán, được Phật Quang bao trùm, họ xông vào A Tu La Đạo, chuyển thế đi rồi.

Cảnh này, khiến Ba Tuần và Thiên Phi Ô Ma đều sắc mặt đại biến!

"Khốn kiếp!

Y có thể độ hóa A Tu La Tộc chúng ta!" Ba Tuần hoảng sợ tột độ.

Sư Tôn Minh Hà vẫn chưa về, nếu Địa Tạng cứ không kiêng nể gì mà hành động, thì A Tu La Tộc sẽ gặp tai ương!

"Thiện tai!" Địa Tạng tiếp tục niệm kinh.

Lần này, tiếng Phật lớn hơn, Phật Quang cũng càng mạnh mẽ, không ngừng khuếch tán về phía U Minh Huyết Hải.

Kèm theo vô số tiếng kêu thảm thiết, rất nhiều tộc nhân A Tu La Tộc bị ảnh hưởng, khiến sắc mặt Ba Tuần đại biến, quả nhiên y sợ rồi!

"A Tu La Tộc, rút về trong Huyết Hải!" Ba Tuần vội vàng kêu lớn.

Địa Tạng nhìn cảnh đó, không hề vội vã.

Y tu nhân quả, đã phát Đại Hồng Nguyện, so với A Tu La Tộc trong U Minh Huyết Hải, y càng kiên nhẫn hơn.

Chỉ cần tộc nhân A Tu La không ngồi yên, xông ra một người, y sẽ độ hóa một người!

Hơn nữa, mỗi ngày tụng kinh, cũng có thể bức điên A Tu La Tộc!

Bởi vậy, trong khoảng thời gian tiếp theo, tiếng Phật vang vọng

trên U Minh Huyết Hải, khiến vô số tộc nhân A Tu La Tộc đều vô cùng cuồng bạo, không ít người xông ra ngoài để giải tỏa, kết quả lại bị Địa Tạng độ hóa.

Ba Tuần tức đến phá miệng mắng chửi tên ngốc nghếch kia!

Địa Tạng tụng kinh, cũng đã thu hút sự chú ý của hai tiểu gia hỏa!

Toàn bộ Địa Phủ, Vu Giới, đều đã bị đảo lộn, vốn dĩ cảm thấy không có gì hay ho, nhưng lại có thêm một người thân tỏa đầy hào quang, ngay cả sự hiếu kỳ của tiểu gia hỏa cũng bị kích phát.

Thế là, chúng lén lút rời khỏi Vu Giới, chạy đến U Minh Huyết Hải!

Cũng là nơi chúng thường chơi!

Địa Tạng lại nhìn hai đứa trẻ, nhưng không động thủ, bởi vì, trước đó chúng đã cho y một dự cảm không lành, luôn khiến y cảnh giác!

"Oa!

Ca ca, cái đồ gõ kia hay quá đi!" Huyền Nhi nhìn chằm chằm mộc ngư trước thân Địa Tạng, ánh mắt sáng rực, cảm thấy rất hay ho, tâm trí ham chơi cũng bị câu dẫn.

Lân Nhi cũng không ngoại lệ.

Kéo tay nhỏ của Huyền Nhi, đi đến trước mặt Địa Tạng.

Lúc này, kim thân của Địa Tạng cao vạn trượng.

Hai tiểu gia hỏa trước mặt y, thật sự chỉ là những hạt bụi nhỏ!

Hai đôi mắt hiếu kỳ ngước nhìn Địa Tạng đang tỏa hào quang.

Ngay sau đó, lại nhìn mộc ngư một cái.

"Này!

Cái đồ gõ kia có thể cho ta chơi không?!" Lân Nhi kêu lên.

Địa Tạng cúi xuống nhìn.

Y nghiêm túc đánh giá hai đứa trẻ hiếu động, đồng thời thăm dò tu vi của chúng, nhưng lại lập tức giật mình hoảng sợ.

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Hai đứa trẻ nhìn tựa như vài tuổi, lại trực tiếp đạt đến đỉnh phong mà vô số kẻ truy cầu Đại Đạo trong Hồng Hoang!

Điều này khiến người ta kinh ngạc!

Đồng thời cũng tự cảm thấy hổ thẹn!

Cần biết rằng y theo Sư Tôn Tiếp Dẫn Đạo Nhân tu luyện đã mấy kỷ nguyên, được Thánh Nhân chỉ đạo, cũng chỉ mới tu luyện đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tiếp cận Chuẩn Thánh.

May mắn phát Đại Hồng Nguyện, nhập Địa Phủ, được Thiên Đạo ban tặng, mới trở thành Chuẩn Thánh hậu kỳ.

So với hai đứa trẻ, y hoàn toàn không có cách nào sánh bằng!

Nếu độ hóa chúng về Tây Phương, chúng tất nhiên là tồn tại cấp Phật Tử!

Vị lai càng vô lượng tiền đồ!

"Ta dùng đồ chơi đổi!" Huyền Nhi càng muốn, từ trên người lấy ra mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đưa cho Địa Tạng.

Đồng tử Địa Tạng lại co rụt lại một lần nữa.

Ý niệm độ hóa, trong chốc lát đã dao động.

Đối với thân phận của hai đứa trẻ hiếu động, y không rõ, bởi vì, y biết rõ hai đứa trẻ này, ngoài Tiệt Giáo, Xiển Giáo ra, chỉ có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương biết.

Nhưng Địa Tạng lại biết rõ, có thể xem Tiên Thiên Linh Bảo như đồ chơi, toàn bộ Hồng Hoang không có mấy nhà!

“Tiểu gia hỏa!

Bái ta làm sư phụ, ta sẽ tặng mộc ngư này cho ngươi!” Địa Tạng nghĩ, đột nhiên nảy ra một cách.

Đó là kết nối nhân quả với hai tiểu gia hỏa này!

“Được thôi!

Trước tiên đưa mộc ngư cho ta!” Lân Nhi nghe xong, vội vàng gật đầu.

Địa Tạng lập tức cười, thu nhỏ mộc ngư cực kỳ nhỏ, giao cho Lân Nhi, đồng thời đưa luôn cây gõ mộc ngư cho nó.

Mộc côn và mộc ngư, đều được làm từ Bồ Đề Căn, cực kỳ quý giá.

Nhưng so với việc thu được hai tiểu gia hỏa này, thì chút đó chẳng đáng là gì!

Lân Nhi cầm mộc ngư, gõ mấy cái, cảm thấy hay ho, lại đưa cho Huyền Nhi.

Hai đôi mắt nhỏ nhìn nhau, chớp chớp.

Ngay sau đó, chúng ôm mộc ngư bỏ chạy mất.

Chương 145

Còn việc bái sư...

Địa Tạng đơ người, cực tốc ngưng tụ một đạo 'Vạn' Tự Ấn, trấn áp về phía hai đứa trẻ hiếu động, áp đến mức toàn bộ U Minh Huyết Hải đều sôi trào ức vạn vạn trượng.

Ba Tuần, Ô Ma cùng những người khác bị kinh động, cực tốc xông ra khỏi U Minh Huyết Hải.

Nhưng nhìn thấy Địa Tạng ra tay với hai đứa trẻ hiếu động, ai nấy đều sắc mặt đại biến!

"Địa Tạng!

Ngươi điên rồi!

Ngươi có biết chúng là ai không, mà dám ra tay với chúng!" Ba Tuần giận dữ quát.

Sau đó, y trực tiếp xông ra.

Nếu kẻ khủng bố kia biết được con mình bị ức hiếp bên U Minh Huyết Hải, e rằng ngay cả A Tu La Tộc cũng sẽ phải theo đó mà gặp họa.

Địa Tạng tên ngốc nghếch này, trước khi vào Địa Phủ không thèm tìm hiểu xem ma vương chân chính trong Địa Phủ là ai sao?!

Huyền Nhi chạy chậm, bị 'Vạn' Tự Ấn áp chế.

"Ca ca!" Huyền Nhi ném mộc ngư cho Lân Nhi, sau đó, vung nắm tay nhỏ, một quyền đánh về phía 'Vạn' Tự Ấn cao mấy chục vạn trượng, đang phóng ra ức vạn trượng Phật Quang.

Bành! 'Vạn' Tự Ấn bị nắm tay nhỏ một quyền đánh nát.

Một luồng lực lượng sắc bén khủng bố, lập tức xé toạc U Minh Huyết Hải, khiến động tác của Ba Tuần cứng đờ lại, kinh ngạc nhìn chằm chằm đứa trẻ hiếu động.

Thủ đoạn của Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại bị đánh nát!

Địa Tạng cũng thần sắc ngưng trọng.

"Tên đầu trọc kia, dám đánh đệ đệ của ta!" Lân Nhi thu mộc ngư lại, nắm tay nhỏ mũm mĩm kia, cũng một quyền đánh về phía Địa Tạng.

Một luồng sức mạnh sắc bén hùng hậu ngưng tụ thành quyền ấn, hủy diệt mọi Phật Quang.

Địa Tạng thấy vậy, càng lúc càng chấn kinh!

Thực lực của hai tiểu gia hỏa này, căn bản không phải Đại La Kim Tiên đỉnh phong, bởi vì thứ mạnh mẽ của chúng không phải tu vi, mà là nhục thân.

Lúc này, nhục thân của chúng hiển nhiên đã đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Hơn nữa, uy lực của một quyền mang theo sự sắc bén, ngay cả Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng phải cảm thấy uy hiếp!

"Thiện tai!" Địa Tạng lập tức lùi lại mấy trăm ức dặm, Phật Quang không ngừng phóng thích, hội tụ thành Phật chi Trận Đồ vô biên vô tận, hào quang chiếu rọi, dùng lực lượng tường hòa để chống lại sát phạt sắc bén, hóa giải công kích.

Đồng thời, Phật Quang vô cùng vô tận cũng bao phủ hai đứa trẻ hiếu động.

Tuy rằng y không thể ra mặt trực tiếp ra tay với hai đứa trẻ, nhưng có thể âm thầm lén lút độ hóa chúng, thần không biết quỷ không hay.

Đến lúc đó, hai tiểu gia hỏa này mà có duyên với y, thì mọi việc sẽ dễ giải quyết rồi.

"Địa Tạng đúng là đang tự tìm đường chết!" Ba Tuần nhìn hai đứa trẻ hiếu động bị Phật Quang bao phủ, đột nhiên, y lại hả hê trong lòng!

Hai đứa trẻ hiếu động không hề biết kế sách của Địa Tạng, một khi chúng nổi nóng lên, từng đứa một đều không thể thu thập nổi!

Thấy một quyền không có hiệu quả, công kích bị ngăn chặn!

Lân Nhi liền trực tiếp ném đồ vật.

Lân Nhi vừa ném, Huyền Nhi cũng theo đó mà ném!

Nhưng, thứ chúng ném không hề tầm thường, đó là Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên!

Một cái đập, trực tiếp khiến cả Địa Phủ suýt chút nữa sụp đổ, lực lượng trấn áp hùng hậu khủng bố, suýt chút nữa đã khiến kim thân của Địa Tạng cũng bị áp nát.

"Bàn Cổ Phiên!

Hỗn Độn Chung!" Địa Tạng kinh hô, càng giật mình hơn.

Ngay sau đó, dường như, y lại chấn động trong lòng!

Vu Giới.

Bộ lạc Hậu Nghệ.

Vân Tiêu cảm ứng chấn động, vội vàng bước ra.

Cửu Phượng cũng đang mang bụng lớn đi ra, đầy lo lắng.

Vân Tiêu gật đầu, đột nhiên sắc mặt trầm xuống, cực tốc bước ra khỏi Vu Giới.

Các Tổ Vu đang xử lý công việc Diêm La Điện cũng bước ra khỏi

Diêm La Điện, thấy Vân Tiêu nhập Địa Phủ, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?!" "Hai đứa trẻ đang ở chỗ Địa Tạng!" Vân Tiêu trầm giọng nói.

"Dám động đến Tiểu Vu Chủ của Vu Tộc ta, ta nhất định phải lột da tên khốn kiếp đó!" Chúc Dung giận dữ bốc hỏa vạn trượng.

Y trực tiếp xé rách thế giới, xông xuống Thập Bát Tầng Địa Ngục!

Lúc này, Địa Tạng đang chịu đựng sự công kích của Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên.

May mắn là hai đứa trẻ hiếu động, giống như những đứa trẻ bình thường đánh nhau, chỉ biết ném đồ vật, không thúc đẩy bao nhiêu uy năng!

Nếu không, e rằng y cũng không thể chịu đựng nổi!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng những người khác đều xông đến U Minh Huyết Hải bên cạnh Lục Đạo Luân Hồi, nhìn Phật Quang bao phủ hai đứa trẻ!

"Đế Giang Tiền Bối, Địa Tạng muốn độ hóa Tiểu Vu Chủ!" Ba Tuần thấy Đế Giang và những người khác đến, vội vàng nhắc nhở.

Lập tức!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng tất cả Tổ Vu, lập tức khóa chặt Địa Tạng!

"Đóng cửa Địa Phủ lại!" Đế Giang chấn nộ, hét lên với Huyền Minh.

Sắc mặt Địa Tạng đại biến!

Quả nhiên, hai đứa trẻ hiếu động này không hề đơn giản!

"Nương thân đến rồi!" Thấy Vân Tiêu đến, Huyền Nhi cũng sợ bị trừng phạt, kéo Lân Nhi, chui tọt vào U Minh Huyết Hải.

Có Chư Thiên Khánh Vân bảo hộ, Địa Tạng cũng không làm gì được chúng.

Vân Tiêu đuổi theo vào, không lâu sau, dắt hai đứa trẻ ra!

"Vốn dĩ không muốn quản, nhưng ngay cả vị thủ lĩnh tương lai của Vu Tộc ta cũng dám động đến, Địa Tạng!

Dù Đạo Tổ có đích thân đến, hôm nay ta cũng phải lột da ngươi!" Sát cơ của Chúc Dung trầm trọng.

Hai đứa trẻ hiếu động tuy ham chơi, nhưng lại là những bảo bối yêu thích của họ.

Ngay cả khi bị hai đứa trẻ hiếu động trêu chọc, họ cũng phải cười toe toét.

Cái tên vương bát đản dám nảy ra ý định độ hóa chúng, tuyệt đối không thể tha thứ!

"Chư vị Đạo Hữu, mọi việc không như các vị nghĩ đâu!" Thấy các Tổ Vu sát khí đằng đằng, Địa Tạng trong lòng cũng hoang mang bất an, đang chuẩn bị giải thích, thì Chúc Dung đã tế ra Hỏa chi Đại Đạo, sát phạt về phía Địa Tạng, không cần biết Địa Tạng có hữu dụng với Địa Phủ hay không!

Làm bị thương hai đứa trẻ, là đã động đến căn cơ của Vu Tộc!

"Nếu dám động đến y, Bản Tọa sẽ đích thân giáng lâm Địa Phủ!" Đúng lúc này, giọng Hồng Quân vang lên, mang theo một luồng sát niệm khủng bố.

Địa Tạng vẫn chưa bố trí xong cấm chế Lượng Kiếp của Thiên Đạo và Địa Phủ, ai dám động đến Địa Tạng, y sẽ không tiếc bất cứ giá nào mà tiêu diệt kẻ đó!

"Vậy thì ta sẽ ở Địa Phủ đợi Đạo Tổ giáng lâm!" Đế Giang vốn là

người trầm ổn nhất, nhưng lúc này cũng không thể nhịn được.

Y thi triển Không Gian Bản Nguyên Đại Đạo, phong tỏa Lục Đạo Luân Hồi, ngăn chặn Địa Tạng thoát khỏi Lục Đạo Luân Hồi.

Trong U Minh Huyết Hải, chư tộc A Tu La đều biến sắc!

Địa Tạng dám ra tay với hai hùng hài tử, biết rõ sự tình đã hóa lớn!

Chúc Dung tính tình nóng nảy nhất, lập tức ra tay, hoàn toàn động sát tâm mãnh liệt, lấy Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo làm trung tâm, càn quét ức vạn vạn dặm, một quyền đánh tới Địa Tạng!

Vô cùng vô tận Bản Nguyên Hỏa Diễm nhanh chóng nuốt chửng Phật quang, nhấn chìm Địa Tạng.

Địa Tạng cũng tràn đầy đắng chát, căn bản không biết thân phận chân chính của hùng hài tử!

Càng không biết, Sư tôn Tiếp Dẫn Đạo Nhân của y đã bị triệt để giết chết, vì đã mưu hại hai hùng hài tử.

Nếu biết được điều đó, làm sao y dám sinh lòng độ hóa, dám thu đồ đệ, dám dính Nhân Quả!

Tình cảnh hiện giờ, có chút giống như bắt rùa trong chum, đóng cửa đánh chó!

Đối mặt với sát phạt của Chúc Dung, Địa Tạng cũng chỉ có thể lui nhanh, thi triển 'Vạn Tự Phật Ấn', diễn hóa thành vô biên vô tận Phật Chi Trận Đồ, như tấm khiên ngăn cản sự nuốt chửng của Bản Nguyên Hỏa Diễm cuồn cuộn.

Rắc!

Cường Lương thi triển Bản Nguyên Lôi Đình, diễn hóa thành một đạo Lôi Chùy cao hàng trăm vạn trượng, trực tiếp một chùy đập tan Phật Chi Trận Đồ, vô cùng vô tận Lôi Điện, tựa như Cự Long khai

thiên, đánh tới Địa Tạng.

Cường Lương cùng chư Tổ Vu khác đều không cần tế Tổ Vu Chi Khu!

Cũng không hề động dụng sức mạnh mạnh nhất.

Chủ yếu là vì nơi đây là Địa Phủ, một khi thi triển toàn bộ sức mạnh, Địa Phủ có thể khó mà chịu đựng nổi, sẽ sụp đổ!

Như vậy sẽ gây tổn thất cho Địa Đạo!

Không, mười Tổ Vu quần công.

Dù không dùng hết sức mạnh mạnh nhất, cũng đủ để đánh chết Địa Tạng.

Dù sao, Bản Nguyên của Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Cộng Công cùng chư vị khác đã được khôi phục, dưới sự truyền đạo của Lâm Nghệ đã tinh tiến không ít, đạt tới đỉnh phong Tổ Vu Chi Thể.

Chỉ riêng một người cũng có thể đánh nát Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Huống chi mười người đánh một Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Cường Lương phá tan phòng ngự của Địa Tạng.

Sau đó, Nhục Thu thi triển Kim Chi Bản Nguyên Đại Đạo, diễn hóa vô số Kim Sắc bén chi quang hủy diệt, xuyên thấu Phật quang, đâm xuyên Kim Thân của Địa Tạng, trực tiếp phá nát Kim Thân.

Thiên Ngô, Tổ Vu của gió, cực tốc tiếp cận Địa Tạng, đợi Địa Tạng tế Phật Môn Thần Thông và phản kích bằng Nhân Quả Đại Đạo, lập tức bị một quyền đánh vào Phật Khu, xuyên thủng ức vạn vạn dặm không gian, oanh nhập U Minh Huyết Hải.

U Minh Huyết Hải, rộng lớn bằng mười mấy Trung Thiên Thế

Giới, bị đánh chấn động dữ dội, khiến tộc A Tu La sinh sống trong đó đều kinh hoàng bất an.

Chương 146

Đế Giang thi triển Không Gian Chi Đạo, trực tiếp xông vào U Minh Huyết Hải, lại đánh Địa Tạng ra ngoài, mười Tổ Vu điên cuồng giáng một trận bạo chùy.

"Đế Giang!

Nếu giết ta, Đạo Tổ cũng tuyệt đối không bỏ qua!" "Hậu Nghệ đã sớm bị Đạo Tổ và Thiên Đạo tru sát rồi, cũng chẳng uy phong được bao lâu!" Địa Tạng bị đánh mà lửa giận bốc lên ngùn ngụt.

Tiếng gầm giận dữ càn quét Địa Phủ, khiến vô số Quỷ Tộc, tộc nhân Vu Tộc đều biến sắc!

Nếu Lâm Nghệ thật sự gặp phải mưu kế của Đạo Tổ, vậy thì Địa Phủ thật khó giữ được!

Vân Tiêu cũng sắc mặt hơi tái nhợt!

Cửu Phượng cũng nhíu chặt mày!

"Hỗn trướng!

Vu Tộc Chi Chủ của ta mạnh mẽ, sao ngươi có thể biết được, nếu Thiên Đạo muốn giết y, đã sớm ra tay với Địa Phủ rồi, hà cớ gì phải phái tiểu hà mễ tới quấy nhiễu." Chúc Cửu Âm lạnh lùng hừ một tiếng phản kích.

"Đánh!" "Đánh chết y!" …Tại một góc Hồng Hoang nào đó.

Hồng Quân cảm ứng tất cả, không thể không phân tâm tới Địa Phủ, mượn Hồng Hoang Bản Nguyên và sức mạnh Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo trong Hồng Hoang, lại lợi dụng một phần sức mạnh đã tự thân khôi phục, ngưng tụ một tôn Hóa Thân, trực tiếp xé rách thế giới, cưỡng ép đánh vào Địa Phủ.

Đồng thời!

Hạo Thiên Thiên Đình, Thái Thượng Lão Quân, cùng Di Lặc, đều lần lượt gấp rút chạy tới Địa Phủ!

Oanh long long!

Cùng với sự giáng lâm của Hồng Quân xuống Địa Phủ, toàn bộ Địa Phủ, Vu Giới đều chấn động dữ dội, dường như không thể chịu đựng nổi Pháp Thân của Đạo Tổ.

Khiến Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng chư Tổ Vu đều biến sắc!

Không ngờ Hồng Quân thật sự dám trực tiếp xuống Địa Phủ.

Đương nhiên.

Không sợ Hồng Quân.

Chỉ là, nhất cử nhất động của Hồng Quân, không nghi ngờ gì đã biểu lộ rằng, trận quyết chiến Hỗn Độn trước đó, Hồng Quân có thể là bên thắng lợi, Lâm Nghệ có thể gặp bất trắc?!

Chỉ là, Đạo Tổ cũng bị trọng thương, không thể không quay về Hồng Hoang để khôi phục thương thế!

Khả năng này, khiến Đế Giang cùng chư Tổ Vu khác đều cảm thấy lạnh trong lòng!

Mặc dù chỉ là suy đoán, nhưng không thể không sớm chuẩn bị các loại đối sách.

"Đạo Tổ!" Địa Tạng thấy Hồng Quân xuất hiện, cũng mừng rỡ.

Nếu Đạo Tổ không đến, y thật sự có thể bị quần ẩu, sống sờ sờ bị đánh chết!

Pháp Thân của Hồng Quân bao phủ từng tầng từng tầng Quy Tắc, khóa chặt Thập Bát Tầng Địa Ngục, nhìn chằm chằm Đế Giang, Chúc

Cửu Âm cùng chư vị khác, ánh mắt cực kỳ âm trầm, ẩn chứa sát cơ cũng cực kỳ mãnh liệt.

Mặc dù Hồng Quân bị trọng thương, khôi phục không nhiều, Hóa Thân ngưng tụ cũng không đủ mạnh!

Nhưng dù sao Cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên vẫn ở đó.

Có sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo gia trì.

Mỗi Hóa Thân đều có thực lực Cảnh giới Thánh Nhân, sự áp bách tạo ra cũng phi phàm!

Sự áp bách gây ra cho Đế Giang cùng chư Tổ Vu khác là cực kỳ mãnh liệt.

Tộc A Tu La, cùng Quỷ Tộc Địa Phủ đều kinh hoàng bất an!

"Các ngươi thật sự muốn làm trái Thiên Ý hay sao?!" Hồng Quân lạnh lùng nhìn chằm chằm Đế Giang cùng chư Tổ Vu.

"Địa Phủ, không thuộc Thiên Đạo quản, nơi đây không có Thiên Đạo!" Đế Giang nhắc nhở Hồng Quân.

Ngay sau đó nói: "Nếu Đạo Tổ thật sự ra tay, chúng ta cũng không sợ!

Địa Tạng, chúng ta đã quyết giết y, Đạo Tổ muốn ngăn cản thì cứ ngăn cản, chúng ta dù phải đổ máu, cũng sẽ kéo Đạo Tổ cùng nhập Luân Hồi." "Địa Phủ không có Thiên Đạo!

Chỉ có Địa Đạo!

Đạo Tổ thì đã sao?

Ngày xưa Vu Chủ của ta còn có thể trấn áp Bổn Tôn, ngày nay, lẽ nào chúng ta không thể chống lại một tôn Hóa Thân sao?" Xa Bỉ Thi lạnh lùng nói: "Muốn tru sát chúng ta, vậy thì Bổn Tôn hãy đến đi!"

“Đánh Địa Tạng!

Ta chưa từng chiến Đạo Tổ, hôm nay liền thử xem Đạo Tổ có thật sự không thể địch nổi sao?!” Chúc Dung là người trực tiếp nhất.

Y vung quyền sát phạt, tựa như một khối Hỗn Độn Tinh Thần Hỏa Diễm vô biên vô tế, oanh sát tới Hóa Thân của Hồng Quân, trực tiếp khai hỏa chiến đấu.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng mấy Tổ Vu khác cũng lần lượt xông lên!

Cú Mang, Hấp Tư hai người thì xử lý Địa Tạng đang bị đánh nát Kim Thân, Bản Nguyên trọng thương.

“Mau chóng giải quyết y!” Cú Mang hô.

Hóa Thân của Đạo Tổ tuy mạnh, cũng không thể xem thường, chỉ có tế ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mới có thể kháng hành được.

“Hanh!

Hôm nay Bổn Tọa sẽ tiêu diệt các ngươi!” Sát tâm của Hồng Quân càng thêm mãnh liệt.

Nếu có thể, tru sát Đế Giang cùng chư vị khác, tiêu trừ Vu Tộc, trực tiếp chưởng khống Địa Phủ, sau đó dung nhập vào Thiên Đạo.

Đây là một cơ hội tuyệt vời!

Lâm Nghệ và Hậu Thổ đều không có mặt.

Thông Thiên cũng không nhúng tay vào.

Thực lực của y cũng đã khôi phục được một chút, các loại lo lắng trước đây, lập tức bị vứt bỏ ra sau đầu, chỉ một lòng muốn san trừ mọi chướng ngại của Địa Phủ.

Bởi vậy, ra tay với Đế Giang cùng những người khác, y cũng không hề lưu lại một chút hậu thủ nào.

Y trực tiếp giá ngự sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo, cấu trúc Thiên Đạo Trận Đồ, vung vãi từng mảng Quy Tắc Chi Quang của Thiên Đạo, điên cuồng bao phủ Đế Giang cùng chư Tổ Vu, ma diệt Bản Nguyên Đại Đạo phòng ngự trên người bọn họ.

Quy Tắc Chi Quang có sức áp chế tuyệt đối đối với Đại Đạo.

Đế Giang cùng chư Tổ Vu cũng nhận ra điều này, đối mặt với Quy Tắc, Bản Nguyên Đại Đạo dù mạnh đến đâu cũng khó mà kháng hành được, trên Cảnh giới, Hồng Quân có sự áp chế, bởi vậy sau một hồi cuồng chiến, bọn họ ngược lại rơi vào hạ phong.

"Nương thân!

Sư tổ gia!" Huyền Nhi nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Trước đây từng gặp, nên cũng nhận ra.

"Sư tổ!" Vân Tiêu lập tức đánh vào mông Huyền Nhi, nghiêm giọng nói: "Mau theo ca ca về nhà đi, nếu còn ra nữa, nhất định phải đánh nát cái mông của con!" Oa…!

Huyền Nhi lập tức khóc òa lên!

Vân Tiêu không hề quát mắng, hiện giờ Địa Phủ đối mặt nguy cơ, quyết chiến Hỗn Độn, sinh tử của Lâm Nghệ chưa rõ, nàng cũng không có tâm tư.

Nàng thi triển thủ đoạn, cấu trúc Không Gian Thông Đạo, chuẩn bị tạm thời đưa Lân Nhi và Huyền Nhi đến nơi an toàn trong Vu Giới, tránh bị liên lụy, đợi đại chiến kết thúc, bọn trẻ giờ cũng không thể tham dự.

"Đạo Tổ!

Hai hài tử kia là con của Hậu Nghệ!" Địa Tạng thấy vậy, vội vàng nhắc nhở Hồng Quân.

Nếu bắt giữ được hai hài tử, đủ để uy hiếp Địa Phủ.

Khi Hồng Quân đại chiến với Đế Giang cùng chư vị khác, y cũng đã đặt sự chú ý lên hai hùng hài tử, sao lại không rõ ràng.

Chỉ là, Địa Tạng lại nhắc nhở.

Hai hài tử chính là điểm yếu của Lâm Nghệ, nếu bắt được, chưa chắc không phải một con át chủ bài tốt!

Hiện giờ y bị trọng thương, cực kỳ nghiêm trọng, bên ngoài Thiên Đạo Lâm Nghệ đang đối kháng, kết quả vẫn chưa rõ, chưa biết có tránh được biến cố phát sinh hay không, nếu bắt được hai hài tử.

Khi Lâm Nghệ đột phá đối kháng Thiên Đạo, quay về Hồng Hoang, có hai hùng hài tử ở đó, cũng là một sự uy hiếp, có thể giúp y tranh thủ thời gian để khôi phục thương thế.

"Không tốt!" Vân Tiêu cũng dự cảm bất ổn.

Nàng vung tay, Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn cực tốc đánh sát tới Hồng Quân.

So với hài tử của mình, Tôn Sư Trọng Đạo, đều không còn quan trọng nữa.

Hồng Quân nâng tay vung một cái, Quy Tắc Chi Quang quét ngang, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu hoàn toàn không có chút năng lực kháng hành nào, bị đánh bay, rơi vào U Minh Huyết Hải.

Sức mạnh Quy Tắc cực tốc khuếch tán, phong tỏa đường hầm truyền tống!

Mang theo một cỗ áp bách khủng bố, oanh kích tới Vân Tiêu.

Vân Tiêu bị đánh lùi mấy bước!

Đương nhiên, cũng không hề bị thương.

Ở bên cạnh Lâm Nghệ, thực lực của Vân Tiêu hiện giờ cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong, sắp Chứng Đạo, có thực lực sánh ngang Thánh Nhân, Đạo Tổ tuy khủng bố, nhưng chỉ là một cỗ Hóa Thân, thực lực có phần thiếu hụt.

Nàng chỉ lo lắng cho hai hài tử.

"Ngay cả hài tử cũng dám ra tay, Sư Tổ, chưa chắc đã quá đáng!" Vân Tiêu cũng phẫn nộ tột cùng, thật khó mà tưởng tượng Đạo Tổ lại ra tay với hài tử, đây là chuyện vô sỉ làm mất mặt, khiến người ta chê cười, Đạo Tổ được Hồng Hoang kính trọng lại có thể làm ra ư?!

Không thể tưởng tượng nổi!

Đương nhiên, nàng cũng không rõ nguyên nhân kết quả trận chiến bên ngoài trời!

Nếu nàng biết Hồng Quân suýt nữa bị đánh chết, ngay cả bức tường quang của Lâm Nghệ cũng không phá vỡ được, bị đánh đến kinh hoàng, cực kỳ kiêng dè, Lâm Nghệ đã nghiêm trọng uy hiếp tất cả của y.

Thì việc y dùng hạ sách này, cũng không khó tưởng tượng!

"Không được ức hiếp Nương thân của ta!" Huyền Nhi thấy Nương thân bị đánh, vành mắt cũng đỏ hoe, vội vàng xông đến trước mặt Nương thân Vân Tiêu, chắn ở phía trước.

"Tế đại trận!" Đế Giang cũng biết rõ mục đích của Hồng Quân, y đã đặt mục tiêu lên hai hùng hài tử, sao lại không biến sắc, hai tiểu gia hỏa không chỉ là nhi tử của Lâm Nghệ, mà còn là Tiểu Vu Chủ của Vu Tộc, là thủ lĩnh tương lai.

“Kéo dài!” Hồng Quân hô với Địa Tạng.

Với sức mạnh hiện giờ y đang nắm giữ, nếu đối đầu với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do mười một Tổ Vu cùng lực tế ra, y không dám chắc có thể chiếm được lợi thế!

Bởi vậy, Địa Tạng kéo dài Cú Mang cùng chư vị khác, khiến họ không thể hợp lực tế ra đại trận, uy hiếp cũng giảm đi!

“Địa Tạng!

Tốt nhất ngươi hãy cút ngay!

Chương 147

Nếu Tiểu Vu Chủ của ta có bất trắc, chúng ta nhất định sẽ vĩnh trấn ngươi trong Luân Hồi!" Cú Mang cùng chư vị khác cũng hoảng hốt.

Đạo Tổ dám xé bỏ thể diện ra tay với hai hài tử, đó cũng chính là điểm yếu của Vu Tộc, một đòn trúng phóc!

Vốn dĩ, Hồng Quân đường đường là Đạo Tổ, đệ nhất cường giả Hồng Hoang, Ân Sư truyền đạo được chúng sinh kính trọng nhất, không chỉ Đức cao vọng trọng, thực lực cũng là duy nhất đỉnh phong, đích xác không thèm làm loại chuyện cực kỳ mất mặt này.

Nhưng giờ phút này hoàn toàn không còn cách nào khác, Lâm Nghệ đã bức y vào tuyệt cảnh, ngay cả thời gian thở cũng không cho!

Một trận tranh chấp, quá đỗi quan trọng!

Kết quả của nó, không ai có thể chịu đựng được!

Nếu Lâm Nghệ thật sự thoát khốn, và hoàn toàn áp chế được đối kháng Thiên Đạo bên ngoài trời, thì sự uy hiếp mang đến sẽ chưa từng có, khi Lâm Nghệ quay về Hồng Hoang, một Đạo Tổ có thể sẽ bị giết chết, triệt để Đạo Vẫn.

Hồng Hoang cũng sẽ đổi chủ!

Ngay cả Thiên Đạo cũng khó mà tránh khỏi!

Một sai lầm nhỏ bé cũng có thể dẫn đến tất cả đều bị chôn vùi.

Vì vậy, y phải cẩn thận từng li từng tí, từng bước vững chắc.

Quan trọng nhất, trong đại chiến Hỗn Độn, y bị trọng thương, Bản Nguyên hạch tâm bị tổn thương, thực lực gần như mất sạch.

Lâm Nghệ chỉ cần có thể trở về Hồng Hoang, có thể giết chết y một cách dễ dàng.

Nếu thương thế chỉ hơi khôi phục một phần, dù chỉ một phần nhỏ, y cũng không thèm dùng hai đứa trẻ để uy hiếp Lâm Nghệ!

Đó là ranh giới cuối cùng của Đạo Tổ!

Nhưng hiện giờ y lại bị Lâm Nghệ uy hiếp bức bách, không thể không từ bỏ ranh giới cuối cùng!

Địa Tạng cũng biết rõ, hai hài tử chính là chìa khóa để y sống sót!

Y chỉ sợ ngay cả Hóa Thân của Đạo Tổ cũng không thể ngăn cản được mười một nhân vật bá chủ từng làm kinh diễm một thời, một khi Hóa Thân của Đạo Tổ bị áp chế, thì tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ của y cũng sẽ phải chịu tai ương.

Y liều mạng kiềm chế Cú Mang, Nhục Thu!

Chỉ cần kéo dài được, thì họ cũng không thể kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, áp lực trên Hóa Thân của Đạo Tổ cũng sẽ giảm đi không ít, Đạo Tổ trấn áp được Đế Giang cùng chư vị khác, y mới có cơ hội sống sót.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm hợp lực tấn công mãnh liệt Hồng Quân.

Hồng Quân thì lấy sức mạnh Quy Tắc cấu trúc từng thế giới một, nhốt tất cả các đòn tấn công của Bản Nguyên Đại Đạo vào thế giới đó, từ từ tiêu dung ma diệt, cũng ngăn cản Đế Giang cùng chư vị khác tiếp cận.

Ánh mắt y khóa chặt hai hùng hài tử, sức mạnh Quy Tắc cực tốc bao phủ.

Vân Tiêu biến sắc.

Nàng chuẩn bị kéo 'tiểu đại nhân' Huyền Nhi đang chắn trước mặt mình ra, để bảo vệ Nương thân!

"Sư Tổ!

Không được ức hiếp Nương thân của Huyền Nhi!" Huyền Nhi tức giận phồng má hô, cây Bàn Cổ Phiên treo trên người y, cảm ứng được ý chí của Huyền Nhi, đột nhiên bạo phát vô cùng vô tận Tiễn Ý, không ngừng xuyên toa hội tụ thành một đạo thân ảnh khôi ngạn!

Đứng trước mặt Huyền Nhi!

Tựa như một mũi tên phong mang tuyệt thế!

"Đa Đa!" Huyền Nhi thấy vậy, vui mừng hô.

"Đa Đa!" Lân Nhi cũng chạy tới, khuôn mặt nhỏ nhắn nở nụ cười vui vẻ.

"Vu Chủ!" Trước U Minh Huyết Hải xa xôi, Ba Tuần, Ô Ma cùng chư cường giả tộc A Tu La, thấy một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, cũng kinh hãi thất sắc, chỉ riêng thân ảnh khôi ngạn kia, đã có một loại xúc động muốn thần phục bái lạy.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng chư vị khác đột phá giới hạn Quy Tắc, cũng nhìn chằm chằm Lâm Nghệ đột nhiên hiện thân!

Vân Tiêu cũng vậy.

Không, nàng chợt nhớ lại món trang sức trước đó Lâm Nghệ đã tặng cho hài tử, đích xác ẩn chứa thủ đoạn Lâm Nghệ lưu lại.

Không chỉ trên Bàn Cổ Phiên của Huyền Nhi.

Ngay cả trong Hỗn Độn Chung treo trên cổ Lân Nhi, cũng được bố trí thủ đoạn!

"Hậu Nghệ!" Hồng Quân, Địa Tạng thấy vậy, thần sắc đều ngưng

trọng!

Biết rõ Lâm Nghệ hiện giờ đang đối kháng với Thiên Đạo bên ngoài trời, đạo thân ảnh này cũng không phải chân thân của Lâm Nghệ, nhưng vẫn khiến họ vô cùng ngưng trọng, dù sao, uy hiếp mà Lâm Nghệ mang đến, đã ăn sâu bén rễ!

Ngay cả Hồng Quân, cũng không dám xem thường!

"Con ta, cũng dám động!" Thân ảnh khôi ngạn hư huyễn khóa chặt Hồng Quân, lập tức, lấy ức vạn vạn Tiễn Ý ngưng tụ thành một cây cung, một mũi tên, trong nháy mắt kéo căng khóa chặt Hồng Quân, 'Bành' một tiếng, kích xuyên không gian, bắn giết tới Hồng Quân.

Đồng thời, đạo thân ảnh khôi ngạn kia cũng trong khoảnh khắc băng hội, dung nhập vào mũi tên, mang theo Tiễn Đạo sát phạt mênh mông bàng bạc như Hỗn Độn Hồng Lưu, bắn giết tới Hồng Quân.

Hồng Quân ánh mắt trầm xuống, lập tức thi triển Thiên Đạo Trận Đồ, cực tốc khuếch đại ngăn cách toàn bộ Địa Phủ.

Ngay sau đó bị Hồng Quân đẩy ngang về phía trước, nghênh đón một tiễn của Lâm Nghệ!

Dường như toàn bộ Địa Phủ đều bị Thiên Đạo Trận Đồ đẩy đi, đập vào một tiễn đó.

Khác với Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng chư vị khác ra tay.

Lâm Nghệ vừa ra tay, chính là sát chiêu, y không hề bận tâm Địa Phủ có bị hủy hay không!

Vốn dĩ là chiêu bảo mệnh lưu lại trên người hài tử, chỉ để bảo vệ hài tử nhà mình, mục đích là để tiêu diệt kẻ địch, không hề cân nhắc gì khác.

Mũi tên hội tụ sức mạnh phong duệ Tiễn Đạo đỉnh phong của

Lâm Nghệ, oanh vào Thiên Đạo Trận Đồ, như một khối Hỗn Độn Tinh Thần khổng lồ vô biên, từ bên ngoài trời cực tốc rơi xuống, đập vào Hồng Hoang Đại Địa vậy.

Thiên Đạo Trận Đồ bị bắn xuyên!

Sức mạnh phong duệ hủy diệt cực hạn cũng trong khoảnh khắc gặp trở ngại, lập tức bạo phát, điên cuồng xé nát tất cả, xé nát cả Thiên Đạo Trận Đồ bao gồm vô số thế giới.

Lục Đạo Luân Hồi chấn động kịch liệt!

U Minh Huyết Hải bị xung kích, đối mặt sụp đổ.

Địa Phủ cũng không ngừng sụp đổ.

Sát phạt như Hỗn Độn Hồng Lưu không ngừng xông rửa Hóa Thân của Hồng Quân, Hóa Thân của Hồng Quân, tựa như người bùn trong dòng sông, bị xông rửa mà không ngừng tan rã.

"Ngay cả một chút thủ đoạn lưu lại, cũng có uy năng dễ dàng trấn sát Thánh Nhân, xem ra Bổn Tọa trước đây thật sự quá khinh suất rồi, đến nỗi không hề nghiêm túc tìm hiểu!" Tại một góc Hồng Hoang nào đó, Hồng Quân cảm ứng tất cả, thần sắc hơi trầm xuống.

Ngay sau đó, Hồng Quân ý niệm câu thông Thiên Đạo, nói: "Thiên Đạo trợ ta!" Kể từ khi đã xâm nhập Địa Phủ, đã làm thì cũng đã làm rồi, hậu quả đã lo lắng trước đây, cũng chỉ có thể tạm thời gạt sang một bên, làm hết sức có thể để trấn áp Địa Phủ, một là bắt giữ hai hùng hài tử, để tranh thủ thời gian khôi phục thương thế.

Hai là nhân cơ hội này chiếm lấy Địa Phủ, hiệp trợ Thiên Đạo dung hợp Địa Phủ, sau khi Thiên Đạo lớn mạnh, cũng có thể kiềm chế tác dụng của Lâm Nghệ.

Hồng Quân điều động một phần sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo trong Hồng Hoang, tất cả đều dung nhập vào Hóa Thân ở Địa Phủ, để

hiệp trợ Hóa Thân chống lại thủ đoạn Lâm Nghệ lưu lại.

"Sức mạnh của Hồng Quân cũng đang tăng cường, mau chóng đưa Huyền Nhi và Lân Nhi rời khỏi nơi đây trước!" Đế Giang nhận ra vô cùng vô tận sức mạnh Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, đột phá hạn chế của Địa Đạo, dung nhập vào Pháp Thân của Hồng Quân, dự cảm tình huống bất ổn, tạm thời lùi về trước mặt Vân Tiêu, Huyền Nhi và Lân Nhi.

Vân Tiêu cũng tra xét biến cố trên người Hồng Quân!

Mặc dù thủ đoạn bảo hộ Lâm Nghệ để lại cho hài tử rất mạnh.

Nhưng Đạo Tổ lại không ngừng hấp thu sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo gia trì.

Với sự khủng bố của sức mạnh Quy Tắc, đủ để chống lại tất cả Tiễn Đạo phong duệ!

Cứ thế này, Đạo Tổ chỉ sẽ càng lúc càng mạnh!

Oanh long!

Nhận được vô số sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo gia trì, Hồng Quân trực tiếp ngưng tụ một Thiên Đạo Ma Bàn thu nhỏ, trấn áp Thập Bát Tầng Địa Ngục của Địa Phủ đến nứt vỡ sụp đổ, vô số Ác Quỷ, Tàn Hồn bị triệt để tiêu sát trong uy lực diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng chư vị khác biến sắc.

Nếu cứ để Hồng Quân không hề cố kỵ ra tay như vậy, thì Địa Phủ nhất định sẽ sụp đổ, đến lúc đó, Địa Đạo cũng sẽ bị trọng thương, e rằng khó mà đối mặt với muội muội Hậu Thổ!

Không, khi Thiên Đạo Ma Bàn ngưng tụ.

Một cỗ sát phạt khí càng thêm hung lệ cực điểm, từ bên ngoài Địa

Phủ khuếch tán!

Bốn đạo kiếm hồng xuyên thủng Thập Bát Tầng Địa Ngục, thẳng thông Lục Đạo Luân Hồi, giáng lâm bên cạnh U Minh Huyết Hải, áp chế uy lực diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn.

Tru Tiên Tứ Kiếm!

Đế Giang nhíu mày.

Hồng Quân cũng thần sắc ngưng lại.

Chuyển mắt nhìn, chỉ thấy một đạo thân ảnh đạo bào xé rách không gian xuất hiện, giáng lâm Địa Phủ.

"Oa, Sư gia!" Thấy Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện, Huyền Nhi vui mừng nhảy nhót, biết rõ đã gây họa, về nhà không tránh khỏi bị Nương thân đánh mông, nhưng có Sư gia ở đây, y có thể được che chở.

Bởi vì, mỗi lần y nghịch ngợm, Nương thân định sửa trị, đều bị Sư gia ngăn lại.

Tru Tiên Tứ Kiếm cực tốc bay tới.

Đóng vào Thiên Đạo Ma Bàn, chặn đứng uy lực diệt thế của Thiên Đạo Ma Bàn.

"Thông Thiên!" Hồng Quân mặt mày âm trầm.

Quả nhiên, y đã ra tay.

"Tuy ta không có tình sư đồ, nhưng chung quy vẫn mang danh phận, Huyền Nhi là đồ tôn của ta, sao lại không ra tay?" Thông Thiên Giáo Chủ ánh mắt cực lạnh: "Ngươi đối với ta thế nào, ta đều không so đo, nhưng ngươi dám động đến đồ tôn ngoan của ta, vậy đừng trách ta ngỗ nghịch phạm thượng!" Ánh mắt y chợt sắc bén!

Thông Thiên Giáo Chủ mang theo Tru Tiên Chi Đạo hủy diệt hung

lệ, gia trì vào Tru Tiên Tứ Kiếm, toàn bộ Địa Phủ đều bùng phát ức vạn vạn trượng kiếm quang hủy diệt hung lệ, một trận mãnh liệt bổ xuống Diệt Thế Ma Bàn.

"Thông Thiên!

Phóng tứ!" Hồng Quân nộ xích, vung tay, Thiên Đạo Trận Đồ cực tốc gia trì, ngăn cản Tru Tiên Kiếm Khí!

"Từ khoảnh khắc ngươi động đến Huyền Nhi, ta không còn bất kỳ chút tình sư đồ nào nữa!" Sát tâm của Thông Thiên Giáo Chủ càng thêm mãnh liệt.

Thánh Nhân Đại Đạo gia trì lên Tru Tiên Tứ Kiếm, trực tiếp phá vỡ Thiên Đạo Ma Bàn, xé toang cả Thiên Đạo Trận Đồ, trực tiếp chém vào người Hồng Quân, Tru Tiên Tứ Kiếm, trực tiếp chém Hồng Quân thành năm đoạn!

Tru Tiên Kiếm Khí xông rửa, triệt để ma diệt bất kỳ chút ý chí nào của Hồng Quân!

Phốc xì!

Tại một góc Hồng Hoang nào đó.

Hồng Quân phun ra một ngụm máu tươi, đôi mắt tràn đầy vẻ âm trầm cực điểm.

Quả nhiên, tất cả đều hỏng bét trong tay Thông Thiên.

Chương 148

Một đồ nhi tốt!

Hồng Quân tức đến mức không nói nên lời.

Mọi kế hoạch đều thành công cốc, gia tăng tổn hao Bản Nguyên, một chút thực lực vừa khôi phục cũng trong nháy mắt bị đánh bay trở lại, giờ khắc này y chỉ mong cuộc đối kháng giữa Thiên Đạo và Lâm Nghệ kéo dài thêm một chút, để y có thể tăng tốc khôi phục.

Thông Thiên Giáo Chủ hiện giờ là Cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân.

Với thương thế hiện tại của y, nếu cưỡng ép đi chém giết Thông Thiên Giáo Chủ, dù có chém giết được, người chịu thiệt cũng là y.

Bởi vậy, Hồng Quân không ra tay nữa!

Địa Phủ.

Chiến đấu kết thúc.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng thu Tru Tiên Tứ Kiếm, Chứng Đạo thành Thánh, không phải loại như Đế Tuấn.

Theo phương pháp của Lâm Nghệ, phục chế Thánh Nhân Đại Đạo, trọng tẩu Tru Tiên Chi Đạo, trực tiếp khiến y đột phá Cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, Hóa Thân của Hồng Quân tuy có gia trì sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo, nhưng dù mạnh đến đâu, cũng không thể mạnh bằng tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Làm sao có thể địch nổi y!

"Sư gia!" Huyền Nhi bay sà vào người Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ lập tức thu liễm sát phạt, ôm lấy Huyền

Nhi, mặt đầy nụ cười hiền từ.

"Sư gia, lát nữa Nương thân sẽ đánh Huyền Nhi mà Sư gia thương yêu nhất, Sư gia phải cứu Huyền Nhi đó!" Huyền Nhi ghé tai thì thầm vào tai Thông Thiên Giáo Chủ một câu.

"Được!

Ai cũng không thể động đến đồ tôn ngoan của ta, ha ha ha!" Thông Thiên Giáo Chủ quét sạch u ám, ha ha đại tiếu.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng chư vị khác thấy Thông Thiên Giáo Chủ giúp đỡ, cũng thở phào nhẹ nhõm, không, cảm nhận được khí tức trên người Thông Thiên Giáo Chủ, cũng cực kỳ chấn hám.

Hiển nhiên, sau khi tự phế Thánh vị, Thông Thiên Giáo Chủ được Lâm Nghệ chỉ điểm, lại một lần nữa Chứng Đạo, trực tiếp Chứng Đạo thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

"Đợi Hậu Nghệ trở về, xem ra cũng phải nhờ y giúp chúng ta quy hoạch thật tốt!" Đế Giang cùng chư Tổ Vu thầm nghĩ.

Hiện giờ họ đã là Tổ Vu đỉnh phong, đã đến lúc phải tiến thêm một bước.

Đế Tuấn đã thành Thánh, lẽ nào họ có thể tụt hậu được?

"Sư tôn!" Thấy Thông Thiên Giáo Chủ bước tới, Vân Tiêu cúi người.

"Con cũng đừng quá lo lắng!

Hậu Nghệ không sao, chỉ là hiện giờ y đang ở ngoài trời, giao tranh với Thiên Đạo, đã bị kéo dài thời gian." "Trận chiến đó, thắng rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ kể hết mọi điều mình biết cho Vân Tiêu.

Thắng rồi!

Vân Tiêu vừa nghe, ánh mắt chợt sáng bừng.

Đế Giang, Chúc Dung cùng chư vị khác thì vừa chấn hám vừa hân hỉ.

Xem ra, Đạo Tổ kia hẳn là đã bị trọng thương quay về Hồng Hoang.

Chẳng trách không dám trực tiếp ra tay với Địa Phủ.

Điều khiến họ không thể tưởng tượng nổi nhất, là Lâm Nghệ lại dám trực tiếp đối đầu với Thiên Đạo!

Nghe được tin tức chấn hám này, Địa Tạng ở một bên cũng chấn hám tột độ, Đạo Tổ thảm bại, Thiên Đạo phải ra mặt ngăn cản, vậy Lâm Nghệ đáng sợ đến mức nào?!

Lúc này, Địa Tạng cực tốc rút thân, xông về phía Lục Đạo Luân Hồi!

"Chạy!" Cú Mang, Nhục Thu thấy vậy, cực tốc đuổi theo.

Oanh long!

Vào giờ khắc này, Lục Đạo Luân Hồi chấn động kịch liệt, dẫn đến toàn bộ Địa Phủ và Vu Giới chấn động, Địa Tạng đang xông tới trước Lục Đạo Luân Hồi, cũng phải dừng lại.

Chỉ thấy Lục Đạo Luân Hồi cấp tốc vặn vẹo, dung nhập thành một vòng xoáy.

Trong vòng xoáy bước ra mấy đạo thân ảnh.

"Nương thân!" "Sư tôn!" "Muội muội!" Lân Nhi vui mừng reo lên.

Ba Tuần cũng kích động hô thấp.

Mấy đạo thân ảnh đó chính là Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu và Minh Hà Lão Tổ, đã vòng qua Hỗn Độn Tinh Không và Hồng Hoang, từ Hỗn Độn quay về Địa Phủ!

Hậu Thổ chưởng Địa Đạo, có thể cảm ứng vị trí Địa Phủ trong Hỗn Độn, Minh Hà Lão Tổ có thể lợi dụng U Minh Huyết Hải, liên thông kết giới bên cạnh Lục Đạo Luân Hồi, dễ dàng trở về Địa Phủ.

Bằng không, phải đi ngược Luân Hồi một chuyến!

Mấy người trở về, nhìn Địa Phủ một mảnh hỗn độn, cùng Thập Bát Tầng Địa Ngục sắp sụp đổ, đều biến sắc.

Hậu Thổ thì thông qua Địa Đạo cảm ứng tất cả những gì đã xảy ra!

Tây Vương Mẫu ôm lấy Lân Nhi đang xông tới.

Ba Tuần, Ô Ma cùng chư tộc A Tu La cũng tham bái Minh Hà Lão Tổ.

"Xảy ra chuyện gì vậy?!" Minh Hà Lão Tổ thấy U Minh Huyết Hải cũng sắp bị đánh sụp, cũng vô cùng kinh ngạc.

Ba Tuần kể vắn tắt những chuyện đã xảy ra.

Minh Hà Lão Tổ không hề nổi giận.

Tây Vương Mẫu đột nhiên quay sang Địa Tạng, lửa giận trực tiếp bùng phát, vung tay, trực tiếp tế Côn Luân Kính, một kính đánh vào đầu Địa Tạng, trong lúc y không kịp đề phòng, đầu Địa Tạng bị đánh vỡ một nửa, máu me đầm đìa, thân thể cũng bay văng ra bờ U Minh Huyết Hải!

Dám ra tay với nhi tử của nàng, sát tâm của Tây Vương Mẫu bùng lên dữ dội, chuẩn bị tru sát Địa Tạng.

"Khoan đã!" Hậu Thổ đột nhiên kéo Tây Vương Mẫu lại. .....

Điều thật sự khiến Tây Vương Mẫu phẫn nộ, không chỉ vì Địa Tạng dám mưu hại và độ hóa hài tử của mình.

Mà y còn dám nảy sinh ý niệm bắt hai hài tử để uy hiếp Lâm Nghệ!

Lại còn xúi giục Đạo Tổ ra tay!

Nếu Đạo Tổ thật sự thành công, thì đối với Lâm Nghệ đang kháng hành Thiên Đạo trong Hỗn Độn bên ngoài trời, không nghi ngờ gì đó sẽ là một đòn đả kích và uy hiếp cực lớn.

Hậu quả gây ra không thể tưởng tượng nổi!

Bởi vậy, nàng tuyệt đối sẽ không buông tha Địa Tạng!

Hậu Thổ kéo Tây Vương Mẫu đang tràn đầy sát tâm nói: “Chuyện này, giao cho ta xử lý đi!” 18.

Ngay sau đó, ta lại truyền âm thầm cho Tây Vương Mẫu, nói: "Địa Tạng, có Nhân Quả khiên liên lớn lao với Địa Đạo, y có thể gánh vác Nghiệt Lực tích lũy trong Địa Phủ, khiến Địa Đạo càng thêm hoàn thiện và mạnh mẽ hơn!" “Nếu Địa Đạo tăng cường, mới có thể tạo thành áp bách cho Thiên Đạo, từ đó giảm bớt áp lực cho Hậu Nghệ, đây cũng là cách duy nhất ta có thể giúp y.” “Còn về trừng phạt, ta sẽ cho ngươi một lời giải thích thỏa đáng!” …Tây Vương Mẫu nhíu chặt mày, sát cơ ẩn tàng!

Cũng không tiện để Lân Nhi nhìn thấy!

Đối với Nghiệt Lực mà Hậu Thổ đề cập, nàng cũng hiểu rõ một chút.

Nghiệt Lực, chính là do oán niệm của chúng sinh và các loại cảm xúc tiêu cực đan xen mà thành, có tác dụng xung kích và ức chế cực kỳ mạnh mẽ đối với Đại Đạo, có thể phá hoại sự vận chuyển của Trật Tự.

Như Thiên Đạo, nếu chịu đựng quá nhiều Nghiệt Lực, sẽ dẫn phát Kiếp Khí, làm nhiễu loạn Trật Tự!

Bởi vậy, Thiên Đạo sẽ phát động các loại Lượng Kiếp, để tiêu trừ Nghiệt Lực, khiến Quy Tắc Trật Tự của nó được vận chuyển bình thường, thậm chí, có thể nhân cơ hội tiêu trừ Nghiệt Lực mà tạo ra Trật Tự mới, từ đó tăng cường sức mạnh.

Sau đại chiến Vu Yêu, trong quá trình Thiên Đạo thai nghén dòng chảy đại thế thúc đẩy, chúng sinh Hồng Hoang chết vô số kể, tạo ra ức vạn vạn Oán Linh cô hồn, không nơi nương tựa, tích lũy lâu ngày, các loại oán niệm hội tụ thành Nghiệt Lực, cũng gây ra gánh nặng cực lớn cho Thiên Đạo.

Dẫn đến Trật Tự bị trở ngại, Thiên Cơ hỗn loạn.

Một Trật Tự mới, Địa Đạo, cũng ứng thế mà sinh!

Địa Đạo, là sản vật sau Lượng Kiếp, có thể dung nạp tất cả Oán Linh, cô hồn tạo ra Nghiệt Lực, chuyển hóa xung kích của Nghiệt Lực đối với Thiên Đạo, khiến Thiên Đạo được khôi phục.

Thiên Đạo đã khôi phục, tự nhiên sẽ dung nhập một Trật Tự mới!

Bởi vì, một khi Thiên Đạo dung nhập Địa Đạo, tương đương với việc Thiên Đạo có khả năng miễn dịch đối với Nghiệt Lực do Oán Linh, cô hồn sản sinh, loại Nghiệt Lực này không thể gây tổn hại cho nó, Trật Tự càng thêm hoàn thiện, cũng càng mạnh mẽ hơn.

Không ngờ, vạn lần không ngờ, lại xuất hiện một Dị Số, Lâm Nghệ!

Y đã trực tiếp phá vỡ kế hoạch của Thiên Đạo và Hồng Quân!

Nghiệt Lực của Hồng Hoang đã được tiêu trừ.

Nhưng Địa Đạo lại thoát khỏi sự khống chế, khiến Thiên Đạo không thể dung nhập loại Trật Tự mới này.

Đến lúc đó, nếu Địa Đạo cách tuyệt Thiên Đạo, độc lập vận

chuyển, thì Nghiệt Lực do Oán Linh và Tàn Hồn sản sinh trong Hồng Hoang không có nơi nào để tiêu trừ, sẽ tiếp tục xung kích Thiên Đạo.

Mặc dù Địa Đạo nương tựa Hồng Hoang, không có hành động cách tuyệt thêm nữa, nhưng lại hạn chế Thiên Đạo rất nhiều.

Thiên Đạo và Hồng Quân tự nhiên không thể chờ đợi để trấn áp và dung hợp Địa Đạo.

Địa Tạng đối với Địa Phủ mà nói, cũng có tác dụng tương tự.

Lục Đạo Luân Hồi đích xác có thể thông qua phương thức chuyển thế, khiến oán niệm mà Oán Linh, Tàn Hồn mang theo được tiêu trừ trong Lục Đạo Luân Hồi, nhưng một phần Oán Linh mang theo oán niệm cực kỳ nặng, Lục Đạo Luân Hồi cũng không thể tiêu trừ, ngược lại sẽ hình thành Nghiệt Lực mới, xung kích Địa Đạo.

Cứ thế này, Địa Đạo sẽ bị áp chế, Trật Tự cũng sẽ sản sinh hỗn loạn!

Sự xuất hiện của Địa Tạng, mang theo Nhân Quả Đại Đạo, có thể tịnh hóa những Oán Linh mang oán niệm cực trọng mà Lục Đạo Luân Hồi cũng không thể tiêu trừ, từ đó hóa giải xung kích và ảnh hưởng của Nghiệt Lực mới đối với Địa Đạo.

Bởi vậy, biết được kế hoạch, Địa Đạo cũng đã tiếp nạp Địa Tạng!

Tây Vương Mẫu tuy không hiểu sâu sắc như Hậu Thổ, nhưng đại khái cũng hiểu rõ một chút, bởi vậy, nàng cũng tạm thời buông tay!

Hậu Thổ vọng hướng Địa Tạng đang bị đánh đến đầu trọc máu me đầm đìa, nói: “Địa Tạng!

Tuy ngươi đã phạm sai lầm lớn, nhưng có Nhân Quả liên quan đến Địa Phủ, Bổn Cung cũng sẽ không tru sát ngươi.

Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát.” “Ngươi đã phát

đại hoành nguyện, Địa Ngục chưa trống không, thề không thành Phật Chứng Đạo." "Bổn Cung cũng sẽ như sở nguyện của ngươi." "Từ hôm nay, chặt đứt tiền trần vãng sự, đoạn tuyệt Nhân Quả với Phật Môn, vĩnh trấn bên cạnh Lục Đạo Luân Hồi, độ hóa oán niệm, tiêu trừ Nghiệt Lực của Địa Phủ, ngày Nghiệt Lực của Địa Phủ được tiêu trừ, chính là lúc ngươi giải thoát." "Ngươi có thể làm được không?!" Hậu Thổ nhìn chằm chằm Địa Tạng.

Địa Tạng khôi phục thương thế, trầm mặc một lát.

Ngay sau đó, hành Phật lễ nói: "Địa Tạng tuân Pháp Chỉ của Nương Nương!" "Phật, tức an lạc, nhân từ!

Địa Tạng, Bổn Cung sẽ không so đo mối quan hệ trước đây của ngươi với Tây Phương Phật Môn nữa, bởi vậy, cũng xin ngươi hãy làm một vị Phật tốt, đừng chỉ độ hóa người khác, mà không độ hóa chính mình!" Hậu Thổ từ tốn nói một câu.

Phật, tức an lạc, nhân từ!

Chương 149

Làm Phật!

Địa Tạng tâm thần chấn động, lại chìm vào suy tư thật lâu, sau đó một lần nữa cúi người, nói: "Đa tạ Nương Nương chỉ điểm!" Ngay sau đó, y hướng Tây Vương Mẫu, Đế Giang cùng chư vị khác hành Phật lễ.

Rồi liền xoay người rời đi, đi đến bên cạnh Lục Đạo Luân Hồi, thấy một ngôi Phật miếu, liền khoanh chân ngồi xuống!

Tây Vương Mẫu, Đế Giang, Chúc Dung cùng chư vị khác đều không truy cứu nữa.

Địa Tạng vĩnh trấn Lục Đạo Luân Hồi, kết cục này, không nghi ngờ gì là viên mãn nhất!

Không, đối với sự phát triển của tộc A Tu La, lại có sự ức chế nhất định.

Như vậy, Minh Hà Lão Tổ cũng không dám cất tiếng, vì đại sự của Địa Đạo, Hậu Thổ sẽ không nhượng bộ!

"Muội muội!

Bên ngoài trời đã xảy ra chuyện gì?" Đế Giang bước tới, muốn hiểu rõ mọi tình huống.

Dù sao, ngồi trấn Địa Phủ, y không biết kết quả của chiến tranh Hỗn Độn.

Thông Thiên Giáo Chủ tuy biết một chút, nhưng cũng chỉ là cảm ứng.

Tình huống cụ thể, y cũng không rõ ràng.

Chỉ có Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu cùng chư vị khác tự mình chứng kiến, mới biết rõ hơn!

Hậu Thổ để mọi người an tâm, cũng không giấu diếm, từ tốn giảng giải: "Hậu Nghệ không sao!

Đạo Tổ bị trọng thương, Ma Tổ bị tru sát, Thiên Đạo đã cách tuyệt con đường từ Hỗn Độn bên ngoài trời thông đến Hồng Hoang, ngăn cách tất cả mọi người ở bên ngoài trời, hiện giờ Hậu Nghệ đang đối kháng với Thiên Đạo, ta lo lắng Địa Phủ xảy ra biến cố, nên đã sớm vòng qua Hỗn Độn Tinh Không, từ Lục Đạo Luân Hồi gấp rút quay về." Hậu Thổ kể lại tất cả diễn biến, kết quả của đại chiến Hỗn Độn, và tình huống Lâm Nghệ đối kháng với Thiên Đạo!

Nghe xong khiến Đế Giang cùng chư vị khác đều há hốc mồm.

Đặc biệt khi biết rằng, Đạo Tổ ngay cả bức tường quang của Lâm Nghệ cũng không phá vỡ được, từng người đều bị chấn hám đến ngây như tượng gỗ!

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng chìm vào sự chấn hám sâu sắc.

Y vốn tưởng rằng đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân, đã trở nên mạnh hơn, có thể thu hẹp khoảng cách không ít với Lâm Nghệ, nhưng khi biết Lâm Nghệ siêu thoát sức mạnh, chút tâm tư đó trong lòng y cũng trong nháy mắt tiêu tan.

Đạo Tổ, cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, thi triển tất cả sức mạnh, dung nhập sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo, phát động đòn mạnh nhất, với lực hủy diệt tiếp cận tầng thứ Đại Đạo Thánh Nhân, lại không phá vỡ được bức tường quang!

Điều này hoàn toàn lật đổ nhận thức của họ!

Ô Ma, Ba Tuần cùng Địa Tạng đang ở một bên xa xôi, cũng chấn

hám tâm thần.

Địa Tạng thầm niệm một tiếng Phật hiệu.

Ngay cả Thiên Đạo cũng có thể đối kháng phân cao thấp, Lâm Nghệ, chí cao vô thượng!

Vào Địa Phủ, đừng động bất kỳ tâm tư nào nữa.

Tâm Vân Tiêu cũng đại định.

Trước đó, nàng suýt chút nữa bị Hồng Quân đánh lầm, khiến mọi người đều tưởng Lâm Nghệ đã xảy ra biến cố?!

Hiện giờ Hậu Thổ đã trở về, tọa trấn Địa Phủ.

Vậy ít nhất đã giải quyết được nỗi lo của Lâm Nghệ.

Hậu Thổ tra xét Hồng Hoang, muốn tìm kiếm tung tích của Hồng Quân, nhưng ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân Thất Trọng Thiên hiện giờ của nàng, cũng không tra xét được một chút dấu vết nào.

"Vì đồ tôn của ta không sao, vậy ta cũng nên quay về rồi, hiện giờ Lượng Kiếp lại nổi lên, liên quan đến mấy giáo, ta cũng phải quay về tọa trấn mới được." Thông Thiên Giáo Chủ thấy Huyền Nhi đưa cho Vân Tiêu.

"Ai cũng không được ức hiếp Huyền Nhi của ta, nếu có ức hiếp, Huyền Nhi hãy mách Sư gia!" Thông Thiên Giáo Chủ cười véo mũi Huyền Nhi.

"Nương thân cũng không được!" Huyền Nhi nhân cơ hội nói.

Vân Tiêu vừa nghe, cũng hơi ngạc nhiên!

"Ha ha ha!" Chúc Dung vừa nghe, lập tức cười phá lên.

Hai hùng hài tử tuy nghịch ngợm, nhưng sự thông minh thì không hề kém!

Cường Lương, Cộng Công cùng chư Tổ Vu cũng cười.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Vân Tiêu.

Vân Tiêu cười khổ bảo đảm: "Sư tôn cứ yên tâm!" Huyền Nhi mới thả lỏng.

Chuyện hôm nay, cùng ca ca gây ra, nếu là trước đây chắc chắn không tránh khỏi bị đánh đòn!

Tây Vương Mẫu dẫn Lân Nhi quay về Vu Giới.

Hậu Thổ đã hiểu rõ, trước tiên an bài tốt Địa Phủ, sau đó sẽ đi Hỗn Độn Tinh Không, đến lúc đó, có thể mượn nhiều Địa Đạo Chi Lực hơn để phát động xung kích đối với Thiên Đạo, hiệp trợ Lâm Nghệ đánh tan Thiên Đạo.

Đây là một cơ hội tuyệt vời!

Dù sao, Hồng Quân và Thiên Đạo đều không cảm ứng được nàng đã từ Hỗn Độn trở về Địa Phủ, chỉ cần Địa Đạo thai nghén ra đòn mạnh nhất, xuất kỳ bất ý công kỳ bất bị, nhân cơ hội tấn công Thiên Đạo, thì Thiên Đạo sẽ bị địch ở cả hai mặt, làm sao có thể chống đỡ nổi. . .....

Thông Thiên Giáo Chủ quay về Hồng Hoang.

Di Lặc, Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân sau khi biết được Địa Phủ có biến động lớn, liền từ bỏ ý niệm tiến vào Địa Phủ, vội vàng quay về Thiên Đình.

Địa Phủ hiện giờ không thể chiếm được.

Nhưng chuyện Lượng Kiếp lại có thể viên mãn.

Bởi vậy, theo phân phó của Đạo Tổ, họ cũng toàn tâm toàn ý đặt vào Tây Du Lượng Kiếp.

Nhân Tộc.

Trong Hoàng Cung.

Ngụy Chinh mộng trung trảm long, chém giết Kính Hà Long Vương!

Kính Hà Long Vương ôm hận, ngày đêm xông vào mộng của Lý Thế Dân, dọa nạt Lý Thế Dân, khiến Lý Thế Dân không được an ổn.

Nếu không phải Lý Thế Dân có Nhân Hoàng Chi Khí bảo hộ, chỉ sợ thật sự đã bị Kính Hà Long Vương đoạt mệnh.

Dù sao, Lý Thế Dân khác với Trụ Vương Đế Tân thời xưa, Đế Tân có tu hành Nhân Hoàng Công Pháp, có thể giá ngự Nhân Hoàng Chi Khí, bởi vậy, Đế Tân khi đó ngay cả Đại La Kim Tiên cũng chẳng làm gì được.

Triều đại thay đổi, Nhân Hoàng Công Pháp đã sớm thất truyền.

Cộng thêm một câu 'Tiên Thần không được can thiệp vào chuyện Nhân Tộc' của Lâm Nghệ, khiến vô số Tiên Thần đều rút khỏi Nhân Tộc, không còn uy hiếp lớn, Nhân Hoàng độc chiếm đại quyền Nhân Tộc, cũng không có nhiều ưu hoạn, nên không tìm kiếm công pháp tu luyện.

Cứ thế này, Nhân Hoàng dù có Nhân Hoàng Chi Khí, cũng khó mà giá ngự được!

Cộng thêm việc Lý Thế Dân tru sát huynh trưởng cùng tông tộc, trong lòng có sự day dứt, bởi vậy, liền theo đề nghị của đại thần mà cử hành Thủy Lục Đại Hội, siêu độ vong hồn, để cầu tâm an.

Bởi vậy, Lý Thế Dân bắt đầu khắp nơi tìm kiếm Cao Tăng đắc đạo!

Đương nhiên là tìm được Đường Tam Tạng!

Đường Tam Tạng chỉ có thể chấp nhận, cử hành xong Thủy Lục

Đại Hội.

Sau khi hoàn thành, Hóa Thân của Di Lặc xuất hiện, cáo tri Lý Thế Dân, Tiểu Thừa Phật Pháp khó mà triệt để siêu thoát vong hồn, chỉ có Đại Thừa Phật Pháp Tây Thiên mới có thể khiến Đại Đường quốc thái dân an!

Khổng Tuyên đã cáo tri Đường Tam Tạng.

Đường Tam Tạng tự nhiên đã đoán ra.

Nhưng không vạch trần.

Y chủ động thỉnh mệnh, đáp ứng giúp Lý Thế Dân đi Tây Thiên cầu lấy Chân Kinh siêu độ vong hồn.

Lý Thế Dân tự nhiên cao hứng, thấy Đường Tam Tạng vì gánh vác trọng trách này, vì Đại Đường mà hy sinh lớn lao như vậy, liền lập tức kết bái huynh đệ với Đường Tam Tạng.

Bên ngoài thành Trường An, mọi thứ đã chuẩn bị xong, Lý Thế Dân tự mình tiễn Đường Tam Tạng.

Thiên Đình, Phật Môn, Nhân Giáo cùng chư cường giả, thấy Đường Tam Tạng khởi hành, Lượng Kiếp thuận theo kế hoạch diễn ra, cũng thở phào nhẹ nhõm, bên Địa Phủ không thể làm gì được, nhưng Lượng Kiếp vẫn có thể khống chế.

"Quả nhiên, đều đang dò xét sao!" Cảm thụ từng đạo thần niệm bao phủ trên người, Đường Tam Tạng cười lạnh: "Xem đây!

Vậy thì hãy nhìn cho rõ, ta nhất định sẽ khiến các ngươi thấy kinh hỉ!" Ngay sau đó, Đường Tam Tạng bước đi về phía trước, cho đến khi ánh mắt chú ý dần dần giảm bớt!

Một đêm nọ.

Khổng Tuyên xé rách không gian, tìm Đường Tam Tạng trong một

hang động trên núi.

"Sư tôn!" Đường Tam Tạng cung kính cúi lạy.

"Con đường Tây Hành này, hung hiểm khôn lường, có Ma Tộc tọa trấn, trong đó không thiếu cường giả Chuẩn Thánh, tu vi của con vẫn còn ở Chân Tiên Cảnh, khó lòng tự vệ, Vi Sư sẽ truyền tất cả Đạo Quả tu hành chín kiếp trước cho con." Khổng Tuyên đưa chín kiếp Đạo Quả vào thân thể Đường Tam Tạng.

Lập tức!

Tu vi Đường Tam Tạng không ngừng bay lên, đề thăng đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Vốn dĩ, một phàm nhân, trong vài trăm năm, có thể tu luyện thành Thiên Tiên đã cực kỳ khó khăn, nhưng Khổng Tuyên không tiếc mọi tài nguyên bồi dưỡng, cộng thêm bản thân y là Chuẩn Thánh đỉnh phong, sắp Chứng Đạo.

Sự cảm ngộ về Đạo của y sâu sắc khôn lường, giáo đạo cho một mình Đường Tam Tạng, đề thăng đến Thái Ất Kim Tiên cũng thừa sức.

"Đa tạ Sư tôn!" Đường Tam Tạng cảm thụ sức mạnh Đạo Môn cường đại, cũng vô cùng hân hỉ, như vậy, con đường Tây Hành sẽ càng thêm nhẹ nhàng.

Ngay sau đó, Đường Tam Tạng nói: "Sư tôn!

Chuyện tuyên truyền Đạo Giáo, đệ tử nên làm thế nào, chỉ riêng một mình đệ tử, e rằng khó mà chu toàn chiếu cố, sao không thỉnh các sư huynh Đạo Môn cùng đi." "Chuyện này, Vi Sư sẽ an bài!" "Ngoài ra, khi gặp chuyện, tuyệt đối đừng tranh cường, nếu có việc, Vi Sư sẽ kịp thời đến!" Khổng Tuyên dặn dò mấy câu.

Ngay sau đó liền rời đi!

Đường Tam Tạng thử sức mạnh mới, khí thế mười phần, tin tưởng đủ sức để những kẻ âm mưu với Nhân Tộc kia, sẽ được chứng kiến một vở kịch Tây Hành khác biệt! . ...

Nhân Tộc.

Đường Tam Tạng đạp lên con đường Tây Hành lấy kinh, một bên đi bộ, một bên tu hành Đạo Gia Pháp Môn, trước đây khi ở Tịnh Thổ Tự, dưới sự chú ý của mọi người, tu hành đều phải giấu giếm.

Nhưng hiện giờ ra khỏi chùa, chỉ còn một mình, liền không chút cố kỵ!

Chương 150

Căn cốt của Đường Tam Tạng chính là kế thừa Linh Cốt của Kim Thiền Tử, trên phương diện tu hành, cũng là người có thiên tư cực giai, bởi vậy, chỉ trong mười kiếp ngắn ngủi, mới có thể lấy thân phận Nhân Tộc tu luyện đến Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

Đối với con đường Tây Hành lấy kinh này, Đường Tam Tạng đã sớm biết từ Sư tôn Khổng Tuyên, tràn đầy các loại mưu kế, đã được an bài minh bạch rõ ràng!

Các loại hung hiểm, cũng sẽ đợi y!

Gánh vác trọng trách ngăn cản mưu kế của Tiên Phật đối với Nhân Tộc, cũng sẽ đặt trên vai y!

Lý Thế Dân không hề biết Đường Tam Tạng có tu vi, bởi vậy, để bảo hộ sự an nguy của Đường Tam Tạng, Lý Thế Dân cũng an bài hai thị vệ tùy thân bảo hộ dọc đường.

Hai thị vệ ngoài một thân võ nghệ ra, không có chút tu vi nào, Đường Tam Tạng cũng không quá để ý!

Sau khi rời Trường An, trải qua chặng đường dài gian nan, ba người đi vào một dãy núi, do cỏ hoang rậm rạp che lấp đường đi, không thể phân biệt được đường, Đường Tam Tạng thì không sợ, dù sao là đệ tử Đạo Môn, sinh ra để trảm yêu trừ ma, khuông phù thiên hạ đại nghĩa, nhưng hai thị vệ lại sợ hãi run rẩy, một cái không cẩn thận, hai người trực tiếp rơi vào một cái hố lớn.

Đường Tam Tạng thấy vậy, thần sắc hơi ngưng lại, đột nhiên nhảy vọt vào trong hố lớn!

Khiến vô số thân ảnh đang nấp trong bụi cỏ xung quanh chú ý tất

cả đều ngạc nhiên trong chốc lát.

Tình huống gì vậy?!

Có người chủ động nhảy vào hố sao?

Kệ đi.

Thấy con mồi đã mắc câu, một đám yêu quái chưa hoàn toàn hóa hình, trực tiếp xông về phía hố lớn, gầm rú: "Mau chóng trói ba người...!" Lời gầm rú chưa dứt, đợi một con yêu quái xông đến trước hố sâu quan sát, lại phát hiện trong hố sâu đâu có ba thân ảnh nào?!

Con yêu quái đang dò xét đó dụi dụi mắt, dường như cho rằng mắt mình không tốt, hoa mắt rồi, khi nhìn lại, không một ai.

"Chuyện gì vậy!

Rõ ràng đã nhảy vào hố sâu, sao lại biến mất rồi?" Con yêu quái đó ngơ ngác.

Các yêu quái khác nghe vậy, cũng dò xét nhìn, cũng không thấy bóng dáng Đường Tam Tạng.

Trong nháy mắt, một cỗ hàn ý bao trùm trong lòng.

"Có quỷ!" Lập tức, những con yêu quái đó cực tốc lùi lại, nhìn quanh rừng cây, tĩnh mịch không một tiếng động, sự tĩnh lặng bất thường, khiến chúng sởn tóc gáy!

"Rút, mau chóng rút!" Một con yêu quái thúc giục, vội vàng bỏ chạy.

Sự tình quá quỷ dị.

Tất cả đều nhanh chóng chạy trốn về trong yêu động.

"Hỗn trướng!

Quay về rồi ư?!" Trong yêu động, một con Hổ Tinh đầu có vằn

chữ Vương, thấy một đám yêu quái không bắt được Nhân Tộc, lập tức lửa giận ngút trời, suýt chút nữa rút đao ra.

"Dần Đại Vương, ta đã bắt được ba người, nhưng, nhưng họ lại đột nhiên biến mất!" Một con yêu quái giải thích, kể lại toàn bộ tình huống quỷ dị trong rừng cây.

Hổ Tinh Dần Tướng Quân vừa nghe, đột nhiên nhíu mày.

Trước đó có người bí ẩn lén lút nói cho y biết, hôm nay có ba người sẽ đi qua Song Xoa Lĩnh, Dần Tướng Quân tự nhiên đặc biệt chú ý.

Người đích xác đã đến.

Nhưng, đột nhiên biến mất, lại là tình huống gì?!

"Đại Vương!

Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ đến rồi!" Ngoài động, một tiểu yêu lớn tiếng hô.

Dần Tướng Quân nhíu mày, trong lòng nghĩ, lẽ nào hai kẻ đó đã thi triển thủ đoạn, nửa đường chặn cướp?!

"Dần Đại Vương!" Hai yêu vương cười lớn bước vào yêu động.

Dần Tướng Quân thần sắc càng thêm âm trầm, trực tiếp hỏi: "Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ, vừa nãy ba người Nhân Tộc kia không phải đã bị các ngươi bắt đi sao?!" "Nhân Tộc?" Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ mặt đầy nụ cười, thấy Dần Tướng Quân sắc mặt âm trầm, vẻ mặt ngơ ngác, nói: "Dần Đại Vương bắt được Nhân Tộc sao?!" Giả bộ, giả bộ!

Dần Tướng Quân thấy vậy, càng thêm tức giận, nếu thừa nhận rồi, huynh đệ một nhà, ta cũng không so đo, nhưng lại chết cũng không thừa nhận, là đang chia rẽ sao?

“Ngộ nhận!” Vào lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên.

“Ngộ nhận?

Sự thực là như vậy!” Dần Tướng Quân đang trong cơn tức giận, còn chưa kịp tiện đáp một câu, nhưng nhanh chóng nhận ra có điều không đúng, đột nhiên quay nhìn về phía cửa yêu động, chỉ thấy một Nhân Tộc đầu trọc đang đứng yên lặng, nhìn chằm chằm mọi thứ trong yêu động, cũng không hề sợ hãi!

“Có quỷ!” Tiểu yêu báo tin thấy Đường Tam Tạng thần xuất quỷ một, giật mình nhảy dựng!

“Đại Vương!

Đó chính là Nhân Tộc đã biến mất!” Mấy tiểu yêu khác cũng sợ hãi hô lên.

Dần Tướng Quân, Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ đều nhìn sang, thần sắc ngạc nhiên, Đường Tam Tạng một Nhân Tộc, thấy yêu quái, một chút cũng không sợ hãi, đây là Nhân Tộc lương thực sao?!

Đường Tam Tạng cũng đánh giá một đám yêu quái, trước đó, y đã nhận ra yêu khí, bởi vậy, kịp thời ra tay, cứu hai thị vệ, rồi đưa họ trở về.

Sau đó, y lén lút đi theo sau đám tiểu yêu kia, muốn tìm ra đại yêu!

Khi thấy đầu lâu người chồng chất trong yêu động, Đường Tam Tạng trong nháy mắt nổi giận: “Tốt một đám nghiệt chướng, không biết đã tạo ra bao nhiêu sát nghiệt, đồ sát bao nhiêu Nhân Tộc của ta, hôm nay ta liền tiêu trừ tất cả!” Vừa nói, y kính trực xông về phía ba yêu vương!

“Nhân Tộc bé nhỏ, cũng dám phóng tứ!

Vừa hay đã lâu không ăn Nhân Tộc, lại tự đưa đến tận miệng!”

Hùng Sơn Quân thấy vậy, ánh mắt chợt lạnh, đang chuẩn bị xông lên sát phạt!

"Ngự Lôi Quyết, Hàng Yêu!" Đường Tam Tạng ngón tay niết động Đạo Môn Pháp Quyết, yêu động lập tức sinh Lôi Đình, trong nháy mắt đánh chết Hùng Sơn Quân.

"Không tốt!

Nhân Tộc Tiên Nhân!" Đặc Xử Sĩ biến sắc, vội vàng bỏ chạy, thực lực của Hùng Sơn Quân không hề yếu hơn y, lại bị miểu sát trong nháy mắt, cũng lập tức tiêu tan tâm tư chống cự.

"Nghiệt chướng!

Ngươi chạy đi đâu!" "Ngự Lôi Quyết, Tỏa Yêu Lôi!" Đường Tam Tạng được Lôi Đình bao phủ, hóa thân thành Lôi Đình Thần Linh, một ngón tay kích ra, Lôi Đình cuồn cuộn, tựa như Cự Long xông ra vây quanh Đặc Xử Sĩ, trong nháy mắt tiêu diệt y, tiện thể tiêu diệt luôn Dần Tướng Quân.

Đường Tam Tạng hiện giờ là Thái Ất Kim Tiên, đám tiểu yêu kia ngay cả Thiên Tiên cũng không phải, làm sao là đối thủ của y!

Trong yêu động, tất cả yêu quái đều bị tru sát!

"Đất Nhân Tộc, Nhân Tộc là tôn, yêu ma dám săn bắt Nhân Tộc, ta tất sẽ chém tận, đạp huyết mà đi!" Đường Tam Tạng ánh mắt sắc bén, sát khí cuồn cuộn, sát kiếp trong nháy mắt được phá trừ.

Ngay sau đó, y dùng Vô Thượng Đạo Pháp ngưng tụ một tôn điêu tượng, dựng trong yêu động.

Ngay sau đó, Đường Tam Tạng lại lui ra khỏi yêu động, cải yêu động thành Thiên Miếu!

Lấy thủ đoạn Đạo Môn khắc họa hai chữ 'Thiên Miếu'!

Tôn điêu tượng đó, chính là tín ngưỡng duy nhất của Đạo Môn, Thiên!

Tức Lâm Nghệ!

Lùi ba bước, Đường Tam Tạng thành kính nhìn chằm chằm điêu tượng, ngay sau đó cúi lạy ba lần, thư tả Đạo Môn Chân Giải lên vách đá bên cạnh, như vậy có thể truyền bá Đạo Nghĩa của Đạo Môn ở nơi đây, sau này, người qua đường thấy vậy, có thể thể hội Đạo Nghĩa trảm yêu trừ ma của Đạo Môn!

Ngay sau đó xoay người rời đi!

Phương Đông vừa hửng sáng!

Một vầng Thái Dương tiên hồng phun trào.

Chỉ thấy một lão đầu chống gậy thần sắc vội vã bước đi, đó là Thái Bạch Kim Tinh của Thiên Đình, chuyến này y đến đây, cũng là do được an bài đến cứu Đường Tam Tạng.

Sợ rằng chậm nửa nhịp, Đường Tam Tạng sẽ bị ăn thịt!

Nhưng, khi đến yêu động, chỉ thấy tất cả yêu quái đều đã bị tru sát, yêu động đã được cải tạo thành Thiên Miếu, trong đó cung phụng vị khủng bố cấm kỵ kia!

Chuyện gì vậy?

Đường Tam Tạng đâu?!

Đã xảy ra chuyện gì?

Thần niệm của Thái Bạch Kim Tinh dò xét khắp núi sâu, nhưng không tìm thấy bóng dáng Đường Tam Tạng, khiến y hoảng hốt.

Nếu Đường Tam Tạng bị ăn thịt, vậy bước đầu tiên của Lượng Kiếp này phải làm sao?!

Đạo Giáo!

Đột nhiên, Thái Bạch Kim Tinh chuyển mắt nhìn về phía vách đá bên cạnh có thư tả Đạo Môn Chân Giải, thần sắc hơi ngưng lại, đang định hủy bỏ nó.

Nhưng, nhìn thấy điêu tượng khôi ngạn trong Thiên Miếu, trán y toát mồ hôi, vội vàng cúi lạy, không dám có chút phóng tứ nào.

Đó là một tồn tại khủng bố, cấm kỵ của Hồng Hoang!

Trên trấn Đạo Tổ, dưới trấn chúng sinh!

Nếu dám động vào, cường giả Nhân Tộc có tu vi cảm ứng được, tất sẽ sát lên trời, tiêu diệt y, ngay cả Thiên Đế Hạo Thiên cũng không cứu được.

Bởi vậy, y không hề bận tâm mọi thứ trong yêu động, Thái Bạch Kim Tinh cấp tốc xông ra khỏi núi sâu, dò xét hết lần này đến lần khác, nhưng cũng không tìm thấy bóng dáng Đường Tam Tạng, khiến y càng thêm hoảng hốt.

Bất đắc dĩ, Thái Bạch Kim Tinh quay về Thiên Đình, cáo tri biến cố cho Thiên Đế Hạo Thiên.

Hạo Thiên cũng ngơ ngác, thi triển thủ đoạn thôi diễn, lại không thôi diễn ra!

Ngay sau đó thông tri Tây Phương.

Thích Già Ma Ni, Di Lặc cùng chư vị khác cũng vô cùng sốt ruột, phái ra không ít đệ tử Phật Môn vây quanh núi sâu tìm kiếm hơn chục vòng, cũng không tìm thấy chút tung tích nào.

"Đạo Giáo!" Nhanh chóng, họ phát hiện ra mấu chốt!

Yêu động được cải thành Thiên Miếu.

Có liên quan đến Đạo Giáo.

“Đạo Giáo là sao?” Di Lặc gấp rút đến Thiên Đình, chuẩn bị hỏi Thái Thượng Lão Quân, cho rằng có liên quan đến Thái Thượng Lão Quân.

Thái Thượng Lão Quân nói: “Đạo Giáo, là do Nhân Tộc tu sĩ Trương Đạo Lăng, dựa theo Nhân Giáo và Nhân Đạo sáng lập, ý tại duy hộ an nguy Nhân Tộc, hoàn toàn không có liên quan đến Nhân Giáo của ta, có lẽ là người của họ nhận ra Đường Tam Tạng có nguy hiểm, nên đã sớm cứu đi rồi.

Bằng không, sẽ không lại lập Thiên Miếu ở đó!” Thái Thượng Lão Quân đích xác hiểu rõ một chút về Nhân Tộc.

Trương Đạo Lăng lập Đạo Giáo, y cũng có biết, không ngại gì ở trong Nhân Tộc, cũng không quản nhiều!

“Đạo Giáo!

Phía sau Trương Đạo Lăng là ai?” Hạo Thiên lại đột nhiên hỏi một vấn đề, “Ai đang chống lưng?!” “Cụ thể không rõ!

Nhưng, chuyện này ta nghi ngờ là thủ đoạn của vị kia bố trí.

Chương 151

Đừng quên, trước đó y từng tọa trấn nhân gian một thời gian." Thái Thượng Lão Quân nhắc nhở.

Vị kia, tự nhiên chỉ Lâm Nghệ!

Nghe hai chữ đó, Thiên Đình tĩnh lặng không một tiếng động, không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

"Bất kể ai làm, nhất định phải tìm thấy Đường Tam Tạng, nếu không, Lượng Kiếp không thể hoàn thành, đối với chúng ta đều không có lợi!" Di Lặc Phật cũng không đi tranh luận ai đang chống lưng Đạo Môn.

"Tìm thấy rồi!" Vào lúc này, một Phật tử vội vàng xông vào Thiên Đình, thần sắc quái dị nhìn Di Lặc Phật nói: "Đường Tam Tạng đã rời Song Xoa Lĩnh, hiện giờ sắp đến chân Ngũ Hành Sơn rồi." Di Lặc: "....." Hạo Thiên: "....." Thái Thượng Lão Quân: "....." Cứ mãi vội vàng tìm kiếm, Đường Tam Tạng lại đã rời Song Xoa Lĩnh rồi sao?

Chẳng lẽ Đường Tam Tạng không gặp kiếp nạn ở Song Xoa Lĩnh, không gặp những yêu quái kia sao?!

Nhưng, đã thiết định xong rồi mà!

Đường Tam Tạng nhẹ nhàng qua ải sao?

Mấy người nhìn nhau, lại không nói nên lời, chỉ có thể phát điên, đổ lỗi tất cả lên Đạo Giáo.

Những năm này, Đạo Giáo cũng phát triển nhanh chóng, xuất hiện không ít tu sĩ cường đại, Trương Đạo Lăng lại còn đắc Đạo Quả, hưởng thụ Khí Vận gia trì của một giáo, liệt vào Kim Tiên!

Nếu Đạo Giáo ra tay, thì, chuyện này đáng để suy nghĩ sâu xa rồi!

Liệu có ảnh hưởng đến lợi ích của chúng ta không?!

"Phía sau Trương Đạo Lăng nhất định có người!

Bằng không, sẽ không phát triển nhanh chóng như vậy!" Hạo Thiên trầm ngâm nói.

Thái Thượng Lão Quân càng thêm ngưng trọng, Nhân Đạo sinh ra một Đạo Giáo, gây xung kích lớn nhất cho Nhân Giáo, bởi vậy, y là người quan tâm nhất.

"Vậy có phải Tiệt Giáo đánh danh Hậu Nghệ, phù trì ra không?!" Di Lặc cũng lo lắng, dù sao, Lượng Kiếp này liên quan đến sự hưng thịnh của Phật Môn!

Dù sao, hiện giờ đệ tử Tiệt Giáo đều tọa trấn Thiên Đình, trong Tây Hành Lượng Kiếp hoặc nhiều hoặc ít, cũng động chạm đến một số lợi ích của họ, nếu nhân cơ hội gây rối, cũng không thể đề phòng được.

Không, Tiệt Giáo lại có Thông Thiên Giáo Chủ tọa trấn, lại càng khó khăn.

Hiện giờ cuộc đối quyết bên ngoài trời, đã kiềm chế các cường giả Hồng Hoang, bởi vậy, trong Hồng Hoang hiện giờ, trừ Đạo Tổ ra, Thông Thiên là người khủng bố nhất, nắm giữ đại quyền sinh sát, một khi chọc giận Thông Thiên, nhất định sẽ hứng chịu đòn đánh khủng bố, tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Chỉ có thể tạm thời thăm dò tình huống của Đạo Môn, ngoài ra, Đường Tam Tạng không chết, đó là một chuyện may mắn!

Rời Song Xoa Lĩnh, Đường Tam Tạng đến Lưỡng Giới Sơn, ngắm nhìn Ngũ Chỉ Sơn hùng vĩ trấn áp Tôn Ngộ Không.

"Sư phụ, rốt cuộc cũng đến rồi!" Bị áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, Tôn Ngộ Không cũng thấy Đường Tam Tạng, tức thì mừng rỡ kêu lớn:

“Sư phụ!

Sư phụ, ta ở đây!” Cuối cùng cũng thoát khốn!

Trước đó, Di Lặc đã nói, chỉ cần bảo hộ Đường Tam Tạng đến Tây Thiên thỉnh chân kinh thành công, sẽ có thể tu thành chính quả, thoát khỏi khổ nạn bị trấn áp.

Vậy nên, cuối cùng cũng đợi được rồi!

Bị trấn áp khổ sở mấy trăm năm, muốn thoát ly khổ nạn, không có gì khiến y kích động hơn!

Đường Tam Tạng nhíu mày.

Thần niệm cấp tốc dò xét chân núi, tìm kiếm thân ảnh Tôn hầu tử.

Ngay sau đó, y đi xuống chân núi, đến trước mặt Tôn hầu tử.

“Ngươi gọi ta là Sư phụ!?” Đường Tam Tạng hiếu kỳ.

“Sư phụ!

Đệ tử Tôn Ngộ Không, phụng mệnh bảo hộ Sư phụ Tây Thiên thủ kinh!” Tôn Ngộ Không vội vàng giải thích.

Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng cũng lập tức hiểu rõ.

Đây là đồ đệ đầu tiên!

“Ta phải cứu ngươi thế nào?” 19.

Đường Tam Tạng vọng nhìn Ngũ Chỉ Sơn, định dùng tu vi Thái Ất Kim Tiên đánh phá, nhưng phát hiện Ngũ Chỉ Sơn còn ẩn tàng huyền cơ khác!

Tôn Ngộ Không thấy Đường Tam Tạng thần tình điềm nhiên, đối với y không chút sợ hãi, hơi ngẩn ra, hoàn toàn khác với hòa thượng Đại Đường yếu đuối trong lời Di Lặc Phật.

Chốc lát, Tôn Ngộ Không mới nói: “Trên Ngũ Hành Sơn có một

đạo phù chú, do Phật Tổ thi triển khi trấn áp ta.

Sư phụ nếu gỡ bỏ phù chú ấy, Lão Tôn liền có thể dễ dàng thoát ra." Đường Tam Tạng thần niệm cấp tốc lan tỏa đến đỉnh núi, quả nhiên thấy một tấm phù chú thiếp tản ra Phật quang, ngay sau đó y leo lên Ngũ Chỉ Sơn, không nói hai lời, trực tiếp xé bỏ Phật thiếp phù chú.

"Sư phụ, hãy lùi xa một chút, cẩn thận kẻo bị thương!" Tôn Ngộ Không cười lạnh.

Y thề sẽ khiến Đường Tam Tạng kiến thức bản sự của mình.

Muốn cho một cái "hạ mã uy" để sau này dễ hành sự.

Đường Tam Tạng lùi lại vài bước.

Tôn Ngộ Không nhún vai, năm trăm năm lửa giận bùng nổ, kèm theo một tiếng vang trời long đất lở, Ngũ Chỉ Sơn trong khoảnh khắc băng hội, hóa thành vô số phi thạch, cấp tốc khuếch tán ra ngoài hàng ngàn vạn công lý.

"Yêm Lão Tôn, cuối cùng cũng tự do rồi!" Tôn Ngộ Không càn rỡ cười lớn, cười đến mức phóng túng.

Trông y cực kỳ cuồng bạo, hoàn toàn không còn thái độ ôn hòa như trước.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt lóe hàn quang.

"Cái hạ mã uy này, đủ dọa ngươi sợ vãi linh hồn rồi chứ." Y chuyển mắt nhìn sang, nhưng đồng tử chợt co rụt, kinh ngạc tột cùng, chỉ thấy Đường Tam Tạng vẫn đứng đó không hề tổn hại, trên mặt không chút sợ hãi, mà lại điềm nhiên!

"Hừ!" Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, lười giết một con kiến hôi, xoay người chuẩn bị rời đi.

Đường Tam Tạng tiến lên, đột nhiên gọi y lại nói: "Trước kia ngươi đã đáp ứng, muốn cùng ta đến Tây Thiên thủ kinh, lẽ nào đã quên rồi sao?!" "Vụt!" Tôn Ngộ Không chuyển mắt, hung ác nhìn chằm chằm Đường Tam Tạng, nhe răng trợn mắt nói: "Muốn đi thủ kinh thì đi, vừa rồi ngươi đã lừa dối ta ra ngoài, cái đồ ngu ngốc.

Yêm Lão Tôn khó khăn lắm mới thoát khốn, há có thể đi theo cái tên ngốc chết tiệt như ngươi." "Nếu ngươi còn dám nói thêm một lời vô nghĩa, Yêm Lão Tôn sẽ ăn thịt ngươi!" Tôn Ngộ Không trừng Đường Tam Tạng với ánh mắt đầy vẻ hung tợn.

Đồng tử y tràn ngập sát khí đỏ ngầu!

"Không ổn rồi!" Các Tiên Thần, La Hán, Già Lam Thần đang ẩn mình quan sát đều giật mình khi thấy bản tính hung liệt của Tôn Ngộ Không không thay đổi, sợ Tôn Ngộ Không thật sự dùng một côn đánh chết Đường Tam Tạng.

Như vậy, Tây Du Lượng Kiếp sẽ không thể tiếp diễn!

Không, ngay khi đang lo lắng, thần sắc đại biến thì: "Quả nhiên, yêu ma xảo quyệt!" Đường Tam Tạng đột nhiên thần sắc trầm xuống, không nói hai lời, giơ tay niết quyết: "Ngự Lôi Quyết, Trừ Yêu!" "Ba sát, ba sát!" Lập tức, thiên địa bỗng biến hóa, vô tận lôi đình cấp tốc hội tụ, tất cả giáng xuống oanh sát Tôn Ngộ Không.

Một cỗ lực lượng hủy diệt kinh khủng bao trùm, khiến đồng tử Tôn Ngộ Không co rút, hoàn toàn ngây người.

Không phải vì sợ hãi, mà vì người đầu trọc nhìn có vẻ thanh tú, tay không có sức trói gà, vị hòa thượng yếu đuối trong miệng Di Lặc Phật, lại là một tu giả, thực lực còn mạnh mẽ.

Làm sao có thể!

Đường Tam Tạng có tu vi!

La Hán và Tiên Thần đang âm thầm quan sát cũng kinh ngạc trừng mắt, hoàn toàn ngây dại.

Tôn Ngộ Không hoàn hồn, đối mặt với lôi đình hủy diệt đang giáng xuống, hừ lạnh một tiếng: "Tốt lắm hòa thượng!

Nếu ngươi có thể đỡ được mười chiêu của Yêm Lão Tôn, Yêm Lão Tôn sẽ cùng ngươi đi Tây Thiên một chuyến." Nói rồi, y rút Như Ý Kim Cô Bổng, một côn oanh tạc không gian, hàng trăm vạn lý không gian trực tiếp băng toái, nhấn chìm lôi đình, ngay sau đó sát phạt kinh khủng phản công Đường Tam Tạng.

"Nghiệt chướng!" "Ngự Lôi Quyết, Hàng Yêu Kiếm!" Đường Tam Tạng tụ tay vung ra, vô tận Pháp tắc hội tụ thành lôi đình chi kiếm, diễn hóa vô cùng vô tận, tạo thành kiếm khí hồng lưu, trực tiếp phá khai côn ảnh của Tôn Ngộ Không, từng tấc từng tấc chém thẳng về phía Tôn Ngộ Không.

"Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!" "Trời ạ, Đường Tam Tạng từ lúc nào đã có tu vi khủng bố như vậy?!" Các Tiên Thần và La Hán Già Lam đang quan sát, nhìn đến mức tròng mắt suýt nữa lồi ra, Đường Tam Tạng không chỉ có tu vi, mà còn khủng bố, còn mạnh hơn cả bọn họ.

Hoàn toàn không phải vị hòa thượng yếu đuối từ Tịnh Thổ kia!

Tôn Ngộ Không cũng thần sắc đại biến, bởi vì y bị trấn áp mấy trăm năm, tu vi không tiến thêm tấc nào, ngược lại còn suy yếu không ít, hiện giờ chỉ còn tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Đường Tam Tạng lại có thực lực Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, cảnh giới áp chế y.

Nhưng Tôn Ngộ Không cũng không sợ, y nắm giữ Thất Thập Nhị Biến, Kim Cương Bất Hoại Chi Khu, Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết,

Pháp Tướng Thiên Địa... và các thần thông khác, dù tu vi suy yếu, chiến lực vẫn còn đó.

"Giết!" Tôn Ngộ Không thi triển Thất Thập Nhị Biến, hóa thân thành một con Đại Bằng vạn trượng, trong nháy mắt xông lên trời, móng vuốt vỗ mạnh xuống, vỗ vào kiếm khí hồng lưu, trực tiếp đánh nát nó.

Sau đó lao thẳng về phía Đường Tam Tạng!

"Đạo Tàng, Thập Phương Phù Đồ Ngục!" Đường Tam Tạng cũng bay lên không, trên người tản ra đạo quang xán lạn, che lấp vô biên Phật quang, ngón tay niết động, Nhân Đạo chi lực ngưng tụ, cấp tốc tại tám phương vị và hai phương vị trên dưới của con Đại Bằng vạn trượng do Tôn Ngộ Không hóa thân, cấu trúc một thập diện tù lao, giam cầm Tôn Ngộ Không.

Đạo Tàng, chính là bảo điển Đạo Giáo cao hơn Ngự Lôi Quyết.

Theo Sư tôn Khổng Tuyên nói, đây là bảo điển do Thiên Quỹ Nhân Tộc tặng, truyền thừa cho người sáng lập Đạo Giáo Trương Đạo Lăng, nhờ đó Trương Đạo Lăng một phàm nhân mà thành Kim Tiên!

Sức mạnh của bảo điển này không thể tưởng tượng, bởi vì nó có thể mượn Nhân Đạo chi lực!

Đây là quyền lực mà Nhân Tộc được Thiên Phú ban cho!

Thập Phương Phù Đồ Ngục, một loại thần thông trong Đạo Tàng, mượn thập phương Nhân Đạo chi lực để trấn áp yêu ma!

Tôn Ngộ Không bị giam cầm, cũng kinh hãi, bị đả kích mà vô cùng phẫn nộ.

Y, Tề Thiên Đại Thánh năm xưa, lại bị một phàm nhân giam cầm, sao có thể chịu nổi.

“Hòa thượng!

Ngươi bức Yêm Lão Tôn, để ta thử cho ngươi xem Pháp Tướng Thiên Địa của Yêm Lão Tôn!” Thần sắc Tôn Ngộ Không càng lúc càng hung tợn, nhục thân không ngừng biến lớn, cứng rắn chống đỡ Thập Phương Phù Đồ Ngục, không ngừng cao hơn, lớn hơn, chốc lát đã đạt hàng ngàn vạn lý, giống như muốn cưỡng ép phá tan Thập Phương Phù Đồ Ngục.

Đường Tam Tạng thấy vậy, lại lần nữa niết quyết: “Đạo Tàng, Thiên Miếu Trấn Nhân Đạo!” Bầu trời điên cuồng vặn vẹo, một tòa Thiên Miếu tràn ngập dị tượng của Lâm Nghệ điên cuồng hấp thu Nhân Đạo chi lực, sau đó, diễn hóa thành hàng trăm vạn trượng, trong nháy mắt trấn áp trên đỉnh đầu Tôn Ngộ Không.

“Oanh long!” Tôn Ngộ Không như thể phải chịu toàn bộ áp bức của Nhân Đạo, hai chân lún sâu vào mặt đất, thân thể cũng bị trấn áp.

“S... s... s...” Tôn Ngộ Không với ánh mắt điên cuồng hung tợn, trợn trừng Thiên Miếu, gầm lên: “Một cái miếu nát, cũng dám vọng tưởng trấn áp Yêm Lão Tôn!” “Yêu nghiệt phóng tứ!” “Dám cả gan tiết độc Thiên Miếu Nhân Tộc của ta, tru diệt!” Sát tâm của Đường Tam Tạng cấp tốc biến đổi.

Y niết đạo quyết, ấn xuống, Thiên Miếu trực tiếp trấn sát, muốn đánh Tôn Ngộ Không xuống đất mà trấn áp!

Thiên Miếu, là miếu vũ thờ tượng khôi vĩ.

Là nơi Thiên Chủ Nhân Tộc cư ngụ!

Cũng là nơi hy vọng của Nhân Tộc, gánh vác tín ngưỡng của Nhân Tộc!

Đường Tam Tạng không biết tượng khôi vĩ kia là Lâm Nghệ, nhưng y biết, Thiên Miếu là tín ngưỡng tối cao của Đạo Môn, cũng là

nơi ký thác tinh thần của Nhân Tộc, kẻ nào tiết độc, nghiêm trị không tha!

Thiên Miếu, không chỉ mượn Nhân Đạo chi lực, mà còn mượn tín ngưỡng chi lực của Nhân Tộc hội tụ trong Thiên Miếu!

Được phép sử dụng sức mạnh này!

Chương 152

Bởi vì việc mượn tín ngưỡng chi lực Nhân Tộc, trừ ma vệ đạo, phò trợ thiên hạ, được cho phép, không phải lạm dụng tín ngưỡng chi lực, sẽ không bị Nhân Đạo trừng phạt.

Đường Tam Tạng tự nhiên có thể thi triển!

Thiên Miếu trấn áp, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khó thoát!

Huống hồ Tôn Ngộ Không với tu vi suy yếu hiện giờ, trực tiếp bị áp chế đến thổ huyết.

Sát tâm của Đường Tam Tạng đã định!

Tôn Ngộ Không cảm giác được, thần sắc đại biến, vội vàng kêu lên: "Sư phụ!

Đệ tử sai rồi, đệ tử xin thề với Thiên Đạo, sẽ hảo hảo hộ tống Sư phụ Tây Thiên thủ kinh." Nếu không cầu xin tha thứ, Đường Tam Tạng sẽ giết y!

Bị tru sát bằng Nhân Đạo chi lực và Nhân Tộc tín ngưỡng chi lực, dù có Kim Cương Bất Hoại Thể đao chém không đứt, lửa thiêu không cháy, cũng phải bị hai loại lực lượng cấm kỵ này trấn sát.

"Ngươi ngay cả ta cũng không đánh lại, giữ lại có ích gì!" Đường Tam Tạng lạnh lùng nói.

Tiết độc tôn uy Thiên Chủ Nhân Tộc, đã chạm đến giới hạn của y!

"Đường Tam Tạng dừng tay!" Hàng Long La Hán ẩn mình trong bóng tối vội vàng xông ra, hô lên: "Đường Tam Tạng!

Y đích xác là đồ đệ hộ tống ngươi đi Tây Thiên thủ kinh, chuyến đi này hung hiểm khôn lường, y thực lực cũng mạnh, có thể giúp

ngươi không ít việc, tuyệt đối đừng giết y." "Quả nhiên!" Thấy La Hán hiện thân, lòng Đường Tam Tạng trầm xuống.

Vì Nhân Tộc, những kẻ này cũng đủ dụng tâm cơ rồi!

Nhưng, vì lộ trình sắp tới, và lời sư tôn Khổng Tuyên dặn dò, Đường Tam Tạng cũng buông bỏ sát tâm, thu hồi Thiên Miếu, nghiêm trọng cảnh cáo: "Sau này nếu còn dám bất kính với Thiên Miếu, tuyệt đối không tha thứ lần nữa!" "Yêm Lão Tôn ghi nhớ rồi!" Tôn Ngộ Không khôi phục nhục thân, thở hổn hển.

Y sợ hãi rồi!

Đâu ra cái hòa thượng yếu đuối kia?

Di Lặc Phật trêu đùa y sao!

Đến đây, Tôn Ngộ Không đã hận Di Lặc Phật.

"Đi thôi." Đường Tam Tạng liếc nhìn Hàng Long La Hán, rồi mặc kệ y, ngay sau đó gọi Tôn Ngộ Không tiếp tục lên đường.

Hàng Long La Hán đứng giữa hư không, đứng trong gió mà ngẩn ngơ!

Đường Tam Tạng này, hung hãn đến đáng sợ!

Quá mức dũng mãnh!

Sát phạt quả quyết!

Đâu còn vẻ bình hòa mà đệ tử Phật Môn nên có?!

"Không được, chuyện này nhất định phải bẩm báo Phật Tổ!" Hàng Long La Hán thầm nghĩ, cảm thấy sự việc có gì đó không đúng, rất không đúng.

Các Tiên Thần khác cũng ngơ ngác quay về Thiên Đình bẩm báo mọi chuyện không thể tin nổi đã xảy ra!

Lúc này.

Thiên Đình.

Hạo Thiên, Di Lặc, Thái Thượng Lão Quân không biết mọi chuyện, đều đang trầm mặc suy tư, cảnh giác trước sự xuất hiện đột ngột của Đạo Giáo.

"Nếu Tiệt Giáo thật sự giở trò trong bóng tối, vậy sẽ rất khó giải quyết, không thể không đề phòng những người của Tiệt Giáo ở Thiên Đình." Hạo Thiên ngưng trọng nói.

Đối với Tây Du Lượng Kiếp, y không quá để tâm như Di Lặc và Thái Thượng Lão Quân.

Không, mặc dù không đạt được nhiều lợi ích trực tiếp trong lượng kiếp, nhưng nếu lượng kiếp viên mãn, Đạo Tổ đã đích thân hứa sẽ giao thánh vị tự phế của Thông Thiên Giáo Chủ cho y.

Một khi có được thánh vị, y có thể thành Thánh!

Chỉ riêng giá trị của thánh vị đã đủ để y tốn hết tâm cơ.

"Chuyện Tiệt Giáo, Bản Tọa sẽ đích thân ra mặt, các ngươi không cần lo lắng, cứ yên tâm xử lý việc lượng kiếp là được." Giọng Hồng Quân đột nhiên vang lên trong đầu ba người.

Ba người vội vàng cúi mình lắng nghe.

Ngay sau đó, đáp: "Tuân Đạo Tổ Pháp Chỉ!" Có lời của Đạo Tổ, có nghĩa là Đạo Tổ sẽ đích thân ra tay trấn áp Tiệt Giáo, vậy thì, dù Thông Thiên Giáo Chủ lần nữa chứng đạo thành Thánh, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể tạo thành uy hiếp quá lớn cho y.

Như vậy càng dễ bố trí!

Vì vậy, trong lòng y cũng thở phào một hơi!

Về phía Địa Phủ, Hồng Quân không chú ý, bởi vì Địa Phủ đã xảy ra biến cố, bỏ lỡ thời cơ trấn áp, có mưu tính nữa cũng vô ích.

Nhưng Nhân Đạo và lượng kiếp thì không như vậy.

Đặc biệt Tây Du Lượng Kiếp, phải viên mãn càng sớm càng tốt, mới có thể cung cấp đủ sức mạnh để y phục hồi!

Vì vậy, y chuyển sự chú ý sang Tây Du Lượng Kiếp, và tình thế ở Thiên Ngoại!

Cuộc đối kháng trong Hỗn Độn Thiên Ngoại cũng đã xảy ra biến hóa không nhỏ, tin tức Thiên Đạo phản hồi, mang theo cảm giác áp bách, khiến Hồng Quân cảm thấy không ổn.

Oanh long!

Một khắc nào đó.

Hồng Hoang chấn động kịch liệt, Tam Thập Tam Thiên đang băng tháp, bầu trời đang nứt ra, đại địa cũng đang sụt lún, khiến chúng sinh chìm trong hoảng loạn tột độ, lo lắng Hồng Hoang sẽ một lần nữa băng hội.

Hồng Quân thần sắc đại biến, cả người trở nên cực kỳ sợ hãi và chấn động!

Cấp tốc dò xét Thiên Ngoại.

"Oanh long!" Thiên Ngoại, Thiên Đạo ngăn cản Tam Thiên Đại Đạo đối với Tam Thiên Đại Đạo, nhưng Tam Thiên Đại Đạo lại điên cuồng hấp thu Hỗn Độn chi thế, Hỗn Độn bản nguyên, Đại Đạo Hỗn Độn bản nguyên, liên tục không ngừng tăng cường uy năng của Tam Thiên Đại Đạo.

Còn Thiên Đạo cũng không biết, Lâm Nghệ có thể hấp thu Tử Tiêu Thần Lôi sát uy, Diệt Thế sát uy... dung nhập vào Tiễn Đạo, tăng

phúc sát phạt của Tiễn Đạo.

Mũi tên của Tam Thiên Đại Đạo được thế, dũng mãnh tiến lên, cấp tốc phá khai quang luân của Thiên Đạo Thần Luân, đâm thẳng vào Thiên Đạo Thần Luân, xuyên thủng Thiên Đạo Thần Luân.

Cán cân Thiên Đạo nghiêng lệch.

Chỉ một chút mạnh mẽ, cũng lập tức thay đổi cục diện chiến đấu.

Thiên Đạo Thần Luân trong khoảnh khắc băng hội.

Điều đó có nghĩa là một kích của Thiên Đạo, đã không ngăn cản được Lâm Nghệ!

Thất bại rồi!

Thiên Đạo Thần Luân băng hội, mũi tên Tam Thiên Đại Đạo điên cuồng ma diệt quy tắc của Thiên Đạo, gây trọng thương cho Thiên Đạo, khiến Hồng Hoang cũng sản sinh vô cùng vô tận Đại Đạo ai minh, trật tự bắt đầu hỗn loạn!

Trời ạ, Thiên Đạo đã bại rồi!

Không thể nào!

Thiên Đạo là Chủ tể trật tự, kẻ nắm giữ quy tắc, sao có thể bại được!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Đế Tuấn, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng... và các cường giả Hồng Hoang khác trong Hỗn Độn Tinh Không, thấy cục diện chiến đấu đã có kết quả, từng người đều chấn động suýt chút nữa đạo tâm thất thủ.

Kết quả như vậy, khiến người ta không thể chấp nhận!

Thiên Đạo trong lòng họ, là trật tự tối cao, Thần Sáng Thế, Chân Thần duy nhất.

Thế nhưng... ngay cả Thiên Đạo cũng bại dưới tay Lâm Nghệ!

Vậy thì ở Hồng Hoang, Lâm Nghệ là tồn tại vô địch nhất, mạnh nhất!

Nhưng, điều không thể tin nhất là Lâm Nghệ... chưa chứng đạo!

Bước thứ tư chưa hề bước ra!

Đạo của y, đáng sợ đến mức nào, cấm kỵ đến mức nào?!

Khiến Trấn Nguyên Tử và những người khác tràn đầy tò mò và kỳ vọng, họ biết, vĩnh viễn không thể so sánh với loại khủng bố và cấm kỵ này, nhưng họ muốn biết, khi Lâm Nghệ chứng đạo, y sẽ mạnh đến mức nào?

Liệu y có thể thực sự siêu thoát không?!

Có lẽ, Lâm Nghệ có thể mang đến cho Hồng Hoang một thời đại khác!

Thời đại đó, khiến người ta kinh khủng, nhưng cũng khao khát và mong chờ!

Lâm Nghệ nhìn Thiên Đạo Thần Luân đang băng hội, cũng cấp tốc lao về phía Hồng Hoang, chuẩn bị giáng thêm một kích.

Nhưng lúc này.

Dị biến đột ngột phát sinh.

Một thân ảnh khôi ngô vĩ đại, trong khoảnh khắc Thiên Đạo Thần Luân băng hội, đột nhiên xuất hiện trong Hỗn Độn, đối diện chặn trước mặt Lâm Nghệ.

Bàn Cổ Đại Thần!

Thân ảnh khôi ngô vĩ đại này, Lâm Nghệ đã thấy không biết bao nhiêu lần trong Bàn Cổ Đại Điện, tự nhiên nhận ra!

Lâm Nghệ đột nhiên dừng lại, đồng tử hơi híp, ngưng thị thân ảnh Bàn Cổ, cũng không tiếp tục ra tay với Thiên Đạo.

Đương nhiên, không phải vì kiêng dè Bàn Cổ.

Dù sao, với cảnh giới hiện giờ của Lâm Nghệ, dù Bàn Cổ Đại Thần chân thân giáng lâm, duy trì chiến lực đỉnh phong nhất, cũng không làm gì được y.

Cảnh giới hiện giờ của Lâm Nghệ, sớm đã ở trạng thái bán siêu thoát.

Pháp chứng đạo mới của y đã bước vào bước thứ tư, dần dần siêu thoát cực hạn nhục thân, trên cơ sở Bàn Cổ lấy sức mạnh chứng đạo, y đã tiến tới cực hạn và siêu thoát.

Vì vậy, vào lúc này, chỉ xét riêng cảnh giới nhục thân, Lâm Nghệ đã vượt qua Bàn Cổ!

Các tế bào trong cơ thể y không chỉ diễn hóa thành từng thế giới, mà còn dần hư hóa, đang chuyển biến sang một tầng thứ sinh mệnh khác!

Ngay cả sức mạnh đỉnh phong nhất mà Hồng Quân thi triển, sức mạnh có thể sánh ngang cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, cũng không thể phá vỡ được quang tường của y.

Ngay cả Thiên Đạo, một ý thức quy tắc, cũng bị đánh bại!

Sức mạnh của y đã sớm phá vỡ giới hạn Hồng Hoang.

Chương 153

Vì vậy, dù Bàn Cổ phục sinh, cảnh giới cũng không đạt đến tầng thứ Đại Đạo Thánh Nhân, cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân đối với Lâm Nghệ đã không còn uy hiếp, nên y hoàn toàn không sợ hãi bất kỳ ai.

Điều khiến Lâm Nghệ nghi hoặc và không hiểu, hoàn toàn là việc khi trật tự quy tắc Thiên Đạo bị trọng thương, Bàn Cổ lại xuất hiện ngăn cản!

Cần biết, sự vẫn lạc của Bàn Cổ, có liên quan mật thiết đến Thiên Đạo.

Thiên Đạo là quy tắc mà Bàn Cổ ngưng tụ, chỉ là, quy tắc mà Bàn Cổ thai nghén có phương thức vận hành trật tự độc lập, từ đó sản sinh ý thức mới.

Khi Bàn Cổ khai thiên, ngoài sự hạn chế của Đại Đạo, Thiên Đạo cũng là nguyên nhân khiến Bàn Cổ chứng đạo thất bại.

Thiên Đạo đã thoát khỏi Bàn Cổ.

Nhưng Thiên Đạo là sự ngưng tụ của quy tắc và trật tự, không thể vận chuyển độc lập, cần một tái thể.

Thân thể Bàn Cổ là tái thể tốt nhất!

Bàn Cổ thân hóa Hồng Hoang, đối với Thiên Đạo mà nói, là nơi thừa tải tốt nhất.

Vì vậy, Thiên Đạo không tiếc kế, khiến Bàn Cổ đạo vẫn, làm tái thể.

Theo lý mà nói, Bàn Cổ rõ ràng bị Thiên Đạo hãm hại, nên phải thống hận Thiên Đạo mới đúng.

Thế nhưng hiện giờ Thiên Đạo bị trọng thương, Lâm Nghệ chuẩn bị ra tay với Thiên Đạo, Bàn Cổ lại ngăn cản.

Điều đó khiến y không thông suốt.

Đương nhiên, chỉ là một đạo hư ảnh, Lâm Nghệ cũng hoàn toàn không để ý, có thể dễ dàng xóa bỏ.

"Ta có lời muốn nói với ngươi!" Đột nhiên, hư ảnh Bàn Cổ ngưng thị Lâm Nghệ, mở miệng nói.

Ngay sau đó, y giơ bàn tay lên, Hỗn Độn quanh Lâm Nghệ cấp tốc vặn vẹo, hàng tỷ vạn trượng bão tố hủy diệt Hỗn Độn không ngừng khuếch tán, bao trùm y và Lâm Nghệ trong đó.

"Bàn Cổ Đại Thần tái hiện, chuyện gì đang xảy ra vậy?!" "Bàn Cổ Đại Thần sẽ giúp Thiên Đạo sao?" Trấn Nguyên Tử và các cường giả Hồng Hoang khác đang quan sát, cũng nhíu mày, trăm bề suy nghĩ không giải.

"Bàn Cổ Ấn Ký!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, họ là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, có cảm ứng bẩm sinh với Bàn Cổ, nhanh chóng nhận ra hư ảnh này, chính là Bàn Cổ Ấn Ký tiềm tàng trong Thiên Đạo!

Chỉ là, họ không hiểu, vì sao Bàn Cổ lại muốn ngăn cản Lâm Nghệ?

"Bàn Cổ!" Trong Hồng Hoang, Hồng Quân đang quan sát mọi thứ, cũng không biết trong Thiên Đạo ẩn chứa Bàn Cổ Ấn Ký.

Càng không biết, Bàn Cổ sẽ xuất hiện ngăn cản Lâm Nghệ! 20.

Y đã dung hợp Thiên Đạo, có cảm tri với trật tự Thiên Đạo, cũng khó lòng dò xét một chút tung tích, ngay cả khi khuy thăm Hỗn Độn Thiên Ngoại, cũng bị Bàn Cổ Ấn Ký ngăn trở.

Nhưng, càng như vậy, càng khiến y cảm thấy bất an!

"Hy vọng đừng xảy ra ngoài ý muốn!" Hồng Quân lo lắng nhất là Thiên Đạo.

Ngay cả Thiên Đạo cũng không có cách nào làm gì được Lâm Nghệ, điều đó chứng minh, thực lực của Lâm Nghệ ít nhất cũng sánh ngang cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, thêm vào đó Lâm Nghệ đã diễn sinh ra quy tắc, có sự khắc chế tuyệt đối đối với trật tự quy tắc Thiên Đạo.

Hoặc là, Lâm Nghệ nắm giữ thủ đoạn duy nhất có thể xóa bỏ Thiên Đạo!

Một khi Lâm Nghệ hạ quyết tâm ra tay với Thiên Đạo, thì lúc này Thiên Đạo đã bị trọng thương, Lâm Nghệ vẫn duy trì đỉnh phong, vậy đủ để xóa bỏ Thiên Đạo.

Y, cùng Thiên Đạo hợp đạo, có quan hệ mật thiết với Thiên Đạo, nếu Thiên Đạo hoàn toàn băng hội, y cũng tất yếu bị ảnh hưởng.

Hiện nay bản nguyên của y đang bị trọng thương nghiêm trọng, vẫn chưa phục hồi, thiếu đi sự dựa dẫm vào Thiên Đạo, cùng sự gia trì sức mạnh quy tắc Thiên Đạo, thì trước mặt Lâm Nghệ, y hoàn toàn không có chút sức chống đỡ nào.

"Thiên Đạo cũng bị đánh bại rồi, tên này thật đáng sợ, bước thứ tư còn chưa hoàn thành, đã sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân, nếu sau khi chứng đạo, y sẽ khủng bố đến mức nào?!" "Xem ra ta, một Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng chẳng qua chỉ vậy mà thôi!" Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ dò xét dị biến của Thiên Đạo, biết được kết quả của cuộc quyết chiến Thiên Ngoại!

Ngoài sự chấn động, còn có một loại đả kích mãnh liệt.

Y đã trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân thực sự, cứ ngỡ mình đã

thực sự siêu thoát.

Nhưng tất cả những gì xảy ra trên người Lâm Nghệ, lại dội một gáo nước lạnh vào y.

Ngay cả Lâm Nghệ, người đã đánh bại Thiên Đạo, sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân còn chưa siêu thoát, vậy y đã siêu thoát sao?

Vào giờ phút này, Lâm Nghệ mới chỉ là đỉnh phong giới hạn tu vi của Hồng Hoang.

Cảnh giới mà tất cả chúng sinh truy tìm!

Cái đỉnh phong giới hạn này, đối với Lâm Nghệ mà nói, lại mới chỉ là bước chứng đạo đầu tiên.

Phô ra một sự so sánh, y mới biết cái gọi là "siêu thoát" trong miệng mình, chỉ là một trò cười mà thôi.

Nhiều nhất là từ một con kiến hôi bình thường, thuế biến thành một con kiến hôi mạnh mẽ hơn!

"Thiên Đạo bị đánh bại rồi, quả nhiên y đã làm được!" Địa Phủ, Hậu Thổ ánh mắt lấp lánh, đối mặt với Lâm Nghệ, một Địa Đạo Thánh Nhân như nàng, cũng chỉ có thể ngưỡng vọng!

Vốn dĩ, nàng đã thu xếp ổn thỏa Địa Phủ.

Hậu Thổ đã định điều khiển Địa Đạo chi lực, tấn công Thiên Đạo, khiến Thiên Đạo bị địch ở cả hai mặt, giảm bớt áp lực cho Lâm Nghệ ở Thiên Ngoại, từ đó hiệp trợ trấn áp Thiên Đạo.

Nhưng bây giờ, không cần trợ giúp, chỉ với sức mạnh một mình Lâm Nghệ, cũng đã trọng thương Thiên Đạo!

Đặt dấu chấm kết thúc viên mãn cho trận quyết chiến Thiên Ngoại!

Thậm chí, ngay cả nàng cũng đã lần lượt đánh giá thấp Lâm Nghệ.

Trong đầu nàng hiện lên quang tường trong Hỗn Độn, Hậu Thổ biết rõ, nó không chỉ cách biệt chúng sinh Hồng Hoang, mà còn cách biệt cả nàng ở bên ngoài, tạo ra cảm giác xa cách!

Đồng thời, cả Địa Phủ cũng chấn động.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Cường Lương... và các Tổ Vu khác, Minh Hà Lão Tổ, Địa Tạng... từng người đều kinh hãi chấn động.

Đạo Tổ bị đánh bại, trốn về Hồng Hoang.

Nay, Thiên Đạo cũng bị trọng thương trấn áp.

Vậy thì cả Hồng Hoang này, ai là đối thủ của Lâm Nghệ?

Điều đáng sợ nhất, điều khiến người ta hít một hơi khí lạnh, run rẩy nhất là, Lâm Nghệ chưa chứng đạo!

Vậy nếu y chứng đạo thì sao?

Lại có thể đạt đến cảnh giới nào?!

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, khó mà tưởng tượng được.

Xưa kia, Lâm Nghệ mới ở tầng thứ nào chứ?

Khi ấy, Lâm Nghệ còn chưa bước ra bước đầu tiên, không tiếc tất cả, dùng Bản Nguyên Đại Đạo hiệp trợ y đi theo Pháp Chứng Đạo mới, từng bị chế giễu, thậm chí, ngay cả vài Tổ Vu đã cung cấp Bản Nguyên Đại Đạo cho Lâm Nghệ, cũng bị gọi đùa là kẻ ngốc.

Cách một hai mươi vạn năm, Lâm Nghệ đã đứng trên đỉnh phong mà tất cả sinh linh Hồng Hoang, bao gồm cả cường giả số một Hồng Hoang là Đạo Tổ đều truy cầu.

Đỉnh phong ấy lại chỉ là bước siêu thoát đầu tiên của Lâm Nghệ!

“Đại ca!

Quyết định năm xưa của huynh là chính xác!” “Hậu Nghệ kia có thể thành công, không thể thiếu Đại ca, Vu Tộc chúng ta có thể thay đổi vận mệnh, cũng không thể thiếu Đại ca.” Chúc Dung ánh mắt rực sáng, nhìn về phía Đế Giang.

Đúng là như vậy.

Sau khi Lâm Nghệ đưa ra Pháp Chứng Đạo mới, Đế Giang quả thật đã ôm quyết tâm liều một phen, mới vô điều kiện giúp đỡ Lâm Nghệ, nếu không có bước này, có lẽ con đường Lâm Nghệ đi, lại có gì đó khác biệt.

Thế nhưng...

Đế Giang cũng bị ý chí kiên định của Lâm Nghệ cảm nhiễm!

“Hậu Nghệ, ngươi có biết con đường này khó khăn đến mức nào không!

Không, phải nói là quá dị thiên khai, không thực tế, thoát ly ba loại Pháp Chứng Đạo, tự mình khai tịch một đạo, đây tuyệt đối là tiền lệ chưa từng có ở Hồng Hoang nha.” “Không đi ba con đường mà Đạo Tổ đã nói!

Ngươi có biết không?

Đã có ba loại Pháp Chứng Đạo, những kẻ có thể chứng đạo thành Thánh, cũng chỉ có mấy người đó, những người được định sẵn.

Ba con đường này, những người đó đều đi trước, những người khác đi theo dấu chân, còn khó chạm đến đích đến, huống hồ con đường mà ngươi chọn, là con đường chưa biết, hoàn toàn không ai đi, càng thêm mờ mịt!” “Huynh trưởng!

Đã cơ hội mờ mịt, vậy sao không buông tay đánh cược một phen,

ví như huynh trưởng, kỳ thực trong lòng huynh hiểu rõ vận mệnh của Vu Tộc hơn ai hết, nhưng huynh trưởng cũng đâu có bỏ cuộc, vẫn đang kiên trì, ta lại sao dám dễ dàng nói từ bỏ." ...

Từng có cuộc đối thoại với Lâm Nghệ.

Ý chí của Lâm Nghệ kiên định.

Đó là nguyên nhân cốt lõi khiến Lâm Nghệ có thể đi đến ngày hôm nay, trưởng thành như hiện tại!

"Ta thì mong chờ, Hậu Nghệ bước ra bước cuối cùng, rốt cuộc sẽ đạt đến tầng thứ nào?" Chúc Cửu Âm ánh mắt lấp lánh.

Lâm Nghệ mới bắt đầu bước thứ tư, đã sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân, vậy thì khi bước ra bước thứ tư, trải qua sự thăng hoa thuế biến cực độ, sẽ siêu việt tất cả nhận thức, loại cảnh giới đó sẽ là cảnh giới chưa từng có trong Hồng Hoang.

Nghe vậy, các Tổ Vu cũng trong tâm chiến, đồng loạt thất thanh trầm mặc!

Hậu Nghệ bộ lạc.

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng cũng tự hào, hân hoan, trên mặt tràn đầy nụ cười kiêu ngạo.

"Lân Nhi!

Sau này, cha con là mạnh nhất, không ai dám bắt nạt mẹ con và con nữa!" Tây Vương Mẫu nhìn Lân Nhi đang ôm trong lòng, kích động nói.

Lân Nhi không biết "mạnh nhất" là gì, chỉ líu lo nói: "Cha là tuyệt vời nhất!" Vân Tiêu, Cửu Phượng, Tây Vương Mẫu đều không hẹn mà cùng nhìn nhau, đều mỉm cười, đích xác là tuyệt vời nhất, điều mà Lâm Nghệ đã làm được, Hồng Hoang không một ai có thể sánh bằng.

Đạo Tổ, Bàn Cổ Đại Thần, cũng khó lòng sánh bằng!

"Thiện tai!" Trong Địa Tạng Miếu, Địa Tạng tuyên một tiếng Phật hiệu, không nói thêm lời nào, giờ phút này, y đã không còn chút tâm tư nào, tự mình là Phật, không liên quan đến Linh Sơn!

Thiên Đạo bị trọng thương, Địa Đạo, Nhân Đạo đều có cảm ứng!

Thiên Đình, Phật Môn, Nhân Giáo, Tiệt Giáo cũng đều có cảm tri, ngoài sự vô lực, sớm đã không còn ý chí đối kháng.

Lâm Nghệ, đã áp bức cả Hồng Hoang đến mức không thở nổi.

Về phản ứng của chúng sinh Hồng Hoang sau khi Thiên Đạo bị trọng thương, Lâm Nghệ không hề hay biết.

Hiện giờ y chỉ còn đối lập với hư ảnh Bàn Cổ trong Hỗn Độn, bị từng lớp từng lớp bão tố hủy diệt Hỗn Độn bao vây.

Chương 154

Hư ảnh Bàn Cổ nói: "Ngươi hẳn là tò mò vì sao ta lại ngăn cản ngươi diệt sát Thiên Đạo, phải không?!" Lâm Nghệ gật đầu.

"Trên người ngươi có huyết mạch của ta, cũng kế thừa ý chí của ta." "Nhưng ngươi làm tốt hơn, ưu tú hơn ta nhiều!" "Chính vì vậy, ta mới phải ngăn cản, bởi vì, điều đó liên quan đến an nguy chứng đạo của ngươi!" Bàn Cổ từ từ nói.

Lâm Nghệ ánh mắt ngưng lại, lẳng lặng lắng nghe.

Bàn Cổ tiếp tục nói: "Ta tuy là ấn ký, nhưng tiềm tàng trong trật tự quy tắc Thiên Đạo, cũng có thể cảm tri, hiện giờ ngươi đã siêu việt ta, nhưng vẫn chưa bước đến bước chứng đạo.

Vì vậy, ta mới nhân cơ hội này hiện thân, nhắc nhở ngươi, ngươi phải tích lũy đến một trình độ nhất định, khi trực giác mách bảo rằng có thể triệt để siêu thoát, lúc đó mới có thể chứng đạo." "Vì sao?" Lâm Nghệ hỏi: "Với sức mạnh hiện tại của ta, ngay cả Hỗn Độn Ma Thần ẩn tàng trong Hỗn Độn, cũng không thể tạo thành uy hiếp cho ta.

Kẻ uy hiếp duy nhất là Đại Đạo, cũng khó lòng ức chế ta!" "Ngươi sai rồi!" Bàn Cổ nói: "Trước đây, ta đã giáng xuống ý chí, nói với huyết mạch của ta, một khi đạt đến cảnh giới đó mà chứng đạo, sẽ phải đối mặt với kẻ địch còn đáng sợ hơn.

Những kẻ địch này, thực ra không phải Hỗn Độn Ma Thần, mà là tồn tại ở tầng thứ cao hơn." "Ta gọi họ là Hồng Mông Đạo Tôn!" "Hồng Mông Đạo Tôn!" Lâm Nghệ thần sắc nghiêm lại, một bí mật tuyệt thế, khiến y cũng khá chấn động!

"Hồng Mông Đạo Tôn, là những tồn tại siêu thoát nắm giữ sức mạnh cao hơn, nắm giữ quy tắc, có thể dùng quy tắc để thư tả Đại

Đạo!" "Tất cả Đại Đạo trong Hỗn Độn này, đều do quy tắc thư tả mà thành!" "Một khi đạt đến tầng thứ Hồng Mông Đạo Tôn, ngươi có thể triệt để khống chế quy tắc, dùng quy tắc sáng tạo ra Tam Thiên Đại Đạo, Tam Vạn Đại Đạo, thậm chí Ba Mươi Vạn Đại Đạo." "Ta, cũng từng ở giới hạn đó!

Nhưng, ta lại không nắm giữ quy tắc, chỉ là một Chu Hóa Đạo Thanh Liên, dựa vào việc hấp thu Tam Thiên Đại Đạo đã được thư tả, nghịch hướng suy diễn quy tắc Hồng Mông Đạo Tôn, cố gắng siêu thoát." "Nhưng, Tam Thiên Đại Đạo là do những Hồng Mông Đạo Tôn kia thư tả, không cho phép quy tắc mới sinh tồn tại.

Vì vậy, tuy ta đã diễn sinh ra quy tắc, quy tắc đó cũng sản sinh ý thức, từ đó cản trở ta chứng đạo, ngược lại còn lấy thân thể ta làm tái thể, gánh vác xuống." "Thiên Đạo, thực ra là thể ý thức được hội tụ từ một chút ý chí còn sót lại của những Hồng Mông Đạo Tôn kia trong quá trình thư tả Đại Đạo.

Hơn nữa, với Tam Thiên Đại Đạo làm bản mẫu, Pháp Chứng Đạo mới mà ngươi khai tịch, tu luyện đến cảnh giới hiện tại, cũng sẽ bị hạn chế." "Một khi chứng đạo, ngươi sẽ cảm ứng được, nhất định sẽ phải đối mặt với uy hiếp trí mạng cực lớn." Bàn Cổ đã tiết lộ cho Lâm Nghệ một bí mật Hỗn Độn hùng vĩ và khủng bố!

Điều đó thực sự khiến Lâm Nghệ kinh ngạc, ngưng trọng!

Nhìn vậy, trước đây, kẻ địch khủng bố mà Hậu Thổ phải đối mặt, không phải Hỗn Độn Ma Thần, mà là Hồng Mông Đạo Tôn!

Một nhóm những kẻ cấm kỵ đáng sợ có thể khống chế quy tắc, tùy ý thư tả Đại Đạo!

Đó mới là những người siêu thoát thực sự.

Muốn chứng đạo, rốt cuộc cũng phải đối mặt với Đại Đạo, phải

đối mặt với họ!

Nhưng, điều đó có liên quan gì đến việc Bàn Cổ ngăn cản y xóa bỏ Thiên Đạo?

Lâm Nghệ không nhịn được tò mò, hỏi: "Có liên hệ tất yếu với việc ta xóa bỏ Thiên Đạo sao?

Thiên Đạo cũng là uy hiếp, nếu cứ để mặc, một khi ta chứng đạo, Thiên Đạo cũng sẽ ra tay với ta." "Ngươi chỉ thấy bề mặt!" Bàn Cổ nói: "Không xóa bỏ Thiên Đạo, tự nhiên sẽ có lợi cho ngươi!" Lợi ích sao?

Lâm Nghệ cũng hiếu kỳ, về bí mật mà Bàn Cổ biết, y cũng chưa lý giải, vì vậy, đích xác cũng không rõ trong đó ẩn chứa lợi ích gì?

Đã Bàn Cổ đã nói, Thiên Đạo là thể ý thức được hội tụ từ một chút ý chí còn sót lại khi Hồng Mông Đạo Tôn thư tả Đại Đạo.

Vậy nếu y chứng đạo thì Hồng Mông Đạo Tôn có lại lấy Thiên Đạo làm dẫn, từ đó áp chế, ra tay với y không?

Không, nếu không như vậy, nếu không xóa bỏ Thiên Đạo, một khi chứng đạo, Hồng Mông Đạo Tôn giáng lâm, y vừa phải đối mặt với uy hiếp của Hồng Mông Đạo Tôn, lại vừa phải đề phòng Thiên Đạo.

Y không hề nghi ngờ, Thiên Đạo vào thời khắc quan trọng, sẽ phát động đòn tấn công trí mạng nhất đối với y!

Bàn Cổ cũng rõ ràng sự lo lắng của Lâm Nghệ, giảng giải: "Thứ nhất, Thiên Đạo không bị xóa bỏ, nếu Hồng Mông Đạo Tôn lợi dụng nó để áp chế và cản trở ngươi chứng đạo, thì đối với ngươi, đó lại là một lợi thế." "Bởi vì, Hồng Mông Đạo Tôn không hiểu rõ ngươi, nếu họ đích thân giáng lâm, phát động tấn công đối với ngươi, liệu ngươi có tìm ra cách ứng phó không?

Thiên Đạo lại khác, ngươi đã từng chiến đấu với nó, cũng đã hiểu

rõ nó, nếu Hồng Mông Đạo Tôn lợi dụng Thiên Đạo để đối phó ngươi, thì ngươi đã quen thuộc Thiên Đạo, tự nhiên sẽ có cách ứng phó, xa hơn là đối mặt trực tiếp với Hồng Mông Đạo Tôn sẽ dễ dàng hơn một chút." "Hồng Mông Đạo Tôn là tồn tại siêu thoát, ở tầng thứ Đại Đạo, mạnh hơn Thiên Đạo rất nhiều tầng thứ.

So với việc ngươi đối phó Hồng Mông Đạo Tôn, ta thà để ngươi đối phó Thiên Đạo hơn." Lâm Nghệ nghe vậy, cũng bỗng nhiên hiểu ra.

Đích xác là như vậy, nếu Hồng Mông Đạo Tôn không đích thân xuất hiện, họ có thể sẽ lợi dụng Thiên Đạo để cản trở y chứng đạo!

Đối phó Thiên Đạo, quả thật quen thuộc hơn một chút.

Hồng Mông Đạo Tôn là một ẩn số, tầng thứ cụ thể, Lâm Nghệ không có cách nào lý giải.

Họ có thể tạo thành uy hiếp lớn đến mức nào, y cũng không rõ.

"Thứ hai, sau khi Hồng Hoang bị phá nát, cực kỳ bất ổn.

Thiên Đạo là tổng hòa của quy tắc trật tự Hồng Hoang, khống chế Tam Thiên Đại Đạo.

Một khi Thiên Đạo bị xóa bỏ, thì cấu trúc quy tắc trật tự sẽ băng hội hoặc hỗn loạn, tất yếu sẽ gây ra sự hỗn loạn của Tam Thiên Đại Đạo, hậu quả đó, sẽ còn đáng sợ hơn việc đập nát Hồng Hoang!" "Khi đó, chúng sinh sẽ chìm vào trạng thái đạo băng, tất cả đều bị hủy diệt, thế giới sẽ tàn lụi.

Kết cục như vậy, e rằng ngươi cũng không muốn thấy chứ." Bàn Cổ nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ chiếm cứ Địa Phủ, nhưng cũng phải dựa vào Hồng Hoang.

Hơn nữa, hai đứa trẻ của Lâm Nghệ, cần hấp thu Bản Nguyên Tam Thiên Đại Đạo của Hồng Hoang để trưởng thành, Lâm Nghệ cũng không muốn hủy diệt Hồng Hoang.

Nhưng, dù không diệt Thiên Đạo, thì vào một ngày nào đó, y cũng tất yếu phải đối đầu với Thiên Đạo, khi đó, kết quả cũng sẽ như vậy.

Lâm Nghệ trầm mặc suy tư.

Bàn Cổ nói: "Mặc dù không thể tru sát Thiên Đạo, nhưng hiện giờ ngươi đã nắm giữ quy tắc, với thủ đoạn của ngươi, hoàn toàn có thể thay thế Thiên Đạo, trở thành kẻ khống chế quy tắc trật tự Hồng Hoang, ngươi có hiểu không?!" "Thay thế Thiên Đạo?" Nghe vậy, trong đầu Lâm Nghệ một tia sáng lóe lên.

Đích xác đây là một con đường thoát.

Thiên Đạo, chỉ là ý thức sinh ra từ quy tắc trật tự, chứ không phải bản thân quy tắc trật tự.

Lâm Nghệ có cách, xóa bỏ ý thức đó.

Khi đó, Thiên Đạo diệt.

Ý thức của y liền nhân cơ hội chủ đạo tất cả.

Như vậy, Hồng Hoang sẽ không xuất hiện tình hình quy tắc trật tự hỗn loạn, Tam Thiên Đại Đạo băng hội.

Khi đó, sau khi ổn định quy tắc trật tự, y có thể triệt để buông tay, để quy tắc trật tự Hồng Hoang tự vận chuyển, sẽ không thiên vị bất kỳ phe nào, chỉ tuân theo quy tắc vận chuyển.

Khi đó, sẽ không còn Thiên Đạo bất công!

Bởi vì, Thiên Đạo trước đây có ý thức, có Hồng Quân chấp chưởng, liền mang theo tư tâm, Thiên Đạo như vậy không thể làm được đại công vô tư!

Còn về việc làm thế nào để thay thế Thiên Đạo?

Lâm Nghệ đã có một kế hoạch!

Nếu cưỡng ép xóa bỏ và thay thế Thiên Đạo, tất yếu sẽ gặp phải sự phản kích của Thiên Đạo, hoặc là lưỡng bại câu thương.

Điều đó không có lợi cho ai cả.

Nhưng, nếu bắt đầu từ phương diện Nhân Đạo, Địa Đạo, thì lại khác.

Thiên Đạo đang bị trọng thương, khẩn thiết muốn dung nhập Nhân Đạo, Địa Đạo, để hoàn thiện, tăng cường đủ sức mạnh đối kháng Lâm Nghệ.

Khi đó, Lâm Nghệ có thể nhân cơ hội giấu Tiễn Đạo quy tắc và ý thức vào trong Nhân Đạo, Địa Đạo.

Đợi Thiên Đạo dung hợp Địa Đạo, Nhân Đạo, cũng tương đương với việc Tiễn Đạo quy tắc và ý thức cũng theo đó dung nhập. 21.

Khi đó, y sẽ lợi dụng Tiễn Đạo quy tắc và ý thức, từ bên trong từng bước phân rã ý thức Thiên Đạo, loại bỏ ý thức Thiên Đạo ra ngoài, thực hiện một cuộc đấu trí âm thầm.

Hơn nữa, khi Thiên Đạo dung hợp Nhân Đạo, Địa Đạo, những lợi ích mà nó mang lại, cũng khó mà tưởng tượng được!

Thứ nhất, trật tự sẽ liên quan đến Thiên Địa Nhân, càng thêm hoàn thiện, vận hành quy tắc trật tự càng thêm hoàn mỹ, giảm thiểu các loại lượng kiếp phát sinh!

Thứ hai, Hồng Hoang sẽ vì thế mà trở nên kiên cố hơn, thậm chí, sẽ trở nên quảng đại hơn, dưới sự giúp đỡ của một hệ thống quy tắc hoàn thiện, hấp thu Bản Nguyên Hỗn Độn, vươn rộng vô hạn vào Hỗn Độn, khôi phục lại vẻ quảng đại vô biên của Hồng Hoang xưa kia.

Không gian sinh tồn mở rộng, tranh đoan cũng sẽ giảm bớt!

Hơn nữa, có thể chịu đựng được sự xung kích của các cường giả chiến đấu, đón nhận uy hiếp của Hồng Mông Đạo Tôn!

Đương nhiên, đối với Lâm Nghệ mà nói, y sẽ có được sự gia trì của tất cả sức mạnh Hồng Hoang.

Mặc dù sức mạnh hiện giờ của y đã siêu thoát Hồng Hoang, nhưng có sức mạnh Hồng Hoang giúp đỡ, tương đương với sự gia trì của một Đại Đạo Thánh Nhân!

Như vậy, đối phó với kẻ địch mà y sẽ phải đối mặt khi chứng đạo bước thứ tư, cũng sẽ được bảo đảm hơn!

Địa Đạo do Hậu Thổ chấp chưởng.

Lâm Nghệ cũng có thể chấp chưởng.

Nhân Đạo bản thân y cũng chấp chưởng.

Tiết kiệm được quá nhiều phiền phức.

Lâm Nghệ không quá thích mưu kế.

Với thực lực và cảnh giới hiện giờ, y cũng không cần mưu kế.

Nhưng, tất cả là để loại bỏ ý thức Thiên Đạo, ngăn ngừa biến cố phát sinh, gây nguy hiểm cho Địa Phủ, và con đường tu luyện sau này của hai đứa trẻ, y cũng không thể không cẩn trọng.

"Xin Bàn Cổ Đại Thần hiệp trợ ta!" Lâm Nghệ nói ra phương pháp của Bàn Cổ.

Diễn một vở kịch!

Để Thiên Đạo buông lỏng cảnh giác, đồng thời cũng có cảm giác khẩn thiết, cảm thấy sau khi dung hợp Nhân Đạo, Địa Đạo, có thể trấn áp, hoặc thậm chí giết y!

Khi đó, Thiên Đạo sẽ giống như Hồng Quân, vì mục tiêu giết chết y, điên cuồng mưu tính Nhân Đạo, Địa Đạo!

Phương pháp tốt nhất, cũng là chịu trọng thương!

Một khi chịu trọng thương, Thiên Đạo sẽ cảm ứng được cơ hội trấn áp y!

Còn y phục hồi, lại có thể tạo thành cảm giác áp bách cho Thiên Đạo, Hồng Quân!

Bàn Cổ cũng đã đồng ý.

"Hãy đi tiếp con đường này thật tốt, ngươi mạnh hơn ta, độc lập khống chế quy tắc diễn sinh, đã bước vào cảnh giới bán siêu thoát.

Một khi chứng đạo, những uy hiếp mà ngươi phải đối mặt, sẽ không còn là uy hiếp nữa." "Ta trầm luân chưa đủ sâu, nên mới thất bại.

Nhưng ta lại nhìn thấy hy vọng ở ngươi, có lẽ, đó là niềm an ủi lớn nhất đối với ta!" Bàn Cổ nói xong, một quyền oanh sát về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cũng ngưng tụ mũi tên bắn trả.

Lập tức!

Bão tố hủy diệt Hỗn Độn vô biên vô tận bị đánh tan, uy năng sát phạt khủng bố hùng vĩ, càn quét hàng trăm, hàng ngàn Trung Thiên Thế Giới.

Thân thể Bàn Cổ không ngừng cao lớn lên, mười ức trượng, trăm ức trượng!

Bàn tay lớn bao phủ, từng mảnh Hỗn Độn bị trấn diệt, xung kích hủy diệt Hỗn Độn sản sinh, càn quét Hỗn Độn Tinh Không, khiến Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các cường giả Hồng Hoang khác đều

kinh hãi biến sắc!

“Chuyện gì vậy?

Ngay cả Bàn Cổ Đại Thần và Lâm Nghệ cũng đánh nhau sao?” “Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?” Côn Bằng và các Đại Năng khác lẩm bẩm.

“Bàn Cổ Đại Thần e rằng cũng không ngăn cản được!” Trấn Nguyên Tử nói.

Chương 155

Dù sao, đó cũng chỉ là một đạo ấn ký mà thôi.

Lâm Nghệ, ngay cả Thiên Đạo một tồn tại sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân còn bị y đánh bại, Bàn Cổ Đại Thần dù ở trạng thái đỉnh phong, e rằng cũng không thể ngăn cản bước chân của Lâm Nghệ.

"Xong rồi!" Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy Lâm Nghệ áp chế toàn diện Bàn Cổ Đại Thần, càng thêm hoảng sợ.

Đạo Tổ bị trọng thương, bị thương đến mức phải trốn về Hồng Hoang.

Thiên Đạo cũng bị trọng thương.

Nếu Bàn Cổ Đại Thần đạo ấn ký cũng bị xóa bỏ, vậy thì Lâm Nghệ là người mạnh nhất Hồng Hoang, những Thánh Nhân dưới Thiên Đạo này, liệu có còn mạng mà sống không?!

Lâm Nghệ e rằng chỉ cần một ngón tay cũng có thể nghiền nát bọn họ!

Sát phạt Tiễn Đạo của Lâm Nghệ phi thường khủng bố.

Một mũi tên bắn ra, mang theo Tiễn Đạo quy tắc, trực tiếp xóa sổ một cánh tay của Bàn Cổ.

Bàn Cổ thì nhân cơ hội dùng lực lượng ấn ký điều động sức mạnh quy tắc Thiên Đạo.

Thiên Đạo bị trọng thương, cũng chỉ có thể âm thầm tiềm phục, và cung cấp Thiên Đạo chi lực để Bàn Cổ chống đỡ.

Bất kể nhân quả giữa nó và Bàn Cổ thế nào, hiện giờ Bàn Cổ đại chiến với Lâm Nghệ, Lâm Nghệ là uy hiếp lớn nhất, nó tự nhiên phải

giúp.

Bàn Cổ sau khi có được sức mạnh quy tắc Thiên Đạo, nhục thân càng thêm ngưng tụ.

Ngay sau đó, dưới sự chú ý không thể tin nổi của tất cả các cường giả, Bàn Cổ Đại Thần thúc đẩy nhục thân đã ngưng tụ, trực tiếp va chạm với Lâm Nghệ.

Sau đó, trực tiếp tự bạo!

"Oanh long!" Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng trong Hỗn Độn, lực lượng hủy diệt bao trùm hàng vạn Đại Thiên Thế Giới, ngay cả Hỗn Độn Tinh Không cũng bị vạ lây, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa, Đế Tuấn, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử...

đều bị xung kích hủy diệt oanh xuống Hỗn Độn Tinh Không.

"Phốc xuy!

Phốc xuy!" Từng vị cường giả điên cuồng thổ huyết!

Trong mắt lóe lên sự chấn động tột độ!

Bàn Cổ Đại Thần không tiếc tự bạo tấn công Lâm Nghệ.

Một kích tự bạo, thật mạnh!

Dù đứng ở khoảng cách vô tận xa, cũng bị thương.

Hồng Hoang cũng vì thế mà chấn động.

Tam Thập Tam Thiên băng tháp.

May mắn là Thông Thiên Giáo Chủ kịp thời tế xuất Tru Tiên Kiếm Trận, bố trí trên thương khung, nghiền nát tất cả những mảnh vỡ của Tam Thập Tam Thiên đang băng tháp, nếu không, đại địa Hồng Hoang cũng sẽ gặp tai ương.

Trung tâm vụ nổ.

Trên người Lâm Nghệ tự chủ hình thành quang tường, ngăn cách tất cả!

Đừng nói hiện giờ chỉ là một đạo ấn ký của Bàn Cổ tự bạo, ngay cả chân thân Bàn Cổ tự bạo, e rằng cũng cực kỳ khó mà triệt để phá vỡ quang tường!

Vì vậy, loại tự bạo như vậy không thể gây ra dù chỉ một chút tổn hại cho y.

Nhưng để lừa dối tất cả mọi người.

Lâm Nghệ thu hồi quang tường.

Chịu đựng một lần xung kích hủy diệt.

Giả vờ tỏ ra thê thảm.

Sau đó, y bước ra khỏi trung tâm vụ nổ, với vẻ khí thế suy giảm, tu vi bạo điệt, cấp tốc bay ngang Hỗn Độn Tinh Không, lao vào Hồng Hoang.

Hậu Thổ đang đợi thấy Lâm Nghệ toàn thân đầy thương thế, khí thế đại giảm, thần sắc đại biến hỏi: "Xảy ra chuyện gì rồi?!" "Trước về Địa Phủ!" Lâm Nghệ nói một câu.

"Oa!" Một ngụm tiên huyết phun ra.

Hậu Thổ càng thần sắc đại biến, vội vàng mang Lâm Nghệ quay về Địa Phủ.

"Trời ạ, Lâm Nghệ bị trọng thương rồi!" Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử quay về thấy vậy, ánh mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Bàn Cổ Đại Thần ngưng tụ sức mạnh quy tắc Thiên Đạo tự bạo một kích, đã trọng thương Lâm Nghệ...!

“Lâm Nghệ bị trọng thương rồi!” Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng lau vết máu khóe miệng, nhìn thân ảnh Lâm Nghệ và Hậu Thổ biến mất khỏi thiên địa, trong mắt họ bùng phát ánh sáng hoan hỉ rực rỡ!

Lâm Nghệ bị trọng thương, vậy thì, trận chiến này, cả hai đều bị thương nặng!

Có cơ hội rồi!

“Bàn Cổ vì sao lại giúp Thiên Đạo?” Hồng Quân chú thị mọi chuyện, nhưng không mừng rỡ quá sớm.

Đạt đến tầng thứ của y, mưu kế vô số, tự nhiên đối với mọi chuyện đều cẩn trọng.

Nhân quả giữa Bàn Cổ và Thiên Đạo, y tự nhiên biết rõ.

Bàn Cổ ngăn cản Lâm Nghệ, khiến y trăm bề suy nghĩ không giải.

Ngoài ra, Lâm Nghệ có thật sự bị trọng thương không?

Cần biết, ngay cả Diệt Thế Ma Bàn dung nhập vào cũng không phá vỡ được quang tường của Lâm Nghệ?

Chẳng lẽ quang tường chủ động phòng ngự?

Lâm Nghệ không biết Bàn Cổ sẽ tự bạo, nên không kịp mở quang tường để chống cự?

Hồng Quân không ngừng suy tư suy diễn.

Nhưng, kết quả suy diễn cuối cùng chỉ có một, với Thiên Đạo, y có cơ hội!

Bất kể có kế hoạch gì, cũng phải cho y đủ thời gian để phục hồi, mưu tính!

Lâm Nghệ về Địa Phủ, liền nhân cơ hội cắt đứt Thiên Đạo, cách

tuyệt mọi sự dò xét.

Bản thân Lâm Nghệ toàn thân thương thế, khí thế đại giảm, thổ huyết tiên huyết, ngay khi về tới Vu Giới, trong nháy mắt đã khôi phục tất cả.

Toàn thân vết máu hóa thành quang điểm tiêu tán.

Ngay cả y phục rách nát cũng thần kỳ biến lại nguyên vẹn không hề hư hại.

Khí thế, đâu có chút suy giảm nào.

Hậu Thổ nhìn mà ngạc nhiên.

Trước đó, y có vẻ bị trọng thương, nửa sống nửa chết, nhưng lúc này, lại không có chuyện gì sao?

"Ngươi không sao chứ?" Hậu Thổ hỏi.

"Không sao!" Lâm Nghệ cười nhạt, nói.

Nếu luận về diễn xuất, y cảm thấy mình có thể thành ảnh đế.

Thấy Hậu Thổ vẻ mặt kinh ngạc, Lâm Nghệ giải thích: "Ta không bị thương, chỉ là giả vờ thôi." Giả vờ sao?!

Hậu Thổ không hiểu, nói: "Với thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể xóa bỏ Thiên Đạo, và Đạo Tổ, cũng không ai có thể uy hiếp được ngươi.

Vì sao không nhân cơ hội xóa bỏ Thiên Đạo, vĩnh viễn diệt trừ hậu hoạn?

Một khi nó phục hồi, sẽ càng khó đối phó hơn." Đánh bại Đạo Tổ.

Trọng thương Thiên Đạo.

Bị Bàn Cổ tự bạo một kích, không hề bị thương.

Vậy tại sao không nhân cơ hội xóa bỏ Thiên Đạo, khống chế Hồng

Hoang?

Cần biết, đó chẳng khác nào thả hổ về rừng, hậu hoạn vô cùng!

Thiên Đạo bị trọng thương, không giết, cho nó đủ thời gian, nó lại có thể nhanh chóng phục hồi.

Tốc độ phục hồi, thậm chí còn nhanh hơn cả ngươi.

“Ta đích xác có thể dễ dàng xóa bỏ Thiên Đạo!” “Nhưng, nếu cưỡng ép xóa bỏ Thiên Đạo, thì cấu trúc quy tắc trật tự Hồng Hoang cũng sẽ băng hội.

Khi đó, Hồng Hoang có thể giữ được hay không, là một ẩn số.” “Ngoài ra, nếu Thiên Đạo liều chết cùng ngươi, trực tiếp kéo Hồng Hoang chôn cùng, ta cũng không muốn thấy.

Hơn nữa, hai đứa trẻ của ta cần hấp thu Bản Nguyên Hồng Hoang để trưởng thành.” Lâm Nghệ từ từ giải thích.

Hậu Thổ cũng bỗng nhiên hiểu ra.

Sau khi dung hợp Địa Đạo, nàng cũng đã có một sự lý giải nhất định về vận hành quy tắc trật tự Thiên Đạo, cũng rõ ràng nếu Thiên Đạo diệt, trật tự quy tắc tất sẽ băng hội, chúng sinh Hồng Hoang mất đi đạo, thiếu đi căn cơ củng cố, Hồng Hoang cũng sẽ băng hội.

“Vậy ngươi định làm thế nào?” Hậu Thổ hỏi.

Lâm Nghệ nói: “Dùng ý chí và Tiễn Đạo quy tắc của ta xâm nhập vào quy tắc trật tự Thiên Đạo, từ bên trong xóa bỏ Thiên Đạo!

Cổng nhập vào, chính là Nhân Đạo, Địa Đạo!” “Ta sẽ dung nhập ý chí và quy tắc vào trong Địa Đạo, Nhân Đạo, chờ đợi Thiên Đạo dung hợp.

Khi quy tắc trật tự Thiên Đạo và Nhân Đạo, Địa Đạo tương dung, quy tắc của ta liền có thể liên kết với quy tắc Thiên Đạo, sau đó dùng

sức mạnh của ta từng bước xóa bỏ ý thức Thiên Đạo." Xóa bỏ Thiên Đạo, ý chí của Lâm Nghệ có thể khống chế quy tắc trật tự Hồng Hoang, ngăn chặn Hồng Hoang băng hội.

Ngoài ra, sau khi dung nhập Nhân Đạo, Địa Đạo, Hồng Hoang sẽ càng quảng đại, càng có tiềm lực, càng mạnh mẽ!

Đích xác là một phương pháp tốt, một công đôi việc.

Địa Đạo dung hợp với Thiên Đạo, tự nhiên cũng sẽ nhận được lợi ích trong quá trình Hồng Hoang trưởng thành và mạnh lên.

Hơn nữa, nó do Lâm Nghệ khống chế, nàng cũng yên tâm.

Ngay sau đó nói: "Ta sẽ toàn lực ủng hộ!" Lâm Nghệ gật đầu, Hậu Thổ đã đồng ý, vậy thì không còn khó khăn gì nữa.

Tiếp theo y sẽ ẩn giấu ý chí và quy tắc, dung nhập vào trong Địa Đạo, Nhân Đạo, dụ dỗ Thiên Đạo và Hồng Quân ra tay với Nhân Đạo, Địa Đạo!

"Cha!

Cha!" Về đến bộ lạc, hai đứa trẻ thấy Lâm Nghệ, liền bay vút vào lòng y.

Hiện giờ hai đứa trẻ đã lớn hơn không ít, cũng nặng hơn nhiều!

"Cha không sao chứ?" Lâm Nghệ ôm hai đứa, cười hỏi.

Chương 156

"Không sao!" Hai đứa trẻ đồng thanh đáp, một đứa còn hôn lên má Lâm Nghệ một cái.

Hậu Thổ thấy vậy, cũng mỉm cười, nói: "Hai đứa trẻ tuy nghịch ngợm, nhưng rất ngoan, ngay cả ta cũng thích chúng!" "Nếu thích, Hậu Thổ tỷ có thể sinh một đứa!" Lâm Nghệ chuyển mắt, trêu chọc nói.

Hậu Thổ nghe vậy, hơi ngạc nhiên, ngay sau đó, trên khuôn mặt tinh xảo của Thánh Nhân, cũng ửng hồng!

Lâm Nghệ trêu chọc, đích xác...

Lâm Nghệ đưa hai đứa trẻ bay về bộ lạc, liền đi đùa giỡn với chúng, Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng đều lẳng lặng đứng đó, quan sát cảnh tượng này.

Kẻ có thể đánh bại Thiên Đạo, trọng thương Đạo Tổ, suýt nữa đánh chết y, một tồn tại khủng bố như vậy, giờ phút này lại như một đứa trẻ, chơi đùa với hai đứa trẻ mà không ngớt tiếng cười.

Cửu Phượng nhìn, cũng sờ bụng mình.

Khá là mong chờ.

Nhưng, Vân Tiêu và Tây Vương Mẫu mang thai, đều phải mất hàng vạn năm thai nghén, nàng cũng không ngoại lệ!

Chơi với lũ trẻ một hồi lâu.

Lâm Nghệ cũng mở ra bãi huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục!

Bãi huấn luyện Tiễn Đạo cấp Địa Ngục, chia thành chín tầng.

Chủ thể mỗi khi vượt qua một tầng, lực cảm ngộ tăng thêm 10

vạn lần, và có thể nhận được một phần lễ vật đặc biệt.

Trước đây, Lâm Nghệ mới chỉ vượt qua tầng thứ năm!

Nhưng thực lực Thần Ma hiển nhiên đã đạt đến tầng thứ Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, hơn trăm vị.

Lâm Nghệ vượt qua tầng thứ sáu.

Trên trăm vị Thần Ma cấp Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, đồng loạt vây công.

Lâm Nghệ nắm giữ Tiễn Đạo quy tắc, đừng nói trăm vị, dù có thêm vạn vị, cũng có thể dễ dàng nghiền nát.

Khác với trước đây, lần này Thần Ma bị tru sát, khi thân thể băng hội, hóa thành vô số cảm ngộ và bản nguyên, dung nhập vào trong nhục thân của y, tăng cường sức mạnh nhục thân, đồng thời cũng thúc đẩy loại tế bào phát sáng trong suốt kia điên cuồng sinh sôi!

Quang tường ra đời, có nguồn gốc từ loại tế bào đặc biệt này!

Càng nhiều, uy năng quang tường càng mạnh!

Có được thu hoạch này, Lâm Nghệ cũng đã bước vào Bích Chướng Hỗn Độn.

"Chúc mừng Túc Chủ, vượt qua tầng thứ sáu cấp Địa Ngục, lực cảm ngộ tăng phúc 10 vạn lần!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được 1500 vạn đạo Bản Nguyên Đại Đạo Thiên Mệnh Hỗn Độn!" Ngay sau đó, Lâm Nghệ vượt qua tầng thứ bảy, tầng thứ tám!

Cũng tương tự như vậy.

Xuất hiện cũng là Thần Ma tầng thứ Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, số lượng tăng thêm ba trăm vị, thực lực nhanh chóng đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng vẫn bị y dễ dàng giải quyết!

Sức mạnh đặc biệt sinh ra sau khi Thần Ma băng diệt, giúp y

không ngừng khuếch đại số lượng tế bào trong suốt.

Thần Ma tầng thứ tám, đã hoàn toàn sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân.

Trọn vẹn một trăm vị!

Mỗi một vị đều nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo!

Tương đương với một trăm lần tấn công của Hồng Quân.

Lâm Nghệ cũng hiếu kỳ, liệu hệ thống có căn cứ vào thực lực để diễn hóa Thần Ma không?

Nếu không, thì trước khi y diễn sinh Tiễn Đạo quy tắc, căn bản không thể vượt qua loại Thần Ma cấp bậc này.

Tầng thứ chín chẳng lẽ là tầng thứ Đại Đạo Thánh Nhân sao?!

Lâm Nghệ bước vào Bích Chướng Hỗn Độn tầng thứ chín.

Trong nháy mắt, ba mươi vị Thần Ma sừng sững trước Bích Chướng Hỗn Độn, điều khiến Lâm Nghệ càng kinh ngạc hơn, ba mươi vị Thần Ma tuy chỉ có thực lực như trăm vị Thần Ma trước đó, nhưng trên thân ba mươi vị Thần Ma này, lại có thêm một thứ, đó là quy tắc!

Một cường giả Thiên Đạo Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên, nắm giữ sức mạnh quy tắc, thì thực lực ít nhất cũng có thể quét ngang tầng thứ Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, thậm chí, còn mạnh hơn Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân một chút.

Lâm Nghệ chưa chứng đạo, đã nắm giữ quy tắc!

Nên y không sợ Đạo Tổ, không sợ Thiên Đạo!

Nay, trước mặt y, lại xuất hiện ba mươi vị như vậy!

"Cũng không tệ, có lẽ từ đó ta có thể tìm kiếm một số cảm ngộ!"

Lâm Nghệ không quản hệ thống có cố ý sắp đặt hay không.

Ba mươi vị Thần Ma này, thực ra tương đương với việc khi chiến đấu với y, cũng có thể nhìn ra một số điểm yếu, hoặc khuyết điểm, tìm ra những điều này, đối với việc y tiến thêm một bước, lại có sự giúp đỡ rất lớn.

Nếu Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, Địa Đạo, và y muốn đấu trí âm thầm với Thiên Đạo, thì thực lực càng mạnh, càng chiếm thế chủ động!

"Oanh long!" Đúng lúc này, ba mươi vị Thần Ma cũng đã động!

Điều khiến Lâm Nghệ càng kinh ngạc hơn, ba mươi vị Thần Ma này cũng dùng Hỗn Độn chi thế ngưng tụ Cung Hỗn Độn, lấy quy tắc ngưng tụ thành mũi tên, quả thực là ba mươi bản sao chép vậy!

Lâm Nghệ không tin rằng hệ thống không thiết lập dựa trên tình hình cụ thể!

Khi chiến đấu với ba mươi bản sao này, Lâm Nghệ cũng muốn biết, tình hình sẽ như thế nào?

Ngoài ra.

Phần lễ vật bí ẩn ở tầng cuối cùng, hẳn là phần quan trọng nhất, Lâm Nghệ cũng khá tò mò và kỳ vọng!

Trong Địa ngục cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, phong bạo hủy diệt Hỗn Độn vạn trượng mênh mông, ba mươi tôn Thần Ma điên cuồng rút cạn hết thảy bản nguyên sức mạnh, khiến cho bức tường Hỗn Độn vô biên vô tận cũng có xu thế sụp đổ.

Ba nghìn tôn Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, Lâm Nghệ đã chẳng để ý, huống chi ba mươi tôn.

Nhưng ba mươi tôn này lại bất đồng, chúng nắm giữ sức mạnh

quy tắc, hoặc có thể nói là sức mạnh bản nguyên, cho nên ta không thể không cẩn trọng.

Cũng lấy Hỗn Độn làm cung, ta trực tiếp bắn giết ba mươi tôn Thần Ma!

Ta đã động dụng cả Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn!

So với ba mươi tôn Thần Ma này, ta, kẻ sáng tạo ra Tiễn Đạo Quy Tắc, vận dụng Tiễn Đạo Quy Tắc tinh diệu hơn nhiều, ưu thế duy nhất của chúng chỉ là số lượng.

Ta dung nhập Thời Gian Chi Tiễn, Không Gian Chi Tiễn, Diệt Tình Chi Tiễn cùng các loại Tiễn Đạo khác vào Tiễn Đạo Quy Tắc, lợi dụng các năng lực khác nhau của Đại Đạo để phối hợp thi triển Tiễn Đạo Quy Tắc Chi Tiễn hoàn toàn tùy tâm sở dục.

Tiễn Đạo Quy Tắc Chi Tiễn vốn được Siêu Thoát Chi Lực gia trì, đủ sức hủy diệt những Thần Ma này!

Nếu Thiên Đạo Hồng Hoang tra xét được cảnh này, nhất định cũng phải chấn động!

Bởi vì, ta đã lợi dụng Đại Đạo để ngự trị Quy Tắc!

Điều này đã đi ngược lại lẽ thường!

Phải biết, Quy Tắc chính là Siêu Thoát Chi Lực do Đại Đạo thăng hoa thuế biến mà thành, Quy Tắc thư tả Đại Đạo, Quy Tắc chưởng khống Đại Đạo.

Nhưng ta lại làm ngược lại, lấy Đại Đạo làm vật dẫn, khống chế sức mạnh Quy Tắc.

Nếu là Thiên Đạo, e rằng cũng không thể chưởng khống.

Bởi vì Đại Đạo làm vật dẫn, một khi thừa tải sức mạnh Quy Tắc, Đại Đạo sẽ băng diệt.

Nhưng ta lại lấy Tiễn ngự Đại Đạo, cũng dùng Tiễn ngự Quy Tắc.

Ta lợi dụng các thuộc tính đặc biệt của Đại Đạo để che giấu và phụ trợ sức mạnh Quy Tắc.

Ví dụ như: Đại Đạo Thời Gian có khả năng hồi tố thời gian, Đại Đạo Không Gian có khả năng nhảy không gian, cấm chế không gian, Đại Đạo Kim có khả năng phong duệ, v.v... những uy năng thuộc tính đặc biệt.

Sức mạnh Quy Tắc được Đại Đạo Thời Gian thừa tải, có thể thông qua hồi tố thời gian, nghịch dòng trường hà thời gian tru sát địch nhân, tru sát sức mạnh của địch nhân, sức mạnh Quy Tắc bị che giấu tiềm tàng.

Khi ba mươi tôn Thần Ma lao đến, ta trực tiếp bắn giết, mũi tên nhảy xuyên không gian, mang theo Đại Đạo Không Gian khiến những Thần Ma đó như có ý thức, đồng loạt dừng lại một sát na, hiển nhiên cũng không ngờ ta sẽ làm như vậy!

Mũi tên ngưng tụ sức mạnh Quy Tắc.

Đối chọi với mũi tên của ta.

Đại Đạo Không Gian tan vỡ.

Nhưng dưới sự che giấu của Đại Đạo Không Gian, sức mạnh Quy Tắc lại sản sinh sát phạt khủng bố, trực tiếp nghiền nát hết thảy mũi tên bắn đến!

Ba mươi tôn Thần Ma cũng có phản ứng, cảnh giác với loại Tiễn Đạo này.

Chúng theo một quy luật đặc biệt, bắn giết ta, mũi tên Quy Tắc liên tục bắn ra, khiến ta phải cản đỡ lần thứ nhất, rồi lần thứ hai lại vội vàng bắn tới.

Ta không ngừng nhảy tránh, né tránh mũi tên sát phạt.

Đồng thời quan sát sơ hở của ba mươi tôn Thần Ma.

Kỳ thực, ta cũng đang tìm kiếm sơ hở.

Chỉ cần tìm được sơ hở của Thần Ma, ta có thể bổ sung cho bản thân, như vậy, bên này tăng lên, bên kia giảm xuống, mới có thể hoàn toàn xông qua tầng thứ chín, đánh giết ba mươi tôn Thần Ma.

Có lẽ, đây là hệ thống ban cho ta một cơ hội huấn luyện phụ trợ để hoàn thiện bản thân!

Nếu không tìm được sơ hở.

Ta sẽ phải hao tổn mãi với ba mươi tôn Ma Thần.

Dù sao, ba mươi tôn Ma Thần này được hệ thống thiết lập dựa trên phong cách Tiễn Đạo, Tiễn Đạo Quy Tắc của ta, giống như đánh với ba mươi bản sao trong gương, nếu không tìm được sơ hở, ta sẽ chỉ giằng co, thậm chí thất bại.

Bởi vậy, ta đã chăm chú nắm bắt từng chi tiết nhỏ!

Từng mũi tên bắn ra, mang theo uy năng của Tam Thiên Đại Đạo, dung nhập thế Hỗn Độn vô biên, hơn nữa lại có uy năng Hỗn Độn mênh mông, khiến Hỗn Độn vô biên vô tận cũng bị đánh nát, phong bạo Hỗn Độn không ngừng tan rã.

Trải qua một trận cuồng chiến, không biết từ lúc nào, ta đã đại chiến mấy vạn hiệp, cộng thêm trong đầu cũng không ngừng hồi tưởng lại tình huống khi đại chiến với Hồng Quân, ta đã đại khái nắm bắt được một số sơ hở của ba mươi tôn Thần Ma.

Cũng là những khuyết điểm nhỏ của Tiễn Đạo trước khi được hoàn thiện!

Ta cố gắng khắc phục những sơ hở đó, gia dĩ hoàn thiện, sau đó,

lấy những sơ hở đó làm đột phá khẩu, bắn giết bảy tám tôn Thần Ma.

Bảy tám tôn Thần Ma đó thân ảnh tan vỡ, lại hóa thành từng tầng Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn, dung nhập vào nhục thân của ta, khiến vô số tế bào, xương cốt đều trở nên sáng trong.

Ba mươi tôn Thần Ma, giống như những sơ hở, thiếu sót trong Pháp Chứng Đạo mà ta mới sáng tạo và suy diễn cho đến nay, chỉ cần tìm được một chỗ, là có thể đánh giết một tôn Thần Ma.

Trải qua hết trận chiến này đến trận chiến khác, ta cũng đã tìm được hầu hết các sơ hở!

Đánh giết hết ba mươi tôn Thần Ma!

Lặng lẽ hấp thu sức mạnh Quy Tắc do Thần Ma tan vỡ sinh ra, ta cũng đã minh ngộ được rất nhiều điều.

Chương 157

Pháp Chứng Đạo mới sáng tạo của ta, quả thật mỗi bước đều được kiểm chứng chính xác, suy diễn bước thứ tư cũng đã thành công, chỉ còn thiếu bước cuối cùng.

Bởi vậy, ta đã bỏ qua sự hoàn chỉnh của Pháp Chứng Đạo mới sáng tạo!

Bởi vì, nếu Pháp Chứng Đạo mới sáng tạo có bất kỳ tỳ vết, sơ hở nào, thì khi Chứng Đạo, những thứ tưởng chừng nhỏ nhặt đó sẽ trở thành từng kiếp nạn, trở ngại Chứng Đạo!

Sai một li đi một dặm!

Khi Chứng Đạo, nếu không để ý những sơ hở nhỏ này, đến khi phát hiện ra, e rằng đã muộn!

Hệ thống đã phụ trợ hoàn thiện.

Bổ sung và chỉnh sửa Pháp Chứng Đạo mới sáng tạo!

Phát hiện ra những sơ hở đó, thường là do ta sơ suất!

Ta cũng may mắn, nếu không nhờ cơ hội xông chín tầng này, e rằng ta phải đợi đến ngày Chứng Đạo mới phát hiện ra, khi đó, những sơ hở nhỏ này sẽ trở thành trở ngại vô cùng lớn, hạn chế sự Chứng Đạo của ta, hoặc hạn chế cấp độ Chứng Đạo.

Cẩn thận cảm ngộ một phen, xác nhận không còn sơ hở quá lớn, ta mới hơi thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ riêng việc hoàn thiện những sơ hở nhỏ của bản thân, thực lực của ta cũng đã tăng ít nhất mấy trăm lần, bước thứ tư lại tiến thêm không ít, thực lực cũng tăng lên gần như mấy trăm lần.

Sau khi những vấn đề này được giải quyết và tránh khỏi, ta cảm thấy bước thứ tư càng ngày càng gần.

Chúng sinh Hồng Hoang mong chờ xem sau khi Chứng Đạo bước thứ tư, thành tựu sẽ khủng bố đến mức nào?

Ta sao lại không mong chờ!

Hiện tại chưa Chứng Đạo, thực lực đã hiển nhiên mạnh hơn Đại Thần Khai Thiên Bàn Cổ, vậy sau khi Chứng Đạo, sẽ có chất biến, sẽ càng thêm sâu không thể dò.

Có thể đạt đến cảnh giới nào, ta không thể đoán được.

Nhưng liệu có thể đạt đến cấp độ Hồng Mông Đạo Tôn hay không, đó mới là điều ta tò mò nhất.

Nếu có thể đạt được, thì ta sẽ không còn sợ hãi gì nữa!

"Chúc mừng Túc Chủ, xông qua tầng thứ chín Địa ngục cấp, Cảm Ngộ Lực Phúc Tăng 10 vạn bội!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được Hỗn Độn Chi Nguyên!" "Chúc mừng Túc Chủ nhận được Quy Tắc Chi Nhãn!" … Hệ thống ban tặng những lễ vật thần bí.

Vô số tin tức không ngừng tuôn trào.

Ta nghe thấy vậy, cũng không kìm được sự hân hoan.

Sau khi đột phá tầng thứ chín, ta hoàn toàn nhận được Cảm Ngộ Lực Phúc Tăng chín mươi vạn bội!

Ngoài ra còn có Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo.

Tam Thiên Đại Đạo mà ta lấy từ Hồng Quân kia, chỉ là Thiên Đạo sao chép Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần Đại Đạo, chỉ là bản bình thường, không liên quan đến áo nghĩa cốt lõi nhất, còn Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo này lại hoàn chỉnh nhất.

Giống như Đại Đạo Hỗn Độn được thừa tải trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp vậy.

Nếu ta có thể tham ngộ thấu triệt áo nghĩa cốt lõi nhất của Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, thì Tiễn Đạo mà ta chưởng khống cũng sẽ càng mạnh mẽ, thậm chí, ta có thể như Bàn Cổ, từ trong áo nghĩa cốt lõi bản nguyên của Tam Thiên Đại Đạo, nghịch chuyển suy diễn ra Quy Tắc Hồng Mông Đạo Tôn, khi đó, nếu đối đầu với đối phương, ta cũng sẽ có sự đề phòng.

Ngoài ra.

Điều khiến ta kinh ngạc nhất chính là Hỗn Độn Chi Nguyên và Quy Tắc Chi Nhãn!

Hỗn Độn Chi Nguyên là bản nguyên cốt lõi của Hỗn Độn trong Chủ Vũ Trụ ngưng tụ lại!

Chỉ cần ta luyện hóa nó.

Thì sẽ tương đương với việc nhận được sức mạnh gia trì của Hỗn Độn trong Chủ Vũ Trụ, khi đó, lúc ngưng tụ mũi tên, không cần phải lợi dụng Quy Tắc hoặc Đại Đạo để cưỡng ép lấy Hỗn Độn Chi Thế và Hỗn Độn Bản Nguyên nữa.

Bởi vì Hỗn Độn Chi Nguyên liên kết với tất cả sức mạnh cốt lõi của Hỗn Độn, một khi muốn sử dụng sức mạnh Hỗn Độn, ta có thể trực tiếp động dụng, khi đó, không phải mấy chục vạn Đại Thiên Thế Giới phạm vi Hỗn Độn Chi Lực, mà là Hỗn Độn Bản Nguyên vô biên vô tận, đủ sức chống đỡ trấn sát hết thảy cường địch.

Quy Tắc Chi Nhãn được hệ thống tham chiếu Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn mà ngưng tụ thành, có khả năng trực tiếp nhìn thấu Quy Tắc và bất kỳ sự vật nào dưới Quy Tắc, quỹ tích vận chuyển của Đại Đạo, phương thức vận chuyển của Quy Tắc Trật Tự, Quy Tắc Chi

Nhãn đều có thể động sát hết th thảy.

Thật khéo, ta đang muốn lợi dụng Nhân Đạo, Địa Đạo để đối phó Thiên Đạo.

Nếu có thêm sự gia trì của Quy Tắc Chi Nhãn, khi ý chí và Quy Tắc hòa hợp với Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, ta có thể lợi dụng Quy Tắc Chi Nhãn, cảm nhận rõ ràng sự tồn tại của ý thức Thiên Đạo, chính xác xóa bỏ nó.

Quy Tắc Chi Nhãn sẽ trở thành khắc tinh của Thiên Đạo!

Ngoài ra, Quy Tắc Chi Nhãn do Tiễn Đạo Quy Tắc ngưng tụ, có đủ mọi loại sát phạt chi năng của Tiễn Đạo Quy Tắc, Quy Tắc Chi Quang mà nó phóng ra cũng có lực thanh trừ, trong đó ẩn chứa sát phạt thần kỳ, vẫn đang chờ được khai phá.

Ta kìm nén cảm xúc kích động, dung hợp và luyện hóa Quy Tắc Chi Nhãn và Hỗn Độn Chi Nguyên!

Cả hai đều là những thủ đoạn đặc biệt.

Sau này, khi đối mặt với Hồng Mông Đạo Tôn, hai thủ đoạn này đều sẽ hữu hiệu nhất, cũng sẽ trở thành thủ đoạn cốt lõi, chìa khóa chiến thắng, và bảo đảm cho sự Chứng Đạo!

Sau khi dung hợp Hỗn Độn Chi Nguyên, ta liền cảm thấy như mình đã chưởng khống Hỗn Độn vô biên vô tận, ý niệm khẽ động, không chỉ có thể điều động Hỗn Độn của Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, mà còn có thể điều động Hỗn Độn Chủ bên ngoài Hồng Hoang.

Điều này sẽ trở thành ưu thế cực lớn!

Nhờ sự trợ giúp của tất cả bản nguyên Chủ Hỗn Độn, khi đó, ta không cần lo lắng sức mạnh không đủ để thôi động những công kích mạnh nhất!

Cùng với sự dung hợp của Quy Tắc Chi Nhãn, ta có thể cảm nhận rõ ràng tất cả biến động Đại Đạo xung quanh, có thể từ trong biến động Đại Đạo mà cảm nhận sự biến hóa của vạn vật, nhìn xuyên quá khứ, thấu triệt tương lai, hơn nữa còn có thể cảm nhận được mọi uy hiếp!

Các loại huyền diệu này khiến ta cũng phải chấn động!

Ta đã kích hoạt Cảm Ngộ Lực Phúc Tăng 190 vạn bội, luyện hóa, tham ngộ nó, dung nhập vào nhục thân.

Ngay lập tức liền tiến vào bế quan!

Vừa tham ngộ Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, vừa thử dung nhập Quy Tắc và ý thức vào Nhân Đạo, Địa Đạo!

Trong Địa Phủ.

Địa Tạng, Minh Hà Lão Tổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác đều cảm nhận được sự biến hóa của Địa Đạo, sắc mặt hơi trầm xuống!

Họ cứ nghĩ Thiên Đạo đang ra tay với Địa Đạo.

Nhưng thấy Hậu Thổ không có cử động gì, họ cũng không nói nhiều!

Hậu Thổ biết rõ, Lâm Nghệ đang bố trí thủ đoạn.

Bởi vậy, cũng không ngăn cản.

Nếu kế hoạch của Lâm Nghệ thực sự thành công, thì đối với Địa Đạo, sẽ có lợi ích cực lớn, Địa Đạo cũng không bài xích Lâm Nghệ.

Tại Nhân Gian.

Tượng thần khôi ngạn trong Thiên Miếu phóng ra hào quang rực rỡ.

Khiến Nhân Tộc tham bái, đỉnh lễ phủ phục.

Tại một Thiên Miếu nào đó, Khổng Tuyên đột nhiên mở mắt, cảm giác Nhân Đạo có điều dị thường, cũng cực tốc tra xét trong Nhân Tộc, liệu có biến cố nào xảy ra không?!

"Không cần lo lắng!" Ngay lúc này, một ý niệm đột nhiên vang lên trong đầu Khổng Tuyên.

Thân thể Khổng Tuyên chấn động.

Đương nhiên, y biết rõ chủ nhân của giọng nói kia, chính là tượng thần khôi ngạn, là Lâm Nghệ!

Khổng Tuyên là một trong những thủ đoạn mà Lâm Nghệ sắp đặt tại Nhân Đạo, cố tình cho phép Đại Đạo và ý chí của Khổng Tuyên chưởng khống Nhân Đạo ở một mức độ nhất định.

Chỉ cần Nhân Đạo có một chút biến động, Khổng Tuyên đều có thể cảm nhận được ngay lập tức!

Trước đó.

Nghe nói Lâm Nghệ bị trọng thương, Khổng Tuyên cũng đã lo lắng một trận, đối với Nhân Đạo lại càng cảnh giác hơn!

Sợ Đạo Tổ và Thiên Đạo đột nhiên ra tay với Nhân Đạo.

Phải biết, tuy hiện giờ y sắp thành Thánh, chỉ còn thiếu một Khế Cơ.

Nhưng chung quy vẫn chưa phải Thánh Nhân!

Đối mặt với Đạo Tổ, Thiên Đạo, thậm chí Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác, y cũng không có chút sức chống đỡ nào!

Nhưng, sau khi biết được động tĩnh mà Lâm Nghệ gây ra, Khổng Tuyên lại thở phào nhẹ nhõm, áp lực trên vai cũng giảm bớt không ít,

ý chí của Lâm Nghệ có thể xuất hiện trong Nhân Đạo, ít nhất chứng tỏ rằng y vẫn quan tâm đến Nhân Đạo.

Nếu Đạo Tổ, Thiên Đạo… tự thân ra tay, y cũng sẽ không đến mức cô lập vô viện!

"Khổng Tuyên, hiện tại ngươi cũng đã có cơ hội thành Thánh, vậy hãy an tâm Chứng Đạo đi!" "Khi ngươi Chứng Đạo, ta sẽ tự mình hộ pháp, giúp che giấu Thiên Cơ!" Giọng nói của Lâm Nghệ vang lên.

Khiến Khổng Tuyên mừng rỡ khôn xiết, cảm thấy khổ tận cam lai.

Lâm Nghệ tự mình hộ pháp, vậy thì việc Chứng Đạo sẽ ổn thỏa.

Nhưng… Khổng Tuyên đột nhiên hỏi: "Vu chủ!

Nếu ngã triệt tiêu sự chưởng khống Nhân Đạo, Đạo Tổ ra tay với Nhân Đạo thì sao?!" "Can thiệp thích đáng!

Nhưng, nếu có thể nhắm một mắt mở một mắt, thì cứ làm như vậy, không cần quá bận tâm!" Lâm Nghệ truyền âm nói.

Khổng Tuyên ngây người.

Không quản, cứ để mặc Thiên Đạo dung nhập chưởng khống sao?

Chẳng lẽ Vu chủ muốn từ bỏ Nhân Đạo?

Hay Vu chủ bị trọng thương nghiêm trọng, không thể không tạm thời từ bỏ một số lợi ích?

"Kỳ thực, không cần suy nghĩ quá nhiều, mọi việc ta sẽ xử lý!

Ngoài ra, mọi chuyện hôm nay của ta, hãy giữ kín trong lòng." Lâm Nghệ nói.

Ít nhất không thể để Thiên Đạo phát giác một chút nào.

Bằng không, Thiên Đạo có thể thông qua vận chuyển trật tự mà suy diễn ra kế hoạch.

Bàn về mưu kế, Đạo Tổ và Thiên Đạo đều là những cao thủ đỉnh cao, đã mưu tính không biết bao nhiêu Hội Nguyên, sớm đã thành tinh, nếu không phải Lâm Nghệ và Bàn Cổ hợp lực diễn kịch, cộng thêm việc Hồng Quân và Thiên Đạo cũng cần thời gian để tu phục, e rằng chỉ cần hơi thôi xao, cũng có thể tra xét ra một số sơ hở.

Khổng Tuyên nghe vậy, biết rõ Lâm Nghệ có lẽ đang bày mưu tính kế?

Y cũng không truy vấn.

Nghe Lâm Nghệ nói mọi chuyện đều đã được y kiểm soát, y cũng hiểu rằng kế hoạch này chắc chắn không hề đơn giản!

Bởi vậy, càng không dám có chút lơ là nào!

Khổng Tuyên liền tra xét về phía Tây một cái, sau đó liền bế quan trong Thiên Miếu, hiện tại Khế Cơ đã đến, hoàn toàn đủ sức tiến thêm một bước cuối cùng.

Trước đó, được Lâm Nghệ chỉ điểm, y đã sớm sắp đặt xong con đường Chứng Đạo, Khổng Tuyên cũng đã kiểm chứng, quả thật khả thi!

Chương 158

Hiện nay, Trảm Tam Thi đã dung nhập vào Nội Vũ Trụ, thậm chí, còn liên thông Chủ Vũ Trụ!

Chỉ cần diễn sinh ra Thánh Nhân Đại Đạo, khiến Ngũ Sắc Thần Quang thăng hoa đến cực điểm, sản sinh ra Thánh Nhân Đại Đạo Quang, thì y có thể tiến thêm bước cuối cùng, cuối cùng Chứng Đạo thành Thánh.

Tâm tư lắng đọng, Ngũ Sắc Thần Quang từ trong Thiên Miếu phóng ra!

Trên địa phận Nhân Tộc, Thánh Địa khắp nơi, bao phủ hào quang nhân duyên, phúc trạch từ trời giáng xuống, Thánh Vân lan tỏa phạm vi mấy trăm, mấy nghìn Tiểu Thiên Thế Giới, tử khí phía đông kéo dài ức vạn dặm, khiến Nhân Tộc đều đổ dồn ánh mắt về Thiên Miếu.

Thiên Miếu xuất hiện Thánh Nhân!

Họ đồng loạt quỳ lạy, cho rằng đây là món quà trời ban cho Nhân Tộc!

Thiên Đạo cũng có cảm ứng.

Thậm chí, Đạo Tổ, cùng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác cũng có thể cảm nhận được một chút.

Nhưng, rất nhanh, Lâm Nghệ đã âm thầm điều động Nhân Đạo Chi Lực, ngăn cách hết thảy mọi sự dò xét!

"Khổng Tuyên tốt lắm!

Nguyên lại ở Nhân Tộc mà tác quái!" Trước đó, từ chỗ Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hiểu rõ chuyện Nhân Tộc, ví dụ như sự hưng thịnh của Đạo Giáo, vốn dĩ cứ nghĩ Lâm

Nghệ đứng sau thúc đẩy, nhưng không ngờ, người thúc đẩy tất cả là Khổng Tuyên, mà lúc này y lại sắp Chứng Đạo thành Thánh.

"Xem ra Khổng Tuyên đã đầu nhập Lâm Nghệ, nếu không, làm sao có thể được cho phép sử dụng Nhân Đạo Chi Lực để che giấu hết thảy Thiên Cơ!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm!

Nếu Khổng Tuyên Chứng Đạo thành Thánh, lại còn đứng về phía Lâm Nghệ, thì mối đe dọa này sẽ không thể tưởng tượng nổi!

"Cũng không biết lão sư liệu có ra tay ngăn cản không?!" … Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đang lo lắng.

Hồng Quân cũng tra xét.

Lặng thinh rất lâu.

Rồi thương nghị với Thiên Đạo, lựa chọn thăm dò.

Việc thăm dò này không phải để ngăn cản Khổng Tuyên Chứng Đạo thành Thánh, mà là để thăm dò kẻ chưởng khống thực sự của Nhân Đạo, Lâm Nghệ!

Đối với ông, mối đe dọa lớn nhất vẫn là Lâm Nghệ.

Liệu Lâm Nghệ có thực sự bị trọng thương hay không, điều này liên quan đến những mưu đồ tiếp theo.

Thiên Đạo cũng nhân cơ hội ra tay can thiệp, quấy nhiễu Nhân Đạo.

Thậm chí, trực tiếp ngự trị Quy Tắc Trật Tự đánh thẳng vào Nhân Đạo.

Trong Địa Phủ, Lâm Nghệ tự nhiên có cảm giác, cũng mang tính tượng trưng ra tay, nhưng cuối cùng người xuất diện lại là Hậu Thổ!

Nhằm tạo ra một giả tượng cho Hồng Quân và Thiên Đạo rằng 'tình hình không mấy lạc quan'!

Vừa không thể khiến Thiên Đạo nghi ngờ, vừa không thể thực sự để Thiên Đạo trực tiếp xâm nhập Nhân Đạo, nếu hạnh phúc đến quá nhanh, luôn sẽ gây nghi ngờ.

Đương nhiên, khi Lâm Nghệ ngăn trở Thiên Đạo, y cũng lén lút thả ra một vài sơ hở!

Tạo cơ hội cho Thiên Đạo bố trí kế hoạch!

Dần dần dẫn dụ, để Thiên Đạo từng bước thôn tính Nhân Đạo.

Nếu không, Thiên Đạo, Hồng Quân đều là những cao thủ mưu lược, làm sao có thể lọt vào bẫy được!

Thiên Đạo bị ngăn chặn, nhưng cũng phát giác được một số sơ hở!

Những thông tin này được phản hồi cho Hồng Quân.

Hồng Quân cũng xem đi xem lại nhiều lần, rút ra kết luận, Thiên Đạo có thể thông qua những sơ hở đó, dần dần xâm nhập Nhân Đạo, chưởng khống Nhân Đạo.

"Xem ra Lâm Nghệ thực sự bị thương rồi!

Vừa hay, Nhân Đạo đang bảo vệ Khổng Tuyên, cũng đã bộc lộ một số điểm yếu, đây là một thời cơ tốt để chưởng khống." "Hãy bắt đầu từ Lượng Kiếp đi!" Hồng Quân cực tốc nảy sinh thêm nhiều kế sách.

Thiên Đạo từng bước từ những sơ hở bộc lộ của Nhân Đạo làm điểm đột phá, từng bước xâm nhập Nhân Đạo, Lâm Nghệ có phản ứng, e rằng, khi đó cũng đã vô ích.

Một khi Thiên Đạo chưởng khống được Nhân Đạo, thì sức mạnh của Thiên Đạo sẽ được gia trì cực lớn!

Nếu lại khôi phục.

Khi cùng Thiên Đạo hợp lực ra tay, tuy không trấn áp được Lâm Nghệ, nhưng cũng có thể kháng cự lại, chỉ cần Lâm Nghệ không Chứng Đạo, thì ông ta và Thiên Đạo có thể tiếp tục kháng cự.

Nhưng, Hồng Quân vẫn không lơ là cảnh giác với Lâm Nghệ!

Mưu tính cho đến nay, chưởng khống quyền hành đỉnh cao, Hồng Quân biết, đối mặt với một tồn tại như Lâm Nghệ, kẻ khiến ông ta cũng phải chịu áp lực vô hạn, ông ta nhất định phải cẩn thận hơn, chuẩn bị thêm một phương án dự phòng. … Không biết từ lúc nào, Lượng Kiếp Tây Du, trong chớp mắt đã thăng cấp thành một ván cờ mới giữa Đạo Tổ, Thiên Đạo và Lâm Nghệ!

Đường Tam Tạng không hề hay biết tất cả, một đường Tây hành!

Y gặp sáu tên cường đạo.

Đều là do Phật Môn sắp xếp!

Bị Tôn Ngộ Không đánh chết.

Nhưng điều khiến Hàng Long La Hán và Phục Hổ La Hán, những người đi theo trong bóng tối, kinh ngạc là Đường Tam Tạng không hề trách cứ Tôn Ngộ Không!

Khiến Kim Cô Chú trong tay họ cũng không thể tung ra.

Hơn nữa, Đường Tam Tạng trấn áp Tôn Ngộ Không, cũng không lo lắng Tôn Ngộ Không sẽ đánh chết Đường Tam Tạng.

Trước mặt Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không cũng phải kìm nén tính khí!

Hắn biết rõ, tên "quang đầu" này lấy việc trừng ác dương thiện, trảm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, nếu dám động tâm tư sai trái, thì Đường Tam Tạng nhất định sẽ xem hắn như yêu ma mà trừ khử!

Hai người đi vào Ưng Sầu Giản, ngựa bị Bạch Long đột nhiên xuất hiện nuốt mất!

Đường Tam Tạng nhìn chằm chằm Ưng Sầu Giản!

Khi y định đại khai sát giới, Phục Hổ La Hán nhân cơ hội hiện thân, ngăn cản tất cả, nếu không, chỉ riêng thân thể của Tiểu Bạch Long kia, e rằng không chống đỡ nổi một kích "Thập Phương Phù Đồ Ngục" trong Đạo Tàng, hoặc "Thiên Miếu Trấn Nhân Đạo"!

Nhờ La Hán điểm hóa, Tiểu Bạch Long cũng ứng kiếp, hóa thành Bạch Long Mã gia nhập hàng ngũ Tây Du!

Đến Quan Âm Thiền Viện, lão trụ trì mưu toan chiếm đoạt Cà Sa, muốn phóng hỏa thiêu chết sư đồ, Tôn Ngộ Không cũng nhân cơ hội gây sự, một bên thổi gió, một bên đốt cháy cả thiền viện.

Khiến Hắc Hùng Tinh trên Hắc Phong Sơn nhân lúc hỏa hoạn trộm mất Cà Sa!

Đường Tam Tạng, kẻ mà đầu óc như cá gỗ, không động đậy gì, chỉ nói với Tôn Ngộ Không một câu "Tìm lại Cà Sa, nếu không, hậu quả tự gánh lấy"!

Tôn Ngộ Không cũng vội vàng lên Hắc Phong Sơn, tính đường bỏ trốn.

Nhưng, lại bị Đại Thế Chí Bồ Tát ở Linh Sơn chặn lại.

Bất đắc dĩ phải đi lấy lại Cà Sa, trên đường, Tôn Ngộ Không thấy một người đàn ông da đen đang cùng một Đạo Sĩ và một tú sĩ áo trắng thương lượng việc mở Phật Y Hội, hắn thuận tay đánh chết tú sĩ áo trắng là yêu quái rắn, dưới sự giúp đỡ của Đại Thế Chí Bồ Tát, hắn thuận lợi lấy lại Cà Sa, viên mãn một kiếp.

"Bồ Tát!

Không thể tiếp tục như vậy được, nếu không, e rằng sẽ thành một trò hề mất!" Trong bóng tối, Hàng Long La Hán và Phục Hổ La Hán giải thích với Đại Thế Chí Bồ Tát.

Cuộc tranh đấu này là để tuyên dương Phật Pháp, mở ra Lượng Kiếp Phật Pháp Đông Độ, nhưng bây giờ, những gì Đường Tam Tạng làm, liệu có phải là tuyên dương Phật Pháp không?!

E rằng chỉ là một trò cười thôi!

Đại Thế Chí Bồ Tát cũng trầm mặc suy tư, nghe Hàng Long La Hán giảng giải về hành trình, cũng hiểu rõ Đường Tam Tạng chắc chắn đã thoát khỏi sự chưởng khống từ trước, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì đối với Phật Môn Phật Pháp sẽ không có chút hiệu quả truyền bá nào, trái lại còn khiến hình tượng Phật Môn bị tổn hại.

"Ải tiếp theo là Cao Lão Trang, hy vọng sẽ có thay đổi gì đó!" Đại Thế Chí Bồ Tát biết rõ, Thiên Bồng Nguyên Soái ở Cao Lão Trang!

Là một nhân tuyển Lượng Kiếp do Nhân Giáo sắp đặt!

Một Tôn Ngộ Không không đủ, vậy thì thêm một Thiên Bồng! 22.

Đường Tam Tạng cưỡi Bạch Long Mã, cùng Tôn Ngộ Không, tiến vào Cao Lão Trang, quả nhiên, y biết được chuyện Cao Thái Công vì yêu quái nhập trạch nên rộng rãi mời Đạo Sĩ hàng yêu!

Thân là người thừa kế Đạo Thống Đạo Giáo, lấy việc trảm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, y tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Cao lão, con yêu này, ta sẽ giúp trừ khử!" Đường Tam Tạng đảm bảo nói.

"Đường trưởng lão, con yêu quái đó lợi hại lắm, trước đây đã mời nhiều Đạo Sĩ, đều không trừ được, ngược lại còn bị thương, thật sự ngài có thể hàng phục được nó không?!" Cao Thái Công mắt thịt phàm trần, chỉ thấy Đường Tam Tạng dáng vẻ yếu ớt không chịu nổi gió,

không khỏi lo lắng, sợ y cố làm mạnh, chỉ e đối đầu với yêu quái sẽ lành ít dữ nhiều.

"Cao lão, con nghiệt hầu này, ta còn hàng phục được, con yêu quái kia dù mạnh, thì mạnh đến đâu chứ!" Đường Tam Tạng nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Cao Thái Công nhìn Tôn Ngộ Không với cái miệng nhọn và tai khỉ, cũng giật mình.

Tôn Ngộ Không thì bị một câu nói của Đường Tam Tạng chọc tức đến mức hai mắt bốc lửa.

Thật biết cách khoe khoang!

Cao Thái Công cũng nửa tin nửa ngờ.

Đường Tam Tạng cũng không giải thích, phân phó Tôn Ngộ Không, để hắn biến thành Cao Thúy Lan, mê hoặc con yêu quái kia.

Con yêu quái đó quả nhiên mắc lừa!

Oanh long!

Con yêu quái đó đại chiến với Tôn Ngộ Không, nhưng không địch lại Tôn Ngộ Không, giận dữ nói: "Hay cho lão già Cao kia, dám gài bẫy ta, đợi đó ta sẽ báo thù!" Nó hầm hừ nói xong một câu.

Con yêu quái đó liền chuẩn bị bỏ chạy.

Tuy không đánh lại Tôn Ngộ Không, nhưng muốn chạy, Tôn Ngộ Không cũng không cản được!

"Yêu nghiệt to gan!

Dám hung hăng!" Đường Tam Tạng đúng lúc trực tiếp bước ra khỏi không trung, xông về phía con yêu quái kia.

Khiến Cao Thái Công và dân làng Cao Lão Trang đều trừng mắt,

hoàn toàn ngây người!

Con yêu quái quay mắt nhìn Đường Tam Tạng, thấy y thân hình yếu ớt không chịu nổi gió, liền vung một bàn tay lớn, mang theo sát phạt khủng bố, đánh cho Đường Tam Tạng một bài học đẫm máu.

"Đạo Tàng, Thập Phương Phù Đồ Ngục!" Đường Tam Tạng giận dữ quát.

Nhân Đạo Chi Lực ngưng tụ thành Thập Phương Tù Lao, trong khoảnh khắc từ mười phương hợp lại, bao phủ lấy con yêu quái đó!

"Không hay rồi!" Con yêu quái đó cũng kinh hãi, bị đánh bất ngờ, vội vàng tế Hậu Thiên Chí Bảo Cửu Xỉ Đinh Bá, đánh về phía tù lao, cố gắng cưỡng ép đánh nát tù lao!

"Ngự Lôi Quyết, Trừ Yêu!" Đường Tam Tạng lại quát.

Hai tay y niết động Đạo Quyết, trời đất sinh lôi, hóa thành kiếm lôi uy hoàng hoàng, trực tiếp chém vào trong tù lao, lôi đình hủy diệt vô cùng tận hoành hành, điên cuồng bao phủ lấy con yêu quái đó, phát ra tiếng sấm sét nổ vang.

Chương 159

"Khốn kiếp, tên quang đầu sao lại mạnh đến vậy!" Con yêu quái đó đương nhiên là Thiên Bồng, thấy sát phạt của Đường Tam Tạng mạnh mẽ như vậy, cũng hơi hoảng sợ, phóng ra một luồng yêu lực khủng bố, xua đuổi lôi đình hủy diệt đang bao phủ.

"Chỉ với thủ đoạn như vậy mà chống đỡ được!" "Đạo Tàng, Thiên Miếu Trấn Nhân Đạo!" "Trấn!" Đường Tam Tạng trong nháy mắt thi triển thần thông thứ hai trong Đạo Tàng!

Thiên Miếu diễn hóa, một tượng thần khôi ngạn tọa lạc bên trong, uyển như bầu trời mênh mông, trực tiếp trấn xuống Thiên Bồng, khiến Thiên Bồng không thể động đậy, phụt phụt thổ huyết!

"Thiên Miếu!" Cao Thái Công và dân làng Cao Lão Trang, thấy Thiên Miếu hiện thế, đồng loạt quỳ xuống phủ phục!

"Thần thông chí cao của Đạo Môn ta!" Vô số Đạo Sĩ thấy Thiên Miếu to lớn vô biên này, cũng kích động thành kính khấu bái, sau đó trực chỉ Cao Lão Trang!

Nhìn cảnh này, Tôn Ngộ Không nhớ lại cảnh mình bị trấn áp trước đó, cũng thầm chùng xuống, chỉ có thể thầm thương tiếc cho Thiên Bồng!

Phải biết, Thiên Bồng ngay cả y cũng không đánh lại, huống chi đối mặt với chiêu khủng bố này.

"Thánh Tăng tha mạng!

Ngã nãi Thiên Đình Thiên Bồng Nguyên Soái, vì phạm Thiên Quy, bị biếm xuống nhân gian, may mắn được Bồ Tát phương Tây điểm hóa, ở đây chờ người thỉnh kinh, tuyệt đối không có ý mạo phạm!"

Thiên Bồng vừa thổ huyết, vừa kinh hãi nói.

Tên quang đầu này, quá mạnh rồi!

Vừa nãy hắn thực sự đã bị bề ngoài mê hoặc!

Người thỉnh kinh?!

Đường Tam Tạng nhíu mày, sát cơ thu lại.

Đối với chuyện này, Đường Tam Tạng tự nhiên đã nghe sư tôn Khổng Tuyên dặn dò.

"Thiên Bồng!

Hãy nhìn kỹ, người trước mặt chính là người thỉnh kinh!" Tôn Ngộ Không nhân cơ hội nhắc nhở.

Bành!

Trong nháy mắt, Trư Bát Giới vội vàng quỳ xuống, hô: "Sư phụ!

Ngã đã đợi người rất lâu rồi, khẩn xin Sư phụ thu nhận, ngã nhất định sẽ hiệp trợ Sư phụ đi Tây Thiên cầu lấy chân kinh!" Đường Tam Tạng trầm mặc, cũng nghe lời dặn dò của sư tôn, cũng từ bỏ việc tru sát, triệt tiêu hết thảy trấn áp và công kích!

"Ký nhiên đã nhận tội phục pháp, vậy ta sẽ tha cho ngươi một mạng, thu ngươi ở bên cạnh, cũng là để phòng ngừa tai họa phát sinh!" Đường Tam Tạng lạnh lùng nói: "Tên Thiên Bồng đã là quá khứ, sau này, gọi là Bát Giới, vì ngươi là yêu heo, nên gọi là Trư Bát Giới!" "Cảm tạ Sư tôn tứ hiệu!" Trư Bát Giới quỳ tạ.

Đường Tam Tạng liền mang theo Trư Bát Giới bước xuyên hư không, sau khi giải quyết mọi chuyện ở Cao Lão Trang, liền tiếp tục lên đường cùng Trư Bát Giới, đồng thời để lại một bộ Đạo Môn Chân Giải.

Đường Tam Tạng đã chuyển dời ánh mắt của các Tiên Phật ẩn

mình theo dõi, các Đạo Sĩ Đạo Môn đến nơi thấy Chân Giải này, như vớ được chí bảo, lập tức kiến lập Thiên Miếu Đạo Quán, tuyên dương Đạo Giáo!

Trên đường, Trư Bát Giới cũng kể cho Đường Tam Tạng và Tôn Ngộ Không nghe về những sự tích uy phong của mình, và những gì đã trải qua.

Giữa chừng có chút bịa đặt.

Nhưng cũng có một phần cực kỳ chân thực.

Ví dụ như, rõ ràng trực tiếp giáng lâm nhân gian, lại biến thành chuyển thế, mà lại chuyển thế vào một con heo!

Khiến tu vi Bán Bộ Đại La Kim Tiên, rơi xuống cảnh giới Bán Bộ Thái Ất Kim Tiên!

Lúc này, hắn vẫn không biết, rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?!

"Ngốc tử!

Tên quang đầu này bắt nạt người quá đáng, ngươi có muốn hợp tác với ta, làm thịt hắn không?!" Tôn Ngộ Không âm thầm truyền âm cho Trư Bát Giới.

Khiến sắc mặt Trư Bát Giới trầm xuống.

"Thực lực của tên quang đầu này cũng chỉ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, theo như yêm lão Tôn hiện giờ sắp khôi phục đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, cũng có thực lực Bán Bộ Thái Ất Kim Tiên, nếu ta liên hợp, đủ sức đối phó hắn." Tôn Ngộ Không chậm rãi nói.

Trước đó hắn mở lời nhắc nhở, cứu Trư Bát Giới, nhưng không phải vì đại phát từ bi.

Hắn đã nhìn ra thực lực của Trư Bát Giới, muốn lôi kéo hắn, nhân cơ hội gây khó dễ cho Đường Tam Tạng, thoát khỏi sự chưởng khống

của Đường Tam Tạng!

Trư Bát Giới đương nhiên không muốn.

Bởi vì, hắn mang theo mục đích riêng.

Tôn Ngộ Không lại nhân cơ hội nói: "Ngốc tử!

Chẳng lẽ ngươi không nghi ngờ?

Chuyển sinh thành heo, bị gài bẫy rồi sao?

Yêm lão Tôn ta thấy những kế hoạch của Thần Phật, chuyện gì cũng làm được, chắc chắn là tên quang đầu sắp xếp." Nhắc đến chỗ đau, Trư Bát Giới cũng đầy lòng phẫn nộ!

"Giúp yêm lão Tôn, yêm lão Tôn sẽ giúp ngươi tìm kẻ đứng sau màn!" Tôn Ngộ Không tiếp tục nói: "Tên quang đầu đó căn bản không phải người thỉnh kinh mà chúng ta phải đợi, người thỉnh kinh là một phàm nhân bình thường, tên quang đầu đó đâu giống, suốt dọc đường, xa xôi, nếu ta chỉ cần làm một chuyện sai, có thể sẽ phải đối mặt với việc bị đánh giết, chẳng lẽ phải mãi mãi làm yêu tiên đi theo sao?!" "Một cường giả như vậy, ngay cả ta còn trấn áp được, thì đâu cần ta bảo hộ, phải không?" … Trư Bát Giới nghe xong, rơi vào trầm mặc trong quyền hành! … Tôn Ngộ Không đâu cam tâm, phải đi theo Đường Tam Tạng đến Tây Thiên thỉnh kinh!

Rõ ràng Đường Tam Tạng mạnh mẽ như vậy, cần gì bảo hộ?

Điều này tương đương với việc cưỡng ép trói buộc hắn trên cùng một con đường.

Nếu có thể lôi kéo Trư Bát Giới, cùng nhau giết chết Đường Tam Tạng, sau đó bỏ trốn khỏi nơi này.

Hiện giờ Hồng Hoang đang đại biến, Tôn Ngộ Không có cảm ứng.

Chỉ cần thoát khỏi Đường Tam Tạng, tránh né được các Tiên

Thần đang ẩn mình quan sát phía sau, thì hắn có thể tự do tiêu dao trong trời đất Hồng Hoang!

Nhưng.

Những gì Trư Bát Giới biết, những gì hắn tiếp xúc, còn nhiều hơn Tôn Ngộ Không rất nhiều!

Hắn càng biết rõ, đây là một Lượng Kiếp!

Một khi đã nhập kiếp, trừ phi Lượng Kiếp viên mãn, nếu không, dù có chạy đến chân trời góc biển, cũng khó thoát khỏi Lượng Kiếp.

Bởi vì, hắn không phải Lâm Nghệ!

Không có thủ đoạn của Lâm Nghệ.

Cũng không có phong thái kinh diễm của Lâm Nghệ!

Trong dòng chảy lớn của đại thế, những kẻ nhỏ bé như hắn, trong chớp mắt sẽ tan thành mây khói.

Hắn đâu dám phản kháng.

Hắn ghi nhớ lời Thái Thượng Lão Quân dặn dò.

Lượng Kiếp, vừa là tai kiếp, vừa là cơ duyên, một khi hoàn thành, vô lượng Công Đức gia thân, bất kể thực lực hiện tại, khi đó có thể trực tiếp khiến hắn thành quả vị Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa, còn có thể hưởng thụ Công Đức Khí Vận của Phật Môn gia trì, sung sướng biết bao!

Bởi vậy, Trư Bát Giới đã chọn từ chối.

Khiến Tôn Ngộ Không cực kỳ tức giận, nhe răng trợn mắt với Trư Bát Giới.

Hắn cũng căm ghét Trư Bát Giới.

Nếu Trư Bát Giới vì lấy lòng Đường Tam Tạng, mà tố cáo kế

hoạch của hắn cho Đường Tam Tạng, thì hắn nhất định sẽ phải gánh chịu hậu quả!

"Yên tâm, ngã sẽ không nói kế hoạch của ngươi cho Sư phụ!

Nhưng ngã có thể kết thành liên minh, nếu Sư phụ thực sự muốn ra tay với ngã, ngã có thể phản kích, nhưng nếu muốn giết người, ngã không làm được." "Hầu tử!

Tây Hành, đừng nhìn bề ngoài mà cho rằng đơn giản, chỉ cần nhớ kỹ một câu nói là đủ rồi!" Trư Bát Giới nhắc nhở Tôn Ngộ Không.

Hầu tử vốn thông minh, huống chi là Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không.

Hắn cũng đoán được, Trư Bát Giới có thể biết một số nội tình.

Hắn đang định hỏi.

Nhưng Trư Bát Giới lại bỏ đi, cười ha ha theo sau Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không cũng mắt lấp lánh, đi theo, tuy Trư Bát Giới sẽ không nói kế hoạch của hắn cho Đường Tam Tạng, nhưng hắn vẫn luôn lo lắng vạn nhất!

Sư đồ ba người tiếp tục lên đường!

Một ngày nọ, tại một khu rừng nọ.

Đột nhiên, khu rừng rộng mấy trăm dặm bị một trận cuồng phong màu vàng kỳ dị cuốn lấy, đó không phải là yêu phong bình thường của núi rừng, mà là do thủ đoạn đặc biệt thi triển, có thể che khuất tầm mắt.

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới đều bị hoàng phong che khuất tầm nhìn, Đường Tam Tạng cũng trầm ngâm, bất ngờ không kịp phòng bị, hoàng phong cực tốc cuốn lại, nhanh chóng cuốn lấy thân

ảnh của y, kéo y vào trong không gian.

Đợi đến khi tầm nhìn của Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới khôi phục, thân ảnh Đường Tam Tạng đã không còn!

Đối với điều này, cả hai đều không hề kinh ngạc.

Trư Bát Giới biết một số chuyện.

Tôn Ngộ Không từ sự xuất hiện của La Hán và Bồ Tát trước đó, đại khái cũng biết một ít.

"Lại là sự sắp đặt của Phật Môn sao?" "Trước đó đã thấy không ít, đều là người của Phật Môn cuối cùng xuất hiện, rốt cuộc là đang mưu tính gì?" Sắc mặt Tôn Ngộ Không khó coi.

Cảm giác như bị đùa giỡn, hệt như một tên hề, quả thật tức giận!

Tôn Ngộ Không tính đi thẳng.

Trư Bát Giới lại nói: "Đích xác là sự sắp đặt của Phật Môn!

Ngã chỉ cần phối hợp hành động thôi!" Từ Sư Thúc Thái Thượng Lão Quân, Trư Bát Giới biết Lượng Kiếp lần này là để Đại Hưng Phật Môn phương Tây, mỗi lần Lượng Kiếp đều ẩn chứa vô cùng Công Đức, Lượng Kiếp lần này cũng vậy, ai mà chẳng thèm muốn.

Đều muốn chen ngang một chân!

Những Tiên Phật đó ra tay, thật sự là để giúp đỡ sao?

Nực cười!

Ai lại vì một trò hề mà đại động can qua?!

Vì giúp đỡ Đường Tam Tạng, hoặc để Lượng Kiếp viên mãn, có thể thu hoạch không ít Công Đức.

Công Đức là bản nguyên của Đại Đạo, có lợi ích cực lớn đối với việc đề thăng tu vi!

Phật Môn tranh giành tiến vào, trong Lượng Kiếp này để giành lấy Công Đức!

Tôn Ngộ Không trầm mặc một lát, Trư Bát Giới liền gọi Thổ Địa, hỏi rõ tình hình.

Là do Hoàng Phong Quái gây ra!

Chương 160

Trư Bát Giới nói: "Hoàng Phong Quái là yêu tộc tu luyện thành ở dưới Linh Sơn, chắc hẳn đã bị Bồ Tát Linh Sơn sai khiến, mới cố tình gây chuyện, trận hoàng phong này quỷ dị, trước hết hãy xem Sư phụ liệu có ứng phó được không?" Nói xong, liền trực tiếp chạy đến chỗ ở của yêu quái!

Đường Tam Tạng, bị thần phong của Hoàng Phong Quái cuốn vào, tuy luồng phong đó cực kỳ khủng bố, là Tam Vị Thần Phong vang danh lừng lẫy, nhưng đối với Đường Tam Tạng được Nhân Đạo Chi Lực gia trì thì không hề tạo thành thương thế.

Đạo Quyết Thần Thông của Đạo Giáo cũng tu luyện nhục thân, những thủ đoạn như vậy hoàn toàn không làm y bị thương.

Sau khi bị cuốn vào không gian, y đã lợi dụng thuật nghe trộm của Đạo Môn để biết được cuộc đối thoại giữa Trư Bát Giới và Tôn Ngộ Không, biết được yêu quái bắt y, nguyên lai có liên quan đến Phật Môn.

Phật Môn tự xưng phổ độ chúng sinh, lại cấu kết với yêu ma!

Khiến y, một kẻ trảm yêu trừ ma, lại càng thêm căm hận vạn phần!

Yêu ma thôn thực Nhân Tộc, không hề có chút lòng thương xót, những nghiệt chướng như vậy, Phật Môn không thanh lý, trái lại còn mặc kệ ở đây, làm một kế hoạch, tùy ý lừa gạt, sau đó sẽ được đưa đi.

Điều này tương đương với việc Linh Sơn được tôn xưng là Phật Quốc, kỳ thực là thánh địa nuôi dưỡng yêu ma ăn thịt người!

Đường Tam Tạng phẫn nộ rồi.

Chỉ cần cảm nhận được khí huyết tinh trong thủ đoạn mà Hoàng Phong Quái thi triển, y có thể cảm nhận được sát nghiệt được tạo ra trong đó!

Yêu nghiệt này nhất định đã thôn thực vô số Nhân Tộc!

Yêu quái này chỉ là diễn kịch qua loa, nhanh chóng sẽ bị đưa về Linh Sơn, an toàn vô sự.

Sát tâm của Đường Tam Tạng đã dâng trào!

Nhân Tộc đã chết nhiều như vậy, sao có thể cam chịu.

Hôm nay nhất định phải trảm yêu trừ ma!

"Ngự Lôi Quyết, Trừ Yêu!" Đường Tam Tạng trong cuồng phong đột nhiên ra tay, vô cùng lôi điện phách kích phong bạo, xé nát hết thảy không gian, điên cuồng công kích Hoàng Phong Quái.

"Hay cho tên ngốc lừa này!

Nguyên lai lại có tu vi!" Hoàng Phong Quái thấy tu vi của Đường Tam Tạng lợi hại, cũng giật mình, vội vàng tế bản nguyên Tam Vị Thần Phong, trực tiếp xé nát không gian hàng triệu dặm, tràn ngập hoàng phong vô biên vô tận.

Sau đó, nhân cơ hội lao lên, tay cầm một cây đại chùy khủng bố, đánh về phía Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới lao lên, một người vung Kim Cô Bổng, một người vung Cửu Xỉ Đinh Bá, nhưng, đều bị Tam Vị Hoàng Phong khủng bố ngăn cách ở bên ngoài.

Tu vi của Hoàng Phong Quái là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Nếu là Tôn Ngộ Không ở trạng thái đỉnh phong, hoặc Trư Bát Giới, đều có thể dễ dàng đánh bại, đánh chết Hoàng Phong Quái,

nhưng, thực lực của họ đều bị tổn hại, bởi vậy, không thể công nhập vào trong.

Hoàng Phong Quái không làm khó Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới, toàn tâm đối phó Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới cũng từ chỗ Thổ Địa biết được tình huống của Hoàng Phong Quái, càng biết là do Bồ Tát kia sắp xếp.

Bởi vậy, sau khi biết rõ, Tôn Ngộ Không dưới sự sai khiến của Thổ Địa, liền đi đến Linh Sơn cầu viện!

Trư Bát Giới cũng cùng Thổ Địa nhìn nhau một cái đầy ẩn ý.

Hắn là người của Thiên Đình, Thổ Địa tự nhiên cũng biết.

Tôn Ngộ Không bay xuyên hư không, đến Linh Sơn, trực tiếp tìm Linh Cát Bồ Tát, thỉnh người đi hàng phục Hoàng Phong Quái. 23.

Linh Cát Bồ Tát tự nhiên biết rõ, lần trợ giúp này, liền sẽ thu hoạch Công Đức, khiến tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ của mình tiến thêm một bước, đâu dám chậm trễ chút nào, vội vàng đi tới.

Tôn Ngộ Không cũng không thèm nói, bởi vì, hắn đã biết rõ, cũng không muốn liều mạng tranh đấu, nếu đã có người giúp đỡ sẵn sàng, thì nhiều lắm là chạy vặt một chút.

Bởi vậy, hắn cũng hoàn toàn không để ý nữa!

Tại nơi hai người giao chiến!

Linh Cát Bồ Tát quát lớn: "Hoàng Phong Quái, sao ngươi còn chưa…!" Oanh long!

Linh Cát Bồ Tát còn chưa nói dứt lời, Hoàng Phong Quái trực tiếp bị đánh bay ra khỏi phong bạo, điên cuồng thổ huyết, Đường Tam Tạng sát khí đằng đằng xông ra, chuẩn bị đánh chết nó.

"Đường Tam Tạng dừng tay!" Sắc mặt Linh Cát Bồ Tát đại biến,

vội vàng quát lớn!

"Yêu nghiệt, chết đi!" Đường Tam Tạng đâu dừng lại một khắc, tế thần thông đi trước một bước giết chết Hoàng Phong Quái, Linh Cát Bồ Tát ra tay, cũng chậm nửa nhịp!

"Đường Tam Tạng, ngươi quên giới luật sát sinh của Phật Môn rồi sao!" Linh Cát Bồ Tát trong nháy mắt phẫn nộ, một luồng áp bách khủng bố mênh mông, đột nhiên đè xuống Đường Tam Tạng.

"Thập Phương Phù Đồ Ngục!" Đường Tam Tạng cũng trong nháy mắt ra tay, đánh về phía Linh Cát Bồ Tát, Hoàng Phong Quái đã ăn thịt vô số Nhân Tộc, y thừa kế đạo nghĩa trảm yêu trừ ma của Đạo Môn, làm sao có thể để Hoàng Phong Quái tiêu diêu ngoài vòng pháp luật được.

Có Thiên Miếu ở đây, có tượng thần khôi ngạn trong Thiên Miếu ở đây, y có chỗ dựa vững chắc!

Y tin rằng, sư tôn Khổng Tuyên cũng sẽ không bỏ mặc!

Hơn nữa, vị ở phía sau sư tôn Khổng Tuyên, Thiên Chủ của Nhân Tộc, cũng sẽ luôn che chở y, đó chính là niềm tin vĩ đại nhất của Nhân Tộc, sánh ngang với Đạo Tổ! … Nhìn Đường Tam Tạng dám ra tay cả với Linh Cát Bồ Tát.

Trư Bát Giới ngây người!

Tôn Ngộ Không cũng ngây người!

Cả hai đều khó tin.

Đường Tam Tạng thực sự là thủ đoạn do Phật Môn sắp đặt ư?!

Tên quang đầu này rõ ràng là một kẻ điên mà!

Nhưng, thấy Đường Tam Tạng liều chết công kích Linh Cát Bồ Tát, Tôn Ngộ Không liền cười lạnh, khoanh tay đứng một bên xem

kịch vui.

Hắn cũng có thể cảm nhận được tu vi của Linh Cát Bồ Tát, ít nhất là cảnh giới Đại La Kim Tiên, Đường Tam Tạng xông lên, thuần túy là tìm chết!

Chỉ cần Đường Tam Tạng chết.

Thì hắn cũng tự do rồi.

Đường Tam Tạng không chết được, thì cũng phải chịu chút khổ sở, để y bớt ngông cuồng lại.

Trư Bát Giới cũng không động thủ.

Mục đích lần này là để diễn một màn thôi!

Theo lời Sư Thúc Thái Thượng Lão Quân, mọi chuyện đều đã được sắp đặt, không chừng đây cũng là một ải trong Tây Du Lượng Kiếp.

Linh Cát Bồ Tát cũng ngây người!

Đường Tam Tạng không chỉ phá giới sát sinh, mà còn ra tay với y, điều này vượt xa tưởng tượng của y, không phải tiểu Sa Di yếu ớt cần được âm thầm chiếu cố trong lời của Di Lặc Phật.

Không nhìn thì không biết, vừa nhìn đã giật mình!

Đường Tam Tạng đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Nhưng, đối mặt với sát chiêu của Đường Tam Tạng, Linh Cát Bồ Tát hoàn toàn không để tâm, Đường Tam Tạng dù có đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, cũng hoàn toàn không phải đối thủ của y.

Hiện giờ y là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, hoàn toàn có thể nghiền sát Đường Tam Tạng!

Y tụ tay vung lên, Phật Quang tứ ngược!

Nháy mắt đánh bay và phá hủy Thập Phương Phù Đồ Ngục đang bao phủ từ mười phương, ngay cả mấy chục vạn dặm không gian cũng theo đó mà tan vỡ.

Chỉ là một cái vung tay tùy ý của Đại La Kim Tiên!

Đường Tam Tạng liền bị trấn áp thổ huyết bay ngược!

"Đường Tam Tạng, ngươi quá phóng túng rồi, ngay cả Bản Tọa cũng dám động thủ, ngươi quên thân phận đệ tử Phật Môn rồi sao." Linh Cát Bồ Tát cực kỳ phẫn nộ!

Không chỉ Đường Tam Tạng đánh chết Hoàng Phong Quái, mà quan trọng hơn, Đường Tam Tạng lại dám ra tay với y, không phải một Phật đồ thành kính tín Phật, Phật đồ đâu dám ngang ngược vô kỵ đạn, cuồng ngạo đến cực điểm!

Linh Cát Bồ Tát không biết chuyện gì đã xảy ra với Đường Tam Tạng, nhưng y biết rõ hôm nay y dám động thủ với mình, ngày mai sẽ dám động thủ với Linh Sơn, nếu cái căn bệnh này không được trừ tận gốc, nhất định sẽ là họa hoạn!

Nhưng y lại không thể thật sự giết Đường Tam Tạng, người thỉnh kinh này là kẻ nhập kiếp cốt lõi nhất trong Lượng Kiếp!

Chỉ có thể gia dĩ trừng phạt.

Cũng không thể để Đường Tam Tạng tiếp tục ngang ngược vô kỵ đạn, coi thường trưởng bối!

"Bồ Tát!

Con yêu quái đó đã ăn thịt vô số Nhân Tộc của ngã, làm sao một câu nói có thể tha thứ cho nó được." Đường Tam Tạng lau vết máu ở khóe miệng, chậm rãi nói.

Linh Cát Bồ Tát không hề suy nghĩ như Đường Tam Tạng thay thế

Nhân Tộc, cũng không hề nghi ngờ biện bác, liền nói: “Nó đã buông đao đồ tể, quy y Phật ta, Phật ta từ bi, không thể đánh giết nó, đồ tăng sát nghiệp, thân ở Phật Môn, tiềm tâm hướng Phật, ngay cả chút Phật lý cũng quên mất rồi sao?!” “Bồ Tát!

Nhân Tộc của ngã đã bị ăn thịt vô số, vô số kẻ vô tội phải chết oan, ngay cả cơ hội đòi lại công đạo cũng không có, làm sao có thể an nghỉ?!” “Hung thủ, kẻ chủ mưu gây họa, sau khi giết người, chỉ cần buông đao đồ tể, liền được tiêu diêu tự tại, thậm chí thành Phật, liền tiêu trừ hết thảy nhân quả tội nghiệt!” “Chẳng lẽ Phật ta muốn truyền đạt ý tứ này cho thế nhân, chẳng lẽ, chỉ cần quy y Phật ta, trước đó có thể phạm bất kỳ tội nghiệt nào, bởi vì, sai lầm dù lớn đến mấy, chỉ cần buông đao đồ tể, là có thể thoát khỏi sai lầm, tiêu trừ hết thảy, thoát khỏi trách nhiệm?!” “Nếu thật sự có Phật Pháp như vậy, ngã không dám mang về Nhân Tộc!” “Phật Pháp như vậy, chỉ khiến trật tự Nhân Tộc hỗn loạn, nếu để mọi người đều biết, sau khi giết người, chỉ cần quy y Phật ta, là có thể an toàn vô sự, chỉ khiến kẻ xấu càng thêm ngang ngược, vô kỵ đạn, tạo ra sát nghiệp lớn hơn.

“ “Nếu như vậy, ngã tuyệt không thỉnh kinh!” Đường Tam Tạng giận dữ quát.

Thân là đệ tử Đạo Môn, y học tập trảm yêu trừ ma, trừng ác dương thiện, thiện ác hữu báo!

Nợ tiền thì trả tiền, giết người thì đền mạng!

Bởi vậy, y hoàn toàn gạt bỏ chân lý Phật Pháp của Phật Môn, bất kể là hiểu lầm hay không hiểu, Hoàng Phong Quái đã ăn thịt nhiều Nhân Tộc như vậy, nếu không chết, ngược lại còn thành Phật, đó là một trò cười lớn nhất thiên hạ!

“Đạo Tàng Thiên Miếu Trấn Nhân Đạo!” Đường Tam Tạng ổn định thân thể, niết động Đạo Quyết.

Trời đất đại biến, Nhân Đạo Chi Lực vô cùng vô tận ngưng tụ thành Thiên Miếu, diễn hóa mấy chục vạn trượng, trực tiếp trấn xuống Linh Cát Bồ Tát, một luồng áp bách mênh mông điên cuồng bao phủ, khiến Linh Cát Bồ Tát cũng phải nhíu mày!

Trong thủ đoạn mà Đường Tam Tạng thi triển, y đã nhìn thấy quỹ tích của Đại Đạo, khiến y kinh ngạc!

Phải biết, Thái Ất Kim Tiên còn xa mới chưởng khống Đại Đạo, Đại La Kim Tiên, cũng chỉ mới chưởng khống Pháp Tắc Đại Đạo mà thôi, là Đại Đạo không hoàn chỉnh!

Nhưng, trong loại thủ đoạn này lại ẩn chứa Đại Đạo!

Khó trách Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới đều phải phục tùng!

Bởi vì một chiêu này, trực tiếp đề thăng sức mạnh Thái Ất Kim Tiên trung kỳ của Đường Tam Tạng lên hàng nghìn, vạn lần, đủ sức trấn nhiếp được Bán Bộ Đại La Kim Tiên thông thường, thậm chí là Đại La Kim Tiên sơ kỳ thông thường.

"Đường Tam Tạng, nếu ngươi còn cố chấp không tỉnh ngộ, đừng trách Bần Tăng không nể tình!" Ánh mắt Linh Cát Bồ Tát lạnh đi.

Một chưởng Phật Thủ vỗ xuống, chưởng ấn vàng óng như dát vàng, giữa trời quang, gặp gió liền to ra, không ngừng biến lớn, một chưởng kình thiên đánh thẳng vào Thiên Miếu, một tiếng "Oanh long", trực tiếp khiến Thiên Miếu chấn động, lung lay sắp đổ!

"Một ngôi miếu nát, trấn áp được ai!" Phụt!

Đường Tam Tạng lại phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng sắc mặt y vẫn không đổi, trái lại trong mắt còn có một sự cố chấp đến cực điểm.

"Phóng túng!

Chương 161

Dám nhục mạ Thiên Chủ chi miếu của ngã!

Trấn!" Đường Tam Tạng gầm lên.

Y lại một lần nữa niết quyết, dùng Đạo Tàng điên cuồng thôi động Nhân Đạo Chi Lực, và Khí Vận Nhân Tộc, hội tụ vào Thiên Miếu, gia dĩ kháng cự lại một kích của Linh Cát Bồ Tát.

Cảnh tượng này, hoàn toàn khiến Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới ngây người!

Hoàn toàn bị hành vi của tên quang đầu này chấn động, phải biết, Linh Cát Bồ Tát là một cường giả Đại La Kim Tiên đấy, một kích tùy ý của y, cũng không phải Thái Ất Kim Tiên thông thường có thể kháng cự, tên quang đầu này lại dám chống đỡ một kích.

"Hừ!

Đường Tam Tạng, ngươi đã nhập ma chướng rồi!" Linh Cát Bồ Tát càng thêm bất mãn.

Lý niệm của Đường Tam Tạng, hoàn toàn trái ngược với Phật lý của Phật Môn!

Lần này, xem ra cần phải trấn áp, nếu không, cứ tiếp tục như vậy, tình hình có thể sẽ không ổn!

Sự quái dị của Đường Tam Tạng, khiến Linh Cát Bồ Tát nảy sinh nghi ngờ, việc này nhất định phải quay về Linh Sơn báo cho Phật Tổ và những người khác biết, để họ quyết định!

"Băng!" Linh Cát Bồ Tát lạnh lùng hừ một tiếng, công kích của Đường Tam Tạng dù mạnh đến mấy, đối với y, cũng như sức mạnh của loài kiến, sự áp chế của Đại La Kim Tiên hậu kỳ đối với Thái Ất

Kim Tiên trung kỳ, như sự nghiền ép của không gian ba chiều đối với loài kiến hai chiều vậy.

Dù chỉ dùng một chút sức mạnh của Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng không phải Đường Tam Tạng có thể chịu đựng được!

Theo chưởng ấn Phật Pháp màu vàng của Linh Cát Bồ Tát vỗ xuống Thiên Miếu, Thiên Miếu lung lay càng thêm kịch liệt, từng đạo vết nứt lan rộng, khiến sắc mặt Đường Tam Tạng đại biến!

"Sức mạnh, Phù Du Hám Thụ!" Linh Cát Bồ Tát lạnh lùng hừ một tiếng.

"Ha ha ha, tên quang đầu sắp bị thu thập rồi!" Tận mắt thấy Thiên Miếu đang bị trấn áp sắp bị đánh nát, Tôn Ngộ Không cũng cười lên, Thiên Miếu, giống như tín niệm của Đường Tam Tạng, một khi bị đánh vỡ, thì đả kích đối với Đường Tam Tạng sẽ lớn đến mức nào, có thể biết!

Phụt!

Đường Tam Tạng lại một lần nữa thổ ra một ngụm máu tươi!

Khí tức cực tốc suy yếu!

Bị Linh Cát Bồ Tát không ngừng trấn áp.

Áp lực trên người y càng ngày càng lớn, đè ép đến mức xương cốt cũng đang tan vỡ.

"Yêu Phật!" Đường Tam Tạng trừng mắt giận dữ, trong mắt tràn đầy máu tươi!

"Đạo Tàng Thiên Chủ Lâm Phàm!" "Thiên Chủ!

Ngã nãi Đường Tam Tạng của Nhân Tộc, lấy máu làm dẫn, thỉnh Thiên Chủ trợ ngã trừ Yêu Phật!" Đường Tam Tạng gầm lên giận dữ.

Cực tốc lấy tinh huyết, đánh vào Thiên Miếu sắp phá nát!

Trong Địa Phủ.

Lâm Nghệ đột nhiên nhướng mày!

Bên cạnh, Tây Vương Mẫu thấy dị trạng, hỏi: "Có chuyện gì sao?" Lâm Nghệ cười cười, nói: "Có người muốn mượn sức mạnh của ta!" "Mượn sức mạnh của ngươi sao?" Tây Vương Mẫu kinh ngạc.

Lâm Nghệ không giải thích nhiều, y đã biết, cũng cho phép Đường Tam Tạng mượn lực!

Trước đó khi ta bảo Khổng Tuyên sắp xếp Trương Đạo Lăng sáng lập Đạo Giáo, ta đã ban cho một loại thủ đoạn trong Đạo Tàng, nhưng, đó là chiêu cấm kỵ nhất trong Đạo Tàng.

Mượn lực cho người thi triển!

Sức mạnh, lưu lại trong Nhân Đạo, có thể giết chết Thiên Đạo Thánh Nhân, tất cả, tùy thuộc vào người thi triển có thể mượn được bao nhiêu lực!

Lần này Đường Tam Tạng, Lâm Nghệ cũng biết rõ!

Bởi vậy, cũng đồng ý!

Bởi vì, quấy nhiễu Lượng Kiếp, chỉ khiến Thiên Đạo và Hồng Quân càng thêm sốt ruột, khi đó họ sẽ khẩn thiết ra tay với Nhân Đạo.

Đó là điều Lâm Nghệ mong muốn thấy nhất!

Bởi vậy, nếu cần thiết, y sẽ khiến Lượng Kiếp kịch tính hơn một chút!

Như vậy có thể bức bách Thiên Đạo ra tay với Nhân Đạo!

Oanh long!

Trên bầu trời Hoàng Phong Lĩnh, cùng với một tiếng quát của

Đường Tam Tạng, liền thấy một vòng xoáy phong mang khủng bố cực tốc hoành sinh, trong nháy mắt diễn hóa mấy trăm vạn công lý, bao phủ Hoàng Phong Lĩnh, bao trùm Linh Cát Bồ Tát, Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới vào trong.

Một luồng áp bách sắc bén đến cực điểm, khiến Linh Cát Bồ Tát cũng sắc mặt đại biến!

Trên mặt y cuối cùng cũng có vẻ động dung!

Đường Tam Tạng thấy vậy, ngay cả máu đang trào ra trong miệng cũng không quản, mắt y chết chóc nhìn chằm chằm vòng xoáy!

Oanh long!

Trong vòng xoáy, đột nhiên xông ra một luồng sức mạnh hủy diệt, dung nhập vào tượng thần khôi ngạn trong Thiên Miếu, thân ảnh vốn hư ảo dần dần ngưng thực, luồng áp bách khôi ngạn đó cũng dần dần rõ nét.

"Thành rồi!" "Ngã thành công rồi!" "Thiên Chủ!" Đường Tam Tạng thấy vậy, hân hoan kích động.

Trong Đạo Tàng, ngoài Thập Phương Phù Đồ Ngục, Thiên Miếu Trấn Nhân Đạo ra, còn có không ít thần thông khủng bố hơn, "Thiên Chủ Lâm Phàm" chính là khủng bố nhất!

Phải biết, trong lòng Nhân Tộc, Thiên Chủ là một tồn tại còn khủng bố hơn cả Đạo Tổ, một khi xuất hiện, nhất định có thể nghiền ép hết thảy yêu ma!

Trước đó không ít cường giả trong Đạo Môn đều đã từng thi triển, nhưng đều không một ai thành công.

Trương Đạo Lăng, chủ nhân truyền Đạo, cũng chỉ mới thành công mượn dùng một lần!

Vừa nãy, y cũng biết rõ, đối mặt với Linh Cát Bồ Tát, y hoàn toàn không có chút sức chống đỡ nào, bởi vậy, y cũng chỉ bừa bãi thi triển, không hề ôm một chút hy vọng nào.

Nhưng không ngờ, lại ma xui quỷ khiến mà thành công!

Khiến đấng trật tự tối cao của Nhân Tộc, Thiên Chủ, giáng lâm!

Sự kích động này, khó có thể diễn tả bằng lời!

Tượng thần khôi ngạn trong Thiên Miếu, như sống lại vậy, chỉ để lại cho Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới một bóng lưng vĩ ngạn.

Nhưng chỉ riêng một bóng lưng đó, lại khiến họ cả đời khó quên!

Bởi vì, dưới thân ảnh khôi ngạn đó, họ chỉ còn lại sự nhỏ bé, không đáng kể!

"……" Miệng Tôn Ngộ Không cũng mấp máy mấy cái, trong đôi đồng tử kiệt ngao bất tuần kia, nhảy nhót sự kinh cụ và động dung!

"Khủng bố của Hồng Hoang!" "Một tồn tại khiến Thiên Đạo cũng bị thương!" Là đệ tử của Huyền Đô Đại Pháp Sư, những gì Trư Bát Giới biết, còn nhiều hơn Tôn Ngộ Không rất nhiều!

Phải biết, khi hắn còn chỉ là một kẻ nhỏ bé như kiến, thân ảnh đó đã bằng một sức lực của mình, ngăn chặn được dòng chảy lớn không thể thay đổi của đại thế, trở thành phong thái kinh diễm nhất của Hồng Hoang!

Cùng với việc nhập Đạo tu hành, nghe những thành tựu kinh thế hãi tục của tôn đó, hắn đã tu luyện đến Bán Bộ Đại La Kim Tiên!

Một người đàn ông khiến Thánh Nhân ai oán!

Một người đàn ông khiến Thánh Nhân triệt để tử vong!

Một người đàn ông khiến Đạo Tổ, khiến Thiên Đạo cũng bị thương!

Sao hắn lại không biết!

Linh Cát Bồ Tát cũng kinh hãi, thân ảnh khôi ngạn đó xuất hiện, áp bách quá khủng bố, đè ép đến mức mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới xung quanh cũng chấn động kịch liệt.

Linh Cát Bồ Tát đâu dám nương tay một chút nào, tế xuất toàn bộ tu vi của mình, kháng cự lại thân ảnh khôi ngạn đó!

Thậm chí, lúc này y cảm thấy tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ của mình, quá nhỏ bé, xa xa không đủ!

"Trấn!" Đường Tam Tạng hoàn hồn, cả người y trở nên cực kỳ sắc bén và tự tin, có Thiên Chủ ở đây, dường như yêu ma thế gian dù mạnh đến mấy, y cũng không sợ hãi!

Cùng với một tiếng quát!

Trên thân ảnh khôi ngạn phóng ra từng luồng quang mang, bao phủ ức vạn vạn dặm, từ trên bầu trời rơi xuống!

Trời đất băng tháp!

Phật thủ vàng óng trực tiếp bị trấn áp đến tan vỡ từng tấc!

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới đều bị đè ép đến nửa quỳ, áp lực tăng lên gấp hàng nghìn vạn lần!

Oanh long!

Cả thân cà sa của Linh Cát Bồ Tát bị phong bạo khủng bố thổi bay, thân thể y cực tốc rơi xuống đất, thi triển vô số Pháp Bảo kháng cự cũng vô ích.

Tu vi của Đường Tam Tạng tuy không cao, chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, nhưng lần này, là do Lâm Nghệ đặc biệt cho phép, bởi vậy, sức mạnh mà Đường Tam Tạng có thể mượn, ngay cả Chuẩn Thánh cũng có thể bị trấn áp, huống chi là Đại La Kim Tiên.

Tất cả vật phòng ngự mà Linh Cát Bồ Tát thi triển đều bị áp chế đến tan vỡ, Linh Cát Bồ Tát bị áp chế đến tan vỡ thổ huyết, Hoàng Phong Lĩnh cũng bị áp thành một vùng bình địa, sau đó, dần dần hình thành một cái hố sâu vô biên to lớn!

Oanh long!

Trận chiến kịch liệt nhất trên Hồng Hoang đại địa đã nổ ra, sự phản kháng cuối cùng của Linh Cát Bồ Tát cũng bị triệt để trấn áp, y bị đè nén sâu trong hố sâu, máu Phật điên cuồng tuôn trào khắp thân!

Ánh Phật quang rực rỡ bị từng chút một mài mòn!

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới tuy ẩn mình một bên, nhưng cũng không thể chịu nổi áp lực khủng khiếp, buộc phải thi triển sức mạnh Thái Ất Kim Tiên mạnh nhất để kháng cự trấn áp, nhưng cuối cùng đều như châu chấu đá xe, bị trấn đến không thể động đậy.

Lòng chấn động đến cực điểm!

Lúc này đây, mới minh bạch được tồn tại đứng sau tên đầu trọc kia là ai?!

Tôn Ngộ Không trong tâm trí lập tức dập tắt ý niệm làm thịt Đường Tam Tạng.

Thích Già Ma Ni trấn áp một lần.

Thích Già Ma Ni, Phật Tổ Linh Sơn, địa vị đủ kinh khủng, thực lực đủ cường đại, nhưng trước một thân ảnh khôi ngô kia, hoàn toàn không đáng kể.

So sánh hai cảm giác, Tôn Ngộ Không hoàn toàn có thể cảm nhận được!

Y không biết, đó chỉ là một chút xíu sức mạnh Lâm Nghệ tùy ý lưu lại trong Nhân Đạo!

Đường Tam Tạng chỉ có thể mượn dùng một phần ức vạn!

Linh Cát Bồ Tát bò trong hố sâu, thân tâm chấn động kịch liệt, cực kỳ sợ hãi.

Đường Tam Tạng trước mặt y như con kiến hôi, nhưng trước thân ảnh khôi ngô kia, y cũng như con kiến hôi.

Khi Thiên Miếu trấn xuống, Linh Cát Bồ Tát lần đầu tiên trong lòng hoảng loạn!

Ngay lập tức, y cũng trở nên hung ác, trực tiếp phá hủy mấy viên Phật xá lợi đã tu luyện chuyển hóa, lập tức oanh toái đại địa, hủy diệt khu vực Hoàng Phong Lĩnh trong phạm vi ức vạn dặm.

Chương 162

Xung kích mạnh mẽ sản sinh tạm thời chặn đứng tốc độ trấn áp của Thiên Miếu, và cả lực trấn áp trong chớp mắt.

Trong khoảnh khắc, Linh Cát Bồ Tát độn địa đào thoát.

Đường Tam Tạng muốn truy cũng không thể truy, chỉ có thể để Linh Cát Bồ Tát chạy thoát.

Không, Linh Cát Bồ Tát cũng tổn thất vô số tu vi, không những chẳng kiếm được chút công đức nào, ngược lại tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ còn rớt xuống Đại La Kim Tiên trung kỳ, nguyên bản cũng bị trọng thương do Phật xá lợi tự bạo, không có vạn năm thì không thể khôi phục.

"Tạ Thiên Chủ ân tứ vĩ lực!" Đường Tam Tạng đối với thân ảnh khôi ngô kia chắp tay cúi lạy!

Càn thành cung kính!

Dung mạo của thân ảnh khôi ngô kia mơ hồ không rõ.

Không phải vì không nhìn rõ, mà vì thực lực không đủ!

Thân ảnh khôi ngô phủ khám Đường Tam Tạng một cái.

Ngay lập tức chìm vào Thiên Miếu, hóa thân thành tượng điêu khắc, cùng Thiên Miếu sụp đổ, tiêu tán giữa thiên địa.

Khí thế mênh mông, nặng nề kia cuối cùng cũng hoàn toàn biến mất khỏi vai Trư Bát Giới và Tôn Ngộ Không!

Đường Tam Tạng ngưng mắt nhìn thân ảnh đó, lòng tràn đầy kiêu ngạo và hân hoan.

Bất kể đường đi có nhàm chán, hiểm nguy đến đâu, hôm nay được

thấy Thiên Chủ lâm phàm hiệp trợ một phàm nhân bình thường, Đường Tam Tạng cảm thấy đời này đã đủ rồi!

Ngay lập tức, y đi về phía Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không và Tiểu Bạch Long!

"Sư phụ!

Vị đó là ai?!" Tôn Ngộ Không cố gắng kìm nén nỗi kinh hoàng trong lòng, vội vàng đi đến trước mặt Đường Tam Tạng, thái độ đã thay đổi quá nhiều!

Con khỉ thông minh!

Y cũng ương ngạnh, phản kháng!

Không cam lòng mặc cho tiên Phật bài bố!

Nhưng lại vì thực lực yếu kém mà không thể không tuân theo!

Nhưng sau lưng Đường Tam Tạng, y đã nhìn thấy hy vọng.

Đạo thân ảnh khôi ngô kia quá kinh khủng, kinh khủng đến mức ai cũng rõ ràng, chỉ cần có thể dính líu một chút quan hệ, quỹ tích vận mệnh của mình đều sẽ xảy ra biến hóa long trời lở đất!

"Thiên Chủ Nhân Tộc ta!" Đường Tam Tạng kiêu ngạo nói.

"Sư phụ, xin kể cho lão Tôn chuyện Thiên Chủ!" Tôn Ngộ Không tò mò đến cực điểm.

"Thiên Chủ Nhân Tộc ta không thể vọng nghị!

Tiếp tục lên đường thôi!" Đường Tam Tạng hô.

Cứ thế tiếp tục lên đường.

Trư Bát Giới im lặng theo sau.

Tôn Ngộ Không thì nhìn Trư Bát Giới, tên gia hỏa này nhất định biết, cũng vội vàng bước lên phía trước.

Linh Sơn.

Phụt!

Linh Cát Bồ Tát trở về Đại Lôi Âm Tự, trực tiếp phun ra từng ngụm máu tươi!

“Linh Cát, chuyện gì vậy?!” Thích Già Ma Ni thấy thế, sắc mặt hơi biến.

Di Lặc Phật, Ca Diếp, Nhật Quang Bồ Tát, Nguyệt Quang Bồ Tát, Tứ Đại Kim Cương và những người khác đều đồng loạt nhìn về phía Linh Cát Bồ Tát đang vô cùng chật vật.

Giờ đây, cảnh giới tu vi của y đã rớt xuống, bị trọng thương nghiêm trọng, hiển nhiên đã trải qua một trận đại chiến sinh tử.

“Phật Tổ!

Đường Tam Tạng…!” Linh Cát Bồ Tát thuật lại tất cả mọi chuyện đã xảy ra.

Di Lặc Phật nghe xong, mắt trợn trừng.

Đường Tam Tạng khủng khiếp đến vậy sao?!

“Không thể nào!

Đường Tam Tạng ta vẫn luôn theo dõi, y không hề có chút tu vi nào, vẫn luôn tự tu Phật pháp trong Tịnh Thổ, lúc nào lại học được nhiều thủ đoạn như vậy?!” Di Lặc Phật trầm tư.

“Đều là thủ đoạn của người đó!” Lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân giáng lâm Đại Lôi Âm Tự.

“Bái kiến Thánh Nhân!” Chúng Phật đồng loạt chắp tay hành Phật lễ!

Nghe đến ‘thủ đoạn của người đó’, Đại Lôi Âm Tự im lặng vài

giây, Di Lặc Phật nghiêm trọng nói: "Nếu là thủ đoạn của người đó, thì lần Lượng Kiếp này, e rằng không dễ dàng vượt qua!" Chỉ ai, Di Lặc Phật rõ như lòng bàn tay.

Cái tồn tại siêu thoát cấm kỵ kia!

Ngay cả tên cũng không dám nhắc tới.

Bởi vì, Đạo Tổ và Thiên Đạo đều suýt nữa đã thua trong tay 'người đó'.

Sư tôn của 'người đó' là Tiếp Dẫn Đạo Nhân, xưng là Thánh Nhân bất tử bất diệt, đã bị 'người đó' sát tử!

Đại Lôi Âm Tự đối với 'người đó' sợ hãi, vượt qua cả đối với Đạo Tổ, đối với Thiên Đạo!

Nếu 'người đó' đích thân tham gia vào Lượng Kiếp, e rằng đừng nói Lượng Kiếp, Linh Sơn cũng không thể tồn tại.

"Cũng không cần quá lo lắng!

Lần Lượng Kiếp này, Đạo Tổ cũng cực kỳ xem trọng, chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Ngoài ra, người đó chỉ bố trí thủ đoạn, không đại biểu đích thân tham gia vào đó.

Các ngươi cứ yên tâm bố trí là được.

Hiện giờ, người đó đang ở Địa Phủ, lúc này có người giám sát, một khi người đó thật sự ra khỏi Địa Phủ, ta sẽ là người đầu tiên biết." Lời nói tiếp theo của Chuẩn Đề Đạo Nhân lại khiến chúng Phật thở phào nhẹ nhõm.

"Đường Tam Tạng nên xử trí thế nào?!" Di Lặc hỏi.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nói: "Hiện giờ, Lượng Kiếp đang ở thời điểm mấu chốt!

Đường Tam Tạng, hãy xem có thể dẫn đạo y hay không?

Nếu không dẫn đạo được, vậy thì thuận theo tự nhiên!" Trước đại thế hiện nay, Chuẩn Đề Đạo Nhân biết rõ sự lựa chọn!

Linh Sơn cố nhiên muốn đại hưng.

Nhưng nếu Đạo Tổ và Thiên Đạo đều bị uy hiếp, thì Linh Sơn dù có đại hưng đến mấy cũng khó mà bảo toàn!

Cho nên, hiện giờ y cũng hy vọng Lượng Kiếp sớm viên mãn!

Để Đạo Tổ và Thiên Đạo có thể khôi phục thực lực kháng cự Lâm Nghệ, khi đó, mới có thể bảo toàn, mới có thể hóa giải uy hiếp của Lâm Nghệ đối với mình.

Linh Sơn cũng có thể may mắn thoát khỏi tai ương!

Vì vậy, dù có phải từ bỏ cơ hội Phật Môn đại hưng, cũng phải đảm bảo Lượng Kiếp có thể viên mãn!

"Không, bố trí trước đó cần thay đổi một chút.

Vì Đường Tam Tạng thực lực mạnh như vậy, vậy thì hãy điều chỉnh độ khó tương ứng cao hơn.

Thuận ứng đại thế mới có thể hữu hiệu viên mãn Lượng Kiếp." "Di Lặc, đích thân ngươi chủ trì!

Nhật Quang, Nguyệt Quang, trợ giúp!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nhắc nhở chúng Phật.

Nghe vậy, mắt Di Lặc Phật cũng sáng lên. … Bắc Câu Lô Châu.

Yêu Hoàng Cung.

"Vừa mới dò được tin tức, Phật Môn vì muốn viên mãn lần Lượng Kiếp này, đại tứ mưu hại Yêu Tộc ta, sai khiến Yêu Tộc ta.

Trên đường Tây hành, Yêu Tộc ta bị đánh chết vô số, ức hiếp

người quá đáng, Bệ Hạ, không thể nào nhịn được khẩu khí này!" Khâm Nguyên thuật lại tất cả tình hình trên đường Tây hành cho Đế Tuấn!

"Yêu Tộc vẫn chưa hoàn toàn diệt vong!" Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, sát cơ bừng bừng!

Lần Lượng Kiếp nào chẳng là Yêu Tộc gặp tai ương?

Thiên Đạo đánh cho Yêu Tộc diệt tuyệt mới cam tâm sao?!

"Xem ra các ngươi nghĩ Bản Hoàng thân ở Bắc Câu Lô Châu, không rảnh lo Hồng Hoang!" "Bản Hoàng vốn không can dự Lượng Kiếp này, nhưng đã dám mưu hại Yêu Tộc, Bản Hoàng sẽ cho các ngươi thử một chút nộ hỏa của Yêu Tộc!" "Bạch Trạch, ngươi đi một chuyến!" Đế Tuấn phân phó Bạch Trạch: "Lấy Yêu Tộc làm quân cờ, mặc ý bài bố.

Vậy thì như ngươi mong muốn, tiềm nhập vào Lượng Kiếp này, xem các ngươi có chịu nổi nộ hỏa của Yêu Tộc không!" "Có cần trực tiếp giết không?!" Bạch Trạch hỏi.

"Giết!" Đế Tuấn không chút do dự thốt ra một âm tiết lạnh băng!

Đối với phương Tây, Đế Tuấn hận thấu xương.

Trước kia chín tử thân vẫn tai kiếp, đã quá rõ rồi, sao lại không biết hành vi của phương Tây?

Giờ lại còn mưu hại Yêu Tộc ta, khẩu khí này, làm sao có thể nhịn được! … Đối với chuyện của Linh Sơn Phật Môn và Bắc Câu Lô Châu, Đường Tam Tạng hoàn toàn không hay biết, tiếp tục dẫn Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới Tây hành.

Bạch Long Mã chịu khó chịu khổ!

Bởi vì, y hoàn toàn bị phụ vương của mình sắp xếp!

Long Tộc từ sau Long Hán Chi Kiếp, liền suy tàn, địa vị Long Tộc ngày càng giảm sút, thậm chí, các đại năng cường giả chết hết người này đến người khác.

Tây Hải Long Vương vì muốn mưu cầu một phần công đức cho con trai, liền hợp tác với Di Lặc Phật, cũng diễn một màn kịch.

Thuận lợi đưa Tiểu Bạch Long vào Lượng Kiếp!

Lượng Kiếp viên mãn, công đức vô lượng, thì Tiểu Bạch Long tự nhiên có thể đắc đạo quả, trở thành Đại La Kim Tiên!

Cho nên, ở một mức độ nhất định, y sẽ bảo vệ Đường Tam Tạng!

Hơn nữa, sau khi chứng kiến thần thông Đường Tam Tạng thi triển và bóng lưng khôi ngô kia, Tiểu Bạch Long càng nảy sinh tâm tư, bất kể sau này thế nào, quan hệ với vị sư phụ tiện nghi này nhất định phải thật tốt.

Một bên, Trư Bát Giới cũng đang kể chuyện Lâm Nghệ cho Tôn Ngộ Không nghe!

Chương 163

Tôn Ngộ Không hoàn toàn ngây người!

Chấn động đến mức không nói nên lời!

Lúc này đây, y mới rõ, vì sao Đường Tam Tạng lại cung kính đến thế, kiêu ngạo đến thế, càn thành đến thế!

Dù y có ngông cuồng bất tuần, lòng cao hơn trời đến mấy!

Trước thân ảnh khôi ngô kia, cũng chỉ là vọng trần mạc cập.

Y xưa nay không phục bất kỳ ai, Phật Tổ lão nhi y cũng dám ra tay khiêu khích, nhưng nếu trong Hồng Hoang, thật sự có một người có thể khiến y bội phục, thì đó chính là tồn tại kinh khủng mà Trư Bát Giới đã nhắc đến!

Truyền thuyết như vậy, đơn giản là không thể dùng lời lẽ mà hình dung!

Chẳng trách ngay cả Trư Bát Giới cũng kích động chấn động đến vậy, lại kính sợ Đường Tam Tạng đến thế!

Tôn Ngộ Không cũng thu lại tâm tư, chuyên tâm theo sau Đường Tam Tạng!

Một đoàn người tiến vào Lưu Sa Hà!

Gặp phải Quyển Liêm Đại Tướng.

Thậm chí, còn chưa đợi Đường Tam Tạng ra tay, Sa Tăng đã bị Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới hợp lực bắt giữ.

Dưới sự điểm hóa của La Hán, y cũng gia nhập đội ngũ thỉnh kinh.

Sau khi trải qua vài kiếp nạn, họ tiến vào Tây Ngưu Hạ Châu, Vạn Thọ Sơn Trang!

Vốn dĩ, Trấn Nguyên Tử trong Lượng Kiếp này không định tham gia, nhưng vì đệ tử của y gặp ma tộc bức hại, được Chuẩn Đề Đạo Nhân cứu giúp, bất kể có phải kế của Chuẩn Đề Đạo Nhân hay không, nhân quả cá nhân cũng cần phải giải quyết.

Ngoài ra, y cũng có thể kiếm được một chút công đức!

Không, vì chuyện này, y đã đi Địa Phủ một chuyến, thăm dò thái độ của Lâm Nghệ!

Dù sao, y giao hảo với Địa Phủ, đứng về phía Địa Phủ!

Nếu Lâm Nghệ không muốn y làm, y chỉ có thể từ bỏ!

Lượng Kiếp viên mãn, là có lợi cho Thiên Đạo và Đạo Tổ, nhưng ngược lại, đối với Lâm Nghệ thì không có lợi!

Y không gặp được mặt Lâm Nghệ.

Không, Đế Giang lại đưa ra câu trả lời, để y làm những gì y nên làm!

Điều này cũng đúng với ý của y!

Thật ra, y vẫn giữ thái độ trung lập, không can thiệp vào lợi ích của bất kỳ bên nào, nhưng Lâm Nghệ đã làm lay động ý chí của y.

Thông Thiên Giáo Chủ được chỉ điểm, cuối cùng tự phế Thánh Vị rồi lại chứng đạo.

Phía sau Khổng Tuyên thành Thánh, cũng có bóng dáng Lâm Nghệ.

Thậm chí, Minh Hà Lão Tổ trong U Minh Huyết Hải của Địa Phủ, cũng đã có cơ hội thành Thánh!

Nếu giao hảo với Lâm Nghệ, một ngày nào đó, khi y thật sự thành Thánh, thỉnh được Lâm Nghệ chỉ điểm, cũng dễ dàng hơn một chút!

Trấn Nguyên Tử chỉ có thể mau chóng tiễn một đoàn người đi!

Đại thế Lượng Kiếp đã thay đổi, từ Vu Yêu Đại Chiến, chuyển dịch.

Tuy Nhân Sâm Quả đã cho hai đứa trẻ ăn rồi, nhưng cũng dùng đại thế khác.

Dù sao cũng chỉ là đi qua hình thức, làm những việc nên làm.

Cuối cùng, một đoàn người vật lộn mấy ngày, rời khỏi Vạn Thọ Sơn!

Tiến vào phạm vi Bạch Cốt Động ở Bạch Hổ Lĩnh.

Xung quanh có một con yêu quái, đó là Bạch Cốt Tinh, so với Hoàng Phong Quái thì hoàn toàn không có chút bối cảnh nào.

Khi Đường Tam Tạng đến Bạch Hổ Lĩnh, Bạch Cốt Tinh hai lần hóa thành yêu quái, dùng thần thông giả làm người phàm tiến lên đưa cơm chay cho mấy người!

Tôn Ngộ Không có Hỏa Nhãn Kim Tinh có thể nhìn thấu hư vọng, nhưng Phá Vọng Kim Đồng lại ngưng tụ thần thông khác, Bạch Cốt Tinh diễn hóa, căn bản không thể lừa được y!

"Yêu nghiệt!

Tiểu xảo kỹ năng cũng dám lừa dối lão Tôn ta!" Để lấy lòng Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không cũng không khoanh tay đứng nhìn, mắt giận trừng, trực tiếp vung Kim Cô Bổng, đánh chết Bạch Cốt Tinh!

Bạch Cốt Tinh cũng có thần thông đặc biệt, có thể thoát ly thân thể trong chớp mắt, lấy nguyên thần làm dẫn, thoát khỏi sự truy sát của Tôn Ngộ Không, chỉ để lại một cái xác phàm nhân.

"Ngộ Không!…!" Sắc mặt Đường Tam Tạng trầm xuống.

"Thành công rồi!" Mấy tên La Hán ẩn mình theo dõi, thấy Đường

Tam Tạng tức giận, cũng cười.

Y cũng biết Đường Tam Tạng đặc biệt ghét yêu ma đánh chết nhân tộc, vì vậy, đặc biệt thiết kế một cửa ải.

Thần thông của Bạch Cốt Tinh đặc biệt, cường giả Đại La Kim Tiên bình thường cũng chưa chắc đã nhìn thấu được, huống chi là Đường Tam Tạng.

Tiếp theo, cứ chờ xem náo nhiệt đi!

Tôn Ngộ Không thấy thế, sắc mặt hơi biến, vội vàng giải thích với Đường Tam Tạng: "Sư phụ!

Đó là yêu quái hóa ra, nhất định phải tin lão Tôn!" Phải biết rằng, sư phụ đặc biệt ghét yêu quái đánh chết nhân tộc!

Ví như Hoàng Phong Quái, bị Linh Cát Bồ Tát ngăn cản, cũng bị y đánh chết một cách hung ác.

Chuyện đó, cũng chưa xảy ra được bao lâu!

Nếu thật sự xúc phạm đến cấm kỵ của sư phụ, sư phụ e rằng sẽ không lưu tình!

Trư Bát Giới và Sa Tăng cũng im lặng, bởi vì, họ nhìn thấy rõ ràng, đó đích thực là một người sống sờ sờ!

"Không tin!

Sư phụ có thể tra xét!" Tôn Ngộ Không lại vội vàng nói.

Đường Tam Tạng cau mày trầm tư, tiến lên tra xét.

Bề ngoài không hề tra xét ra được gì?!

Ngay lập tức, Đường Tam Tạng chạm vào thi thể, cũng không tra xét ra.

Cảm giác sinh mệnh tươi sống phai tàn giống như vậy, y không

thể không vận dụng Đạo Môn Chân Giải đã tu luyện để cảm tri!

Đạo Môn Chân Giải, là chuyên dùng để khắc chế, cảm tri yêu ma!

Thủ đoạn cực kỳ đặc biệt!

Dùng Nhân Đạo chi lực tiến hành truy tung định vị, chỉ cần thân ở trong Nhân Đạo, mỗi một tia yêu ma khí tiềm tàng đều có thể bị bắt giữ.

Cho nên, Bạch Cốt Tinh ngụy trang cực kỳ tốt, nhưng Đường Tam Tạng vẫn tra xét ra một chút hàn khí từ trên người y!

Nếu không tra xét kỹ, e rằng Đại La Kim Tiên cũng không cảm tri được!

Đường Tam Tạng cũng lợi dụng một chút hàn khí để cảm ứng yêu ma khí, suy diễn ra người phàm bị rút cạn máu mà chết, giờ đây chỉ còn lại một lớp da bọc xương.

Lớp da bọc xương vẫn giữ vẻ tươi sống, nên mới không cảm tri được.

Tra xét ra điều này, Đường Tam Tạng cực kỳ phẫn nộ!

Nhưng không phải vì Tôn Ngộ Không ra tay.

Mà vì con yêu quái kia, dám tàn sát nhân tộc, dùng nhân tộc để lừa dối mê hoặc!

Chẳng lẽ cũng là do tiên Phật sắp đặt sao?!

Đường Tam Tạng càng thêm bất mãn với cách sắp đặt như vậy! 24.

Nếu mỗi một cửa ải đều phải chết vô số nhân tộc, vậy thì một đường Tây hành, có bao nhiêu nhân tộc sẽ gặp tai ương?!

Thấy Đường Tam Tạng không trách mắng Tôn Ngộ Không, mấy

tên La Hán ẩn mình theo dõi cũng kinh ngạc đến cực điểm!

Đường Tam Tạng đã tra xét được sao?!

Không khí trở nên cực kỳ quỷ dị!

Sắc mặt Đường Tam Tạng âm trầm!

Thái độ không rõ ràng!

Ngoài Bạch Cốt Động.

Bạch Cốt Phu Nhân vượt không xuất hiện, quay đầu nhìn lại phía sau một cái, xác nhận không ai đuổi theo, mới thở phào nhẹ nhõm.

"Con khỉ đó thật mạnh!

Nếu chậm một chút, e rằng đã bị một côn đánh chết rồi!" "Thật đáng tiếc đã uổng phí tu vi trăm năm của ta!" "Bản phu nhân chưa xong đâu!" Tuy trong lòng còn e ngại, nhưng suýt chút nữa bị Tôn Ngộ Không đánh chết, lại tổn hao một phần tu vi, trong mắt Bạch Cốt Phu Nhân tràn đầy âm lãnh.

Ngay lập tức, y mang theo thương tích đi vào động phủ.

Sau khi vừa vào không lâu, ngoài động, dưới sự vặn vẹo của hư không, một đạo thân ảnh bước ra, chính là Yêu Thánh Bạch Trạch đã được sắp đặt!

Bạch Trạch mạt sát một con yêu quái trong Bạch Cốt Động, hóa thành hình dáng của nó, sau đó tiến vào động phủ.

Bạch Cốt Phu Nhân sau khi uống một bát huyết người, đã hồi phục một chút.

Máu hòa thượng, ngửi thôi đã thơm, nếu uống vào, e rằng sẽ lập tức thành Đại La Kim Tiên!

Sự dụ hoặc đó, Bạch Cốt Phu Nhân không thể chống lại!

Chỉ có thể đuổi con khỉ cản trở kia đi, mới có thể tiếp cận.

Đường Tam Tạng có tu vi, y biết.

Nếu không ra mặt, y sẽ không đánh được.

Bạch Cốt Phu Nhân xuất hiện lần thứ hai, bị Tôn Ngộ Không dễ dàng phát hiện, lại bị Tôn Ngộ Không đánh chết.

Điều này càng khiến Bạch Cốt Phu Nhân hận Tôn Ngộ Không.

Lần thứ ba y đi đến, định trước tiên giết Tôn Ngộ Không.

Không, Tôn Ngộ Không lại nhìn thấu ngay lập tức!

Chương 164

Phá Vọng Kim Đồng vốn là thần đồng bẩm sinh của Tôn Ngộ Không, vì nhiễm phải khí trần tục mà bị phá hoại.

Sau đó được Thái Thượng Lão Quân luyện trong lò, tuy chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng cũng có một số năng lực đặc biệt, điều mà Bạch Cốt Tinh không hề hay biết.

Ba lần gặp tai ương, y cũng sợ hãi, quay về Bạch Cốt Động!

Ba lần, có nghĩa là ba sinh mạng nhân tộc!

Đường Tam Tạng càng thêm âm u.

Tôn Ngộ Không cũng bị trêu đùa đến cực kỳ phẫn nộ.

Lần này, y trực tiếp truy sát lên, thề không quay về, nhất định phải vạch trần bộ mặt thật của yêu quái, để Đường Tam Tạng xem cho rõ!

"Yêu nghiệt!

Mau cút ra đây!" Tôn Ngộ Không gào thét ngoài Bạch Cốt Động.

"Đại đảm cuồng đồ, dám ở ngoài động phủ Bạch Cốt Động phóng tứ!" Một tiểu yêu bước ra khỏi động phủ, lạnh lùng quát tháo!

"Yêu nghiệt!

Chết!" Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng, chuẩn bị mạnh mẽ xông vào động phủ, nhưng, khi Kim Cô Bổng đánh tới, tiểu yêu đột nhiên cười lạnh, một tay tóm lấy, trực tiếp tóm gọn Kim Cô Bổng.

Tiểu yêu hóa ra, tự nhiên là Bạch Trạch được Đế Tuấn phái đến!

Hiện giờ Bạch Trạch, là cảnh giới Bán Bộ Chuẩn Thánh, sắp bước vào Chuẩn Thánh.

Kim Cô Bổng đối với yêu quái bình thường mà nói, đích xác là một linh bảo bất phàm, nhưng đối với y mà nói, không khác gì sắt vụn, bị tóm gọn bằng tay không.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không mặt đầy không thể tin được!

Suýt nữa ngây người!

Một tiểu yêu, lại đỡ được một côn toàn lực của Thái Ất Kim Tiên sao?

Sao có thể!

Oanh long!

Bạch Trạch không chút lưu tình, một tay khác, đại chưởng vồ xuống, trực tiếp bao phủ trấn áp Tôn Ngộ Không.

Ngay lập tức, cuốn y vào Bạch Cốt Động.

Trên Bạch Hổ Lĩnh.

Đợi rất lâu, cũng không thấy Tôn Ngộ Không quay về.

Trư Bát Giới và Sa Tăng đều lo lắng.

Đường Tam Tạng nhíu mày, nói với Trư Bát Giới: "Ngươi đi xem tình hình!" Trư Bát Giới gật đầu, vác Cửu Xỉ Đinh Ba, lao về phía Tôn Ngộ Không đã rời đi, vị trí của Bạch Cốt Động.

Đang định hô một tiếng, hư không đột nhiên vặn vẹo, trực tiếp cuốn Trư Bát Giới vào trong.

Lại đợi rất lâu.

Trư Bát Giới cũng biến mất không thấy tăm hơi!

"Chuyện gì vậy?" Mấy cao thủ Phật Môn ẩn mình theo dõi Đường Tam Tạng, cũng dùng thần niệm thăm dò vị trí của Bạch Cốt Phu Nhân, nhưng không dò xét được gì.

Đường Tam Tạng cũng có dự cảm không lành!

Ngay lập tức, y đích thân xuất phát, chạy về phía nơi Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới biến mất.

Sa Tăng cũng vội vàng theo sau.

Tìm kiếm rất lâu.

Cuối cùng tìm thấy Bạch Cốt Động!

Vừa mới bước qua khu vực Bạch Cốt Động, một luồng áp bách mênh mông đột nhiên giáng lâm, trực tiếp trấn áp Đường Tam Tạng và Sa Tăng!

Cường giả!

Sắc mặt Đường Tam Tạng biến đổi kịch liệt.

"Thiên Miếu trấn…!" Chưa đợi Đường Tam Tạng thi triển thủ đoạn, không gian mười phương bị cắt đứt liên hệ với Đại Đạo, không gian sụp đổ, cực tốc nuốt chửng Đường Tam Tạng và Trư Bát Giới vào trong.

"Không ổn!" Sắc mặt mấy tên La Hán ẩn mình biến đổi kịch liệt, Phục Hổ La Hán xông ra, đang chuẩn bị tra xét.

Bành!

Vừa hiện thân ở Bạch Cốt Động, lập tức bị một luồng Đại Đạo kinh khủng mạt sát, nổ tung thành huyết vụ, ngay cả Phật xá lợi cũng băng diệt.

"Chuyện gì vậy?!" "Phục Hổ chết rồi!" Mấy tên còn lại thấy thế, sợ hãi đến biến sắc.

Phục Hổ La Hán không hề động thủ, trực tiếp bị nghiền sát.

Rõ ràng, thực lực của tồn tại thần bí kia quá kinh khủng.

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không và những người thỉnh kinh khác cũng không rõ tung tích, khiến họ vô cùng lo lắng!

"Mau thông báo Phật Tổ!" Một La Hán với tốc độ cực nhanh rời đi.

"Chuyện lại khẩn trương đến vậy?" Nhật Quang Bồ Tát cũng tuân theo phân phó của Chuẩn Đề Đạo Nhân, trực tiếp tham gia vào Lượng Kiếp, chuẩn bị đi thăm dò tình hình của đoàn người Đường Tam Tạng, thì gặp La Hán trên đường.

"Bồ Tát!

Sư đồ Đường Tam Tạng mất tích, Phục Hổ cũng bị tru sát ở Bạch Hổ Lĩnh!" La Hán kia vội vàng nói.

Sư đồ Đường Tam Tạng, là mấu chốt để viên mãn Lượng Kiếp!

Mất tích, thì làm sao được!

"Đưa ta đi xem." Nhật Quang Bồ Tát cũng hoảng loạn, để La Hán dẫn đường, đến Bạch Hổ Lĩnh!

Giáng lâm trước Bạch Cốt Động.

"Nghiệt chướng!

Mau giao sư đồ Đường Tam Tạng ra đây!" Nhật Quang Bồ Tát bảo tướng trang nghiêm, Phật quang tràn ngập, dũng mãnh tiến vào Bạch Cốt Động.

Lúc này, một tiểu yêu bước ra từ Bạch Cốt Động.

Lập tức!

Mắt Nhật Quang Bồ Tát ngưng lại.

Một tiểu yêu, lại có thể diệt sát La Hán Phật Môn sao?!

Oanh long!

Chưa đợi y tra xét hư thực, trong lúc bất ngờ không kịp phòng bị, tiểu yêu trực tiếp thi triển sức mạnh mạnh nhất, cuốn về phía Nhật Quang Bồ Tát.

Chưa kịp để Nhật Quang Bồ Tát kêu lên 'Bán Bộ Chuẩn Thánh' bốn chữ, y đã bị đánh bay, văng ra ngoài không gian trăm vạn dặm.

Phật khu trực tiếp bị đánh nát!

Mấy tên La Hán khác nhìn thấy đều sững sờ.

Tu vi của Nhật Quang Bồ Tát là Đại La Kim Tiên trung kỳ, thực lực tuy không bằng Linh Cát Bồ Tát, nhưng cũng không phải cường giả bình thường có thể sánh được, lại bị một chiêu đánh nát Phật khu.

Một tiểu yêu sao?

"Thật sự coi Yêu Tộc dễ ức hiếp vậy sao?!" Tiểu yêu cười lạnh, với tốc độ thuấn di, giáng lâm trước mặt Nhật Quang Bồ Tát.

Một pháp đài Tiên Thiên Linh Bảo trấn áp tức khắc nghiền nát không gian bị đánh nát, khóa chặt ức ức vạn dặm!

"Đạo hữu, e rằng không chỉ là một tiểu yêu thôi đâu, cớ gì không nói rõ thân phận, để bần tăng cũng được minh bạch!" Nhật Quang Bồ Tát cũng đã hoàn hồn.

Sao y lại không biết, tiểu yêu này không hề đơn giản!

Không, điều y cần làm rõ bây giờ là, đối phương thuộc thế lực nào?

Là Tiệt Giáo sao?

Hay là bên Bắc Câu Lô Châu?

Bởi vì, đối phương tự xưng là Yêu Tộc, thì liên quan đến hai địa phương đó.

“Ta việc gì phải thỏa mãn yêu cầu của ngươi?” Bạch Trạch trọng thương Nhật Quang Bồ Tát, lại trấn áp xuống, sinh tử chỉ trong một niệm.

Bạch Trạch trực tiếp trấn sát Nhật Quang Bồ Tát, ngay cả Phật xá lợi của y cũng bị hủy diệt!

Nhật Quang Bồ Tát, cứ vậy vẫn lạc!

“Mới chỉ là bắt đầu!” Ánh mắt Bạch Trạch sắc lạnh.

Hồng Hoang, Hỗn Độn, trừ tồn tại khủng bố tuyệt thế ở Địa Phủ ra, không có Yêu Tộc nào sợ hãi!

Yêu Hoàng tọa trấn, Đạo Tổ cũng dám tranh phong với y!

Phật Môn dám chiến, thì chiến!

Oanh long!

Linh Sơn, Thích Già Ma Ni đột nhiên mở mắt, sắc mặt biến đổi kịch liệt, nói: “Nhật Quang Bồ Tát bị giết, Lượng Kiếp có biến, Đường Tam Tạng và những người khác cũng không rõ tung tích!” Di Lặc Phật và những người khác cũng sắc mặt biến đổi kịch liệt.

“Đáng chết!

Kẻ nào dám ra tay!” Di Lặc Phật phẫn nộ.

“Phật Tổ mau thông báo Thánh Nhân, ta đi xem tình hình!” Di Lặc Phật nói một câu, dẫn Tứ Đại Kim Cương và những người khác, vội vàng xông ra khỏi Đại Lôi Âm Tự, lao về phía nơi sự việc xảy ra. … Di Lặc Phật và Tứ Đại Kim Cương Phật Môn cũng cực tốc thi triển Na Di Chi Thuật, vượt qua từng Tiểu Thiên Thế Giới, giáng lâm Bạch Hổ Lĩnh!

Hiện giờ Bạch Hổ Lĩnh, sớm đã không còn một người!

Phục Hổ La Hán và những người Phật Môn khác theo dõi dọc

đường, sớm đã biến mất không dấu vết.

Cùng với Nhật Quang Bồ Tát.

Di Lặc Phật biết, có lẽ họ đã chết hết rồi.

“Đáng chết!” Di Lặc Phật phẫn nộ.

Chương 165

Xông vào Bạch Cốt Động, để làm rõ mọi chuyện.

Lúc này.

Không gian Bạch Hổ Lĩnh đột nhiên vặn vẹo, hình thành một thế giới rộng lớn khác!

"Không ổn!

Trận pháp!" Sắc mặt Di Lặc Phật biến đổi kịch liệt.

Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn, Quảng Đại Bát Pháp Kim Cương, Pháp Lực Vô Lượng Thắng Chí Kim Cương, Tì Lô Sa Môn Đại Lực Kim Cương, Bất Hoại Tôn Vương Vĩnh Trụ Kim Cương, đồng loạt trấn thủ bốn phương, đề phòng biến cố!

Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn, đều là tướng tài đắc lực của phương Tây, ai nấy đều là cường giả Đại La Kim Tiên, có thể uy hiếp bốn phương.

Di Lặc Phật cực tốc thăm dò một tòa đại trận.

"Đạo hữu!

Phật Môn ta có thù oán gì với ngươi, mà lại chiêu trí ngươi bức hại người Phật Môn ta đến mức này!" "Đạo hữu có biết, quấy nhiễu Lượng Kiếp, tội gia nhân quả, đâu phải đạo hữu có thể gánh chịu được!" Di Lặc Phật hô.

Vừa tìm kiếm kẽ hở của đại trận, y cũng cảnh giác bị khóa chặt ở từng góc.

"Di Lặc!

Phật Môn lấy Yêu Tộc ta làm quân cờ, bố trí kế Lượng Kiếp.

Yêu Tộc ta hoặc là phải chết, hoặc là bị độ hóa, trở thành tọa kỵ.

Các ngươi thật sự nghĩ, không ai có thể quản được sao?!" Một tiểu yêu hiện lên trong đại trận, đối lập đứng với Di Lặc Phật!

Di Lặc Phật và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương đồng loạt ngưng mắt nhìn, cực tốc tra xét thân phận và tu vi của y!

"…?!" Di Lặc Phật nhận ra thân phận của tiểu yêu này không đơn giản, thậm chí, y phỏng đoán, có thể liên quan đến bên Bắc Câu Lô Châu, nhưng không biết thân phận thật sự của y là ai?!

Thân ở trong đại trận, Bạch Trạch cũng không còn ẩn giấu thân phận, hiển lộ chân thân!

Bạch Trạch!

Di Lặc Phật tự nhiên nhận ra vị Yêu Thánh uy danh hiển hách này!

Một trong Thập Đại Yêu Thánh dưới trướng Yêu Hoàng Đế Tuấn!

"Thì ra là!

Bạch Trạch, ngươi làm gì?" Ánh mắt Di Lặc Phật cực lạnh.

"Làm gì?!

Phật Môn ức hiếp sỉ nhục Yêu Tộc ta đến mức này, Yêu Hoàng Bệ Hạ cực kỳ chấn nộ, mệnh ta đến đây, xin Phật Môn một lời giải thích!" "Yêu Hoàng thân ở Bắc Câu Lô Châu, vốn không còn quản chuyện Hồng Hoang, càng không can dự vào Lượng Kiếp này, nhưng Phật Môn cũng quá phóng tứ rồi, ngay cả mặt mũi của Hoàng ta cũng không cho.

Vậy thì Yêu Tộc cũng sẽ không còn cho Phật Môn chút mặt mũi nào nữa." Bạch Trạch sát cơ bùng phát, thôi động đại trận, mượn sức mạnh thiên địa của mười mấy Trung Thiên Thế Giới gia trì, áp chế Di Lặc Phật và Tứ Đại Kim Cương Phật Môn.

Mặc dù hiện giờ y chưa chính thức bước vào Chuẩn Thánh!

Di Lặc Phật, hiện giờ đã là Chuẩn Thánh trung kỳ, có Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn cảnh giới Đại La Kim Tiên tọa trấn, nhưng y cũng không sợ, bởi vì đại trận y đang ở, là tuyệt thế đại trận do Phục Hy lưu lại ngày xưa, có thể lợi dụng thế thiên địa Hồng Hoang mênh mông, trấn áp hoàn toàn Chuẩn Thánh.

Nếu trấn áp được Di Lặc Phật, thì y cũng có thủ đoạn để loại trừ Di Lặc!

"Bạch Trạch!

Lượng Kiếp này, là do Đạo Tổ đích thân định, quan hệ trọng đại, nếu sơ suất một chút, sẽ diễn biến thành Vô Lượng Lượng Kiếp.

Khi đó, Yêu Tộc cũng không thoát khỏi tai ương.

Hãy thả Đường Tam Tạng và những người khác ra, chúng ta rồi hãy thương nghị thế nào?" Di Lặc Phật nhắc nhở.

Oanh long!

Bạch Trạch nào có thèm nghe, đối với người Phật Môn, Yêu Hoàng chỉ cho một chữ 'giết'!

Thề phải cho Phật Môn một bài học!

Cho nên, Bạch Trạch trực tiếp sát hướng Di Lặc Phật.

"Phóng tứ!" Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương chấn nộ quát.

Bọn họ vốn là trụ cột của Tây Phương Giáo, sau này cải thành Phật Quốc Linh Sơn, thuận thế trở thành Hộ Pháp Kim Cương.

Luận chiến lực, tuyệt không yếu!

Bốn người đồng loạt xông lên, chuẩn bị vây công Bạch Trạch ở trung tâm!

Nhưng thế giới này được cấu thành bởi đại trận, có lợi cho Bạch Trạch, không lợi cho họ.

Bạch Trạch có thể trong chớp mắt thoát khỏi vòng vây công của bốn người, và tăng tốc phát động công kích về phía Di Lặc Phật.

Di Lặc Phật tuy là Chuẩn Thánh trung kỳ!

Nhưng, cùng với Bạch Trạch tấn công, dường như thế Hồng Hoang của mười mấy Trung Thiên Thế Giới cũng áp bách tới, khiến y khi phản kích, áp lực trên người tăng vọt, ngược lại bị Bạch Trạch áp chế.

Bạch Trạch tuy chưa đạt đến Chuẩn Thánh, nhưng chiến lực của y phi thường, theo Đế Tuấn chinh chiến vô tận tuế nguyệt, phương diện thực lực hoàn toàn không thành vấn đề, áp chế Di Lặc Phật mà đánh!

Chỉ cần giết được Di Lặc Phật, bài học đó, đối với Phật Môn mà nói, đã đủ sâu sắc rồi!

"Di Lặc!

Ngươi tuy là Chuẩn Thánh, nhưng đại trận này là do Hy Hoàng lưu lại, từng cản bước Hậu Nghệ!" Bạch Trạch đột nhiên nói một câu.

Khiến sắc mặt Di Lặc Phật biến đổi kịch liệt.

Đại trận, cản bước Hậu Nghệ sao?!

Chỉ riêng câu nói đó, đã đủ để chứng minh sự kinh khủng của trận này.

Khi Phục Hy còn ở đó, thực lực của Lâm Nghệ đã sánh ngang Thánh Nhân, và đã giết chết sư tôn Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Khi đó, Lâm Nghệ đã kinh khủng đến mức không thể tưởng tượng

nổi!

Đại trận này, lại cản bước Lâm Nghệ.

Tuy không thành công cản được Lâm Nghệ.

Nhưng, đã cản bước Lâm Nghệ, điều đó chứng tỏ sức mạnh của trận này!

"Trấn!" Trong lúc Di Lặc Phật tâm thần bất định, Bạch Trạch điều động vô biên vô tận thế Hồng Hoang, đột nhiên trấn áp về phía Di Lặc Phật một mình.

Đồng thời, cướp lấy mười mấy nguyên bản Hồng Hoang của Trung Thiên Thế Giới, dung nhập vào thân thể Yêu Thánh của mình, khí tức điên cuồng tăng vọt.

Thực lực cũng tăng lên không ít, đủ để trấn sát Di Lặc!

Bạch Trạch thừa cơ oanh sát xuống, đánh Di Lặc Phật văng vào không gian, Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn đều không thể ngăn cản.

"Chết!" Bạch Trạch hạ sát tâm nồng liệt nhất, thừa cơ sát lên!

Oanh long!

Tuy nhiên, lúc này, toàn bộ đại trận chấn động kịch liệt.

Khiến tâm thần Bạch Trạch chùng xuống.

Thánh Nhân!

Trong chớp mắt, Bạch Trạch từ bỏ việc đánh giết Di Lặc Phật, lập tức nhảy ra khỏi đại trận.

Đại trận cũng cực tốc sụp đổ!

Một đạo thân ảnh đạo bào đứng thẳng trong hư không, quanh thân lượn lờ vạn vạn dặm thánh quang, khí tức mênh mông vĩ ngạn, áp chế

mấy chục Trung Thiên Thế Giới chúng sinh đến mức không thở nổi.

"Thánh Nhân!" Di Lặc Phật và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương thoát khỏi sự ràng buộc của đại trận, nhìn về phía đạo thân ảnh kia, vội vàng chắp tay, người đó, tự nhiên là Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chuẩn Đề Đạo Nhân ngưng mắt nhìn Bạch Trạch ở xa, nhíu mày nói: "Đây là Lượng Kiếp!

Đạo Tổ đích thân định!

Chẳng lẽ Yêu Hoàng định cản trở Lượng Kiếp này sao?

Hậu quả, ngươi đã suy nghĩ rõ ràng chưa!" "Lượng Kiếp hay không Lượng Kiếp?

Yêu Hoàng ta không quan tâm.

Phật Môn quá phóng tứ, vậy thì Yêu Hoàng ta phải quản một chút, bằng không, Yêu Tộc ở Hồng Hoang sẽ không còn tôn nghiêm gì đáng nói!" Bạch Trạch lạnh lùng hừ một tiếng.

Đồng thời, âm thầm tìm kiếm lối thoát!

Chuẩn Đề Đạo Nhân được nguyên bản Thiên Đạo trợ giúp, thực lực đã tăng lên Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, y không thể kháng cự được!

Nếu Chuẩn Đề Đạo Nhân muốn ra sát thủ, thì y chắc chắn sẽ chết!

Ban đầu Bạch Trạch đã tính toán xong, giết Di Lặc rồi tạm thời rút lui.

Nhưng Bạch Trạch không ngờ, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại đến nhanh như vậy, hoặc là lại coi trọng Lượng Kiếp này đến mức đích thân hiện thân!

"Giao Đường Tam Tạng ra, Bản Tọa tha cho ngươi một mạng!"

Chuẩn Đề Đạo Nhân không nói thêm lời nào.

Lượng Kiếp là mấu chốt.

Chờ khi sư đồ Đường Tam Tạng an toàn vô sự, đảm bảo Lượng Kiếp có thể tiếp tục, thì thu thập y cũng không muộn!

"Ngươi cũng đừng hòng trốn!

Không trốn thoát được đâu!

Nếu Bản Tọa hết kiên nhẫn, sẽ không ngại tóm lấy ngươi, rút Nguyên Thần của ngươi ra tra xét." Chuẩn Đề Thánh Nhân lập tức bổ sung lời đe dọa.

"Vậy thì trước tiên hỏi xem Trảm Tiên Phi Đao của ta có đồng ý không?!" Khi Bạch Trạch còn đang e ngại, Lục Áp và Khâm Nguyên xé rách hư không bước ra, giáng lâm sau lưng Bạch Trạch, ngưng mắt nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân, đồng dạng đe dọa: "Phụ hoàng ta sai ta nói cho ngươi biết một tiếng, người đó có thể đồ sát Tiếp Dẫn, cũng có thể đồ sát ngươi.

Cho nên, xin đừng giở trò trên đầu Yêu Tộc ta." "Đợi Phụ hoàng ta nói rồi hãy nói!

Giết đệ tử phương Tây của ta, Bản Tọa nếu không cho các ngươi một bài học, chẳng phải sẽ để Hồng Hoang đều coi thường sao!" Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm quả quyết, trực tiếp ra tay với Lục Áp, Bạch Trạch, Khâm Nguyên và những Yêu Tộc khác!

Lượng Kiếp do Đạo Tổ đích thân tọa trấn.

Mọi chuyện xảy ra trong đó, đều sẽ được quan tâm!

Ngoài ra, Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng theo dõi sát sao, nếu Đế Tuấn dám, thì chiến!

Chương 166

Địa Phủ.

Tướng Liễu đi theo sau bộ lạc Hậu Nghệ.

Lâm Nghệ đang dạy hai đứa trẻ bắn tên.

Hai đứa trẻ mặt đầy nghiêm túc.

Lâm Nghệ quay người hỏi: "Có chuyện gì?" Tướng Liễu nói: "Yêu Tộc và Phật Môn đã đánh nhau!

Đường Tam Tạng bị Bạch Trạch bắt, Lượng Kiếp gặp trở ngại.

Chuẩn Đề đích thân ra tay, tham gia vào Lượng Kiếp.

Xem ra Lượng Kiếp lại sắp có sóng gió, ta lo lắng sẽ ảnh hưởng đến Nhân Đạo!" Lâm Nghệ nghe xong, chìm vào suy tư.

Y không lo lắng sẽ ảnh hưởng đến Nhân Đạo.

Ngược lại, y hy vọng Nhân Đạo cũng cuốn vào trong đó, như vậy, Thiên Đạo dễ ra tay, cũng khiến kế hoạch của y viên mãn!

"Đã muốn náo, thì náo lớn hơn nữa đi!" Lâm Nghệ lẩm bẩm.

Khiến Tướng Liễu không hiểu.

Ngay lập tức, Lâm Nghệ nói: "Đã muốn đánh, thì đánh náo nhiệt một chút, tốt nhất là cuốn cả Hồng Quân vào trong.

Ngoài ra, Khổng Tuyên giờ đã chứng đạo, hãy để y cũng đi tranh đoạt.

Bên Nhân Đạo, tạm thời đừng quản nữa." Khổng Tuyên vừa thoát ly Nhân Đạo, đã tạo ra một khế cơ cho Thiên Đạo.

Xem Thiên Đạo có dám ra tay không?!

Tướng Liễu nói: “Vu Chủ!

Bên Nhân Đạo thật sự không quản nữa sao?

Nếu Nhân Đạo bị Thiên Đạo nắm giữ, thì Địa Đạo nguy cấp!” Điều này, Lâm Nghệ đã từng nhắc tới trước đó.

Lâm Nghệ đối với Nhân Đạo cũng cực kỳ xem trọng!

Nhưng giờ đây, Lâm Nghệ định từ bỏ Nhân Đạo sao?

“Cứ theo lời ta mà làm, đừng làm quá rõ ràng, âm thầm báo cho Khổng Tuyên biết là được, còn lại, tự lo liệu.” Lâm Nghệ không giải thích nhiều.

Đã là kế, nếu nói toạc ra, thì đâu còn gọi là kế nữa!

Đào hố cho Thiên Đạo, phải cẩn thận từng li từng tí.

Thiên Đạo vô sở bất tại, nếu sơ ý để lộ một chút kẽ hở, Thiên Đạo nhất định sẽ phát giác!

Tướng Liễu cũng không truy hỏi thêm.

Thật lòng mà nói, giờ có Lâm Nghệ tọa trấn, hoàn toàn không cần lo lắng gì khác.

Thiên Đạo, Đạo Tổ đều bị đánh trọng thương.

Lâm Nghệ không hề hấn gì.

Trong Hỗn Độn mênh mông vô biên, Hồng Hoang rộng lớn, có sinh linh nào có thể đánh bại Lâm Nghệ?

Đặc biệt, hiện giờ Lâm Nghệ lại đột phá không ít!

Càng thâm bất khả trắc, càng cấm kỵ vĩ ngạn!

Đạo Tổ và Thiên Đạo hợp lực, e rằng cũng không thể chống đỡ được Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ duy nhất, vĩnh hằng!

Dưới sự che chở của y, cần gì phải sợ hãi điều gì khác?

Ngay lập tức, Tướng Liễu rời khỏi Vu Giới, âm thầm đi đến Nhân Tộc.

Lâm Nghệ không nói thêm lời nào, dưới sự thúc giục của hai đứa trẻ, lại đi dạy bắn.

Từ khi luyện hóa Tam Thiên Hỗn Độn Nguyên Bản Đại Đạo và Hỗn Độn Chi Tâm, Quy Tắc Chi Nhãn, Lâm Nghệ trên bước thứ tư, lại bước thêm được một khoảng cách không nhỏ.

Lúc này đây, đối mặt với Hồng Mông Đạo Tôn chưa biết, Lâm Nghệ cũng không sợ hãi!

Hiện giờ, y cần một môi trường an toàn, để chuẩn bị cho việc bước vào bước thứ tư!

Cho nên, vấn đề của Thiên Đạo và Đạo Tổ, nhất định phải giải quyết! … Khổng Tuyên đã thành Thánh.

Tọa trấn trong Thiên Miếu củng cố đạo quả. 25.

Tướng Liễu truyền lời của Lâm Nghệ, khiến Khổng Tuyên không thể không kết thúc giai đoạn củng cố, trực tiếp cấp tốc đến Tây Ngưu Hạ Châu.

Oanh long!

Chuẩn Đề Đạo Nhân trực tiếp ra tay với Lục Áp, Bạch Trạch, Khâm Nguyên và các Yêu Tộc khác, dùng Thánh Nhân Đại Đạo áp chế không gian mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới, hủy diệt sát phạt đánh về phía Lục Áp và những người khác.

“Chuẩn Đề!

Oán thù mới cũ, hôm nay hãy giải quyết cho rõ ràng!” Lục Áp không hề có ý sợ hãi, trực tiếp tế Trảm Tiên Hồ Lô, không rút đao, chỉ

tế lên phía trước một cái, kích toái không gian ức vạn dặm trước mặt, ngăn chặn sát phạt hủy diệt của Chuẩn Đề Đạo Nhân trong vùng hủy diệt.

Lục Áp được Đế Tuấn bồi dưỡng, thêm vào khí vận Yêu Tộc Thiên Đình lưu lại, đều được Đế Tuấn gia gia vào thân Lục Áp một mình, định bồi dưỡng y trở thành Yêu Hoàng mới.

Cho nên, hiện giờ Lục Áp, tu vi đã trực bức Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Nhưng, Chuẩn Thánh dù mạnh đến mấy, giữa y và Thánh Nhân tồn tại một rãnh trời tự nhiên, khó mà vượt qua được!

Chuẩn Đề Đạo Nhân trong chớp mắt xé rách không gian, chuẩn bị trước tiên bắt giữ Lục Áp.

Có Lục Áp trong tay, y không tin Bạch Trạch không giao sư đồ Đường Tam Tạng ra.

Lục Áp cũng không cam chịu yếu thế, thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân sát lên, lập tức tế Trảm Tiên Hồ Lô, trong đó một đạo bạch mang chói lọi xuất hiện, sát phạt hủy diệt cực tốc tràn khắp thiên địa.

Lục Áp Đạo Nhân bái lạy hồ lô, miệng niệm một câu "Thỉnh bảo bối chuyển thân", bạch mang hóa thành Trảm Tiên Phi Đao, trực tiếp sát hướng Chuẩn Đề Đạo Nhân, khiến tâm thần Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chấn động.

Trảm Tiên Phi Đao, không những có uy hiếp đối với thân thể Thánh Nhân, mà Nguyên Thần cũng có uy hiếp!

Cảm giác được một phần vạn giây uy hiếp, Chuẩn Đề Đạo Nhân là bậc Thánh Nhân tôn quý, cũng lùi lại mấy chục vạn dặm để phản ứng.

"Bảo vật tốt!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng khóa chặt Trảm Tiên Phi

Đao, trong chớp mắt nhìn trúng.

Khi Trảm Tiên Phi Đao chém về phía cổ, Thất Bảo Diệu Thụ cũng nhanh chóng thuận tay quét một cái, một mảng anh lạc chi quang ức vạn dặm bao phủ về phía Trảm Tiên Phi Đao.

Trảm Tiên Phi Đao đích xác bách phát bách trúng, nhưng ra tay quá chậm.

Khi Trảm Tiên Phi Đao bay ra, anh lạc chi quang của Thất Bảo Diệu Thụ cũng đã trải rộng hư không ức vạn dặm.

Tuy đã bị Lâm Nghệ đánh nát mấy lần, uy năng quét sạch mọi bảo vật của Thất Bảo Diệu Thụ vẫn không thay đổi.

Trảm Tiên Phi Đao cũng bị ảnh hưởng, mất đi uy năng sát phạt!

Ánh mắt Lục Áp trầm xuống, trong chớp mắt tế Kim Ô bản thể, hóa thành một mặt trời chói lọi chiếu rọi Tây Ngưu Hạ Châu.

Sau đó, y trực tiếp đâm thẳng vào không gian bị anh lạc chi quang bao phủ.

Thái Dương Chân Hỏa hủy diệt cực kỳ nuốt chửng anh lạc chi quang, hóa giải sự áp chế của Thất Bảo Diệu Thụ đối với Trảm Tiên Phi Đao.

Chuẩn Đề Đạo Nhân tránh được một đao.

Đương nhiên, Trảm Tiên Phi Đao không có uy hiếp đối với y!

Ngay lập tức, Chuẩn Đề Đạo Nhân cưỡng chế xông phá vòng vây của Kim Ô Chi Hỏa, trực tiếp sát về phía Lục Áp.

Lục Áp đích xác mạnh, nhưng trước mặt y, vẫn không đáng kể, dù có phản kháng đến mấy, cũng chỉ là con kiến hôi phản kháng.

Bạch Trạch và Khâm Nguyên bị Di Lặc và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương ngăn cản, hoàn toàn không thể viện trợ Lục Áp!

Không.

Chưa đợi Chuẩn Đề Đạo Nhân đến trước mặt Lục Áp.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lại đột nhiên lùi lại ức vạn dặm!

Ngay lập tức, ánh mắt khóa chặt một nơi không gian vặn vẹo ở xa, một đạo thân ảnh bước ra từ đó.

Đế Tuấn!

Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân biến đổi kịch liệt, trong đồng tử lóe lên một tia e ngại!

Sư huynh Tiếp Dẫn của y, đã bị Đế Tuấn đồ sát.

Giờ đây thực lực y đã tăng lên Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, nhưng trước mặt Đế Tuấn cũng không thể đối phó tốt!

Di Lặc và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương cũng cực tốc lùi về sau Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Đế Tuấn thuấn di đến trước mặt Lục Áp.

"Phụ hoàng!" Lục Áp cúi lạy.

"Có thu hoạch gì không?" Đế Tuấn hỏi.

"Có một chút!" Lục Áp gật đầu.

Sở dĩ để y một mình nghênh chiến Thánh Nhân, là để y trong chiến đấu hiểu rõ sự chênh lệch cụ thể với Thánh Nhân, cảm nhận được sự cường đại của Thánh Nhân Đại Đạo.

Vì sao lại để Lục Áp đối đầu với Chuẩn Đề Đạo Nhân?

Bởi vì, Đế Tuấn định cho Lục Áp đi con đường đồ Thánh chứng đạo.

Để Chuẩn Đề lại cho Lục Áp, đồ sát Chuẩn Đề để đoạt lấy phương pháp nghiệm chứng!

Từ đó để Lục Áp cũng thành Thánh, như vậy, Yêu Tộc sẽ có được song Thánh thịnh huống, quyền phát ngôn của Yêu Tộc ở Hồng Hoang cũng sẽ lớn hơn rất nhiều!

Điều này, Chuẩn Đề Đạo Nhân căn bản không hề hay biết.

Nếu biết, e rằng lúc này đã sớm trốn rồi.

Đương nhiên, đối mặt với Đế Tuấn, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chịu áp lực cực lớn.

Chương 167

Trước kia Đế Tuấn đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, trải qua tu dưỡng sinh tức lâu đến vậy, cũng không biết Đế Tuấn có bước thêm được nửa bước đó hay không?! … Oanh long!

Cùng với một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp Hồng Hoang, vô số đại năng Hồng Hoang cũng bị kinh động.

Khi cảm nhận Hồng Hoang chấn động, Đại Đạo ai minh, lòng họ chợt nhảy thót, vội vàng chuyển ánh mắt đến nơi xảy ra sự việc ở Tây Ngưu Hạ Châu.

Từ khi chứng kiến trận đại chiến giữa Đạo Tổ và Lâm Nghệ lần trước, thần kinh của họ đều trở nên cực kỳ mẫn cảm.

Sâu sắc sợ hãi trận đại chiến như vậy lại diễn ra trên Hồng Hoang!

Với sức hủy diệt kinh khủng như thế, e rằng ức vạn cái Hồng Hoang cũng không đủ để hủy diệt.

Ngay cả bọn họ cũng phải gặp tai ương!

Không, khi thăm dò, họ mới phát hiện không phải Lâm Nghệ, nội tâm mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không phải người đó, thì muốn náo động thế nào cũng không quá lo lắng!

"Không phải Đế Tuấn và Chuẩn Đề đánh nhau rồi sao?

Xem ra Lượng Kiếp và lợi ích của Yêu Tộc xung đột, khiến Đế Tuấn phẫn nộ rồi, không biết tiếp theo sẽ kết thúc thế nào?" Gần nhất là Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử ngưng mắt nhìn Đế Tuấn và Chuẩn Đề Đạo Nhân đại chiến, mày nhíu chặt, trong lòng than thở,

nếu cứ đánh thế này, Tây Ngưu Hạ Châu vốn đã nghèo nàn sẽ càng thêm họa chồng họa.

"Thánh Nhân Lục Trọng Thiên!

Trước mặt Bản Hoàng, cũng không đáng kể!" Ánh mắt Đế Tuấn ngạo nghễ, giơ tay Đồ Vu Kiếm cực tốc chém xuống.

Oán niệm trong Đồ Vu Kiếm cực kỳ hung hãn, Thánh Nhân bị chém trúng, cũng phải bị vô biên nghiệp lực trong Đồ Vu Kiếm làm thương tổn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân không thể không chiến thoái.

Tuy tu vi của Chuẩn Đề Đạo Nhân kém xa Đế Tuấn, nhưng vì đã luyện hóa nguyên bản Thiên Đạo, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đã thăng cấp Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Dù không đánh lại Đế Tuấn, nhưng muốn né tránh chạy trốn, lại rất dễ dàng!

Trước kia, sở dĩ Đế Tuấn có thể đồ sát Tiếp Dẫn Đạo Nhân, một phần nguyên nhân là Đế Tuấn đã sớm có kế sách, và Tiếp Dẫn Đạo Nhân chủ quan.

Giờ đây Đế Tuấn đường hoàng chính diện đối phó Chuẩn Đề Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân tự nhiên đã có sự chuẩn bị.

Không, Đế Tuấn đích xác mạnh hơn trước rất nhiều, hiển nhiên, trong thời gian tu phục thương thế, y lại tinh tiến thêm một chút, chưa đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng đã vô hạn tiếp cận rồi.

Hoàn toàn đủ sức thu thập Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Lục Áp, Khâm Nguyên và Bạch Trạch cũng không nhàn rỗi, sát về

phía Di Lặc Phật và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn.

Một tôn Chuẩn Thánh đỉnh phong tọa trấn, hoàn toàn nghiền áp, đánh cho Di Lặc Phật và Tứ Đại Hộ Pháp Kim Cương Phật Môn máu huyết điên cuồng tuôn rơi.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy Di Lặc và những người khác có xu thế bị trấn sát, cũng hoảng loạn!

Nếu Di Lặc và những người khác đều chết, thì phương Tây thật sự không còn xa cảnh suy tàn nữa.

"Đế Tuấn!

Dừng tay!" Lúc này, Thiên Đình, Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp giáng lâm, gia nhập vào vòng chiến, uy hiếp Đế Tuấn, nói: "Lượng Kiếp này, là do Đạo Tổ đích thân định.

Nếu dám làm loạn, thì đừng trách thủ hạ của ta không lưu tình." Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân và các cường giả khác, cũng đồng loạt tiến vào Tây Ngưu Hạ Châu.

Chuyện Lượng Kiếp, không thể lơ là một chút nào!

Nó liên quan đến sự an nguy của tất cả mọi người.

Chỉ có Đạo Tổ và Thiên Đạo khôi phục, có thực lực, mới có thể được bảo đảm.

Nếu thực lực của Đạo Tổ và Thiên Đạo chưa khôi phục trước khi Lâm Nghệ khôi phục, thì khi Lâm Nghệ ra tay đồ sát, e rằng không ai có thể chịu đựng được.

Không biết Lâm Nghệ đã đạt đến cảnh giới nào?

Nhưng họ rõ một điều, đó là, trước mặt Lâm Nghệ, họ như con kiến hôi, có thể bị tùy ý nghiền sát!

Giữa họ và Lâm Nghệ, cách một bức tường không thể vượt qua,

họ ở hai giới hạn.

Chỉ có Thiên Đạo và Đạo Tổ ở trạng thái đỉnh phong hợp lực, mới có khả năng kháng cự được.

Cho nên, chỉ cần có một tia cơ hội để Đạo Tổ khôi phục, họ nhất định sẽ không buông tha.

Lần Lượng Kiếp này cũng là do Đạo Tổ đích thân phát lời.

Đối mặt với lời đe dọa của Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đế Tuấn không hề sợ hãi, thậm chí, còn kéo Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn vào vòng chiến.

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nói nhiều lời vô ích nữa.

Lão Tử hiện giờ là cảnh giới Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp trấn thủ, đối đầu với Đế Tuấn thì thua kém một chút.

Nhưng cộng thêm Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân, thì đủ để áp chế Đế Tuấn.

"Kẻ nào nghịch Thiên Đạo, cản trở Lượng Kiếp, thì chính là kẻ địch của Hồng Hoang!

Khi chúng ta đứng vững, sẽ tiêu diệt hết đám yêu nghiệt đó!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa đại chiến với Đế Tuấn, vừa hạ lệnh cho Vô Đương Thánh Mẫu và những người khác.

Mục đích của y đơn giản, đó là kéo Thông Thiên Giáo Chủ vào phe đối lập với Yêu Tộc, như vậy, với thực lực kinh khủng Thiên Đạo Thánh Nhân của Thông Thiên Giáo Chủ, đủ sức trấn áp Đế Tuấn.

Chỉ cần Đế Tuấn bị trấn áp, thì có thể tiêu diệt Yêu Tộc, vĩnh viễn

trừ họa hoạn!

Thậm chí, còn có thể cho Thông Thiên Giáo Chủ một cái bậc thang, triệu hồi y trở lại Huyền Môn!

Nhưng, Vô Đương Thánh Mẫu và các đệ tử Tiệt Giáo khác lại không tham gia, đứng yên quan sát.

Khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm xuống, nói: "Vô Đương!

Các ngươi là chính thần Thiên Đình, thế Thiên hành đạo, dám không nghe điều khiển!" Vô Đương Thánh Mẫu và Kim Linh Thánh Mẫu và những người khác nhìn nhau, đều đang do dự.

Không, khi nhìn về phía một đạo thân ảnh đạo bào đứng thẳng ở hư không bên trái, lòng họ lại đại định, và không hề để ý đến lời quát tháo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Có sư tôn Thông Thiên tọa trấn, họ cũng không cần lo lắng gì khác.

Thấy đệ tử Tiệt Giáo bất động, Hạo Thiên không bất ngờ.

Quan hệ giữa Thông Thiên Giáo Chủ và Đạo Tổ đã căng thẳng, Tiệt Giáo làm sao lại giúp Đạo Tổ!

Không, không thể không quản, lần Lượng Kiếp này cũng liên quan đến lợi ích thiết thân của họ.

Cho nên, y trực tiếp sát về phía Lục Áp, Khâm Nguyên, Bạch Trạch và các Yêu Tộc khác.

Một khi y động, Thái Thượng Lão Quân cũng động.

Dù sao, Trư Bát Giới là đệ tử một mạch Nhân Giáo của Huyền Môn, tự nhiên không thể không nghe không hỏi.

Có sự gia nhập của họ, Lục Áp và những người khác vốn đang

chiếm ưu thế, cũng bị kiềm chế.

Một bên khác, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn có thể áp chế Đế Tuấn, thấy Thông Thiên Giáo Chủ cũng xuất hiện bên cạnh quan chiến, cũng không thể không cảnh giác.

Ngoài ra.

Còn có một người.

Khổng Tuyên!

Tin tức Khổng Tuyên thành Thánh, ai cũng biết.

Khổng Tuyên trảm Tam Thi chứng đạo, không biết có đạt đến thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân hay không, nhưng tuyệt đối sẽ không kém hơn bất kỳ ai.

Người đó là người của Lâm Nghệ, liệu có trực tiếp tham gia vào không, họ cũng không biết.

Một góc nào đó của Hồng Hoang.

Hồng Quân cũng đang theo dõi Tây Ngưu Hạ Châu, sắc mặt âm u, thậm chí còn nảy sinh sát tâm đối với Đế Tuấn!

Tây Du Lượng Kiếp này, nhất định phải hoàn thành, kẻ nào dám cản trở, thì giết kẻ đó!

Đột nhiên.

Thiên Đạo truyền một tin tức, khiến Hồng Quân lại thu liễm sát niệm.

Hiện giờ tất cả sự chú ý của các cường giả Hồng Hoang đều tập trung vào trận đại chiến Thánh Nhân ở Tây Ngưu Hạ Châu, ngay cả Khổng Tuyên là hậu thủ do Lâm Nghệ sắp đặt, cũng đã đến đó.

Nhân Đạo thiếu trấn áp, đối với Thiên Đạo, là một cơ hội tuyệt

vời.

Hiện giờ xem ra bên Lâm Nghệ thật sự đã bị trọng thương sao?

Nếu thật sự bị trọng thương, thì Thiên Đạo có thể có cơ hội ra tay với Nhân Đạo.

Khi đó, Lâm Nghệ muốn ngăn cản, cũng không thể ngăn cản được.

Dung nhập Nhân Đạo, thì Thiên Đạo không những thương thế sẽ nhanh chóng khôi phục, càng thêm hoàn chỉnh, khiến Hồng Hoang trở nên mạnh hơn, khiến nguyên bản càng viên mãn, Đại Đạo càng thêm hoàn thiện, thực lực của Thiên Đạo cũng sẽ được thăng tiến.

Đồng thời, cũng có thể mang lại vô vàn lợi ích cho y!

Tại đây, Hồng Quân cũng định trước tiên thăm dò Địa Phủ, và tiếp tục dẫn sự chú ý đến trận đại chiến Thánh Nhân ở Tây Ngưu Hạ Châu, tạo cơ hội cho Thiên Đạo.

Cho nên, Hồng Quân trực tiếp giáng hạ pháp thân, gia nhập vào trận đại chiến Tây Ngưu Hạ Châu.

Oanh long!

Thiên Đạo sau nhiều lần thăm dò, xác nhận Địa Phủ không có động tĩnh, ngay lập tức, Thiên Đạo liền nắm bắt cơ hội có thể vụt qua trong chớp mắt, với tốc độ nhanh nhất xâm nhập vào Nhân Đạo, và dùng trật tự Quy Tắc Thiên Đạo để đồng hóa Nhân Đạo, liên kết trật tự trong Nhân Đạo!

Chỉ cần trật tự Quy Tắc Thiên Đạo dung nhập vào Nhân Đạo, thì tương đương với Thiên Đạo và Nhân Đạo dung hợp thành một thể.

Khi đó, thủ đoạn của Lâm Nghệ dù có mạnh đến mấy, cũng không thể vãn hồi được sự thật Nhân Đạo đã trở thành một phần của Thiên Đạo! … Oanh long!

Nhân Đạo chấn động, thiên quang trong Thiên Miếu điên cuồng bùng phát, rực rỡ chói mắt đến cực điểm, khiến tất cả nhân tộc đều mờ mịt không hiểu, nhưng cảm giác xung quanh có thêm một tầng âm u, linh hồn cũng có một loại gông xiềng khó nói.

Nhân Đạo có dị biến!

Các cường giả tu luyện trong Nhân Tộc, cảm giác được một số điều, lập tức nhíu mày, ra tay với Nhân Đạo, đó là khiêu khích Thiên của Nhân Tộc, khiến họ cực kỳ bất mãn.

Nhưng, tầng thứ quá thấp rồi.

Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không hiểu.

Càng không nắm giữ Đại Đạo.

Chương 168

Làm sao có thể cảm tri được những gì đang xảy ra trong Nhân Đạo?

Tam Thánh Hỏa Vân Động đã thăm dò được một số điều.

Nhưng, với thực lực của họ, hoàn toàn không thể can dự vào trong đó.

Bởi vì, họ cảm giác được đích xác Thiên Đạo đang ra tay với Nhân Đạo, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản.

"Có nên thông báo Địa Phủ không?" Hiên Viên hỏi.

Họ đều là nhân tộc.

Cũng phụ trách giám sát Nhân Đạo.

Mới có thể đảm bảo Nhân Đạo phát triển phồn diễn có trật tự.

Nhưng, hiện giờ Thiên Đạo can dự, mang lại những thay đổi gì cho Nhân Đạo, hoặc những nguy hại gì, vẫn chưa thể biết được.

Hơn nữa, Nhân Đạo là một phần mà Lâm Nghệ xem trọng nhất, giờ đây xảy ra tình huống, nếu không kịp thời thông báo, thì hậu quả phải gánh chịu hoàn toàn không dám tưởng tượng.

Phục Hy nói: "Thiên Chủ hẳn đã rõ mọi chuyện xảy ra, ta tạm thời quan sát biến hóa!" Thành công rồi!

Hồng Quân cuồng hỉ.

Trật tự Quy Tắc Thiên Đạo đã dung nhập vào Nhân Đạo, dần dần dung hợp lẫn nhau, hình thành một thể.

Sau này, Nhân Đạo sẽ là một phần không thể tách rời của Thiên Đạo!

Lâm Nghệ nếu thật sự bị trọng thương, thì ra tay, e rằng cũng không kịp nữa rồi.

Trong Địa Phủ.

Lâm Nghệ tự nhiên có thể cảm tri mọi chuyện.

Thậm chí, Hậu Thổ, Minh Hà Lão Tổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác, cũng đều có thể cảm nhận được Nhân Đạo cự biến, và đủ loại dị tượng thần bí của chúng sinh Hồng Hoang.

"Thiên Đạo ra tay rồi, tiếp theo ngươi định làm gì?!" Hậu Thổ đứng trước mặt Lâm Nghệ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, không rõ kế hoạch của Lâm Nghệ, sắc mặt ngưng trọng, chờ Lâm Nghệ một lời, là họ có thể sát nhập vào Hồng Hoang.

Dù sao, nếu Nhân Đạo có thất bại, thì tất yếu sẽ nguy hiểm đến Địa Đạo!

Nếu Địa Đạo thất thủ, thì Vu Tộc sẽ là người đầu tiên gánh chịu tai họa!

"Lúc này mà ra tay, vẫn còn kịp!" Đế Giang nhắc nhở Lâm Nghệ.

Nếu trì hoãn thêm một chút nữa, thì Thiên Đạo sẽ hoàn toàn khống chế Nhân Đạo, khi đó ra tay cũng khó rồi.

Lâm Nghệ mỉm cười, một tảng đá trong lòng y đã rơi xuống.

Một bước, đã bước ra!

Vậy thì tiếp theo hãy dẫn đạo Thiên Đạo xâm nhập vào Địa Đạo.

"Huynh trưởng!

Ngươi hãy đến Nhân Tộc một chuyến, ngăn cản hành động của Thiên Đạo." Lâm Nghệ nói với Đế Giang.

“Ta?” Đế Giang, tuy hiện giờ đã đạt đến đỉnh phong Tổ Vu, sắp bước vào bước cuối cùng của chứng đạo, nhưng, muốn chiến Thiên Đạo, hoặc ngăn cản Thiên Đạo xâm nhập Nhân Đạo, cũng hoàn toàn không có chút hy vọng nào.

Dù sao, trước đó y không hề can dự vào Nhân Đạo, không được Nhân Đạo thừa nhận, không có cách nào ra tay từ phía Nhân Đạo, điều này đã hạn chế y rất nhiều.

Chúc Cửu Âm nói: “Đại ca một mình đi, e rằng không thể ngăn cản.

Hay là, chính ngươi đi một chuyến?” “Ca ca cứ theo lời ta mà làm, ta có kế hoạch khác!” Hậu Thổ nói với Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác.

Ngay lập tức, nhìn Lâm Nghệ cười không nói, dường như, cũng không hỏi thêm.

Hậu Thổ và những người khác đã nói rõ, Lâm Nghệ đang giăng kế, và nó liên quan đến Nhân Đạo!

“Ta sẽ ngưng tụ một đạo phân thân, đi cùng ngươi, nhưng, huynh trưởng phải nhớ, hãy để Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, nhưng cũng đừng để Thiên Đạo phát giác ra ngươi cố ý nhường.” Lâm Nghệ nói, ngưng tụ một đạo Tiễn Đạo hóa thân, cùng Đế Giang đi đến Nhân Đạo.

Cảm giác được Lâm Nghệ và Đế Giang ra khỏi Địa Phủ.

Chân thân Hồng Quân trực tiếp giáng lâm, chặn lại hai người.

Hồng Quân không sợ Lâm Nghệ xuất hiện, chỉ sợ Lâm Nghệ không xuất hiện.

Bằng không, y cũng không đoán chuẩn được Lâm Nghệ muốn làm gì?

Lâm Nghệ xuất hiện, ít nhất chứng minh y coi trọng Nhân Đạo.

Cũng ít nhất chứng minh, hành động của Thiên Đạo, đã khơi dậy cảm giác nguy cơ của Lâm Nghệ, phản ánh gián tiếp Lâm Nghệ trước đó đích xác đã bị trọng thương.

Không, dù là một đạo hóa thân do Lâm Nghệ tùy tiện ngưng tụ, thực lực cũng tương đương với tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, phối hợp với Đế Giang là một Tổ Vu sắp bước vào đỉnh phong chứng đạo, đủ sức đối đầu với Thiên Đạo Thánh Nhân ba bốn trọng, đủ sức đối phó với Hồng Quân đang bị trọng thương.

Mục đích của Hồng Quân, cũng không phải tử chiến!

Chỉ cần giữ chân Lâm Nghệ và Đế Giang là được!

Gần như xác nhận Lâm Nghệ bị trọng thương, Hồng Quân liền không quá lo lắng.

Ngược lại, y cảm thấy cơ hội của mình đã đến.

Chỉ cần dung nhập Nhân Đạo, viên mãn Tây Du Lượng Kiếp, thì thực lực của y và Thiên Đạo sẽ khôi phục nhanh hơn, uy hiếp của Lâm Nghệ đối với y cũng sẽ giảm bớt tương đối.

Hồng Quân tuy bị trọng thương chưa khôi phục, nhưng vẫn có thực lực ngăn chặn hóa thân Lâm Nghệ và Đế Giang!

Cho nên, khi gặp hóa thân Lâm Nghệ, y hầu như không nói một lời vô ích nào, trực tiếp lao về phía hóa thân Lâm Nghệ và Đế Giang, giữ chặt hai người, tranh thủ cơ hội cho Thiên Đạo triệt để dung hợp Nhân Đạo!

Tây Ngưu Hạ Châu, Khổng Tuyên cũng đột nhiên nhíu mày, y được ban cho quyền giám sát Nhân Đạo, cho nên, trước đó cũng đã bố trí một số thủ đoạn nhỏ trong Nhân Đạo.

Một khi Nhân Đạo có tình huống, y đều có thể cảm tri ngay lập tức.

Khi cảm ứng được Nhân Đạo bị uy hiếp, y chuẩn bị quay về Nhân Tộc.

Không, pháp thân Hồng Quân vì đề phòng có người ngăn cản hành động của Thiên Đạo, khi Khổng Tuyên vừa động, pháp thân Hồng Quân cũng thừa cơ chặn lại!

"Không ổn!" Vô Đương Thánh Mẫu thấy pháp thân Đạo Tổ cũng đích thân giáng lâm, dự cảm có đại sự xảy ra, không khỏi nhìn về phía sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ không tham gia vào đại chiến, ngược lại, y đặt sự chú ý vào một bên khác.

Biến động chiến đấu giữa hóa thân Lâm Nghệ và Đạo Tổ lan rộng cực kỳ, đánh cho Hồng Hoang cũng đang chấn động.

So với ân oán giữa Đế Tuấn và Chuẩn Đề Đạo Nhân và những người khác, các cường giả Hồng Hoang khác cũng quan tâm hơn đến trận chiến bên kia.

Dù sao, tồn tại cấm kỵ kinh khủng của Địa Phủ đã hiện thân rồi!

Một khi y động, toàn bộ Hồng Hoang đều phải run rẩy ba lần.

Sơ ý một chút, có thể khiến Hồng Hoang sụp đổ.

Các đại năng cường giả thân ở Hồng Hoang, không ai không quan tâm.

"Các ngươi toàn lực giữ chân tất cả mọi người, hiệp trợ Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo!" Khi Lão Tử và những người khác đang chú ý đến trận chiến bên kia, hóa thân Hồng Quân âm thầm nhắc nhở một câu, khiến Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo

Nhân đều hơi ngạc nhiên.

Ngay lập tức lại cực kỳ hân hoan!

Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, ý nghĩa của nó, họ rõ nhất!

Không những có lợi cho Đạo Tổ, cho Thiên Đạo, mà còn có lợi không nhỏ cho họ!

Bởi vì một khi Thiên Đạo mạnh lên, thì Đại Đạo Hồng Hoang và nguyên bản cũng sẽ thăng tiến, nguyên bản Hồng Hoang mà họ mượn dùng cũng sẽ mạnh hơn!

Cho nên, mấy người đều tâm lĩnh thần hội, công kích càng thêm cuồng mãnh.

Khổng Tuyên và Thông Thiên Giáo Chủ bị pháp thân Đạo Tổ ngăn cản, tạm thời có thể thả lỏng cảnh giác, toàn tâm toàn ý đối phó với Đế Tuấn.

"Nhân Đạo có biến cố!" Trấn Nguyên Tử và các đại năng Hồng Hoang khác, cũng ý thức được biến cố bên Nhân Tộc.

Oanh long!

Ngay lập tức, dường như Hồng Hoang được vô thượng gia trì, chấn động kịch liệt.

Ngay sau đó, tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều cảm giác được, linh khí xung quanh họ trở nên nồng hậu hơn mấy trăm lần.

Không gian cũng trở nên kiên cố hơn!

Đại Đạo càng thêm hoàn chỉnh, càng thêm kinh khủng!

Biến hóa lớn nhất, Hồng Hoang vốn bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh nát sau đó trọng tổ, lại khôi phục lại tình cảnh Hồng Hoang nguyên thủy, bắt đầu dần dần nuốt chửng Hỗn Độn, khiến Hồng Hoang không ngừng mở rộng, cũng khiến nguyên bản Hồng Hoang

ngày càng mạnh.

"Chẳng lẽ, ngay cả Hậu Nghệ cũng không ngăn cản được Thiên Đạo sao?!" Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, nhìn chằm chằm về hướng Nhân tộc, thần sắc ngưng trọng.

Nhân Đạo bị Thiên Đạo hoàn toàn khống chế.

Điều này có nghĩa là Nhân Đạo đã thất thủ, sau này Nhân Đạo sẽ nằm trong sự khống chế của Thiên Đạo, vùng đệm của Địa Đạo đã bị phá vỡ hoàn toàn, và Địa Đạo đã hoàn toàn lộ rõ trước Thiên Đạo.

Ít nhất, nếu Hậu Thổ bên kia sơ suất một chút, Thiên Đạo có thể nhân cơ hội ra tay, một lần nữa dung nhập Địa Phủ.

Đến khi ấy, e rằng Thiên Đạo sẽ khôi phục thực lực hoặc trở nên mạnh hơn, Vu tộc sẽ một lần nữa bị Thiên Đạo nắm giữ.

Đương nhiên, điều Trấn Nguyên Tử lo lắng nhất là, nếu Lâm Nghệ nổi giận, bất kể hậu quả mà đánh sập, hủy diệt Hồng Hoang, thì khi ấy, e rằng chúng sinh Hồng Hoang sẽ gặp phải tai họa.

Không biết có phải do Thiên Đạo ra tay quá bất ngờ, không cho Lâm Nghệ thời gian phản ứng, hay vì Lâm Nghệ bị trọng thương, không thể phân tâm can thiệp vào chuyện Nhân Đạo?

Tình hình hiện tại, đối với Huyền Môn mà nói, quả thực đáng để ăn mừng.

Nhưng nỗi lo lắng trong lòng lại càng thêm nồng đậm!

Từ khi Lâm Nghệ khai sáng pháp chứng đạo, cho đến nay, chứng kiến hết thảy, hắn đã hiểu rõ sự quyết liệt của Lâm Nghệ.

Nếu Vu tộc thật sự bị bức đến bước đường không thể cứu vãn, Lâm Nghệ có khả năng sẽ hủy diệt hoàn toàn Hồng Hoang, trấn sát Thiên Đạo!

Cảnh tượng như vậy, quả thực khiến người ta dựng tóc gáy!

“Thiên Chủ thật sự muốn buông bỏ Nhân Đạo sao?!” Tam Thánh Hỏa Vân Động cũng nhíu mày, chỉ có thể đứng nhìn.

Sức mạnh quá yếu, không thể ngăn cản được.

Chỉ là, Nhân Đạo vốn vận hành độc lập, giúp Nhân tộc được phồn vinh sinh sôi.

Nếu Thiên Đạo cưỡng ép can thiệp, dùng bộ quy tắc trật tự kia ràng buộc Nhân tộc, thì sẽ mang đến những biến đổi to lớn nào cho Nhân tộc, điều đó thật khó lường.

Đương nhiên, điều khó hiểu hơn là, Lâm Nghệ vốn là Thiên Chủ Nhân tộc, tuy không can thiệp vào Nhân Đạo, để Nhân Đạo tự vận hành, nhưng y vẫn có thể cảm ứng và nắm giữ Nhân Đạo.

Chương 169

Khoảnh khắc Thiên Đạo xâm nhập, y đáng lẽ phải cảm tri được.

Thế nhưng, nếu muốn ngăn cản, Hồng Quân có thể ngăn cản được.

Ngược lại hoàn toàn với sự thật, Lâm Nghệ dường như chậm đi nửa nhịp.

"Hy vọng Thiên Chủ có kế hoạch khác, nếu không, nếu Nhân Đạo thật sự bị Thiên Đạo khống chế, ắt sẽ bị cưỡng ép can dự Nhân tộc, chiếm đoạt Khí Vận Nhân tộc." Hiên Viên ẩn ẩn bất an.

Khí Vận Nhân tộc ngưng tụ cực kỳ khổng lồ, nếu bị Thiên Đạo tùy ý chuyển dời cho kẻ khác, thì thành quả Nhân tộc đạt được cho đến nay sẽ bị cắt xén chiếm đoạt, cuối cùng trở thành dê chờ làm thịt!

"Nhân Đạo là vùng đệm của Địa Đạo, Thiên Chủ sẽ không để mặc Thiên Đạo cưỡng ép dung hợp, có lẽ y đã có tính toán rồi cũng không chừng.

Kẻ khác không rõ Thiên Chủ đã sớm bố trí Nhân Đạo, nhưng ta thì tâm tri đỗ minh.

Cứ chờ xem, Thiên Chủ chưa đưa ra đáp án thì sẽ không có chuyện xấu đâu." Phục Hy suy diễn một phen, đưa ra một số phán đoán.

Thần Nông, Phục Hy cũng gật đầu.

Lâm Nghệ rất xem trọng Nhân tộc, Nhân Đạo.

Một sự việc trọng đại như vậy, không thể nào tùy tiện kết thúc qua loa được.

Trên thiên khung Tây Ngưu Hạ Châu!

"Thành công rồi!" Cảm nhận Hồng Hoang đại biến, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn hỉ không kìm được, cũng cực kỳ chấn động.

Dưới sự cản trở của Lâm Nghệ, Thiên Đạo đã thành công dung hợp Nhân Đạo, khiến Lâm Nghệ trở tay không kịp.

Chỉ e rằng ngay cả Lâm Nghệ, hay các cường giả Hồng Hoang khác, đều không ngờ một trận đối quyết giữa Yêu – Phật lại trở thành cơ hội tuyệt vời để Thiên Đạo ra tay!

Sau khi Nhân Đạo dung hợp, Thiên Đạo sẽ nhanh chóng khôi phục, Huyền Môn sẽ một lần nữa đại hưng!

Cũng không cần phải làm việc rụt rè, e sợ nữa!

Lướt qua cảm ứng Bản Nguyên Hồng Hoang, ai nấy đều cảm thấy Bản Nguyên tăng cường không ít, Đại Đạo Hồng Hoang cũng trở nên khủng bố hơn, điều này có nghĩa là Thiên Đạo đã khôi phục và cường đại thêm một bước.

Bản Nguyên và Đại Đạo có thể mượn dùng cũng đã tăng lên gấp mấy chục lần!

"Đế Tuấn!

Nhân Đạo đã bị Thiên Đạo nắm giữ, Hồng Hoang vẫn là Huyền Môn ta làm chủ, Yêu tộc đã suy tàn, vậy đừng quá khoa trương nữa." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự tin đại tăng, cực tốc điều động Bản Nguyên và Đại Đạo Hồng Hoang trong phạm vi hàng chục Trung Thiên thế giới khắp thiên khung, ngưng tụ thành sát phạt Đại Đạo Thánh Nhân, trực tiếp đánh tới Đế Tuấn.

Lão Tử cũng tế Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, phòng ngự khắp toàn thân.

Phất Trần Thái Ất thuận tay vung một cái, đập tới Đế Tuấn, không gian ức vạn dặm trong khoảnh khắc bị đập nát, Phong Bạo Hủy Diệt Hỗn Độn tràn lan, không ngừng xé rách những vết nứt không gian bị đập vỡ, lan đến phạm vi mười mấy Tiểu Thiên thế giới.

Phất Trần Thái Ất mang theo cuồn cuộn Phong Bạo Hủy Diệt Hỗn Độn, cũng ập tới Đế Tuấn!

Đế Tuấn đương nhiên có thể cảm nhận được thực lực của mấy người này tăng lên!

Cũng hiểu rõ sự biến đổi to lớn mà Nhân Đạo tạo ra!

Chỉ là, không ngờ sau khi Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, lại khiến sức mạnh của những người này tăng lên gấp mấy chục lần, vậy Thiên Đạo, Đạo Tổ đã tăng lên bao nhiêu?!

Không, dù thực lực có tăng cường thêm, Đế Tuấn cũng không sợ Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y tay cầm Đồ Vũ Kiếm, khí tức cũng cực tốc tăng vọt, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một kiếm chém ra, kiếm khí hóa thành trường hà ức vạn dặm, nghiêng đổ bao phủ, ngăn cản công kích của Phất Trần Thái Ất và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy vậy, trực tiếp tế Thất Bảo Diệu Thụ, áp chế Đồ Vũ Kiếm, cũng nhân cơ hội điều động Bản Nguyên Hồng Hoang, ngưng tụ thành một Đồ Án Hủy Diệt, đẩy ngang tới Đế Tuấn.

Trong Đồ Án Hủy Diệt bùng phát một Trụ Sát Hủy Diệt, quán xuyên trường hà kiếm khí, đánh tới trước mặt Đế Tuấn.

"Kim Ô Khai Thiên!" Đế Tuấn lạnh lùng quát, thân hóa thành Kim Ô ức vạn trượng, uyển như một vầng Thái Dương rực rỡ chói mắt, chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang, đánh thẳng vào Tam Thập Tam

Thiên.

Cảm giác nóng rực kia còn đáng sợ hơn cả Thái Dương Tinh.

Khiến Đại Địa Hồng Hoang trở nên nóng rực dị thường, uyển như thâm xử khảo lô chi trung, nóng hơn cả mười, trăm vầng Thái Dương Tinh, thậm chí còn lan đến Tam Thập Tam Thiên và Hỗn Độn Tinh Không vô ngần.

Đế Tuấn chấn cánh động, Kim Ô chi trảo vồ tới Trụ Quang Hủy Diệt một cái, trực tiếp nghiền nát nó!

"Đế Tuấn!

Ngươi điên rồi!

Cứ như thế này, chúng sinh Hồng Hoang tất sẽ bị tiêu diệt!" Lão Tử chấn nộ, tế Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp hình thành Đồ Án Trận Pháp vô biên vô tận, chống trời, ngăn chặn sức nóng của Kim Ô chi hỏa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng nhân lúc Thái Cực Đồ phòng ngự, nhanh chóng sát tới Đế Tuấn.

Nếu có thể giết chết Đế Tuấn, y sẽ không ngại ra tay ngay bây giờ!

Thiếu Đế Tuấn, thì Hồng Hoang sẽ bớt đi một đại tai họa!

Mối đe dọa đối với Huyền Môn cũng giảm bớt.

"Kim Ô Thiên Đạo!

Vạn Nguyên Quy Nhất!" Đế Tuấn chẳng hề bận tâm, đủ để áp chế rồi.

Phải biết, trước đây trong Hỗn Độn, y đại chiến với Lâm Nghệ, trực tiếp diễn hóa Kim Ô ức ức vạn vạn trượng, Kim Ô chi hỏa nóng rực chiếu sáng mấy chục Đại Thiên thế giới Hỗn Độn.

Tùy ý một trảo, trực tiếp vồ nát mấy chục Trung Thiên thế giới, sự hủy diệt sản sinh lan đến phạm vi mấy chục, thậm chí hàng trăm Đại Thiên thế giới Hỗn Độn.

Đối mặt với sự liên thủ của Lão Tử và những người khác, tuy không đến mức hủy diệt Hồng Hoang, nhưng y cũng không thể che giấu sự vụng về, để Lão Tử và những người khác trấn áp.

Kim Ô Thiên Đạo, là Đại Đạo y đã chứng được, đối kháng với Lâm Nghệ, có thể khiến thực lực vượt qua Thiên Đạo Thánh Nhân.

Y cực tốc lao xuống, phá vỡ chướng ngại Thái Cực Đồ, một trảo chém nát nửa bầu trời, trực tiếp áp chế cả Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Đế Tuấn!

Ngươi thật sự muốn bất chấp tất cả mà đánh tiếp sao?!" Pháp Thân Hồng Quân, người đang ngăn chặn Khổng Tuyên, thấy Nhân Đạo đã hoàn toàn bị khống chế, cũng thoát ly vòng chiến, xuất hiện trước mặt Đế Tuấn, ánh mắt âm trầm, sát cơ hiện rõ.

Đế Tuấn cản trở Lượng Kiếp, sát tâm của Hồng Quân đã sớm nổi lên!

"Bản hoàng chỉ vì Yêu tộc ta đòi lại công bằng!

Đã nói, Lượng Kiếp là do Đạo Tổ định, Bản hoàng muốn hỏi Đạo Tổ, vì sao lại để Yêu tộc ta can dự vào Lượng Kiếp, mặc cho người ta chém giết?!" Đế Tuấn nhìn chằm chằm Pháp Thân Hồng Quân!

Pháp Thân Hồng Quân nói: "Vì sao lại can dự Lượng Kiếp?

Đế Tuấn là người hiểu rõ nhất!

Vu Yêu Lượng Kiếp, Đế Tuấn vì luyện Đồ Vũ Kiếm mà đồ sát chín thành Nhân tộc, nhân quả này ngươi đã tiêu trừ được chưa?"

“Bản tọa lấy Lượng Kiếp làm gốc, giúp Yêu tộc tiêu trừ nhân quả, mới có thể viên mãn Lượng Kiếp.

Ngoài ra, Yêu tộc nhập kiếp giả, hoặc nhập Huyền Môn, hoặc nhập Phật Môn, người chết đầu thai chuyển thế.

Bản tọa cũng hứa hẹn, Yêu tộc nhập kiếp đều sẽ được Công Đức.

Nếu đồng ý, thì chuyện này cứ như vậy.

Nếu không đồng ý, thì Bản tọa hoàn toàn có thể mượn dùng Thiên Đạo chi lực, diệt trừ Yêu tộc, trực tiếp xóa bỏ một trận nhân quả.” Đế Tuấn nghe vậy, cũng dừng lại!

Yêu tộc nhập kiếp đều được Công Đức!

Điều này y có thể chấp nhận.

“Đạo Tổ đã nói đến mức này rồi, vậy Bản hoàng đương nhiên sẽ không cản trở nữa, nhưng hy vọng Đạo Tổ có thể thực hiện lời hứa!” Đế Tuấn thu Kim Ô bản thể.

Đối với Hồng Quân mà nói, lấy trận chiến này làm dẫn dụ, đã dẫn sự chú ý của các cường giả Hồng Hoang tới Tây Ngưu Hạ Châu, Thiên Đạo đã đắc thủ, thành công dung hợp Nhân Đạo.

Mục đích đã đạt được!

Tiếp theo, chỉ cần Thiên Đạo mượn Nhân Đạo, nhanh chóng tự phục hồi!

Sau khi Thiên Đạo phục hồi, tin rằng thực lực sẽ càng cường đại hơn, quy tắc trật tự cũng sẽ càng thêm hoàn thiện, lực lượng Thiên Đạo và Bản Nguyên Thiên Đạo phản hồi lại cũng có thể đẩy nhanh sự phục hồi của Bản Nguyên.

Một mũi tên trúng hai đích!

Khi đó, y sẽ khôi phục sớm hơn Lâm Nghệ, chiếm được quyền

chủ động, bố trí thêm nhiều thủ đoạn, ứng phó Lâm Nghệ, và ứng phó với việc Lâm Nghệ chứng đạo.

Bất luận thế nào, tuyệt đối không thể để Lâm Nghệ chứng đạo thành công!

Nếu không, Lâm Nghệ thật sự siêu thoát giới hạn, hoàn toàn vượt lên trên y, có thể tùy ý nghiền sát.

Với nhân quả giữa y và Lâm Nghệ, nếu Lâm Nghệ thật sự chứng đạo thành công, người đầu tiên y ra tay sẽ là y!

Điều đáng mừng là, tất cả đều nằm trong tính toán của y.

Chỉ còn thiếu Tây Du Lượng Kiếp!

Nếu kiếp này viên mãn, thì sau này sẽ không còn lời nói về Vô Lượng Lượng Kiếp nữa.

Thiên Đạo cũng có thể tiến thêm một bước, tăng thêm nhiều phần thắng lợi. 26.

Đối với hành động chen chân ngang của Yêu tộc, trong lòng Hồng Quân sát niệm cực sâu, thậm chí có xung động muốn diệt tộc Yêu tộc hoàn toàn, nhưng cục diện hiện nay cũng cực kỳ phức tạp, y cũng đành phải tạm thời áp chế, nhượng bộ một chút, trước hết ổn định Đế Tuấn và Yêu tộc, tránh gây rối vào thời khắc then chốt như vậy.

Đế Tuấn vô hạn tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu cứ tiếp tục đánh nữa, với lực lượng của Đế Tuấn hoàn toàn có thể khiêu chiến liên thủ Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Nếu lúc này, Khổng Tuyên và Thông Thiên tham dự vào, với Pháp Thân của họ, hoàn toàn không thể ngăn cản được.

Một bên không ổn định, bên kia Bản Nguyên Hồng Quân lại phải kéo Lâm Nghệ và Đế Tuấn, sẽ trở nên vô cùng khó khăn.

Như vậy, ngược lại sẽ khiến tình hình trở nên phức tạp và tồi tệ hơn.

Bỏ đi một ít Công Đức, tống tiễn Yêu tộc.

Chỉ cần Đế Tuấn không gây sự, thì cục diện chiến trường Tây Ngưu Hạ Châu có thể nhanh chóng kết thúc.

Ngoài ra, Tây Du Lượng Kiếp cũng có thể nhanh chóng viên mãn, tránh được những phiền phức không cần thiết.

Đế Tuấn đương nhiên cũng không có dị nghị!

Một trong những mục đích của việc ra tay là cảnh cáo Phật Môn và các thế lực Hồng Hoang khác, để ngăn cản họ ra tay đối với Yêu tộc!

Hiện nay Đạo Tổ đã nhượng bộ, ban cho một bậc thang, lại hứa hẹn ban thưởng Công Đức cho Yêu tộc nhập kiếp, giữ thể diện cho Yêu tộc, ít nhất Yêu tộc sẽ không khó xử, mục đích của y cũng đã đạt được.

Đại hỉ cả!

Đương nhiên, lần này ra tay còn có một mục đích, đó là trợ giúp Lục Áp thăm dò Chuẩn Đề Đạo Nhân, chuẩn bị cho bước tiếp theo Lục Áp đồ Thánh chứng đạo.

Hiện nay trong thời gian Lượng Kiếp, Đạo Tổ và các cường giả Hồng Hoang đều đang dòm ngó Phật Môn, quá rõ ràng, không tiện ra tay, chỉ có thể chờ sau khi Lượng Kiếp kết thúc.

Chương 170

Trước đó, phải có một số bố trí.

Theo cái gật đầu của Đế Tuấn, can qua tạm ngừng!

Lục Áp, Khâm Nguyên, Bạch Trạch lui về bên cạnh Đế Tuấn.

Di Lặc Phật, Tứ Đại Phật Môn Hộ Pháp Kim Cương cũng lui về bên cạnh Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng thị Đế Tuấn, rồi lại nhìn về phía xa Thông Thiên Giáo Chủ và Khổng Tuyên.

Cách xử lý như vậy, ngược lại đã tiết kiệm không ít phiền phức, họ cũng vui vẻ chấp nhận.

Không, đối với sự khiêu khích của Đế Tuấn, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ phẫn nộ!

Nhớ năm xưa, dù Đế Tuấn là chủ Thiên Đình Yêu tộc, đối mặt với y cũng không dám mạo phạm khinh suất.

Nhưng giờ đây, y lại động chạm tới y, cảm giác tương phản mạnh mẽ như vậy khiến y bị đả kích.

Khổng Tuyên, Thông Thiên Giáo Chủ thấy đại chiến Yêu – Phật kết thúc không đầu không cuối, cũng không xen vào, cảm ứng trận đại chiến ở phương xa, cũng không dừng lại, trực tiếp lao tới đó.

Pháp Thân Hồng Quân liếc nhìn một cái, cũng không ngăn cản.

Ngăn cản, cũng không ngăn cản được.

Y nhìn về phía Đế Tuấn nói: "Lượng Kiếp không thể chậm trễ dù một khắc.

Giao người ứng kiếp ra, để Lượng Kiếp thuận lợi hoàn thành,

Hồng Hoang mới có thể an định.

Tin rằng ngươi cũng muốn thấy điều đó.” Nói xong, Pháp Thân Hồng Quân liền xé rách hư không rời đi.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lần lượt nhìn Đế Tuấn một cái, ánh mắt mang theo ý vị thâm sâu, rồi lập tức xé rách hư không, cũng lao về phía chiến trường phương xa.

Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân cũng gấp rút đến chiến trường!

Chỉ còn lại Chuẩn Đề Đạo Nhân và đệ tử Phật Môn, cùng với Thánh Nhân phe Yêu tộc.

Đường Tam Tạng chưa giao ra, sao y dám rời đi.

Đế Tuấn quay mắt nhìn Bạch Trạch.

Bạch Trạch hiểu ý, đưa Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới đến Bạch Hổ Lĩnh.

Thấy vậy, Chuẩn Đề Đạo Nhân mới thở phào nhẹ nhõm!

Ngay lập tức, y cùng Di Lặc Phật, Tứ Đại Phật Môn Hộ Pháp Kim Cương đạp không đi xuống.

Còn về mối thù của Nhật Quang Bồ Tát, thì chỉ có thể sau này từ từ giải quyết.

Hiện nay sau khi Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, thực lực Chuẩn Đề Đạo Nhân đại tăng, nhưng trước mặt Đế Tuấn, vẫn không đáng kể.

Phải biết rằng, Đế Tuấn từng tiếp một chiêu của Lâm Nghệ!

Dám tiếp một chiêu khủng bố như vậy, ắt phải có sức mạnh nghiền sát y.

Cho nên, y cũng không tự lượng sức mà xông lên.

“Sao rồi?” Đế Tuấn hỏi Lục Áp.

Lục Áp ngưng trọng nói: “Hơi khó khăn!

Ngoài ra, sau khi Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng được gia trì, khiến thực lực lại tăng lên mười mấy lần, càng thêm khó khăn.

Ta cần bế quan đột phá thêm, nhanh chóng đạt đến tầng thứ kiên bỉ Thánh Nhân, mới có thủ đoạn đối phó.” Lục Áp hoàn toàn không ngờ Thiên Đạo lại dung hợp Nhân Đạo!

Nếu không, chỉ cần tăng thêm một chút nữa, bước vào tầng thứ kiên bỉ Thánh Nhân, cộng thêm những thủ đoạn đã bố trí sẵn, hoàn toàn có khả năng đồ sát Chuẩn Đề Thánh Nhân Lục Trọng Thiên.

Nhưng, Thiên Đạo được đề thăng và khôi phục, quy tắc trật tự được viên mãn, thì Chuẩn Đề có thể vận dụng Bản Nguyên Đại Đạo Hồng Hoang, thực lực tăng lên gấp mấy chục lần, đối phó y lại khó khăn gấp vô số lần.

“Việc gấp không được!

Hiện nay Lượng Kiếp chưa kết thúc, hãy đến Thái Dương Tinh bế quan.

Ở đó ta có để lại một số thứ, sẽ có ích cho ngươi!” Đế Tuấn sắp xếp, rồi lại nói với Khâm Nguyên và Bạch Trạch: “Tạm thời không về Bắc Câu Lô Châu, ở đây theo dõi, quan sát mọi hành động của Chuẩn Đề Đạo Nhân.” “Tuân mệnh!” Bạch Trạch và Khâm Nguyên ứng đáp.

Ngay sau đó, Đế Tuấn cũng đi về phía chiến trường.

Lục Áp nhìn bóng lưng Chuẩn Đề Đạo Nhân, trong mắt tràn ngập sát ý nồng đậm.

Năm xưa nếu không phải Chuẩn Đề Đạo Nhân giả mạo đạo nhân, lừa gạt mấy ca ca ngây thơ của y, thì Thái Tử Yêu tộc ngày nay đã không cô đơn một mình như vậy!

Thù này, không thể không báo!

"Theo dõi cho kỹ!" Lục Áp nói với Bạch Trạch, Khâm Nguyên một câu, rồi đi đến Thái Dương Tinh.

Những thứ Đế Tuấn để lại, chắc chắn có liên quan đến chứng đạo, cũng khiến y có chút nóng lòng.

Bạch Hổ Lĩnh.

Sư đồ Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới, mặt mày mờ mịt, trừ việc biết một tiểu yêu đã trấn áp họ, còn lại mọi chuyện đều không biết gì.

Đối phương vì sao lại bắt họ?

Lúc này lại thả họ ra?

"Chẳng lẽ là trò hề của Phật Môn?" Đường Tam Tạng tự ngữ.

Đối với loại hành động tự mâu thuẫn này, trước đây Đường Tam Tạng đã từng chứng kiến, đương nhiên y quy kết là do Phật Môn sắp đặt!

Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới cũng vô cùng không vui!

Cảm giác như đang diễn trò hề vậy.

Nếu không phải ai cũng ôm mục đích riêng, thì đã sớm bỏ đi rồi.

"Tiếp tục lên đường!

Ta muốn xem, họ có thể bày ra trò gì nữa?!" Đường Tam Tạng hằm hằm một câu, tiếp tục Tây Hành.

Chuẩn Đề Đạo Nhân đang âm thầm quan sát, sắc mặt trầm xuống,

dở khóc dở cười.

Đường Tam Tạng bây giờ, đâu còn là Kim Thiền Tử ngày xưa từng xông pha dầu sôi lửa bỏng vì Phật Môn.

Rõ ràng là một kẻ phản cốt chỉ muốn trảm yêu trừ ma!

Di Lặc Phật, Tứ Đại Phật Môn Hộ Pháp Kim Cương nghe Đường Tam Tạng tự ngữ, cũng mặt mày đen sì!

"Chuyện nhỏ, cứ để y đi đi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nói với Di Lặc Phật và Tứ Đại Phật Môn Hộ Pháp Kim Cương một câu, xác nhận Tây Hành không có vấn đề gì, mới vội vàng đến chiến trường.

Đại chiến giữa Đạo Tổ và Lâm Nghệ, không chỉ là một trận chiến đơn thuần, mà còn quyết định hướng đi của Hồng Hoang sau này!

BÙM!

Khi các cường giả Hồng Hoang vừa kịp đến chiến trường, liền thấy không gian xung quanh bị áp bách khủng bố, áp đến sụp đổ chấn động, phát ra tiếng động kinh thiên.

Phong Bạo Hủy Diệt Hỗn Độn vô tận tràn lan, một Đại La Kim Tiên bình thường nếu chạm phải cũng sẽ mất mạng ngay tại chỗ.

Một đỉnh phong Chuẩn Thánh như Trấn Nguyên Tử cũng phải vội vàng gia trì thủ đoạn phòng ngự để chống cự!

Lúc này, phạm vi chiến đấu đã sớm biến thành Hỗn Độn vô biên vô tận, bị đánh nát hết lần này đến lần khác.

Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, khiến Hồng Hoang trở nên kiên cố hơn, sức phục hồi mạnh hơn, nhưng cũng khó mà ngăn cản sự tư sát của Bản Thể Hồng Quân và Lâm Nghệ.

Đương nhiên, là vì Bản Nguyên Đạo Tổ Hồng Quân bị trọng thương!

Còn về Lâm Nghệ... tất cả mọi người đều nhận ra, đó chỉ là một đạo hóa thân!

Không, dù chỉ là một đạo hóa thân, sự áp bách đáng sợ của nó cũng khiến tất cả mọi người biến sắc.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân như Thông Thiên Giáo Chủ và Khổng Tuyên, trước mặt đạo hóa thân này cũng cảm thấy áp lực vô tận.

Từ đó có thể hình dung, khoảng cách giữa Lâm Nghệ và y là một vực sâu, lớn đến mức nào?!

Hồng Quân gần như dùng hết toàn bộ sức mạnh đã khôi phục để đối kháng, mượn sức mạnh của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, cưỡng ép phòng ngự sát phạt Tiễn Đạo của Lâm Nghệ, đồng thời phải đề phòng công kích của Đế Giang.

Lâm Nghệ Hóa Thân cũng có thể vận dụng sức mạnh Quy Tắc Tiễn Đạo.

Một mũi tên bắn ra, từng Tiểu Thiên thế giới nơi nó đi qua không ngừng sụp đổ, mang theo Phong Duệ Hủy Diệt cực hạn, nuốt chửng Hồng Quân.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cũng không thể chống đỡ, cả người y bị Tiễn Đạo trùng kích mạnh mẽ, trong nháy mắt bị đánh bay ức vạn vạn dặm.

Đế Giang nhân cơ hội thi triển Bản Nguyên Đại Đạo Không Gian, trong tích tắc, định vị Hồng Quân đang bị kẹt trong Hỗn Độn, tạm thời phong tỏa tất cả không gian xung quanh Hồng Quân, đồng thời hình thành áp bách đáng sợ, chế ngự bước chân Hồng Quân.

"Bản Nguyên Đạo Thương mà lão sư bị thương trước đó chưa khôi phục, lại không muốn hủy diệt Hồng Hoang, khắp nơi đều bị

hạn chế, nếu cứ đánh tiếp, lão sư chắc chắn sẽ chịu thiệt lớn." Lão Tử ngưng trọng, nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nói: "Nếu lão sư thất bại, chúng ta cũng khó mà có kết cục tốt đẹp!" RẦM!

Vừa dứt lời, y trực tiếp sát tới Đế Giang.

Lão Tử cũng nhân cơ hội xuất thủ, sát tới Lâm Nghệ, hoãn giải áp lực cho Hồng Quân.

Thực lực của y hiện nay cũng đã đạt đến tầng thứ Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, phối hợp với Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, cũng miễn cưỡng có thể ngăn chặn Lâm Nghệ Hóa Thân một hai chiêu!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa đến nơi, liền xông thẳng vào vòng chiến!

Lâm Nghệ Hóa Thân nhìn chằm chằm các Thánh Nhân đang xông tới, hoàn toàn không đặt vào mắt.

Y lấy Hồng Hoang Chi Thế làm cung, lấy Tam Thiên Đại Đạo làm tên, trong nháy mắt khóa chặt tất cả mọi người, bao gồm cả Hồng Quân.

Khoảnh khắc mũi tên được kéo căng, chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy lạnh lẽo thấu xương, mũi nhọn xé toạc tâm can.

Ngay cả Đế Tuấn cũng không khỏi giật mình.

Lâm Nghệ Hóa Thân hiện nay, dù ở trạng thái đỉnh phong, y e rằng cũng không thể chiến thắng.

"Nếu y khôi phục hoàn toàn tu vi, thì sẽ bước vào tầng thứ nào?" "Sau khi chứng đạo, y sẽ đạt đến cảnh giới nào?" "Khoảng cách giữa ta và y, từ đầu đã càng ngày càng xa!" Trước mặt Lâm Nghệ, Đế

Tuấn không hề có chút tự tin nào, dù chỉ là một đạo hóa thân, cũng khiến y tự cảm thấy hổ thẹn, khó mà với tới!

Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử và những người khác cũng nhìn chằm chằm.

Tuy nhiên, không phải Bản Tôn Lâm Nghệ ra tay, không cần lo lắng Hồng Hoang bị đánh nát hoàn toàn.

Nhưng một đạo hóa thân, cũng với thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng đủ sức hủy diệt Hồng Hoang rồi.

Mặc dù Lâm Nghệ và Hồng Quân đã sớm rời xa Đại Địa Hồng Hoang, giao chiến gần Hỗn Độn Tinh Không, nhưng đối chiến cấp Thiên Đạo, động một chút là hủy diệt từng Đại Thiên thế giới.

Chương 171

Dù cách Đại Địa Hồng Hoang mười mấy Đại Thiên thế giới, nhưng trùng kích đáng sợ sản sinh vẫn như Tiên Thiên Chí Bảo tuyệt thế đánh vào bầu trời Hồng Hoang, xé toạc tầng mây, hình thành một loại áp bách khủng bố vô hình, nghiền nát vô số chúng sinh yếu ớt.

Khiến lòng người hoảng sợ bất an!

Không, họ cũng không thể can dự được.

Với thực lực như vậy, xông lên chẳng khác nào chịu chết!

Bị mũi tên khóa chặt, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều thần sắc đại biến, cực tốc lao về phía Hồng Quân!

"Thiên Đạo trợ ta!" Hồng Quân từ trong phế tích bước ra, trực tiếp quát.

Y không muốn mượn Thiên Đạo chi lực trong Hồng Hoang, vì điều đó chỉ khiến cuộc đối kháng càng thêm kịch liệt, sự hủy diệt sản sinh cũng càng đáng sợ.

E rằng chỉ cần giao chiến với Lâm Nghệ, y có thể hủy diệt cả Đại Thiên thế giới Hồng Hoang.

Không, hiện tại y đối mặt với Lâm Nghệ, dù chỉ là một đạo hóa thân, mối đe dọa và áp bách mà nó mang lại cũng khiến y sản sinh cảm giác nguy cơ nồng đậm, không thể không vận dụng!

Thiên Đạo dung hợp Nhân Đạo, thực lực đề thăng thiên vạn bội!

Y nhân cơ hội tu phục vết thương nặng do Lâm Nghệ gây ra trước đó, lực lượng Thiên Đạo có thể ban cho cũng không còn là điều nhỏ nhặt.

Đối mặt với mũi tên của Lâm Nghệ, Hồng Quân lấy Thiên Đạo chi lực ngưng tụ thành Thiên Đạo Trận Đồ để chống đỡ.

Thiên Đạo Trận Đồ vừa xuất hiện, uyển như một tấm màn trời, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, từng luồng Thiên Đạo Chi Quang cực tốc tiêu trừ sát phạt của mũi tên, cố gắng làm suy yếu uy lực của mũi tên xuống mức thấp nhất.

Thân thể Tổ Vu Đế Giang cũng có thể chịu đựng sự mạt sát của Thiên Đạo Trận Đồ, cho nên, y chỉ có thể tạm thời lui về bên trái Lâm Nghệ.

"Thủ đoạn cũ rích!

Chẳng qua là ngoan cố chống cự mà thôi!" Lâm Nghệ Hóa Thân lạnh lùng hừ.

Ngón tay vừa buông, mũi tên trong nháy mắt bắn ra, Tam Thiên Đại Đạo mang theo Tiễn Đạo Quy Tắc, cực tốc nuốt chửng Thiên Đạo Chi Quang, quán xuyên Thiên Đạo Trận Đồ, bao trùm cả Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân vào trong đó.

"Không hay rồi!" Lão Tử kinh hãi thất sắc, tế Thái Cực Đồ, cuốn lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn cực tốc lùi lại, đồng thời từ bỏ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp để chặn trước mặt.

Đối mặt với sát phạt của mũi tên, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cũng bị sát phạt bắn xuyên đầy vết nứt, sắp vỡ nát.

"Lão sư, cứu ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân không được giúp đỡ, kinh khủng kêu lớn, Thất Bảo Diệu Thụ tế ra, cũng khó mà chịu đựng được.

Hồng Quân lấy lực lượng Thiên Đạo Trận Đồ còn sót lại, cực tốc cuốn lấy Chuẩn Đề Đạo Nhân, bao bọc bảo vệ y.

Nhưng, nếu lực lượng Thiên Đạo Trận Đồ nhược thái đa, mũi tên

xé qua, Chuẩn Đề Đạo Nhân thảm thiết kêu một tiếng, thân thể Thánh Nhân trong nháy mắt nổ tung.

Đường đường Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, uyển như con kiến, bị dễ dàng nghiền sát!

Khiến các cường giả Hồng Hoang bị đả kích, tâm đầu nghẹn ứ khó chịu!

Đỉnh phong mà họ theo đuổi, trước mặt Lâm Nghệ, lại chỉ là một con kiến bị dễ dàng nghiền nát.

Khoảng cách như vậy, khiến người ta khó mà chấp nhận!

"Lâm Nghệ!

Ngươi thật sự muốn bất chấp tất cả mà cùng Bản tọa bất tử bất hưu sao?!" Hồng Quân phẫn nộ không thể kiềm chế, lập tức động dụng Diệt Thế Chi Lực và Thiên Đạo Sức Mạnh Quy Tắc ngưng tụ thành Thiên Đạo Ma Bàn, chuẩn bị ngăn chặn Tam Thiên Đại Đạo Tiễn của Lâm Nghệ!

"Ngươi đang khiêu khích ta!

Chuyện Nhân Đạo, nếu ngươi không cho ta một lời giải thích, thì ta sẽ đánh nát Hồng Hoang!" Lâm Nghệ Hóa Thân mạnh mẽ uy hiếp.

"Ngươi dám đánh nát Hồng Hoang, ta sẽ đánh nát Địa Phủ!" Hồng Quân cũng phản uy hiếp. 27.

Hiện nay Thiên Đạo đã khôi phục thực lực, y đã có chỗ dựa, cũng sẽ không bị Lâm Nghệ chế ngự, y bày ra một bộ dáng đồng quy ư tận.

Nghe Lâm Nghệ và Hồng Quân uy hiếp lẫn nhau, không cường giả quan chiến nào là không sợ hãi.

Trái tim mỗi người đều treo ngược cành cây!

Nếu Hồng Hoang thật sự bị đánh nát, thì trật tự mới sẽ do ai thiết

lập?

Và họ sẽ đi đâu về đâu?!

Chẳng lẽ cứ vô định lang thang trong Hỗn Độn sao?

Hàng ức vạn ức chúng sinh Hồng Hoang, lại sẽ đối mặt với tai nạn gì?

"Ngươi cho rằng, có thể uy hiếp được ta sao?" Lâm Nghệ Hóa Thân cũng không chịu uy hiếp, cũng không dừng công kích.

Dường như, việc Thiên Đạo xâm nhập Nhân Đạo đã khiến y phẫn nộ, quyết tâm giết chết Hồng Quân.

Vì vậy, y không hề có ý định dừng tay, ngược lại sát phạt càng thịnh.

Chỉ thấy mũi tên ẩn chứa quy tắc, xé nát mọi thứ, nuốt chửng Hồng Quân.

Tam Thập Tam Thiên đều bị Phong Duệ sát phạt lan đến, cấu trúc trật tự Đại Đạo Tam Thập Tam Thiên cũng vì thế mà sụp đổ, không ngừng sập xuống Đại Địa Hồng Hoang.

Dị tượng tận thế Đạo Băng tạo thành, ngay cả Đế Tuấn, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác cũng thần sắc đại biến, trong lòng có chút dựng tóc gáy!

Nếu Lâm Nghệ thật sự hủy diệt Hồng Hoang, đừng nói Hồng Quân, ngay cả khi có thêm Thiên Đạo, cũng không thể ngăn cản được!

Không, Hồng Hoang là nơi Địa Phủ nương tựa.

Một khi thiếu Hồng Hoang, Địa Phủ sẽ mất đi nơi nương tựa, cũng sẽ không còn hoàn chỉnh, từ nay lang thang trong Hỗn Độn, trừ phi Lâm Nghệ có thể khai sáng một Đại Thiên thế giới mới, rồi lại kết nối Địa Phủ vào.

Nhưng...

Khai sáng Đại Thiên thế giới thì dễ!

Đừng nói Lâm Nghệ, ngay cả y cũng có khả năng đó.

Nhưng, muốn hình thành một Đại Thiên thế giới như Hồng Hoang, vạn tộc đứng vững, sinh linh phồn vinh, trật tự ổn định, có sinh cơ và sức sống, thì lại quá khó khăn.

Vì sự hình thành của thế giới Hồng Hoang, là một kỳ tích trong Hỗn Độn!

Ra đời, được kiến lập trên vô số sự trùng hợp và bất ngờ.

Dù có phỏng theo Bàn Cổ Đại Thần khai thiên thêm một lần nữa, cũng không chắc có thể khai sáng ra một thế giới như vậy, sẽ không còn sự trùng hợp đó nữa!

Nếu không, vì sao các Thánh Nhân như Nữ Oa, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau khi chứng đạo, đều có thủ đoạn độc lập khai sáng thế giới, diễn lại càn khôn, vì sao lại không đi làm, mà cứ phải ở trong Hồng Hoang mưu đồ, tranh đoạt địa bàn, cướp đoạt Khí Vận?

Hồng Hoang hủy diệt, thì sẽ không thể tái tạo được nữa!

Vì vậy, tất cả đều lo lắng thấp thỏm.

Hồng Quân thần sắc âm trầm, tế Thiên Đạo Ma Bàn chống đỡ sát phạt của mũi tên.

Lâm Nghệ Hóa Thân, tuy có thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng dù sao cũng không phải Bản Tôn Lâm Nghệ.

Hồng Quân ở trạng thái hiện tại không đánh bại được y, nhưng gia trì Thiên Đạo Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực, cũng có thể áp chế một chút.

Dù sao, Thiên Đạo đã khôi phục rồi!

Thực lực tự nhiên trở lại.

Y không ngừng lấy Bản Nguyên Hỗn Độn, Thiên Đạo ngày càng lớn mạnh!

Hai bên giằng co.

Địa Phủ.

Lâm Nghệ nhìn cục diện như vậy, lại không quá hài lòng.

Vì như vậy không đạt được hiệu quả y muốn.

"Ngươi cũng đi giúp một tay, bàn một vài điều kiện, trước tiên giải quyết chuyện Nhân Đạo.

Vừa không thể để Thiên Đạo chiếm tiện nghi, lại vừa phải khiến y có thể nắm giữ Nhân Đạo.

Chỉ có như vậy, ta mới dám can dự vào Địa Đạo." Lâm Nghệ nhắc nhở Hậu Thổ.

Dù sao, y đã cùng Bàn Cổ Đại Thần diễn một vở kịch, chưa đạt được mục đích thì phải diễn tiếp.

Như vậy, Bản Tôn không thể xuất diện.

Còn về một đạo hóa thân thì, không có lấy một phần vạn ức sức mạnh, nên bỏ thì bỏ!

Hậu Thổ xuất diện, có thể tạo thêm một loại ảo giác cho Hồng Quân rằng y 'bị trọng thương, đang bế quan', cũng có thể khiến Hồng Quân và Thiên Đạo an tâm bố trí thủ đoạn đối phó y.

Thiên Đạo nắm giữ Nhân Đạo, quy tắc mà Lâm Nghệ ẩn giấu trong đó, y đều có thể cảm tri được!

Nhưng, y không hề có bất kỳ động tác nào.

Ngược lại còn tích cực thúc tiến Thiên Đạo và Địa Đạo tiếp xúc.

Chỉ là, Thiên Đạo dường như cũng kiêng dè, với Địa Đạo thủy chung bảo trì một khoảng cách.

Để Thiên Đạo và Hồng Quân càng thêm buông bỏ cảnh giác không cần thiết, Hậu Thổ xuất diện vào lúc này là thích hợp nhất.

Vì với tư cách là Thánh Nhân hợp Địa Đạo, Hậu Thổ và Thiên Đạo có xung đột Bản Nguyên.

Tình huống đối quyết như hiện nay, nếu Hậu Thổ đứng ngoài quan sát, không tránh khỏi sẽ khiến Hồng Quân sinh nghi!

Hậu Thổ, Thánh Nhân Thiên Đạo đã hợp Địa Đạo, cũng phải nghe lời Lâm Nghệ, giúp Lâm Nghệ hoàn thành kế hoạch này!

Hậu Thổ gật đầu, y là người duy nhất rõ kế hoạch của Lâm Nghệ, vì vậy cũng hiểu rõ tầm quan trọng của nó.

Y bước ra khỏi Địa Phủ, can dự vào chiến đấu.

"Đạo Tổ đã khỏi vết thương rồi quên mất chuyện cũ sao?

Đã vậy Đạo Tổ còn muốn bức bách Địa Phủ, vậy Địa Phủ đành liều mình cùng Đạo Tổ một trận chiến vậy." Hậu Thổ một bước nữa biểu thị thái độ của Địa Phủ.

Nhân Đạo là vùng đệm giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, cũng là vùng cân bằng.

Hiện nay Thiên Đạo đã dung hợp Nhân Đạo, sự cân bằng này cũng đã bị phá vỡ.

Điều này, ai cũng rõ!

Hậu Thổ can dự, càng khiến Hồng Quân không còn chút thắng lợi nào.

Không khéo, thật sự sẽ khiến Hồng Hoang một lần nữa sụp đổ!

Hậu Thổ gia nhập vòng chiến.

Chương 172

ẦM ẦM ẦM!!!

Đột nhiên, trên thiên khung Hồng Hoang tràn ngập từng lớp từng lớp lôi đình, thuần túy do Diệt Thế Chi Lực và Sức Mạnh Quy Tắc ngưng tụ, khí tức hủy diệt bao trùm chúng sinh Hồng Hoang, khiến mỗi sinh linh đều cảm thấy Thần Lôi Hủy Diệt tận thế!

Sức mạnh hủy diệt chân chính do Thiên Đạo điều khiển, Tử Tiêu Thần Lôi!

Điều này có nghĩa là Thiên Đạo cũng đã rảnh tay, muốn áp chế Hậu Thổ và Lâm Nghệ Hóa Thân!

Tử Tiêu Thần Lôi không ngừng co rút, lấy Diệt Thế Chi Lực và Sức Mạnh Quy Tắc của Hồng Hoang, lực lượng Tử Tiêu Thần Lôi, cực tốc nương tựa Thiên Đạo Ma Bàn ngưng tụ thành Thiên Đạo Thần Luân tượng trưng cho Thiên Đạo!

Quy Tắc Chi Quang rực rỡ đến cực điểm, uyển như một vầng Thái Dương, chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang, bao gồm Tam Thập Tam Thiên và Hỗn Độn Tinh Không, đồng thời ngăn chặn mũi tên của Lâm Nghệ, và sát phạt Tiễn Đạo Quy Tắc cực hạn ẩn chứa trong mũi tên.

"Trấn!" Một tiếng quát lạnh lùng vang dội, như được ngưng tụ từ tiếng nói của ức vạn chúng sinh, áp chế và bao trùm mọi Tiễn Ý trong Hồng Hoang.

Đồng thời Thiên Đạo Thần Luân cũng vô hạn khuếch đại, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Y không ngừng lấy Bản Nguyên Hồng Hoang, đem tất cả Bản

Nguyên Hồng Hoang dung nhập vào Thiên Đạo Thần Luân, lấy toàn bộ Hồng Hoang trấn áp Địa Đạo, mang theo xu thế "nếu ngươi dám hủy Hồng Hoang, ta sẽ hủy Địa Đạo"!

"Khôi phục thực lực nhanh thật, xem ra Nhân Đạo dung hợp đã mang lại sự đề thăng và phục hồi lớn lao cho ngươi!" Lâm Nghệ cũng cảm ứng được Thiên Đạo khôi phục.

Đương nhiên, điều đó cũng nằm trong dự liệu của y.

Y lo lắng Thiên Đạo khôi phục quá chậm.

Chỉ cần Thiên Đạo khôi phục hoàn toàn, hoặc trở nên mạnh hơn, thì dã tâm của y cũng sẽ được phóng đại, ra tay với Địa Đạo là chuyện sớm muộn.

Hậu Thổ nhìn chằm chằm Thiên Đạo Thần Luân, cũng có thể cảm nhận thực lực của Thiên Đạo lại hiển nhiên đề thăng và khôi phục!

Địa Đạo tuy bị Thiên Đạo Thần Luân áp chế, nhưng không có nghĩa là Hậu Thổ không thể động dụng Địa Đạo Chi Lực.

Hiện nay không bị ngăn cách, y cũng cực tốc điều động Địa Đạo Chi Lực ngưng tụ thành một Pháp Thân khủng bố, cực tốc phàn thăng biến lớn, đối kháng với Thiên Đạo.

"Xem ra ngươi dung hợp Nhân Đạo, đã ban cho ngươi sự tự tin!" "Nhưng loại tự tin đó, trong mắt ta, chẳng đáng một xu!" Lâm Nghệ Hóa Thân nhãn mâu trầm trầm, tái ngưng Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

RẦM!

Địa Phủ đột nhiên đả thông một thông đạo, trong thông đạo không ngừng di mạn xuất từng đạo Tiễn Đạo Sát Phạt đáng sợ, vô cùng vô tận Tiễn Đạo Quy Tắc cũng thuận theo thông đạo xung Hồng Hoang, không ngừng hội tụ vào Tam Thiên Đại Đạo Tiễn.

Tam Thiên Đại Đạo Tiễn không ngừng biến cường, sát phạt hủy diệt cũng dĩ vạn bội tốc độ bạo tăng, đơn đơn hình thành đích sát phạt uy áp đô tương chu biên số thập cá trung thiên thế giới không gian tê toái liễu, hủy diệt trì tục khoách tán.

"Gay go!" Hồng Quân kiến trạng, thần sắc cự biến.

Hiển nhiên y đã sai trắc, thủ đoạn Bản Tôn Lâm Nghệ.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn đẳng cường giả, diệc tề tề tránh trứ na cá thông đạo, đồng khổng sậu súc, Lâm Nghệ không hiện thân, nhưng loại uy nhiếp khủng bố đó, vẫn áp chế thần kinh của mỗi người!

Bản Tôn Lâm Nghệ động thủ, thì không chỉ là hủy diệt Hồng Hoang, mà là hủy diệt tất cả.

Bản Tôn Lâm Nghệ đột nhiên xuất thủ, cũng khiến Hồng Quân trở tay không kịp.

Sau trận chiến ở Hỗn Độn ngoài Thiên, Hồng Quân liền bắt đầu kiêng dè Lâm Nghệ!

Bức tường ánh sáng kia đã trở thành khoảng cách giữa y và Lâm Nghệ!

Không phá vỡ được bức tường ánh sáng đó, đừng hòng đứng ngang hàng với Lâm Nghệ!

Hồng Quân nhãn thần âm tình bất định, nếu cứ tiếp tục gây rối, thì cục thế sẽ nhất phát bất khả thu thập, khi đó, ai cũng chẳng được lợi lộc gì, y đột nhiên khai khẩu nói: "Hậu Nghệ!

Ta có thể đàm phán một chút!" Theo việc mũi tên không ngừng dung nhập Tiễn Đạo Quy Tắc và Tiễn Đạo Sát Phạt, sự hủy diệt cũng không ngừng khuếch tán, Hồng Quân cũng không thể uy hiếp Lâm Nghệ, đành phải chấp nhận sự uy hiếp của Lâm Nghệ.

“Chuyện Thiên Đạo dung Nhân Đạo, đã không thể tránh khỏi!” “Nhưng Thiên Đạo dung Nhân Đạo, đối với sự phát triển của Hồng Hoang mà nói, cũng có hảo xử!” “Ngươi nên biết, Đông Hoàng Thái Nhất đã đâm gãy Bất Chu Sơn, khiến Hồng Hoang băng hội, vô pháp tái cấp thủ hỗn độn bản nguyên tráng đại Hồng Hoang, liên tu phục lực dã đại đại giảm nhược, khả, Thiên Đạo dung Nhân Đạo hậu, nhất thiết vấn đề đều đắc dĩ giải quyết liễu.” “Hồng Hoang trật tự canh ổn định, cấp thủ hỗn độn bản nguyên bất đình hướng Hỗn Độn diên thân, na Hồng Hoang thương sinh đích sinh tồn không gian dã tương trục bộ biến đại, Hồng Hoang thương sinh canh gia phồn diễn, đối Địa Phủ dã hữu tương ứng đích phản hồi.” Hồng Quân từ từ giải thích.

“Đạo Tổ đúng là tính toán giỏi, lời nói cũng hay!

Thiên Đạo dung Nhân Đạo hậu, thực lực đại tăng, thương thế tận phục, không chỉ chưởng khống Nhân Đạo, chỉ sợ sau này sẽ bả Địa Đạo dã cấp dung hợp liễu ba.” “Na thì, không chỉ Thiên Đạo có thể triệt để chưởng khống nhất thiết, liên cả ta cũng không phóng tại nhãn trung?!” Hậu Thổ lãnh tiếu.

Y trực tiếp phơi bày mọi vấn đề.

Hồng Quân đương tức đạo: “Không hội!

Nhân Đạo sự, Bản tọa, Thiên Đạo, đều sẽ không can thiệp tham dự, chỉ nhượng Thiên Đạo tương dung với Nhân Đạo, lấy quy tắc trật tự hoàn thiện của Thiên Đạo tu bổ Nhân Đạo trung tiềm tàng đích nhất thiết không khuyết, lánh ngoại, Nhân Đạo dữ Thiên Đạo tương dung, đợi Hồng Hoang khoách đại, Nhân Đạo cũng có thể nhận được phản hồi mạnh mẽ hơn.” “Nhân Đạo sự, vẫn do Nhân tộc chưởng quản, đương nhiên, Vu tộc nhược nguyện ý, diệc khả chưởng quản!” “Tối hảo đích giải quyết biện pháp!” “Thiên Đạo quy tắc trật tự dĩ triệt để dung nhập Nhân Đạo, nan dĩ bác ly, bác ly liễu, na bất cận

thương Thiên Đạo, Nhân Đạo dã tương triệt để băng hội, thỉnh khảo lự.” Hồng Quân không đắc bất tố xuất thỏa hiệp!

Đương nhiên, loại thỏa hiệp này chỉ là tạm thời.

Thiên Đạo đã dung Nhân Đạo, thì Nhân Đạo bất quản bị ai chưởng khống, sau này, chỉ cần Thiên Đạo muốn can thiệp chưởng khống Nhân Đạo, y cũng có thể trọng tân nã hồi khống chế quyền dĩ.

Nghe thử, Hậu Thổ nhíu mày.

Lâm Nghệ Hóa Thân diệc trầm mi, mũi tên đốn liễu!

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Lão Tử và những người khác đều tương mục quang phóng tại Lâm Nghệ Hóa Thân dữ Hậu Thổ thân thượng, hiện nay Đạo Tổ thỏa hiệp liễu, nhất thiết, khán Địa Phủ phương diện như hà quyết đoạn?

Thiên Đạo ám trung thâu tập, sấn kỳ bất bị, dung Nhân Đạo vùng đệm, đối Địa Đạo uy hiếp đại, đánh đủ để khiến Địa Phủ và Hồng Hoang trực tiếp khai chiến.

Khả, kết quả như vậy, Địa Phủ, Hồng Hoang đều sẽ hủy diệt.

Đạo Tổ thừa nặc nhượng Nhân tộc, hoặc Vu tộc trực tiếp chưởng quản Nhân Đạo, vậy, một khi Thiên Đạo đối Địa Đạo hạ thủ, Địa Phủ năng đệ nhất thời gian tri đạo tấn tức, để hảo tố chuẩn bị.

Vu tộc chưởng quản Nhân Đạo là thích hợp nhất.

Không, Lâm Nghệ nãi Nhân tộc Thiên Chủ, Nhân tộc Thiên, Nhân Đạo do Nhân tộc chưởng quản cũng như vậy.

“Nam Thiêm Bộ Châu nội, Huyền Môn nhất mạch, Phật Môn nhất mạch, bất đắc can thiệp, vi chi tắc sát!” Lâm Nghệ Hóa Thân nói.

Y trực tiếp bả Nam Thiêm Bộ Châu cấp yêu liễu.

“Hảo!

Bản tọa đáp ứng!" Hồng Quân trực tiếp ứng đáp.

Chỉ cần năng ổn trụ Lâm Nghệ, đừng nói một Nam Thiêm Bộ Châu, tứ bộ châu, y cũng nguyện ý cấp.

Lâm Nghệ chưởng quản chỉ là không gian Hồng Hoang.

Như Hạo Thiên chưởng quản Thiên Đình, thống nhiếp Hồng Hoang tính chất nhất dạng đích!

Đợi thực lực khôi phục, Thiên Đạo liền năng áp chế Lâm Nghệ, có thể khinh tùng thu hồi!

Vì, y mới là thực tế chưởng khống giả!

Toàn tức, Lâm Nghệ nhất tằng tằng đích triệt khứ sát phạt, Tiễn Đạo Quy Tắc trục tiệm thối khứ, hủy diệt đình chỉ khoách tán.

Chúng cường tâm đầu diệc như thích phụ trọng!

Loại kiếm bạt nỗ trương đích khí phân, trứ thực nhượng cảm giác vô cùng áp ức!

Hậu Thổ nói.

Cũng không ra tay nữa.

Đế Giang diệc thối Lâm Nghệ Hóa Thân bàng biên, đối Lâm Nghệ dữ Hậu Thổ quyết định, đảo không có ý kiến, nhưng, đơn đơn Thiên Đạo nhượng xuất Nhân Đạo chưởng khống quyền, cũng không có thái đại tác dụng.

Loại khống chế quyền, Thiên Đạo có thể tùy thời thu hồi!

Trừ phi Hậu Thổ thân tự tọa trấn Nhân Đạo, có thể can thiệp Nhân Đạo, Thiên Đạo nhược thu hồi chưởng khống quyền, sẽ phiền phức!

Lánh ngoại, càng bất thông, nhược Lâm Nghệ Bản Tôn giáng lâm, hoàn toàn có thể hủy diệt Hồng Quân, bác ly Nhân Đạo dữ Thiên Đạo,

vì sao lại chỉ phái khiển một tôn hóa thân tiền?

“Huynh trưởng!

Tiên hồi khứ ba!” Hậu Thổ khán xuất Đế Giang tâm tồn nghi hoặc, lo lắng y sẽ lộ ra một số chi tiết, bị Thiên Đạo bộ tróc, sở dĩ, trực tiếp đả đoạn Đế Giang khốn hoặc, thủ nhất huy, sinh nhất cá tuyền qua, dữ Lâm Nghệ Hóa Thân nhất đồng hồi Địa Phủ.

Hồng Quân ngưng thị tuyền qua, thuận trứ tuyền qua tham nhập Địa Phủ, tương tình huống Lâm Nghệ nhất tham cứu cánh!

Không, y đã hiểu, lại vừa kịp dập tắt ý nghĩ trong lòng.

Lúc này, không phải thời điểm ra tay.

Hiện như kim, có một điểm có thể xác nhận rồi.

Đó là, Lâm Nghệ thật sự thụ trọng thương.

Bất nhiên, Địa Phủ đối diện với loại uy hiếp này, không khả năng không thân tự xuất diện.

Hoặc hứa, thử khắc Lâm Nghệ chân tại gia khẩn tu phục thương thế.

Điều đó cũng cấp cho y cự đại áp bách cảm.

Lâm Nghệ nhược triệt để khôi phục nguyên thủy bình, đối phó y đều khó khăn trùng trùng, ,uy hiếp tính cũng cực kỳ cự đại!

“Địa Đạo sự, tạm tiên đẳng đẳng ba!” “Lượng Kiếp viên mãn, tái mạn mạn thí tham, nhược xâm nhập Địa Đạo, na ta tương diện lâm, Lâm Nghệ Bản Tôn uy hiếp, bất quản trọng thương nghiêm trọng hay không, khôi phục đích như hà liễu?

Tất tu yếu hữu khiên chế đích sức mạnh, tài năng bảo chứng Địa Đạo dung hợp thì, bất hội thụ ảnh hưởng.” Hồng Quân ý niệm thông đạt.

Dữ Thiên Đạo ý chí cộng thông.

Đệ nhất bộ, mưu hoa Nhân Đạo.

Tuy nhiên tối chung thỏa hiệp.

Đãn doanh đắc nhưng cựu.

Chưởng khống Nhân Đạo, na đối phó Địa Đạo là một bước đệm.

Nhân Đạo tùy thời nã hồi, có một vùng đệm, Thiên Đạo năng đối Địa Đạo hạ thủ, Địa Đạo yếu phản kích, tất tu yếu diện đối Nhân Đạo cá bình chướng.

Chỉ có khóa việt liễu cá bình chướng, tài năng đối Thiên Đạo phản kích!

Điều này, chỉ sợ Lâm Nghệ, Hậu Thổ đều không ngờ tới.

Không, mưu hoa Địa Đạo sự, không năng thao chi cấp, nhưng lại tất tu tẫn khoái, yếu tại Lâm Nghệ thực lực triệt để khôi phục, lại phải bảo chứng không bức ép Địa Phủ quá mức, gây ra một số sự tình thương hại Hồng Hoang.

Vi kim chi kế, chỉ có tiên nhượng Tây Du Lượng Kiếp viên mãn, bả thực lực khôi phục!

Thiên Đạo dung Nhân Đạo hậu, nhanh chóng khôi phục, tái viên mãn Lượng Kiếp, trật tự càng gia hoàn thiện, thực lực sẽ càng cường, tại thử chi tiền, Thiên Đạo thực lực đều năng dữ Lâm Nghệ trì hằng, có sự gia nhập của y, thắng lợi mới lớn.

Thiên Đạo lý giải điều này.

Cũng đồng ý mưu kế của Hồng Quân.

Triệt khứ Thiên Đạo Thần Luân, ẩn thối khứ.

“Xem ra Hậu Nghệ đích xác thụ trọng thương, bất nhiên, không

hội chỉ nhượng Hậu Thổ xuất diện, ta có thời gian!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm đầu đại hỉ.

Đích xác là một tin tức tốt!

Chương 173

Đế Tuấn diệc khinh tùng bất thiếu, Lâm Nghệ dữ Hồng Quân, Thiên Đạo bác dịch đối lập, khiên chế lưỡng đại trận doanh của Hồng Hoang, y có thể tọa sơn quan hổ đấu, ám trung đề thăng thực lực, mưu cầu canh đại đích đột phá.

Vô pháp xí cập Lâm Nghệ!

Chiến thắng không được Hồng Quân!

Đãn có thể đề thăng khả năng sát Lâm Nghệ, điều đó rất khó khăn.

Giết Hồng Quân, không có biện pháp đích chủng địa bộ!

Đương nhiên, điều khiến y tối tại ý đích, Lâm Nghệ nhất tiễn trực tiếp mạt sát Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Đẳng Chuẩn Đề Đạo Nhân phục sinh, na thực lực đại đại chiết tổn, đối Lục Áp đồ Thánh chứng đạo, tương tăng gia bất thiếu bả ác.

"Chẳng lẽ thật sự thụ trọng thương?!" Thông Thiên Giáo Chủ nội tâm, vọng hướng Địa Phủ!

Lại vọng Khổng Tuyên nhất nhãn.

Khổng Tuyên trứu trứ mi, chi tiền Lâm Nghệ truyền âm cho y, sự quan Nhân Đạo sự, hiện tại, có chút minh bạch rồi, khi đó Lâm Nghệ khả năng thanh sở liễu, Thiên Đạo muốn đối Nhân Đạo hạ thủ.

Chỉ vì sao bất đề tảo bộ thự trở chỉ, điều đó khó hiểu?!

Khán tại mưu hoa?!

Không, Khổng Tuyên không nói đa một câu.

Vì, Lâm Nghệ đã cảnh cáo.

Tiếp tục hồi Nhân tộc tọa trấn!

Chúng cường các hoài tâm tư, diệc phân phân ly khứ, nhưng đối với loại đối quyết này, họ tri đạo vị hữu, một đán tái thứ phát sinh, tương hội hình thành tân đích cách cục!

Lánh ngoại, Địa Phủ càng không có động tĩnh, càng hảo kỳ, càng kỳ đãi!

Lâm Nghệ tối chung đích na nhất bộ, rốt cuộc có thể mại nhập cảnh giới lãnh địa nào?!

Na nhất bộ mại xuất, tương đái đến điều gì?

Sẽ khai sáng ra điều gì?

Nhất thiết đích nhất thiết, càng, càng nhượng nhân hảo kỳ!

Tại Hồng Hoang tạm chỉ can qua thì, thiên ngoại Hỗn Độn đích vô tận thâm xử, khước tiểu nhiên phát sinh nhất ta bất vi nhân tri cự biến, trục tiệm tịch quyển Hỗn Độn, triều trứ Hồng Hoang.

Địa Phủ.

Lâm Nghệ có thể nhìn thấy mọi cảnh tượng Hồng Hoang, đối với biểu cảm trên mặt Hồng Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác, y đương nhiên đều nắm bắt được.

Y cũng đột nhiên mỉm cười!

Hậu Thổ và Đế Giang trở về Địa Phủ.

Đế Giang vấn đạo: "Ta rõ ràng không bị trọng thương, vì sao không nhân cơ hội diệt Thiên Đạo?

Thiên Đạo dung hợp Nhân Đạo, giao quyền khống chế cho y, y vẫn có thể dễ dàng đoạt lại.

Nếu y đối Địa Phủ hạ thủ, na hội, Địa Phủ tương thụ hạn vu

Thiên Đạo, cũng sẽ đa một tầng cố lự.” Đế Giang xuất lánh một cái ưu lự!

Địa Phủ là căn bản của Vu tộc!

Nhược Thiên Đạo sấn cơ tương dung Địa Đạo, chưởng quản Địa Đạo hậu, quyền sinh sát đại quyền, nhậm do Thiên Đạo khống chế, Vu tộc diệc chỉ năng quai quai bị an bài, khi đó, nhược Lâm Nghệ cảm động thủ, na Thiên Đạo cảm dụng hủy diệt Địa Phủ, sạn trừ Vu tộc uy hiếp Lâm Nghệ.

Đẳng vu bả nhuyễn lặc giao cấp liễu Thiên Đạo!

Lánh ngoại, nhược Địa Phủ đều bị chiêm cư, bất Vu tộc đẳng, lưỡng hùng hài tử, cập Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu đẳng, hựu cai hà khứ hà tòng?!

Lâm Nghệ đạm tiếu đạo: “Ta đang đợi Thiên Đạo dung Địa Đạo!” Hậu Thổ diệc sấn cơ giải thích đạo: “Ca ca, thử sự, y đã có tính toán rồi, vi liễu đại gia hảo!

Dĩ hậu huynh sẽ minh bạch!” Vi liễu đại gia hảo?

Thính Hậu Thổ ý vị thâm trường, Đế Giang diệc thác ngạc.

Ám ám sủy ma.

Toàn tức, khổ sáp tiếu đạo: “Ta cũng không biết ngươi đang tính toán gì?

Thôi, có ngươi ở đây, Vu tộc liền năng tồn tại, kỳ đích sự, ta cũng lại đắc thao tâm liễu.” “Địa Phủ sự, từ Quỷ tộc trung tuyển bạt xuất Diêm Vương đảm nhậm ba, Huynh trưởng hiện nay đã khốn bình cảnh hứa cửu, ta đối nhục thân diệc hữu liễu nhất ta cảm ngộ, hoặc hứa đối huynh hữu sở bang trợ, cũng hứa năng sấn cơ xúc mạc chứng đạo môn hám.” Lâm Nghệ xả khai thoại đề.

Đối Lâm Nghệ tiếp hạ đích thoại đề, Đế Giang hiển nhiên cảm hứng thú!

Chứng đạo!

Chẳng phải điều y vẫn trực truy cầu đích mạ.

"Hảo!" Đế Giang diệc mãn kiểm vi tiếu!

Lâm Nghệ, là trần nhà của toàn bộ Hồng Hoang!

Liên cả Đạo Tổ, Thiên Đạo đều bị đánh cho cụ phạ.

Hiện nay, y lại hữu cự đại đột phá, càng cường nan dĩ tượng đích địa bộ, Lâm Nghệ nhược chỉ đạo giảng giải, chứng đạo khả kỳ!

Lánh ngoại, Địa Phủ ti chức cũng đích xác cai hoán nhất hoán liễu.

Địa Phủ dĩ Quỷ tộc vi chủ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm đẳng thiêu tuyển liễu thập cá tu luyện Đại La Kim Tiên cảnh Quỷ tộc cao thủ, đảm nhậm Thập Điện Diêm La.

Đương nhiên, có ngũ phương Quỷ Đế nhân tuyển, cũng tuyển dụng Quỷ tộc, những Quỷ tộc được tuyển dụng, đều là tàn hồn của Hồng Hoang siêu cấp cường giả vẫn lạc hậu đích tàn hồn, dĩ Quỷ Minh Chi Khí tu luyện thành, nãi bồi dưỡng xuất đích Quỷ tộc thủ lĩnh, tiếp nhậm Ngũ Phương Quỷ Đế tối hợp thích bất.

Trừ thử ngoại.

Mạnh Bà, cập các Phán Quan, diệc do Quỷ tộc đại thế, do Quỷ tộc thống ngự Quỷ tộc, trật tự canh gia hoàn thiện nhất ta.

Đế Giang đẳng tắc thối hồi Vu Giới.

Cân trứ Lâm Nghệ tu hành.

Tự hoạch đắc Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, cập Hỗn Độn Chi Tâm hậu, Lâm Nghệ tương Tam Thiên Đại Đạo thôi

diễn thành Bản Nguyên Hạch Tâm, lợi dụng Hỗn Độn Chi Tâm câu thông Hồng Hoang, trục tiệm chưởng ác Hạo Hãn Vô Biên Hỗn Độn Bản Nguyên!

Tiễn Đạo diệc phi tốc đề thăng!

Lâm Nghệ thân thể nội hư huyễn đích tế bào việt việt đa, việt phát quang ảnh hoá liễu!

Không thanh sở nhất bộ cứu cánh hội đái cải biến?

Đãn năng xác nhận đích, hiện nay y đã ly đệ tứ bộ chứng đạo cận liễu, chỉ cảm giác đã đạt đến mức tùy thời đều năng chứng đạo địa bộ.

Sức mạnh của y, mỗi nhất phân mỗi nhất miểu đều tại đề thăng, đề thăng liên cả y đều vô pháp cổ lượng!

Chỉ năng cảm tri na nhất đạo quang tường việt việt hậu, việt việt cường!

Không, y cũng không trứ cấp chứng đạo, như Bàn Cổ Đại Thần sở ngôn, nhu yếu canh đa đích tích luy.

Nhân vi truyền văn trung đích Hồng Mông Đạo Tôn, phủ chân tồn tại?!

Hữu đa cường?

Ta đều vị tri số.

Lâm Nghệ không hội tái tối hậu nhất bộ thượng điệu dĩ khinh tâm!

Tự Bạch Hổ Lĩnh đại chiến Yêu – Phật hậu, Bạch Cốt Tinh liền đào chi yêu yêu, kiếp nạn cần trải qua, cũng hoàn thành, đâu dám đợi tại Bạch Cốt Động.

Trận chiến đó đã khiến y kiến thức liễu, cái gọi là lâu nghĩ?!

Dữ na chủng khủng bố đích thần thánh tướng bỉ, liên ngưỡng vọng đích tư cách đều không hữu.

Đường Tam Tạng sư đồ nhất hành nhân, diệc kế tục Tây Hành cản lộ, Bảo Tượng Quốc!

Chỉ vừa đến Bảo Tượng Quốc không lâu, hữu nhất cá xuyên trứ hoàng bào yêu quái, thi pháp kế liễu Đường Tam Tạng, Đường Tam Tạng cảm ứng yêu ma khí, diệc sát nhất cá động phủ chi trung.

Na cá động phủ danh vi Ba Nguyệt Động!

Chính hoàng bào quái động thiên!

Hoàng Bào Quái, hách nhiên Thiên Đình Nhị Thập Bát Tinh Tú chi nhất Khuê Mộc Lang, Tiệt Giáo đệ tử!

Khuê Mộc Lang chỉ ứng kiếp vu thử, cũng vô ý thương Đường Tam Tạng, thanh sở chỉ tẩu tẩu hình thức.

Đường Tam Tạng tại kỳ trung ngộ liễu bị lỗ tẩu đích Bảo Tượng Quốc Công Chúa, chuẩn bị tương Bảo Tượng Quốc Công Chúa cứu tẩu, khước bị Khuê Mộc Lang lan trụ liễu.

"Đường Tam Tạng, tạm thời bất năng tẩu!" Khuê Mộc Lang lan tại Đường Tam Tạng diện tiền.

"Đại đảm yêu nghiệt!

Tàn hại Nhân tộc ta, ta không hoa ma phiền, ngươi dám lan lộ!" Đường Tam Tạng nộ mâu nhất trừng, sát khí thích phóng!

"Tuy ngươi là Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ, nhưng cũng không đánh bại ta, nếu ngươi đánh ta, na phạ liên cô ấy cũng sẽ bị ương cập." Khuê Mộc Lang vọng nhất nhãn Bảo Tượng Quốc Công Chúa!

"Ta nãi Tiệt Giáo đệ tử, Thiên Đình Nhị Thập Bát Tinh Tú Thần chi nhất, ứng kiếp hạ, Bách Hoa Tú, tiền thế nãi Thiên Đình nữ thần,

chỉ nhân tao ngộ kế chuyển thế nhân gian, ta cũng vì cô ấy, chí vu, ta vô ý dữ ngươi vi địch." Thử xử, Khuê Mộc Lang không nói đa.

Bách Hoa Tú, tiền thế nãi hỉ hoan đích nhất cá tiên nữ, nhưng, tiên nữ này khước thuộc phe Hạo Thiên, Hạo Thiên vì bố trí Tây Du Lượng Kiếp, bất đắc bất hi sinh, tương Khuê Mộc Lang dẫn hạ giới.

Minh tri âm mưu quyển sáo, vì Bách Hoa Tú, Khuê Mộc Lang diệc chỉ năng vọng lý diện toản, tác vi Tây Hành an bài đích nhất bộ, chỉ yếu Công Đức viên mãn, na tiện năng bang trợ Bách Hoa Tú thường nhân gian nhân quả, bang tảo nhật đăng Thiên.

Lánh ngoại, diệc năng kiếm thủ nhất ta Công Đức!

Đường Tam Tạng trứu mi, khước không phóng hạ giới bị dữ sát khí!

"Chỉ cần tại thử đẳng hậu kỷ nhật, ta tự hội phóng, như vậy, tức thành toàn liễu ngươi, diệc thành toàn ta!" Khuê Mộc Lang đề tỉnh.

Thiên Đình?!

Đường Tam Tạng ám, toàn tức đối Bách Hoa Tú đạo: "Na ta tạm thời đẳng đợi kỷ nhật, ta hội hộ nàng chu toàn!" Án Khuê Mộc Lang sở ngôn, nhược chân đả, liên lụy đích đích xác Bách Hoa Tú!

Đường Tam Tạng không nguyện ý khán!

Mỗi thứ khán Phật Môn dĩ yêu ma trở ngại, tàn sát Nhân tộc, hóa vi nhất cá kiếp nạn, nhẫn bất trụ phẫn nộ, càng đừng nói, nhượng một cá Nhân tộc tại thủ thượng, bị yêu quái sát tử!

Khuê Mộc cảnh giới thực lực, Đường Tam Tạng hữu sở cảm tri, đích xác cường!

Nhất chiến, năng tị miễn thì tị miễn!

Đẳng liễu kỷ thiên.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng diệc hoa liễu kỷ thiên, tổng tỏa định Ba Nguyệt Động!

Chương 174

"Khuê Mộc Lang!" "Khuê Mộc Lang!" Một ngày nọ, Ba Nguyệt Động ngoại, hưởng một trận hảm thanh, hách nhiên Nhị Thập Thất Tinh Tú Thần.

"Ta cai tẩu liễu!" Khuê Mộc Lang tiếu trứ tẩu xuất động phủ, thâm thâm ngưng thị Bách Hoa Tú nhất nhãn, liền đăng Thiên, dữ Nhị Thập Thất Tinh Tú Thần nhất ly khai.

Đẳng Tôn Ngộ Không đẳng hoa Ba Nguyệt Động thì, Đường Tam Tạng đái trứ Bách Hoa Tú cương hảo tẩu xuất!

Thiên Đình, Hạo Thiên quan vọng thử kiếp, sắc mặt âm trầm!

Vốn dĩ, y muốn đả tá Khuê Mộc Lang, thiêu toa Tiệt Giáo dữ Nhân Đạo quan hệ, tương Tiệt Giáo lạp nhân tộc đối lập diện, khả, Khuê Mộc Lang cân khứ lữ du nhất quyển, Nhị Thập Thất Tinh Tú Thần diệc tảo tảo khứ liễu, na hữu độ kiếp đích dạng tử?

Phân minh gia gia!

Không chỉ Hạo Thiên phẫn nộ, liên cả Di Lặc Phật đẳng Linh Sơn Phật chúng, diệc khí đắc bất hành!

Thử Lượng Kiếp, vi đại hưng Tây Phương uấn nhưỡng!

Thiên Đình, Nhân Giáo, Xiển Giáo đều muốn thuận ứng Thiên Thế, từ Phật Môn bố trí đích thủ đoạn trung hạ thủ, lao thủ qua phân Lượng Kiếp sản sinh đích Thiên Đạo Công Đức!

Tiệt Giáo diệc phân liễu một bôi canh.

Khả bôi canh phân cũng thái dung dị liễu một chút ba!

Yêu tộc chỉ tẩu tẩu tràng, đối Tây Phương ngôn, hoàn toàn không

có một điểm bang trợ.

Phật Môn đích mục đích là muốn tá trợ thử thứ cơ hội tương Phật Pháp truyền Đông Phương, dĩ tăng gia Phật Môn đích Khí Vận, thu thủ canh đa Phật đồ, nhượng Phật Môn canh gia cường đại phồn thịnh.

Khả, hiện nay tình hình, sở hữu nhân đều chỉ lao một bút Công Đức, khước hoàn toàn vong ký liễu cai tố đích sự!

Phật Pháp không được tuyên dương, Phật chúng từ hà mà đến?!

"Cứ như vậy, chỉ sợ một trận Lượng Kiếp, chân thành liễu của y là lợi ích bàn, nhậm do tùy ý đạo thủ, cuối cùng, Phật Môn ta sợ rằng sẽ công cốc." Đại Thế Chí Bồ Tát kiểm sắc âm trầm, đối Di Lặc Phật đạo: "Hoặc là an bài thượng người của Phật Môn ta, hoặc là cấp cho cảnh cáo, sau này nếu chân xuất biến cố, Phật Môn diệc năng tòng trung hoạch đắc một số lợi ích, tuyệt bất năng để người khác bạch bạch tiện nghi liễu!" Di Lặc Phật diệc điểm đầu, đạo: "Thử sự, ta tán thành, nhược cảnh cáo bất thính, na tiếp hạ Lượng Kiếp an bài, dùng người của Phật Môn trực tiếp thế hoán điệu." "Ta đi Thiên Đình một chuyến, bả sự tình giảng thanh sở, trứ thủ an bài nhân thủ!" Đơn đơn y kháo kỳ nhân, hoàn toàn không quản dụng, không chỉ không bang mang tuyên truyền Phật Pháp, phản tòng trung tác ngạnh, bả Công Đức diệc nhượng xuất khứ liễu.

Dữ kỳ như thử.

Bất như Phật Môn trực tiếp bả tiếp hạ đích sở hữu Công Đức chiêm vi kỷ hữu!

Di Lặc Phật trầm trứ kiểm, Thiên Đình.

Thái Thượng Lão Quân, Hạo Thiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân đẳng đều tại.

“Di Lặc, Thiên Đình tố?” Hạo Thiên trứu mi.

Di Lặc khai môn kiến sơn đạo: “Lưỡng vị!

Chi tiền ta đã nói hảo, cộng đồng bố trí Tây Hành Lượng Kiếp, hợp lợi đại gia!

Thử Lượng Kiếp nãi đại hưng Tây Phương ta, Thiên Đình, Nhân Giáo, Xiển Giáo diệc năng tòng Lượng Kiếp trung hoạch đắc Công Đức.” “Khả hiện nay khán khán, Tây Phương ta không chỉ Phật Pháp không được hoằng dương, phản tổn binh chiết tướng, bả Công Đức nhượng xuất khứ liễu, khước lạc bất đắc hảo, nhược chư vị hảo hảo hợp tác hạ khứ đích thoại, na thỉnh dụng tâm một chút, bất nhiên, Phật Môn nhược không được hảo xử, na diệc đoạn nhiên không hội tiện nghi liễu ai.” Di Lặc Phật đại hữu hiên trác tử đích xu thế!

Y không ăn được, na biệt nhân diệc biệt ăn!

“Di Lặc!

Ngã đẳng giai vi Lượng Kiếp trù mưu, khả không chỉ vì Tây Phương, diệc vì năng tẫn khoái nhượng Lượng Kiếp viên mãn, dĩ tăng cường Thiên Đạo, hoàn thiện Thiên Đạo, na lý dám đãi mạn phân hào, ngươi muốn hưng sư vấn tội, hay là muốn bố trí chưởng ác Lượng Kiếp?” Hạo Thiên na lý thính bất xuất ý tứ Di Lặc Phật, diệc kiểm sắc âm trầm, nhượng khí phân thuấn gian biến đắc áp ức!

Thái Thượng Lão Quân thượng tiền đả viên tràng, đạo: “Di Lặc!

Chi tiền Lượng Kiếp, đích xác biến cố tần tần, ta cũng vị dự liêu đích sự, ta diệc tại tẫn tâm an bài, na lý hội đãi mạn một khắc?!” “Tối hảo như thử!” Di Lặc Phật tâm tình tài bình phục hạ.

Khả Hạo Thiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân đẳng khước bất nhạc liễu, tòng ngữ khí Di Lặc Phật trung, đại khái thính xuất liễu, Di Lặc muốn tương thích xuất cục, nhượng Phật Môn đích nhân an bài, độc chiêm

Công Đức.

"Thử khắc diệc bất nội hồng đích thì hậu, tiên tẫn khoái tương Lượng Kiếp viên mãn, Đạo Tổ diệc hạ Pháp Chỉ, sự tình khẩn cấp, Công Đức dữ Khí Vận vấn đề, thiếu không được đại gia.

Hồng Hoang hiện nay tại bất đình khoách đại, túc cú dung nạp." Thái Thượng Lão Quân kế tục đả hòa tràng.

Di Lặc Phật, Hạo Thiên đẳng diệc trầm mặc hạ.

"Ký nhiên Lão Quân đều như thử liễu, na ta diệc biểu minh thái độ, nhược thùy yếu chỉ hỗn điểm Công Đức, na ta bất giới ý tương thích xuất khứ." Di Lặc Phật nhưng hạ một câu liền ly khai Thiên Đình, trứ thủ an bài tiếp hạ đích kiếp nạn, chỉ yếu na cá ngoạn hốt chức thủ, chỉ hỗn điểm Công Đức không can thực sự, na hoa Phật Môn đích nhân thế đại.

Hạo Thiên diệc súy thủ ly khứ!

Đối Thiên Đạo Công Đức, y tài không tại hồ.

Lâm Nghệ, Đế Tuấn đẳng đích quật, đều cáo tố y một cá đạo lý, đề thăng thực lực, mới là tối trọng yếu, mới là tối quan kiện, diệc mới là tối chân thực cường đại!

Biến cường, mới cụ hữu thoại ngữ quyền!

Chỉ nỗ lực đề thăng, hoặc là trực tiếp Trảm Thi Chứng Đạo, hoặc là đẳng trứ Đạo Tổ ân tứ Thánh Vị, bất luận na nhất chủng, mục tiêu của y đều giản đơn, duy nhất, đó là thành Thánh!

ẦM!

Tại chúng nhân cương tẩu không lâu.

Thiên ngoại Hỗn Độn Tinh Không kịch liệt một chấn!

Dẫn phát ức vạn Hỗn Độn tinh thần trụy lạc, triều Tam Thập Tam

Thiên tạp, phảng phất muốn tương Tam Thập Tam Thiên tạp tháp, tạp nhập Hồng Hoang chi trung một bàn.

Tam Thập Tam Thiên trung đích cường giả, thần sắc cự biến, phân phân xung xuất, thi triển tối cường thủ đoạn để ngự Hỗn Độn tinh thần trụy kích, nhưng diệc không toàn bộ lan tiệt, một tiểu bộ phận tạp xuyên Tam Thập Tam Thiên, như hành tinh chàng kích một bàn, tạp đắc Thiên Khung Hồng Hoang, Đại Địa đều tại dao hoảng.

Bắc Câu Lô Châu.

Đế Tuấn thần sắc ngưng trọng, không thanh sở đã phát sinh điều gì, nhưng y sĩ Đồ Vũ Kiếm, diễn hóa vô biên vô tế, phúc cái số thập cá trung thiên thế giới hủy diệt kiếm khí, tương trụy lạc Bắc Câu Lô Châu Hỗn Độn tinh thần trảm toái yên diệt, phòng chỉ trụy lạc Bắc Câu Lô Châu, đối Yêu tộc tạo thành thương hại.

Toàn tức, Đế Tuấn thần niệm nhất thu, hoành độ không gian, trực bôn thiên ngoại Hỗn Độn!

Thệ muốn tham cá cứu cánh!

Rốt cuộc ai lại tác túy?

Tây Phương.

Chuẩn Đề Đạo Nhân phục sinh hậu, diệc ám tự tu phục thương thế, cảm ứng thiên khung cự biến, cực tốc xung xuất, thi triển Chưởng Trung Phật Quốc, thôn một liễu thượng bách cá trung thiên thế giới, tương trụy lạc Hỗn Độn tinh thần chuyển di tẩu.

"Thiên ngoại hữu biến!" Thích Ca Mâu Ni diệc xung, cân trứ Chuẩn Đề Đạo Nhân, trực bôn Hỗn Độn Tinh Không.

"Đạo Tổ dữ Hậu Nghệ đều tạm chỉ can qua, hữu đại chiến?

Không ai xuất Hồng Hoang nha, loại hủy diệt trình độ, chỉ sợ

không phải cường giả bình thường năng tạo thành?

Rốt cuộc đã phát sinh sự tình gì?" Đồng thời, Trấn Nguyên Tử diệc sát giác một số bất đối kình, cấp mang xung hướng Hỗn Độn!

Nhân tộc.

Khổng Tuyên, Hỏa Vân Động Tam Thánh hợp lực lan tiệt trụy lạc Hỗn Độn tinh thần, cập tạp băng toái đích Tam Thập Tam Thiên toái phiến.

Đông Thắng Thần Châu, Thông Thiên Giáo Chủ diệc cực kỳ Tru Tiên Trận Đồ già yểm nhất thiết, lan tiệt nhất thiết sát phạt, canh cường thế, trực tiếp hoành thôi hướng Hỗn Độn Tinh Không khứ.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa diệc bị kinh động liễu.

Hồng Hoang nội bộ, uy hiếp từ Lâm Nghệ, dĩ áp đắc họ không thở khí, hiện ngoại bộ hựu sản sinh đích sát phạt, bất đắc bất nhượng họ tiểu tâm!

"Vì sao Bản tọa cảm giác tâm thần bất ninh?!!" Hồng Quân đang bế quan ở một nơi nào đó, diệc tĩnh khai nhãn mâu, ngưng thị Hỗn Độn thiên ngoại, hữu trứ một mạt, cực ngưng trọng, Thánh Niệm cực tốc quán xuyên vô biên vô tận không gian cự ly, trực đạt Hỗn Độn Tinh Không.

Thiên Đạo diệc cực tốc tham tra.

"Hồng Hoang tự hồ phát sinh một tiểu đích biến cố!" Địa Phủ trung cường giả, diệc cảm ứng liễu, Hậu Thổ hoành khóa Lâm Nghệ đích thân biên.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm cân trứ Lâm Nghệ tu hành, hiện nay thực lực đột phi mãnh tiến, nhục thân đắc cực đại đích khai phát dữ đột phá, kiên bỉ Thánh Nhân!

Lâm Nghệ cảm ứng liễu, mị nhãn đạo: “Không phải Hồng Hoang xuất biến cố, mà là Hỗn Độn!” “Hỗn Độn?” “Hỗn Độn năng hữu biến cố?” Đế Giang bất giải.

Lâm Nghệ bất đình tham tri, đột nhiên tỏa mi đạo: “Biến cố lần này đại!” Đại!

Năng bị Lâm Nghệ đều như thử hình dung, na, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, tình huống cai hữu đa yêu tao cao?!

Rốt cuộc hồi sự?

Đạo Tổ thụ trọng sang, không hội nháo xuất như thử đại đích động tĩnh.

Thiên Đạo Quy Tắc Trật Tự, y thác Hồng Hoang, diệc đoạn nhiên không hội tố dạng đích sự, kỳ Thánh Nhân, Đại Năng diệc không có loại năng lực đó, na hội thùy?!

“Dương Mi đã trở về!” Lâm Nghệ một câu nói, giải khai liễu Đế Giang đẳng Tổ Vu trong lòng.

Hỗn Độn Tinh Không.

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Lão Tử đẳng, Hồng Hoang cường giả, diệc sát giác liễu phá toái đích Hỗn Độn trung, hữu một đạo nhiễm huyết thân ảnh, chiến chiến nguy nguy khóa xuất.

Hách nhiên Dương Mi!

“Dương Mi!

Dám hồi Hồng Hoang?

Thương đắc hảo trọng, hồi sự?!” Gia đa Đại Năng nghị luận phân phân.

Dương Mi ngưng thị Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn đẳng nhân, phốc thử, trực tiếp thổ một khẩu huyết, khí tức cấp cự suy nhược,

chủy trung diệc từ từ thổ xuất một câu nhượng nhân hãi nhiên đích thoại: "Hồng Hoang tận thế đã giáng lâm!" Hồng Hoang tận thế giáng lâm? !

Nghe vậy, chúng cường giả mặt đối mặt nhìn nhau, đều không rõ ràng mọi chuyện.

Trước đó, sau đại chiến Hỗn Độn, La Hầu cùng Dương Mi liên thủ, tọa sơn quan hổ đấu, chờ đợi cục diện Lâm Nghệ và Hồng Quân lưỡng bại câu thương, sau đó mới xuất thủ chiếm lợi.

Chỉ là, Lâm Nghệ lại cường đại đến mức khiến người ta kinh hãi!

Bức tường ánh sáng kia vĩnh viễn không thể phá vỡ.

La Hầu bị Lâm Nghệ nghiền sát.

Dương Mi thấy tình thế không ổn, cũng thừa cơ trốn vào Hỗn Độn sâu thẳm, tránh Lâm Nghệ tru sát!

Vốn tưởng rằng, Dương Mi sẽ kiêng kỵ Lâm Nghệ, từ đó không dám bước chân vào Hồng Hoang nửa bước, nhưng giờ đây, Dương Mi trở về, lại thảm hại đến vậy!

Y không sợ Lâm Nghệ sao?

"Dương Mi Đạo hữu!

Lời vừa rồi là có ý gì?" Thông Thiên Giáo Chủ hỏi.

Từ ngữ khí của Dương Mi, y đã nắm bắt được một loại tuyệt vọng vô lực!

Một loại tuyệt vọng, bức bách y, không thể không đối mặt với nguy cơ bị Lâm Nghệ tru sát, quay trở lại Hồng Hoang, khiến mọi người không khỏi hiếu kỳ và ngưng trọng!

"Hỗn Độn sâu thẳm xuất hiện Đại Thanh Tẩy!

Vô số Hỗn Độn Ma Thần bị diệt tuyệt!" "Đại Thanh Tẩy càn quét Hỗn Độn vô biên vô tận, sẽ dần khuếch tán về Hồng Hoang, đến lúc đó, tất cả đều sẽ khô héo, không ai có thể thoát được." Lời tiếp theo của Dương Mi, khiến Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đế Tuấn đều vô cùng ngưng trọng, dự cảm bất ổn!

Chương 175

Những cường giả khác thì kinh hãi biến sắc, mặc dù biết rõ, ngoài Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, trong Hỗn Độn còn có không ít Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình, nhưng Đại Thanh Tẩy lại là có ý gì?

Ai đang thực hiện Đại Thanh Tẩy?!

"Dương Mi Đạo hữu, ai đang chấp hành Đại Thanh Tẩy?

Vì sao lại phải Đại Thanh Tẩy?

Hỗn Độn sâu thẳm rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?" Trấn Nguyên Tử càng thêm kinh hồn bạt vía.

Đại Thanh Tẩy?

Trọng lượng của ba chữ này nặng đến mức nào, ai cũng hiểu rõ, càng hiểu rõ hàm nghĩa trong đó.

"Chẳng lẽ Hỗn Độn sâu thẳm cũng xuất hiện Chứng Đạo giả sao?" Đế Tuấn nghĩ đến một khả năng.

Có Hỗn Độn Ma Thần muốn chấp hành Đại Thanh Tẩy để Chứng Đạo.

"Chứng Đạo giả?

Ngay cả Bàn Cổ Đại Thần cũng không dám làm vậy, ai mà điên cuồng đến thế?" Một Tôn Hồng Hoang Đại Năng cau mày chặt.

Dương Mi đè nén vết thương nói: "Bần đạo cũng không rõ!

Hiện giờ Hỗn Độn Ma Thần ở Hỗn Độn sâu thẳm đều đã chạy thoát, không ai có thể ngăn cản được Đại Thanh Tẩy đó, Hỗn Độn Ma Thần đều bị dễ dàng nghiền sát, ta ở rìa sâu thẳm cũng bị vạ lây, đối phương thật khủng bố, dường như đang tiêu diệt tất cả sinh linh." Bị

vạ lây ở rìa sâu thẳm, mà bị trọng thương đến mức này sao?

Thực lực của Dương Mi cũng đã đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân rồi.

Ngay cả y cũng bị bức đến thảm hại như vậy, có thể thấy, Đại Thanh Tẩy kia khủng bố đến mức nào!

Bất kể lời của Dương Mi là thật hay giả, việc này nhất định phải chú ý!

"Loại lực lượng Đại Thanh Tẩy kia, ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng bị dễ dàng nghiền sát, với sức mạnh của ta hoàn toàn không thể ngăn cản được!" Dương Mi lại đột nhiên nói một câu, trong đầu y vọng lại cảnh tượng hủy diệt khủng bố đó, lòng y run sợ, cả người y dường như phát điên sau tuyệt vọng, cứ như đạo tâm đã bị kinh hãi sụp đổ vậy.

Những người khác không rõ về sự hủy diệt của Đại Thanh Tẩy đó, nhưng y lại tận mắt chứng kiến, Đại Đạo bản nguyên Chí Cao Hỗn Độn đều bị đánh tan, bị ánh sáng thần bí thôn phệ sạch sẽ!

Nếu không phải y nắm giữ Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn Không Gian, e rằng cũng khó lòng thoát khỏi!

Cần biết rằng, dù y không phải mạnh nhất, nhưng cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả y cũng vô lực tuyệt vọng, huống chi là chúng sinh trong Hồng Hoang.

Không, Dương Mi biết rõ, có một người có lẽ có thể ngăn cản.

Đó là Lâm Nghệ!

Nếu Lâm Nghệ Chứng Đạo, sẽ có một tia cơ hội!

Bằng không, không ai có thể ngăn cản được.

Trốn, cũng không thoát được!

Hồng Quân vẫn luôn chú ý việc này, Thiên Đạo cũng vậy, dường như, Thiên Đạo đã phản hồi cho y một vài điều khủng bố, khiến trên mặt Hồng Quân cũng hiện rõ vẻ kinh hãi.

"Nếu thật như vậy, thì thật sự là Đại Thanh Tẩy!" Lòng Hồng Quân cũng run rẩy.

Đến lúc đó, đừng nói chúng sinh Hồng Hoang, ngay cả Đạo Tổ cũng khó tránh khỏi!

Trừ phi nâng cao sức mạnh, tiếp cận cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, hoặc là, có được sức mạnh sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân mới được, mới có thể thoát khỏi, nhưng nhất định phải từ bỏ một số thứ.

Lúc này, Hồng Quân truyền âm cho Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề Thánh Nhân, bảo họ nhanh chóng đến gặp.

Lão Tử và những người khác cũng lờ mờ biết được đại sự bất ổn!

Đều lần lượt quay về Hồng Hoang.

Thông Thiên Giáo Chủ và các vị khác ai nấy lòng đều nặng trĩu.

Đế Tuấn cũng với vẻ mặt trầm trọng, vội vã quay về Bắc Câu Lô Châu.

Dương Mi, tuyệt đối sẽ không từ Hỗn Độn sâu thẳm, mạo hiểm bị Lâm Nghệ chém giết, trở về Hồng Hoang chỉ để chuyên môn báo tin tức này, khả năng duy nhất chính là, Hỗn Độn sâu thẳm đích xác đã xảy ra Đại Thanh Tẩy như Dương Mi đã nói!

Vậy thì mọi lời của Dương Mi đều là thật!

Nói như vậy, với sức mạnh của Yêu Tộc mà muốn bảo tồn, e rằng là mơ mộng!

Điều này cũng mang lại cho Đế Tuấn một áp lực vô hình!

Khiến nội tâm y cũng phủ một tầng u ám!

Những Hồng Hoang Đại Năng khác nửa tin nửa ngờ, nhưng đều hướng ánh mắt về phía Đạo Tổ và Thiên Đạo!

Nếu Hồng Hoang thật sự gặp nguy cơ, người đứng mũi chịu sào chính là Thiên Đạo và Đạo Tổ, bởi vì, họ nương tựa vào Hồng Hoang, nếu Hồng Hoang sụp đổ, thì không ai thoát được.

Dương Mi nhìn những thân ảnh lần lượt rời đi, cắn răng, cũng xông vào Hồng Hoang, tiến về Địa Phủ!

Chưa trải qua Đại Thanh Tẩy, sẽ không biết sự tuyệt vọng đó.

Càng không hiểu rõ, chỉ có một người, có lẽ có khả năng chống lại!

Đó là Lâm Nghệ!

Cùng với lời của Dương Mi truyền ra, tin tức cũng càn quét Hồng Hoang, khiến bầu trời Hồng Hoang đều bị bao phủ bởi một tầng u ám đáng sợ, cả Hồng Hoang đột nhiên trở nên vô cùng áp lực!

Bất luận là Nhân Giáo, Xiển Giáo hay Tiệt Giáo, giờ khắc này điều họ quan tâm, đều không còn là tranh đoạt Khí Vận Công Đức.

Đại Thanh Tẩy xảy ra ở Hỗn Độn sâu thẳm, có thật không?

Đại Thanh Tẩy sẽ không lan tràn đến Hồng Hoang sao?

Đại Thanh Tẩy rốt cuộc đáng sợ đến mức nào?

Có thể tồn tại được không?

"Sư tôn!

Chuyện Đại Thanh Tẩy, có thật không?" Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu và các đệ tử khác, đều lần lượt trở về Bích Du Cung, trịnh trọng nhìn Thông Thiên Giáo Chủ

đang trầm mặc không nói, hiếm khi thấy sư tôn cũng nặng nề ưu lo như vậy, khiến họ cảm thấy càng thêm bất ổn.

"Thật hay không thật thì không chắc chắn?

Nhưng Hồng Hoang e rằng thật sự phải đối mặt với một trận tai nạn!" Thông Thiên Giáo Chủ không giấu giếm.

"Với lực lượng của Sư tôn, có thể ngăn cản được một chút không?" Đa Bảo Đạo Nhân hỏi.

Thông Thiên Giáo Chủ trầm mặc.

Y không thể trả lời, bởi vì, ngay cả Dương Mi cũng tuyệt vọng đến thế, dù y cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng yếu hơn Dương Mi không ít, làm sao có thể khẳng định trả lời được?

Lòng Vô Đương Thánh Mẫu và các đệ tử Tiệt Giáo khác, trong khoảnh khắc chìm xuống đáy vực!

Nếu ngay cả sư tôn Thông Thiên cũng không ngăn cản được, vậy đệ tử Tiệt Giáo làm sao có thể trốn thoát?!

"Đạo Tổ có thể ngăn cản không?" Kim Linh Thánh Mẫu hỏi.

"Không thể!" Lúc này, một giọng nói giáng lâm Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên chuyển mắt, chỉ thấy Dương Mi xuất hiện ở đây.

Tru Tiên Tứ Kiếm cực tốc khởi động.

"Thông Thiên Đạo hữu, ta không hề có ác ý!" Dương Mi thừa cơ hô: "Ta muốn nói cho đạo hữu biết tình hình thực tế ở Hỗn Độn sâu thẳm!" Tình hình thực tế?

Đồng tử của Thông Thiên Giáo Chủ ngưng lại.

Thông Thiên Giáo Chủ thu Tru Tiên Kiếm Trận, cũng tò mò

Dương Mi rốt cuộc muốn giở trò gì?!

Dương Mi xông xuống bầu trời, tiến vào Bích Du Cung.

Không gian phía sau y cực tốc vặn vẹo, trở nên bất quy tắc, cách tuyệt tất cả Đại Đạo.

"Hỗn Độn sâu thẳm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Dương Mi, y rốt cuộc đang giở trò gì?" Thông Thiên Giáo Chủ trầm giọng nói: "Nếu đạo hữu không nói rõ, bần đạo chắc chắn sẽ không để đạo hữu yên." Dương Mi nói: "Thông Thiên Đạo hữu!

Bần đạo có thể giở trò gì được chứ?

Bần đạo chỉ muốn chỉ cho đạo hữu một con đường sống!" "Dương Mi Tiền bối, Hỗn Độn sâu thẳm thật sự xuất hiện Đại Thanh Tẩy sao?

Tồn tại đó là ai, mong Tiền bối hãy cho biết!" Vô Đương Thánh Mẫu vội vàng hỏi.

Kim Linh Thánh Mẫu, Đa Bảo Đạo Nhân và những người khác cũng căng thẳng nhìn chằm chằm, họ thà mong Dương Mi cố ý hoang mang lừa gạt mọi người, thà bị lừa, cũng không muốn đối mặt với một tồn tại có thể dễ dàng tiêu diệt Hỗn Độn Ma Thần.

Nói đến việc này, đồng tử của Dương Mi cũng chợt co rút lại, nói: "Thật đó!

Trước đây bần đạo đã giấu giếm một ít, tồn tại của Đại Thanh Tẩy, là một Siêu Thoát Giả đặc biệt, nắm giữ Quy Tắc, khủng bố, cường đại, bần đạo chưa bao giờ thấy ai cường đại như y, Thiên Đạo Thánh Nhân trước mặt y, như con kiến hôi bé nhỏ, mặc cho nghiền sát." "Không biết Siêu Thoát Giả từ đâu đến, có thể là từ Hỗn Độn sâu thẳm hơn, cũng có thể là từ giới khác, nhưng tồn tại đó, không hề có thiện ý, chỉ có hủy diệt, Đại Thanh Tẩy, tử vong!" "Sẽ nhanh chóng

giáng lâm Hồng Hoang, Đạo Tổ không ngăn cản được, Thiên Đạo cũng không ngăn cản được!" .....

Sắc mặt Đa Bảo Đạo Nhân đại biến, Đạo Tổ thi triển sức mạnh đỉnh phong mạnh nhất, vô hạn tiếp cận cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo, cũng sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân, mà cũng không ngăn cản được, chẳng lẽ là Đại Đạo sao?!

Một Siêu Thoát Giả như vậy, nắm giữ Quy Tắc, muốn thực hiện Đại Thanh Tẩy, đừng nói họ, ngay cả sư tôn cũng e rằng khó tránh khỏi tai ương!

Chẳng trách Dương Mi lại tuyệt vọng đến vậy!

Trốn cũng không thoát.

Chỉ có thể chờ chết.

E rằng Đạo Tổ cũng sợ hãi đi.

"Xem ra tình hình còn tệ hơn!" Thông Thiên Giáo Chủ không nhận được chút tin tốt nào, ngược lại, càng thêm ngưng trọng bất an.

"Thông Thiên Đạo hữu, muốn sống sót, cũng không phải là không thể!" Đột nhiên, một câu nói của Dương Mi, khiến ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ ngưng lại, theo đó Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu và các đệ tử khác, đều đồng loạt tập trung ánh mắt vào Dương Mi.

Dương Mi nói: "Nếu có một người có thể ngăn chặn, thì chỉ có Hậu Nghệ!

Nếu Hậu Nghệ Chứng Đạo, sẽ có một số cơ hội để ngăn cản Đại Thanh Tẩy, bần đạo nghe nói, Thông Thiên Đạo hữu và Hậu Nghệ có mối quan hệ sâu sắc, đệ tử Vân Tiêu của đạo hữu còn vì Hậu Nghệ mà mang thai một đứa con, nếu Thông Thiên Đạo hữu có thể được Hậu Nghệ che chở, có lẽ có thể thoát khỏi Đại Thanh Tẩy." Hậu

Nghệ!

Nghe hai chữ đó, chúng cường giả Tiệt Giáo cũng trầm mặc.

Hậu Nghệ đích xác khiến người ta khó mà sánh kịp!

Biến số lớn nhất được Hỗn Độn thai nghén, mức độ kinh diễm vượt xa tồn tại như Bàn Cổ Đại Thần!

Chưa Chứng Đạo, nhưng lại sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân!

Bức tường ánh sáng thần bí kia, đã cách tuyệt chúng sinh ở một chiều không gian khác.

Nếu y Chứng Đạo thành công, hoàn toàn Siêu Thoát, sẽ khủng bố đến mức nào, cũng không thể dự đoán được cảnh giới đó, nhưng, lại có thể tưởng tượng, cảnh giới lãnh địa vô tri kia, chắc chắn có thể ngăn chặn Đại Thanh Tẩy sắp đến.

Chương 176

Không.....

"Hậu Nghệ đã bị trọng thương, giờ khắc này chưa hồi phục, trong thời gian ngắn khó lòng Chứng Đạo, làm sao có thể ngăn cản được?" Lòng Thông Thiên Giáo Chủ cũng hoang mang bất an!

Nếu Đại Thanh Tẩy thật sự giáng lâm, cả Tiệt Giáo, không ai có thể sống sót, cả Hồng Hoang cũng không ai có thể sống sót, Lâm Nghệ là người duy nhất có thể thay đổi tất cả, nhưng lại ở thời khắc then chốt này bị trọng thương, không nghi ngờ gì đã dập tắt cơ hội duy nhất!

"Trọng thương?" Dương Mi cau mày, rồi nói: "Không thể nào!

Cảnh giới mà ta không thể cảm nhận được, hoàn toàn không biết y đang ở độ cao nào, bức tường ánh sáng kia có thể ngăn cản Chí Ít Đại Đạo, ở thế giới Quy Tắc vô sở bất năng đó, ngoài Quy Tắc, tất cả đều như hạt bụi bé nhỏ, trong Quy Tắc, tuyệt đối khống chế, ai có thể phá vỡ Quy Tắc đó." .....

Dương Mi nói thẳng: "Không thể nào bị trọng thương!" Thông Thiên Giáo Chủ cũng rơi vào trầm tư.

Mặc dù y thấy Bàn Cổ Đại Thần trọng thương Lâm Nghệ, đều lầm tưởng Lâm Nghệ không kịp thi triển bức tường ánh sáng, bị Bàn Cổ Đại Thần đánh trúng, nên mới bị trọng thương bản nguyên.

Nhưng, y lại không thấy, đòn đó không gây trí mạng!

"Thông Thiên Đạo hữu!

Hậu Nghệ mới là người duy nhất có thể chống lại Đại Thanh Tẩy, hãy nắm giữ lấy y, đứng bên cạnh y, thì có thể được cứu, đây là điều

duy nhất ta có thể nói cho đạo hữu, mong đạo hữu chuẩn bị trước." Dương Mi nói.

"Dương Mi Đạo hữu nói cho bần đạo những điều này, rốt cuộc là vì sao?" Thông Thiên Giáo Chủ hỏi.

"Bần đạo muốn Thông Thiên Đạo hữu giúp bần đạo cầu tình với Hậu Nghệ, để bảo toàn!" Dương Mi không giấu giếm mục đích của mình, "Dưới Đại Thanh Tẩy, chỉ có thể dựa vào Hậu Nghệ, bằng không, đi đâu cũng chết!" "Sư tôn!

Vân Tiêu sư muội đang ở Địa Phủ, chúng ta cũng phải sớm sắp xếp đi!" Vô Đương Thánh Mẫu cũng thúc giục.

Thông Thiên Giáo Chủ gật đầu, nói: "Mong đạo hữu không nói lời khiến người ta kinh sợ, bần đạo điều tra rõ ràng mọi việc xong, nếu thật sự như lời đạo hữu nói, bần đạo nhất định sẽ báo đáp ân cứu giúp." Thông Thiên Giáo Chủ cũng vô cùng thận trọng, định đích thân đi một chuyến Địa Phủ.

Tiện thể thăm đồ tôn nhỏ Huyền Nhi, cũng xác minh xem Lâm Nghệ có thật sự bị trọng thương không?

Địa Phủ.

Đế Giang và những người khác cũng thám thính được mọi việc ở Hỗn Độn Tinh Không, sao lại không ngưng trọng, nếu thật sự có Đại Thanh Tẩy, thì ức vạn vạn tộc nhân Vũ Tộc, chẳng lẽ cũng khó tránh khỏi, sẽ triệt để yên diệt trong Đại Thanh Tẩy sao?!

"Huynh trưởng nghĩ có bao nhiêu phần là thật?" Hậu Thổ cũng hiếm khi ngưng trọng, hỏi Lâm Nghệ.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng và những người khác, cũng trịnh trọng nhìn về phía Lâm Nghệ, tĩnh lặng chờ đợi câu trả lời của y.

Lâm Nghệ mở Quy Tắc Chi Nhãn, và Hỗn Độn Chi Tâm, thám thính Hỗn Độn bên ngoài Thiên, các loại vật chất trạng thái Hỗn Độn, rất lâu sau, mới thu lại, từ từ nói: "Mười phần!" Oanh Long!

Trong chớp mắt!

Ngay cả Hậu Thổ cũng tâm thần chấn động.

Huống chi những người khác đang đứng bên cạnh.

Lâm Nghệ nói: "Có một bộ phận Hỗn Độn Thần Ma đã trốn về phía Hồng Hoang, mang đến biến động lớn cho Hồng Hoang, chư vị Huynh trưởng phải đích thân trấn thủ ở cửa Quỷ Môn Quan, để phòng ngừa xung kích Địa Phủ." "Huynh đệ!

Thật... thật sự có Đại Thanh Tẩy sao?" Ngữ khí của Chúc Dung cũng thay đổi.

Đại Thanh Tẩy có nghĩa là hủy diệt tất cả, đưa tất cả trở về trạng thái nguyên thủy ban đầu, lúc đó, Vũ Tộc cũng sẽ diệt tuyệt, sao có thể không sợ hãi?

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu nhìn về phía hai đứa bé vô ưu vô lự bên cạnh, lòng đầy lo lắng!

Cửu Phượng cũng nhìn bụng mình, lòng không yên.

Lâm Nghệ bước tới, ôm Cửu Phượng cười nói: "Địa Phủ có ta xử lý!

Chuyện bên ngoài Hồng Hoang, không cần quá lo lắng, cứ để ta giải quyết, ta không thể để các bé ra đời mà không có thế giới tươi đẹp, phải lang thang Hỗn Độn." "Chàng có thể ngăn cản sao?" Ánh mắt Hậu Thổ lóe lên.

Ánh mắt Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng cũng đột nhiên sáng bừng!

Lâm Nghệ cười cười, nói đầy thâm ý: "Đôi khi, đây cũng không phải là chuyện xấu, chí ít đối với việc bố trí tiếp theo của ta có tác dụng thúc đẩy không nhỏ, thậm chí có thể sẽ hoàn thành nhanh hơn, hoàn thành rồi, thì ta có thể an tâm Chứng Đạo!" Việc bố trí tiếp theo?!

Đế Giang và những người khác nhìn Lâm Nghệ, y đã bố trí điều gì?

Đợi đã.....

Chứng Đạo!

Xoạt xoạt xoạt.....

Ánh mắt chúng cường giả đồng loạt đổ dồn vào Lâm Nghệ, ai nấy đều chấn động trợn mắt há hốc mồm, cảm giác như sắp nghẹt thở, Lâm Nghệ, đã đi đến bước cuối cùng rồi sao?! .....

Hồng Hoang, một góc nào đó.

Hồng Quân đứng giữa đồng hoang, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa đều lần lượt đứng phía sau y.

"Lão sư, Đại Thanh Tẩy mà Dương Mi nói có thật không?" Nữ Oa ngưng trọng hỏi Hồng Quân.

Đối với chuyện Hỗn Độn, Thiên Đạo vốn cảm nhận sâu sắc nhất, đã vậy Dương Mi mang tình hình về rồi, vậy Thiên Đạo hẳn là có thể đưa ra phán đoán, phán đoán này, cũng sẽ chia sẻ với lão sư Hồng Quân.

Ba người Lão Tử cũng với ánh mắt bất an, nhìn Hồng Quân, tĩnh lặng chờ đợi lời tiếp theo!

Trên mặt Hồng Quân, hiếm khi thấy sự ngưng trọng tột độ, y than khổ nói: "Tình hình có lẽ còn nghiêm trọng hơn!" Còn nghiêm trọng

hơn!

Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa nghe, vội vàng nói: "Lão sư, ngài có thể ngăn cản được không?" Trước đó, nghe Dương Mi kể lại cảnh tượng khủng bố ở Hỗn Độn sâu thẳm, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều tưởng Dương Mi khoa trương, nhưng giờ đây, ngay cả lão sư Hồng Quân lại nói, còn nghiêm trọng hơn miêu tả.

Vậy thì, Đại Thanh Tẩy đó đối với Hồng Hoang mà nói, e rằng thật sự là tận thế!

Hồng Quân không giấu giếm nói: "Bản tọa cũng chưa biết có thể ngăn cản được hay không?!

Không, cách Đại Thanh Tẩy giáng lâm Hồng Hoang, còn có một khoảng thời gian, bản tọa chỉ có thể nhanh chóng hồi phục thương thế, hợp lực với Thiên Đạo, xem có thể ngăn cản được không?" Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác triệt để nản lòng.

Ngay cả lão sư Hồng Quân cũng không tự tin, sự hủy diệt đó phải khủng bố đến mức nào, e rằng cũng đã vượt quá sức tưởng tượng của họ!

"Mau chóng sắp xếp Lượng Kiếp, bản tọa cũng phải tiến vào bế quan, tranh thủ nhanh chóng đột phá!" "Ngoài ra, hãy hợp nhất sức mạnh của Hồng Hoang, trước khi Đại Thanh Tẩy giáng lâm, sẽ có Hỗn Độn Ma Thần tàn phá Hồng Hoang, không thể để chúng làm xáo trộn nhịp điệu và trật tự của Hồng Hoang, ảnh hưởng đến Thiên Đạo." "Kế sách hiện tại, chỉ có thể dựa vào sức mạnh của Thiên Đạo để tránh Đại Thanh Tẩy, không còn cách nào khác!" Hồng Quân sắp xếp nhiệm vụ.

Chuẩn Đề Đạo Nhân phụ trách Tây Du Lượng Kiếp.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn phụ trách hợp nhất các thế lực

và cường giả Hồng Hoang, Nữ Oa phụ trách liên hệ với Đế Tuấn bên Yêu Tộc, để hợp nhất sức mạnh thành một khối!

"Lão sư!

Địa Phủ bên đó nên làm thế nào?" Lão Tử do dự một lát, hỏi một chủ đề tương đối cấm kỵ.

"Tạm thời đừng quản!

Đại Thanh Tẩy đến, không ai có thể thoát được, nếu tiếp tục đấu đá, tranh giành, kẻ hủy diệt không chỉ là Hồng Hoang." Hồng Quân nhắc nhở.

Lão Tử, Nữ Oa đều biết rõ, lão sư Hồng Quân và Hậu Nghệ muốn liên hợp lại với nhau, là chuyện tuyệt đối không thể, trừ phi Đại Thanh Tẩy thật sự giáng lâm, không thể ngăn cản được nữa, vì lợi ích của mỗi bên, có lẽ mới có thể đứng cùng một phe.

Hiện giờ mà đi liên hợp với Lâm Nghệ, hoàn toàn không thực tế!

"Tất cả hãy nhanh chóng đi bố trí, lần này, thật sự là đại nạn của Hồng Hoang, liệu có vượt qua được không, ai.....!" Hồng Quân than thở một tiếng.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân đè nén sự ngưng trọng và ưu lo trong lòng, cũng không ngừng rời đi, tiến hành bố trí, sự ngưng trọng của lão sư Hồng Quân, họ đều thấy rõ, đều biết lần này, thật sự là khó khăn rồi.

"Lợi dụng Đại Thanh Tẩy lần này, dẫn Lâm Nghệ ra, rồi dung hợp Địa Đạo!" Ý chí Thiên Đạo, cũng truyền đạt cho Hồng Quân.

Tư tưởng Hồng Quân chợt động, nói: "Lâm Nghệ cũng là nhân vật then chốt trong việc chống lại Đại Thanh Tẩy, nếu triệt để gây thù với y, đối với ta e rằng cũng không tốt." Môi hở răng lạnh!

Nếu ngay cả Lâm Nghệ cũng bị tiêu diệt, thì đừng nói y có thể may mắn thoát khỏi!

Huống chi là ra tay đâm sau lưng, nếu Lâm Nghệ phản ứng lại, chỉ sẽ khiến ân oán nhân quả của họ càng lớn, lúc đó nếu có tình huống đột phát, e rằng ngay cả người giúp đỡ cũng không có.

"Sau khi dung nhập Địa Đạo, trật tự Thiên Đạo sẽ càng hoàn chỉnh, Quy Tắc sẽ càng mạnh mẽ, có thể khiến Thiên Đạo ngang nhiên vượt qua cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, Siêu Thoát Giả của Đại Thanh Tẩy là tồn tại nắm giữ Quy Tắc, Thiên Đạo vẫn có thể chống lại được, chỉ là, cần đủ sức mạnh." Ý chí Thiên Đạo nhắc nhở.

Khiến lòng Hồng Quân chợt động.

Giả sử Thiên Đạo tụ họp Thiên Địa Nhân Tam Đạo, hấp thu bản nguyên Hỗn Độn vô biên vô tế để lớn mạnh, trật tự Quy Tắc trở nên vô cùng cường đại, cảnh giới có thể ngang nhiên vượt qua tầng thứ cao hơn của cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, chưa chắc đã không có thắng lợi.

Vậy thì mưu đồ Địa Đạo, cũng là việc nhất định phải làm!

Không, muốn mưu đồ Địa Đạo, cần phải dẫn Lâm Nghệ ra, đó là một phiền toái.

"Hỗn Độn Ma Thần sắp giáng lâm Hồng Hoang, đối với ta mà nói, là một cơ hội!" Ý chí Thiên Đạo đưa ra một lời nhắc nhở, liền ẩn lui.

Hồng Quân nghe xong, kế sách chợt nảy sinh, vậy thì hợp tác với Hỗn Độn Ma Thần, để chúng dẫn Lâm Nghệ ra, trợ giúp Thiên Đạo đoạt lấy Địa Đạo.

Những Hỗn Độn Ma Thần kia đang chạy trốn.

Đều là vì muốn sống.

Nếu y đưa ra lời hứa, để Thiên Đạo che chở, trong tình huống tuyệt vọng như vậy, ngay cả bắt chúng quỳ xuống, e rằng chúng cũng sẽ đồng ý, huống chi là những điều khác.

Nghĩ vậy, Hồng Quân ngưng tụ một đạo Pháp Thân, bước ra khỏi Hồng Hoang, tiến về Hỗn Độn bên ngoài Thiên!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng bận rộn.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn phụ trách tổ chức các Đại Năng Hồng Hoang.

Nữ Oa cố gắng khuyên Đế Tuấn, để y gia nhập vào phe phái của họ, để bảo toàn Yêu Tộc, Đế Tuấn lúc đầu lại không từ chối, mà do dự.

Đại Thanh Tẩy, nếu thật sự tồn tại, thật sự sắp giáng lâm rồi, vậy số phận của Yêu Tộc có thể đoán trước được!

Chỉ một mình y, đối mặt với sự hủy diệt khủng bố đó, không nghi ngờ gì là lấy trứng chọi đá, vì vậy, y cũng không thể không tìm một con đường sống cho Yêu Tộc.

Bên khác, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng phụ trách Tây Du Lượng Kiếp, từng bước tính toán, để đảm bảo hoàn thành thuận lợi!

Hiện giờ, y không mong cầu Phương Tây đại hưng, chỉ cầu có thể giúp Đạo Tổ và Thiên Đạo, để che chở một mạch Phương Tây, bằng không, Phật Môn có phồn thịnh đến mấy, đối mặt với Đại Thanh Tẩy giáng lâm, vẫn sẽ hóa thành cát bụi.

Dường như, Hồng Hoang cũng cảm ứng được tận thế Đại Thanh Tẩy sắp giáng lâm, lệ khí sinh sôi vô số yêu ma hoành hành nhân gian, Đạo Môn lấy việc trừ yêu diệt ma làm nhiệm vụ của mình, cũng nhân thế quật khởi!

Đoàn người Đường Tam Tạng sư đồ, trên đường đi, cũng gặp không ít yêu ma, thuận tay giải quyết chúng, cuối cùng đến Bình Đỉnh Sơn.

Trong Bình Đỉnh Sơn, có một động phủ, tên là Liên Hoa Động!

Trong động có hai Yêu Vương, một Kim Giác Đại Vương, một Ngân Giác Đại Vương, không chỉ thực lực cường hãn, mà còn nắm giữ không ít bảo vật, ví dụ như Thất Tinh Bảo Kiếm, Ngọc Tịnh Bình, Hoàng Kim Thằng, quạt Ba Tiêu và Tử Kim Hồ Lô.

Đặc biệt Tử Kim Hồ Lô, là Linh Bảo cấp Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng phi phàm!

Thân phận của hai người cũng không hề đơn giản, họ là đồng tử dưới trướng Thái Thượng Lão Quân, cũng là một trong những thủ đoạn do Thái Thượng Lão Quân sắp xếp, cũng là một trong số các kiếp nạn.

Biết được có thể kiếm Công Đức, hai người vui mừng khôn xiết, ngồi chờ đoàn người Đường Tam Tạng sư đồ, thậm chí, phái không ít tiểu yêu đi thăm dò tình hình, khi đoàn người Đường Tam Tạng sư đồ vừa xuất hiện, nhận được tin tức, cầm theo một thân bảo vật, bao vây Đường Tam Tạng sư đồ.

Trư Bát Giới là một mạch Nhân Giáo của Huyền Môn, hai người đã âm thầm thông báo cho Trư Bát Giới một tiếng, dưới sự trợ giúp âm thầm của Trư Bát Giới, họ đã dẫn Tôn Ngộ Không đi, chỉ còn lại Sa Tăng và Đường Tam Tạng, cùng Bạch Long Mã.

Biết Đường Tam Tạng thực lực phi phàm, hai người cũng âm thầm thi triển thủ đoạn, tế Tử Kim Hồ Lô, gọi tên Đường Tam Tạng và Sa Tăng, Đường Tam Tạng tự nhiên không rõ bí mật của Tử Kim Hồ Lô, ứng một tiếng, lập tức bị thu vào Tử Kim Hồ Lô, đều không kịp phản ứng.

Sa Tăng cũng vậy!

Chương 177

Khi Tôn Ngộ Không quay về, phát hiện Đường Tam Tạng không còn tung tích, cũng vô cùng phẫn nộ, dù biết là sắp đặt, nhưng bị trêu đùa như vậy, khiến lệ khí bị áp chế cũng bùng phát, vung Kim Cô Bổng giết thẳng đến Liên Hoa Động!

Tôn Ngộ Không hóa thành con muỗi xông vào Liên Hoa Động của Bình Đỉnh Sơn, âm thầm dò la tình hình, cũng nghe Ngân Giác Đại Vương âm thầm khoe khoang về sự huyền diệu đặc biệt của Hồ Lô, cũng đã dò la được, Đường Tam Tạng mới chỉ ở trên Hồ Lô.

Nếu không, với thực lực của Đường Tam Tạng, Ngân Giác Đại Vương và Kim Giác Đại Vương e rằng đã bị đánh chết!

Không, kế sách hiện tại là phải cứu Đường Tam Tạng ra.

Không chỉ để đảm bảo Lượng Kiếp diễn ra thuận lợi, mà còn vì bản thân y!

Vì đã biết sau lưng Đường Tam Tạng có vị Thiên Chủ khủng bố kia, vậy thì làm tốt mối quan hệ với Đường Tam Tạng, sau này có lẽ có thể thông qua mối quan hệ với Đường Tam Tạng, thoát khỏi sự khống chế!

Biết được Hồ Lô chỉ cần gọi một tiếng tên đối phương, đối phương chỉ cần đáp ứng, sẽ bị thu vào Hồ Lô với năng lực kỳ đặc đó, lòng Tôn Ngộ Không chợt động, y đã nghĩ ra cách, nhân lúc Ngân Giác Đại Vương ngủ say, chuẩn bị trộm Hồ Lô.

Nhưng Ngân Giác Đại Vương dường như biết trước vậy, cố ý di chuyển, chặn Hồ Lô!

Tôn Ngộ Không tốn không ít công sức mới lấy được Hồ Lô, sau

đó, lừa Ngân Giác Đại Vương ra ngoài, dùng Hồ Lô công kích Ngân Giác Đại Vương một trận, trực tiếp chọc Ngân Giác Đại Vương tức đến cười.

Lịch sử của Tử Kim Hồ Lô, y rõ hơn Tôn Ngộ Không nhiều!

Hồ Lô được luyện hóa từ Hồ Lô đằng Tiên Thiên Linh Căn kết xuống, đâu có công mẫu gì!

Không, vì để phối hợp diễn kịch, y cũng chỉ có thể tức giận ra tay với Tôn Ngộ Không.

Y đã giao chiến với Tôn Ngộ Không vô số hiệp, giả vờ không địch lại, giả vờ dùng Hồ Lô giả để thu Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không cũng tế Tử Kim Hồ Lô, hô lớn tên Ngân Giác Đại Vương, Ngân Giác Đại Vương làm sao không rõ đặc tính của Tử Kim Hồ Lô, không, do Thái Thượng Lão Quân sắp xếp, y cũng chỉ có thể như bị ma xui quỷ khiến mà ứng một tiếng, bị thu vào Tử Kim Hồ Lô.

Vì một phần Công Đức Thiên Đạo, y cũng liều mạng!

Kim Giác Đại Vương sau khi biết tình hình, biết Tử Kim Hồ Lô đã mất, liền đi mời Hồ Yêu Can Nương ở Áp Long Động, bởi vì, Hoàng Kim Thằng ở hạ giới đang nằm trong tay Hồ Yêu nãi nãi, Hoàng Kim Thằng có thể trói được Tôn Ngộ Không.

Trói Tôn Ngộ Không lại, chờ Thái Thượng Lão Quân đón về Thiên Đình!

Chuẩn Đề Đạo Nhân ẩn mình trong bóng tối, tự nhiên cũng nhìn thấy hết, hiển nhiên, uy hiếp của Di Lặc trước đó với Thiên Đình đã có hiệu quả, Thái Thượng Lão Quân, Hạo Thiên đều không dám tùy ý qua loa.

Thái Thượng Lão Quân đã biết, cũng giáng lâm nhân gian, thu Kim Giác Đại Vương, Ngân Giác Đại Vương đi, rời khỏi Bình Đỉnh Sơn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn chằm chằm, một lát sau, mới rời đi.

Không, y không quay về Linh Sơn, mà nhìn về một nơi nào đó ở Tây Ngưu Hạ Châu, ánh mắt chợt sắc bén, "Đã đến lúc dọn dẹp rồi!" Oanh Long!

Ngay sau đó, y trực tiếp bước vào tộc địa Ma Tộc!

Tây Ngưu Hạ Châu là địa bàn của Phật Môn, hòa bình và thánh khiết, nếu để người ta biết, trong Phật Quốc lại có Ma Tộc, chẳng phải là tự vả mặt sao, làm sao giáo hóa thế nhân?!

"Chuẩn Đề, ngươi làm gì?!" Tử Ma, Âm Ma, Thiên Ma và các cường giả Chuẩn Thánh Ma Tổ khác đều lần lượt bước ra, chặn Chuẩn Đề bên ngoài.

Vô cùng vô tận Ma Tộc, cũng đều ngưng vọng, vô cùng ngưng trọng, nội tâm càng thêm bất an, mặc dù ai cũng biết, sẽ có một ngày như vậy, nhưng không ngờ lại đột ngột đến nhanh như thế!

"Bọn nghiệt chướng các ngươi, tội nghiệt ngày xưa đã khiến Phương Tây, khiến Tổ Mạch Phương Tây đứt đoạn khô héo, còn mặt dày chiếm cứ đất Phương Tây, hôm nay, bản tọa sẽ tiêu diệt các ngươi khỏi Hồng Hoang." Sát tâm của Chuẩn Đề Đạo Nhân chợt nổi lên!

Y vung tay, sát phạt hủy diệt càn quét tộc địa Ma Tộc, tiêu diệt vô cùng vô tận Ma Tộc!

Vì không có thời gian, cũng không có cơ hội, càng ngại áp lực từ Địa Phủ, y chuyên tâm bố trí Tây Du Lượng Kiếp, nên mới không ra tay với Ma Tộc.

Nhưng, giờ đây mọi việc đã gần như giải quyết xong, Ma Tộc là một tai họa cũng đến lúc phải giải quyết rồi!

"Chuẩn Đề!

Đối với ngươi mà nói, chúng ta không phải kiến hôi, đáng để ngươi tạo sát nghiệt như vậy sao!" Thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân đường đường là Thánh Nhân, trực tiếp ra tay tiêu diệt thanh tẩy Ma Tộc, bất kể mạnh yếu, đều bị tiêu diệt như cỏ rác, Tử Ma, Thiên Ma và Âm Ma cùng các cường giả Đại Năng Ma Tổ khác, cũng nghiến răng nghiến lợi, phát ra một tiếng gầm giận dữ, xông về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"La Hầu còn sống, bản tọa còn kiêng kỵ vài phần!

La Hầu đã chết, dựa vào mấy con kiến hôi các ngươi, vọng tưởng chống lại!" Chuẩn Đề Đạo Nhân hoàn toàn khinh thường.

Cảnh giới Chuẩn Thánh dù có mạnh đến mấy, cũng chỉ là Chuẩn Thánh, không phải Thánh Nhân, mặc dù y từng bị một mũi tên của Lâm Nghệ bắn chết, trọng sinh trở lại, tu vi suy giảm không ít, nhưng đối phó với đám kiến hôi này, cũng thừa sức.

Y vừa ra tay, Đại Đạo Thánh Nhân gia trì Đại Đạo Hồng Hoang và bản nguyên, trực tiếp trấn áp tất cả Đại Năng Ma Tộc, ép Tử Ma và các Ma Tộc khác thân thể nứt máu, Chuẩn Đề tiếp tục tiến hành đồ sát thanh tẩy, mục đích của y rất đơn giản, đó là tiêu diệt Ma Tộc triệt để khỏi vùng đất Phương Tây cho sạch sẽ!

"Chuẩn Đề!

Ma Tộc chúng ta sẽ rời khỏi Phương Tây, xin hãy tha cho chúng ta một con đường sống!" Tử Ma thỏa hiệp, thấy Ma Tộc không ngừng bị tiêu diệt, cũng tuyệt vọng vô lực, chỉ có thể cầu xin Chuẩn Đề dừng tay, y có thể dẫn Ma Tộc rời khỏi vùng đất Phương Tây.

Không, Chuẩn Đề Đạo Nhân đâu chịu, y cười lạnh nói: "Một đám nghiệt chướng!

Các ngươi thật sự nghĩ đã vào Hồng Hoang, xem Hồng Hoang là

nhà, để các ngươi lang thang Hỗn Độn, đó là sự khoan hồng lớn nhất, không biết tốt xấu, dám xông trở lại, vậy thì đừng đi đâu cả, tất cả hãy chôn vùi tại đây đi." "Chuẩn Đề!

Đừng bức ta, bức ta đến cùng, cùng lắm là phá nát Phương Tây, dù sao Ma Tộc chúng ta cũng khó thoát kiếp nạn, vậy thì hãy để Phương Tây cùng chôn vùi." Thiên Ma gầm lên giận dữ, trong mắt chợt nảy sinh hận ý!

Y chuẩn bị tự bạo, noi gương Đông Hoàng Thái Nhất!

Mặc dù y không có phong thái và sức mạnh như Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng sức mạnh tự bạo của y cũng không phải người thường có thể tưởng tượng, kéo Tây Ngưu Hạ Châu cùng chôn vùi là đủ.

Lời đe dọa như vậy, cũng khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân cau mày.

Y dừng lại việc đồ sát Ma Tộc, chuyển trọng tâm sang Tử Ma, Thiên Ma và các Đại Năng Ma Tộc khác, Chuẩn Thánh nếu thật sự quyết tâm tự bạo, thì sẽ gây ra trọng thương không nhỏ cho Phương Tây, y ra tay, e rằng cũng khó bảo toàn.

Vì vậy, y chỉ có thể tru sát vài Đại Năng trước!

Thánh niệm của Chuẩn Đề Đạo Nhân trong khoảnh khắc khóa chặt Tử Ma, Thiên Ma, Âm Ma và những người khác.

Tử Ma và các Ma Tộc khác cũng cảm nhận được ý đồ của Chuẩn Đề Đạo Nhân, cực tốc lùi lại, thoát khỏi sự khóa chặt của Chuẩn Đề Đạo Nhân!

"Tự bạo, trọng thương y, ta sẽ giúp Ma Tộc thoát khỏi hiểm cảnh!" Lúc này.

Trong tai Tử Ma và các Ma Tộc khác vang vọng một giọng nói.

Họ dừng lại, nhìn về phía thân ảnh đang bước ra từ mặt trời.

Chính là Lục Áp đang bế quan trong mặt trời!

Đồng tử của Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đột nhiên co rút lại!

"Thái tử xuất quan rồi!" Bạch Trạch, Khâm Nguyên đang tiềm phục ở Tây Ngưu Hạ Châu, cũng đại hỉ, vội vàng đến lãnh địa Ma Tộc.

Bắc Câu Lô Châu, Đế Tuấn cũng cảm ứng được Lục Áp xuất quan.

Thánh niệm vô biên trực thông Hồng Hoang, giáng lâm Tây Ngưu Hạ Châu.

Lục Áp bước ra một bước, ngưng thị Chuẩn Đề Đạo Nhân, trong mắt bùng phát từng đạo ánh sáng Thái Dương Chân Hỏa rực rỡ, khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân run sợ!

Lục Áp muốn làm gì?!

Ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm âm trầm.

Lục Áp chuyển mắt nhìn về phía Tử Ma, Thiên Ma và Âm Ma, nói: "Tự bạo, trọng thương y, ta sẽ đồ y, Ma Tộc sẽ có cơ hội thở dốc, có thể dùng đạo thân Thánh Nhân cấu trúc một Ma Giới thích hợp cho Ma Tộc sinh tồn, lấy Đại Đạo Thánh Nhân làm dẫn, liên kết với Hồng Hoang, từ đó tồn tại trong Hồng Hoang, các ngươi chọn thế nào, hãy xem!" Đồ y!

Nghe bốn chữ đó, Tử Ma, Thiên Ma, Âm Ma cũng nhìn chằm chằm Lục Áp.

Chuẩn Đề Đạo Nhân dù không phải Thánh Nhân mạnh nhất Hồng Hoang, ngược lại, thực lực y yếu nhất, nhưng, Thánh Nhân dù sao cũng là Thánh Nhân, không chỉ nắm giữ Đại Đạo Thánh Nhân, mà còn có thể vận dụng Đại Đạo bản nguyên Hồng Hoang, đừng nói tiêu diệt một Tôn Chuẩn Thánh, tiêu diệt một trăm Tôn, cũng có thể dễ dàng

làm được.

Nhìn Lục Áp, y chưa bước vào Thánh Cảnh, mà dám lớn tiếng đồ Chuẩn Đề?

Chẳng lẽ y nghĩ mình có thể sánh ngang phụ hoàng Đế Tuấn?

Đương nhiên, ai nấy đều kinh ngạc!

Đối với Ma Tộc mà nói, hiện giờ là lúc sinh tử tồn vong, kiếp diệt tộc đến đầu, không có Ma Tổ La Hầu tọa trấn, trước mặt Thánh Nhân, họ như sinh linh chờ làm thịt, bị tùy ý tiêu diệt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lần này, chuyên môn vì đồ diệt Ma Tộc, với sức mạnh của họ hoàn toàn không thể ngăn cản được.

Nếu không mượn ngoại lực, hôm nay, Ma Tộc khó tránh khỏi tai ương!

Bất kể lời của Lục Áp là thật hay giả, họ cũng phải lựa chọn tin tưởng, kéo Lục Áp vào phe của mình, dù sao cũng là một cái chết, không thể trốn thoát, vậy thì chỉ có thể đối mặt.

Nếu có thể giành được một vị trí cho Ma Tộc, một hy vọng!

Vậy thì sự hy sinh của họ, cũng đáng giá!

Lúc này, trong mắt Tử Ma, Âm Ma, Thiên Ma và các Đại Năng Chuẩn Thánh Ma Tộc khác, cũng lóe lên ý chí điên cuồng!

Chuẩn Đề Đạo Nhân nghe lời của Lục Áp xong, càng âm trầm cực độ, lửa giận bùng lên cuộn trào, sắp bùng nổ.

Từ lời nói của Lục Áp, Chuẩn Đề Đạo Nhân làm sao không rõ, Lục Áp muốn noi gương phụ hoàng Đế Tuấn, đồ Thánh Chứng Đạo, mượn pháp Chứng Đạo bằng Đại Đạo Thánh Nhân để Chứng Đạo thành Thánh.

Nhớ đến kết cục của sư huynh Tiếp Dẫn Đạo Nhân, sát niệm

trong lòng Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng trở nên cực kỳ nồng đậm!

"Ngươi thật sự nghĩ, có phụ hoàng che chở, bản tọa không dám giết ngươi sao?" Giọng Chuẩn Đề Đạo Nhân lạnh băng, ngay sau đó, y trực tiếp điều động Đại Đạo Thánh Nhân, thông với bản nguyên Hồng Hoang, hình thành một uy áp tựa như ức vạn ngọn Bất Chu Thần Sơn, nặng nề trấn áp Lục Áp.

"Hanh!

Đích xác dám!

Nếu không, ngày xưa cũng sẽ không mưu hại chết chín ca ca của ta!" Sắc mặt Lục Áp lạnh lùng.

Giờ đây, Lục Áp, cũng không còn tàn bạo, thiếu hiểu biết nữa!

Đối với âm mưu quỷ kế ngày xưa, y đã sớm suy diễn một lần, đối với kế sách tiềm ẩn trong bóng tối, y đã sớm hiểu rõ, làm sao có thể không biết Chuẩn Đề Đạo Nhân là kẻ đứng sau.

Oanh Long!

Y vung tay, từng luồng bản nguyên Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, tựa như đại dương lửa vô biên vô tận, thiêu đốt tất cả không gian và Đại Đạo, chặn đứng tất cả uy áp Đại Đạo của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Cảnh tượng này, khiến Tử Ma, Âm Ma, Thiên Ma và các cường giả khác, đồng tử cũng ngưng lại!

Sức mạnh mà Lục Áp thể hiện vô cùng khủng bố, vượt xa Chuẩn Thánh đỉnh phong quá nhiều, ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân của Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng có thể ngăn cản được, chỉ riêng điều này, đã nói rõ cảnh giới của Lục Áp hiện giờ, đã sánh ngang Thánh Nhân!

Khiến họ thấy được một tia hy vọng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân đồng tử cũng ngưng lại, dự cảm có chút bất ổn!

Trên người Lục Áp không ngừng phóng thích cuồn cuộn Thái Dương Chân Hỏa, không ngừng trải rộng tràn ngập ức vạn vạn dặm bầu trời, kéo dài qua mười mấy Tiểu Thiên Thế Giới, chúng sinh Tây Ngưu Hạ Châu ngước nhìn lên, liền có thể thấy một mảng ráng đỏ che trời, nhuộm đỏ cả thiên địa.

"Lục Áp, hy vọng ngươi có thể làm được!" Âm Ma chứng kiến thực lực của Lục Áp, cũng hạ quyết tâm rồi.

Y nói với Thiên Ma: "Ma Tộc không thể không có thủ lĩnh!

Ngươi hãy ở lại!" Tử Ma cũng ngưng thị Thiên Ma, nói: "Những gì ta có thể làm, chỉ có bấy nhiêu, hy vọng ngươi có thể dẫn dắt Ma Tộc đi tiếp!" Ma Tộc bị trục xuất khỏi Hồng Hoang, lang thang Hỗn Độn ức vạn năm!

Loại cuộc sống không nơi nương tựa, lo sợ hãi hùng, đấu tranh với hoàn cảnh Hỗn Độn khắc nghiệt đau khổ đó, họ đã trải qua rồi, sẽ không bao giờ muốn trải qua nữa!

Ma Tộc cũng sẽ không thể trải qua loại đau khổ đó nữa!

Không nói nhiều lời thừa thãi, Âm Ma, Tử Ma ngưng tụ sát phạt Đạo Diệt khủng bố nhất, trực tiếp xông về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Chương 178

Cường giả Chuẩn Thánh trước mặt Thánh Nhân, đích xác như kiến hôi.

Nhưng kiến hôi cũng có lửa giận, kiến hôi cũng có một đòn phản kháng.

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tự hủy Đại Đạo, lấy thân thể ma làm dẫn, gánh chịu lực lượng Đạo Diệt, công kích phát ra hoàn toàn không kém một kiện Tiên Thiên Chí Bảo sát phạt, hơn nữa, còn linh hoạt hơn, có thể nắm bắt được Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Nghiệt chướng!

Cút ngay!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng biết rõ quyết tâm và pháp môn của Âm Ma, Tử Ma và các cường giả Đại Năng Ma Tổ khác, sắc mặt đại biến, vội vàng ngang nhiên thúc giục hết trận đồ phòng ngự này đến trận đồ phòng ngự khác, chặn đứng Tử Ma và các Đại Năng Ma Tộc khác.

"Ta đi đây!" Một Tôn Đại Năng Chuẩn Thánh Ma Tộc, đột nhiên cắn răng, trực tiếp đâm thẳng vào trận đồ phòng ngự, trực tiếp tự bạo nổ tung, kèm theo một tiếng Oanh Long, bầu trời Tây Ngưu Hạ Châu đều chấn động kịch liệt, chấn động khủng bố càn quét khuếch tán, khiến Ba Mươi Ba Thiên đều rung chuyển.

"Chết đi để một Tôn Thánh Nhân chôn cùng!

Đáng giá!" Âm Ma hầu như không thi triển bất kỳ thủ đoạn nào, trực tiếp xuyên qua trung tâm vụ nổ, cực tốc xông về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân đang chuẩn bị tránh lui, chưa kịp tiếp cận Chuẩn Đề Đạo Nhân, y đã trực tiếp tự bạo Nguyên Thần, Đại Đạo.

Máu thịt nổ tung, khiến không gian của mấy chục Tiểu Thiên Thế Giới đều nổ nát!

"Âm Ma đại nhân!" Ma Tộc trong tộc địa Ma Tộc, mắt đỏ hoe như máu, đều quỳ trên đất, nghiến răng nghiến lợi, nhìn chằm chằm thân ảnh tự bạo trên bầu trời, mắt đầy bi thương!

"Giết!" Tử Ma cũng thừa cơ xông về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề chưa kịp phản ứng từ đòn tự bạo của Âm Ma, lại bị đòn tự bạo của Tử Ma đánh trúng, dù thân thể Thánh Nhân có khủng bố đến mức nào, cũng bị đòn tự bạo đánh cho nứt máu, Đại Đạo Thánh Nhân đều bị yên diệt, Nguyên Thần Thánh Nhân và bản nguyên cũng bị trọng thương ở mức độ nhất định.

Không, mọi chuyện vẫn chưa kết thúc, từng cường giả Đại Năng Chuẩn Thánh Ma Tộc liều chết tự bạo, đánh Chuẩn Đề liên tục phun máu Thánh Nhân, ngay cả đối tượng để đối phó cũng không có.

"Chuyện gì xảy ra!" Hạo Thiên bước ra từ Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn xuyên qua thiên không, sắc mặt chợt chìm xuống!

Thái Thượng Lão Quân cũng bước ra từ Đâu Suất Cung, ngưng thị tình hình Tây Ngưu Hạ Châu.

Hiện giờ là thời khắc căng thẳng nhất, chỉ cần một biến cố nhỏ, cả Hồng Hoang đều vô cùng ngưng trọng cẩn thận, bởi vì, Đại Thanh Tẩy đã mang đến cái bóng quá lớn cho Hồng Hoang, khiến mỗi người đều không ôm hy vọng về tương lai.

"Lục Áp đang làm gì?

Học Đế Tuấn sao!

Có thực lực đó sao!" Thánh niệm của Nguyên Thủy Thiên Tôn cách không thám thính, ngay sau đó, y ngang nhiên bước đến Tây Ngưu Hạ Châu.

Lão Tử cũng vậy.

Hiện giờ là thời khắc nguy cấp khó khăn nhất, Đại Thanh Tẩy đáng sợ đến mức nào, ai cũng khó mà lường trước, nhưng đều biết tận thế giáng lâm, Hồng Hoang đã không còn bao nhiêu người có thể chống lại, nếu những Thánh Nhân như Chuẩn Đề Đạo Nhân, những cường giả có khả năng giúp đỡ đều bị trấn sát, thì đối với Hồng Hoang mà nói, là một đả kích cực lớn!

Bắc Câu Lô Châu.

Đế Tuấn, Côn Bằng đều ngưng thị.

"Bệ hạ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã vội vã đi ngăn cản rồi, liệu có ảnh hưởng đến việc Thái tử Chứng Đạo không?" Côn Bằng trầm ngâm.

Đế Tuấn không nói gì, ngưng thị tình hình Tây Ngưu Hạ Châu, mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch, làm sao có thể để Nguyên Thủy và những người khác làm hỏng việc, ngay sau đó, y trực tiếp xé rách thiên địa, dịch chuyển đến bên ngoài Tây Ngưu Hạ Châu!

Chặn đứng trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác!

"Chuyện Tây Ngưu Hạ Châu, là nhân quả liên quan đến Yêu Tộc và Phật Môn, chư vị đừng xen vào thì hơn!" Đế Tuấn lạnh lùng cảnh cáo.

"Đế Tuấn!

Hiện giờ kiếp nạn Đại Thanh Tẩy sắp giáng lâm, ngươi phải rõ ràng nó nghiêm trọng đến mức nào, xa hơn tưởng tượng rất nhiều, thêm một người là thêm một phần sức mạnh, đừng làm tuyệt tình mọi việc." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhắc nhở.

“Chuyện Đại Thanh Tẩy, bản hoàng tự nhiên biết!

Nhưng nếu ngay cả con trai của bản hoàng cũng không đánh được, một phế vật như vậy, lại có thể giúp đỡ được gì?

Chi bằng thành toàn cho con trai bản hoàng!” “Bản hoàng không can thiệp Thiên Đạo, cũng không can thiệp Lượng Kiếp, nếu dám không nghe lời khuyên, bản hoàng không ngại lại đồ một Tôn!” Đế Tuấn khóa chặt Nguyên Thủy Thiên Tôn! .....

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử đều bị chặn lại, Nữ Oa cũng không xuất hiện, dù sao, nếu Yêu Tộc thật sự lại xuất hiện thêm một Thánh Nhân, thì đối với Yêu Tộc mà nói, liền lại tăng thêm một phần sức mạnh!

Thiếu đi sự chi viện của Nguyên Thủy Thiên Tôn và các cường giả khác, Chuẩn Đề Đạo Nhân bị các cường giả Đại Năng Chuẩn Thánh Ma Tộc liên tục tự bạo công kích, đánh cho không còn sức phòng thủ, bởi vì, ngay cả ngăn cản cũng không ngăn cản được.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng như tự ôm đá đập chân mình, tự trói mình vào dây.

Nhìn thấy từng Tôn cường giả Ma Tộc tự bạo mà chết, ức vạn vạn Ma Tộc cũng phát ra tiếng gầm bi thương!

Họ làm sao không rõ, đó là sự hy sinh vì sự tồn vong và tương lai của Ma Tộc!

Đối mặt với sự đồ sát của Thánh Nhân, họ cũng vô lực như kiến hôi.

Cũng chỉ có thể bằng cách của kiến hôi, phát động phản kháng!

“Nghiệt chướng!

Bản tọa nhất định sẽ đồ diệt toàn bộ Ma Tộc!” Chuẩn Đề Đạo

Nhân bị đánh cho điên cuồng thổ huyết Thánh Nhân, phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ, mỗi giọt Thánh Huyết đều như một Hỗn Độn Tinh Thần, rơi từ bầu trời, xuyên thủng từng tầng không gian.

Hiển nhiên, tư vị tự bạo của Tử Ma và các Đại Năng Ma Tộc khác, không hề dễ chịu!

Y tế Thất Bảo Diệu Thụ, càn quét ức vạn vạn dặm ánh sáng Anh Lạc, trấn áp tất cả sát phạt hủy diệt, ngay sau đó đạp lên bầu trời tan vỡ, xông về phía tộc địa Ma Tộc, đã hạ quyết tâm đồ diệt toàn bộ Ma Tộc.

Bằng không, khó mà giải tỏa hận ý trong lòng!

"Chết!" Lục Áp cũng thừa cơ ra tay, chân đạp Kim Ô Hỏa Hải, nghênh tiếp ánh sáng Anh Lạc bảy màu, một quyền đánh thẳng về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân, không gian nơi nắm đấm chạm vào, như hắc động sụp đổ, hình thành một xoáy nước hủy diệt, ngang nhiên thôn diệt về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Lục Áp!

Phụ hoàng ngươi dám làm vậy, bản tọa cũng thề sẽ giết ngươi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân gần như phát điên.

Nếu không có Lục Áp xúi giục, các cường giả Ma Tộc như Tử Ma làm sao lại tự bạo, trọng thương y.

Khiến y thảm hại đến vậy!

Điều khiến y khó chịu nhất, là Lục Áp muốn đồ y.

Như phụ hoàng y đã đồ Tiếp Dẫn ngày xưa, mượn pháp Chứng Đạo bằng cách nghiệm chứng, giẫm lên xương cốt, leo lên đỉnh phong Chứng Đạo thành Thánh!

"Thiên Đạo trợ ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không còn che giấu

chút thực lực nào, trước đó bị sát phạt tên của Lâm Nghệ càn quét, trực tiếp bị hủy diệt tiêu diệt, sau khi trọng sinh, cảnh giới cũng suy giảm không ít.

Thêm vào các đòn tự bạo của Đại Năng Ma Tộc, càng khiến y bị trọng thương!

Nếu không toàn lực trấn sát Lục Áp.

Thì y sẽ trở thành Thánh Nhân đầu tiên bị đồ bốn lần!

Bao nhiêu mất mặt, không thể tưởng tượng được!

E rằng sau khi trọng sinh lần nữa, cũng sẽ trở thành nỗi sỉ nhục của Hồng Hoang!

Lúc này, y cũng không quản Đế Tuấn hay không Đế Tuấn, đối với Lục Áp, y đã hạ sát tâm tất sát.

Lấy Đại Đạo Thánh Nhân làm dẫn, điên cuồng hấp thu bản nguyên và Đại Đạo Hồng Hoang trong phạm vi mười mấy, mấy chục Trung Thiên Thế Giới, hình thành một cây Hàng Ma Xử, mang theo sát phạt Đại Đạo Hồng Hoang khủng bố, trấn sát Lục Áp.

Hàng Ma Xử được giao dệt từ Đại Đạo Thánh Nhân, hấp thu Đại Đạo và bản nguyên Hồng Hoang không ngừng lớn mạnh, khi đâm xuống Lục Áp, cũng phân hóa thành ức vạn, lấp đầy mọi ngóc ngách bầu trời.

Không chỉ muốn giết Lục Áp, mà còn muốn tiêu diệt toàn bộ Ma Tộc!

Mấy Đại Năng Ma Tộc còn sót lại kinh hãi biến sắc, Thiên Ma dẫn đầu thi triển Thiên Ma Kết Giới, vô biên vô tận bao phủ tộc địa Ma Tộc, đồng thời mấy Đại Năng Ma Tộc kia cũng lợi dụng Ma Khí gia trì!

Không, đối mặt với sát phạt Đại Đạo cốt lõi nhất của Thánh Nhân, phòng ngự của họ hiển nhiên bé nhỏ không đáng kể, chưa kịp tiếp cận, liền run rẩy, không ngừng nứt vỡ, dường như muốn triệt để sụp đổ vậy!

"Kim Ô Thiên Đạo, Hỗn Độn Quy Nguyên!" Hai mắt Lục Áp bùng phát Kim Ô Thần Hỏa rực rỡ, thân ảnh xông lên Ba Mươi Ba Thiên, hóa thành một con Kim Ô vạn trượng, vươn vai nâng Ba Mươi Ba Thiên, há miệng hút một hơi, hấp thu lực lượng ức vạn vạn Tinh Thần của Hỗn Độn Tinh Không bên ngoài Thiên, hóa thành một xoáy nước có đường kính triệu dặm.

Ngay sau đó y phun ra, xoáy nước nghiền nát tất cả không gian, cuốn những mảnh vỡ không gian, và Hỗn Độn Cương Phong bùng phát vào trong đó, cực tốc xoay tròn xuống, không ngừng khuếch tán mở rộng, bao phủ ức vạn vạn cây Đại Đạo Hàng Ma Xử!

Đó là thứ Đế Tuấn đã để lại cho Lục Áp trên Thái Dương Tinh!

Là bản nguyên Chứng Đạo của Đế Tuấn!

Mặc dù, Lục Áp không đi Kim Ô Thiên Đạo, nhưng, Kim Ô Thiên Đạo đối với y có sự nâng cao, giúp y đạt được sức mạnh mạnh hơn, từ đó lĩnh ngộ ra Thiên Đạo của riêng mình!

Nhờ lực lượng Kim Ô Thiên Đạo, sức mạnh của Lục Áp cũng đã đạt đến cảnh giới Thánh Nhân!

Khiến vô số cường giả Hồng Hoang quan sát, cũng kinh hãi nhưng đồng thời cũng động lòng.

Lúc này, làm sao họ không biết phương pháp đồ Thánh Chứng Đạo của Đế Tuấn, Lục Áp, có lẽ đối với họ mà nói, là con đường tắt tốt nhất để Chứng Đạo!

Muốn độc lập hoàn thành nghiệm chứng, họ không có lực lĩnh ngộ

khủng bố như Lâm Nghệ.

Cũng không có phong thái kinh diễm như Lâm Nghệ!

Khó khăn vạn phần.

Nhưng, đồ Thánh Chứng Đạo, lại có một tia sinh cơ.

Đó là bố trí kế sách, nâng cao thực lực sánh ngang tầng thứ Thánh Nhân, có thủ đoạn giết Thánh Nhân, có thể đồ Thánh Nhân, chiếm đoạt pháp Chứng Đạo của đối phương.

Chẳng trách Đế Tuấn có thực lực tru sát Chuẩn Đề, nhưng lại không trực tiếp ra tay!

Hóa ra là để Chuẩn Đề lại cho con trai Lục Áp!

Chuẩn Đề Đạo Nhân ngưng thị xoáy nước hủy diệt đang xoay tròn xuống.

Tay y kết đạo quyết.

"Hợp!" Ức vạn vạn Hàng Ma Xử, kèm theo một tiếng quát lạnh, trong khoảnh khắc ngưng tụ lại thành một, hóa thành một cây Hàng Ma Xử dài mấy triệu trượng, đâm thẳng vào xoáy nước, chặn đứng sự nghiền nát của xoáy nước hủy diệt.

"Phá!" Đạo bào nhuốm máu của Chuẩn Đề Đạo Nhân bay phấp phới, thân y trong khoảnh khắc thuận theo Hàng Ma Xử xông vào xoáy nước, Thất Bảo Diệu Thụ vung lên, trực tiếp phóng thích uy năng của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đánh vào xoáy nước, đánh cho xoáy nước mạnh mẽ chấn động, từ bên trong tan rã sụp đổ!

Hàng Ma Xử cũng thừa cơ phá vỡ chướng ngại, đâm thẳng về phía Kim Ô vạn trượng.

Lục Áp vỗ cánh, cắt xé thiên địa, Kim Ô Chi Trảo diễn hóa vô biên cự đại, mạnh mẽ vỗ vào Hàng Ma Xử, ngay khoảnh khắc Kim Ô Chi

Trảo và Hàng Ma Xử va chạm, trực tiếp sụp đổ, ngay cả nửa thân thể Kim Ô cũng theo đó sụp đổ.

Xung kích hủy diệt sản sinh, cũng đánh bật Hàng Ma Xử, khiến nó không ngừng nứt vỡ!

Chuẩn Đề Đạo Nhân đại hỉ, đang chuẩn bị thừa cơ tiêu diệt Lục Áp thì, lại thấy từ trong Kim Ô tàn khuyết, thân ảnh Lục Áp đột nhiên xông ra, toàn bộ Kim Ô bản thể mấy chục triệu trượng, hóa thành một luồng sức mạnh khủng bố, như trường hà, từ phía sau Lục Áp xông vào thân thể y, khiến sức mạnh của y không ngừng tăng vọt.

Một thanh bảo kiếm mang theo lực lượng oán sát khủng bố, cũng từ hư không chui ra, bị Lục Áp nắm trong tay, liên tục hai lần nhảy vọt, đối đầu trực diện với Chuẩn Đề Đạo Nhân đang xông tới.

Đồ Vu Kiếm!

Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy thanh kiếm đó, đồng tử chợt co rút lại!

Vội vàng đánh ra Thất Bảo Diệu Thụ, chuẩn bị áp chế Đồ Vu Kiếm.

Nhưng, lúc này, Bạch Trạch, Khâm Nguyên lại thừa cơ mang theo thủ đoạn mà Đế Tuấn để lại, tế một trận đồ thần bí, bao phủ trên không Tây Ngưu Hạ Châu, điên cuồng hấp thu tất cả ánh sáng, khiến Tây Ngưu Hạ Châu trở nên vô cùng tối tăm.

Chương 179

A!

Một tiếng thảm thiết cũng trong khoảnh khắc vang vọng Hồng Hoang!

Khiến chúng sinh Hồng Hoang đều run rẩy môi.

Ai nấy đều nghe ra, đó là tiếng Thánh Nhân ai oán!

Một góc nào đó của Hồng Hoang, Hồng Quân chú ý đến tất cả, và không hề ngăn cản.

Thời điểm này không như thời điểm khác.

Hiện giờ tai nạn Đại Thanh Tẩy đang đối mặt, y và Thiên Đạo cũng không biết có thể chống lại được không?

Hồng Hoang có thêm vài cường giả, có lẽ sẽ có tác dụng không nhỏ.

Nếu Chuẩn Đề Đạo Nhân chết một lần, mà có thể tạo ra một Tôn Thánh Nhân, vậy thì tại sao không làm!

Chuẩn Đề Đạo Nhân có thể trọng sinh nhờ sự giúp đỡ của Thiên Đạo, chỉ là sau khi trọng sinh, thực lực sẽ tương đối giảm yếu, nhưng có thể đổi lấy một Tôn Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, vào thời khắc nguy cấp, là điều quý giá nhất!

Vì vậy, y làm sao lại quản!

Bất kể Đế Tuấn, Yêu Tộc và Huyền Môn có mối quan hệ thế nào, đã vậy Đế Tuấn đồng ý Yêu Tộc, cùng Huyền Môn chống lại Đại Thanh Tẩy, vậy thì, y không ngại giúp Yêu Tộc một tay.

Không.

Đột nhiên, lông mày Hồng Quân cũng chợt chìm xuống.

Thân ảnh y cực tốc nhảy vọt, bước ra khỏi Ba Mươi Ba Thiên, trực tiếp bay đến rìa Hỗn Độn bên ngoài Thiên.

Oanh Long Long!

Hỗn Độn bên ngoài Thiên cuồn cuộn rung chuyển, từng luồng khí tức khủng bố cực tốc dũng mãnh về phía Hồng Hoang, khiến sắc mặt Hồng Quân đại biến, chỉ thấy trong phong bạo hủy diệt Hỗn Độn ức vạn vạn trượng, từng Tôn Hỗn Độn Ma Thần xông ra, điên cuồng vồ lấy Hồng Hoang. .....

Hỗn Độn bên ngoài Thiên, phong bạo hủy diệt Hỗn Độn ức vạn vạn trượng, tựa như sóng biển cuồng nộ, mang theo khí thế khủng bố hùng vĩ, dũng mãnh càn quét Hỗn Độn Tinh Không, các Tinh Thần Hỗn Độn cũng bị xung kích đẩy va chạm vào nhau, phát ra tiếng chấn động kịch liệt.

Hồng Quân nhìn chằm chằm vào những cự ảnh mấy triệu trượng, từng Tôn một trong phong bạo!

Tổng cộng hơn trăm Tôn, và vẫn còn tiếp tục đến!

Toàn bộ đều là Hỗn Độn Ma Thần!

Mỗi Tôn đều khủng bố, đáng sợ hơn Thánh Nhân Hồng Hoang!

Có một số đã sánh ngang Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một số thậm chí sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Khiến Hồng Quân cũng nằm ngoài dự đoán.

Mặc dù, y biết rằng ngày xưa Bàn Cổ đánh giết Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, nhưng không tiêu diệt triệt để các Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn, nhưng cũng không ngờ số lượng Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình lại nhiều đến vậy!

“Một thế giới thật hoàn chỉnh!” “Hẳn là thế giới do Bàn Cổ hóa đạo mà thành, thật tiện nghi cho ta!” Khi dò xét sự tồn tại của Hồng Hoang, đám Hỗn Độn Ma Thần kia cũng cuồng hỉ, không hẹn mà cùng xông về phía Hỗn Độn Tinh Không, định thừa cơ xông vào Hồng Hoang.

Không, Hồng Quân lại đứng chặn trước mặt họ.

“Chư vị Đạo hữu dừng bước!” Đạo âm của Hồng Quân vang vọng, đạo thân y cũng cực tốc vươn cao lên vạn trượng, đối đầu với những Hỗn Độn Ma Thần đó!

“Chẳng lẽ ngươi muốn ngăn cản chúng ta sao?” Đám Hỗn Độn Ma Thần kia sắc mặt lạnh lùng, khóa chặt Hồng Quân, từng luồng uy lực Hỗn Độn Ma Thần khủng bố, cũng áp bách về phía Hồng Quân, định nghiền áp Hồng Quân.

Oanh Long!

Lúc này, Hồng Quân vung tay, Thiên Đạo Trận Đồ cực tốc khuếch tán, điên cuồng hấp thu lực lượng diệt thế Thiên Đạo và lực lượng trật tự Quy Tắc, ngưng tụ thành Thiên Đạo Ma Bàn, vô biên vô tận khuếch tán phóng đại, bao phủ phạm vi nửa Đại Thiên Thế Giới, chặn đứng uy áp Hỗn Độn Ma Thần của đám Hỗn Độn Ma Thần.

“.....Lực lượng Quy Tắc!” Đám Hỗn Độn Ma Thần kia chứng kiến sức mạnh đáng sợ ẩn chứa trong Thiên Đạo Ma Bàn, sắc mặt đều đại biến, trong khoảnh khắc dừng bước, nhìn chằm chằm Thiên Đạo Ma Bàn!

Lực lượng Quy Tắc khủng bố, trước đó họ đã chứng kiến ở Hỗn Độn sâu thẳm.

Sức mạnh mà Thanh Tẩy Giả thi triển, chính là lực lượng Quy Tắc!

Loại lực lượng khiến người ta quỳ gối đó, có thể viết lên Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn của họ, thậm chí, khắc chế Đại Đạo bản nguyên, dùng để chém đứt Đại Đạo, trấn sát từng Tôn Hỗn Độn Ma Thần!

Nhưng họ không ngờ, trong thế giới do Bàn Cổ hóa đạo mà thành, lại ẩn chứa lực lượng Quy Tắc!

Trong số đó có một Tôn Hỗn Độn Ma Thần vội vàng giải thích: "Đạo hữu!

Hiện giờ Hỗn Độn sâu thẳm không yên ổn, chúng ta chỉ tìm một nơi trú ngụ an thân, tuyệt đối không có ý mạo phạm!" Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng tùy theo đó phụ họa!

Ai nấy đều thảm hại không chịu nổi!

Hiển nhiên, họ chỉ muốn chạy trốn mà thôi!

Sắc mặt Hồng Quân ngưng trọng, nhưng không phải vì đám Hỗn Độn Ma Thần, mà là vì Đại Thanh Tẩy.

Cần biết rằng, thực lực của đám Hỗn Độn Ma Thần kia cũng không hề thấp.

Nhưng cũng bị kinh hãi chạy trốn, vậy Thanh Tẩy Giả đáng sợ đến mức nào?

Suy tư một lát, Hồng Quân nói: "Chư vị Đạo hữu!

Hồng Hoang yếu ớt, còn chưa ổn định, e rằng khó lòng cho chư vị tiến vào trong đó!" Đám Hỗn Độn Ma Thần kia vừa nghe, lông mày chợt chìm xuống!

"Đạo hữu!

Nếu chúng ta vào Hồng Hoang, đợi khi Thanh Tẩy Giả hủy diệt ở Hỗn Độn sâu thẳm giáng lâm, chúng ta có thể cùng nhau chống đỡ

được một phần, nếu thiếu chúng ta, e rằng Hồng Hoang cũng sẽ yên diệt trong Hỗn Độn." Tôn Hỗn Độn Ma Thần vừa nói trước đó nhắc nhở, "Không nói lời khiến người ta kinh sợ, Đạo hữu dù có mạnh đến mấy, đối mặt với Quy Tắc chân chính, e rằng cũng khó mà chống đỡ được một mình." Hồng Quân nói: "Bần đạo tự nhiên hiểu rõ!

Không, trật tự Hồng Hoang không ổn định, không thể gánh chịu được chư vị, nếu chư vị vào Hồng Hoang, e rằng Hồng Hoang chưa kịp đợi Thanh Tẩy giáng lâm đã sụp đổ rồi." "Đạo hữu thật sự thấy chết mà không cứu sao!" Một Tôn Diệt Hỗn Độn Ma Thần bước ra, khí tức Diệt cuồng bạo tràn ngập!

Thanh Tẩy Giả muốn thanh tẩy tất cả sinh mệnh thể trong vũ trụ vô biên vô tận, sẽ nhanh chóng đến, nếu không tìm được nơi trú ẩn, thì sẽ bị chôn vùi trong Hỗn Độn.

Thay vì như vậy, chi bằng liều một phen!

Khi bị bức đến cùng, chuyện gì cũng có thể làm ra được!

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng không kiên nhẫn nữa, so với Thanh Tẩy Giả ở Hỗn Độn sâu thẳm, họ càng muốn đối mặt với Hồng Quân, và Hồng Hoang!

Từng Tôn Hỗn Độn Ma Thần sát ra, chuẩn bị xông mạnh vào Hồng Hoang!

Hồng Quân cũng sắc mặt ngưng lại, y thò tay ấn xuống, Thiên Đạo Ma Bàn bao phủ phạm vi nửa Đại Thiên Thế Giới, cũng cực tốc trấn áp xuống những Hỗn Độn Ma Thần đó.

Mặc dù vết thương trọng của y vẫn chưa hồi phục, nhưng Thiên Đạo đã hồi phục rồi.

Y có thể mượn lực lượng diệt thế Thiên Đạo và lực lượng Quy Tắc.

Đủ sức đối phó cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân.

Tự nhiên cũng có thể uy hiếp đám Hỗn Độn Ma Thần!

Thiên Đạo Ma Bàn phóng thích ánh sáng diệt thế rực rỡ, trong ánh sáng diệt thế lại tiềm tàng Quy Tắc, khi đám Hỗn Độn Ma Thần đó thi triển Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn, ánh sáng diệt thế bao phủ, trực tiếp khiến Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn đều bị đoạn tuyệt.

Đám Hỗn Độn Ma Thần kia kinh hãi, cực tốc rút lui, lùi vào Hỗn Độn, trầm ngâm nhìn chằm chằm Hồng Quân.

"Phía sau y có cường giả!" Nhìn một đám Hỗn Độn Ma Thần thám thính điểm then chốt.

Cảnh giới tu vi của Hồng Quân cao, nhưng ai cũng thấy được, bản nguyên Hồng Quân không ổn định, hiển nhiên, y đã bị trọng thương chưa hồi phục, nhưng lại có thể vận dụng lực lượng Quy Tắc cấm kỵ, vậy thì trong Hồng Hoang chắc chắn có cường giả khủng bố hơn.

Không, dù vậy, họ cũng không cam tâm!

Đại Thanh Tẩy giáng lâm, ngay cả một nơi trú nạn cũng không tìm được, vậy thì số phận chờ đợi bị tiêu diệt!

Cảnh tượng thanh tẩy ở Hỗn Độn sâu thẳm, rợn người!

Lúc này, Hồng Quân đột nhiên mở miệng nói: "Chư vị Đạo hữu!

Kỳ thực, vào Hồng Hoang, cũng không phải là không thể!

Bần đạo cũng không giấu giếm chư vị, Hồng Hoang quả thật khó lòng gánh chịu được chư vị, không, khó khăn này cũng không phải là không thể giải quyết." Trong khoảnh khắc, ánh mắt của chúng Hỗn Độn Ma Thần sáng bừng, hỏi: "Giải quyết thế nào?!" Nếu có thể vào Hồng Hoang, thì chưa chắc không thể mượn sự che chở của cường giả phía sau Hồng Quân, để chống lại Đại Thanh Tẩy!

Hồng Quân nói: “Hiện giờ còn thiếu một cái khế cơ!

Bần đạo hy vọng chư vị có thể giúp bần đạo một tay, giúp bần đạo dẫn một người ra ngoài Hỗn Độn, chặn y lại một khoảng thời gian là được, sau khi thành công, chư vị không chỉ có thể vào Hồng Hoang, mà bần đạo và những người khác sẽ cùng với chư vị, đồng lòng chống lại Đại Thanh Tẩy, vượt qua kiếp nạn này.” Ngay sau đó, Hồng Quân kể chuyện của Lâm Nghệ cho chúng Hỗn Độn Ma Thần!

Cũng kể chuyện Thiên Đạo dung hợp Địa Đạo, và mọi chuyện đã diễn ra!

Hồng Quân định mượn Hỗn Độn Ma Thần làm mồi dẫn, dẫn Lâm Nghệ ra khỏi Địa Phủ, lúc đó, Thiên Đạo sẽ ra tay, dung hợp Địa Đạo, thì sức mạnh Thiên Đạo sẽ tăng vạn lần!

Phản ứng của Lâm Nghệ, e rằng cũng khó mà tạo thành uy hiếp cho Thiên Đạo nữa!

Đợi khi Đại Thanh Tẩy giáng lâm, sẽ tế Địa Phủ ra trước, bức Lâm Nghệ đánh trận đầu, mượn Thanh Tẩy Giả tiêu diệt Lâm Nghệ, rồi tọa thu ngư lợi, vượt qua kiếp thanh tẩy, một mũi tên trúng mấy đích.

Còn về đám Hỗn Độn Ma Thần, đợi sau khi kiếp thanh tẩy qua đi, sẽ lần lượt thu thập!

Đám Hỗn Độn Ma Thần lại không biết cục diện phức tạp của Hồng Quân, vì vậy, để có thể nhanh chóng tìm được nơi an thân, họ cũng chỉ có thể đồng ý!

Hồng Quân dẫn vài Hỗn Độn Ma Thần vào Hồng Hoang!

Những kẻ còn lại, Thiên Đạo có thể kiềm chế được.

Tất cả dường như, đang chờ Lâm Nghệ bước vào trong đó!

Trong Địa Phủ, Lâm Nghệ đã triệt để dung hợp Tam Thiên Hỗn Độn bản nguyên Đại Đạo, dung nhập Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn vào nhục thân, cũng đã chạm đến cái giới hạn của pháp nghiệm chứng!

Khế cơ Chứng Đạo, đã đến!

Một ngày, cuối cùng cũng đến!

Cả đời theo đuổi cực cảnh, không phải vì khoảnh khắc này sao!

"Cường giả Vũ Tộc Đại Vu trở lên, mau đến gặp ta!" Lâm Nghệ bước ra khỏi đại điện.

Ánh mắt bùng phát ánh sáng Quy Tắc rực rỡ!

Ngay sau đó, một giọng nói truyền ra!

Trong chớp mắt, Hậu Thổ, Đế Giang và các cường giả Vũ Tộc khác, trong một khoảnh khắc đã đến bên cạnh Lâm Nghệ!

Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng, Vân Tiêu và những người khác, cũng vội vàng bước ra.

"Ta muốn đi Chứng Đạo!" Lâm Nghệ đột nhiên nói một câu, khiến Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác thần tình ngưng đọng, ngây người rất lâu.

Muốn đi Chứng Đạo!

Lâm Nghệ, cuối cùng cũng muốn bước ra bước cuối cùng rồi sao?!

Chương 180

Hít hà.....!

Một ngày, thật nhanh!

Khiến ai nấy đều khó mà thích nghi.

Một bước, rốt cuộc có thể bước vào lãnh địa nào, đạt đến cảnh giới nào, cuối cùng cũng sắp được hé lộ rồi!

E rằng cả Hồng Hoang, thậm chí cả sinh linh Hỗn Độn đều biết điều đó rồi! .....

Ầm ầm!

Ngoài Địa Phủ.

Tương Liễu vừa được triệu hồi, một bước vào Địa Phủ, đột nhiên, một bàn tay khổng lồ che trời mang theo Hỗn Độn Đại Đạo bao la, trực tiếp bao phủ y.

"Kẻ nào dám làm càn trước Quỷ Môn Quan!" Thực lực Tương Liễu giờ đây đã đạt cảnh giới Chuẩn Tổ Vu, tiếp cận Chuẩn Thánh trung kỳ.

Vừa nhận ra, y lập tức phản ứng, nhanh chóng tế Độc Chi Đại Đạo, ăn mòn Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo đang bao phủ.

Đồng thời, y tế pháp hướng Quỷ Môn Quan rút lui!

Bởi lẽ, y đã nhận ra kẻ ra tay có thực lực vượt xa mình.

Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo đối phương thi triển còn nguyên thủy hơn cả Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo của Thập Nhị Tổ Vu.

Điều này thể hiện rõ khi Độc Chi Đại Đạo của y hoàn toàn vô dụng trước sự ăn mòn của Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo kia.

“Chạy!” Lúc này, điều khiển sắc mặt Tương Liễu đại biến không chỉ là một cường giả ẩn phục tại đây.

Một cường giả khác cũng đột nhiên ra tay, trực tiếp câu nạp tất cả không gian quanh y, dùng Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo kiến tạo một thế giới, giam cầm Tương Liễu trong đó, rồi cuộn cả thế giới ấy bay vút về Hỗn Độn Thiên Ngoại.

“Nếu muốn cứu, hãy bảo Địa Phủ Chi Chủ đến Thiên Ngoại tìm Bản tọa!” Một Hỗn Độn Ma Thần khác giáng một quyền vào Quỷ Môn Quan, đồng thời truyền ra một giọng nói khủng bố bao la, chấn động đến mức Quỷ Tướng canh giữ Quỷ Môn Quan suýt chút nữa hồn thể tan rã.

Ngay sau đó, y cũng bước ra khỏi Hồng Hoang!

“Tương Liễu đại nhân bị gài bẫy rồi, mau báo cho Vu Chủ!” Quỷ Tướng kia định thần lại, hét lên với một Quỷ Tướng khác.

Ngay lập tức, y cảnh giác nhìn chằm chằm ra ngoài Quỷ Môn Quan.

Trong bóng tối, Hồng Quân chấp tay đứng, chú mục quan sát từng cảnh.

Mọi việc đều nằm trong kế hoạch của y, lấy Tương Liễu làm mồi nhử, có thể dẫn Lâm Nghệ ra khỏi Địa Phủ.

Y không sợ Lâm Nghệ không ra mặt.

Trừ phi không cứu Tương Liễu.

Nếu phái cường giả Vu Tộc đến Hỗn Độn Thiên Ngoại, thì càng tốt, y có thể thừa cơ trấn áp họ, tăng thêm lợi thế, cho đến khi Lâm Nghệ bước ra khỏi Địa Phủ!

Đến lúc đó, kế sách sẽ dễ bề thực hiện.

Mặt khác, Đường Tam Tạng sư đồ một đoàn người, dưới sự tọa trấn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, cũng đang từng bước vượt qua kiếp nạn, sắp hoàn thành Lượng Kiếp, mọi việc đều phát triển theo hướng tốt đẹp.

Chỉ còn thiếu Địa Đạo dung hợp cuối cùng!

Dung nhập Nhân Đạo, Thiên Đạo đã sớm khôi phục trọng thương, trở nên mạnh hơn không ít, như thể vừa nuốt phải đại bổ hoàn vậy!

Nếu lại dung hợp Địa Đạo mạnh hơn, thì tất nhiên có thể đẩy sức mạnh của Thiên Đạo lên một tầm cao mới. 28.

Đến lúc đó, có lẽ có thể lăng giá Lâm Nghệ.

Thậm chí, chặn đứng Đại Thanh Tẩy Chi Kiếp.

Về sau mới là mấu chốt nhất.

Điều Hồng Hoang cần phải đối mặt nhất!

Trong Vu Giới.

"Đế Giang đại nhân!

Tin tức vừa truyền đến, Tương Liễu đại nhân bị cường giả thần bí bắt đến Thiên Ngoại, chỉ đích danh muốn Vu Chủ đến đó!" Quỷ Tướng truyền tin tức cho Diêm Vương, Diêm Vương ở ngoài Vu Giới, truyền tin tức cho Đế Giang.

Nhưng không ai phát hiện, cả Vu Giới yên tĩnh lạ thường!

Hậu Thổ là người đầu tiên hoàn hồn.

Nàng ngưng thị Lâm Nghệ.

Các Tổ Vu khác cũng dần hoàn hồn, nhưng không để ý đến Diêm Vương, họ cũng chăm chú nhìn Lâm Nghệ.

"Chắc Hồng Quân muốn lợi dụng Hỗn Độn Ma Thần dẫn ta ra

khỏi Địa Phủ, để ra tay với Địa Đạo.

Không cần quá để ý, cứ để y làm gì thì làm, ta sẽ đến Thiên Ngoại một phen tranh đấu." Lâm Nghệ nói.

"Ta cũng đi!" Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu và những người khác, chăm chú nhìn Lâm Nghệ, nói: "Thiếp muốn chứng kiến chàng bước ra bước đó, đó sẽ là ký ức đẹp nhất của thiếp!" "Ta cũng đi!" Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác cũng nói.

Lâm Nghệ nghe vậy, do dự.

"Cứ để mọi người đi đi, chuyện Địa Đạo, đã ổn thỏa rồi, vậy cũng không ngại!" Hậu Thổ biết kế hoạch của Lâm Nghệ.

Tất cả cùng đi, để lại đủ không gian và thời gian cho Thiên Đạo!

"Cũng tốt!" Lâm Nghệ gật đầu!

Lâm Nghệ lướt lên không, sừng sững trên Vu Giới, thân thể toát ra vạn trượng quang mang rực rỡ, Tiễn Ý cực tốc tràn ngập khắp Vu Giới, khiến hàng ức vạn Vu Tộc đều chấn động tâm thần, dừng mọi việc trong tay, ngẩng đầu chăm chú nhìn thân ảnh đang được bao phủ trong quang mang đó.

"Từ hôm nay, ta Hậu Nghệ, sẽ bất hủ!" "Vu Tộc, sẽ bất hủ!" "Ý niệm đến đâu, tất cả đều bất hủ!" Đồng tử Lâm Nghệ đột nhiên trở nên trong suốt!

Ngay lập tức, cả người y hóa thành quang ảnh, rồi theo gió bay đi mất!

Ầm ầm!

Hậu Thổ dường như cảm nhận được, cực tốc xông ra khỏi Vu Giới!

Tiếp đó Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, ôm hai đứa con, cùng Cửu

Phượng theo sát phía sau!

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm cùng mười một Tổ Vu khác, cũng tế ra Tổ Vu chi khu, xé rách không gian xông ra khỏi Địa Phủ!

"Bất hủ?!" "Chẳng lẽ...!" "Vu Chủ, muốn chứng đạo!" Thoáng chốc, hàng ức vạn tộc nhân Vu Tộc sôi trào, kích động đến mức múa may quay cuồng!

"Mở Thiên Cảnh!" Cường giả Vu Tộc trước Đại điện thủ lĩnh, dùng ý niệm câu thông Hỗn Độn Thiên Ngoại, hiển thị tình hình Thiên Ngoại lên bầu trời Vu Giới.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng ngưng thị Vu Giới.

"Sư tôn, đã xảy ra chuyện gì?" Ba Tuần cùng các cường giả A Tu La tộc đứng sau Minh Hà Lão Tổ, đầy mặt khó hiểu.

"Y muốn chứng đạo!" Minh Hà Lão Tổ chỉ một câu, lập tức khiến Ba Tuần cùng những người khác ngây như tượng gỗ, mãi lâu sau mới hoàn hồn.

Phải biết rằng, trước khi Lâm Nghệ chứng đạo, thực lực đã ngang Đại Đạo Thánh Nhân rồi.

Nay chứng đạo, y sẽ mạnh đến mức nào?!

Khiến đạo tâm của họ cũng sắp không chịu nổi.

Minh Hà Lão Tổ nói xong một câu, liền không nói thêm gì nữa, hóa thành một đạo huyết hồng chi quang, xông ra khỏi Địa Phủ.

Ba Tuần cùng các cường giả khác cũng theo sau.

Lần này, Minh Hà Lão Tổ không ngăn cản.

Dù sao, Lâm Nghệ chứng đạo là lần đầu tiên trong Hỗn Độn bao

la.

Còn đáng xem hơn cả Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, nếu ngăn cản, chỉ sợ sẽ trở thành niềm tiếc nuối!

Địa Tạng vĩnh trấn luân hồi, cũng muốn mở Thiên Cảnh, quan sát Hỗn Độn.

Các Đại Năng Hồng Hoang tiềm tu trong Vu Giới, ai nấy đều không ngồi yên được, lũ lượt hóa thành từng đạo lưu quang, xông ra khỏi Địa Phủ.

Trong Hồng Hoang.

Liền có thể thấy, vị trí Quỷ Môn Quan có từng chùm thần quang, xuyên thủng trời đất bao la vô biên, phá vỡ Tam Thập Tam Thiên, vượt qua Hỗn Độn Tinh Không, lao vào Thiên Ngoại.

Uyển như từng đóa tinh hoa của sao chổi!

Cực kỳ hùng vĩ!

Thu hút sự chú ý của toàn bộ Hồng Hoang!

Bởi lẽ, đây là lần huy động lớn nhất của tất cả cường giả Hồng Hoang, chưa từng thấy cảnh tượng chấn động đến vậy!

Hồng Quân cũng nhíu mày, cảm thấy lần này không tầm thường!

Hỗn Độn Thiên Ngoại, các Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong phong bạo Hỗn Độn, cũng có chút mơ hồ!

Hoàn toàn không ngờ chỉ bắt một người lại dẫn đến việc cả thế giới cường giả vây công.

Chẳng lẽ đã trúng kế của Hồng Quân?!

Đến đây, các Hỗn Độn Ma Thần đó cũng khá tức giận.

Ngay khi đang chuẩn bị đối phó với cường giả Hồng Hoang, lại

thấy các cường giả Hồng Hoang đó dừng lại ở Hỗn Độn Tinh Không, không tiếp tục đi sâu vào Hỗn Độn, mà chỉ đứng từ xa ngưng thị, khiến các Hỗn Độn Ma Thần đó khó hiểu.

Chẳng lẽ các cường giả Hồng Hoang này đã nhận ra điều gì sao?

Đầy nghi hoặc!

Không, họ nhanh chóng biết được đáp án.

Chỉ thấy ánh mắt của các cường giả Hồng Hoang đó không phải nhìn họ, mà khóa chặt vào một thân ảnh khác!

Thân ảnh đó trực tiếp bay đến!

"Chẳng lẽ là Hậu Nghệ trong miệng Hồng Quân?" "Chắc là vậy!

Cảnh giới của y, ta không thể nhìn thấu!

Chẳng trách Hồng Quân lại muốn ta dẫn y ra, xem ra y quả thực rất mạnh, không thể quá chủ quan!" "Khí tức của y huyền diệu, rõ ràng có thể nhìn thấy, nhưng lại không thể cảm nhận được, như thể cách xa cả một Hỗn Độn vậy, ta cảm thấy không ổn!" Các Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong phong bạo Hỗn Độn trao đổi với nhau.

Chương 181

Họ cũng không tự chủ được mà khóa chặt Lâm Nghệ!

Hỗn Độn Ma Thần bắt Tương Liễu, đưa Tương Liễu ra khỏi phong bạo Hỗn Độn, đứng đối diện Lâm Nghệ!

"Hậu Nghệ?" Tôn Hỗn Độn Ma Thần đó muốn xác nhận thân phận!

Dù sao, mục tiêu của họ là giữ chân Lâm Nghệ, càng lâu càng tốt!

Lâm Nghệ gật đầu, nhìn về phía Tương Liễu nói: "Không có vấn đề gì chứ!" "Ta không sao!

Vu Chủ!

Đó là Hỗn Độn Ma Thần, người phải cẩn thận!" Tương Liễu vội vàng nhắc nhở.

Hỗn Độn Ma Thần??

Nghe vậy, Đế Tuấn, Lục Áp, Khổng Tuyên, Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử cùng các cường giả Hồng Hoang khác đang đứng ở biên giới Hỗn Độn đều nhíu mày, thầm nghĩ, chẳng lẽ Lâm Nghệ không chứng đạo, mà đi cứu Tương Liễu?

Nhưng, cứu một Tương Liễu, cần cả cường giả Vu Tộc xuất động sao?

Không chỉ Vu Tộc.

Cường giả trong Địa Phủ cũng lũ lượt bước vào Hỗn Độn.

Ngay cả Cửu Phượng đang mang thai cũng vậy.

Tương Liễu lại có ảnh hưởng lớn đến thế sao?!

Tuyệt đối không thể!

Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Minh Hà Lão Tổ bên cạnh.

Minh Hà Lão Tổ chăm chú nhìn Lâm Nghệ, ý vị trong ánh mắt đã nói rõ tất cả.

Các cường giả ai nấy đều mang tâm tư riêng, cũng đang chờ đợi!

Cảm giác, sự việc không đơn giản như bề ngoài!

Hồng Quân và Thiên Đạo cũng chú ý quan sát.

Lần này, Lâm Nghệ ra khỏi Địa Phủ không phải hóa thân, mà là chân thân giáng lâm!

Quan trọng nhất là khí tức huyền diệu trên người Lâm Nghệ.

Bản nguyên hoàn toàn không bị tổn thương!

Có thể phán đoán, Lâm Nghệ có lẽ đã khôi phục trọng thương, hoặc có thể đang ở trong một thế giới đoạn tuyệt, chuẩn bị cho bước chứng đạo cuối cùng, đến mức việc Thiên Đạo dung hợp Nhân Đạo cũng bị y bỏ qua.

Không phải Lâm Nghệ không ngăn cản, mà có lẽ y không thể rút thân ra được!

Chứng đạo!

Nếu Lâm Nghệ chứng đạo, vậy, sự cân bằng của Hồng Hoang tất yếu lại bị phá vỡ.

Đến lúc đó, Thiên Đạo e rằng cũng không thể trấn áp được!

Đến đây, sự bách thiết trong lòng Hồng Quân càng trở nên mãnh liệt, y đặt mục tiêu lên Địa Đạo.

Y nghiêm túc quan sát tình hình Thiên Ngoại.

Thiên Đạo thì âm thầm từng bước nắm giữ quyền khống chế

Nhân Đạo, sau đó, Quy Tắc Trật Tự dần dần áp sát Địa Đạo.

Chỉ khi dung hợp Địa Đạo, mới có thể trở nên hoàn chỉnh hơn, mới có thể không e ngại Lâm Nghệ!

Giờ đây, Lâm Nghệ, Hậu Thổ, Đế Giang cùng các cường giả Địa Phủ, tất cả đều xông ra khỏi Địa Phủ, hiển nhiên là dốc toàn lực, đối với y mà nói, đây là cơ hội tuyệt vời khó mà chờ đợi thêm.

Dung hợp Địa Phủ, gần như không ai có thể ngăn cản!

Không, y cũng không vội, đợi khi Thiên Ngoại Hỗn Độn giao chiến, rồi mới ra tay với Địa Đạo.

Đến lúc đó, có Hỗn Độn Ma Thần giữ chân, thì y mới có thể an tâm lớn mật dung hợp Địa Đạo.

Đương nhiên, giai đoạn đầu y cũng lợi dụng Quy Tắc Trật Tự, từng bước bao phủ vành đai Địa Đạo, chứ không thực sự ra tay với Địa Đạo.

Dù sao, Địa Đạo bị nguy hiểm, Hậu Thổ có thể cảm ứng được.

Một khi Hậu Thổ và Lâm Nghệ bị cuốn vào Hồng Hoang trong cuộc chiến, thì không những không thể dung hợp Địa Đạo thành công lần này, mà thậm chí còn có thể làm tổn thương Bản Nguyên Hồng Hoang và Quy Tắc Trật Tự!

Nhưng việc chuẩn bị trước, nhất định phải làm!

Hồng Quân liền thừa cơ khóa chặt nhất cử nhất động của Lâm Nghệ và Hậu Thổ!

Đối với lời nhắc nhở của Tương Liễu, Lâm Nghệ hoàn toàn không để ý.

Từ khi bước vào Hỗn Độn, y có thể dò xét chính xác tung tích của tất cả Hỗn Độn Ma Thần, và biết rõ từng nơi ẩn náu của chúng.

Hỗn Độn Chi Tâm đặc biệt, không chỉ ở chỗ có thể khống chế Hỗn Độn Bản Nguyên của chủ vũ trụ Hỗn Độn, mà còn có thể cảm tri được sự biến hóa trong Hỗn Độn.

Vì vậy, ngay cả Đại Thanh Tẩy ở sâu trong Hỗn Độn, Lâm Nghệ cũng có thể cảm ứng được.

Không, đối với y mà nói, tất cả đều có thể bỏ qua!

Tương Liễu không sao, vậy thì tốt!

Lâm Nghệ nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn Ma Thần đang trấn áp Tương Liễu.

Thực lực của y mạnh mẽ, có sức mạnh sánh ngang cảnh giới Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đặc biệt, Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo mà y nắm giữ, liên kết với Hỗn Độn, càng khiến thực lực tăng lên không ít.

"Chỉ riêng một mình ngươi, e rằng không thể đỡ được chiêu của ta, cứ để tất cả ra tay đi." Lâm Nghệ chậm rãi nói.

"Kể từ khi ngươi đã xuất hiện, điều đó chứng tỏ y (Tương Liễu) rất quan trọng đối với ngươi, nếu không sẽ không có động tĩnh lớn như vậy.

Chỉ cần ta khống chế y là đủ rồi." Tôn Hỗn Độn Ma Thần đó cũng nhắc nhở, nhìn về phía Tương Liễu!

Y đang xem, các cường giả trong Hồng Hoang đều tụ tập ở Thiên Ngoại, tất cả đều vì Tương Liễu!

Điều đó cũng có nghĩa Tương Liễu là một con bài quan trọng!

"Hỗn trướng!

Các ngươi cũng không nhìn xem đây là đâu, dám làm càn trước Địa Phủ, tìm chết!" Chúc Dung giận dữ bốc lên ngùn ngụt.

Hỏa Diễm Đại Đạo đốt cháy Hỗn Độn, lan tràn thành biển lửa vô biên vô tận, y đạp lên biển lửa bản nguyên, lao về phía trước.

"Nếu dám tiến thêm một bước, ta sẽ tru sát y!" Tôn Hỗn Độn Ma Thần đó lạnh lùng cảnh cáo!

Nhận lệnh của Hồng Quân, y phải cố gắng giữ chân Lâm Nghệ càng lâu càng tốt!

Y cũng không cần thiết phải ra tay.

Chỉ cần dùng Tương Liễu làm con bài, xoay sở với Địa Phủ là được.

Chỉ...

Trong ánh mắt Lâm Nghệ, đột nhiên lóe lên Quy Tắc Chi Quang, liền thấy thế giới giam cầm Tương Liễu kia cực tốc sụp đổ, Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo trong đó cũng đều tan vỡ, bị Hỗn Độn đang sôi sục nuốt chửng!

Tương Liễu cũng đột nhiên bị cuốn vào phong bạo Hỗn Độn, cực tốc bao phủ, thoáng chốc đã bị kéo đến bên cạnh Chúc Dung!

Khiến bước chân Chúc Dung khựng lại!

Đế Tuấn, Thông Thiên Giáo Chủ cùng những người khác, đều nhìn thấy mà đồng tử co rút lại.

Thế giới trấn áp kia do Hỗn Độn Ma Thần dùng Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo kiến tạo.

Nhưng giờ đây, Lâm Nghệ thậm chí không động tay, trực tiếp khiến Bản Nguyên Đại Đạo của nó tan vỡ.

Thủ đoạn như vậy, đã hoàn toàn lật đổ nhận thức của họ!

Phải biết, Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo là Đạo nguyên thủy nhất trong Hỗn Độn cho đến nay.

Nếu nó có thể dễ dàng bị hủy diệt, thì Tam Thiên Đại Đạo trong tay Lâm Nghệ còn có uy hiếp gì nữa?

Tôn Hỗn Độn Ma Thần kia cũng ngây người một lát.

Ngay sau đó, y cũng chăm chú nhìn Lâm Nghệ.

Y (Hỗn Độn Ma Thần) đã thấy, Lâm Nghệ trực tiếp hủy diệt Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo!

Điều này khiến y (Hỗn Độn Ma Thần) liên tưởng đến Đại Thanh Tẩy ở sâu trong Hỗn Độn, nơi hủy diệt những kẻ Thanh Tẩy!

Lâm Nghệ bước về phía Hỗn Độn Ma Thần đó!

Giết!

Thoáng chốc, tôn Hỗn Độn Ma Thần đó cũng hoàn hồn, tế ra Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo khủng bố bao la, điều động lực lượng Hỗn Độn của mấy chục Đại Thiên Thế Giới, diễn hóa thành một thanh chiến đao khủng bố, bổ về phía Lâm Nghệ.

Nhưng, trước khi bổ đến chỗ Lâm Nghệ hàng ức vạn dặm, một bức tường ánh sáng đột nhiên xuất hiện, chặn đứng thanh chiến đao!

Lâm Nghệ bước tới.

Thanh chiến đao lại bị cố định tại chỗ!

"Bức tường ánh sáng!" Các cường giả Hồng Hoang nhìn bức tường ánh sáng đó, lập tức cảm thấy ảm đạm, vô lực!

Nó đại biểu điều gì?

Cuộc đại chiến Hỗn Độn trước đó đã giải thích rõ ràng rồi!

Khoảng cách!

Khoảng cách giữa kiến và siêu thoát!

"Xem ra y đã lừa dối Bản tọa!" Trong Hồng Hoang, Hồng Quân

cảm nhận được thực lực của Lâm Nghệ không những không suy yếu, mà còn tăng lên, hiển nhiên, Lâm Nghệ vẫn luôn âm thầm đề thăng.

Không, cơ hội bây giờ cũng đã đến!

Hồng Quân dùng Tàn Phiến Tạo Hóa Ngọc Đệp cùng các thủ đoạn khác, tạm thời lấy Tam Thập Tam Thiên làm bình chướng, cắt đứt liên hệ giữa Thiên Ngoại và Hồng Hoang.

Đồng thời, Thiên Đạo với thế sét đánh, trực tiếp cưỡng chế dung hợp Địa Đạo.

Ầm ầm!

Lục Đạo Luân Hồi chấn động!

Chương 182

U Minh Huyết Hải sôi trào!

Địa Phủ và Vu Giới cũng xuất hiện vô cùng vô tận Thiên Đạo Quy Tắc Chi Quang!

"Không tốt!

Thiên Đạo muốn dung hợp Địa Đạo!" Một số cường giả Vu Tộc dường như hiểu rõ điều gì đang xảy ra, sắc mặt đại biến, mặt mày âm trầm khó coi nhìn biến cố ở Địa Phủ, nhưng lại vô lực, bởi lẽ, họ không thể nắm bắt Thiên Đạo, càng không có cách nào ngăn cản!

Địa Tạng cũng cảm nhận được, nhưng không nói nhiều!

Từ khoảnh khắc Lâm Nghệ rời Địa Phủ, y đã đoán được tình huống này có thể xảy ra!

Thiên Ngoại.

Hậu Thổ cũng cảm nhận được.

Nhưng không có động tác nào!

Lâm Nghệ cũng biết rõ tất cả, nhưng càng không quản, mọi việc đều nằm trong kế hoạch!

Y từng bước bước về phía Hỗn Độn Ma Thần đó.

Trong thế giới của y, y là duy nhất!

Ngoài bức tường ánh sáng, mọi thứ đối với y, chỉ là tồn tại ở một chiều không gian thấp hơn.

Trong bức tường ánh sáng, là vĩnh hằng duy nhất, không ai có thể xông vào, cũng không ai có thể xông vào.

Ầm ầm!

Lúc này, các Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong phong bạo Hỗn Độn, cũng từng tôn xông ra!

Tổng cộng hơn trăm tôn.

Trong đó không thiếu những kẻ có thể sánh ngang cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng cảm thấy áp lực không nhỏ!

Lâm Nghệ phải đối mặt, một trăm tôn!

"Sẽ có nhiều Hỗn Độn Ma Thần đến vậy sao?!" "Hỗn Độn Ma Thần chẳng phải đã bị Bàn Cổ Đại Thần chém giết gần hết rồi sao?" Nhìn số lượng Hỗn Độn Ma Thần đột nhiên xông ra, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác nhíu mày, lúc này mới hiểu ý nghĩa của từ "không ít" trong miệng Tương Liễu.

Hỗn Độn Ma Thần là hóa thân của Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, bản thân chúng chính là bản chất của Đạo!

Khác với Thánh Nhân Hồng Hoang.

Thánh Nhân Hồng Hoang cần thông qua phương pháp chứng nghiệm, khai tịch Thánh Nhân Đại Đạo, từ việc chứng nghiệm đạo lộ, bước đến siêu thoát.

Hỗn Độn Ma Thần thì không cần khai tịch Đại Đạo, chỉ cần thôi diễn phương pháp chứng nghiệm, chứng nghiệm Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo của chính mình là có thể bước đến siêu thoát.

Vì vậy, Hỗn Độn Ma Thần bình thường đều sánh ngang cảnh giới Thánh Nhân phổ thông!

Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ, thực lực đã sánh ngang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nhiều Hỗn Độn Ma Thần cùng lúc xuất hiện như vậy, thật lòng mà nói, không ai là không giật mình.

Đương nhiên, điều này cũng khiến họ càng thêm ngưng trọng.

Ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ khủng bố như vậy, đều phải chạy trốn từ sâu trong Hỗn Độn đến đây, vậy thì, Đại Thanh Tẩy ở sâu bên trong đó phải đáng sợ đến mức nào?

Tất cả đều không dám nghĩ.

Ngay cả cảnh giới của họ, mạnh nhất trong Hồng Hoang, liệu có thể kháng cự được không?

Ví như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, thậm chí còn chưa đạt Thánh Nhân cảnh, thì làm sao có thể chống đỡ được?!

Tất cả mọi người đột nhiên tâm lĩnh thần hội, ngưng thị về phía Lâm Nghệ.

Trong ánh mắt đều mang theo một tia kỳ vọng.

Lâm Nghệ nhìn các Hỗn Độn Ma Thần bước ra, hoàn toàn không để ý!

Y vẫn bước về phía tôn Hỗn Độn Ma Thần đó.

Bức tường ánh sáng đẩy về phía trước, hòa tan và tiêu diệt hoàn toàn thanh chiến đao kia vào trong bức tường ánh sáng, thậm chí, ngay cả Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo cũng vì thế mà tan vỡ!

"Giết!" Tôn Hỗn Độn Ma Thần kia không tin tà, vận dụng Hỗn Độn Đại Đạo chi lực bản nguyên cốt lõi nhất, dung nhập vào một Tiên Thiên Chí Bảo, tế ra Hỗn Độn Ma Thần khu cao mấy vạn trượng, trực tiếp xé rách Hỗn Độn, thoáng chốc đánh vào bức tường ánh sáng.

"Muốn sống, đừng chỉ đứng nhìn, giữ chân y lại!" Ở biên giới,

một tôn Hỗn Độn Ma Thần cũng cảm thấy không ổn, vội vàng nhắc nhở các Hỗn Độn Ma Thần bên cạnh.

Để đủ thời gian cho Hồng Quân và Thiên Đạo, dung hợp Địa Đạo!

Đến lúc đó, tất cả sức mạnh quy tắc của Thiên Đạo mới có thể ứng phó với Đại Thanh Tẩy Giả, chặn đứng tai nạn đó, mới có thể sống sót.

Vừa nghe nhắc nhở, đám Hỗn Độn Ma Thần cũng không lưu thủ, lũ lượt xông đến Lâm Nghệ, tế ra thủ đoạn mạnh nhất.

Vừa ra tay đã đánh sập mấy trăm Trung Thiên Thế Giới trong khu vực Hỗn Độn, hủy diệt từng tầng bao phủ, đánh thẳng vào bức tường ánh sáng!

Cả Hỗn Độn đều đang chấn động!

Phong bạo Hỗn Độn cao ức vạn trượng bị lực lượng hủy diệt đẩy về phía trước, uyển như sóng dữ kinh thế trong biển lớn, bao phủ và đánh vào một hòn đảo, không ngừng công kích bức tường ánh sáng rộng lớn.

Ngay cả Hỗn Độn Tinh Không cũng bị ảnh hưởng, khiến vô số tinh thần Hỗn Độn tan vỡ!

Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và những người khác, vội vàng thi triển thủ đoạn phòng ngự, chống đỡ sóng xung kích.

Giữa sự hủy diệt vô cùng tận, bức tường ánh sáng trông cực kỳ mỏng manh!

Nhưng.

Khi Hỗn Độn Ma Thần đầu tiên phát động công kích, đánh Tiên Thiên Chí Bảo lên bức tường ánh sáng, nó trực tiếp bị quang mang của bức tường ánh sáng nuốt chửng, hóa thành từng đốm sáng, dung

nhập vào trong bức tường ánh sáng.

Tôn Hỗn Độn Ma Thần đó đánh vào bức tường ánh sáng, cánh tay y cũng theo đó bị ma diệt thành xương trắng, sau đó xương trắng hóa thành tro bụi!

Khi Hỗn Độn Ma Thần khu cao mấy vạn trượng va chạm vào bức tường ánh sáng trong khoảnh khắc, nó lập tức nổ tung!

Từng tầng hủy diệt liên tiếp cuốn tới.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Chấn động kịch liệt liên tục.

Nhưng bức tường ánh sáng không hề suy suyển.

Nó hóa giải các đòn tấn công hủy diệt, hoặc phản lại, khiến từng tôn Hỗn Độn Ma Thần xông lên đều bị đánh bay trở lại.

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Lục Áp, Khổng Tuyên và những người khác đều nhìn thấy mà cảm thấy vô cùng vô lực!

Mạnh!

Quá mạnh rồi!

Sức mạnh này, đã vượt qua giới hạn rồi.

So với khi đại chiến với Đạo Tổ trước đây, đã mạnh hơn không biết bao nhiêu lần?

Không thể đánh giá được sức mạnh của Lâm Nghệ.

Cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, e rằng cũng không thể hình dung nổi!

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng và những người khác,

lại đầy căng thẳng và kích động!

Lâm Nghệ siêu thoát, bất hủ, vậy họ cũng theo đó mà bất hủ!

Từ đó, họ cũng sẽ trở thành chí cao!

Không cần lo lắng sinh mệnh không đủ, không cần lo lắng bị cường giả ức hiếp, không cần khổ sở truy cầu mà không đạt được!

Hậu Thổ cũng ánh mắt lóe lên.

Hiển nhiên, ngay cả nàng cũng không thể dò xét ra cảnh giới của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ sải bước về phía sâu hơn trong Hỗn Độn.

Các Hỗn Độn Ma Thần bị đánh bay, ai nấy đều thổ huyết, vẻ mặt kinh hãi nhìn chằm chằm vào bức tường ánh sáng.

Từ đầu đến cuối, thân ảnh bên trong bức tường ánh sáng, không hề động một ngón tay!

Nhưng hàng trăm tôn Hỗn Độn Ma Thần, lại không làm gì được, ngược lại còn bị thương.

"Hôm nay, ta Hậu Nghệ, sẽ chứng đạo trong Hỗn Độn!" Hậu Nghệ không tiếp tục ra tay nữa, đừng nói trăm tôn Hỗn Độn Ma Thần, cả vạn tôn, đứng ngoài bức tường ánh sáng, cũng như kiến hôi, khó mà lay chuyển được.

Mục đích của việc này, cũng không phải để chiến đấu!

Chứng đạo!

Thực hiện bước thứ tư của phương pháp chứng nghiệm, cũng là bước phá vỡ cực hạn!

Kèm theo một câu nói của Lâm Nghệ.

Cả Hỗn Độn đều chìm vào tĩnh lặng!

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Khổng Tuyên và những người khác, tuy đã đoán được, nhưng, giờ đây đích thân nghe thấy, cảm thấy như một giấc mơ huyễn.

Trước khi chứng đạo, Lâm Nghệ đã sánh ngang cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân!

Vậy sau khi chứng đạo thì sao?

Cả Hồng Hoang đều lắng nghe lời Lâm Nghệ.

Tất cả sinh linh đều chú mục nhìn Thiên Ngoại!

Toàn bộ Tam Thiên Đại Đạo của Hồng Hoang đều đang cộng minh, Bát Thập Nhất Phẩm Đạo Hoa nở rộ khắp Hồng Hoang, Địa Phủ, Hỗn Độn Tinh Không mọi ngóc ngách, thậm chí trong Hỗn Độn cũng sinh ra vô cùng vô tận Bát Thập Nhất Phẩm Hỗn Độn Đạo Hoa!

"Chứng đạo!" "Thật sự chứng đạo!" Trong lòng tất cả sinh linh chỉ còn lại một tiếng hô hoán, sự chứng đạo đã chờ đợi bấy lâu, hôm nay, cuối cùng cũng đến!

Lâm Nghệ đứng trong bức tường ánh sáng, thân ảnh dần dần hóa thành quang ảnh!

Quy Tắc Quang Văn biến bố, dung hợp với Hỗn Độn!

Bước thứ tư, phá vỡ cực hạn, đạt đến một tầng thứ sinh mệnh khác, tiến vào một chiều không gian khác!

Thân thể hóa thành quang ảnh, hóa thành quy tắc!

Chương 183

Lâm Nghệ thuế biến siêu thoát cảnh giới của chính quy tắc, có thể giá ngự quy tắc!

Đạt đến tầng thứ này, Đại Đạo và tất cả vật chất hữu hình đều khó có thể làm tổn thương y!

Duy chỉ có sức mạnh cao hơn quy tắc, hoặc cực hạn hơn, siêu thoát hơn, mới có thể gây tổn thương cho y!

Ầm ầm!

Khoảnh khắc Quy Tắc Quang Văn dung nhập vào Hỗn Độn!

Hàng trăm tôn Hỗn Độn Ma Thần đồng loạt bị áp quỳ xuống trong Hỗn Độn!

Không chỉ vậy, Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử và những người khác.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và những người khác.

Hậu Thổ, Cửu Phượng, Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu vân vân.

Cùng với chúng sinh trong Hồng Hoang, đều bị áp quỳ xuống đất, dường như toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tận đều đang triều bái!

Không ai có thể phản kháng.

Trước đạo quang ảnh đó, tất cả đều trở nên cực kỳ nhỏ bé, chỉ xứng quỳ xuống thành kính sùng bái!

Đó là do khí cơ dẫn phát!

Lâm Nghệ đã siêu thoát, thành cảnh giới vô thượng chí cao!

Ngay cả Hỗn Độn cũng cảm tri được, đẩy y đến cảnh giới chí cao

vô thượng, chấp nhận sự quỳ bái của tất cả sinh mệnh thể!

Lúc này.

Sâu trong Hỗn Độn, trong một vùng Quy Tắc Quang Mang, đột nhiên phát ra một tiếng kinh ngạc: "Trong Hỗn Độn có sinh mệnh siêu thoát, xem ra lần thanh tẩy này được món hời rồi.

Giết y, quy tắc đó là của ta!" Cả Hỗn Độn đều bị áp chế.

Ngay cả phong bạo Hỗn Độn đang hoành hành hủy diệt, cũng trong một khoảnh khắc, hoàn toàn bị trấn áp đến mức không còn chút gợn sóng nào!

Trong Hỗn Độn Tinh Không, từng đạo ánh mắt chăm chú nhìn quang ảnh trong bức tường ánh sáng!

Họ cảm thấy y không còn là tồn tại vật chất nữa.

Rõ ràng có thể nhìn thấy, nhưng lại không cảm nhận được bất kỳ khí tức nào, như thể cách xa vô số chiều không gian vậy.

"Chẳng lẽ y đã thực sự siêu thoát sao?" Tâm thần Thông Thiên Giáo Chủ chấn động, đạo tâm của Thiên Đạo Thánh Nhân cũng cực tốc tan vỡ.

Phải biết, trong mắt họ, trong nhận thức của họ, Đạo Tổ thân hợp Hồng Hoang là siêu thoát, Thiên Đạo siêu thoát, bởi lẽ, Thiên Đạo là ý thức ngưng tụ từ Quy Tắc Trật Tự, tồn tại vô hình, không thể chạm vào, không thể nhìn thấu.

Nhưng, so với Lâm Nghệ, nó lại thiếu đi cảm giác khoảng cách "chỉ có thể vọng mà không thể chạm tới, không thể chạm vào"!

Trạng thái hiện tại của Lâm Nghệ, hoàn toàn siêu thoát một hình thức sinh mệnh khác, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân trước mặt y, cũng nhỏ bé vô cùng như kiến hôi vậy.

Càng không thể cảm nhận được cảnh giới của Lâm Nghệ!

Chỉ là, thực lực cụ thể thế nào, cũng không ai biết!

Đế Tuấn, Lục Áp, Khổng Tuyên và những người khác, cũng chăm chú ngưng thị, quỳ xuống, không hề khiến họ có nửa phần khuất nhục, ngược lại còn khiến họ sinh ra cảm giác ngưỡng mộ!

Một ý chí vô hình đang ảnh hưởng ý chí của họ, không thể thay đổi, không thể chống lại!

"Cảnh giới?!" "Đại Đạo Thánh Nhân sao?" Lục Áp toàn thân run rẩy.

Y đã đồ sát Chuẩn Đề Đạo Nhân, thành Thánh, nắm giữ sức mạnh Thánh Nhân Đại Đạo, vốn tưởng có thể rút ngắn khoảng cách với Lâm Nghệ, Hồng Quân, Thiên Đạo.

Nhưng, giờ đây đối mặt với Lâm Nghệ, y mới cảm thấy nhỏ bé.

Không phải càng mạnh, thì càng gần Lâm Nghệ.

Ngược lại, thực lực càng mạnh, càng có thể cảm nhận được khoảng cách với Lâm Nghệ xa xôi đáng sợ đến mức nào.

Phải biết, ban đầu Lâm Nghệ chỉ có thực lực bắn giết, bị thúc thúc Đông Hoàng Thái Nhất đánh trọng thương.

Nhưng từ khi y tái lập phương pháp chứng đạo, Lâm Nghệ quật khởi, uyển như tân tinh rực rỡ, chiếu sáng trời đất Hồng Hoang, quang huy chói mắt!

Nay, y càng tỏa sáng khắp Hỗn Độn vô biên vô tận!

Chấp nhận sự sùng bái của tất cả sinh linh.

Thật bất ngờ!

Khiến tất cả đều hoàn toàn tâm phục khẩu phục!

Đối với Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu và những người khác, lại là sự kiêu ngạo và kinh hỷ từ tận đáy lòng.

Sự kích động không thể che giấu trên khuôn mặt họ!

Lâm Nghệ đã siêu thoát, hoàn toàn siêu thoát, đạt đến một chiều không gian khác, trở thành tồn tại chí cao, thần thánh nhất.

Là nữ nhân của y, tự nhiên cũng theo đó mà siêu thoát.

Không chỉ vậy, ngay cả mấy đứa con cũng theo đó mà hưởng thụ vĩnh hằng!

Có thể nói, lúc này họ mới bước đến đỉnh phong của một nữ nhân thật sự!

Trong tất cả sinh linh đang quan sát, Hậu Thổ, Thiên Đạo Thánh Nhân tầng thứ bảy, tám, cảm nhận sâu sắc nhất sự khủng bố của Lâm Nghệ.

Bởi vì nàng là người có thực lực mạnh nhất, nhưng sự vĩ ngạn và cấm kỵ của Lâm Nghệ, lại cách biệt quá xa.

Giống như cảnh giới hiện tại của nàng, nhìn một con kiến bò trên mặt đất vậy!

Một chướng ngại không thể vượt qua!

Ngay cả khi đột phá cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, e rằng cũng khó mà chạm tới biên giới của chướng ngại đó.

"Đã siêu việt Bàn Cổ Phụ Thần, từ đây, y sẽ bất hủ, Vu Tộc cũng sẽ bất hủ!" Hậu Thổ ánh mắt lóe lên.

Vị thế của Vu Tộc.

Chỉ cần Lâm Nghệ còn đó, họ sẽ vĩnh hằng trường tồn!

Hàng trăm Hỗn Độn Ma Thần đang quỳ trước mặt, lại ai nấy thân

thể run rẩy, kinh khủng đến cực điểm.

Lúc này, họ mới hiểu vì sao Hồng Quân nói, chỉ cần giữ chân Lâm Nghệ là được.

Bởi vì, y là cấm kỵ, không thể đối đầu trực diện!

Chỉ là, Hồng Quân không nói, cấm kỵ này là chí cao đáng ngưỡng vọng, sắp bước đến sự siêu thoát khủng bố tột cùng!

Từng xưng bá Hỗn Độn, chúa tể quyền sinh sát vạn vật, trước đạo quang ảnh đó, họ vẫn nhỏ bé như một con côn trùng, khiến họ cảm thấy vô lực, tuyệt vọng!

Không chỉ họ vô lực.

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân trong Hồng Hoang, cũng vô lực đến cực điểm, thất bại sâu sắc.

Lâm Nghệ cuối cùng đã chứng đạo, siêu thoát rồi.

Cảnh giới của Lâm Nghệ lúc này, ngay cả y cũng không thể nhìn thấu.

Phải biết, y là cường giả sắp tiếp cận Đại Đạo Thánh Nhân, ngay cả y cũng không nhìn thấu, vậy sự khủng bố của Lâm Nghệ, cũng khiến y không thể dự đoán, thậm chí y cũng không biết, tiếp theo sẽ đối mặt với điều gì?!

Giờ đây Thiên Đạo dung hợp Địa Đạo, vậy giữa y và Lâm Nghệ, nhất định phải có một cuộc đối quyết cuối cùng!

Đối quyết, là phải trực diện Lâm Nghệ.

Nhưng... nhìn Lâm Nghệ đã hóa thành quang ảnh, y thậm chí không có dũng khí để khiêu chiến!

"Hy vọng dung hợp Địa Đạo, có thể mang lại cho Thiên Đạo những biến hóa khác biệt!" Hồng Quân trở nên vô cùng căng thẳng.

Giờ đây chỉ có thể dựa vào Thiên Đạo.

Thiên Đạo là tầng thứ Đại Đạo Thánh Nhân, nếu dung nhập Địa Đạo, tin rằng sẽ khủng bố gấp vô số lần, là thủ đoạn duy nhất có thể đối kháng Lâm Nghệ.

Cũng là thứ y dựa dẫm nhất!

Thiên Đạo đang dung hợp Địa Đạo, y chỉ hy vọng có thể kết thúc trước khi Lâm Nghệ chứng đạo hoàn tất.

Bằng không, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi!

Trong Hỗn Độn.

Lâm Nghệ cảm nhận sự biến hóa mà thân thể mang lại.

Sau khi đạt cực hạn, thân thể y đã hóa thành Quy Tắc Quang Mang, trở thành quang, ảnh.

Thân thể y tồn tại trong bất kỳ thời không nào, cũng tồn tại ở bất kỳ ngóc ngách nào, như Đại Đạo vậy, đại biểu cho bản nguyên, bản thể, quy luật, cảnh giới.

Lúc này, "Đạo" không còn là khái niệm nữa, mà là nền tảng, căn bản của mọi thứ trong Hỗn Độn!

Siêu thoát đã trở thành một giới hạn khác!

Y giơ tay lên, khẽ vẫy, liền có một Đại Đạo xa lạ cực tốc xuất hiện, độc lập với tất cả Đại Đạo Hỗn Độn trong Hỗn Độn.

Chỉ cần Lâm Nghệ muốn, y có thể sáng tạo vô số Hỗn Độn Ma Thần!

Bởi lẽ, y tùy ý vẫy ra một Đại Đạo, đó chính là Đại Đạo nguyên thủy nhất, bản chân nhất!

Đây hẳn là sức mạnh khủng bố mà Bàn Cổ Đại Thần nói là Hồng

Mông Đạo Tôn có thể dùng quy tắc sáng tạo Đại Đạo!

Lâm Nghệ giờ đây quả thực đã nắm giữ.

Không, chỉ một tay đó, lại khiến Thông Thiên Giáo Chủ và tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều chấn động đến khó mà diễn tả!

Tùy ý vẫy tay liền sáng tạo ra Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo nguyên thủy nhất, thủ đoạn như vậy, tất cả đều đang thể hiện sự siêu thoát khủng bố của Lâm Nghệ!

Lâm Nghệ không ngừng phóng thích, phá vỡ từng tầng cực hạn!

Thân thể y sản sinh biến hóa huyền diệu.

Giữa hư và thực, có thể chạm vào, lại không thể chạm vào!

Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn đã trở thành sức mạnh trong tay y, từ bỏ Tam Thiên Đại Đạo và các loại pháp lực trước đây, như thể loại bỏ đi cặn bã vậy.

Y bước tới một bước.

Chương 184

Dưới chân, Hỗn Độn tự động diễn sinh thành một mặt phẳng như pha lê, cách biệt cả Hỗn Độn.

Dường như, dù chỉ dính một tia Hỗn Độn chi khí hay vật chất của nó, cũng là không tôn trọng y!

Mỗi một bước, đều khiến Hỗn Độn Ma Thần tim đập một lần!

Chúng quỳ trong Hỗn Độn, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, toàn thân run rẩy chờ đợi sự phán quyết.

Chỉ là, Lâm Nghệ không để ý.

Bởi vì, giờ đây các Hỗn Độn Ma Thần này, quả thực trong mắt y, ngay cả kiến hôi cũng không bằng!

Không, ánh mắt y lại đặt ở sâu trong Hỗn Độn!

Lại một đạo quang mang nhảy múa.

Người khác không thể cảm tri, nhưng y có thể.

Đạo quang mang đó với tốc độ di chuyển nhanh như mấy Đại Thiên Thế Giới trong chớp mắt, lao về phía y.

"Thanh Tẩy Giả!" Lâm Nghệ lẩm bẩm, mơ hồ đoán rằng Thanh Tẩy Giả có lẽ chính là Hồng Mông Đạo Tôn trong miệng Bàn Cổ Đại Thần!

Đối với Hồng Mông Đạo Tôn, Lâm Nghệ cũng tò mò, đó là loại cường giả tầng thứ sinh mệnh nào?

Một chiều không gian khác?

Cảm nhận khí tức khủng bố đang ùa đến, Lâm Nghệ lại bước thêm một bước.

Khoảng cách chừng mấy chục mét.

Ánh mắt tất cả sinh linh đều nhìn thấy!

Nhưng trên thực tế, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác phát hiện, thân ảnh Lâm Nghệ đã sớm ở sâu trong Hỗn Độn.

Họ không hề nhận ra Lâm Nghệ đã đến đâu?

Trong tầm mắt, Lâm Nghệ đã bước một bước kia, lại vẫn chân thực tồn tại!

Ầm ầm!

Lúc này, sâu trong Hỗn Độn, phong bạo Hỗn Độn ức vạn trượng, cuồn cuộn quét tới.

Loại khí thế bài sơn đảo hải đó, uyển như biên giới Hỗn Độn đang quét ngang, khiến Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Khổng Tuyên, Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các cường giả Hồng Hoang khác đều nhìn mà đồng tử co rút lại.

Tất cả đều mơ hồ hiểu rõ, Thanh Tẩy Giả từ sâu trong Hỗn Độn đã giáng lâm.

Khiến họ không khỏi căng thẳng.

Từ miệng Dương Mi, họ đại khái cũng hiểu, Thanh Tẩy Giả tất nhiên cũng là một tồn tại siêu thoát khủng bố.

Chỉ là mạnh đến mức nào, họ chưa từng chứng kiến, không thể dự liệu!

Cũng không rõ Lâm Nghệ liệu có thể kháng cự được không?!

Giờ đây cơ hội duy nhất, cũng ký thác vào Lâm Nghệ.

Hậu Thổ cũng cảm nhận được một luồng khí tức cấm kỵ tồn tại trong phong bạo Hỗn Độn, vốn muốn tiến lên giúp đỡ Lâm Nghệ,

nhưng, nàng thậm chí không có tư cách đứng bên cạnh y, lại đắng chát dừng lại.

Với thực lực cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, quả thực là chí cao vô thượng.

Nhưng đối mặt với cấp bậc như Lâm Nghệ, đi tới, chỉ sẽ là gánh nặng, thêm phiền phức mà thôi.

Nàng chỉ có thể lùi một bước, dùng sức mạnh của mình bảo vệ Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng, Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng các cường giả Vu Tộc khác, để tránh bị liên lụy, đảm bảo Lâm Nghệ không bị phân tâm.

Các Hỗn Độn Ma Thần, cũng cảm tri được khí tức quen thuộc.

Trong đồng tử cũng lóe lên sự kinh khủng và tuyệt vọng nồng đậm!

Thanh Tẩy Giả khủng bố, họ đã tận mắt chứng kiến, thậm chí chứng kiến sự lạnh lùng và đồ sát của Thanh Tẩy Giả.

Giờ đây y giáng lâm tại đây, vùng Hỗn Độn này chỉ có kết cục tàn lụi phá diệt.

Không ai có thể sống sót!

"Thanh Tẩy Giả đã đến!" Thanh Tẩy Giả ẩn mình trong bóng tối, cũng nhắc nhở Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác, khiến họ tin chắc rằng, sự tồn tại của y quả thực khiến Hỗn Độn phải khiếp sợ và hủy diệt Thanh Tẩy Giả.

Tất cả cường giả Hồng Hoang cũng cảm tri được, rơi vào sự hoảng sợ và tuyệt vọng!

Thậm chí, chúng sinh Hồng Hoang cũng cảm ứng được, một loại tịch diệt bao trùm tâm đầu, khiến họ đầy u ám, mơ hồ cảm thấy một

loại bất an tột độ đang nảy sinh!

"Thanh Tẩy Giả!" "Lâm Nghệ!" "Bản tọa ngược lại muốn xem, sức mạnh siêu thoát mạnh đến mức nào?" Hồng Quân đang ở trong Hồng Hoang, ánh mắt lóe lên, không xông ra.

Một là thực lực của y còn kém xa, đi ra sẽ chết chắc!

Hai là muốn xem, sau khi Lâm Nghệ chứng đạo bước thứ tư, y còn mạnh đến mức nào?!

Dù sao, Lâm Nghệ vẫn chưa ra tay, cũng chưa thi triển sức mạnh, vô pháp tham tri cụ thể cường nhược.

Một khi sau này đối quyết, nếu không biết rõ Lâm Nghệ mạnh yếu, đối với y, đối với Thiên Đạo đều bất lợi.

Nếu lần này mượn Thanh Tẩy Giả, dò xét được thực lực của Lâm Nghệ, thì sau này Thiên Đạo có thể phán đoán, liệu có thể trấn áp được Lâm Nghệ, hoặc liệu có thể chống lại Lâm Nghệ không?

Ngoài ra, cũng có thể dò xét được thực lực của Thanh Tẩy Giả!

Để đối phó, cũng có kế sách.

Đương nhiên, kết quả tốt nhất là cả hai bên đều bị thương nặng!

Thân ảnh Lâm Nghệ dần dần từ quang ảnh hóa trở lại thành thực thể, nhưng Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Mang lại hóa thành khí ba thần bí, bao phủ trong phạm vi mấy trăm vạn quanh y, ngưng thị phong bạo Hỗn Độn uyển như bức tường thành ở biên giới Hỗn Độn!

Lâm Nghệ thậm chí không động tay, ý niệm vừa động, phong bạo Hỗn Độn lập tức bị một thế lực khủng bố cản lại, cố định tại chỗ!

"Thật không ngờ, trong Hỗn Độn lại đản sinh ra một siêu thoát giả.

Xem ra cảm tri trước đây của ta không phải giả!" Một giọng nói

bao la phiêu miểu, rõ ràng đang vang vọng bên tai, nhưng lại như cách xa ức vạn Đại Thiên Thế Giới, chỉ riêng giọng nói đó, đã trực tiếp trấn áp đến mức một số Đại La Kim Tiên thổ huyết!

Hậu Thổ chăm chú bảo vệ Vu Tộc.

Thông Thiên Giáo Chủ thì bảo vệ Tiệt Giáo, các cường giả của họ đều tiến hành phòng ngự.

Sắc mặt đại biến, càng thêm kinh hãi!

Chăm chú nhìn phong bạo Hỗn Độn.

Một đạo quang mang xông phá không gian cố định, giáng lâm đối diện Lâm Nghệ.

Khác với Lâm Nghệ, đạo quang mang này do phù văn ngưng tụ thành!

Bên trong phù văn, là một sinh linh đầu trọc, giống loài người, nhưng chỉ có một mắt!

Phù văn, chính là quy tắc ngưng tụ!

Đạo quang mang đó, là Quy Tắc Chi Quang.

Khác với Quy Tắc Quang Văn của Lâm Nghệ và Quy Tắc Trật Tự của Thiên Đạo, Quy Tắc Chi Quang mà đối phương nắm giữ mang tính hủy diệt tuyệt đối.

Lâm Nghệ dùng Quy Tắc Chi Nhãn dò xét, có thể phát hiện ở khu vực bị Quy Tắc Chi Quang bao phủ, tất cả Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo đều tan vỡ phá diệt, cuối cùng chuyển hóa thành Quy Tắc Chi Quang!

"Thanh Tẩy Giả?" "Ngươi nên được gọi là Hồng Mông Đạo Tôn, hay Thanh Tẩy Giả?" Lâm Nghệ ngưng thị đối phương.

"Ồ!

Ngươi biết Hồng Mông Đạo Tôn sao!" Sinh linh siêu thoát kia cực kỳ kinh ngạc.

"Ta không chỉ biết!

Ta còn biết, Đại Đạo trong Hỗn Độn cũng do ta viết ra, càng biết, Hỗn Độn, có một nửa nguyên nhân là vì ta." Lâm Nghệ chậm rãi nói.

Tất cả những gì Bàn Cổ Đại Thần đã nói, giờ đây quả thực không sai, đều đã được chứng thực!

Sinh linh siêu thoát kia chậm rãi nói: "Ngươi có thể cảm tri được tất cả, xem ra cảnh giới của ngươi cao.

Không, đã vậy, ngươi phải chết.

Hỗn Độn không cho phép sự tồn tại của ngươi, quy tắc của ta cũng không cho phép ngươi tồn tại!" Ầm ầm!

Sinh linh siêu thoát kia không chút do dự, Quy Tắc Quang Mang phóng thích, bao phủ về phía Lâm Nghệ, dần dần xâm thực Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn và khí ba của Lâm Nghệ.

Sự sát phạt kèm theo, trực tiếp khiến không gian trong phạm vi mấy vạn Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn, trong khoảnh khắc sụp đổ tan tành!

Hất bay tất cả cường giả Hồng Hoang!

Hàng trăm tôn Hỗn Độn Ma Thần cũng bị hất bay, rơi vào trong Hỗn Độn Tinh Không.

Một phần trực tiếp bị miểu sát thành mưa máu, ngay cả Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo cũng tan vỡ.

Khiến tất cả cường giả đều kinh khủng và tuyệt vọng!

Sức mạnh siêu thoát!

Dễ dàng phóng thích, miểu sát tất cả sinh linh.

Ngay cả Thiên Đạo Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng, Tam Thập Tam Thiên theo đó sụp đổ, tiếng ai minh của Đạo không ngừng vang vọng trong Hồng Hoang, bầu trời rách toạc, đại địa sụp lún, uyển như mạt thế giáng lâm!

Hồng Quân cũng đột nhiên tim đập thịch một cái, y cũng run rẩy.

Sức mạnh của Lâm Nghệ y chưa từng chứng kiến, nhưng sức mạnh siêu thoát của Thanh Tẩy Giả, lại khiến y cảm thấy vô lực sâu sắc!

Tin tức Thiên Đạo phản hồi cho y cũng tương tự.

Vô lực!

Không thể chống lại!

Khiến Hồng Quân cũng sinh ra một loại cảm xúc chưa từng có, tuyệt vọng!

"Ta tên Linh Hư Đạo Tôn, trong Hỗn Độn có không ít Đại Đạo đều do ta viết ra, quy tắc mà ngươi nắm giữ, đã có nguồn gốc từ Đại Đạo này.

Hiện tại, ta muốn thu hồi sức mạnh quy tắc trên người ngươi!" Linh Hư Đạo Tôn khóa chặt Lâm Nghệ!

Linh Hư Đạo Tôn chăm chú nhìn Lâm Nghệ, nội tâm vô cùng kích động.

Y quả thực không ngờ, trong mảnh Hỗn Độn này lại đản sinh ra một sinh mệnh quy tắc toàn diện.

Nếu tru sát y, tước đoạt quy tắc của y, chiếm làm của riêng...

Chương 185

Ánh mắt Linh Hư Đạo Tôn nhìn Lâm Nghệ, như một thợ săn quyết tâm phải có được con mồi.

Nếu săn giết sinh linh siêu thoát Hỗn Độn, nắm giữ sức mạnh quy tắc trước mắt này, sau khi tước đoạt sức mạnh quy tắc trên người Lâm Nghệ, rồi thôn phệ quy tắc đó, thì đối với việc đề thăng cảnh giới của y, sẽ có trợ giúp cực lớn!

Bởi vì, giới hạn của mảnh Hỗn Độn này vốn do y sáng tạo ra, vạn thiên Đại Đạo bên trong đều do sức mạnh quy tắc viết thành, Tam Thiên Đại Đạo, tất cả căn bản của Đạo đều diễn sinh từ quy tắc của y.

Y dùng hình thức gieo hạt, bồi dưỡng trong mảnh Hỗn Độn này, để sinh linh trong mảnh Hỗn Độn tu luyện, chứng đạo, làm mạnh mẽ Đại Đạo.

Chờ thời cơ chín muồi, y sẽ giáng lâm thanh tẩy, giết chết sinh linh Hỗn Độn, trích lấy Đại Đạo mà sinh linh Hỗn Độn nắm giữ, từ đó bổ sung và đề thăng sức mạnh quy tắc và cảnh giới!

Đề thăng sức mạnh quy tắc là một thủ đoạn bình thường!

Hiện tại, mảnh Hỗn Độn này bị coi như rau hẹ, có thể tùy thời thu hoạch.

Giờ đây lại đản sinh ra một siêu thoát giả nắm giữ quy tắc, nhìn khí tức không kém gì siêu thoát giả lão luyện thông thường, quy tắc mà y nắm giữ trong cùng tầng thứ cũng nên thuộc về tầng thứ đỉnh tiêm.

Với sức mạnh quy tắc tồn tại ở tầng thứ này, nếu Linh Hư Đạo

Tôn có được, tất nhiên sẽ đề thăng cực nhanh, làm sao y không kích động hân hoan.

Hiện tại, sinh linh siêu thoát trước mắt này, sức mạnh quy tắc mà y nắm giữ, chưa bị nhóm người kia phát hiện.

Nếu sớm thôn phệ quy tắc của Lâm Nghệ, không chỉ có thể đề thăng tu vi cảnh giới, mà còn có thể thành công nâng địa vị của mình trong nhóm người đó lên một bậc.

Không ngờ, chuyện tốt như vậy, lại được Linh Hư Đạo Tôn gặp phải trong thời kỳ y quản lý, thật là một chuyện may mắn không sao cầu được!

"Siêu thoát giả của Hỗn Độn, ngươi đã gặp phải điều bất hạnh của Bản Tôn, hãy bó tay chịu trói đi!" Linh Hư Đạo Tôn khóa chặt Lâm Nghệ, chậm rãi nói.

Trong Hỗn Độn, từng đạo Quy Tắc Chi Quang từ trên người Linh Hư Đạo Tôn bùng phát, bao phủ ức vạn vạn dặm Hỗn Độn.

Tất cả Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo chạm vào Quy Tắc Chi Quang này, đều trong khoảnh khắc tan vỡ phá diệt, trở thành Quy Tắc Chi Quang mới.

Một đôi Đại Thủ Quy Tắc thuần túy ngưng tụ từ Quy Tắc Chi Quang, lớn bằng mấy chục Trung Thiên Thế Giới, phù hiện.

Vạn thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo phàm chạm vào, đều hóa thành hư vô, trở thành một phần trong đó.

Đôi Đại Thủ ngưng tụ từ quy tắc thuần túy, như một ngọn Bất Chu Thần Sơn, lại tản mát ra lực lượng tịch diệt và hủy diệt khủng bố.

Hỗn Độn vô biên cũng không dám đến gần nửa phần, phàm chạm vào dù chỉ một chút, đều trong khoảnh khắc hóa thành hư vô tịch diệt.

Tất cả Đại Đạo trước mặt quy tắc, đều như sự khác biệt giữa phàm nhân và tiên thần, khoảng cách lớn như trời với đất, không thể rút ngắn khoảng cách giữa đôi bên.

Khủng bố!

Khủng bố!!

Đôi Đại Thủ như diệt thế từ từ hạ xuống phía trên Lâm Nghệ, cuốn lên sóng lớn vô biên.

Uy áp khủng bố, dường như hóa thành quy tắc thực chất, nghiền nát thân thể các Hỗn Độn Thần Ma, chúng nhân Hồng Hoang xung quanh đến mức nứt toác, dường như có một khoảnh khắc sẽ không thể chịu đựng nổi sự trấn áp của uy áp khủng bố đó trong chớp mắt.

Tựa như dưới uy áp khủng bố, hóa thành hư vô.

Tu vi và cảm ngộ Đại Đạo khổ luyện ngàn vạn vô số nguyên hội, đều sẽ bị sức mạnh quy tắc của Linh Hư Đạo Tôn thôn phệ.

"Sức mạnh của siêu thoát giả sao?" "Xem ra đã siêu thoát Đại Đạo Thánh Nhân từ lâu!" Sâu trong Hồng Hoang, Hồng Quân ánh mắt vọng về phía Hỗn Độn, nhìn Linh Hư Đạo Tôn đang đối chiến với Lâm Nghệ.

Dù cách xa hàng trăm ngàn vạn Đại Thiên Thế Giới đến Hồng Hoang đại địa, Hồng Quân vẫn từ xa cảm nhận được sức mạnh quy tắc khủng bố đáng tuyệt vọng đó, cùng với Quy Tắc Chi Thủ do quy tắc hóa thành.

Chính như tin tức Thiên Đạo phản hồi cho y.

Nhìn cảnh tượng khủng bố này, Hồng Quân cùng với những kẻ tự phụ bất phàm, hoặc những kẻ có tự tri chi minh trong Hồng Hoang, đều cảm thấy vô lực sâu sắc.

Căn bản không phải kẻ địch mà Thiên Đạo Thánh Nhân có thể chống đỡ.

Kẻ địch không thể phản kháng!!!

Đại Thủ Quy Tắc như diệt thế, trông có vẻ chậm rãi, nhưng trong một khoảnh khắc, lại đã vượt qua mười mấy Trung Thiên Thế Giới.

Trông có vẻ chậm rãi, nhưng thực chất lại với tốc độ cực nhanh mà mắt thường khó nhận ra, trấn áp về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ khẽ nâng mắt, ánh mắt nhàn nhạt nhìn Đại Thủ Diệt Thế của Linh Hư Đạo Tôn đang hạ xuống.

Chỉ thấy.

Lâm Nghệ khẽ cong tay nâng lên, trong Hỗn Độn, vô số Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo hiển hóa, hóa thành sức mạnh quy tắc, hình thành một Quy Tắc Chi Cung dài vạn trượng.

Đồng thời, Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo trong thể nội của hàng trăm tôn Hỗn Độn Ma Thần tại trường cũng trong cùng một khoảnh khắc, bị sức mạnh quy tắc của Lâm Nghệ rút ra, hóa thành sức mạnh quy tắc, dung nhập vào trong Quy Tắc Chi Cung.

Một mũi tên hư huyễn, lưu chuyển lực lượng sát phạt Tiễn Đạo khủng bố, dưới sự gia trì của Tiễn Đạo Quy Tắc của Lâm Nghệ, dần dần ngưng thực, dường như từ cấu trúc hư huyễn, dần dần thoát ly hư cấu, tiến vào thế giới chân thực, xuất hiện trong mắt mọi người.

Lực lượng hủy diệt sát phạt Tiễn Đạo khủng bố, dường như đã hóa thành tồn tại thực chất.

Sự sắc bén đâm người, đáng sợ từ mũi tên lưu chuyển, tản mát.

Chỉ riêng việc tiết lộ một tia khí tức, đã có thể hủy diệt một Đại Thiên Thế Giới ngàn vạn lần.

Tiễn Đạo Quy Tắc khủng bố gắn liền trên mũi tên, chỉ thấy, trường cung dài vạn trượng kia, dây cung từ từ kéo về phía sau.

Trong Hỗn Độn, tiếng xé rách chói tai do dây cung bị kéo phát ra, uyển như tiếng chuông khủng bố, vang vọng khắp Hỗn Độn, truyền đi khoảng cách ức vạn vạn Đại Thiên Thế Giới, truyền đến tận Hồng Hoang.

Vô số chúng sinh, đều như nghe thấy tiếng xé tai do dây cung bị kéo.

Băng!!!

Uyển như tiếng "băng" khai thiên tích địa.

Mũi tên trên trường cung vạn trượng, trong khoảnh khắc như thoát khỏi cương ngựa hoang, trong chớp mắt, xé toạc Hồng Hoang dường như bị ức vạn vạn Đại Thiên Thế Giới cản trở, mang theo uy thế vô cùng lẫm liệt, giết về phía Linh Hư Đạo Tôn.

Xẹt!

Một tiếng vang đột ngột!

Dường như không gì không thể phá vỡ, Đại Thủ Diệt Thế do vô tận sức mạnh quy tắc, Quy Tắc Chi Quang hóa thành, va chạm với mũi tên của Lâm Nghệ.

"Hử?!" Linh Hư Đạo Tôn kinh hãi, ánh mắt khóa chặt mũi tên đang va chạm với Đại Thủ Diệt Thế do sức mạnh quy tắc hóa thành.

Mũi tên và Đại Thủ va chạm, nhưng không xuất hiện cảnh tượng lẽ ra phải có trong não hải Linh Hư Đạo Tôn.

Chỉ thấy, mũi tên va chạm vào lòng bàn tay của Đại Thủ Diệt Thế.

Lực lượng sát phạt Tiễn Đạo khủng bố bao quanh mũi tên, không hề bị uy lực khủng bố mà Đại Thủ Diệt Thế của Linh Hư Đạo Tôn

phát ra ma diệt, không ngừng tiêu hao sức mạnh quy tắc và Quy Tắc Chi Quang trên Đại Thủ Diệt Thế của Linh Hư Đạo Tôn, không ngừng khắc sâu vào trong Đại Thủ Diệt Thế.

Đồng thời, bên tai Lâm Nghệ, truyền đến từng đạo âm thanh không ngừng.

"Trích lấy Hủy Diệt Quy Tắc 10000 đạo, đã dung nhập vào Tiễn Đạo Quy Tắc của Túc chủ!" "Quy Tắc hủy diệt khu vực 10000 đạo, đã dung nhập vào Tiễn Đạo Quy Tắc của Túc chủ!".....

Lời nhắc đột ngột, khiến Lâm Nghệ kinh ngạc!

Tiễn Đạo Hệ Thống, ngay cả quy tắc cũng có thể trích lấy?!

Vậy chẳng phải có thể trích lấy và nắm giữ thêm nhiều sức mạnh quy tắc hơn sao?

Đến đây, nội tâm Lâm Nghệ cũng dâng lên một loại cảm xúc hân hoan.

Vốn tưởng rằng, sau này Tiễn Đạo Hệ Thống thực sự sẽ trở thành đồ bỏ đi, nhưng không ngờ, Tiễn Đạo Hệ Thống cũng đã trải qua một lần siêu thoát, trích lấy sức mạnh quy tắc cấp cao hơn.

Chỉ cần mở Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, thì có thể phân giải, phẫu tích và trích lấy quy tắc!

Sức mạnh quy tắc của Linh Hư Đạo Tôn, kỳ thực không phải Hủy Diệt Quy Tắc, mà là Linh Hư Quy Tắc.

Không, bởi vì Linh Hư Quy Tắc có sát phạt diệt thế, tịch diệt, Linh Hư Chi Quang có thể thanh tẩy mọi thứ, tương tự như hủy diệt, nên mới được xếp vào Hủy Diệt Quy Tắc.

Loại sức mạnh này tương tự với Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn, có tính công kích hủy diệt cực mạnh, xa không thể so với Thiên Đạo

Quy Tắc.

Nếu Lâm Nghệ phân tích và nắm giữ được, thì có thể lợi dụng loại sức mạnh quy tắc này để phản chế Linh Hư Đạo Tôn.

Đương nhiên, lúc này đối với y mà nói, hoàn toàn không cần thiết!

Bởi vì, Linh Hư Đạo Tôn không tạo thành uy hiếp thực sự đối với y!

Một đòn thăm dò đơn giản, Lâm Nghệ cũng đại khái hiểu rõ sức mạnh của Hồng Mông Đạo Tôn, mạnh hơn không ít so với Đại Đạo Thánh Nhân trong nhận thức của sinh linh Hồng Hoang.

Đặc biệt là việc nắm giữ quy tắc, tùy ý tiêu diệt Đại Đạo, gần như đã siêu thoát một chiều không gian.

Một mặt trích lấy Hủy Diệt Quy Tắc, Lâm Nghệ cũng nghiêm túc phân tích thực lực của Linh Hư Đạo Tôn!

Linh Hư Đạo Tôn chứng kiến sát phạt của Tiễn Đạo Quy Tắc của Lâm Nghệ, cũng không còn coi thường nữa.

Ngay cả y cũng không thể không thừa nhận, sinh linh siêu thoát của thế giới Hỗn Độn này, mang lại uy hiếp lớn!

Điều này trước đây căn bản không hề tồn tại!

Y cũng lập tức nghiêm túc, Linh Hư Quy Tắc không ngừng phóng thích, hội tụ thành một Quy Tắc Quang Cầu, sau đó cướp lấy tất cả Đại Đạo xung quanh, chuyển hóa thành sức mạnh quy tắc, khiến quang cầu càng lúc càng khổng lồ vô biên, uyển như ức vạn tinh thần Hỗn Độn chồng chất tạo thành.

Theo Linh Hư Đạo Tôn đẩy tới.

Quy Tắc Quang Cầu khổng lồ vô biên vô hạn đó, đột nhiên bùng phát một chùm Quy Tắc Quang Trụ đường kính ức vạn cây số, trong

khoảnh khắc xuyên thủng mấy chục Đại Thiên Thế Giới, phá nát Hỗn Độn, đánh thẳng vào mũi tên Lâm Nghệ đã bắn ra, nuốt chửng hoàn toàn nó.

Sau đó, mang theo hủy diệt, cực tốc xông về phía Lâm Nghệ!

"Loại sức mạnh này!" Vô số Hỗn Độn Ma Thần nhìn Quy Tắc Quang Trụ, cảm xúc tuyệt vọng cực tốc lan tràn.

Trước đây, tất cả sinh linh ở sâu trong Hỗn Độn, hễ dính một đạo Quy Tắc Quang Trụ, đều bị ma diệt hoàn toàn, ngay cả Hỗn Độn Bản Nguyên, vật chất Hỗn Độn, Đại Đạo Hỗn Độn vân vân, đều bị thôn diệt, chỉ còn lại hư vô không quy tắc, vặn vẹo!

Thanh tẩy!

Đó là sự khủng bố của Linh Hư Quy Tắc!

Lâm Nghệ không hề bất ngờ.

Thậm chí, y còn không tránh.

Nhưng khi Hủy Diệt Quang Trụ tiếp cận phạm vi nửa Trung Thiên Thế Giới thì!

Bức tường ánh sáng cũng theo đó mà sinh ra!

Lập tức chặn đứng Quy Tắc Quang Trụ!

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn chấn động Hỗn Độn vô biên, đột nhiên vang lên!

Hủy Diệt Quang Trụ uyển như cột sáng laser, đánh vào bức tường ánh sáng, tạo thành một vòng xoáy xung kích hình hồ quang ở bên ngoài bức tường ánh sáng.

Vòng xoáy xung kích đó vô cùng khổng lồ, bao phủ mấy ngàn Trung Thiên Thế Giới, chia cắt cả Hỗn Độn!

Không, điều khiển độc nhãn của Linh Hư Đạo Tôn cũng ngưng lại, là Quy Tắc Quang Trụ không thể phá hủy bức tường ánh sáng!

Chương 186

Phải biết, đó là Quy Tắc Chi Quang của Linh Hư, ngay cả một Hồng Mông Đạo Tôn khác bị đánh trúng, cũng sẽ bị trọng thương, quy tắc tan vỡ.

Nhưng, bức tường ánh sáng không những không bị phá hủy, ngược lại còn nguyên vẹn không chút tổn hại.

Vòng xoáy xung kích đó là do sự phản đòn của quy tắc tạo ra!

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Hậu Thổ và những người khác, ai nấy đều ở trạng thái chấn động ngây người.

Sự khủng bố của bức tường ánh sáng, họ đã chứng kiến từ trước.

Nó cách biệt ở vô số chiều không gian khác.

Ban đầu, Đạo Tổ lợi dụng Thiên Đạo Diệt Thế Chi Lực và sức mạnh quy tắc, ngưng tụ Thiên Đạo Ma Bàn, dung nhập vào Đạo Tổ Chi Khu, đề thăng đến tầng thứ vô hạn tiếp cận Đại Đạo Thánh Nhân, mới có thể đánh ra một vết nứt trên vòng sáng.

Nhưng cũng chỉ đánh ra vết nứt, chứ không phá hủy được bức tường ánh sáng!

Hiện tại, tôn Đạo Tôn này, một tồn tại siêu thoát tầng thứ sinh mệnh, cao hơn một chiều không gian, nắm giữ hủy diệt quy tắc.

Y mạnh hơn Hồng Quân ở trạng thái đỉnh phong ba bốn chiều không gian, nhưng một đòn tấn công y phát động, lại không thể lay chuyển bức tường ánh sáng dù chỉ một chút.

Vừa so sánh, liền có thể cảm nhận được sự biến hóa của Lâm Nghệ sau khi siêu thoát!

Đương nhiên, cũng chỉ thông qua sự so sánh, chênh lệch, cảm nhận được một góc băng sơn khủng bố.

Lâm Nghệ rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Không có khái niệm.

Linh Hư Đạo Tôn cũng không có khái niệm!

Tương tự, Lâm Nghệ cũng không có khái niệm!

Linh Hư Đạo Tôn đang công kích, Lâm Nghệ thì đang trích lấy Hủy Diệt Quy Tắc, dùng để đề thăng Tiễn Đạo Quy Tắc Quang Văn!

Linh Hư Đạo Tôn thấy không phá được bức tường ánh sáng, cũng cực kỳ tức giận, không ngừng thôi động Linh Hư Quy Tắc dũng mãnh nhập vào Quy Tắc Quang Cầu trung, Quy Tắc Quang Cầu liền cùng với Hủy Diệt Quang Trụ, hình thành sát phạt quy tắc nguyên nguyên không ngừng.

Đồng thời, Linh Hư Đạo Tôn đẩy Quy Tắc Quang Cầu, cực tốc di chuyển.

Sát phạt của Quy Tắc Quang Trụ càng thêm khủng bố, không ngừng công kích bức tường ánh sáng, ma sát sinh ra thậm chí đốt cháy Hỗn Độn, dung luyện tất cả không gian Hỗn Độn xung quanh.

Nhưng, bức tường ánh sáng vẫn nguy nhiên bất động!

"Thứ quỷ quái gì thế?" Sắc mặt Linh Hư Đạo Tôn cũng đột nhiên trầm xuống, y trực tiếp giá ngự Quy Tắc Quang Cầu bao phủ mấy chục Trung Thiên Thế Giới kia, hung hăng đập vào bức tường ánh sáng, đập đến mức Hỗn Độn vô biên vô tận đều chấn động, ngay cả Hồng Hoang cũng đang sụp đổ.

Vô số cường giả ở biên giới Hỗn Độn Tinh Không, cũng bị chấn động đến thổ huyết!

Nhưng, bức tường ánh sáng không hề bị phá vỡ một chút nào, trong bức tường ánh sáng, Lâm Nghệ vẫn bình tĩnh đứng thẳng!

Thậm chí không có một chút phong ba nào!

Trong và ngoài bức tường ánh sáng, thực sự đã tạo thành hai chiều không gian!

Nhìn cảnh này, ngay cả Hồng Quân cũng hoàn toàn động dung, trên mặt lộ rõ vẻ khó tin.

Giả như, Thiên Đạo, hoặc một cường giả nào đó của Hồng Hoang, công kích Lâm Nghệ, không gây ra một chút tổn thương nào, thì y hoàn toàn tin.

Dù sao, Lâm Nghệ giờ đây đã siêu thoát, vượt trên quy tắc, là bản nguyên của Đại Đạo.

Nhưng, Linh Hư Đạo Tôn cũng là tồn tại siêu thoát bên trên, một khủng bố ở chiều không gian khác, Linh Hư Quy Tắc mà y nắm giữ lại càng hủy diệt cực hạn.

Y hẳn là không kém Lâm Nghệ là bao.

Nhưng cũng không thể phá vỡ bức tường ánh sáng!

Không thể vượt qua bên trong bức tường ánh sáng!

Điều đó có nghĩa là bức tường ánh sáng, cũng đã loại Linh Hư Đạo Tôn ra bên ngoài.

Coi Linh Hư Đạo Tôn như một loại tồn tại nhỏ bé, ở chiều không gian thấp.

Lâm Nghệ, đang ở trong vòng sáng, là chúa tể giả ở chiều không gian cao!

Thật là không thể tưởng tượng nổi?!

Ngay cả Hồng Mông Đạo Tôn cũng bị coi là kiến hôi, tầm cao của Lâm Nghệ, lại một lần nữa làm mới nhận thức của tất cả sinh linh!

Lâm Nghệ không chỉ siêu thoát, siêu thoát Đại Đạo, siêu thoát Hồng Mông Đạo Tôn, mà còn đạt đến một lãnh địa vô tri!

Hồng Quân cũng bị chấn động đến mức đạo tâm tu luyện vô tận hội nguyên, trong một sớm tan vỡ!

Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác, đạo tâm đã sớm tan vỡ.

Trước mặt Lâm Nghệ, Lâm Nghệ vĩ ngạn vô cực hạn, và sự nhỏ bé vô cực hạn của họ, tạo thành hai thái cực.

Hận thù ân oán, cảm kích, sùng bái vân vân, tất cả vào lúc này, đều trở nên vô cùng hư vọng!

Đôi mắt Lâm Nghệ tràn đầy Quy Tắc Chi Quang, như một vị thần linh phủ khám lũ kiến dưới chân, đối với những công kích mà y phát ra (Linh Hư Đạo Tôn phát ra), ngưng thị Linh Hư Đạo Tôn, nhưng không ra tay, một mặt trích lấy quy tắc, một mặt thẩm thị kẻ siêu thoát ở chiều không gian cao này!

Bên ngoài quang tường, quang cầu quy tắc ngưng tụ từ Linh Hư quy tắc điên cuồng oanh kích bức chướng quang tường, nhưng vẫn bất động chút nào, khiến Linh Hư Đạo Tôn càng thêm chấn động, càng thêm không thể tin nổi.

Trong các chiều không gian Hỗn Độn, lại có thứ mà Linh Hư chi quang không thể hủy diệt.

Quang tường kia, ngay cả y cũng không thể nhìn thấu.

“Ngươi nghĩ chỉ dựa vào quang tường này, có thể ngăn cản mọi thứ sao!” “Bản tọa không giết được ngươi, nhưng ngươi cũng không dám ra, mà cũng không giết được Bản tọa.” Linh Hư Đạo Tôn vừa

kích tướng Lâm Nghệ, đồng thời cũng không tin tà, một mặt điên cuồng thôi động Linh Hư quy tắc, một mặt xuyên thấu quang cầu quy tắc, toàn thân phát sáng, đó là Linh Hư quy tắc chi quang.

Được Linh Hư quy tắc chi quang bảo hộ, Linh Hư Đạo Tôn vượt qua vùng hủy diệt, lao thẳng đến trước quang tường.

Từ độc nhãn của y, đột nhiên bùng phát một Pháp tắc chi vật rực rỡ, hiển hóa Linh Hư quy tắc vờn quanh, hình thành một đại sát khí tựa như một con quay xoay tròn, oanh kích lên quang tường.

Dường như muốn khoan thủng quang tường!

Lâm Nghệ không để ý, ngưng thị Linh Hư Đạo Tôn.

Từ tình hình thăm dò, sức mạnh của Linh Hư Đạo Tôn đại khái vượt qua Đại Đạo Thánh Nhân vài cấp độ cảnh giới.

Đại khái tương đương với Đại Đạo Thánh Nhân tam tứ trọng.

Sử dụng sức mạnh Linh Hư quy tắc có thể chuyển hóa tất cả sức mạnh, từ đó chuyển hóa thành Linh Hư quy tắc.

Do đó, kết hợp với lời nhắc nhở của Bàn Cổ đại thần và thông tin Linh Hư Đạo Tôn tiết lộ, Lâm Nghệ đại khái đã rõ.

Cái gọi là "thanh tẩy" (tẩy sạch), hẳn là Linh Hư Đạo Tôn đang thu thập Đại Đạo và bản nguyên trong Hỗn Độn để đề thăng Linh Hư quy tắc của y.

Hồng Mông, là tồn tại chiều không gian cao nhất, tự nhiên có quyền khống chế tuyệt đối đối với Hỗn Độn chiều không gian thấp hơn.

Giống như mối quan hệ giữa nhân loại và cừu!

Nhân loại nuôi cừu, để ăn thịt và lấy lông!

Ví dụ này cũng thích hợp để áp dụng cho Hồng Mông và Hỗn

Độn.

Ngoài ra, Linh Hư Đạo Tôn cùng sinh linh Hồng Hoang, hoặc sinh linh Hỗn Độn, kỳ thực có hình thái tương tự.

Hoặc giả, sinh linh trong vùng Hỗn Độn này đều do Đại Đạo tạo thành.

Những Đại Đạo này do Hồng Mông Đạo Tôn dùng sức mạnh quy tắc viết nên, cũng mang theo một phần ý chí của Hồng Mông Đạo Tôn.

Sinh linh trong Hỗn Độn sau khi sinh ra, tự nhiên cũng mang theo đặc tính và hình dạng của Hồng Mông Đạo Tôn.

Điều khác biệt duy nhất là Hồng Mông Đạo Tôn nắm giữ siêu thoát, là người viết nên tất cả quy tắc, Đại Đạo, đứng ở chiều không gian cao nhất.

Nhưng về bản chất, y cùng sinh linh Hồng Hoang...

Nếu đã vậy, Lâm Nghệ có thể dùng Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo để giết đối phương.

Tại đây, Lâm Nghệ giương một mũi tên, khóa chặt Linh Hư Đạo Tôn đang điên cuồng oanh kích quang tường. 29.

Từng luồng Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo hủy diệt giao hòa dệt thành một mũi tên.

Không chỉ Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo, mà ngay cả Linh Hư quy tắc đang oanh trên quang tường cũng bị mũi tên điên cuồng rút lấy.

Vào lúc này, Lâm Nghệ vận dụng Hỗn Độn Chi Tâm, lập tức, sức mạnh Hỗn Độn và bản nguyên vô biên vô tận đều dung nhập vào mũi tên, liên tục không ngừng rót vào.

Hỗn Độn Chi Tâm là phần thưởng khi đột phá tầng thứ chín của Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, có thể điều động bản nguyên Hỗn Độn của vũ trụ chủ.

Bởi vậy, tương đương với việc Lâm Nghệ đang nắm giữ Hỗn Độn.

Điều động bản nguyên Hỗn Độn, sức mạnh Hỗn Độn và bản nguyên trong phạm vi hàng chục, hàng triệu, hàng vạn Đại Thiên thế giới đều có thể sử dụng trong nháy mắt, liên tục gia trì sức mạnh.

Khoảnh khắc mũi tên ngưng tụ, Linh Hư Đạo Tôn dự cảm không ổn, ngừng dùng độc nhãn công kích, lùi về phía sau quang cầu quy tắc.

Y cực kỳ kiêng kỵ mũi tên Lâm Nghệ ngưng tụ lần này!

Đồng thời, y cũng cực kỳ tức giận.

Y là một kẻ siêu thoát ở chiều không gian cao cấp, đã dùng hết mọi thủ đoạn, lại không thể phá vỡ một bức quang tường của một sinh linh ở chiều không gian Hỗn Độn này, e rằng sẽ trở thành trò cười triệt để.

Lâm Nghệ không ngăn cản hành động Linh Hư Đạo Tôn lùi về phía ngoài quang cầu quy tắc.

Không, mũi tên trong tay y không dừng lại, trong nháy mắt đã bắn ra.

Mũi tên cực tốc xuyên thấu phạm vi vài Trung Thiên thế giới, hóa thành một mũi tên Quy Tắc Quang Văn đường kính vài triệu dặm, lao thẳng về phía quang cầu quy tắc.

Cảnh tượng này, khiến Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, Đế Giang, thậm chí Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn đều chăm chú ngưng thị.

Hồng Mông Đạo Tôn cường đại khiến người ta tuyệt vọng!

Duy hữu Lâm Nghệ mới có thể kháng hành.

Nếu Lâm Nghệ có thể đánh lui Hồng Mông Đạo Tôn, vậy thì có cứu rồi.

Trước đó, Lâm Nghệ và Linh Hư Đạo Tôn đã giao tranh một phen, nhưng vẫn chưa thấy rõ mấu chốt thắng bại.

Lâm Nghệ dựa vào quang tường khiến Linh Hư Đạo Tôn không thể phá vỡ, nhưng không có nghĩa Lâm Nghệ có thể chiến thắng Linh Hư Đạo Tôn.

Nếu không thể chiến thắng, tạo thành cục diện giằng co, đối với Hồng Hoang mà nói, uy hiếp tiềm tàng sẽ càng lớn.

Do đó, một mũi tên này là mũi tên mà Lâm Nghệ đã vận dụng sức mạnh chân chính.

Liệu có thể tạo thành áp chế nhất định đối với Hồng Mông Đạo Tôn hay không, mọi người đều đang chờ xem.

Nếu có thể, kiếp Đại Thanh Tẩy lần này sẽ vượt qua.

Chương 187

Không.

Khoảnh khắc tiếp theo, tình huống bất ngờ cũng lập tức xảy ra.

Chỉ thấy mũi tên kia tựa như một cây kim, đâm vào quả bóng.

Mũi tên xuyên thấu quang tường, bắn thẳng vào quang cầu quy tắc bao phủ phạm vi vài trăm Trung Thiên thế giới, sức mạnh quy tắc xé toạc hủy diệt hình thành, trong khoảnh khắc đã đánh tan quang cầu quy tắc đó.

Mũi tên như chẻ tre, xuyên qua từng tầng Hỗn Độn, trong nháy mắt đã bắn thẳng đến trước người Linh Hư Đạo Tôn.

Công kích Linh Hư quy tắc tựa con quay mà Linh Hư Đạo Tôn diễn hóa bằng độc nhãn cũng không thể ngăn cản, bị một mũi tên kích xuyên thân thể siêu thoát.

Thân thể y bị bắn bay ra ngoài hàng ức vạn vạn dặm, va chạm khiến vài khu vực Đại Thiên Hỗn Độn đều tan vỡ.

Vốn dĩ, một đòn công kích đơn lẻ không có sức phá hoại lớn đến vậy, nhưng sự va chạm đi kèm là sự khuếch tán của sức mạnh quy tắc.

Dưới sức mạnh quy tắc, mọi Đại Đạo đều tan nát, không gian há có thể toàn vẹn.

Linh Hư Đạo Tôn đã bị trọng thương.

Không chảy máu.

Nhưng trên người y lại xuất hiện một quang động khổng lồ, quy tắc hiển hóa, không ngừng tan vỡ.

Sự tan vỡ này, giống như sinh linh Hồng Hoang chảy máu vậy.

Hô!

Các cường giả Hồng Hoang và Hỗn Độn Ma Thần đang há hốc mồm kinh ngạc, nặng nề thở ra một hơi, nội tâm thả lỏng.

Nằm ngoài dự liệu, Lâm Nghệ không chỉ áp chế được Hồng Mông Đạo Tôn, mà còn một mũi tên trọng thương đối phương.

Điều này có nghĩa là Hồng Hoang không còn nguy cơ Đại Thanh Tẩy nữa!

Cũng có nghĩa là Lâm Nghệ sở hữu sức mạnh vượt trên Hồng Mông Đạo Tôn!

Nhưng điều này lại khiến Thiên Đạo trong Hồng Hoang vô cùng kiêng kỵ.

Bởi vì, y vừa dung hợp Địa Đạo.

Nếu Lâm Nghệ phục hồi tinh thần, chắc chắn sẽ đối phó với y.

Khi đó, những gì y phải chịu cũng là sự áp bách từ Lâm Nghệ.

Đến nước này, y quyết định ra tay trước để chiếm ưu thế.

Hiện tại Linh Hư Đạo Tôn bị trọng thương, uy hiếp đối với Hồng Hoang đã giảm nhẹ, không đáng lo ngại.

Mối họa lớn nhất chính là Lâm Nghệ.

Dung nhập Địa Đạo, sức mạnh Thiên Đạo cũng tăng vọt không giới hạn, thậm chí có thể vượt qua cả Linh Hư Đạo Tôn.

Khi Lâm Nghệ đánh bại Linh Hư Đạo Tôn, trọng thương y, mọi người thầm thở phào nhẹ nhõm thì Thiên Đạo đột nhiên thôi động tất cả sức mạnh quy tắc, Diệt Thế Chi Lực, v.v., ngưng tụ thành Diệt Thế Đại Ma, từ Hồng Hoang lao ra, bất ngờ oanh sát Lâm Nghệ từ

phía sau.

Thiên Đạo thực sự sợ hãi rồi.

Dung nhập Nhân Đạo đã chạm đến giới hạn của Lâm Nghệ.

Vì muốn chứng đạo, bước ra bước thứ tư, Lâm Nghệ mới không quản.

Nhưng cũng vì thế mà suýt chút nữa đã hủy diệt Hồng Hoang.

Nay, nhân lúc Lâm Nghệ chứng đạo, y lại thừa cơ cưỡng ép dung hợp Địa Đạo, âm thầm bày kế với Lâm Nghệ, đã hoàn toàn chạm đến giới hạn của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn.

Dù sao, Địa Đạo chính là Hậu Thổ.

Cũng là nơi Vũ Tộc nương tựa.

Nếu chiếm cứ, chẳng khác nào đột nhập vào nhà Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ ra tay với y, chỉ là chuyện sớm muộn.

Trước đây có lẽ y không sợ, nhưng đã chứng kiến Lâm Nghệ trọng thương Linh Hư Đạo Tôn, sức mạnh vượt qua nhận thức, khiến y rơi vào cảnh sợ hãi.

Do đó, y quyết định ra tay trước để chiếm ưu thế!

Diệt Thế Đại Ma lao ra khỏi Hồng Hoang, mọi bản nguyên Đại Đạo của toàn bộ Hồng Hoang đều bị điên cuồng rút lấy, khiến không gian Hồng Hoang như bụi phấn không ngừng tan vỡ, hình thành một cảnh tượng mạt thế Hồng Hoang sắp sụp đổ.

Sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy mọi thứ đang sụp đổ, lập tức tuyệt vọng kêu than!

Thiên Đạo lại không thèm đếm xỉa, ôm ý chí tất sát lao về phía

Lâm Nghệ.

Nếu không giết được Lâm Nghệ, trọng thương Lâm Nghệ cũng là chiến thắng.

Hồng Quân cũng nhận ra ý đồ của Thiên Đạo, thừa cơ lao ra, cấu trúc Thiên Đạo Trận Đồ, cùng với Nhân Đạo và Địa Đạo, mượn sức mạnh của Nhân Đạo và Địa Đạo gia trì lên Thiên Đạo.

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Hậu Thổ cùng các cường giả Hồng Hoang khác đang quan sát cục diện chiến đấu ở Hỗn Độn, đột nhiên cảm thấy sự sát phạt khủng bố phía sau, sắc mặt đại biến.

Không đợi họ kịp phản ứng, một cỗ sức mạnh cấm kỵ mênh mông trực tiếp áp chế họ phải quỳ phục giữa Hỗn Độn.

Hậu Thổ cũng sắc mặt đại biến, vội vàng bảo vệ Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu và Cửu Phượng, đặc biệt là Cửu Phượng!

"Thiên Đạo!" Hậu Thổ nhìn Diệt Thế Đại Ma trong nháy mắt bay vào tinh không Hỗn Độn, rút lấy mọi sức mạnh Hỗn Độn, tấn công Lâm Nghệ.

Nàng không thể ngăn cản, vì cuộc tấn công quá đột ngột, quá bất ngờ.

Ai có thể ngờ, Thiên Đạo lại ra tay vào lúc này, bất chấp uy hiếp của Thanh Tẩy Giả, cũng muốn đối phó với Lâm Nghệ.

"Đáng chết!" Khoảnh khắc đó, Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn cũng sắc mặt âm trầm.

Thiên Đạo điên rồi!

Chỉ có Lâm Nghệ mới có thể kháng hành Hồng Mông Đạo Tôn, vậy mà vào lúc này lại ra tay ngầm, đẩy Hồng Hoang vào vực sâu.

Yêu Tộc, Tiệt Giáo, vô số sinh linh đều đang chờ đợi.

Thanh Tẩy Giả bị đánh lui, tận thế bị phá tan.

Nay sắp thực hiện được rồi.

Thiên Đạo lại đột nhiên ra tay, cắt đứt sự sống!

Sao có thể không giận!

Không, Thiên Đạo lúc này cũng vô cùng khủng bố.

Dưới sự trấn áp của Diệt Thế Đại Ma, họ thậm chí không có chút sức mạnh để nhúc nhích, đừng nói chi là ngăn cản.

Chỉ có thể nhìn Diệt Thế Đại Ma trong nháy mắt va chạm vào sau lưng Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ cười lạnh.

Việc Thiên Đạo ra tay, y không hề bất ngờ.

Thậm chí, khoảnh khắc Thiên Đạo động thủ, y đã cảm ứng được.

Khi Diệt Thế Đại Ma tiếp cận phạm vi vài triệu dặm, khoảnh khắc Diệt Thế chi quang va chạm với Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo trên người y, quang tường cũng xuất hiện, ngăn chặn Diệt Thế Đại Ma.

Oanh long!

Kèm theo một tiếng động khủng bố, toàn bộ Hỗn Độn lại rung chuyển một lần nữa.

Linh Hư Đạo Tôn lao ra từ phế tích Hỗn Độn, cũng đang áp chế thương thế quy tắc, ngưng thị biến cố đột nhiên này.

Trong độc nhãn của y lóe lên một tia sáng, Linh Hư quy tắc không ngừng ngưng tụ, y cũng thừa cơ xông lên.

“Ta sớm đã đoán Thiên Đạo sẽ ra tay!” “Chỉ là không ngờ lại không kiềm chế được!” Lâm Nghệ ngưng thị Diệt Thế Đại Ma.

Đồng thời, y vung tay áo, trước mặt Linh Hư Đạo Tôn đang xông lên, hình thành hàng ức vạn vạn bức tường bão hủy diệt Hỗn Độn.

Mỗi bức tường đều được gia trì sức mạnh Quy Tắc Tiễn Đạo, có thể tạo áp lực hiệu quả lên Linh Hư Đạo Tôn.

Lâm Nghệ đã nắm giữ Hỗn Độn Chi Tâm, tương đương với việc toàn bộ bản nguyên Hỗn Độn đều có thể sử dụng.

Chỉ cần y nguyện ý, có thể khiến Đại Đạo trong bản nguyên Hỗn Độn nghịch chuyển thành Quy Tắc Tiễn Đạo.

Linh Hư Đạo Tôn bị ngăn cản, Lâm Nghệ giơ tay, quy tắc ngưng tụ thành cung.

Sức mạnh Hỗn Độn vô biên vô tận hội tụ và dung hợp với Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo, hội tụ thành một mũi tên, trong nháy mắt bắn thẳng về phía Diệt Thế Đại Ma, va chạm vào nó.

Oanh long!

Diệt Thế Đại Ma khổng lồ khuếch đại bằng vài chục Trung Thiên thế giới, đột nhiên chấn động kịch liệt, từng vết nứt tựa như vết nứt trên trời cực tốc khuếch tán.

Không, nhưng nó vẫn không hoàn toàn tan vỡ.

Đương nhiên, Lâm Nghệ cố ý làm vậy!

Thiên Đạo, không thể tập kích thành công, nhưng cũng chỉ có thể chọn đánh cược một phen, bất chấp tất cả rút lấy Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, toàn bộ dung nhập vào Diệt Thế Đại Ma, nhất định phải phá hủy quang tường của Lâm Nghệ.

Cùng Lâm Nghệ giằng co!

Khi đó, Hồng Mông Đạo Tôn kia cũng sẽ chọn cơ hội ra tay, uy hiếp Lâm Nghệ.

Y sẽ áp chế và loại bỏ Lâm Nghệ, mối uy hiếp kia.

Khi đó, y sẽ trở thành người thắng lớn nhất.

Lâm Nghệ cười lạnh.

Không ngừng dẫn dụ Thiên Đạo hội tụ sức mạnh quy tắc Hồng Hoang lên Diệt Thế Đại Ma, khiến ý chí của y cũng đặt nặng lên Diệt Thế Đại Ma, không còn đường lui.

Vào lúc này, trong Hồng Hoang, ý chí và sức mạnh quy tắc được Lâm Nghệ sắp đặt sẵn, ẩn tàng trong Nhân Đạo, Địa Đạo, đột nhiên bùng phát.

Nhân lúc Thiên Đạo chuyển sức mạnh quy tắc và ý chí Thiên Đạo ra ngoài trời, chúng cực tốc chiếm cứ Hồng Hoang.

"Không ổn!" Hồng Quân nhận ra, sắc mặt đại biến, lập tức hiểu ra kế hoạch, vội vàng nhắc nhở Thiên Đạo.

Thiên Đạo cũng phải quay lại, dường như hoảng hốt, chuẩn bị rút sức mạnh quy tắc và ý chí trở về Hồng Hoang.

"Giờ phút này, sự giãy giụa của ngươi cũng vô dụng thôi!" "Ngươi vốn không nên tồn tại!" Lâm Nghệ lạnh lùng nói.

Đột nhiên điều động tất cả sức mạnh Quy Tắc Tiễn Đạo gia trì lên mũi tên, liền thấy Diệt Thế Đại Ma càng nứt nẻ nhiều hơn, và tiếp tục tan vỡ, sức mạnh quy tắc trên đó cũng đang sụp đổ.

Chương 188

“Hậu Nghệ!

Nghịch thiên giả, ta chưa xong đâu!” Trong Diệt Thế Đại Ma, đột nhiên hiển hóa một khuôn mặt khổng lồ biến ảo của chúng sinh, lạnh lẽo nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, phát ra một tiếng gầm thét, rồi cùng Diệt Thế Đại Ma tan vỡ.

Một lần tập kích, cũng đã kết thúc bằng thất bại!

Không, Thiên Đạo không chết.

Ý chí Thiên Đạo và Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo vô cùng vô tận, cực tốc thu lại vào Hồng Hoang.

Lúc này, y sao có thể không biết rằng Lâm Nghệ buông lỏng cho y dung nhập Nhân Đạo, Địa Đạo, là có mưu đồ từ trước, vì một ngày này.

Y đã mắc bẫy!

Nếu không quay về Hồng Hoang tranh giành quyền khống chế, y sẽ hoàn toàn biến mất.

Khi đó, y sẽ thật sự tiêu thất, muốn lấy Hồng Hoang uy hiếp Lâm Nghệ, e rằng cũng không có vốn liếng đó.

Hồng Quân cũng hoảng hốt.

Sự việc diễn biến đến mức này, ngay cả y cũng không dự liệu được.

Kế hoạch vô tận hội nguyên của y, tận dụng Hồng Hoang, nhưng lại bị phản kế.

Nếu Thiên Đạo bị tiêu diệt, vậy y cũng sẽ hoàn toàn mất đi vị trí

Đạo Tổ, thực lực cũng sẽ suy yếu rất nhiều.

Ý chí Thiên Đạo rõ ràng được mất.

Nếu tiếp tục giằng co với Lâm Nghệ ở Hỗn Độn bên ngoài, không những không có lợi mà còn có thể bị trọng thương lần nữa.

Với cảnh giới khủng bố của Lâm Nghệ, ngay cả khi liên hợp với Linh Hư Đạo Tôn cũng khó lòng áp chế y.

Thậm chí, nếu bị kìm chế, ý chí của Lâm Nghệ mang theo quy tắc tiềm tàng trong Nhân Đạo, Địa Đạo, sẽ dần dần khống chế mọi thứ trong Hồng Hoang, loại bỏ y ra ngoài.

Khi đó, y sẽ hoàn toàn mất đi Hồng Hoang, mất đi nơi dựa dẫm tồn tại.

So với việc đối phó Lâm Nghệ, trước tiên y phải giành lại quyền lực Hồng Hoang.

Lâm Nghệ không giết được, cũng không đánh bại được, nhưng có thể uy hiếp được y.

Dù sao, Địa Phủ, Vũ Tộc, Nhân Gian Giới của Nhân Đạo đều có liên quan đến Lâm Nghệ.

Nếu y tự hủy Hồng Hoang, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến Nhân Đạo, Địa Đạo.

Y có thể uy hiếp Lâm Nghệ, bảo toàn con bài của bản thân.

Nếu không có những thứ này, y sẽ bị Lâm Nghệ tiêu diệt, y sẽ bị tiêu diệt.

Thiên Đạo đi nhanh, đến cũng nhanh, thu hút tất cả sức mạnh quy tắc về Hồng Hoang, để kháng cự sự thay thế của ý chí và sức mạnh quy tắc tiềm tàng của Lâm Nghệ đối với y.

Ý chí Hồng Quân cũng dung hợp với Thiên Đạo, trợ giúp Thiên

Đạo!

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa và các Thánh Nhân Huyền Môn khác, cũng không thể không cống hiến sức mạnh của mình.

Chính xác hơn là, sức mạnh Đại Đạo Thánh Nhân ký thác trong Thiên Đạo của họ bị ý chí Thiên Đạo rút lấy.

Lão Tử, Nữ Oa và những người khác cũng đã hiểu ra kế của Lâm Nghệ.

Cái gọi là Tây Du Lượng Kiếp, không chỉ là vì Thiên Đạo viên mãn bản thân, mà còn là một phần trong kế hoạch của Lâm Nghệ!

Ngoài ra, họ thậm chí còn đoán được, cái gọi là "trọng thương" đó, cũng không phải hoảng sợ chết chóc như vậy.

Dựa theo trận đại chiến giữa Lâm Nghệ và Linh Hư Đạo Tôn, có thể suy đoán rằng lúc đó Lâm Nghệ đã là trần nhà của Hồng Hoang.

Bàn Cổ đại thần tuy mạnh, nhưng chỉ là một hóa thân ý chí, làm sao có thể gây thương tổn cho y?

Ngay cả Bàn Cổ đại thần đích thân đến, e rằng cũng khó mà phá vỡ quang tường đó!

Đương nhiên.

Những điều này, trước đây họ cũng không hề hay biết.

Bởi vì, lúc đó không có cách nào thăm dò cảnh giới của Lâm Nghệ.

Nay, chỉ dựa vào tình hình đại chiến với Linh Hư Đạo Tôn, họ mới suy đoán được thực lực của Lâm Nghệ lúc bấy giờ.

Do đó, không chỉ bị lừa, ngay cả Đạo Tổ và Thiên Đạo cũng mắc kế, từng bước bị dẫn vào bẫy.

Dùng trọng thương để mê hoặc, dùng việc phục hồi thương thế để tạo cảm giác căng thẳng, áp bách, buộc Thiên Đạo phải ra tay với Nhân Đạo.

Sau đó, Lâm Nghệ lại lấy cớ Hỗn Độn Ma Thần kiếp trì Thập Nhị Tổ Phù làm lý do, rời khỏi Địa Đạo, nhường một cơ hội tốt cho Thiên Đạo, để y dung hợp Địa Đạo.

Dung hợp này, không phải để thành toàn, mà là "ám độ trần thương".

Lâm Nghệ đã sớm dung hợp sức mạnh quy tắc với Nhân Đạo, Địa Đạo, từ bên trong làm suy yếu ý chí Thiên Đạo, từ đó thay thế Thiên Đạo.

Đến đây, lòng họ chìm xuống tận cùng!

Họ chưa từng thấy kế sách của Lâm Nghệ, nhưng nay một kế này lại khiến Đạo Tổ, Thiên Đạo đều mắc bẫy.

Bàn cờ rõ ràng như vậy, nhưng đến khi đáp án được hé mở mới biết.

"Huyền Môn xong rồi!" Lão Tử nội tâm than thở chua xót.

Y không thể đoán ra sự khủng bố của Lâm Nghệ, áp lực lớn khiến y rối loạn trận cước, một lòng lao vào việc phải nhanh chóng đuổi kịp Lâm Nghệ, cân nhắc trấn áp y, chỉ muốn nhanh chóng khiến Thiên Đạo phục hồi và trở nên mạnh hơn.

Từ đó, y đã bỏ qua cái kế tiềm tàng!

Trước đây có chút cảnh giác, nhưng cũng bị sự trưởng thành của Lâm Nghệ dọa mà mất kế!

Nay muốn giãy giụa nữa, quá khó, quá khó rồi!

Trong tinh không Hỗn Độn bên ngoài, Khổng Tuyên cũng nhận

thấy không ổn, nhìn vào bên trong Hồng Hoang, sắc mặt cực kỳ trầm trọng.

Đến giờ phút này, y cuối cùng đã hiểu ra, vì sao lúc Thiên Đạo dung nhập Nhân Đạo, Lâm Nghệ lại phải che giấu?

"Đánh úp Thiên Đạo!" Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn còn chưa hoàn hồn từ sự phản đòn của Thiên Đạo, lại bị biến cố lớn của Hồng Hoang dọa giật mình!

Từ bên trong làm suy yếu Thiên Đạo.

Việc mà họ không dám nghĩ đến, vậy mà lại xảy ra!

Và thành công!

Lâm Nghệ nắm giữ sức mạnh quy tắc, có tác dụng áp chế đối với Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo Hồng Hoang.

Một khi chiếm cứ Hồng Hoang, e rằng Thiên Đạo cũng sẽ bị thương nặng.

Hậu Thổ, Dương Mi, Đế Giang và những người khác một mặt cảnh giác Linh Hư Đạo Tôn đang điên cuồng công kích bên ngoài Hỗn Độn, một mặt cũng phân tâm quan sát biến cố lớn của Hồng Hoang.

Thấy Lâm Nghệ ra tay đối phó Thiên Đạo, Hậu Thổ cũng như trút được gánh nặng, mơ hồ hoài ấp mong đợi.

Nếu thật sự tiêu diệt Thiên Đạo, vậy Lâm Nghệ chiếm cứ Thiên Đạo, dung hợp Thiên Địa Nhân Tam Đạo làm một.

Sự gia trì mang lại, đối với sự đề thăng của Địa Đạo, không thể đo lường được.

Đối với bản thân nàng, lợi ích cũng khó mà tưởng tượng.

Nhưng..... có một Linh Hư Đạo Tôn đang rình rập, chờ cơ hội hành động!

Nàng cũng không thể không cẩn thận!

Nếu Lâm Nghệ toàn tâm đối phó Thiên Đạo, mà Linh Hư Đạo Tôn lại tập kích lén, thì hậu quả không dám tưởng tượng.

Lâm Nghệ chỉ liếc mắt một cái nhìn Linh Hư Đạo Tôn đang đánh tan từng tầng bão Hỗn Độn và tấn công, y cực tốc kéo căng quy tắc chi cung.

Sức mạnh bản nguyên Hỗn Độn vô biên vô tận bị rút lấy, dung hợp với Quy Tắc Quang Văn Tiễn Đạo, đồng thời dung nhập cả Linh Hư quy tắc bị y rút lấy.

Cực tốc kéo căng, mũi tên bắn ra, nghịch lại mọi quy tắc mà bắn, trong khoảnh khắc quán xuyên vạn thiên thế giới, trùng phá từng tầng bão hủy diệt, cuốn lấy những cơn bão đó, hình thành một cơn lốc sát phạt Quy Tắc Tiễn Đạo hủy diệt cực hạn.

Cơn lốc xoáy sinh ra, nuốt chửng mọi thứ, khiến không gian trở nên vô quy tắc, thành trạng thái xoắn ốc méo mó, không còn là không gian mà con mắt ba chiều có thể nhìn thấy.

Linh Hư Đạo Tôn nhìn sự hủy diệt đó, độc nhãn của y cũng cực tốc co rút.

Trong sự sát phạt đó, y cũng cảm nhận được sự tịch diệt đặc biệt.

Nếu bị bao phủ trong đó, y cũng sẽ tàn lụi mà tan biến.

Siêu thoát, bản thân quy tắc, nhưng quy tắc cũng sẽ bị tan vỡ, sau đó tùy theo hư vô xoắn ốc méo mó mà tiêu tán.

Hóa thành ức ức vạn mảnh vỡ quy tắc, vĩnh viễn chìm đắm tại đây.

Trừ phi một ngày nào đó, Hỗn Độn trọng tổ, Hồng Mông triệu hoán, tập hợp các mảnh vỡ quy tắc lại, mới có thể khôi phục.

Bằng không, sẽ hoàn toàn tịch diệt!

Trong sự hủy diệt đó, y đã cảm ứng được Linh Hư quy tắc!

Y càng giật mình hơn!

Y thi triển Linh Hư chi quang, hình thành một cột sáng quy tắc rực rỡ, động xuyên qua cơn lốc xoáy.

Đồng thời, y điên cuồng chạy trốn vào sâu trong Hỗn Độn, cơn lốc xoáy kia không ngừng khuếch tán, đẩy về phía sâu hơn.

Phía sau cơn lốc xoáy, lại là một mũi tên tưởng chừng không đáng kể, nhưng lại có thể yên diệt Hỗn Độn!

Thấy Linh Hư Đạo Tôn rút lui, Lâm Nghệ mới thu liễm ý chí, tiến vào Hồng Hoang.

Vô cùng vô tận quy tắc theo sau dũng mãnh nhập vào, cùng Thiên Đạo bác dịch.

Trước đó, trên Nhân Đạo, Địa Đạo, Lâm Nghệ đã bày kế, khiến Thiên Đạo dung hợp, từ đó tiếp xúc với Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, thuận lợi tiến vào bản thân Thiên Đạo.

Nắm giữ Nhân Đạo, Địa Đạo và một phần Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng không cam tâm, điều động tất cả sức mạnh để khu tán ý chí quy tắc xâm nhập của Lâm Nghệ, trục xuất y ra ngoài.

"Sự giãy giụa vô ích!

Kết thúc rồi!" Ý chí khủng bố của Lâm Nghệ giáng lâm, tồi khô lạp hủ, mạnh mẽ càn quét và tiêu diệt ý chí Thiên Đạo, uyển nhược hồng thủy thôn một đại địa, giảo sát bất kỳ một điểm ý chí Thiên Đạo nào trong Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo!

Phốc thử!

Phốc thử!

Tại một góc Hồng Hoang nào đó, Hồng Quân gặp phản phệ, trực tiếp phun ra một ngụm huyết tiễn, khí tức cực tốc suy yếu.

Chương 189

Trên khuôn mặt y, hiện lên sự tiều tụy, và chấn động, cùng với sự khó tin đậm đặc.

Y vạn lần cũng không ngờ, có một ngày, ngay cả Thiên Đạo mà y dựa dẫm nhất, trật tự tối cao nhất, cũng bị tước đoạt.

Từ nay về sau, y không còn cao cao tại thượng, chấp chưởng Thiên Đạo, thay trời hành đạo nữa.

"Hậu Nghệ!" Hồng Quân tràn đầy bất cam.

Lâm Nghệ dị số này, thực sự đã thay đổi triệt để Hồng Hoang.

Hồng Quân hối hận tột cùng.

Ban đầu, Lâm Nghệ một người ngăn cản hồng lưu đại thế, nghịch chuyển cục diện Vu Yêu đại chiến, ảnh hưởng đã sâu xa.

Lúc đó, y đáng lẽ nên trực tiếp ra tay, đáng lẽ nên triệt để tiêu diệt Lâm Nghệ.

Nếu lúc đó tiêu diệt, làm gì có cục diện ngày nay!

Siêu thoát!

Y truy cầu cảnh giới, nhưng lại bị dị số này vượt qua.

Hiện giờ Thiên Đạo bị trọng thương, dần dần bị tiêu diệt, Hồng Quân cũng gần như không thể vận dụng Thiên Đạo chi lực nữa.

Thực lực của y, từ nay về sau vĩnh viễn chỉ ở cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, trước mặt Lâm Nghệ, càng thêm nhỏ bé không đáng kể.

Nếu Lâm Nghệ thu thập xong Thiên Đạo, thì kẻ tiếp theo bị đối phó, chính là y.

Đến đây, Hồng Quân cũng không màng thương thế, chạy thoát khỏi Hồng Hoang.

Vốn dĩ thương thế của y chưa hoàn toàn hồi phục, nay lại chịu phản phệ, thực lực phục hồi lại suy giảm không ít.

Đừng nói Lâm Nghệ, ngay cả Hậu Thổ ra tay, e rằng cũng có thể giữ y lại.

Giờ đây, con đường duy nhất là trốn thoát khỏi Hồng Hoang!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa cũng lần lượt phun ra từng ngụm máu tươi, khí tức suy yếu, Thánh Đạo chi lực cũng dần dần giảm sút, khiến tâm thần chấn động, dường như bị rút cạn toàn thân khí lực, trở nên vô cùng suy sụp.

Lâm Nghệ thanh trừ ý chí Thiên Đạo, cũng sẽ thanh trừ nguyên thần Thánh Nhân được ký thác.

Từ nay về sau, họ không còn thân bất tử bất diệt nữa!

Từ nay về sau, họ cũng không còn bản nguyên Hồng Hoang và Đại Đạo có thể điều động.

Thực lực sẽ bị tổn thất lớn, thần thoại Thánh Nhân chí cao vô thượng, bất tử bất diệt cũng bị phá vỡ.

Thực sự đã trở thành những con kiến mạnh hơn một chút!

Cú đả kích này, khiến họ khó chịu tột cùng, nhưng lại vô cùng bất lực!

"Hậu Nghệ!

Đừng tiêu diệt ta, ta từ nay về sau sẽ nghe theo sự an bài của ngươi, tôn sùng ý chí của ngươi, không xen tạp bất kỳ ràng buộc Hồng Hoang nào, công bằng chính trực, duy trì trật tự Hồng Hoang." Cùng với ý chí và quy tắc cường đại của Lâm Nghệ xâm nhập, công

chiếm, chín thành Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo đều bị ý chí Lâm Nghệ chiếm cứ và nắm giữ, ý chí Thiên Đạo cũng bị bức bách đến mức không còn đường trốn thoát.

Ý chí bị không ngừng tiêu diệt, sức mạnh quy tắc có thể vận dụng cũng dần dần suy yếu.

Sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo mà Lâm Nghệ nắm giữ càng ngày càng nhiều, bên này tăng, bên kia giảm, Thiên Đạo hoàn toàn mất đi mọi quyền khống chế.

Đối với sự thỏa hiệp của Thiên Đạo, Lâm Nghệ lại không để ý.

Có thể loại bỏ một mối uy hiếp tiềm tàng, há lại chần chừ chút nào?

Phương pháp tốt nhất là trực tiếp tiêu diệt y.

Bởi vậy, ý chí cường đại điều động tất cả Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, nghiền nát cả ý chí Thiên Đạo còn sót lại.

"Hậu Nghệ!

Ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!

Ta sẽ trở lại!" Thỏa hiệp vô dụng, ý chí Thiên Đạo cũng không ngồi yên chờ chết.

Khi Lâm Nghệ chuẩn bị triệt để tiêu diệt y, Thiên Đạo cũng đành từ bỏ, mang theo một phần nhỏ sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo, cắt đứt liên hệ với Hồng Hoang, trốn vào hư vô.

Cắt đứt liên hệ, ý chí của Lâm Nghệ cũng khó mà bắt được!

Trong Hỗn Độn bên ngoài, Lâm Nghệ khẽ nhíu mày.

Cực tốc điều động Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, thăm dò tung tích của Hồng Quân.

Hồng Quân đã biến mất.

"Vậy cũng không đáng kể!" Lâm Nghệ cũng không dây dưa.

Một phần ý chí tàn tồn của Thiên Đạo đã thoát ly Hồng Hoang, hoàn toàn cắt đứt mọi liên hệ.

Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn liên quan đến y.

Lâm Nghệ nhíu mày, sợ rằng phần ý chí của Thiên Đạo đó, mang theo sức mạnh Quy Tắc Thiên Đạo, dung hợp với Hồng Quân, lại gây thêm rắc rối cho Hồng Hoang.

Không, có gây rắc rối hay không, đối với y mà nói, không còn quan trọng nữa!

Dù Hồng Quân có được tất cả sức mạnh của Thiên Đạo, cũng khó lòng tiếp cận khoảng cách vài thế giới bên ngoài.

Hồng Hoang muốn phát triển về phía trước, cũng cần một chút cảm giác nguy cơ!

Để lại cho Hồng Hoang!

Ý chí Thiên Đạo bị xóa bỏ.

Từ nay về sau, ý chí của Lâm Nghệ trở thành ý chí tuyệt đối của Hồng Hoang.

Sâu trong Hỗn Độn, Linh Hư Đạo Tôn đã thấy rõ mọi thứ, cũng từ bỏ cuộc đối chiến với Lâm Nghệ.

Y không thể đánh bại Lâm Nghệ, một sinh mệnh siêu thoát, đó là sự thật không cần tranh cãi.

Nhưng, trong chiều không gian Hỗn Độn này, tồn tại hai sinh mệnh quy tắc, lại có không ít sinh linh nắm giữ Đại Đạo hoàn chỉnh.

Đây là một sự dụ hoặc không nhỏ, y tin rằng các cường giả Hồng

Mông sẽ cảm thấy hứng thú.

Hai sinh mệnh siêu thoát nắm giữ quy tắc, nếu thôn phệ và đoạt lấy quy tắc của họ, sức mạnh đề thăng sẽ khó lường.

Đặc biệt là sinh mệnh siêu thoát sở hữu quang tường kia, y mạnh hơn, đáng sợ hơn, quy tắc càng khủng bố hơn.

Sẽ khiến các cường giả Hồng Mông cảm thấy hứng thú!

"Xem ra đây sẽ là một trận thanh tẩy triệt để, tài nguyên trong đó, thật khiến người ta thèm nhỏ dãi!" Linh Hư Đạo Tôn cười lạnh.

Y không đánh được, nhưng các cường giả Hồng Mông thì có thể.

Thanh tẩy sinh linh trong Hỗn Độn một lần, thu hoạch sẽ rất lớn, y tin rằng điều đó sẽ khiến họ ra tay.

Điểm này, Linh Hư Đạo Tôn thâm sâu hiểu rõ.

Linh Hư Đạo Tôn đã trốn thoát.

Mũi tên mang theo cơn lốc xoáy cũng oanh nhập sâu trong Hỗn Độn, va chạm với sự tịch diệt sâu trong Hỗn Độn, trong nháy mắt quét sạch Hỗn Độn vô biên vô tận.

Mất đi uy hiếp của Linh Hư Đạo Tôn, Hậu Thổ và những người khác thở phào nhẹ nhõm.

Một lần Đại Thanh Tẩy đã được ngăn chặn.

Lâm Nghệ dùng Hỗn Độn Chi Tâm thăm dò, rõ ràng Linh Hư Đạo Tôn không chết.

Không, y cũng không đi sâu vào đó.

Lúc này, Hồng Hoang là một bãi chiến trường cần phải thu dọn.

Ngoài ra, Linh Hư Đạo Tôn không chết, vậy chắc chắn sẽ có một cuộc Đại Thanh Tẩy lớn hơn giáng lâm!

Cần sớm có sự sắp xếp!

Lâm Nghệ bước ra khỏi quang tường, thân ảnh quang ảnh hóa, theo từng bước đi về phía Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng, v.v., dần dần khôi phục thành thực thể huyết nhục.

"Oa, ba ba thật thần kỳ!" Lân Nhi và Huyền Nhi nhìn thấy kinh ngạc, tay múa chân múa, chứng kiến Lâm Nghệ chiến đấu, trong đôi mắt nhỏ của chúng tràn đầy sự sùng bái.

"Mọi người đều an toàn rồi, sau này, Hồng Hoang, Hỗn Độn, đều là của chúng ta!" Lâm Nghệ ôm Lân Nhi và Huyền Nhi, cười nói với Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu và Cửu Phượng.

Hồng Hoang, Hỗn Độn, đều là của chúng ta!

Ba nữ nhân nghe xong, ai nấy đều động lòng, sau này, sẽ cùng Lâm Nghệ siêu thoát, cùng nhau vĩnh hằng!

Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung và những người khác cũng ngỡ ngàng thất thố, vẫn chưa hoàn hồn.

Mọi thứ đã kết thúc, Thiên Đạo bị tiêu diệt, Hồng Hoang nằm trong tay Lâm Nghệ.

Cùng Lâm Nghệ cùng nhau xông vào Hồng Hoang, nghênh đón trật tự mới!

Oanh long!

Oanh long!

Tiếng Đại Đạo Hồng Hoang vang vọng không ngừng, Khí Vận bàng bạc vô cùng.

Trật tự mới và trật tự cũ giao thế, diễn sinh vô lượng Công Đức, tràn ngập khắp Hồng Hoang.

Mỗi một sinh linh, bất kể đã chết hay đang sống, có tu luyện hay

không tu luyện, đều được Công Đức gia thân.

Thiên địa tan nát, cực tốc khôi phục như ban đầu!

Đại Đạo trở nên càng khủng bố hơn.

Không gian trở nên càng ổn định hơn, Thánh Nhân đại chiến cũng không thể phá hoại.

Linh khí bạo tăng gấp vạn lần!

Thiên Địa Nhân Tam Đạo Hồng Hoang dung hợp, đại địa Hồng Hoang rộng lớn trong nháy mắt khuếch trương hàng ức vạn vạn lần, kéo dài vô biên vô tế, và liên tục đồng hóa khuếch đại ra ngoài Hỗn Độn!

Khi các cường giả Hồng Hoang như Tiệt Giáo, Yêu Tộc, Xiển Giáo, Phật Môn, Thiên Đình v.v. trở về Hồng Hoang, một thế giới Hồng Hoang hoàn toàn mới hiện ra trước mắt họ, khiến ai nấy đều ngây người.

Lúc này, Tứ Bộ Châu Hồng Hoang khuếch đại vô hạn, Thánh Niệm của Thánh Nhân cũng không thể dò xét đến tận cùng.

Nó rộng lớn hơn Hồng Hoang trước khi bị phá nát hàng ức vạn vạn lần, không gian sinh tồn trở nên lớn hơn rất nhiều.

Chương 190

Những thứ có thể dung nạp, cũng nhiều hơn vô số!

"Chuyện gì thế này?!" Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu và các đệ tử Tiệt Giáo khác, phát hiện Bồng Lai Tiên Đảo của họ bị đại dương vô biên bao quanh, dường như cách biệt với thế giới.

Linh khí, Đại Đạo, v.v. phong phú hơn trước kia gấp vạn lần.

Đế Tuấn, Lục Áp, Côn Bằng, v.v., cũng cực tốc trở về Bắc Câu Lô Châu!

Bắc Câu Lô Châu cũng xảy ra biến hóa kinh người, tiên sơn kéo dài, không ít Yêu Tộc đều có thể đột phá, cũng sinh sôi vô số Yêu Tộc mới, khiến Yêu Tộc lớn mạnh không ít.

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ và các Đại Năng Hồng Hoang khác cũng suýt không nhận ra Hồng Hoang lúc này.

Cảm nhận trực quan, một thời kỳ thịnh thế đã giáng lâm!

"Quy Tắc Trật Tự Đại Đạo Hồng Hoang, hoàn thiện hơn rất nhiều, lẽ nào.....?" Thông Thiên Giáo Chủ cẩn thận cảm ứng Đại Đạo Hồng Hoang, nội tâm chợt chấn động mạnh!

Ánh mắt y chuyển nhìn về phía Địa Phủ.

Vào lúc này.

Các Đại Năng Chuẩn Thánh và Thánh Nhân Hồng Hoang cũng cảm nhận được sự biến hóa Đại Đạo ở tầng thứ sâu hơn.

Tam Thiên Đại Đạo lúc này, là Đại Đạo bản nguyên Hỗn Độn thuần túy nhất, trong đó xen lẫn một số Đại Đạo đặc thù siêu việt Tam Thiên Đại Đạo.

Đến Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, Thông Thiên Giáo Chủ là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể dò xét.

Không, Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo hiện nay là quy tắc siêu thoát của Lâm Nghệ, sức mạnh cao hơn Thiên Đạo một chiều không gian.

Những con kiến như họ, sao dám như trước đây, dám ký thác nguyên thần vào trong quy tắc Thiên Đạo, dám mượn Thiên Đạo chi lực.

Biến cố lớn của Hồng Hoang, chúng sinh kỳ thực đều biết, là vì Lâm Nghệ.

Bởi vì, Lâm Nghệ đã siêu thoát.

Y đã phá vỡ cực hạn, vượt qua chiều không gian.

Ngay cả Hồng Mông Đạo Tôn siêu thoát cũng trước mắt y như con kiến.

Nắm giữ Hồng Hoang, cũng kéo theo việc thay đổi Hồng Hoang.

Cái gọi là một người đắc đạo, gà chó cũng thăng thiên!

Quy tắc chí cao vượt trên Thiên Đạo chiếm cứ trật tự Hồng Hoang, tương đương với việc gia trì lên Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang.

Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang tương đương với Quy Tắc Trật Tự của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ đã siêu thoát, vậy có nghĩa là Hồng Hoang cũng đã siêu thoát, nhảy vọt ra khỏi chiều không gian của Đại Thiên thế giới này.

Thời đại Thiên Đạo.

Nay là thời đại của Lâm Nghệ.

Quy Tắc Trật Tự chí cao của Lâm Nghệ khống chế Hồng Hoang.

Hồng Hoang được phúc trạch, Quy Tắc Trật Tự cũng trở nên chí cao vô thượng, siêu việt quá khứ, để lại cho tu giả Hồng Hoang nhiều khả năng hơn, và mục tiêu theo đuổi xa vời hơn.

Tương đương với việc, Lâm Nghệ đã nâng cao giới hạn của Hồng Hoang.

Trước đây, tu giả Hồng Hoang tu luyện cuối cùng, có thể thành Thánh Nhân!

Vậy ngay lúc này, tu giả Hồng Hoang có thể dễ dàng tu luyện thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí, Đại Đạo Thánh Nhân!

Đối với Hồng Hoang mà nói, đây là một kỳ ngộ.

Sinh linh Hồng Hoang sinh ra trong thời đại này, chính là kỳ ngộ tốt nhất!

Oanh long!

Oanh long!

Vừa mới vào Hồng Hoang, vô số tu giả Hồng Hoang bị kẹt ở Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, kẹt ở Đại La Kim Tiên đỉnh phong, khi cảm ứng được bản nguyên Hồng Hoang, Đại Đạo Hỗn Độn nguyên thủy, đã trực tiếp phá vỡ bình cảnh, đột phá.

Ngay sau đó.

Tu giả Hồng Hoang đột phá càng ngày càng nhiều.

Dị tượng đột phá vô cùng vô tận, lan khắp Hồng Hoang, tiếng Đại Đạo không ngừng.

"Sư tôn!

Đệ tử cảm ứng được khế cơ thành Thánh, đệ tử muốn bế quan." Tại Bích Du Cung, vừa mới trở về không lâu, Đa Bảo Đạo Nhân thần sắc cuồng hỉ, vội vàng nói với Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ đồng tử co rút, ngưng thị Đa Bảo Đạo Nhân.

Nhưng, không đợi y đáp lời.

"Sư tôn!

Đệ tử cũng cảm ứng được cơ hội thành Thánh!" Vô Đương Thánh Mẫu nhắm mắt cảm ứng thiên địa một lát, đột nhiên mở đôi mắt, đạo quang chiếu rọi ức vạn vạn dặm.

"Sư tôn, đệ tử....." Kim Linh Thánh Mẫu và các đệ tử Chuẩn Thánh khác cũng lần lượt hồi bẩm.

"Bước vào thời đại bế quan sao?" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn từng cảnh tượng, nội tâm chấn động, mãi không thể bình phục tâm tình.

Phải biết rằng, thời đại Khai Thiên, thời đại Long Hán, thời đại Vu Yêu, từng thế hệ tài năng kinh diễm, vì thành Thánh đắc đạo, tranh giành với người, tranh giành với đại thế, tranh giành với Thiên Đạo, tranh đấu với mọi thứ.

Thương tích đầy mình, bá chủ đổ máu, kiêu hùng bỏ mạng, cũng chưa thể tranh được một tia cơ hội thành Thánh nào.

Nhưng nay, bế quan thành Thánh, lại trở thành chuyện cơm bữa!

Lâm Nghệ đã khai sáng một thời đại sao?

"Thời đại bế quan!" "Hậu Nghệ!

Ngươi thật sự đã thay đổi Hồng Hoang!" Tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử ngưng thị phương hướng Quỷ Môn Quan, kích động thốt ra một câu.

Từ khi Lâm Nghệ khai sáng pháp chứng đạo mới, Trấn Nguyên Tử đã luôn chú ý, mong muốn Lâm Nghệ có thể tạo ra một thời đại

mới cho tu giả Hồng Hoang, dẫn dắt tu giả Hồng Hoang khám phá con đường chứng đạo.

Nay, Lâm Nghệ đã làm được.

Không chỉ dẫn dắt, mà còn tạo ra một thời đại hoàn toàn mới!

Đây mới thực sự là khai sáng kỷ nguyên!

Trấn Nguyên Tử cũng may mắn được chứng kiến tất cả, và hưởng thụ sự huy hoàng của thời đại mới.

Trấn Nguyên Tử, cũng muốn thành Thánh!

Thu hồi ánh mắt, Trấn Nguyên Tử dặn dò đạo đồng Ngũ Trang Quán một câu, liền tiến vào bế quan chứng đạo!

"Ta muốn bế quan!" Thích Già Ma Ni cũng nói.

"Sư thúc!

Đệ tử bế quan!" Di Lặc cũng vội vàng nói.

Chuẩn Đề Đạo Nhân đứng trước Cực Lạc Cung, tâm tình phức tạp, cũng hoảng sợ bất an.

Trong cuộc giao tranh này, y đã trở thành phe thất bại.

Ân oán với Lâm Nghệ khiến y không thể lập thân ở Hồng Hoang.

Bởi vì Lâm Nghệ muốn giết y, còn dễ hơn nghiền chết một con kiến.

Y cũng không còn năng lực bất tử bất diệt nữa!

Một khi chết, vậy thì sẽ hoàn toàn tịch diệt.

Không có thủ đoạn của Đạo Tổ, không có cách nào thoát khỏi Hồng Hoang.

Phật Môn ở Hồng Hoang, cũng không thoát được.

Chỉ có thể chờ đợi Lâm Nghệ thu hoạch sinh mệnh của y.

Nhìn từng người từng người đạt được cơ duyên thành Thánh, lần lượt bế quan tham ngộ Thánh Đạo.

Nội tâm Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không dễ chịu, hư vô tột cùng.

Ban đầu, vì Thánh vị, y cùng sư huynh Tiếp Dẫn đã có thể nói là vứt bỏ cả thể diện.

Tranh đến mức sống chết!

Nhưng quay đầu nhìn lại, trong thời đại của Lâm Nghệ, Thánh vị lại trở nên không đáng kể như vậy!

Hiện giờ, cái họ truy cầu, không còn là Thánh Nhân bình thường nữa, mà là Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí, Đại Đạo Thánh Nhân siêu thoát!

Đổi lại là thời đại trước, Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ có một mình Đạo Tổ.

Thánh vị bình thường, chính là trần nhà.

Huống chi là cảnh giới ngay cả Đạo Tổ cũng không thể lĩnh ngộ, Đại Đạo Thánh Nhân!

Từ khi hóa hình thành đạo đến nay, y hối hận nhất một chuyện, đó là không tiêu diệt Lâm Nghệ ngay lập tức.

Hoặc, sau khi đắc tội Lâm Nghệ, khi người khác đều đang hưởng phúc trạch của thời đại mới mang lại, y lại âm thầm chờ đợi cái chết.

Ân oán, kế sách, vào lúc này, đều trở nên thật nhợt nhạt, không đáng kể!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa cũng vậy, lòng tràn đầy cay đắng!

Họ có quyền lựa chọn rời khỏi Hồng Hoang.

Nhưng, nếu lang thang trong Hỗn Độn, chi bằng để đạo của mình vẫn lạc trên đại địa Hồng Hoang.

Thiên Đình.

Hạo Thiên tuy không đợi được Hồng Quân hứa ban Thánh vị, nhưng lại chờ được cơ hội thành Thánh.

Y tính toán đi tính toán lại, cuối cùng lại phải dựa vào phúc trạch của Lâm Nghệ.

Hạo Thiên cũng ngũ vị tạp trần.

Ban đầu, y vừa hâm mộ vừa ghen ghét sự kinh thế tuyệt diễm của Lâm Nghệ, từng so sánh bản thân với y, một lần rồi lại một lần thất bại, rồi lại một lần thu thập lại tự tin.

Chương 191

Nay, y thực sự đã phục tùng.

Lâm Nghệ, trong từng lần so sánh, khoảng cách với y càng kéo dài.

Lúc này, y ngay cả một đầu ngón chân của Lâm Nghệ cũng không sánh bằng, ngược lại còn phải nương theo Đại Đạo dưới Quy Tắc Trật Tự, hèn mọn tìm kiếm cơ hội chứng đạo.

Thật đáng cười!

Y cũng không còn bận tâm Lâm Nghệ có bắt đầu thanh trừng mọi kẻ địch ở Hồng Hoang nữa.

Y cũng không biết khi nào sẽ bị Lâm Nghệ tiêu diệt.

Hiện giờ chỉ còn nguyện vọng duy nhất trong đời, chứng đạo thành Thánh!

Chết, cũng không hối tiếc!

Bởi vậy, Hạo Thiên từ bỏ mọi thứ mà bế quan.

Ngoài ra, Tam Hoàng Nhân Tộc, Côn Bằng và các Đại Năng Hồng Hoang khác cũng lần lượt bế quan.

Địa Phủ.

Minh Hà Lão Tổ đạt được cơ hội chứng đạo, trực tiếp tiến vào trạng thái bế quan.

Dã tâm của y lớn, muốn một lần chứng đạo thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đế Giang, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm và Thập Nhất Tổ Vu khác, là những tồn tại nhận được ban thưởng nhiều nhất.

Thực lực của họ sớm đã sánh ngang Thánh Nhân.

Nay một khi chứng đạo, thì đó không phải là Thiên Đạo Thánh Nhân bình thường.

Bởi vì, pháp "dĩ lực chứng đạo" cực kỳ khủng bố, giới hạn trên cũng cao.

Mặc dù không vĩ đại như Bàn Cổ Phụ Thần, nhưng việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân tam tứ trọng không còn là vấn đề.

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, Cửu Phượng, những người có quan hệ mật thiết nhất với Lâm Nghệ, không cần tham ngộ, không cần bế quan, trực tiếp đột phá, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Ngay cả hai tiểu oa nhi Huyền Nhi và Lân Nhi cũng trực tiếp đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân!

Hưởng thụ sự che chở của quy tắc chí cao của Lâm Nghệ.

Họ được trao cho quyền lực sử dụng quy tắc mà Lâm Nghệ nắm giữ, tương đương với việc, một khi gặp nguy hiểm, có thể mượn sức mạnh quy tắc của Lâm Nghệ.

"Có cần ta thu dọn bãi chiến trường Hồng Hoang này trước không?" Hậu Thổ đứng trước mặt Lâm Nghệ.

Trước đây, nàng cũng rất vĩ đại.

Lúc này, Lâm Nghệ lại khiến nàng cảm thấy nhỏ bé ti vi!

Lâm Nghệ cười nói: "Mọi ân oán đều thành không.

Nếu tiêu diệt hết tất cả, vậy Hồng Hoang sẽ thiếu đi niềm vui, thiếu đi một số cố nhân!" Đạt đến cảnh giới này, khái niệm kẻ địch đã sớm thoát ly khỏi suy nghĩ của y.

Ai cũng không thể giết y.

Y có thể dễ dàng tiêu diệt mọi thứ.

Bất kể là Nguyên Thủy Thiên Tôn hay Chuẩn Đề, những người này, cứ để lại làm hồi ức.

Về sau, trong vô biên tuế nguyệt, không thể nào lại bóp chết những ký ức này, như vậy, thật sự vô vị.

Ngoài ra.....

Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ: "Hồng Hoang cũng cần!

Mặc dù Thiên Đạo, mối họa này đã được loại bỏ, nhưng những Hồng Mông Đạo Tôn kia sẽ không bỏ qua.

Mục đích của việc thanh tẩy Hỗn Độn cũng không đơn giản như vậy.

Họ chắc chắn sẽ quay lại, thậm chí lần tiếp theo, có thể còn khó đối phó hơn." "Tuy ta một mình có thể ngăn cản, nhưng cũng không thể lúc nào cũng ngăn cản.

Biến số là thứ không đáng tin cậy nhất.

Hồng Hoang muốn tiếp tục phát triển, cần phải tự thân phát triển."".....

Hậu Thổ nghe xong, cũng đồng tình với Lâm Nghệ.

Nàng cũng trở nên ngưng trọng.

Nàng không rõ khái niệm Hồng Mông Đạo Tôn, cũng không biết có bao nhiêu?

Có hay không kẻ mạnh hơn?

Mọi thứ đều là ẩn số.

Nếu lần sau họ giáng lâm, đó mới là một trận Đại Thanh Tẩy thực sự.

“Đạo Tổ đã trốn thoát khỏi Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng tự cắt đứt một phần Quy Tắc Trật Tự.

Chắc là đã dung hợp với Đạo Tổ.

Nếu y thừa cơ gây loạn, hoặc liên kết với Hồng Mông Đạo Tôn, tiết lộ bí mật của y, tiết lộ bí mật của Hồng Hoang, rất có khả năng sẽ xúc tiến lần Đại Thanh Tẩy tiếp theo.” Hậu Thổ lo lắng nhất là lựa chọn của Đạo Tổ.

Bởi vì, không ai hiểu rõ Hồng Hoang hơn Đạo Tổ.

Một khi y báo cáo tình hình cơ bản của Hồng Hoang cho Hồng Mông Đạo Tôn, thì Hồng Mông Đạo Tôn sẽ không còn e ngại gì.

Quyết tâm cho lần Đại Thanh Tẩy tiếp theo của họ sẽ càng kiên định hơn.

Uy hiếp mà Lâm Nghệ gây ra cho Hồng Mông Đạo Tôn khi trọng thương y cũng sẽ giảm bớt.

Thời gian dành cho Hồng Hoang cũng không còn nhiều.

Lâm Nghệ nói: “Mọi việc, ta sẽ để Hồng Hoang tự quản.

Hồng Hoang nên xuất hiện vài vị Đại Đạo Thánh Nhân để trấn giữ!” Oanh long!

Đột nhiên nghe câu nói cuối cùng của Lâm Nghệ, Hậu Thổ vừa nãy còn ngưng trọng, đã bị chấn động.

Hồng Hoang nên xuất hiện vài vị Đại Thánh Nhân?

Ngay cả Đạo Tổ đã dùng hết vô tận hội nguyên để truy cầu, vẫn chưa thể đạt đến cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân.

Lâm Nghệ lại mở miệng nói tạo ra vài vị Đại Đạo Thánh Nhân, ...?

“Ngươi có thể tạo ra Đại Đạo Thánh Nhân sao?” Hậu Thổ chăm chú nhìn Lâm Nghệ.

“Với Quy Tắc Trật Tự mà Hồng Hoang đang hưởng, và khả năng chịu đựng của nó, chỉ có thể tạo ra vài vị.” Lâm Nghệ thản nhiên đáp.

Nội tâm Hậu Thổ chấn động đến mức không thể kiềm chế thêm được nữa.

Lâm Nghệ có thể tạo ra cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, vậy cảnh giới của y đã đạt đến tầng thứ nào?

“Ngươi có biết mình đã đạt đến tầng thứ nào rồi không?” Hậu Thổ vội vàng hỏi.

Lâm Nghệ lắc đầu, nói: “Nếu Hồng Mông Đạo Tôn là cảnh giới tối cao, vậy ta đã vượt xa rồi.

Hồng Mông Đạo Tôn cũng tương đương với Đại Đạo Thánh Nhân thất bát trọng.

Nếu trên Hồng Mông Đạo Tôn còn có cảnh giới, có lẽ ta đã đạt đến cảnh giới đó, chỉ là, hiện tại chưa biết đến mức nào?” Y không nói cho Hậu Thổ biết.

Chứng đạo bước thứ tư đã thành.

Nhưng đó cũng không phải là điểm cuối.

Có ba bước, có bốn bước, có bước thứ tư, có bước thứ năm!

Lâm Nghệ sợ rằng nếu nói ra, sẽ khiến đạo tâm của Hậu Thổ mất kiểm soát hoặc tan vỡ.

Bởi vì, y định trước tiên tạo Hậu Thổ thành Đại Đạo Thánh Nhân.

“Phía Hồng Hoang, cứ để tự phát triển đi.

Ta cũng sẽ rút ý chí khỏi Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, không can

thiệp một chút nào!" "Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, vốn dĩ chí công chí chính, chỉ vì sự thao túng của ý chí mà được phú cho tình cảm.

Có tình cảm, có tư tâm, vậy thì sẽ mất bình thường." "Thiên Đạo và Hồng Quân không tiếc lần lượt phát động Lượng Kiếp, cố gắng viên mãn Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, nhưng lại không biết rằng, không thao túng Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, mới là viên mãn nhất." "Sau này, Thiên Đạo sẽ không còn thiên vị bất kỳ phe nào nữa!".....

Hậu Thổ nghe xong, cũng chợt tỉnh ngộ.

Nàng cũng bội phục khí phách của Lâm Nghệ.

Cầm giữ Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang, tương đương với việc cầm giữ một cường giả cấp Hồng Mông Đạo Tôn.

Lâm Nghệ lại chọn buông thả, đổi lại là người khác, ai mà nỡ?

Đương nhiên, Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo Hồng Hoang được tái cấu trúc trên cơ sở quy tắc của Lâm Nghệ.

Không can thiệp, không có nghĩa là quy tắc trật tự này có thể bị người khác chiếm cứ.

Ngoài ra, với cảnh giới mà y đã đạt được, ảnh hưởng và nhu cầu của Quy Tắc Trật Tự Hồng Hoang đối với y đã nhỏ bé!

Hiện giờ y phải đối mặt với uy hiếp từ Hồng Mông!

Lâm Nghệ không những không phiền não, ngược lại còn thích thú.

Bởi vì đã siêu thoát.

Nếu sinh mệnh dài đằng đẵng mà chỉ có thể trôi qua trong vô vị, vậy thì quá khó chịu.

Sự không rõ của Hồng Mông, sự mênh mông trên siêu thoát, đều khiến y càng thêm tò mò.

Ngoài ra, Tiễn Đạo Hệ Thống.

Chưa từng nghĩ, đạt đến cảnh giới này, lại vẫn hữu dụng.

Tiễn Đạo Hệ Thống tuy chỉ là thủ đoạn phụ trợ, nhưng khả năng cảm ngộ khủng bố của nó là nền tảng giúp y có được ngày hôm nay.

Đặc biệt là Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, đã phú cho y hàng ức vạn lần kinh nghiệm chiến đấu, cùng kinh nghiệm ngộ đạo, giúp y rút ngắn khoảng cách, và vượt qua các Đại Năng Khai Thiên Hồng Hoang.

Đương nhiên, không phải tất cả đều nhờ Tiễn Đạo Hệ Thống!

Nếu không có sự khai thiên khác lạ, đi đường kiếm nghiêng, cùng sự ủng hộ và trợ giúp của vô số cường giả như Đế Giang, tuy y cũng có thể đạt được thành tựu nhất định, nhưng tuyệt đối không thể đạt đến độ cao như ngày nay.

Không thể phủ nhận, Tiễn Đạo Hệ Thống đã thay đổi y một cách chưa từng có.

Chương 192

Không, khi pháp chứng đạo mới của y đạt đến bước thứ ba, vô hạn tiếp cận bước thứ tư, thực lực và cảnh giới của Lâm Nghệ đã sớm vượt qua Đại Đạo Thánh Nhân, càng lĩnh ngộ được sức mạnh quy tắc Tiễn Đạo siêu thoát.

Lúc này, y đã dùng Tiễn Đạo phá vỡ sự ràng buộc cực hạn của nhục thân, thực hiện quang ảnh hóa, quy tắc hóa, đạt đến cảnh giới siêu thoát của bản nguyên, không còn khái niệm đạo, không còn khái niệm danh.

Đến mức sự ỷ lại vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường không còn mạnh như vậy.

Đặc biệt là khi Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo thôi diễn thành hạch tâm, Lâm Nghệ đã nghĩ rằng Tiễn Đạo Hệ Thống không còn hữu dụng nữa.

Nhưng khi đại chiến với Linh Hư Đạo Tôn, y lại có thể rút lấy sức mạnh quy tắc của Linh Hư Đạo Tôn.

Điều này không thể không khiến y kinh ngạc.

Nếu rút lấy Đại Đạo, có lẽ không quá bất ngờ.

Nhưng, cái y rút lấy là quy tắc, cấm kỵ chí cao chi lực sau khi Đại Đạo đột phá cực hạn, thăng hoa siêu thoát.

Quy tắc có thể viết nên Đại Đạo, chỉ một điểm này thôi cũng đủ để nói rõ chiều không gian mà quy tắc tồn tại, cao hơn Đại Đạo vài chiều không gian.

Trừ sinh linh nắm giữ bản thân quy tắc ra, không ai có thể nắm giữ.

Con đường duy nhất là thôn phệ, chuyển hóa thành quy tắc của bản thân.

Nhưng, dù vậy, Tiễn Đạo Hệ Thống vẫn có thể rút lấy.

Đã có thể rút lấy, vậy có thể phân giải, phân tích, vậy Lâm Nghệ có thể cảm ngộ và nắm giữ!

Giống như phân tích Đại Đạo, thôi diễn hạch tâm, y có thể nắm giữ đặc tính của bản thân quy tắc.

Tại đây, Lâm Nghệ cũng nóng lòng muốn thử một chút.

"Trước tiên hãy dùng Địa Đạo để cảm ngộ Đại Đạo Hồng Hoang và các Đại Đạo khác.

Khi nào ngươi đã lý giải tất cả Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo, ta sẽ trợ giúp ngươi phá vỡ trở ngại, chứng Đại Đạo Thánh Nhân." Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ là cường giả Thiên Đạo Thánh Nhân tầng thứ cao, gần với Đại Đạo Thánh Nhân nhất, là một trong những Đại Đạo Thánh Nhân mà Lâm Nghệ kế hoạch bồi dưỡng!

"Ta?" Mắt Hậu Thổ khẽ lóe lên.

Nàng ngạc nhiên ngay tại chỗ.

Lâm Nghệ định bồi dưỡng nàng thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Cảnh giới đó, nàng còn chưa chạm tới mà!

Đổi lại là trước đây, mục tiêu của nàng là thành Thánh.

Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới sự giúp đỡ của Lâm Nghệ, nàng mới hoàn thành được, đã đủ mãn nguyện rồi.

Nhưng, Lâm Nghệ muốn đẩy nàng lên tầng thứ cao hơn.

Cũng chỉ có Lâm Nghệ mới dám nói như vậy.

Hồng Mông Đạo Tôn, cũng không dám khoe khoang loại khẩu khí này.

Phải biết rằng, cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, tương đương với Hồng Mông Đạo Tôn, là tồn tại siêu thoát.

Tâm tính của nàng dưới sự rèn luyện của Địa Đạo, vốn dĩ đã bình lặng không chút sóng gió.

Nhưng nghe được tin tốt như vậy, nàng không kìm được chấn động và kích động.

Điều này có nghĩa là sau này nàng cũng sẽ siêu thoát, sánh ngang với Hồng Mông Đạo Tôn, trở thành chí cao giả của Hỗn Độn.

Nàng chăm chú nhìn Lâm Nghệ, đã không thể tưởng tượng được cảnh giới của Lâm Nghệ rốt cuộc khủng bố đến mức nào, có thể khiến nàng tạo ra Đại Đạo Thánh Nhân?

Hiện giờ, Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo nằm trong sự khống chế của Lâm Nghệ, Thiên Địa Nhân dung hợp làm một.

Là người khống chế Địa Đạo, nàng có thể lấy Địa Đạo làm nơi nương tựa, tiến hành tham ngộ Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo.

"Hệ Thống!

Ta rút lấy quy tắc hủy diệt là sao?" Sau khi Hậu Thổ rời đi, Lâm Nghệ thăm dò Tiễn Đạo Hệ Thống.

"Tiễn Đạo Hệ Thống, tùy túc chủ tiến hóa mà tiến hóa.

Hệ thống không chỉ có thể rút lấy Đại Đạo, mà còn có thể rút lấy quy tắc!" "Túc chủ hiện tại đã rút lấy 36000 đạo quy tắc hủy diệt, và đã dung nhập vào bản thân!" "Túc chủ có muốn khởi động Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường không?" Hệ thống đơn giản nhắc nhở.

Lâm Nghệ cũng đại khái đã rõ một số điều.

"Khởi động!" Lâm Nghệ hô.

Tiêu hao 1000 đạo quy tắc hủy diệt, Lâm Nghệ tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường.

Không, điều bất ngờ là, không phải Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường cấp địa ngục, mà là Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường sơ cấp!

"Lẽ nào cũng giống như tham ngộ Đại Đạo?" Lâm Nghệ thầm nghĩ.

Oanh long!

Vào lúc này, lực cảm ngộ vạn lần gia trì.

Chỉ thấy Linh Hư quy tắc rút lấy từ trên người Linh Hư Đạo Tôn, trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường bị phân giải, phân tích, và dung hợp vào Lâm Nghệ.

Đổi lại là trước đây, chưa lĩnh ngộ quy tắc, Lâm Nghệ có lẽ sẽ không hiểu.

Nhưng tự thân đã tham ngộ Quy Tắc Tiễn Đạo, đối với khối sức mạnh quy tắc này, y cũng đã có cảm ngộ nhất định.

Bởi vậy, y cũng nhanh chóng lý giải và cảm ngộ sự huyền diệu của Linh Hư quy tắc.

Khác với thôn phệ và đồng hóa thành Quy Tắc Tiễn Đạo, Lâm Nghệ có thể hoàn toàn nắm giữ mọi năng lực của Linh Hư quy tắc, và có thể dùng người điều khiển tên, dùng tên điều khiển Linh Hư quy tắc.

Căn bản hạch tâm của Lâm Nghệ, không phải Quy Tắc Tiễn Đạo.

Chính là bản thân y.

Thứ hai mới là Tiễn Đạo.

Điều khiển quy tắc, chứ không phải bản thân quy tắc.

Ví dụ như Linh Hư Đạo Tôn, y chính là bản thân Linh Hư quy tắc.

Bởi vậy, Linh Hư Đạo Tôn phải ỷ lại vào Linh Hư quy tắc.

Chính vì thế, y mới không tiếc giáng lâm Hỗn Độn, tiến hành Đại Thanh Tẩy, thu thập Đại Đạo, làm lớn mạnh Linh Hư quy tắc.

Bởi vì, làm lớn mạnh Linh Hư quy tắc, tương đương với làm lớn mạnh bản thân y!

Do đó, Lâm Nghệ đứng trên Linh Hư Đạo Tôn.

Cảm ngộ rất lâu, Lâm Nghệ sơ bộ đã nắm giữ Linh Hư quy tắc.

Đồng thời, để kiểm chứng thật giả, Lâm Nghệ lại rút lấy Quy Tắc Thiên Đạo, quả nhiên y như vậy.

Điều này có nghĩa là từ nay về sau, Lâm Nghệ có thể điều khiển ba loại quy tắc: Linh Hư quy tắc, Quy Tắc Tiễn Đạo và Quy Tắc Thiên Đạo.

"Từ các loại dấu hiệu cho thấy, chắc chắn có cường giả trên siêu thoát tồn tại, và họ có thể giáng lâm Hồng Hoang bất cứ lúc nào." Lâm Nghệ vừa tò mò, mong đợi, lại vừa lo lắng.

Dù sao, nếu thật sự có tồn tại trên siêu thoát, thì tình hình có thể không ổn.

Khi đó, cộng thêm việc Hồng Mông Đạo Tôn giáng lâm, e rằng Hồng Hoang Hỗn Độn sẽ gặp tai nạn.

Tại đây, Lâm Nghệ khống chế bản thân, rút ý chí của mình ra khỏi Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, để Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo tự vận hành, hoàn toàn buông lỏng Hồng Hoang.

“Từ hôm nay trở đi, ta sẽ rút ý chí của mình khỏi Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo, để Quy Tắc Trật Tự tự vận hành, chí công chí chính, nhằm duy trì sự ổn định của Hồng Hoang.

Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn Lượng Kiếp nữa.” “Việc nhà Hồng Hoang, ta sẽ không can dự.

Thiên Đạo luân chuyển, nhân quả giao hoán, tự hành diễn hóa.” “Trật tự Hồng Hoang ổn định, bản nguyên Đại Đạo quy chân.

Ta sẽ tái diễn vạn đạo, để mở rộng trật tự đạo của Hồng Hoang.

Kẻ nào thành đạo, có thể thành Thánh Nhân, có thể thành Thiên Đạo Thánh Nhân, có thể siêu thoát vô lượng, thành Đại Đạo Thánh Nhân.” “Đại Đạo Thánh Nhân lập chín vị, phân bố tại Hồng Hoang.

Phàm là sinh linh Hồng Hoang, đều có thể truy cầu siêu thoát, không thiết lập hạn chế!” Bá!

Tại Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ đang bế quan đột nhiên mở đôi mắt, ánh mắt xuyên thấu cung điện, ngưng thị lên bầu trời.

Trên khuôn mặt y hiện lên một sự chấn động khó tả, và kích động.

Y chấn động vì Lâm Nghệ đã từ bỏ quyền khống chế Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo Hồng Hoang.

Bởi vì, điều khiển Thiên Đạo Hồng Hoang, tương đương với việc nắm giữ quyền sinh sát tuyệt đối của toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang.

Sự dụ hoặc đó, ngay cả Đạo Tổ cũng không thể kháng cự.

Nhưng, Lâm Nghệ lại từ bỏ.

Trước đây, Lâm Nghệ bày kế với ý chí Thiên Đạo, họ đều cho rằng Lâm Nghệ sẽ thay thế Thiên Đạo, khống chế Hồng Hoang, trở thành Chúa Tể Hồng Hoang.

Với cảnh giới siêu thoát chí cao vô thượng, chúng sinh Hồng

Hoang nào dám chống đối.

Nay buông bỏ, vậy tương đương với việc Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo tự vận hành!

Mọi thứ đều xoay quanh Quy Tắc Trật Tự.

Sẽ không còn sự can thiệp nào nữa.

Cũng có nghĩa là, sự ràng buộc không còn nữa.

Lựa chọn của chúng sinh Hồng Hoang, và những gì họ phải chịu, đều sẽ xoay quanh nhân quả mà tiến hành.

Thật sự khiến người ta kính phục!

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này tâm phục khẩu phục, trong sự sùng bái cũng mang theo kính phục.

Ít nhất, Lâm Nghệ không đi theo lối mòn cũ của ý chí Thiên Đạo, không can thiệp vào vận hành của Thiên Đạo.

Bằng không, chúng sinh Hồng Hoang ai có thể thoát khỏi kế sách của y chứ.

Đương nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ cũng rõ ràng sự mênh mông của cảnh giới Lâm Nghệ.

Y cũng không cần thiết phải khống chế Thiên Đạo, bởi vì ngay cả Hồng Mông Đạo Tôn cũng có thể nghiền nát, bên ngoài quang tường, mọi thứ đều là con kiến.

Thiên Đạo trước mặt y, cũng chỉ có thể là trật tự bị y tùy ý thay đổi mà thôi!

“Vị Đại Đạo Thánh Nhân!

Chương 193

Chín vị!

Đây có lẽ là cơ hội của ta!" Đối với lời của Lâm Nghệ, Thông Thiên Giáo Chủ đã phân tích sâu sắc.

Ý tứ rõ ràng, với nội tình và điều kiện của Hồng Hoang, có thể thôi sinh ra chín vị Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng sẽ không giống như Đạo Tổ, chỉ định cho ai.

Chúng sinh Hồng Hoang đều có thể truy tìm.

Tất cả đều phụ thuộc vào bản lĩnh, vào tạo hóa của họ!

Đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói, đều là cơ hội bình đẳng.

Đương nhiên, tương đối mà nói, cơ hội của y lớn hơn, bởi vì, y hiện đã là Thiên Đạo Thánh Nhân, tồn tại gần Đại Đạo Thánh Nhân nhất, có được cơ hội trời ban độc hậu.

Sự ban tặng của Lâm Nghệ, sao y có thể không kích động.

"Vị Đại Đạo Thánh Nhân!

Vu Chủ, cảm ơn người đã mang đến thay đổi cho Hồng Hoang!" Nhân Tộc, Thiên Miếu, Khổng Tuyên thì thầm.

Y cũng cực kỳ hưng phấn.

Y sắp tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy thì có tư cách truy cầu Đại Đạo Thánh Nhân, tìm kiếm sự siêu thoát.

Tuy cảnh giới siêu thoát trước mặt quang tường của Lâm Nghệ vẫn như con kiến, nhưng đối với y mà nói, đó là đỉnh phong mà y truy cầu!

Lâm Nghệ, không chỉ khai mở con đường chứng đạo, mà còn

mang đến một con đường mới mẻ!

Ai có thể không cảm kích?

“Vài vị Đại Đạo Thánh Nhân!

Hiện giờ Hồng Hoang có quá nhiều người chứng đạo, ta phải nhanh chóng đột phá mới được.” Tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử đang bế quan, ngoài sự cuồng hỉ ra, cũng cảm thấy cực kỳ cấp bách.

Vị Đại Đạo Thánh Nhân, tạm thời chỉ có chín.

Nhưng, hiện giờ Hồng Hoang, Thánh Nhân không còn xa vời khó với nữa.

Đã có vài vị thành Thánh, thành Thiên Đạo Thánh Nhân cũng có vài vị.

Ngoài ra, những người giống y, sắp thành Thánh, thì càng không đếm xuể.

Cường giả không thiếu, nhưng y nhất định phải nổi bật trong số những người sắp thành Thánh đó, mới có tư cách truy cầu bước đó.

Bởi vậy, sau khi bình tâm lại, y tiếp tục bế quan.

Cũng như y.

Minh Hà Lão Tổ, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu và các cường giả Hồng Hoang khác cũng tăng cường cảm giác áp bách, tiến hành một cuộc tranh giành thầm lặng.

Nữ Oa Cung.

Nữ Oa một thân bạch y, trên khuôn mặt thanh lãnh cô ngạo cao cao tại thượng, có sự cay đắng, sự nhẹ nhõm như trút được gánh nặng, và sự kích động bất ngờ.

Cay đắng vì, nàng từng là nữ Thánh Nhân đệ nhất Hồng Hoang cao cao tại thượng, tồn tại không thể tiết độc.

Nay, e rằng nàng còn không xứng làm nha hoàn trong nhà Lâm Nghệ.

Trước mặt Lâm Nghệ, nàng ngay cả con kiến cũng không bằng.

Lâm Nghệ tự tay hủy diệt trật tự cũ, tiêu diệt ý chí Thiên Đạo, hủy diệt chỗ dựa bất tử bất diệt của nàng, khiến nàng trong nháy mắt từ thần đàn Thánh Nhân rơi xuống.

Hiện giờ, ngay cả Khổng Tuyên, Đế Tuấn cũng không bằng.

Nhưng lại nhẹ nhõm, vì lời nói của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ đã tuyên bố rõ ràng với Hồng Hoang, y sẽ không còn chấp nhặt mọi thứ ở Hồng Hoang nữa.

Kẻ địch, cừu hận, đều tan thành mây khói.

Sau này, y sẽ không còn xen vào chuyện Hồng Hoang nữa, ai giết ai, ai bị giết, y sẽ không quản nữa.

Nàng từng đứng ở phe đối lập, là kẻ thù, tự nhiên cũng nằm trong số đó.

Nếu không, Lâm Nghệ chỉ cần động một ý niệm, là có thể tiêu diệt nàng.

Bởi vậy, biết được tầng tin tức này, cũng khiến nàng như trút được gánh nặng.

Ít nhất, sau này không cần lo lắng bị báo thù nữa, cũng không cần lo lắng an nguy tính mạng.

Đối với nàng mà nói, đây là tin tức phấn chấn lòng người, kích động tột cùng!

Đạt đến cảnh giới mênh mông vô tri của Lâm Nghệ, khái niệm cừu hận đã hoàn toàn bị phai nhạt.

Sự kích động bất ngờ, vì lời tuyên bố của Lâm Nghệ.

Mọi chúng sinh Hồng Hoang đều có thể truy cầu chín vị Đại Đạo Thánh Nhân.

Cạnh tranh công bằng, ai nấy tự xem tạo hóa.

Điều này cũng tương đương với việc trao cho nàng cơ hội.

Hiện giờ nàng đã là Thánh Nhân cửu trọng thiên, sau khi đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân, có thể truy cầu Đại Đạo Thánh Nhân.

Nàng có ưu thế hơn Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ và các Đại Năng Hồng Hoang khác.

Đã Lâm Nghệ đều cho phép.

Vậy lúc này, nội tâm nàng không còn bất kỳ ràng buộc hay trở ngại nào nữa, trở nên khoáng đạt khai sáng, thu thập lại tự tin, nghênh tiếp biến cố lớn của Hồng Hoang.

Chín vị Đại Đạo Thánh Nhân mang đến, không chỉ là sự tranh giành khốc liệt, mà còn có khả năng xảy ra đại chiến.

Điểm này, nàng có thể dự đoán được, ngày đó sẽ không quá xa.

Bởi vậy, nàng cũng trở về Oa Hoàng Cung, tham ngộ cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy rằng Lâm Nghệ tiêu diệt ý chí Thiên Đạo, khiến nàng mất đi năng lực bất tử bất diệt, nhưng ý chí Thiên Đạo bị tiêu diệt cũng giảm bớt sự áp chế đối với cảnh giới của nàng.

Sau này sẽ không còn phải lo lắng bị Thiên Đạo áp chế, không dám đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân nữa.

Đối với Chuẩn Đề, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, cũng tương tự như vậy.

Lâm Nghệ không chấp nhặt với họ.

Vậy sau này họ cũng không cần hoảng sợ chờ đợi Lâm Nghệ nghiền nát.

Đây là tư thái của cường giả!

Lâm Nghệ, không thèm ra tay với những kẻ tiểu lâu la như vậy.

"Thời đại mới đã đến, như vậy, ta chỉ có thể thích nghi!

Hiện giờ mọi thứ đang yên bình, nhưng không lâu nữa, đại chiến, sát lục, huy hoàng, cũng sẽ giáng lâm.

Sư huynh, ta phải sớm có đối sách mới được." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với Lão Tử bên cạnh.

"Đã biết rồi, chúng sinh Hồng Hoang đều có thể truy trục Đại Đạo Thánh Nhân, vậy ta cũng nằm trong số đó.

Hai vị sư huynh, sư đệ ta xin cáo từ." Chuẩn Đề Đạo Nhân toàn thân nhẹ nhõm.

Trước đó, y vẫn luôn chờ đợi Lâm Nghệ tiêu diệt.

Nhưng quay đầu mới phát hiện, y chỉ là kẻ tính toán chi li, Lâm Nghệ, ngay cả việc tiêu diệt y cũng không thèm.

Tầng thứ siêu thoát, phú cho y không chỉ là sự vượt qua giới hạn sức mạnh cảnh giới, mà ngay cả tâm cảnh cũng đã siêu thoát giới hạn.

Chín vị Đại Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử đều là đối thủ cạnh tranh, há có thể chịu yếu thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử thấy Chuẩn Đề vội vàng rời đi, cũng rõ tâm tư của y.

Hai người nhìn nhau, rồi cũng tự mình bế quan tham ngộ.

Trong thời đại này, chút Công Đức, Khí Vận kia, đã sớm trở thành điều không thể tự nhiên mà đạt được vị trí Đại Đạo Thánh Nhân.

Kẻ đến sau quá nhiều, sự cạnh tranh sẽ trở nên vô cùng lớn, họ cũng không thể lạc hậu.

"So sánh hết lần này đến lần khác, tâm cảnh khác biệt, chính là điều cả đời ta không thể với tới.

Ta thực sự đã thua rồi." Tại Bắc Câu Lô Châu, trước Yêu Hoàng Điện, Đế Tuấn nghe được ý nghĩa của việc Lâm Nghệ biến ân oán thành hư không, cười khổ một tiếng!

Oanh long!

Vào lúc này, Thiên Đình xảy ra chấn động kinh thế.

Tiếng Đại Đạo vang vọng vài trăm Trung Thiên thế giới, tử khí ức ức vạn dặm.

Khí Vận bốc lên cuồn cuộn như đại dương Hỗn Độn khuếch tán.

"Hạo Thiên chứng đạo!" Vô số cường giả Hồng Hoang ngưng thị Thiên Đình, chấn động tột cùng.

Oanh long!

Không lâu sau, tiên linh khí Bồng Lai Tiên Đảo khuếch tán ra vài vạn Trung Thiên thế giới, lan tràn khắp Đông Thắng Thần Châu.

Đạo quang tựa như ánh mặt trời rực rỡ, chiếu sáng Hồng Hoang.

"Tiệt Giáo cũng có người chứng đạo rồi!" Chưa đợi mọi người hoàn hồn, tiếng truyền báo của Tiệt Giáo đã vang lên.

Thậm chí, Địa Phủ, Ngũ Trang Quán, Linh Sơn, Bắc Câu Lô Châu, v.v., những dị tượng kinh thế lần lượt xuất hiện, từ thời đại bế quan

đã mở ra thời đại chứng đạo.

Không, càng như vậy, càng khiến người ta cảm thấy áp lực.

Vào lúc này, sâu trong Hỗn Độn, thân ảnh Linh Hư Đạo Tôn đột nhiên biến đổi nhanh chóng.

Linh Hư Đạo Tôn chưa rời Hỗn Độn.

Trước đó, một kích kia của Lâm Nghệ tuy đã xuyên qua nhưng không khiến y bị tổn hại, mà ngược lại, y ẩn mình trong Hỗn Độn, quy tắc hóa thân thể, giấu mình vào vô số Đại Đạo Hỗn Độn.

Nếu Lâm Nghệ muốn điều tra, cũng phải tốn không ít công phu!

“Bức tường quang kia là thứ gì?

Hồng Mông cũng không xuất hiện!” “Hỗn Độn sao lại xuất hiện biến số như vậy, ngay cả Linh Hư Quy Tắc của ta cũng không phá vỡ nổi.

Cảnh giới đó chí ít đã đạt đến cảnh giới Sáng Tạo Giả rồi.

Chương 194

Nếu để Hồng Mông biết được, e rằng cũng sẽ phải giật mình.” Linh Hư Đạo Tôn tự nhủ, trong lòng đầy kiêng kỵ.

Cần biết, Hỗn Độn là một phần nhỏ của Hồng Mông, là khu vực đặc biệt được Hồng Mông Đạo Tôn dùng để bồi dưỡng Đại Đạo.

Hồng Mông Đạo Tôn dùng quy tắc để viết ra vô số Đại Đạo, tựa như gieo hạt giống vào mảnh đất Hỗn Độn.

Sinh linh sinh ra trong Hỗn Độn, gánh vác 'vật tạo' của thổ nhưỡng, có thể cảm ngộ các loại Đại Đạo, tiếp thu vô số cảm ngộ cùng bản nguyên Hỗn Độn, bồi dưỡng Đại Đạo lớn mạnh.

Đến lúc đó, 'hạt giống Đại Đạo' có thể lớn mạnh thành Đại Đạo hoàn chỉnh.

Nếu Đại Đạo hoàn chỉnh bị Hồng Mông Đạo Tôn hấp thu, thì Đại Đạo có thể bị đồng hóa thành quy tắc, giúp Hồng Mông Đạo Tôn quy tắc càng mạnh, cảnh giới càng cao, thực lực cũng càng khủng bố.

Nhưng, sinh linh trong mảnh thổ nhưỡng này lại không chỉ bồi dưỡng Đại Đạo hoàn chỉnh, mà còn nghịch sinh quy tắc, hoàn thành siêu thoát, hệt như vật tạo trong quá trình bồi dưỡng đã thành tinh vậy.

Điều này đáng sợ biết bao!

Đặc biệt là bức tường quang kia, thậm chí y cảm thấy, trước mặt Lâm Nghệ, y tựa như kiến hôi.

Có một loại đả kích vô hình.

“Mảnh Hỗn Độn này không hề đơn giản!

Mức độ hoàn chỉnh của Đại Đạo trong đó là chưa từng có, ẩn chứa hàng vạn loại Đại Đạo.

Chắc chắn có không ít Đạo Tôn chú ý đến khu vực này, nếu không, Đại Đạo sẽ không nhiều đến vậy." "Ta không nuốt trôi, không có nghĩa là không có cách nuốt!" "Nhân lúc các Đạo Tôn kia chưa kịp phản ứng, nếu thông báo cho 'Quy Khư' bên kia, liên thủ với bọn họ, ta cũng có thể chia một phần canh, cũng không sợ bị báo thù." Linh Hư Đạo Tôn thầm nghĩ.

Ngoài quy tắc của Lâm Nghệ, quy tắc của Hồng Hoang cũng rất hấp dẫn.

Trong Hồng Hoang, y cảm nhận được vô số sinh linh, đều sở hữu Đại Đạo.

Nếu thu hoạch và thanh tẩy chúng, y có thể tiến thêm một bước, có cơ hội trùng kích cảnh giới Tạo Vật Chủ.

Nhưng, tiền đề là phải đối phó Lâm Nghệ trước.

Ngay cả Hồng Mông Đạo Tôn cũng không phải đối thủ của y, ắt phải có một tồn tại càng cấm kỵ giáng lâm mới có thể trấn áp được!

Linh Hư Đạo Tôn liếc nhìn về hướng Hồng Hoang, chuẩn bị rời đi.

Nhưng đúng lúc này, một luồng khí tức đột nhiên giáng lâm, thu hút sự chú ý của y.

Tưởng Lâm Nghệ truy sát đến, y giật mình, Linh Hư Quy Tắc cực tốc khuếch tán, dò xét luồng khí tức kia.

Luồng khí tức kia dường như cũng cảm nhận được, không hề đến gần, mà điên cuồng chạy xa.

"Không!" Linh Hư Đạo Tôn cũng nhanh chóng nhận ra, thân ảnh y

thoắt cái vút đi.

Cách hàng trăm Trung Thiên thế giới trong Hỗn Độn, chớp mắt liền tới nơi.

Linh Hư Quy Tắc cũng khóa chặt thân ảnh kia.

"Chạy đi đâu!" Linh Hư Đạo Tôn chuẩn bị thi triển Linh Hư Quy Tắc chi quang, tiêu diệt y.

"Đạo hữu thủ hạ lưu tình!" Thân ảnh kia vội vã lấy ra Thiên Đạo Trận Đồ, ngăn cản Linh Hư Quy Tắc chi quang, đồng thời cũng cất tiếng.

Thân ảnh đó, tự nhiên là Đạo Tổ Hồng Quân, người đã trốn thoát khỏi Hồng Hoang và chạy sâu vào Hỗn Độn.

Ban đầu y cứ nghĩ trốn vào Hỗn Độn là an toàn rồi.

Nhưng không ngờ, trong sâu thẳm Hỗn Độn, kẻ thanh tẩy vẫn chưa rời đi, mà còn đụng phải y.

Mặc dù kẻ thanh tẩy bị Lâm Nghệ trọng thương, suýt chút nữa bị tiêu diệt, nhưng Hồng Mông Đạo Tôn dù sao cũng là tồn tại trên cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân.

Với cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân của Hồng Quân, làm sao có thể chống cự được?

Nếu hợp tác với Thiên Đạo, có lẽ còn khả dĩ.

Nhưng Thiên Đạo đã bị phế rồi.

Linh Hư Đạo Tôn nhìn về phía Hồng Quân, tuy không quen biết, nhưng khí tức của Thiên Đạo Trận Đồ thì y nhận ra rõ ràng, là của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Do đó, y tạm thời dừng tay.

“Bần đạo Hồng Quân, là Đạo Tổ Hồng Hoang, đã làm phiền Đạo hữu, mong Đạo hữu đừng trách cứ.” Hồng Quân không thể không tạm thời thỏa hiệp.

Trước tiên phải ổn định Linh Hư Đạo Tôn, sau đó tìm cách thoát khỏi y.

“Đạo Tổ Hồng Hoang?” Linh Hư Đạo Tôn lẩm bẩm một tiếng, rồi hỏi: “Vậy ngươi hẳn là rất rõ về Hồng Hoang.” Hồng Quân đáp: “Bần đạo đã chứng kiến Hồng Hoang từ khi sinh ra cho đến nay, mọi chuyện lớn nhỏ, bần đạo đều biết rõ.” Nghe vậy, Linh Hư Đạo Tôn ánh mắt lóe lên.

Y chằm chằm nhìn Hồng Quân hồi lâu, rồi mới hỏi: “Vậy Bản tọa hỏi, sinh linh đã đối chiến với Bản tọa trước đó có lai lịch thế nào?” Linh Hư Đạo Tôn nghi ngờ Lâm Nghệ có lẽ cũng đến từ Hồng Mông.

Mọi Đại Đạo của Hồng Hoang đều là...

Mảnh Hỗn Độn này có thể là một trang viên.

Nếu không thì không thể giải thích được vì sao Lâm Nghệ lại siêu thoát đến cảnh giới đó.

Hồng Quân nghe vậy, tâm tư khẽ động, liền thuật lại toàn bộ cuộc đời đầy kinh diễm của Lâm Nghệ.

Linh Hư Đạo Tôn nghe xong, trầm mặc rất lâu.

Những suy đoán trước đó của y lập tức bị lật đổ.

Cuối cùng, y đi đến một kết luận: Lâm Nghệ là một kẻ biến thái!

Trong thời gian ngắn ngủi như vậy mà trở thành tồn tại siêu thoát chi thượng, điều này không hợp lẽ thường!

Nhưng, theo lời Hồng Quân, quy tắc Lâm Nghệ nắm giữ thật đáng sợ, có thể chuyển hóa Đại Đạo thành quy tắc.

Nếu trấn áp được y, thì việc không ngừng tạo ra quy tắc, cũng như việc thanh tẩy Hỗn Độn, thu thập Đại Đạo rồi luyện hóa thành quy tắc sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Đây là một sự dụ hoặc, y tin rằng các thế lực ở Hồng Mông sẽ rất hứng thú!

Ngoài ra, trong Thiên Đạo Hồng Hoang ẩn chứa vô cùng vô tận quy tắc và Đại Đạo, là một khối thịt béo ngậy thơm lừng, khiến người ta thèm nhỏ dãi tột độ.

Chỉ cần tung tin tức ra ngoài, thì Hồng Mông nhất định sẽ có tồn tại bị hấp dẫn.

Thấy vậy, Linh Hư Đạo Tôn tiếp tục nhìn về phía Hồng Quân nói: "Đạo hữu!

Ngươi và Hậu Nghệ sợ rằng đã là bất tử bất hưu, khó mà quay về Hồng Hoang được nữa, chi bằng cùng ta đến Hồng Mông.

Hiện giờ ngươi đã là Bán Bộ siêu thoát, nếu được Hồng Mông giúp đỡ, siêu thoát chỉ là chuyện sớm muộn." Hồng Quân nghe vậy, vô cùng thận trọng đề phòng.

Y có thể đoán được đôi chút về mục đích của Linh Hư Đạo Tôn.

Linh Hư Đạo Tôn tiến hành đại thanh tẩy, mục đích không hề đơn thuần, có ý đồ.

Nếu không phải Lâm Nghệ thực lực cường hãn, trọng thương y, e rằng đã xảy ra một sự hủy diệt khủng khiếp mà y vẫn chưa biết.

Một khi đã thanh tẩy, thì sẽ hủy diệt tất cả.

Ngươi cũng là một trong số đó.

Linh Hư Đạo Tôn đưa y đến Hồng Mông, e rằng càng khó thoát hơn.

Trở thành siêu thoát, đối với y quả thực là một sự dụ hoặc cực lớn, nhưng y cũng không thể không thận trọng.

"Đạo hữu có ý tốt, bần đạo xin ghi lòng, nhưng bần đạo thực lực còn kém cỏi, e rằng khó mà sinh tồn ở Hồng Mông." Hồng Quân từ chối.

Đồng thời, y đã chuẩn bị sẵn sàng ứng phó với mọi biến cố.

Sau khi Thiên Đạo ý chí tự tay chặt đứt một phần trật tự quy tắc Hồng Hoang, y đã dung hợp với nó, tương đương với việc có thể vận dụng một chút sức mạnh quy tắc mà Linh Hư Đạo Tôn không biết.

Đến lúc đó, nếu muốn chạy, Linh Hư Đạo Tôn e rằng cũng không cản được.

Dù sao, Linh Hư Đạo Tôn đã sớm bị Lâm Nghệ trọng thương, quy tắc bị tổn hại, muốn phục hồi hoàn toàn không dễ dàng.

Lúc này, Hồng Quân trong lòng cười khổ, dường như phải cảm tạ Lâm Nghệ.

Nếu không có Lâm Nghệ trọng thương Linh Hư Đạo Tôn, e rằng hôm nay y khó thoát khỏi kiếp nạn này.

Thật trớ trêu!

"Đạo hữu!

Không báo thù nữa sao?" "Không tiếp tục quay về Hồng Hoang à?" Linh Hư Đạo Tôn nhìn Hồng Quân đang suy tư sâu sắc, giải thích: "Việc Hồng Hoang vẫn chưa kết thúc, ta cần quay về Hồng Mông, mời một số cường giả trợ giúp ta trấn áp Hậu Nghệ.

Một phần nguyên nhân của Hỗn Độn cũng là do ngươi.

Ngươi cũng có kẻ địch, không muốn trừ bỏ sao?

Sức mạnh của y, ngươi hẳn đã thể hội rồi, ta tuy không đánh bại y

được, nhưng cường giả Hồng Mông không phải thứ ngươi có thể tưởng tượng, có thể trấn áp y, nhiều vô số kể, nhưng kẻ có thể mời động thì lại ít ỏi.

Vì vậy, ta định lấy quy tắc của Hậu Nghệ và quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang làm tiền đặt cược, mời cường giả Hồng Mông ra tay.

Nhưng lời nói của một mình ta không thể khiến họ tin phục, nếu ngươi cùng đi, thuật lại chuyện Hồng Hoang, tăng thêm sức thuyết phục, ta tin rằng có thể thu hút sự chú ý của các cường giả kia.

Đương nhiên, sau khi việc thành, Hồng Hoang vẫn thuộc về ngươi, ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào một mảy may!

Ngoài ra, khi tiến vào Hồng Mông, ta cũng có thể giúp ngươi siêu thoát.

Ngươi cũng có thể trở thành Hồng Mông Đạo Tôn!

Hồng Mông, là giới hạn trước Hỗn Độn, là nơi nguyên thủy nhất, nơi tụ hội của chí cao, là nơi quy tắc sinh ra.

Ngươi hiện giờ đã gần siêu thoát, lẽ nào thật sự cam tâm cứ mãi ẩn mình trong Hỗn Độn?

Cảnh giới của Hậu Nghệ cường đại đến mức vượt xa tưởng tượng.

Nếu y đã hạ quyết tâm muốn tìm ngươi, nhất định có thể dễ dàng tìm thấy.

Đến lúc đó, nếu không siêu thoát, ngươi cũng không thể chống cự.

Thay vì như vậy, chi bằng mượn tay Hồng Mông, tiêu trừ y đi!

Điều đó tốt cho ngươi, ta cũng có thể nhận được một số lợi ích." Linh Hư Đạo Tôn giảng giải một tràng.

Rồi y bổ sung: "Đạo hữu cứ yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không ra tay

với ngươi.

Mặc dù hiện giờ ta bị trọng thương, nhưng muốn giết Đạo hữu cũng sẽ tốn khí lực, cũng không cần thiết phải đưa ngươi đến Hồng Mông rồi lại giết, thật là thừa thãi.

Đạo hữu truy cầu vô tận tuế nguyệt, chẳng phải vì tìm kiếm quy tắc từ Đại Đạo, để siêu thoát sao?

Cơ hội đang ở ngay trước mắt, Đạo hữu thật sự không thèm để ý?" Hồng Quân trong lòng cũng đang cân nhắc.

Quả thật như Linh Hư Đạo Tôn nói, nếu y muốn giết mình thì hoàn toàn có thể, không cần phải làm thêm một chuyện thừa thãi là đưa mình đến Hồng Mông.

Chương 195

Vấn đề tính mạng, y cũng không lo lắng.

Nhưng, Linh Hư Đạo Tôn có quá nhiều mưu đồ, không đơn giản như lời nói.

Điểm này, y nhìn thấu ngay.

Linh Hư Đạo Tôn có thể coi y như một con mồi để ra tay với mảnh Hỗn Độn này.

Hiện giờ không động thủ với y, nhưng không có nghĩa là sau này sẽ không động thủ, khi mọi việc đã thành.

Loại kế sách này, Hồng Quân đã trải qua vô số hội nguyên, làm sao lại không biết.

Nhưng, sự dụ hoặc của siêu thoát không thể ngăn cản.

Y đã dốc hết mọi thứ, chỉ để chứng đạo thành Đại Đạo Thánh Nhân, siêu thoát Đại Đạo, đứng trên quy tắc.

Hồng Mông có thể tìm kiếm phương pháp siêu thoát, có thể giúp y siêu thoát, thì y buộc phải mạo hiểm một phen.

Bằng không, nếu tiếp tục ở lại Hồng Hoang, bất luận là Lâm Nghệ bên kia, y đều không thể chống cự.

Bên Hồng Mông, bên Linh Hư Đạo Tôn, sau này nếu giáng lâm Hỗn Độn Hồng Hoang, tiến hành đại thanh tẩy Hỗn Độn, y cũng không thoát được.

Thay vì như vậy, chi bằng liều một phen.

Quy tắc mà Thiên Đạo ý chí mang theo được ẩn giấu ở sâu nhất trong cốt lõi, bất kể Linh Hư Đạo Tôn có dò xét được hay không, đó

đều là át chủ bài của y.

Thật sự có gì đó không ổn, y cũng có thể ứng phó được một hai.

"Được!

Bần đạo đồng ý!" Hồng Quân gật đầu.

Cuối cùng y quyết định đến Hồng Mông, cũng là để xem Hồng Mông trông như thế nào!

Ánh mắt Linh Hư Đạo Tôn lóe lên.

Trong lòng y cũng đã tính toán đủ mọi kế sách.

Y dẫn Hồng Quân biến mất khỏi Hỗn Độn.

Địa Phủ.

Lâm Nghệ đã tham ngộ Linh Hư Quy Tắc, cũng có thể thông thạo điều khiển.

Ngoài ra, điều này cũng khiến thực lực của y lay động một tia.

Mặc dù chỉ là một tia không đáng kể, nhưng lại khiến Lâm Nghệ vô cùng vui mừng.

Bởi vì, chí ít nó cho thấy, sau khi chứng đạo Đệ Tứ Bộ, vẫn còn tồn tại Đệ Ngũ Bộ.

Cực hạn của Đệ Tứ Bộ, phá vỡ Đệ Tứ Bộ để thuế biến tiến hóa.

Sau khi tiến hóa, y có thể tiếp tục đề thăng.

Vì vậy, tâm tư của y cũng đã khóa chặt vào Đệ Ngũ Bộ.

Nếu để chúng sinh Hồng Hoang biết được, e rằng không ai có thể chịu đựng nổi sự chấn động này.

Dốc hết mọi thứ, chỉ để chứng đạo thành Thánh.

Những chí cao cấm kỵ đã chứng đạo thành Thánh kia, chỉ để phá

vỡ ràng buộc của Thiên Đạo, phá vỡ ràng buộc của Đại Đạo, cuối cùng chứng đạo thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Đại Đạo Thánh Nhân đã là đỉnh cao rồi.

Nhưng Lâm Nghệ, sớm đã ở trên Đại Đạo Thánh Nhân, đạt đến cảnh giới có thể tạo ra Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng đó lại không phải là điểm cuối.

E rằng Hồng Mông Đạo Tôn đứng trước mặt y cũng sẽ bị đả kích đến mức không nói nên lời.

Tiễn Đạo Hệ Thống cũng đã thuế biến, cũng có thể tiếp tục phụ trợ Lâm Nghệ.

Nhưng Đệ Ngũ Bộ cần thời gian.

Một là, quy tắc tham ngộ và nắm giữ chưa đủ nhiều, quy tắc còn sót lại trong mảnh Hỗn Độn này cũng không nhiều, vì vậy đã hạn chế rất nhiều đến việc cấu trúc.

Hai là, cảnh giới siêu thoát chi thượng quá mơ hồ.

Ban đầu y định trấn áp Linh Hư Đạo Tôn, để dò xét mọi thứ về Hồng Mông.

Y tin rằng, vì Hồng Mông là thời đại trước Hỗn Độn, vậy trong Hồng Mông không chỉ có một Linh Hư Đạo Tôn siêu thoát, mà còn có, thậm chí là những kẻ mạnh hơn.

Chỉ có tồn tại mạnh hơn mới có thể cho y biết hiện tại y đang ở cảnh giới nào?

Nhưng cuộc đại chiến với Linh Hư Đạo Tôn, Thiên Đạo lại xen ngang một cước, khiến Linh Hư Đạo Tôn chạy thoát, mọi việc cũng tạm dừng lại.

Cảnh giới mơ hồ, cũng ảnh hưởng rất lớn đến việc cấu trúc.

Vì vậy, hiện tại y cũng không vội.

Y chuẩn bị đối phó với hành động tiếp theo của Hồng Mông, bởi vì, Linh Hư Đạo Tôn mang đến không phải thiện ý, mà là sự hủy diệt!

Chỉ cần sơ suất một chút, sau khi thanh tẩy mọi thứ, Hồng Hoang, Địa Phủ, v.v., đều sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn.

Hồng Mông vô tri, vừa khiến người ta tò mò, vừa khiến người ta ngưng trọng.

Ngay cả Lâm Nghệ, cũng không dám khinh suất.

"Oanh long!" Đúng lúc này.

Địa Phủ kịch liệt chấn động.

Địa Đạo thăng hoa.

Dị tượng hoa Lục Đạo Luân Hồi rực rỡ đến cực điểm, khoảnh khắc hiện lên khắp Địa Phủ, lan tràn vô biên vô tận Hồng Hoang.

Khí Lục Đạo Luân Hồi sôi trào như điên, ẩn ẩn có ảnh quy tắc hiện ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Khổng Tuyên và các Thánh Nhân khác đồng loạt mở mắt, đồng tử chợt co rút.

"Hôm nay, ta Hậu Thổ, chứng đắc Đại Đạo, chiếm một vị Đại Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo giám chi!" Thanh âm của Hậu Thổ vang vọng khắp Địa Phủ, Hồng Hoang, lan tràn đến Hỗn Độn.

Lập tức bùng nổ cảm xúc của chúng sinh Hồng Hoang.

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ và các Thiên Đạo Thánh Nhân khác cũng kích động.

Vô số.

Hậu Thổ chứng đắc Đại Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, đã tiết lộ một tin tức: chín vị Đại Đạo Thánh Nhân do Lâm Nghệ thiết lập, không phải giả!

Hậu Thổ đã chiếm được một vị!

Còn lại tám vị!

Dành cơ hội cho họ!

Tranh, nhất định phải tranh!

Vô số cường giả đại năng đã hạ quyết tâm gấp vạn lần, dốc hết mọi thứ để tranh đoạt!

Oanh long!

Hậu Thổ chứng đắc Đại Đạo, Địa Phủ, Hồng Hoang, Hỗn Độn vô biên vô tận, lại sản sinh một loại biến hóa quỷ dị khó tả, có một loại áp bách vô hình giáng lâm Hồng Hoang, xâm nhập Địa Phủ.

Đại Đạo!

Mắt Lâm Nghệ khẽ nheo lại.

Lâm Nghệ bước ra khỏi điện.

Ý chí của y lan tràn khắp Hồng Hoang, bao trùm Hỗn Độn Tinh Không, Hỗn Độn vô biên.

Hỗn Độn chi tâm cũng được thúc đẩy, cảm ứng vô lượng Đại Đạo trong Hỗn Độn đang biến hóa cực nhanh.

Nhờ Quy Tắc Chi Nhãn, Lâm Nghệ có thể thấy, có quy tắc đang hướng về Hồng Hoang.

Đạt đến tầng thứ của Lâm Nghệ, tự nhiên có thể cảm tri, đó là điềm báo Đại Đạo giáng lâm.

"Chẳng lẽ Đại Đạo muốn ngăn cản Hậu Thổ thành Thánh?" Mắt

Lâm Nghệ khẽ nheo lại, nội tâm vô cùng tĩnh.

Nếu Đại Đạo không cho phép sinh linh siêu thoát như Đại Đạo Thánh Nhân ra đời, vậy trước đó khi y chứng đạo, vì sao không thấy Đại Đạo ra mặt ngăn cản?

Đại Đạo, vốn vô hình, vô danh, chỉ là một khái niệm, một ý niệm!

Hoặc là quy tắc vận hành của toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tế.

Như quy tắc vậy!

Vĩnh hằng!

Chỉ cần Hỗn Độn vô biên vô tận tồn tại, thì Đại Đạo tồn tại, quy tắc tồn tại.

Nếu trong Hỗn Độn, xuất hiện một loại quy tắc khác, sẽ có một sự chấn động nhất định đối với Đại Đạo, Đại Đạo cũng sẽ không buông xuôi mặc kệ, bởi vì, nó là tổng hòa của Hỗn Độn, là quy tắc vận hành, ngay cả Thiên Đạo cũng chỉ là một phần rất nhỏ không đáng kể.

Toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tận, mọi vật hữu hình, vô hình, đều đại biểu cho nó.

Ví dụ như Không Gian Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo, v.v., cũng là một phần.

Quy tắc mới sinh, lại siêu thoát, thoát ly khỏi sự khái quát, vì vậy, trong tình huống bình thường, Đại Đạo sẽ ra tay ngăn cản.

Ngay cả đằng sau sự vẫn lạc khi Bàn Cổ đại thần chứng đạo, cũng không thiếu bóng dáng của Đại Đạo!

Nhưng điều không hợp lý là, luận về uy hiếp, Lâm Nghệ là uy hiếp lớn nhất, nhưng Đại Đạo lại không động thủ, hay là sự giáng lâm của Linh Hư Đạo Tôn đang thúc đẩy Đại Đạo?

Thấy Đại Đạo giáng lâm, Lâm Nghệ cũng đặc biệt chú ý đến tình

hình Hậu Thổ siêu thoát chứng đạo.

Nếu Đại Đạo muốn ra tay, y sẽ lập tức ngăn cản!

Đạt đến cảnh giới của y, Đại Đạo là trật tự tối cao của Hỗn Độn, y cũng không sợ, bởi vì, y hiện tại, sớm đã ở trên quy tắc.

Sau khi nhục thân của y siêu thoát cực hạn, đã thuế biến thành đại diện cho bản nguyên, cảnh giới vô khái niệm, tương đương với Đại Đạo.

Nhưng, đó chỉ là trên nhục thân!

Trên cảnh giới và quy tắc, y sớm đã lăng giá Đại Đạo, y cũng không cần thiết phải sợ Đại Đạo.

Nhưng, y lo lắng Đại Đạo sẽ nhân cơ hội cản trở Hậu Thổ chứng đạo.

Chương 196

Không thể không phòng!

Trong sâu thẳm U Giới, Hậu Thổ đang bế quan cũng cảm nhận được khí cơ Đại Đạo giáng lâm, khiến nàng có dự cảm chẳng lành.

Chứng Đại Đạo Thánh Nhân, không phải là chuyện dễ dàng.

Nếu giữa chừng bị Đại Đạo cố ý quấy nhiễu, phá hoại Tam Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên Đại Đạo mà nàng muốn tham ngộ, thì có thể cuối cùng sẽ chứng đạo thất bại.

Điều đó khiến nàng có chút không cam lòng!

Dù sao, cơ hội không dễ có, Lâm Nghệ đã sắp xếp ổn thỏa, ban tặng ân tứ tốt nhất!

Nàng cũng đã đặt chân lên đỉnh cao Hồng Hoang, trở thành một bước quan trọng để thành chân chính chí cao giả.

Sau khi bước qua, siêu thoát, từ đó mới thật sự vô ràng buộc.

Nhưng lẽ nào mọi thứ chưa bắt đầu đã phải kết thúc?

Đại Đạo khủng bố, Hậu Thổ đạt đến cảnh giới hiện tại có thể cảm tri, ngay cả Thiên Đạo, một tồn tại có thể sánh ngang Đại Đạo Thánh Nhân, cũng chỉ đại diện cho một phần nhỏ mà thôi.

Toàn bộ Hỗn Độn đều đại biểu cho nó.

Nó cũng đại biểu toàn bộ Hỗn Độn, mọi sinh linh, mọi vật chất.

Đạo sinh vạn vật, vạn vật này không chỉ bao gồm sinh mệnh, năng lượng, vật chất, v.v., mà còn bao gồm vô số Đạo, cảnh giới, cảm ngộ, v.v., một loại vô hình, chỉ còn lại khái niệm tồn tại.

Hậu Thổ cũng không tìm ra được một chút sơ hở nào, cảm thấy vô

năng vi lực tột cùng.

“Không cần lo lắng!

Cứ an tâm đột phá là được!” Đúng lúc này, một giọng nói bình thản vang vọng vào tai Hậu Thổ.

Khiến tinh thần Hậu Thổ chấn động.

Nàng vui mừng trong lòng.

Là giọng của Lâm Nghệ.

Điều đó có nghĩa là y sẽ ra tay.

Lâm Nghệ cấm kỵ vĩ ngạn, có y đích thân tọa trấn, hộ pháp, Hậu Thổ cũng an tâm rất nhiều, lòng tin tăng bội, dốc toàn lực trùng kích cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, bước cuối cùng đã được bước ra, chỉ còn chờ nghiệm chứng cuối cùng.

Trong Hồng Hoang.

Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Nữ Oa, Khổng Tuyên và Lục Áp cùng các Thánh Nhân khác, cũng cảm ứng được khí cơ Đại Đạo khủng bố mênh mông, không nói một lời, không dám thốt nửa chữ, chỉ dòm ngó về phía Địa Phủ.

Hậu Thổ chứng Đại Đạo Thánh Nhân, là đang khai mở con đường cho họ!

Đại Đạo giáng lâm có thể ảnh hưởng đến Hậu Thổ hay không, mọi thứ sẽ sớm sáng tỏ.

Nếu Đại Đạo muốn ngăn cản Hậu Thổ, thì tương đương với việc truyền đạt một tin tức cho tất cả: muốn chứng Đại Đạo, trừ phi có thể chiến thắng Đại Đạo, bằng không, đừng mơ tưởng.

Một khi Đại Đạo ra tay, đủ để hủy diệt mọi thứ, mọi sự phấn đấu, mọi sự tranh giành, sẽ hóa thành hư vô.

Nếu Đại Đạo không ngăn cản, thì họ có thể dốc toàn lực, an tâm chứng đạo!

"Hy vọng Hậu Thổ có thể chứng đạo, có lẽ có thể mở đường cho ta, nếu không... ai!" Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng thở dài, không khỏi ngưng trọng căng thẳng.

Nhưng họ không phải loại biến thái như Lâm Nghệ, vừa chứng đạo đã trực tiếp đánh bại Hồng Mông Đạo Tôn, dễ dàng tiêu diệt Thiên Đạo.

Trước mặt Đại Đạo, họ như kiến hôi, thậm chí chỉ là một phần của Đại Đạo.

Muốn chứng cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, không chỉ cần Lâm Nghệ cho phép, mà còn phải xem thái độ của Đại Đạo.

Đại Đạo không ngăn cản, hoặc có Lâm Nghệ che chở, mới có thể chứng đạo siêu thoát.

Bằng không, đừng mong.

Đạt đến cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, cũng sẽ như Thiên Đạo ngày xưa áp chế Thánh Nhân Hồng Hoang, không thể tiến thêm một tấc.

Do đó, có Hậu Thổ dẫn đường, mọi chuyện sẽ tương đối dễ dàng và tự tin hơn!

Không gian Địa Phủ đang vặn vẹo.

Đặc biệt trong U Giới, mọi không gian xung quanh Lâm Nghệ, đều biến hóa vô quy tắc lưu thể, dần dần bao phủ Lâm Nghệ.

Ánh sáng thần bí bao trùm, ẩn chứa vô số quy tắc!

Lâm Nghệ cau mày, nhưng không chậm chạp, thong thả nói: "Đại Đạo!

Ngăn cản?!

Ngươi hẳn là có thể dò xét được cảnh giới của ta.

Nếu cảm thấy có thể đối phó với ta, vậy cứ tiếp tục, ta sẽ tiếp nhận.” Quy Tắc Chi Nhãn được khai mở, Lâm Nghệ bắt giữ mọi quỹ tích xung quanh.

Đại Đạo vô hình.

Nhưng, điều đó không có nghĩa là không tồn tại.

Nhanh chóng, Lâm Nghệ thông qua Quy Tắc Chi Nhãn, cảm nhận được dao động quy tắc, không ngừng vặn vẹo biến ảo thành một tồn tại đối lập.

Tồn tại đó, buộc phải dùng Quy Tắc Chi Nhãn mới có thể thấy!

“Không cần địch ý với ta!

Ta không ngăn cản, chỉ muốn nhắc nhở về tình hình Hồng Mông.” Đại Đạo hiện hóa thân ảnh, truyền đạt tin tức.

Nghe vậy, tâm tư Lâm Nghệ khẽ động.

Hồng Mông, quả thật y chỉ biết được từ miệng Bàn Cổ đại thần, và khi Linh Hư Đạo Tôn giáng lâm.

Tình hình cụ thể của Hồng Mông, y quả thật chưa hiểu rõ.

Ví dụ như, Hồng Mông và Hỗn Độn có liên hệ gì không?

Hồng Mông có phải là một chiều không gian khác không?!

Ngoài Hồng Mông Đạo Tôn ra, có cảnh giới cao hơn nữa không?

Dò xét cảnh giới sâu hơn, có tác dụng rất lớn đối với việc cấu trúc Đệ Ngũ Bộ!

Hơn nữa, nếu hiểu rõ ngọn nguồn của Hồng Mông, biết được tình hình thực sự của Hồng Mông, thì khi đối mặt với uy hiếp sắp tới,

trong lòng y cũng có số liệu, cũng không đến nỗi bị động.

Đối với việc Đại Đạo hiện hóa, đặc biệt để nói cho y biết tình hình Hồng Mông, Lâm Nghệ đại khái đoán rằng, điều này tất nhiên cũng liên quan đến chính bản thân Đại Đạo.

Nhưng, những vấn đề này, Lâm Nghệ tạm thời không đi sâu suy nghĩ.

Y ngưng mắt nhìn thân ảnh đối diện.

Đại Đạo có thể diễn hóa mọi thứ trong Hỗn Độn, tự nhiên cũng bao gồm y.

Việc hiện hóa thành dáng vẻ của y cũng tiện cho việc giao lưu.

Đại Đạo tiếp tục truyền đạt tin tức: "Hồng Mông, là thời đại trước Hỗn Độn, Hỗn Độn là thế giới siêu thoát giới hạn.

Hồng Mông diễn hóa Hỗn Độn, Hỗn Độn diễn hóa Đại Đạo, Đại Đạo diễn hóa vạn vật." "Hồng Mông là nguồn gốc!" "Nhưng, Hồng Mông cũng là một loại Hỗn Độn khác, chỉ là, vật chất trong Hồng Mông không còn là Đại Đạo, bản nguyên, quy tắc, mà là Hồng Mông Tử Khí." "Mảnh Hỗn Độn này, là do Tạo Vật Chủ chặt đứt một góc Hồng Mông mà diễn hóa thành, vốn cũng thuộc về Hồng Mông.

Nhưng, trong quá trình Tạo Vật Chủ lợi dụng một góc Hồng Mông diễn hóa Hỗn Độn, y đã thanh tẩy các sinh linh trong đó, chỉ còn lại một số vật Hồng Mông không đáng kể, ví dụ như Hồng Mông Tử Khí, như Tạo Hóa Thanh Liên, Hỗn Độn Châu, Tạo Hóa Ngọc Điệp, v.v., đều là vật của Hồng Mông." Đại Đạo thuật lại nguồn gốc của mảnh Hỗn Độn này, và mối liên hệ với Hồng Mông!

Chẳng trách Hồng Mông lại ở trước Hỗn Độn!

Lâm Nghệ hỏi: "Tạo Vật Chủ đã diễn hóa Hỗn Độn, vậy mục đích là gì?" Cường giả trong Hồng Mông sẽ không vô duyên vô cớ

diễn hóa Hỗn Độn.

Cần biết, như Linh Hư Đạo Tôn, mục đích thanh tẩy Hỗn Độn là như khi vật tạo gieo hạt đã thành thục, giờ là thu hoạch, coi Hỗn Độn như một cánh đồng, tùy ý tàn sát và thu hoạch Đại Đạo.

"Theo phân chia của Hồng Mông, ngoài Hồng Mông Đạo Tôn ra, trên đó còn có Hồng Mông Thủy Tổ, Tạo Vật Chủ, và Chúa Tể." "Hồng Mông Đạo Tôn, tương đương với Đại Đạo Thánh Nhân.

Tạo Vật Chủ diễn hóa mảnh Hỗn Độn này, trên Hồng Mông Thủy Tổ là Tạo Vật Chủ, còn về mục đích thì ta không được biết." Đại Đạo nhắc nhở, cũng giải thích từng cảnh giới trong phạm trù y có thể hiểu được.

Ví dụ như Hồng Mông Đạo Tôn, thuộc loại nắm giữ quy tắc, có thể viết ra Đại Đạo, và lợi dụng Đại Đạo để đề thăng sức mạnh quy tắc.

Hồng Mông Thủy Tổ, là tồn tại nắm giữ quy tắc nguyên thủy sớm nhất.

Tạo Vật Chủ, có thể viết ra quy tắc, coi thường mọi không gian, thời gian, quy tắc, mọi chướng ngại, xuyên toa quá khứ, vị lai, hiện tại, không nơi nào không đến, không gì có thể cản trở.

Đây chỉ là sự lý giải của Đại Đạo.

Thực tế có thể còn mạnh hơn.

Lâm Nghệ nghe xong, tự định vị được.

Cảnh giới hiện tại của y, sớm đã đạt đến mức nắm giữ quy tắc nguyên thủy, thậm chí có thể không nơi nào không đến.

Cộng thêm cảnh giới mà bức tường quang ban cho, đã giúp y đạt đến cảnh giới coi thường mọi chướng ngại.

Ước tính sơ bộ, y hẳn đã đạt đến cảnh giới nằm giữa Hồng Mông Thủy Tổ và Tạo Vật Chủ.

Còn có cảnh giới chi tiết nào không, Đại Đạo không rõ, thì y càng không rõ.

Nhưng Lâm Nghệ đại khái đã rõ con đường phía trước.

Đối với việc cấu trúc Đệ Ngũ Bộ, y đã có một chỉ dẫn.

Trong đầu y cũng đã có vài manh mối.

"Cảnh giới hiện tại của ta, đã siêu việt Hồng Mông Thủy Tổ, nhưng, kẻ sắp phải đối mặt, có lẽ cũng là cường giả Hồng Mông ở cảnh giới đó." "Linh Hư Đạo Tôn quay về Hồng Mông, nhất định sẽ không bỏ qua!" "Mảnh Hỗn Độn này, tuy do Tạo Vật Chủ diễn hóa, nhưng, Tạo Vật Chủ đã biến mất vô tung, không còn uy hiếp nào.

Nếu Linh Hư Đạo Tôn báo tình hình mảnh Hỗn Độn này cho cường giả Hồng Mông, nhất định họ cũng sẽ giáng lâm." "Nếu quy tắc mạnh được yếu thua do Chúa Tể viết ra, thì ngay cả Tạo Vật Chủ cũng không thoát được, đừng nói chi Hồng Mông Đạo Tôn, Hồng Mông Thủy Tổ.

Sinh linh Hồng Mông cũng tồn tại lòng tham và khao khát sức mạnh, cấp độ càng cao, lòng tham và khao khát cũng càng mạnh." "Mảnh Hỗn Độn này trong quá trình diễn hóa vô tận, sớm đã thành thục rồi.

Không chỉ Hồng Hoang, mà vô tận sinh linh trong Hỗn Độn ẩn chứa Đại Đạo, có thể giúp Đạo Tôn, thậm chí là Thủy Tổ đề thăng không ít sức mạnh quy tắc." "Nó tương đương với một khối thịt béo, thứ duy nhất nó thu hút sẽ là sự nhòm ngó và tranh đoạt.

Mà sự tranh đoạt, sẽ điên cuồng thanh tẩy." Lâm Nghệ yên lặng lắng nghe Đại Đạo thuật lại, cũng rơi vào trầm tư.

Nếu đúng như Đại Đạo nói, thì tình hình mà y phải đối mặt sau này có thể còn tồi tệ hơn những gì y đã suy đoán.

Đúng lúc này, Đại Đạo tiếp tục truyền đạt tin tức: "Từ khi ngươi bước ra Đệ Tam Bộ, Đệ Tứ Bộ, ta thực ra đã cảm tri được ngươi, nhưng ta không hề can thiệp, thậm chí, còn thúc đẩy ý chí hóa thân của Bàn Cổ nhắc nhở, bởi vì sự tồn tại của ngươi có thể tránh được việc thanh tẩy xảy ra ở mức độ tối đa." "Sự thật cũng đúng như những gì ta suy diễn, sau khi ngươi chứng đạo, siêu việt Hồng Mông Đạo Tôn, sức mạnh của ngươi đã phá vỡ cực hạn.

Chủ giới của bức tường quang, là thứ chỉ Tạo Vật Chủ mới có thể khai tịch, vì vậy, ngươi có năng lực ngăn cản cục diện khó khăn tiếp theo của Hỗn Độn." "Ta hy vọng, ngươi có thể chuẩn bị sớm!" "Ta cũng sẽ ở phía sau hỗ trợ." Lâm Nghệ nheo mắt.

Trong lòng y cũng đã hiểu gần hết.

Chương 197

Việc Đại Đạo buông xuôi, thậm chí để ý chí hóa thân của Bàn Cổ nhắc nhở, e rằng phần lớn cũng là vì suy xét cho y.

Đại Đạo đại diện cho tổng hòa của Hỗn Độn, đại diện cho mọi vật chất và khái niệm của Hỗn Độn!

Nếu cường giả Hồng Mông giáng lâm thanh tẩy Hỗn Độn, phá hủy Hỗn Độn, mọi thứ trở về hư vô, thì Đại Đạo cũng khó tự vệ.

Vì vậy, Đại Đạo đã nhìn trúng giới hạn của y, đẩy y ra, ngăn cản mọi thứ.

Nhưng, Lâm Nghệ cũng không tức giận, mỗi bên đều có cái cần, không có gì đáng trách.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ nói: "Ta chấp nhận đề nghị của ngươi!

Nhưng, ta cần quyền hạn của Đại Đạo, đặc biệt là khả năng diễn hóa mọi quy tắc trong Hỗn Độn.

Điều này có tác dụng rất lớn đối với ta, đối với việc ứng phó với sự thanh tẩy của Hồng Mông sắp tới." Hệ thống có thể chiết xuất quy tắc, cũng có thể lợi dụng Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường để hỗ trợ cảm ngộ quy tắc, từ đó nắm giữ nhiều quy tắc hơn.

Điều này không chỉ giúp thực lực và cảnh giới của y tăng trưởng, mà còn có thể từ việc vận dụng vô số quy tắc, tìm kiếm và nghiệm chứng phương pháp Đệ Ngũ Bộ, bước một bước vượt lên phía trước.

Đương nhiên, bí mật này, y sẽ không nói cho Đại Đạo biết.

Đại Đạo suy diễn một phen, ngay lập tức sắp xếp rõ ràng mọi khả năng, đưa ra kết luận lợi hại, và cũng đồng ý.

Quyền hạn của Đại Đạo, cùng với việc diễn hóa quy tắc, đều là những khái niệm đã được sản sinh, không thể uy hiếp y.

Trừ phi phá hủy Hỗn Độn thành hư vô, làm cho mọi thứ không tồn tại, bằng không, y sẽ vĩnh hằng tồn tại.

Từ một ý nghĩa nào đó mà nói, y là Chúa Tể của Hỗn Độn!

Đại Đạo ngưng tụ một "Đại Đạo Thiên Chương", giao cho Lâm Nghệ.

Cái "Đại Đạo Thiên Chương" này là sự ủy quyền kiểm soát tổng hòa mọi thứ trong Hỗn Độn.

Lâm Nghệ có được nó, tương đương với việc chấp chưởng Đại Đạo.

Lâm Nghệ chấp chưởng, đối với Đại Đạo mà nói, lợi ích lớn hơn tác hại!

Nếu Lâm Nghệ thực sự tiếp tục siêu thoát, thì nó sẽ được hưởng sự che chở khi bị chấp chưởng.

Lâm Nghệ ngăn cản mọi thứ bên ngoài, thì nó có thể vĩnh hằng!

Lâm Nghệ và Đại Đạo giao dịch, đều đạt được điều mình muốn!

Lâm Nghệ nhận được lời nhắc nhở, hiểu rõ tình hình Hồng Mông, có thể ứng phó, có thể thông qua một số cảm tri cảnh giới, để cấu trúc phương pháp chứng đạo mới của Đệ Ngũ Bộ, tiến lên một tầng thứ cao hơn!

Ngoài ra, việc yêu cầu quyền hạn Đại Đạo, cũng có thể giúp y kiểm soát toàn bộ Hỗn Độn!

Nói trắng ra, Đại Đạo không phải là toàn bộ cơ chế vận hành của Hỗn Độn, mà như trật tự quy tắc của Thiên Đạo vậy.

Chỉ cần có tồn tại có thể duy trì ổn định, không để nó sụp đổ, thì

nó sẽ trợ giúp.

Còn về việc vì sao Đại Đạo lại muốn đối phó với Bàn Cổ?

Mà lại không đối phó với y?

Một tiền đề cốt lõi là, thời đại của Bàn Cổ, Hồng Mông chưa giáng lâm, cũng không có uy hiếp trực quan.

Sự ra đời và chứng đạo của Bàn Cổ, sẽ chấn động trật tự vận hành của Đại Đạo, đặc biệt việc Bàn Cổ khai phá Hỗn Độn chứng đạo, đã chạm đến căn bản của Đại Đạo, nên y không thể không chết!

Đến thời đại của Lâm Nghệ, Hồng Mông Đạo Tôn giáng lâm, thậm chí sau này sẽ mang theo kẻ địch càng khủng khiếp hơn.

Lâm Nghệ lại muốn ngăn cản kẻ địch Hồng Mông, cứu vớt Hỗn Độn.

Đại Đạo, với tư cách là người thiết lập trật tự tối cao của Hỗn Độn, có mối quan hệ sống còn với Hỗn Độn!

Lâm Nghệ bảo vệ Hỗn Độn, giữ gìn Hồng Hoang, tương đương với việc bảo vệ chính nó.

Tự nhiên sẽ không tiếc rẻ trợ giúp!

Còn về quyền hạn Đại Đạo, nó cũng không lo lắng, dù sao, Lâm Nghệ muốn bảo vệ Hỗn Độn, thì sẽ không làm hại nó.

Nếu Lâm Nghệ thực sự nhân cơ hội mà mưu tính, thì tương đương với việc đẩy toàn bộ Hỗn Độn vào sự hư vô hủy diệt, trật tự Đại Đạo sụp đổ, thì căn bản mọi thứ trong Hỗn Độn làm sao có thể tồn tại được.

Đại Đạo, không thể khái quát bằng hữu hình hay vô hình, nó đại diện cho mọi thứ của Hỗn Độn.

Nếu bị liên lụy, mọi thứ của Hỗn Độn cũng sẽ hoàn toàn biến mất

vô tung.

Mối lợi hại này, y tin rằng Lâm Nghệ hiểu rõ.

Hơn nữa, việc cấp cho quyền hạn Đại Đạo, cũng có thể giúp Lâm Nghệ tìm kiếm mọi quy tắc trong Hỗn Độn, có nhiều lợi ích cho việc khai mở Tiễn Đạo Hệ Thống, cho việc nắm giữ và đề thăng quy tắc, dung nạp nhiều quy tắc hơn, để tiện cho việc cấu trúc phương pháp nghiệm chứng Đệ Ngũ Bộ.

Đại Đạo thoái đi, mọi không gian vô quy tắc đều khôi phục.

Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu, v.v., đều đứng xung quanh, thần sắc căng thẳng.

Họ đều có thể cảm ứng được khí cơ Đại Đạo nhắm vào Lâm Nghệ.

Không gian vặn vẹo vô quy tắc, bao bọc Lâm Nghệ trong đó, ngay cả họ cũng không thể dò xét được tình hình, đó là điều đáng lo nhất.

Đại Đạo, dù sao cũng là người thiết lập trật tự tối cao trong Hỗn Độn, luận về thực lực, chí ít cũng siêu việt Hồng Mông Đạo Tôn.

Nếu Lâm Nghệ sơ suất một chút, gặp phải mưu kế, thì thời đại Lâm Nghệ khai mở, e rằng cũng sẽ hoàn toàn lụi tàn.

Nhưng, thấy không gian khôi phục nguyên trạng, Lâm Nghệ không sao, họ lại thở phào một hơi!

“Không sao chứ?” Tây Vương Mẫu tiến lên hỏi.

“Không sao!

Đại Đạo giáng lâm, nói cho ta biết một số tình hình Hồng Mông.” Thấy thần thái lo lắng của Tây Vương Mẫu và những người khác, Lâm Nghệ cười nói.

Hiện giờ y đã siêu thoát.

Nhưng thất tình lục dục lại vẫn duy trì, là căn bản của sự tồn tại, không thể vứt bỏ.

Vì vậy, thấy thần thái lo lắng căng thẳng của Tây Vương Mẫu và những người khác, y tự nhiên rất quan tâm.

"Hồng Mông?" Tây Vương Mẫu nhíu mày nói: "Thế giới của Hồng Mông Đạo Tôn đó ư?" Lâm Nghệ gật đầu.

"Nếu đã như vậy, thì y nhất định sẽ không bỏ qua, thanh tẩy Hỗn Độn, vì thu thập Đại Đạo.

Hiện giờ bị ngăn cản, chắc chắn sẽ quay về Hồng Mông để chuẩn bị thủ đoạn, đến lúc đó..." Vân Tiêu vội vàng nói một vấn đề, lời chưa dứt, liền ngưng mắt nhìn Lâm Nghệ!

Lâm Nghệ cười nói: "Chuyện này, tạm thời không cần lo lắng, có ta chống đỡ, đừng sợ!" Nghe vậy, Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng, Vân Tiêu cũng cảm động tột cùng.

Quả thật là như vậy, từ trước đến nay, chẳng phải đều là Lâm Nghệ đứng ra che chắn sao?

Nếu không có Lâm Nghệ chống đỡ, e rằng họ đã sớm bị hủy diệt trong dòng lũ Lượng Kiếp hết lần này đến lần khác, làm sao có thể cùng Lâm Nghệ chia sẻ vinh quang đỉnh phong vĩnh hằng.

Nhưng, Hồng Mông giáng lâm, mang theo rất nhiều yếu tố không chắc chắn.

Vì Hồng Mông Đạo Tôn kia đã xuất hiện, lại có nơi gọi là Hồng Mông, thì nhất định có kẻ mạnh hơn y.

Uy hiếp mà y mang đến lớn đến mức nào, đây là điều không thể xác định, nên mọi người cũng không thể không thận trọng.

"Tích lũy đủ nhiều, và cũng nhanh chóng tham khảo cảnh giới Đại

Đạo Thánh Nhân.

Hiện giờ ta đã có được quyền hạn Đại Đạo, yếu tố uy hiếp của nó sẽ không còn.

Đợi ta nắm giữ hoàn thành quyền hạn Đại Đạo, nghiệm chứng hoàn thành Đệ Ngũ Bộ, rồi sẽ giải thích quy tắc cho các ngươi, đến lúc đó, các ngươi mới có thể thật sự đạt đến siêu thoát." Lâm Nghệ sắp xếp.

Đệ Ngũ Bộ?

Tây Vương Mẫu và những người khác, đồng tử co rút, chấn động tột cùng!

Lâm Nghệ hiện tại đã siêu thoát, thậm chí đánh bại Hồng Mông Đạo Tôn.

Trong mắt họ, đó là đỉnh cao tuyệt đối, không thể với tới!

Nhưng, giờ đây Lâm Nghệ lại nói cho họ biết, đỉnh cao tuyệt đối trong mắt họ, chỉ là một bước trong phương pháp chứng đạo mới, không phải điểm cuối.

Bước ra Đệ Tứ Bộ, siêu thoát chứng đạo, vẫn còn tồn tại Đệ Ngũ Bộ.

Việc bước ra Đệ Tứ Bộ, khiến họ không thể dò xét cảnh giới và thực lực của Lâm Nghệ được nữa.

Vậy Đệ Ngũ Bộ sẽ là cảnh tượng gì, lại khủng khiếp đến mức nào?

Hay là, Đệ Ngũ Bộ thật sự tồn tại sao?

Từng sự chấn động kinh ngạc, không ngừng nảy sinh trong lòng họ, khiến họ có chút đoản mạch, không thể tiếp tục suy nghĩ cao hơn, bởi vì cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân là điểm cuối mà họ có thể suy

nghĩ, vượt quá nó, thì đã vượt ra ngoài phạm trù nhận thức.

Nếu cường giả Hồng Hoang biết được, e rằng không ai dám tin nữa!

Họ cũng không tiếp tục truy vấn.

Bởi vì, Lâm Nghệ đã nói rồi, họ cũng không thể lý giải được.

Nhưng đối với việc Lâm Nghệ có được quyền hạn Đại Đạo mà nói, đối với họ, đây là một tin tức tốt vô cùng to lớn.

Hệt như, muốn chứng Đại Đạo Thánh Nhân cần giấy thông hành, mà Lâm Nghệ đang nắm giữ nó trong tay.

Nếu họ thật sự có thể chứng Đại Đạo, thì, trừ Lâm Nghệ ra, không ai có thể can thiệp.

Tương đương với việc Lâm Nghệ đã cung cấp cho họ một môi trường an toàn.

Trong sâu thẳm U Giới.

Hậu Thổ cũng có thể cảm nhận được một số điều, như trút được gánh nặng.

Quả nhiên, có người đàn ông kia tồn tại, nàng an nhiên vô ưu.

Như khi xưa nàng chứng Địa Đạo, y cũng đứng ra che chắn, ngăn cản mọi thứ.

Cho đến ngày nay, so với tuế nguyệt mênh mông dài đằng đẵng mà nói, cũng chưa trôi qua bao lâu, nàng cuối cùng cũng siêu thoát, bước ra cảnh giới mà ngay cả Hồng Quân cũng không ngừng truy cầu, cảnh giới Đại Đạo!

Tất cả, hoàn toàn là công lao của Lâm Nghệ!

Nếu không có y, kết cục của Hậu Thổ, là dùng trấn Địa Đạo,

không thể giải thoát!

"Thành công rồi!" "Ngay cả Đại Đạo cũng không thể ngăn cản, xem ra y thật sự đã mang đến cho Hồng Hoang một thời đại chân chính!" Thông Thiên Giáo Chủ và các Thánh Nhân khác đang chú ý Địa Phủ, cảm nhận Hậu Thổ cuối cùng đã chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân, hoàn toàn siêu thoát, khiến họ càng thêm kích động, cuồng hỉ.

Hậu Thổ siêu thoát, tương đương với một ví dụ sống động bày ra trước mắt họ, mở ra điểm báo chứng Đại Đạo, chỉ cần noi theo là được.

Đại Đạo cũng buông xuôi mặc kệ.

Tương đương với tầng uy hiếp cuối cùng, cũng đã bị Lâm Nghệ thay họ loại bỏ.

Chương 198

Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác toàn tâm tranh đoạt vị Đại Đạo!

Sau khi Lâm Nghệ sắp xếp Tây Vương Mẫu và những người khác, cũng nghiên cứu và cảm ngộ "Đại Đạo Thiên Chương", đó là dấu ấn vận hành của Đại Đạo, và là biểu tượng của Đại Đạo, giống như Thiên Đạo Hồng Hoang diễn hóa Thiên Đạo Ma Bàn, Thiên Đạo Trận Đồ vậy.

Kỳ thực, Lâm Nghệ lợi dụng "Đại Đạo Thiên Chương", cũng như Hồng Quân có thể vận dụng sức mạnh Thiên Đạo, Lâm Nghệ cũng có thể mượn đó để vận dụng sức mạnh Đại Đạo.

Khác biệt là, Hồng Quân cần hợp Đạo, cùng tồn vong với ý chí Thiên Đạo mới có thể vận dụng, thậm chí còn có hạn chế, khiến Hồng Quân không thể có được toàn bộ sức mạnh.

Một khi thiếu đi sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo, sức mạnh của Hồng Quân sẽ suy yếu gấp vạn lần.

Lâm Nghệ có thể thi triển và vận dụng sức mạnh Đại Đạo, hoàn toàn là do Đại Đạo chủ động ban cho, không hề có bất kỳ hạn chế nào đối với y, y có thể vận dụng mọi lực lượng của Đại Đạo.

Đương nhiên.

Sức mạnh Đại Đạo đối với Lâm Nghệ mà nói, sự gia trì cũng không lớn!

So với y mà nói, sức mạnh Đại Đạo theo phân chia cảnh giới Hồng Mông, đại khái miễn cưỡng có thể đạt cấp Hồng Mông Thủy Tổ, thậm chí còn chưa đạt đến cảnh giới đó.

Nếu không, nó cũng sẽ không lo lắng cường giả Hồng Mông giáng lâm, đối với uy hiếp của y, mà lựa chọn để Lâm Nghệ giúp đỡ.

Cảnh giới hiện tại của Lâm Nghệ, sớm đã siêu việt Hỗn Độn.

Theo phân chia mà Đại Đạo ban cho, thì y nằm giữa cảnh giới Hồng Mông Thủy Tổ và Tạo Vật Chủ, một cảnh giới mạnh hơn Đại Đạo không biết bao nhiêu lần.

Do đó, sức mạnh Đại Đạo tuy khủng bố, nhưng đối với Lâm Nghệ mà nói, y không hề dựa dẫm.

Không có sức mạnh Đại Đạo, cũng không gây ảnh hưởng đến thực lực của y.

Lâm Nghệ yêu cầu quyền hạn Đại Đạo, thuần túy là vì mọi quy tắc mà Đại Đạo nắm giữ.

"Hệ thống, chiết xuất quy tắc!" Sau khi vận dụng "Đại Đạo Thiên Chương", Lâm Nghệ có thể cảm tri mọi thứ chủ đạo Hỗn Độn, có thể ngưng tụ quy tắc Đại Đạo.

"Chiết xuất 30000 đạo Sang Diệt Quy Tắc, đã dung nhập vào bản thân!" "Chiết xuất 25000 đạo Cường Nhược Quy Tắc, đã dung nhập vào bản thân!" "Chiết xuất 61000 đạo Nhân Quả Quy Tắc, đã dung nhập vào bản thân!" Hệ thống cũng nhân cơ hội chiết xuất các quy tắc Đại Đạo đã diễn hóa, hiển hiện.

Bao gồm cả Thiên Đạo Quy Tắc, tổng cộng chiết xuất được chín loại!

Điều này khiến Lâm Nghệ cũng bất ngờ.

Cần biết, Linh Hư Đạo Tôn cũng chỉ nắm giữ một loại Linh Hư Quy Tắc, Đại Đạo lại nắm giữ chín loại, đủ mạnh mẽ.

Hỗn Độn cũng vận hành xoay quanh chín loại quy tắc này và vạn

thiên Đại Đạo, cấu trúc thành Hỗn Độn, không gian, sinh linh, v.v., mới khiến Hỗn Độn có thể tồn tại vĩnh cửu vô thời gian, vô không gian.

Ví dụ, Sang Diệt Pháp Tắc, thuật lại sự mâu thuẫn giữa sáng thế, sáng tạo và diệt thế, tịch diệt.

Dưới sự vận hành của Sang Diệt Quy Tắc, các thế giới đều luân hồi trong sự sinh ra và hủy diệt, tuần hoàn không ngừng.

Quy tắc không hề thay đổi, sẽ không dừng lại.

Lại như Cường Nhược Pháp Tắc, quy tắc phân chia đẳng cấp, xoay quanh toàn bộ Hỗn Độn, ngay cả Lâm Nghệ cũng nằm trong quy tắc này, phải chịu đựng khái niệm cường nhược đó.

Theo "Đại Đạo Thiên Chương" dò xét, Lâm Nghệ cũng rõ, các pháp tắc chí cao này, thực ra có nguồn gốc từ di vật ban đầu của Tạo Vật Chủ, được thêm vào trong trật tự Đại Đạo.

Thậm chí, còn có một loại quy tắc càng khủng khiếp hơn, quy tắc rừng rậm Ưu Thắng Liệt Thái!

Quy tắc nguyên thủy nhất!

Sinh ra trước Hồng Mông, ngay cả Tạo Vật Chủ cũng phải tuân theo quy tắc này.

Nhưng nó cũng bị Tạo Vật Chủ đó giữ lại trong Hỗn Độn, dung nhập vào toàn bộ Hỗn Độn, khiến mọi thứ đều vận hành xoay quanh quy tắc.

Tương tự, Lâm Nghệ cũng không thoát khỏi nó!

Lâm Nghệ không thể chiết xuất loại quy tắc nguyên thủy nhất, chí cao nhất này.

Bằng không, y chắc chắn có thể với tốc độ cực nhanh cấu trúc

phương pháp chứng đạo mới của Đệ Ngũ Bộ, tiến tới cảnh giới Tạo Vật Chủ.

Nhưng, vài loại quy tắc đã chiết xuất được, cũng đã đủ rồi!

"Chúc mừng Túc Chủ, quy tắc tích lũy 115600 đạo, đã khai mở Trung Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường!" Đúng lúc này, hệ thống cũng đã mở ra tầng thứ hai của Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường.

Tăng thêm mười vạn lần lực cảm ngộ.

Đương nhiên, Lâm Nghệ sớm đã không còn vui mừng kích động như trước nữa, dù sao, y đã hiểu rõ, cũng biết sự khủng bố của mười vạn lần lực cảm ngộ.

Nhưng, lúc này mười vạn lần lực cảm ngộ lại có tác dụng rất lớn đối với việc tham ngộ quy tắc, tiết kiệm được vô số thời gian.

"Hy vọng có thể thu hoạch được gì đó.

Theo cảnh giới Hồng Mông mà Đại Đạo thuật lại, hiện tại ta hẳn là Hồng Mông Thủy Tổ.

Nếu Đệ Ngũ Bộ được cấu thành, cuối cùng đi đến tận cùng, thì hẳn là có thể đạt đến cảnh giới Tạo Vật Chủ." Theo những gì Đại Đạo có thể dò xét, Tạo Vật Chủ có thể viết ra quy tắc, coi thường mọi không gian, thời gian, quy tắc, mọi chướng ngại, xuyên toa quá khứ, vị lai, hiện tại, không nơi nào không đến, không gì có thể cản trở.

Đối với cảnh giới này, Lâm Nghệ cũng chỉ hiểu trên bề mặt.

Nhưng, Sang Diệt Pháp Tắc, Cường Nhược Quy Tắc, Nhân Quả Quy Tắc, Thiên Đạo Quy Tắc, v.v., đều là các quy tắc bản nguyên cốt lõi.

Nếu tham ngộ được chúng, thì y có thể theo các quy tắc này, dò xét những điều sâu hơn nữa.

Mở màn che Hồng Mông!

Lâm Nghệ vào Trung Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường một lần, cần tiêu hao một vạn đạo quy tắc, cũng vô cùng trân quý.

Khác với Đại Đạo, có thể nhanh chóng chiết xuất, quy tắc của Hỗn Độn quá ít, một khi tiêu hao hết, thì cực kỳ khó bổ sung.

Đối với các Sang Diệt Quy Tắc, Cường Nhược Quy Tắc này, thực ra, bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào cũng có thể cảm tri và lý giải.

Nhưng sự lý giải đó, chỉ là trên bề mặt, nhận thức về sinh diệt, mạnh yếu.

Điều Lâm Nghệ muốn lý giải, liên quan đến áo nghĩa tối thượng của quy tắc.

Từ việc nắm giữ loại quy tắc này, nắm giữ khái niệm cường nhược, thì y có thể tùy ý thay đổi mọi cảnh giới.

Cực kỳ khủng khiếp!

Tiến vào Trung Cấp Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường, sự thần diệu của hệ thống cũng đã lộ rõ, ngay cả những quy tắc nguyên thủy nhất cũng bị phân giải, phân tích, từng bước từ vỏ ngoài tiến sâu vào cốt lõi bên trong, dung nhập mọi phân tích vào ý thức của Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ tắc như một trí giả, lý giải chúng, và thuận theo sự lý giải đó, giải mã ở tầng sâu hơn nữa, trực chí thông nhập quy tắc tối sơ trạng thái, gia dĩ chưởng ác.

Bởi vì trước đó đã diễn sinh Tiễn Đạo Quy Tắc, cộng thêm có một nền tảng hiểu biết nhất định về Linh Hư Quy Tắc và Thiên Đạo Quy Tắc, nên đối với loại sức mạnh siêu thoát, lăng giá của quy tắc, y cũng hiểu rõ hơn cả Hồng Mông Đạo Tôn.

Vì vậy, dưới sự gia trì của mười vạn lần lực cảm ngộ, và đối

chiến với vài tôn thần ma nắm giữ các quy tắc nguyên thủy đã được diễn hóa, Lâm Nghệ cũng đã mò mẫm ra được chút ít vỏ ngoài của các quy tắc nguyên thủy này.

Đương nhiên, cũng chỉ là vỏ ngoài!

Khác với cảm ngộ Đại Đạo, quy tắc càng huyền diệu hơn, càng khó nắm bắt.

Y tin rằng ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân, Hồng Mông Đạo Tôn tự nắm giữ quy tắc, e rằng cũng khó mà lý giải được.

Chỉ có thể sử dụng, điều khiển!

Sau khi có được vô số cảm ngộ và lý giải, ý thức của Lâm Nghệ đều hóa thành quang ảnh, trở nên vô cùng huyền diệu, minh minh tồn tại, nhưng ngay cả một chút khí cơ cũng không thể bắt được.

Điều này có nghĩa là cảnh giới của y cũng đã thăng tiến vài tầng.

Nếu có thể so tài với cường giả Hồng Mông một trận, hoặc hứa y có thể rõ được hiện tại đã thăng tiến bao nhiêu tầng.

Tóm lại, lần đề thăng này, nếu Linh Hư Đạo Tôn xuất hiện lại, Lâm Nghệ có thể một mũi tên tiêu diệt y, bao gồm cả Linh Hư Quy Tắc.

Điều quan trọng nhất, Lâm Nghệ cũng đã thành công tu luyện ra một cảnh giới đặc biệt: Khai Giới Môn!

Khai Giới Môn, không chỉ có thể thực hiện việc vượt qua giới vực, mà còn có thể thực hiện việc vượt qua các chiều không gian.

Với khả năng này, Lâm Nghệ có thể vượt qua giới hạn siêu việt Hỗn Độn, cũng có thể vượt qua giới hạn thấp hơn của thế giới hiện tại y đang ở, lợi dụng mọi thứ tồn tại, có tên, có khái niệm, để cấu trúc Giới Môn.

Tất cả, đều có được nhờ quyền hạn trong "Đại Đạo Thiên Chương".

Đại Đạo đại diện cho mọi thứ của Hỗn Độn, Lâm Nghệ có được quyền hạn Đại Đạo, có thể điều khiển mọi thứ của Hỗn Độn, chỉ cần y cảm tri được, có thể lập tức đến đó.

Ví dụ, Lâm Nghệ lợi dụng Đại Đạo Thiên Chương cảm tri một tảng đá nào đó ở biên giới Hồng Hoang, thì có thể lập tức hiện hóa đến đó.

Khai Giới Môn cũng dựa trên nguyên lý này.

Khác biệt là, Khai Giới Môn cao cấp hơn!

Nó được cấu trúc từ quy tắc, và siêu việt trên quy tắc.

Lâm Nghệ khẽ phất tay, y liền xuất hiện ở sâu trong Hỗn Độn, ngưng mắt nhìn Hỗn Độn mênh mông tĩnh mịch.

Càng đi sâu, Hỗn Độn không có khái niệm thời gian, cũng không có khái niệm không gian.

Lâm Nghệ làm vậy, là để dò xét Hồng Mông.

Nhưng, hiện tại Khai Giới Môn chưa đạt đến cảnh giới đó.

Đối với Hồng Mông, y cũng không có khái niệm, không thể cấu trúc Giới Môn, chỉ nhân Linh Hư Đạo Tôn, cùng Đại Đạo khẩu thuật đắc tri Hồng Mông.

Đương nhiên, đợi tu luyện đến một cảnh giới nhất định, y có thể lợi dụng Linh Hư Đạo Tôn để Khai Giới Môn.

Bởi vì, mặc dù Hồng Mông là giới hạn chiều không gian cao nhất, nhưng Linh Hư Đạo Tôn và chiều không gian mà y đang ở là giống nhau, lại nắm giữ Linh Hư Quy Tắc, có thể cảm tri, mượn Linh Hư Quy Tắc có thể khai thông Giới Môn Hồng Mông.

Lâm Nghệ cũng không vội, tiếp tục từ Hỗn Độn Khai Giới Môn, giáng lâm xuống một Tiểu Thế Giới nào đó trong Hỗn Độn, thu nhỏ vô hạn như kiến, quan sát loại sinh linh giới hạn thấp như kiến.

Ngay sau đó, y lại quay về Địa Phủ.

Chỉ trong chớp mắt mà thôi.

Lâm Nghệ kháo trứ Khai Giới Môn, vượt qua các giới hạn chiều không gian khác nhau, khiến y dần dần tiếp cận cảnh giới vô sở bất năng, vô sở bất cập như Tạo Vật Chủ, cũng giúp y có một cấu trúc sơ bộ về phương pháp chứng đạo mới của Đệ Ngũ Bộ.

Thậm chí, nếu tu luyện chí cao cảnh giới, Lâm Nghệ năng lợi dụng tự thân cảm tri, hồi nguyên đích thế giới!

"Hy vọng lần này, ta có thể hoàn thành cấu trúc Đệ Ngũ Bộ.

Đến lúc đó, ta có thể chạm đến cảnh giới Tạo Vật Chủ." Lâm Nghệ trầm định tâm thần.

Y lại bắt đầu tham ngộ chín loại quy tắc.

Tạo Vật Chủ có bao nhiêu cường, Lâm Nghệ chưa từng lĩnh giáo, cũng không biết rõ, nhưng y biết một điểm, đó là, Tạo Vật Chủ có thể tạo ra quy tắc, một điểm này đủ để thấy rõ, Tạo Vật Chủ là một sự khủng bố ở chiều không gian cao hơn.

Bởi vì, sau khi nắm giữ quy tắc, có thể tạo ra và viết ra quy tắc, siêu việt Hồng Hoang một chiều không gian!

Muốn đạt đến cảnh giới Tạo Vật Chủ, còn gian nan hơn chứng đạo Đệ Tứ Bộ gấp ức vạn lần, thậm chí còn mơ hồ hơn, Lâm Nghệ cũng không có tự tin như khi cấu trúc Đệ Tứ Bộ.

Mục đích cấu trúc Đệ Ngũ Bộ, là để y có một phương hướng tiến lên, có thể đến đó hay không, vấn đề đó hiện tại y hoàn toàn không

biết.

Tiễn Đạo Hệ Thống tuy chỉ có tác dụng phụ trợ, nhưng cũng đã đủ rồi!

Chương 199

Đối với chuyện Hồng Hoang, Lâm Nghệ buông xuôi mặc kệ.

Y chỉ an tâm tham ngộ mười mấy loại quy tắc, đồng thời bầu bạn với Cửu Phượng, dù sao con cái cũng sắp giáng lâm rồi.

Hồng Hoang lại khai mở thời đại hoàng kim!

Huy hoàng hơn cả thời đại Khai Thiên, thời đại Long Hán, thời đại Tam Giảng Vu Yêu trước kia.

Ngày xưa Kim Tiên nhiều như chó, Đại La đầy rẫy!

Hiện giờ Đại La nhiều như chó, Chuẩn Thánh đầy rẫy, Thánh Nhân cũng không hiếm lạ, duy hữu Thiên Đạo Thánh Nhân, mới là cường giả.

Ngoài Thiên Đạo Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ ra.

Đế Tuấn, Khổng Tuyên, cùng Lão Tử, Nữ Oa lần lượt trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Lục Áp sắp tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dương Mi, người vẫn luôn sống trong Hồng Hoang, thực lực cũng đã đạt đến cảnh giới cao của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Còn về những Hỗn Độn Ma Thần kia, bị Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác liên hợp, trở cách tại Hồng Hoang chi ngoại, nhưng biết được Hồng Hoang cự biến, cũng rõ chín cái Đại Đạo Thánh Vị, họ đâu cam tâm bỏ lỡ.

Họ cũng chập phục vu Thiên Ngoại, chuẩn bị tùy cơ động!

Hạo Thiên chứng đạo thành Thánh hậu, Thái Thượng Lão Quân,

Thích Già Ma Ni, Di Lặc, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Nhân Tộc Tam Hoàng, Huyền Đô Đại Pháp Sư, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu đẳng tằng kinh đích Chuẩn Thánh, tại đắc thiên độc hậu đích Hồng Hoang điều kiện hiệp trợ hạ, dã phân phân kham phá cảnh giới, để đạt Thánh Nhân chi cảnh.

Tiệt Giáo vô nghi Hồng Hoang tối đại đích doanh gia!

Thiếu liễu Đạo Tổ áp chế, nhất môn đệ tử chiêm cư Thiên Đình, thống nhiếp Hồng Hoang, lược thủ Thiên Địa Khí Vận, nhượng môn trung đệ tử tăng gia liễu bất tri đa thiếu, nhất môn chi trung số tôn Thánh Nhân tịnh liệt, Hồng Hoang Thánh Nhân tối đa đích thế lực.

Lánh ngoại, hữu nhất điểm.

Na vị chí cao thê tử chi nhất, Vân Tiêu.

Vân Tiêu, nãi Tiệt Giáo Thông Thiên ái đồ. , hữu nhất cá đồ tôn.

Hữu cá nữu đái tại, dã đắc nhượng nhân kỵ đạn.

Tuy nhiên na vị, bất hội sáp thủ Hồng Hoang gia sự, dã bất hội thiệp cập nhậm hà sự vụ, đãn tổng cai cấp na vị diện tử.

Sở hữu nhân đích cộng thức!

Tiệt Giáo trung, thụ ích tối đại đích Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, cập Triệu Công Minh.

Quỳnh Tiêu hòa Bích Tiêu, tảo dĩ dĩ Tiểu Di Tử thân phận, tiến nhập Địa Phủ, dữ Vân Tiêu đồng trụ, thành liễu Lâm Nghệ nhất gia nhân, tảo tại chi tiền thành Thánh liễu, hữu Lâm Nghệ tí hộ, túc cú liễu.

Nhược yếu tại cân tại Lâm Nghệ thân biên, thụ Lâm Nghệ tí hộ, dữ chứng đạo thành Đại Đạo Thánh Nhân chi gian tuyển trạch đích thoại, tương tín Hồng Hoang thương sinh hội tuyển trạch cường giả.

Nhân vi, đắc Lâm Nghệ tí hộ, đắc đẳng vu đắc liễu vĩnh hằng!

Kỳ thứ, Triệu Công Minh.

Nãi Vân Tiêu tối kính trọng đích Đại Ca, phúc báo tối thâm hậu, kim tuy một thành Thánh, đãn hoàn thành Trảm Nhị Thi, mã thượng mại nhập chứng đạo nhất bộ, hựu tương vi Tiệt Giáo thiêm nhất tôn Thánh Nhân.

Bất, tùy trứ Thánh Nhân việt việt đa, dã nhượng Hồng Hoang sản sinh nhất chủng vi diệu đích áp ức.

Nhân vi, trừ Hậu Thổ đắc nhất vị ngoại.

Hồng Hoang cận tồn tại bát cá Thánh Vị, dĩ hậu hữu một hữu, cá một thùy tri đạo, đãn hữu bát cá, khước thành liễu nhất cá bạo phát điểm, lang đa nhục thiếu, cá đạo lý, thùy đô minh bạch.

Sở dĩ, dã thành liễu các đại thế lực đô tại thâm tư vấn đề!

Bắc Câu Lô Châu.

Yêu Hoàng Điện.

"Phụ hoàng, Thánh Nhân Hồng Hoang ngày càng nhiều, tuy chưa thể tạo thành uy hiếp, nhưng nếu muốn đoạt được Đại Đạo Thánh Vị, đơn độc dựa vào Bắc Câu Lô Châu thì còn xa mới đủ.

Ta hãy noi theo tiền lệ, cướp đoạt Khí Vận Thiên Địa, lấy thế Yêu Tộc quét ngang Thiên Địa, tranh thủ Đại Đạo Thánh Vị." Lục Áp trầm mặc hồi lâu, đương trứ Côn Bằng, Khâm Nguyên, Bạch Trạch và các cường giả Yêu Tộc diện, tương thử thoại xuất.

Đương nhiên, y đã dò xét được suy nghĩ trong lòng Đế Tuấn, rồi mới đưa ra quyết định.

Bởi vì, có bài học hai lần tọa trấn Thiên Đình trước đó, Yêu Tộc ít nhiều cũng có sự bất mãn, Đế Tuấn bất hảo tái, Lục Áp đề xuất,

khước một vấn đề.

Dã cấp Côn Bằng đẳng Yêu Tộc cường giả thính đích.

Quả nhiên, Yêu Tộc cường giả hãm nhập khảo lự chi trung.

Lục Áp kế tục đạo :"Hiện giờ vị kia sẽ không quản Hồng Hoang nữa, Hồng Hoang đủ kiên cố, hoàn toàn bất dụng đam tâm phá hoại." "Hơn nữa, hiện giờ trật tự quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang không còn ai có thể chi phối được, hoàn toàn khác với trước kia.

Ta tranh đoạt, là thuận theo thế trời, có thành công hay không, không phải nhìn thái độ của ai, mà là Yêu Tộc chúng ta có quyết tâm?" "Một điểm này, ta tin mọi người đều nên rõ." "Điều đó có nghĩa là ta không cần lo lắng Thiên Đạo sẽ đứng về phía nào, việc có thành công hay không, hoàn toàn phụ thuộc vào thực lực của chúng ta." "Ta cho rằng, Yêu Tộc chúng ta đã dưỡng sức đủ rồi, đã đến lúc đoạt lại Thiên Đình." "Nhân lúc hiện giờ mọi thứ chưa bùng phát, tiên hạ thủ vi cường." "Đợi Yêu Tộc có Đại Đạo Thánh Nhân, thì quyền lời trong Hồng Hoang, cũng tương đệ nhất vô nhị, thậm chí có thể dĩ thử vi Yêu Tộc đái đệ nhị, đệ tam cá Đại Đạo Thánh Vị." "Sở dĩ, ta đề nghị, phạt Thiên Đình, đoạt hồi Yêu Tộc quyền lực!" Lục Áp đích thoại, hồi đãng tại Yêu Hoàng Điện trung, đái trứ một cỗ bách thiết dữ kiên quyết đích ý chí, nhượng Côn Bằng, Khâm Nguyên đẳng dã hãm nhập thâm tư chi trung, toàn tức khán hướng Đế Tuấn, đẳng đãi tài quyết.

Nhược khai liễu đầu, na Hồng Hoang tương diễn biến thành dạng đích, thùy dã thôi diễn bất xuất, đãn đô tri hiểu, nhất đán khai chiến, thiệp cập đích thế lực.

Thiên Đình vốn thuộc về Yêu tộc, tượng trưng cho quyền lực, cũng có thể ngưng tụ khí vận.

Bởi vì Đạo Tổ Hồng Quân chưởng quản Thiên Đạo, lợi dụng Thiên Đạo củng cố Huyền Môn, hoàn thiện Thiên Đạo ý chí, cố không

cho phép Yêu tộc tồn tại.

Hai lần tiến vào Thiên Đình, cuối cùng, Yêu tộc đành lui về Bắc Câu Lô Châu.

Bởi vì, Đế Tuấn đã thành Thánh, có thể tọa trấn Bắc Câu Lô Châu, duy trì trật tự Yêu tộc, nên không còn động tâm tư.

Thiên Đạo áp chế, chỉ cầu bảo toàn Yêu tộc.

Song, Thiên Đạo ý chí trong trật tự quy tắc Thiên Đạo đã bị thanh trừ.

Lâm Nghệ cũng sẽ không can thiệp vào sự phát triển của Hồng Hoang, lại để lại chín Đại Đạo Thánh Vị.

Thêm nhiều điều kiện được tạo ra, cũng khiến Đế Tuấn một lần nữa xem xét ngôi vị Thiên Đế mà trước đây hắn không bận tâm.

Trọng chưởng Thiên Đình, quả nhiên có thể đoạt lấy khí vận thiên địa, trợ giúp giành Đại Đạo Thánh Vị.

Sẽ không còn bị Thiên Đạo can thiệp có tính nhắm vào như trước nữa.

Vậy sao có thể bỏ lỡ?

Phải biết rằng, cường giả quật khởi trong Hồng Hoang ngày càng nhiều, cơ hội giành Thánh Vị cũng ngày càng nhỏ, thực lực các thế lực ngày càng cường đại, nếu không phản ứng, ắt sẽ bị lạc hậu.

Điều này, Côn Bằng, Khâm Nguyên và những người khác kỳ thực cũng rõ ràng.

Sao lại không chưởng quản lại Thiên Đình?

Đoạt lấy khí vận thiên địa, cũng có lợi cho bọn họ.

Chỉ là Thiên Đình giờ đây phức tạp, liên quan đến quá nhiều thế

lực, động một chỗ là toàn thân rung chuyển, sẽ tạo thành hậu quả thế nào, cũng không cách nào đánh giá, chỉ có thể đợi Đế Tuấn quyết định.

Đế Tuấn trầm mặc một lát rồi nói: "Nếu tranh, vậy phải chuẩn bị sẵn sàng!

Bản hoàng đã sẵn sàng, các ngươi thì sao?" Đế Tuấn ném vấn đề cho Côn Bằng.

Hắn không chuyên quyền, mà trưng cầu ý kiến của các cường giả Yêu tộc.

Đây quả là đại sự liên quan đến sự tồn vong của Yêu tộc.

Một khi khai chiến, hòa bình Hồng Hoang sẽ bị phá vỡ.

Mặc dù cục diện Hồng Hoang hiện nay bị áp chế, nhìn bề ngoài yên tĩnh, nhưng sớm muộn gì cũng bùng nổ, nếu không đi trước một bước, đứng trên đầu sóng ngọn gió, áp lực phải chịu tự nhiên sẽ lớn nhất.

Côn Bằng nói: "Bệ hạ, ta đã chuẩn bị xong rồi!" Khâm Nguyên, Bạch Trạch và những người khác cũng lần lượt gật đầu.

Hiển nhiên, họ đã động lòng.

Tình thế hiện nay so với trước kia, có lợi cho Yêu tộc, không còn bị Đạo Tổ nắm giữ mọi thứ, mọi việc đều nằm trong kế hoạch của Thiên Đạo ý chí, không còn chỉ định nhân tuyển, tranh đoạt là nghịch Thiên.

Bây giờ Thiên Đạo công chính!

Không thiên vị ai.

Đây là ưu thế lớn nhất của họ.

Tất cả cường giả Yêu tộc trong Yêu Hoàng Điện đều bày tỏ thái độ.

Đế Tuấn nói: "Lập tức chỉnh đốn Yêu tộc, chuẩn bị sẵn sàng, ngoài ra, bản hoàng sẽ đi Oa Hoàng Cung một chuyến, liên hợp Nữ Oa một lần, sau đó lại bố trí mưu lược một lần nữa, rồi sẽ định đoạt." "Tuân mệnh!" Các cường giả Yêu tộc đại hỉ.

Xưa kia, Yêu Hoàng và Nữ Oa Nương Nương từng náo loạn, triệt để đoạn tuyệt.

Nay Yêu Hoàng có thể gạt bỏ ân oán, đến Oa Hoàng Cung, điều đó chứng tỏ quyết tâm của hắn, phát đi một tín hiệu.

Ngoài ra, nếu Nữ Oa Nương Nương tham gia vào, vậy Yêu tộc có hai tôn Thiên Đạo Thánh Nhân tọa trấn, dù đứng trên đầu sóng ngọn gió cũng không cần phải e sợ nữa.

Song, Nữ Oa Nương Nương sẽ phản ứng thế nào, trở thành điều khiến các cường giả lo lắng.

Đế Tuấn cũng trầm tư nhíu mày.

Lâm Nghệ đã buông bỏ tất cả ân oán, bất kể thù hận lớn đến đâu, ngay cả Chuẩn Đề Đạo Nhân, kẻ đáng lẽ phải giết, cũng được tha.

Chẳng lẽ hắn và Nữ Oa, đồng là Yêu tộc, chỉ vì hiềm khích nội bộ mà không thể hợp tác?

Hơn nữa, nếu Yêu tộc chiếm giữ Thiên Đình, điều đó cũng có lợi cho nàng, chí ít nàng cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, là một trong số ít cường giả có cơ hội nhất để giành lấy Đại Đạo Thánh Vị, nàng sẽ không động lòng sao?!

Đế Tuấn ra lệnh Côn Bằng và những người khác tổ chức Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu!

Hắn một mình đến Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa bước ra khỏi Oa Hoàng Cung, một thân bạch y thắng tuyết,

thanh lãnh cô ngạo, cao ngạo đến cực điểm, sau khi đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân càng tăng thêm vô cùng thánh huy chói mắt, làm tôn lên vẻ đẹp phi phàm của nàng.

Sau khi ân oán với Lâm Nghệ được xóa bỏ, trên khuôn mặt nàng cũng bớt đi vẻ ưu sầu, thay vào đó là sự tự tin!

Nàng từng bị Lâm Nghệ làm tổn thương, bị trấn áp, cũng bị khuất phục.

Thậm chí, ca ca của nàng cũng vì Lâm Nghệ mà chết, hóa thân trấn giữ Nhân tộc.

Đương nhiên, giờ đây nàng đã thành Thánh Nhân.

Nhưng tất cả đều tan biến như mây khói, nàng hiểu rằng trước mặt Lâm Nghệ, nàng không còn gì để so sánh, vì vậy, cái cảm giác khuất phục đó cũng theo đó mà tiêu tan.

Giờ đây, mục tiêu duy nhất của nàng là thoát khỏi ảnh hưởng của Lâm Nghệ!

Vì trước đây, khi bế quan, chìm sâu vào cảm ngộ, hình bóng Lâm Nghệ đều hiện lên, hết lần này đến lần khác công kích, khiến đạo tâm của nàng tiều tụy, đặc biệt sau khi Lâm Nghệ chứng đạo, nàng thậm chí còn ảo tưởng rằng Lâm Nghệ sẽ trả thù nàng bằng mọi cách, mọi sự sỉ nhục.

Mặc dù tất cả đều được xóa bỏ, nhưng nàng cần thời gian để dần hồi phục.

Nàng thu lại suy nghĩ, nhìn chằm chằm Đế Tuấn đang đến, cặp lông mày khẽ chau lại, nhưng cũng không ngăn cản hay né tránh.

Chương 200

"Có chuyện gì sao?" Nữ Oa dù sao cũng là Yêu tộc, chỉ hờ hững hỏi một câu.

Đế Tuấn đến Oa Hoàng Cung, mở lời thẳng thắn: "Ta nói ngắn gọn!

Chúng ta đều là Yêu tộc, bất kể hiềm khích xưa kia thế nào, ta tin rằng đều mong Yêu tộc có thể phồn vinh phát triển.

Hiện tại, Yêu tộc muốn phát động chiến tranh, đoạt lại Thiên Đình.

Nhưng, cục diện Hồng Hoang hiện giờ phức tạp, ta cần nàng tham gia, trợ giúp Yêu tộc giành chiến thắng trong cuộc chiến này.

Chiếm đoạt Thiên Đình, thống lĩnh Hồng Hoang, đoạt lấy khí vận thiên địa, đến lúc đó, cơ hội đoạt Đại Đạo Thánh Vị cũng sẽ lớn hơn, điều này có lợi cho nàng, cho ta, cho tất cả." Nghe vậy, Nữ Oa chìm vào suy tư.

Cục diện Hồng Hoang hiện giờ, nàng cũng rất rõ.

Một khi cuộc chiến này phát động, tình hình có thể diễn biến như thế nào, nàng cũng đã suy luận.

Song, mục đích của Đế Tuấn, nàng lại rất để ý.

Nếu chiếm được ngôi vị Thiên Đế, cơ hội đoạt lấy Đại Đạo Thánh Nhân sẽ lớn hơn.

Hiện tại Hồng Hoang, các thế lực đều phát triển nhanh chóng, môn hạ Thánh Nhân xuất hiện không ngừng, tăng thêm rất nhiều tư cách giành Đại Đạo Thánh Vị.

Nàng lại không lập giáo, Yêu tộc cũng vì mâu thuẫn trước đây mà đi ngược lại với nàng.

Còn về Nhân tộc, tuy nàng được tôn là Thánh Mẫu!

Nhưng đứng bên cạnh, có một bức tượng, Thiên Chủ!

Thiên Chủ là ai, nàng rõ ràng hơn ai hết.

Trong lòng Nhân tộc, địa vị của Thiên Chủ là siêu việt nhất, giống như một vị Đế Hoàng.

Còn nàng, như một phi tử trong hậu cung, dù cao quý, dù được tôn kính, cũng không dám khiêu khích hoàng quyền.

Vì vậy, nàng cũng chỉ là một người cô độc.

Giờ đây Đế Tuấn điều hòa mối quan hệ, tự nhiên nàng cũng không còn kiêu ngạo nữa.

Nếu là nàng của trước kia, kiêu ngạo, sĩ diện, làm sao có thể đồng ý.

Nhưng tính cách sĩ diện, kiêu ngạo đó đã bị Lâm Nghệ từng bước mài mòn, cộng thêm cục diện hiện tại, cũng không cho phép nàng như thế.

Nữ Oa gật đầu.

Mối quan hệ với Yêu tộc trở nên căng thẳng, một phần nguyên nhân thực ra cũng vì Thiên Đạo ý chí, dù sao nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, bị Thiên Đạo ý chí kiềm chế, bất đắc dĩ.

Giờ đây Thiên Đạo ý chí đã bị Lâm Nghệ mài mòn, một tầng trói buộc cũng không còn, tự nhiên nàng cũng có thể đưa ra quyết định của mình.

"Bất kể cuối cùng ai giành được Đại Đạo Thánh Nhân vị, ta đều hy vọng Yêu tộc của chúng ta có thể chiếm giữ một vị trí!" Ánh mắt

Đế Tuấn sáng rực.

Yêu tộc và Nữ Oa Thiên Đạo Thánh Nhân, là những người có cơ hội nhất chạm đến Đại Đạo Thánh Vị, ai sẽ là người đó, đợi sau này lựa chọn.

Nữ Oa im lặng, nhìn Đế Tuấn rời đi!

Một trăm năm sau.

Bắc Câu Lô Châu đã tập hợp vô số quân đoàn Yêu tộc.

Oanh long!

Sâu trong Bắc Câu Lô Châu, một tôn Tam Túc Kim Ô tắm mình trong vô biên Thái Dương Chân Hỏa, bay vút lên bầu trời, lao thẳng về Thiên Đình.

"Hôm nay, Thiên Đình của ta sẽ chưởng quản trở lại Thiên Đình, tái hiện Yêu tộc Thiên Đình!" Lời tuyên bố hào hùng vang vọng.

Vô số quân đoàn Yêu tộc bay lên trời, khiến bầu trời Hồng Hoang lập tức đổi sắc, cũng làm bùng nổ cục diện Hồng Hoang.

Vô số cường giả các thế lực, dường như đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, cũng lập tức hành động.

Lúc này, cục diện Hồng Hoang như một sợi dây cung căng chặt, bị Yêu tộc lay động một cái, triệt để rung chuyển, dòng chảy ngầm biến thành hồng thủy cuồn cuộn, trong khoảnh khắc càn quét mọi ngóc ngách Hồng Hoang. **Tây Ngưu Hạ Châu.

Linh Sơn.** "Yêu tộc cuối cùng cũng động thủ rồi, chư Phật Linh Sơn, hãy cảnh giới biên giới Tây Ngưu Hạ Châu, nếu có kẻ gây rối trật tự, không cần thỉnh thị, trực tiếp trấn áp độ hóa, đảm bảo Tây Ngưu Hạ Châu yên ổn.

Ngoài ra, hãy chú ý sát sao cục diện Thiên Đình, nếu lan rộng sang

Tây Phương, thì hãy ra tay ngăn chặn." "Di Lặc, suất lĩnh Hộ Pháp Kim Cương, thanh trừ yêu ma ở Tây Ngưu Hạ Châu, bản tọa muốn biến Tây Ngưu Hạ Châu thành Phật thổ, rộng rãi dẫn dắt chúng sinh Hồng Hoang vào Tây Phương." Chuẩn Đề Đạo Nhân phân phó.

Phía sau, đứng là Thích Già Ma Ni, Di Lặc, Già Diệp, Đại Thế Chí Bồ Tát, Nguyệt Quang Bồ Tát và các cường giả Phật Môn khác, trong đó, Thích Già Ma Ni đã thành Thánh Nhân, Di Lặc sắp thành Thánh Nhân.

Phật Môn kinh doanh nhiều năm, cũng khôi phục không ít nguyên khí, trong trật tự quy tắc Hồng Hoang cực kỳ hoàn thiện, lại được Lâm Nghệ viết vạn thiên Đại Đạo, đại hoàn cảnh càng ngày càng tốt, tạo điều kiện thuận lợi cho họ.

Vì vậy, Phật Môn được phát triển nhanh chóng, Đại La Kim Tiên vô số, Chuẩn Thánh cũng xuất hiện không ít, Chuẩn Đề Đạo Nhân đặc biệt bồi dưỡng Di Lặc, cũng sắp đột phá Thánh Nhân, có nghĩa là Phật Môn sẽ có một môn ba Thánh.

Điều đáng tiếc duy nhất là Sư huynh Tiếp Dẫn không kiên trì được thịnh thế này!

"Thánh Nhân!

Ngũ Trang Quán bên kia, nên ứng phó thế nào?" Thích Già Ma Ni nhắc đến Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, đó là Chuẩn Thánh lão làng ngày xưa, cũng là tồn tại Khai Thiên Thần Ma, sau khi chứng đạo thành Thánh, tu vi và cảnh giới tăng vọt, giờ đây đã gần bằng thực lực của Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn hắn nói: "Chỉ có thể chiêu lãm, không thể đắc tội!

Trong ao Công Đức đã thai nghén một khối Công Đức Thạch, hãy

tự mình mang đến đó, nếu có thể kéo hắn vào Tây Phương của ta, vậy đại thế Tây Phương có thể tranh giành." Ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân sáng rực.

Hắn cũng tranh Đại Đạo Thánh Vị.

Lâm Nghệ siêu việt cảnh giới tối cao vô thượng, xóa bỏ mọi ân oán, đối với hắn mà nói, đây là một cơ hội tuyệt vời.

Lúc này, hắn cũng không còn oán hận Lâm Nghệ.

Một là không có tư cách.

Đối mặt với Lâm Nghệ, ngay cả kiến hôi cũng không bằng, dù có lật mình thành Đại Đạo Thánh Nhân, trước mặt Lâm Nghệ vẫn không bằng kiến hôi, nói gì đến oán hận, có thể sao?

Hai là Lâm Nghệ đã tự tay tạo ra một thời đại huy hoàng, không chỉ khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm ân mang đức, mà hắn cũng không thể không cảm kích, Lâm Nghệ không những bỏ qua cho hắn, cho phép hắn tồn tại trong thời đại này, mà còn ban cho tất cả khí vận của thời đại này, trao cho chúng sinh quyền lợi như nhau, ban ân!

Ngoài ra, từ đầu đến cuối, hắn đều là kẻ chọc giận Lâm Nghệ, vậy làm sao xứng đáng để hận!

Không còn uy hiếp từ Lâm Nghệ, Chuẩn Đề Đạo Nhân tự nhiên cũng có thể đứng vững ở Hồng Hoang.

Đương nhiên, chỉ thế là chưa đủ.

Theo đuổi Đại Đạo Thánh Nhân, đó mới là mục tiêu của hắn.

Chỉ dựa vào khổ tu, xa vời không thể chạm tới các cường giả Hồng Hoang, chỉ có đoạt lấy nhiều khí vận hơn, mới có thể chạm đến căn bản của vạn đạo Hồng Hoang, tìm kiếm nguồn gốc quy tắc, từ đó đoạt lấy Đại Đạo Thánh Vị.

Trước đây, hắn luôn không dám hành động, chỉ sợ bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió, với sức mạnh của hắn, xa xa không thể ngăn cản sóng ngầm cuồn cuộn tiềm tàng trong Hồng Hoang.

Giờ đây Yêu tộc đi trước một bước, châm ngòi cục diện này, vậy hắn cũng phải dùng tốc độ nhanh nhất để mưu đoạt, tham gia vào tranh đấu.

Xưa kia, thời đại Thiên Đạo, tranh giành cũng vô ích, vì quyền quyết định cuối cùng nằm trong tay Thiên Đạo và Đạo Tổ, Thiên Đạo và Đạo Tổ quy định ai là người có được, thì người đó có được.

Nay thời đại Lâm Nghệ, buông lỏng trật tự quy tắc Thiên Đạo, quyền quyết định cuối cùng nằm trong tay mình, cuối cùng ai là người có được, thì xem sức mạnh của người đó, mưu kế, và dùng sức mạnh của mình để tranh giành tất cả.

Không nghi ngờ gì, những cường giả ẩn thế cũng nhất định sẽ bị cuốn vào.

Trước mặt Đại Đạo Thánh Vị, mọi người đều bình đẳng.

Vậy ai sẽ chọn đứng nhìn, không nói, không hành động chứ?

Sức cám dỗ của Đại Đạo Thánh Vị quá lớn!

Đủ để khiến người ta liều mạng tất cả.

Theo phân phó của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Thích Già Ma Ni, Di Lặc và các cường giả Phật Môn khác, nhanh chóng bay ra khỏi Linh Sơn, chạy về các phía. **Tiệt Giáo, Bích Du Cung.** Thông Thiên Giáo Chủ đứng trước một tảng đá, nhìn chằm chằm quân sĩ Yêu tộc đông đảo như sao trên trời, lông mày cau lại thật sâu.

“Sư tôn, có cần để Vô Đương rút về không?” Đa Bảo Đạo Nhân đứng sau Thông Thiên Giáo Chủ, hỏi.

Yêu tộc chưởng quản lại Thiên Đình, tất sẽ xung đột với Vô Đương Thánh Mẫu và những người khác, điều này cực kỳ bất lợi cho đệ tử Tiệt Giáo.

"Rút?

Vì sao phải rút?" Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên ánh mắt sáng rực, nói: "Hiện giờ, cũng không còn là thời trước chỉ một người quyết định mọi việc, Đế Tuấn chưởng Thiên Đình, đoạt lấy khí vận thiên địa, tranh đoạt Đại Đạo Thánh Vị, ta sao có thể không tranh chứ?" "Đệ tử Tiệt Giáo đã nhập chủ Thiên Đình, có ưu thế trời cho, há có thể dễ dàng nhường lại." "Hiện giờ ngôi vị Thiên Đế là miếng bánh thơm ngon, ai ai cũng thèm muốn tột cùng, rút lui chẳng phải vừa ý bọn họ sao." Nghe vậy, ánh mắt Đa Bảo Đạo Nhân cũng sáng lên.

A!

Kể từ khi Lâm Nghệ tuyên bố Đại Đạo Thánh Vị, Hậu Thổ chứng Đại Đạo, chúng sinh Hồng Hoang đều hiểu rằng Đại Đạo là có thể cầu được!

Thiên Đình là một vị trí quan trọng để thống lĩnh Hồng Hoang.

Chiếm được nó, không chỉ giám quản Hồng Hoang, được khí vận thiên địa gia trì, mà còn có vô vàn tài nguyên trợ giúp, so với việc chứng Đại Đạo Thánh Nhân còn có ưu thế hơn, điều này các thế lực đều rõ, trong thời khắc then chốt này, ai mà không thèm muốn.

Tiệt Giáo kiểm soát phần lớn chức vị Thiên Đình, chỉ cần tranh, sẽ có ưu thế hơn các thế lực khác.

Sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ cũng không thoát khỏi sức cám dỗ của Đại Đạo Thánh Nhân, tự nhiên sẽ không từ bỏ tranh đoạt!

Lúc này, hắn không khỏi mừng thầm, quyết định lên Phong Thần Bảng năm xưa!

“Đa Bảo, lập tức đến Thiên Đình, truyền ý của vi sư cho Vô Đương, trấn giữ vững vị trí, đợi vi sư đi liên hệ một số Đại Năng khác, cũng phải tranh một phen.” Thông Thiên Giáo Chủ phân phó Đa Bảo Đạo Nhân.

Vốn dĩ, dựa vào thân phận của Vân Tiêu và Huyền Nhi, có thể yêu cầu Lâm Nghệ, nhưng, dù có yêu cầu, nếu không có khí vận đó, e rằng cũng không thể đạt đến cảnh giới đó.

Ý của Lâm Nghệ rất rõ ràng, phải dựa vào tranh giành!

Không chỉ họ, những người ở Địa Phủ cũng phải tranh giành!

Vì vậy, trong dòng lũ này, nhất định phải tham gia. **Ngọc Hư Cung.** Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng vội vàng trở về, gấp gáp nói: “Sư tôn!

Đế Tuấn muốn động thủ với Thiên Đình rồi, Thiên Đình không thể mất, nếu không, Xiển Giáo không những không thể phát triển, mà còn thiếu hụt một phần khí vận, trong cục diện như hiện nay, Sư tôn cũng cần chuẩn bị xung kích Đại Đạo Thánh Nhân, không thể thiếu khí vận, xin Sư tôn sớm định đoạt cho tốt.” Nguyên Thủy Thiên Tôn cau mày thật chặt, chìm vào suy tư.

Trận Phong Thần chiến trước đây, đệ tử Xiển Giáo bị Lâm Nghệ nổi giận diệt sát không còn lại bao nhiêu, tuy sau đó lại chiêu thu một số đệ tử, nhưng trong thời gian ngắn rất khó bồi dưỡng, muốn tranh với Tiệt Giáo, Yêu tộc, thậm chí là Phật Môn, e rằng không thể tranh nổi.

Hắn nhìn về phía sư huynh Lão Tử.

Thế lực Nhân Giáo không bị tổn thất bao nhiêu, nếu liên hợp với Xiển Giáo, lại lôi kéo Hạo Thiên, vững vàng ở Thiên Đình, tất nhiên có thể so tài một phen, cũng có thể giành cơ hội cho mình.

“Ai có thể ngờ, Thiên Đình xưa kia ai cũng không thèm, giờ lại trở thành miếng bánh thơm ngon, tranh giành thì máu chảy thành sông, không tranh giành thì Đại Đạo Thánh Vị lại càng xa vời!” “Ngươi cứ về Thiên Đình trước, ta đi Bát Cảnh Cung một chuyến!” Nguyên Thủy Thiên Tôn dịch chuyển tức thời biến mất.

Đại quân Yêu tộc dưới sự dẫn dắt của Khâm Nguyên, Bạch Trạch, tất cả đều đến Nam Thiên Môn, yêu khí trùng thiên, sát phạt chi khí khủng bố càn quét hàng trăm, hàng ngàn Trung Thiên Thế Giới, và tiếp tục khuếch tán vô biên vô tận khắp Hồng Hoang.

Toàn bộ Hồng Hoang đều có thể cảm nhận được sát phạt này, và cũng có thể dự đoán cục diện khủng bố sắp xảy ra, cường giả thì chiến đấu, kẻ yếu thì đấu tranh sinh tồn, thời đại đã thay đổi, trở nên tốt hơn, nhưng những quy tắc nguyên thủy này khó có thể thay đổi.

Ngoài phòng bị, không còn cách nào khác!

Chương 201

Bởi vì, chỉ cần tám Đại Đạo Thánh Vị còn trống, thì chiến tranh sẽ kéo dài, kéo dài mãi!

Vì vậy, ngay cả những sinh linh ngu ngốc nhất cũng hiểu rõ, Hồng Hoang đại loạn cũng sẽ kéo dài, song, một số tán tu cũng biết, loạn thế xuất anh hùng, chỉ khi Hồng Hoang loạn, mới có thể tìm kiếm cơ duyên trong đại kiếp.

Nếu không loạn, Hồng Hoang bị các thế lực lớn kiểm soát, họ sẽ không có ngày ngẩng đầu.

Tất cả chúng sinh đều đang chú ý. **Thiên Đình.

Hạo Thiên tọa trên Lăng Tiêu Bảo Điện.** Thiên Đình.

Hạo Thiên ngồi trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hắn đã thành Thánh Nhân, khí chất cũng tăng thêm mấy phần uy nghiêm.

Dã tâm của hắn cũng cực lớn.

Xưa kia, khổ sở theo đuổi Thánh Nhân, không tiếc đáp ứng làm khôi lỗi, chịu đựng mọi sự khống chế, nhưng giờ mục đích đã đạt, Thánh đạo đã thành, tọa trấn chưởng quản ngôi vị Thiên Đình, điều hắn cầu cũng trở nên nhiều hơn.

Chưởng khống Hồng Hoang, và đoạt lấy Đại Đạo Thánh Vị!

Nhưng, sự việc không như mong muốn.

Thiên Đình, hắn cô độc một mình, giờ Đế Tuấn đánh đến, ngay cả cường giả có thể sai khiến cũng không có, nói gì đến đối mặt với toàn bộ Yêu tộc.

Không như Lâm Nghệ, từng một mình áp chế Yêu tộc đến nỗi không thở nổi.

Đối mặt với Côn Bằng, một tôn Thánh Nhân, hắn đã đủ chật vật.

Huống chi Đế Tuấn là một Thiên Đạo Thánh Nhân!

Đối mặt với đại quân Yêu tộc tập kết bên ngoài Nam Thiên Môn, hắn chỉ có thể mặt mày u ám, suy tính đối sách, không còn vẻ bất cam như trước, lần này, hắn không lùi.

"Tiệt Giáo tọa trấn Thiên Đình, chắc sẽ không bỏ mặc chứ!

Còn có Xiển Giáo, Nhân Giáo." Hạo Thiên đang đợi.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác cũng chọn không ra tay, từ bỏ Thiên Đình, thì hắn có giữ cũng vô ích, vì vậy, hắn đang đợi thái độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác.

Một bên khác.

Trong Tinh Điện của Đấu Mỗ Nguyên Quân Kim Linh Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Đa Bảo Đạo Nhân, Triệu Công Minh và các đệ tử khác đều đứng súc lập, nhìn chằm chằm cục diện Thiên Đình, và chưa động thủ.

Ngược lại, họ ước thúc đệ tử Tiệt Giáo!

"Sư tôn đã nói, Thiên Đình nhất định phải bảo vệ, thậm chí, phải nắm Thiên Đình trong tay Tiệt Giáo, bao gồm cả ngôi vị Thiên Đế, điều này có thể giúp Sư tôn đoạt lấy Đại Đạo Thánh Vị." Đa Bảo Đạo Nhân truyền đạt ý của Thông Thiên Giáo Chủ.

Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu lặng lẽ lắng nghe, cũng không phản bác.

Vô Đương Thánh Mẫu nói: "Đa Bảo sư huynh, tuy Thiên Đình cần bảo vệ, nhưng cũng không thể để đệ tử Tiệt Giáo xông vào vòng xoáy trước, hãy đợi một chút, ta tin rằng Lão Tử sư bá và Nguyên Thủy sư bá sẽ không thể nhịn được hơn ta, đợi họ động thủ rồi, ta sẽ ra tay." Ngay sau đó, Vô Đương Thánh Mẫu lại chậm rãi phân tích cục diện.

Nàng sắp xếp lý lẽ rõ ràng, giải thích cho các sư huynh đệ nghe.

Đệ tử Tiệt Giáo chiếm giữ chín phần chức vị Thiên Đình, kiểm soát phần lớn quyền lực Thiên Đình, lại tự mình chưởng quản Phong Thần Bảng, thế lực của Xiển Giáo, Nhân Giáo và Hạo Thiên tại Thiên Đình cực kỳ ít ỏi, thực lực cũng tương đối yếu hơn.

Nếu họ cũng mưu đoạt Thiên Đình, tất nhiên sẽ phải phản ứng.

Nếu không, chỉ có thể bị đuổi khỏi Thiên Đình.

Chỉ cần bị đuổi khỏi Thiên Đình, thì Thiên Đình do Tiệt Giáo làm chủ.

Tiệt Giáo lại ra tay, đại chiến với Yêu tộc, trở thành chuyện của Tiệt Giáo và Yêu tộc, các thế lực như Xiển Giáo và Nhân Giáo cũng phải đứng ngoài chiến đấu, một khi chiến thắng Yêu tộc, thì Thiên Đình sẽ thuộc về Tiệt Giáo.

Nếu Nguyên Thủy sư bá và những người khác cũng nhúng tay vào Thiên Đình, thì nhất định sẽ tham gia vào tranh chấp với Yêu tộc trước, để họ đánh trước, khi chạm đến lợi ích của Tiệt Giáo thì mới ra tay, lại có thể giảm bớt không ít gánh nặng.

Nghe Vô Đương Thánh Mẫu phân tích, Đa Bảo Đạo Nhân cũng gật đầu, đề nghị này, hoàn toàn tán thành.

Tiệt Giáo là giáo phái có thực lực mạnh nhất Hồng Hoang.

Ngoài sư tôn Thông Thiên đã tu thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu cũng

lần lượt thành Thánh, Triệu Công Minh cũng chỉ còn một bước nữa, thành Thánh là sớm muộn.

Hơn nữa, Quy Linh Thánh Mẫu và những người khác cũng đã cận kề đỉnh phong Chuẩn Thánh, thêm vào môn đồ vạn thiên, ai nấy đều có thực lực phi phàm, cũng không sợ ai.

Ngoài ra, Đa Bảo Đạo Nhân biết, sư tôn Thông Thiên sẽ đi liên hệ một số Đại Năng Hồng Hoang, nếu lại kéo thêm vài tôn Thánh Nhân, thực lực Tiệt Giáo lại tăng thêm không ít, có đủ năng lực trấn giữ Thiên Đình.

Các phía đều đang quan sát.

Nhưng Yêu tộc đã hạ quyết tâm.

Đế Tuấn rõ ràng sẽ đối mặt với trở ngại, nhưng cũng không thể bận tâm nữa, hạ lệnh công đánh Thiên Đình.

Lục Áp nhận lệnh, đi đến ngoài Nam Thiên Môn, giờ hắn đã giết Chuẩn Đề Đạo Nhân thành Thánh, tu vi bán bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, thực lực tuyệt đối không phải Thánh Nhân bình thường có thể sánh bằng, tự mình ra trận đầu.

"Chiến sĩ Yêu tộc, công Thiên Môn!" Lục Áp một tiếng hạ lệnh.

Chiến sĩ Yêu tộc cũng sôi trào, như hồng thủy cuồn cuộn, xông về Nam Thiên Môn.

Thiên binh thiên tướng trấn giữ Nam Thiên Môn, đối mặt với đại quân Yêu tộc hùng hậu khủng bố, nào có lòng phản kháng, nhanh chóng lui vào trong Nam Thiên Môn, đồng thời khai mở đại trận phòng ngự chống đỡ.

"Khai!" Lục Áp hai mắt phóng ra Thái Dương Chân Hỏa hùng tráng, tụ tay vung lên, một đạo chưởng ấn oanh vào đại trận phòng ngự, khiến Thiên Đình rung chuyển dữ dội, không gian hàng ức vạn

dặm băng hội, ngay cả Đại Đạo cũng ai minh không ngừng.

Đại trận phòng ngự không ngừng rạn nứt.

Chiến sĩ Yêu tộc ồ ạt xông lên, trong Thiên Đình, vô số Thiên binh cũng lần lượt cầm chiến kích xông ra, đối kháng, trong chốc lát, Nam Thiên Môn đã nhuốm một màu huyết hồng, tiên huyết theo Nam Thiên Môn, đổ xuống đại địa.

Lục Áp, Côn Bằng, Khâm Nguyên và các cường giả Yêu tộc khác, dẫn đầu vượt qua Nam Thiên Môn.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn xé rách không gian, tạo thành một vòng xoáy khủng bố vô biên, ngăn chặn trước mặt Lục Áp và các cường giả Yêu tộc, trầm mặc nhìn chằm chằm Lục Áp nói: "Lục Áp!

Ngươi cứ trấn giữ Bắc Câu Lô Châu, sẽ bình an vô sự, chẳng lẽ muốn khiêu chiến ta sao?" "Thiên Đình này vốn là của phụ hoàng ta, do Yêu tộc ta một tay tạo dựng, năm xưa nếu không phải Đạo Tổ bất công, bức bách Yêu tộc ta, Yêu tộc ta há có thể lui về Bắc Câu Lô Châu, hôm nay, Yêu tộc ta nhất định phải đoạt lại những gì đã mất." "Nếu nhường, cuộc chiến này sẽ dừng, nếu không nhường, Yêu tộc ta thề sẽ tranh đến cùng!" Lục Áp lời lẽ cương quyết!

"Bất kể nguyên nhân là gì, ngôi vị Thiên Đế đã được Thiên Đạo trật tự thừa nhận, Thiên Đình đã không còn là Thiên Đình của Yêu tộc, há dung ngươi làm càn!" Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, Hạo Thiên cũng suất lĩnh một số cường giả còn lại của mình xông ra.

Lúc này, hắn nên xuất hiện rồi.

"Đợi Yêu tộc ta tọa trấn, Yêu tộc Thiên Đình!

Ai dám cùng ta một trận chiến!" Lục Áp cũng thừa hưởng phong thái của Đế Tuấn, lông mày kiếm quét ngang, ánh mắt sắc bén khóa

chặt Nguyên Thủy, Hạo Thiên!

"Nghe nói tiểu bối ngươi đã tấn thăng bán bộ Thiên Đạo Thánh Nhân, bản tọa tiện thể hội kiến!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp bước ra.

Mặc dù Bàn Cổ Phiên và Chư Thiên Khánh Vân đã bị Lâm Nghệ đoạt đi, biến thành đồ chơi cho hai đứa trẻ, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ đây đã gần tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân, sớm không cần những chí bảo bình thường nữa.

Hắn trực tiếp một chưởng đánh tới Lục Áp, vô cùng Thánh Nhân Đại Đạo khuếch tán, lan tràn hàng vạn Trung Thiên Thế Giới, vô cùng Đại Đạo Bản Nguyên bị rút ra, tạo thành một tòa Thần Nhạc trấn áp uy nghiêm, trấn sát về phía Lục Áp.

"Sát!" Lục Áp ngang nhiên vượt hàng ức vạn dặm, vô biên Thái Dương Chân Hỏa như phong bạo hủy diệt hỗn độn trong Hỗn Độn cuộn trào, nuốt chửng tòa Thần Nhạc trấn áp uy nghiêm kia, điên cuồng thiêu đốt, thiêu rụi cả Đại Đạo.

"Thời đại này, cũng thuộc về Lục Áp ta!" Lục Áp giẫm trên sóng lửa Thái Dương Chân Hỏa, thừa cơ một quyền phá tan Thần Nhạc trấn áp, sau đó lao thẳng đến Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối mặt với một Thánh Nhân lão làng, một Thánh Nhân chí cao mà hắn từng ngưỡng mộ, Lục Áp chỉ muốn đánh bại hắn.

Lâm Nghệ đã tạo ra một thời đại thịnh thế hoàn toàn mới, may mắn được sống trong thời đại này, há có thể phụ lòng!

Nếu không tranh đoạt một phen phong thái, làm sao xứng với danh xưng con trai của Yêu Hoàng!

Lục Áp tuy là Thánh Nhân mới tấn thăng, nhưng chưởng ác Kim Ô Thiên Đạo của Đế Tuấn, chiến lực của hắn cũng tăng lên gấp mười

lần, giao chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không hề kém cạnh.

Kim Ô Thiên Hỏa hoành hành qua vài Trung Thiên Thế Giới, bao phủ Thiên Đình vô biên, bao trùm tất cả bóng hình trong đó, phá nát Thần Nhạc trấn áp của Nguyên Thủy Thiên Tôn, điều động vô cùng hủy diệt Đại Đạo, tạo thành một ngọn Hỏa Diễm Chiến Mâu, nhanh chóng đâm thẳng vào Pháp thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm trầm, nội tâm cũng cực kỳ chấn động và cảm thán, thời đại đã thay đổi, khiến những hậu bối này có thực lực tăng lên đến mức có thể đối kháng với mình, chút nữa thì bị dòng lũ thời đại cuốn trôi.

Thời đại do Lâm Nghệ tạo ra, quả nhiên đã ban cho chúng sinh Hồng Hoang vô tận cơ hội!

Lục Áp chỉ là một trong số đó!

Xưa kia, sáu Thánh Vị Hồng Hoang, địa vị bất khả lay chuyển, khiến ý chí theo đuổi của hắn bị mài mòn, đến ngày hôm nay, hắn lại cảm thấy một cảm giác cấp bách chưa từng có.

Nếu không cố gắng, thật sợ sẽ bị những tiểu bối này vượt qua.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hạ quyết tâm, thề sẽ tranh đoạt Đại Đạo Thánh Vị.

Đối mặt với cục diện hiện nay, hắn cũng không lùi bước, Pháp thân đột nhiên cao vạn vạn trượng, giơ tay một chưởng, trấn trụ cơn bão lửa lan tràn như phong bạo hỗn độn.

Nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn ký thác vào Thiên Đạo tuy bị diệt cùng với Thiên Đạo ý chí, cũng mất đi sự gia trì của Thiên Đạo ý chí Hồng Hoang, thực lực bị tổn hại nặng nề, nhưng xưa kia hắn thiện trường điều khiển lực lượng bản nguyên Hồng Hoang, giờ đây tuy liên hệ với Hồng Hoang còn nông cạn, nhưng cũng có thể điều

khiển một phần.

Theo sự diễn hóa của Pháp thân, một phần lực lượng bản nguyên Hồng Hoang cũng được điều động, trấn áp bão lửa, Pháp thân diễn hóa Thánh Nhân Đại Đạo, cấu trúc một Bàn Cổ Phiên hư huyễn, mang theo uy thánh hỗn độn hoàng hoàng, đánh về phía Lục Áp.

Vô tận không gian xung quanh Lục Áp trong nháy mắt bị đánh sập, tạo ra sát phạt Đạo Băng khủng bố, điên cuồng mài mòn các Đại Đạo chi ngân mà Lục Áp nắm giữ.

"Kim Ô Thiên Đạo!" Thấy Đại Đạo bị Nguyên Thủy Thiên Tôn áp chế, Lục Áp đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn cao vạn vạn trượng, toàn thân điên cuồng phóng ra Thái Dương Chân Hỏa, theo không gian ngoài Nam Thiên Môn, lan tràn vô biên vô tận, Lục Áp cũng hóa thân thành Kim Ô ức vạn trượng, mang theo Đại Đạo sát phạt bay lượn đâm thẳng vào Pháp thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Côn Bằng thấy vậy, cũng hóa thân Côn Bằng, xông lên.

Chỉ có đánh thông cửa Nam Thiên Môn, trấn áp tất cả những người ở đó, Yêu tộc mới có thể thực sự tiến vào Thiên Đình.

"Côn Bằng, Trẫm sẽ hội kiến ngươi!" Ánh mắt Hạo Thiên sáng rực, cầm Hạo Thiên Kiếm, một kiếm chém ra vô biên kiếm hà, bao phủ thân thể to lớn của Côn Bằng, mặc dù Côn Bằng từng là Đại Năng trải qua ba lần giảng đạo, uy danh lừng lẫy từ trước khi có Yêu tộc, nhưng thời đại quả thật đang thay đổi, giờ Hạo Thiên thành Thánh sớm hơn Côn Bằng, chiếm giữ khí vận Thiên Đình, thực lực thậm chí còn trên Côn Bằng.

Côn Bằng bị ngăn chặn.

Khâm Nguyên, Bạch Trạch và các cường giả Yêu tộc khác, cũng lần lượt phát động tấn công vào trong Nam Thiên Môn.

Nhiên Đăng Đạo Nhân và các đệ tử Xiển Giáo cùng người Thiên Đình ra sức kiềm chế ngăn cản.

Đế Tuấn đứng sững trên bầu trời, đôi mắt thần lửa sáng rực khóa chặt chiến trường bên trong và bên ngoài Nam Thiên Môn, cũng nhìn chằm chằm trận chiến giữa Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lục Áp, Côn Bằng và Hạo Thiên.

Trận chiến của Thánh Nhân!

Cũng là sự so tài gần như Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng khác với Hồng Hoang xưa kia, Hồng Hoang lúc này cực kỳ kiên cố.

Lâm Nghệ siêu thoát, thực lực xa xa vượt qua Đại Đạo Thánh Nhân, ý chí của hắn tái cấu trúc Thiên Đạo, trật tự quy tắc cũng được siêu thoát, thậm chí còn viết lại và diễn hóa vạn thiên Đại Đạo, khiến trật tự quy tắc Hồng Hoang càng thêm hoàn thiện.

Hơn nữa, Lâm Nghệ khéo léo xóa bỏ Thiên Đạo ý chí, dung hợp Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo làm một, khiến đại địa Hồng Hoang càng thêm kiên cố, vô hạn kéo dài ra Hỗn Độn, không ngừng hấp thu bản nguyên Hỗn Độn để mở rộng.

Đừng nói đến cận Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân đại chiến, e rằng cũng có thể chịu đựng được một hai!

Thấy chiến cục giằng co, Đế Tuấn cũng không đứng nhìn, một bước vượt không gian, lao thẳng về Thiên Đình.

"Đế Tuấn!

Kể từ khi Yêu tộc đã chiếm cứ Bắc Câu Lô Châu, vậy là đủ rồi, cần gì phải công đánh Thiên Đình nữa." Trước mặt Đế Tuấn trong không gian, các vòng xoáy xuất hiện.

Hình bóng Lão Tử bước ra từ vòng xoáy, ngăn cản trước mặt Đế Tuấn.

Đế Tuấn cũng dừng lại, ánh mắt trầm trầm nhìn Lão Tử xuất hiện, tuy biết rằng công đánh Thiên Đình sẽ gặp trở ngại, nhưng không ngờ, ngay cả Lão Tử cũng nhúng tay vào.

Chương 202

"Nhân Giáo cũng muốn xen vào sao?" Đế Tuấn lạnh lùng nói.

"Nhân Giáo cũng là một phần của Thiên Đình, giờ Thiên Đình gặp khốn cảnh này, Nhân Giáo tự nhiên không thể thờ ơ.

Ngoài ra, trật tự Thiên Đình đã hoàn thiện, thuận ứng Thiên Đạo kiềm chế Hồng Hoang, nếu Yêu tộc lại tùy tiện xông vào Thiên Đình, gây hỗn loạn trật tự Hồng Hoang, chỉ sẽ dẫn đến tai họa lớn hơn." Lão Tử muốn tham gia vào trận chiến này, để giành lợi ích trong Thiên Đình, chỉ có thể tìm một cái cớ.

Đế Tuấn nghe xong, trầm mặc một lát, Đồ Vu Kiếm trong nháy mắt được tế lên.

"Vậy thì chiến thôi!

Thiên Đình này là do bản hoàng một tay sáng tạo, bị Hồng Quân cướp đoạt, nay bản hoàng lấy lại, là lẽ đương nhiên!" Đế Tuấn trực tiếp lao vào Lão Tử.

Lão Tử cũng không nói thêm lời thừa, hắn có thể cảm nhận được quyết tâm của Yêu tộc, cảm nhận được quyết tâm của Đế Tuấn, nói nhiều vô ích, hắn cũng tế Thái Cực Đồ để chống đỡ oán sát chi lực của Đồ Vu Kiếm, lao vào Đế Tuấn.

Cùng lúc này.

Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng những người khác, cũng lần lượt tham gia vào trận chiến, phe Thiên Đình vốn đang yếu thế, với sự tham gia của Nhân Giáo, cũng đã vãn hồi được thế cục.

Yêu tộc quả thật có một tộc ba Thánh, cường giả Chuẩn Thánh

cũng không ít, chỉ riêng phe Hạo Thiên, hoàn toàn không thể chống đỡ nổi, song, với sự tham gia của Xiển Giáo và Nhân Giáo, liên hợp lại, tính chất cũng khác đi.

Nhân Giáo và Xiển Giáo tuy số lượng ít, nhưng đệ tử thực lực mạnh mẽ lại không ít.

"Ngươi nghĩ bản hoàng không có chút chuẩn bị nào sao!" Đế Tuấn vung tay mở một thông đạo, vô tận ma khí cuồn cuộn lan tràn, chỉ thấy Ma Giới phụ thuộc vào Hồng Hoang, dưới sự dẫn dắt của Thiên Ma, Ma tộc cũng tham gia vào đại chiến lần này.

Thiên Ma đã thành Thánh, cường giả Ma tộc tuy đã tổn thất tám phần vì Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhưng một phần cường giả Ma tộc còn lại, cũng được phúc trạch từ sự thay đổi thời đại Hồng Hoang, tu vi từ đó tăng mạnh.

Yêu ma liên hợp, đó là ý của Đế Tuấn, Ma tộc trợ giúp Yêu tộc đoạt Thiên Đình, bất luận thành bại, Yêu tộc đều sẽ che chở Ma tộc!

Ma tộc làm sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Thời đại hiện nay, sớm đã không còn do Huyền Môn kiểm soát, đối với sự ràng buộc cũng không còn nữa, nếu Ma tộc giúp Yêu tộc đoạt được Thiên Đình, thì Ma tộc có thể dựa vào Thiên Đình để trở lại Hồng Hoang.

Thấy Ma tộc cũng xông ra, Lão Tử cũng không vội, thực lực của hắn và Đế Tuấn ngang tài ngang sức, nhưng hắn chưởng ác Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, lại có một phần bố trí chi pháp của Đại Trận Hủy Diệt do sư phụ Hồng Quân để lại, chỉ cần ngăn chặn Đế Tuấn, thì có thể cầm chân Đế Tuấn, không cho hắn công thủ Thiên Đình.

Lão Tử tuy có đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ và Hậu

Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp phòng ngự, nhưng Đế Tuấn cũng không phải kẻ tầm thường, luận chiến lực, thậm chí còn ưu việt hơn Lão Tử, thêm vào Kim Ô Thiên Đạo không ngừng hoàn thiện, chiến lực lại tăng thêm hàng ngàn lần.

Đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí đối với sự ỷ lại vào chí bảo cũng ít đi, trừ phi là chí bảo cấp Hỗn Độn có sát phạt chi khí đủ để phá nát Hỗn Độn, còn chí bảo bình thường, xa xa không bằng thân thể cường hãn.

Đồ Vu Kiếm chiếm ưu thế ở chỗ, oán sát chi khí trên đó, một khi dính phải, có thể xâm thực Đại Đạo của Thánh Nhân, đánh rớt Thánh Nhân nghiệp vị xuống thần đàn, nhưng Lão Tử có chí bảo phòng ngự đỉnh cấp nhất, ưu thế của Đồ Vu Kiếm cũng mất đi.

Vì vậy, Đế Tuấn liền bỏ Đồ Vu Kiếm, mở ra thông đạo, ném ra ngoài Nam Thiên Môn, giao cho Lục Áp đang đại chiến với Nguyên Thủy.

Hắn thân hóa Kim Ô, chiếu rọi phạm vi Hồng Hoang đại địa rộng hàng vạn Trung Thiên Thế Giới, theo Kim Ô Thiên Đạo phóng thích, vô biên vô tận hỏa diễm xé rách, thiêu đốt trời đất Hồng Hoang, bản nguyên và Đại Đạo đều bị thiêu rụi băng hội.

Ngay cả Lão Tử cũng kinh hãi, không thể không điều khiển Thái Cực Đồ chống đỡ, không gian phạm vi hàng vạn Trung Thiên Thế Giới bên ngoài Thái Cực Đồ nhanh chóng băng hội bạo liệt, tạo thành vô biên Hỗn Độn và hư vô.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy cũng hoảng sợ bất an!

Cảm giác như tận thế.

Cảm nhận trực quan nhất về sự khủng bố của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nếu là Hồng Hoang trước đây, e rằng một đòn đã bị phá nát, trở về Hỗn Độn rồi.

"Yêu tộc cứ đánh tiếp thế này, Hồng Hoang sớm muộn cũng phải sụp đổ một lần!" Tây Ngưu Hạ Châu, Di Lặc nhìn đại chiến trên bầu trời, tuy Hồng Hoang lúc này không như xưa, sớm đã vô biên vô tận khuếch tán tăng trưởng, nhưng việc liên tục đánh sụp đổ bản nguyên và Đại Đạo Hồng Hoang, đánh cho thiên sang bách khổng, hậu quả không thể lường được.

Từ đại địa Hồng Hoang quan sát, Ba Mươi Ba Thiên đều đang rung chuyển, vô số khu vực bị đánh xuyên, từng cỗ thi thể tiên nhân, từ bầu trời rơi xuống đại địa Hồng Hoang, thi cốt dưới sự dẫn dắt của trật tự và bản nguyên Hồng Hoang, hóa thành từng tòa thần nhạc uy nghi.

Thánh huyết vương vãi, mỗi giọt đều kích xuyên không gian, như núi Bất Chu Thần Nhạc từ bầu trời đâm xuống đại địa, trực tiếp tạo ra từng hố sâu, bất luận là Đế Tuấn và Lão Tử chiến đấu, Lục Áp và Nguyên Thủy, Côn Bằng và Hạo Thiên chiến đấu, đều khiến người ta kinh hoàng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân khoanh tay đứng nhìn, vui mừng thấy sự việc diễn ra, chậm rãi nói: "Không sụp đổ được!" "Sư thúc, ta có nên ra tay không?" Di Lặc hỏi.

Trong Thiên Đình, cũng có lợi ích của họ.

Liên quan đến Nhân Đạo.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nói: "Không cần!

Miếng thịt Thiên Đình này, ta không ăn được, cứ để bọn họ tranh giành đi, ta chỉ cần giữ vững Tây Phương là đủ, đợi đến khi bọn họ đánh nhau lưỡng bại câu thương, uy hiếp đối với ta sẽ giảm đi, ta

cũng có thể phát triển nhanh chóng, chẳng phải tốt hơn sao?" Di Lặc nghe xong, ánh mắt cũng sáng lên, chắp hai tay nói: "Thiện!" **Địa Phủ.** Địa Phủ.

Oan hồn ở Mười Tám Tầng Địa Ngục càng ngày càng nhiều, khiến Thập Điện Diêm Vương cũng bận tối tăm mặt mũi.

Trong Vu Giới.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, tụ họp tại Tổ Vu Đại Điện.

"Hồng Hoang cứ để Yêu tộc đánh tiếp thế này, sớm muộn cũng sẽ xảy ra loạn, có cần cảnh cáo không?" Chúc Dung đề nghị.

Hồng Hoang lúc này không phải thời đại của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Do chủ nhân Vu tộc sáng tạo ra.

Mặc dù Lâm Nghệ không can thiệp vào chuyện Hồng Hoang, để mặc nó phát triển, nhưng nếu Hồng Hoang hoàn toàn loạn lạc, thậm chí sụp đổ, sẽ gây nguy hiểm cho Địa Phủ, Vu tộc không cho phép điều đó.

Có cần thiết phải can thiệp mạnh mẽ!

"Để bọn chúng náo loạn đi, bọn chúng tranh giành không phải Thiên Đình, mà là cơ hội đoạt lấy khí vận thiên địa, mưu đoạt Đại Đạo Thánh Vị, chắc sẽ nắm giữ chừng mực.

Ngoài ra, nếu thật sự xảy ra loạn, vị kia sao có thể ngồi yên không quản?" Cường Lương thờ ơ nói: "Ta chỉ cần tiềm tâm tu luyện là đủ, trận đại chiến thực sự sắp tới mới là điều quan trọng, đừng vì cái đống hỗn độn hiện giờ mà bị ảnh hưởng." Hồng Mông Đạo Tôn chưa chết, tất sẽ tái xuất!

Tranh giành trong Hồng Hoang có ích gì, nếu không ngăn được Hồng Mông, cuối cùng chỉ sẽ bị thanh tẩy.

Nhắc đến Hồng Mông, trong Tổ Vu Đại Điện cũng hiếm hoi có sự trầm mặc.

Mặc dù Lâm Nghệ đã nghiền áp Linh Hư Đạo Tôn, nhưng Hồng Mông là một ẩn số.

Phía sau còn tồn tại kẻ địch khủng bố hơn?

Không ai biết.

Thường thì mối đe dọa không rõ mới là điều gây áp lực nhất.

"Chuyện Hồng Hoang, tạm thời không cần quản, chỉ cần không để chiến hỏa lan đến Địa Phủ, cứ để bọn chúng tranh giành đi, ta ở Vu Giới, nơi gần gũi nhất với Hỗn Độn hạch tâm, là nơi cảm ngộ Đại Đạo quy tắc tốt nhất, không cần phải tranh giành nữa?" Đế Giang nhắc nhở các Tổ Vu, đặc biệt là Chúc Dung.

Hắn biết trong lòng Chúc Dung đang suy nghĩ gì.

Không cam lòng để Vu tộc trầm lặng như vậy.

Hồng Hoang phong vân kịch biến, nhưng lại thiếu vắng Vu tộc, điều này khiến nàng không thể chấp nhận.

Song, mọi việc cần phải tính toán lâu dài.

Mục tiêu của Vu tộc không phải là tranh chấp nhất thời ở Hồng Hoang, mà là đối mặt với mối đe dọa Hồng Mông sắp tới, đó mới là thời cơ Vu tộc nên xuất hiện nhất.

"Vậy thì, hãy để Hình Thiên và Tương Liễu suất lĩnh một phần chiến sĩ Vu tộc, đi đến Hồng Hoang, tùy thời giám sát tình hình Hồng Hoang." Chúc Cửu Âm nói.

"Cũng được!" Đế Giang gật đầu, các Tổ Vu khác cũng rõ lợi hại,

cũng không nói nhiều nữa.

Hậu Thổ tiếp tục củng cố Đại Đạo Thánh Vị, chưởng ác Lục Đạo Luân Hồi quy tắc, đồng thời đi theo bên cạnh Lâm Nghệ, được Lâm Nghệ truyền thụ giáo đạo.

Đối với biến cố Hồng Hoang, Hậu Thổ cũng cảm ứng được, hỏi: "Hồng Hoang cứ náo loạn thế này, e rằng chưa đợi Hồng Mông giáng lâm, đã loạn thành một nồi cháo rồi, chàng không can thiệp sao." Lâm Nghệ cười nói: "Đây là kết quả của việc Thiên Đạo quy tắc trật tự tự động vận chuyển, tự có nguyên nhân bên trong, ta lười can thiệp, thời thế tạo anh hùng, Hồng Hoang nếu cứ một mạch thuận lợi phát triển, mới khiến người ta quên đi đau thương, cứ để chúng náo loạn đi." "Mức độ, chưa đủ lớn, cần phải thêm lửa mới được." Lâm Nghệ như có ẩn ý sâu xa.

Hậu Thổ không hiểu cách nghĩ của Lâm Nghệ, giống như không hiểu cảnh giới của Lâm Nghệ vậy.

Về vấn đề Hồng Hoang liệu có bị đánh sập hay không, Hậu Thổ đã tự mình nghiệm chứng, ngay cả đại chiến Thiên Đạo Thánh Nhân cũng chưa chắc có thể đánh sập được, bởi vì ngay cả hắn động thủ, cũng chưa làm lay chuyển được Hồng Hoang.

Có thể thấy sự thay đổi do Lâm Nghệ siêu thoát mang lại khủng bố đến mức nào!

"Trước tiên hãy thông thạo vận dụng Lục Đạo Luân Hồi quy tắc, đợi nàng vận dụng tốt rồi, ta sẽ đưa nàng cảm thụ huyền ảo của Hỗn Độn vận chuyển, đến lúc đó, có thể dung nhập Lục Đạo Luân Hồi quy tắc vào trong Hỗn Độn, tiến thêm cảm ngộ vạn sự vạn vật Hỗn Độn, vạn biến hóa, điều này có lợi cho việc củng cố và đề thăng cảnh giới của nàng." Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ.

"Cảm ơn chàng!" Hậu Thổ ánh mắt dị dạng nhìn Lâm Nghệ, hai

chữ đó khiến Lâm Nghệ khựng lại.

Lúc này, chiến đấu ở Hồng Hoang càng đánh càng kịch liệt, phạm vi lan rộng cũng càng lớn, kéo dài hàng trăm năm.

Giữa chừng đã có không ít Đại Năng Hồng Hoang bị cuốn vào.

Càng làm tăng thêm sự thảm khốc của chiến đấu.

So với đại chiến Tam tộc, đại chiến Vu Yêu ngày xưa còn kịch liệt gấp vạn lần.

Nhân Giáo, Xiển Giáo tuy liên minh với Hạo Thiên, nhưng Yêu tộc thế lớn, lại được Ma tộc trợ giúp, luận về ưu thế, Yêu tộc lớn hơn, Nhân Giáo, Xiển Giáo bị áp chế, tổn thất không nhỏ, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Hạo Thiên và những người khác đều bị thương ở các mức độ khác nhau.

Yêu tộc trực tiếp áp sát Thiên Đình, và nhanh chóng xâm chiếm Ba Mươi Ba Thiên.

"Đã đến lúc ta ra tay!" Khi Yêu tộc uy hiếp thế lực của Tiệt Giáo trong Thiên Đình, Vô Đương Thánh Mẫu chưởng quản Phong Thần Bảng, hạ lệnh đệ tử Tiệt Giáo nhanh chóng thanh trừ Yêu tộc xâm nhập Thiên Đình, Nhân Giáo, Xiển Giáo đã thất bại, đây là thời cơ, Yêu tộc đe dọa lợi ích của Tiệt Giáo tại Thiên Đình, cũng là danh chính ngôn thuận để ra tay.

Oanh long!

Kèm theo một tiếng chấn động kịch liệt, Nam Thiên Môn bị đánh xuyên, Hạo Thiên dù bất cam đến mấy, cũng không thể không tạm thời rút lui khỏi Thiên Đình.

Thế của Yêu tộc hung hãn, tương đối mà nói, ưu thế còn mạnh hơn.

Yêu tộc từng là đại tộc mạnh nhất Hồng Hoang, thêm vào sự biến đổi lớn của Hồng Hoang, khiến đại hoàn cảnh Hồng Hoang trở nên tốt hơn, những Yêu tộc nhỏ yếu không ngừng trở nên mạnh mẽ, lại phát triển lên một tầm cao mới.

Không có đại tộc như Vu tộc kiềm chế, Yêu tộc sẽ càng ngày càng mạnh!

Bởi vì, Hồng Hoang có nhiều chủng loại yêu nhất, chỉ cần hóa hình, đều là Yêu tộc, hiện nay trật tự Đại Đạo hoàn thiện, Lâm Nghệ là tồn tại siêu thoát, tự tay tạo ra trật tự mới, không ai kiêng kỵ, chỉ riêng việc linh khí tăng lên hàng vạn lần, ban cho Yêu tộc một hoàn cảnh trời cho, chỉ cần tu luyện vài trăm năm, là có thể hóa hình.

Hàng trăm năm chiến đấu, Xiển Giáo, Nhân Giáo và Thiên Đình tổn hao cực lớn, đệ tử tử thương vô số, lại không được bổ sung kịp thời, Yêu tộc thì khác, nguồn gốc Yêu tộc không ngừng sinh ra, bổ sung binh nguyên, đánh chiến tranh tiêu hao, rõ ràng là phe chịu thiệt.

Hiện giờ đại thế đã đến, thịnh thế hoàng kim, Hạo Thiên không lẽ cứ thế vẫn lạc, uổng phí một thịnh thế!

Còn núi xanh thì không lo không có củi đốt!

Ngôi vị Thiên Đế, dù sao quyền chưởng khống của hắn cũng không lớn, miếng thịt béo bở khí vận thiên địa Hồng Hoang, không thể ăn hết, chỉ có thể nhường ra.

Vì vậy, hắn chỉ có thể rút lui.

Hạo Thiên vừa rút lui, áp lực của Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng trở nên vô cùng to lớn!

Tranh đấu đến nay, đã đánh ra hỏa khí, há có thể cứ thế dừng lại!

"Hạo Thiên đã rút, nếu ta còn kiên trì, tổn thất sẽ càng lớn, nếu bị trọng thương, cần phải tốn vô số thời gian để tu phục, chỉ sẽ khiến

những hậu bối kia vượt qua ta, Sư huynh, ý của huynh thế nào?" Trong hư không, Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi Lão Tử.

Nội tâm hắn có chút thất bại, và lo lắng!

Giao chiến với Lục Áp, mới khiến hắn hiểu rõ, những hậu bối kiến hôi mà hắn từng khinh thường tột độ, dưới thịnh thế hoàng kim do Lâm Nghệ tạo ra, phong thái quá cường thịnh, gần như đã che khuất hắn.

Nếu cho họ thêm thời gian, e rằng sẽ vượt qua hắn!

Lúc đó, không chỉ vấn đề thể diện, mà còn là thanh toán ân oán cũ mới.

Và tranh đoạt Đại Đạo Thánh Vị.

"Thông Thiên bên đó thái độ thế nào?

Chương 203

Lợi ích của Tiệt Giáo ở Thiên Đình là lớn nhất, nếu ta thất bại, Tiệt Giáo cũng đừng hòng sống yên, sao hắn vẫn chưa ra tay?!" Lão Tử nhíu mày hỏi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhắc nhở: "Thông Thiên không có thái độ gì, cũng không tham gia!

Hắn muốn bức ta rút lui, hoặc, lợi dụng ta làm suy yếu Yêu tộc, sau đó chiếm giữ Thiên Đình." "Chín phần khu vực Thiên Đình, đều do Tiệt Giáo kiểm soát, chỉ cần ta rút lui, thì Tiệt Giáo có thể toàn diện tiếp quản, rồi đối đầu với Yêu tộc." Lão Tử nghe vậy, cũng thở dài một tiếng.

Từ khi Thông Thiên tự phế Thánh vị để chứng đạo lại, hắn đã biết, Thông Thiên thực sự đã siêu việt.

Hắn cũng rõ ràng như kế dương mưu của Thông Thiên vậy.

Hắn cũng không tiếp tục tìm.

Ngay sau đó, hắn cũng nói: "Tây Phương bên kia, Chuẩn Đề chỉ giữ vững Tây Phương, cũng không tham gia vào, sự việc đã đến nước này, ta cũng chỉ có thể rút lui thôi." "Chuyện Thiên Đình cứ bỏ qua, trước tiên hãy ổn định Đông Thắng Thần Châu, nếu không, sau này hai giáo chúng ta thật sự không còn đất dung thân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy không cam lòng, cũng chỉ có thể gật đầu, đó là kết quả tốt nhất.

Chỉ có thể xem tiếp theo cuộc đối kháng giữa Yêu tộc và Tiệt Giáo.

Nếu cả hai đều lưỡng bại câu thương, thì lại ra tay, ngư ông đắc

lợi!

Tận dụng giai đoạn này, trước tiên hãy phát triển tốt Xiển Giáo.

Đã đến lúc phải thay đổi một số tư duy rồi.

Xưa kia, không thu đệ tử không có căn cốt đỉnh cấp, phúc báo thâm hậu, kiêm cả đại công đức, nhưng giờ Xiển Giáo đã suy tàn, mang tiếng bị Lâm Nghệ diệt giáo, việc thu nhận những đệ tử như vậy cũng trở nên khó khăn.

"Nhân Giáo, Xiển Giáo rút lui khỏi Thiên Đình!" Trong quân doanh Yêu tộc, Bạch Trạch cười nói.

Chúng cường giả Yêu tộc cũng cuồng hỉ, hai ngọn núi lớn cuối cùng cũng được di dời.

Lục Áp và Côn Bằng tuy vui mừng, nhưng cũng không biểu hiện ra, ngược lại chìm vào suy tư, một lát sau, Lục Áp mới nói: "Đây mới thực sự là hai ngọn núi đầu tiên, vẫn chưa kết thúc đâu." Trở ngại lớn nhất chính là Tiệt Giáo!

Thế lực Tiệt Giáo, họ đã điều tra rõ ràng, cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, họ biết trận chiến tiếp theo mới là yếu tố quyết định thành bại!

Tiệt Giáo kể từ sau đại chiến Phong Thần, sau khi nhục thân lên Phong Thần Bảng, tọa trấn Thiên Đình, đã liên tục củng cố thế lực Thiên Đình, ngay cả thế lực của Hạo Thiên, cùng với thế lực do Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn của Nhân Giáo, Xiển Giáo cài cắm vào, cũng đều bị vô hiệu hóa.

Họ chỉ mới đánh mở được Nam Thiên Môn.

Vùng đất Thiên Đình, vẫn chưa đặt chân vào.

"Trước tiên chiếm lấy Nam Thiên Môn, Lăng Tiêu Bảo Điện tính sau!" Lục Áp hạ lệnh.

Ngay sau đó, Yêu tộc dưới sự dẫn dắt của Côn Bằng, Bạch Trạch, Khâm Nguyên và các cường giả Yêu tộc khác, thừa cơ công chiếm Nam Thiên Môn, đánh thẳng vào bên trong.

"Vùng đất Thiên Đình, không được làm càn!" "Mau chóng rút lui, nếu không, chúng ta sẽ không khách khí!" Ma Gia Tứ Tướng, Thập Thiên Quân và các cường giả Tiệt Giáo khác, cũng suất lĩnh vô số Thiên binh, chạy đến Nam Thiên Môn, ngay sau đó, Triệu Công Minh, Quy Linh Thánh Mẫu và các cường giả khác cũng nhanh chóng đến tọa trấn.

"Yêu tộc trở về Thiên Đình, ai dám ngăn cản, giết không tha!" Lục Áp lướt qua Nam Thiên Môn.

Trực tiếp tuyên chiến.

Chuyện đã rõ, cũng không cần phải nói thêm nửa lời vô ích, Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt vô số đệ tử Tiệt Giáo, nhanh chóng bao trùm Ma Gia Tứ Tướng và các cường giả Tiệt Giáo khác, ra tay trước để chiếm ưu thế.

"Lục Áp, ngươi dám giết đệ tử Tiệt Giáo ta, Tiệt Giáo ta và Yêu tộc thế bất lưỡng lập." Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu và Đa Bảo Đạo Nhân, thừa cơ xông ra, trực tiếp lao vào Lục Áp, Côn Bằng, Bạch Trạch và những người khác.

"Sớm biết Tiệt Giáo sẽ gây khó dễ, nếu Tiệt Giáo không rút lui khỏi Thiên Đình, thì Yêu tộc ta sẽ trực tiếp đánh đuổi các ngươi ra ngoài." Côn Bằng khóa chặt Kim Linh Thánh Mẫu, Đại Đạo Phong di chuyển, điều khiển Yêu Sư Cung đập về phía Kim Linh Thánh Mẫu.

Cùng lúc này, Thiên Ma cũng suất lĩnh cường giả Ma tộc, xông vào trong Thiên Đình, trực tiếp lao vào Triệu Công Minh và các đệ tử Tiệt Giáo khác, luận về thế lực, Yêu tộc đã đủ mạnh, thêm Ma tộc, như hổ thêm cánh, Tiệt Giáo tuy mạnh, nhưng khó lòng chống đỡ nổi.

Sát thế của Yêu tộc hung hãn, nhanh chóng đánh vào trong Nam Thiên Môn, ngoài ra, Yêu tộc bố trí ở Ba Mươi Ba Thiên cũng nhanh chóng xâm chiếm các bộ phận của Thiên Đình!

"Phóng tứ!" Thông Thiên Giáo Chủ xé rách không gian, một tiếng nộ quát, trực tiếp chấn động hàng ức vạn Yêu tộc thổ huyết, tầng mây phạm vi hàng vạn Trung Thiên Thế Giới bị một tiếng quát, hoàn toàn cuồn cuộn bạo động.

Một cỗ uy áp hùng vĩ, từ Nam Thiên Môn đè xuống, mang theo sát phạt Tru Tiên và ý chí hủy diệt khiến nguyên thần người ta phải run rẩy, Lục Áp cũng nhíu mày, vô cùng ngưng trọng.

Trong không gian tan nát, Thông Thiên Giáo Chủ một thân đạo bào bay phất phới, lông mày lạnh lùng quét ngang, ánh mắt sắc bén như điện quang, khóa chặt Lục Áp, Côn Bằng, Thiên Ma và các Thánh Nhân khác.

"Lục Áp!

Thiên Đình, từ nay về sau, là của Tiệt Giáo ta!" "Yêu tộc chiếm cứ Bắc Câu Lô Châu, hưởng vô biên rộng lớn thổ địa, vẫn chưa biết đủ sao!" Thông Thiên Giáo Chủ quát mắng.

"Thiên Đình, Thiên Đình mới là lãnh địa của Yêu tộc ta, nếu không phải Hồng Quân ỷ vào Thiên Đạo, định diệt Yêu tộc ta, há có thể rơi vào tay Tiệt Giáo!

Thông Thiên, Tiệt Giáo phát triển ở nơi khác, bản hoàng không quản, nhưng Thiên Đình, là lãnh địa của bản hoàng, không đoạt được, bản hoàng sẽ tranh đến cùng với Tiệt Giáo, cho đến khi Yêu tộc bị diệt vong thì thôi." Đế Tuấn ngang nhiên đứng trên Nam Thiên Môn, đối lập với Thông Thiên Giáo Chủ, lời hắn nói rõ ràng, cũng là quyết tâm của Đế Tuấn, kế hoạch đoạt lại Thiên Đình lần này, đối với Nhân Giáo, Xiển Giáo, Hạo Thiên, và Tiệt Giáo, thậm chí là Phật Môn Tây

Phương, Đế Tuấn đều đã tính toán vào trong đó.

Đối với sự ngăn cản của Tiệt Giáo, hắn cũng không hề bất ngờ.

Dù có đánh nát Thiên Đình, cũng phải tranh giành!

Thời đại này, không còn là của Hồng Quân và Thiên Đạo ý chí nữa, Lâm Nghệ không lên tiếng, vậy Đế Tuấn, không sợ hãi bất cứ điều gì!

Thông Thiên Giáo Chủ ngăn cản, Đế Tuấn cũng không yếu đi nửa phần khí thế.

Ngay cả mạng sống còn tranh, huống chi là tranh một cái Thiên Đình.

Từ lúc quyết định ở Yêu Hoàng Điện Bắc Câu Lô Châu, hắn đã chuẩn bị cho điều tồi tệ nhất.

Đã muốn tranh, vậy thì phải dốc toàn lực.

Nếu không giành được Đại Đạo Thánh Vị, lỡ một ngày bị người khác giành lấy, Yêu tộc dù cường thịnh đến mấy, cũng chỉ có thể trở thành đối tượng bị chà đạp, đạo lý này, từ thời Hồng Quân, hắn đã cảm nhận rất rõ ràng.

"Đã muốn chiến, vậy bản tọa cũng phụng bồi đến cùng!" Thông Thiên Giáo Chủ tế Tru Tiên Kiếm Trận.

Vô biên vô tận Hồng Hoang đều bị Tru Tiên sát khí lấp đầy, thứ sát phạt Tru Tiên hủy diệt cực hạn đó, khiến vô tận chúng sinh đều cảm thấy hoảng sợ bất an, các cường giả Tiệt Giáo và Yêu tộc đang giao chiến ở Thiên Đình, diệc da đầu tê dại.

Ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đứng quan sát từ xa, cũng thầm kinh hãi.

Tuy biết Thông Thiên Giáo Chủ dưới sự giúp đỡ của Lâm Nghệ,

đã độc lập chứng đạo Tru Tiên chi Đạo, sự khủng bố của Tru Tiên Kiếm Trận lấy sát phạt chi Đạo làm tái thể khủng bố, nhưng trước đây cũng chỉ dừng lại ở nhận thức, không hề rõ ràng Đại Đạo đó đáng sợ đến mức nào.

Từ hơi thở hủy diệt do sát phạt Đại Đạo phóng ra hiện nay mà xem, giống như cảnh giới Thánh Nhân ngày xưa, chỉ cần bước vào Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên Giáo Chủ bố trí, sát phạt chi khí lạnh lẽo thấu xương khiến người ta không rét mà run.

Đế Tuấn cau mày, nhưng không hề sợ hãi, toàn thân điên cuồng phóng ra Kim Ô Thiên Đạo chi hỏa, từng đợt sóng lửa hủy diệt vô biên, nhanh chóng lan tràn và nuốt chửng sát phạt khí của Tru Tiên chi Đạo.

Kèm theo một tiếng "Oanh long" chấn động Hồng Hoang đột ngột vang lên, Đế Tuấn bay lên, lướt qua Ba Mươi Ba Thiên, ngang qua Hỗn Độn Tinh Không, vô biên vô tận sóng lửa hủy diệt cũng cuốn theo tất cả không gian xung quanh, thiêu rụi chúng, tạo thành một vòng xoáy hủy diệt hút Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ hai tay hợp long, Tru Tiên Tứ Kiếm bay vút lên trời, bốn đạo kiếm hồng đường kính hàng triệu dặm xuyên thủng Ba Mươi Ba Thiên, phá tan vòng xoáy hủy diệt, trực tiếp lao thẳng vào Hỗn Độn Tinh Không.

Đại chiến ở Thiên Đình, với sức mạnh của Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu không kiềm chế mà đánh, Tiệt Giáo và Yêu tộc cũng không thể chống đỡ được, Thiên Đình cũng sẽ vì thế mà hủy diệt.

Hai người đều là những tồn tại thành Thiên Đạo Thánh Nhân sớm nhất.

Thông Thiên Giáo Chủ có Tru Tiên Tứ Kiếm trợ giúp.

Đế Tuấn cũng được Kim Ô Thiên Đạo gia trì.

Mỗi một đòn đều đánh nát Hỗn Độn Tinh Không của hàng chục Trung Thiên Thế Giới.

Cường giả Đại Năng Hồng Hoang, cũng thi triển thủ đoạn khuy thiên để quan sát, trừ Vu tộc ra, Tiệt Giáo và Yêu tộc là hai thế lực mạnh nhất Hồng Hoang, sự va chạm của hai cự đầu này, cũng liên quan đến xu thế của Hồng Hoang.

Đối với Nhân Giáo, Xiển Giáo, thậm chí là Phật Môn mà nói, cũng có tác dụng quyết định ý nghĩa sâu xa!

Nếu cả hai đều lưỡng bại câu thương, thì họ sẽ có cơ hội phát triển.

Nếu bất kỳ một bên nào giành chiến thắng, chiếm giữ Thiên Đình, thì họ cần phải chuẩn bị sớm!

Thiên Đình, Ba Mươi Ba Thiên và các nơi khác, cũng điên cuồng chém giết, tiên huyết như mưa sao băng đổ xuống, bầu trời Hồng Hoang đều bị nhuộm đỏ, vô cùng vô tận không gian bị đánh sập, Ba Mươi Ba Thiên bị đánh nát từng tầng một.

Yêu tộc cường thế, thêm vào Ma tộc trợ giúp, gần như đã áp chế Tiệt Giáo.

Lão Tử đang quan chiến, sau khi do dự, đã ngầm trợ giúp một phần, khiến Tiệt Giáo có thể cầm cự ngang hàng với Yêu tộc.

Song, điều khiến Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, thậm chí Chuẩn Đề Đạo Nhân, Trấn Nguyên Tử và các cường giả Hồng Hoang khác đều không ngờ tới, là Nữ Oa, người luôn không hỏi đến chuyện Hồng Hoang, lại chủ động ra tay.

Đồng thời, nàng còn mang theo một phần Đại Năng Hồng Hoang tham gia.

“Lão Tử sư huynh, nếu huynh không can thiệp vào tranh chấp giữa Yêu tộc và Tiệt Giáo, xin hãy dừng tay lúc này.” Nữ Oa giáng lâm trước mặt Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khí tức tuyệt thế.

Thậm chí, vượt qua Lão Tử.

Nữ Oa của ngày hôm nay, đã không còn như xưa, Nhân tộc quật khởi cường thịnh, Nhân Đạo vĩnh xương, với tư cách là người sáng tạo ra, họa của Nhân tộc ngày xưa nàng không kịp ngăn cản, bị Lâm Nghệ dùng bài Thiên Chủ gạt bỏ, nhưng nàng vẫn cận kề giữ danh xưng Thánh Mẫu Nhân tộc, được dựng tượng đứng bên cạnh tượng Lâm Nghệ, cũng có thể hưởng khí vận Nhân tộc!

Vì vậy, nàng cũng nhờ cơ duyên này, thực lực tăng mạnh, sau khi chứng đạo Thiên Đạo Thánh Nhân, càng đột phá mãnh tiến!

“Nữ Oa sư muội, chúng ta sẽ không can thiệp, nhưng xin nhắc sư muội một câu, nước đục đừng nên khuấy, sư muội là Thánh Mẫu Nhân tộc, sớm đã công đức vô lượng, Đại Đạo Thánh Vị có thể cầu được, nếu nghiệp quả gia thân, e rằng đến lúc đó sẽ phản tác dụng.” Lão Tử khuyên nhủ.

Hắn cũng khá ghen tỵ với Nữ Oa.

Nhưng hắn lại không có khí vận tốt như vậy, tuy dựa vào Nhân tộc lập Nhân Giáo, nhưng sau khi Nhân Đạo tự diễn, sự phát triển của Nhân Giáo trong Nhân tộc đã bị áp chế đến cực điểm.

Nữ Oa không thể phủ nhận, quả thật nàng dựa vào Nhân tộc, có thể được khí vận che chở, nhưng… “Ta dù sao cũng là Yêu tộc!” Nữ Oa chỉ nói một câu.

Song, lần tham gia chiến tranh này, có thể xoa dịu mâu thuẫn với Yêu tộc, hơn nữa, nếu Yêu tộc thật sự có thể đoạt lại Thiên Đình,

thống lĩnh Hồng Hoang, đoạt lấy khí vận thiên địa, nàng cũng có thể thu lợi, cơ hội đoạt lấy Đại Đạo Thánh Vị sẽ tăng lên rất nhiều.

Nghe Lão Tử và những người khác hứa không động thủ, Nữ Oa cũng không nói nhiều nữa, vội vã đến Thiên Đình, lợi dụng cơ hội Đế Tuấn kiềm chế Thông Thiên Giáo Chủ, chuẩn bị trợ giúp Yêu tộc, khu trừ Tiệt Giáo khỏi Thiên Đình, định đoạt cục diện. **Địa Phủ.** Địa Phủ.

Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thông Thiên Giáo Chủ bên ngoài trời.

Đối với sự hủy diệt lan rộng của đại chiến hai người, hắn không hề ngăn cản, nhưng trật tự quy tắc Thiên Đạo lại tự động vận chuyển, cấu trúc bức tường phòng ngự quy tắc, ngăn cách sát phạt Đại Đạo ảnh hưởng đến Hồng Hoang.

Bất kể ai chưởng ác Thiên Đình, đối với hắn mà nói, đều không đáng kể!

Cảnh giới hiện tại của hắn, hoàn toàn không bận tâm.

Đã có "Đại Đạo Thiên Chương", đừng nói Hồng Hoang, toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tận, đều nằm trong lòng bàn tay hắn, há lại bận tâm một ngôi vị Thiên Đế.

Hồng Hoang đại loạn, đại chiến không ngừng, Lâm Nghệ thấy trong mắt, càng không ngăn cản.

Hồng Mông giáng lâm, mối đe dọa mạnh đến mức nào là một ẩn số, chỉ khi chúng sinh Hồng Hoang cường đại hơn, mới có thể tránh khỏi tai họa, cách nhanh nhất để trưởng thành, là chiến đấu không ngừng, đó cũng là yếu tố then chốt mà hắn không ngăn cản.

Mấy Đại Đạo Thánh Vị được bố trí để dụ dỗ!

Ân?!

Đột nhiên, khi Lâm Nghệ quan sát bầu trời, ánh mắt khẽ híp lại, dường như phát hiện ra điều bất ngờ.

Lúc này.

Sâu trong Hỗn Độn, trong một cơn phong bạo Hỗn Độn bao phủ phạm vi vài Đại Thiên Thế Giới, bị hai luồng quang mang đặc biệt xé rách, từ đó dần dần hiện ra một cánh cổng ánh sáng, khí tức hùng vĩ cuồn cuộn khuếch tán, vô tận quang mang nhanh chóng hủy diệt tất cả, lan rộng về phía Hồng Hoang.

Lâm Nghệ lợi dụng "Đại Đạo Thiên Chương" có thể cảm nhận được sức mạnh trong quang mang!

"Quy tắc!" "Chẳng lẽ Hồng Mông sắp giáng lâm rồi sao?" Lâm Nghệ nhíu mày.

Đối với dị biến nơi sâu thẳm Hỗn Độn, trừ Lâm Nghệ ra, chẳng ai cảm tri được.

Chương 204

Tiệt Giáo và Yêu Tộc tranh đấu cũng đã rơi vào trạng thái bạch nhiệt hóa.

Trừ Nữ Oa tham dự vào, ngay cả Dương Mi vốn ẩn mình nơi tối tăm bấy lâu nay cũng được Thông Thiên Giáo Chủ thỉnh mời, gia nhập cuộc tranh đấu này.

Vốn dĩ, thực lực Nữ Oa không địch lại Dương Mi, song Đế Tuấn đã dùng điều kiện đổi lấy sự giúp sức của vài tôn Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong Hỗn Độn Tinh Không.

Khi Dương Mi trợ giúp Tiệt Giáo, Nữ Oa cùng mấy tôn Hỗn Độn Ma Thần đã kiềm chế được Dương Mi.

Cuộc chiến diễn ra vô cùng thảm liệt!

Các thế lực khác hoàn toàn không thể tham dự, hai tôn cự đầu giao tranh khiến Hồng Hoang tan hoang, ai dám đứng về phe nào sẽ phải đón nhận đòn hủy diệt kinh khủng nhất.

Mọi thủ đoạn của Thánh Nhân đều khiến Tam Thập Tam Thiên sụp đổ, tạo thành cảnh tượng Thiên Khuynh hủy diệt, rơi xuống Hồng Hoang đại địa, mỗi phút mỗi giây đều khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hoàng bất an!

Đế Tuấn và Thông Thiên Giáo Chủ vẫn giao chiến không ngừng nghỉ.

Từ Hỗn Độn Tinh Không đánh đến Thiên Ngoại Hỗn Độn, từng Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn một bị xung kích hủy diệt, không ngừng diễn hóa Địa Phong Thủy Hỏa!

Song, chẳng ai hay biết, có một bóng người đang ẩn mình nơi biên

duyên Hỗn Độn, dò xét tất cả.

Bóng người đó sở hữu ba cặp mắt, lóe lên ánh sáng tựa tinh mang.

Y không tiến gần Đế Tuấn và Thông Thiên Giáo Chủ, chỉ phân tích trận chiến rồi lén lút tiềm nhập Hồng Hoang.

Lâm Nghệ cũng đã khóa chặt bóng người này.

Vầng trán nhíu chặt của ta từ từ giãn ra, sắc mặt lộ vẻ ngạc nhiên và hiếu kỳ.

Tu vi của bóng người kia tuy mạnh, nhưng cũng chỉ tương đương cảnh giới Thánh Nhân phổ thông, không hề giống một sinh linh Hồng Mông, khác xa với nhận thức về sinh linh Hồng Mông.

Một sinh linh Hồng Mông dù yếu đến đâu, e rằng cũng không chỉ có thực lực Thánh Nhân phổ thông!

Tuyệt đối không phải sinh linh Hồng Mông!

Ngay cả Linh Hư Đạo Tôn cũng bị nghiền nát, nếu đúng là Linh Hư Đạo Tôn muốn giết, sao lại phái một nhân vật như vậy lén lút tiềm nhập Hồng Hoang?

Từ cánh cổng quang minh nơi sâu thẳm Hỗn Độn bước ra, không chỉ có một bóng người.

Hồng Hoang đã bước vào thời kỳ loạn chiến, cũng chẳng ai để ý đến bóng người kia.

Y xuyên qua không gian vô tận, thám trắc tình hình Hồng Hoang, đọc lấy ký ức của sinh linh, rồi lập tức đột ngột quay trở lại Hỗn Độn, quan sát Đế Tuấn và Thông Thiên Giáo Chủ vẫn đang đại chiến trong Hỗn Độn, rồi di chuyển sâu vào trong Hỗn Độn.

Trước cánh cổng quang minh thần bí, trong bão Hỗn Độn hủy diệt cực hạn, từng tôn thân ảnh khủng bố sừng sững đứng đó.

Khi bóng người ba mắt kia quay về, y không nói gì, ba cặp mắt phóng ra ánh tinh mang chói lọi vô cùng, chiếu rọi hàng ức vạn công lý, tạo thành một màn sáng tinh mang vô biên vô tận, hiển hiện tất cả tình hình Hồng Hoang lên đó.

Các thân ảnh trong bão Hỗn Độn quan sát.

"Cứ để chúng đánh trước đi!

Một trận chiến như vậy, cũng không thể khinh thường.

Cứ để chúng đánh đi, đợi đến khi chúng kiệt sức, lưỡng bại câu thương, ta sẽ ra tay." Tiếng bàn luận vang lên không ngớt trong bão Hỗn Độn.

Trong số đó, một thân ảnh bước ra, trán mọc một chiếc sừng độc tỏa ánh sáng hồ quang, mái tóc vàng óng, mặc một bộ kim sắc áo giáp, sau lưng là đôi cánh sáu cánh như những thanh lợi kiếm xếp chồng lên nhau.

"Đã thám tra rõ thực lực chưa?

Tình hình cụ thể ra sao?" Thân ảnh đó hỏi.

"Bẩm báo Thái Huyền Đại nhân, thế giới này quả đúng như lời đồn, gọi là Hồng Hoang, do Quy Tắc Trật Tự thai nghén thành, bên trong có vài Thiên Đạo Thánh Nhân cường giả, chiếu theo phân cấp của 'Thái Sơ' chúng ta, tương đương cấp Thần Quân." "Ngoài ra, có một số kẻ tiếp cận cấp Thần Quân, còn sinh linh nơi đây phổ biến yếu ớt.

Hỗn Độn này hẳn là sinh ra sau 'Thái Sơ', Quy Tắc Trật Tự hình thành cũng không hoàn chỉnh." Bóng người ba mắt kia bẩm báo, rồi lập tức nhắc nhở: "À phải rồi, Thái Huyền Đại nhân!

Quy Tắc Trật Tự của Hồng Hoang khiến ta bất ngờ, nó hoàn chỉnh và khủng bố hơn lời Thiên Uyên kia nói hàng ức vạn lần.

Cảm nhận đầu tiên của ta khi tiến vào là nó thậm chí sắp đuổi kịp mức độ hoàn thiện của 'Thái Sơ', có thể chịu đựng được đại chiến cấp Thần Vương." "Dựa theo ký ức của các sinh linh thu được, vốn dĩ Hồng Hoang này nằm trong tay Thiên Đạo và Hồng Quân, nhưng bị một sinh linh đột nhiên quật khởi tên là Hậu Nghệ đánh bại Thiên Đạo và Hồng Quân, khống chế Quy Tắc Trật Tự của Thiên Đạo, lại còn gia tăng hoàn thiện, nên mới diễn hóa hoàn chỉnh như vậy." "Hậu Nghệ?" Mâu quang của Thái Huyền chợt lóe lên, đặc biệt chú ý, nói: "Hồng Hoang cường giả mạnh nhất sao?

Đây chính là thông tin ta cần!" "Hậu Nghệ đích xác là cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, cả đời y tràn đầy truyền kỳ, được sinh linh Hồng Hoang xem là cấm kỵ, những ký ức liên quan đến y đều bị sinh linh vô thức che giấu." "Hiện tại y không còn nắm giữ Hồng Hoang, thực lực chắc hẳn ngang với Thái Huyền Đại nhân, cấp Thần Vương, cũng là kẻ siêu thoát khỏi Hồng Hoang." "Ngoài ra, Hồng Hoang lúc này đang đại loạn, hai thế lực lớn nhất Hồng Hoang đang tranh giành Thiên Đình.

Tương truyền Thiên Đình có thể tiệt thủ Khí Vận Hồng Hoang, giúp đột phá Đại Đạo Thánh Nhân, tức cảnh giới Thần Vương." "Đại Đạo Thánh Vị có chín vị, nghĩa là có thể tạo ra chín Thần Vương cảnh!" Bóng người ba mắt kia đem tất cả thông tin thám thính được kể lại.

"Nga!" Thái Huyền nghe nói có thể tiệt thủ Khí Vận Hồng Hoang để đột phá Thần Vương cảnh, lập tức mắt sáng rực.

Chín Thần Vương cảnh.

Sự dụ hoặc này quả thực không thể kháng cự.

"Thái Huyền Đại nhân, Hồng Hoang quả là một bảo địa, xem ra lời Thiên Uyên nói không sai!" "Xin hạ lệnh đi!

Mau chóng công phá!

Nha!

Kể từ khi thế lực Hồng Hoang tranh giành Thiên Đình, lại có thể đột phá Thần Vương cảnh, vậy ta sẽ chiếm lấy nó, chín Thần Vương vị kia sẽ là của ta.

Chín Thần Vương vị!

Sinh linh Hồng Hoang e rằng còn chẳng biết trân quý!

Rẻ mạt cho ta rồi, hahaha!" Nghe đến chín Đại Đạo Thánh Vị, các thân ảnh trong bão Hỗn Độn cũng không nhịn được, vô cùng kích động hưng phấn, hận không thể lập tức sát nhập Hồng Hoang.

Cảnh giới Thần Vương, họ hiểu rõ nhất!

Thái Huyền trước mắt chính là cấp Thần Vương, nắm giữ Quy Tắc khủng bố, nghiền nát mọi tồn tại, ai dám không tuân theo!

Nay, có chín vị trí đang chờ đợi.

Sao mà không kích động cho được?!

Hô hấp của Thái Huyền cũng ngưng đọng, Hồng Hoang, đích xác là bảo địa, tuyệt thế bảo địa!

Y, áp chế sự kích động trong lòng, nói với các thân ảnh trong bão Hỗn Độn phía sau: "Khoan đã!

Cứ để các thế lực Hồng Hoang đánh cho kiệt sức, lưỡng bại câu thương, ta sẽ ra tay dọn dẹp.

Muốn chiếm cứ Hồng Hoang, các thế lực này tất phải thanh trừ đi.

Nếu có thể tìm được cái giá nhỏ nhất, thì hãy cố gắng tránh đối đầu trực tiếp." "Minh bạch!" Các thân ảnh đó đồng ý.

"Trước tiên hãy đến biên duyên Hồng Hoang tiềm phục, đợi thời

cơ chín muồi, trực tiếp sát nhập Hồng Hoang." Thái Huyền cũng không nán lại nơi sâu thẳm Hỗn Độn, có thân ảnh ba mắt dẫn đường, vội vã đến Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

Lâm Nghệ luôn theo dõi mọi chuyện, đối với tình hình của Thái Huyền và đồng bọn, ta nắm rõ như lòng bàn tay.

Nhưng ta chẳng nhắc nhở ai.

Nên lợi dụng Thái Huyền và bọn chúng để đả kích các thế lực Hồng Hoang!

Thông Thiên Giáo Chủ và Đế Tuấn đã giao chiến vài trăm năm.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Kim Ô Thiên Đạo đối đầu, hết lần này đến lần khác hủy diệt Hỗn Độn, hai bên đều đánh đến kiệt sức, nhưng không ai chịu nhường ai.

Thái Huyền thì quan sát đại chiến của hai người.

Luận về thực lực, quả thực khủng bố.

Nhưng không nắm giữ Quy Tắc, chung quy vẫn yếu ớt!

"Hai người đã đánh lâu như vậy, bất phân thắng bại, e rằng còn phải đánh rất lâu nữa.

Ngoài ra, đại chiến trong Hồng Hoang cũng không ngừng nghỉ, chưa có hồi kết.

Thái Huyền Đại nhân, nếu cứ chờ đợi cũng chẳng phải cách." Một thân ảnh theo sau nhắc nhở.

Thái Huyền nói: "Thực lực của hai người đó ta đã thám tra rõ, không đủ cấu thành uy hiếp, cứ giao cho ta đối phó.

Đại chiến trong Hồng Hoang cũng đã khiến hai bên mệt mỏi rồi.

Trước tiên hãy tiến vào Hồng Hoang, thanh tẩy các cường giả

Hồng Hoang đi.

Đợi ta diệt sát hai kẻ này, rồi hội diện cùng các ngươi, sau đó sẽ giải quyết Hậu Nghệ." Từ trước đó, Thái Huyền vốn không hề biết đến Hỗn Độn này, hay Hồng Hoang này, y chỉ tìm hiểu về sự tồn tại của Hồng Hoang từ Thiên Uyên, một 'Tiên Dân Thái Sơ'.

Chuyện này là bởi kết quả của đại chiến giữa Lâm Nghệ và Linh Hư Đạo Tôn!

Thuở ấy, Linh Hư Đạo Tôn lợi dụng Linh Hư Quy Tắc, không nghi ngờ gì đã đánh xuyên qua bích chướng Hỗn Độn, xây dựng thông đạo đến bích chướng 'Thái Sơ'.

Thiên Uyên tình cờ ở ngay cạnh thông đạo, bị hút vào Hỗn Độn, lưu lạc đến biên duyên Hồng Hoang.

Y, lúc đó đang ở trong một đại chiến, tính hủy diệt cực kỳ khủng bố.

Thiên Uyên cũng sợ bị liên lụy, liền để lại ấn ký trên Hỗn Độn, rồi sau khi thám tra tình hình Hỗn Độn này, y quay về 'Thái Sơ', kể lại chuyện này cho Thái Huyền.

Thái Huyền đương nhiên sẽ không bỏ qua Hỗn Độn này.

Bởi vì, nắm giữ một Hỗn Độn đồng nghĩa với việc nắm giữ tài nguyên của một Hỗn Độn!

Lần này, y mang theo mười cường giả cấp Thần Quân, chiếu theo phân chia cảnh giới Hồng Hoang, đó chính là mười Thiên Đạo Thánh Nhân!

Ngoài ra, còn có một phần tương đương với Chuẩn Thánh, và cảnh giới Thánh Nhân phổ thông.

Tuy chỉ có vài trăm người, số lượng ít.

Nhưng Thái Huyền biết, đã đủ rồi.

Quy Tắc Trật Tự mà Hồng Hoang chiếm giữ đích xác có mức độ hoàn chỉnh sánh ngang với 'Thái Sơ', nhưng thế giới này như một đứa trẻ sơ sinh, mấy Đại Đạo Thánh Vị diễn hóa ra đều chưa có ai đoạt lấy.

Lũ kiến hôi yếu ớt vô cùng vô tận, đối với y mà nói, không đủ cấu thành uy hiếp!

Chỉ cần giải quyết cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, thì Hồng Hoang sẽ triệt để nằm trong tay y, chờ đợi y đến khai thác tài nguyên.

Vài Đại Đạo Thánh Vị, Thái Huyền xuyên không gian tiến đến nơi Thông Thiên Giáo Chủ và Đế Tuấn đại chiến!

Trước đó, Thông Thiên Giáo Chủ và Đế Tuấn không hề thám tra được khí tức của Thái Huyền, nhưng khi Thái Huyền tiến vào chiến trường bị khí cơ khóa chặt, hai người họ đều ngay lập tức nhận ra.

Cùng lúc đại chiến, họ vẫn giữ sự cảnh giác.

Bởi vì, Thái Huyền mang đến uy hiếp quá khủng bố, khiến họ cảm thấy áp lực như núi, thậm chí còn đoán rằng thân ảnh kia có thể là Đại Đạo Thánh Nhân.

Hai bên đều cho rằng đối phương đã mời trợ giúp, càng thêm cảnh giác nhau, thần sắc cũng càng thêm ngưng trọng.

Giả như thật sự là Đại Đạo Thánh Nhân, vậy với sức mạnh của Thiên Đạo Thánh Nhân, hoàn toàn không có cách nào chống đỡ nổi.

Song, họ đều không hề hay biết.

Chín Đại Thánh Vị, Hậu Thổ đã đoạt lấy một vị, còn tám vị trí vẫn trống.

Chương 205

Nếu người này là Đại Đạo Thánh Nhân, thì e rằng không phải người của Hồng Hoang.

"Đánh đến khó phân thắng bại, chừng nào mới phân định thắng thua?

Bản tọa sẽ giúp các ngươi một tay." Thái Huyền cười lạnh, đôi cánh sau lưng chấn động.

Quy Tắc Chi Quang lóe sáng.

Hỗn Độn chi lực vô biên vô tận bị Quy Tắc mượn dùng, tạo thành hai thanh phong đao hình cánh, cực tốc chém về phía Đế Tuấn và Thông Thiên Giáo Chủ.

Khiến sắc mặt hai người đều đại biến.

Thanh Hỗn Độn phong đao hàng ức vạn trượng kia không đáng sợ.

Điều đáng sợ là sức mạnh Quy Tắc ẩn chứa bên trong, nó đã áp chế chặt chẽ cả Tru Tiên Chi Đạo lẫn Kim Ô Thiên Đạo.

Gần như cùng lúc.

Đế Tuấn bị buộc phải phòng ngự, thi triển Kim Ô Thiên Đạo, thân hóa thành Kim Ô hàng ức vạn trượng, như một vầng thái dương Hỗn Độn, chiếu rọi thiêu đốt hàng trăm, hàng ngàn Đại Thiên Hỗn Độn Thế Giới.

Vẫy cánh một cái, Hỗn Độn đều bị hấp thu vô hạn, hóa thành một đạo Kim Ô Thần Viêm Phong Bão đâm thẳng vào phong đao, bao phủ hàng trăm Trung Thiên Thế Giới.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng theo bản năng, tế Tru Tiên Tứ Kiếm,

dùng Tru Tiên Chi Đạo ngự trị, diễn hóa ra Tru Tiên Kiếm Hải mênh mông vô biên, phá nát tất cả Hỗn Độn đâm thẳng vào phong đao.

Hai người đều ra tay cùng một khắc!

Hiển nhiên, trước đó họ đều đã sai lầm, người này không phải do một trong hai người họ mời đến!

Oanh long!

Phong đao va chạm với Tru Tiên Kiếm Hải và Kim Ô Thần Viêm Phong Bão, phiến Hỗn Độn lập tức nổ tung.

Sức mạnh Quy Tắc cũng đã áp chế Tru Tiên Chi Đạo và Kim Ô Thiên Đạo, tạo thành xung kích hủy diệt, trong khoảnh khắc đã đánh bay hai người.

Vốn dĩ đại chiến đang rơi vào trạng thái giằng co, hai người đều tiêu hao cực lớn, bị một cường giả Đại Đạo Thánh Nhân thừa cơ tấn công, hoàn toàn không có chút sức chống cự nào.

Phốc thử, phốc thử...

Kèm theo tiếng máu phun không ngừng, thân thể hai người va chạm bay xuyên qua từng Thế Giới Hỗn Độn, đâm nát khiến bão Hỗn Độn hàng ức vạn trượng cũng theo sự phá nát của Hỗn Độn mà tiêu diệt tất cả.

Hai người cực tốc bước ra từ phế tích Hỗn Độn!

Nhìn nhau.

“Không phải ngươi mời sao?” Thông Thiên Giáo Chủ gắt gao nhìn chằm chằm Đế Tuấn.

“Nếu bản hoàng có thể mời một tôn Đại Đạo Thánh Nhân, hà tất phải dây dưa với ngươi!” Ánh mắt Đế Tuấn âm trầm, điên cuồng áp chế thương thế.

Chỉ một kích, đã khiến họ trọng thương.

Họ đã toàn lực phòng ngự, nhưng trong tình huống chống lại, thân ảnh đột nhiên xuất hiện kia, thật mạnh!

"Đều không phải, lẽ nào..." Thông Thiên Giáo Chủ dường như đã hiểu ra, sắc mặt đại biến.

"Lẽ nào là cường giả Hồng Mông?" Oanh long!

Lập tức, không chút do dự, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp thi triển tốc độ nhanh nhất, lao về phía Hồng Hoang.

Hồng Mông đáng sợ, y hiểu rõ nhất.

Đế Tuấn cũng không dừng lại một khắc nào, một kích đã khiến y trọng thương, nếu còn chần chừ một lát nữa, giữ được mạng sống cũng trở nên khó khăn.

Thấy hai người bại chạy, Thái Huyền cũng không vội, y cười lạnh, tựa như thợ săn truy đuổi con mồi, xuyên không gian, lao vào Hồng Hoang.

Giữa Hồng Hoang, cùng với sự giáng lâm của các cường giả 'Thái Sơ' và cuộc tàn sát, vốn dĩ Tiệt Giáo và Yêu Tộc đang giao chiến cũng tạm thời đình chiến.

Thậm chí Phật Môn, Xiển Giáo, Nhân Giáo và cả Nhân Tộc đều cảm giác được thế lực đột nhiên xuất hiện này.

"Từ hôm nay, thế giới Hồng Hoang này, sẽ là Hỗn Độn phụ thuộc của 'Thái Sơ', sẽ trở thành lãnh địa riêng của Thái Huyền Đại nhân, kẻ nào dám không tuân theo, giết không tha!" Một tôn cường giả 'Thái Sơ' sừng sững trên bầu trời Hồng Hoang, cất tiếng nói vang dội, cùng với Đại Đạo khuếch tán, quét khắp Hồng Hoang vô biên vô tận, tựa như thần lôi, vang dội trong tai chúng sinh Hồng Hoang.

“Thái Sơ?” “Hỗn Độn phụ thuộc?” “Lẽ nào không phải cường giả Hồng Mông sao?” Ở phương Tây, Chuẩn Đề Đạo Nhân nhíu mày, lập tức trở nên ngưng trọng.

Mục đích của Hồng Mông, chính là đại thanh tẩy.

Từ hành vi của Linh Hư Đạo Tôn trước đó có thể thấy, đối với Hồng Hoang mà nói, đây không chỉ là tai nạn của một nhà, mà là đại kiếp của toàn bộ Hồng Hoang!

Nhân Tộc, Hỏa Vân Động Tam Thánh cũng bước ra, lẽ nào lại không ngưng trọng?

Họ đều biết Hồng Mông sẽ giáng lâm lần nữa, nhưng không ngờ lại nhanh đến vậy!

“Không biết lần này vị kia có ra tay nữa không?” Phục Hy thầm nghĩ.

Thiên Đình, Vô Đương Thánh Mẫu, Đa Bảo Đạo Nhân và các cường giả khác trực tiếp hạ lệnh đệ tử Tiệt Giáo rút về Thiên Đình.

Nếu thật sự Hồng Mông giáng lâm, thì dù bao nhiêu đệ tử xông lên cũng sẽ bị thanh tẩy tiêu diệt.

Yêu Tộc, Nữ Oa, Lục Áp, Côn Bằng... cũng nhanh chóng rút khỏi chiến trường, khống chế Bắc Câu Lô Châu và Tam Thập Tam Thiên, nhưng cũng không từ bỏ việc áp bức Thiên Đình.

“Không giống cường giả Hồng Mông!” Ở phe Thiên Đình, Dương Mi thần niệm thám thị các thân ảnh, nhíu mày nói.

“Bất kể có phải cường giả Hồng Mông hay không, lúc này xuất hiện ở Hồng Hoang, chúng là địch nhân, không thể không phòng bị.” Đa Bảo Đạo Nhân ngưng trọng nói.

Đối với câu nói “sẽ trở thành lãnh địa riêng của Thái Huyền Đại

nhân, kẻ nào dám không tuân theo, giết không tha", họ nghe rõ mồn một.

"Cứ tận tình tàn sát đi!" Tôn cường giả Thái Sơ đầu tiên lên tiếng, thấy đại chiến Hồng Hoang dừng lại, y phân phó một tiếng với tất cả cường giả Thái Sơ, lập tức, tất cả cường giả trực tiếp lao về trung tâm bùng nổ đại chiến, Thiên Đình!

Dọc đường đi, trực tiếp huyết tẩy!

Huyết vụ bay lả tả, bao phủ bầu trời Hồng Hoang, tạo thành từng mảng màn máu!

Bất kể là Yêu Tộc, Ma Tộc, Tiệt Giáo, Nhân Tộc, hay các Đại Năng Hồng Hoang...

đều trực tiếp bị đồ sát.

Giết sạch cường giả Hồng Hoang, thì những sinh linh nhỏ bé này mới dễ dàng bị nô dịch.

Đợi sau khi ngồi vững Thiên Đình, sẽ tiến hành đại đồ sát chủng tộc sinh linh Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang triệt để trở thành lãnh địa của 'Thái Sơ'!

Mục tiêu cốt lõi của các cường giả 'Thái Sơ' giáng lâm là triệt để chiếm lĩnh Hồng Hoang, cướp đoạt tất cả tài nguyên, đưa bảo địa Hồng Hoang này vào lãnh địa của mình.

Phương pháp giải quyết hiệu quả nhất, nhẹ nhàng nhất, và cũng tránh được phiền phức nhất, là đồ sát sạch sẽ các cường giả Hồng Hoang.

Sau đó, nô dịch chúng sinh Hồng Hoang, cướp đoạt sạch sẽ tài nguyên!

Thậm chí, còn có thể tiến hành đại đồ sát.

Dù sao kẻ chiếm lĩnh cũng là một nền văn minh khác.

Một nền văn minh xâm lược một nền văn minh khác, phương pháp giải quyết một lần vĩnh viễn nhất, chính là đồ sát, như vậy sẽ không có kẻ phản kháng.

Đó chính là định luật của họ lúc này.

Các cường giả do mười Thiên Đạo Thánh Nhân cầm đầu, từ Hỗn Độn Tinh Không mở đường, sát nhập Tam Thập Tam Thiên, đồ sát sạch sẽ vô số tiên nhân cư trú tại Tam Thập Tam Thiên.

Một phần Yêu Tộc trú đóng tại Tam Thập Tam Thiên cũng không thoát khỏi tai ương!

Bắc Câu Lô Châu, Yêu Hoàng Điện.

Lục Áp nghe Khâm Nguyên hội báo, thần sắc ngưng trọng, lại mang theo vẻ âm trầm nồng đậm.

"Đám sinh linh ngoài kia, đang tuyên chiến với Yêu Tộc ta sao?" Bạch Trạch cực kỳ phẫn nộ.

Hiện giờ đang là thời khắc then chốt giao chiến với Tiệt Giáo, nếu Yêu Tộc ở Tam Thập Tam Thiên bị thanh tẩy đồ sát, thì đó sẽ là đòn đả kích cực lớn vào sĩ khí của Yêu Tộc.

Ưu thế vốn có, e rằng cũng sẽ bị đảo ngược.

Lục Áp trầm mặc một lát, rồi thốt ra lời kinh người: "Không phải tuyên chiến với Yêu Tộc ta, mà là tuyên chiến với toàn bộ Hồng Hoang!" Côn Bằng cũng nói: "Từ lời ngông cuồng đó mà xem, đích xác là nhắm vào Hồng Hoang." "Tự xưng là 'Thái Sơ', hẳn là một thế giới giống như Hỗn Độn, không thể áp chế ta quá nhiều, chỉ là không rõ, có liên hệ gì với Hồng Mông không?" Côn Bằng phân tích.

Các cường giả cũng đang lo lắng, Hồng Mông khủng bố, hoàn

toàn không thể tưởng tượng.

Chỉ một cường giả tùy ý xâm nhập Hỗn Độn, cũng là Hồng Mông Đạo Tôn, đáng sợ hơn cả Đại Đạo Thánh Nhân.

Nếu thật sự là Hồng Mông giáng lâm, hoặc là điềm báo Hồng Mông giáng lâm, vậy thì đối với Hồng Hoang, đây chính là sinh tử đại kiếp.

Lục Áp hỏi Khâm Nguyên: "Có bao nhiêu cường giả?

Thực lực thế nào?

Đã thám tra rõ chưa!" Khâm Nguyên nói: "Có mười cường giả cấp Thiên Đạo Thánh Nhân cầm đầu, còn lại, có vài trăm cường giả, đại bộ phận đều sánh ngang Thánh Nhân, hoặc là Chuẩn Thánh!" Tê tê tê...!

Nghe tin tức này, các cường giả Yêu Tộc đều hít một hơi khí lạnh!

Mười tôn cường giả cấp Thiên Đạo Thánh Nhân thì thôi đi, chỉ riêng thế lực vài trăm Thánh Nhân cảnh cũng đủ để nghiền nát bất kỳ thế lực nào ở Hồng Hoang.

Lục Áp cũng ngưng trọng.

Cần biết rằng, Thiên Đạo Thánh Nhân đã biết ở Hồng Hoang, trừ Phụ Hoàng Đế Tuấn ra, còn có Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Lão Tử, Dương Mi.

Còn những kẻ như Khổng Tuyên, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân...

đều chỉ tiếp cận Thiên Đạo Thánh Nhân, chưa đạt tới.

Như Côn Bằng, Đa Bảo Đạo Nhân và các Thánh Nhân khác, cộng lại, không quá năm mươi người!

Đương nhiên, nếu cộng thêm Địa Phủ, thì lại khác.

Nhưng, Địa Phủ có ra tay giúp đỡ hay không, đó là một ẩn số.

Nếu Địa Phủ không ra tay, thì Hồng Hoang chẳng có thế lực nào có thể chống lại các cường giả 'Thái Sơ'!

Trừ phi liên hợp lại!

Nhưng, điều đó có thực tế không?

“Yêu Tộc tạm thời đừng động, hãy quan sát tình hình!” Lục Áp phân phó một tiếng.

Thiên Đình, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu và các đệ tử Tiệt Giáo khác cũng dần dần rút về, tĩnh quan kỳ biến.

Yêu Tộc không động, họ tự nhiên cũng sẽ không động.

Hơn nữa, còn phải chờ sư tôn Thông Thiên phân phó!

Thiếu đi sự cản trở của hai thế lực lớn, các cường giả 'Thái Sơ' triệt để đánh nhập Hồng Hoang, đồ sát hoành hành khắp các bộ châu.

Chương 206

Không chỉ Đông Thắng Thần Châu, Phật Môn Tây Ngưu Hạ Châu, ngay cả Nhân Tộc Nam Thiêm Bộ Châu cũng không tránh khỏi, chịu cuộc đồ sát khủng bố.

Tuyệt đại đa số cường giả, trực tiếp lao về Thiên Đình.

Thông Thiên Giáo Chủ và Đế Tuấn từ Thiên Ngoại trở về, nhìn Hồng Hoang bị tiên huyết bao phủ bầu trời, sắc mặt đại biến, cảm ứng kỹ càng các cường giả đang tàn sát, lòng càng chìm xuống đáy vực.

"Đáng chết!

Đám sinh linh này muốn đồ sát sạch sẽ Hồng Hoang!" Thông Thiên Giáo Chủ cực kỳ phẫn nộ.

Đế Tuấn nhìn vô số thi thể Yêu Tộc ở Tam Thập Tam Thiên, sát khí cũng dâng trào, y nói với Thông Thiên Giáo Chủ: "Đại chiến giữa ta và ngươi, tạm thời đình chiến.

Nếu còn tranh đấu nữa, Hồng Hoang chỉ sẽ trở thành lò mổ của đám sinh linh kia." Thông Thiên Giáo Chủ áp chế lửa giận.

Y cũng hiểu rõ, giả như lúc này còn tranh đấu, thì sẽ tự làm tổn hại căn cơ của Hồng Hoang.

Sự cường đại của đám sinh linh xâm lược lần này đã vượt qua bất kỳ thế lực nào.

Giả như không liên hợp lại, nhất định sẽ bị từng người đồ diệt, điểm này, ai cũng có thể nhìn ra.

Tuy rằng họ đều vì Thiên Đình mà tranh đấu đến sống chết!

Nhưng, tranh đấu, cũng là chuyện của Hồng Hoang.

Hiện giờ đối mặt với đại đồ sát Hồng Hoang, ai dám nói, không liên quan đến mình?!

Nên cùng chung kẻ địch.

"Ta đi liên hệ Xiển Giáo, Nhân Giáo, Phật Môn." Thông Thiên Giáo Chủ nói.

"Ta liên hệ Nhân Tộc, và các Đại Năng Hồng Hoang khác!" Đế Tuấn cũng gật đầu.

Lập tức, mỗi người trở về Bắc Câu Lô Châu và Thiên Đình.

Bên ngoài Thiên Đình, các cường giả 'Thái Sơ' đã đồ sát đệ tử Tiệt Giáo, ngay cả Kim Linh Thánh Mẫu ra nghênh chiến cũng bị đánh trọng thương.

"Sư tôn!" Thấy sư tôn Thông Thiên trở về, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, lại thấy đạo bào của sư tôn nhuốm máu, khí thế suy yếu, ai nấy đều biến sắc!

"Sư tôn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Vô Đương Thánh Mẫu lo lắng hỏi.

"Nói ngắn gọn!

Cường giả từ một giới hạn Hỗn Độn khác đã xâm nhập Hồng Hoang, có Đại Đạo Thánh Nhân tọa trấn!

Đây là đại kiếp của Hồng Hoang, nếu không liên hợp sức mạnh Hồng Hoang, Hồng Hoang sẽ khó thoát khỏi kiếp nạn này." Thông Thiên Giáo Chủ giải thích đơn giản, rồi phân phó Đa Bảo: "Hãy trình bày tầm quan trọng của sự việc này với các Sư Bá, hy vọng họ có thể ra tay.

Môi hở răng lạnh, nếu ta đều gặp nạn, họ cũng khó thoát thân."

“Đệ tử tuân mệnh!” Đa Bảo Đạo Nhân đáp một tiếng, xông ra khỏi Thiên Đình!

“Công Minh!

Ngươi đến Địa Phủ một chuyến, hãy để Vân Tiêu khuyên Hậu Nghệ, giúp đỡ Hồng Hoang.

Nếu y không xuất diện, thì Hồng Hoang chẳng ai có thể chống đỡ được công kích của Đại Đạo Thánh Nhân.” Thông Thiên Giáo Chủ nói với Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh là ca ca của Vân Tiêu.

Nếu là y nói, Vân Tiêu hẳn sẽ nghe.

Chỉ cần Vân Tiêu thổi gió bên tai Lâm Nghệ, Lâm Nghệ chỉ cần tùy ý động một ngón tay, thì tôn Đại Đạo Thánh Nhân kia chẳng đáng để lo ngại, cũng có thể giảm bớt áp lực cho Hồng Hoang.

Triệu Công Minh cũng gật đầu.

Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp dùng Tru Tiên Kiếm Trận đánh thông thông đạo nối liền Quỷ Môn Quan, truyền tống Triệu Công Minh đến Địa Phủ!

Nhưng, khi Triệu Công Minh vừa truyền tống ra, giáng lâm trước Quỷ Môn Quan.

Hư không đột nhiên xuất hiện vài đạo thân ảnh khủng bố, vây Triệu Công Minh ở giữa, phong tỏa cả không gian xung quanh.

“Sinh linh Hồng Hoang cảnh giới Thánh Nhân!

Ta đã đợi ở đây rất lâu rồi!” Sáu đạo thân ảnh cười lạnh nhìn chằm chằm Triệu Công Minh.

Đó hiển nhiên là các cường giả Thánh Nhân của 'Thái Sơ', khí tức cường hãn, hẳn là Thánh Nhân Lục Thất Trọng Thiên trở lên, thậm

chí, trong đó có một đạo đã gần đạt Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Về tình hình Địa Phủ, họ đã thám tra rõ.

Trong đó ẩn chứa một tôn siêu cấp cường giả.

Hồng Hoang gặp phải đồ sát, tất nhiên sẽ có người đến cầu viện.

Tại đây, họ đã chặn giết không ít cường giả Hồng Hoang, nhưng chưa có lần nào chặn giết được một con cá lớn như bây giờ.

Sắc mặt Triệu Công Minh đại biến, hầu như không chút do dự, lập tức tế ra Nhị Thập Tứ Định Hải Thần Châu, trực tiếp đâm xuyên không gian bị cấm cố, lao về Quỷ Môn Quan!

"Không thoát được đâu!" Sáu tôn cường giả cười lạnh, nhìn chằm chằm Triệu Công Minh như con mồi.

Nếu sáu kẻ họ chặn giết, mà lại để Triệu Công Minh trốn thoát, thì chi bằng tìm một nơi mà chôn mình đi.

Oanh long!

Phía trước Địa Phủ.

Chỉ thấy không gian không ngừng sụp đổ, kéo dài đến tận bầu trời, ngay cả dấu vết Đại Đạo cũng đang tan rã.

Dù Quy Tắc Trật Tự của Hồng Hoang vô cùng hoàn chỉnh, cũng cực kỳ khó mà phục hồi nhanh chóng.

Trên hư không hàng ức vạn vạn lý, sáu tôn Thánh Nhân điên cuồng công kích Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh dùng Nhị Thập Tứ Định Hải Châu trợ giúp, nhưng cũng không cản được chút nào.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Công Minh bị đánh toàn thân đẫm máu, Đại Đạo bản nguyên bị trọng thương, một cánh tay bị đánh gãy, trong

thời gian ngắn không thể khôi phục.

Nửa thân thể cũng bị đánh nát!

Thảm hại vô cùng.

Triệu Công Minh tuy cũng sắp chứng Đạo, sở hữu Thánh Nhân chi lực, nhưng thực lực đối phương đều ở trên y.

Đối phương chặn giết, có chuẩn bị trước, bất ngờ không kịp phòng, y chỉ có thể rơi vào vòng vây, ngay cả cơ hội trốn thoát cũng không có.

Nhị Thập Tứ Định Hải Châu trước mặt Thánh Nhân, sớm đã không đủ để nhìn, đều bị đánh bay hết.

Trong đó có một viên còn va vào thân Triệu Công Minh, khiến y từ không gian bị cấm cố mà rơi xuống trước Quỷ Môn Quan.

Quỷ tướng trấn thủ Quỷ Môn Quan thấy vậy, ngoài chấn động trong lòng ra, cũng cực kỳ phẫn nộ!

Ý đồ của sáu cường giả kia, họ đều hiểu rõ.

Hoàn toàn là làm cho Địa Phủ xem.

Bởi vì, họ không tấn công Địa Phủ, chỉ ở trước Quỷ Môn Quan, hành hạ giết chết từng cường giả Hồng Hoang một, mục đích không cần nói cũng hiểu!

"Triệu Công Minh là ca ca của Vân Tiêu nương nương, mau chóng quay về bẩm báo!" Quỷ tướng trấn thủ Quỷ Môn Quan phân phó một tiếng, rồi quay trở lại Địa Phủ.

"Cuối cùng cũng chịu báo tin rồi!" Sáu tôn cường giả kia thấy vậy, mâu quang lóe lên.

Mục đích của họ đích xác là làm cho Địa Phủ xem, mục đích là bức ra siêu cấp cường giả trong Địa Phủ.

Còn về việc tự mình xông vào Địa Phủ, đương nhiên họ không dám!

Địa Phủ sâu cạn thế nào họ không rõ, nhưng họ chỉ biết một điều rằng tôn siêu cấp cường giả kia thực lực có thể sánh ngang Thái Huyền Đại nhân, như vậy là đủ rồi.

Kẻ không thể đối phó, mạo hiểm xông vào là đại kỵ, họ cũng không ngu xuẩn.

Vu Giới.

"Phu quân!

Ca ca thiếp thân tính mạng nguy nan, chàng có thể giúp không?!" Vân Tiêu đối với tình hình bên ngoài, đương nhiên rõ ràng.

Nàng đã luôn chú ý từ khi sáu cường giả kia hành hạ và giết các cường giả Hồng Hoang trước Địa Phủ, chỉ là không ngờ, lần này lại là Triệu Công Minh!

Lâm Nghệ không nói gì.

Ta chỉ dùng ý niệm quét một cái tình hình Hồng Hoang.

Thấy vậy, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu bên cạnh thừa cơ kéo kéo vạt áo Huyền Nhi, ra hiệu cho Huyền Nhi.

Huyền Nhi tiến lên, nắm lấy tay Lâm Nghệ, lay lay, cầu xin: "Đa Đa, cứu Cữu Cữu đi mà, Huyền Nhi chỉ có một Cữu Cữu thôi!" "Hay là, ta đi một chuyến!" Quỳnh Tiêu thừa cơ nói.

Tuy rằng Lâm Nghệ đã phân phó, Địa Phủ không được can dự vào chuyện Hồng Hoang nữa, nhưng đại kiếp như hiện nay, nguy hiểm đến cả Tiệt Giáo, cũng không thể ngồi yên không quản.

Lâm Nghệ quét mắt nhìn Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, và Tây Vương Mẫu, Cửu Phượng đang đứng cạnh.

Không lâu sau, Hậu Thổ cũng thông qua Địa Đạo cảm ứng được cự biến ở Hồng Hoang, nàng cũng xuất quan đến trước mặt Lâm Nghệ.

“Hiện tại đã củng cố được một chút, nhưng vẫn chưa đủ.

Hiện Hồng Hoang có chút chuyện, muội giúp xử lý, có thể giúp ta củng cố thêm một phen.” Lâm Nghệ nói với Hậu Thổ.

“Đa Đa, người đồng ý rồi sao?” Huyền Nhi vừa nghe lời Lâm Nghệ, mâu quang sáng rực.

Vân Tiêu, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng hân hỉ, Hậu Thổ là Đại Đạo Thánh Nhân, nàng ra mặt, vậy thì họ cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Muội cũng đi lịch luyện, nghiêm túc cảm ngộ Quy Tắc và Đại Đạo của thế giới đó, sẽ có lợi cho sau này.

Ngoài ra, hãy mang Huyền Nhi, Lân Nhi theo nữa!” Lâm Nghệ thầm tính toán, nhắc nhở Vân Tiêu, Tây Vương Mẫu và những người khác.

Nghe nói sẽ ra Địa Phủ, mắt Huyền Nhi và Lân Nhi sáng rực, đều không đợi Vân Tiêu và Tây Vương Mẫu, cả hai nắm tay nhau, lôi kéo chạy đi.

Địa Đạo dung nhập vào Quy Tắc Trật Tự của Thiên Đạo, Hậu Thổ tuy không thể khống chế Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng có thể lợi dụng Địa Đạo để cảm ứng tình huống đặc thù của Hồng Hoang, ví như sự tồn tại mà các cường giả 'Thái Sơ' gọi là 'Thái Huyền Đại nhân'.

Việc Lâm Nghệ muốn củng cố một phen, rõ ràng là chỉ Thái Huyền!

Hậu Thổ phất tay áo, lập tức biến mất khỏi Vu Giới.

Vân Tiêu, Tây Vương Mẫu và những người khác cũng bước ra.

"Bái kiến Nương Nương!" Quỷ tướng trấn thủ Quỷ Môn Quan thấy Tây Vương Mẫu, Vân Tiêu và những tồn tại tôn quý khác tự mình giáng lâm, kích động quỳ xuống đất.

Vân Tiêu thần niệm quét một cái, khóa chặt Triệu Công Minh trong phế tích hư không.

Lúc này, y hoàn toàn không còn hình người, ngay cả Đại Đạo bản nguyên cũng bị đánh nát, cảnh giới cũng đã rơi rụng không ít.

Thấy vậy, Tam Tiêu nộ hỏa ngút trời!

Chương 207

"Cữu Cữu!" Huyền Nhi cũng thấy thảm trạng của Triệu Công Minh, cực tốc chạy vào phế tích, đỡ Triệu Công Minh dậy.

"Cuối cùng cũng xuất hiện rồi!" Sáu tôn cường giả Thái Sơ kia, mâu quang cũng lóe lên, khóa chặt Vân Tiêu và những người khác.

Họ đều có thể cảm ứng được khí tức trên người Vân Tiêu và đồng bọn, khủng bố, và đây chính là sức mạnh cốt lõi của Địa Phủ.

Trong số đó, một tôn thân ảnh đứng với tám cánh tay, mỗi cánh tay cầm một thanh sát kiếm, khóa chặt Huyền Nhi, trực tiếp lướt không sát tới.

Thần niệm của y lại khóa chặt Vân Tiêu và những người khác.

Chỉ cần động đến đứa trẻ, thì Vân Tiêu và những người khác tất nhiên sẽ ra tay.

Chỉ cần họ động, sáu tên kia tất sẽ thừa cơ vây công.

"Đồ xấu xa!

Dám ức hiếp Cữu Cữu của Huyền Nhi!" Khi tôn cường giả tám tay kia vừa tiếp cận Huyền Nhi, Huyền Nhi đột nhiên xoay người, trực tiếp ném ra Bàn Cổ Phiên.

Công kích mà y mang theo, không chỉ là sát phạt của Bàn Cổ Phiên, đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Mà là Tiễn Đạo Phong Mang do Lâm Nghệ khắc họa trong đó!

Khoảnh khắc phóng thích, toàn bộ Hồng Hoang đều bị một luồng phong duệ khủng bố bao phủ, khiến năm cường giả 'Thái Sơ' đang chuẩn bị vây công Vân Tiêu và đồng bọn cũng giật mình, cực tốc bạo

thoái.

Tôn cường giả tám tay kia lại không may mắn như vậy, bị Tiễn Đạo Phong Mang bao phủ.

Thân ảnh của y cũng cùng với không gian sụp đổ, biến mất không dấu vết trước mắt năm tôn cường giả Thái Sơ!

Ngay cả Đại Đạo cũng không cảm ứng được.

Mọi thứ khôi phục.

Huyền Nhi thu hồi Bàn Cổ Phiên.

Hư không chỉ còn lại hư vô và bên ngoài Hỗn Độn.

Tôn cường giả tám tay kia bị xóa sổ không để lại một chút dấu vết nào.

Năm cường giả kia thấy vậy đều kinh hãi thất sắc!

"Một đứa trẻ, mà lại có thể trong nháy mắt miểu sát Thánh Nhân!

Con nhà ai vậy?

Lẽ nào là Hậu Nghệ sao?" Năm cường giả nhìn chằm chằm Huyền Nhi một cái, hầu như không chút do dự, cực tốc rời xa Quỷ Môn Quan, hướng về Thiên Đình.

"Dám khiêu khích Địa Phủ, lại vì sao không dám ứng chiến!" Lúc này, trên bầu trời Quỷ Môn Quan, một thân ảnh tuyệt mỹ kinh diễm, lặng lẽ sừng sững, không biết từ lúc nào đã xuất hiện, khiến năm cường giả đều không cảm ứng được.

Nhưng cũng không nán lại lâu, cực tốc bỏ chạy!

Nhưng, chưa chạy được bao xa, thân thể của họ đã bị định cách, tất cả Đại Đạo có thể sử dụng xung quanh đều bị một luồng Quy Tắc khủng bố không ngừng luân hồi thôn phệ.

Không sai, Đại Đạo, bị luân hồi từng chút một nuốt chửng!

Cảnh giới Thần Vương!

Gần như cùng lúc phát ra một tiếng kinh hô!

A...!

Lập tức, tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong Hồng Hoang.

Chỉ thấy Hậu Thổ giơ tay chộp một cái, không gian cấm cố năm cường giả cực tốc co rút, thế giới Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi không ngừng áp sát, đè nén khiến thân thể năm cường giả không ngừng tan nát, dần dần bị ép dẹt, xương cốt đều vỡ vụn, thậm chí Đại Đạo bản nguyên cũng bị Quy Tắc luân hồi nghiền nát.

Nguyên lai, đây là siêu cấp cường giả trong truyền thuyết Hồng Hoang!

Lúc này, một luồng khí tức mênh mông cũng đột nhiên giáng lâm, khóa chặt Hậu Thổ và những người của Địa Phủ như Vân Tiêu.

Đồng thời, sức mạnh Quy Tắc cũng xâm nhập vào thế giới Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi, chuẩn bị cứu lấy năm cường giả Thái Sơ đang bị nghiền nát.

Khi Hậu Thổ ra tay, Thái Huyền, người vẫn luôn khóa chặt Địa Phủ, cũng thừa cơ xuất thủ, sát phạt về phía Hậu Thổ.

Y không tiếp tục truy sát Thông Thiên Giáo Chủ và Đế Tuấn.

Theo thông tin thám tra được, cường giả mạnh nhất Hồng Hoang thật sự ở Địa Phủ, tên là Hậu Nghệ!

Thực lực tương đương với y!

Dẫn xuất cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, cuối cùng trấn sát, còn một lần vĩnh viễn hơn việc truy sát hai người kia.

Thiếu đi cường giả mạnh nhất Hồng Hoang trấn thủ, thì tất cả Hồng Hoang sẽ nằm trong tay y, lúc đó, há nào còn có thể trốn thoát được!

Đương nhiên, trước khi tru sát Hậu Thổ, phải cứu mấy cường giả Thái Sơ của mình ra trước đã.

"Cứu được sao?!" Hậu Thổ há lại để y như ý muốn, nàng bước ngang ra phía trước.

Quy Tắc Chi Quang Lục Đạo Luân Hồi sau lưng nàng diễn hóa thành Lục Đạo Luân Hồi Dực.

Lục Đạo Luân Hồi Dực cực tốc điều động Địa Đạo chi lực, không ngừng hội tụ vào thân thể Hậu Thổ.

Sau khi Thiên Đạo dung hợp Địa Đạo, cùng với Hồng Hoang không ngừng thôn phệ Hỗn Độn, mở rộng và mạnh lên vô biên vô tận, Địa Đạo chi lực cũng cực tốc tăng cường, lúc này mạnh hơn ban đầu mấy chục vạn, thậm chí mấy trăm vạn lần.

Sự gia trì cho Hậu Thổ cũng càng mạnh!

Khí chất của Hậu Thổ trong nháy mắt chuyển lạnh, trở nên cực kỳ sắc bén.

Chỉ thấy dưới sự gia trì của Địa Đạo chi lực, nàng giơ một tay lên, đột nhiên nắm chặt quyền, thế giới Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi đang điên cuồng ma sát, áp bách các cường giả Thái Sơ, cũng tựa như chịu một lực hấp dẫn, trong nháy mắt va chạm vào nhau.

Tựa như sáu khối tinh thần Hỗn Độn va chạm lẫn nhau!

Năm cường giả Thái Sơ đang ở trung tâm vụ va chạm, hầu như không có một chút cơ hội thoát thân nào, trực tiếp bị thôn tính.

Sát phạt của Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi đã luân hồi nghiền nát

tất cả, bao gồm cả Đại Đạo ấn ký.

Xung kích hủy diệt do đó sản sinh, cũng đã chặn đứng tất cả thủ đoạn của Thái Huyền!

Vân Tiêu, Tây Vương Mẫu và những người khác ngưng thị động tác nắm chặt quyền của Hậu Thổ.

Họ cũng vô cùng chấn hám!

Cảm giác đó, tựa như khống chế kiến hôi trong lòng bàn tay, loại khí chất lăng giá, siêu thoát, chí cao đó, cũng được thể hiện trọn vẹn qua một cái nắm tay!

Đại Đạo Thánh Nhân, nghiền nát Thánh Nhân, tựa như nghiền chết kiến hôi vậy!

Vân Tiêu, Tây Vương Mẫu và những người khác thấy vậy cũng sinh ra đấu chí.

Tuy rằng ở bên cạnh Lâm Nghệ, hưởng thụ sự vĩnh hằng.

Nhưng, chung quy vẫn bị Hậu Thổ soán ngôi, khiến họ có chút không phục thua.

Dù là nữ nhân của Lâm Nghệ, loại sức mạnh khống chế, miểu sát này, cũng khiến họ khao khát!

Mỗi nữ nhân đều có lòng hư vinh!

Nhưng đã hưởng thụ sự bảo hộ an toàn nhất, họ hy vọng có thể thể hiện loại sức mạnh nắm trong lòng bàn tay, miểu sát tất cả, mới có thể chương hiển giá trị khi ở bên cạnh Lâm Nghệ, không đến nỗi cứ mãi bị ánh hào quang của Lâm Nghệ che lấp.

"Đáng chết!" Thấy mấy tôn cường giả Thái Sơ tổn thất ở đây, Thái Huyền cũng chấn nộ đến cực điểm.

Trên người y đột nhiên bùng phát một tầng Quy Tắc phong bão,

xoay tròn chuyển động, tạo thành một cơn lốc xoáy.

Theo một bước tiến lên của Thái Huyền, y đã oanh phá thế giới Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi, cách biệt không gian.

Rồi y xuyên ngang, một quyền đánh xuyên không gian, mang theo sức mạnh Quy Tắc Thái Huyền hủy diệt tất cả, như một sao chổi đâm thẳng vào Hậu Thổ.

Một quyền này, nếu Hậu Thổ né tránh, đủ sức đánh nát Hồng Hoang đại địa hàng ngàn Trung Thiên Thế Giới bên ngoài Quỷ Môn Quan.

Thậm chí nghiêm trọng hơn, có thể đánh thủng một lỗ trên Hồng Hoang, khiến cấu trúc Thập Bát Tầng Địa Ngục của Địa Phủ cũng sụp đổ.

Đại Đạo Thánh Nhân khủng bố, hoàn toàn không thể tưởng tượng!

Nhưng, đây chỉ là chiêu thức thăm dò của Thái Huyền!

Hồng Hoang vô cùng kiên cố, Quy Tắc Trật Tự vô cùng hoàn thiện, đủ sức chống đỡ tất cả.

Nếu không phải Lâm Nghệ đã dùng Quy Tắc và sức mạnh Đại Đạo Thiên Chương gia cố, Đại Đạo Thánh Nhân có thể đánh nát Hồng Hoang như hiện nay.

Huống chi sinh linh Hồng Hoang có thể may mắn thoát nạn sao?!

Thái Huyền không cần sinh linh Hồng Hoang, y chỉ cần lãnh địa và tài nguyên.

Vì vậy, hủy diệt hay không, đối với y mà nói, không quan trọng, điều quan trọng là có thể trấn sát Hậu Thổ là được.

Hậu Thổ thì khác.

Địa Đạo không thể bị liên lụy, Thiên Đạo, Hồng Hoang cũng không thể, đó là căn cơ sinh tồn của nàng.

Tuy rằng rời đi vẫn có thể sống, nhưng để nàng lang thang trong Hỗn Độn, bị bao phủ bởi bóng tối, sống những ngày không chút sinh cơ, nàng cũng không nguyện ý.

Thấy một quyền đánh tới, Hậu Thổ cũng bước lên một bước.

Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi phía sau nàng diễn hóa thành Lục Đạo Luân Hồi Dực, mỗi bên có ba thế giới vũ trụ ngưng tụ từ Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi.

Cùng với Hậu Thổ khấu động thủ ấn, Lục Đạo Luân Hồi Dực chấn động.

Như sáu thế giới vũ trụ, không ngừng lắc lư tiến lên, lùi lại!

Hậu Thổ hoàn thành thủ quyết, một ngón tay chỉ về phía Thái Huyền, trên Lục Đạo Luân Hồi Dực, bùng phát Quy Tắc Chi Quang Lục Đạo, dung nhập vào ngón tay đó, hóa thành một chùm Quy Tắc Sát Phạt Chi Quang cực hạn, nghênh kích quyền của Thái Huyền.

Sát phạt chi quang, không chỉ có tất cả Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi, mà còn được gia trì sức mạnh Địa Đạo khủng bố!

Sắc mặt Thái Huyền, cũng kinh hãi.

Y cảm nhận được một chỉ sát phạt!

Quyền đầu đánh ra, khi quyền ấn Quy Tắc Chi Quang bao phủ vài chục Trung Thiên Thế Giới đánh xuống, đôi cánh vàng phía sau y cũng theo đó chấn động, bạo thoái về phía sau.

Quy Tắc Chỉ Quang Lục Đạo Luân Hồi va chạm với quyền ấn Quy Tắc của Thái Huyền!

Quyền ấn trong nháy mắt bị đánh xuyên.

Chỉ một thoáng giao chiến, khiến Thông Thiên Giáo Chủ, Đế Tuấn và các cường giả Hồng Hoang khác thấy được, thực lực của Thái Huyền và Hậu Thổ cũng tồn tại một mức độ chênh lệch nhất định!

Thực lực Đại Đạo Thánh Nhân, cũng đã kích thích sâu sắc họ!

Sau khi Hậu Thổ thành Đại Đạo Thánh Nhân, nàng vẫn luôn bế quan củng cố.

Chương 208

Trừ trận đại chiến miểu sát của Lâm Nghệ với mũi tên trong Hỗn Độn trước đó, nàng chưa từng thực sự chứng kiến sức mạnh của Đại Đạo Thánh Nhân.

Hiện nay Hậu Thổ đã là Đại Đạo Thánh Nhân, đây là trận chiến đầu tiên của nàng, sự chấn hám này, như tiêm một liều thuốc kích thích vào mỗi Thánh Nhân Hồng Hoang, khiến toàn thân huyết dịch của họ đều sôi trào.

Mục tiêu trong lòng họ, trực tiếp khóa chặt vào tám Đại Đạo Thánh Vị còn lại!

"Trước tiên hãy đuổi đám xâm lược này ra khỏi Hồng Hoang!" Thấy thực lực của Hậu Thổ có thể chống lại, hiện tại đang áp chế Thái Huyền, liên hợp các thế lực cũng đã phát động đợt phản công vây sát đầu tiên chống lại các cường giả Thái Sơ.

Thông Thiên Giáo Chủ càng lấy Dương Mi, Lão Tử, Nữ Oa ba Thiên Đạo Thánh Nhân làm chủ, lấy Tru Tiên Chi Đạo làm căn cơ, bố trí Tru Tiên Kiếm Trận khủng bố nhất, trực tiếp phục kích mười cường giả Thái Sơ cấp Thiên Đạo Thánh Nhân!

Tru Tiên Kiếm Trận lúc này, không còn là "phi Tứ Thánh bất phá" nữa đâu!

Thông Thiên Giáo Chủ là người tham ngộ Tru Tiên Kiếm Trận, lại từ đó lĩnh ngộ Tru Tiên Chi Đạo, lại dùng Tru Tiên Chi Đạo dung nhập vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Uy năng đã tăng lên không biết bao nhiêu lần?

Hơn nữa, có bốn Thiên Đạo Thánh Nhân, bao gồm cả y, tự mình

tọa trấn bốn cửa kiếm trận, uy năng sát phạt tuy không thể chống lại Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng có thể đỡ được vài chiêu.

Có thể đỡ được vài chiêu của Đại Đạo Thánh Nhân, kiềm chế mười tôn Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Sơ, cũng đã đủ rồi!

Trên bầu trời Quỷ Môn Quan.

Khoảnh khắc chỉ quang và quyền ấn va chạm, Hậu Thổ đẩy ngang Lục Đạo Tuyền Qua, chuyển di xung kích hủy diệt vào Hồng Hoang.

Lập tức, nàng chấn động Lục Đạo Luân Hồi Dực, tựa như mang theo sáu thế giới Hỗn Độn, lao về phía Thái Huyền, từng chút một bức y ra khỏi không gian Hồng Hoang, cố gắng hết sức bức y về Hỗn Độn Tinh Không và Hỗn Độn bên ngoài, có thể giảm thiểu mức độ phá hoại đối với Hồng Hoang.

"Xem ra đích xác là thấp cổ!

Chẳng trách có thể được xưng là cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, lại còn được gia trì đặc thù, hẳn là Đại Đạo Thánh Nhân Tứ Ngũ Trọng Thiên." Thái Huyền tuy bị bức lui, nhưng y không vội, cũng không lo lắng, ngược lại còn cười lạnh vì nắm chắc phần thắng.

"Cường giả mạnh nhất Hồng Hoang?

Ngay cả tình hình Hồng Hoang còn chưa hiểu rõ, đã dám xâm lược, cũng đủ lớn mật!

Nếu y ra tay, thì đám kiến hôi như các ngươi, chỉ cần búng tay là nghiền nát, sao có thể để các ngươi ở đây mà nói nhảm." Hậu Thổ lạnh lùng hừ một tiếng!

Một câu nói, trong nháy mắt khiến nụ cười lạnh của Thái Huyền cứng lại!

"Nàng đang hù dọa ta sao?!" "Nàng đang hù dọa ta ư?" Nghe câu

nói của Thái Huyền, Hậu Thổ vốn bất cần, đột nhiên lạnh lùng cười nhạt một tiếng.

Nàng cũng không giải thích.

Bởi vì, trước mặt Lâm Nghệ, cường giả như Thái Huyền, ngay cả kiến hôi cũng không bằng, không thể sánh với Linh Hư Đạo Tôn trong trận đại thanh tẩy Hỗn Độn trước đó.

Linh Hư Đạo Tôn lúc đó, thực lực hẳn phải ở Đại Đạo Thánh Nhân Thất Bát Trọng!

Nhưng vẫn bị dễ dàng nghiền nát.

Ngay cả đạo quang tường kia, y cũng không đụng tới.

Nay, Lâm Nghệ đã đạt được Đại Đạo Quy Tắc, lại còn đề thăng vô số tầng thứ, cường đại đến mức ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân cũng không nhìn thấu cảnh giới của y, huống hồ gì là tồn tại yếu hơn như Thái Huyền.

Nàng đều có thể đối phó.

Lại có thể nào để Lâm Nghệ ra tay.

Thái Huyền e rằng không xứng để Lâm Nghệ ra tay.

Y được Lâm Nghệ dùng để lịch luyện, củng cố cảnh giới của Hậu Thổ và Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi của nàng!

Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi lợi dụng quyền hạn Lâm Nghệ ban cho, mài dũa Quy Tắc Trật Tự Thiên Đạo Hồng Hoang mà thành, tu luyện ra Lục Đạo Luân Hồi Dực, có quyền khống chế tuyệt đối Địa Đạo.

Bản chất của Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi, theo lời Lâm Nghệ, là Quy Tắc của sinh và tử.

Có sinh, có tử, có tịch diệt, Lục Đạo Luân Hồi là Quy Tắc sản sinh

dưới sự mâu thuẫn tồn tại của sinh và tử!

Như sinh lão bệnh tử của phàm nhân!

Là kết quả dưới sự hạn chế của Quy Tắc!

Quy Tắc của Thái Huyền, là một loại Quy Tắc quang minh, đối lập với hắc ám!

Hậu Thổ dùng các loại thủ đoạn tu luyện lên người Thái Huyền.

Vốn dĩ, cảnh giới của Thái Huyền cao hơn Hậu Nghệ một trọng, nhưng ưu thế lớn nhất của Hậu Thổ là có Địa Đạo Hồng Hoang làm chỗ dựa.

Địa Đạo lại nương tựa vào Hồng Hoang!

Sức mạnh gia trì phản hồi cho Hậu Thổ, giúp Hậu Thổ kéo lại khoảng cách.

Lục Đạo Luân Hồi và Quang Chi Thái Huyền không ngừng va chạm, Hỗn Độn Tinh Không bị đánh sụp đổ.

Thái Huyền dường như cũng nhận ra sự gia trì của Hồng Hoang đối với Hậu Thổ, y dần dần lui vào Hỗn Độn, định dẫn Hậu Thổ ra khỏi Hồng Hoang, khiến mối liên hệ giữa Hồng Hoang và Hậu Thổ suy yếu, sức mạnh gia trì cũng dần dần giảm bớt, như vậy mới có thể đảm bảo trấn áp Hậu Thổ.

Còn về 'tồn tại kia' trong miệng Hậu Thổ, y tin là có.

Nhưng muốn dễ dàng nghiền nát ư?

Có thể sao?

Thần Vương, là tồn tại cường đại cỡ nào?

Nắm giữ Quy Tắc, Quy Tắc bất diệt, có thể phục sinh vô hạn lần, thậm chí dung nhập vào vạn sự vạn vật, có thể bị nghiền nát sao?

Y tin rằng trong Địa Phủ có ẩn chứa một tôn Đại Đạo Thánh Nhân.

Còn việc kia, y cho rằng Hậu Thổ đích xác đang hù dọa.

Cùng với việc càng rời xa Hồng Hoang, sự gia trì của Địa Đạo chi lực cho Hậu Thổ đích xác càng yếu đi, nhưng Lục Đạo Luân Hồi lại thể hiện một ưu thế khác.

Đó là có thể lấy Bản Nguyên Hỗn Độn làm của riêng!

Quyền lực do Lâm Nghệ ban cho!

Lục Đạo Luân Hồi Dực càng ngày càng mạnh, giữa những lần chấn động, trực tiếp quét ngang bão Hỗn Độn hàng ức vạn vạn trượng, đẩy về phía sâu thẳm Hỗn Độn mà va chạm, dẫn phát Hỗn Độn đại động đãng.

Vô số cường giả Hồng Hoang đều đang quan sát, thấy Hậu Thổ cường thế khủng bố, ngoài cảm nhận được sự khủng bố của Đại Đạo Thánh Nhân ra, còn hơn thế là một loại may mắn, và như trút được gánh nặng.

Nếu Địa Phủ không xuất diện, thì đại kiếp Hồng Hoang lần này, có thể sẽ khiến chúng sinh Hồng Hoang diệt tuyệt.

Bởi vì, sự xâm lược của các cường giả Thái Sơ, mang tính chất đại đồ sát hủy diệt.

Nếu không có ai áp chế, có thể sẽ cứ tiếp tục đồ sát mãi, lúc đó, Hồng Hoang sẽ trở thành địa ngục.

Các Đại Thế Lực Hồng Hoang nhân lúc Hậu Thổ và Thái Huyền đại chiến, Thông Thiên Giáo Chủ và đồng bọn kiềm chế mười cường giả Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Sơ, các cường giả do Đế Tuấn dẫn đầu, tiến hành phản kích các cường giả Thái Sơ.

Các Hỗn Độn Ma Thần bên ngoài Thiên Ngoại cũng tham dự vào.

Một là họ cũng hy vọng Hồng Hoang được bảo toàn, như vậy cũng có một nơi dung thân, không cần phải tiến vào Hồng Hoang.

Hai là, nếu cường giả Hồng Hoang bị đồ sát hết, họ có thể may mắn thoát nạn sao?

Ngoài Thái Sơ ra, mối đe dọa Hồng Mông vẫn luôn thường trực.

Ba là họ hy vọng lấy lòng Lâm Nghệ, cũng cho mình một cơ hội tranh thủ Đại Đạo Thánh Vị!

Có Hỗn Độn Ma Thần gia nhập, mười Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Sơ cũng bị kiềm chế.

Đế Tuấn một Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng có thể dễ dàng tiêu diệt vô số cường giả Thái Sơ.

Vì vậy, cuối cùng đã trở thành cuộc phản vây săn và săn giết của các cường giả Hồng Hoang đối với các cường giả Thái Sơ!

Đại Đạo và bản nguyên đặc thù trên người các cường giả Thái Sơ, cũng trở thành mục tiêu tranh đoạt cốt lõi của tất cả cường giả, bởi vì, đó là tài nguyên then chốt để nhanh chóng đề thăng, tiến gần đến Đại Đạo Thánh Vị.

"Rút khỏi Hồng Hoang!" Không ít cường giả Thái Sơ cũng đã mất đi vẻ giễu cợt và cao cao tại thượng lúc ban đầu.

Phần còn sống sót, cực tốc bỏ chạy về phía Hỗn Độn.

Nhưng, các cường giả Hồng Hoang đã hưởng lợi, dựa vào ưu thế tuyệt đối, trực tiếp truy sát vào Hỗn Độn.

Cường giả Thái Sơ có vài trăm tôn, mỗi khi giết một tôn, luyện hóa Đại Đạo và bản nguyên của họ, đều có thể đề thăng không ít!

Thái Huyền đang đại chiến với Hậu Thổ, cũng ý thức được sự

biến hóa của Hồng Hoang.

Y không ngờ, chỉ riêng một cường giả Hậu Thổ gia nhập, đã khiến mưu đồ của y thành công cốc, ngược lại còn bị áp chế.

Oanh long!

Chớp lấy khoảnh khắc Thái Huyền mất tập trung, Hậu Thổ đột nhiên tế ra Lục Đạo Luân Hồi Dực đang thai nghén, một sát chiêu khủng bố đã tích súc từ lâu.

Lục Đạo Luân Hồi Dực hóa thành sáu thế giới Hỗn Độn, mang theo Địa Đạo chi lực tích lũy và sát phạt của Lục Đạo Quy Tắc, liên tục va đập vào Thái Huyền.

Thái Huyền đỡ hết cái này đến cái khác, bị đánh trúng, bị một thế giới Hỗn Độn oanh văng vào sâu trong Hỗn Độn.

Sát phạt của Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi bùng phát cũng hết lần này đến lần khác điên cuồng hủy diệt Thái Huyền.

Thân thể Thái Huyền đều bị oanh kích thành Quy Tắc hóa!

Cấu trúc Quy Tắc Thái Huyền, khi chịu sát phạt của Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi, có chút bị sụp đổ!

Khiến y mới ý thức được sự khủng bố của Hậu Thổ!

Y nhìn những cường giả Thái Sơ đang bị truy sát, càng ý thức được sự đặc thù của phiến Hỗn Độn này, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của y.

“Không thể tiếp tục như vậy nữa!

Nếu không, tất cả đều sẽ tổn thất ở đây!” Thái Huyền hiểu rõ.

Bị Hậu Thổ kiềm chế, lại bị áp chế, ưu thế của phe Thái Sơ đã bị phá vỡ.

Phần còn lại, ngược lại còn bị cường giả Hồng Hoang săn giết.

Cứ kéo dài như vậy, chẳng ai có thể sống sót rời đi.

"Khởi Thủy Chi Môn, khai!" Ngăn chặn xung kích sát phạt của Hậu Thổ, Thái Huyền cũng ngoan tâm, trực tiếp tổn hao một phần mười Quy Tắc Bản Nguyên Thái Huyền.

Y dùng Quy Tắc Thái Huyền cấu trúc một Quy Tắc Chi Môn hàng ức vạn trượng, không ngừng thôn phệ Hỗn Độn xung quanh mà lớn dần.

"Sơ Tổ!

Vãn bối gặp phiền phức ở thế giới này, khẩn cầu ngài ra tay giúp đỡ!" Thái Huyền hướng về Quy Tắc Chi Môn phát ra đại hống.

Tiếng đại hống đó, cùng với Thái Huyền ngưng tụ từng đạo quang phù thần bí, lao vào Quy Tắc Chi Môn.

Hậu Thổ có thể cảm ứng được khí tức mênh mông từ đầu bên kia của Quy Tắc Chi Môn.

Chương 209

Tuy rằng không biết có phải Hồng Mông không?

Nhưng đã có thể khiến Thái Huyền kính trọng đến vậy, thì vị Sơ Tổ kia, tuyệt đối cường đại đến mức không thể tưởng tượng!

Ngay lúc này, nàng cũng khẩn cấp, chuẩn bị hủy diệt Quy Tắc Chi Môn, ngăn chặn liên hệ giữa Thái Huyền và Thái Sơ, phòng ngừa cường giả mạnh hơn bên kia giáng lâm.

Nàng triệu hồi hai thế giới Hỗn Độn còn lại, dùng Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi mạnh nhất để lấy Hỗn Độn chi lực, đồng thời rút cạn tất cả sát phạt chi lực của hai thế giới Hỗn Độn, hóa thành một đạo Hủy Diệt Chi Quang khủng bố, trong khoảnh khắc xuyên phá Hỗn Độn, oanh thẳng vào bên trong Quy Tắc Chi Môn.

Oanh long long!

Quy Tắc Chi Môn chấn động dữ dội, nhưng lại không sụp đổ như Hậu Thổ dự tính.

"Xem ra thật sự gặp phiền phức rồi!" Lúc này, từ bên trong Quy Tắc Chi Môn, truyền ra một giọng nói xa lạ nhưng khàn khàn, một đạo thân ảnh, khiến chiêu thức Hậu Thổ đang chuẩn bị tích súc cũng trong khoảnh khắc tan biến, sắc mặt nàng hơi đổi!

Một đạo bóng ảnh, cũng diễn hóa trước Quy Tắc Chi Môn, như hình người đứng dưới ánh tà dương đổ bóng, nhưng khác biệt là, bóng ảnh đó cho Hậu Thổ một cảm giác vĩ đại cấm kỵ.

Trên tay y nắm một quang đoàn, bên trong quang đoàn bị cấm cố, hiển nhiên chính là Hủy Diệt Quang Trụ khủng bố mà Hậu Thổ đã phát động trước đó!

Bị dễ dàng đỡ được như vậy, đạo bóng ảnh kia tuyệt đối siêu việt Đại Đạo Thánh Nhân, khiến Hậu Thổ cực kỳ ngưng trọng.

Giữa nàng và Lâm Nghệ có tồn tại chênh lệch hay không, nàng không biết.

Nếu không có y, thì Hồng Hoang thật sự gặp đại nạn!

Hậu Thổ gắt gao khóa chặt bóng ảnh trước Quy Tắc Chi Môn.

Tuy nhìn không chân thực, nhưng khí tức mênh mông cấm kỵ lại khiến nàng hiểu rõ đạo bóng ảnh đó khủng bố đến mức nào.

Ngay cả nàng cũng chịu cực hạn áp chế, Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi đều sản sinh một loại phản kháng bản năng!

Thái Huyền thấy đạo bóng ảnh xuất hiện, lập tức như trút được gánh nặng.

Sơ Tổ, là một trong những cường giả đỉnh phong của 'Thái Sơ', cũng là người sáng tạo ra 'Tín Ngưỡng Điện', cũng là chỗ dựa để dám phát động chinh phạt đến các giới hạn bên ngoài 'Thái Sơ'.

Trước mặt Sơ Tổ, y mới thật sự như kiến hôi, tùy ý bị bóp chết.

Phía xa, các cường giả 'Thái Sơ' đang bị điên cuồng truy sát, cảm ứng khí tức của Quy Tắc Chi Môn, cũng mừng rỡ như điên.

“Sơ Tổ đã đến!

Mau chạy đến đó!” Các cường giả 'Thái Sơ' còn sống sót, cũng liều mạng thoát khỏi sự truy sát của Đế Tuấn và các cường giả khác, lao về vị trí của Thái Huyền.

“Thật không ngờ lại tồn tại một giới hạn như vậy, lại còn có vài loại Nguyên Thủy Quy Tắc, đích xác không thể tin được.” Sơ Tổ quan sát phiến Hỗn Độn này.

Y đầy kinh ngạc.

Bởi vì Nguyên Thủy Quy Tắc ngay cả ở trong Thái Sơ cũng không có!

Thậm chí, ngay cả Thái Huyền cũng không biết, trật tự của giới hạn Hỗn Độn này hoàn thiện đến mức nào, hoàn thiện hơn Thái Sơ hàng ức vạn lần.

Nhưng Sơ Tổ biết.

"Sơ Tổ, trong phiến Hỗn Độn này, tồn tại một thế giới Hồng Hoang.

Nơi đó có Quy Tắc Trật Tự hoàn thiện nhất, sắp đuổi kịp Trật Tự Thái Sơ rồi, trong đó còn trống tám Thần Vương vị." Thái Huyền kể lại tất cả những gì y biết cho Sơ Tổ.

Sơ Tổ cũng thám tra Hỗn Độn, khóa chặt Hồng Hoang.

"Tốt!

Hỗn Độn này mang đến cho ta quá nhiều bất ngờ.

Giả như 'Tín Ngưỡng Điện' đoạt được Hỗn Độn này, thì đủ sức khai tịch một 'Thái Sơ' khác, một Thái Sơ chỉ thuộc về Tín Ngưỡng Điện." Sơ Tổ càng nhìn càng hài lòng.

Lập tức, y khóa chặt Hậu Thổ.

Sắc mặt Hậu Thổ hơi đổi, nàng không đối đầu cứng rắn, cực tốc rút lui về phía Hồng Hoang.

"Rút về Hồng Hoang!" Khi chạm mặt Đế Tuấn và đồng bọn, Hậu Thổ trực tiếp nhắc nhở.

Đế Tuấn và các cường giả Hồng Hoang khác cũng dự cảm không lành.

Họ không biết có phải cường giả Hồng Mông giáng lâm hay không, nhưng ngay cả Hậu Thổ, một tôn Đại Đạo Thánh Nhân, còn

ngưng trọng rút lui như vậy, thì tuyệt đối không thể chống lại.

Nhưng, họ cũng bắt đầu lo lắng.

Nếu thật sự cường giả Hồng Mông giáng lâm, thì Lâm Nghệ có thể chống đỡ được không?

Lâm Nghệ chống đỡ được, vậy y có thể chống đỡ được những cường giả khác không?

Các cường giả 'Thái Sơ' còn sống sót quay về bên Thái Huyền.

Thái Huyền sắc mặt khó coi hỏi: "Tình hình Hồng Hoang thế nào?" Một tôn cường giả Thái Sơ thảm bại nói: "Bị Hồng Hoang phản kích, đại bộ phận đều bị giết chết.

Chúng ta đã trở thành đối tượng bị săn giết.

Mười vị U Ma Đại nhân bị cường giả Hồng Hoang dùng thủ đoạn đặc thù kiềm chế, lúc này sinh tử chưa rõ.

Hiện giờ chỉ còn lại một số ít chúng ta." Thái Huyền nghe vậy, y cũng ngưng thị vài chục cường giả đang đứng thảm bại trước mặt, càng cảm thấy hổ thẹn.

Trước đó, y đã mang theo mười Thiên Đạo Thánh Nhân, vài trăm Thánh Nhân và Chuẩn Thánh cường giả.

Đội hình đó đủ sức nghiền nát Hồng Hoang.

Cũng đủ để khống chế chúng sinh Hồng Hoang yếu ớt như kiến hôi!

Nhưng bây giờ, một trận thất bại, lại tổn thất nghiêm trọng đến vậy.

"Sơ Tổ, trong Hồng Hoang, ngoài cường giả kia ra, còn ẩn giấu một kẻ khác.

Khẩn cầu Sơ Tổ ra tay trấn sát, phần còn lại, giao cho vãn bối, vãn bối tất sẽ biến phiến Hỗn Độn này thành một Thái Sơ khác, dùng công chuộc tội.” Thái Huyền cung kính nhìn về bóng ảnh trước Quy Tắc Chi Môn.

“Hai kẻ sao?!” “Nga!

Ta cảm ứng được rồi, khí tức ẩn giấu yếu ớt!

Để xem kẻ nào mạnh hơn.

Một kết cục như vậy, ta có thể chấp nhận được!” Sơ Tổ không trách mắng Thái Huyền.

Cùng với Hậu Thổ quay về Hồng Hoang, y cực tốc truy đuổi theo.

Lập tức, đạo bóng ảnh kia trong ánh quang mang của Quy Tắc Chi Môn, dần dần kéo dài, biến thành một sợi hắc tuyến, rồi biến mất trong quang mang, cũng không còn chút khí tức nào.

Thái Huyền và đồng bọn thấy Sơ Tổ biến mất, không những không căng thẳng, mà ngược lại còn mừng rỡ như điên, bởi vì Sơ Tổ đã chịu ra tay.

Cảnh giới cường giả như vậy, mới là thứ họ khao khát nhất, truy cầu nhất!

Sơ Tổ, là Thủy Tổ Khởi Thủy của Thái Sơ, tồn tại cùng lúc với Thái Sơ, đã bất hủ.

Cảnh giới Thần Vương, hay cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, trước mặt y, cũng yếu ớt không chịu nổi, tùy ý có thể diệt sát.

Một tồn tại như vậy ra tay một lần, đủ để họ được kiến thức.

Hậu Thổ vừa rút về Hồng Hoang, vừa tiến vào Hỗn Độn Tinh Không, rồi nhập vào Hồng Hoang.

Lúc này, Hỗn Độn Tinh Không đột nhiên sáng bừng lên, như ánh sáng khởi thủy từ hư vô mà sinh ra, chiếu rọi cảnh tượng Hỗn Độn Tinh Không chết chóc bị hủy diệt từng lần một.

Cũng khiến Hậu Thổ, và các cường giả như Đế Tuấn, Khổng Tuyên đang cực tốc rút lui, cũng trong nháy mắt dừng lại.

Họ không thể không quay lại Hồng Hoang.

Có một luồng ý chí vô hình, thuận theo ánh quang mang kia, ảnh hưởng đến tư duy của họ, khiến họ dừng lại.

Chuyển mắt nhìn lại, chỉ thấy vô biên vô tận trong ánh sáng khởi thủy, có vô số hắc tuyến không ngừng hiện ra, hắc tuyến không ngừng hội tụ vào trung tâm của quang mang, dần dần hình thành một vùng màu đen, sau đó dần dần co lại, hình thành một đạo bóng ảnh.

Bóng ảnh này, Hậu Thổ há lại không rõ.

Hiển nhiên là Sơ Tổ trong miệng Thái Huyền.

Tồn tại cường đại đến mức khiến nàng cũng cảm thấy kiêng kỵ.

Đế Tuấn và những người khác nhìn đạo bóng ảnh kia, tất cả Đại Đạo đều trong khoảnh khắc sụp đổ, ngay cả ý chí kháng cự cuối cùng cũng bị Quy Tắc vô hình đánh tan.

"Nếu Tín Ngưỡng Điện muốn biến phiến Hỗn Độn này thành một Thái Sơ khác, thì các ngươi không nên tồn tại, hãy lựa chọn tịch diệt đi." Sơ Tổ nói đơn giản.

Y trực tiếp ra tay, một ngón tay sát phạt về phía Hậu Thổ.

Hậu Thổ vốn định kháng cự, nhưng kinh ngạc phát hiện, nơi bị quang mang bao phủ, không những không thể lấy được Hỗn Độn Bản Nguyên Chi Lực và Địa Đạo Chi Lực, mà ngay cả Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi cũng bị áp chế.

Khiến nàng cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Trong vô tận giới hạn, lại có sức mạnh có thể áp chế Quy Tắc sao?

Còn về Đế Tuấn và đồng bọn, Đại Đạo trên người họ đều theo sự bao phủ của quang mang mà tan rã, tựa như bị phân giải, mất đi bất kỳ khả năng phản kháng nào.

Cùng với một ngón tay kia sát phạt về phía Hậu Thổ, ánh sáng khởi thủy vô biên vô tận bao phủ cũng không ngừng hội tụ.

Ở trung tâm hội tụ, phía trước đầu ngón tay, hắc quang dần dần nở rộ, như một sợi tơ đen, xuyên thẳng về phía Hậu Thổ.

Quy Tắc Lục Đạo Luân Hồi mà Hậu Thổ tạo ra để phòng ngự và phản kích, dưới một sợi tơ đen, cũng triệt để không ngừng tan vỡ, khiến Hậu Thổ mới ý thức được sự hủy diệt ẩn chứa trong sợi tơ đen đó.

Ngay cả Quy Tắc cũng có thể hủy diệt, một khi bị đánh trúng, nàng tự nhiên cũng có thể bị hủy diệt.

Điều nghiêm trọng nhất là, nàng đã bị áp chế, khó mà tạo ra phản kích đáng kể.

Sợi tơ đen trong nháy mắt, đã đến trước mặt Hậu Thổ.

Sơ Tổ không hề nghi ngờ thủ đoạn của mình, đủ sức xóa sổ Hậu Thổ.

Vì vậy, y chuẩn bị tiến vào Hồng Hoang, tìm kiếm cường giả ẩn giấu kia.

Chỉ là, y không động đậy.

Trước mặt Hậu Thổ, một đạo quang tường đột nhiên hiện ra, trong khoảnh khắc đã chặn đứng sợi tơ đen, rồi tan biến không dấu

vết.

Không gian bên ngoài quang tường cũng xuất hiện biến hóa quỷ dị.

Đường quang tuyến màu đen kia không hề tan biến, bị bức tường ánh sáng chặn lại, không thể hủy hoại bức tường.

Sự hủy diệt và sát phạt mà nó mang theo chỉ có thể khuếch tán cực nhanh sau khoảnh khắc va chạm ngắn ngủi.

Thế nên, lấy điểm va chạm giữa đường quang tuyến đen và bức tường ánh sáng làm trung tâm, Hỗn Độn bắt đầu không ngừng vặn vẹo, sụp đổ, cấp tốc co rút và thôn phệ về phía điểm đó, hình thành một hắc động khủng bố, nuốt chửng mọi vật chất Hỗn Độn, bao gồm cả Hỗn Độn bản nguyên và Đại Đạo vô hình, tạo thành hư vô vô biên vô tế, vô quy tắc.

Hắc động tiếp tục khuếch tán, khiến Hỗn Độn chấn động kịch liệt!

Chương 210

Những cường giả Thái Huyền và Thái Sơ, vừa quay trở về Hồng Hoang, kịp cảm nhận một cỗ hắc động hủy diệt cực hạn đang dần thôn phệ bóng tối, liền cấp tốc thối lui về phía sau trong Hỗn Độn.

Vài cường giả Thái Sơ cấp Chuẩn Thánh, không kịp phản ứng, lại thêm thực lực yếu kém, liền bị hút thẳng vào.

Chưa kịp đến gần hắc động, thân thể đã bị kéo căng thành những sợi huyết quang, như một dòng xoáy cuốn vào bên trong hắc động.

Sơ Tổ ngưng thị bức tường ánh sáng.

Sau đó, Sơ Thủy Chi Quang không ngừng phóng thích, mạnh mẽ bao trùm.

Mặc dù phần lớn bị hắc động thôn phệ, nhưng Sơ Thủy Chi Quang bao trùm xung quanh, theo sự nhạt dần của nó, cũng kéo hắc động đó vào giới hạn vô tri, hóa giải một đòn tấn công.

Hậu Thổ vẫn còn kinh hồn, ngưng thị bức tường ánh sáng, tức thì mừng rỡ.

Ai sở hữu bức tường ánh sáng này, tự nhiên không cần nói, ai cũng rõ.

Đế Tuấn, Khổng Tuyên, Chuẩn Đề cùng các vị khác cũng như trút được gánh nặng, cố nén nỗi sợ hãi trong lòng, dần dần tu bổ Đại Đạo đang sụp đổ, nhìn Hồng Hoang mà thối lui, nhưng vẫn chết dí mắt vào bức tường ánh sáng.

Lâm Nghệ xuất hiện bên cạnh Hậu Thổ, không có bất kỳ dấu hiệu nào, cứ thế mà xuất hiện.

Y cũng ngưng thị cái bóng trong ánh sáng vô biên, dường như tất

cả ánh sáng đều đang làm nổi bật cái bóng đó.

Hậu Thổ nói: "Cái bóng đen kia gọi là Sơ Tổ, là Thái Huyền triệu hoán từ Thái Sơ ra, quá đỗi quỷ dị, ngươi phải cẩn thận." Nàng có thể cảm ứng được, Sơ Tổ này, so với Linh Hư Đạo Tôn trước đó mạnh hơn không chỉ một chút, vượt cấp cường đại, thế nên, dù tin tưởng Lâm Nghệ đến mấy, cũng không thể không lo lắng nhắc nhở.

Lúc này, Thái Huyền, các cường giả Thái Sơ và Sơ Tổ cũng đang đánh giá Lâm Nghệ.

Cường giả cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân như Thái Huyền, gần như lập tức khóa chặt Lâm Nghệ, được Hậu Thổ ca ngợi như vậy, xưng là nghiền nát như nghiền nát kiến hôi, liệu có thực sự mạnh đến thế?

Thăm dò một phen, y không cảm nhận được cảnh giới của Lâm Nghệ, không khỏi nhíu mày!

Những cường giả Thái Sơ cảnh giới yếu hơn, lại càng không thể cảm ứng được.

Thậm chí, không ai biết rằng, ngay cả Sơ Tổ, cũng không cảm nhận được.

Điều mà y quan tâm nhất là bức tường ánh sáng, ngay cả đòn tấn công của y cũng không thể xuyên phá, thật không thể tưởng tượng nổi.

"Sơ Tổ!

Bóng đen!" Lâm Nghệ ngưng thị cái bóng đen, từ từ nói: "Đó không phải bóng đen, là ảo giác do ánh sáng đạt đến cực hạn tạo thành, nó là nguồn gốc ánh sáng cốt lõi, nắm giữ quy tắc Sơ Thủy Quang Minh bán nguyên thủy." Với trò chơi bóng đen này, Lâm Nghệ tự nhiên nhìn rõ mồn một!

“Vốn dĩ định để tên này thử sức, nhưng không ngờ nó đã mở ra một giới hạn, cũng có chút giúp ích cho ta, vậy thì ta thuận tiện giải quyết luôn.” Lâm Nghệ bước vào Hỗn Độn.

Cảnh giới hiện tại của y, sau khi có được quy tắc do Đại Đạo nắm giữ, đã đề thăng không ít.

Nhưng từ đó về sau, lại không có sự đề thăng rõ rệt.

Bởi vì, quy tắc trong phiến Hỗn Độn này rốt cuộc có hạn, một phần quy tắc nguyên thủy nhất, khó có thể điều khiển và nắm giữ, cũng khiến cho việc kiến tạo tầng thứ năm bị cản trở.

Nếu muốn hoàn thiện tầng thứ năm, thì sự lĩnh ngộ quy tắc cần phải tích lũy khổng lồ.

Trong Hỗn Độn, lại không còn gì để lĩnh ngộ nữa.

Hệ thống cũng không thể trích xuất.

Vốn dĩ, Thái Huyền xuất hiện, y không quá để tâm, chuẩn bị đợi cường giả Hồng Mông đến, săn giết cường giả Hồng Mông để đoạt lấy quy tắc.

Nhưng giờ lại xuất hiện thêm một Sơ Tổ, một giới hạn Thái Sơ!

Đối với y mà nói, đó là tài nguyên!

Sơ Tổ thấy Lâm Nghệ đi về phía mình, cấp tốc diễn hóa một cánh Sơ Thủy Chi Môn, bao trùm Lâm Nghệ.

Chỉ cần bị cuốn vào Sơ Thủy Chi Môn, thì trong không gian quy tắc Sơ Thủy Quang Minh tuyệt đối, dù cường giả mạnh đến đâu cũng khó thoát khỏi sự bao phủ của ánh sáng.

Sơ Thủy Chi Quang không phải ánh sáng thông thường, chỉ cần bao phủ, có thể xóa sổ và cắt đứt mọi thứ, ví dụ như vừa nãy, quy tắc Lục Đạo Luân Hồi của Hậu Thổ dưới sự áp chế của Quy Tắc Chi

Quang đã không ngừng bị cắt đứt.

Nếu Lâm Nghệ bị cuốn vào trong đó, thì y sẽ bị ánh sáng bao trùm, bất kỳ dấu ấn nào cũng sẽ bị xóa bỏ, kết quả cuối cùng là hoàn toàn tử vong.

Chỉ là, khi Sơ Thủy Chi Môn ập đến Lâm Nghệ, Lâm Nghệ biến mất giữa không trung.

Ngay sau đó, y quỷ dị xuất hiện phía sau cái bóng đen Sơ Tổ, hình thành một cái bóng bị kéo dài vô hạn, dần dần bước về phía Sơ Tổ!

"Sao có thể?" Sơ Tổ cảm ứng được, cấp tốc xoay người ngưng thị Lâm Nghệ, khó tin.

Cảnh giới của y đã siêu thoát vật thể, tồn tại trong ánh sáng, không còn ở trên một giới hạn.

Bởi vì không ở trên một giới hạn, nên y cũng không lo lắng Lâm Nghệ sẽ gây thương tổn cho mình.

Là người sáng tạo Thái Sơ, người kiến tạo quy tắc Sơ Thủy Quang Minh ban đầu, y có quyền năng nghiền ép tuyệt đối.

Nhưng Lâm Nghệ lại trực tiếp diễn hóa ra cùng một giới hạn với y, đồng nghĩa với việc ưu thế quyền năng trước đó đã không còn.

Đương nhiên, điều khiến y khó tin nhất là: Lâm Nghệ đã vượt qua giới hạn?

Thái Huyền thấy vậy, cũng giật mình, y hiểu rõ cảnh giới của Sơ Tổ, là một tồn tại siêu việt giới hạn sinh mệnh, y và Sơ Tổ tồn tại ở hai chiều không gian khác nhau, chỉ có thể nhìn thấy, chứ không thể chạm vào.

Nhưng Lâm Nghệ quỷ dị đã đạt đến chiều không gian đó, đứng đối lập với Sơ Tổ.

Ầm ầm!

Lúc này, điều khiển y khó tin nhất, suýt chút nữa khiến quy tắc cũng sụp đổ vì sợ hãi, là Lâm Nghệ trực tiếp bao trùm cái bóng đen Sơ Tổ, một bàn tay diễn hóa lớn vô hạn, tóm chặt lấy Sơ Tổ.

Giống như hai cái bóng trong trò kịch bóng, hiện ra trước mắt Thái Huyền, các cường giả Thái Sơ, Hậu Thổ, cùng với Đế Tuấn và các cường giả Hồng Hoang.

"Yếu ớt quá!

Thật khiến người ta thất vọng!" Lâm Nghệ vừa như đang nhéo kiến hôi Sơ Tổ, vừa đánh giá. .....

Cảnh tượng hiện ra trong Sơ Thủy Chi Quang khiến ánh mắt của tất cả sinh linh quan sát đều ngưng lại, kinh hãi tột độ.

Đặc biệt là Thái Huyền và những cường giả Thái Sơ còn sống sót, hoàn toàn khó có thể tin.

Người sáng tạo 'Điện Tín Ngưỡng', là tiên dân Thái Sơ, những sinh linh nắm giữ quy tắc sớm nhất, lại bị tóm chặt.

Một đòn tấn công xuyên qua chiều không gian.

Lúc này, Thái Huyền mới hoàn toàn hiểu ra lời nói trước đó của Hậu Thổ, không hề khoa trương.

Trước mặt Sơ Tổ, y như kiến hôi.

Nhưng Sơ Tổ, lại bị Lâm Nghệ dễ dàng bắt giữ.

Đặt lên so sánh, y biết lời của Hậu Thổ là thật, không hề khoa trương.

Không chỉ vậy, ngay cả Hậu Thổ cũng chấn động liên hồi, Linh Hư Đạo Tôn trước đó, nàng chưa từng thực sự giao đấu, nên không biết sâu cạn mạnh yếu, nhưng sức mạnh của Sơ Tổ, nàng đã tự mình

cảm nhận.

Hoàn toàn là một tầng thứ cường đại khác!

Đại Đạo Thánh Nhân trước mặt y cũng cực kỳ nhỏ bé.

Nhưng một tồn tại khủng bố như vậy lại bị Lâm Nghệ trấn áp.

Lần đầu tiên, nàng trực quan cảm nhận được sự khủng bố và cấm kỵ của Lâm Nghệ.

"Ngươi đã siêu việt Tổ!" Sơ Tổ bị kẹp chặt, cũng khó tin nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Đạt đến tầng thứ sinh mệnh này, kỳ thực đã siêu việt giới hạn chiều không gian của sinh linh, bởi vì, y đã không còn hình thể sinh linh, ngay cả ý chí cũng bị dung luyện thăng hoa thuế biến, trở thành quang ảnh, như Đại Đạo vậy, chỉ có danh, tồn tại trong mọi thứ, lại bao hàm mọi thứ.

Cảnh giới này, gần như không ai có thể gây thương tổn, hoặc, không ai có thể chạm tới.

Nhưng một sinh linh tiềm tàng trong Hỗn Độn này, lại vượt qua giới hạn chiều không gian sinh mệnh, đứng trước mặt y, cấu thành mối đe dọa.

Sao có thể không kinh ngạc?

Phải biết rằng, trong mắt y, Lâm Nghệ cùng các cường giả Thái Sơ, Hậu Thổ, v.v., đều là những sinh mệnh giống nhau, tồn tại ở một khoảng cách chiều không gian, căn bản không thể đến gần y.

Nhưng Lâm Nghệ lại làm được.

Đương nhiên, y không hề hay biết, đó là một thủ đoạn khủng bố mà Lâm Nghệ đã lĩnh ngộ từ quyền hạn Đại Đạo Thiên Chương, mở giới môn, có thể xuyên toa chiều không gian.

Ầm ầm!

Khi Lâm Nghệ kẹp chặt 'Sơ Tổ', Sơ Tổ cũng cấp tốc phản ứng, Sơ Thủy Chi Quang cấp tốc co rút bao trùm Lâm Nghệ, bóng Sơ Tổ cấp tốc sụp đổ, dung nạp vào Sơ Thủy Chi Quang, không ngừng lan tràn trong Hồng Hoang.

Nơi Sơ Thủy Chi Quang lan tràn, chính là nơi 'Sơ Tổ' tồn tại!

Bàn tay Lâm Nghệ, như nắm một nắm cát, Sơ Tổ bị kẹp chặt, đã trốn thoát.

Điều này khiến Lâm Nghệ khá bất ngờ.

Sơ Tổ đã vận dụng quy tắc Sơ Thủy Quang Minh đến một cảnh giới bản chất cực kỳ đỉnh phong, hòa mình với quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, đồng tồn tại với ánh sáng.

Lâm Nghệ kẹp chặt Sơ Tổ, như dùng tay không bắt ánh sáng mặt trời vậy.

Nhưng, Lâm Nghệ không hề vội vàng, y khóa chặt Sơ Thủy Chi Quang, nó lan tràn vô biên vô tế, Lâm Nghệ cũng có thể khống chế.

Không thể.

Quyền năng Đại Đạo ban cho, khiến y có thể cảm tri mọi Đại Đạo Thiên Chương, có thể cảm tri Hỗn Độn.

Sơ Thủy Chi Quang chiếu rọi vô biên vô tế, quả thực khó thấy tận cùng, người ta cũng khó mà bắt giữ, nhưng có một điều có thể khẳng định, Sơ Thủy Chi Quang nằm trong Hỗn Độn, mà trong Hỗn Độn, Lâm Nghệ có được quyền hạn Đại Đạo, là chúa tể!

"Ầm ầm!" Lâm Nghệ không động.

Sơ Tổ đã phản kích.

Sơ Thủy Chi Quang cấp tốc tụ lại, vô cùng vô tận quy tắc Sơ

Thủy Quang Minh ngưng tụ, hình thành hàng chục vòng quang tráo hình hồ quang xoắn ốc, bao vây sát phạt Lâm Nghệ.

Vòng quang tráo hình hồ quang này đặc biệt, được ngưng tụ từ quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, lại mang theo sát phạt cấm kỵ nguyên thủy, có tác dụng phá hoại quy tắc cực kỳ khủng bố.

Chỉ cần siêu thoát, lĩnh ngộ được quy tắc, thì quy tắc bất diệt, sinh linh vĩnh hằng trường tồn, dù bị hủy diệt, cũng sẽ tồn tại dưới hình thái quy tắc, chỉ cần bất kỳ một cơ duyên nào, đều có thể phục sinh trở lại, thực hiện vĩnh hằng.

Thế nên, kẻ siêu thoát không thể bị giết!

Bởi vì, quy tắc tồn tại, kẻ siêu thoát tồn tại.

Nếu như quy tắc cá lớn nuốt cá bé là vĩnh hằng, thì tồn tại lĩnh ngộ và diễn sinh ra quy tắc đó, cũng sẽ vĩnh hằng theo.

Bởi vì, khi kẻ siêu thoát lĩnh ngộ quy tắc, sẽ dung nhập dấu ấn, ý chí, huyết mạch, v.v., của mình vào trong quy tắc, chỉ cần dù có một giới vực nào, tồn tại quy tắc cá lớn nuốt cá bé, thì kẻ siêu thoát lĩnh ngộ quy tắc đó cũng tồn tại trong giới vực đó, biết đâu một ngày nào đó, có thể tìm được một cơ duyên, tái độ phục sinh.

Đương nhiên, đối với những sinh linh chưa nắm giữ quy tắc, hoặc đã nắm giữ quy tắc nhưng đang ở giai đoạn sơ khai mơ hồ.

Đối với những cường giả nắm giữ quy tắc nguyên thủy nhất, hoặc tầng thứ cao hơn, những cường giả có thể viết ra quy tắc, thì lại khác.

Chương 211

Những tồn tại nắm giữ quy tắc ban đầu, đã nghiên cứu ra thủ đoạn có thể triệt để hủy diệt quy tắc, giết chết kẻ siêu thoát nắm giữ quy tắc.

Những cường giả tầng thứ cao hơn, có thể tùy ý thay đổi quy tắc, cũng có thể khiến kẻ siêu thoát triệt để mẫn diệt.

Sơ Tổ là cường giả như vậy!

Vòng quang tráo hình hồ quang này có sức mạnh khủng bố hủy diệt mọi quy tắc.

Nếu Lâm Nghệ bị đánh trúng, sự sát phạt này có thể làm tan rã quy tắc của y, không ngừng làm suy yếu, cuối cùng triệt để diệt tuyệt quy tắc của y.

"Nếu là bản tôn của ngươi, có lẽ còn có chút hiệu quả, một đạo hóa thân lại muốn làm nên sóng lớn." Lâm Nghệ giơ tay vung lên.

Bảy tám loại sức mạnh quy tắc đồng loạt xông ra, chia cắt không gian, chặn đứng tất cả vòng quang tráo hình hồ quang, ngay sau đó, y điểm một ngón tay, lấy đầu ngón tay làm hạt nhân, một loại hắc ám màu mực cấp tốc khuếch tán lan tràn.

Có ánh sáng, có bóng tối!

Sơ Tổ nắm giữ quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, và nương tựa vào nó để tồn tại, hình thể bóng đen của y đã hóa thành ánh sáng, không thể tìm thấy tung tích, nhưng đối với Sơ Tổ mà nói, y lại vô sở bất tại.

Chỉ cần có ánh sáng chiếu rọi xung quanh Lâm Nghệ, thì Sơ Tổ có thể tiềm phục bên cạnh y, Lâm Nghệ không thể bắt giữ.

Trừ bóng tối đối lập, sinh linh nào có thể bắt giữ ánh sáng?

Thế nên, Lâm Nghệ liền dùng hắc ám hủy diệt để áp chế.

Lấy ngón tay làm trung tâm, hắc ám khuếch tán, dần dần nuốt chửng ánh sáng, dường như ánh sáng khuếch tán bao xa, hắc ám sẽ nuốt chửng bấy xa, nuốt chửng hết Sơ Thủy Chi Quang, có nghĩa là Sơ Tổ sẽ không còn uy hiếp.

Sơ Tổ bị Lâm Nghệ nhìn thấu thân phận, kinh ngạc, đồng thời cũng phản ứng.

Mặc dù chỉ là phân thân, nhưng cũng là một phần bản thể, một khi bị xóa sổ, cũng là một loại thương tổn đối với bản thể, ít nhất sẽ khiến quy tắc Sơ Thủy Quang Minh sụp đổ không ít.

"Hắc ám đúng là thủ đoạn đối phó ánh sáng, nhưng ngươi nghĩ bản tọa không có thủ đoạn để tiêu trừ hắc ám sao?" Sơ Tổ bước ra từ Sơ Thủy Chi Quang ở rìa Hỗn Độn!

Phía sau y, Quy Tắc Chi Môn hiện lên.

Chỉ thấy trong Quy Tắc Chi Môn không ngừng tuôn ra Sơ Thủy Chi Quang, chui vào trong bóng đen Sơ Tổ.

Ầm ầm!

Lúc này, Quy Tắc Chi Môn chấn động, một cỗ khí tức khủng bố cấp tốc xông ra, khiến toàn bộ Hỗn Độn đều chấn động kịch liệt, Đại Đạo chấn động, để cảnh báo Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nheo mắt, nhìn chằm chằm Quy Tắc Chi Môn!

Ngay sau đó, một mặt kính xông ra, lơ lửng phía sau Sơ Tổ, phóng thích một loại lực uy hiếp đặc biệt!

Đại Đạo cấp tốc phản hồi lại Lâm Nghệ.

Mặt kính này là một chí bảo Hỗn Độn đỉnh cấp cực kỳ khủng bố, cũng thuộc loại siêu thoát chi vật.

Phải biết rằng, ngay cả Bàn Cổ Phủ của Bàn Cổ đại thần khi khai thiên, cùng với Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, Hỗn Độn Thanh Liên, v.v., đều chỉ là chí bảo Hỗn Độn thông thường, nhưng đã có lực áp chế tuyệt đối đối với quy tắc rồi.

Chí bảo Hỗn Độn đỉnh cấp, có thể thấy!

"Hãy thử Thái Huyền Nguyên Kính của bản tọa, sẽ không khiến ngươi thất vọng đâu!" Sơ Tổ từ rìa Hỗn Độn bước ngang qua phía trước, hắc ám không ngừng thôn phệ ánh sáng, cũng không khiến y dừng lại chút nào.

Lúc này, tình huống khiến Lâm Nghệ kinh ngạc cũng xuất hiện!

Theo sự xuất hiện của Thái Huyền Nguyên Kính, Lâm Nghệ phát hiện, sự hủy diệt hắc ám mà y diễn hóa, đã bị áp chế.

Không chỉ không thể tiếp tục thôn phệ ánh sáng, ngược lại dưới sự bao phủ của mặt kính, dần dần chuyển hóa thành Sơ Thủy Chi Quang.

Lâm Nghệ diễn hóa hắc ám càng nhiều càng mạnh, Sơ Thủy Chi Quang được chuyển hóa cũng càng mạnh, thậm chí cuối cùng, lại phản áp chế trấn sát Lâm Nghệ.

Sự hủy diệt mà Lâm Nghệ thi triển mạnh bao nhiêu, Sơ Thủy Chi Quang phản áp chế lại mạnh bấy nhiêu.

"Thái Huyền Nguyên Kính!" Thấy chí bảo này xuất hiện, Thái Huyền cũng mắt sáng quắc, đó là bảo vật vô thượng của Điện Tín Ngưỡng, được sinh ra cùng với Thái Sơ, là vật vô thượng có thể chuyển hóa mọi thứ, những huyền diệu, quỷ dị mạnh mẽ của nó không thể tưởng tượng nổi.

Xưa kia, bản tôn của Sơ Tổ điều khiển chí bảo này, đã chiến thắng những cường giả khủng bố tự cao giới hạn, và nhờ đó thành

công đứng vào hàng ngũ cự đầu 'Thái Sơ'!

Vô số chiến tích đã ban cho chí bảo này quá nhiều điều huyền bí!

Không chỉ vậy, ngay cả những cường giả Thái Sơ còn sống sót cũng đầy phấn khích, chết dí mắt vào Thái Huyền Nguyên Kính, tay cầm bảo vật tương tự, liệu Thái Huyền đại nhân cũng dám chiến đấu với một sinh linh Hồng Hoang rồi chăng?

Sơ Tổ nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, đồng hành cùng ánh sáng, lao thẳng về phía Lâm Nghệ tấn công, từ từ nói: "Hắc ám đúng là đối lập với ánh sáng, và duy chỉ có hắc ám mới có thể nuốt chửng và chế ngự Sơ Thủy Chi Quang.

Nhưng không phải một chút, bản tọa đã sớm biết rồi.

Vạn sự vạn vật, vạn lý vạn hoặc, đúng là tồn tại đối lập, nhưng mối quan hệ đối lập này, đặt lên Thái Huyền Nguyên Kính, lại không tồn tại.

Chí bảo này có đặc tính duy nhất, có thể tiêu trừ hắc ám, chuyển hóa thành ánh sáng, có thể chuyển hóa mọi lực lượng hắc ám thành Sơ Thủy Chi Quang.

Không còn đối lập hắc ám, ngay cả Hồng Mông Thủy Tổ chí cao, cũng khó mà ma diệt được bản tọa." …… Theo Sơ Tổ xông lên, Sơ Thủy Chi Quang không ngừng kéo dài, hệt như những thanh lợi kiếm hủy diệt tuyệt thế, đâm xuyên về phía Lâm Nghệ.

Loại hủy diệt này, chính là thứ Lâm Nghệ đã thi triển trước đó!

Lâm Nghệ không thể cảm tri mọi Sơ Thủy Chi Quang, nhưng y không dừng lại hay ngăn cản, trực tiếp mở giới môn, nhảy vọt đi, ngay sau đó, giáng lâm phía sau Sơ Tổ.

"Chúc mừng Túc chủ, trích xuất 3000 đạo Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc, đã dung nhập nhục thân!" …..

Lúc này, hệ thống cũng phát ra tiếng nhắc nhở.

Mục đích của Lâm Nghệ!

Sơ Tổ không hề hay biết, nhưng khi Lâm Nghệ đến gần, y tưởng là tấn công, thân ảnh cũng biến mất theo, né tránh sang bên cạnh Lâm Nghệ.

Ở trong Sơ Thủy Chi Quang, mọi hành động của Lâm Nghệ đều bị Sơ Tổ cảm tri, hoặc, Sơ Thủy Chi Quang chính là Sơ Tổ, trong khu vực Sơ Thủy Chi Quang bao trùm, y có thể xuất hiện ở bất cứ đâu, mở giới môn cũng không thể sánh bằng.

Lâm Nghệ không dừng lại, tiếp tục mở giới môn, tấn công Sơ Tổ.

"Chúc mừng Túc chủ, trích xuất 2000 đạo Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc!" …… "Vô dụng thôi!

Ngươi không thoát khỏi Sơ Thủy Chi Quang, không thoát khỏi bản tọa, trừ phi rời khỏi phiến Hỗn Độn này." Sơ Tổ lại xuất hiện ở một bên Lâm Nghệ.

Các cường giả Hồng Hoang trong tinh không Hỗn Độn, Hồng Hoang thấy vậy, cũng chấn động và ngưng trọng!

Vốn dĩ, Sơ Tổ là hóa thân của quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, đã đủ quỷ dị và khủng bố rồi, trừ hắc ám ra, không gì có thể giết được y.

Dù Lâm Nghệ có thể vượt qua giới hạn chiều không gian, trấn áp và bắt giữ y, nhưng y đã thoát được.

Giờ đây, đáng sợ hơn nữa, điểm yếu duy nhất của Sơ Tổ, hắc ám đối lập, cũng đã bị Thái Huyền Nguyên Kính tiêu trừ, đồng nghĩa với việc Sơ Tổ không có cách nào để bị đánh bại.

Sơ Tổ hiện tại, dù không phải bản tôn, cũng đủ để vô địch trong Hỗn Độn.

Lâm Nghệ, cũng chỉ có thể áp chế Sơ Tổ, chứ không thể xóa sổ hay đánh bại y!

"Sơ Tổ này, bản thân là Sơ Thủy Chi Quang, giờ đây lại khuếch tán khắp Hỗn Độn, vậy Hỗn Độn vô sở bất tại, y ở trong đó, bất kỳ hành động nào cũng sẽ bị lập tức bắt giữ, sau đó đưa ra đối sách.

E rằng, cũng không có cách nào nữa rồi." Đế Tuấn, Khổng Tuyên, Chuẩn Đề cùng vô số cường giả Hồng Hoang, thần tình cực kỳ căng thẳng, sự việc liên quan đến vận mệnh Hồng Hoang, nếu Sơ Tổ không bị áp chế, thì đối với Hồng Hoang mà nói, đó là một áp lực khổng lồ.

Muốn hủy diệt Sơ Tổ, trừ phi hủy diệt toàn bộ Hỗn Độn, khiến nó chìm vào hư vô hắc ám, có thể nuốt chửng mọi Sơ Thủy Chi Quang, từ đó tiêu diệt Sơ Tổ.

Nhưng cái giá phải trả cho việc đó là đồng quy vu tận!

Các cường giả Hồng Hoang cũng lo lắng, Lâm Nghệ bị bức đến đường cùng, sẽ chọn cách kết thúc trận chiến bằng phương thức đó, dù sao, Lâm Nghệ nắm giữ quyền hạn Đại Đạo, có khả năng phát động hủy diệt Hỗn Độn.

Lúc đó, liệu có giữ được Hồng Hoang không?

Hồng Hoang rồi sẽ đi đâu về đâu, sẽ trở thành một vấn đề nan giải chưa biết.

Trong Hỗn Độn, Lâm Nghệ và Sơ Tổ không ngừng nhảy vọt đối kháng.

Sơ Tổ chiếm hết ưu thế.

Càng đánh, y càng tự tin.

Ngược lại Lâm Nghệ, thì không ngừng né tránh, tránh né đòn tấn công của Sơ Thủy Chi Quang, bởi vì Sơ Tổ có Thái Huyền Nguyên

Kính tương trợ, y cũng không lợi dụng hắc ám để thôn phệ Sơ Thủy Chi Quang, điều này đồng nghĩa với việc làm lớn mạnh sức mạnh của Sơ Tổ.

Lâm Nghệ động dụng quy tắc Thiên Đạo nắm giữ, phát động tấn công về phía Sơ Tổ!

Bàn xoay Thiên Đạo cấp tốc khuếch tán phóng đại, bao trùm phạm vi vạn vạn Đại Thiên Thế Giới, ý đồ trấn áp Sơ Thủy Chi Quang, ngay cả lực lượng trật tự quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang cũng được điều động, tiến hành trấn áp.

Áp chế không chỉ Sơ Thủy Chi Quang, mà cả Hỗn Độn bị Sơ Thủy Chi Quang bao phủ!

"Thủ đoạn này, đối với bản tọa vô dụng!" Sơ Tổ lại không hề lo lắng, bóng đen đột nhiên kéo dài.

Thái Huyền Nguyên Kính lơ lửng phía sau y, cũng đột nhiên trở nên vô cùng khổng lồ, chiếu rọi toàn bộ bàn xoay Thiên Đạo vô biên vô tận vào trong đó, một bàn xoay Thiên Đạo phiên bản thu nhỏ tương tự, cũng xông ra từ Thái Huyền Nguyên Kính.

Khi nó chạm vào Sơ Thủy Chi Quang, cùng với khu vực bị Sơ Thủy Chi Quang bao phủ lập tức phóng đại, hình thành một bàn xoay Thiên Đạo ở trạng thái ánh sáng, gần như y hệt bàn xoay Thiên Đạo mà Lâm Nghệ thi triển.

Thậm chí, ngay cả quy tắc Thiên Đạo trên đó cũng giống hệt.

"Sao có thể!

Thái Huyền Nguyên Kính, có thể phục chế quy tắc, thủ đoạn, quả thực khủng bố!" "Chẳng phải, bất kỳ thủ đoạn nào Hậu Nghệ thi triển, đều sẽ bị phục chế, khắc chế sao?!" Hậu Thổ cảm thấy bất an nồng đậm.

Đế Tuấn cùng các sinh linh Hồng Hoang khác cũng bị sự khủng bố của Thái Huyền Nguyên Kính trấn trụ.

Đòn tấn công của Lâm Nghệ bị phục chế, bị khắc chế, Sơ Tổ gần như vô giải khả kích, liệu trận chiến này, có còn lại huyền niệm nào không?!

Bàn xoay Thiên Đạo và bàn xoay Thiên Đạo đối chọi, giống như hai vũ trụ va chạm!

Toàn bộ Hỗn Độn dường như đang sôi sục, mỗi một khu vực góc cạnh, đều xảy ra Đạo băng và Bản nguyên hội tán khủng bố, những cường giả như Đế Tuấn, trực tiếp bị chấn văng hàng ức ức vạn dặm, khu vực Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không ngừng phun máu.

Không chỉ vậy, Thái Huyền và đám cường giả Thái Sơ kia cũng chẳng khá hơn là bao, ai nấy đều bị trọng thương.

Trước mặt Lâm Nghệ, bức tường ánh sáng hiện lên.

Mọi sức mạnh hủy diệt đều bị chặn lại.

Lâm Nghệ đứng giữa sự hủy diệt, tỉ mỉ cảm nhận Sơ Thủy Chi Quang bị phân cắt, cùng với một số quy tắc Sơ Thủy Quang Minh vỡ vụn.

Lâu sau, Lâm Nghệ mới đạp lên sự hủy diệt mà tiến lên, xuyên toa trong Sơ Thủy Chi Quang.

Sơ Tổ lại một lần nữa ngưng tụ, khóa chặt Lâm Nghệ.

Sức công phá năng lượng do Hỗn Độn bạo tạc gây ra, đối với những tồn tại siêu thoát giới hạn sinh mệnh này, không thể gây thương tổn.

Nhưng cũng đáng kinh ngạc, bức tường ánh sáng trước mặt Lâm Nghệ, cũng chặn đứng được sự hủy diệt cực hạn đó.

“Trò hề, nên kết thúc rồi!” Lâm Nghệ từ từ nói, ngay sau đó, y rút bức tường ánh sáng đi, bước ngang qua về phía Sơ Tổ.

Sơ Tổ vừa định nhân cơ hội phát động tấn công, nhưng lập tức dừng lại, chỉ thấy thân ảnh Lâm Nghệ dần dần hóa thành quang ảnh. . .....

Chương 212

.....

Mặc dù Lâm Nghệ mạnh, nhưng dựa vào sự đặc biệt của Thái Huyền Nguyên Kính, chặn đứng được hắc ám duy nhất khắc chế Sơ Thủy Chi Quang, Sơ Tổ gần như ở thế bất bại.

Mà Thái Huyền Nguyên Kính là chí bảo Hỗn Độn đỉnh cấp, cũng công tham tạo hóa, ngoài khả năng chuyển hóa mọi thứ, biến hắc ám và hủy diệt thành Sơ Thủy Chi Quang, thì khả năng phục chế mọi thủ đoạn với uy năng khủng bố, càng đáng sợ hơn.

Ví dụ, Lâm Nghệ vận dụng trật tự quy tắc Thiên Đạo, cấu trúc bàn xoay Thiên Đạo, ý đồ trấn áp mọi Sơ Thủy Chi Quang bao phủ trong Hỗn Độn, nhưng bàn xoay Thiên Đạo bị Thái Huyền Nguyên Kính bao trùm, lại diễn hóa và phục chế ra một bàn xoay Thiên Đạo tương tự để đối kháng.

Loại phục chế này, không chỉ là hư huyễn, vô cùng chấn hám, gần như y hệt bàn xoay Thiên Đạo thật sự, ngay cả uy năng sát phạt cũng cực kỳ tương cận, thậm chí, quy tắc trật tự cũng phục chế cách vận hành Thiên Đạo, cách sắp xếp trận đồ cũng hoàn toàn giống nhau.

Điểm khác biệt duy nhất, là bàn xoay Thiên Đạo này sinh ra có pha tạp quy tắc Sơ Thủy Quang Minh.

Có Thái Huyền Nguyên Kính tương trợ, Sơ Tổ không chỉ tiêu trừ sự xâm thực của hắc ám đối với Sơ Thủy Chi Quang, mà còn có thể triệt tiêu đòn tấn công của Lâm Nghệ.

Chỉ cần Lâm Nghệ thi triển thủ đoạn tấn công, thì Sơ Tổ vận dụng Thái Huyền Nguyên Kính, có thể phục chế thủ đoạn tương tự để phản kích.

Chỉ là, chưa kịp Sơ Tổ đắc ý, y lại phát hiện thân ảnh Lâm Nghệ cũng dần dần hóa thành quang ảnh, cũng trở nên hư huyễn hơn, giống hệt trạng thái của y lúc này.

".....

Sao có thể!" "Ngươi cũng làm được!" Sơ Tổ cũng rơi vào chấn động.

Bởi vì, điều đó có nghĩa là, Lâm Nghệ không chỉ có thủ đoạn đặc biệt vượt qua chiều không gian, mà còn có thể chuyển hóa từ chiều không gian sinh mệnh, thành chiều không gian quang ảnh như y!

Loại thủ đoạn này, Thái Huyền Nguyên Kính không thể phục chế.

Mà loại thủ đoạn tùy ý chuyển hóa chiều không gian, nhảy vọt chiều không gian này, y cũng chưa từng kiến thức, ít nhất, y không làm được một bước.

Y có thể từ chiều không gian sinh mệnh siêu thoát thành chiều không gian quang ảnh, trở thành chiều không gian quang ảnh vô sở bất tại, nhưng lại không thể quay về hình thái ban đầu, bởi vì, sau khi lĩnh ngộ quy tắc, y đã dung nhập vào quy tắc.

Không chỉ vậy, tất cả cường giả nắm giữ quy tắc nguyên thủy trong Thái Sơ, cũng không thể làm được chút nào.

Nhưng lại bị một cường giả ở giới hạn Hỗn Độn này làm được, quả thực khiến y giật mình.

Một khi Lâm Nghệ giống y, thì muốn giết chết Lâm Nghệ, cũng sẽ rất khó khăn.

Đối với Lâm Nghệ hóa thành quang ảnh, Hậu Thổ cùng các cường giả Hồng Hoang khác đã quen thuộc, dù sao, trước đó khi đại chiến với cường giả Thái Sơ giáng lâm từ Hồng Mông, Lâm Nghệ đã vận dụng.

Xưa kia, nàng chỉ cảm thấy một loại khoảng cách chiều không gian!

Nhưng khi kiến thức được sự khủng bố của tầng thứ sinh mệnh như Sơ Tổ, cũng khiến nàng ý thức được, việc Lâm Nghệ hóa thành quang ảnh đáng sợ đến mức nào.

Thái Huyền và các cường giả Thái Sơ khác, cũng chấn động nhìn chằm chằm.

Đặc biệt là Thái Huyền, nghe câu nói của Lâm Nghệ 'trò hề, nên kết thúc rồi', y không khỏi tự chủ cảm thấy bất ổn.

Thân thể Lâm Nghệ hoàn toàn trong suốt.

Cảnh giới lúc này, y đã đạt đến vô khái niệm, chỉ có danh, như Đại Đạo vậy.

Mọi thương tổn vật chất, đối với y đều vô hiệu, y bước ngang qua Hỗn Độn vỡ nát, xuyên toa trong hư vô tịch diệt, thẳng tiến về phía Sơ Tổ.

Sơ Tổ triệu hoán Sơ Thủy Chi Quang, ngưng tụ ánh sáng rực rỡ, bao trùm về phía Lâm Nghệ.

Mặc dù thương tổn vật chất không thể làm hại Lâm Nghệ, nhưng Sơ Thủy Chi Quang là diễn hóa của quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, có khả năng xuyên thấu mọi thứ, đồng hóa mọi thứ, y không tin nó vô hiệu đối với Lâm Nghệ.

Thế nhưng, khi Sơ Thủy Chi Quang bao phủ về phía Lâm Nghệ, Hỗn Độn trong phạm vi vài Trung Thiên Thế Giới trước mặt Lâm Nghệ, đột nhiên hiện lên bức tường ánh sáng, chặn đứng Sơ Thủy Chi Quang.

Dường như, bên trong và bên ngoài bức tường ánh sáng, là hai chiều không gian khác nhau!

Sơ Thủy Chi Quang cũng khó mà xuyên thấu, vượt qua thêm một bước.

"Bức tường ánh sáng là thứ gì?

Ngay cả Sơ Thủy Chi Quang cũng không thể xuyên phá!" Một bên, lại thấy bức tường ánh sáng hiện lên, Thái Huyền nhíu mày.

Khiến y đều cảm thấy, bức tường ánh sáng là một khoảng cách ngăn cách, phân chia y và Lâm Nghệ thành kiến hôi và cấm kỵ chí cao!

Một sinh linh ở giới hạn Hỗn Độn, quy tắc trật tự của nó dù hoàn thiện đến đâu, cũng chưa phát triển đến mức độ thành thục như 'Thái Sơ', sao lại có thể sinh ra những thứ thần bí và khủng bố như vậy.

Lâm Nghệ từ lúc mới xuất hiện, đã mang đến cho y một loại áp lực khó tả!

Lúc này, y hoàn toàn không còn nghi ngờ lời của Hậu Thổ, trước mặt Lâm Nghệ, y quả thực còn không bằng kiến hôi.

Sơ Tổ cũng khóa chặt bức tường ánh sáng.

Ngay lập tức xuyên ngang qua hàng chục Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn, Sơ Thủy Chi Quang bao trùm khuếch tán trong Hỗn Độn không ngừng co rút, Thái Huyền Nguyên Kính lơ lửng phía sau cũng chấn động kịch liệt, muốn phục chế bức tường ánh sáng, nhưng lại không thể phục chế được.

Bất đắc dĩ, Sơ Tổ đành vận dụng Thái Huyền Nguyên Kính, lấy quy tắc Sơ Thủy Quang Minh làm bản nguyên, thúc đẩy uy lực chí bảo Hỗn Độn đỉnh cấp của Thái Huyền Nguyên Kính, đánh về phía bức tường ánh sáng, chuẩn bị dựa vào Thái Huyền Nguyên Kính để phá vỡ bức tường ánh sáng.

Một khi bức tường ánh sáng bị phá vỡ, thì chỗ dựa của Lâm Nghệ cũng biến mất.

Mặc dù Lâm Nghệ cũng hóa thành quang ảnh, nhưng y cũng có thể giết chết Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ ngưng thị Sơ Tổ đang tấn công, y giơ tay lên, quy tắc Thiên Đạo, quy tắc Lục Đạo Luân Hồi, quy tắc Linh Hư cùng các quy tắc khác cấp tốc lan tràn, giao dệt thành một cây Cung quy tắc!

"Trời ạ, nắm giữ chín loại quy tắc!" Cường giả Thái Huyền đang quan sát, lập tức kinh ngạc đến mức mắt suýt lồi ra, chết dí mắt vào cây cung đó, quả thực y đã nhìn thấy, quy tắc mà Lâm Nghệ thi triển ngưng tụ, là chín loại.

Một sinh linh, có thể nắm giữ nhiều quy tắc như vậy, phải khủng bố đến mức nào!

"Lùi!

Mau lùi!" Thái Huyền cũng nhìn chằm chằm Lâm Nghệ và cây Cung quy tắc đó, miệng vô thức hét lên, ngay sau đó, sau khi hoàn hồn, y càng vội vàng lớn tiếng kêu, dẫn đầu xông về phía Quy Tắc Chi Môn.

Sơ Tổ cũng đột nhiên dừng lại.

Một sinh linh, chỉ có thể nắm giữ một loại quy tắc.

Y đã kiến thức được, có những tồn tại có thể đồng thời nắm giữ vài loại quy tắc!

Nhưng Lâm Nghệ lại một lần nữa phá vỡ nhận thức đỉnh cao của y!

"Thái Huyền Sáng Thủy!" Sơ Tổ vận dụng Thái Huyền Nguyên Kính, hệt như trở thành điểm hội tụ của Sơ Thủy Chi Quang, điên cuồng hội tụ Sơ Thủy Chi Quang lan tràn trong Hỗn Độn, ấp ủ thành một cột sáng hủy diệt sát phạt, một tiếng "Bành" vang lên, trực tiếp xuyên qua từng Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn, lập tức đánh về phía

bức tường ánh sáng.

Toàn bộ Hỗn Độn dường như không thể chịu đựng được một đòn tấn công, chấn động kịch liệt!

Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng, Đại Đạo sụp đổ, trật tự cũng đang băng tháp, trời sập đất lún!

Hậu Thổ cùng các vị khác cấp tốc thối lui.

Mặc dù cột sáng Sơ Tổ đánh ra chỉ là một đạo quang trụ, nhưng với Hậu Thổ, nàng đã đề thăng cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân, cũng đã lĩnh ngộ quy tắc, có cảm tri cực mạnh đối với Hỗn Độn, nàng rõ ràng sự hủy diệt và đáng sợ ẩn chứa trong một cột sáng đó.

Nếu không có phòng ngự, nàng không hề nghi ngờ, nửa Hỗn Độn sẽ bị xuyên thủng, phân liệt thành hai phần, thậm chí, liệu bức tường ánh sáng có chặn được một đòn tấn công đó hay không, cũng là một vấn đề khó khăn.

Lâm Nghệ vừa trích xuất Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc, vừa dùng quy tắc Tiễn Đạo ngưng tụ thành một mũi tên, thúc đẩy Hỗn Độn Chi Tâm cấp tốc lấy vô biên vô tận Hỗn Độn Chi Lực, lập tức nghênh đón cột sáng ngưng tụ từ Sơ Thủy Chi Quang mà bắn đi.

Mũi tên lấy Hỗn Độn Chi Lực càng lúc càng mạnh, cũng dung nhập quy tắc Tiễn Đạo của Lâm Nghệ và sự sắc bén, trực tiếp đối chọi với cột sáng!

Ngay lập tức!

Lấy điểm va chạm làm trung tâm, hệt như một thiên thạch khủng bố, rơi xuống trung tâm đại dương, sóng hủy diệt khuếch tán về mười phương Hỗn Độn, hủy diệt mọi thứ thành hư vô, hoặc khu vực chiều không gian vô quy tắc.

Các cường giả Thái Huyền cũng bị chấn động, văng ra ngoài hàng

trăm Đại Thiên Thế Giới Hỗn Độn.

Hậu Thổ, Đế Tuấn, Khổng Tuyên cùng các cường giả Hồng Hoang khác, tuy đã thối lui về phía Hồng Hoang, có Thiên Đạo Hồng Hoang là một trật tự quy tắc hoàn chỉnh để triệt tiêu xung kích, nhưng cũng bị ảnh hưởng lây, trực tiếp từ tinh không Hỗn Độn xuyên qua ba mươi ba tầng trời, rơi xuống đại địa Hồng Hoang.

Hồng Hoang cũng chịu đựng xung kích không ngừng đứt gãy, dường như muốn xé toạc thành vô số mảnh vỡ, ngay cả trật tự quy tắc Thiên Đạo cũng khó mà áp chế, Thông Thiên Giáo Chủ, Lão Tử cùng các cường giả khác, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn những nơi đứt gãy càng lúc càng lớn, nhìn Hồng Hoang sụp đổ. ....

Lâm Nghệ liếc nhìn tình hình Hồng Hoang, sắc mặt hơi khó coi.

Hồng Hoang sụp đổ, đối với y mà nói, không có ảnh hưởng, nhưng hai đứa nhỏ nhà y lại rất thích du ngoạn Hồng Hoang, không nhìn mặt chúng, chỉ riêng một điểm đó thôi, y cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ lại ngưng tụ một mũi tên nữa.

Bức tường ánh sáng chặn đứng mọi xung kích hủy diệt.

Y trực tiếp vượt qua sự hủy diệt, thẳng tiến về phía Sơ Tổ.

Sơ Tổ tuy cũng bị xung kích ảnh hưởng, nhưng kịp thời hóa thành Sơ Thủy Chi Quang, dung nhập vào ánh sáng vô biên vô tận, từ đó triệt tiêu thương tổn của một đòn tấn công, và không hề bị ảnh hưởng.

Đến khi y vừa ngưng tụ thân thể, một khí cơ khủng bố, lập tức khóa chặt y.

Thăm dò nhìn lại, y ngưng thị Lâm Nghệ.

Rất nhanh, Sơ Tổ liền khóa chặt vào mũi tên Lâm Nghệ đang ngưng tụ, lập tức kinh ngạc đến ngây người, cực kỳ khó tin.

Chỉ thấy mũi tên của Lâm Nghệ, điên cuồng lấy Sơ Thủy Chi Quang.

Mà mũi tên đó cũng do Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc ngưng tụ thành.

Cảm nhận không sai, quả thực là Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc!

Đồng thời, y cũng có thể khẳng định, mình là tồn tại duy nhất nắm giữ loại quy tắc ánh sáng này.

Nhưng tại sao Lâm Nghệ cũng nắm giữ?!

Y chưa từng giáng lâm phiến Hỗn Độn này, phiến Hỗn Độn này cũng không có một chút dấu vết quy tắc Sơ Thủy Quang Minh nào, Lâm Nghệ tuyệt đối không thể lĩnh ngộ được, trừ phi từ khi y giáng lâm phiến Hỗn Độn này, đã bị Lâm Nghệ lĩnh ngộ ra.

Nhưng, phải biết rằng, từ khi y giáng lâm đến nay, mới trôi qua bao lâu?

Lâm Nghệ có thể lĩnh ngộ được sao?

Không có chỉ dẫn, không có bản nguyên quy tắc của y, dù tồn tại cổ lão và trí tuệ đến đâu, cũng đừng mong lĩnh ngộ được chút nào, thậm chí còn không có tư cách chạm tới.

Cảm nhận được khí tức tương tự, y ngây người.

Đương nhiên, y không hề hay biết, đó là do hệ thống Tiễn Đạo ban tặng.

Từ khi Sơ Tổ thi triển quy tắc Sơ Thủy Quang Minh trước đó, hệ thống đã trích xuất quy tắc Sơ Thủy Quang Minh.

Sở dĩ Lâm Nghệ lãng phí thời gian lâu như vậy ở đây, giao chiến

với Sơ Tổ, không ngoài mục đích là để trích xuất quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, thêm vào bản thân, tiến hành lĩnh ngộ và lý giải.

Những quy tắc nguyên thủy nhất trong Hỗn Độn, Lâm Nghệ không thể lĩnh ngộ.

Đối với việc kiến tạo tầng thứ năm của y, không có tác dụng lớn.

Nhưng quy tắc Sơ Thủy Quang Minh của Sơ Tổ lại là quy tắc bán nguyên thủy, độ khó lĩnh ngộ tương đối nhỏ hơn, có tác dụng cực lớn đối với y, thế nên, y mới vừa trì hoãn Sơ Tổ, vừa trích xuất quy tắc, mở ra trường huấn luyện Tiễn Đạo để phân tích và lĩnh ngộ.

"Mặc dù Thái Huyền Nguyên Kính của ngươi có thể triệt tiêu sự thôn phệ của hắc ám tịch diệt, chuyển hóa nó thành Sơ Thủy Chi Quang, nhưng điều đó không có nghĩa là, ngươi thực sự vô giải khả kích." "Hắc ám tịch diệt đúng là có thể thôn phệ và khắc chế ánh sáng, nhưng thứ khắc chế ánh sáng, từ trước đến nay đều không phải hắc ám, mà chính là bản thân ánh sáng, điểm này, ngươi hẳn phải rõ hơn ai hết." Lâm Nghệ kéo căng mũi tên, Sơ Thủy Chi Quang vốn thuộc về Sơ Tổ, theo Lâm Nghệ từ từ kéo mũi tên, không ngừng bị thôn phệ, dung nhập vào trong mũi tên.

Khiến Sơ Tổ càng khó tin hơn.

Chương 213

Y cực lực khống chế Sơ Thủy Chi Quang.

Y là người kiến tạo Sơ Thủy Chi Quang, có sự áp chế tuyệt đối.

Nhưng, lời nói của Lâm Nghệ vừa rồi, lại khiến y ẩn ẩn cảm thấy bất an, y mượn Thái Huyền Nguyên Kính tiếp tục ngưng tụ Sơ Thủy Chi Quang, chuẩn bị đánh thêm một đòn nữa, dùng một mũi tên đánh tan Lâm Nghệ.

Bành!

Lúc này, mũi tên trong tay Lâm Nghệ đột nhiên bắn ra, quy tắc Sơ Thủy Quang Minh ẩn chứa cũng hiển hóa, phóng thích sự rực rỡ tột độ, khiến không gian hư vô hắc ám vô quy tắc tịch diệt cũng trở nên sáng rực.

Ngay cả Hồng Hoang ở biên duyên xa xôi cũng bị chiếu rọi!

Hậu Thổ cũng mắt sáng quắc, loại ánh sáng này, giống hệt Sơ Thủy Chi Quang của Sơ Tổ, điểm khác biệt duy nhất, là nó rực rỡ và chói mắt hơn, huyền diệu hơn.

Ngay cả Sơ Thủy Chi Quang mà Sơ Tổ hiển hóa, cũng ảm đạm đi vài phần.

Nhưng, Sơ Tổ lại không quá lo lắng, y là tổ của quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, nguồn gốc sinh ra Sơ Thủy Chi Quang, không ai hiểu hơn y, không ai có thể khống chế Sơ Thủy Chi Quang hơn y.

Y vận dụng Thái Huyền Nguyên Kính, chuẩn bị thu hết Sơ Thủy Quang Minh Quy Tắc mà Lâm Nghệ thi triển, chuyển hóa thành sức mạnh của bản thân, thậm chí, mượn sức mạnh này để đối kháng Lâm Nghệ, khiến Lâm Nghệ nếm trải sức mạnh của y.

Nhưng, khi Thái Huyền Nguyên Kính đang lấy Sơ Thủy Chi Quang, chỉ thấy mũi tên ở vị trí cốt lõi, không ngừng áp súc Sơ Thủy Chi Quang, khiến Sơ Thủy Chi Quang vô cùng rực rỡ cô đọng vào trong mũi tên.

Sau khi cô đọng thành mũi tên, mũi tên đó không những không phát sáng, mà lại hiện ra màu đen!

Theo mũi tên xuyên phá bức tường không gian Hỗn Độn, bắn thẳng về phía Sơ Tổ, hắc ám của mũi tên cũng điên cuồng thôn phệ mọi Sơ Thủy Chi Quang bao phủ trong Hỗn Độn.

"……!" Sơ Tổ thần sắc động dung.

Y chỉ rõ ràng, cái gọi là hắc ám đó, căn bản không phải hắc ám, mà là cảnh tượng hiện ra sau khi quy tắc Sơ Thủy Quang Minh đạt đến cực hạn, ví dụ như bóng đen, cũng vậy.

So với hắc ám tịch diệt trước đó, loại 'hắc ám' này đối với Sơ Thủy Chi Quang hủy diệt, mới là triệt để nhất!

Sơ Tổ không thể tưởng tượng nổi, Lâm Nghệ lại nhanh chóng lĩnh ngộ được tầng thứ này.

Phải biết rằng, y là tổ của quy tắc ánh sáng, hiểu và nắm giữ, không có gì lạ.

Nhưng, đổi lại là bất kỳ sinh linh nào khác, dù là Hồng Mông Thủy Tổ, cho đủ thời gian, cũng khó mà lĩnh ngộ được, nhưng Lâm Nghệ lại làm được.

Đây mới là điều đáng sợ nhất!

Đương nhiên, y không hề hay biết, kỳ thực Lâm Nghệ cũng không nắm giữ quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, thậm chí, dù có sự gia trì của mười vạn lần lực lĩnh ngộ, cộng thêm việc phân giải và phân tích, cũng chỉ lĩnh ngộ được bề mặt quy tắc Sơ Thủy Quang Minh, chưa

lĩnh ngộ được cốt lõi.

Nhưng Lâm Nghệ đã lĩnh ngộ được nhiều loại quy tắc, có sự lý giải nhất định đối với quy tắc.

Đặc biệt là đối với biện chứng giữa ánh sáng và bóng tối, y cũng đã lĩnh ngộ được không ít từ Đại Đạo Quang Minh, Đại Đạo Hắc Ám cùng các Đại Đạo khác trong Hỗn Độn.

Quan trọng nhất, lời nhắc nhở Hậu Thổ trước đó, rằng bóng đen Sơ Tổ thực chất là diễn hóa cực hạn của ánh sáng, nhắc nhở Hậu Thổ, cũng là nhắc nhở y.

Dùng ánh sáng cực hạn, cũng có thể áp chế ánh sáng!

Mũi tên đó, áp súc Sơ Thủy Chi Quang vô hạn, do lượng biến dẫn đến chất biến, đủ để nuốt chửng Sơ Thủy Chi Quang, chỉ cần nuốt chửng hết Sơ Thủy Chi Quang, Sơ Tổ thiếu chỗ nương thân, đủ để hủy diệt y.

Sơ Tổ liên tục vận dụng Thái Huyền Nguyên Kính đánh xuyên không gian, chuẩn bị phá vỡ mũi tên đó, tránh loại cục diện này, nhưng y đã đánh giá thấp mũi tên.

Không chỉ có khả năng thôn phệ Sơ Thủy Chi Quang, mà còn ẩn chứa sát phạt Tiễn Đạo của Lâm Nghệ.

Thái Huyền Nguyên Kính vừa chạm vào rìa, đã bị lực lượng quy tắc sắc bén chặn lại.

Mũi tên xuyên thủng từng thế giới, thẳng giết Sơ Tổ!

Nơi nó đi qua, Sơ Thủy Chi Quang bị nuốt chửng, hóa thành hắc ám.

Sơ Tổ cũng đại kinh, rõ ràng với sức mạnh hiện tại, trước mặt Lâm Nghệ y trở nên như kiến hôi, tiếp tục đánh nữa, chắc chắn sẽ

tịch diệt trong Hỗn Độn, thế nên, y thu Thái Huyền Nguyên Kính, cuốn Thái Huyền cùng các cường giả Thái Sơ khác, xông về phía Quy Tắc Chi Môn sâu hơn.

"Trốn!" Lâm Nghệ mở giới môn, lập tức đến trước Quy Tắc Chi Môn.

Y lắp mũi tên, vài loại quy tắc giao dệt, lấy quy tắc Sơ Thủy Quang Minh làm hạt nhân, ngưng tụ một mũi tên khủng bố, trực tiếp bắn thẳng về phía Quy Tắc Chi Môn.

Quy Tắc Chi Môn vạn vạn trượng bị mũi tên bắn trúng, chấn động kịch liệt, ngay sau đó cấp tốc sụp đổ.

Hắc ám hủy diệt không ngừng thôn phệ Sơ Thủy Chi Quang, hệt như miệng một con cự thú, nuốt chửng Sơ Tổ, Thái Huyền cùng các cường giả Thái Sơ kia.

Quy Tắc Chi Môn vỡ nát, cũng khiến việc quay về Thái Sơ bị cản trở.

Lâm Nghệ lại một lần nữa kéo căng trường cung, lắp mũi tên, nhắm thẳng vào Sơ Tổ, Thái Huyền cùng các cường giả Thái Sơ kia.

"Di, một con mèo nhỏ tốt, khụ khụ……" Lúc này, bên tai Lâm Nghệ truyền đến một giọng nói kích động.

Giọng nói đó, dường như dán vào tai Lâm Nghệ mà vang lên.

Lông tơ toàn thân Lâm Nghệ dựng đứng, thân thể không nhịn được run rẩy.

Y là cường giả mạnh nhất phiến Thiên Địa Hồng Hoang này!

Nhưng khi mới xuyên việt, khi chỉ là Hậu Nghệ, cũng không có ai có thể lặng lẽ đến gần y như vậy.

Lâm Nghệ không kịp phản ứng chuyện gì đang xảy ra, chỉ thấy Sơ

Tổ, các cường giả Thái Sơ và Thái Huyền, từng người một đều tan rã tại chỗ, hóa thành từng đạo quang mang màu bạc xám.

Chưa kịp Lâm Nghệ phản ứng, vô số quang mang màu bạc xám đó đã cuồn cuộn mãnh liệt, hoàn toàn nuốt chửng Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ buông cung tên trong tay, các loại quy tắc Đại Đạo giao dệt, bắn về phía quang mang màu bạc xám đang bao bọc.

Cùng lúc đó, Lâm Nghệ quát lớn một tiếng, một cước đạp ra, phiến quang mang màu bạc xám đó cũng "ầm ầm" chấn động theo.

Lâm Nghệ lại một lần nữa kéo cung lắp tên. …… Ngay sau đó, Lâm Nghệ kinh ngạc phát hiện, các quy tắc Đại Đạo trong cơ thể đang nhanh chóng biến mất!

Chuyện gì vậy?

Lâm Nghệ không hiểu, nhưng cũng không dám chậm trễ, trực tiếp giương cung bắn tên, hy vọng có thể mở ra một khe hở từ trong quang mang màu bạc xám.

Mũi tên bắn lên quang mang màu bạc xám, nhưng, lặng lẽ, không có gì xảy ra. …… Mũi tên ẩn chứa các loại quy tắc Đại Đạo, biến thành một mũi tên phổ thông nhất.

Các loại quy tắc Đại Đạo trong cơ thể Lâm Nghệ, cùng với đạo pháp của bản thân, cũng hoàn toàn biến mất trong khoảnh khắc đó.

Lâm Nghệ không còn cách nào để gây bất kỳ thương tổn nào cho quang mang màu bạc xám nữa!

Không còn trở ngại từ đòn tấn công của Lâm Nghệ, quang mang màu bạc xám nhanh chóng lấp lánh.

Lâm Nghệ nắm chặt cung tên trong tay, chờ đợi những biến hóa tiếp theo.

Quang mang màu bạc xám từ từ phát ra vô tận ánh sáng ngũ sắc, đợi khi ánh sáng ngũ sắc đó hoàn toàn biến mất, Lâm Nghệ xuất hiện trong một đại điện lạnh lẽo.

Phía trên đại điện, có một bảo tọa khổng lồ.

Trên bảo tọa, ngồi một lão giả trông vô cùng già nua, sinh cơ không còn bao nhiêu, dường như có thể chết bất cứ lúc nào.

Ánh mắt Lâm Nghệ rơi xuống thân lão giả, cùng lúc đó, động tác giương cung lắp tên đã lặng lẽ hoàn thành.

"Nếu ta muốn, sẽ không làm như vậy." Lão giả phát ra giọng nói già nua.

"Các hạ là ai?" Lâm Nghệ hỏi.

"Không có gì, một thế giới Hồng Hoang nhỏ bé, vậy mà lại có người có thể đối phó với phân thân ta phái đi, rất tốt, khụ khụ……" "Phân thân của các hạ?" Lâm Nghệ nhìn chằm chằm lão già trên bảo tọa, cuộc tấn công Hồng Hoang, suýt chút nữa hủy diệt Hồng Hoang, khiến y không thể không tự mình ra tay, dẫn theo nhiều cường giả đến mức khiến mọi quy tắc đều vô hiệu, vậy mà lại chỉ là một phân thân của lão già này?

"Không sai." Lão giả nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, ho vài tiếng rồi run rẩy đứng dậy nói: "Những đội ngũ phân thân như vậy, ta đã phái đi……" "Ta cũng không nhớ rõ nữa, vài vạn, vài chục vạn, vài trăm vạn……" "Các hạ đã cường đại như vậy, tại sao lại muốn mang ta đến đây?" Lâm Nghệ hỏi.

Nếu thực sự như lão giả nói, một mình lão giả, chẳng phải có thể địch lại vài chục vạn, thậm chí vài trăm vạn cao thủ của toàn bộ thế giới Hồng Hoang sao?

Lão giả cười khổ nói: "Ban đầu, ta thăm dò vô số thế giới, ta là

thần của một thế giới, vị thần mạnh nhất, phiến thế giới Thái Sơ này, mọi thứ ta đều nắm rõ như lòng bàn tay, ta có chút vô vị." "Đợi khi ta phái đi càng nhiều phân thân, tiêu hao hơn một nửa sức mạnh, thủ hạ của ta phát hiện ra điều bất thường, liên kết với các cường giả khác phái đi, giết chết bản thể của ta ở thế giới Thái Sơ, lúc này trước mặt ngươi, chỉ là một sợi ý thức của ta mà thôi." Lâm Nghệ nhíu mày nói: "Đã như vậy, tại sao không triệu hồi các phân thân đang phân tán khắp nơi, mà lại nhiếp ta đến đây?" "Bên ngoài phiến thế giới Thái Sơ này, đầy rẫy các loại thủ đoạn của kẻ địch của ta, một khi phân thân của ta đến gần, thủ hạ của ta sẽ cảm ứng được, sẽ xuất động, tiêu diệt phân thân của ta.

Đã như vậy, ta chi bằng từ các thế giới khác mang về một vài tiểu tử có tiềm lực, ví dụ như ngươi!" "Rồi sao nữa?" "Rồi, khụ khụ khụ. ……" Lão giả ho vài tiếng, kích động nói: "Tự mình trưởng thành, đợi trưởng thành đến một mức độ nhất định, sẽ chuyển giao sức mạnh cho ta, ta sẽ đưa ngươi trở về thế giới ban đầu của ngươi, ta hứa." "Ta?" Lâm Nghệ nhìn chằm chằm lão già: "Ngươi có gì, ta làm sao đảm bảo lời hứa này có hiệu lực?" "Không thể xác nhận," lão giả mệt mỏi lắc đầu: "Ta chỉ có thể nói, lời đảm bảo của ta, là lời đảm bảo của một chúa tể thế giới, không sai.

Ta nhiếp những người trẻ có tiềm lực từ các thế giới khác đến, nhưng, ta sẽ không để họ biết nhau." "Bởi vì, có một số người đã phản bội ta, gia nhập phe kẻ địch của ta.

Ta không thể đảm bảo ngươi sẽ không phản bội ta, nếu phản bội, ta coi như toàn bộ đã mất trắng!" "Đã vậy những người kia gia nhập phe phản bội, chắc chắn cũng đã xảy ra tình huống của ngươi, vậy tại sao kẻ địch kia không tiêu diệt họ?" Lão giả cười nói: "Ngươi đã quên rồi, ta là chúa tể duy nhất của một thế giới, đã trải qua vô tận năm tháng, liệu có không để lại chút hậu thủ nào?

Muốn tìm ta, trừ phi hủy diệt thế giới này!" "Ví dụ như, sau khi ngươi rời khỏi đây, ta cũng sẽ không tìm thấy ngươi nữa, chỉ khi cảnh giới của ngươi đủ cao, ta mới xuất hiện và gặp ngươi, rồi quyết định có muốn giao dịch với ta hay không." "Vậy, lúc đó nếu ta không muốn thì sao?" Lâm Nghệ dừng lại một lúc, ngẩng đầu hỏi.

Lão giả lộ ra nụ cười: "Nếu là vậy, ta sẽ hủy diệt những thế giới Hồng Hoang mà ngươi đang ở đó.

Ngươi hẳn phải hiểu, chỉ cần một phần mười sức mạnh mà những phân thân của ta để lại, là có thể hủy diệt thế giới đó." "……" Lâm Nghệ đại nộ tiến lên, đột nhiên, một đoàn quang mang màu bạc xám đột nhiên bao bọc Lâm Nghệ, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách giữa Lâm Nghệ và lão giả.

Lão giả vui vẻ cười, vừa cười lớn, vừa ho: "Xem ra, ta đã tìm được một người khá phù hợp, khụ khụ……. Ngươi càng mê luyến thế giới gốc, khả năng giao dịch với ta càng lớn.

Đi đi, xem thế giới Thái Sơ thực sự, ngươi sẽ phát hiện, thế giới Hồng Hoang, không còn là đồ chơi trẻ con nữa rồi……" "Khụ khụ khụ khụ……" Lão giả ho một hồi lâu, giọng nói vẫn đứt quãng: "Lúc đó, ngươi cũng sẽ hiểu, ta không hề muốn thế giới Hồng Hoang, ngươi sẽ hiểu lời hứa của ta có hiệu lực hay không. …… Khụ khụ. ……" Giọng lão giả biến mất, quang mang màu bạc xám cũng biến mất.

Lâm Nghệ mới phát hiện, mình đang đứng trên một con phố lớn.

Những người đi lại xung quanh, mang theo ánh mắt tò mò, thù địch, khinh thường, v.v., quét qua Lâm Nghệ.

Các loại quy tắc trong cơ thể Lâm Nghệ, vẫn không thể sử dụng.

Lúc này, Lâm Nghệ đã là một người phổ thông không thể phổ

thông hơn nữa!

Lâm Nghệ không động thanh sắc, không để ý đến các loại ánh mắt, nắm chặt cung tên, chậm rãi đi đến bên lề đường, hòa vào dòng người, không còn lộ ra bất kỳ điều gì đặc biệt nữa.

Đi vào một con hẻm nhỏ, không còn nhiều người chú ý nữa, Lâm Nghệ mới bắt đầu nghiêm túc đánh giá xung quanh, đánh giá một thế giới Thái Sơ hoàn toàn mới lạ và xa lạ.

Chỉ cần ngẩng đầu, Lâm Nghệ đã phát hiện thế giới này không bình thường.

Trên không trung có chín mặt trời!

Mỗi một mặt trời đều cách nhau vô cùng xa, tản ra ánh sáng có màu sắc khác nhau.

Nhìn cảnh tượng này, Lâm Nghệ vô thức nắm chặt trường cung trong tay, muốn bắn một mũi tên.

Khi Hồng Hoang Thiên Địa có Kim Ô hoành hành, trên trời có một đống mặt trời, suýt chút nữa đã hủy diệt vô số sinh linh.

Nhưng Lâm Nghệ nhanh chóng phản ứng, đó, không phải Hồng Hoang mà y quen thuộc.

Mà sinh linh ở đây hiển nhiên đã quen với chín mặt trời, không ai ngẩng đầu nhìn một cái.

"Lão già Thái Sơ kia!" Lâm Nghệ thầm mắng một câu trong lòng.

Nếu đã nói rõ tình hình thế giới này, y sẽ không vì thấy nhiều mặt trời như vậy mà căng thẳng, mắc sai lầm!

Lâm Nghệ tiếp tục đứng trong con hẻm nhỏ, định xem chín mặt trời lặn xuống, mặt trăng sẽ mọc lên như thế nào.

Lúc hoàng hôn, mặt trời dần chuyển sang màu đỏ cam, nhưng vẫn

dừng lại tại chỗ, không hề di chuyển chút nào!

Chương 214

Lúc đó, một người mặc áo đen đột nhiên vội vàng chạy về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ ngạc nhiên nhìn đối phương.

Ban ngày ban mặt, mặc một thân đồ đi đêm làm trò quỷ gì vậy?

Chẳng phải rõ ràng có vấn đề, đang chờ người khác bắt giữ sao?

Chưa kịp Lâm Nghệ phản ứng, người mặc áo đen đó đột nhiên nhào vào người Lâm Nghệ, nhét vào tay Lâm Nghệ một gói đồ.

Người mặc áo đen bám vào người Lâm Nghệ, dán vào tai Lâm Nghệ nói: "Đem đi, đem lên Mộng Hương Hào!" Lâm Nghệ mới phản ứng, một tay đẩy người áo đen ra, định phân rõ giới hạn với người áo đen.

Người áo đen mặc như vậy giữa ban ngày, chắc chắn không bình thường!

Lâm Nghệ là người mới, không hề hiểu biết về thế giới này, làm sao có thể tự nhiên bị lôi kéo vào chuyện của họ chứ!

"Tìm thấy rồi!" Một người đột nhiên xuất hiện phía trên con hẻm nhỏ, sau đó trực tiếp xuất hiện thêm tám người nữa.

Lời nói của người đầu tiên vừa dứt, tổng cộng chín người đồng loạt quát lớn một tiếng, tiếng xé gió vang lên!

Ngay lập tức, đao kiếm, trường thương cùng các loại vũ khí khác, đồng loạt bay về phía người áo đen.

Lúc đó, Lâm Nghệ còn chưa kịp đẩy người áo đen ra, nếu để những đao kiếm đó rơi vào người áo đen, Lâm Nghệ cũng sẽ bị chém

chết tại chỗ!

Bây giờ y không có đạo pháp, các loại quy tắc Đại Đạo cũng không thể sử dụng.

Lâm Nghệ phẫn nộ trong lòng, người áo đen hiển nhiên không có sức chống cự, những người này đã phát hiện ra, bắt đi rồi!

Kết quả, các loại vũ khí trực tiếp chào đón, căn bản không thèm để y vào mắt!

Lâm Nghệ lách sang một bước, giương cung lắp tên, mũi tên liên tục bắn ra từ trường cung.

Mặc dù không còn đạo pháp, không còn quy tắc Đại Đạo, nhưng kỹ năng xạ kích cơ bản vẫn còn đó!

Mũi tên xé gió, chín mũi tên, gần như đồng thời bay đến trước mặt chín người, khoảnh khắc tiếp theo, chín người thậm chí còn chưa kịp hét lên đã ôm chặt lấy cổ họng.

Phanh. …… Phanh phanh phanh phanh phanh. …… Chín người đồng loạt từ trên cao rơi xuống, rơi vào trong con hẻm nhỏ, ngay lập tức, con hẻm vốn không rộng rãi đã đầy rẫy thi thể.

"Ngươi, tốt lắm……" Người áo đen vừa nhét gói đồ cho Lâm Nghệ, dựa vào tường, yếu ớt nói: "Mau đi, đến Mộng Hương Hào, sắp có cường giả đến." Lâm Nghệ vừa định đưa gói đồ cho đối phương, người áo đen đó đột nhiên hét lớn một tiếng, quay người chạy về phía con đường.

Tốc độ đó, suýt nữa thì sánh kịp mũi tên của Lâm Nghệ!

Người áo đen vừa chạy ra khỏi con hẻm, đột nhiên, một đạo kim quang lóe lên, trực tiếp xuyên thủng người áo đen.

Ầm. …… Người áo đen nổ tung tại chỗ, huyết nhục không còn,

các kiến trúc xung quanh con hẻm cũng bị sập đổ vô số!

Lâm Nghệ vội vàng quay người, bước nhanh rời đi, hòa vào dòng người nghe tiếng động mà đến xem.

Đến khi y lại bước vào con phố lớn, xung quanh ngoài tiếng người ra không còn tiếng động nào khác, Lâm Nghệ mới hoàn toàn bình tĩnh lại, có thể suy nghĩ kỹ về những chuyện vừa gặp.

Mục đích chính của người áo đen, hiển nhiên là đưa gói đồ đến một nơi gọi là Mộng Hương Hào.

Người áo đen bị kim quang xuyên thủng thân thể, hiển nhiên không sống được nữa, nhưng vụ nổ cuối cùng, hẳn là người áo đen tự bạo.

Đó cũng là lý do và chỗ dựa mà người áo đen có được ban nãy?

Nếu y từ chối, người áo đen sẽ kéo y tự bạo, không để người khác biết thông tin liên quan đến Mộng Hương Hào sao?

Thật là mẹ kiếp, quá âm hiểm!

Lâm Nghệ lại mắng một câu trong lòng, y mới đến thế giới này chưa được một ngày, trong tình huống không hề hiểu biết gì, vậy mà đã gặp phải nhiều chuyện như vậy!

Đi đủ hơn một giờ, hoàng hôn không còn, trời đã tối.

Lâm Nghệ mới hoàn toàn thả lỏng, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Mặt trời không hề lặn xuống, mà đã biến thành mặt trăng!

Nhiệt độ từ mặt trời biến mất, ánh trăng lạnh lẽo đổ xuống, tuy không phải ban ngày, nhưng vẫn đủ sáng.

Lâm Nghệ đi trên con phố dài, vậy mà lại thấy một bến cảng.

Trên bến cảng, đậu không biết bao nhiêu thuyền lớn nhỏ.

"Bến cảng?" Lâm Nghệ tự hỏi một câu trong lòng.

Mộng Hương Hào, liệu có phải là một con thuyền không?

Lâm Nghệ tìm một nơi không người ngồi xuống, giả vờ thưởng thức ánh trăng trên biển.

Dù sao thì cũng có nhiều người làm như vậy, y không sợ sẽ vì thế mà bị lộ.

Bây giờ, y phải quyết định có nên đi Mộng Hương Hào hay không.

Nếu đi, có hai kết cục, thứ nhất, bị cường giả trên Mộng Hương Hào tiêu diệt.

Thứ hai, Mộng Hương Hào tiếp nhận y, nói cho y một số tình hình thế giới này, có thể sẽ ban cho một số lợi ích, ví dụ như về phương diện tu luyện, v.v. …… Thủ đoạn giết chết người áo đen cuối cùng, hiển nhiên là một loại đạo pháp.

Quy tắc Đại Đạo và đạo pháp của Lâm Nghệ đều không thể sử dụng được nữa, thế giới Thái Sơ này, hiển nhiên có một hệ thống tu luyện, phương pháp tu luyện đặc biệt.

Rất nhanh, Lâm Nghệ đã đưa ra quyết định: Đi!

Người áo đen cuối cùng tự bạo cố tình tránh y ra, chứng tỏ người áo đen không phải là hạng hung ác tột cùng, vậy thì, đồng bọn của người áo đen trên Mộng Hương Hào, hẳn cũng không phải.

Nếu không đi, y chỉ có thể ở lại thành phố cảng này, trong tình huống đã giết chết chín người, ai biết đối phương có thủ đoạn truy tung về đạo pháp hay không, thậm chí trực tiếp tiêu diệt y, nếu vậy, con đường quay về thế giới Hồng Hoang chẳng phải trở thành một công cốc sao?

Huống hồ, ở thế giới Hồng Hoang còn có con cái của y. …… Đã đưa ra quyết định, Lâm Nghệ lập tức đứng dậy, đi về phía bến cảng.

Trước một cầu cảng, Lâm Nghệ trầm giọng nói: "Mộng Hương Hào!" Lão già ngồi dưới cầu cảng trên dưới đánh giá Lâm Nghệ một lượt, chậm rãi đứng dậy, mới mở miệng nói: "Một khối linh thạch." Linh thạch. …… Rõ ràng đây cũng là một thế giới tu luyện đạo pháp, nhưng không biết vì lý do gì, đạo pháp của Lâm Nghệ đều không thể sử dụng được nữa.

"Đối phương đã trả rồi." Lâm Nghệ trực tiếp nói, hiện tại trên người y chỉ có gói đồ mà người áo đen đưa, bên trong hẳn là một cuốn sách.

Có thể tự bạo, chắc chắn là người áo đen đã nắm giữ đạo pháp, thậm chí đạo pháp khá mạnh, một cuốn sách mà người áo đen đổi bằng tính mạng, dù thế nào đi nữa, cũng xứng đáng với một khối linh thạch chứ?

Lão già chậm rãi đứng dậy, run rẩy dẫn đường phía trước, Lâm Nghệ hít một hơi thật sâu, theo sau lưng lão già.

Ông lão cùng Lâm Nghệ vừa mới tiếp cận, tất cả mọi người trên Mộng Hương Hào lập tức đứng thẳng.

Dù không có đạo pháp, y dựa vào trực giác, Lâm Nghệ cũng phát hiện những thủy thủ trên Mộng Hương Hào đang căng thẳng.

"Một khối Linh thạch." Ông lão vươn tay, nhìn Lâm Nghệ đứng phía sau một cái: "Để ta tìm lối vào." Gã mặt vuông phía trước kinh ngạc, lập tức lấy ra một khối Linh thạch đưa cho ông lão, cười ha hả nói: "Làm phiền Dương lão ngài rồi, là thuyền viên ta vừa chiêu mộ." "Ta không quản đâu!" Dương lão lẩm bẩm một tiếng, nhận lấy Linh thạch, vừa đi vừa quải đi về phía lối đi.

Lâm Nghệ đứng ở lối đi, hơn mười người đứng trên thuyền, hai bên cứ thế nhìn chằm chằm vào nhau.

Không lâu sau, một nữ tử từ trong khoang thuyền đi ra, mở miệng hỏi: "Xong rồi?" Thuyền viên lập tức tránh ra, gã mặt vuông đã đưa Linh thạch nhỏ giọng kể lại chuyện đã xảy ra một lượt.

Ánh mắt nữ tử rơi trên người Lâm Nghệ, nàng đi đến mạn thuyền hỏi: "Có chuyện gì?" Lâm Nghệ khẽ nhíu mày.

Thân hình các thuyền viên bình thường, nhưng ai nấy đều hiện rõ cơ bắp cuồn cuộn.

Ngay cả nữ tử cũng vậy, vóc dáng yểu điệu, y phục bó sát, vì vậy có thể thấy bắp chân và cánh tay ẩn chứa không ít sức mạnh.

Hoàn toàn không giống đạo pháp của Lâm Nghệ a!

Chẳng lẽ thật sự là kiểu cận chiến bằng thân thể?

Người áo đen kia rõ ràng có thể tự bạo, chứng tỏ hắn khẳng định đã nắm giữ đạo pháp, những người trên thuyền này đều không có đạo pháp sao?

Nếu thật sự như vậy, Lâm Nghệ lên thuyền đối phương để làm gì?

"Có người nhờ ta mang một thứ, nhưng không thích hợp phô bày ở đây." Lâm Nghệ bình tĩnh nói.

Nữ tử nhìn Lâm Nghệ một cái, từ từ gật đầu: "Theo ta." "Đại tỷ, cẩn thận có mưu trá!" Gã đàn ông vừa đưa Linh thạch vội vàng nói, hơn mười ánh mắt thủy thủ đều đổ dồn về phía Lâm Nghệ, cảnh giác nhìn y.

"Có mưu trá ư?

Đã lên thuyền của chúng ta rồi, chẳng lẽ muốn tìm cái chết?" Nữ

tử bình tĩnh nói.

Khóe miệng Lâm Nghệ co giật, lời lẽ nữ tử thẳng thắn đến vậy, nàng vốn dĩ không xa lạ, cũng không thân thuộc, và y cũng chẳng quen biết những người này.

Ngay lập tức, Lâm Nghệ bình tĩnh đi theo sau nữ tử, coi như không nhìn thấy gì cả, tiến vào sảnh khách bên trong khoang thuyền.

Nữ tử không hề nói gì, bình tĩnh đặt trường kiếm trong tay xuống, nhìn chằm chằm Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ suy nghĩ chốc lát, thò tay vào trong vạt áo, đặt cái bọc có thể là sách lên trên chiếc bàn dài.

Ánh mắt nữ tử khóa chặt cái bọc đó, bỗng nhiên toàn thân run rẩy không ngừng, khóe mắt trào ra nước mắt.

Nhanh chóng lau nước mắt nơi khóe mắt, nữ tử vươn người ra cửa sổ, hướng về phía các thủy thủ đang la hét ồn ào trên boong tàu mà quát: "Khởi hành!" Các thủy thủ ngừng lại không quá một khoảnh khắc, vẫn đang la hét ầm ĩ, nhưng nhanh chóng giương buồm.

Tiếng gió gào thét, thuyền nhanh chóng rời bến cảng.

Nữ tử lưng đối mặt Lâm Nghệ, rõ ràng đang lau nước mắt.

Một lúc lâu sau, nữ tử mới quay người, ngồi xuống đối diện Lâm Nghệ, sau đó, vừa mong đợi vừa bi thương nắm chặt cuốn sách kia, ôm cuốn sách đó vào lòng, lặng lẽ khóc.

Xem ra đã biết kết cục của người áo đen kia rồi!

Lâm Nghệ quay người nhìn ra ngoài cửa sổ, yên lặng chờ đợi nữ tử bình tĩnh lại.

Khoảng một khắc sau, giọng nữ tử truyền đến: "Thật ngại quá, đã để Lâm huynh chê cười rồi." Lâm Nghệ quay người, lắc đầu nói:

“Không sao.” Nữ tử vẫn ôm cuốn sách, cúi đầu, giọng nói có chút khàn khàn: “Lâm huynh có thể cho thiếp thân biết chuyện gì đã xảy ra không?

À phải rồi, thiếp thân sẽ dùng thuyền khác đưa Lâm huynh quay về, và, Lâm huynh muốn bao nhiêu thù lao?” “Ta kể những chuyện ta đã gặp phải, làm vật trao đổi, ngươi hãy kể lại chuyện của mình, được không?” Nữ tử im lặng một lát, rồi từ từ gật đầu nói: “Có thể, à phải rồi, thiếp thân tên Thanh Vũ.” “Lâm Nghệ.” “Lâm huynh mời ngồi.” Thanh Vũ cố gắng mỉm cười với Lâm Nghệ, nhưng sắc mặt nàng tái nhợt, không có chút huyết sắc nào.

Lâm Nghệ gật đầu, ngồi xuống đối diện Thanh Vũ.

“Đi tìm vật có lợi lớn cho mình, Lâm huynh hẳn đã xem cuốn sách đó rồi?” “Không có.” Lâm Nghệ lắc đầu.

Thanh Vũ hơi nhìn Lâm Nghệ một cái, từ từ nói: “Đa tạ Lâm huynh, cuốn sách này, hẳn là vật có lợi lớn cho Lâm huynh.” Thanh Vũ lòng bàn tay từ từ vuốt ve cuốn sách bên trong cái bọc một lúc, ngẩng đầu nhìn Lâm Nghệ.

“Xong rồi?” Lâm Nghệ kinh ngạc nói.

“Thiếp thân chỉ có thể nói với Lâm huynh bấy nhiêu đó.” Thanh Vũ bình tĩnh nói.

Chương 215

Khóe miệng Lâm Nghệ co giật mấy cái, mới nhịn được xung động muốn cho đối phương một tiễn.

Xem ra không tin tưởng ta...

Lâm Nghệ suy nghĩ chốc lát, cảm thấy cũng không có gì phải che giấu, bèn kể lại toàn bộ chuyện từ khi gặp người áo đen cho đến khi lên thuyền một lượt.

Biểu cảm của Thanh Vũ càng lúc càng kinh ngạc, sau khi Lâm Nghệ kể xong, giọng nói nàng đều mang theo chút run rẩy: "Lâm huynh, không biết những người mà Lâm huynh đã giết đều là ai không?" "Ta nên biết sao?" Lâm Nghệ hỏi ngược lại.

Thanh Vũ im lặng một lát, một lần nữa vuốt ve cuốn sách trong tay, một lúc lâu sau, mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lâm Nghệ: "Lâm huynh không phải thuộc về thế giới này sao?" Ta...

Lâm Nghệ lập tức đứng dậy, dưới bàn hoàn thành động tác giương cung lắp tên, cảnh giác nhìn nữ tử đối diện.

Nếu lời lão đầu Thái Sơ kia nói là thật, thì những kẻ thống trị, hay không thống trị thế giới này, những kẻ có thực lực tuyệt đối cường đại, đều là kẻ địch của lão đầu Thái Sơ kia, cũng là kẻ địch của ta.

Một khi thân phận này bị tiết lộ, trong tình huống không có bất kỳ đạo pháp nào, chỉ có một con đường chết!

Ví như tia sáng xuyên thủng người áo đen kia, chỉ có một cái chết!

Thanh Vũ giả vờ không thấy phản ứng kịch liệt của Lâm Nghệ, ngược lại còn ôn hòa và dịu dàng mỉm cười nói: "Quả nhiên, Lâm huynh và thiếp thân có lai lịch y hệt nhau, xem ra đây cũng là lý do

người kia giao vật này cho Lâm huynh." "Ngươi nói gì?" Lâm Nghệ hỏi ngược lại.

"Ừm!" Thanh Vũ chậm rãi nhưng kiên định gật đầu: "Lâm huynh không cần lo lắng thân phận của mình sẽ bị tiết lộ ra ngoài, trừ thiếp thân ra, không có ai biết thân phận của thiếp thân, cũng sẽ không có ai biết thân phận của Lâm huynh." "Nếu thật sự như vậy, ta cho cô nương một tiễn, sẽ không còn ai biết thân phận của ta nữa." Lâm Nghệ bình tĩnh nói.

Thanh Vũ cười cười: "Lâm huynh nếu thật sự làm như vậy, thiếp thân cũng không ngăn cản, nhưng, Lâm huynh không phải đối thủ của thiếp thân." Thanh Vũ đầy tự tin và quả quyết.

"Vì sao?" Lâm Nghệ hỏi.

"Bởi vì, Lâm huynh hẳn là vừa mới đến từ thế giới khác, trên người không có bất kỳ dao động đạo pháp nào." Thanh Vũ tiếp tục nói: "Kể từ khi Lâm huynh và thiếp thân cùng một thế giới..." "Không cùng một thế giới." Lâm Nghệ ngắt lời Thanh Vũ.

Thanh Vũ cười cười: "Không quan trọng, Lâm huynh có thể mang di vật, chứng tỏ Lâm huynh đã nhận được sự chấp thuận của người đó, nhân phẩm cũng đủ tốt, tiếp theo, thiếp thân sẽ cố gắng hết sức giúp đỡ Lâm huynh." "Giúp đỡ như thế nào?" Lâm Nghệ hỏi.

Thanh Vũ dừng lại một chút, rồi mới mở miệng nói: "Có thể... chỉ dạy Lâm huynh đạo pháp, và, cho Lâm huynh biết một số kiến thức cơ bản về thế giới này." Đây chính là lý do chính Lâm Nghệ mạo hiểm ở lại trên thuyền, lập tức gật đầu nói: "Được, ta bắt đầu ngay bây giờ sao?" Thanh Vũ hơi kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ một cái, sau đó từ từ gật đầu: "Như vậy cũng tốt!" Hai người một lần nữa ngồi đối diện nhau, Thanh Vũ mở miệng nói: "Lâm huynh có biết thành thị kia vừa nãy không?" "Không biết." Lâm Nghệ lắc đầu nói: "Cô nương cứ xem

như ta chẳng biết gì cả mà giảng giải." Lời này tuyệt đối là thật, bởi vì cho đến bây giờ, Lâm Nghệ vẫn chẳng biết gì về thế giới này.

Trừ một điều, mặt trăng kia vậy mà lại dung hợp với mặt trời, trở thành một vật!

Thanh Vũ khẽ mỉm cười, mở miệng nói: "Thành thị kia gọi là Cự Lực Thành, những thành quách như vậy, việc tu luyện thường thiên về sức mạnh, tăng cường nhục thân và một số đạo pháp.

Thiếp thân chưa xem cuốn sách kia, nhưng nếu thiếp thân không nhầm, hẳn là nó ghi chép lại một phiên bản cao cấp của loại đạo pháp đó." "Những kẻ truy đuổi Lâm huynh và người kia, hẳn là chấp pháp của Cự Lực Thành.

Hắn ta không dễ dàng đoạt được, nhưng lại chết dưới tay những kẻ đó.

Lâm huynh cứ yên tâm, trên người Lâm huynh không có dao động đạo pháp, ngược lại sẽ không bị đạo pháp khóa định, vì vậy tương đối an toàn hơn một chút." Không có, ta không có dao động đạo pháp, lại trở thành một chuyện tốt rồi sao?

Lâm Nghệ lắc đầu cười cười, rồi tiếp tục hỏi: "Đi Cự Lực Thành, là để trộm đạo pháp sao?" "Ừm," Thanh Vũ gật đầu nói: "Đúng vậy, đó chính là điều thiếp thân sắp giới thiệu cho Lâm huynh đây." "Thế giới này, các loại đạo pháp đều bị các môn phái, các tông môn nghiêm khắc nắm giữ, những người khác căn bản không thể tu luyện đạo pháp.

Vì vậy, phần lớn người thường, bao gồm cả chín người mà Lâm huynh đã giết, đều không có đạo pháp." "Vậy vì sao không bái nhập môn hạ của một đại tông môn nào đó?" Lâm Nghệ nhíu mày hỏi: "Và, đã không thể tu luyện đạo pháp, tại sao lại phải dùng Linh thạch để giao dịch?" Thế giới này phức tạp hơn ta tưởng rất nhiều, rõ ràng là

một thế giới lấy Linh thạch làm tiền tệ, mà phần lớn người lại không thể tu luyện đạo pháp?

"Thiếp thân cũng không biết." Thanh Vũ từ từ lắc đầu: "Ngưỡng cửa vào tông môn rất cao, thiếp thân khẳng định không được, nhưng nếu là Lâm huynh thì tuyệt đối có thể.

Nhưng không gia nhập tông môn, thì còn hung hiểm hơn cả việc trộm đạo pháp." Lâm Nghệ thầm nghĩ, tông môn có thể phát giác ra người từ thế giới khác, nên sẽ trực tiếp diệt sát sao?

"Vì sao ta có thể?" Lâm Nghệ hỏi ngược lại.

Thanh Vũ hồi tưởng lại chuyện cũ, trên mặt hiện lên vẻ rạng rỡ: "Thiếp thân và tất cả mọi người trên thuyền này, vốn dĩ đều là nô lệ được mua bán trên thuyền khác.

Hắn đã cứu thiếp thân, lúc đó, thiếp thân không có bất kỳ đạo pháp nào trong người.

Sau đó, thiếp thân dựa vào việc ở trên thuyền này mà xông pha, lúc rảnh rỗi, thiếp thân liền mày mò trong phòng." "Chỉ mới hai năm thôi, Lâm huynh xem, hắn đã biết bản lĩnh của hắn.

Không tu luyện đạo pháp, trong tình huống không có bất kỳ đạo pháp nào trong người, lại trực tiếp học được hai loại đạo pháp ẩn thân và phi hành.

Đây cũng là lý do thiếp thân dám tiến vào Cự Lực Thành để trộm đạo pháp, nhưng lại không..." Giọng Thanh Vũ càng lúc càng nhỏ, Lâm Nghệ không nói gì, yên lặng chờ đợi.

Một lúc lâu sau, Thanh Vũ hít một hơi thật sâu, tiếp tục cười nói: "Và, Lâm huynh hẳn đã nhìn thấy chín vầng dương nguyệt trên đỉnh đầu rồi chứ?

Thiếp thân từ nhỏ đã nhìn quen rồi, thiếp thân không cảm thấy có

vấn đề gì, nhưng nó lại không bình thường, tuyệt đối không bình thường.

Nếu không nhầm, chín vầng dương nguyệt trên đỉnh đầu kia, là do nhục thân của chín vị Thần Vương đại nhân, hoặc là đạo trường, hoặc là những quy tắc mà mỗi vị tự mình nắm giữ hóa thành." "Thiếp thân bây giờ cũng không hiểu những điều này có ý nghĩa gì." Khóe miệng Lâm Nghệ không nhịn được co giật.

Chỉ riêng cái tên "Dương nguyệt" đã đủ bất thường rồi!

Mặt trời và mặt trăng dung hợp thành một vật!

Còn là do nhục thân hoặc đạo trường của chín vị Thần Vương hóa thành, Lâm Nghệ cảm thấy càng không hay.

Chẳng phải, mỗi lúc mỗi khắc, đều đang ở dưới sự chú mục của chín vị Thần Vương sao?

Nếu lời người áo đen kia nói là thật, thì chín vị Thần Vương hóa thành chín vầng dương nguyệt kia, rõ ràng là kẻ địch của lão đầu Thái Sơ.

Người áo đen kia trong tình huống không có đạo pháp, không có học tập, lại trực tiếp nắm giữ được đạo pháp nhất định, biết ẩn thân, biết phi hành, biết tự bạo.

Xem ra, nền tảng không tệ!

Hắn là từng bước một phấn đấu từ thế giới Hồng Hoang của hắn, cuối cùng trở thành chúa tể của thế giới Hồng Hoang kia, cho nên kiến thức rộng rãi, phương pháp nhiều, cũng dám thử nghiệm!

Kết quả, sự tự tin đó lại hại chết cường giả kia.

Mộng Hương Hào... cái tên này, chứng tỏ ngay từ đầu, người áo đen kia đã muốn quay về thế giới Hồng Hoang của mình sao?

Lâm Nghệ dùng sức kéo dây cung trong tay, kết quả, cung tiễn không hề có bất kỳ phản ứng nào.

Hoặc là chứng tỏ, hệ thống mà bản thân mang theo đã mất linh.

Hoặc là chứng tỏ, thế giới Thái Sơ này không có quy tắc Đại Đạo.

Tất cả quy tắc, đều bị chín vị Thần Vương đại nhân kia thu lấy, dung nhập vào Dương nguyệt rồi sao?

"À phải rồi, còn gì nữa không?" Thanh Vũ suy nghĩ một lát, từ từ lắc đầu nói: "Thiếp thân vốn là nô lệ, từ nhỏ chưa từng được giáo dục, cho nên..." "Không, những điều kỳ diệu kia đều được làm trong phòng của hắn.

Lâm huynh có muốn đến phòng của hắn xem thử không?" "Được, đó chính là điều ta cần!" Lâm Nghệ gật đầu nói.

Trên mặt Thanh Vũ lộ ra vẻ vui mừng, ôm cuốn sách trong lòng, vội vàng dẫn đường phía trước.

Không lâu sau, hai người tiến vào phòng của người áo đen.

Căn phòng được dọn dẹp gọn gàng ngăn nắp.

Thanh Vũ mở tủ quần áo, dừng lại một chút, nhanh chóng thu dọn y vật và các vật dụng thường ngày bên trong tủ, sau đó mỉm cười gật đầu với Lâm Nghệ, đóng cửa rời khỏi phòng.

"Vì sao lại yên tâm ta đến vậy?" Lâm Nghệ thì thầm một câu, đặt trường cung lên bàn trước mặt, mở ngăn kéo của người áo đen.

Bên trong ngăn kéo, đầy ắp những tờ giấy được gấp gọn gàng, những ghi chép.

Đều có dấu vết của việc bị nhăn nhúm, gấp lại.

Xem ra, Thanh Vũ đã giúp người áo đen kia dọn dẹp, tại người áo đen rời đi sao?

Nếu không, với tính cách tùy tiện vò nát giấy tờ của người áo đen, rõ ràng không thể dọn dẹp gọn gàng đến vậy.

Chẳng trách Thanh Vũ lại biết rõ mọi thứ trong phòng như lòng bàn tay.

Lâm Nghệ không để ý đến những thứ đó nữa, trải một tờ giấy ra, nhìn vào ánh trăng sáng chói mà ba vầng dương nguyệt trên mặt biển phát ra.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thanh Vũ nhẹ nhàng gõ cửa, mang bữa sáng đến cho Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ vừa định nói không cần, kết quả bụng lại không chịu thua kém mà kêu "óc óc".

Thật sự...

Lâm Nghệ cười lắc đầu, không khách khí, trực tiếp bưng đĩa, vừa ăn vừa nghiên cứu những tờ giấy kia.

Thanh Vũ đứng bên cạnh Lâm Nghệ yên lặng chờ đợi.

Sau khi Lâm Nghệ ăn xong, Thanh Vũ bưng đĩa đi ra ngoài.

"Khoan đã." Lâm Nghệ bỗng nhiên nghĩ ra một vấn đề, hỏi: "Cô nương không tu luyện đạo pháp, vậy, đạo pháp của cô nương làm sao có được, những người khác trên thuyền cũng đều có đạo pháp sao?" "Hắn đã dùng Linh thạch bố trí một trận pháp, để thiếp thân tiến vào bên trong trận pháp, sau đó thiếp thân liền có đạo pháp.

Những người khác đều không có, những người khác cũng không biết chuyện này." Thanh Vũ đã chuẩn bị sẵn sàng mà đáp lời.

"Còn nhớ trận pháp đó trông như thế nào không?" Lâm Nghệ vội vàng hỏi.

Thanh Vũ suy nghĩ một lúc, rồi mới mở miệng nói: "Lâm huynh

đợi một lát, thiếp thân đi chỗ khác xem sao." Lâm Nghệ nhìn theo Thanh Vũ rời đi, từ từ gật đầu.

Xem ra không sai, Thanh Vũ đã dọn dẹp căn phòng này, và cũng đã thu dọn bản đồ trận pháp giúp nàng có được đạo pháp.

Sở dĩ hắn lưu lại, là xem sau khi nghiên cứu những thứ này, có thể có thu hoạch gì không?

Nếu có, Thanh Vũ bây giờ đã nắm giữ đạo pháp, hắn có thể nhìn ra những điều này, hoặc trực tiếp giao dịch với Lâm Nghệ.

Nếu không có, dù sao cũng chỉ tổn thất vài bữa ăn.

Thường niên phiêu bạt trên biển, vài con cá cũng chẳng đáng gì.

Lâm Nghệ một lần nữa ngồi xuống ghế, tiếp tục nghiên cứu các loại bản đồ trận pháp mà người áo đen để lại.

Kết hợp với nghiên cứu cả một buổi tối, Lâm Nghệ cơ bản đã xác định được một điểm.

Người áo đen nghiên cứu trận pháp theo từng bước tiến dần, đều đang chỉ về các loại quy tắc Đại Đạo.

Lâm Nghệ gom những thứ có thể hiểu được, thuộc về cùng một loại quy tắc lại với nhau.

Hiện tại, đã sắp xếp được hơn hai mươi chồng, tức là, người áo đen tổng cộng đã nghiên cứu hơn hai mươi loại quy tắc khác nhau.

Nếu thật sự như người áo đen đã nói, chín vầng dương nguyệt trên không trung, đại biểu cho chín vị Thần Vương, chín loại quy tắc Đại Đạo.

Vậy thì, ngoài những quy tắc Đại Đạo do chín vị Thần Vương chấp chưởng ra, còn có không ít quy tắc lưu lạc bên ngoài.

Những trận pháp chỉ về quy tắc này, liệu có một loại nào đó có thể

thành công không?

Nếu trận pháp thành công, Tiễn Đạo Hệ Thống liệu có tái kích hoạt không?

Lâm Nghệ cảm thấy rất có thể!

Tâm trạng vốn có chút phiền não, có chút uể oải cũng nhanh chóng biến mất.

Bởi vì, nếu tu luyện bình thường, không có đạo pháp, linh lực mỏng manh, muốn tu luyện đến cảnh giới mà lão đầu Thái Sơ kia cũng phải nhìn lên, ai biết cần bao nhiêu thời gian.

Có thể sơ ý một chút sẽ bị chín vị Thần Vương phát hiện, trực tiếp bị diệt trừ!

Nhưng nếu tu luyện quy tắc Đại Đạo mà chín vị Thần Vương cũng chưa nắm giữ, một khi Tiễn Đạo Hệ Thống khôi phục, có thể chuyên chú tu luyện một điều quy tắc a!

Một điều quy tắc nhanh chóng đạt được thành tựu nhất định, lão đầu Thái Sơ sẽ không tìm tới, trực tiếp đưa ta trở về thế giới Hồng Hoang ban đầu sao?

Chương 216

Và, loại trận pháp khiến Thanh Vũ sản sinh đạo pháp kia, có lẽ không thuộc về quy tắc do chín vị Thần Vương kiểm soát!

Lúc này, Lâm Nghệ không còn tâm trạng mấy để nghiên cứu những trận pháp trước mắt, chỉ mong Thanh Vũ nhanh chóng đến, bố trí trận pháp, kích hoạt Tiễn Đạo Hệ Thống.

Lâm Nghệ đứng dậy, đi đi lại lại trong phòng, có chút nóng lòng.

Một lúc lâu sau, Thanh Vũ cầm một tờ giấy đi vào.

Nhịn sự sốt ruột trong lòng, Lâm Nghệ kiên nhẫn đứng bên cạnh chờ Thanh Vũ trải tờ giấy đó lên bàn.

"À phải rồi," Thanh Vũ quay người nói với Lâm Nghệ: "Thiếp thân đã xem cuốn sách đạo pháp kia rồi, bên trong ghi chép đạo pháp mà thiếp thân có thể tu luyện." "Cự Lực Thành, tu luyện Lực chi Đại Đạo sao?" Lâm Nghệ hỏi.

"Ừm!" Thanh Vũ gật đầu nói: "Dường như, hẳn là thuộc về một vị Thần Vương, cuốn sách đạo pháp đó, xem ra...

đã bị ta trộm được." Lâm Nghệ ngây người nhìn Thanh Vũ, hy vọng vừa nhen nhóm lập tức bị dập tắt.

Lực chi Đại Đạo mà Thanh Vũ tu luyện, có thể là quy tắc Đại Đạo do Thần Vương nắm giữ.

Từ tên gọi Cự Lực Thành mà xét, khả năng này của Thanh Vũ rất lớn.

"Vậy còn đạo pháp mà hắn tu luyện thì sao?" Lâm Nghệ hỏi.

"Thiếp thân không biết." Thanh Vũ lắc đầu: "Theo lời hắn, loại

đạo pháp mà thiếp thân tu luyện này trước đệ lục trọng hẳn là không có nguy hiểm, cuốn sách đó ghi chép vừa đúng đến đệ lục trọng." Vừa nói, giọng Thanh Vũ lại hạ thấp xuống.

"Đệ lục trọng?" Lâm Nghệ hỏi ngược lại.

"Ừm," Thanh Vũ nói: "Trong cuốn sách đó, đạo pháp tổng cộng có cửu trọng, thiếp thân bây giờ đang ở giai đoạn nhập môn, sau khi có cuốn sách đó, có thể tu luyện đệ nhất trọng." "Đạo pháp mà hắn tu luyện làm sao có được, cũng là trận pháp sao, có ở trong những thứ này không?" Lâm Nghệ hỏi theo.

Điều này là bình thường.

Thần Vương hoàn toàn chấp chưởng một loại quy tắc Đại Đạo, nhưng cũng không thể hoàn toàn hút cạn, hấp thu loại quy tắc Đại Đạo đó.

Nếu như vậy, thế giới này nhất định sẽ sụp đổ, dù sao, thế giới được chống đỡ bởi các quy tắc nền tảng.

Chỉ khi cường đại đến một trình độ nhất định, thậm chí có thể uy hiếp đến Thần Vương, Thần Vương mới có thể cảm ứng được người tu luyện đạo pháp Đại Đạo của mình.

Thanh Vũ lắc đầu: "Không có, sau khi tu luyện thành công hai loại đạo pháp đó, hắn đã đốt hết rồi." "Ta..." Lâm Nghệ nhất thời không biết nói gì, chỉ thốt lên một câu tục tĩu: "Nếu đã như vậy, để lại những tờ giấy này làm gì?" "Thiếp thân, thiếp thân cũng không biết." Thanh Vũ nhìn chằm chằm vào những trận pháp mà Lâm Nghệ đã phân loại và sắp xếp, trên mặt cũng hiện vẻ khó hiểu.

"Thôi được, ta sẽ nghiên cứu thêm vậy." Lâm Nghệ cười khổ với Thanh Vũ.

"Ừm, nhưng loại mà thiếp thân tu luyện, chúng ta bây giờ cũng

không có khả năng bố trí.

Một trận pháp ít nhất cần một trăm khối Linh thạch, thiếp thân vừa hỏi rồi, tất cả mọi người trên thuyền cộng lại cũng không đủ ba mươi khối Linh thạch." Thanh Vũ phẩy tay, nhẹ nhàng đóng cửa rời đi.

Lâm Nghệ vỗ một chưởng lên bàn, sau đó cười khổ thành tiếng.

Chuyện một trăm khối Linh thạch, Lâm Nghệ không đi suy nghĩ.

Vì Thanh Vũ và những người khác từng có thể góp đủ một trăm khối, không đúng, ba trăm khối, tên người áo đen kia đã trực tiếp tu luyện hai loại đạo pháp.

Vậy chứng tỏ, Linh thạch có thể kiếm được từ các kênh khác, độ khó hẳn không lớn.

Lâm Nghệ uất ức, hy vọng vừa dấy lên đã bị dập tắt!

Tên kia đã để lại một đống trận pháp chỉ về các loại quy tắc Đại Đạo, kết quả lại hủy đi phương pháp tu luyện!

Nghĩ lại một chút, kỳ thực cũng có thể hiểu được.

Nếu quy tắc Đại Đạo mà người áo đen tu luyện, thật sự là quy tắc Đại Đạo mà chín vị Thần Vương chưa nắm giữ, vậy thì, tự nhiên hắn không muốn người khác biết hai loại quy tắc Đại Đạo mà hắn tu luyện, cũng sẽ không để lại bất kỳ manh mối nào.

Ví dụ như người áo đen thất bại, bị người Cự Lực Thành tìm đến thuyền, vậy cuối cùng chẳng phải sẽ là tiện cho người Cự Lực Thành sao?

Lâm Nghệ ngẩn người trước bàn.

Phải làm sao đây?

Trước tiên tu luyện quy tắc Đại Đạo của Thanh Vũ, dù sao dưới

đệ lục trọng sẽ không bị Thần Vương cảm ứng được, không có nguy hiểm.

Nhưng Lâm Nghệ lo lắng một điểm khác, đó là, thế giới này quá kỳ lạ rồi, một người tu luyện quy tắc Đại Đạo chẳng lẽ không có giới hạn sao?

Nếu chỉ có thể tu luyện một hai điều, thì vĩnh viễn không thể, cũng không dám mạnh lên, cũng sẽ vĩnh viễn bị mắc kẹt ở thế giới này, chờ lão đầu Thái Sơ kia tìm tới.

Trong lòng Lâm Nghệ lại một lần nữa nguyền rủa lão đầu Thái Sơ, nếu ban đầu nói thêm một ít tình báo, sao đến mức rơi vào cảnh này?

Đúng lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng gào thét trầm đục.

"Địch tập, địch tập!" Tiếng gào thét chưa dứt, tiếng la hét hoảng loạn của thủy thủ liền theo sau.

"Địch tập?" Lâm Nghệ hừ lạnh một tiếng, một tay nắm lấy cung tiễn trên bàn.

Vừa hay đang có chút uất ức, có chút tức giận, kẻ địch đã đến tận cửa, vừa vặn có thể xả một trận!

Lâm Nghệ vừa mở cửa, vừa vặn thấy Thanh Vũ tay cầm trường tiên, bên hông đeo trường kiếm, Thanh Vũ vội vàng nói: "Đừng đi đâu cả, thiếp thân có thể giải quyết!" Nói xong, không cho Lâm Nghệ cơ hội mở miệng, nàng trực tiếp đóng cửa rời đi.

Lâm Nghệ đứng sau cánh cửa cười cười, mở cửa, nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Bây giờ đang ở trên thuyền, đương nhiên không thể trơ mắt nhìn người khác chiếm đoạt con thuyền này.

Trên boong tàu, Thanh Vũ và các thủy thủ đều đã nghiêm chỉnh chờ đợi.

Thấy Lâm Nghệ lên, Thanh Vũ chỉ nhíu mày, không nói gì thêm.

Đúng lúc đó, một chiếc thuyền lớn nhanh chóng tiếp cận, buồm bay phấp phới, phát ra âm thanh cực lớn.

"Ha ha ha ha..." Một người đứng ở mạn thuyền lớn, tiếng cười lớn truyền đến: "Thanh Vũ, thuyền trưởng kia đã chết từ lâu rồi, bây giờ ngoan ngoãn theo ta, ta tự nhiên sẽ cho một số lợi ích nhất định, nếu không!" "Giết!" Đằng sau bóng người cao lớn kia, lập tức xuất hiện hơn ba mươi thủy thủ, vung đại đao, hưng phấn la hét.

Thân thể Thanh Vũ run rẩy không ngừng, nàng nhịn xung động muốn nhìn về phía Lâm Nghệ, tay nắm roi da, lạnh lùng nói: "Hoàng Nhiên, chờ thuyền trưởng của thiếp thân quay về, sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt cho hành động hôm nay." "Quay về?

Ha ha ha ha..." Hoàng Nhiên cười lớn một tiếng: "Nếu thuyền trưởng có thể quay về, ta còn đứng ở đây sao?" "Đại tỷ?" Các thủy thủ trên thuyền đều nhìn về phía Thanh Vũ, ánh mắt mang theo sự hỏi han, lo lắng.

"Xem ra, hắn chưa nói cho người khác biết à, vậy để ta nói cho biết.

Thuyền trưởng của ngươi đã bị thủ vệ Cự Lực Thành giết chết rồi, ngoan ngoãn đầu hàng ta, ta sẽ cho một con đường sống!" "Nếu không, ta sẽ đếm ba tiếng!" Hoàng Nhiên liếm môi, ánh mắt lướt qua Thanh Vũ từ trên xuống dưới.

"Hoàng Nhiên, thiếp thân chết, cũng sẽ không để ngươi được lợi, giết!" Thanh Vũ khẽ quát một tiếng, trực tiếp xông về phía Hoàng Nhiên.

“Ha ha ha ha, chết sao?” “Nếu đã như vậy, ta sẽ thỏa mãn tâm nguyện đó của ngươi.

Còn về phần ngươi...

đương nhiên phải chơi đùa cho thỏa thích rồi mới chết!” Hoàng Nhiên cười lớn một tiếng, bay lên không, phát ra một luồng hỏa diễm.

Hỏa diễm tránh khỏi Thanh Vũ, trực tiếp bay về phía con thuyền.

Là người hiểu đạo pháp, Thanh Vũ tự nhiên biết luồng hỏa diễm này ẩn chứa sức mạnh mạnh mẽ đến mức nào, nước phàm tục căn bản không thể dập tắt.

“Tránh ra, mau tránh ra!” Thanh Vũ vung roi dài, đánh vào luồng hỏa diễm, đồng thời lớn tiếng quát các thủy thủ trên thuyền.

“Đại tỷ!” Các thủy thủ trên thuyền phẫn nộ gào lên một tiếng, không những không điều khiển thuyền tránh ra, ngược lại còn ném ra các loại dây móc, nối liền sang thuyền đối phương.

Thanh Vũ nhẹ nhàng đạp một cái lên sợi dây nối giữa hai thuyền, nhanh chóng nhảy lên, tốc độ nhảy vọt cao gấp ba lần so với vừa nãy.

Roi da trong tay nàng đã biến thành trường kiếm, nàng khẽ quát một tiếng: “Hoàng Nhiên, nạp mạng!” Thanh Vũ tràn đầy tự tin, phẫn nộ nhìn đối phương.

Tối qua nàng đã học đạo pháp cả một đêm, cuối cùng cũng bước vào cảnh giới đệ nhất trọng của Lực chi Đại Đạo, lúc này liền cho đối phương một bất ngờ không kịp trở tay.

“Thanh Vũ, ngươi thật sự nghĩ như vậy có thể giết được ta sao?” Nhìn thấy trường kiếm sắp đâm vào người, Hoàng Nhiên cười lắc đầu, bước một bước trong hư không, tránh khỏi trường kiếm, đứng cạnh Thanh Vũ.

Thanh Vũ nghiêng đầu giận dữ nhìn đối phương, trên mặt Hoàng Nhiên mang theo nụ cười dâm đãng, đã ôm chặt lấy Thanh Vũ, lòng bàn tay thôi động ra một luồng hoàng quang, Thanh Vũ khẽ rên một tiếng, trực tiếp hôn mê.

"Ha ha ha ha..." Hoàng Nhiên cười lớn, vừa bay lượn trên không về phía con thuyền, vừa vung ra một luồng hỏa diễm khổng lồ, rơi xuống boong tàu nơi Lâm Nghệ đang ở.

Oanh...

Boong tàu lập tức bốc cháy dữ dội.

"Báo thù cho đại tỷ!" "Giết!" Các thủy thủ gào thét phẫn nộ, từng người một xông ra khỏi biển lửa, nhảy lên sợi dây thừng, nhanh chóng chạy về phía thuyền đối diện.

Các thủy thủ trên thuyền đối diện cầm đại đao, không chặt đứt sợi dây, cười ha hả, khinh thường nhìn những thủy thủ này.

Lâm Nghệ chạy đến mạn thuyền, chuẩn bị nhảy xuống biển.

Hiện tại trên người y không có chút đạo pháp nào, ở lại đây chỉ có một con đường chết!

Nếu có năng lực, đương nhiên sẽ ra tay, nhưng dốc toàn lực ra tay, có lẽ có thể giết thêm vài thủy thủ trên thuyền đối diện, nhưng lại không thể giết chết Hoàng Nhiên, kết quả cũng sẽ không có gì khác biệt, ngược lại còn phải bỏ mạng.

Đúng lúc đó, một giọng nói vang lên trong đầu Lâm Nghệ.

"Tiễn Đạo Hệ Thống tái kích hoạt!" "Chúc mừng túc chủ, Hỏa Diễm Tiễn Đạo thăng cấp ba!" Hệ thống tái kích hoạt rồi sao?

Lâm Nghệ kinh ngạc trong khoảnh khắc, lập tức làm động tác giương cung lắp tên.

Ngay lập tức, ngọn lửa đang bùng cháy dữ dội dưới chân và xung quanh y, toàn bộ đều bay về phía trường tiễn.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ ngọn lửa trên thuyền đều tắt ngúm, dung nhập vào mũi tên của Lâm Nghệ.

Xuy...

Mũi tên xé gió, bắn về phía Hoàng Nhiên.

"Chúc mừng túc chủ, Hỏa Diễm Tiễn Đạo thăng cấp năm!"...

"Chúc mừng lão đại, hạ hỉ lão đại!" Trên thuyền đối diện, Hoàng Nhiên vừa mới hạ xuống, các thủy thủ liền tiến lên hành lễ với Hoàng Nhiên.

Hoàng Nhiên vừa kẹp lấy Thanh Vũ, vừa cười lớn ha hả: "Hôm nay rượu thịt cứ mở ra, mọi người cứ hưởng thụ thật tốt!" "Đa tạ lão đại, đa tạ lão đại!" Các thủy thủ đều hưng phấn la hét, căn bản không để tâm đến các thủy thủ đang tấn công.

Hoàng Nhiên cười lớn ha hả, bàn tay đang kẹp lấy Thanh Vũ không an phận, trong lòng một luồng hỏa diễm đang bùng cháy, một cước đá văng cửa khoang, định phát tiết thật tốt một trận.

Vào đúng lúc này, một đạo hoàng quang sáng chói bỗng nhiên lóe lên trước mặt các thủy thủ.

"Ai?!" Hoàng Nhiên vội vàng quay người, quát lớn một tiếng, trên lòng bàn tay còn lại ngưng tụ ra một luồng hỏa diễm đang cuồn cuộn cháy.

Phốc... một tiếng động nhẹ, Hoàng Nhiên khó tin cúi đầu, nhìn thấy mũi tên xuyên thủng cổ.

Oanh...

Hỏa diễm trên mũi tên bùng phát, ý thức của Hoàng Nhiên vẫn còn

đó, thấy một luồng hỏa diễm bay lên không, chiếu sáng tất cả mọi thứ trước mắt.

Đầu của Hoàng Nhiên trong nháy mắt cháy thành tro bụi, mãi đến lúc này, thi thể không đầu của Hoàng Nhiên mới "cô đông" một tiếng đổ xuống boong tàu.

Những thủy thủ vừa rồi còn đang vui mừng khôn xiết, nụ cười trên mặt còn chưa kịp thay đổi, lúc này đều há hốc mồm, vẻ mặt kinh ngạc.

Hoàng Nhiên lừng lẫy danh tiếng, vô sở bất năng trong lòng bọn họ, cứ thế chết đi rồi sao?

Chương 217

Các thủy thủ đang chạy trên sợi dây, cũng khó tin nhìn cảnh này, hoàn toàn quên mất tình cảnh hiện tại.

Khoảnh khắc tiếp theo, "phốc thông" một tiếng rơi xuống biển lớn, vừa vặn mở ra một con đường cho Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ vượt qua sợi dây, một đường thông suốt không trở ngại đến bên cạnh Hoàng Nhiên, thu hồi mũi tên đã bắn chết Hoàng Nhiên.

Mũi tên một lần nữa đặt lên cung tiễn, phía trước tự động bốc cháy một luồng hỏa diễm.

Phốc thông, phốc thông...

Các thủy thủ trên boong tàu đều quỳ xuống, nhao nhao cầu xin: "Đầu hàng, chúng ta đầu hàng!" Mãi đến lúc này, các thủy thủ trên chiếc thuyền kia mới cuối cùng lên được thuyền, vẻ mặt kinh ngạc nhìn tất cả.

"Giao lại cho ngươi." Lâm Nghệ thu cung tiễn, trở về phòng.

Gần giữa trưa, tiếng gõ cửa vang lên.

Thanh Vũ bưng mâm cơm, đặt lên bàn trước mặt Lâm Nghệ, hướng Lâm Nghệ hành lễ: "Lần này đa tạ Lâm huynh, mạng của thiếp thân, đều do Lâm huynh cứu, sau này Lâm huynh chỉ cần có phân phó..." "Nếu đã như vậy, cô nương mời ngồi." Lâm Nghệ cầm một miếng thịt nướng cắn một miếng, cười nói.

Thanh Vũ biểu cảm kinh ngạc trong khoảnh khắc, sau đó bình tĩnh lại, kéo một chiếc ghế ngồi đối diện Lâm Nghệ.

"Lâm huynh có phân phó gì sao?" Thanh Vũ nhỏ giọng hỏi.

“Lời cô nương nói trước đó, e rằng không hoàn toàn là sự thật?” Lâm Nghệ cười nói: “Nếu ta không nhầm, dựa theo phân chia cảnh giới, Hoàng Nhiên kia, ít nhất cũng là đệ nhị trọng, lại chuyên môn nhắm vào một con thuyền, và, thân phận của hắn là gì?” Sắc mặt Thanh Vũ tái nhợt, giải thích: “Lâm huynh hẳn đã nhìn thấy, cũng đã nghe thấy...” “Không sai.” Lâm Nghệ gật đầu: “Nếu là lần đầu gặp mặt, vì dung nhan của cô nương mà tranh đấu một phen, thì quả thực tình có thể hiểu được.” Thanh Vũ ngẩng đầu nhìn Lâm Nghệ một cái, nhưng lại thấy Lâm Nghệ căn bản không hề nhìn nàng.

Tình huống mà Thanh Vũ nhiều năm chưa từng gặp phải, dung nhan của nàng, vóc dáng của nàng, khoảng cách gần như vậy, người đàn ông nào lại không nhìn?

Lâm Nghệ tiếp tục nói: “Nhưng, Hoàng Nhiên kia rõ ràng đang truy đuổi, thuyền trưởng vừa chết, hắn từ Cự Lực Thành có được tình báo, chuyên môn truy đuổi đến đây, cô nương cảm thấy có khả năng sao?” Nếu thế giới này thật sự không có quá nhiều người tu đạo, thì với bản lĩnh của Hoàng Nhiên, cùng với khả năng hậu thuẫn có được tình báo từ Cự Lực Thành, đi đâu mà không có nữ nhân, việc gì phải truy đuổi một mình Thanh Vũ không buông?

“Thiếp thân, thiếp thân cũng...” “Nếu cô nương không nói rõ chi tiết cho ta biết, tiếp theo, e rằng không biết sẽ có bao nhiêu người đến, cô nương có năng lực đối phó từng người một sao?” “Thiếp thân...” Thanh Vũ ngẩng đầu trừng mắt nhìn Lâm Nghệ, đôi môi mấp máy mấy cái, nhưng vẫn không thốt ra lời nào.

Lâm Nghệ cười nói: “Đợi cô nương hiểu rõ rồi hãy tìm ta, tiếp theo, ta sẽ trong phạm vi lực sở năng cập mà che chở cô nương thêm một lần nữa.” Biểu cảm trên mặt Thanh Vũ liên tục thay đổi mấy lần, cuối cùng nàng đứng dậy, hướng Lâm Nghệ hành lễ nói: “Đa tạ Lâm huynh.” Sau khi Thanh Vũ rời đi, Lâm Nghệ khẽ quát một tiếng: “Tiến

vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng!" Oanh...

Oanh oanh...

Lâm Nghệ trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng bắn ra từng mũi tên một.

"Chúc mừng túc chủ, Hỏa Diễm Tiễn Đạo thăng cấp mười!" "Chúc mừng túc chủ, Hỏa Diễm Tiễn Đạo thăng cấp mười ba!" "Chúc mừng túc chủ, Hỏa Diễm Tiễn Đạo thăng cấp mười lăm!" Cả buổi chiều, Lâm Nghệ đều ở trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng, bắn ra không biết bao nhiêu mũi tên.

Nhưng, sau khi thăng cấp mười lăm thì không tiến triển nữa, cũng không có Đại Đạo Hỏa Diễm ngưng tụ ra.

Lâm Nghệ nhíu mày ngồi xuống, xem ra, Đại Đạo Hỏa Diễm đã có người đi đến tận cùng, chấp chưởng loại quy tắc Đại Đạo này, căn bản không cho người khác cơ hội lĩnh ngộ quy tắc này.

Tuy nhiên, tuy không có quy tắc, nhưng Lâm Nghệ một lần nữa có đạo pháp.

Hỏa diễm trong cơ thể đang bùng cháy dữ dội, bây giờ bắn ra một tiễn, hẳn có thể trực tiếp khiến một chiếc thuyền lớn hóa thành tro bụi.

Cũng không biết bản lĩnh như vậy thuộc cảnh giới công pháp đệ mấy trọng của thế giới này.

Lâm Nghệ gõ ngón tay trên mặt bàn, tiếp theo, xem Thanh Vũ bên kia cân nhắc thế nào.

Nếu Thanh Vũ cứ mãi không nói, vậy thì đợi thêm ba ngày, sau đó trực tiếp rời đi, thông qua việc chiến đấu với người khác, xem có thể tìm ra Đại Đạo có quy tắc hay không.

Tiện thể, cũng coi như đã chiếu cố Thanh Vũ rồi!

Ánh mắt Lâm Nghệ một lần nữa rơi trên những tờ giấy kia.

Nhanh chóng, Lâm Nghệ đã khắc toàn bộ trận pháp trên những tờ giấy đó vào trong đầu.

Trên boong tàu, Thanh Vũ thổi gió biển, đi đi lại lại trong sự băn khoăn.

Tất cả thủy thủ trên chiếc thuyền của Hoàng Nhiên đều đã bị giết sạch, những thứ có giá trị đều được chuyển lên thuyền này, chiếc thuyền kia sớm đã hóa thành tro bụi.

Những lời của Lâm Nghệ...

"Chuyển hướng, về nhà!" Thanh Vũ bỗng nhiên khẽ quát một tiếng.

"Đại tỷ!" Các thủy thủ thò đầu ra, khó tin nhìn Thanh Vũ.

"Về nhà!" Thanh Vũ lặp lại một lần, đi xuống boong tàu, đi về phía phòng của Lâm Nghệ.

"Xem ra, cô nương đã hiểu ra rồi?" Lâm Nghệ cười nói.

"Lần này đa tạ Lâm huynh đã cứu mạng." Thanh Vũ đã đưa ra quyết định, khôi phục lại vẻ sảng khoái như tối qua, hướng Lâm Nghệ ôm quyền nói: "Hiện tại thiếp thân đang trên đường quay về, đợi sau khi về tới, Đại trưởng lão tự nhiên sẽ giải thích tất cả cho Lâm huynh." "Đại trưởng lão?" Lâm Nghệ hỏi ngược lại một câu, cười gật đầu: "Cũng tốt!" "Vậy Lâm huynh nghỉ ngơi sớm đi, thiếp thân không quấy rầy Lâm huynh nữa." Đại trưởng lão...

Thú vị!

Xem ra, người áo đen kia, bao gồm cả Thanh Vũ, lai lịch đều không đơn giản như vậy.

Xem từ phía Đại trưởng lão, có thể nhận được thêm nhiều tin tức hơn không, đặc biệt là tin tức về đạo pháp và quy tắc.

Thuyền lướt đi trên mặt biển yên ả lặng sóng, một tháng sau, cuối cùng cũng thấy một hòn đảo xanh tươi.

Trong khoảng thời gian đó, Lâm Nghệ đã thực hiện vô số thử nghiệm trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Tràng.

Ví dụ như không ngừng bắn ra mũi tên, ví dụ như dùng hỏa diễm ngưng tụ ra đồ án trận pháp dưới chân, muốn kích hoạt quy tắc Đại Đạo, nhưng tất cả đều không có bất kỳ kết quả nào.

Lâm Nghệ đã thử vài lần trên mặt biển, dùng hỏa diễm bố trí trận pháp, kết quả, chỉ khiến tốc độ hấp thu linh lực của cơ thể hơi tăng cường một chút mà thôi.

Xem ra, chỉ có thể chờ Đại trưởng lão trong miệng Thanh Vũ giải thích.

Việc người áo đen trộm cuốn sách kia, có lẽ có liên quan đến Đại trưởng lão.

Rõ ràng, người áo đen trộm sách không phải để tu luyện.

Lâm Nghệ tuy có chút tò mò về phương pháp tu luyện Lực chi Đại Đạo của Cự Lực Thành, và cũng khẳng định nếu y mở miệng, Thanh Vũ sẽ không dám không cho xem.

Nhưng người áo đen không tu luyện loại pháp môn tương tự, Lâm Nghệ cuối cùng đã dập tắt ý nghĩ đó trong lòng. ...Thanh Mộc Đảo.

Trên hòn đảo, một ông lão tay cầm gậy chống đứng phía trước, đằng sau là vài trăm nam nữ thanh niên cường tráng.

“Đại trưởng lão!” Một thanh niên tiến lên ôm quyền nói: “Đại trưởng lão, hỏa nha thế hung hãn, nếu một khi đốt cháy hòn đảo, tộc

nhân trên đảo e rằng đều phải...

Đại trưởng lão, rút lui đi!" "Câm miệng!" Ông lão trừng mắt nhìn thanh niên một cái: "Ta có thể đánh lui hỏa nha một lần, có thể đánh lui hai lần, ba lần, vô số lần!" "Ai còn từ bỏ hòn đảo, sẽ bị xử lý như kẻ phản nghịch trong tộc!" Ông lão thân hình không cao, giọng nói không lớn, nhưng vài câu nói lại hùng hồn mạnh mẽ, nhất thời, tất cả thanh niên cường tráng đều cúi đầu, hướng ông lão ôm quyền nói: "Cẩn tuân mệnh lệnh của Đại trưởng lão!" Cách Thanh Mộc Đảo trăm dặm, hai người đang đứng trên mặt biển, mặt biển cuồn cuộn sóng, ngay sau đó, một người khác cũng xuất hiện trên mặt biển.

Một người cười ha hả nói: "Ta xin giới thiệu với hai vị, vị này là Tiếu Lương đạo hữu của Lưu Hoàng Đảo, vị kia là Hóa Vũ đạo hữu của Dương Lưu Loan." Tiếu Lương thân hình cao lớn, sau khi cười ôm quyền với Hóa Vũ, liền quay sang người ở giữa: "Những con hỏa nha kia, là do Cừ Thanh đạo hữu điều khiển sao?" Cừ Thanh cười lắc đầu: "Tại hạ tu luyện công pháp mộc thuộc tính, chưa đến đệ tứ trọng, làm sao có thể điều khiển nhiều hỏa nha như vậy?" "Vậy...?" Tiếu Lương và Hóa Vũ đều nhìn chằm chằm Cừ Thanh.

Hai người bọn họ lần lượt tu luyện công pháp hỏa thuộc tính và thủy thuộc tính, hiện tại đang ở đỉnh phong đệ tam trọng, ngay cả đệ tứ trọng cũng chưa đạt tới.

"Là ai sao, tự nhiên là em gái ta." Cừ Thanh cười ha ha nói.

"Cừ Âm đạo hữu?" Tiếu Lương kinh ngạc nói: "Cừ Âm đạo hữu tu luyện Hỏa Diễm chi đạo sao?" Cừ Thanh khẽ mỉm cười, không trả lời câu hỏi đó, nhìn chằm chằm vào những con hỏa nha đang gào thét bay đi, gần như chiếm nửa bầu trời, nói: "Hai vị đạo hữu cứ yên tâm, lần này chiếm giữ Thanh Mộc Đảo, chỉ cần hai vị đạo hữu dốc sức, thù lao trước đó sẽ không thay đổi, Thiên Sơn Đảo của ta, vẫn sẽ duy

trì quan hệ hữu hảo với hai vị đạo hữu." "Đa tạ Cừ huynh!" Tiếu Lương và Hóa Vũ đồng thời ôm quyền với Cừ Thanh: "Cừ huynh cứ việc phân phó!" Cừ Thanh cười nói: "Không vội, chờ em gái ta điều khiển hỏa nha kéo chân những người trên Thanh Mộc Đảo, hai vị đạo hữu cứ cùng ta giết chết lão già kia là được." Tiếu Lương và Hóa Vũ lén lút trao đổi ánh mắt, trong lòng chỉ có thể cười khổ.

Cừ Thanh chỉ một mình, hai nhà liên thủ, cũng không đến mức sợ Cừ Thanh.

Kết quả, bây giờ em gái Cừ Thanh đang bế quan đã xuất thế, lại có thể điều khiển nhiều hỏa nha đến vậy.

Thế cục mạnh hơn người, có thể làm gì? ...Trên thuyền.

"Đại tỷ, hỏa nha!" Thủy thủ hoảng hốt la lên.

Trên người Thanh Vũ quang mang lóe lên, gần như phá không, trực tiếp đáp xuống boong tàu.

Hỏa nha?

Chẳng lẽ thế giới này có những thứ tương tự yêu thú sao?

Lâm Nghệ đeo cung tiễn, lên trên boong tàu.

Trên không trung xa xa, hỏa nha gần như chiếm trọn cả hòn đảo nhỏ, phát ra tiếng kêu chói tai, đang bay xuống hòn đảo đó.

Trên hòn đảo nhỏ, Đại trưởng lão chống cây gậy gỗ, lớn tiếng gào thét: "Sâm Lâm chi Thần vĩ đại, xin hãy bảo hộ ta!" Nói xong, Đại trưởng lão cắm cây gậy gỗ vào khối đá trước mặt.

Cây gậy gỗ bắt đầu sinh trưởng nhanh chóng, trong chớp mắt, biến thành một cây đại thụ đường kính hơn ba mét, cao hơn trăm trượng.

Trên đại thụ bay ra từng đạo dây leo, đánh vào những con hỏa nha

đang bay kia.

Đại trưởng lão thở hổn hển mấy hơi, quay người đối mặt với tộc nhân: "Sâm Thần đã bảo hộ chúng ta rồi, tộc nhân, giết!" "Giết!" Thấy cây cối bỗng nhiên biến lớn đến vậy, ngay cả tộc nhân ban đầu đánh trống lui quân, lúc này cũng đều ngây người.

Sau khi phản ứng lại, những tộc nhân này nhanh chóng nhảy lên, tay cầm đại đao trường kiếm, thậm chí cả gậy gộc dụng cụ nhà bếp, nhanh chóng leo lên cây đại thụ, chém giết hỏa nha trên không trung.

Oanh, oanh...

Từng con hỏa nha hóa thành hỏa diễm rơi xuống đại thụ, nhưng, đại thụ không hề có dấu hiệu cháy, vẫn không ngừng sinh trưởng, dây leo vẫn không ngừng vung ra, quất chết những con hỏa nha kia.

Chỉ là, nhiều hỏa nha hơn nữa đã bay đến.

Những con bị đại thụ ngăn cản, chưa đến một phần trăm!

Nhiều hỏa nha hơn nữa vòng qua đại thụ, bay về phía hòn đảo nhỏ, rơi xuống hòn đảo nhỏ, nhanh chóng, nhà cửa trên hòn đảo nhỏ bắt đầu bốc cháy, rừng cây bắt đầu bốc cháy.

Sắc mặt Đại trưởng lão càng lúc càng tái nhợt, nắm chặt miếng ngọc bội màu xanh lá cây treo trên ngực, nhìn chằm chằm hỏa nha trên không trung.

Nhìn ngọn lửa càng lúc càng cường thịnh, Đại trưởng lão dường như cuối cùng đã hạ quyết tâm.

Bỗng nhiên, Đại trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, thân thể cũng lung lay sắp đổ.

Nhưng, miếng ngọc bội màu xanh lá cây treo trên ngực lại lóe sáng, sau đó, tốc độ sinh trưởng của đại thụ càng nhanh hơn, chặn lại

nhiều hỏa nha hơn.

Chỉ là, so với số lượng hỏa nha càng ngày càng nhiều, bây giờ mới làm như vậy, chẳng khác nào lấy cốc nước dập lửa xe đầy củi.

"Đại tỷ, cả hòn đảo đều cháy rồi, chúng ta có nên..." Thủy thủ nắm chặt đại đao trong tay, do dự nhìn Thanh Vũ.

Thanh Vũ không nói một lời, bỗng nhiên nhảy cao, nhanh chóng chạy trên mặt nước.

"Đại tỷ..." Thủy thủ đầu tiên ngây người, sau đó lớn tiếng la lên: "Tìm thuyền, mau tìm thuyền!" ...

"Di?" Cừ Thanh kinh ngạc một tiếng, nhìn về phía Thanh Vũ đang chạy.

"Cừ huynh, bất kể là ai, cứ giao cho ta đối phó được không?" Hóa Vũ ôm quyền nói.

"Như vậy cũng tốt." Cừ Thanh cười gật đầu nói: "Nếu đã đến từ con thuyền kia, vậy con thuyền đó, giao cho Tiếu huynh." Tiếu Lương cười ha hả: "Tại hạ cũng có ý này, xin Hóa huynh đưa tại hạ một đoạn." "Điều đó là đương nhiên." Hóa Vũ khẽ mỉm cười, đạo pháp trong cơ thể lưu chuyển, dưới chân Tiếu Lương mặt biển cuồn cuộn nổi lên sóng lớn.

Tiếu Lương cứ thế đứng trên sóng lớn, nhanh chóng tiếp cận thuyền.

Hóa Vũ thì nhảy vọt vào đại dương, tung tích hoàn toàn biến mất.

"Vậy, vậy là Tiếu Lương sao?!" Trên boong tàu, các thủy thủ nhìn Tiếu Lương không ngừng tiếp cận, liên tục lùi lại.

"Mạnh không?" Lâm Nghệ nắm trường cung, bình tĩnh nhìn Tiếu Lương hỏi.

“Hắn, hắn mạnh hơn hỏa diễm mà Hoàng Nhiên thi triển, chúng ta, chúng ta e rằng...” Các thủy thủ thân hình cao lớn đều run rẩy.

Chương 218

Hỏa diễm sao?

Lâm Nghệ trong lòng cười gật đầu, chính là Hoàng Nhiên điều khiển hỏa diễm, đã đánh thức hệ thống của y.

Kết quả, bây giờ lại có một kẻ điều khiển hỏa diễm.

Quả thực, trên biển lớn, kẻ điều khiển hỏa diễm rất lợi hại, một chiêu hỏa diễm đánh ra, trực tiếp thiêu hủy thuyền, thiêu chết thủy thủ.

"Không cần lo lắng, cứ giao cho ta là được." Lâm Nghệ cười nói.

Các thủy thủ kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ, nhưng chuyện Lâm Nghệ nhẹ nhàng bắn một tiễn giết chết Hoàng Nhiên, lại khiến họ cảm thấy Lâm Nghệ có thể thành công.

"Đa, đa tạ!" Các thủy thủ hướng Lâm Nghệ ôm quyền, sau đó vội vàng lùi lại mấy bước, nhường ra toàn bộ boong tàu.

Oanh...

Sóng lớn dưới chân Tiếu Lương va đập vào thuyền, thuyền lắc lư, Tiếu Lương nhẹ nhàng nhảy lên, đáp xuống boong tàu, khóe miệng mang theo nụ cười tự tin, tùy ý nhìn Lâm Nghệ một cái.

"Sơn Dương, cút ra đây!" Tiếu Lương ánh mắt khinh thường, trực tiếp phớt lờ Lâm Nghệ.

"Tiếu Lương, nếu thuyền trưởng của chúng ta còn ở đây, cho ngươi một trăm cái gan, ngươi cũng không dám lên thuyền!" Thủy thủ cầm đại đao chỉ vào Tiếu Lương mà mắng.

"Không dám sao?

Ha ha ha ha...” Tiếu Lương cười lớn: “Vậy thì, ta bây giờ đang ở đây, Sơn Dương, ta đếm ba tiếng, nếu không ra, hãy chờ bị ta thiêu chết đi!” “Sơn Dương, thuyền trưởng của con thuyền này sao?” Lâm Nghệ hỏi.

Hẳn là người áo đen kia, Lâm Nghệ và Thanh Vũ nói chuyện về người áo đen, nhưng chưa bao giờ đề cập đến tên.

Thanh Vũ không chủ động nói, Lâm Nghệ liền không hỏi, dù sao cũng là một người đã chết, có một cái biệt danh là được.

Tiếu Lương bỗng nhiên giận dữ nhìn Lâm Nghệ, một đạo hỏa quang trực tiếp bay về phía Lâm Nghệ: “Tạp chủng từ đâu ra, cũng xứng nói chuyện với ta.” Lâm Nghệ vung cánh tay, nhẹ nhàng gạt đi luồng hỏa diễm đó.

Tiếu Lương cười lạnh nói: “Ta cứ tưởng vì sao lại lớn mật đến vậy, hóa ra cũng là kẻ tu luyện đạo pháp.

Nếu đã vậy, vậy thì ta sẽ giết ngươi trước!” Đồng thời lúc Tiếu Lương nói, hắn đột nhiên xông về phía Lâm Nghệ, toàn thân trên dưới bốc cháy hỏa quang dữ dội.

Lâm Nghệ nhẹ nhàng kéo dây cung, nhưng, hệ thống không hề có bất kỳ phản ứng nào...

Chứng tỏ, đạo pháp của người này quá yếu kém, cho nên, Tiễn Đạo Hệ Thống không đưa ra phản hồi, cũng không thể nhận được thứ gì có giá trị từ trên người đối phương.

“Chết đi!” Tiếu Lương cười nanh ác, lòng bàn tay hỏa diễm dữ dội, chụp thẳng xuống đầu Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ lùi lại một bước, bắn ra cung tiễn.

Đồng thời, hai tay Tiếu Lương cũng đã vỗ vào vai Lâm Nghệ.

Trên mặt Tiếu Lương vừa lộ ra nụ cười lạnh đắc ý, bỗng nhiên cúi đầu nhìn xuống ngực.

Mũi tên đang khẽ run rẩy đó!

Hỏa diễm trên người hắn tắt ngúm, đạo pháp trong cơ thể cũng dường như biến mất.

Tiếu Lương ngẩng đầu, phẫn nộ nhìn Lâm Nghệ, há to miệng, muốn dẫn bạo tất cả đạo pháp trong cơ thể, trực tiếp thiêu chết Lâm Nghệ.

Nhưng, mũi tên lại nhanh hơn Tiếu Lương một bước mà bốc cháy hỏa diễm.

Tiếu Lương chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, tiếp đó, không còn bất kỳ cảm giác nào.

Cô đông...

Thi thể không đầu đổ xuống boong tàu, tình cảnh giống hệt khi Hoàng Nhiên chết đi.

Các thủy thủ trên boong tàu, thủy thủ điều khiển buồm, tất cả đều bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh hãi.

Tiếu Lương mạnh đến mức nào, không ai là không rõ.

Lưu Hoàng Đảo do Tiếu Lương trấn giữ, lớn hơn và mạnh hơn Thanh Mộc Đảo nơi họ an cư rất nhiều.

Từ việc Tiếu Lương chỉ mang theo người đến Thanh Mộc Đảo danh nghĩa là giao hoán, thực chất là uy hiếp, Thanh Mộc Đảo không có chút vốn liếng nào.

Kết quả, Tiếu Lương lại chết đi như vậy?

Thuyền trưởng của họ, cũng không có cách nào nhẹ nhàng giết chết Tiếu Lương đến thế.

“Còn ngây người ra đó làm gì, về đảo?” Lâm Nghệ nói với các thủy thủ.

“Vâng!” Các thủy thủ lúc này mới phản ứng, liên tục gật đầu với Lâm Nghệ.

“Vậy, còn đại tỷ bên kia thì sao?” Buồm đã giương, thuyền muốn khởi động, thủy thủ mới đến gần Lâm Nghệ hỏi.

Lâm Nghệ nhìn về phía Thanh Vũ đang chạy.

Bỗng nhiên, một đạo sóng lớn cuồn cuộn đổ ập xuống đầu Thanh Vũ, ngay sau đó, một người thân hình không cao, nhưng vô cùng nhanh nhẹn xuất hiện bên cạnh Thanh Vũ, tay cầm một thanh đoản đao chém về phía eo Thanh Vũ.

Thanh Vũ khẽ quát một tiếng, tay trái nắm chặt roi da đánh về phía đoản đao, nhưng, tốc độ đối phương quá nhanh, roi da của Thanh Vũ chỉ đánh trúng cánh tay đối phương, đoản đao đã trực tiếp đâm vào cơ thể Thanh Vũ.

“Đại tỷ...” Các thủy thủ hô hoán, dốc toàn lực chèo thuyền, tiếp cận hòn đảo cũng như tiếp cận Thanh Vũ.

Lâm Nghệ nhíu mày một cái, lắp cung tiễn.

Khoảnh khắc tiếp theo, cung tiễn xé gió.

Các thủy thủ đều ngây người.

Thanh Vũ và Hóa Vũ đang nhanh chóng đánh nhau trên mặt biển, như vậy mà bắn ra một tiễn, sẽ bắn trúng đại tỷ sao?

Phanh... một luồng hỏa diễm bỗng nhiên bốc cháy trên mũi tên.

“Đại tỷ cẩn thận!” Mãi đến lúc này, các thủy thủ mới phản ứng, phát ra tiếng la hét.

“Tiểu Lương?!” Hóa Vũ giận dữ quát một tiếng, tưởng rằng Tiểu

Lương đã phản bội.

Không, Hóa Vũ phản ứng không hề chậm, hai tay vung lên, một đạo thủy tường ngưng tụ trước mặt, phẫn nộ nhìn chằm chằm mũi tên đang bay tới.

"Chúc mừng túc chủ, Trọng Thủy Tiễn Đạo thăng cấp ba!" Trong đầu Lâm Nghệ, tiếng hệ thống truyền đến.

Khoảnh khắc tiếp theo, mũi tên nhẹ nhàng phá vỡ thủy tường trước mặt Hóa Vũ, bắn trúng yết hầu của Hóa Vũ.

Hóa Vũ vẫn duy trì thủy tường, ngây người đứng tại chỗ, tiếp đó, Hóa Vũ nhìn thấy ánh sáng lóe lên...

Thanh Vũ một tay nắm roi da, một tay nắm trường kiếm, vẫn khó tin nhìn tất cả.

Kẻ mà nàng dốc toàn lực cũng không thể kháng cự, suýt chút nữa khiến nàng mất mạng, Hóa Vũ lại chết đi như vậy sao?

Một bức thủy tường dày nặng đến thế, lại không ngăn được một tiễn của Lâm Nghệ?

"Làm phiền cô nương rồi." Đúng lúc đó, thuyền cách Thanh Vũ không đến hai trăm mét, trong tai Thanh Vũ truyền đến giọng nói của Lâm Nghệ.

Thanh Vũ sững sờ, rồi mới hiểu ý Lâm Nghệ, vội vàng đến bên cạnh Hóa Vũ, nhặt mũi tên của Lâm Nghệ, nhảy lên thuyền.

Không xa đó, Cừ Thanh đứng trên mặt biển, cũng khó tin nhìn tất cả.

Tiếu Lương chết rồi, Hóa Vũ cũng chết rồi?

Chẳng lẽ, tên Sơn Dương thần thần bí bí, quỷ quỷ quái quái kia đã thành công?

Bắn tên?

Không phải bản lĩnh của Sơn Dương a!

Và, Sơn Dương chẳng phải đã đi Cự Lực Thành rồi sao, thám tử trên Thanh Mộc Đảo nói, Sơn Dương có việc quan trọng phải làm, sao lại quay về nhanh đến vậy?

Trở nên mạnh mẽ đến thế!

Nhưng, lúc này không thể lo lắng nhiều đến vậy, nếu có thể chiếm cứ Thanh Mộc Đảo đương nhiên là tốt nhất, nếu không đạt được mục tiêu, thì cũng không sao.

Tóm lại món đồ kia, nhất định phải đoạt được!

Đợi lấy được món đồ đó rồi, bất kể Sơn Dương có trở nên lợi hại đến mức nào, cuối cùng, chẳng phải cũng chỉ có một con đường chết?

Đạo pháp trong cơ thể Cừ Thanh lưu chuyển, dưới chân xuất hiện một khối ván gỗ do linh lực màu xanh ngưng tụ.

Sau đó, ván gỗ lướt phá mặt biển, nhanh chóng đi về phía Thanh Mộc Đảo, tốc độ nhanh hơn thuyền của Lâm Nghệ và những người khác gấp mười lần!

Thanh Vũ nhìn Cừ Thanh đang vượt biển, mới từ trong chấn kinh phản ứng lại, vội vàng ôm quyền với Lâm Nghệ nói: "Xin Lâm huynh viện trợ Thanh Mộc Đảo, sau này, thiếp thân nguyện làm trâu làm ngựa cho Lâm huynh!" Lâm Nghệ thu mũi tên, nhìn Cừ Thanh đang nhanh chóng tiến lên.

Y chỉ muốn quay về thế giới Hồng Hoang ban đầu, đối với việc Thanh Vũ làm trâu làm ngựa, không có một chút hứng thú nào.

"Sơn Dương vì sao lại muốn giúp hắn lấy đạo pháp?" Thanh Vũ ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ một cái.

“Kể từ khi cô nương không muốn,” Lâm Nghệ cười nói: “Ta cũng không ép buộc người khác, ta vừa cứu con thuyền và mạng của cô nương, ước định giữa chúng ta hẳn là đã hoàn thành rồi chứ?” Sắc mặt Thanh Vũ liên tục biến đổi mấy lần, rồi mới nói: “Thuyền trưởng đã giao dịch với Đại trưởng lão, và, chỉ cần Lâm huynh có thể cứu Thanh Mộc Đảo, Đại trưởng lão khẳng định sẽ mãn túc điều kiện của Lâm huynh.” “Cô nương có thể bảo đảm sao?” Thanh Vũ nhìn hòn đảo nhỏ sắp bị hỏa diễm thiêu hủy hoàn toàn, nặng nề gật đầu: “Xin Lâm huynh ra tay giúp đỡ!” “Cũng tốt,” Lâm Nghệ cười nói: “Ta tin, cô nương không phải kẻ vong ân phụ nghĩa.” Lâm Nghệ vươn cánh tay, nắm lấy vai Thanh Vũ.

Thanh Vũ theo bản năng né tránh, thậm chí sợ Lâm Nghệ trực tiếp một mồi lửa thiêu chết mình.

Nhưng cuối cùng, Thanh Vũ nhịn không động, Lâm Nghệ nắm lấy Thanh Vũ, nhảy lên mặt biển.

Sau đó, mặt biển dưới chân bỗng nhiên cuồn cuộn sóng, hai người đứng trên mặt biển, bắt đầu nhanh chóng tiếp cận Thanh Mộc Đảo.

Thanh Vũ kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ.

Chắc chắn, khi Lâm Nghệ vừa lên thuyền, y hoàn toàn không biết đạo pháp.

Kết quả, lại nhẹ nhàng giết chết Hoàng Nhiên.

Sau đó là Tiếu Lương, Hóa Vũ, những gì y thể hiện đều là đạo pháp phương diện hỏa diễm.

Hiện tại, y lại có thể sử dụng đạo pháp thủy thuộc tính rồi.

Chẳng lẽ, Lâm Nghệ đã lĩnh ngộ từ những đồ án trận pháp mà Sơn Dương để lại, cho nên mới có những biến hóa thần diệu như vậy?

Nhưng dù thế nào đi nữa, Lâm Nghệ càng cường đại, tình hình

hiện tại của Thanh Mộc Đảo càng tốt.

Nếu chậm thêm một chút nữa, e rằng chỉ có thể thay Thanh Mộc Đảo báo thù. ...Trên mặt biển, Cừ Âm bên cạnh vây quanh một đàn hỏa nha, trong tay Cừ Âm, nắm một sợi lông vũ màu đỏ rực, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, khinh thường.

Bỗng nhiên, Cừ Âm nghe thấy tiếng xé gió từ mặt biển.

"Huynh trưởng?" Cừ Âm khẽ mỉm cười, vung sợi lông vũ trong tay, hỏa nha đều tránh ra một con đường, Cừ Thanh lướt đến trước mặt Cừ Âm.

"Chuyện gì đã xảy ra, huynh trưởng vì sao lại thở hổn hển như vậy?" Cừ Âm cười hỏi.

"Không kịp nữa rồi!" Cừ Thanh thở hổn hển nói: "Dốc toàn lực ra tay, ta đi chém giết lão già kia, lấy món đồ xong trực tiếp đi." "Vì sao?" Cừ Âm hỏi: "Huynh trưởng không muốn chiếm giữ hòn đảo đó sao?" "Có kẻ lợi hại xuất hiện rồi, đã giết chết Tiếu Lương và Hóa Vũ." "Kẻ lợi hại sao?" Trên khuôn mặt xinh đẹp của Cừ Âm hiện ra nụ cười, nàng nhìn Lâm Nghệ và Thanh Vũ đang tiến lên trên mặt biển, hỏa nha bên cạnh nàng kêu lên, liền muốn bay về phía Lâm Nghệ và Thanh Vũ.

Chương 219

"Đại sự quan trọng!" Cừ Thanh vội vàng nói: "Đợi ta lấy được món đồ kia, ta sẽ đích thân báo thù!" "Thôi được!" Cừ Âm lẩm bẩm một câu: "Dù sao cũng chỉ là đám tạp ngư, huynh trưởng muốn làm gì thì làm đi." "Đa tạ muội muội đã giúp đỡ." Cừ Thanh cuối cùng cũng yên tâm một chút, sợ em gái không nghe lời, đi đánh nhau với người kia.

"Huynh trưởng cứ yên tâm, tiếp theo cứ giao cho muội." Cừ Âm cười nói, hỏa nha một lần nữa vây quanh nàng mà kêu lên.

Sau đó, nhiều hỏa diễm hơn nữa kêu gào, thậm chí không màng sinh tử mà lao xuống phía cây đại thụ khổng lồ kia!

Dưới đại thụ, Đại Trưởng lão mặt trắng bệch như tờ giấy, không một chút huyết sắc.

Thân thể già nua run rẩy không ngừng, tựa hồ một cơn gió cũng có thể thổi đổ.

Nhưng, càng nhiều hỏa nha không ngừng lao xuống, căn bản không cho Đại Trưởng lão chút thời gian nghỉ ngơi!

Phía sau, rừng rậm bốc cháy, những căn phòng tộc nhân cư trú đều cháy, thậm chí có không ít tộc nhân tử thương trong ngọn lửa.

Đại Trưởng lão sốt ruột vạn phần, nhưng sốt ruột cũng vô ích, công thế của hỏa nha ngược lại càng mãnh liệt!

Vào lúc này, Đại Trưởng lão đột nhiên cảm giác một đạo khí tức bàng bạc đang xông tới.

Y nhìn thấy một thân hình cao lớn, thanh quang lấp lánh quanh thân, đang nhanh chóng tiếp cận Cừ Thanh.

Đại Trưởng lão lại không nhịn được run rẩy, vội vàng quát lớn: "Ngăn hắn lại!" Bảy tộc nhân hộ vệ bên cạnh Đại Trưởng lão đồng loạt quát lớn một tiếng, tay cầm đại đao, xông về phía Cừ Thanh.

"Ha ha ha ha…" Tốc độ Cừ Thanh không những không giảm mà còn nhanh hơn, cười lớn nói: "Đại Trưởng lão, ngươi muốn tộc nhân của mình đi chịu chết sao?" "Dám bất kính với Đại Trưởng lão, tìm chết!" Bảy người vung vẩy đại đao, xông về phía Cừ Thanh.

"Thứ không biết sống chết!" Cừ Thanh lạnh lùng hừ một tiếng, thanh quang quanh thân lóe sáng, tốc độ lại tăng lên.

Đại đao của bảy tên thủ vệ chém vào thân Cừ Thanh, không gây cho Cừ Thanh chút thương hại nào.

Ngược lại, thanh quang từ thân Cừ Thanh bắn ra, hóa thành đao kiếm màu xanh, trực tiếp chém giết bảy người.

Khóe miệng Cừ Thanh mang theo nụ cười, tiếp tục đi về phía Đại Trưởng lão: "Không biết Đại Trưởng lão còn có thể phái bao nhiêu người đi chịu chết?

Hay Đại Trưởng lão định dùng thủ đoạn khác đối phó tại hạ?" Đại Trưởng lão nắm chặt sợi dây chuyền trước ngực, ngẩng đầu nhìn cây đại thụ cao hơn trăm mét.

"Thì ra, ngươi đã sớm tính toán?" Đại Trưởng lão giận dữ nói.

Cừ Thanh mỉm cười: "Không sai, hỏa nha thường xuất hiện ở đây, nhưng lần này lại nhiều hỏa nha như vậy, Đại Trưởng lão lại không rút lui ngay lập tức, xem ra, thật sự là trời giúp ta vậy." Đại Trưởng lão trừng mắt nhìn Cừ Thanh, cho đến khoảnh khắc này, y mới hoàn toàn hiểu rõ mọi chuyện.

Những hỏa nha này, đều do Cừ Thanh gây ra, buộc y phải phát động đạo pháp, thúc đẩy cây đại thụ sinh trưởng.

Hiện giờ, tất cả sức mạnh đều đang duy trì đại thụ, căn bản không còn bao nhiêu sức mạnh để đối phó Cừ Thanh.

Nếu lựa chọn đối phó Cừ Thanh, đại thụ sẽ biến mất, phòng tuyến duy nhất tiêu thất, tộc nhân trên cây đều sẽ rơi xuống chết.

Nhưng… nếu để Cừ Thanh đắc thủ, tộc nhân của y… "Đại Trưởng lão cứ việc yên tâm," Cừ Thanh cười nói: "Ta chỉ muốn cái tiểu đảo này, đôi bên tranh đấu lừa gạt không biết bao nhiêu năm.

Ta chỉ có một mục tiêu duy nhất, Đại Trưởng lão đưa vật kia cho ta, hòn đảo này thuộc về Thiên Sơn đảo của ta, còn những người khác muốn làm gì thì làm, những hỏa nha này và tại hạ, đều sẽ lập tức biến mất." "…" Đại Trưởng lão nhìn chằm chằm Cừ Thanh, thanh âm run rẩy nói: "Ngươi phát thệ!" Cừ Thanh trên mặt lộ ra nụ cười hân hoan, đặt tay phải lên ngực trái, lớn tiếng nói: "Đệ tử Cừ Thanh, lấy danh nghĩa Hắc Phượng Thần Vương phát thệ, sau khi có được vật kia, nếu ta còn giết thêm một người Thanh Mộc đảo, đệ tử cam nguyện chịu Thiên Khiển." Ta không động thủ, nhưng không có nghĩa muội muội ta không thể động thủ.

Cừ Thanh đắc ý nghĩ thầm.

"Tốt!" Bàn tay Đại Trưởng lão run rẩy, gỡ thứ đeo trên cổ xuống, từng bước đi về phía Cừ Thanh.

Cừ Thanh trong lòng vô cùng sốt ruột, thậm chí khẩn trương, nhưng lại kiên nhẫn chờ đợi.

Ba mươi bước, hai mươi bước, mười bước… "Đi chết đi!" Đại Trưởng lão đột nhiên phẫn nộ hét lớn một tiếng, vô số đạo thanh quang từ kẽ tay Đại Trưởng lão bắn ra, trong nháy mắt phóng về phía Cừ Thanh.

Sắc mặt Cừ Thanh đại biến, gầm lên một tiếng giận dữ, thanh

quang mờ ảo hiện ra quanh thân, rồi lại quát lớn một tiếng, hai tay không ngừng múa may trước mặt.

Cho dù như vậy, sắc mặt Cừ Thanh vẫn lập tức tái nhợt.

Thứ kia, y còn rõ hơn ai hết!

Số quang mang này, căn bản không thể phòng ngự nổi.

Chẳng lẽ hôm nay y phải chết ở đây sao?

Đại Trưởng lão vừa phát động một đòn, chợt lui về vị trí ban đầu, phun ra một ngụm tiên huyết.

Cây đại thụ tưởng chừng sắp biến mất cuối cùng cũng ổn định lại.

Nhưng Đại Trưởng lão lại trực tiếp ngã vật xuống đất, ngay cả đứng cũng không nổi.

Cừ Thanh hai tay vung loạn, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

"Đại Trưởng lão quả nhiên quả quyết, xem ra ngươi không coi trọng sinh tử của những người Thanh Mộc đảo khác rồi?" Vào lúc này, bên tai Cừ Thanh đột nhiên truyền đến một thanh âm trong trẻo.

"Muội muội?" Cừ Thanh mừng rỡ mở mắt, nhìn thấy Cừ Âm đứng cách đó không xa.

Cừ Âm vẫy vẫy vũ mao trong tay, vũ mao phát ra những sợi quang ti màu đỏ lửa.

Thanh sắc quang mang do Đại Trưởng lão phát ra gặp phải hỏa hồng sắc quang ti, lập tức bị đốt cháy.

"Muội muội, lão già này giao cho ta!" Cừ Thanh giận dữ nói: "Ta đã lấy danh nghĩa Hắc Phượng Thần Vương phát thệ, ngươi vậy mà lại ngầm ám hại ta!" Đại Trưởng lão trừng mắt nhìn Cừ Âm và Cừ Thanh, nhưng thanh âm lại dần trở nên bình tĩnh: "Cừ Thanh, ta không

động thủ, người khác chẳng lẽ cũng không động thủ sao?

Ngươi đã có được vật này, vậy lão phu sẽ kéo ngươi chôn cùng!" Thanh quang từ trên thân Đại Trưởng lão hiện ra, Đại Trưởng lão lập tức lơ lửng trên không, thương thế trước đó cũng tựa như không hề tồn tại.

"Cừ Thanh, nạp mạng!" Đại Trưởng lão quát lớn một tiếng giận dữ, hóa thành một đạo thanh quang, chợt xông về phía Cừ Thanh.

"Đừng!" Cách trăm mét, Thanh Vũ sốt ruột kêu lên.

"Xem ra, không ai coi ta ra gì cả?" Cừ Âm cười khẽ, vẫy vẫy vũ mao trong tay, từng đạo hỏa quang bốc cháy, bay về phía Đại Trưởng lão.

Lâm Nghệ tuy không nghe thấy đối thoại, nhưng nhìn thấy đại thụ đang chớp động rồi biến mất, nhìn thanh quang trên thân Đại Trưởng lão mãnh liệt, y cũng biết Đại Trưởng lão đã làm gì đó.

Không một chút do dự, Lâm Nghệ trực tiếp giương cung lắp tên, bắn ra một mũi tên.

Một mũi tên, lại thẳng tắp bay về phía Đại Trưởng lão!

"…" Thanh Vũ trong nháy mắt rút trường kiếm ra, muốn đấu với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ lại không để ý Thanh Vũ, một tay giữ chặt vai Thanh Vũ, nhanh chóng tiếp cận Đại Trưởng lão.

Mũi tên bắn trúng thân Đại Trưởng lão, cùng lúc đó, hỏa quang từ vũ mao trong tay Cừ Âm phát ra, cũng rơi lên thân Đại Trưởng lão.

Trên mũi tên, đột nhiên bùng phát lam sắc ba lãng, bảo vệ Đại Trưởng lão bên trong.

Hỏa diễm rơi xuống, khí vụ từ trên thân Đại Trưởng lão bốc lên.

“Đây chính là hỏa liệt điểu vĩ vũ, há là thứ ngươi có thể ngăn cản!” Cừ Âm lạnh lùng cười một tiếng, vũ mao run động nhanh hơn, phát ra hỏa diễm mạnh hơn.

Đại Trưởng lão nhìn khí vụ quanh thân, nhìn những ngọn lửa đang lao tới, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

May mà vừa rồi có thủy thuộc tính linh lực ngăn cản một đợt, nhưng những ngọn lửa rơi trên thân, vẫn khiến y cảm nhận được nỗi sợ hãi và đau đớn thấu xương!

Hỏa diễm Cừ Âm phát ra, căn bản không thể ngăn cản!

Ánh sáng trong mắt càng lúc càng yếu, đôi mắt mệt mỏi của Đại Trưởng lão sắp hoàn toàn nhắm lại.

Vào lúc này, Đại Trưởng lão chợt cảm thấy một luồng đại lực nắm chặt vai y.

Phanh!

Khoảnh khắc tiếp theo, Đại Trưởng lão rơi xuống nơi vừa rời đi, nhìn thấy những thanh niên trong tộc đang rơi xuống.

Đại Trưởng lão vội vàng nhào tới, nắm lấy cây quải trượng đang cắm sâu vào đá, lập tức, trên quải trượng thanh quang lóe sáng, một lần nữa biến thành đại thụ, đỡ lấy những tộc nhân đang rơi xuống.

Đại Trưởng lão đỡ lấy những tộc nhân đang rơi xuống.

Phía trước, lại biến thành cảnh Lâm Nghệ một mình đối trận Cừ Âm.

Lâm Nghệ ném Đại Trưởng lão đi cùng lúc, trực tiếp nắm lấy mũi tên vừa bắn ra, một lần nữa giương cung lắp tên.

Lần này, trong mũi tên dung nhập hỏa diễm Tiễn đạo, trực tiếp thúc đẩy Hỏa Diễm Tiễn Đạo cấp mười lăm!

Lập tức, những ngọn lửa trước mặt Lâm Nghệ, toàn bộ đều bị mũi tên bắn ra hoặc hấp thu, hoặc hủy diệt!

"Muội muội, cẩn thận!" Cừ Thanh vội vàng lớn tiếng kêu lên.

"Điêu trùng tiểu kỹ!" Cừ Âm lạnh lùng cười một tiếng, vẫy vẫy vũ mao trong tay, lại có không biết bao nhiêu hỏa diễm bay ra, tốc độ thậm chí không hề kém cạnh mũi tên Lâm Nghệ bắn ra.

Phanh phanh phanh… Mũi tên một đường tiến tới, một đường hủy diệt những ngọn lửa kia!

Cừ Âm cuối cùng cũng động dung, quát khẽ một tiếng: "Tan nát cho ta!" Giữa vũ mao, đột nhiên truyền ra một tiếng chim kêu trong trẻo, hỏa diễm ngưng tụ thành hỏa điểu hư ảnh, va chạm với mũi tên.

Mũi tên trực tiếp hóa thành tro bụi, nhưng hỏa điểu lại lấy tốc độ nhanh hơn bay về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ khẽ nhíu mày, mũi tên bắn ra, vốn có thể đoạt lấy đạo pháp đối phương, mấy lần trước đều thuận lợi.

Nhưng lần này, Hỏa Diễm Tiễn Đạo lại không hề thăng cấp, có chút kỳ lạ!

Không, bây giờ không phải lúc suy nghĩ những chuyện đó!

Ta chỉ còn năm mũi tên, có thành công hay không, lập tức sẽ rõ!

Lâm Nghệ dẫn đầu bắn ra một mũi tên.

Sau đó, liên tiếp bắn ra ba mũi tên.

Có một mũi tên đã được lắp vào cung chờ sẵn!

"Hừ!" Cừ Âm hừ một tiếng, vũ mao trong tay run động nhanh hơn, lại có một con hỏa diễm điểu kêu lên rồi bay ra.

Con hỏa diễm điểu thứ nhất và mũi tên thứ nhất đồng quy vu tận.

Ba mũi tên, lại đều đã đến trước mặt Cừ Âm.

Cừ Âm nhanh chóng vung vũ mao, điểm vào ba mũi tên cùng lúc rồi nhanh chóng lùi lại.

Mũi tên lại một lần nữa hóa thành tro bụi!

Trong mắt Lâm Nghệ xuất hiện biểu cảm kinh hoàng, cuối cùng cũng bắn ra mũi tên cuối cùng.

Mũi tên vừa bắn ra, liền bùng cháy ngọn lửa hừng hực, trên ngọn lửa, lại có thêm một lớp hơi nước mờ mịt.

"Tự tìm đường chết!" Cừ Âm khinh thường hừ một tiếng, đột nhiên nắm chặt vũ mao, sau đó, cả cánh tay Cừ Âm đều biến thành màu đỏ lửa trong suốt.

Cánh tay vung lên, các loại đạo pháp trên mũi tên không hề có tác dụng, toàn bộ đều trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Khóe miệng Cừ Âm lộ ra nụ cười đắc ý, đột nhiên, Cừ Âm kinh ngạc nhìn cánh tay mình, nơi đó trống rỗng… Cánh tay của y, cánh tay nắm vũ mao, không biết từ lúc nào đã biến mất, đang rơi xuống đất!

"A…" Cừ Âm phát ra tiếng kêu gào đau đớn, tay còn lại vội vàng nắm lấy cánh tay.

Nhưng vào lúc đó, một đạo tiên ảnh màu đen lóe lên, trực tiếp cuốn đi cánh tay của Cừ Âm!

"Ta sẽ giết ngươi!" Cừ Âm kêu gào thảm thiết một tiếng, hỏa diễm hùng hùng cháy trên thân, xông về phía Lâm Nghệ.

Chương 220

Lâm Nghệ nắm lấy cánh tay của Cừ Âm, lấy đi vũ mao trong tay, khẽ vẫy một cái.

Sau đó, linh lực trong Lâm Nghệ như ngựa hoang thoát cương, đang nhanh chóng chảy về phía vũ mao.

Không, trên vũ mao luôn phát ra hỏa quang!

Vũ mao hình như có vấn đề?

Lâm Nghệ lắp vũ mao lên cung tên.

Oanh!

Một ngọn hỏa diễm hừng hực bùng cháy, Thanh Vũ bên cạnh không chịu nổi, vội vàng lùi lại mấy bước.

Cừ Âm đang xông về phía Lâm Nghệ, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, the thé kêu lên: "Không thể giết ta, ta là đệ tử Kim Nguyên Cung!" Kim Nguyên Cung?

Lâm Nghệ bắn vũ mao ra.

Một tiếng chim kêu trong trẻo vang lên, quang mang trên vũ mao ảm đạm đi không ít, lung lay rơi xuống.

Thế này sao?

Khóe miệng Lâm Nghệ khẽ động.

Vào lúc này, hư không đột nhiên truyền ra một tiếng chim kêu, sau đó, một con hỏa điểu lớn hơn ba mét xuất hiện, hưng phấn kêu một tiếng, vỗ cánh bay đi.

"Đều là ý của đại ca ta, tiền bối tha mạng!" Cừ Âm vội vàng kêu lên.

Hỏa điểu bay đến bên cạnh Cừ Âm, cánh vỗ nhẹ trên thân Cừ Âm, Cừ Âm tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Nhưng hỏa điểu chỉ vỗ cánh, không hề làm hại tính mạng Cừ Âm!

Cách Cừ Âm không xa, Cừ Thanh chỉ kinh ngạc nhìn con hỏa điểu kia, ngay cả tiếng kêu cũng không kịp phát ra, liền hóa thành một đám tro bụi!

Sau đó, hỏa điểu hưng phấn kêu một tiếng, một lần nữa bay về phía Lâm Nghệ, bay vào trong vũ mao.

Vũ mao vốn ảm đạm, một lần nữa phát ra quang mang.

Cừ Âm ngây người nhìn mọi chuyện, đợi đến khi ánh mắt Lâm Nghệ nhìn tới, liền vội vàng quỳ xuống đất, ôm chặt cánh tay đứt lìa mà dập đầu: "Đa tạ tiền bối tha mạng, đa tạ tiền bối tha mạng!" Lâm Nghệ liếc nhìn Thanh Vũ một cái, cười nói: "Ngươi cứ tạm thời nghỉ ngơi ở đây một đoạn thời gian.

Ta tin rằng, trong khoảng thời gian này, ngươi sẽ không gây chuyện chứ?" "Đa tạ tiền bối, vãn bối vạn vạn không dám!" Cừ Âm vội vàng nói.

Thanh Vũ trừng mắt nhìn Cừ Âm, Cừ Âm ôm lấy vết đứt lìa ở cánh tay, nịnh nọt cười với Thanh Vũ, rồi lại vội vàng cúi đầu.

Không có ai điều khiển, hỏa nha bắt đầu bay tán loạn.

Đại Trưởng lão Thanh Mộc đảo cũng thu lại đại thụ, mặc dù thân thể vẫn lung lay sắp đổ, nhưng tay y lại không ngừng vung lên, không ngừng phát ra thanh quang, thanh quang hóa thành lợi nhận, chém giết những hỏa nha chưa bay đi.

Dân chúng trên đảo vội vàng chạy tán loạn, bắt đầu dập lửa.

Một canh giờ sau, dân đảo vẫn đang chạy đi dập lửa, nhưng nguy

hại từ hỏa nha cuối cùng cũng được loại bỏ.

Lâm Nghệ sớm đã cất vũ mao vào trong ngực, tuy không biết thứ đó là gì, nhưng khẳng định là bảo vật!

Nếu vừa rồi ta không cố ý giả vờ hết tên, khiến Cừ Âm buông lỏng cảnh giác rồi lại bắn ra trường kiếm của Thanh Vũ, e rằng giờ này ta đã chết ở đây rồi.

"Văn bối là Đại Trưởng lão Thanh Mộc đảo, đa tạ tiền bối đã ra tay tương trợ.

Chẳng hay tiền bối có điều gì muốn phân phó, Thanh Mộc đảo nhất định sẽ dốc toàn lực thỏa mãn tiền bối!" Đại Trưởng lão chắp tay nói với Lâm Nghệ từ phía sau.

Lâm Nghệ quay đầu nhìn Đại Trưởng lão, cười nói: "Đại Trưởng lão cố ý để Sơn Dương đạo hữu đi chịu chết?" Thanh Vũ vừa đi tới, thân thể không khỏi run rẩy, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lâm Nghệ và Đại Trưởng lão.

Đại Trưởng lão sững sờ, chống quải trượng hành lễ nói: "Tiền bối nói đùa rồi, Sơn Dương đạo hữu đối với đảo này có đại ân, văn bối không dám quên ơn, há lại có thể cố ý để Sơn Dương đạo hữu đi chịu chết?" "Thật ra," Đại Trưởng lão cảm khái nói: "Mấy năm nay lão phu thân thể càng ngày càng tệ, vốn định nhường vị trí Đại Trưởng lão cho Sơn Dương đạo hữu, nào ngờ…" "Không sai!" Thanh Vũ vội vàng nói: "Lâm huynh, Đại Trưởng lão thật sự là như vậy, đã nói trước mặt tất cả tộc nhân!" Lâm Nghệ cười nói: "Ta vừa mới trở về, ta cũng không nói Sơn Dương đạo hữu đã chết, Đại Trưởng lão lại khẳng định Sơn Dương đạo hữu đã chết, chẳng lẽ Đại Trưởng lão có thể biết trước?" Sắc mặt Thanh Vũ cuối cùng cũng thay đổi, trừng mắt nhìn Đại Trưởng lão nói: "Đại Trưởng lão, Lâm huynh, những gì Lâm huynh nói, có thật không?" Đại Trưởng lão vội vàng nói: "Thanh

Vũ cô nương, chúng ta đã sớm là người một nhà, lần này Sơn Dương đạo hữu không đi cùng về, lão phu mới phán đoán Sơn Dương đạo hữu đã gặp bất trắc." Thanh Vũ nói với giọng thấp, ánh mắt lại một lần nữa nhìn về phía Lâm Nghệ.

Xem ra, Thanh Vũ đối với Sơn Dương kia thật sự tình cảm sâu nặng, không tiện bác bỏ Đại Trưởng lão, nên mới ném ánh mắt cầu cứu về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ thở dài một tiếng, có gia thất lưu lại ở Hồng Hoang thiên địa, ta há lại không hoài niệm cảm giác đó?

Lâm Nghệ trong lòng cười khổ, cười nói: "Tư tâm của Đại Trưởng lão thế nào không quan trọng.

Ta vừa rồi ở đây đã rút ra một suy đoán, vị Sơn Dương đạo hữu kia đi đến Cự Lực Thành trộm đạo đạo pháp, hẳn là đã làm một giao dịch với Đại Trưởng lão, không biết có đúng không?" "Tiền bối tuệ nhãn." Đại Trưởng lão định phản bác, nhưng phát hiện Thanh Vũ ở bên cạnh, nghĩ đến chuyện Sơn Dương có thể có liên quan đến Thanh Vũ, liền ngừng lại: "Không, tiền bối cũng đã thấy đó, là vì Thanh Mộc đảo của ta, nếu không thì, Thanh Mộc đảo sớm muộn cũng sẽ bị…" "Nhưng Đại Trưởng lão lại không từ bỏ thứ kia.

Đại Trưởng lão đối với Cự Lực Thành tương đối quen thuộc, ít nhất hơn Sơn Dương một kẻ ngoại lai, lại có Thanh Vũ, người từng là nô lệ, quen thuộc.

Ngươi biết rằng việc trộm đạo pháp ắt sẽ phải bỏ mạng.

Như vậy, Đại Trưởng lão sẽ không còn hậu hoạn nữa." Thân thể Đại Trưởng lão run rẩy mấy cái, cuối cùng phẫn nộ nói: "Tiền bối vừa rồi đã cứu cả Thanh Mộc đảo, tiền bối muốn tính mạng vãn bối cũng được, nhưng không thể vũ nhục vãn bối như vậy!" "Vật giao dịch là gì?" Lâm Nghệ không để ý lời phản bác của Đại Trưởng lão,

tiếp tục hỏi.

Đại Trưởng lão bàn tay run rẩy, đưa vào ngực, lấy ra một khối ngọc thạch màu xanh lục.

"Ta đã cứu Thanh Mộc đảo, mang theo đạo pháp mà Sơn Dương đạo hữu định lấy, vật này Đại Trưởng lão nhường lại cho ta, hẳn không thành vấn đề chứ?" Đại Trưởng lão hít sâu một hơi nói: "Vãn bối vinh hạnh." Nói rồi, Đại Trưởng lão chống quải trượng đi về phía Lâm Nghệ.

Khi hai người cách nhau năm bước, Đại Trưởng lão đột nhiên quát lớn một tiếng: "Tất cả đều phải chết!" Một sợi dây leo, đột nhiên từ trên quải trượng của Đại Trưởng lão bắn ra, như linh xà trực tiếp lao về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ lạnh lùng hừ một tiếng, một tay tóm lấy sợi dây leo, tay còn lại nắm chặt cây vũ mao kia, lập tức, hỏa diễm theo sợi dây leo cháy đi.

Oanh một tiếng, một cánh tay của Đại Trưởng lão trực tiếp hóa thành tro bụi.

"Tiền bối tha mạng, tiền bối tha mạng!" Đại Trưởng lão vội vàng quỳ xuống dập đầu nói: "Vãn bối nhất thời ngu muội, cũng chỉ vì muốn bảo tồn vật này, bảo vệ tộc nhân Thanh Mộc đảo." "Đem thứ đó ra đây." Lâm Nghệ lạnh lùng nói.

Đại Trưởng lão sững sờ, si mê nhìn khối ngọc thạch trong tay, giằng co hồi lâu, rồi ném khối ngọc thạch cho Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhặt ngọc thạch lên, cẩn thận quan sát một lúc, sau đó linh lực rót vào trong đó.

Lập tức, trên thân Lâm Nghệ phát ra từng đạo thanh sắc quang mang, tùy tay khẽ vẫy, thanh quang biến thành một thanh trường kiếm,

tản mát ra linh lực trường kiếm thuần tịnh mộc thuộc tính.

Đại Trưởng lão ném ngọc thạch ra sau, tựa như bị rút cạn toàn bộ sinh mệnh, mềm nhũn ngã xuống đất.

Thấy ánh mắt Thanh Vũ nhìn chằm chằm, Đại Trưởng lão yếu ớt cười khổ nói: "Không sai, ta biết Cự Lực Thành phòng vệ nghiêm ngặt, vì muốn Sơn Dương đi chịu chết." "Vì sao?" Thanh Vũ kìm nén nước mắt, nghiến răng nói.

"Ta có thể làm gì?

Những kẻ ngoại lai kia, người nào cũng ưu tú hơn người.

Sơn Dương cứ từng người từng người mang về đảo, dùng cách đó để chiếm lấy Thanh Mộc đảo của lão phu sao?" "Thuyền trưởng xem đảo này như quê hương, nhưng lại…" "Quê hương, ha ha… khụ khụ khụ…" Thanh Vũ trừng mắt nhìn Đại Trưởng lão, nước mắt rơi lã chã, một lúc sau, Thanh Vũ đột nhiên quát lớn một tiếng, tiên tử trong tay vung về phía Đại Trưởng lão.

"Dừng tay!" Lâm Nghệ vội vàng nói.

Tiên tử rơi xuống đất, Thanh Vũ trừng mắt nhìn Lâm Nghệ.

"Ngươi sang bên cạnh canh chừng đi," Lâm Nghệ nói: "Đừng để ai đến gần." Thanh Vũ tuy không hiểu, nhưng vẫn cố nén nước mắt đi về phía xa.

Lâm Nghệ ngồi xuống bên cạnh Đại Trưởng lão: "Đại Trưởng lão bây giờ có thể nói, vì sao Sơn Dương đạo hữu lại nguyện ý làm giao dịch với ngươi rồi chứ?

Với sự nghiên cứu các loại trận pháp của Sơn Dương, có thể khiến Thanh Vũ sản sinh linh lực trong tình huống không có công pháp, có thể khiến ta học được đạo pháp, hiển nhiên y cực kỳ thông tuệ, sao có thể không biết Cự Lực Thành hung hiểm?" "Khụ khụ…"

Đại Trưởng lão ho khan mấy tiếng, nhìn Lâm Nghệ nói: "Tiền bối không biết Pháp tắc chi vật sao?" "Pháp tắc chi vật?" Lâm Nghệ trong lòng khẽ động, không thừa nhận cũng không phủ nhận: "Ngươi hãy nói rõ hơn?" Đại Trưởng lão cười khổ một tiếng: "Tiền bối đừng giả vờ nữa, xem ra tiền bối cũng giống như vị Sơn Dương đạo hữu kia, là ngoại tu sĩ rồi." Lâm Nghệ khẽ nhíu mày, Sơn Dương kia không nói chuyện với lão già Thái Sơ sao, chẳng lẽ không biết ngoại tu sĩ có thể bị Thần Vương để mắt tới sao?

Lại tùy tiện tiết lộ thân phận của ta!

"Vãn bối vừa rồi mạo phạm tiền bối, vãn bối tự biết khó tránh khỏi cái chết, chỉ mong tiền bối có thể tha cho những tộc nhân khác của Thanh Mộc đảo." Đại Trưởng lão nhìn chằm chằm Lâm Nghệ nói.

"Ta đáp ứng." Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu.

"Đa tạ tiền bối, khụ khụ…" Đại Trưởng lão ho khan mấy tiếng xong, tiếp tục nói: "Pháp tắc chi vật, chính là vật phẩm ẩn chứa một loại pháp tắc nào đó.

Ví như khối ngọc thạch vãn bối đưa cho tiền bối, ẩn chứa Mộc chi Pháp tắc; cây hỏa liệt điểu vĩ vũ trên thân tiền bối, ẩn chứa Hỏa chi Pháp tắc." "Những dược liệu đó đặc thù sao?" "Tiền bối hẳn đã biết, vãn bối không rõ chúng có đặc thù hay không, chỉ biết chúng rất mạnh mẽ, có thể bảo vệ Thanh Mộc đảo của ta." Đại Trưởng lão nói: "Không, tiền bối hẳn là đã nghe phân tích của Sơn Dương đạo hữu rồi chứ?" "Không sai." Lâm Nghệ liếc nhìn Đại Trưởng lão: "Đại Trưởng lão thông minh." Đại Trưởng lão cười khổ một tiếng: "Vãn bối không hiểu rõ ý nghĩa cụ thể trong lời của Sơn Dương đạo hữu, nhưng theo những gì Sơn Dương đạo hữu nói, tất cả Đại Đạo Pháp tắc giữa thiên địa này, đều đã cố hóa thành một loại vật phẩm nào đó.

Muốn thật sự lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp tắc, phải thu thập đủ nhiều Pháp tắc chi vật, luyện hóa chúng, mới có thể thành công.

Sơn Dương đạo hữu nói, có lẽ thế giới Thái Sơ này quá mạnh mẽ, quá mênh mông, nên đã áp chế các luồng pháp tắc hỗn loạn.

Những linh lực pháp tắc từ thế giới khác, căn bản không thể so sánh với thế giới này, trực tiếp bị thế giới này trấn áp, hoặc không thể phát huy tác dụng ở thế giới này, nên mới không có pháp tắc, không có linh lực." Sơn Dương này lợi hại thật, vậy mà lại làm rõ được nhiều như vậy.

Không, Lâm Nghệ càng lúc càng cảm thấy điều đó có khả năng.

Dù sao, lão đầu Thái Sơ kia lại không đoạt pháp lực tu vi của ta, Lâm Nghệ cũng không có cảm giác pháp lực tu vi tiêu thất.

Đại Đạo Pháp tắc, vậy mà lại cố hóa thành Pháp tắc chi vật, trách không được ngay cả Hệ thống cũng không có hiệu quả.

Thiên địa Hồng Hoang, tam thiên pháp tắc cũng không cố hóa, gần như cân bằng tràn ngập giữa thiên địa Hồng Hoang, nên mỗi người đều có thể tham ngộ luyện hóa.

"Làm sao để luyện hóa Pháp tắc chi vật?" Lâm Nghệ hỏi, xem ra, tiếp theo ta phải rời khỏi đây, đi khắp thế giới tìm Pháp tắc chi vật rồi.

Hơn nữa, nhất định phải xác lập chủ tu pháp tắc, chuyên tâm tìm kiếm một hai loại Pháp tắc chi vật!

"Cơ sở đạo pháp tầng bảy trở lên." Đại Trưởng lão nói: "Không, trừ các tông môn ra, đạo pháp lưu truyền bên ngoài cao nhất chỉ có tầng sáu, nên người ngoài không thể luyện hóa Pháp tắc chi vật." "Vậy ngươi bây giờ đã đạt tầng mấy, công pháp của ngươi lại có được bằng cách nào?" Đại Trưởng lão lúng túng, rồi cười khổ nói: "Văn bối khi còn trẻ, đã làm thủ vệ ở Cự Lực Thành mấy năm, lập

được một số công lao, Thành chủ đại nhân đã ban thưởng ba tầng công pháp đầu tiên." Lâm Nghệ quay đầu nhìn Đại Trưởng lão một cái.

Lão già này, mưu kế thật độc!

Sơn Dương kia đã có thể đến thế giới này, thực lực khẳng định được lão già Thái Sơ kia thừa nhận, chắc chắn cũng là đại năng đỉnh tiêm ở một thế giới nào đó, kết quả lại bị một lão già như vậy dùng kế hại chết.

"Thành chủ Cự Lực Thành công pháp tầng mấy, công pháp gì?" "Cái này, vãn bối cũng không rõ," Đại Trưởng lão nói: "Nhưng khẳng định ở trên tầng bảy, hẳn là chưa đột phá tầng chín.

Hơn nữa, Thành chủ thường là đệ tử của Kim Nguyên Cung." "Kim Nguyên Cung?" Cừ Âm kia, cũng là đệ tử Kim Nguyên Cung.

Lâm Nghệ hỏi: "Kim Nguyên Cung mạnh lắm sao?" "Kim Nguyên Cung thống trị mười chín thành trì lân cận, nhưng Kim Nguyên Cung nghe nói chỉ là một tông môn trung đẳng.

Ở Hắc Phượng Hải Vực này, tông môn lợi hại nhất là một cái tên Hắc Mộc Tiên Cung." "Hắc Phượng Hải Vực?" "Không sai, mấy vạn năm trước, nơi này gọi là Hắc Thủy Hải Vực, nhưng kể từ khi Hắc Thủy Hải Vực xuất hiện một Hắc Phượng Thần Vương, khu vực này liền được gọi là Hắc Phượng Hải Vực, ta cũng đều tín ngưỡng Hắc Phượng Thần Vương." "Vậy, tổng cộng có bao nhiêu Thần Vương, tên của họ là gì?" Lâm Nghệ tiếp tục hỏi.

"Vãn bối không rõ," Đại Trưởng lão lắc đầu nói: "Vãn bối chỉ biết Hắc Phượng Thần Vương và Âm Dương Thần Vương." "Mặt trời và mặt trăng trên trời, cũng do Thần Vương hóa thành sao?" Đại Trưởng lão cười khổ lắc đầu.

Lâm Nghệ lại hỏi một số vấn đề, nhưng Đại Trưởng lão bị hạn chế bởi tu vi và kiến thức, cơ bản đều không rõ.

"Đạo hữu đã giải đáp cho ta nhiều vấn đề như vậy, tiếp theo, Đạo hữu giao Thanh Mộc đảo cho Thanh Vũ cô nương, ta sẽ cho Đạo hữu một sự tiện lợi, không thành vấn đề chứ?" Thân thể Đại Trưởng lão không ngừng run rẩy, chống quải trượng, cười khổ đứng dậy: "Đa tạ tiền bối." "Đạo hữu thông minh, nhưng đáng tiếc chỉ là tiểu thông minh." Lâm Nghệ vỗ vỗ vai Đại Trưởng lão, đi về phía Thanh Vũ cách đó không xa.

Đại Trưởng lão nhìn chằm chằm bóng lưng Lâm Nghệ, một lúc lâu sau, cuối cùng cũng chậm rãi thu ánh mắt lại, dùng quải trượng khắc lên mặt đá.

Một khắc sau, Đại Trưởng lão đột nhiên kêu dài một tiếng, từng đạo thanh quang từ trên thân Đại Trưởng lão phát ra.

Cư dân Thanh Mộc đảo đều nghe thấy tiếng kêu dài đó, cho rằng lại có kẻ địch xâm nhập, vội vàng chạy ra bờ biển.

"Đại Trưởng lão?" Tộc nhân ào ào hỏi thăm, nhưng Đại Trưởng lão đứng tại chỗ bất động, đã thân tử.

Trên mặt đá, viết lời dặn Thanh Vũ quản lý Thanh Mộc đảo.

Lúc này, Lâm Nghệ đi đến căn phòng giam giữ Cừ Âm.

"Bái kiến tiền bối!" Cừ Âm vội vàng đứng dậy, hành lễ với Lâm Nghệ.

"Được rồi, ngươi ra ngoài đi." Lâm Nghệ gật đầu với Thanh Vũ.

Trong ánh mắt Thanh Vũ có vẻ bối rối, nhưng không hỏi nhiều, trực tiếp đi ra ngoài, đóng cửa lại.

"Cánh tay của đạo hữu đã mọc ra rồi, không tệ." Lâm Nghệ cười

nói.

Sắc mặt Cừ Âm vốn tái nhợt nay càng thêm tái nhợt.

Chương 221

"Yên tâm, ta sẽ không làm hại đạo hữu, ngồi xuống đi." "Đa tạ tiền bối!" Cừ Âm lại hành lễ với Lâm Nghệ một lần nữa, mới bất an ngồi xuống, rồi lại vội vàng đứng lên: "Tiền bối, vãn bối đã đánh mất hỏa liệt điểu vĩ vũ, bây giờ trở về sư môn cũng là đường chết.

Vãn bối sau này sẽ cố gắng ẩn mình, ngay cả quê hương cũng không thể trở về," Lâm Nghệ sững sờ, mới hiểu ý Cừ Âm.

Không về tông môn, thì không tiết lộ thân phận của Lâm Nghệ.

Không về quê hương, thì không đối địch với Thanh Mộc đảo.

"Đạo hữu thông minh.

Nếu câu trả lời của đạo hữu khiến ta hài lòng, ta sẽ không làm khó đạo hữu." "Đa tạ tiền bối!" Cừ Âm mừng rỡ hành lễ một cái, mới chậm rãi ngồi xuống.

Lâm Nghệ cười nói: "Đạo hữu công pháp hiện tại là tầng mấy?" "Vãn bối, vãn bối hiện giờ Cơ sở công pháp tầng bảy." Cừ Âm lắp bắp nói, rồi lại lén lút nhìn Lâm Nghệ một cái.

Dao động công pháp trên thân Lâm Nghệ, khi bắn tên thì tầng bốn, lúc lại tầng ba.

Cừ Âm không hiểu vì sao mình lại thua dưới tay đối phương, không hiểu vì sao đối phương lại có thể phát huy hoàn toàn sức mạnh pháp tắc bên trong Pháp tắc chi vật, chỉ có thể suy đoán Lâm Nghệ tiền bối cố ý ẩn giấu tu vi.

"Công pháp tầng bảy?" Lâm Nghệ cười gật đầu: "Tu vi của đạo hữu thấp như vậy, Kim Nguyên Cung đã thưởng cho đạo hữu một kiện Pháp tắc chi vật sao?" "Vãn bối nhặt được." Cừ Âm vội vàng

nói.

"Nhặt được…?" Lông mày Lâm Nghệ bất giác giật giật.

Bây giờ ta mới hiểu Pháp tắc chi vật trân quý đến mức nào, là con đường duy nhất để tu luyện Đại Đạo Pháp tắc.

Kết quả, đối phương vậy mà lại nhặt được một kiện Pháp tắc chi vật?

Sơn Dương chết oan thật!

"Tiền bối, thật đó!" Cừ Âm vội vàng nói: "Thiên Sơn đảo của vãn bối hiện có một hố sâu khổng lồ, theo ghi chép trong tộc, đó là do hỏa quang từ trên trời giáng xuống tạo thành.

Vãn bối ở Kim Nguyên Cung đọc điển tịch, nơi này từng xảy ra đại chiến giữa hỏa liệt điểu và một con hắc hạt vương, nên vãn bối mới trở về tộc.

Không thật đó…" Thanh âm Cừ Âm càng lúc càng thấp, rồi lại vội vàng ngẩng đầu nói: "Tiền bối nếu không tin, vãn bối có thể dẫn tiền bối trở về tộc, dấu vết đào bới tìm kiếm của vãn bối cách đây không lâu vẫn còn đó!" "Tốt!" Lâm Nghệ gật đầu nói: "Trước hết trả lời ta một vài vấn đề, lát nữa chúng ta sẽ trực tiếp đi, xem xét những dấu vết đó." "Đa tạ tiền bối tín nhiệm." Cừ Âm vội vàng nói.

Lâm Nghệ hỏi: "Ở Hắc Phượng Hải Vực này, không có các hải vực khác, hoặc các địa phương có tên gọi khác sao?" Cừ Âm sững sờ, cúi đầu lắc đầu: "Vãn bối không biết." "Ngạch…" Lâm Nghệ trừng mắt nhìn Cừ Âm, đây chẳng phải là kiến thức địa lý thông thường sao, vậy mà lại không biết?

Lâm Nghệ muốn tìm ra câu trả lời, suy đoán có bao nhiêu Thần Vương.

Hiện tại có thể khẳng định, Hắc Phượng Hải Vực tương ứng với

Hắc Phượng Thần Vương!

“Không biết sao?” Lâm Nghệ hỏi lại.

“Vãn bối thật sự không biết,” Cừ Âm nói: “Kim Nguyên Cung không có ghi chép về phương diện này.

Nghe nói Hắc Phượng Hải Vực rộng hàng vạn vạn dặm, riêng Kim Nguyên Cung kiểu tông môn như vậy đã có mấy ngàn cái.

Nhưng vãn bối nghe nói, những địa bàn như Hắc Phượng Hải Vực này, hẳn cũng được gọi là vực, số lượng ít nhất cũng phải có mấy trăm cái.” Lông mày Lâm Nghệ lại một lần nữa không nhịn được giật giật, thế giới Thái Sơ này, chẳng lẽ quá lớn rồi sao?

Không, mục đích của ta là tu luyện khiến lão già Thái Sơ hài lòng, sau đó y sẽ hiện thân gặp mặt ở cảnh giới đó.

Những vấn đề này không biết cũng không sao.

“Vậy thì, mặt trời và mặt trăng kia, là do Thần Vương hóa thành sao?” Cừ Âm ngẩng đầu, lầm bầm nói: “Nghe đồn là vậy.” Cừ Âm càng không nắm rõ thân phận của Lâm Nghệ, vị tiền bối này hỏi toàn những vấn đề vĩ đại như vậy, chẳng lẽ là một cường giả đại năng sao? 30.

Lâm Nghệ kìm nén xung động muốn tự tát mình một cái, đối phương tu vi thấp như vậy, ngay cả địa vực cũng không biết, làm sao có thể biết được những chuyện kia?

“Lần này là vì sao lại tấn công Thanh Mộc đảo?” Lâm Nghệ nói xong, dựa vào ghế, chờ đối phương giải thích cặn kẽ.

“Bốn đảo chúng ta vẫn luôn bất hòa, cân bằng lẫn nhau.

Hiện tại Thiên Sơn đảo của ta đã chiếm ưu thế, đương nhiên phải thừa cơ tấn công.” Lại nói xong rồi… “Không có nguyên nhân nào

khác sao?" Cừ Âm lắc đầu nói: "Không có.

Đại ca khi lên đảo khiêu chiến Đại Trưởng lão Thanh Mộc đảo, mới phát hiện đối phương có Pháp tắc chi vật.

Văn bối lại vừa tìm được Pháp tắc chi vật, định mượn cơ hội này ra mặt trút giận cho đại ca." "Vậy nếu hỏa liệt điểu vĩ vũ là nhặt được, trở về Kim Nguyên Cung, chẳng lẽ lại bị trừng phạt?" Lâm Nghệ cười hỏi.

Trong phòng, Lâm Nghệ nhìn hai kiện Pháp tắc chi vật trên bàn: Hỏa liệt điểu vũ mao và khối ngọc thạch xanh lục kia.

Người tu luyện công pháp tầng tám, đã nắm giữ kim thuộc tính Pháp tắc chi lực.

Phản ứng đầu tiên của Lâm Nghệ là chạy trốn.

Nhưng, bên tay có hai kiện Pháp tắc chi vật, mũi tên vừa bắn ra trước đó cũng đã đạt đến tầng thứ công pháp tầng tám, không chừng có cơ hội.

Hơn nữa, nếu gặp kẻ địch mà chạy trốn, không biết khi nào mới có thể mạnh mẽ, có lẽ phải đợi đến khi tuổi thọ ở thế giới Thái Sơ này kết thúc, cũng không thể trở về thế giới Hồng Hoang.

Nên, chỉ có thể mạo hiểm thử một lần!

"Tiến vào Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường!" Lâm Nghệ đứng dậy, nắm chặt cung tên trong tay nói.

Một canh giờ sau, Lâm Nghệ từ trong Tiễn Đạo Huấn Luyện Trường thoát ra.

Hiện giờ, vận dụng linh lực hỏa thuộc tính, thủy thuộc tính và mộc thuộc tính, đều đã đạt đến cấp mười lăm về phương diện Tiễn đạo, hẳn tương ứng với công pháp tầng bảy.

“Vào đi.” Nghe tiếng gõ cửa, Lâm Nghệ đặt cung tên xuống, ngồi bên bàn, ngẩng đầu nói.

“Lâm huynh, chúng tôi đã kịp chế tạo một trăm mũi tên, đang tiếp tục chế tác.” Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu, hai người khiêng một đống mũi tên lớn, đặt trước mặt Lâm Nghệ, rồi lui ra ngoài.

Lâm Nghệ cầm một mũi tên lên cẩn thận quan sát.

Không thể sánh bằng những mũi tên Lâm Nghệ mang từ thế giới Hồng Hoang đến, nhưng phẩm chất vậy mà đã đạt đến một nửa tầng thứ.

Cần biết rằng, những mũi tên Lâm Nghệ mang từ thế giới Hồng Hoang đến, đó là những vật phẩm mạnh nhất cả thế giới Hồng Hoang luyện chế thành.

Nhưng đây chỉ là một tiểu đảo không mấy danh tiếng… Thế giới Thái Sơ, quả nhiên mạnh hơn thế giới Hồng Hoang.

“Không tệ.” Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu.

“Nếu Lâm huynh không có chuyện gì đặc biệt…” “Bảo dân chúng trên đảo đều trốn đi, càng xa càng tốt.” “Đã làm như vậy rồi.” Thanh Vũ vội vàng nói: “Ta đã bảo tất cả rời khỏi đảo rồi.” Lâm Nghệ sững sờ, thì ra khi y nói chuyện với Cừ Âm, Thanh Vũ đã đứng ngoài cửa.

“Không tệ.” Lâm Nghệ cầm một bó mũi tên đi ra ngoài, Thanh Vũ vội vàng xách một bó khác, theo sau Lâm Nghệ.

“Lâm huynh định làm gì?” Thanh Vũ theo bên cạnh Lâm Nghệ, có chút khẩn trương hỏi.

“Đánh lén.” Lâm Nghệ tiếp tục tiến hành, quan sát địa thế hòn đảo.

Đối với công pháp thế giới này ta không hiểu rõ, cũng không nắm giữ Pháp tắc chi lực.

Trong tay ta, quân bài tẩy duy nhất chính là hai kiện Pháp tắc chi vật.

Mạo hiểm xông lên liều chết với người tu luyện công pháp tầng tám, đó chẳng phải là chịu chết sao?

Thanh Vũ không nói gì, chỉ kiên định gật đầu.

Đợi hai người mai phục xong, nhìn thấy một đạo kim quang đang nhanh chóng tiếp cận hòn đảo… Trên kim sắc trường kiếm, từ xa, Âu Dương Phụng Thiên và Quan Cẩm nhìn thấy tiểu đảo lúc này, hơn một nửa đã cháy thành tro tàn.

Âu Dương Phụng Thiên cười nói: "Xem ra, ta phải cảm ơn vị sư muội kia rồi, Thanh Mộc đảo hẳn đã chết hết rồi, ta không cần tự mình động thủ nữa." Quan Cẩm thản nhiên nói: "Trong tay có một kiện Pháp tắc chi vật, nếu ngay cả điểm đó cũng không làm được, vậy sao xứng đáng làm đệ tử Kim Nguyên Cung?" Âu Dương Phụng Thiên vội vàng phụ họa cười lớn.

Nhưng, cách hòn đảo hơn mười dặm, Quan Cẩm đột nhiên nhíu mày.

"Sư đệ, có gì không đúng sao?" Âu Dương Phụng Thiên vội vàng hỏi, tuy căn bản không cảm thấy có chút nào không đúng, nhưng y muốn nịnh bợ Quan Cẩm.

"Sư muội động thủ, vì sao sau khi thành công lại phải dập lửa?" Quan Cẩm hỏi.

"À," Âu Dương Phụng Thiên cười giải thích: "Nghe nói Cừ Âm sư muội là người của Thiên Sơn đảo, ca ca của Cừ Âm sư muội là Cừ Thanh đảo chủ Thiên Sơn đảo, có lẽ muốn thừa cơ bá chiếm Thanh Mộc đảo chăng." "Thì ra là vậy." Quan Cẩm gật đầu, chấp nhận lời giải thích này.

Âu Dương Phụng Thiên cười cười, may mà trước khi xuất phát, y đã xem trước tài liệu về các hòn đảo lân cận, nếu không thì, một tiểu đảo bị hủy diệt như vậy, cũng sẽ không lọt vào tầm mắt của y. … Mặt khác, Lâm Nghệ đang mai phục có chút buồn bực, Cừ Âm lại lừa gạt rồi sao?

Không phải một mình Quan Cẩm, vậy mà lại là hai người!

"Người còn lại là Thành chủ Cự Lực Thành." Thanh Vũ thấp giọng nói bên tai Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu, trong lòng nhanh chóng suy nghĩ.

Địa điểm mai phục, cách nơi Quan Cẩm và Âu Dương Phụng Thiên hạ xuống khoảng ngàn mét.

Ở địa điểm này, mũi tên có thể trong nháy mắt đến nơi.

Hiện giờ có hai kẻ tu luyện công pháp tầng tám, muốn động thủ, tốt nhất là động thủ ngay khoảnh khắc chúng hạ xuống… nếu không thì, thà trực tiếp chạy trốn.

Lâm Nghệ chậm rãi giơ cung tên trong tay lên.

Quan Cẩm và Âu Dương Phụng Thiên hạ xuống trên tảng đá lớn bên bờ.

Kim sắc trường kiếm dần dần biến mất, hóa thành những điểm kim quang, dung nhập vào thân Quan Cẩm.

Âu Dương Phụng Thiên vừa định nịnh bợ Quan Cẩm vài câu, đột nhiên nghe thấy tiếng xé gió.

"Hỗn trướng!" Âu Dương Phụng Thiên quát lớn một tiếng, nhìn thấy mấy chục mũi tên đang lao tới, vung cánh tay, vô số ngân hôi sắc quang mang bay ra.

Mũi tên và ngân hôi sắc quang mang va chạm, trực tiếp nổ tung tại

chỗ, biến mất không dấu vết.

Quan Cẩm thản nhiên nhìn thoáng qua hướng mũi tên bay tới, căn bản không có ý định ra tay.

Mũi tên không ngừng bắn ra, tiếng xé gió càng lúc càng lớn, tốc độ càng lúc càng nhanh!

Mũi tên gần nhất, đã cách Quan Cẩm và Âu Dương Phụng Thiên ba mươi mét.

Âu Dương Phụng Thiên tức giận không thôi, còn Quan Cẩm thì vẫn đứng tại chỗ, vẻ mặt khinh thường.

Ngoài ba mươi mét, một mũi tên nữa bị quang mang Âu Dương Phụng Thiên bắn ra đánh trúng, nhưng mũi tên đó lại không hóa thành tro bụi, mà biến thành vô tận dây leo, rối rít quấn quanh Âu Dương Phụng Thiên và Quan Cẩm.

Âu Dương Phụng Thiên gầm lên một tiếng giận dữ, toàn thân bị ngân hôi sắc quang mang bao phủ, đập mạnh vào dây leo màu xanh!

Quan Cẩm khinh thường lạnh lùng cười một tiếng, kim sắc quang mang lưu chuyển quanh thân, mặc cho những dây leo kia quấn chặt lấy thân thể.

Oanh… một tiếng nổ lớn, Âu Dương Phụng Thiên đập nát vô số dây leo, thanh quang tràn ngập khắp chu vi Âu Dương Phụng Thiên.

Âu Dương Phụng Thiên hai chân giẫm mạnh trên không, ngân hôi sắc quang mang trên thân đại thịnh, định xông ra khỏi thanh sắc quang mang, trực tiếp diệt sát kẻ bắn tên.

Một mũi tên nữa bay tới, lần này nhắm thẳng vào mi tâm Âu Dương Phụng Thiên.

“Hỗn trướng!” Cánh tay Âu Dương Phụng Thiên hoàn toàn biến

thành ngân hôi sắc, như kim loại, một chưởng đập mạnh vào mũi tên đó.

Oanh… mũi tên nổ tung, ngay sau đó, một tiếng chim kêu trong trẻo vang lên.

Oanh… dây leo màu xanh lập tức bị đốt cháy, Âu Dương Phụng Thiên và Quan Cẩm, trong nháy mắt bị bao phủ bởi vô tận hỏa diễm.

“Không…” Âu Dương Phụng Thiên gầm lên một tiếng giận dữ, hóa thành một đạo ngân sắc quang mang xông thẳng lên không trung.

Quan Cẩm một bước phóng ra, dưới chân lại xuất hiện phi kiếm, vậy mà lại thẳng tắp lao về phía Lâm Nghệ!

Chương 222

Sắc mặt Thanh Vũ đại biến, vội vàng đứng dậy, vẫy vẫy trường kiếm trong tay, quát khẽ một tiếng, xông về phía Quan Cẩm.

Lâm Nghệ thở hổn hển, một lần nữa giương cung lắp tên.

Hai mũi tên vừa rồi ẩn chứa Pháp tắc chi lực, gần như rút cạn ba phần tư linh lực trong thân Lâm Nghệ.

Nếu để Quan Cẩm đến gần, chỉ có đường chết!

Lần này, Lâm Nghệ không dùng mũi tên, trực tiếp bắn khối ngọc thạch xanh lục ra!

Trên khối ngọc thạch xanh lục thanh quang đại phóng, trực tiếp biến thành một mũi tên phá không, tản mát ra vô tận thanh sắc quang mang.

Quan Cẩm cuối cùng cũng sắc mặt đại biến, nhưng tốc độ y tiến tới quá nhanh, tốc độ mũi tên bay cũng quá nhanh, căn bản không kịp tránh né.

"A!" Quan Cẩm ngửa mặt lên trời kêu dài một tiếng, trong chớp mắt, kim sắc quang mang trên thân Quan Cẩm không ngừng bùng phát, ngưng tụ thành kim sắc giáp trụ.

Quan Cẩm cũng theo đó biến lớn.

Không biết thân thể thật sự biến lớn, hay kim sắc quang mang khiến Quan Cẩm biến lớn.

Quan Cẩm biến thành chiến thần cao hơn mười mét, toàn thân giáp trụ!

Vào lúc này, mũi tên màu xanh cuối cùng cũng đến trước mặt Quan

Cẩm.

Phốc… một tiếng trầm đục, mũi tên nhẹ nhàng xuyên thủng giáp trụ trên thân Quan Cẩm, bắn xuyên mi tâm Quan Cẩm.

Kim sắc cự nhân hai mắt tròn xoe, khó mà tin được nhìn mọi chuyện.

Lâm Nghệ cũng ngây người nhìn mọi chuyện, mũi tên bắn ra có hiệu quả, y còn rõ hơn ai hết.

Nhưng, lại đơn giản đến vậy sao?

"Không tốt!" Lâm Nghệ trong lòng kinh hô một tiếng, vội vàng nhảy sang bên cạnh.

Thanh Vũ cuối cùng cũng phát hiện không đúng, vội vàng vẫy tiên tử, cuốn lấy Lâm Nghệ đang nhảy lên không trung, quát khẽ một tiếng, dùng sức ném Lâm Nghệ sang một bên.

Lâm Nghệ vừa bị ném ra, thân thể khổng lồ của Quan Cẩm liền đập xuống.

Oanh nhiên một tiếng vang trời, Quan Cẩm một đường đập nát những tảng đá lớn và tiểu sơn, khiến cả hòn đảo đều chấn động không ngừng.

Trên không trung, Âu Dương Phụng Thiên nhìn cảnh này, vẻ mặt khó mà tin được.

Đó là Quan Cẩm!

Ngay cả ta cũng phải nịnh bợ, kiêng nể Quan Cẩm, vậy mà lại chết như vậy?

Thi thể Quan Cẩm bắt đầu thu nhỏ lại, kim sắc quang mang trên thân bắt đầu biến mất.

"Tất cả đều phải chết!" Âu Dương Phụng Thiên gầm lên một

tiếng giận dữ, hóa thành ngân hôi sắc quang mang từ trên trời giáng xuống, khóa chặt Lâm Nghệ và Thanh Vũ.

Trong khoảng thời gian này, vốn đã đủ phiền rồi, kết quả Quan Cẩm lại chết ở vùng đất khỉ ho cò gáy này, lại còn chết cùng lúc làm nhiệm vụ!

Nếu không thể giao hung thủ ra, Kim Nguyên Cung khẳng định sẽ tiêu diệt ta!

Thanh Vũ quát khẽ một tiếng, trên trường kiếm cũng xuất hiện một đạo ngân hôi sắc quang mang, định xông lên trời, nghênh chiến Âu Dương Phụng Thiên.

Lâm Nghệ một tay kéo Thanh Vũ lại, vừa rồi kim sắc cự nhân kia trực tiếp đập xuyên nửa hòn đảo.

Thanh Vũ mới vừa tu luyện đạo pháp, nếu va chạm với ngân sắc quang mang đang lao xuống này, có lẽ ngay cả tro bụi cũng không còn.

"Đi!" Lâm Nghệ trực tiếp phân phó, đồng thời lại một lần nữa không ngừng bắn ra mũi tên.

Hỏa liệt điểu vũ mao đã không còn quang mang, Pháp tắc chi lực bên trong cần một khoảng thời gian nhất định để khôi phục.

Ngọc thạch đã trực tiếp bắn ra, cũng không biết rơi ở đâu.

Tiếp theo, xem ra ta phải xem có thể thoát khỏi tay đối phương hay không rồi.

Lâm Nghệ liên tiếp bắn ra hơn mười mũi tên, nhưng ngân hôi sắc quang mang không né tránh, dưới hai luồng va chạm, mũi tên trực tiếp hóa thành tro bụi, tốc độ hạ xuống của Âu Dương Phụng Thiên lại không hề giảm bớt.

"Tiền bối!" Lâm Nghệ từ bỏ bắn tên, bắt đầu nhanh chóng chạy

trốn, vào lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên bên tai.

Lâm Nghệ đại kinh thất sắc, theo bản năng giương cung lắp tên.

"Tiền bối, là văn bối!" Cừ Âm vội vàng nói, cùng lúc đó, trong tay Cừ Âm giơ hai cây hỏa liệt điểu vũ mao, trên đó hỏa hồng sắc quang mang lấp lánh, khóe miệng Cừ Âm cố gắng nở một nụ cười, nhìn Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhìn Cừ Âm một cái, một tay giật lấy hỏa liệt điểu vũ mao, sau đó, lắp cả hai cây vũ mao lên cung tên.

Oanh… một khắc, linh lực trong thân Lâm Nghệ hoàn toàn bị tiêu hao cạn kiệt, không chỉ vậy, linh lực hỏa diễm từ bên trong hỏa liệt điểu vũ mao phóng ra, còn phản phệ tiến vào thân Lâm Nghệ, không ngừng thiêu đốt Lâm Nghệ.

"A…" Lâm Nghệ gầm lên một tiếng, cố nén đau đớn, bắn ra mũi tên then chốt.

Phanh một tiếng, hỏa diễm bùng cháy trên thân Lâm Nghệ, cả người y trực tiếp ngã ngửa ra sau.

Cừ Âm vội vàng thúc giục đạo pháp, từng đạo pháp quyết đánh lên thân Lâm Nghệ, tạm thời giúp Lâm Nghệ ổn định thương thế.

"Không…" Trên không trung, Âu Dương Phụng Thiên khó mà tin được gầm lên một tiếng, ngân hôi sắc quang mang trên thân lại một lần nữa cường thịnh, cũng giống như Quan Cẩm, quang mang cũng biến thành giáp trụ.

Hư ảnh hỏa liệt điểu khổng lồ hưng phấn kêu lên, một ngụm nuốt chửng ngân hôi sắc quang mang.

Oanh… Khoảnh khắc tiếp theo, hỏa liệt điểu trực tiếp nổ tung, ngân hôi sắc quang mang trên thân Âu Dương Phụng Thiên biến mất, y vẫn đang không ngừng rơi xuống.

Sau một tiếng trầm đục, Thanh Vũ xách trường kiếm, vội vàng chạy đến bên cạnh Âu Dương Phụng Thiên.

"Chết, chết rồi…" Lâm Nghệ và Cừ Âm cũng vội vàng chạy tới sau đó, khóe miệng Thanh Vũ bất giác giật giật, khó mà tin được nói.

Hô… Lâm Nghệ thở ra một hơi dài.

Cuối cùng, cũng đã giải quyết tất cả kẻ địch.

Công pháp tầng tám, quả nhiên đáng sợ hơn Lâm Nghệ tưởng tượng, trong trạng thái biến thân như Quan Cẩm, người tu luyện công pháp tầng bảy căn bản không phải đối thủ, thậm chí có lẽ ngay cả một chút dấu vết cũng không thể lưu lại trên thân Quan Cẩm.

"Đa tạ tiền bối." Cừ Âm cũng thả lỏng không ít, chắp tay nói với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhìn về phía Cừ Âm: "Này, cô nương vì sao lại làm như vậy?" Nếu lúc đó Cừ Âm ra tay, hoàn toàn có thể giết chết ta.

Cừ Âm không ra tay, Lâm Nghệ cũng có khả năng lớn không thể thoát khỏi sự truy sát của Âu Dương Phụng Thiên.

Đương nhiên, nếu giữ được cây hỏa liệt điểu vũ mao kia trong tay, nếu có thể trốn nửa canh giờ, Pháp tắc chi lực bên trên sẽ ngưng tụ lại.

Đó là kinh nghiệm của Lâm Nghệ sau lần sử dụng trước.

Cừ Âm nói: "Quan Cẩm sư huynh đã chết, vãn bối dù có thể trở về Kim Nguyên Cung, cũng khó thoát khỏi cái chết.

Đã vậy, chi bằng giúp đỡ tiền bối." "Không," Cừ Âm lại nói nhỏ: "Xét thấy vãn bối cũng đã giúp tiền bối, tiền bối có thể tặng ba cây hỏa diễm điểu vũ mao kia cho vãn bối được không?

Những chiến lợi phẩm khác vãn bối đều không cần." "Chiến lợi

phẩm?" Lâm Nghệ liếc nhìn thi thể Âu Dương Phụng Thiên trước mặt.

Thanh Vũ hiểu ý, lập tức vẫy trường tiên trong tay, cuốn thi thể Âu Dương Phụng Thiên đến trước mặt, cẩn thận lục soát một lượt, rồi lắc đầu với Lâm Nghệ.

"Tiền bối, chiến lợi phẩm nằm trong thi thể." Cừ Âm giải thích, đánh ra một đạo hỏa diễm.

Thi thể Âu Dương Phụng Thiên bốc cháy hừng hực, không bao lâu, biến thành một đống tro tàn.

Cừ Âm thu lại hỏa diễm, giữa đống tro tàn, có một khối đá màu xám bạc to bằng nắm tay.

"Tiền bối, đây là chiến lợi phẩm." Cừ Âm nói: "Sau khi người tu luyện chết, Pháp tắc chi lực đã nắm giữ sẽ ngưng tụ lại, biến thành Pháp tắc chi vật.

Khối Pháp tắc chi vật này ẩn chứa pháp tắc, mạnh hơn mấy lần so với ba cây vũ mao kia." Thanh Vũ ngây người đứng tại chỗ, bị kiến thức không thể tưởng tượng này làm cho chấn kinh.

Lâm Nghệ cũng không hiểu tình hình này.

Một lúc sau, Lâm Nghệ gật đầu: "Được." "Đa tạ tiền bối!" Cừ Âm hưng phấn chắp tay nói với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ không lập tức đưa cho Cừ Âm, Cừ Âm cũng tựa hồ quên mất chuyện này, an tĩnh đứng bên cạnh Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ tiến lên một bước, nhặt khối đá màu xám bạc kia lên, cẩn thận quan sát.

Linh lực thấu nhập, bên trong quả nhiên có Pháp tắc chi lực nồng đậm, từng đạo ngân hôi sắc quang mang cũng hiện lên trên mặt đá.

Lâm Nghệ nhìn Cừ Âm một cái, Cừ Âm vội vàng giải thích: "Âu Dương Phụng Thiên đi con đường lấy lực phá pháp, đây là lực thuộc tính Pháp tắc chi vật." Lâm Nghệ gật đầu: "Đi thôi, sang bên kia." Thanh Vũ vội vàng đi theo.

Cừ Âm giải thích, Thanh Vũ không hoàn toàn hiểu rõ.

Nhưng bản công pháp Sơn Dương dùng cái chết để đổi lấy, chính là con đường lấy lực phá pháp.

Khối đá màu xám bạc kia, đối với ta khẳng định có công dụng cực lớn!

Cừ Âm vẫn luôn dẫn đường phía trước, cẩn thận tìm kiếm trên thi thể Quan Cẩm.

Một khắc sau, Cừ Âm lục soát ra một quyển sách mỏng, hưng phấn nói: "Quả nhiên có!" Thấy ánh mắt Lâm Nghệ nhìn tới, Cừ Âm vội vàng đưa sách cho Lâm Nghệ, giải thích: "Tiền bối, công pháp Quan Cẩm tu luyện, vẫn luôn ở tầng chín.

Văn bối tu luyện hỏa đạo công pháp, nhưng phương pháp hấp thu Pháp tắc chi vật cơ bản là giống nhau." Lâm Nghệ thu sách lại, gật đầu với Cừ Âm.

Cừ Âm lập tức thúc giục một đạo hỏa diễm, không bao lâu, thi thể Quan Cẩm biến mất, giữa tro tàn là một khối đá màu vàng kim.

Lớn hơn rất nhiều so với khối đá từ thi thể Âu Dương Phụng Thiên tiết ra!

Lâm Nghệ cầm khối đá màu vàng kim, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Trước đó, ta vẫn cho rằng lời của Thanh Vũ và Cừ Âm khẳng định không đúng.

Những Thần Vương đại năng kia có năng lực, nhưng vì sao lại biến thành mặt trời và mặt trăng treo trên trời?

Nhưng hiện tại, Lâm Nghệ lại cảm thấy khả năng này rất lớn.

Một loại pháp tắc nào đó khi nắm giữ đại thành, có thể dễ dàng thúc đẩy loại pháp tắc đó phát huy.

Thậm chí có khả năng, trong số đó có một vài mặt trời và mặt trăng căn bản không phải Thần Vương, mà chỉ thuần túy là Pháp tắc chi vật.

Lâm Nghệ thu lại tầm mắt, hiện tại cách cảnh giới đó không biết bao xa, căn bản không cần thiết phải cân nhắc.

Hiện giờ đã có phương pháp hấp thu Pháp tắc chi vật, trong tay cũng có bốn loại Pháp tắc chi vật: mộc thuộc tính, hỏa thuộc tính, lực chi đạo và kim thuộc tính.

Đã đến lúc phải cân nhắc lựa chọn pháp tắc cụ thể rồi.

Cừ Âm tìm lại ngọc thạch, sau khi đưa vào tay Lâm Nghệ, mong chờ hỏi: "Tiền bối tiếp theo định đi đâu?" Thanh Vũ cũng nhìn chằm chằm Lâm Nghệ, trận chiến vừa rồi đã mang lại cho Thanh Vũ quá nhiều chấn động, giờ khắc này, Thanh Vũ hận không thể có một ngày cũng có được loại năng lực đó.

Lâm Nghệ vuốt ve khối ngọc thạch màu xanh lục trong tay.

Sơn Dương vì một khối ngọc thạch to bằng ngón cái mà mất mạng, trên thân ta, lúc này có hai khối to bằng nắm tay, và ba cây vũ mao.

Nếu để Sơn Dương biết, e rằng y sẽ tức chết.

"Ngươi thì sao?" Lâm Nghệ thu ngọc thạch, nhìn về phía Cừ Âm.

Chương 223

"Tiền bối, chúng ta đi Cự Lực Thành chứ?" Cừ Âm hưng phấn nói: "Nếu vãn bối không đoán sai, Cự Lực Thành khẳng định nắm giữ Pháp tắc chi vật thuộc tính khác.

Hiện tại Thành chủ Cự Lực Thành đã chết rồi, với bản lĩnh của tiền bối, đối phó hai Phó Thành chủ căn bản không thành vấn đề." "Phó Thành chủ?" "Vâng!" Cừ Âm gật đầu nói: "Hai Phó Thành chủ Cự Lực Thành đều là công pháp tầng bảy, chưa dung hợp Pháp tắc chi vật, nhưng trước mặt tiền bối, khẳng định không có chút sức phản kháng nào." Trong mắt Cừ Âm lóe lên quang mang hưng phấn, hận không thể lập tức đến Cự Lực Thành cướp bóc một phen.

Lâm Nghệ suy nghĩ một lát, gật đầu: "Cũng được!

Thuận tiện, xem xem những vật cất giữ khác của Cự Lực Thành." "Đa tạ tiền bối!" Cừ Âm hưng phấn chắp tay, thiếu chút nữa thì nhảy cẫng lên.

Thanh Vũ cũng mong đợi nhìn Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trầm mặc suy nghĩ.

Thật ra, có thể nhanh chóng làm rõ chân tướng thế giới này như vậy, không cần giống Sơn Dương không ngừng nghiên cứu, cuối cùng còn phải bỏ mạng.

Công lao lớn nhất đều là của Sơn Dương, của Thanh Vũ.

Chính vì vậy, mang theo Thanh Vũ bên cạnh, ngược lại ta lại không có cách nào bảo vệ Thanh Vũ.

Còn về Cừ Âm… Vừa nhìn đã biết là người thông minh, lại là người thông minh cực kỳ có dã tâm.

Giữa ta và nàng không có ràng buộc sâu đậm, mang theo bên cạnh cũng không cần bảo vệ, chết rồi cũng không liên quan đến ta.

"Ngươi giúp Thanh Vũ cô nương sao chép một bản công pháp, sau đó chúng ta rời đi thôi." Lâm Nghệ đưa công pháp có được từ thân Quan Cẩm cho Cừ Âm.

Cừ Âm nhìn Thanh Vũ một cái, tuy có hiếu kỳ, có ghen tị, nhưng nhanh chóng sao chép xong công pháp, đưa cho Thanh Vũ một bản.

"Đi thôi." Lâm Nghệ nhận công pháp, bước lớn đi về phía bờ biển.

Cừ Âm vội vàng theo sau Lâm Nghệ, nhảy nhót, không che giấu được sự hưng phấn của một cô bé.

Thanh Vũ nắm chặt công pháp trong tay, ngây người nhìn Lâm Nghệ và Cừ Âm ở đằng xa.

Một lúc lâu sau, Thanh Vũ thở dài một tiếng, bước lớn đi về phía khác, ánh mắt vô cùng kiên định.

Đợi an trí xong dân chúng trên đảo, nàng cũng sẽ dấn thân vào hành trình như vậy, vì mình, cũng vì Sơn Dương đã chết!

Lâm Nghệ lái thuyền của Thanh Vũ rời đi.

Trên đảo cây cối nhiều như vậy, số lượng củi khô cũng không ít, vừa vặn dùng để đóng thuyền.

Thanh Vũ hẳn sẽ không để ý, nếu để ý, Lâm Nghệ cũng không cần phải để tâm.

Lâm Nghệ đứng trên boong thuyền, vận chuyển thủy thuộc tính linh lực, thao túng đại hải tạo ra sóng lớn, thúc đẩy thuyền nhanh chóng tiến về Cự Lực Thành.

Không lâu sau, Cừ Âm bưng thịt nướng và rượu đến bên cạnh Lâm Nghệ: "Tiền bối xin dùng!" Lâm Nghệ khoanh chân ngồi trên

boong thuyền, nhận lấy đĩa rồi ăn.

Cừ Âm từ bên trong bưng một cái đĩa, ngồi bên cạnh Lâm Nghệ, nhấm nháp thịt nướng do mình làm, trên khuôn mặt trẻ con mũm mĩm lộ ra vẻ say mê vui vẻ.

Lâm Nghệ cười cười, thật khó mà liên kết cô gái bên cạnh với người suýt chút nữa phóng hỏa thiêu chết toàn bộ dân đảo.

"Ngươi dường như không muốn trở về Kim Nguyên Cung?" Lâm Nghệ uống một ngụm nước, nhìn Cừ Âm nói.

"Vâng." Cừ Âm không phủ nhận, trực tiếp gật đầu nói: "Kim Nguyên Cung bị Thập Cửu Tiên Vương kiểm soát, những đệ tử có thể trưởng thành, cơ bản đều có quan hệ với Tiên Vương, hoặc bản thân xuất thân từ đại gia tộc.

Văn bối xuất thân từ tiểu đảo, Kim Nguyên Cung căn bản sẽ không coi trọng đệ tử như văn bối.

Kết quả tốt nhất, là giống như Âu Dương Phụng Thiên kia, trở thành Thành chủ của một thành trì nào đó, căn bản không có hy vọng trở thành tiên nhân." "Nhưng văn bối đã kiến thức được thế giới như vậy, văn bối không muốn cứ tầm thường như vậy.

Văn bối lần này định pháp, đợi đại ca lấy được Mộc thuộc tính Pháp tắc chi vật xong, sẽ liên thủ với đại ca, xem có thể giết Quan Cẩm hay không, đoạt lấy công pháp trên thân y.

Không ngờ lại hoàn thành cùng tiền bối." Lâm Nghệ nhìn Cừ Âm một cái, có chút kinh ngạc, không ngờ Cừ Âm lại có chí hướng lớn đến vậy.

Không, thủ đoạn cũng đủ xảo quyệt, thật sự là một người thông minh!

"À phải rồi, khi nào thì có thể tịch cốc?" Lâm Nghệ hỏi.

“Thành tiên nhân.” Cừ Âm nói, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

Khóe miệng Lâm Nghệ không nhịn được giật giật, nhìn thịt nướng trong đĩa, lại cầm một miếng cắn.

Quá hố rồi!

Tịch cốc phải đợi thành tiên nhân!

Quan Cẩm là một người tu luyện công pháp tầng tám, có năng lực di sơn điền hải.

Người tu luyện công pháp tầng chín e rằng có thể một quyền đập nát một tiểu đảo chứ?

Kết quả là một cường giả như vậy, vậy mà lại có khả năng bị chết đói?

Thế giới này, quả nhiên hoàn toàn không giống như Lâm Nghệ tưởng tượng.

Tiếp theo là Cự Lực Thành rồi, trước hết cứ ăn no đã, kẻo đến lúc quan trọng lại đói đến không có khí lực.

Thuyền nhanh chóng đi trên mặt biển, phía dưới thuyền, nước biển cuộn trào.

Ba ngày sau, trong tầm mắt Lâm Nghệ xuất hiện cảng khẩu Cự Lực Thành.

Mới không lâu trước đó, ta vừa rời khỏi cảng khẩu!

Hắc Phượng Hải Vực, trên một tòa hải đảo rộng hàng chục vạn dặm, danh tự của đảo là Kim Nguyên Đảo.

Phía trên Kim Nguyên Đảo, vô số Canh Kim Chi Khí màu vàng kim bao trùm toàn bộ hòn đảo.

Bầu trời và mặt biển trong phạm vi trăm vạn dặm vĩnh viễn bị lớp

sương mù vàng kim bao phủ.

Nếu có người không may lầm lạc vào trong đó, vận khí tốt một chút thì có thể lạc đường ba năm ngày rồi thoát ra.

Nếu kém một chút, khi thoát ra chỉ còn lại một đống xương trắng.

Còn nếu kém hơn nữa, một khi đã vào thì vĩnh viễn không có ngày trở ra!

Cư dân Hắc Phượng Hải Vực đều coi nơi này là một Tuyệt Địa, lâu ngày dần dà, không còn ai dám mạo hiểm tiến vào trong lớp sương mù vàng kim đó nữa.

Ít ai biết được, nơi đó chính là vị trí của Kim Nguyên Cung, chưởng quản mười chín tòa thành trì lớn, có mười chín vị Tiên nhân Cung chủ.

Trên Kim Mộc Phong của Kim Nguyên Cung, một trung niên nhân đang khoanh chân ngồi trong một căn phòng nhỏ, bề mặt thân thể nổi lên một tầng ánh sáng màu xanh đậm, quang mang lấp lánh, sinh cơ trên người y cũng càng lúc càng nồng đậm.

Người này chính là Phong chủ Kim Mộc Phong, Kim Trường Lâm, chưởng quản Pháp tắc thuộc tính Mộc.

Hiện giờ, trên một cánh tay của Kim Trường Lâm, từng vòng văn lộ màu xanh quấn quanh.

Những văn lộ màu xanh đó chính là Pháp tắc chi tinh, ngưng tụ vô số Pháp tắc chi ti mà thành.

Y đang điều chỉnh trạng thái, chuẩn bị đầy đủ để có thể xung kích cửa ải thứ chín, trở thành một Tiên nhân chân chính.

Đến lúc đó, tầng thứ sinh mệnh của y sẽ được nâng cao, nhục thân hiện tại cũng sẽ được vứt bỏ, Pháp tắc chi lực sẽ giúp y trùng kiến

một nhục thân mới, hoàn toàn do Pháp tắc cấu trúc, thuộc về Tiên nhân nhục thân!

"Rắc…." Đột nhiên, một tiếng vang giòn tan truyền đến trong phòng.

Kim Trường Lâm chợt mở mắt, nhìn chằm chằm về một hướng trong đại điện, nơi đó bày trí những Ngọc bài.

"Rầm…." Ngay sau đó, một khối Ngọc bài trực tiếp nổ tung!

Kim Trường Lâm nghiến răng nghiến lợi, phẫn nộ nhìn chằm chằm khối Ngọc bài kia.

Khối Ngọc bài vỡ nát này đã đoạn tuyệt cơ duyên thành Tiên của y!

Nhưng rất nhanh, Kim Trường Lâm đã điều chỉnh lại tâm tư, y vung tay áo, bao lấy khối Ngọc bài đó rời khỏi đại điện, hóa thành một đạo thanh quang, bay về phía đỉnh Kim Mộc Phong.

"Xin Cung chủ yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ dốc toàn lực điều tra chuyện Quan Cẩm sư đệ vẫn lạc, nhất định sẽ khiến hung thủ phải trả giá thích đáng!" Kim Trường Lâm quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu nhìn một cái.

Mà dù có ngẩng đầu cũng chẳng thể nhìn thấy gì, trước mặt y chỉ có lớp sương mù vàng kim nồng đậm.

Không, Kim Trường Lâm biết, đó là Canh Kim Chi Khí của vị Tiên nhân đại nhân kia, phàm những ai dưới cấp Tiên nhân tiến vào sẽ bị xé nát trong chớp mắt!

Ngay cả người sắp thành Tiên cũng không ngoại lệ.

Chỉ khi trở thành Tiên nhân chân chính, dùng Pháp tắc cấu trúc Tiên khu thì mới có thể đối kháng với Tiên nhân!

Quan Cẩm, là hậu bối được vị Tiên nhân đại nhân kia coi trọng, vậy mà lại vẫn lạc trong một nhiệm vụ vốn không có hiểm nguy!

"Xoẹt…." Một khối Ngọc bài vàng kim bay ra, thân thể Kim Trường Lâm không kìm được run rẩy, nhưng y không dám né tránh, chỉ có thể càng hạ thấp người xuống.

"Trong đó có Pháp tắc tàn lưu của Quan Cẩm, một tháng sau mang hung thủ đến đây, bằng không, hãy dùng mạng ngươi mà đền." "Đa tạ đại nhân!" Kim Trường Lâm cung kính quỳ bái hành lễ xong, hai tay nắm chặt khối Ngọc bài trước mặt, chầm chậm lui ra khỏi động phủ.

Một khắc sau, một đạo thanh quang từ Kim Mộc Phong bay lên, xuyên phá lớp sương mù vàng kim, chớp mắt biến mất không dấu vết. … "Tiền bối, chúng ta bây giờ đi, hay đợi tối rồi mới đi?" Tại cảng khẩu Cự Lực Thành, Cừ Âm nhìn tòa thành lớn được xây bằng đá cao vút, không che giấu được khao khát trong lòng, tinh quang lấp lánh trong mắt hỏi.

Lâm Nghệ vác cung tiễn, trầm mặc một lát rồi nói: "Trước hết hãy làm quen, tối nay sẽ hành động!" Lâm Nghệ đã hỏi Cừ Âm, Quan Cẩm đã chết, chắc chắn sẽ có người đến điều tra, nhưng trước tiên họ sẽ đến Thanh Mộc Đảo, sau đó mới đến Cự Lực Thành.

Như vậy, dù không phải Tiên nhân đích thân ra tay thì nhanh nhất cũng phải mất bảy ngày mới đến được.

Tức là, Lâm Nghệ và Cừ Âm có ba ngày để hành động, ba ngày an toàn.

Nhưng, chắc chắn không thể ra tay vào ngày cuối cùng, bằng không có thể bị cường giả đến sau bắt giữ.

Vì vậy, Lâm Nghệ định hôm nay ban ngày tuần tra một lượt, tối sẽ trực tiếp hành động. … Trên mặt biển, Kim Trường Lâm vẫn đang

dốc toàn lực phi hành.

Y thậm chí bắt đầu đốt cháy thân thể, đốt cháy bản nguyên tinh huyết để phi hành.

Dù sao, đợi thành Tiên rồi, nhục thân hiện tại cũng sẽ được vứt bỏ, Kim Trường Lâm một chút cũng không cảm thấy tiếc.

Nếu không thể mang hung thủ đến trước mặt vị đại nhân kia, người chết sẽ là y!

Vì muốn sớm thành Tiên, vì không muốn phải chết, Kim Trường Lâm đều phải nhanh chóng ra tay, càng nhanh càng tốt!

Ngoài ra, Kim Trường Lâm sợ có người luyện hóa mất Pháp tắc chi vật còn sót lại từ thân thể Quan Cẩm.

Nếu vậy, lệnh bài trong tay y sẽ mất cảm ứng, thậm chí ngay cả Tiên nhân đại nhân cũng không thể biết hung thủ là ai, đến lúc đó, nhiệm vụ của y chắc chắn sẽ thất bại!

Vì vậy, phải dốc toàn lực phi hành!

Dù sao đối phương cũng không thể là Tiên nhân, còn cường giả tầng thứ chín thì Kim Trường Lâm cũng có đủ cách đối phó. … Vào buổi tối, Cự Lực Thành vẫn nhộn nhịp phi thường.

Đối với một số thủy thủ, đây mới là lúc cuộc sống về đêm thực sự bắt đầu.

Tại Phủ Thành Chủ ở trung tâm thành trì, không ồn ào cũng không tĩnh lặng, vẫn như ban ngày, không có bất kỳ dị thường nào.

Xem ra, người trong Phủ Thành Chủ không hề biết Thành chủ đã vẫn lạc.

Chương 224

Lâm Nghệ cầm trường cung, nhìn sang Cừ Âm bên cạnh.

Ánh sáng lấp lánh trong mắt Cừ Âm, nàng chắp tay nói: "Mọi chuyện đều nghe theo Tiền bối!" Lâm Nghệ gật đầu, một tay nắm lấy vai Cừ Âm, lòng bàn tay đang nắm chặt khối Ngọc thạch kia trong trường cung.

Ánh sáng màu xanh kéo dài trên người Lâm Nghệ và Cừ Âm, lá cây xào xạc mấy tiếng, Lâm Nghệ và Cừ Âm liền ở bên trong Phủ Thành Chủ.

Điều này là kỹ năng cơ bản nhất khi thúc giục Pháp tắc chi vật thuộc tính Mộc, Mộc Độn.

Cừ Âm lắc lư Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ trong tay, Lâm Nghệ và Cừ Âm lại bị ánh sáng đỏ rực bao phủ, ngay sau đó, hai người đã ở trong đại sảnh Phủ Thành Chủ.

Bên ngoài có thể sử dụng Mộc Độn, nhưng trong Phủ Thành Chủ không có nhiều cây cối, hai người liền dùng Hỏa Độn, trực tiếp rơi xuống đại sảnh.

"Ai?" Một tiếng gầm giận dữ đột nhiên vang lên, bên cạnh bảo tọa của Thành chủ, hai người chợt đứng dậy, hô một tiếng, xông về phía Lâm Nghệ và Cừ Âm.

Lâm Nghệ đã sớm chuẩn bị, cung tiễn bắn ra hai đạo thanh quang.

Hai người kia vừa mới nhổm dậy, ánh sáng trên người còn chưa kịp sáng rõ, đã bị mũi tên dễ dàng xuyên thủng mi tâm, rơi xuống đất.

Cừ Âm vội vàng tiến lên một bước, vẫy vẫy lông vũ Hỏa Liệt Điểu, hai con Hỏa Nha bay ra, hỏa quang quét qua hai Phó Thành Chủ.

Hai Phó Thành Chủ hóa thành tro bụi, từ từ rơi xuống.

Cùng với đó là hai khối Ngọc thạch màu xám bạc và màu xanh sẫm, có kích thước gần bằng Pháp tắc chi vật thuộc tính Mộc trong lòng bàn tay Lâm Nghệ.

Màu xám bạc, tự nhiên là Lực chi Đại Đạo, còn màu xanh sẫm kia…..

Lâm Nghệ nhìn về phía Cừ Âm, Cừ Âm lắc đầu, không lập tức tiến lên, nàng nhặt hai khối Ngọc thạch lên, đưa hết cho Lâm Nghệ, cười ngọt ngào nói: "Tiền bối thật là thần kỹ." Lâm Nghệ nhìn hai khối Ngọc thạch đó, tạm thời không thử đổ Linh lực vào để làm rõ Pháp tắc mà khối Ngọc thạch xanh sẫm kia thuộc về.

Bởi vì, Linh lực có hạn, không thể tiêu hao như vậy.

Một số Pháp tắc chi vật siêu cấp tiêu hao Linh lực.

Điều Lâm Nghệ biết hiện tại, chính là Pháp tắc chi vật của Lực chi Đại Đạo, mỗi lần sử dụng không chỉ Linh lực bị rút cạn, mà huyết nhục cũng như muốn bị rút cạn vậy.

Hiện tại thứ dễ dùng nhất, chính là khối Ngọc thạch kia, Pháp tắc chi vật thuộc tính Mộc.

Hai kiện Pháp tắc chi vật phối hợp với lông vũ Hỏa Liệt Điểu, đối phó tu luyện giả dưới công pháp tầng thứ tám là đủ dùng rồi.

Đợi rời khỏi Phủ Thành Chủ, về nơi an toàn rồi sẽ thử tìm hiểu rõ rốt cuộc là loại Pháp tắc chi vật gì.

"Đi thôi." Lâm Nghệ cất Ngọc thạch, không mảy may quan tâm nói.

Cừ Âm vui vẻ cười, nhảy nhót dẫn đường, nàng mở ra ghế của Phó Thành Chủ.

Sau chiếc ghế khảm vào tường kia, vậy mà lại là một thông đạo dưới lòng đất.

"Tiền bối, mời!" Cừ Âm vẫy vẫy Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ trong tay, lông vũ phát ra hỏa quang ấm áp, chiếu sáng lòng đất.

Cừ Âm đã sớm giải thích tất cả nguyên nhân.

Bố trí của Cự Lực Thành, đối với tu luyện giả bên ngoài, quả thực là một bí mật không thể biết.

Nhưng Cự Lực Thành thuộc về cấp dưới của Kim Nguyên Cung, khi Cừ Âm ở Kim Nguyên Cung, nàng đã chuyên môn tìm hiểu tin tức về phương diện này, thậm chí còn tìm hiểu được bố trí của Phủ Thành Chủ Cự Lực Thành.

Trong địa lao tối tăm sâu thẳm.

Cừ Âm giơ ngọn lửa được tạo ra từ Pháp tắc chi vật thuộc tính Hỏa, từng trận âm phong thổi qua, mấy lần ngọn lửa suýt tắt.

"Tiền bối, xem ra lần này thu hoạch không nhỏ." Lại một lần nữa thúc giục Linh lực, khiến ngọn lửa trên Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ sáng hơn mấy phần, Cừ Âm phấn khích nói.

"Ừm!" Lâm Nghệ không mảy may quan tâm gật đầu.

Một tòa thành trì vận hành hàng ngày của người thường, căn bản không cần những nhân vật lớn như Thành chủ phải bận tâm.

Điều Thành chủ và Phó Thành Chủ bận tâm, chính là tu luyện giả của Cự Lực Thành, cũng như Pháp tắc chi vật có thể xuất hiện.

Thu hoạch trong đó, Phủ Thành Chủ mỗi năm phải nộp cho Kim Nguyên Cung một lần, nộp càng nhiều, phần thưởng cũng càng nhiều.

Thu hoạch trong lời Cừ Âm nói, là những vật phẩm giấu trong địa lao, chủ yếu là Pháp tắc chi vật.

Bởi vì đều là Pháp tắc chi vật, chúng tương hỗ can thiệp, vì vậy ngọn lửa phát ra từ Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ mới bị ảnh hưởng.

Lâm Nghệ dễ dàng chấp nhận lời giải thích của Cừ Âm, nhưng Lâm Nghệ một chút cũng không tin lời nàng.

Một cô bé lại biết quá nhiều thứ, Lâm Nghệ thậm chí tin rằng, nếu không có Lâm Nghệ, Cừ Âm cũng chắc chắn có thủ đoạn để giải quyết Quan Cẩm và Âu Dương Phụng Thiên, sau đó cướp bảo vật trong Phủ Thành Chủ.

Mọi thứ đều khớp nối, Cừ Âm sắp xếp hợp lý, thậm chí đã chuẩn bị tốt tất cả.

Vì vậy, sau khi chuyến đi Phủ Thành Chủ này kết thúc, Lâm Nghệ đã định chia tay Cừ Âm, lựa chọn Pháp tắc chi vật thích hợp để tu luyện, tranh thủ sớm ngày thành Tiên!

"Tiền bối, sau cánh cửa này chính là bảo vật mà Phủ Thành Chủ cất giữ." Lâm Nghệ đang suy tư, giọng nói phấn khích của Cừ Âm đột nhiên truyền đến.

Lâm Nghệ chầm chậm gật đầu, lấy ra hai chiếc lông vũ Hỏa Liệt Điểu khác, đặt chúng lên cung tiễn.

Hành lang ngầm tối tăm sâu thẳm chợt sáng bừng lên, sau đó, trong tiếng kêu hót trong trẻo, một con Hỏa Liệt Điểu khổng lồ bay ra, trực tiếp lao về phía cánh cửa sắt trước mặt.

Trong ánh lửa hừng hực, cửa sắt không ngừng rung chuyển.

"Oanh…." Hơn mười khắc sau, một tiếng nổ vang truyền đến, sức mạnh trận pháp trên cửa sắt biến mất, trong tiếng kêu hót của Hỏa Liệt Điểu, cửa sắt hóa thành sắt lỏng chảy xuống.

Lâm Nghệ và Cừ Âm đồng thời nhìn về phía sau cửa sắt.

Hơn mười khối Pháp tắc chi vật lớn bằng Ngọc thạch đang phát ra ánh sáng, như thể lơ lửng trong không trung tối tăm.

Không đúng, những Pháp tắc chi vật đó đang khảm trên người một người!

Lâm Nghệ nhìn đối phương, khuôn mặt đã khô héo, nhưng đôi mắt lại vô cùng trong sáng.

Sau đó, lão giả bị vô số xích sắt trói buộc, trên người khảm không biết bao nhiêu Pháp tắc chi vật, đột nhiên khóe miệng run rẩy, nở một nụ cười với Lâm Nghệ.

Một luồng bóng tối chợt dâng trào về phía Lâm Nghệ.

"Không hay rồi!" Lâm Nghệ thầm kinh hãi, lập tức nắm chặt trường cung.

Ngay sau đó, bóng tối vô tận dâng trào, chớp mắt nuốt chửng Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ vội vàng đặt tên lên cung, trên cung tiễn phát ra ánh lửa, căng thẳng nhìn xung quanh.

"Tách, tách tách…." Tiếng bước chân như giẫm trên mặt đất có nước vang lên, một người bước ra từ bóng tối, chính là lão già kia.

Không, trừ phần đầu ra, toàn thân lão già đều hòa vào bóng tối, nếu không nghe thấy tiếng bước chân, Lâm Nghệ sẽ nghi ngờ đối diện chỉ lơ lửng một cái đầu.

Lâm Nghệ thúc giục Linh lực, thúc giục lông vũ Hỏa Liệt Điểu, khiến ánh sáng đại phóng, xua tan một phần bóng tối, cuối cùng cũng nhìn thấy toàn thân lão giả.

Lão giả đưa một tay ra, ngón trỏ nhẹ nhàng vạch mấy cái, sau đó, bóng tối cuồn cuộn xung quanh, ngưng tụ thành một chiếc ghế khổng

lồ.

Lão giả ngồi lên ghế, bóng tối xung quanh tiêu tan không ít, bên trong biến thành một không gian xám xịt mịt mờ.

Lâm Nghệ vẫn cảnh giác nhìn đối phương.

"Yên tâm." Lão giả cười nói: "Ngươi đã giải cứu lão phu, lão phu sẽ không làm khó ngươi." "Các hạ là ai?" Lâm Nghệ vẫn không buông lỏng cảnh giác, trầm giọng hỏi.

"Lão phu là ai ư?" Lão giả khẽ mỉm cười: "Vấn đề này, hiện tại đạo hữu chưa có tư cách biết, nhưng lão phu có thể cho đạo hữu một lựa chọn." "Lựa chọn?" "Trở thành người hầu của lão phu." Lão giả tựa vào lưng ghế, vẻ mặt nắm chắc phần thắng.

"Nếu ta từ chối thì sao?" Lâm Nghệ hỏi.

"Ngươi không có quyền từ chối." Lão giả trên mặt mang nụ cười tự tin.

"Ồ?" Lâm Nghệ lạnh lùng nói: "Nếu các hạ thực sự mạnh mẽ như vậy, sao lại bị người khác giam cầm?" Lão giả sững người, cười nói: "Không sai, lão phu bị tiêu hao nhiều năm như vậy, hiện tại quả thực đã trở nên vô cùng suy yếu, nhưng đối phó với đạo hữu, vẫn dễ như trở bàn tay." Không đợi Lâm Nghệ nói, lão giả cười nói: "Bởi vì, đạo hữu vẫn chưa dung hợp Pháp tắc chi vật, trong cơ thể không có Pháp tắc chi ti, ở đây, đây là mộng cảnh của lão phu, là lãnh địa của lão phu, công kích của lão phu, tất cả đều xuất hiện dưới hình thái Pháp tắc, đạo hữu cân nhắc thế nào?" Lâm Nghệ định giả vờ qua loa mấy câu với lão giả để tìm hiểu thêm mọi việc, thì lúc đó, ngọn lửa trên mũi tên lại đột nhiên nhảy nhót.

"Không hay rồi!" Lâm Nghệ kinh hô trong lòng, Pháp tắc bị can thiệp, lão giả bắt đầu tấn công?

Lâm Nghệ vội vàng quan sát xung quanh, tìm phương thức và hướng tấn công của lão giả.

Lão giả vẫn vững vàng ngồi trên chiếc ghế đen khổng lồ, khóe miệng mang theo nụ cười, một chút cũng không lo lắng bị Lâm Nghệ bắn trúng.

Trán Lâm Nghệ toát mồ hôi lạnh, mũi tên nhanh chóng chuyển đổi giữa quang minh và hắc ám, nhưng Lâm Nghệ vẫn không tìm ra nguồn gốc công kích của đối phương, trừ những cái bóng đen xung quanh.

Cái bóng?

Lâm Nghệ trong lòng chợt động, vội vàng nhìn xuống mặt đất.

Đó là cái bóng, nhưng lại không phải là cái bóng!

Bởi vì, cái bóng đó vậy mà lại đang nhúc nhích, như thể muốn có được sinh mệnh!

Trán Lâm Nghệ không kìm được giật giật, thủ đoạn gì vậy?

Có một loại Pháp tắc quỷ dị, vậy mà lại có thể dựa vào cái bóng của ta để phát động công kích?

Nhưng, bây giờ không phải lúc để bận tâm về những điều này.

Lâm Nghệ quát lớn một tiếng, bắn ra lông vũ Hỏa Liệt Điểu.

Trong tiếng kêu hót trong trẻo, Hỏa Liệt Điểu lơ lửng trên đỉnh đầu Lâm Nghệ, chầm chậm vỗ cánh.

Lâm Nghệ bị bao phủ trong ánh sáng hoàn toàn, cái bóng nhúc nhích biến mất.

Lâm Nghệ một tay nắm lấy hai chiếc lông vũ Hỏa Liệt Điểu kia, nhét vào trong ngực, lòng bàn tay nắm chặt Pháp tắc chi vật thuộc tính Kim, chính là khối đá của Quan Cẩm!

“Không tệ!” Lão giả cười gật đầu: “Nhanh chóng có thể phát hiện dị thường, nhưng ánh sáng sẽ sớm tắt lịm, đến lúc đó, nếu đạo hữu không thần phục, lời hứa vừa rồi của lão phu sẽ không còn giá trị.” Lâm Nghệ hít sâu một hơi, động tác bắn tên hoàn thành trong chớp mắt, lời lão giả vừa dứt, ba đạo kim quang đã đến trước mặt lão giả, lần lượt nhắm vào mi tâm, yết hầu và tim.

Sau ba đạo kim quang đó, hơn mười đạo kim quang khác lại nhắm vào các yếu huyệt trên toàn thân.

Không có tiếng mũi tên xé gió vang lên, lão giả vẫn đoan tọa trên bảo tọa đen, khóe miệng mang theo nụ cười, bình tĩnh nhìn Lâm Nghệ như vậy.

Lão giả không hề ngăn cản, mũi tên cứ thế dễ dàng xuyên thủng lão giả.

Nhưng, thân thể lão giả như sương khí, bị xuyên thủng một lỗ lớn, nhúc nhích mấy cái rồi thân thể lại hoàn toàn phục nguyên trong chớp mắt!

Lâm Nghệ cố gắng kiểm soát biểu cảm của mình, không để sự kinh hãi trong lòng lộ ra.

“Tiếp tục đi.” Lão giả phục hồi hoàn chỉnh xong, cười nói với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhìn Hỏa Điểu trên đỉnh đầu, ánh sáng mà Hỏa Điểu phát ra đang mờ dần, không còn tinh thần như trước.

Khóe miệng lão giả lộ ra nụ cười càng rạng rỡ hơn.

Hơn mười mũi tên, lại một lần nữa bắn ra, khối đá vàng kim trong tay Lâm Nghệ biến thành màu xám bạc, giống như khối của Âu Dương Phụng Thiên.

Ánh mắt lão giả chợt lạnh lẽo, khiến toàn bộ không gian hắc vụ

cũng rung động theo.

Sự thay đổi này biến mất nhanh chóng, nhưng Lâm Nghệ đã nắm bắt chính xác sự thay đổi của đối phương.

Lâm Nghệ nắm chặt khối đá xám bạc, nhìn lão giả nói: “Xem ra, đạo hữu hẳn là sợ thứ này.” “Có thể thử xem.” Hơn mười mũi tên vàng kim bay đến, thân hình lão giả không còn nguyên vẹn, đang nhúc nhích, nhưng giọng nói lại không hề bị cản trở mà truyền ra.

Chương 225

"Được!" Lâm Nghệ chầm chậm gật đầu, lần này chậm rãi kéo cung tiễn, hơn mười mũi tên phát ra ánh sáng xám bạc.

Lão giả vẫn mang nụ cười tự tin, coi Lâm Nghệ như không có gì.

Linh lực thúc giục.

Liên tiếp sử dụng Pháp tắc chi vật, Hỏa Liệt Điểu trên đỉnh đầu sắp tắt lịm.

Sau lần này, bất kể Hỏa Liệt Điểu trên đỉnh đầu hay Linh lực trong cơ thể, đều chỉ còn lại một cơ hội tấn công cuối cùng!

Lâm Nghệ quát lớn một tiếng, hơn mười mũi tên xám bạc bắn ra.

"Xoẹt…." Lần đầu tiên mũi tên phát ra tiếng xé gió.

Lâm Nghệ không chú ý đến điều này, lại một lần nữa quát lớn, kéo căng cung tiễn.

"Xoẹt!" Mũi tên lại một lần nữa phát ra tiếng xé gió, lần này trực tiếp bắn ra hơn hai mươi mũi tên!

Toàn bộ mũi tên trên người Lâm Nghệ đều dùng hết, Linh lực cạn kiệt, khoảnh khắc mũi tên bắn ra, ánh sáng của Hỏa Liệt Điểu trên đỉnh đầu cũng theo đó tắt lịm.

Mũi tên xám bạc bắn trúng lão giả, lão giả nhúc nhích, tự động xé mở thân thể, khiến những mũi tên đó bắn hụt.

Khóe miệng lão giả vẫn mang nụ cười nhàn nhạt, thậm chí, bóng tối nhúc nhích, lao về phía Lâm Nghệ.

Sau đó, đợt mũi tên cuối cùng đã đến trước mặt lão giả.

Lão giả chợt trừng lớn đồng tử, quát lớn một tiếng: "Không!" Lão

giả đứng dậy khỏi bảo tọa, ánh sáng đen trên người không ngừng biến đổi nhanh chóng, dường như muốn trốn thoát.

Nhưng những mũi tên Lâm Nghệ dùng hết toàn lực, liều chết mà bắn ra, lão giả lại không đề phòng.

Khi lão giả phát ra âm thanh, chưa kịp đứng dậy, hơn hai mươi mũi tên đã lần lượt bắn vào người lão giả.

"Phụt…." Lão giả phun ra một ngụm…..

Lâm Nghệ cũng không biết đó là gì, lão giả phun ra khói đen, phẫn nộ nhìn Lâm Nghệ.

Những nơi bị mũi tên xuyên thủng, cũng chảy ra khói đen.

Những làn khói đen này rời khỏi thân thể lão giả, sau đó, thân thể lão giả bắt đầu sụp đổ, vỡ nát.

Nơi sụp đổ và vỡ nát, xuất hiện ánh lửa. 31.

Ánh sáng nhanh chóng quét qua, Lâm Nghệ cuối cùng nhẫn nhịn xung động, để mặc cho ánh sáng đó quét qua.

Sức mạnh của y đã cạn kiệt, nếu đó thực sự là công kích, từ bốn phương tám hướng dâng tới, Lâm Nghệ căn bản không thể ngăn cản.

Ngay sau đó, Lâm Nghệ nhìn ánh sáng phát ra từ lông vũ, nhìn những khối Ngọc thạch lấp lánh khảm trên người lão giả.

Nhìn Cừ Âm đang nắm chặt Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ, đang xông về phía mình.

"Oanh" một tiếng, Lâm Nghệ cảm thấy Linh lực dâng trào trong cơ thể, Linh lực tiêu hao đã được bổ sung ngay lập tức?

Không đúng, không phải Linh lực được bổ sung, mà Linh lực đã tăng lên không ít so với số lượng ban đầu.

Tất cả mọi thứ vừa rồi, vậy mà thực sự chỉ là huyễn cảnh, cho nên sự tiêu hao trong đó, không có tác dụng trong thế giới hiện thực?

Ngực truyền đến sự ấm áp, sự ấm áp của lông vũ Hỏa Liệt Điểu, Lâm Nghệ đã xác nhận được phỏng đoán này.

Lâm Nghệ không động đậy, cứ thế lạnh lùng nhìn Cừ Âm đang xông tới.

Cừ Âm dừng lại cách Lâm Nghệ ba mét, vẫy vẫy lông vũ Hỏa Liệt Điểu, cười nói: "Tiền bối, vừa rồi ngài hình như ngủ thiếp đi, ta xem liệu có thể đánh thức ngài không." "Được!" Lâm Nghệ gật đầu: "Tránh ra." Thân thể Cừ Âm không kìm được run rẩy, vội vàng nói: "Tiền bối, tất cả mọi thứ ở đây đều là của ngài, lông vũ trong tay vãn bối cũng của ngài, vãn bối đều không cần." Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Cừ Âm, Ngọc thạch trong lòng bàn tay phát ra thanh quang, chầm chậm giơ cung tiễn lên.

"Khụ khụ khụ… Tiểu Âm, tránh ra." Lão giả ho khan nói: "Ta không phải đối thủ của đạo hữu, nhanh chóng tránh ra." "Sư phụ!" Cừ Âm khóc thét một tiếng, lùi về bên cạnh lão giả: "Tiền bối, xin ngài, tất cả mọi thứ ở đây đều của ngài, vãn bối và sư phụ đều không cần, chỉ cần ngài tha cho ta." "Ngươi nghĩ có thể sao?" Lâm Nghệ nhìn lão giả nói.

Lão giả chầm chậm lắc đầu, một cánh tay giơ lên, nắm lấy cánh tay Cừ Âm.

"Sư phụ." Cừ Âm khóc thét quỳ xuống.

Lão giả nhìn về phía Lâm Nghệ, giọng nói khàn khàn nói: "Lão phu cũng không ngờ, đạo hữu vậy mà lại nhanh chóng phá giải được Ác mộng chi thuật của lão phu, đạo hữu quả nhiên kiến thức rộng rãi, lần này, lão phu không lỗ, khụ khụ khụ khụ…." Ác mộng chi thuật?

Lâm Nghệ sững người, ta còn không biết nữa!

Không, Lâm Nghệ kiểm soát biểu cảm, bình tĩnh nói: "Đơn giản!" Nếu lộ vẻ sợ hãi, ai biết lão già có thủ đoạn nào khác không, Lâm Nghệ không muốn đối mặt với thủ đoạn quỷ dị như vậy nữa.

Còn về việc phá giải, Lâm Nghệ căn bản không phá giải, thậm chí ngay cả Ác mộng chi thuật cũng chưa từng nghe nói, chỉ dùng Pháp tắc chi lực của ba người Cự Lực Thành nắm chặt lại một chỗ, bắn ra mũi tên mà thôi.

Lâm Nghệ thấy, vì ba người Cự Lực Thành ban đầu có thể bắt được lão già, chứng tỏ Pháp tắc của ba người đó chắc chắn khắc chế lão già.

Lâm Nghệ cũng không biết khắc chế như thế nào, liền bắn ra hết!

Lão giả thở dài một tiếng, rồi chầm chậm nói: "Quả nhiên, trên người đạo hữu có bí mật, cây trường cung kia, cũng rất lợi hại." Vô nghĩa!

Một cây trường cung được luyện chế từ bảo vật có thể ngưng tụ một thế giới, sao có thể không lợi hại được chứ?

"Nếu đạo hữu không còn lời nào để nói, tại hạ xin tiễn đạo hữu lên đường." Lâm Nghệ làm động tác chầm chậm giơ cung tiễn. 32.

Lão già ho khan mấy tiếng, nhìn Cừ Âm, yếu ớt nói: "Đứa ngốc, đừng khóc nữa, vi sư bị những Pháp tắc chi vật này trấn áp, bị Pháp tắc loạn lưu xung xoát, dù có cứu vi sư ra, vi sư cũng không sống được bao lâu." Sau đó, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Nghệ, hít sâu một hơi, dường như thúc giục không ít sức mạnh, thân hình lão giả thẳng tắp, không, những Ngọc thạch trên người lão giả cũng phát ra các loại quang mang, chợt sáng bừng.

Khóe miệng lão giả run rẩy mấy cái, chịu đựng cơn đau kịch liệt

trong cơ thể: "Lão phu và đạo hữu làm một giao dịch." Lâm Nghệ không nói gì, bình tĩnh nhìn lão già.

"Nội dung giao dịch, lão phu sẽ nói cho đạo hữu bí mật thành Tiên, đạo hữu tha cho Tiểu Âm, và tất cả Pháp tắc chi vật thuộc tính Hỏa ở đây đều thuộc về Tiểu Âm." Bí mật thành Tiên?

Lâm Nghệ nhíu mày, nhìn cuốn sách gốc trên người Quan Cẩm, không phải là Pháp tắc chi ti ngưng tụ thành Pháp tắc chi tinh, Pháp tắc chi tinh lưu chuyển toàn thân, Linh lực xung kích, Pháp tắc cải tạo nhục thân, thành Tiên khu sao?

"Chuyện thành Tiên bình thường, đạo hữu nghĩ ta sẽ không biết sao?" Lâm Nghệ nói.

"Vậy lão phu coi như đạo hữu đã đồng ý." Lão giả cười cười, rồi vội vàng thu lại nụ cười, gân xanh trên mặt giật giật, như thể chỉ cần khẽ cười cũng có thể kéo theo nỗi đau cực lớn vậy.

"Nếu đúng là điều ta không biết, đủ ẩn bí, thì không vấn đề gì." Lâm Nghệ liếc nhìn Cừ Âm nói.

Lâm Nghệ lo lắng nếu thả lão giả, lão giả sẽ trả thù.

Nhưng đối với Cừ Âm thì không lo lắng lắm, dù sao sau lần này rời đi, sẽ đường ai nấy đi với Cừ Âm, sau này chắc cũng không gặp mặt.

Lão giả lại nén cười, nói: "Pháp tắc thực thể, ngũ hành cơ bản, phong lôi sơn hỏa các loại, khi thành Tiên cần vứt bỏ nhục thân cũ, dùng Pháp tắc tái tạo nhục thân, mới có thể triệt để thành Tiên, điểm này đạo hữu hẳn là biết." Ta không biết…..

Lâm Nghệ kiểm soát khóe miệng đang giật, may mắn là không dung hợp ngũ hành Pháp tắc, bằng không, nếu bỏ đi nhục thân cũ, đợi khi tìm được lão già Thái Sơ kia, thu hồi sức mạnh, đưa về Hồng

Hoang, ta có còn thân thể không?

Nếu không có thân thể, làm sao trở về Hồng Hoang?

Suýt nữa!

Lão giả tiếp tục nói: "Lực chi Đại Đạo, Thời không Pháp tắc, Thời gian Vận mệnh các loại, đều không cần vứt bỏ nhục thân, nhưng sau khi thành Tiên, Pháp tắc cường đại, nhục thân lại không cường đại, vì vậy phải cố gắng tránh đối địch trực diện." "Pháp tắc lão phu tu luyện, là Ma Đạo, nếu lão phu trực tiếp lấy nhục thân hiện tại xung kích Tiên nhân, khi lão phu thành Tiên, sẽ mất đi lý trí, trực tiếp trở thành phong ma, vì vậy, lão phu cần một nhục thân, loại nhục thân không cần vứt bỏ nhục thân để thành Tiên." "Đợi lão phu chiếm cứ một nhục thân, liền lấy nhục thân đó thành Tiên, đương nhiên, nhục thân đó cũng sẽ trở thành phong ma, nhưng tâm trí lão phu vẫn còn, sau khi loại bỏ yếu tố điên cuồng, lão phu có nhục thân mới, trở thành Ma Đạo Tiên nhân." "Biết điều này, sau này đạo hữu có thể phân biệt Ma Đạo Tiên nhân rồi." Lão giả cười nói: "Pháp tắc Ma Đạo của ta không thể khai tông lập phái, người người đều muốn diệt trừ, nhưng lão phu tin rằng, chắc chắn có không ít tiền bối đã thành công, hiện tại không chừng là nhân vật lớn của một số tông môn." Cừ Âm khóc nói: "Sư phụ đối với đồ nhi tốt, sư phụ không phải người xấu." Lâm Nghệ đứng ngây người một lúc lâu, vậy mà lại có Vận mệnh Pháp tắc?

Kiểu như, chưởng khống vận mệnh của người khác sao?

Thời gian Pháp tắc, chưởng quản thời gian, xuyên qua thời không sao?

Pháp tắc Ma Đạo của lão giả này, quả nhiên đủ thần bí.

"Cho nên, đạo hữu chủ động đến Cự Lực Thành?" Lão giả cười khổ nói: "Không sai, lão phu cũng không ngờ, Phó Thành Chủ bên

cạnh Thành chủ Cự Lực Thành, vậy mà lại tu luyện Pháp tắc Ma Đạo, bị nhìn thấu sau, lão phu trước khi thành Tiên, không có bao nhiêu chiến đấu lực, điểm này, tin rằng đạo hữu đã phát hiện." Lâm Nghệ chầm chậm gật đầu, một lúc lâu sau nói: "Tin tức của đạo hữu có ích cho ta, giao dịch hoàn thành, nhưng Pháp tắc chi vật sau khi đạo hữu chết sẽ thuộc về ta." "Đương nhiên." Lão giả cười gật đầu, nhìn Cừ Âm: "Tiểu Âm, lùi lại một chút." "Sư phụ….." Lão giả cười nói: "Ở đây có rất nhiều Pháp tắc chi vật, hẳn là đủ để tu luyện tầng thứ tám, hãy tu luyện tốt, đừng cố gắng báo thù cho vi sư, hơn nữa, vi sư cũng chưa dạy dỗ con cẩn thận, phải biết lợi dụng nhiều hơn." "Không, không có, sư phụ đối với đệ tử…..

đối với đệ tử tốt." Lâm Nghệ kéo Cừ Âm lại gần mình, lão giả cười với Lâm Nghệ, sau đó ngồi thẳng người, hai tay run rẩy kịch liệt, hai tay tụ lại trước ngực, bắt đầu chầm chậm kết quyết.

Gần một khắc sau, lão giả đột nhiên quát lớn một tiếng, sau đó, từng đạo hắc sắc hỏa diễm từ trên người lão giả bốc cháy.

"Sư phụ….." Cừ Âm khóc thét một tiếng, muốn lao về phía những hắc sắc hỏa diễm đó.

Lâm Nghệ vội vàng kéo Cừ Âm lại, đó là Pháp tắc chi lực bùng nổ, Cừ Âm xông vào, kết cục sẽ giống hệt lão giả, chỉ có cái chết.

Một lát sau, hắc sắc hỏa diễm tắt lịm, những Ngọc thạch Pháp tắc vốn khảm trên người lão giả đều rơi xuống, có kích thước bằng nắm tay, là Pháp tắc chi vật của lão giả.

Đợi hắc sắc hỏa diễm hoàn toàn biến mất, Lâm Nghệ ở trước ghế, lấy tất cả Pháp tắc chi vật, trong đó có hai khối Ngọc thạch thuộc tính Hỏa Pháp tắc, Lâm Nghệ theo giao dịch, đưa Ngọc thạch và hai chiếc lông vũ trong ngực cho Cừ Âm.

Cừ Âm chăm chú nhìn những Pháp tắc chi vật này, một lúc lâu sau

mới cất chúng đi, nhỏ giọng nói: “Đa tạ Tiền bối.” “Chỉ là một giao dịch.” Lâm Nghệ nhìn chằm chằm Cừ Âm nói.

Cừ Âm né tránh ánh mắt Lâm Nghệ, lén lút lau nước mắt.

Nhưng, Lâm Nghệ vẫn chăm chú nhìn Cừ Âm.

“Tiền bối, Tiền bối có chuyện gì sao?” “Dẫn đường.” Lâm Nghệ bình tĩnh nói.

Cừ Âm mới phản ứng lại, vội vàng giơ Hỏa Liệt Điểu Vĩ Vũ, dẫn đường phía trước.

Một khắc sau, hai người đi ra khỏi đường hầm tối tăm sâu thẳm, Lâm Nghệ nói: “Tiếp theo, đạo hữu và tại hạ sẽ chia tay, tự mình tu luyện tốt đi.” Cừ Âm không nói gì, chầm chậm gật đầu.

Lâm Nghệ cười cười, vừa định rời đi, đột nhiên, mặt đất ầm ầm rung chuyển.

Ngay sau đó, những dây leo khổng lồ mọc lên từ mặt đất, từ trên trời giáng xuống, chớp mắt đã bao phủ toàn bộ Phủ Thành Chủ.

“Âu Dương Phụng Thiên, sao không cút ra gặp ta!” Một tiếng gầm giận dữ truyền đến từ bốn phương tám hướng, mỗi một dây leo đều truyền đi âm thanh tương tự.

Cừ Âm run rẩy nói: “Là Pháp tắc thuộc tính Mộc, có lẽ đã đạt đến tầng thứ chín.” Không khó đoán…..

Lâm Nghệ trong lòng chua chát, mím chặt môi, cố gắng ổn định tâm thần, nhìn xung quanh.

Bắn Hỏa tiễn, Lâm Nghệ cũng biết, loại Pháp tắc thuộc tính Mộc ở tầng thứ này, nếu bị một mũi tên bắn chết, thì thật sự là quái lạ!

Lão già trong địa lao cũng nói, nhục thân của Lực chi Đại Đạo không mạnh, có lẽ đó cũng là nguyên nhân chính khiến Lâm Nghệ có

thể thiêu chết Âu Dương Phụng Thiên.

Kim Trường Lâm đã đáp xuống mặt đất.

Dây leo biến thành bức tường đồng vách sắt màu xanh lục, bốn phương tám hướng, không để lại một kẽ hở nào.

Kim Trường Lâm nhìn Lâm Nghệ và Cừ Âm, nghiến răng nghiến lợi nói: "Cừ Âm!" "Kim, Kim Phong chủ." Cừ Âm vội vàng tiến lên, hành lễ với Kim Trường Lâm.

"Âu Dương Phụng Thiên đâu?" Kim Trường Lâm lạnh lùng hỏi.

"Thành chủ, Thành chủ và Quan Cẩm sư huynh đã đi Thanh Mộc Đảo." Cừ Âm lắp bắp nói: "Đệ tử, đệ tử ở Thanh Mộc Đảo bị phục kích, chỉ có thể rời khỏi Thanh Mộc Đảo, còn cụ thể xảy ra chuyện gì, đệ tử cũng không rõ." "Ồ?" Kim Trường Lâm lạnh lùng cười một tiếng.

"Phong chủ minh giám, sự tình là như vậy." Cừ Âm vội vàng nói.

Lâm Nghệ lén lút nhìn Cừ Âm một cái, cô gái này nói dối dễ như trở bàn tay vậy, nếu có thể lừa được đối phương đi thì đương nhiên là chuyện tốt.

Kim Trường Lâm lạnh lùng cười, lấy ra một khối Ngọc bài vàng kim.

Lâm Nghệ không biết khối Ngọc bài đó có tác dụng gì, nhưng trong lòng chợt giật mình, Pháp tắc chi vật của Quan Cẩm trong ngực Lâm Nghệ lập tức phóng ra kim sắc quang mang.

"?!" Kim Trường Lâm nghiến răng nghiến lợi, phẫn nộ lại hưng phấn nhìn Lâm Nghệ.

Lời vừa dứt, một đạo kim quang chợt phóng đại trong mắt Kim Trường Lâm.

Chương 226

"Cuồng vọng!" Kim Trường Lâm quát lớn một tiếng: "Dám sát hại Quan Cẩm sư đệ, ta muốn ngươi cầu sống không được, cầu chết không xong!" Khi Kim Trường Lâm nói, bên trong bức tường xanh, từng đạo dây leo nhanh chóng bay ra, trói buộc những mũi tên vàng kim mà Lâm Nghệ bắn ra.

Càng có vô số dây leo, như du long vậy nhanh chóng bay về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhìn hai khối đá trong tay.

Hai khối đá thuộc về Pháp tắc còn sót lại của Quan Cẩm và sư phụ Cừ Âm.

Mũi tên vừa rồi đã tiêu hao toàn bộ Pháp tắc bên trong hai khối đá đó.

Không, Linh lực của Lâm Nghệ chỉ tổn thất một nửa, tức là, việc Linh lực tăng trưởng trước đó không phải là ảo giác.

Một trận chiến với lão già trong không gian thần bí, trình độ Linh lực của Lâm Nghệ đã đạt đến tầng thứ tám của công pháp sao?

Dây leo cách Lâm Nghệ chưa đầy ba mét!

Nhìn sự sắc bén và số lượng mà dây leo thể hiện, nếu dây leo chạm tới, Lâm Nghệ sẽ bị vô số dây leo đâm xuyên trong chớp mắt.

"Rầm…." Lúc này, trường tiễn vàng kim nổ tung, ngay lập tức tuôn ra vô số hắc vụ.

"Ma Đạo?!" Kim Trường Lâm kinh hô một tiếng, ngay sau đó, những hắc vụ đó liền bao phủ Kim Trường Lâm.

Những dây leo đang lao về phía Lâm Nghệ, cũng chợt dừng lại trong chớp mắt.

Lâm Nghệ đợi cơ hội này, lòng bàn tay run lên, khối đá trong lòng bàn tay biến thành khối đá xám bạc.

Giống như Pháp tắc chi vật của Âu Dương Phụng Thiên!

Kéo cung đặt tên, mũi tên xám bạc bắn ra!

"Xoẹt…." Mũi tên xám bạc bắn trúng mi tâm Kim Trường Lâm, xuyên thủng mi tâm y.

Cừ Âm ngây người đứng bên cạnh, khó tin nhìn Lâm Nghệ.

Kim Trường Lâm, một Phong chủ của Kim Nguyên Cung, cường giả chỉ cách Tiên nhân một bước, vậy mà bị Lâm Nghệ dễ dàng giải quyết.

Từ đầu đến cuối, Lâm Nghệ đều đứng tại chỗ, không hề động đậy một bước, đã sớm liệu trước được cảnh tượng này, tất cả tiến trình đều nằm trong tầm kiểm soát của Lâm Nghệ?

Lâm Nghệ trong lòng run rẩy, thân thể cũng đang khẽ run, chỉ là Cừ Âm không nhìn thấy mà thôi.

Bởi vì dù có cầu xin, hay trốn tránh, cũng không thể thay đổi kết cục cái chết, đã như vậy, không bằng trực tiếp tác chiến.

Kim Trường Lâm vẫn đứng tại chỗ, dây leo cũng không biến mất.

Lâm Nghệ đưa tay ra.

"A?" Cừ Âm giật mình hoảng sợ, vội vàng nhảy lùi một bước.

Lâm Nghệ không nói gì, liếc nhìn Cừ Âm một cái.

Cừ Âm mới phản ứng lại, vội vàng đặt tất cả Pháp tắc chi vật vào tay Lâm Nghệ.

“Xoẹt….” Tiếng xé gió vang lên.

Ngay sau đó, một tiếng kêu hót trong trẻo vang vọng.

Ba chiếc lông vũ Hỏa Liệt Điểu, hai khối Ngọc thạch chứa đựng Hỏa chi Pháp tắc đều phát ra, biến thành Hỏa Liệt Điểu ngưng tụ như thực chất.

Hỏa Liệt Điểu kêu hót, bay đến trước mặt Kim Trường Lâm, dường như muốn bao phủ, thiêu đốt Kim Trường Lâm.

Đột nhiên, Kim Trường Lâm mở mắt.

Trong đôi mắt đó, là sự phẫn nộ vô tận.

“Vận mệnh!” Kim Trường Lâm đột nhiên giơ tay trái lên, quát lớn một tiếng.

Hỏa Liệt Điểu lao vào người Kim Trường Lâm, ngọn lửa hừng hực cháy trên người Kim Trường Lâm.

Kim Trường Lâm lại không quan tâm, mặc cho Hỏa Liệt Điểu thiêu đốt, Kim Trường Lâm cũng không hề chịu bất kỳ tổn thất nào.

Một đạo lam sắc quang mang từ trong lòng bàn tay Kim Trường Lâm phát ra, biến thành đại hà cuồn cuộn!

Lâm Nghệ vừa nhìn thấy cảnh tượng này, thân thể đã bị cuốn vào trong dòng sông.

Bên kia dòng sông, Kim Trường Lâm giơ cánh tay trái lên, cười nanh ác bước tới.

“Bất luận là ai, ta sẽ cướp đoạt sinh mệnh của ngươi, khiến ngươi vĩnh viễn chỉ còn lại một ngày sinh mệnh, khiến ngươi cầu sống không được, cầu chết không xong, ha ha ha ha….” Dòng sông cuồn cuộn bao quanh Lâm Nghệ, Lâm Nghệ có thể cảm nhận được, sinh cơ trong cơ thể đang mất đi từng chút một.

Lỗ nhỏ ở mi tâm Kim Trường Lâm bắt đầu nhanh chóng phục hồi.

"Năm mươi năm, vậy mà không hề già đi?" Sau khi vết thương phục hồi, Kim Trường Lâm khẽ ồ lên một tiếng.

"Được, vậy để ta xem, ngươi có bao nhiêu tuổi thọ!" Kim Trường Lâm cười nanh ác, lại một lần nữa quát lớn: "Vận mệnh!" Dòng sông màu xanh chảy càng nhanh, cuốn trôi từng tế bào trên thân thể Lâm Nghệ, tốc độ sinh cơ trôi đi càng nhanh, Lâm Nghệ đều có cảm giác rõ ràng.

Nhưng, vừa rồi ra tay, đã kích phát toàn bộ năng lực của mình, hiện giờ trong cơ thể không có sức mạnh, không có Linh lực, bị dòng sông màu xanh cuốn trôi, càng lúc càng suy yếu, chỉ có thể trơ mắt nhìn đối phương thi pháp.

"Hai trăm năm?" Kim Trường Lâm lẩm bẩm một tiếng, sau đó cười nanh ác: "Được, ta xem ngươi có bao nhiêu tuổi thọ, tất cả tuổi thọ này, sẽ thuộc về ta, Vận mệnh!" Lam sắc quang mang lại một lần nữa tỏa sáng, dòng sông màu xanh biến thành băng tinh.

Vô số băng tinh như vật chất thực thể, chớp mắt đã xuyên thủng thân thể Lâm Nghệ, Lâm Nghệ rõ ràng có thể cảm nhận được nỗi đau Thiên sang bách khổng.

Nhưng ngay sau đó, những băng tinh mang đi sinh cơ của Lâm Nghệ tụ lại thành dòng sông, sau khi đưa sinh cơ cho Kim Trường Lâm, vết thương trên người Lâm Nghệ biến mất, lập tức đón lấy nhiều băng tinh mạnh hơn.

Kim Trường Lâm trợn to hai mắt, như thể nhìn thấy ma vậy mà nhìn Lâm Nghệ.

Sau đó, Kim Trường Lâm nhìn khối màu xanh trong tay trái, lại nhìn Lâm Nghệ đứng đối diện, trông vẫn bình yên vô sự.

Cuối cùng, Kim Trường Lâm nghiến răng nghiến lợi, quát lớn một tiếng: "Vận mệnh!" Lam sắc lại một lần nữa từ trong tay trái Kim Trường Lâm bùng nổ, tất cả, trực tiếp biến thành vô số sợi chỉ màu xanh, chớp mắt đã đến trước mặt Lâm Nghệ, lần lượt xuyên thủng Lâm Nghệ.

Sinh cơ của mỗi tế bào, đều đang nhanh chóng biến mất!

Trên mặt Lâm Nghệ, cuối cùng cũng lộ ra vẻ già nua.

Khóe miệng Kim Trường Lâm cuối cùng cũng hiện ra nụ cười, những sợi chỉ màu xanh xuyên thủng nhục thân Lâm Nghệ, lần lượt quay trở lại trong cơ thể Kim Trường Lâm.

Đột nhiên, đồng tử Kim Trường Lâm chợt mở lớn, như thể gặp phải chuyện không thể lý giải.

"Không…." Kim Trường Lâm há to miệng, phát ra một tiếng kêu gào không cam lòng, thê lương.

"Rầm…." Nhục thân Kim Trường Lâm nổ tung tại chỗ, vô số thanh sắc và lam sắc quang mang lần lượt dâng trào về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ ngây người nhìn tất cả.

Y không hề né tránh, tất cả xảy ra quá đột ngột, sức mạnh trong cơ thể lại hoàn toàn biến mất, căn bản không thể né tránh, cũng không có khả năng né tránh.

Sau đó, thanh sắc và lam sắc quang mang bùng nổ dâng trào về phía Lâm Nghệ, bao phủ hoàn toàn Lâm Nghệ.

Trong mắt Lâm Nghệ, chỉ có thể nhìn thấy hai loại quang mang, thậm chí không nhìn thấy thân thể của mình nữa.

"Đương…." Chỉ cho đến khi một tiếng vang trong trẻo truyền đến,

toàn bộ quang mang trước mặt biến mất, sự chú ý của Lâm Nghệ cuối cùng cũng hoàn toàn quay trở lại, đồng thời, có một sức mạnh cường đại, bàng bạc đang tự sinh trong cơ thể Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ vội vàng siết chặt nắm đấm, chịu đựng nỗi đau mà sức mạnh đang tràn ngập trong cơ thể.

Nỗi đau như vậy kéo dài đủ một nén hương mới biến mất, mãi đến lúc này, Lâm Nghệ mới có thời gian, có dư dật để nhìn xung quanh.

Sau đó, Lâm Nghệ nhìn Cừ Âm đang đứng cách đó không xa, vẻ mặt ngây dại, và…..

Phủ Thành Chủ bình thường.

Những dây leo cấu thành bức tường đồng vách sắt đã biến mất, Kim Trường Lâm đang đứng đối diện tấn công cũng biến mất, trên mặt đất, bày ra hai khối đá.

Một khối đá màu xanh lớn bằng hai nắm tay Lâm Nghệ, và một khối đá màu xanh lam lớn bằng một phần ba nắm tay.

“Khụ….” Lâm Nghệ ho khan một tiếng.

Cừ Âm giật mình tỉnh, vội vàng chạy đến nhặt đá, đưa cho Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nhận hai khối đá, hơi đổ một chút Linh lực vào bên trong.

Khối đá màu xanh, hẳn là Pháp tắc chi vật thuộc tính Mộc, còn khối đá màu xanh lam kia, nhìn thấy nó nằm trong tay Kim Trường Lâm, khi y hô hoán Vận mệnh, phóng thích biển xanh kia.

Đợi đã, Vận mệnh?

Pháp tắc chi vật Vận mệnh?

Lâm Nghệ trong lòng chợt kinh hãi, kìm nén sự dao động trong lòng, bình tĩnh hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" Cừ Âm sững người, vội vàng nói: "Ta, ta cũng không biết, Tiền bối và Kim Trường Lâm đứng đối mặt nhau, Kim Trường Lâm giơ một cánh tay lên, một lát sau, Kim Trường Lâm đột nhiên biến thành từng khối vỡ nát, những khối vỡ nát đó bị Hỏa Liệt Điểu thiêu rụi." Lâm Nghệ trong lòng chầm chậm gật đầu, vậy là, Cừ Âm không nhìn thấy dòng sông xanh cuồn cuộn đó, loại thuật pháp tương tự Ác mộng chi thuật của lão già kia?

Còn về việc Kim Trường Lâm tại sao lại xảy ra dị biến mà chết, và việc sức mạnh của Kim Trường Lâm dường như đã nhập vào cơ thể Lâm Nghệ, Lâm Nghệ hoàn toàn không hiểu.

Lâm Nghệ trầm mặc một lát, đưa Pháp tắc chi vật cho Cừ Âm.

"Tiền bối, ….." Cừ Âm nhìn Pháp tắc chi vật trong lòng bàn tay Lâm Nghệ, ngoài Ngọc thạch và lông vũ, còn có một khối Ngọc thạch màu xanh, Ngọc thạch của Đại trưởng lão Thanh Mộc Đảo.

"Không chừng có cường giả đến, đi thôi." Lâm Nghệ lòng bàn tay run lên, những Pháp tắc chi vật này lần lượt bay về phía Cừ Âm.

Cừ Âm luống cuống tay chân, vội vàng đỡ lấy Pháp tắc chi vật, hành lễ với Lâm Nghệ nói: "Đa tạ Tiền bối." Xong, Cừ Âm vui vẻ đi theo sau Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nắm chặt Pháp tắc chi vật thuộc về Kim Trường Lâm, một luồng ánh sáng xanh đậm nổi lên, bao phủ y và Cừ Âm.

Sau đó, thân hình hai người nhanh chóng biến đổi mấy lần, Mộc Độn không ngừng được phát động, chỉ một lát sau, hai người đã xuất hiện ở cảng khẩu.

"Tiền bối, ngài tiếp theo định đi đâu?" Cừ Âm vội vàng hỏi.

Đã đến cảng khẩu, vậy thì, khả năng Lâm Nghệ rời khỏi Cự Lực

Thành là rất lớn.

Cừ Âm đi theo bên cạnh Lâm Nghệ, mặc dù nguy hiểm trùng trùng, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ, phải biết rằng, ở Kim Nguyên Cung, muốn có được một khối Pháp tắc chi vật lớn bằng Ngọc thạch, có lẽ cũng cần phải hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ tông môn trong vài năm.

Mới đi chưa đầy mười ngày, Cừ Âm ngoài ba chiếc lông vũ ra, lại có thêm ba khối Pháp tắc chi vật Ngọc thạch.

"Có bản đồ gần đây không?" Lâm Nghệ hỏi.

"Có!" Cừ Âm luống cuống tay chân, từ trong ngực lấy ra một cái túi lớn đưa cho Lâm Nghệ nói: "Tiền bối, bản đồ mười chín thành thuộc Kim Nguyên Cung đều ở trong đó, còn nữa, đây là một túi trữ vật nhỏ, có thể đựng đồ của Tiền bối." Lâm Nghệ chầm chậm gật đầu, nhận cái túi lớn.

Sau đó, một mùi hương u nhã từ trên cái túi lớn truyền đến, Lâm Nghệ không kìm được hít mũi mấy cái.

Cừ Âm lập tức đỏ mặt, vội vàng cúi đầu.

Lâm Nghệ trong lòng cười cười, không muốn duy trì hình tượng Tiền bối, và đối với Cừ Âm có chút cảnh giác, liền bình tĩnh nói: "Lên thuyền." Dù sao cũng không thể ở cảng khẩu mà trải bản đồ ra xem.

Mặc dù hiện tại là buổi tối, cảng khẩu chỉ có những thủy thủ say xỉn hoạt động, nhưng đứng ở cảng khẩu nghiên cứu bản đồ thì không thỏa đáng.

Lâm Nghệ đi trước bước lớn, Cừ Âm nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực, nhưng rất nhanh, lại trở nên đỏ mặt vô cùng.

Cừ Âm nhanh chóng hít thở, bình tĩnh tâm thần, đi theo Lâm Nghệ lên thuyền.

“Tiền bối, ngài tiếp theo định đi đâu?” Cừ Âm ngồi đối diện Lâm Nghệ, nhỏ giọng hỏi.

Chương 227

Lâm Nghệ không trả lời, chăm chú xem bản đồ.

Chỉ là bản đồ mười chín thành thuộc Kim Nguyên Cung, không có bản đồ toàn bộ Hắc Phượng Hải Vực.

Lâm Nghệ trước đó đã hỏi Cừ Âm những vấn đề tương tự, Cừ Âm cũng không biết tình hình bên ngoài, xem ra, Cừ Âm không có bản đồ tương ứng.

Xem xong bản đồ, Lâm Nghệ nhíu mày.

Khối đá màu xanh lam kia, nếu Lâm Nghệ không đoán sai, chắc chắn là Pháp tắc chi vật của Vận mệnh.

Vừa vặn phù hợp với yêu cầu của Lâm Nghệ, không vứt bỏ nhục thân hiện tại mà vẫn có thể thành Tiên.

Còn về Pháp tắc chi vật Ma Đạo mà lão già để lại, Lâm Nghệ căn bản không dám chưởng quản.

Trở thành Ma Đạo Tiên nhân, bị cường giả toàn bộ Thái Sơ thế giới vây công, Lâm Nghệ thì không bận tâm.

Nhưng cũng tương đương với việc thay đổi nhục thân, đổi thành nhục thân của người khác, mỗi lần thăng cấp, đều cần thay đổi nhục thân, thao túng một người khác, ai biết cuối cùng sẽ có ẩn họa gì, không chừng thực sự sẽ phong ma thì sao?

Lâm Nghệ không thể, cũng không dám mạo hiểm.

Vì vậy phương pháp an toàn nhất hiện tại, là tìm một nơi yên tĩnh bế quan, dung hợp Pháp tắc chi vật Vận mệnh, tiện thể tìm hiểu thêm về dung hợp Pháp tắc, xem liệu có thể dung hợp nhiều Pháp tắc hay không.

Nhưng, khối lệnh bài vàng kim xuất hiện trong tay Kim Trường Lâm, hình như có thể cảm ứng được Pháp tắc chi vật của Quan Cẩm trên người Lâm Nghệ.

Vì Kim Trường Lâm có thể làm được, vậy thì, những người khác trong Kim Nguyên Cung cũng rất có khả năng làm được.

Vứt bỏ Pháp tắc chi vật đó sao?

Đó là một khối lớn bằng nắm tay!

Cừ Âm vì khối Ngọc thạch nhỏ của Đại trưởng lão mà phát động chiến tranh diệt đảo, có thể thấy giá trị của Pháp tắc chi vật, Lâm Nghệ thực sự không nỡ.

Vì vậy, bế quan không khả thi rồi, vậy thì, bán đi hoặc đổi lấy?

Như vậy, chỉ có thể đến thành trì lớn.

Trong mười chín thành thuộc Kim Nguyên Cung, thành trì lớn nhất, không nghi ngờ gì chính là Kim Hải Thành, còn được gọi là Kim Hải Bá Đô.

"Ta và cô nương sẽ chia tay ở đây vậy." Lâm Nghệ cất bản đồ, bình tĩnh nói.

Cừ Âm ngẩn người một lát, vội vàng nói: "Tiền bối, vãn bối biết rất nhiều chuyện, nếu đi theo bên cạnh Tiền bối, ít nhất có thể giúp Tiền bối làm người dẫn đường." "Với lại, nếu gặp phải chiến đấu, Tiền bối căn bản không cần bận tâm đến vãn bối, thân tử của vãn bối, cũng sẽ không vì thế mà oán trách Tiền bối nửa lời." Lâm Nghệ nhìn về phía Cừ Âm.

Cừ Âm cúi người hành lễ nói: "Mong Tiền bối dẫn theo vãn bối, những gì vãn bối vừa nói, hoàn toàn là sự thật." Lâm Nghệ cười gật đầu: "Ta có thể nhìn ra." Quan trọng là, Lâm Nghệ không sợ những thủ đoạn có thể có của Cừ Âm, một trận chiến với Kim Trường Lâm,

trình độ Linh lực của Lâm Nghệ đã đạt đến tầng thứ chín, hiện tại chưa dung hợp Pháp tắc chi vật.

Nhưng có trường cung trong tay, cũng không kém gì tu luyện giả tầng thứ tám bình thường.

"Vậy, Tiền bối đã đồng ý với vãn bối sao?" Cừ Âm vui vẻ hành lễ với Lâm Nghệ: "Đa tạ Tiền bối." Trong một khắc, Lâm Nghệ có chút tò mò tại sao Cừ Âm lại muốn mạo hiểm.

Trước đó có thể giải thích là vì muốn giải cứu sư phụ của nàng, lão già kia.

Hiện tại, thì hoàn toàn không cần thiết nữa rồi.

Lâm Nghệ cũng tò mò, nhưng không định hỏi.

"Ta đồng ý dẫn theo cô nương, vì cô nương đối với ta có chút tác dụng, đợi khi cô nương không còn tác dụng nữa, cô nương hẳn là hiểu." "Vãn bối hiểu." Cừ Âm gật đầu thật mạnh nói: "Đến lúc đó, vãn bối sẽ chủ động rời khỏi Tiền bối, Tiền bối, vậy nếu không có chuyện gì khác, vãn bối bây giờ đi dung hợp Pháp tắc chi vật được không?" "Chờ đã." Lâm Nghệ gọi Cừ Âm lại, hỏi: "Tại sao Kim Trường Lâm có thể nhanh chóng tìm ra ta, khối Ngọc bài vàng kim trong tay y có tác dụng gì?" Cừ Âm nhíu mày suy nghĩ một lát rồi mở miệng nói: "Vãn bối nghe nói, Quan Cẩm sư huynh là hậu bối được một vị Cung chủ nào đó coi trọng, vị Cung chủ đó có thể đã giữ lại Pháp tắc tàn lưu của Quan Cẩm sư huynh, có thể luyện chế lệnh bài để tìm kiếm Quan Cẩm sư huynh." Cung chủ…..

Lâm Nghệ giật mình: "Vậy, lần này Kim Trường Lâm thất bại, Tiên nhân sẽ đích thân xuất động?" Nếu vậy, không chỉ Pháp tắc chi vật của Quan Cẩm phải vứt bỏ, mà Pháp tắc chi vật của Kim Trường Lâm cũng phải vứt bỏ,….. nhưng đó là hai khối Pháp tắc chi vật lớn nhất trên người Lâm Nghệ!

Vừa rồi đưa khối Ngọc thạch của Đại trưởng lão cho Cừ Âm, một mặt là để đền bù, Cừ Âm thúc giục Hỏa Nha, nếu thêm Pháp tắc thuộc tính Mộc thì ngọn lửa sẽ cháy càng mạnh.

Mặt khác, vì đã có Pháp tắc chi vật của Kim Trường Lâm, một khối lớn bằng hai nắm tay, khối Ngọc thạch nhỏ bằng ngón tay không còn quan trọng nữa, kết quả bây giờ…..

"Sẽ không." Cừ Âm lắc đầu nói: "Văn bối cũng không biết nguyên nhân, nhưng theo văn bối được biết, sau khi thành Tiên, trừ khi là chuyện sinh tử liên quan hoặc có lợi ích lớn, bình thường sẽ không đích thân ra tay." "Nhưng, Kim Trường Lâm với tư cách là một Phong chủ, chắc chắn cũng sẽ có người truy tra, không chừng tiếp theo sẽ có hai cường giả như Kim Trường Lâm, hoặc cường giả lợi hại hơn Kim Trường Lâm xuất hiện." Cừ Âm nói xong, ánh mắt vừa mong đợi vừa phức tạp nhìn Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ trong lòng cười khổ, trong mắt Cừ Âm, ta là loại cường giả lợi hại đó sao, dưới Tiên nhân, ai cũng chỉ có một con đường chết?

Nhưng Lâm Nghệ biết, nếu không phải cuối cùng tình hình quỷ dị xảy ra biến hóa, y đã sớm tử vong tại chỗ, càng không cần đối kháng cường giả tầng thứ chín.

Lúc đó Kim Trường Lâm chỉ cần không dùng Pháp tắc chi vật Vận mệnh, mà dùng dây leo tấn công, thì Lâm Nghệ e rằng đã chết từ lâu rồi.

Chuyện Kim Trường Lâm tử vong, Lâm Nghệ tạm thời có một phỏng đoán, tuổi thọ của y quá nhiều, vượt quá giới hạn chịu đựng của Kim Trường Lâm, nên mới khiến Kim Trường Lâm trực tiếp vỡ nát.

Nhưng, việc thanh lam sắc quang mang bùng nổ, sức mạnh lại

hoàn toàn quay trở về cơ thể Lâm Nghệ, kéo theo cả phần lớn sức mạnh của Kim Trường Lâm cũng nhập vào cơ thể Lâm Nghệ, Lâm Nghệ không hiểu được nữa.

"Kim Hải Thành hình như không hạn chế việc mua bán Pháp tắc chi vật, có tin tức gì về phương diện này không?" Lâm Nghệ lấy ra một khối Ngọc thạch màu xanh lam nhỏ nắm trong tay, hỏi Cừ Âm.

Khối Ngọc thạch màu xanh lam này, là một khối khảm trên người lão già, thuộc về Pháp tắc thuộc tính Thủy, có thể tối đa hóa tốc độ thuyền bè.

Đôi mắt to của Cừ Âm càng lớn hơn, kinh ngạc nói: "Tiền bối ngài muốn bán Pháp tắc chi vật sao, trên người vãn bối cũng có một ít Linh thạch….." "Ta muốn bán Pháp tắc chi vật của Kim Trường Lâm và Quan Cẩm, đúng rồi, của Âu Dương Phụng Thiên nữa, nàng giữ trên người, chẳng lẽ không sợ bị truy tra sao?" Lâm Nghệ lắc đầu, cười nói.

Cừ Âm muốn nói lại thôi, do dự một lúc lâu sau mới tiếp tục nói: "Tiền bối, Kim Hải Thành mặc dù có không ít Thương hành có thể thu mua các loại Pháp tắc chi vật, nhưng những Thương hành đó đều thuộc cấp dưới của Kim Nguyên Cung, phân thuộc về các sơn phong hoặc Cung chủ khác nhau, một khi Tiền bối lấy ra, chắc chắn sẽ bị để mắt đến." "Nhưng, vãn bối biết một số hội giao dịch dưới lòng đất, Tiền bối có thể an toàn xuất thủ những thứ này." Lâm Nghệ kiếp trước đã xem không ít tiểu thuyết tiên hiệp, tự nhiên biết loại hội giao dịch này: "Ở đó, sẽ có Pháp tắc chi vật loại Thời gian hoặc Không gian xuất hiện không?" "Sẽ không!" Cừ Âm trả lời dứt khoát, gọn gàng, khẳng định. …..Không hợp lẽ thường a, Lâm Nghệ hỏi: "Tại sao?" "Vãn bối cũng không rõ nguyên nhân cụ thể, nhưng theo như nghe nói, Pháp tắc chi vật loại Thời gian và Không gian, đối với các vị Thần Vương đại nhân, cũng là bảo vật khó gặp, Kim Nguyên Cung

nếu có được, cũng sẽ cống hiến cho Hắc Phượng Thần Vương, đúng rồi, còn có Luân hồi Pháp tắc, nếu là Pháp tắc Ma Đạo, cũng cần phải cống hiến, hoặc trực tiếp hủy diệt." Phiền phức rồi a…..

Lâm Nghệ chầm chậm gật đầu: "Được, vậy đi tìm một căn phòng, hấp thu Pháp tắc chi vật đi, hy vọng trận chiến tiếp theo, có thể giúp ích được." "Đa tạ Tiền bối." Cừ Âm đứng dậy, hành lễ ngọt ngào với Lâm Nghệ, rồi đi ra ngoài.

Lâm Nghệ trên boong tàu, khoanh chân ngồi xuống như vậy, trong tay nắm chặt Pháp tắc chi vật thuộc tính Thủy, thúc giục mặt biển dưới thuyền cuồn cuộn, khiến thuyền lao nhanh như mũi tên.

Đồng thời, Lâm Nghệ tay kia nắm chặt Pháp tắc chi vật Vận mệnh.

Theo suy nghĩ ban đầu của Lâm Nghệ, tốt nhất nên tìm Pháp tắc chi vật loại Thời gian hoặc Không gian, luyện hóa, chưởng quản Pháp tắc tương ứng, bởi vì y quen thuộc với loại Pháp tắc đó.

Trong thế giới Hồng Hoang, Tây Vương Mẫu và Đế Giang, đều chưởng quản Pháp tắc Không gian.

Kết quả bây giờ, ngay cả Thần Vương cũng khao khát có được Pháp tắc chi vật, chưa kể Lâm Nghệ có lấy được hay không, nếu lấy được, thì trong mắt mỗi người đều là miếng mồi ngon béo bở.

Giết đi, có thể có được Pháp tắc tương ứng, lấy lòng Thần Vương.

Đối với Lâm Nghệ, người muốn phát triển một cách khiêm tốn, cố gắng không giao thiệp với Thần Vương, hiển nhiên đây trở thành lựa chọn tồi tệ nhất.

Chỉ có thể chọn Vận mệnh sao?

Đã như vậy, vậy thì chọn đi!

Tiện thể xem xem, Pháp tắc mà thế giới Hồng Hoang không có này, rốt cuộc là như thế nào!

Lâm Nghệ hít sâu một hơi, nắm chặt Pháp tắc chi vật Vận mệnh, Linh lực rót vào trong đó.

Sau đó, Lâm Nghệ chầm chậm nhắm mắt, mặc cho thuyền phiêu du trên mặt biển.

"Oanh…." Ngay sau đó, lam sắc quang mang bùng nổ.

Vô tận lam sắc, triệt để bao phủ Lâm Nghệ.

Đối với tất cả những điều này, Lâm Nghệ đã sớm liệu trước, ngay lập tức theo những gì ghi trong công pháp, từng chút một thăm dò Linh lực của mình vào, cố gắng giao tiếp, khống chế, cuối cùng đạt được mục đích dung hợp hoàn toàn với lam sắc quang mang này.

Linh lực vừa mới tiếp xúc với lam sắc quang mang, tất cả lam sắc quang mang lập tức bùng nổ, dâng trào quét về phía Lâm Nghệ. …..Phản phệ?

Lâm Nghệ vội vàng thúc giục Linh lực, muốn cắt đứt liên kết, nhưng lại kinh hoàng phát hiện, căn bản không thể cắt đứt.

Lâm Nghệ ngơ ngẩn ngồi trên boong tàu, chỉ có thể trơ mắt nhìn Pháp tắc chi vật thôn phệ.

Hiện tượng Pháp tắc phản phệ, được nhắc đến trong sách, là nếu lực lượng không đủ, Pháp tắc ẩn chứa trong Pháp tắc chi vật sẽ bạo phát, cuối cùng, người hấp thu Pháp tắc sẽ bị Pháp tắc chi vật bạo phát diệt vong.

Tương đương với một cuộc đối chiến, đối chiến với lực lượng ẩn chứa bên trong Pháp tắc chi vật.

Đương nhiên, lực lượng bên trong Pháp tắc chi vật càng thêm tinh

thuần, dưới Tiên nhân, không ai có Pháp tắc tinh thuần như Pháp tắc chi vật.

Nhưng bởi vì Pháp tắc chi vật là vật vô chủ, có thể từng chút một tiếp xúc, luyện hóa, thu phục, cho đến khi dung nạp hoàn chỉnh cả Pháp tắc chi vật, sau đó, Pháp tắc chi vật sẽ biến thành Pháp tắc chi ti, triệt để dung hợp với cá nhân.

Lâm Nghệ nghiêm khắc làm theo phương thức đó, theo kiến thức của hắn, phương thức đó không hề có vấn đề.

Kết quả, Pháp tắc chi vật lại bạo phát.

Chẳng lẽ, Vận Mệnh Pháp tắc khác với Pháp tắc khác, nên không thể dùng thủ đoạn dung luyện Pháp tắc vật thể sao?

Lâm Nghệ nhìn sắc lam đang bao trùm mình, chỉ có thể cười khổ trong lòng.

Chỉ mong, có thể như lần trước mà vượt qua.

Lâm Nghệ đã hiểu rõ, thậm chí khá chắc chắn một điều, Vận Mệnh Pháp tắc có liên quan đến thọ nguyên của một người.

Tuy tu vi không cao, nhưng thọ nguyên dường như vô cùng vô tận, nên lần trước có thể chịu đựng được Kim Trường Lâm, hy vọng lần này, cũng có thể chịu đựng được Vận Mệnh Pháp tắc chi vật.

Về thọ nguyên, Lâm Nghệ có hai phỏng đoán: thứ nhất, bảo lưu thọ nguyên từ thế giới Hồng Hoang; thứ hai, lão già Thái Sơ đã ban cho thọ nguyên.

Dù là loại nào cũng là chuyện tốt, Lâm Nghệ không cần phải tính toán nhiều, cũng không cần thiết tìm kiếm nguyên nhân.

Hiện tại điều quan trọng là vượt qua Pháp tắc chi vật phản phệ.

Ngay khi Lâm Nghệ vừa định thần, luồng sáng lam hùng dũng

trước mặt bỗng biến mất.

"Sao nhanh vậy?" Lâm Nghệ kinh hô một tiếng.

Hắn biết mình có thọ nguyên, nhưng lực phản phệ này cũng quá nhỏ đi.

Thậm chí không cảm thấy đau đớn, còn không bằng cơn đau khi Pháp tắc chi vật bị Kim Trường Lâm thao túng trước đây.

Lâm Nghệ vội vàng nội thị một lượt, phát hiện linh lực trong cơ thể không những không giảm mà còn tăng lên.

Không giống như hắn đã tìm hiểu.

Nghe nói khi phản phệ, bảy tám phần tu luyện giả sẽ chết ngay tại chỗ, những người còn sống, cả thân tu vi đều sẽ khô cạn, biến thành phế nhân.

Chỉ có một hai phần trăm mới có thể bảo tồn linh lực, tiếp tục tu luyện.

Nhưng...

Sau đó, Lâm Nghệ trừng lớn đồng tử.

Vận Mệnh Pháp tắc chi vật trong lòng bàn tay đã biến mất?

Chẳng lẽ, đã dung luyện thành công?

Lâm Nghệ vội vàng xắn tay áo.

Quả nhiên, đã thành công!

Lâm Nghệ ngơ ngẩn nhìn vòng tròn trên cánh tay.

To bằng ngón tay, một vòng tròn màu lam như hình xăm trên cánh tay.

Chương 228

Không phải Pháp tắc chi ti, mà trực tiếp là Pháp tắc chi tinh!

Một khối Vận Mệnh Pháp tắc chi vật lớn như vậy, khẳng định có thể ngưng luyện ra Pháp tắc chi tinh.

Nhưng Pháp tắc chi tinh, chẳng phải do Pháp tắc chi ti từng chút một hội tụ lại sao?

Chẳng lẽ, trận chiến với luồng sáng lam trước đó, đã khiến luồng sáng lam chấp nhận?

Hoặc giả, vì thọ nguyên đủ nhiều, Vận Mệnh Pháp tắc chi vật đã chủ động lựa chọn?

Lâm Nghệ chậm rãi lắc đầu, kiến thức nắm giữ không nhiều, không thể hiểu rõ nguyên nhân biến hóa.

Nhưng không nghi ngờ gì đây là một chuyện đại hảo, lại có thể trực tiếp ngưng tụ ra Pháp tắc chi tinh.

Lâm Nghệ chạm vào vòng tròn, trong nháy mắt, lòng bàn tay phải bị luồng sáng lam bao phủ.

Lâm Nghệ nhìn luồng sáng lam trong lòng bàn tay, một lát sau, hắn hạ quyết tâm, thôi động luồng sáng lam bao trùm.

Cần xem xét cụ thể, Vận Mệnh Pháp tắc rốt cuộc có thủ đoạn như thế nào.

Đỉnh Kim Mộc Phong.

"Xoảng!" Một tiếng giòn tan vang lên, một khối ngọc bài vỡ nát.

Trong Canh kim chi khí, một người trung niên toàn thân màu vàng kim, tựa như thần linh, chậm rãi mở mắt.

Người trung niên nộ khí nhìn ngọc bài đã vỡ nát kia, vươn tay vẫy một cái, ngọc bài liền lơ lửng trước mặt hắn.

Trung niên nhân nhìn chằm chằm ngọc bài, hồi lâu sau mới mở miệng nói: "Đi gọi đại sư huynh tới đây." Trong Canh kim chi khí, bên cạnh trung niên nhân xuất hiện một đồng nhi, hướng trung niên nhân hành lễ nói: "Vâng." Không lâu sau, Canh kim chi khí tách ra, một nam tử thân hình cao gầy, dung mạo nho nhã bước vào, hướng trung niên nhân hành lễ nói: "Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Trung niên nhân không nói gì, ngọc bài bay tới trước mặt nam tử.

"Sư phụ, đây là...?" Nam tử nhìn chằm chằm ngọc bài đang lơ lửng trước mặt, kinh hô thành tiếng.

"Quan Cẩm bị người sát hại, Kim Trường Lâm phế vật đó đi điều tra, cũng bị người sát hại!" Nam tử nhận ngọc bài, hướng trung niên nhân hành lễ nói: "Sư phụ cứ yên tâm, đệ tử sẽ đem địch nhân mang đến trước mặt Sư phụ." Trung niên nhân chậm rãi gật đầu, nhắm mắt lại.

Nam tử nắm chặt hai khối ngọc bài, hành lễ xong liền rời khỏi động phủ.

Canh kim chi khí nhẹ nhàng chuyển động, nhanh chóng bao phủ lại toàn bộ động phủ.

Nam tử đứng trên núi, linh lực rót vào hai khối ngọc bài.

Một lát sau, nam tử mở mắt, cười lạnh một tiếng, chân nặng nề đạp xuống, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Trên đỉnh núi, chỉ còn một đoàn thổ hoàng sắc quang mang đang lưu chuyển.

Trên boong tàu, Lâm Nghệ khoanh chân ngồi.

Thần thức của Lâm Nghệ, lại tiến vào một không gian khác.

Một không gian vô tận màu lam, hoàn toàn do sắc lam bao phủ.

Nếu đổi sắc lam thành sắc đen, thì không gian này giống như không gian mà lão già dùng Ác Mộng Chi Thuật.

Không, sắc lam ở đây đều liên kết với Lâm Nghệ, một ý niệm của Lâm Nghệ có thể thôi động sắc lam này, hoặc khiến sắc lam này phát sinh biến hóa.

Lâm Nghệ nhắm mắt lại, ngồi xuống.

Khí lam sắc nhanh chóng hội tụ, tại Lâm Nghệ tọa hạ biến thành một bồ đoàn.

Sau đó, toàn bộ không gian quang mang lam sắc cuộn trào, sôi sục.

Một khắc sau, Lâm Nghệ mở mắt, hai tay kháp quyết, không gian lam sắc kia biến mất, thần thức của Lâm Nghệ, trở lại hiện thực.

Pháp tắc chi vật thuộc tính Thủy được thôi động, tốc độ thuyền đi tới càng nhanh hơn.

Trong không gian lam sắc kia, Lâm Nghệ sơ bộ nắm giữ hai tác dụng của Vận Mệnh Pháp tắc.

Thứ nhất, chính là cái Kim Trường Lâm đã sử dụng, đoạt lấy thọ nguyên của kẻ khác.

Nhưng, một khi đoạt lấy thất bại, nếu bản thân ngã xuống, thì thọ nguyên và lực lượng của mình đều sẽ biến thành của đối phương.

Quả nhiên, thao túng vận mệnh, tất sẽ bị vận mệnh phản phệ sao?

Thứ hai, chính là vận khí.

Mang lại hảo vận cho mình, hoặc mang lại ác vận cho địch nhân.

Cái này cũng cần linh lực duy trì, một khi thất bại, hảo vận sẽ biến thành ác vận, ác vận sẽ chồng chất lên người.

Cái thứ nhất, Lâm Nghệ sẽ cẩn thận sử dụng, dù sao một khi sử dụng, chính là ngươi chết ta sống.

Tiếp theo, chủ yếu sử dụng cái thứ hai.

Hơn nữa, Lâm Nghệ trên người có không ít Pháp tắc chi vật, phối hợp với cung tiễn trong tay, hoàn toàn có thể dùng Pháp tắc khác làm thủ đoạn đấu pháp.

Vào thời khắc quan trọng, lại thôi động hảo vận hoặc ác vận.

Nếu có thể dung hợp Pháp tắc kỳ lạ đó thì tốt rồi, không để người khác biết mình có Vận Mệnh Pháp tắc, khiến người khác lầm tưởng là Pháp tắc khác.

Nhưng, Lâm Nghệ không có kiến thức về phương diện đó, không biết có được hay không, không dám mạo hiểm thử.

Lâm Nghệ quay đầu nhìn khoang thuyền một cái, nơi đó đang phát ra khí tức ấm áp màu hồng, xem ra Cừ Âm đã dung hợp đến giai đoạn mấu chốt.

Thu hồi tầm mắt, Lâm Nghệ tiếp tục thôi động thuyền, một đường chạy tới Kim Hải Thành.

Kim Hải Bá Đô!

Cách vài trăm dặm, Lâm Nghệ đã thấy Kim Hải Thành.

"Cái đó...!" Lâm Nghệ kinh hô, ngơ ngẩn nhìn Kim Hải Thành.

"Nghe nói, trước khi Hắc Phượng Thần Vương chưa thành Thần Vương, một con Huyền Quy đã đại chiến với Hắc Phượng Thần Vương, sau khi chết thì được Kim Nguyên Cung mua lại, biến thành Kim Hải Thành như bây giờ." Cừ Âm trên boong tàu, giọng nói cũng mang theo vẻ chấn kinh, giải thích.

Khóe miệng Lâm Nghệ co giật vài cái.

Một con Huyền Quy làm nền đất...

Lâm Nghệ cũng đã thấy Huyền Quy lớn, nhưng không lớn như vậy.

Huyền Quy Bắc Hải, đó chính là tồn tại có thể làm trụ trời ở thế giới Hồng Hoang.

Ngoại trừ một vài chủng Tiên Thiên sinh linh, thế giới Hồng Hoang không có Huyền Quy nào to lớn đến vậy, ngay cả bản thể của Quy Linh Thánh Mẫu cũng không làm được.

Kết quả, thi thể của một con Huyền Quy khổng lồ như vậy, lại bị một tông môn trung đẳng mua lại, làm nền móng cho thành trì?

Lâm Nghệ hít một hơi khí lạnh, thế giới Thái Sơ quả nhiên lợi hại và thần bí hơn nhiều so với tưởng tượng!

Thuyền vẫn giữ tốc độ bình thường, buồm căng gió đẩy thuyền đi tới.

Sở dĩ Lâm Nghệ lựa chọn làm như vậy, là vì chỉ có thế mới không bị người khác nghi ngờ.

Gần cảng khẩu có nhiều thuyền đang ra vào, chờ đến Kim Hải Thành, Kim Nguyên Cung thật sự phái người đến, nhưng người đông như vậy, cũng không thể lập tức khóa chặt mình, đúng không?

Việc đầu tiên khi vào Kim Hải Thành, chính là đi đến hội giao dịch ngầm mà Cừ Âm đã nói, bán đi Pháp tắc chi vật giá trị nhất trên người.

Lâm Nghệ trong lòng thở phào một hơi, đến đó, ít nhiều cũng an toàn hơn.

Nhưng đúng lúc đó, một đạo huyền hoàng sắc cầu vồng bỗng nhiên từ hướng cảng khẩu kéo dài ra, lao thẳng đến thuyền của Lâm

Nghệ.

Bị phát hiện rồi?

Lâm Nghệ nhìn về phía Cừ Âm, thấy đối phương cũng đang ngơ ngẩn nhìn đạo cầu vồng kia, nhất thời có chút thất thần.

Trên cảng khẩu, cũng như các nhân viên trên thuyền gần đó, đều kinh hô một tiếng, nhưng nhanh chóng, tất cả đều vội vàng thu hồi tầm mắt, giả vờ như không có chuyện gì xảy ra.

Cừ Âm chưa kịp trả lời, một người chậm rãi bước lên cầu vồng, khóe miệng mang theo nụ cười lạnh, ánh mắt khóa chặt Lâm Nghệ và Cừ Âm, đi về phía thuyền của hai người.

"Chắc là, chắc là người của Kim Nguyên Cung." Cừ Âm giọng nói run rẩy nói: "Nhưng vãn bối cũng không rõ lắm." Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu, không cần nói cũng hiểu người này là của Kim Nguyên Cung.

Người kia trong tay cầm lệnh bài, hiển nhiên giống hệt lệnh bài trong tay Kim Trường Lâm.

Lâm Nghệ nắm chặt cung tiễn, bình tĩnh nhìn đối phương.

Đã thế rồi, vậy chỉ còn cách chiến đấu.

Người kia đặt chân lên thuyền, sau lưng cầu vồng biến mất, toàn bộ huyền hoàng sắc quang mang đều hội tụ vào cơ thể hắn.

"Tiết Thành!" Người kia mỉm cười, tay nắm lệnh bài, hướng Lâm Nghệ ôm quyền nói.

"Tiết Thành?" Cừ Âm kinh hô một tiếng: "Tiền bối, đó là một trong những đệ tử cung chủ của Kim Nguyên Cung." "Lâm Nghệ." Lâm Nghệ nhìn chằm chằm đối phương, ôm quyền đáp lại.

Hai người cách nhau mười mét, hiện tại Lâm Nghệ muốn kéo đối

phương vào không gian Vận Mệnh Pháp tắc để chiến đấu, khoảng cách cũng đã đủ.

Nhưng nếu vậy, sẽ rơi vào cục diện bất tử bất hưu!

Tiết Thành liếc nhìn Cừ Âm một cái, cười nói: "Nếu Lâm huynh thấy tiện, đừng làm kinh động người khác, được chứ?" "Được!" Lâm Nghệ chậm rãi gật đầu.

"Nếu đã vậy, vậy thì tiếp theo, để ta thao túng thuyền đi." Tiết Thành mỉm cười xoay người, cứ như vậy để lưng về phía Lâm Nghệ.

Thuyền đổi hướng, nhanh chóng rời khỏi cảng khẩu, tiến gần một khu vực tương đối bằng phẳng.

Thuyền dần dần đi vào bãi cát cạn, cát phía dưới nước biển nhẹ nhàng chuyển động, tạo thành một cây cầu nối liền với bãi cát trên bờ, con thuyền cũng bị những hạt cát đó cố định chặt chẽ, liên kết thành một thể với bãi cát.

Tiết Thành xoay người cười nói: "Lâm huynh hẳn đã thấy, ta nắm giữ Pháp tắc thuộc tính Thổ, sau khi phát hiện quỹ tích của Lâm huynh, ta đoán Lâm huynh có thể sẽ đến Kim Hải Thành, quả nhiên không sai." "Hiện giờ thuyền đã cập bờ, mọi thứ xung quanh đều tùy ta sử dụng, đối với ta đại hữu lợi ích, cho nên, Lâm huynh đã thua rồi." "Các hạ có ý gì?" Lâm Nghệ cười một tiếng, hỏi.

Tiết Thành cười nói: "À, ta phải cảm ơn Lâm huynh, hiện giờ Quan Cẩm đã chết, ta bên cạnh sư phụ sẽ trở nên quan trọng hơn rất nhiều.

Ta nói cho Lâm huynh điều này, mong Lâm huynh đừng làm những sự phản kháng vô nghĩa nữa." Tiết Thành nói xong, liếc nhìn Pháp tắc chi vật xuất hiện trong tay Lâm Nghệ, trên mặt vẫn mang theo nụ cười tự tin.

Cừ Âm một bên, thì đầy mặt căng thẳng, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Lâm Nghệ cười nói: "Nếu đổi thành đạo hữu, đạo hữu có cam tâm thúc thủ chịu trói không?" Tiết Thành sững người, ha ha cười nói: "Nếu đã vậy, Lâm huynh, mời!" Nói xong, Tiết Thành chủ động bước lên cây cầu bằng cát, đi về phía bờ.

"Tiền bối, đệ tử Tiên nhân đều có những thủ đoạn siêu phàm khó lường, nghe nói có thể phát huy ra thủ đoạn thần ma thuộc về Tiên nhân, chúng ta trực tiếp chạy thôi." Cừ Âm ghé sát Lâm Nghệ, khẩn trương nói nhỏ.

"Ngươi ở trên thuyền đợi." Lâm Nghệ liếc nhìn Cừ Âm một cái, rồi theo sau Tiết Thành, đi về phía bờ.

Bây giờ mới chạy, liệu có thể thành công?

Giao đấu với cường giả, có thể hiểu rõ bản lĩnh của mình, cũng có thể nhân cơ hội này làm rõ cách sử dụng Vận Mệnh Pháp tắc.

Cánh tay phải của Lâm Nghệ khẽ động, ánh sáng lam trên người cũng theo đó lóe lên, thêm một tầng hảo vận cho mình.

Chỉ là, linh lực trong cơ thể Lâm Nghệ đã tổn hao một phần mười.

Hắn không dám ban ác vận cho đối phương, vì không hiểu rõ Vận Mệnh Pháp tắc, sợ đối phương có thủ đoạn mạnh mẽ để thăm dò, hoặc trực tiếp khiến ác vận phản phệ lại mình.

Chương 229

Lâm Nghệ lên bờ, cùng Tiết Thành đối diện từ xa.

Trên mặt Tiết Thành vẫn mang nụ cười tự tin, chậm rãi thu hồi lệnh bài trong tay, vươn cánh tay về phía Lâm Nghệ: "Mời!" Lâm Nghệ giương cung lắp tên, mũi tên là Pháp tắc chi vật của Quan Cẩm.

Mũi tên phá không, kim quang bay về phía Tiết Thành.

Nụ cười trên mặt Tiết Thành không đổi, cánh tay phải khẽ động, huyền hoàng sắc quang mang ngưng tụ thành một tấm khiên, vừa vặn chắn trước mũi tên.

"Đang!" Một tiếng giòn tan, mũi tên vỡ vụn, tấm khiên kia chỉ hơi rung động.

Đối với tất cả những điều này, Lâm Nghệ cũng không cảm thấy bất ngờ.

Gần như cùng lúc, mũi tên màu ngân hôi bay về phía đối phương.

Đồng tử Tiết Thành phóng đại, hắn quát lớn một tiếng, huyền hoàng sắc quang mang trên cánh tay bùng lên, tấm khiên trước mặt lập tức biến lớn, trở nên nặng nề hơn.

"Ầm!" Mũi tên màu ngân hôi va chạm vào tấm khiên, tấm khiên rung chuyển dữ dội, mũi tên lại vỡ vụn, nhưng mọi thứ, ngân hôi sắc quang mang và huyền hoàng sắc quang mang đan xen vào nhau, thân ảnh Tiết Thành cũng bị hoàn toàn bao phủ bên trong.

"Vút!" Mũi tên lại một lần nữa phá không, mũi tên màu thanh lục trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu Tiết Thành, trực tiếp nổ tung.

Sau đó, vô số dây leo rậm rịt buông xuống, giống như Kim Trường Lâm đã làm trước đây, bắt đầu bao phủ Tiết Thành.

“Vút vút vút!” Lâm Nghệ nhanh chóng chạy, chạy vòng quanh Tiết Thành, mũi tên vẫn không ngừng bắn ra.

Hắn muốn, khiến Tiết Thành không thể thôi động công pháp, để dây leo hoàn toàn ngưng tụ, giam cầm Tiết Thành bên trong!

“Ha ha ha ha!” Bỗng nhiên, tiếng cười cuồng vọng truyền ra.

Ngay sau đó là một tiếng nổ lớn, những dây leo buông xuống bị Tiết Thành một quyền đập nát.

Tiết Thành nắm chặt quyền đầu huyền hoàng sắc, thân thể bị huyền hoàng sắc quang mang bao phủ, từng bước đi ra, cười lắc đầu nói: “Chỉ là chút bản lĩnh này của Lâm huynh sao?” Lâm Nghệ biết đối phương mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến vậy!

“Nếu Lâm huynh chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh, xem ra, ta không cần phải lãng phí thời gian nữa.” Tiết Thành cười lắc đầu.

Lời vừa dứt, mặt đất theo đó chuyển động.

Trước mặt Lâm Nghệ, tầm nhìn càng bị cuồn cuộn cát vàng che lấp hoàn toàn.

Thân thể khổng lồ kia, trong mắt Lâm Nghệ nhanh chóng phóng đại, cánh tay vươn ra, triệt để biến thành màu huyền hoàng.

Huyền hoàng sắc tựa như thủy tinh!

Trên cánh tay đó, tổng cộng có ba vòng tròn!

Ba Pháp tắc thủy tinh viên hoàn, nhiều hơn hai cái so với Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ thậm chí có thể cảm nhận rõ ràng cảnh tượng bị cánh tay đó đâm vào lồng ngực, nghiền nát nhục thân.

Đó là Vận Mệnh Pháp tắc sao, vừa rồi hắn cảm nhận được, là vận mệnh của mình?

Lâm Nghệ cắn chặt răng, giương cung dài, quát lớn một tiếng: "Ác Mộng!" Pháp tắc chi vật của Quan Cẩm tối sầm lại một chút, mũi tên kim hoàng sắc bị Tiết Thành một quyền đánh nát, sau đó, sương mù đen thuộc về Pháp tắc chi vật của lão già bắt đầu lan tràn.

Đồng tử Tiết Thành chợt phóng đại, hắn nộ quát một tiếng, huyền hoàng sắc quang mang trên người bùng phát, cát bắt đầu đổ dồn về phía Tiết Thành.

Chỉ trong nháy mắt, Tiết Thành biến thành một cự nhân.

Giống hệt Quan Cẩm, nhưng là một cự nhân huyền hoàng sắc!

Cự nhân vung quyền, đập về phía sương mù đen.

Trong lòng Lâm Nghệ cuối cùng cũng thả lỏng không ít, hắn giơ cánh tay phải lên, thấp giọng tự nói: "Vận Mệnh!" Bên ngoài khí đen, bao bọc một tầng khí lam.

Xác định Vận Mệnh Pháp tắc đã thôi động, sau khi linh lực trong cơ thể cũng giảm xuống một nửa, Lâm Nghệ bắt đầu nhanh chóng chạy vòng quanh cự nhân huyền hoàng sắc, lại một lần nữa không ngừng bắn tên.

Bất kể mũi tên nào, đều bị cự nhân huyền hoàng sắc một chưởng đập nát.

Ngay cả mũi tên màu xanh lá lớn nhất, cũng giống như mũi tên từ Pháp tắc chi vật của Kim Trường Lâm, bị đập nát.

Nhất thời, các loại quang mang vờn quanh Tiết Thành, sương mù đen kia vẫn không biến mất, vẫn không ngừng tràn về phía Tiết Thành.

Tiết Thành vẫn kiên trì phòng ngự, cát trên cơ thể hắn hội tụ càng lúc càng nhiều, thân thể cũng trở nên càng lúc càng lớn.

Lâm Nghệ vẫn chạy vòng quanh đối phương không ngừng.

Cứ như vậy, một khắc sau!

Khí Ác Mộng quanh Tiết Thành cuối cùng cũng bắt đầu tiêu tán, linh lực của Lâm Nghệ tiêu hao rất nhiều, trên mặt cũng hiện lên vẻ trắng bệch.

Cự nhân nộ khí nhìn Lâm Nghệ, bước lớn chạy về phía Lâm Nghệ.

"Ầm, ầm ầm ầm!" Lâm Nghệ nhìn đối phương, lại một lần nữa giương cung lắp tên, nắm lấy khối Pháp tắc chi vật duy nhất còn phát ra quang mang, giống như Kim Trường Lâm, là khối đá đã tối đi một nửa quang mang kia.

"Vút!" Tiếng phá không vang lên, mũi tên màu xanh lá trực tiếp xuất hiện tại mi tâm Tiết Thành.

Tiết Thành đang chạy, không hề né tránh, vị trí trán huyền hoàng sắc quang mang hội tụ, lúc này đã trở nên tựa như thủy tinh.

"Bang!" Một tiếng động trầm đục, mũi tên vỡ vụn, thân thể cự nhân của Tiết Thành, cũng có chút khuynh đảo.

Nhưng chỉ trong một thoáng, Tiết Thành đã điều chỉnh lại trạng thái, một lần nữa phẫn nộ lao về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ nắm chặt cung tiễn, bình tĩnh nhìn Tiết Thành.

Linh lực trong cơ thể gần như cạn kiệt, quang mang của Pháp tắc chi vật toàn bộ tắt ngấm, tiếp theo, làm gì cũng vô năng vi lực.

Tiết Thành sững sờ, hắn không hiểu vì sao Lâm Nghệ lại ngơ ngẩn đứng tại chỗ, chẳng lẽ chờ chết sao?

Không, điều đó càng kích thích Tiết Thành hơn, Tiết Thành nộ hống một tiếng, lao về phía Lâm Nghệ.

Khóe miệng Lâm Nghệ hiện lên một nụ cười, hắn lại bắt đầu chạy.

Tiết Thành đại nộ, vung cánh tay phải, trong khoảnh khắc, trên cánh tay phải phóng ra vô số quang mang, những quang mang này vừa rời khỏi cánh tay Tiết Thành, liền biến thành từng cây trường mâu to lớn, phân phi về phía Lâm Nghệ.

Tiết Thành tiếp tục lao về phía Lâm Nghệ.

Lâm Nghệ vừa chạy vừa bắn tên, mũi tên được linh lực bao bọc, không có Pháp tắc chi lực.

Mũi tên cản trở trường mâu một thoáng, Lâm Nghệ nương vào một thoáng cản trở đó, lần lượt né tránh những cây trường mâu đang bay tới.

Tiết Thành bỗng nhiên nhíu mày.

Vừa rồi, linh lực của Lâm Nghệ hiển nhiên đã cạn kiệt.

Theo Tiết Thành được biết, Ác Mộng Pháp tắc, là Pháp tắc thuật pháp tiêu hao linh lực nhất dưới cảnh giới Tiên nhân.

Vậy mà chỉ trong nháy mắt, Lâm Nghệ lại có linh lực rồi sao?

Sau đó, Tiết Thành phát hiện tốc độ chạy của mình chậm lại.

Thậm chí có thể cảm giác rõ ràng, khớp xương cánh tay và chân có hiện tượng trì trệ.

Đồng tử Tiết Thành mở lớn, bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng.

Vận Mệnh?!

Tiết Thành nhìn về phía tay phải, Pháp tắc biến lớn, không phải cánh tay phải biến lớn nhờ cát.

Lòng bàn tay và mu bàn tay, đều xuất hiện không ít nếp nhăn, sinh

cơ của hắn, đang bị thôn phệ!

Tiết Thành vô cùng phẫn nộ, Ác Mộng Chi Thuật kia, lại là lừa người!

Khi né tránh Ác Mộng, đối phương lại phát động Vận Mệnh Pháp tắc, dùng Pháp tắc thuộc tính Mộc màu xanh lục để che giấu, khiến hắn không phát hiện ra khí lam sắc đang lan tràn quanh mình.

Tiết Thành biết, nếu cứ kéo dài, sinh cơ của hắn sẽ bị tước đoạt, thọ nguyên sẽ mất hết.

Bàn tay khổng lồ thò vào trong ngực, Tiết Thành nắm chặt một viên cầu.

So với người thường, viên cầu này, đối với Tiết Thành đã hóa cự nhân lúc này mà nói, chỉ như một viên đạn châu.

Đây là viên cầu sư phụ ban cho, để khi hắn thành Tiên nhân, sẽ không phải chịu phản phệ.

Tiết Thành phẫn nộ nhìn Lâm Nghệ, cho dù lấy được tất cả Pháp tắc chi vật trên người Lâm Nghệ, cũng không thể bù đắp được viên cầu này.

Nhưng, hắn lại không thể không làm!

"Quy Nguyên!" Tiết Thành nộ hống, ném ra viên cầu kia.

"Ù!" Viên cầu phát ra tiếng phá không, chỉ trong nháy mắt, đã đến trước mặt Lâm Nghệ.

Bắn tên không kịp nữa rồi!

Lâm Nghệ vội vàng giương cung dài, chắn trước mặt.

"Đang!" Một tiếng giòn tan, cung dài và viên cầu va chạm vào nhau.

Viên cầu bị dễ dàng bật ra, nảy lên hai cái trên bãi cát, rồi rơi xuống đất bất động.

Lâm Nghệ và Tiết Thành đều sững sờ.

Lúc này, chẳng phải nên phát động công kích mạnh nhất sao?

Tại sao, lại không hề có chút hiệu quả nào?

Đồng tử Tiết Thành phóng đại, hắn khó tin nhìn Lâm Nghệ, nhìn viên cầu trên mặt đất.

Lâm Nghệ phản ứng đầu tiên, như mèo vồ chuột, một tay túm lấy viên cầu, trực tiếp ném vào túi trữ vật, rồi lại tiếp tục chạy vòng quanh Tiết Thành.

Tiết Thành triệt để phát điên, bảo vật sư phụ ban cho, lại bị kẻ đó chặn lại sao?

Cây cung nhìn có vẻ bình thường kia, rốt cuộc là bảo vật gì?

"A!" Tiết Thành nộ hống, cát trên bãi cát cũng bắn tung tóe.

Lại một khắc sau, Lâm Nghệ lắp tên, bắn ra ngoài.

"Phập!" Lần này, mũi tên nhẹ nhàng xuyên qua mi tâm Tiết Thành, Tiết Thành oán hận, khó tin nhìn Lâm Nghệ, sau đó, thân thể già nua như bảy tám mươi tuổi của hắn, cứng đờ ngã xuống đất.

Cùng với Tiết Thành ngã xuống đất, thọ nguyên và lực lượng thuộc về Tiết Thành, cùng với lam sắc quang mang, hơn một nửa quay trở về cơ thể Lâm Nghệ.

Linh lực trong cơ thể Lâm Nghệ lập tức phục hồi, thậm chí còn tăng trưởng không ít.

"Hô!" Mãi đến lúc này, Lâm Nghệ mới hoàn toàn yên tâm, thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó, Lâm Nghệ liếc nhìn Cừ Âm một cái.

Trên boong tàu, Cừ Âm cũng ngơ ngẩn nhìn mọi thứ, sau khi phát hiện ánh mắt Lâm Nghệ, nàng mới vội vàng lên bãi cát, nhìn Tiết Thành già nua nằm đó, một mồi lửa thiêu đốt Tiết Thành, cầm Pháp tắc chi vật và túi trữ vật của hắn, rồi đến bên cạnh Lâm Nghệ.